

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

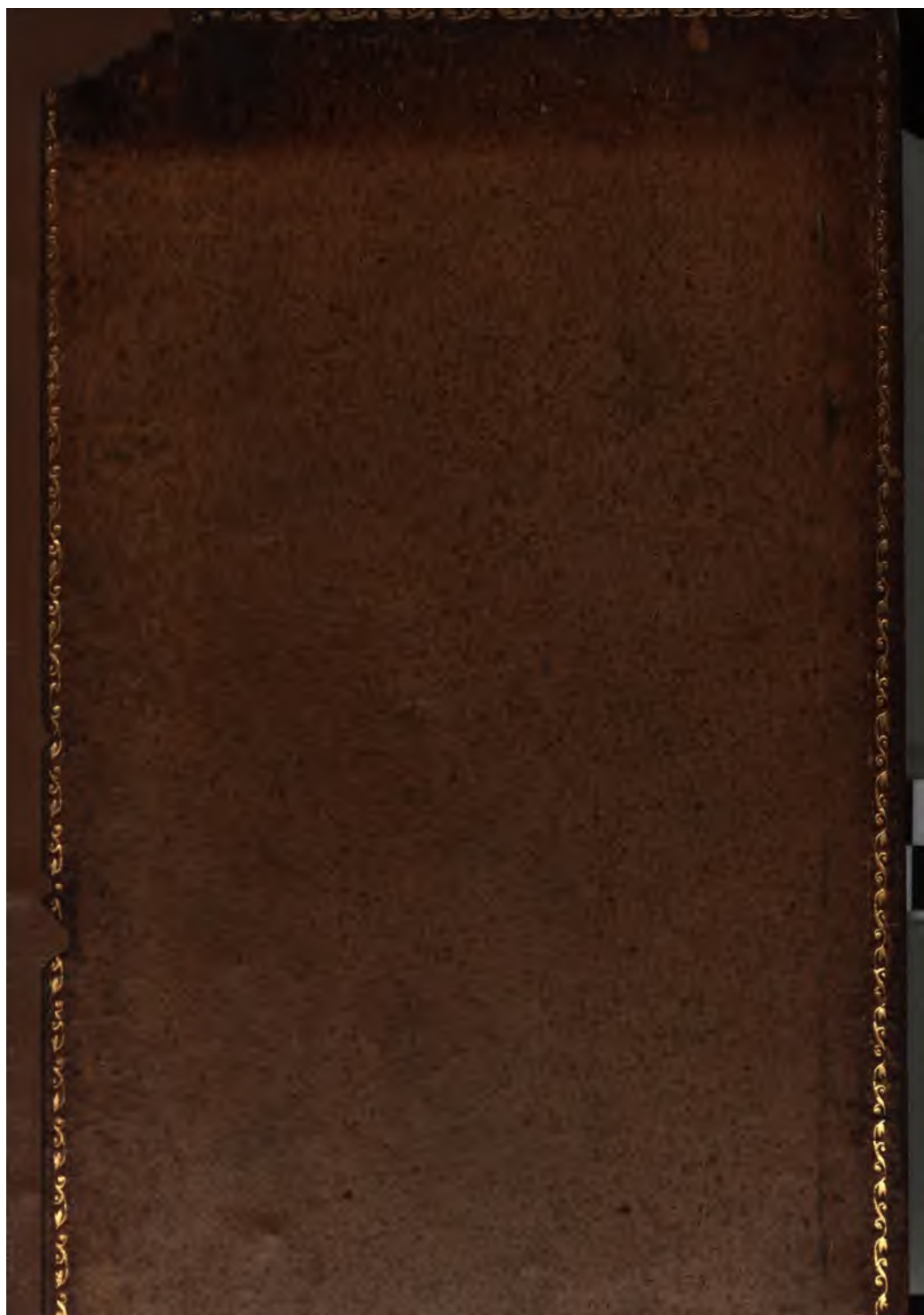
Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

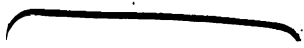
Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

12 g. 25

Deutsch-Neugriechisches
Handwörterbuch.

Unter
besonderer Berücksichtigung
der
neugriechischen Volkssprache

bearbeitet

von

Dr. Antonios Jannarakis.

Zweite Abtheilung.

Namhaft — Zypresse.

(Bogen 42 — Schluss.)

Hannover.

Hahn'sche Buchhandlung.

1883.

Nām'hast, *adj.* ὀνομαστός. ὄνομα φέρων. — machen, ὀνομάζω.

Nām'lich, *adv.* δηλαδῆ, δηλονότι, ὃ ἔστιν, ἦγουν, ἦτοι. — *adj.* der —, ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος. das —, τὸ αὐτό, ταῦτόν, ἐν καὶ τὸ αὐτό.

Napf, *m.* (-es, *pl.* Näpfe), τὸ τρύβλιον, ἡ λοιπάς [ἡ γαβάθα, ἡ πινάκα, ἡ σκουτέλα*].

Napfchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ λοιπάδιον, τὸ σκαλλίον [τὸ γαβάθι, τὸ σκουτελάκι*].

Napf muschel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λεπὰς [ἡ πεταλίδα].

Napftha, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ νάφθα, τὸ ἔλαιον Μηδείας [τὸ νέφτι].

Nar'be, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ οὐλή, ἡ ὠτειλή [τὸ σημάδι τῆς πληγῆς].

Nar'ben, *v. i. h. & sich* —, *v. r. h.* ἐπουλόδομαι, οὐλόδομαι [κλείω].

Nar'big, *adj.* οὐλώδης, πλήρης οὐλῶν.

Narciss, & -us, *m. s.* Narcissos.

Narcis'se, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ νάρκισσος [τὸ μανούσι, τὸ μανουσάκι].

Nar'de, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ νάρδος, τὸ νάρδον. — nöl, *n.* (-s), τὸ νάρδιον ἔλαιον.

Narkis'sos, *m.* (—), ὁ Νάρκισσος. (*fig.*) ὁ εἰς ἄκρον αὐτάρεσχος.

Nark'itsch, *adj.* ναρκωτικός.

Narr, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἄφρων, ὁ παράφρων, ὁ μῦρος [ὁ τρελλός]. ὁ ἀστειολόγος, ὁ βωμολόχος [ὁ νεραϊδός*, ὁ μεσημεράς*, ὁ παραγκιόζης]. du bist der allergrösste —, μωρότερος εἰ Μορύχου, «εἶσαι θεό-τρελλος». zum —en machen, ἐμπαίζω [χοροῖδέω]* ἐξαπατάω.

sich zum —en machen, γίνομαι καταγέλαστος. (*fig. fam.*) den —en an etwas gefressen (gebissen) haben, ἀγαπάω τι μενωδῶς. oft hat auch ein — einen guten Einfall, πολλὰκι τοι καὶ μῦρος ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν. jedem —en gefällt seine Kappe, ἕκαστος τοῖς ἑαυτοῦ ἀρέσκειται [κάθα εἰς τὸν παῦλόν του παυλοῦδαρον τὸν ἔγει*].

Hoffen und Harren macht Man-

chen zum —en, ἡ ἐλπίς καὶ προσ-

δοχία καταντᾶ ἀπελπίσια.

Narr'chen, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ μικρὸς ἄφρων.

Nar'ren, *v. i. h.* ἐμπαίζω, περιγελάω. —fest, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἑορτὴ τῶν μωρῶν. —geschwätz, *n.* (-es), αἱ φλυαρίαι μωρῶν, αἱ μωρολογίαι.

—haft, *adj.* μῦρος, μωρός [τρελλός, ζουρλός]. —haus, *n.* (-es, *pl.* —häuser), τὸ φρενοκομεῖον. —jacke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ γιγαντισκός ἄφρονος. —kappe, *f.* (—), ὁ πῖλος ἄφρονος. —lebe, *f.* (—), ὁ παράφρων ἔρωσ. —sell, *n.* (-s), (*fig.*) am — herumführen, ἄγω καὶ φέρω κατὰ τὸ δοκοῦν [ἔχω τῶν χειρῶν μου]* ἐμπαίζω. —posse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βωμολογία, ἡ ἀνοησία [τὸ μασκαράλιξι, τὸ παραγκιόζιλιξι]. —n! ἀνοησία [μασκαράλιξι]! —tracht, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φορεσία παράφρονος.

Narretel', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ βωμολογία, ἡ γελωτοποιία [ἡ ζουραμάρα, ἡ τρέλλα].

Narr'heit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀφροσύνη, ἡ μωρία [ἡ τρέλλα].

När'rin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ μῶρα, ἡ ἄφρων [ἡ τρελλή].

När'risch, *adj.* ἀνόητος, μωρός [μωρολός, παλαβός, λωλός, τρελλός. ζαβός, κουζουλόξ]. (*fam.*) βωμολόγος, ἀστεῖος, γελωτοποιός, κωμικός [παραγκιόζης, ζουρλός].

Nar'wal, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ μονόκερως, ὁ μονόδους (γῆθος).

Narzis'se, *f. s.* Narcisse.

Nasäflaut, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ διὰ τῆς ῥινός φθόγγος.

Nä'schen, *v. i. & i. h.* κρυψιφαγέω, τραγαλλίζω κρυφίως λιχνεύω, τενθεύω, ἡδυφαγέω, τραγματιζέω [γλυκοτρώγω]. —, *n.* (-s), τὸ σναμῶ-ρευμα, ἡ σναμῶρια, ἡ γλυκυφαγία, ἡ ἡδυφαγία.

Näs'chen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ μικρὰ ῥίς [ἡ μυτίτσα, τὸ μυτταράκι].

Nä'scher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λιχνός, ὁ λιχνοτένης, ὁ σνάμωρος, ὁ

ἡδωπάγος, ὁ ὄσφοπάγος, ὁ κρύφιος λαίμαργος, ὁ κρυψιπάγος [ὁ λιγούδης, ὁ καλοφαγᾶς, ὁ λιγουδιάρης]. — *ef, f.* (—, *pl.* —en), τὸ λιγνευμα, τὸ σιναμώρευμα [τὸ λιγούδι, τὸ γλιγούδι]. ἡ λιχνεία, ἡ σιναμωρία, ἡ κρυψιφαγία, ἡ ἡδωφαγία, ἡ ὄσφοφαγία [ἡ λιγουδιά, ἡ λιγουδοσύνη]. — *In, f.* (—, *pl.* —nen), ἡ κρυψιφάγος, ἡ ἡδωπάγος, ἡ λαίμαργος [ἡ καλοφαγούσα].

Naschhaft, adj. ὄσφοπάγος, ἡδωπάγος, λιχνος, σινάμωρος, λαίμαργος κρυψιπάγος [λιγουδιάρης]. — *Igkelt, f.* (—), ἡ λιχνεία, ἡ τενθεία, ἡ σιναμωρία, ἡ κρυψιφαγία, ἡ λαιμαργία [ἡ λιγουδοσύνη].

Nasch-katze, f. (—, *pl.* —n), ἡ ὄσφοπάγος γαλή (fig.) ἡ κρυφία λαίμαργος, ἡ σινάμωρος [ἡ γλιγουδιάρη]. — *manl, n.* (—s, *pl.* —mäuler), ὁ λιγουδιάρης, ὁ σινάμωρος, ὁ κρύφιος λαίμαργος. — *werk, n.* (—es, *pl.* —e), τὸ λιγνευμα, τὸ γναῦμα, τὸ σιναμώρευμα [τὸ λιγούδι, τὸ γλιγούδι, τὸ ἐαρῆσιο* τὸ δρόλιχο*]. — *essen, τραγηματίζω, ὄσφοφαγέω.*

Näse, f. (—, *pl.* —n), ἡ ῥίς [ἡ μύττη]. *auf der* —, *auf die* —, πρηνής [πρόμυττα]. *gekrümmte* —, *auswärts gebogene* —, ἡ γρυπὴ ῥίς. *einwärts gebogene* —, ἡ σιμῆ ῥίς [ἡ καμπουρικὴ μύττη]. *mit einwärts (auswärts) gebogener* —, σιμός, ῥινόσμος (γρυπός, ἐπίγρυπος). *die* — *rümpfen*, σιμῶω τὴν ῥίνα· *μυκτηρίζω* [μουσοσυλίζω]. *durch die* — *sprechen*, φθέγγομαι ὑπὸ ῥινόσ, ὀμιλέω διὰ τῆς ῥινόσ. *durch die* — *spüren*, ῥινηλατέω [ἀναμυρίζομαι*]. *mit der* — *lärmen*, schnauben, ῥιναυλέω, ῥινοκτυπέω. *Jemandem die Thüre vor der* — *zuschlagen*, προσαρᾶττω εἰς τὸ πρόσωπὸν τινος εὐθὺ τὴν θύραν. *bei der* — *herumführen*, ῥινάω, ἔλω τῆς ῥινόσ, ἄγω καὶ φέρω κατὰ τὸ δοκοῦν [τραβάω ἀπὸ τῆ μύττη, ἔχω τῶν χειρῶν μου]. *Jemandem eine* — *drehen*, *auf-*

heften, ἐξαπατάω, φανακίζω, διαβουκολέω τινά. *die* — *hoch tragen*, ὑψαυγενέω, φέρω τὴν ῥίνα ὕψηλά [ἔχω σηκωμένην τὴ μύττη]. *der* — *nachgehen*, βαίνω κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ῥινόσ, βαίνω εὐθύωρον, βαδίζω κατ' εὐθείαν [πηγαίνω [αἰα]. *mit einer langen* — *abziehen*, ἀπέρχομαι κακὴν κακῶς, ἀποπέμπομαι ἀπρακτος [παίρνω τὰ βρομμένα μου, τὰ κατορημένα μου]. *eine* — *bekommen*, λαμβάνω ἐπιπλήξεις [παίρνω τὴν κατοσάδα]. *unter die* — *reiben*, λέγω ἐπιπληκτικῶς [βράζω ἀπὸ τῆ μύττη, ἀναγορεύω*]. *Jemandem etwas vor der* — *wegnehmen*, ἀρπάζω τι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τινος. *fasse dich an deine* —, *zupfe dich an deiner* —, πράττε τὰ σεαυτοῦ [τῆ δουλειά σου γόρευε, ζύτταζε τῆ δουλειά σου]. *den Finger an die* — *legen*, τρίβω τὸ μέτωπόν μου ὑπ' ἀπορίας, ἐξώ τὴν κεφαλὴν μου, εἶμαι σύννουσ. *Jemandem etwas an der* — *ansetzen*, καταλαμβάνω τι ἐκ τῆς ὀψεώς τινος. *Jemandem auf der* — *spielen*, καταχρῶμαι ἀδιακρίτως τὴν ἀγαθότητά τινος. *Jemandem mit der* — *auf etwas stossen*, δεικνύω τινί τι ἀποτόμως. *Jemandem etwas auf die* — *heften*, ἐμπαίνω τινί τι παρανόμως, *prodide* τί τινι.

Näseln, v. i. h. ῥινηλατέω. ῥιναυλέω, ῥινοκτυπέω· φθέγγομαι ὑπὸ ῥινόσ, ὀμιλέω διὰ τῆς ῥινόσ.

Näsen-bein, n. (—s, *pl.* —e), τὸ ὄστον τῆς ῥινόσ, τὸ διάφραγμα τῶν μυκτήρων. — *blüten, n.* (—s), ἡ τῆς ῥινόσ αἰμόρροια. — *haben, ἡ ῥίς μου αἰμορροεῖ*, αἰμορροέω τὴν ῥίνα [ἡ μύττη μου τρέχει αἶμα]. — *büchstäbe, m.* (—ns, *pl.* —n), τὸ ῥινόφωνον γράμμα. — *drucker, s.* *Nasenquetscher*. — *flügel, m.* (—s, *pl.* —), τὸ πτερύγιον τῆς ῥινόσ. — *geschwür, n.* (—s, *pl.* —e), τὸ ἔλκος τῆς ῥινόσ. — *höhle, f.* (—), τὸ κοίλον τῆς ῥινόσ. — *laut, m.* (—es, *pl.* —e), — *lauter, m.*

(-s, *pl.* —), ὁ φθόγγος τῆς ῥινός.
 -loch, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ὁ μυκ-
 κτήρ, ὁ ῥινοθήριον [τὸ ῥουθοῦνι].
 -queischer, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐπιρ-
 ρινιον διοπτρον. -spritze, *f.* (—), τὸ
 ἄκρον τῆς ῥινός, τὸ ἀκρορρινιον.
 -stüber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκιμα-
 λισμός, ὁ καταδακτυλισμός, ὁ σκίν-
 θαρρος [ἢ σκορδομυττία]. Jemandem
 einen — geben, ἐντρίβω τινὶ
 σκίνθαρρον, σκιμαλίζω, καταδακτυ-
 λίζω τινὰ [τοῦ ἔδω σκορδομυττίας].
 -stübern, *v. t. h.* σκιμαλίζω, κατα-
 δακτυλλίζω [σκορδομυττιάζω, σφάκε-
 λώνω*, φασκελώνω]. -tön, *m.* (-s,
pl. -töne), ὁ διὰ τῆς ῥινός τόνος,
 ὁ ῥινοφωνος φθόγγος.
 Näs serümpf-en, *n.* (-s), ὁ μυκτηρισμός,
 τὸ μυκτήρισμα, ὁ μυκθισμός [τὸ
 μουσοῦνισμα]. -er, *m.* (-s, *pl.* —),
 ὁ μυκτηριστής [ὁ μουσοῦνιστής].
 Nässewa, *adj.* προπετής, ἰταμός,
 δοκησισοφός [ἐπιπασμένος]. — sein,
 προπετέωμαι. — hell, *f.* (—), ἡ προ-
 πέτεια, ἡ ἰταμότης, ἡ δοκησισοφία.
 Näs horn, *n.* (-s, *pl.* -hörner), ὁ ῥινο-
 κερως.
 Nass, *adj.* (*Comparativ* näs ser,
Superlativ näs sest), ὑγρός [ὄγρός*,
 βρεγμένος]. ein wenig —, ἐφυ-
 γρος, ὕφυγρος. sehr —, κάθυγρος,
 δίσυγρος [μουσικίτι, σφυγγουδί*]. —
 machen, ὑγραίνω, διαβρέχω [γραί-
 νω*]. — werden, ὑγραίνομαι, βρέ-
 χομαι. —, *n.* (—), τὸ ὑγρόν, ἡ
 ὑγρότης, τὸ νᾶμα, τὸ ποτόν.
 Näs se, *f.* (—), ἡ ὑγρότης, ἡ ὑγρασία
 [ἡ ὄγρασιά*].
 Näs sein, *v. t. h.* εἶμαι ὕφυγρος, ἐφυγρος.
 Näs sen, *v. t. h.* ὑγραίνω, διαβρέχω
 [μουσικίω, γραίνω*]. —, *v. t. h.* εἶ-
 μαι ὑγρός, ὑγράζω, νοτιάω, νοτιζώ.
 Nass kalt, *adj.* ὑγρός καὶ ψυχρός.
 Nass llich, *adj.* ὕφυγρος, ἐφυγρος, ὄλ-
 γον ὑγρός.
 Näth, NÄtherin, *s.* Naht, Nähterin.
 Nation, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἔθνος.
 von derselben —, ὁμοεθνής, ὁμό-
 εθνος, ὁμογενής. von anderer —,
 ἀλλοεθνής, ἀλλόφυλος, ἀλλογενής.

National, *adj.* ἐθνικός. —charakter, *m.*
 (-s, *pl.* -läre), ὁ ἐθνικός χαρακτήρ.
 farbe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐθνικόν
 χροῶμα. —fest, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ
 ἐθνικὴ ἐορτή, ἡ ἐθνικὴ πανήγυρις.
 —garde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔθνο-
 φυλακή. —gebrauch, *m.* (-es, *pl.*
 -gebräuche), τὸ ἐθνικὸν ἔθιμον.
 —geist, *m.* (-es), τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα.
 —isiren, *v. t. h.* προσαρτῶ εἰς
 ἔθνος, πολιτογραφῶ. —ität, *f.* (—,
pl. -en), ἡ ἐθνότης, ἡ ἐθνικότης.
 —kleidung, *f.* *s.* Nationaltracht.
 —liberal, *adj.* ἐθνικός φιλελεύθερος,
 ἔθνοφιλελεύθερος. —literatur, *f.* (—,
pl. -en), ἡ ἐθνικὴ φιλολογία. —ökono-
 mie, *f.* (—), ἡ πολιτικὴ οἰκονο-
 μία, ἡ πλουτολογία. —schuld, *f.* (—,
pl. -en), τὸ δημόσιον χρέος. —tracht,
f. (—, *pl.* -en), ὁ ἐθνικός ἱματι-
 σμός, ἡ ἐθνικὴ στολή. —truppen,
pl. ἡ ἔθνοφυλακή. —verlein, *m.* (-s,
pl. -e), ὁ ἐθνικός ἀλλογός. —ver-
 sammlung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐθνικὴ
 συνέλευσις, ἡ ἔθνοσυνέλευσις. —set-
 tung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐθνικὴ
 ἐφημερίς.
 Nation, *adj.* ἐγγώριος, ἐντόπιος. —ität,
f. (—), ἡ γενεθλιαλογία ἢ ὠροσκο-
 πία. Jemandem die — stellen,
 γενεθλιαλογῶ, ὠροσκοπέω τινὰ.
 Nationalitäts steller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ
 γενεθλιαλόγος, ὁ ὠροσκοπέος. —el,
f. (—, *pl.* -en), ἡ γενεθλιαλογία,
 ἡ ὠροσκοπία, ἡ ὠροσκοπία.
 Nationalium, *n.* (-s), τὸ νάτριον (μέταλ-
 λον). —amalgam, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ
 ἀμάλγαμα νατρίου. —chlorid, *n.* (-s),
 τὸ χλωριούχον νάτριον. —oxid, —oxyd,
n. (-es), τὸ ὀξειδιον τοῦ νατρίου.
 Nationalität, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ νατρόλι-
 θος.
 Nationalion, *n.* (-s), τὸ νάτριον, τὸ ὀξει-
 διον τοῦ νατρίου. —hydrat, *n.* (-s),
 τὸ ὕδροξειδιον τοῦ νατρίου. —lange,
f. (—), τὸ ῥύμα τοῦ νατρίου.
 Natler, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὄδρος [ἡ
 νεροφειδα, τὸ νεροφιδιον, ὁ νερο-
 φεις*] ἡ ὕδρεγίδια, ἡ ἐχιόνα [ἡ
 ὄχευτρα, ἡ ὄχιά] ἡ ἀσπίς, —wurz,
 42*

- f.* (—), φυτόν, τὸ ἀρίσταρον [τὸ φειδόγλωσσον.
- Natur**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φύσις· τὸ φυσικόν. *die freie* —, οἱ ἄγροί, τὸ ὑπαιθρον, ὁ ἐλεύθερος ἀήρ. *nach der* — *zeichnen*, ἰχνογραφῶ κατὰ φύσιν. *von* —, ἐκ φύσεως, φύσει. *sie ist von* — *sanft*, εἶνε φύσει πραεῖα. *in* —, αὐτοπροσώπως. *Gewohnheit wird zur anderen* —, τὸ ἔθος οἷον φύσις γίγνεται, ἡ ἕξις γίνεται δευτέρα φύσις.
- Naturālien**, *n. pl.* τὰ φυσικὰ προϊόντα. — *kabinett*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μουσεῖον φυσικῶν προϊόντων.
- Naturalisier-en**, *v. i. h.* πολιτογραφῶ, ἐμπολιτεύω. — *ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πολιτογράφησις, ἡ ἐμπολίτευσις.
- Naturalismus**, *m.* (—), ἡ φυσιοδοξία.
- Naturalist**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φυσιοδόξος.
- Natur-anlage**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φυσικόν, ἡ φύσις, τὸ αὐτοφύε· ἡ φυσικότης, ἡ φυσικὴ ἰκανότης. — *hegebenheit*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ φυσικόν φαινόμενον. — *beschreiber*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φυσιογράφος. — *dienst*, *m.* (-es), ἡ φυσιολατρεία.
- Naturell**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φυσικόν, ἡ φύσις, τὸ αὐτοφύε.
- Natur-erscholung**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ φαινόμενον. — *erzeugniss*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ προϊόν τῆς φύσεως. — *fehler*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ φυσικόν ἐλάττωμα. — *forscher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φυσιοδίφης, ὁ φυσιολόγος, ὁ φυσικευτής, ὁ φυσικός. — *forschung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔρευνα τῆς φύσεως, ἡ φυσιολογία. — *gabe*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φυσικόν δῶρον. — *gemäss*, *adj.* φυσικός, σύμφωνας τῇ φύσει. — *geschichte*, *f.* (—), ἡ φυσικὴ ἱστορία. — *gesetz*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ φυσικός νόμος, ὁ νόμος τῆς φύσεως. — *götren*, *adj.* πιστός, ζωτικός, πανόμοιος τῇ φύσει. — *heilmethode*, *f.* (—), ἡ φυσικὴ ἰατρεία, ἡ θεραπεία διὰ φυσικῆς διαίτης. — *heilung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φυσικὴ θεραπεία, ἡ θεραπεία ἄνευ ἰατρῶν. — *kunde*, *f.* (—), ἡ γνώσις τῆς φύσεως· ἡ φυσική. — *kundige*, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ φυσικός. — *leben*, *n.* (-s), ὁ φυσικός βίος. — *lehre*, *f.* (—), ἡ φυσική.
- Naturlich**, *adj.* φυσικός. αὐτοφύε· ἀτεχνήτεος, ἀπροσπολήτος, ἀπλοῦς, ἀφελῆς, ἀπλοϊκός. — *es Kind*, παιδίον αὐτοφύε, νοθαγενές. *das geht nicht mit -en Dingen zu*, αὐτὸ δὲν φαίνεται φυσικόν. —, *adv.* φυσικῶς· κατὰ φύσιν, κατὰ φυσικόν λόγον, φυσικῶ τῷ λόγῳ. — *kelt*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φυσικότης· ἡ ἀπλότης, ἡ ἀφέλεια.
- Natur-mensch**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κατὰ φύσιν ἄνθρωπος, ὁ φυσικός ἄνθρωπος. — *recht*, *n.* (-es), τὸ φυσικόν δίκαιον. — *reich*, *n.* (-es), τὸ βασιλεῖον τῆς φύσεως. — *schönheit*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φυσικὴ ὠραιότης. — *seitenheit*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατὰ φύσιν σπανιότης. — *sinn*, *m.* (-s), ἡ ἀσθησις τῆς φύσεως, ἡ κατανόησις τῆς φύσεως. — *spiel*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ φυσικὴ παραλλαγή. — *trieb*, *m.* (-es), ἡ φυσικὴ ὀρμή, τὸ ὀρμήμεφυτον, «τὸ ἐνστικτον». — *volk*, *n.* (-es, *pl.* -völker), τὸ φυσικῶς κυβερνώμενον ἔθνος. — *widrig*, *adj.* ἐναντίος τῆς φύσεως. —, *adv.* παρὰ (τὴν) φύσιν. — *wirkung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐνέργεια τῆς φύσεως. — *wissenschaft*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη. — *wunder*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θαῦμα τῆς φύσεως. — *zustand*, *m.* (-es), ἡ φυσικὴ κατάστασις. — *zweck*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ σκοπὸς τῆς φύσεως.
- Nau e**, *f.* (—, *pl.* -n), **Nau en**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σκάφος, τὸ πλοίαρτον.
- Nau tlc**, *f.* (—), ἡ ναυτική.
- Nau tisch**, *adj.* ναυτικός.
- Nau tisch**, *f.* (—), ἡ ναυτιλία, ἡ θαλασσοπολία· ἡ ναυτική. — *sschule*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τῆς ναυτικῆς σχολή.
- No bel**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ὀμίχλη [ἡ ἀντάρα, ἡ καταχνιά, ἡ καταιφάρα]. — *fleck*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὀμίχλῳδης κηλίς. — *gebilde*, *n.* (-s, *pl.* —),

- τὸ ὁμιχλώδες σχῆμα. -gestalt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὁμιχλώδης μορφή. -grau, *adj.* ὁμιχλοειδής, φαιὸς ὡσεὶ ὁμίχλη. -licht, -ig, *adj.* ὁμιχλώδης. -kappe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὁμιχλώδης σπέκη, ἡ κυνῆ Ἄϊδος. -krähe, *f.* (—, *pl.* -n), πτηνὸν, ἡ τεφρώδης κορώνη. -luft, *f.* (—), ἡ ὁμιχλώδης ἀτμόσφαιρα. -n, *v. imp.* ἢ. es nebelt, ὁμίχλη γίνεται [καταιφαρίζει]. -rauch, *m.* (-es), ὁ ὁμιχλώδης ἀήρ. -stern, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὁμιχλοειδής ἀστὴρ ὁ ἀπώτατος δυσόρατος ἀστὴρ.
- Nēben**, *ppr.* (ἐπὶ μεν κινήσεως μετὰ αἰτιατικῆς, ἐπὶ δὲ ἀκίνησις μετὰ δοτικῆς) παρὰ, πλησίον [δίπλα, κοντά, σιμά]. — Jemandem sitzen, κάθηναι παρὰ τινι. sich — Jemandem setzen, καθίζω πλησίον τινός. — der Stadt liegen, κεῖμαι πλησίον τῆς πόλεως. — anderen Dingen, πρὸς τοῖς ἄλλοις. — einander, ἄλλος παρ' ἄλλω, παρ' ἀλλήλους [πλάγι με πλάγι].
- Nēben-** (ἐν συνθέσει) παρα-, προσ-, πλησίον, παρεπόμενος· δευτερεύων, ἐπουσιώδης, πάρεργος.
- Nēben-absicht**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ παρεπόμενος σκοπός· ὁ ὑποκρυπτόμενος σκοπός. -achse, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ δευτερεύων ἄξων. -allee, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παράλληλος δενδροστοιχία.
- Nēbenan**, *adv.* πλησίον, σύγγεγυς [σιμά, κοντά κοντά]. dicht —, παρακειμένως, πλαγιῶς, παραπλευρῶς [κολητά, δίπλα].
- Nēben-arbeit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐν παρόδῳ ἐργασία, τὸ πάρεργον. -aufwand, *m.* (-es), -ausgabe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πάρεργος δαπάνη. -ausgang, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ἡ πλαγία ἐξοδος, ἡ παράξοδος. -bau, *m.* (-s, *pl.* -bauten), τὸ παροικοδόμημα. -bedeutung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παρασημασία. -bedürfnis, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ δευτερεύουσα (ἢ ἐπουσιώδης) χρεία. -begriff, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ παρεπομένη ἰδέα, ἡ παρασημασία.
- Nēbenbei**, *adv.* πλησίον· πρὸς τοῖς ἄλλοις. (*fig.*) παρέρργως, ἐν παρόδῳ, ἐν παρέρργῳ, ἐκ παρέρργου.
- Nēben-beschäftigung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πάρεργος ἀσχολία. -bühler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ἀντίζηλος. — in der Liebe, ὁ ἀντεραστής. — in der Kunst, ὁ ἀντίτεχνος. -bühlerin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀντίζηλος, ἡ ζήλη· ἡ ἀντεραστίστρια. -bühlerschaft, *f.* (—), ὁ ἀνταγωνισμός, ἡ ἀντίζηλία. -ding, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πάρεργον (πράγμα).
- Nēbenbeiand** *der, adv.* ἄλλος παρ' ἄλλω, ἐφεξῆς, πλησίον ἀλλήλων [ὁ ἕνας κοντά 'ς τὸν ἄλλον, πλάγι με πλάγι]. -stellen, (*fig.*) παραλληλίζω, ἀντιπαραβάλλω, ἀντιπαραθέτω. -stellung, *f.* (—, *pl.* -en), (*fig.*) ὁ παραλληλισμός, ἡ ἀντιπαραβολή, ἡ ἀντιπαραθέσις, ἡ ἀντιβολή.
- Nēben-einkommen**, *n.* (-s), -einkünfte, *f. pl.* -einnahme, *f.* (—, *pl.* -n), αἱ ἐπουσιώδεις πρόσδοι· τὰ τυχεῖα εἰσοδήματα. -erzählung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παρέξβασις, ὁ παρεξβατικός λόγος. -fach, *n.* (-es, *pl.* -fächer), ἡ πάρεργος σπουδή. -fluss, *m.* (-es, *pl.* -flüsse), τὸ παραποτάμιον, ὁ παραποτάμος. -form, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ παρασηματισμός. -frage, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπουσιώδες ζήτημα. -frau, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ καλλακίς, ἡ εταῖρα [ἡ παραγυναῖκα]. gebäude, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ παροικοδόμημα. -gedanke, *m.* (-ns, *pl.* -n), ἡ δευτερεύουσα ἰδέα. -gehilfe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ παραβοηθός. -gericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ παράψημα, τὸ παροψώνημα, τὸ παράψιον [τὰ παραψάγια]. -geschäft, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πάρεργον ἐπάγγελμα, τὸ ἐπουσιώδες ἔργον· τὸ παρεμπόρευμα. -geschmack, *m.* (-es), ἡ ὑστέρτα γεῦσις, ἡ παρεπομένη γεῦσις. -gesell, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ συμβοηθός ὁ σύντροφος. -gewinn, *m.* (-s), τὸ παρατυχὸν κέρδος, τὸ πάρεργον κέρδος. -grund, *m.* (-es, *pl.* -gründe), ὁ δευτερεύων

λόγος, ἡ δευτερεύουσα αἰτία. — **handel**, *m.* (-s), τὸ δευτερεύον ἐμπόριον. — **handlung**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐπεισόδιον. — **haus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ἡ παρακειμένη οἰκία, ἡ γειτνιάζουσα οἰκία. **Neben-helf**, -**hül**, *adv.* εἰς τὰ πλάγια, πάρεγγος, παραπλησίως, παραπλευρώς [δίπλα]. (*fig.*) **παρέργως**, ἐν παρέργῳ, ἐν παρόδῳ. — **laufen**, παρατρέχω, παρέπομαι τροχάδην. **Nē ben-hilfe**, -**hül**fe, *f.* (—), ἡ παραβοήθεια. — **kammer**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παρακειμενον δωμάτιον. — **kirche**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παρενορική ἐκκλησία. — **lehen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑποτελεῖ τιμάριον. — **linie**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παρασυγγενική γραμμή. — **mann**, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ πλησίον εὐρισχόμενος, ὁ γείτων ὁ παρατεταγμέντος. — **mensch**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πλησίον, ὁ συνάνθρωπος. — **mond**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ παρασελήνη. — **person**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ δευτερεύον πρόσωπον. — **porte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ῥινοπόλη, ἡ παραπύλις, τὸ παραπόλιον. — **planēt**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ παραπλανήτης, ὁ δορυφόρος. — **rolle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δευτερεύον πρόσωπον, τὰ δευτερεία. — **rücksicht**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δευτερεύουσα ἐποψίς, ἡ συνυπολόγησις. — **sache**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πάρεργον. **das ist —**, αὐτὸ εἶνε πάρεργον. **als — behandeln**, πραγματεύομαι ἐν παρέργῳ. — **sächlich**, *adj.* πάρεργος, ἐπουσιώδης. — *adv.* **παρέργως**, ἐν παρέργῳ, ἐν παρόδῳ. — **satz**, *m.* (-es, *pl.* -sätze), ἡ δευτερεύουσα πρότασις. — **schoß**, *m.* (-es, *pl.* -schüsse), ἡ παραφυάς, ἡ παραβλάστη, τὸ παραβλάστημα. — **schlüssel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ παρακλειδίον. — **sonne**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παρήλιον, ὁ παρήλιος. — **sorge**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δευτερεύουσα φροντίς. — **speise**, *f.* (—, *pl.* -n), *s.* **Nebengericht**. — **spiel**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἐπεισόδιον. — **strasse**, *f.*

(—, *pl.* -n), ἡ παρακειμένη ὁδός. — **stübe**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παρακειμενον δωμάτιον. — **thür**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ῥινοπόλη, ἡ παραπύλις, τὸ παραπόλιον. — **thür**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράθυρος, ἡ παραθύρα [ἡ παραπόρτα, τὸ παραπόρτι]. — **treppe**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παράμερος κλίμαξ, ἡ παρακλίμαξ. — **umstand**, *m.* (-es, *pl.* -stände), τὸ παρασούπτωμα, ἡ παρεπομένη σύμπτωσις. — **ursache**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δευτερεύουσα αἰτία. — **urtheil**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ προδικαστικὴ ἀπόφασις. — **verdienst**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ παρεπόμενον ὄφελος. — **vermächtnis**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ παρακληροδότημα. — **vermund**, *m.* (-es, *pl.* -münder), ὁ παρακηδεύων. — **vorthell**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ παρεπόμενον κέρδος. — **weg**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ παράδρομος [τὸ παράστρατον]. (*fig.*) ἡ παρέκβασις, ἡ παρεκτροπή. — **werk**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πάρεργον, τὸ ἐπουσιώδες ἔργον. — **winkel**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ παρακειμένη γωνία. — **wort**, *n.* (-es, *pl.* -wörter), τὸ ἐπίπρηγμα. **zum — gehörrig**, ἐπίπρηματικός. — **zimmer**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ παρακειμενον δωμάτιον. — **zweck**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δευτερεύων σκοπός. — **zweig**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ παραφυάς, τὸ παραβλάστημα [τὸ παρακλάδι].

Nebst, prp. (μετὰ δοτικῆς) σύν, μετά. **Nebukadnē sar**, *m.* (-s), ὁ Ναβουχοδονόσωρ.

Nēcken, *v. i. h.* ἐρεσηγλέω, κερτομέω, παρονοχλέω, ἐρεθίζω [πειραρίζω]. — *adj.* κέρτομος, ἐρεθιστικός [πειρακτικός].

Nēcker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ (ἐπι)σκάπτῆς, ὁ ἐρεθιστής [ὁ πειρακτής]. — **el**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐρεσηγλία, ἡ ἐπικερτόμησις, ἡ σκάψις, ὁ ἐρεθισμός [τὸ πειραγμα].

Nēckisch, *adj.* (*fam.*) (ἐπι)σκαπτικός, ἐρεθιστικός, κέρτομος [πειρακτικός].

Nēffe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀδελφάπαις, ὁ ἀδελφιδούς, ὁ ἀνεψιός. — **ngunst**, -**nschaft**, *f.* (—), ἡ κατα-

χρηστικῆ προτίμησις τῶν ἰδίων συγ-
 γένων, ἢ φιλοκρηδαιονία, ὀνεποτισμός.
Negation, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀρνησις.
Negatīv, *adj.* ἀρνητικὸς, ἀποφατικὸς.
 —er **Pol**, ὁ ἀρνητικὸς πόλος.
Nē ger, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ αἰθίοψ [ὁ
 ἀράπιης]. —handel, *m.* (—s), ἡ σωμα-
 τεμπορία αἰθίοπων. —In, *f.* (—, *pl.*
 —nen), ἡ αἰθιοπίς [ἡ ἀράπισσα].
 —schiff, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ δου-
 λεμπορικὸν πλοῖον.
Negī ren, *v. t. h.* ἀνέομαι, ἀναίρειν.
Negleck'tongeld, *n.* (—es, *pl.* —er), τὸ
 πρόστιμον ἀμελείας.
Nēh men, *v. t. h.* λαμβάνω [παίρνω].
 συλλαμβάνω [πιάνω] ἀράζω [τσα-
 κώνω]. in die Hand —, λαμβάνω
 εἰς τὴν χεῖρα, λαμβάνω ἀνά χεῖρας.
 bei der Hand —, λαμβάνω (ἐκ)
 τῆς χειρὸς, gefangen —, συλλαμ-
 βάνω, αἰχμαλωτίζω. man hat mir
 meine Uhr genommen, μοι
 ἀφῆρσαν τὸ φρολόγιόν μου. eine
 Arznei, ein Klystier —, ποιῶμαι
 γρῆσιν φαρμάκου, κλύσματος. —
 Sie doch, λάβετε λοιπόν. mit sich
 —, λαμβάνω μετ' ἑαυτοῦ [παίρνω
 μαζί μου]. (*fig.*) auf (über) sich
 —, ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι. einen
 Mann, eine Frau —, ὑπανδρεύομαι,
 νομφεύομαι. ich nehme mir die
 Freiheit, die Mühe, Zeit, λαμ-
 βάνω τὴν ἐλευθερίαν, τὸν κόπον,
 καιρὸν. in Besitz —, λαμβάνω
 ὑπὸ (εἰς) τὴν κατοχὴν μου. in die
 Lehre —, λαμβάνω ὡς μαθητὴν
 [παίρνω μαθητοῦδι]. in Anspruch
 —, καταναλλίσκω, ἀπασχολέω. zu
 sich —, δέχομαι, παραλαμβάνω.
 Gott hat ihn zu sich genommen,
 ὁ θεὸς ἐκάλεσεν αὐτόν. Schaden
 —, παραβλέπεται προσκρούω
 [κρούω*]. Anstand —, διατάζω.
 ein Ende —, λαμβάνω πέρας. An-
 fang —, λαμβάνω ἀρχήν, ἀρχομαι.
 — Sie sich ein Beispiel daran,
 λάβετε παράδειγμα ἐξ αὐτοῦ, ὅς σᾶς
 χρησμεύσῃ τούτο ὡς παράδειγμα.
 sich etwas zu Herzen —, λαμβάνω
 τι κατακάρδια φροντίζω σπουδαίως

περὶ τινος. eine Sache für eine
 andere —, ἐκλαμβάνω τι ἀντ' ἄλ-
 λου, ὑπολαμβάνω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων.
 im guten Sinne —, ἐκλαμβάνω
 καλῶς, λαμβάνω ἐπὶ καλοῦ. übel
 —, ἐκλαμβάνω κακῶς, λαμβάνω
 ἐπὶ κακοῦ, παρεξηγέω [κακοπιάνω,
 κακοπαίρνω]. nimm es mir nicht
 übel, μὴ πρὸς βάρος σου [μὴ σοῦ
 κακοφανῆ, μὴν τὸ κακοπίαστος].
 daraus kann ich mir nichts —,
 οὐδὲν ἐννοῶ ἐκ τούτων. wörtlich
 —, λαμβάνω ἀτολεῖσι. im Ganzen
 genommen, ἐν συνόλῳ, συλλήβδην.
 wie man es nimmt, ὅπως τὸ
 ἐκλάβη τις. wenn Sie es so —,
 ὅταν τὸ ἐκλαμβάνητε οὕτως. es
 strenge —, ἀκριβολογίω, ἐξετάζω
 κατὰ γράμμα. beim Worte —, προ-
 θύμως ἐγκαταλαμβάνω τινὰ τοῖς
 λόγοις του, δράττομαι τῶν λόγων
 τινός [τὸν πᾶνω ἔς τὰ λόγια του,
 δένω κόμπον τὰ λόγια του]. das
 lasse ich mir nicht —, αὐτὸ εἶνε
 ἐμὸν δίκαιον εἰς τούτο ἐγὼ δὲν
 παραπέθωμαι [αὐτὰ δὲν περνοῦμαι
 εἰς ἐμέ]. die Flucht —, τρέπομαι εἰς
 φυγὴν. es nimmt mich Wunder,
 θαυμάζω, παράδοξον μοι φαίνεται.
 du nimmst ihm das Brot, λαμ-
 βάνεις τὸν ἰδρωτὰ του. kein Blatt
 vor den Mund —, ὀμλέω παρη-
 σία, ἐλευθεροστομέω. den Mund
 voll —, λέγω ὑπερβολὰς, κομπορ-
 ρημονέω [κόβω λάφια]. fest—, συλ-
 λαμβάνω, ἀπάγω εἰς τὰς φυλα-
 κάς. —, *n.* (—s), τὸ λαμβάνειν ἢ
 λήψις [τὸ πάσαιμον] τὸ πιάσαιμον] ἢ
 σύλληψις. Geben ist seliger als
 —, τὸ δίδειν εἶνε μακαριώτερον
 τοῦ λαμβάνειν.

Nēh mer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ λήπτης,
 ὁ λαμβάνων.

Nēhm'lich, *s.* Nämlich.

Nēh rung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ταινία
 γῆς, ἡ στενόμακρος ἄκρα γῆς.

Neid, *m.* (—es), ὁ φθόνος, ἡ φθονερία,
 ἡ ζηλοτυπία, ἡ ζηλοφθονία [ἡ ζή-
 λια, ἡ ζούλια]. aus —, ὑπὸ φθόνου
 [ἀπὸ ζούλια].

Nel'den, *v. t. & i. h.* φθονέω, ζηλοτυπείω [ζηλεύω*, ζουλεύω].

Nel'der, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φθονερός, ὁ ζηλότυπος, ὁ ζηλόφθονος [ὁ ζηλιάρης*, ὁ ζουλιάρης]. *besser* — als *Mitleider*, κάλλιον νὰ φθονώμεθα ἢ νὰ οἰκτιρώμεθα. -*in*, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ φθονερά, ἡ ζηλότυπος [ἡ ζηλιάρα].

Nel'd-hammel, *m.* (-s, *pl.* -hämmel), -*hart*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ φθονερώτατος, ὁ εἰς ἄκρον φθονερός, ὁ ζηλόφθονος.

Nel'disch, *adj.* φθονερός, ζηλότυπος, ζηλόφθονος.

Nel'dlös, *adj.* ἀζηλότυπος, ἀζηλος, οὐχὶ φθονερός. -*igkelt*, *f.* (-), ἡ ἀζηλία.

Nel'd-nägel, *s.* Nietnagel. -*sucht*, *f.* (-), ἡ φθονερία. -*voll*, *adj.* φθονερώτατος.

Nel'ge, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κλίσαι, ἡ καταφορά, ἡ καταφέρεα. τὸ ὑπόστημα, ἡ τρύβη, τὸ κατακάθισμα. *bis auf die* — *austrinken*, ἐκπίνω μέχρι τῆς τρυγῆς, ἀποστραγγίζω. *es geht mit ihm auf die* —, κλίνει πρὸς τὰ κάτω [ἐπῆρε τὸν κατήφορον]· πλησιάζει τὸ τέλος του. *der Wein geht auf die* —, ὁ οἶνος κατέρχεται πρὸς τὴν τρύγα.

Nel'gen, *v. t. h.* κλίνω. *sich* —, *v. r. h.* κλίνω· κύπτω, ὑποκλίνομαι. *sich vor Jemandem* —, ὑποκλίνομαι ἐνώπιόν τινος. *sich zu seinem Ende* —, κλίνω πρὸς τὸ τέλος. *der Tag, die Sonne neigt sich*, ἡ ἡμέρα, ὁ ἥλιος κλίνει. *sich zu etwas* —, κλίνω, βέπω ἐπὶ τι, εἶμαι ἐπιρρεπὴς εἰς τι.

Nel'gung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κλίσαι. (*fig.*) ἡ ῥοπή, ἡ τάσις, ἡ κλίσαι. -*skompass*, *m.* (-es, *pl.* -e), -*snädel*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ βελόνη τῆς ἐγκλίσεως· ἡ ναυτικὴ πυξίς. -*swinkel*, *m.* (-s), ἡ γωνία τῆς ἐγκλίσεως.

Neln, *adv.* ὄχι· οὐχὶ. — *sagen*, λέγω ὄχι. *mit* — *antworten*, ἀποκρίνομαι ἀρνητικῶς.

Nel'nägel, *s.* Nietnagel.

Nekro-lög, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ βίος ἀποθανόντος, ἡ νεκρολογία· ὁ κατάλογος τῶν νεκρῶν, τὸ νεκρολόγιον. -*logie*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ νεκρολογία. -*lögisch*, *adj.* νεκρολογικός. -*mant*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ νεκρομαντις. -*mantie*, *f.* (-), ἡ νεκρομαντία. -*skopie*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ νεκροσκοπία.

Nek'tar, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ νέκταρ, τὸ ποτὸν τῶν θεῶν. -*isch*, *adj.* νεκταρέος.

Nel'ke, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ καρυόφυλλον [τὸ γαρύφαλον, τὸ γαρούφαλον, τὸ γαρύφαλον*, τὸ καρυοφύλλι].

Nel'ken-beet, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ πρασιά καρυοφύλλων. -*öl*, *n.* (-s), τὸ ἔλαιον καρυοφύλλων. -*senker*, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ παραφυὰς καρυοφύλλου. -*stock*, *m.* (-es, *pl.* -stücke), τὸ στέλεχος καρυοφύλλου. -*zimmet*, *m.* (-s), ὁ φλοιὸς καρυοφυλλώδους δικυπελλίου.

Nemel'sche Spiele, *n. pl.* οἱ ἐν Νεμέᾳ ἀγῶνες, τὰ νέμεια.

Nem'lich, *s.* Nämlich.

Nenn'bär, *adj.* ὀνομαστός, ὀνομάσιμος, ἐπιδικητικὸς ὀνομάσεως.

Nen'nen, *v. t. ir.* ἡ ὀνομάζω· καλέω, προσαγορεύω. *beim Namen* —, καλέω ὀνομαστί. *das Kind beim rechten Namen* —, λέγω τὰ σῶκα οἶκα καὶ τὴν σκάφην σκάφην. *du* —, προσαγορεύω διὰ τοῦ σού. -*swärth*, *adj.* ἀξιοῦνομαστός· ἀξίος λόγου.

Nen'ner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ παρονομαστής.

Nen'nung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὀνομασία, ἡ ὀνομασία.

Nenn'wörth, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία. -*wort*, *n.* (-es, *pl.* -wörter), τὸ ὀνομαστικὸν ὄνομα.

Neo-lög, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ καινοτόμος, ὁ νεωτεριστής, ὁ νεολόγος. -*logie*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ καινοτομία, ὁ νεωτερισμός, ἡ νεολογία. -*logism'*, *m.* (-en, *pl.* -en), ἡ καινοτομία, ὁ νεολογισμός. -*teris'mus*, *m.* (-), ὁ νεωτερισμός, ἡ νεωτεροποιία.

Nephelin, *m.* (-s, *pl.* -e), ὄρυκτον, ὁ εἰλαίολιθος, ἡ νεφελίνη.
Nephrit, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ νεφρίτης (λίθος). -is, *f.* (-), ἡ νεφρίτις (νόσος).
Nepōte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ υἱὸς ἡ στενὸς συγγενὴς τοῦ πάπα, τὸ συγγενότεκνον τοῦ πάπα.
Nepotismus, *m.* (-), ἡ καταχρηστικὴ προτιμῆσις τῶν ἰδίων συγγενῶν, ἡ φιλοκτηδεμονία, ὁ νεποτισμός.
Nepitum, *m.* (-s), ὁ Ποσειδών. -isch, *adj.* ποσειδώνιος. -ismus, *m.* (-), ἡ γεωλογικὴ δοξασία καθ' ἣν ἡ γῆ ἐκ μόνου τοῦ ὕδατος συνίστη, ὁ ποσειδωνισμός. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ποσειδωνίζων, ὁ ποσειδωνιστής.
Nereiden, *f. pl.* αἱ Νηρηίδες.
Nerzeln, *v. i. h.* ἐπικρίνω μικρολόγως, κακίζω μικροπροπῶς.
Nerv, *m.* (-s, *pl.* -en), τὸ νεῦρον.
Nervenbeschreibung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ νευρογραφία. -heber, *n.* (-s), ὁ τυφοειδῆς πυρετός. -knöten, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ γάγγλιον. -krank, *adj.* νευρικός. -krankheit, *f.* (-, *pl.* -en), -leiden, *n.* (-s), τὸ νευρικὸν νόσημα, ἡ νευροπάθεια. -lehre, *f.* (-), ἡ νευρολογία. -reiz, *m.* (-es), ὁ ἐρεθισμὸς τῶν νεύρων. -schmerz, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ νευραλγία. -schwach, *adj.* ἄτονος τὰ νεῦρα. -schwäche, *f.* (-), ἡ ἄτονία τῶν νεύρων. -stärkend, *adj.* νευρωφελής, τονικός, ῥωστικός. -system, *n.* (-s), τὸ νευρικὸν σύστημα. -zucken, *n.* (-s), ὁ τέτανος, ὁ σπασμὸς νεύρου.
Nervig, *adj.* νευρώδης, ἰνώδης. (*fig.*) εὐτονος, νευρώδης.
Nervös, *adj.* νευρικός.
Nerz, *m.* (-es, *pl.* -e), ζῶον, ἡ μικρὰ ἐνυδρίς [ἡ βύδρα, τὸ ποταμόσκυλον]. ἡ δορὰ ἐνυδρίδος.
Nessel, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀκαλήφη, ἡ κνίδις [ἡ τσουκνίδα, ἡ ταικνίδα*]. -heber, -friesel, *n.* (-s), -sucht, *f.* (-), ἡ κοκκίνη θέρμη, ὁ ἐξανθηματικός πυρετός, ἡ κνιδίωσις. -tuch, *n.* (-es, *pl.* -tücher), ἡ βύσσος [τὸ τουλπάνι], *s.* Musselin.
Nest, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ νεοτιὰ, ἡ

καλιὰ, ἡ φωλεά. (*fig. fam.*) ἡ μικρὰ κλίνη, τὸ κλινάριον, ἡ κοίτη [τὸ κρεββατάκι]. τὸ οἰκίδιον, ὁ εὐτέλης οἰκίσκος, ἡ τρύπα [ἡ φωλιὰ, ὁ κοῦμος*].
Nestchen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ καλίδιον [ἡ φωλιτσα]. -ei, *f.* (-s, *pl.* -er), τὸ προσφώλιον φόν, τὸ πρόσφωλον [τὸ προσφῶλι, ὁ φωλίτης, ὁ φῶλος, τὸ φῶλι*, τὸ μπόntonον*].
Nestel, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ζωστήρ μετὰ κλειδώματος. -n, *v. i. h.* πορπάω, ἐμπορπάω [θηλυκόνω]. -stift, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κλειδωμα ζωστήρος [τὸ θηλυκωτήρι].
Nesterweise, *adv.* κατὰ φωλεάς, δίκην καλῶν.
Nestküchlein, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ νεότιον [τὸ πουλάκι τῆς φωλιᾶς]. τὸ ὑστερογενὲς τέκνον, τὸ φιλάτων τεκνίον [τὸ κανακάρι].
Nestler, **Nestmacher**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ζωνιοπλόκος.
Nett, *adj.* καθάριος. γλαφυρός, κομψός, μικρογλάφυρος, εὐκομψός [νόστιμος, ζαρίκοσι] εὐμορφος, εὐπρεπής ἀρεστός.
Nettigkeit, *f.* (-), ἡ καθαρὴ ἢ κομψότης, ἡ γλαφυρία, ἡ εὐκομψία ἢ ἀρεστία, ἡ ἀρεστότης.
Netto, *n.* (-s), & *adv.* καθαρὸς. -betrag, *m.* (-es), τὸ καθαρὸν ποσόν. -einnahme, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ καθαρὰ πρόσοδος. -gewicht, *n.* (-es), τὸ καθαρὸν βάρος. -preis, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ καθαρὰ τιμὴ (βιβλίου). -produkt, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ καθαρὸν ἐξαγόμενον.
Netz, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δίκτυον· τὸ ἀμφίβληστρον, τὸ θήρατρον· τὸ ἐπίπλου, τὸ ἐπίπλου, ἡ δικτυοειδὴς μεμβράνη. das — auswerfen, ἐκπετανῶν (ρίπτω) τὸ δίκτυον ins — gehen, gerathen, ἐμπίπτω εἰς τὰ δίκτυα. Jemandem — e stellen, στήνω παγίδα τι.
Netzähnlich, **artig**, *adj.* δικτυοειδῆς, δικτυώδης. -bruch, *m.* (-es, *pl.* -brüche), ἡ ἐπιπλοκίλη. einen — habend, ἐπιπλοκηλικός.

Neisen, v. i. h. ὑγραίνω, διαβρέχω [μυοσκεύω, ζουμοποιέω*].

Neis-flügler, m. (-s, pl. —), τὸ νευρόπτερον έντομον. -förmig, adj. δικτυοειδής, δικτυώδης. -haut, f. (—), τὸ ἐπίπλοον, τὸ ἐπίπλουον, ἡ δικτυοειδής μεμβράνη. -steller, m. (-s, pl. —), ὁ δικτυεύς, ὁ δικτυοβόλος. -stricker, m. (-s, pl. —), ὁ δικτυοπλόκος.

Neu, adj. νέος· καινός, νεουργός, καινουργής, νεουργής [καινούργιος]. was giebt es -es? τί νέον; τί νεώτερον; -es Jahr, τὸ νέον έτος. -er Mond, ἡ νέα σελήνη. -e Mode, νέος στυμός. die -eren Sprachen, αἱ νεώτεροι γλώσσαι. die -ere Zeit, οἱ νεώτεροι χρόνοι. -es Kleid, νέον ένδυμα [καινούργιο φόρεμα]. -er Ausdruck, ἡ νέα φράσις, ἡ καινοτομία. das ist mir nichts -es, αὐτὸ δὲν μοι εἶνε νέον. -ere Nachrichten, νεώτεροι εἰδήσεις. von -em, ἐκ νέου, ἐκ καινῆς, ἐξ ἀρχῆς πάλιν. aufs -e, πάλιν, αὐθις, ἐκ νέου. —, adv. νεωστί, ἐσχάτως.

Neu- (έν συνθέσει), νεο-, ἀρτι-, καινο- [καινούργιο-].

Neu-angekommen, adj. νέηλος [νεοφερμένος, καινούργιοφερμένος]. -aufgelegt, adj. ἀνατετυπωμένος. -backen, adj. νεόπτερος. -bau, m. (-s, pl. -ten), ἡ νέα οἰκοδομή. -bekehrt, adj. νεόφυτος, νεοφώτιστος, προσήλυτος. -bekehrte, m. & f. (-n, pl. -n), ὁ, ἡ νεόφυτος. -bildung, f. (—, pl. -en), τὸ νεόπλασμα. -bürger, m. (-s, pl. —), ὁ νεοπολίτης, ὁ νεοδαμώδης. -bürgerin, f. (—, pl. -nen), ἡ νεοπολίτις, ἡ νεοδαμώδης. -deutsch, adj. νεώτερος γερμανικός, νεογερμανικός.

Neu erdlings, adv. νεωστί, προσφάτως, ἐσχάτως [τῆς προάλλαις].

Neu erer, m. (-s, pl. —), ὁ νεωτεριστής, ὁ νεωτεροποιός.

Neu erlich, adv. νεωστί, ἀρτίως, ἐσχάτως, προσφάτως [τῆς προάλλαις].

Neu ern, v. i. h. νεωτεροποιέω, καινοποιέω, καινουργέω.

Neu erung, f. (—, pl. -en), ἡ καινοτο-

μία, ἡ νεωτεροποιία, ὁ νεωτερισμός, ἡ καινοποιία. -en machen, καινοτομέω, νεωτερίζω. -ssucht, f. (—), ἡ νεωτεροποιία, ὁ νεωτερισμός, τὸ καινόσπουδον, ἡ νεομανία. -ssüchtig, adj. καινοτόμος, καινόσπουδος.

Neu-erworben, adj. νεόκτητος. -französisch, adj. νεώτερος γαλλικός, νεογαλλικός. -e, n. (-n), ἡ νεώτερα γαλλικὴ γλώσσα. -fundland, n. (-s), ἡ Νέα Γῆ, ἡ Νεόγαια. -fundländer, m. (-s, pl. —), ὁ κάτοικος τῆς Νέας Γῆς. ὁ νεόγειος κόων. -gebant, adj. νεόκτιστος. -gebören, adj. νεογενής, ἀρτιγενής, ἀρτιγενής, ἀρτιτοκος. -gemacht, adj. νεουργός, καινουργής, καινουργής [καινούργιος]. -gemäht, adj. νεορραφής. -geschärf, -geschliffen, adj. νεακόνητος. -gestaltung, f. (—, pl. -en), ἡ ἀναδιοργάνωσις. -gewaschen, adj. νεόπλυτος. -gler, -glerde, f. (—), ἡ περιεργία, ἡ πολυπραγμοσύνη. -glerig, adj. περιεργος, πολυπράγμων, φιλοπεριεργος. -griechen, m. (-n, pl. -n), ὁ νεώτερος Ἑλληνη, ὁ νῦν Ἑλληνη. -griechin, f. (—, pl. -nen), ἡ νεώτερα Ἑλληνίς, ἡ νῦν Ἑλληνίς. -griechisch, adj. νεώτερος ἑλληνικός, νεοελληνικός. das -e, ἡ νεώτερα ἑλληνικὴ γλώσσα. -held, f. (—, pl. -en), τὸ νέον πρᾶγμα· ἡ καινότης, ἡ καινουργία, ἡ καινοπρέπεια. -höchdeutsch, adj. νεώτερος γερμανικός. -e, n. (-n), ἡ νεώτερα γερμανικὴ γλώσσα.

Neu igkeit, f. (—, pl. -en), τὸ νέον. -sjäger, -skrämer, m. (-s, pl. —), ὁ φιλοπραγματίας, ὁ σπερμολόγος, ὁ λογοκάπηλος. -skrämer, f. (—, pl. -en), ἡ φιλοπραγμονία, ἡ φιλοπραγματία, ἡ σπερμολογία.

Neu jähr, n. (-s), τὸ νέον έτος, ἡ ἀρχὴ τοῦ έτους [ἡ ἀρχιχρονιά, ἡ πρωτοχρονιά, ἡ ἀρχιμενιά*]. ich gratulire zum —! εἰς ἔτη πολλά! glückliches —! αἰσίων τὸ νέον έτος!

Neu jährs-abend, m. (-s), ἡ προέριτος ἐσπέρα τοῦ νέου έτους [ἡ παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς]. -fest, n. (-es, pl. -e), ἡ εορτὴ τοῦ νέου

έτους. -gedicht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ποίημα τοῦ νέου έτους. -geschenk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δῶρον τοῦ νέου έτους, ἡ έπιτιμὸς [τὰ ἀγιοβασιλείατικα, τὰ καλοχερίδια*]. -gratulation, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ τοῦ νέου έτους συγχαρητικὴ πρόσβησις. -lied, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ᾄσμα τοῦ νέου έτους. -nacht, *f.* (-), ἡ τοῦ νέου έτους προηγουμένη νύξ. -wunsch, *m.* (-es, *pl.* -wünsche), ἡ έπευχὴ κατὰ τὸ νέον έτος.

Neu-land, *n.* (-es), ἡ νέα γῆ, ἡ νέογαια. ἡ νεός, ἡ νεός, ἡ πρὸς καλλιεργίαν έξημερωθεῖσα γῆ. -lateinisch, *adj.* νεολατινικός. -lich, *adj.* πρόσφατος, ἄρτιος, προχθεσινός. —, *adv.* νεωστί, ἄρτίως, έσχάτως, προχθές [τῆς προάλλαις]. -ling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ νέος, ὁ πρωτόπτερος, ὁ ἄπειρος, ὁ ἀρχάριος. -mödisch, *adj.* καινότροπος, καινοπρεπής, νεοπρεπής, τοῦ νέου συρμού. -mond, *m.* (-es), ἡ νέα σελήνη, ἡ νομηηνία.

Neun, *adj.* έννέα [έννηά]. Zeitraum von — Jahren, ἡ ένναετηρίς.

Neun-auge, *n.* (-s, *pl.* -n), ἡ ἄβυς, ὁ πετρομύζων, ὁ ναρκέγγελος, ὁ γυμνώνωτος [ἡ γαλειά]. —e, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ έννεάς, τὸ έννέα. -eck, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ έννεάγωνον. -eitel, *adj.* έννέα εἰδῶν. -fach, -fältig, *adj.* έννεαπλοῦς έννεαπλάσιος. -hundert, *adj.* έννεακόσιοι. -jährig, *adj.* ένναετής, ένναετηρος. -mal, *adv.* ένάκις, έννεάκις [έννηά φοράς]. — so gross, — so viel, έννεαπλάσιος. -mällig, *adj.* ένάκις έπαναληθής. -monatlich, *adj.* έννεαμηνηος, έννεαμηνιατός. -salzig, *adj.* έννεάχορδος. -silbig, -syllbig, *adj.* έννεασύλλαβος. -stündig, *adj.* έννεάωρος, έννέα ὥρων. -täglich, *adj.* έννέα ἡμερῶν, έννεαήμερος. -tausend, *adj.* ένναεχιλιοι, έννέα χιλιάδες.

Neun-te, *adj.* έννατος. am —n Tage, έννατάτος. der — des Monats, ἡ ένάτη τοῦ μηνός. den —n Juli, τῇ ένάτῃ ἰουλίου. -halb, *adj.* ὀκτώ και ἡμισυς.

Neun-ten, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ έννατον.

Neun-tens, *adv.* (τὸ) έννατον.

Neun-tödter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ έννεακτόνος ἱέραξ. —undswansig, *adj.* εἴκοσι έννέα. —zehn, *adj.* έννεακαδέκα, δέκα έννέα. —zehnjährig, *adj.* έννεακαδέκαετής. —zehnte, *adj.* έννεακαδέκατος, δέκατος έννατος.

Neun-zig, *adj.* έννηκοντα [έννηντα]. —er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ έννηκοντούτης. —erin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ έννηκοντούτις. —jährig, *adj.* έννηκονταετής. —mal, *adv.* έννηκοντάκις [έννηντα φοράς]. —mällig, *adj.* έννηκοντάκις έπαναληθής. —ste, *adj.* έννηκυστός. —stel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ έννηκυστόν. —tausend, *adj.* ένναεχιλιοι, έννηκοντα χιλιάδες. —willing, *adj.* έννεαδάκτυλος.

Neu-platoniker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ νεοπλατωνικός. —platonisch, *adj.* νεοπλατωνικός. —silber, *n.* (-s), ὁ νεάργυρος. —stadt, *f.* (-, *pl.* -städte), ἡ νέα πόλις, ἡ νεόπολις. —testamentlich, *adj.* τῆς νέας διαθήκης.

Neutral, *adj.* οὐδέτερος. —isiren, *v.* *t. h.* οὐδέτερος, έξουδετέρωσι. —isirung, *f.* (-), ἡ έξουδετέρωσις. —ität, *f.* (-), ἡ οὐδετερότης.

Neutrum, *n.* (-s, *pl.* -tra), τὸ οὐδέτερον.

Neu-verbählt, *adj.* νεόνομος, νεόγαμος, νεοὑπανδρός. der —e, ὁ νεόγαμβρος. die —e, ἡ νεόνομος [ἡ νιόνυφη].

Neu-zelt, *f.* (-), οἱ νεώτεροι χρόνοι. —zoll, *m.* (-s), τὸ εκατοστόμετρον.

Nicht, *adv.* δέν μὴ οὐχί, ὄχι. er hört —, δέν ἀκούει. wenn er — hört, εἰάν δέν ἀκούῃ. hört — was er sagt, μὴ ἀκούετε ὃ τι λέγει. oft ist besser — hören als hören, τὸ μὴ ἀκούειν εἶνε πολλάκις προτιμότερον τοῦ ἀκούειν. da er — hört, μὴ ἀκούων. jeder —griecher, πᾶς μὴ Ἑλλήν. — mehr, ὄχι πλέον οὐχί πλείοτερον, ὄχι περισσότερο. — doch! ὄχι δά! — wahr? δέν έχει οὕτως [δέν εἶνε έτσι]; und —, και ὄχι, οὐχί δέ. auch —, — einmal, οὐδέ, μηδέ, οὔτε, οὔτε κᾶν. auch — im Ge-

ringsten, οὐδ' ἐλάχιστα. aber —, ἀλλ' ὄχι, οὐχί δέ. also —, λοιπόν ὄχι. freilich —, ὄχι βεβαίως, βέβαια ὄχι. durchaus —, gar —, οὐδαμῶς, οὐδὲλως. ganz und gar —, οὐδὲ τὸ παράπαν. noch —, ὄχι ἀκόμη, οὐπω. — weiter, ὄχι περαιτέρω. ja —, μὴ τυχόν. vergessen Sie es ja —, μὴ τυχόν τὸ λησμονήσητε. warum —? διατί ὄχι; warum — gar? ἀλλ' ὄχι δά! — nur, οὐ μόνον, ὄχι μόνον. — nur —, ὄχι μόνον δέν. dass —, damit —, ἵνα μὴ. damit — etwa, ἵνα μὴ τυχόν. ich auch —, οὐτ' ἐγώ, οὐδ' ἐγώ. wo —, εἰ δὲ μὴ, ἐάν ὄχι. mit —en, οὐδαμῶς, κατ' οὐδένα τρόπον, ὄχι καὶ πάλιν ὄχι. zu —e machen, ἐξουδενίζω, ἐκμηδενίζω, ἀφανίζω, ἐξολοθρεύω. zu —e werden, ἀφανίζομαι, ἐξουδενίζομαι, μηδενίζομαι, καταστρέφομαι, ἐξολοθρεύομαι. Jede Hoffnung ist zu —e geworden, πᾶσα ἐλπίς ἐξηφανίσθη, ἐξέλιπεν.

Nicht-, (ἐν συνθέσει), ἀ-, μὴ, οὐχί.

Nicht-achtung, *f.* (—), ἡ μὴ ἐκτίμησις ἢ ὀλιγωρία, ἡ παραμέλησις. —*annahme*, *f.* (—), ἡ μὴ ἀποδοχή. —*beachtung*, *f.* (—), ἡ μὴ τήρησις ἢ ἀβλεψία. —*befolgung*, *f.* (—), ἡ μὴ ἀκολούθησις, ἡ μὴ τήρησις ἢ ὀλιγωρία, ἡ παραμέλησις. —*däseln*, *n.* (—s), ἡ ἀνυπαρξία.

Nichtte, *s.* Nicht.

Nichtte, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἀδελφιδοῦ, ἡ ἀδελφόποις, ἡ ἀνεψιά.

Nicht-erfolg, *m.* (—es), ἡ μὴ ἐπιτυχία, ἡ ἀποτυχία. —*erschelung*, *f.* (—), ἡ μὴ ἐμφάνεια, ἡ μὴ ἐμφάνισις, ἡ μὴ παρουσία. —*haltung*, *f.* (—), ἡ μὴ τήρησις, ἡ παράβασις. —*lg*, *adj.* οὐδαμινός, κενός, μάταιος [τιποτένιος]. null und —, ἀκυρος. —*igkeit*, *f.* (—), ἡ οὐδαμινότης, ἡ μηδαμινότης, ἡ οὐδενία, ἡ οὐδένεια ἢ ματαιότης. —*igkeitserklärung*, *f.* (—), ἡ ἀκύρωσις, ἡ κατάρρησις. —*kennner*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μὴ εἰδήμων, ὁ ἀδαήμων, ὁ ἀδαής.

Nichts, *pron.* οὐδέν, μηδέν. — als, οὐδέν ἄλλο ἢ, μόνον. gar —, οὐδὲν οὐδαμῶς [ὄλως δι' ὄλου τίποτε]. so wenig als —, σχεδὸν ἐπιείην οὐδέν. weniger als —, ὀλιγώτερον τοῦ μηδενός. um —, περι οὐδενός, περι τοῦ μηδενός. um — und wieder —, περι ὄνου σκιάς, ἀπλῶς διὰ τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα [εἰς τὰ κατὰ καθούμενα]. weiter —, οὐδὲν περαιτέρω. — desto weniger, οὐδὲν ἤττον. das heisst — gesagt, οὐδὲν λέγεις. in ein — verwandeln, μεταβάλλω εἰς μηδέν, ἐξαφανίζω. zu — werden, ἐξουδενίζομαι, ἐξαφανίζομαι. mir — dir —, ἀπλῶς καὶ δι' εὐθείας, ἀπροκαλόπτως, ἀνυποστόλως [νέτα σκέτα]. oben fix unten —, καλῆ μὲν ὄψις ἐν δὲ δευλαῖαι φρένες, ἐνδοθι τὴν Ἑλένην ἔκτοθι τὴν Ἐκάβην, θεωρίαν ἐπισκόπου καὶ καρδίαν μυλωνᾶ [ἀπ' ἔξω κοῦκλα κ' ἀπὸ μέσα πανοῦκλα, ἀπ' ὄξω 'τον μπέλα μπέλα κ' ἀπὸ μέσα δὲν ἐφέλα*].

Nichtsbedeutend, *adj.* ἀσήμαντος, οὐδαμινός [τιποτένιος].

Nichtsein, *n.* (—s), τὸ μὴ ὑπάρχειν, ἡ ἀνυπαρξία.

Nichts-nutz, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ οὐδαμινός, ὁ κηφίν [ὁ τιποτένιος, τὸ χαμένο κορμί]. —*nützig*, *adj.* ἀχρηστος, ἀνωφελής. —*nützigkeit*, *f.* (—), ἡ ἀχρηστία, ἡ ἀνωφελεία, ἡ οὐδένεια. —*thüer*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ οὐδὲν ποιῶν, ὁ φυγόπονος, ὁ ἀργός, ὁ ὀκνηρός. —*thüerel*, *f.* (—), —*thün*, *n.* (—s), ἡ ἀργία, ἡ φυγοπονία, ἡ ὀκνηρία. —*würdig*, *adj.* οὐδενός ἄξιος, οὐδαμινός, μηδανός, οὐτιδανός [τιποτένιος]. —*würdigkeit*, *f.* (—), ἡ οὐδενία, ἡ οὐδαμινότης, ἡ μηδαμινότης, ἡ ἀχρηστία.

Nicht-theilnahme, *f.* (—), ἡ ἀμεθεξία. —*vollziehung*, *f.* (—), ἡ μὴ ἐκπλήρωσις. —*wissen*, *n.* (—s), ἡ ἀγνοία. —*sählung*, *f.* (—), ἡ μὴ ἀπότισις.

Nickel, *n.* (—s), τὸ νικέλιον (μέταλλον). (*fam.*) τὸ φαῦλον γύναιον. τὸ σκληροτρόχηλον ἀνθρωπιόριον.

Nícken, *v. i. h.* νεύω· κατανώω. νυστάζω. —, *n.* (-s), ἡ νεύσις ὁ νυσταγμός, ἡ νύσταξις.

Nie, *adv.* οὐδέποτε, μηδέποτε [ποτέ ... ἔν, ποτέ].

Nie'der, *adj.* χθαμαλός, χαμηλός. (*fig.*) ταπεινός, εὐτελής. —er Tisch, χαμηλὴ τράπεζα. —er Ton, χαμηλός τόνος. die -eren Klassen, αἱ κατώτεραι τάξεις. die -ere Gerichtsbarkeit, τὰ κατώτερα δικαστήρια. Hohe und -e, μεγάλοι καὶ μικροί. —, *adv.* κάτω. auf und — gehen, πηγαίνω ἄνω καὶ κάτω, ἀναβαίνω καὶ καταβαίνω. im Zimmer auf und — gehen, περιπατῶ ἐν τῷ ὀμματίῳ. —! *int.* κάτω! — mit dem Verräther! κάτω ὁ προδότης!

Nie'der- (ἐν συνθέσει), κατα-, κάτω.

Nie'derbeug-en, *v. t. h.* κατακάμπω. (*fig.*) καταπιέζω, γονατίζω. —ung, *f.* (-), ἡ κατάκαμψις. (*fig.*) ἡ καταπίεσις, ἡ γονάτισις.

Nie'derblicken, *v. i. h.* βλέπω κάτω.

Nie'derblitzen, *v. t. h.* κατακεραυνοβολέω, ἀστραπηβολέω καταφερόμενος. —, *v. i. h.* καταφέρομαι ἀστράπτων.

Nie'derbrechen, *v. t. ir. h.* καταθραύω, καταρρηγνύω· καθαιρέω, καταρρίπτω.

Nie'derbrennen, *v. t. ir. h.* κατακαίω. —, *v. i. r. s.* κατακαίομαι, ὀλοκαυτόμαι· καταφέρομαι καίόμενος.

Nie'derbringen, *v. t. ir. h.* κατακομιζω, φέρω κάτω.

sich Nie'derbücken, *v. r. h.* κατακόπτω [σχιζομαι κάτω].

Nie'derdeutsch, *adj.* κάτω γερμανικός, τῆς Κάτω Γερμανίας. —e, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κάτοικος τῆς Κάτω Γερμανίας, ὁ Κάτω Γερμανός. —land, *n.* (-s), ἡ Κάτω Γερμανία.

Nie'derdonnern, *v. t. h.* καταβροντάω.

Nie'derdücken, *v. t. h.* καταπιέζω, καταθλιβώ. (*fig.*) καταβαρύνω, καταβαρέω.

Nie'dere, *adj.* χαμηλός, ταπεινός, *s.* Nieder.

Nie'derfahren, *v. t. ir. h.* συντρίβω καταλώνων, ἀνατρέπω καταφερόμενος. —, *v. i. ir. s.* καταλώνω, καταφέρομαι.

Nie'derfallen, *v. i. ir. s.* καταπίπτω. προσπίπτω, γονατίζω. —, *n.* (-s), ἡ κατάπτωσης.

Nie'derfliegen, *v. i. ir. s.* καταπίτομαι, καθίπταμαι.

Nie'dergang, *m.* (-s), ἡ δύσις· ἡ κατάδυσις, αἱ δυσμαί. vom Aufgang der Sonne bis zum —, ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μέχρι δυσμένου, ἀπ' ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου μέχρι δύσεως αὐτοῦ.

Nie'dergedrückt, *adj.* καταπεπιεσμένος· καταβεβλημένος. —heit, *f.* (-), ἡ βαρυθυμία, ἡ κατῆφεια.

Nie'dergericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κάτω δικαστήριον.

Nie'dergeschlagen, *adj.* καταβεβλημένος· κατηφής, ἄθυμος [κακοκαρδισμένος]. —heit, *f.* (-), ἡ κατῆφεια, ἡ ἀθυμία, ἡ θλιψίς.

Nie'derhalten, *v. t. ir. h.* κρατέω κάτω· ἐμποδίζω τὴν ἀνύψωσιν.

Nie'derhangen, *v. i. ir. h.* κατακρέμαμαι, κρέμαμαι κάτω.

Nie'derhängen, *v. t. h.* κατακρεμάω, κρεμάω κάτω· *s.* Niederhangen.

Nie'derhauen, *v. t. ir. h.* κατακόπτω, καταβάλλω βιαίως. κατασπαράσσω, κατασφάζω.

Nie'derhocken, —**kauern**, *v. i. s.* ὀκλάζω, σκιμβάζω [κωλοκαθίζω, ἀνακουρκουθίζω*]. —d, *adv.* ὀκλαδόν, ὀκλαδιστί [ἀνακουρκουδα, κωλοκαθιστά]. —, *n.* (-s), ἡ ὀκλασις, τὸ ὀκλασμα [τὸ κωλοκάθισμα, τὸ ἀνακουρκουθισμα*].

Nie'derjagd, *f.* (-), ἡ θήρα μικρῶν θηραμάτων.

Nie'derkämpfen, *v. t. h.* καταβάλλω, κατανικάω [βάλλω κάτω*].

Nie'derkauern, *s.* Niederhocken.

Nie'derknien, *v. i. s.* προσπίπτω εἰς τὰ γόνατα, γονατίζω. —, *n.* (-s), ἡ γονάτισις, τὸ γονάτισμα.

Nié derkommen, *v. i. ir. s.* κατέρχομαι, καταβαίνω. τίχτω, γεννάω. mit einem Kinde —, τίχτω παιδίον.
Nié derkunft, *f. (—)*, ἡ γέννησις, ἡ λοχεία, ὁ τοκετός. sie ist in dem Monat ihrer —, εἶνε εἰς τὸν μῆνά της.
Nié derläge, *f. (—, pl. -n)*, ἡ ἀποθήκη, τὸ ταμειετήριον. ἡ ἦττα [ὁ νικημός]. eine — erleiden, ὑφίσταμαι ἦτταν.
Nié derlande, *n. pl. ai* Κάτω Χῶραι, ἡ Ὀλλανδία. —länder, *m. (-s, pl. —)*, ὁ Ὀλλανδός. —ländisch, *adj.* ὀλλανδικός.
Nié derlass-en, *v. t. ir. h.* ἀφίνω κάτω καταβιβάζω· χαμηλώνω. sich —, *v. r. ir. h.* ἀποκαθίσταμαι, ἐγκαθίσταμαι, κατοικίζομαι. —en, *n. (-s)*, ἡ καταβίβασις [ὁ καταβασμός]. —ung, *f. (—, pl. -en)*, ἡ ἀποκατάστασις, ἡ ἐγκατοικησις. (*fig.*) ἡ ἀποικία.
Nié derliēgen, *v. t. h.* καταθέτω, ἀποθέτω. Geld —, παρακαταθέτω χρήματα. die Krone —, καταθέτω τὸ στέμμα. sich —, *v. r. h.* κατακλίνομαι [πλαγιάζω, θέτω]. —ung, *f. (—)*, ἡ ἀπόθεσις, ἡ κατάθεσις.
Nié derliegen, *v. i. ir. h.* κατάκειμαι.
Nié dermachen, *v. t. h.* καταβιβάζω. (*fig.*) καταβάλλω· κατασφάζω.
Nié dermetzel-n, *v. t. h.* κατασφάζω, κρεουργέω [πετοσκόβω]. —ung, *f. (—)*, ἡ κρεορρησις, ἡ σφαγή.
Nié derreiss-en, *v. t. ir. h.* καθαιρέω, καταρρίπτω, κατεδαφίζω. —ung, *f. (—, pl. -en)*, ἡ καθάρσις, ἡ κατεδάφισις.
Nié derreiten, *v. t. ir. h.* καταπατέω ἵππηλατῶν.
Nié derrennen, *v. t. ir. h.* ἀνατρέπω τρέγων.
Nié derrhein, *m. (-s)*, ὁ κάτω Ῥήνος. —isch, *adj.* τοῦ κάτω Ῥήνου.
Nié derrollen, *v. i. s.* κατακυλίνδομαι, καταφέρομαι.
Nié dersäbeln, *v. t. h.* κατασφάζω διὰ τοῦ ξίφους [σπαθοκόφτω].

Nié derschiessen, *v. t. ir. h.* κατακυροβολέω· φονεύω διὰ βολῆς. —, *v. i. ir. s.* καθορμάω, καταφέρομαι.
Nié derschlag, *m. (-es, pl. -schläge)*, τὸ ἔζημα, τὸ κατακάθισμα. —en, *v. t. ir. h.* κατακρούω, κτυπέω κάτω· καταρρίπτω, κατακρημνίζω. καταστρέφω, ἐξαφανίζω. (*fig.*) (κατα)πραῦνω, μετριάζω, καταπαύω. ἀποθαρρύνω, ἀπεινθαρρύνω, ἐμβάλλω εἰς ἀθυμίαν. einen Process —, ἀναστέλλω δίχην. die Kosten —, ἀπαλλάττω τῶν ἐξόδων. den Muth —, κόπτω τὸ θάρρος. —end, *adj.* πραῦντικός. (*fig.*) λυπηρός· ἀποθαρρυντικός.
Nié derschmettern, *v. t. h.* καταρρίπτω γαμαί, κατατινάσσω.
Nié derschreiben, *v. t. ir. h.* ἀναγράφω, γράφω ἐπὶ χάρτου [περνάω εἰς τὸ χάρτι].
Nié dersenken, *v. t. h.* καταβιβάζω· καταβυθίζω. sich —, *v. r. h.* κατέρχομαι.
Nié dersetz-en, *v. t. h.* ἀποθέτω, καταθέτω· καθίζω. διορίζω, καθιστάω. sich —, *v. r. h.* καθίζομαι, καθέζομαι, καθίζω. —ung, *f. (—)*, ἡ κατάθεσις, ἡ ἀπόθεσις. ἡ διορίσις.
Nié dersinken, *v. i. ir. s.* συγκαθίζω, ἐγκαθίζω [κοντοκαθίζω, κωλοκαθίζω]. καταπίπτω. καταφέρομαι· καταβυθίζομαι, καταδύομαι. —, *n. (-s)*, ἡ καταγορά· ἡ κατάδυσις, ὁ καταβυθισμός.
Nié dersitsen, *v. i. ir. s.* καθίζομαι, καθίζω.
Nié derstampfen, *v. t. h.* καταπατέω, ποδοπατέω.
Nié derstechen, *v. t. ir. h.* φονεύω διὰ μαχαίρας, μαχαίρονω.
Nié dersteigen, *v. i. ir. s.* καταβαίνω [καταβαίνω]. —, *n. (-s)*, ἡ κατάβασις [ὁ καταβασμός].
Nié derstossen, *v. t. ir. h.* ὠθέτω κάτω· ἀνατρέπω, καταρρίπτω· καταβάλλω. φονεύω διὰ ξίφους.
Nié derstrecken, *v. t. h.* ἐκτείνω γαμαί, ἐξαπλό(ν)ω κατὰ γῆς. sich —, *v. r. h.* ἐκτείνομαι κατὰ γῆς.

Nie' derströmen, *v. i. s.* καταρρέω.
Nie' derstülpen, *v. t. h.* στρέφω κάτω, γυρίζω κάτω, αναστρέφω κάτω.
Nie' dersturz, *m. (-es)*, ή καταφορά, ή κατάπτωσης.
Nie' derstürzen, *v. t. h.* κατακρημνίζω. —, *v. i. s.* καταπίπτω, καταρρίπτομαι, καταφέρομαι, κατακυλλομαι.
Nie' dertauchen, *v. t. h.* καταδύω, καταβυθίζω. —, *v. i. s.* καταδύομαι.
Nie' derträchtig, *adj.* άγενής, χαμερπής, μικροπρεπής. άρχεϊος, αίσχρος, άτιμος, έπονειδιστος. —*kelt*, *f. (-, pl. -en)*, ή χαμέρπεια, ή άγένεια, ή μικροπρέπεια. ή αίσχροτης, ή άτιμία.
Nie' dertréiten, *v. t. ir. h.* καταπατέω. παραπατέω [στραβοπατάω].
Nie' dertrinken, *v. t. ir. h.* νικάω έν τῷ πότῳ, κατανικάω έν τῷ πίνειν.
Nie' derung, *f. (-, pl. -en)*, τὸ χαμηλώμα τόπου, ὁ χαμηλὸς τόπος [τὸ σέλλῆ].
Nie' derwärts, *adv.* πρὸς τὰ κάτω, κάτω [ταία κάτω].
Nie' derwerfen, *v. t. ir. h.* καταρρίπτω, ρίπτω κάτω, ρίπτω χαμαί' καταβάλλω [βάλλω κάτω*]. *sich* —, *v. r. ir. h.* ρίπτομαι κάτω. προσπίπτω.
Nie' derziehen, *v. t. ir. h.* καθέλκω, κατασύρω, σύρω κάτω.
Nied' lich, *adj.* κομψός, μικρογάφυρος, μικρομελής, μικρὸς καὶ νόστιμος [μικροκάμωτος, μικροκαμωμένος, μικροούλης, ζαρφικος]. —*kelt*, *f. (-, pl. -en)*, ή κομψότης, ή γλαφυρία, ή μικρογλαφυρία, ή χάρις [ή νοστιμάδα].
Nie' drig, *adj.* χθαμαλός, χαμηλός. (*fig.*) χαμαιζήλος, χαμαιπετής, ταπεινοπρεπής, άγενής, χαμερπής, ποταπός. — *sprischen*, παίζω διά μικρῶν ποσῶν. — *machen*, καταβιβάζω, χθαμαλῶ, χαμηλώνω. —*er Preis*, τιμή χαμηλή, εὐτελής. —*er Gesinnung*, τὸ ταπεινὸν φρόνημα. —*er Abkunft*, ταπεινογενής, άγενής [καχόσειρος*]. —*kelt*, *f. (-, pl. -en)*, ή χθαμαλότης, ή χαμηλότης, ή ταπεινότης' ή άγένεια, ή μικροπρέπεια

ή εὐτέλεια. — *des Preises*, ή εὐτέλεια τῆς τιμῆς. — *eines Ortes*, ή χθαμαλότης τόπου.
Nie' mals, *adv.* οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nie' mand, *pron. (-es)*, οὐδεὶς, μηδεὶς [κανεὶς, κανεὶς δέν]. — *als er*, οὐδεὶς ἄλλος ἢ αὐτός.
Nie' re, *f. (-, pl. -n)*, ὁ νεφρός [τὸ νεφρῆ].
Nie' ren-beschwërde, *f. (-, pl. -n)*, τὰ νεφριτικά, ή νεφραλγία. —*bräuen*, *m. (-s)*, τὸ νεφριατὸν κρέας ὀπτόν, τὸ περίνεφρον ἐψητόν. —*entzündung*, *f. (-)*, ή νεφριτίς. —*selt*, *n. (-es)*, τὸ περίνεφρον λίθος, τὸ νεφρίδιον. —*störnig*, *adj.* νεφροειδής, νεφρώδης. —*grles*, *m. (-es)*, ή τῶν νεφρῶν φαρμακίσις, τὸ σύναγμα. —*krank*, *adj.* νεφριτικός. —*krankheit*, *f. (-, pl. -en)*, τὸ νεφριτικὸν νόσημα' ή νεφριτίς. —*leiden*, *n. (-s)*, τὰ νεφριτικά πάθη. —*stein*, *m. (-s, pl. -e)*, ὁ νεφρίτης (λίθος). —*stück*, *n. (-es, pl. -e)*, τὸ νεφριατὸν τεμάχιον' ὁ νεφρός [τὸ νεφρῆ]. —*wëh*, *n. (-s)*, ή νεφραλγία.
Nie' semittel, *n. (-s, pl. -)*, τὸ παρμικόν.
Nie' sen, *v. i. h.* πάρνυμαι [φαρμακίζομαι, φτερνίζομαι]. —, *n. (-s)*, ὁ παρμός [τὸ φτάρμισμα, τὸ φτέρνισμα].
Nies' kraut, *n. (-es, pl. -kräuter)*, ή παρμικτή (βοτάνη).
Nies' brauch, *m. (-s)*, ή χρησικτησία, ή κάρπωσις, ή ἐπικαρπία. *den* — *von etwas haben*, καρπόομαι τι.
Nies' wurs, *f. (-)*, φυτὸν, ὁ ἐλλέβορος [ή σκάρφη]. *schwarze* —, ὁ μελαμπόδειος ἐλλέβορος, τὸ μελαμπόδιον. — *nöthig haben*, ἔδομαι ἐλλέβορου, ἐλλεβοριάω [χρωστάω τῆς Μιχαλοῦς].
Niet, *n. (-es, pl. -e)*, ὁ ἀκέφαλος ἡλίσκος, τὸ καρφάκιον [ή πρόκα]. — *und nagelfest*, γομποπαγής, στερεώτατος, ἀκίνητος.
Nie' te, *f. (-, pl. -n)*, ὁ ἀκερδής κλῆρος.

- Nie'ten**, *v. i. h.* καθήλω, στερεώω δι' ἡλίσκου [προκόνω, καρφώνω]. —, *n.* (-s), ἡ καθήλωσις [τὸ κάρφωμα, τὸ πρόκωμα].
- Nieł nāgel**, *m.* (-s, *pl.* -nāgel), ἡ παρωνυχία, ἡ παρωνυχίς [ἡ παρωνυχίδα].
- Niet- und nāgelfest**, *adj.* γομφοπαγής, παγιώτατος, ἀκίνητος.
- Nihilis'mus**, *m.* (-), ὁ μηδενισμός, ἡ τάσις πρὸς ἀνατροπὴν τῶν καθεστῶτων.
- Nihilis't**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μηδενιστής.
- Nikotin**, *n.* (-s), ἡ νικοτίνη.
- Nil**, *m.* (-s), ὁ Νεῖλος.
- Nił-pferd**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἵπποπόταμος. —**reih**, *m.* (-s, *pl.* —), πτηνόν, ἡ ἴβις.
- Nim'bus**, *m.* (-), ὁ ἀκτινοειδής στέφανος, ἡ περὶ τὴν κεφαλὴν ἀκτινοειδής λάμψις, ἡ ἀγλή. (*fig.*) ἡ κενὴ ὄβρα.
- Nim'mer**, -**mehr**, *adv.* οὐδέποτε. **nun und -mehr**, οὐδέποτε, οὔτε ὄναρ οὔτε ὕπαρ. —**sait**, *adj.* ἀκρέστος, ἀπλήστος [ἀχόρτατος].
- Nipp**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ῥόφημα.
- Nip'pen**, *v. i. h.* (*fam.*) χειλοποιέω [πίνω ρουφηκτᾶ, κοντορρουφᾶω].
- Nip'psachen**, *f. pl.* τὰ μικρὰ στολιδία.
- Nir'gend**, **nir'gends**, *adv.* οὐδαμοῦ [πουθενά, μηδὲ ποθέε*, πουθενά δέν].
- Ni'sche**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κοίλωμα τοίχου, ὁ σηκός.
- Niss**, *f.* (-, *pl.* -e), **Nis'se**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ὠν φθειρός, ἡ κονίς [ἡ κόνιδα].
- Nis'sig**, *adj.* πλήρης κονιδίων, κονιδιώδης [κονιδίερης].
- Ni'sten**, *v. i. h.* νεοττεύω, φωλεύω, φωλεοποιέω.
- Nit'rāl**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ νιτρικόν ἄλας.
- Nit'rāl**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ νιτρῶδες ἄλας.
- Nitro-benzöl**, *n.* (-s), ἡ νιτροβενζίνη. —**gē'nium**, *n.* (-s), τὸ ἄζωτον, τὸ νιτρογόνον. —**glycerin'**, *n.* (-s), ἡ νιτρογλυκερίνη, ἡ γλιανοίτη. —**phosphāt**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ νιτρο-
- φωσφορικὴ σκευασία. —**prussid**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ νιτροπρωσσική (χημικὴ) ἔνωσις.
- Ni'trum**, *n.* (-s), τὸ νίτρον.
- Niveau**, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια, τὸ ἰσόπεδον, τὸ ἐπίπεδον. τὸ ὑδροσκόπιον, ἡ ἕμερ-στάτης [τὸ νεροζύγι].
- Nivelli'ng-en**, *v. i. h.* ὑψιμετρέω, χωροσταθμῶ, μετρέω δι' ὑδροσκοπίου ἰσάζω, ἐξισώω [σταφνίζω]. —**ung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑψιμετρῆσις, ἡ χωροστάθμησις, ἡ δι' ὑδροστάτου καταμέτρῆσις [τὸ σταφνισμα]. ἡ ἐξίσωσις, ἡ ἰσοπέδωσις.
- Nix**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ θεὸς τῶν ὑδάτων, τὸ ὑδρόβιον πνεῦμα [ὁ νέραϊδος*].
- Nixe**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ναΐς, ἡ νύμφη [ἡ νεράϊδα].
- Nö'bel**, *adj.* εὐγενής. —**garde**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐξ εὐγενῶν σωματοφυλακῆ.
- Nobles'se**, *f.* (-), οἱ εὐπατρίδαι, οἱ εὐγενεῖς, ἡ ἀριστοκρατία [τὸ ἀρχοντολόγι].
- Noch**, *adv.* ἔτι, εἰσέτι, ἀκόμη. οὔτε. — **dazu**, προσέτι. — **nicht**, οὐπω, ὄχι ἀκόμη. — **immer**, — **jetzt**, ἔτι καὶ νῦν, καὶ τώρα ἀκόμη, ἀκόμη καὶ τώρα. — **heute**, ἔτι καὶ σήμερον, καὶ σήμερον ἔτι. — **immer nicht**, ἔτι καὶ νῦν ὄχι, οὔτε τώρα ὄχι. **weder ...** —, οὔτε ... οὔτε. **weder heute — morgen**, οὔτε σήμερον οὔτε αὔριον. **was — mehr ist**, τοῦθ' ὅπερ εἶνε περισσότερον. **wenn er mich auch — so bittet**, καὶ ἂν ἔτι με παρακαλεῖ ὅσω καὶ ἂν με παρακαλῆ. **wäre er auch — so reich**, καὶ ἂν ἔτι ἦτο τόσῳ πλούσιος ὅσω πλούσιος καὶ ἂν εἶνε. — **einmal so viel**, διπλάσια, δις τοσαῦτα. — **einmal so gross**, διπλάσιος τὸ μέγεθος.
- Noch mällg**, *adj.* ἐπανειλημμένος, πάλιν γενόμενος.
- Noch mals**, *adv.* πάλιν, αὖτις [ἀκόμη ἄλλη μιὰ φορά].

Noktur'ne, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ νυκτερινὸς ὕμνος ἢ νυκτερινὴ προσευχή.
Nō'lens nū'lens, *adv.* ἐκὼν ἄκων [θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας].
Nomā'de, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ νομάς.
-nleben, *n.* (-s), ὁ νομαδικὸς βίος.
-nvolk, *n.* (-es, *pl.* -völker), ὁ νομαδικὸς λαός.
Nomā'disch, *adj.* νομαδικός, φερείοικος.
Nomadsi'ren, *v. i. h.* ζῶ νομαδικῶς, διαίτῳ νομαδικὸν βίον.
Nomarch', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ νομάρχης.
-le', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ νομαρχία.
-isch, *adj.* νομαρχικός.
Nō'men, *n.* (-s, *pl.* -mina), τὸ ὄνομα. τὸ ποσόν. *nomina activa*, τὰ δάνεια, αἱ πιστώσεις, τὸ ἐνεργητικόν. *nomina passiva*, τὰ χρέη.
Nomenklatur', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὀνοματολογία, ἡ ὀνοματογραφία.
Nomināl', *adj.* ὀνομαστικός. **-ismus**, *m.* (—), ὁ ὀνοματισμός, ἡ ὀνοματοδοξία (ἡ φιλοσοφικὴ θεωρία καθ' ἣν αἱ ἔννοιαι μόνον κατ' ὄνομα ὑπάρχουσιν). **-ist'**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὀνοματικός, ὁ ὀνοματόφρων, ὁ ὀνοματοδόξος, ὁ ὀπαδὸς τοῦ ὀνοματισμοῦ. **-werth**, *m.* (-es), ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία.
Nominā'tion, *adv.* ὀνομαστί, ὀνομακλήθην.
Nominatiōn', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὀνομασία.
Nominatiiv', *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ὀνομαστικὴ (πτῶσις).
Nomin-ell', *adj.* ὀνομαστικός. **-iren**, *v. i. h.* ὀνομάζω, κατονομάζω.
Nōnn'chen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ νοννίς [ἡ καλογρητσα].
Nōn'ne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ νόννα, ἡ μονάστρια, ἡ μοναχὴ, ἡ καλόγραια [ἡ καλόγρηα, ἡ καλογρηά']. — **werden**, γίνομαι νόννα, κζλογρηεῶ.
Nōn'nen-kloster, *n.* (-s, *pl.* -kloster), τὸ μοναστήριον κζλογραιῶν, τὸ κοινόβιον νοννῶν. **-leben**, *n.* (-s), ὁ μοναχικὸς βίος, ὁ βίος κζλογραιῶν.
-orden, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τάγμα κζλογραιῶν. **-selle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀσκητήριον νόννης, τὸ κελλίον.

Jeannarakis, Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

Non plus ultra, *adv.* οὐχὶ περαιτέρω.
 —, *n.* (—), τὸ ἄκρον ἄτων, τὸ μὴ περαιτέρω.
Nord, **Nor'den**, *m.* (-s), ὁ βορρᾶς.
Nor'disch, *adj.* βόρειος, ἀρκτικός.
Nord'kapper, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ γῆ, ἡ φάκαινα [τὸ γουρουνόψαρον].
Nord'länder, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κάτοικος τοῦ βορρᾶ.
Nōrd'llich, *adj.* βόρειος, ἀρκτικός, βορεινός, προσβόρειος, ἀρκτικός. — **liegen**, κείμεαι πρὸς βορρᾶν. — **Breite**, τὸ βόρειον πλάτος.
Nord'llicht, *n.* (-es), τὸ βόρειον σέλας.
-luft, *f.* (—), ὁ ἀρκτικός ἀήρ, ὁ βόρειος ἀήρ. **-ost'**, **-ost'en**, *m.* (-s), τὰ βορειοανατολικά ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος, ὁ κακίας. **-ost'llich**, *adj.* βορειοανατολικός. **-ost'wind**, *m.* (-es), ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος, ὁ κακίας. **-pöl**, *m.* (-s), ὁ βόρειος πόλος. **-polfär'länder**, *n. pl.* αἱ ἀρκτικαὶ χώραι. **-scheln**, *m.* (-s), τὸ βόρειον σέλας. **-see**, *f.* (—), ἡ βόρειος θάλασσα. **-selte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βόρειος πλευρά, τὰ πρὸς βορρᾶν τετραμμένα. **-stern**, *m.* (-s), ὁ πολικὸς ἀστήρ. **-wärts**, *adv.* πρὸς ἄρκτον, πρὸς βορρᾶν. **-west'**, **-west'en**, *m.* (-s), τὰ βορειοδυτικά ὁ βορειοδυτικὸς ἄνεμος, ὁ ἀργεστής. **-west'llich**, *adj.* βορειοδυτικός. **-west'wind**, *m.* (-es), ὁ βορειοδυτικὸς ἄνεμος, ὁ ἀργεστής. **-wind**, *m.* (-es), ὁ βόρειος ἄνεμος, ὁ βορρᾶς [ὁ βορηᾶς]. **dem -e ausgesetzt**, πρόσβορρος, προσβόρειος.
Norm, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ κανών, ἡ στάθμη [ἡ στάθμη].
Normāl', *adj.* κανονικός. **-schüle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ διδασκαλεῖον, ἡ σχολή πρὸς μέρφωσιν διδασκάλων. **-zustand**, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ κανονικὴ κατάσταση.
Nōrz, *m.* (-es, *pl.* -e), ζῦρον, ἡ μικρὰ ἐνυδρίς [ἡ βύδρα, τὸ ποταμόσκυλον]. ἡ ὄρα ἐνυδρίδος.
Nō'ssel, *m. & n.* (-s, *pl.* —), ἡ κοτύλη, τὸ ἡμίλιτρον. **-chen**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ κοτυλίσκη, τὸ κοτυλίδιον. **-weise**,

adv. κατὰ ἡμίλιτρα, ἀνά κοτύλας. — *verkaufen*, κοτυλλίζω, πωλέω κατὰ ἡμίλιτρα.
Notā, *f.* (—, *pl.* -s), ἡ σημείωσις. ὁ λογαριασμός.
Notā *belm*, *m. pl.* οἱ πρόκριτοι, οἱ ἔγκριτοι, οἱ προύχοντες, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες.
Notā *bē* *ne*, *n.* (—), ἡ ὑπόμνησις, ἡ ὑπενθύμισις. —, *adv.* σημειωτέον, παρατηρητέον, σημειώσον [νά'χωμε καὶ τὸν νοῦν μας].
Notā *billiā*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπισημότης τὸ ἐπίσημον πρόσωπον.
Notār, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ συμβολαιογράφος. -*lār*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ συμβολαιογραφία τὸ συμβολαιογραφεῖον.
Notariā *t's* *gebühren*, *f. pl.* τὰ συμβολαιογραφικὰ ἐξόδα. -*geschäfte*, *n. pl.* αἱ συμβολαιογραφικαὶ ὑποθέσεις. -*instrument*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐν συμβολαιογραφίῳ συντεταγμένον ἔγγραφο. -*siegel*, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ σφραγὶς συμβολαιογραφείου.
Notariell, *adj.* συμβολαιογραφικός.
Notā *ten*, *n. pl.* αἱ σημειώσεις.
Notchen, *n.* (-s, *pl.* —), (*fam.*) ἡ μικρὰ σημείωσις (λογαριασμοῦ).
Notē, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σημείωσις τὸ σημείωμα. ἡ σημείωσις μικροῦ λογαριασμοῦ, ὁ λογαριασμός. τὸ τραπεζικὸν γραμματίον. τὸ μουσικὸν σημεῖον, τὸ φωνόσημον, τὸ φθογγόσημον [ἡ νότα]. *in* -n *setzen*, μελογραφέω, μελοποιέω. *nach* -n *singen*, ᾄδω πρὸς μουσικὰ σημεῖα. (*fig.*) *nach* -n, δέοντως, προεπόντως, ἀποχρώντως [μετ' ὑπόληψιν]. *nach* -n *prügeln*, βαρδίζω σπουδαίως [δέρνω μετ' ὑπόληψιν].
Notē *ten* *blatt*, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον μουσικῆς. -*büch*, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ βιβλίον μουσικῆς. -*linie*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μουσικὴ γραμμὴ. *die fünf* -n, τὸ μουσικὸν διάγραμμα, ὁ μουσικὸς γραμμῶν. -*papier*, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ μουσικὸς χάρτης. -*pult*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀναλογεῖον μουσικῆς. -*schreiber*, *m.*

(-s, *pl.* —), ὁ μουσικὸς ἀντιγραφεὺς, ὁ μουσικογράφος. -*stück*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μουσικὸν τεμάχιον. -*system*, *n.* (-s), τὸ μουσικὸν διάγραμμα, ὁ μουσικὸς γραμμῶν.

Notē, *f.* (—), ἡ ἀνάγκη ἡ χρεία, ἡ ἔνδεια ἡ ἀπορία, ἡ στενοχωρία, ἡ ἀμηχανία, ἡ δυσχέρεια. *aus* —, ἐξ ἀνάγκης, ὑπ' ἀνάγκης, κατ' ἀνάγκην. *ohne* —, ἀνευ ἀνάγκης. *zur* —, *im Falle der* —, ἐν ἀνάγκῃ. *wenn es die* — *erfordert*, ἐάν εἴνε ἀνάγκη. *die* — *drängt*, ἡ χρεία ἀναγκάζει, ἡ ἀνάγκη κατεπείγει. *es thut* —, εἴνε ἀνάγκη πᾶσα, εἴνε ἐπ' ἀνάγκης. *in die* — *kommen*, ἐρχομαι εἰς τὴν ἀνάγκην. *in der äussersten* — *sein*, εἶμαι ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, ἐν δεινοῖς. *es hat keine* —, δὲν εἴνε ἀνάγκη οὐδεὶς κίνδυνος. *Jemandem* — *machen*, παρῶχω δυσχερείας τινί. *wenn* — *an den Mann kommt*, ὅταν εἴνε τις ἐν τῇ ἀνάγκῃ. — *leiden*, πάσχω θέναν, ταλαιπωροῦμαι, κακοπαθεῖω, δεινοπαθεῖω. *mit genauer* —, μετὰ μεγάλης δυσκολίας, μόλις καὶ χαλεπῶς, μόλις καὶ μετὰ βίας. *seine* (liebe) — *mit Jemandem haben*, εὐρίσκομαι εἰς δυσχερείας μετὰ τινος. — *bricht Eisen*, ἡ ἀνάγκη τὰ πάντα νικᾷ. — *kennt kein Gebot*, ἀνάγκη καὶ θεοὶ πείθονται, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετὰθεσις γίνεται. *aus der* — *eine Tugend machen*, κάμνω τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν. — *lehrt beten*, ἡ πένια τέρως κατεργάζεται. *Freunde in der* — *gehen tausend auf ein Loth*, οἱ φίλοι ἐν ἀνάγκῃ εἴνε σπάνιοι. *schwere* —! ὦ ἀνάθημα! ὦ διάβολε!

Notē *adresse*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐν ἀνάγκῃ ἀπεύθυνσις. -*anker*, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἱερὰ ἀγκυρα, τὸ ὄσταον καταφύγιον. -*arbeh*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατ' ἀνάγκην ἐργασία. -*bau*, *m.* (-s, *pl.* -ten), τὸ κατ' ἀνάγκην οἰκοδόμημα. -*behelf*, *m.* (-s), τὸ ἐν ἀνάγκῃ μέσον, τὸ μέσον θερα-

πείας, ἡ διέξοδος. -durft, *f.* (—), ἡ χρεία, ἡ ἀνάγκη· ὁ ἀναγκαῖος πόρος. -dürftig, *adj.* μόλις ἐπαρκής, γλισχρός, ὀλιγοστός.

Noth, *s.* Noth.

Noth, *s.* Noth. von —, τῆς ἀνάγκης. nun ist Holland in —, ἀσχημα εἶνε τὰ πράγματα, κίνδυνος ἐπαπειλεῖ.

Noth-fall, *m.* (-s, *pl.* -fälle), ἡ περίπτωσις ἀνάγκης. für den —, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον [γὰρ καλὸν κακόν]. im —, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ἐν ἀνάγκῃ. im äussersten —, ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ. -gedrungen, *adj.* ἠναγκασμένος, βεβιασμένος, καταναγκασμένος. —, *adv.* ὑπ' ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης, κατ' ἀνάγκην, ἀναγκαστικῶς. -helfer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐν ἀνάγκῃ βοηθός. -hilfe, -hülfe, *f.* (—), ἡ ἐν ἀνάγκῃ βοήθεια.

Nothig, *adj.* ἀναγκαῖος. es ist —, εἶνε ἀνάγκη, εἶνε ἐπάναγκες, πρέπει. das ist nicht —, αὐτὸ δὲν εἶνε ἀναγκαῖον, ἐπάναγκες. es ist durchaus —, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη. — haben, ἔχω ἀνάγκην, ἔχω χρείαν, χρειάζομαι. ich habe Geld —, ἔχω ἀνάγκην χρημάτων. mehr als —, πλεόν τοῦ δέοντος, ἐκ περισσοῦ. wenn es — ist, ἐὰν εἶνε ἀνάγκη. das —e, τὰ ἀναγκαῖα, τὰ χρειώδη. —en, *v. i. h.* ἀναγκάζω, καταναγκάζω, βιάζω· προτρέπω ἐπιμόνως. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀναγκαιότης. -ung, *f.* (—), ὁ ἀναγκασμός, ἡ κατανάγκασσις.

Noth-jahr, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ δυσετηρία, τὸ ἔτος σπανοκαρπίας. -leidend, *adj.* ἄπορος, ἐνδεής, ἐν ἀνάγκῃ εὐριστόμενος. -lüge, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπάναγκες ψεῦδος, τὸ κατ' ἀνάγκην ψεῦδος. -nagel, *m.* (-s, *pl.* -nägeln), (*fam.*) τὸ κατ' ἀνάγκην βοήθημα, τὸ ἐξ ἀνάγκης καταφύγιον. -pfennig, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ πρὸς ἀνάγκην ἀποταμίευμα. -reif, *adj.* ἐξ ἀνάγκης πρόωρος. -sache, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπάναγκες πρᾶγμα, τὸ

κατεπεῖγον πρᾶγμα. -schilling, *s.* Nothpfennig. -schrei, *m.* (-s), ἡ ἐν ἀνάγκῃ κραυγὴ. -schuss, *m.* (-es, *pl.* -schüsse), ὁ πυροβολισμὸς ἀνάγκης. -signal, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σημεῖον ἀνάγκης, τὸ σημεῖον κινδύνου. -stand, *m.* (-es), ἡ ἀνάγκη, ἡ κατάστασις ἀνάγκης. -taufe, *f.* (—), τὸ ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ βάπτισμα. -thür, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θύρα ἐκτάκτου ἀνάγκης. -wehr, *f.* (—), ἡ ἄμυνα. -wendig, *adj.* ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος. es ist unbedingt —, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη, εἶνε τῆς πρώτης ἀνάγκης. -wendigkeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάγκη, ἡ ἀναγκαιότης. dringende —, ἡ κατεπειγουσα ἀνάγκη. es ist eine unvermeidliche —, εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη, ἀνάγκη πᾶσα. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ καταναγκαστικὸν ἔργον. -zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σημεῖον κινδύνου. -sucht, *f.* (—), ὁ βιασμός γυναικός. -süchtigen, *v. i. h.* βιάζω, παραβιάζω (γυναῖκα).

Noth-hilfe, *v. i. h.* δηλόω ἐπίσημως, κοινοποιέω. -kation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γνωστοποίησις, ἡ ἐπίσημος δήλωσις.

Nothen, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἰδέα, ἡ νοερά ἀντίληψις.

Nothren, *v. i. h.* σημειό(ν)ω.

Nothen, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σημειώσις. von etwas — nehmen, λαμβάνω σημειώσιν τινοῦ· δίδω προσοχὴν εἰς τι. -büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ σημειωματάριον.

Nothrisch, *adj.* γνωστός, πασίγνωτος.

Nothren, *f. pl.* τὰ νεοφανῆ πρᾶγματα, αἱ καινοπρέπειαι.

Nothren, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάγκη.

Nothren, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀπλοῦν μυθιστόρημα, τὸ διήγημα.

Nothren, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ διηγηματογράφος.

Nothren, *m.* (-s), ὁ νοέμβριος.

Nothren, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ νεοφανές βιβλίον.

- Novīze, m.** (-n, *pl.* -n), ὁ δόκιμος μοναχός, ὁ νεόμυστος, ὁ νεοκατήχητος. — *f.* (-, *pl.* -n), ἡ δόκιμος μοναχή, ἡ νεόμυστος.
- Noviziāt, n.** (-es), ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας (μοναχῶν). ἡ κατοικία δοκίμων μοναχῶν.
- Nū, n.** (-), ἡ στιγμή. **in einem** —, ἐν μιᾷ στιγμῇ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. — *adv.* (*fam.*) νῦν, τώρα [ἐδά*], *s.* Nun.
- Nüancīren, v. i. h.** ἀποχραίνω. — *ung, f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀπόχρωσις.
- Nüchtern, adj.** νήσιος, ἄσιτος, «νησικόσ» νηφάλιος, ἀμέθυστος. (*fig.*) συντετός, ἐχέφρων, γνωστικός. ψυχρός, ἀγρόης, ἀνοσίτος, «ἄνοστος» [σαχλός]. — *er* Magen, γαστήρ ἄσιτος. **nach -em** Magen riechen, ὄζω νηστείας. — trinken, νησποτέω. — machen, werden, ἀνανήφω [ξεμεθῶ]. — *es* Leben, βίος ἐγκρατής, λιτός. — *heiß, f.* (-), ἡ νηστεία ἢ ἀνασιστία. ἡ νηφαλιότης, ἡ ἀμεθυστία. (*fig.*) ἡ ἐγχεροσύνη, ἡ ἐγκράτεια ἢ λιτότης. ἡ ἀηδία, ἡ ἀνουσιότης [ἡ ἀνοσιτιά].
- Nücker, f.** (-, *pl.* -n), ἡ δυστροπία, ἡ ἰδιοτροπία, ἡ κακοτροπία.
- Nüdel, f.** (-, *pl.* -n), ὁ πολφός, ἡ μαγίς [τὰ λαζάνια*, ὁ φιδές] τὰ μακαρόνια. — *n, v. i. h.* τρέφω διὰ πολφῶν χορτάζω παίνω, παχύνω. — *suppe, f.* (-, *pl.* -n), ὁ ζωμός πολφῶν [ὁ φιδές].
- Null, f.** (-, *pl.* -en), τὸ μηδέν, τὸ οὐδέν, τὸ μηδενικόν. — und nichtig, ἄκυρος. **für — und nichtig** erklären, ἀκυρώω, ἀθετέω.
- Nullificīren, v. i. h.** ἀκυρώω, ἀθετέω.
- Nullität, f.** (-), ἡ οὐδενία, ἡ οὐδενία.
- Null-mäl, adv.** οὐδενάκις. — neun ist Null, οὐδενάκις ἐννέα οὐδέν. — *punkt, m.* (-es, *pl.* -e), ὁ βαθμὸς τοῦ μηδενικοῦ.
- Numer-āle, n.** (-s, *pl.* -lla), τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα. — *allōn, f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀριθμησις. — *iren, v. i. h.* ἀριθμέω· ἀριθμολογέω, σημαίνω δι' ἀριθμῶν.
- Numērisch, adj.** δι' ἀριθμῶν ὠρισμένος, ἀριθμητικός.
- Numerosiāt, f.** (-), τὸ πολυἀριθμον. ἡ εὐροία τοῦ (περὸ) λόγου.
- Nūmerus, m.** (-, *pl.* -ri), ὁ ἀριθμός.
- Numismātik, f.** (-), ἡ νομισματικὴ, ἡ νομισματολογία. — *er, m.* (-s, *pl.* -), ὁ νομισματολόγος, ὁ νομισματικός.
- Numismātlisch, adj.** νομισματικός.
- Nummer, f.** (-, *pl.* -n), ὁ ἀριθμός. **mit -n** versehen, σημαίνω δι' ἀριθμῶν, ἀριθμολογέω.
- Nun, adv.** νῦν, τώρα, τότε [ἐδά*]. νῦν δὴ, τώρα δά. λοιπόν, καὶ λοιπόν. **von — an**, ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ τοῦ νῦν [ἀπὸ ὅδω κ' ὕστερα]. — und nimmermehr, οὐδέποτε. — was sagen Sie dazu? καὶ λοιπὸν τί φρονεῖτε περὶ τούτου; **es ist — einmal so**, εἶνε οὕτως ἢ ἄλλως πλέον [εἶνε πλέον τοῦ εἶνε].
- Nunkup-atlōn, f.** (-, *pl.* -en), ἡ ἐπίσημος ἀναγόρευσις, ἡ ἐπίσημος ἀνακήρυξις. — *atīn, n.* (-s, *pl.* -e), ἡ προφορικὴ διαθήκη. — *iren, v. i. h.* ἀνακηρύττω, ἀναγορεύω ἐπίσημως.
- Nunmehr, adv.** τώρα πλέον, τώρα λοιπόν. — *ig, adj.* παρών, τωρινός.
- Nuntiatūr, f.** (-, *pl.* -en), ἡ πρεσβεία τοῦ πάπα, ἡ ἐξαρχία.
- Nuntius, m.** (-, *pl.* -tlen), ὁ πρεσβευτῆς τοῦ πάπα, ὁ ἐξαρχος.
- Nūr, adv.** μόνον, ἀλλά, ὅμως, δὴποτε, καὶ ἄν. **nicht — sondern auch**, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ. **wenn —, ἀρκεῖ μόνον.** Sie dürfen — sagen, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰπῆτε. — ein wenig, ὀλίγον μόνον. — ich habe es gesehen, ἐγὼ μόνος εἶδον αὐτό. **ich habe es — gesehen**, τὸ εἶδον μόνον, ἀπλῶς τὸ εἶδον. — **Muth! θάρρος μόνον!** — weiter! περαιτέρω ὅμως! ἀλλὰ προγῶραι! **höre —, ἀλλ' ἀκουσον.** **sieh —! ἀλλ' ἰδέ [γιά ἰδέ]!** **wer —, ὅστις δὴ-**

- ποτε. was —, ὅ τι δήποτε, ὅ τι καὶ ἄν. er ist — gekommen, μόλις ἦλθε, «ὅτι ἦλθε».
- Nuss**, *f.* (—, *pl.* Nüsse), τὸ κάρυον [τὸ καρύδι] (Wallnuss)· τὸ λεπτοκάρυον [τὸ φουντουκί] (Haselnuss). eine taube —, κάρυον διάκενον, κοῦφον [κοῦφιο καρύδι]. (*fig.*) das ist eine harte —, αὐτὸ εἶνε δύσκολον ἔργον [αὐτὸ ἔχει (θάλει) δόντια].
- Nuss-Ärtig**, *adj.* καρυώδης. —baum, *m.* (—s, *pl.* —bäume), ἡ καρὰ [ἡ καρυδιά]. —baumen, *adj.* καρύϊνος. —braun, *adj.* καρυόχρους, φαῖς ὡσπερ καρὰ, καρύϊνος. —garten, *m.* (—s, *pl.* —gärten), ὁ κήπος καρυῶν, ὁ καρυόκηπος. —hacker, —häher, *m.* (—s, *pl.* —), πτηνόν, ὁ καρσοκατάκτης. —kern, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ κάρυον, ὁ πυρὴν καρύου. —knacker, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ καρσοκατάκτης (ἐργαλεῖον). —öl, *n.* (—s), τὸ καρύϊνον ἔλαιον [τὸ καρυδόλαδον]. —schale, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ κέλυφος καρύου [τὸ καρυδόφυλλον, τὸ καρυδότσεφλον]. grüne —, ὁ πράσινος φλοιὸς καρύου [ἡ καρυδόφλουδα]. —strauch, *m.* (—es, *pl.* —sträucher), ἡ λεπτοκαρὰ [ἡ φουντουκιά].
- Nußter**, **Nußter**, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ ῥώθων [τὸ ῥουθοῦνι]· ὁ μυκτήρ (ἔππου).
- Nuß**, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ εὐαρμοστοῦν κοιλίωμα, ἡ σωληνοειδὴς ὄπη. —höbel, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ στρογγυλόγλυφος βυκάνη.
- Nuß**, *m.* (—es) & *adv.* τὸ ὄφελος. das ist (zu) nichts —, τοῦτο εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ. sich etwas zu — machen, ἐπωφελέομαι τι. sich die Zeit zu — machen, ἐξαγοράζομαι τὸν καιρὸν.
- Nuß-anwendung**, *f.* (—), ἡ χρῆσις, ἡ χρησιμοποίησις· ὁ ἠθικὸς σκοπὸς· τὸ ἐπιμύθιον. —bait, *adj.* ὠφέλιμος, χρήσιμος· ἐπωφελής, ἐπικερδής, καρποφόρος. — machen, χρησιμοποιεῖω. —bärkeit, *f.* (—), ἡ χρησιμότης· ἡ ὠφελιμότης, ἡ ἐπωφέλεια.
- Nußtse**, **Nußtse**, *s.* Nutz.
- Nußtzen**, *m.* (—s), ἡ ὠφέλεια, τὸ ὄφελος [τὸ διάφορον]. mit —, συμπερόντως, ἐπωφελῶς. ohne —, ἀνωφελῶς. viel — bringen, ὠφελῶ μεγαλῶς. — ziehen, ἐξάγω ὠφέλειαν. mit fünf Procent —, πρὸς πέντε (ἐπι) τοῖς ἑκατὸν ὄφελος.
- Nußtzen**, **nußtzen**, *v. t. h.* ἐπωφελέομαι, μεταχειρίζομαι. —, *v. i. h.* ὠφελῶ, εἶμαι ὠφέλιμος, εἶμαι χρήσιμος, χρησιμεύω. zu etwas —, ὠφελῶ, χρησιμεύω εἰς τι. das nutzt gar nicht, τοῦτο δὲν ὠφελεῖ οὐδὲν. wozu nutzt das? τί τὸ ὄφελος; εἰς τί ὠφελεῖ τοῦτο; τί τὸ διάφορον;
- Nußt-garten**, *m.* (—s, *pl.* —gärten), ὁ προσοδοφόρος κήπος. —holz, *n.* (—es), ἡ χρήσιμος ἔυλεία.
- Nußtlich**, *adj.* ὠφέλιμος, χρήσιμος. —kelt, *f.* (—), ἡ χρησιμότης, ἡ ὠφελιμότης.
- Nußtlos**, *adj.* ἀνωφελής, ἀχρηστος, ἀχρήσιμος· ἀλυσιτελής. —, *adv.* ἀνωφελῶς. —losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀνωφέλεια, ἡ ἀχρηστία. —nesser, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἐπικαρπότης, ὁ ἐπικαρπούμενος. —nessung, *f.* (—), ἡ ἐπικαρπία, ἡ χρησικτησία, ἡ κάρπωσις. —pflanze, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ χρήσιμον φυτόν.
- Nußtanz**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ χρῆσις, ἡ χρησιμοποίησις· ἡ κάρπωσις, ἡ ἐπικαρπία. ai πρόσδοι, τὰ εἰσοδήματα. —sanschlag, *m.* (—es, *pl.* —schläge), ἡ ἐκτίμησις εἰσοδήματος.
- Nyktalepse**, *f.* (—), ἡ νυκταλωπία, ἡ νυκταλωπίασις [ἡ ὀρνιθοτυφία] (Nachtsehen, Tagblindheit). an — leiden, νυκταλωπιάω.
- Nymphe**, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ νόμφη [ἡ νεράϊδα].
- Nymphomanie**, *f.* (—), (Mannstollheit) ἡ νυφομανία, ἡ ἀνδρομανία, ἡ μητρομανία.

O.

O! *int.* ω! — weh! α! α! α! χ! πω πώ!

O *se, f.* (—, *pl.* -en), ή όσας.

O, *conj.* εάν, άν. wer weiss — es wahr ist, τις οίτε άν άληθεύη. es ist mir als — ich ihn gesehen hätte, μοι φαίνεται ως εάν τον ειχον βλει. — nicht, μή πως. —, *prp.* (μετά δοτικής), ένεκα' επί, διά, ύπέρ, ύπεράνω. die Gefahr schwebt — seinem Haupte, ό κίνδυνος επικρέμαται ύπέρ την κεφαλήν του. er zürnt — solchem Frevler, χαλεπαίνει επί τοιαύτη άνοστοργία.

O *acht, f.* (—), ή προσοχή· ή επιμέλεια, ή φροντίς. — auf etwas geben, δίδω προσοχήν εις τι. etwas in — nehmen, επιμελέομαι τι, περιποιέομαι τι.

O *bemeldet, ob' benannt, ob' berührt, ob' besagt, adj.* προειρημένος, προδιαληφθείς.

O *dach, n.* (-es), ή στέγη, ή σκέπη, τó σκέπος· τó άσυλον. unter — nehmen, λαμβάνω ύπό την σέπην. -lös, *adj.* άστεγος, άοικος. -lösigkeit, *f.* (—), ή άστεγος κατάστασις.

O *dkation, f.* (—, *pl.* -en), ή δικαστική άνατομή, ή νεκροσκοπία, ή νεκροψία.

O *bedient, f.* (—), ή ύπακοή, ή εύπειθια.

O *bellsk', m.* (-en, *pl.* -en), ό όβελσχος.

O *ben, adv.* άνω, επάνω. da —, εκεί επάνω. nach —, επί τά άνω, προς τά άνω [ισια 'πάνω]. weiter —, άνωτέρω, *παρεπάνω*. von — herab, άνωθεν, επάνωθεν άποπάνω]. das — Gesagte, τά εμπροσθεν λεχθέντα, τά άνω ειρημένα. dies ist — erzählt worden, τούτο έν τοίς επάνω ειρηται, αυτό έλέχθη άνωτέρω. siehe —, ζητει έν τοίς

εμπροσθεν, όρα άνωτέρω. — genannt, προειρημένος. — erwähnt, προμνημονευθείς. von — bis unten, άνωθεν μέχρι κάτω [άπό 'πάν' ως κάτω].

O *ben-an, adv.* έν τοίς πρώτοις [πρώτα πρώτα]. — stehen, είμαι έν τοίς πρώτοις, είμαι πρώτος, πρωτεύω. — sitzen, προεδρεύω. -auf', *adv.* επιπολής, επί της επιφανείας [επάνω 'πάνω]. — schwimmen, επιπλέω, επιπολάζω. -drauf', *adv.* υπεράνω, επάνω, επί της επιφανείας. -drein, *adv.* προσέτι, επέκεινα, *παρεπάνω*. -her', *adv.* άνωθεν [άποπάνω]. -hin', *adv.* επιπολής, επί της επιφανείας [έξώπετα, άπάνω 'πάνω]: επιπολαίως, άκροδιγώς, έπιτροχάδην [έξώπετα].

O *ber, adj.* ύπέρτερος, άνώτερος *υπερχειμενος. der -e Theil, τó άνω μέρος. der -ste Theil, τó άνώτατον μέρος. die -ste Gewalt, ή άνωτάτη άρχή, ή ύπεράτη δύναμις. der -ste Stock, τó άνώτατον (τó ύψόροφον) πάτωμα. zu -st, εις τó ύψιστον σημείον, εις τó έπακρον. der -ste Gerichtshof, τó άνώτατον δικαστήριον. das Unterste zu -st kehren, τρέπω άνω κάτω [άνωκατιζω].

O *ber- (έν συνθέσει), αρχτ-, πρωτο-, άνω, άνώτερος.*

O *beradmiral, m.* (-s, *pl.* -räle), ό αρχιναύαρχος.

O *beramt' mann, m.* (-s, *pl.* -männer), ό άνώτερος τοπάρχης.

O *berappell (attons')gericht, n.* (-es, *pl.* -e), τó άνώτερον έφετερον ό 'Άρειος πάγος. -sräth, *m.* (-s, *pl.* -räthe), ό άρεοπαγίτης.

O *berarm, m.* (-s, *pl.* -e), ό (άνω) βραχιών.

O *berärzt, m.* (-es, *pl.* -ärzte), ό άρχιατρος, ό πρωτιάτρος.

O *beraufseher, m.* (-s, *pl.* —), ό άρχιεπιστάτης· ό γενικός επίθεωρητής.

O *beraufsicht, f.* (—), ή άρχιεπιστάσια, ή γενική έπιστάσια.

Oberbau, *m.* (-s, *pl.* -ten), ἡ ἄνω οἰκοδομή. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πρῶτος ἀρχιτέκτων.

Oberbefehl, *m.* (-s), ἡ ἀρχηγία. -shäber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γενικός ἀρχηγός. -shäberstelle, *f.* (—), ἡ γενικὴ ἀρχηγία.

Oberberg-amt, *n.* (-es), ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν μεταλλείων τοῦ κράτους. -rāth, *m.* (-es, *pl.* -rāthe), ὁ σύμβουλος τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν μεταλλείων.

Oberbett, *n.* (-es, *pl.* -en), τὸ ἐπίστρωμα, τὸ ἐφάπλωμα [τὸ πάπλωμα].

Oberbibliothekär, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐφορος βιβλιοθήκης.

Oberböden, *m.* (-s, *pl.* -böden), τὸ ἄνω σιτοβολεῖον, ὁ ἄνω σιτοβολών.

Oberbürgermeister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πρῶτος δήμαρχος.

Oberdeck, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κατάστρωμα.

Oberdeutsch, *adj.* τῆς Ἄνω Γερμανίας. -land, *n.* (-s), ἡ Ἄνω Γερμανία.

Ober, *adj.* ἀνώτερος, *s.* Ober. —, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ προϊστάμενος ὁ ἡγούμενος. —, *n.* (-n), τὸ ἄνω μέρος.

Oberfeldherr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ἀρχιστράτηγος.

Oberfläche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐπιφάνεια. *auf der* —, ἐπιπολῆς [ἐξώπετα, ἀπάνω ἴπάνω].

Oberflächlich, *adj.* ἐπιπόλαιος [ἐξώπετος]. —, *adv.* ἐπιπολαιῶς. -keit, *f.* (—), ἡ ἐπιπολαιότης.

Oberforstamt, *n.* (-es), ἡ δασαρχία.

Oberforster, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δασάρχης.

Oberforst-meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γενικός δασάρχης. -rāth, *m.* (-es, *pl.* -rāthe), ὁ σύμβουλος τῆς δασονομικῆς ἀρχῆς.

Obergericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀνώτερον δικαστήριον. -sherr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ἀνώτερος δικαστής.

Obergeschoss, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀνώγειον, τὸ ἄνω πάτωμα.

Obergesell, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πρωτομαθητὴς τεχνίτου [ὁ κάλας].

Obergewalt, *f.* (—), ἡ ἀνωτάτη ἀρχή.

Oberhalb, *adv.* *ex prp.* (μετὰ γεντικῆς), ἄνωθεν, ὑπεράνω. — *der Stadt*, ἄνωθεν τῆς πόλεως.

Oberhand, *f.* (—), ὁ καρπός (τῆς χειρός) [τὸ κτένι]. (*fig.*) ἡ ὑπεροχή, ἡ ὑπερτερία. *die* — *behalten*, διατηρῶ τὴν ὑπεροχὴν, ὑπερισχύω. *die* — *bekommen*, κατασχύω, ὑπερισχύω, ἐπικρατῶ, ἐκνικάω.

Oberhaupt, *n.* (-es), (*fig.*) ὁ ἀρχηγός, ὁ ἀρχηγέτης. *sich zum* — *einer Partei aufwerfen*, γίνομαι ἀρχηγός (τίθεμαι ἐπὶ κεφαλῆς) κόμματος.

Oberhaus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ ἀνώγειον ἢ γερούσια, ἡ ἄνω βουλὴ.

Oberhaut, *f.* (—), ἡ ἐπιδερμίς.

Oberhemd, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὑποκάμισον τῆς ἡμέρας (τῆς κόλλας).

Oberherr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ κυρίαρχος, ὁ ἐπικυρίαρχος. -lichkeit, -schaft, *f.* (—), ἡ ἐπικυριαρχία, ἡ ἐξουσιαρχία.

Oberhof, *m.* (-s, *pl.* -höfe), τὸ ἀνώτερον δικαστήριον. -gericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀνώτερον αὐλικὸν δικαστήριον. -marschall, *m.* (-s, *pl.* -schälle), ὁ μέγας αὐλάρχος. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιτρικλινός.

Oberhöhe, *f.* (—), ἡ ἐπικυριαρχία.

Oberholz, *n.* (-es), οἱ ὑψηλοὶ κλάδοι τὰ ὑψικλώνα δένδρα.

Obertalien, *n.* (-s), ἡ Ἄνω Ἴταλία.

Oberingenieur, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀρχιμηχανικός.

Oberjäger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχικυνηγός, ὁ πρωτοκυνηγός. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κυνηγεσιάρχης.

Ober-kammerer, *m.* (-s, *pl.* —), -kammerherr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ἀρχιθαλαμηπόλος.

Oberkellner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πρῶτος ὑπηρέτης (ἐξοδοχείου), ὁ ἀρχιξενοκόμος.

Oberkieser, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἄνω σιαγών [ἡ ἀπανωσαγόνα].

- Öberkleid**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐπένδυμα, ὁ ἐπενδύτης, τὸ ἐπανωφόριον.
- Öberkoch**, *m.* (-es, *pl.* -köche), ὁ ἀρχιμάγειρος, ὁ πρωτομάγειρος.
- Öberkommando**, *n.* (-s), ἡ (γενικὴ) ἀρχηγία.
- Öberkonsistorialrath**, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ πρωτοσυνέδρος.
- Öberkonsistorium**, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ ἀνώτατον συνέδριον.
- Öberkopf**, *m.* (-es), τὰ ἄνω τῆς κεφαλῆς.
- Öberkörper**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος.
- Öberküchenmeister**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιμάγειρος.
- Öberland**, *n.* (-es, *pl.* -länder), ἡ ἄνω χώρα.
- Öberleider**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐπίταρον δέρμα [τὸ ἀπανατόμαρον].
- Öberlehsherr**, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ἐπικυριάρχης. -lichkeit, -schaft, *f.* (—), ἡ ἐπικυριαρχία.
- Öberlehrer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καθηγητὴς γυμνασίου ὁ ἀρχιδιδάσκαλος.
- Öberleib**, *m.* (-es), ὁ ἄνω κορμὸς τοῦ σώματος ἡ προτομή.
- Öberleutenant**, -lieutenant, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ὑπολοχαγός.
- Öberlippe**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἄνω χεῖλος.
- Öbermeister**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προϊστάμενος συντεχνίας ὁ πρωτομαγίστωρ, ὁ ἀρχιτεχνίτης [ὁ πρωτομάστορας, ὁ ἀρχιμάστορας].
- Öbermundschenk**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀρχιοινοχός.
- Öberofficier**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικός.
- Öberparlament**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἄνω βουλή, τὸ ἄνω κοινοβόλιον.
- Öberpfarrer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πρῶτος ἱερεὺς, ὁ πρωτοῖερέος.
- Öberpost-amt**, *n.* (-es, *pl.* -ämter), ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων. -direktor, *m.* (-s, *pl.* -direktoren), ὁ γενικός διευθυντής τῶν ταχυδρομείων. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διευθυντής τῶν ταχυδρομείων τμήματος.
- Öberprediger**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πρῶτος ἱεροκήρυξ.
- Öberpriester**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱεράρχης, ὁ πρωτοῖερέος [ὁ πρωτόπαππας].
- Öberrechnungskammer**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον τοῦ κράτους.
- Öberrichter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιδικαστής.
- Öberrock**, *m.* (-es, *pl.* -röcke), τὸ ἐπένδυμα, ὁ ἐπενδύτης, τὸ ἐπανωφόριον.
- Öbersatz**, *m.* (-es, *pl.* -sätze), ἡ μείζων πρότασις συλλογισμοῦ, τὸ λήμμα.
- Öberschenkel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μηρός.
- Öberschiedsrichter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιδιατητής.
- Öberschule**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀνώτερα σχολή τὸ γυμνάσιον.
- Öberschulrath**, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ γενικός ἐφορος τῶν σχολείων.
- Öberschwelle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὑπερθύρον, τὸ ὑπερθύριον, τὸ ἀνώφλιον.
- Öberst**, *adj.* ἀνώτατος ὑπέριστατος. zu —, ἐν τοῖς πρῶτοις s. Ober. —, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ συνταγματάρχης.
- Öberstadt**, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ ἄνω πόλις.
- Öberstallmeister**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σταυλάρχης.
- Öbersten'er-direktor**, *m.* (-s, *pl.* -istoren), -einnnehmer, *m.* (-s, *pl.* —), -rath, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ γενικός εἰσπράκτωρ.
- Öberstimme**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὑψίστη φωνή.
- Öberstleutenant**, -lieutenant, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ἀντισυνταγματάρχης.
- Öberstock**, *m.* (-es, *pl.* -stöcke), τὸ ἄνω πάτωμα, τὸ ἀνώγειον, ἡ ὑπεροφία.
- Öberstube**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὑπερφῶν δωμάτιον, τὸ ὑπώροφον δωμάτιον.
- Öberstübchen**, *n.* (-s), (*fig. fam.*) τὸ κρανίον. er ist im — nicht richtig, τὸ κρανίον του δὲν ἔχει ὑγιᾶς, δὲν ὀρθοφωνεῖ [δὲν τὰ ἔχει σωστά].

Oberstwachmeister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ταγματάρχης.
Überrasse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φιάλιον [τὸ φλυτζάνι].
Übertheil, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἄνω μέρος.
Übervordmund, *m.* (-es, *pl.* -münder), ὁ ἀρχικηδεμών. -schaft, *f.* (—), ἡ ἀρχικηδεμονία.
Übervordsteher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιεπιστάτης ὁ ἔφορος.
Überwärts, *adv.* πρὸς τὰ ἄνω [ἄνω πᾶνω].
Überwelt, *f.* (—), ὁ ἐπάνω κόσμος.
Überzahn, *m.* (-s, *pl.* -zähne), ὁ ἄνω ὀδός.
Überzollamt, *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ ἀνώτερον τελωνεῖον.
Übgedacht, *adj.* προμνημονευθεῖς, προδιαληφθεῖς, προεξηρημένος.
Übleich, *conj.* εἰ καὶ, ἂν καὶ, «μὲ ὄλον ὅτι» καίτοι, καίπερ [ἀγχαλά].
Übherrschen, *v. i. h.* κυριαρχεῖω, δεσπόζω, ἐξουσιάζω.
Übhüt, *f.* (—), ἡ προστατευτικὴ ἐπιστάσια, ἡ φροντίς, ἡ προστασία.
Übig, *adj.* ἄνω εἰρημένος, προεξηρημένος.
Objekt, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀντικείμενον. -iv, *adj.* ἀντικειμενικός. (*fig.*) ἀπροσωπώληπτος. -ivität, *f.* (—), ἡ ἀντικειμενικότης. (*fig.*) ἡ ἀπροσωποληψία.
Objekte, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σημαντρὶς [τὸ βουλίσι, ἡ βοῦλα]. τὸ λεπτὸν πλακοῦντιον [ἡ πῆτα]. ἡ ἅγια θωραξά [ἡ ὄστια].
Obliegen, *v. i. h.* καταγινομαι, ἀσχολεομαι, εἶμαι ἐπιδοδομένος (einer Sache, εἰς τι). —, *v. i. h.* *imp. h.* es liegt mir ob, εἴνε ἔργον μου, εἴνε καθήκον μου, προσήκει μοι. die Pflichten die uns —, τὰ χρέη ἅπερ ἔχομεν νὰ ἐκπληρώσωμεν. -heit, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ χρέος.
Obligat, *adj.* ὑποχρεωμένος· ἐπανάγκης, ἀπαραίτητος. -e Stimme, φωνὴ κυρία, πρωτεύουσα. -ion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑποχρέωσις. τὸ

χρεώγραφον, τὸ δόμολογον. -ō risch, *adj.* ὑποχρεωτικός, ἀναγκαστικός, καταναγκαστικός [ἀδυναστικός*].
Oblong, *adj.* ἐπιμήκης [μακροῦλος]. -um, *n.* (-s, *pl.* -ga), τὸ ἐπίμηκες ὀρθογώνιον, τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον, τὸ πλαίσιον.
Obmann, *m.* (-s, *pl.* -männer), ὁ προϊστάμενος, ὁ ἀρχηγός. ὁ διακτητής.
Obsoles, *m.* (—, *pl.* Obsole), ὁ ὀβολός. halber —, τὸ ἡμιῶβολον.
Obtrigkeit, *f.* (—, *pl.* -en), αἱ ἀρχαί, ἡ ἀρχή, ἡ διοικητικὴ ἐξουσία. -lich, *adj.* διοικητικός, τῶν ἀρχῶν. -es Amt, ἡ ἀρχή.
Obtrist, *m.* s. Oberst.
Obschön, *conj.* s. Obgleich.
Obscön, *adj.* ἀπρετής, ἀσεμνος, αἰσχρός. -ität, *f.* (—), ἡ ἀπρέπεια, ἡ ἀσχημοσύνη.
Observanz, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ καθιερωμένον ἔθος. -ation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παρατήρησις, ἡ σκόπησις. -ationsarmee, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐπιτηρητικός (ὁ κατασκοπικός) στρατός. -ationskorps, *n.* (—, *pl.* —), τὸ κατασκοπικὸν σῆμα. -ā tor, *m.* (-s, *pl.* -toren), ὁ ἀστεροσκοπός. -atorium, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ ἀστεροσκοπεῖον. -iren, *v. i. h.* παρατηρῶ, κατασκοπέω.
Obsidian, *m.* (-s), ὁ ὄψιανός (λίθος).
Obsiegen, *v. i. h.* ἐνικιάω, ὑπερισχύω.
Obskür, *adj.* σκοτεινός· ἄδοξος· -ant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μισόφωτος, ὁ φωτοσβέστης, ὁ μισομαθής. -antismus, *m.* (—), ἡ μισομάθεια, ἡ μισογραμματία.
Obsolēt, *adj.* ἀπρηχαιωμένος, πεπαιτωμένος.
Obst, *n.* (-es), ἡ ὀψώρα, τὰ ὀπωρικὰ τὸ ὀπωρικόν.
Obstbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), τὸ ὀπωροφόρον δένδρον. -baumsucht, *f.* (—), ἡ καλλιέργεια τῶν ὀπωροφόρων δένδρων. -brandtweln, *m.* (-s), τὸ ὀπωριατὸν οἰνόπνευμα. -darre, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φρύγτρον ὀπωρῶν. -ernie, *f.* (—), ἡ συγκομιδὴ τῶν ὀπωρῶν, ὁ ὀπωρισμός.

- essig, *m.* (-s), τὸ ὄπωριζιον ὄξος. -frau, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὄπωρό-
 πωλις. -garten, *m.* (-s, *pl.* -gärten),
 ὁ ὄπωροφόρος κήπος, ὁ μηλιών [τὸ
 περιβόλι, τὸ περβόλι*]. -händler, *m.*
 (-s, *pl.* —), ὁ ὄπωροπώλης. -händ-
 lerin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ὄπωρό-
 πωλις. -höker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ
 ὄπωροκάπηλος. -hökerin, *f.* (—, *pl.*
 -nen), ἡ ὄπωροκάπηλος. -hüter, *m.*
 (-s, *pl.* —), ὁ ὄπωροφύλαξ. -jahr,
n. (-s, *pl.* -e), ἡ εὐετηρία ὄπωρων,
 τὸ ἔτος εὐκαρπίας.
- Obstināf**, *adj.* ἰσχυρογνώμων, σκληρο-
 τράχηλος [ἀντίδικος*]. -allön, *f.*
 (—), ἡ ἰσχυρογνώμοσύνη.
- Obst'-kaumer**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὄπω-
 ροφύλακιον, ἡ ἀποθήκη ὄπωρων. -
 korb, *m.* (-es, *pl.* -körbe), ὁ κάλα-
 θος, τὸ καλάθειον ὄπωρων [τὸ ζεμ-
 πλι]. -körbchen, *n.* (-s, *pl.* —),
 ὁ καλάθειος, τὸ καλάθειον ὄπω-
 ρών [τὸ ζεμπιλάκι]. -kunde, *f.* (—),
 ἡ ὄπωρολογία, ἡ περὶ ὄπωρων
 εἰδημοσύνη. -lese, *f.* (—), ἡ συγχο-
 μιδῆ τῶν ὄπωρων, ὁ ὄπωρισμός.
 -markt, *m.* (-es, *pl.* -märkte), τὸ
 πρατήριο ὄπωρων, ἡ ἀγορά (τῶν)
 ὄπωρικῶν. -pflanzung, *f.* (—, *pl.*
 -en), ἡ φυτεία ὄπωρικῶν δένδρων.
 -reich, *adj.* πολυκαρπος, ἀφθονῶν
 ὄπωρων.
- Obstruktion**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δυσ-
 κοιλίτης, ἡ ἐμφραξις.
- Obst'-wein**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὄπω-
 ριαῖος οἶνος, ὁ μηλίτης. -zelt, *f.*
 (—), ὁ καιρὸς τῶν ὄπωρων. -zeit,
f. (—), ἡ καλλιέργια τῶν ὄπωρων.
- Obwalten**, *v. i. h.* δεσπόζω, κυριαρχέω.
 ἐπικρατέω, ὑπάρχω, ὑφίσταμαι. bei
 -den Umständen, κατὰ τὰς παρού-
 σαις περιστάσεις, οὕτως ἐχόντων
 τῶν πραγμάτων. -de Gefahr, ἐπι-
 κείμενος κίνδυνος. es walten viele
 Hindernisse ob, πολλὰ προσκόμ-
 ματα ὑπάρχουσιν.
- Obwohl**, *conj.* εἰ καί, ἂν καί, s. Ob-
 gleich.
- Oc cident**, *m.* (-s), ἡ ὄσις. -ä llsch,
adj. δυτικὸς, δυσμικὸς.
- Öseeän**, *m.* (-ns, *pl.* -e), ὁ ὠκεανός.
 -isch, *adj.* ὠκεάνειος.
- Öcher**, *m.* (-s), ἡ ὠχρα, *τὸ κιτρι-
 νόχωμα*.
- Ochs**, *m.* (-en, *pl.* -en). Och'se, *m.*
 (-n, *pl.* -n), ὁ βοῦς [τὸ βῦδι, τὸ
 βοῦι*]. junger —, ὁ μόσχος, τὸ
 μοσχάριον. (dummer) —, ὁ βού-
 βαλος, ὁ βοῦς [τὸ βουβάδι, τὸ βῦδι].
 (fig.) da stehen die -en am
 Berge, ἐνταῦθα δὴ τὸ κωλύον, ἐδῶ
 εἶνε ὁ κόμβος τοῦ πράγματος [ἐδῶ
 'νε τ' ἀγγοῦρι, ἐδῶ σ' θέλω].
- Och'sen**, *v. i. h.* (fam.) ἐργάζομαι
 ὡς σκύλος. -auge, *n.* (-s, *pl.* -n),
 ὁ ὀφθαλμὸς βοῦς. (φυτὸν) τὸ βού-
 φθαλιον. τὸ φοειδὲς παράθυρον.
 -äugig, *adj.* βούφθαλιος, ὀφθαλ-
 μοὺς ἔχων βοῦς. -dumm, *adj.* βου-
 κόρυτος, βουβάλος [βουβάλι, κου-
 τάβι, ζωντόβολον]. -fell, *n.* (-s, *pl.*
 -e), ἡ βοεῖα δορά. -fleisch, *n.* (-es),
 τὸ βοεῖον κρέας. -gespänn, *n.* (-es,
pl. -e), τὸ βοικὸν ζεύγος. -haft,
adj. βοώδης. -herde, *f.* (—, *pl.*
 -n), ἡ ἀγέλη βοῶν, τὸ βουκόλιον.
 -hirt, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ βουκό-
 λος [ὁ βούκολος*]. -horn, *n.* (-s,
pl. -hörner), τὸ βοεῖον κέρας. -kopf,
m. (-es, *pl.* -köpfe), ἡ κεφαλὴ βοῦς,
 τὸ βουκεφάλιον, τὸ βούκρανον.
 -köpfig, *adj.* βουκέφαλος. -mässig,
adj. βοώδης. -mist, *m.* (-es), ἡ
 βοεῖα κόπρος, τὸ βόλιτον, τὸ βόλβι-
 τον [ἡ βουταῖα*, ἡ βουναῖα, ἡ σβου-
 ναῖα]. -stachel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ
 βούκεντρον [τὸ βουκέντρι*, τὸ φοι-
 κέντρι]. -treiber, *m.* (-s, *pl.* —),
 ὁ βοηλάτης [ὁ βοειδολάτης*]. -triff,
f. (—, *pl.* -en), -welde, *f.* (—, *pl.*
 -n), ἡ βοσκή βοῶν, τὸ βουκόλιον.
 -ziemer, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ βού-
 νευρον, ἡ ταυρή. -zunge, *f.* (—,
pl. -n), ἡ βοεῖα γλῶσσα. (φυτὸν)
 ὁ, ἡ βούγλωσσοσ, ἡ ἐγγουσα [ἡ
 πουράντζα].
- Och'sig**, *adj.* βοεῖος, βοϊκός, βοώδης.
Öcker, s. Öcher.
- Odalls'ke**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄβρα
 χαρεμίου, ἡ θεραπευτικὴ.

Ōde, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ ψδὴ, ὁ (λυρικὸς) ὕμνος.

Ōde, *adj.* ἔρημος. —, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ ἔρημία.

Ōdem, *m.* (-*s*), ἡ ἀναπνοή [τὰ χνότα].
Ōdendichter, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ψδοποιός, ὁ ὕμνοποιός.

Ōder, *conj.* ἢ εἰ δὲ μή, ἄλλως.

Ōdēum, *n.* (-*s*, *pl.* **Ōdēen**), τὸ ψδεῖον, ἡ μουσικὴ αἰθούσα.

Odyssee', *f.* (—), ἡ Ὀδύσσεια.

Ōfchen, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ καμίνιον [τὸ καμινάδακι] s. **Ofen**.

Ōfen, *m.* (-*s*, *pl.* **Ōfen**), ἡ ὑποκαύστρα, τὸ ὑπόκαυστον, ἡ θερμάστρα [ἡ καμινάδα]. (**Back-**) ὁ ἰπνός, ὁ κριβανός [ὁ φούρνος]. (**Fabrik-**) ἡ κάμινος [τὸ καμίνι]. -**ärtig**, *adj.* καμινώδης. -**blase**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ ἰπνολέβης. **kleine** —, τὸ ἰπνολεβήτιον. -**gabel**, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ σκάλευθρον [τὸ συνδαυλιστήρι, τὸ σκαλιστήρι]. -**hecker**, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ οἰκουρός. -**kachel**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ πλίνθος, τὸ πλινθῖον καμίνου. -**krücke**, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ σκάλευθρον [ὁ συντρίφτης*, τὸ φουρνόξυλον]. -**loch**, *n.* (-*es*, *pl.* -**löcher**), ἡ ὀπή κριβάνου. -**platte**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ πλάξ κριβάνου. -**röhre**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ σωλὴν κριβάνου. -**schirm**, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), τὸ ἀλεξίπυρον. -**thür**, *f.* (—, *pl.* -*en*), τὸ στόμα κριβάνου. -**wischer**, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ἰπνόμακτρον [ἡ πάνα, τὸ πάνιστρον*, τὸ φουρνόπανον].

Ōfen, *adj.* ἀνεψγμένος, ἀνοικτός. (*fig.*) φανερός, ἀποκαλύπτος ἀνυπόκριτος, εἰλικρινής. bei -*en* **Thüren**, ἀνεψγμένων τῶν θυρῶν. **halb** —, ἡμιλειστός, ἡμιἀνοικτός. mit -*en* **Augen schlafen**, κοιμῶμαι ἀνοικτοῖς ὀφθαλμοῖς. auf -*er* **Strasse**, ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ, ἐν τῷ φανερωῷ. die -*e* **See**, τὸ πέλαγος, ἡ ἀνοικτὴ θάλασσα. -*e* **Brust**, στῆθος ἀνοικτόν. -*er* **Leib**, ἡ κοιλία ὑπάγουσα, ἡ κοιλιολυσία,

ἡ εὐκοιλότης. -*es* **Feld**, χωράφιον ἀνοικτόν. im -*en* **Felde**, ἐν τοῖς ὑπαίθροις, κατ' ἀγρούς. mit -*em* **Munde dastehen**, ἴσταμαι κεχηνώς. -*e* **Kasse haben**, εὐρίσκω ἀνοικτόν ταμεῖον. -*e* **Stelle**, θέσις κενή, χηρεύουσα. -*er* **Kredit**, πίστωσις ἀπεριόριστος. — lassen, ἀφίνω κενόν, ἀγραφον. auf -*er* **That**, ἐπ' αὐτοφώρῳ [εἰ τὰ πράσα]. -*er* **Kopf**, κεφαλὴ ἀντιληπτικῆ, eine **Frage** — lassen, ἀφίνω ἐρώτησιν ἐκπρεμη. -*er* **Krieg**, πόλεμος φανερός. -*e* **Stadt**, πόλις ἀνώχυρος, ἀτείχιτος. -*e* **Feindschaft**, φανερά ἔχθρα. der **Weg steht dir** —, ὥρα σου καλή. —, *adv.* φανερωῶ, παρρησίᾳ καθαρώς, εἰλικρινῶς. **ganz** —, ἀναφανδόν [ὀλοφάνερα]. — und frei, φανερωῶ, παρρησίᾳ, ἀναφανδόν, ἀπροκαλύπτως [φανερὰ, καθαρὰ καθαρὰ, ἐξάστερα, νέτα σέττα]. — und frei **daliegen**, κεῖται ἐν τῷ μέσῳ. -*e* **Wahrheit**, καθαρὰ ἀλήθεια. — **heraussagen**, λέγω παρρησίᾳ, δημολογῶ φανερωῶς, εἰλικρινῶς. -*e* **Tafel**, τράπεζα ἐν ὑπαίθρῳ τράπεζα ἐλευθέρα παντὶ τῷ βουλομένῳ. mit -*en* **Armen empfangen**, ὑποδέχομαι ἀνοικταῖς ἀγκύλαις. — **gestehen**, δημολογεῶ εἰλικρινῶς. — **gestanden**, ἐξομολογουμένως.

Ōffenbār, *adj.* ἀρίθλος, πασιφανής, προφανής, ἐναργής, πρόδηλος, καταφανής, φανερός [ὀλοφάνερος]. **es ist** —, εἶνε πρόδηλον, καταφανές, φανερόν. mit -*er* **Gewalt**, διὰ φανερᾶς βίας. -*er* **Feind**, ἐχθρὸς φανερός, κεκηρυγμένος. —, *adv.* φανερωῶς, καταφανῶς, προφανῶς, αὐτόχρημα. -*en*, *v. i. h.* φανερό(ν)ω, δηλοποιῶ, φανεροποιῶ, καθιστάω φανερόν ἀποκαλύπτω. **sich** —, *v. r. h.* φανερόμαι, ἀποκαλύπτομαι, φανεροποιέομαι. -**ung**, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ ἀποκάλυψις, ἡ φανέρωσις. — **St. Johannis**, ἡ ἀποκάλυψις Ἰωάννου. -**ungsglaube**, *m.* (-*ns*), ἡ πίστις εἰς τὴν ἀποκάλυψιν.

Of'fenheit, *f.* (—), ἡ ἀνοικτότης. (*fig.*) ἡ εἰλικρίνεια, ἡ παρρησία.

Of'fenherzig, *adj.* εἰλικρινής, ἀπροκάλυπτος, παρρησιαστικός· ἀφελής, ἀπλοϊκός. — *adv.* ἀπροκαλύπτως, εἰλικρινῶς, ἐλευθέρως· παρρησία. — *gestehen*, ὁμολογῶ ἐλευθέρως, παρρησία, εἰλικρινῶς. — *kelt*, *f.* (—), ἡ εἰλικρίνεια, ἡ παρρησία.

Of'fenkundig, *adj.* πασιδηλος, πασιγνωστος, διὰδηλος, ἀρίδηλος [ὄλοφάνερος]. — *kelt*, *f.* (—), τὸ πασιδηλον, τὸ πασιγνωστον, ἡ γνωστότης.

Of'fensiv', *adj.* ἐπιθετικός. — *krieg*, *m.* (—*es*), ὁ ἐπιθετικὸς πόλεμος.

Öf'fentlich, *adj.* δημόσιος, κοινός· φανερός. — *adv.* δημοσίᾳ· φανερώς. — *bekannt machen*, καθιστάω κοινόν, κοινοποιῶ, δημοσιεύω. — *bekannt*, γνωστὸς δημοσίᾳ. — *er Schreiber*, ὁ ἀναφορογράφος. *sich* — *zeigen*, ἔρχομαι εἰς τὸ φανερόν, ἐμφανίζομαι δημοσίᾳ. — *kelt*, *f.* (—), ἡ δημοσιότης.

Offe'rt, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ προσφορά· ἡ πρότασις.

Offici-äl', *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ ἐπισκοπικὸς ὑπάλληλος. — *äl'*, *n.* (—*es*, *pl.* —*e*), τὸ ἐπισκοπικὸν δικαστήριον.

Officiant', *m.* (—*en*, *pl.* —*en*), ὁ δημόσιος λειτουργός· ὁ κατώτερος ὑπάλληλος, ὁ ὑπαλληλισκος.

Officiell', *adj.* ἐπίσημος. — *adv.* ἐπίσημως.

Officier', *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ ἀξιωματικός.

Officin', *f.* (—, *pl.* —*en*), τὸ ἐργαστήριον. τὸ φαρμακοποιεῖον. τὸ τυπογραφεῖον. — *ell'*, *adj.* φαρμακευτικός, ἱατρικός.

Officiös', *adj.* ἡμιεπίσημος.

Officium, *n.* (—*s*, *pl.* —*ia*), τὸ ὑπόρρημα· τὸ καθήκον· ἡ λειτουργία. *ex officio*, ἐπισήμως.

Offizier', *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ ἀξιωματικός.

Öf'fen, *v. t. h.* ἀνοίγω. *einen Brief* —, ἀποσφραγίζω, ἀνοίγω ἐπιστολήν.

sich —, *v. r. h.* ἀνοίγομαι. —, *n.* (—*s*), ἡ διάνοιξις, ἡ ἀνοίξις, τὸ ἀνοίγμα. —*d*, *adj.* κοιλολυτικός, διαφορητικός, εὐκοίλιος.

Öf'nung, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ διάνοιξις· τὸ ἀνοίγμα· ἡ ὄπη, τὸ στόμιον, τὸ χάσμα. ἡ κοιλολυσία, ἡ εὐκοιλιότης. *keine* — *haben*, εἶμαι δυσκοίλιος.

Öft, *adv.* πολλάκις, συχνά, συχνάκις. *sehr* —, πλειστάκις, συχνότατα. *möglichst* —, ὅτι πλειστάκις, ὅσον οἶόν τε συχνά. *wie* —? ποσάκις; *so* —, ὡσάκις· τοσάκις. *wie* — ... *so* —, ὡσάκις ... τοσάκις.

Öf'ter, *adj.* συχνότερος· συχνός, ἐπανεληθμένος. —, *adv.* συχνότερον, πλεονάκις. —*s*, *adv.* πολλάκις, συχνά.

Öf'test, *adj.* συχνότατος.

Öf'mällig, *adj.* συχνός.

Öf'mals, *adv.* πολλάκις, συχνάκις, συχνά.

Oh! *ohä!* *ohö!* *int.* *ō!* *ō!* *ō!* *ēa!*

Oh'm, *Ohm*, *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ θεῖος [ὁ θεῖος, ὁ μπάμπας]. — *von väterlicher (mütterlicher) Seite*, ὁ πατράδελφος (μητρὰδελφος).

Ohm, *m.* & *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ μέδιος (μέτρον ὕγρων).

Oh'ne, *prp.* (μετὰ αἰτιατικῆς), ἄνευ, χωρὶς. — *mich*, χωρὶς ἐμοῦ. — *Geld*, ἄνευ χρημάτων. — *mein Wissen*, ἐν ἀγνοίᾳ μου. — *Zweifel*, ἀναμφιβόλως. —, *adv.* — *dass*, — *zu*, χωρὶς *vä.* (*fam.*) *nicht* —, οὐχὶ κακῶς, *ὄχι ἀσχημα*.

Ohnedies', *ohnedem'*, *ohnehin'*, *adv.* παρεκτὸς τούτου, ἄλλως.

Ohn'-geachtet, —*gefähr*, —*längst*, *s.* *Ungeachtet*, *Ungefähr*, *Unlängst*.

Ohn'-macht, *f.* (—), ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀσθένεια. ἡ λιποθυμία, ἡ λιποψυχία [ἡ λιγοθυμία, ἡ λιγομάρα]. *in* — *fallen*, λιποθυμῶ.

Ohn'-mächtig, *adj.* ἀσθενής, ἀδύνατος. λιπόψυχος, λιπόθυμος [λιγοθυμιμένος]. — *werden*, λιποψυχέω, λιποθυμῶ [λιγοθυμάω].

Oh! *int.* εα! ὦ ὦ! ὄχι δά!
Ohr, *n.* (-s, *pl.* -en), τὸ οὖς, τὸ αὐτίον [τὸ αὐτί]. (*fig.*) ἡ ἀκοή. *die* -en spitzzen, ἐπορθιάζω τὰ ὠτα [τεντώνω τ' αὐτιά]. *gespitzte* -en, ὀρθία ὠτα. *am* — ziehen, ἔλκω τινὰ τοῦ ὠτός [τραβῶ ἀπὸ τ' αὐτί]. *beim* — nehmen, συλλαμβάνω πρὸς φιλάκισιν. *Jemandem hinter die* -en schlagen, παίω τινὰ κατὰ κόρρης [τοῦ δίδω 'ς τ' αὐτιά]. *über's* — hauen, παρακρούω, ἐξαπατάω. *sich hinter den* -en kratzen, κνῶμαι τὸ οὖς [ξυῶ τ' αὐτιά μου]. *Jemandem das Fell über die* -en ziehen, δέρω τινὰ ἀσκόν, περικόπτω καὶ λωποδύτω τινὰ, ἐξάγω πᾶσαν δυνατὴν ὠφέλειαν ἀπὸ τινος [τοῦ παίρνω καὶ τὴν προβιά, τὸν ἐσπροβιδίζω*]. *sich die* -en verstopfen, φράσσω τὰ ὠτά μου. *sich etwas hinter die* -en schreiben, γράφω τι ἐν τῇ μνήμῃ μου, ἔχω τι ἐνθύμιον. *es hinter den* -en haben, ἔχω ἐξόπισθεν τὴν ἀλώπεκα, εἶμαι ἐπίτριπτον κίναδος [εἶμαι τετραπεραμένους]. *bis über die* -en in Schulden stecken, εἶμαι ὑπέρχειρος, εἶμαι κατάφορτος χρεῶν [εἶμαι χωμένος εἰς τὰ χρέη ὡς τ' αὐτιά]. *tauben* -en predigen, λέγω κωφοῖς, βοῶ ἐν τῇ ἐρήμῃ. *die* -en hängen lassen, καταβιβάζω τὰ ὠτα ἐπὶ τῶν ὤμων [κλιναυτιάζω*, τὰ καταβιάζω]. *die* -en klingen mir, τὰ ὠτά μοι βομβοῦσι [βοῦζουν τ' αὐτιά μου]. *es klingt mir noch in den* -en, ἐναυλὸν μοι εἶνε εἰσέτι. *Jemandem die* -en betäuben, ὠτοκοπέω τινὰ [τὸν ξεκουφαίνω]. *mit eigenen* -en hören, ἀκούω ἰδίως ὠσίν, εἶμαι αὐτήκοος. *Jemandem in die* -en kommen, περιέρχομαι εἰς τὰς ἀκοάς τινος. *kein* — für etwas haben, δὲν ἀκούω τι. *mit hörenden* -en taub sein, ἀκούων δὲν ἐνοῶ. *Jemandem etwas ins* — flüstern, προσψιθυρίζω τινί τι εἰς τὸ οὖς. *sich aufs* — legen,

κατακλίνομαι ἐπὶ τὸ οὖς, κατακοιμῶμαι [πλακῶνω τ' αὐτί μου].
Ohr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὠτίον [τὸ αὐτάκι, τὸ χεροῦλι]. ἡ ὀπή [τὸ μάτι].
Ohr -ähnlich, *ärtig*, *adj.* ὠτοειδής.
Ohrchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὠτάριον [τὸ αὐτάκι].
Ohrren-beichte, *f.* (—), ἡ κατὰ μόνας ἐξομολόγησις. -bläser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ψιδουριστής, ὁ σπερμολόγος [ὁ σουχλιστής*, ὁ ἀνακατωσοῦρης]. -bläserei, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σπερμολογία [ἡ ἀνακατωσοῦρα, τὰ σουχλιά*]. -brausen, *n.* (-s), ὁ βόμβος τῶν ὠτων. *ich habe* —, τὰ ὠτά μοι βομβοῦσι [τ' αὐτιά μου βοῦζουν]. -diener, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρεστά λαλῶν, ὁ κλόαξ [ὁ γαλιφος]. -drüse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παρωτίς [ἡ παραμαχοῦλα]. -drüsen-geschwulst, *f.* (—, *pl.* -geschwülste), αἱ παραγαθίδες, αἱ παρωτίδες [ἡ μαγουλήθραι, ἡ παραμαχοῦλαι, τὰ παραμάγουλα]. -kittel, *m.* (-s), ὁ κνισμός τῶν ὠτων. -klemme, *f.* (—), *s.* Ohrenzwang. -klingen, *n.* (-s), ὁ βόμβος τῶν ὠτων. -krankheit, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ὠτικὸν νόσημα, ἡ ὠτίτις. -sauen, *n.* (-s), ὁ βόμβος τῶν ὠτων. -schmalz, *n.* (-es), ἡ κυψέλη τῶν ὠτων, ὁ κυψελίτης ῥύπος. -schmaus, *m.* (-es), (*fig.*) τὸ τερπνὸν ἀκουσμα, τὸ ἡδιστὸν ἀκρόαμα. -schmerz, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ ὠταλγία, ὁ πόνος τῶν ὠτων. -spritze, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὠτεγγύτης, ὁ ὠτικὸς κλυστήρ. -tönen, *n.* (-s), ὁ ἦχος τῶν ὠτων. -welle, *f.* (—), *s.* Ohrenschmaus. -zeuge, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ αὐτήκοος μάρτυς. -zwang, *m.* (-es), ἡ ὠταλγία, ὁ πόνος ἐντὸς τῶν ὠτων. — haben, ὠταλγέω, ὠταλγιάω. -zwänge, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὠτάρα.
Ohr-eule, *f.* (—, *pl.* -n), πτηνὸν, ὁ ὠτός. -felge, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κλόαφος, ὁ κόσσος [ἡ πάσσα, ὁ μπάσσος, ἡ μπατσουλιά, ἡ κατακαυχκαλιά*]. *Jemandem eine* — geben, παίω τινὰ ἐπὶ κόρρης,

κολαφίζω τινά [τοῦ δίδω ἓνα πά-
τσον, τὸν κατακακάλωζω*]. -felgen,
v. *ι. ἡ.* κολαφίζω, κοσσίζω [πατα-
ζω, μπατσουλλίζω*]. -förmig, *adj.*
ώτοειδής. -gehänge, *n.* (-s, *pl.* —),
-gehörk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐνώ-
τιον, τὸ ἐλλόβιον [τὸ σκουλαρίκι,
τὸ σκωλαρίκι]. -höhle, *f.* (—, *pl.*
-n), ἡ κόγχη ὠτός. -läppchen, *n.*
(-s, *pl.* —), ὁ λοβός, τὸ χονδρῶδες
περὶ ὄζωμα, τὸ λόβιον τοῦ ὠτός.
—
Ohr'ling, *m.* (-s, *pl.* -e), s. Ohrwurm.
Ohr'loch, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ἡ ὀπή
τοῦ ὠτός, ὁ ἀκουστικὸς πόρος.
-löffel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ὠτογλυφίς,
ἡ μηλωτρίς [τὸ ξεφτυλιστήρι τῶν
αὐτιῶν]. -ring, *m.* (-es, *pl.* -e),
τὸ ἐνώτιον [τὸ σκουλαρίκι]. -spel-
cheldrüse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παρω-
τίς. -trompète, *f.* (—), ἡ εὐστα-
χιανὴ σάλπιγξ. -wurm, *m.* (-es, *pl.*
-würmer), ὁ σταφυλίτις, ὁ ὠτοσκώ-
ληξ [ἡ ψαλίδα].
—
Oh'sel, *f.* (-s, *pl.* —), s. Ohr.
O'ka, *f.* (—, *pl.* -s), ἡ ὀκιά, τὸ πενθη-
μίλιτρον (Gewicht = 1,281 Kilo-
gramm).
O'ker, s. Ocher.
Ökonóm', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ οἰκονό-
μος. ὁ γεωπόνος, ὁ ἀγρονόμος. -le',
f. (—, *pl.* -en), ἡ οἰκονομία. ἡ
ἀγρονομία. τὸ κτηνοτροφεῖον, τὸ
ζωοτροφεῖον, τὸ κτηνοστάσιον. -lk,
f. (—), ἡ οἰκονομολογία, ἡ οἰκono-
μική. -isch, *adj.* οἰκονομικός.
ἀγρονομικός, γεωπονικός.
Okkultatiōn', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διὰ
τῆς ἐσλήνης ἐπισοχίσις.
Okkupatiōn', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατά-
ληψις, ἡ κατοχή, ἡ ἀσχολία.
Oktä' der, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὀκτάεδρον.
Oktant', *m.* (-en, *pl.* -en), τὸ ὀγδοό-
κυκλον (ἐργαλεῖον).
Oktäv', *n.* (-s, *pl.* -e), -band, *m.* (-es),
-formät, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὀγδοον
(τυπογραφικόν) σχῆμα.
Oktäv', *f.* (—, *pl.* -n), ἡ διὰ πασῶν,
τὸ ὀκτάτονον, τὸ μουσικόν σύστημα.
Oktett', *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὀκταφωνία.

Okts'ber, *m.* (-s), ὁ ὀκτώβριος (μῆν).
Oktodēs', *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δέκατον
ὀγδοον σχῆμα (βιβλίου).
Oktrōf', *m.* (-s, *pl.* -s), τὸ ἐμπορικόν
προνόμιον. τὸ ἀστικόν τελωνεῖον. ὁ
δημοτικὸς φόρος.
Oktroyī ren, v. *ι. ἡ.* δίδω ἐμπορικόν
προνόμιον. ἐπιβάλλω, ἐπιτάσσω.
Okulār', *adj.* ὀφθαλμικός. —, *n.* (-s,
pl. -e), ὁ προσφθάλμιος φακός.
Okul-atiōn', *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἐν-
οφθαλμισμός. -ī ren, v. *ι. ἡ.* ἐν-
οφθαλμίζω. -ī ren, *n.* (-s), ὁ ἐν-
οφθαλμισμός, s. Impfung. -ist',
m. (-en, *pl.* -en), ὁ ὀφθαλματρός.
Ökumē nisch, *adj.* οἰκουμηνικός.
—
Öl, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἔλαιον [τὸ
λάδι]. mit — bestreichen, ἐλαιῶω
[λαδόνω]. Gemisch von — und
Essig, τὸ ὀξέλαιον [τὸ λαδόξειδον,
τὸ ξειδόλαδον]. Wasser mit —,
τὸ ὑδρέλαιον [τὸ νερόλαδον]. in —
malen, ἐλαιογραφεῖω, ζωγραφεῖω δι'
ἐλαιωτοῦ χρώματος. — ins Feuer
giessen, ἐγγέω πῦρ πυρὶ, ὀχετάω
πῦρ ἐπὶ πῦρ, χέω ἔλαιον εἰς τὸ πῦρ,
ζῆτέω νὰ βρέσω τὸ πῦρ διὰ πυρ-
τίδος.
—
Öf'-baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ ἔλαια,
τὸ ἐλαιόδένδρον [ἡ ἐληρά]. wilder
—, ἡ ἀγριοἔλαια, ἡ ἀγριοἔλαιος [ἡ
ἀγριοληρά]. mit Ölbäumen be-
pflanzt, ἐλαιόφυτος. -beere, *f.* (—,
pl. -n), ἡ ἔλαια [ἡ ἐληρά]. -bereitung,
f. (—, *pl.* -en), ἡ ἐλαιοποιία. -berg,
m. (-es, *pl.* -e), ὁ ἐλαιῶν. -bild,
n. (-es, *pl.* -er), ἡ ἐλαιογραφία, τὸ
ἐλαιογράφημα. -blatt, *n.* (-es, *pl.*
-blätter), τὸ φύλλον ἔλαιας. -druck,
m. (-es), ἡ χρωμολιθογραφία.
—
Olean' der, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ῥοδοδάφνη
[ἡ πιεροδάφνη, ἡ σπάκα*].
Olea' ster, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀγριοἔλαιος, ἡ
ἀγριοἔλαια [ἡ ἀγριοληρά]. ὁ ἐλαιαγός.
—
Ölen, v. *ι. ἡ.* ἐλαιῶω [λαδόνω].
—
Öf'-farbe, *f.* (—), ἡ ἐλαιῶν χρώμα
[ἡ λαδομποριά]. mit — malen,
ἐλαιογραφεῖω. -fass, *n.* (-es, *pl.*

-fässer), ὁ πίθος ἐλαίου [τὸ λαδο-
πίθαρρον]. -flasche, *f.* (—, *pl.* -n),
-ῆ ὄληνη, ἡ λήκυθος [τὸ λαδοφλάσκι*,
τὸ ῥόγι, τὸ ῥόϊ]. -leck, *m.* (-es,
pl. -en), ἡ κηλίς ἐλαίου [ἡ λαδιά].
-gefäss, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐλαιο-
δόχον ἀγγεῖον, τὸ ἐλαιοδοχεῖον [τὸ
λαδικόν, τὸ λαδοκάνατον]. -gemälde,
n. (-s, *pl.* —), ἡ ἐλαιογραφία, τὸ
ἐλαιογράφημα. -geruch, *m.* (-es), ἡ
ὀσμὴ ἐλαίου. -geschmack, *m.* (-es),
ἡ γῶσις ἐλαίου. -güte, *m.* (-n), (*fig.*)
τὸ ἀγαλλμα, τὸ ἀκίνητον ξύλον.
wie ein — dastehen, ἴστανται ὡς
ἀγαλλμα, ὡς ξηρὸν ξύλον, ὡς παρα-
στάτης. -handel, *m.* (-s), ἡ ἐμπορία
ἐλαίου. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ
ἐλαιοπώλης, ὁ ἐλαίεμπορος [ὁ λαδῶς].
-hefen, *m.* (-s), τὸ ἐλαιότρυγον, ὁ
ἀμόργης [ἡ μούρρα, τὰ νερόλαδα*].
Ölicht, ὄλλγ, *adj.* ἐλαιώδης, ἐλαιοει-
δής, ἐλατηρὸς [λαδερὸς].
Öligarch, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὀλιγάρ-
χης, ὁ ὀλιγαρχικός. -ig, *f.* (—, *pl.*
-en), ἡ ὀλιγαρχία. -isch, *adj.* ὀλι-
γαρχικός. -e Verfassung, ἡ ὀλι-
γαρχικὴ πολιτεία. -e Verfassung
haben, ὀλιγαρχεῖται.
Ölive, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐλαία [ἡ
ἐληρά]. abgefallene —, ἡ δρυπετὴς
ἐλαία [ἡ γαμάδα*]. mit Salz ein-
gemachte -n, αἱ ἐλαμάδες (ἐλαίαι)
[ἡ πασταίς ἐληραίς], in Salzlake
eingemachte -n, αἱ κολυμβάδες [ἡ
κολυμπάδες*, ἡ κολυμπηταίς ἐληραίς].
-n lesen, ἐλαιολογῶ [ληθολογῶ*].
Öliven-ärtig, *adj.* ἐλαιοειδής, ἐλαιώ-
δης. -bau, *m.* (-s), ἡ ἐλαιοκομία.
-baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ἡ
ἐλαία, τὸ ἐλαιόδενδρον [ἡ ἐληρά].
-ernie, *f.* (—), ὁ ἐλαιοτρυγητός.
-farbe, *f.* (—), τὸ χρῶμα ἐλαίας.
-garten, *m.* (-s, *pl.* -gärten), ὁ
ἐλαῖων, τὸ ἐλαιόφυτον [τὸ ληθ-
όφυτον*, ὁ ἐλαιῶνας]. -grün, *adj.*
πράσινος ὡς ἐλαία, ἐλαιόχρους.
-hefe, *f.* (—), τὸ ἐλαιότρυγον, ἡ
ἀμόργη [ἡ μούρρα, τὰ νερόλαδα*].
-holz, *n.* (-es), τὸ ἐλαῖνον ξύλον.

-kranz, *m.* (-es, *pl.* -kränze), ὁ
στῆφανος ἐλαίας. -öl, *n.* (-s), τὸ
ἐλαιον ἐλαίων [τὸ ληθόλαδο*]. -pflanz-
ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐλαιοφυτεία.
Ölivie, *m.* (-s), τὸ περιδοτον (δρυ-
κτόν), ὁ χρυσόλιθος.
Öl-kanne, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ληκόθιον
[τὸ λαδοκάνατον]. -keller, *f.* (—,
pl. -n), τὸ ἐλαιοურγεῖον, τὸ ἐλαιο-
τριβεῖον [τὸ ληοτριβί, τὸ ἀλατρι-
βιδειό* od. ἀλετριβιδειό*]. -krug,
m. (-es, *pl.* -krüge), τὸ ἐλαιοδόχον
σταμίον [ἡ λαδοκανάτα]. -küchen,
m. (-s, *pl.* —), ὁ ἐλαιωτός πλα-
κοῦς [ἡ λαδόπητα]. -lampe, *f.* (—,
pl. -n), ὁ λόγνος (ἐλαίου). -maler,
m. (-s, *pl.* —), ὁ ζωγράφος ἐλαιο-
γραφίας, ὁ ἐλαιογράφος. -malerel,
f. (—), ἡ ἐλαιογραφία. -mühle, *f.*
(—, *pl.* -n), ὁ ἐλαϊόμυλος. τὸ ἐλαιο-
ουργεῖον, τὸ ἐλαιοτριβεῖον [τὸ ληο-
τριβί, τὸ ἀλατριβιδειό*]. -müller, *m.*
(-s, *pl.* —), ὁ ἐλαιοουργός [ὁ
ληοτριβιδιάρης, ὁ ἀλατριβιδιάρης*].
-pflanze, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐλαία,
τὸ ἐλαιώδες φυτόν. -pflanzung, *f.*
(—, *pl.* -en), ἡ ἐλαιοφυτεία τὸ
ἐλαιόφυτον, ὁ ἐλαῖων [ὁ ἐλαιῶνας,
τὸ ληθόφυτον*]. -presse, *f.* (—, *pl.*
-n), τὸ πιεστήριον ἐλαίων, τὸ ἐλαιο-
μάγγανον τὸ ἐλαιοτριβεῖον. -reich,
adj. εὐέλαιος, πυλούελαιος. -russ, *m.*
(-es), ἡ καπνώδια ἐλαίου. -schläger,
s. Öl-müller. -stein, *m.* (-s, *pl.*
-e), ἡ ἐλαιακόνη. -tonne, *f.* (—,
pl. -n), ὁ πίθος ἐλαίου [τὸ λαδοπί-
θαρρον]. -trester, *pl.* τὸ ἐλαιότρυγον,
ἡ ἀμόργη [τὸ καταπάτι τοῦ λαδιοῦ,
ἡ (ἀ)μούρρα, τὰ νερόλαδα*].
Öllung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐλαιῶσις,
ἡ δεῖ ἐλαίου ἀλειψίς. letzte —, τὸ
εὐχέλαιον.
Ölmp, *m.* (-es), ὁ Ὀλυμπος. -ia, *n.*
(-s), ἡ Ὀλυμπία. -ia-de, *f.* (—, *pl.*
-n), ἡ Ὀλυμπιάς ἡ τετραετηρίς.
-isch, *adj.* ὀλυμπιακός. -e Spiele,
οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, τὰ ὀλυμπια.
Ölzweig, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κλάδος
ἐλαίας [τὸ ληθόκλαδον].

Ōmega, *n.* (-s), τὸ ὦ μέγα, τὸ Ω. das Alpha und —, τὸ Α καὶ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

Omelette, *f.* (—, *pl.* -s), ὁ ψιτογαλίτης, »τὸ σπογγᾶτον« [τὸ σφουγγατο].

Ōmen, *n.* (-s, *pl.* Ōmina), ὁ οἰωνός.

Omlnós', *adj.* προσημαντικός' ἀπαίστος.

Om'nibus, *m.* (—, *pl.* -se), τὸ λεωφορεῖον.

Omnipot-ent', *adj.* παντοδύναμος. -ent', *f.* (—), ἡ παντοδυναμία.

Onan-ic', *f.* (—), ὁ ἀνανισμός, ἡ μαλακία. -īren, *v. i. h.* μαλακίζομαι, δέφω ἐμαυτόν, ἀνανίζω, κάμνω μαλακίαν. -ist', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μαλακιστής.

On'kel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θείος [ὁ θεός, ὁ μπάμπας].

Onomato-poē'tisch, *adj.* ὀνοματοποιητικός. -poē't, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὀνοματοποιία.

Onto-graphic', *f.* (—), ἡ ὀντογραφία, ἡ περιγραφή τῶν ὄντων. -logic', *f.* (—), ἡ ὀντολογία, ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τῆς φύσεως τῶν ὄντων. -lō'gisch, *adj.* ὀντολογικός.

Ōnyx, *m.* (—, *pl.* -e), ὁ ὄνυξ (λίθος).

Opāl', *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὀπάλλιος (λίθος).

Ōper, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μελόδραμα, τὸ μουσικὸν δράμα.

Operat'ion', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιχειρήσις, τὸ ἐπιχείρημα. ὁ τρόπος ἐνεργείας, ἡ μεθοδία. ἡ (χειρουργικὴ) ἐγχείρησις. ἡ στρατιωτικὴ κίνησις, τὸ στρατήγημα. -s'bāsis, *f.* (—), τὸ ὀρμητήριον στρατηγικῶν κινήματων. -splān, *m.* (-s, *pl.* -plāne), τὸ σχέδιον στρατηγικῶν κινήματων.

Operi'ten, *v. i. & i. h.* ἐνεργέω, προβαίνω, μεθοδεύω. ἐπιχειρῶ στρατηγικὰς κινήσεις. ἐγχειρίζω. sich — lassen, ὑφίσταμαι ἐγχείρισιν.

Operment', *n.* (-s, *pl.* -e), ὀρυκτὸν, τὸ (θειοῦχον) ἀρσενικόν, ἡ σανδαράχη.

Ōp-ern-dichter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ποιητῆς μελοδραμάτων. -glās, *n.* (-es, *pl.* -gläser), -gucker, *m.* (-s, *pl.* —),

ἡ διόπτρα τοῦ θεάτρου. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ θέατρον μελοδραμάτων. -sānger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ αἰδὸς μελοδραμάτων. -sāngerin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ αἰδὸς μελοδραμάτων. -text, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κείμενον μελοδράματος.

Ōpfer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ θυσία' τὸ θῦμα. ein — darbringen, προσφέρω θυσίαν. zum — bringen, θυσιάζω. ein — werden, γίνομαι θῦμα. kein — scheuen, οὐδεμιὰς θυσίας φείδομαι, ἀφετέω πάσης θυσίας. -altār, *m.* (-s, *pl.* -täre), τὸ θυσιαστήριον, ὁ βωμός, τὸ θυτήριον. -becken, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σφαγίον, τὸ αἱματοδόχον ἀγγεῖον σφαγίου. -beschauer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱεροσκόπος, ὁ ἱερόπτης. -blüt, *n.* (-es), τὸ αἷμα σφαγίου. -diener, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θυσιοργός. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θύτης, ὁ θυσιαστής. -fest, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἱερὰ θυσία, τὰ ἱερά. -feuer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἱερὸν πῦρ. -fleisch, *n.* (-es), τὸ κρέας θύματος. -gebēi, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ προσευχὴ θυσίας. -gefäß, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἱερὸν σκεῦος. -lamm, *n.* (-es, *pl.* -lämmer), τὸ σφάγιον, τὸ θῦμα. -messer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ θυτικὴ μάχαιρα, ἡ σφαγίς.

Ōpf-ern, *v. i. h.* θύω' θυσιάζω. sich —, *v. r. h.* θυσιάζομαι. —, *n.* (-s), ἡ θυσία, ὁ σφαιγιασμός.

Ōpfer-priester, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱεροθύτης, ὁ ἱεροργός, ὁ θύτης. -schāle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πρὸς θυσίαν φιάλη. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σφάγιον, τὸ ἱερεῖον, τὸ θῦμα. -tisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ θωαρίς, ἡ τράπεζα θυσίας. -tōd, *m.* (-es), ἡ θυσία τῆς ἰδίας ζωῆς, ὁ ἐκούσιος θάνατος. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θυσία, ὁ σφαιγιασμός, ἡ θυσίασις. -wein, *m.* (-s), ὁ θύσιμος οἶνος. -willig, *adj.* πρόθυμος εἰς θυσίας. -willigkeit, *f.* (—), ἡ προθυμία εἰς θυσίας.

Όριον, *n.* (-s), τὸ μηχανίον, τὸ ὄπιον. -haltig, *adj.* μηχανιώδης.
Όριών, *m.* (-es), ὁ ὄριτης (λίθος).
Όρρον-ενί, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ἀντίπαλος. -ĩ ren, *v. i. h.* ἐναντιόομαι, ἀνθίσταμαι, ἀντιτάσσομαι, ἀντιτίθεμαι.
Όρροτιών, *adj.* ἐπίκαιρος, κατάλληλος. -itäl, *f.* (-), τὸ ἐπίκαιρον, ἡ εὐκαιρία, ἡ καιριότητα.
Όρροσιών, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐναντίσις, ἡ ἀντιπολιτευσίς, ἡ ἀντίπαλος μερίς. -eif, *adj.* ἀντιπολιτευόμενος. -sblatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), ἡ ἐφημερίς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. -sparteil, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀντιπολιτευομένη μερίς, τὸ κόμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως.
Όρροτιών, *m.* (-s), ἡ εὐκτική (ἔγκλισις).
Όρροτικ, *f.* (-, ἡ ὀπτική. -er, *m.* (-s, *pl.* -), -us, *m.* (-, *pl.* -el), ὁ ὀπτικός, ὁ τεχνίτης ὀπτικῶν ἐργαλείων ὁ διοπτροποιός.
Όρρομισμός, *m.* (-), ἡ ἀριστοδοξία, ἡ αἰσιόδοξία. -misch, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ αἰσιόδοξος, ὁ ἀριστόδοξος, ὁ αἰσιόφρων. -misch, *adj.* αἰσιόδοξος, αἰσιόφρων, ἀριστόδοξος.
Όρροτικ, *adj.* ὀπτικός.
Όρροulent, *adj.* εὐπορος, εὐκατάστατος.
Όρρον, *n.* (-, *pl.* Όpera), τὸ ἔργον.
Όρροκόλ, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ μαντεῖον. ὁ χρησμός. -haft, -mässig, *adj.* ὁμοίος χρησμοῦ ἀινιγματώδης. -kundige, *m.* (-n, *pl.* -n), -priester, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μάντις. -spruch, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), ὁ χρησμός, ἡ μαντεία.
Όρροαν, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πορτοκάλιον. -farben, -gelb, *adj.* μηλινοειδής, πορτοκαλοειδής. -nbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ πορτοκαλία. -nblüthe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἄνθος πορτοκαλέας.
Όρροανγέρι, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ φυτῶρον πορτοκαλοειδῶν φυτῶν, τὸ φυτοκομῆον ἐξωτικῶν φυτῶν, ὁ πορτοκαλέων.
Όρροανγίταν, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ σάτυρος πύθης, ὁ οὐραγγουτάνος.
Όρροανγίτικ, *adj.* ῥητορικός.

Jeannarakis, Deutsch-Neogr. Wörterbuch.

Όρροανγίτικ, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ προσευκτήριον, ἡ εὐκτήριος αἵθουσα. τὸ θρησκευτικὸν μελόδραμα.
Όρροανγίτικ, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ ὄρχηστρα τὸ ὑποσκήνιον.
Όρροανγίτικ, *f. pl.* Orchide' en, *pl.* τὰ ὄρχεοειδή φυτά.
Όρροανγίτικ, *n. pl.* ἡ θεοκρισία.
Όρροανγίτικ, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ τάγμα ἡ ἰδιόνομος ἑταιρία. τὸ παράσημον.
Όρροανγίτικ, *m.* (-es, *pl.* -bänder), ἡ ταινία τάγματος. -brüder, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ συνάδελφος τάγματος. -geistliche, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ μοναχὸς τάγματος. -geistlichkeit, *f.* (-), ἡ ἱερατεία τάγματος. -gelübde, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ ἱερὰ ὑπόσχεσις τῶν μοναχῶν. -gesellschaft, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἑταιρία μοναχῶν, τὸ μοναχικὸν τάγμα. -glied, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ μέλος τάγματος. -kette, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἄλυσις τάγματος. -kleid, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐνδυμα τάγματος. -regel, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κανὼν τάγματος. -ritter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἱππότης τάγματος. -schwester, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀδελφὴ τάγματος. -stern, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ παράσημον τάγματος. -verbrüderung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ συναδελφία μοναχῶν. -verleihung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀπονομή παρασημῶν. -selchen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ σύμβολον τάγματος.
Όρροανγίτικ, *adj.* τακτικός, κανονικός. (*fam.*) σπουδαῖος, δεινός [σωστός, γερὸς]. er ist sehr —, εἶνε τακτικώτατος. -er Professor, τακτικὸς καθηγητής. —, *adv.* τακτικῶς, κανονικῶς. (*fam.*) σπουδαίως, δεινῶς, ἐξαρκούντως, καθὼς πρέπει [εὐ τὰ γεμάτα]. er ist — böse, εἶνε σπουδαίως δυσηρεστήμενος [εἶνε θυμωμένος μετὰ τὰ σωστά του].
Όρροανγίτικ, *f.* (-), ἡ προσταγή.
Όρροανγίτικ, *s.* Ordonnanz.
Όρροανγίτικ, *n. pl.* τὰ τακτικά ἀριθμητικὰ (ὄνοματα).
Όρροανγίτικ, *adj.* κοινός, ἀγοραῖος, τυχαῖος, χυδαῖος [πρόστυχος]. -ärlus,

- m.* (—, *pl.* -rien), ὁ τακτικός καθηγητής (πανεπιστημίου). ὁ διδάσκαλος τῆς τάξεως. -*allien*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ χειροτόνησις, ἡ χειροτονία. -*iren*, *v. i. h.* χειροτονέω.
- Ordnen**, *v. i. h.* εὐθετίζω, διευθετῶ, τακτοποιῶ, ρυθμίζω. —, *n.* (-s), ἡ διευθέτησις, ἡ τακτοποίησις, ἡ διάταξις.
- Ordner**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διευθετητής, ὁ τακτοποιητής.
- Ordnung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τάξις. nach der —, κατὰ τάξιν. in — stellen, bringen, bringen, βάλλω εἰς τάξιν, διευθετῶ, τακτοποιῶ. in der — sein, εἶμαι ἐν τάξει. aus der — bringen, διαταράσσω, βάλλω εἰς ἀτάξιν. aus der — kommen, ταράσσομαι, γίνομαι ἄνω κάτω. — halten, τηρέω, φυλάττω τάξιν. auf — halten, ἀκριβολογῶ περὶ τὴν τάξιν, εἶμαι φίλος ἀκριβῆς τῆς τάξεως. ohne —, ἀτακτος, ἀκατάστατος.
- Ordnungs-liebe**, *f.* (—), ἡ εὐταξία, ἡ φιλοκαλία. -*liebend*, *adj.* φιλόκαλος, φίλος τῆς τάξεως. -*los*, *adj.* ἀτακτος, ἀκατάστατος. -*mässig*, *adj.* σύμφωνος πρὸς τὴν τάξιν, τακτικός. —, *adv.* κατὰ τάξιν. -*slund*, *m.* (-s), ἡ περὶ τὴν τάξιν καλαισθησία. -*widrig*, *adj.* ἐναντίος τῆς τάξεως. -*zahl*, *f.* (—, *pl.* -en), -*zahlwort*, *n.* (-es, *pl.* -wörter), τὸ τακτικὸν ἀριθμητικὸν (ὄνομα).
- Ordemann**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διάταξις. ὁ διάγγελος, ὁ διαγγελεύς· ὁ ὑπὸντομαστὴς στρατιώτης. -*officier*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ διαγγελεύς.
- Orgän**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὄργανον. -*isation*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διοργάνωσις. -*isch*, *adj.* ὀργανικός. -*isiren*, *v. i. h.* διοργανῶ. -*isierung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διοργάνωσις. -*ismus*, *m.* (—, *pl.* -men), ὁ ὀργανισμός. -*ist*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὀργανοκρούστης.
- Organsin'selde**, *f.* (—), ἡ στρεπτή μέταξα [τὸ μπερσίμι].
- Orgel**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ (ἐκκλησιαστικὸν) πολυσύριγγον ὄργανον, τὸ συριγγόργανον. -*bau*, *m.* (-s), ἡ κατασκευὴ συριγγοργάνου. -*bauer*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τεχνουργὸς συριγγοργάνων [ὁ ὄργαναῖς]. -*n*, *v. i. h.* παίζω τὸ συριγγόργανον, ὀργανοκρουστέω. -*pfelle*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σύριγγὸ ὄργάνου. -*register*, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ κανὼν συριγγοργάνου. -*spiel*, *n.* (-es), ἡ ὀργανοκρουστία. -*spieler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀργανοκρούστης. -*sug*, *m.* (-es, *pl.* -süge), ὁ (κινητὸς) κανὼν συριγγοργάνου.
- Orgien**, *f. pl.* τὰ ὄργια, ἡ βακχεία [τὸ μεθοκόπημα, τὸ μεθοκόπι].
- Orient**, *m.* (-es), ἡ ἀνατολή. -*ale*, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀνατολίτης· ὁ ἀσιάτης. -*älsch*, *adj.* ἀνατολικός, ἀσιανός [ἀνατολίτικος]. -*e Frage*, τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. -*alist*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φιλόλογος τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ὁ ἀσιανολόγος.
- sich Orientiren**, *v. r. h.* ἐξετάζω ποῦ εὐρισκομαι· ἐξακριβῶμαι.
- Original**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πρωτότυπον, τὸ ἀρχέτυπον. ὁ ἀλλόκοτος ἄνθρωπος. —, *adj.* πρωτότυπος. -*ausgabe*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πρωτότυπος ἔκδοσις. -*brief*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πρωτόγραφος ἐπιστολή. -*handschrift*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πρωτότυπον χειρόγραφον, τὸ πρωτόγραφον· τὸ αὐτόγραφον, τὸ ἰδιόχειρον. -*ität*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πρωτοτυπία· ἡ ἰδιωτροπία, ἡ παραξενία.
- Originell**, *adj.* πρωτοφανής, ἀλλόκοτος, μοναδικός, παράξενος.
- Orkan**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ τύφων, ἡ δίνη, ἡ σφοδρὸτάτη καταιγίς, ὁ ἐκνεφίας.
- Orlogschiff**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πολεμικὸν πλοῖον.
- Ornament**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κόσμημα. -*ik*, *f.* (—), ἡ κοσμηματογραφία. -*ist*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κοσμηματογράφος.
- Ornat**, *m. & n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἱερὰ στολή, τὰ ἄμφια.
- Ornith-ölog**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὀρνιθολόγος. -*ologie*, *f.* (—), ἡ ὀρνιθολογία.
- Ort**, *m.* (-es, *pl.* -e & Orter), ὁ τόπος· ἡ θέσις. an allen -en, aller -en,

πανταχοῦ [παντοῦ]. an manchen, einigen -en, ἐνιαχοῦ, »εἰς μερικoὺς τόπους«. an vielen -en, πολλαχοῦ. an einem anderen -e, ἀλλαχοῦ, »ἀλλοῦ«. an keinem -e, οὐδαμοῦ [πουθενά]. am rechten -e, ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ· ἐπικαίρως, καιρίως. am unrechten -e, παρατόπως, ἀκαίρως. höheren -s, ἀνωθεν, ἐξ ἀνωτέρας ἀρχῆς. gehörigen -s, ἐν δέοντι, ἔνθα προσήκει. es ist nicht hier an seinem -e, δὲν εἶνε τοῦ παρόντος ἐνταῦθα. es ist nicht hier der — in die Einzelheiten einzugehen, δὲν εἶνε τοῦ παρόντος νὰ εἰσελθωμεν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα. fester —, τόπος ὀχυρός. an — und Stelle, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐπιτοπίως.

Örtchen, n. (-s, pl. —), ὁ μικρὸς τόπος, τὸ τοπίον, ὁ τοπίσκος.

Orthodox, adj. ὀρθόδοξος. παλαιόδοξος, πιστόδοξος. -doxie, f. (—), ἡ ὀρθοδοξία ἢ πιστοδοξία, ἡ παλαιοδοξία. -graph, m. (-en, pl. -en), ὁ ὀρθογράφος. -graphie, f. (—), ἡ ὀρθογραφία. -graphisch, m. u. i. h. ὀρθογραφίω. -graphisch, adj. ὀρθογραφικός. — schreiben, ὀρθογραφίω. -pädle, f. (—), ἡ ὀρθοπαιδεία, ἡ ὀρθοστασία, ἡ διδασκαλία τῆς εὐσωματίας. -pädlich, adj. ὀρθοπαιδικός, ὀρθοστατικός.

Örtlich, adj. τοπικός. -keit, f. (—, pl. -en), ἡ τοπικότης ὁ τόπος.

Oriolän, m. (-s, pl. -e), πτηνόν, ἡ συκαλλίς, ὁ κριθολόγος [ἡ σιταρήθρα, ὁ σιταρίτης].

Orts-angabe, f. (—), ἡ δήλωσις τοῦ τόπου. -beschaffenheit, f. (—, pl. -en), ἡ φύσις τοῦ τόπου. -beschreibung, f. (—, pl. -en), ἡ τοπογραφία.

Ortschaft, f. (—, pl. -en), ὁ τόπος ὁ κατοικημένος τόπος· τὸ χωρίον.

Orts-gedächtniss, n. (-es), τὸ μνημονικόν τῶν τόπων. -gestiliche, m. (-n, pl. -n), ὁ ἐπιτόπιος ἐφημέριος. -kenntniss, f. (—, pl. -e), ἡ εἰδημοσύνη τοῦ τόπου, ἡ τοπικὴ ἐμπει-

ρία. -kundig, adj. ἐμπειρος τοῦ τόπου, εἰδήμων τῶν μερῶν. -pfarrer, m. (-s, pl. —), ὁ ἐφημέριος ἱερέυς. -sinn, m. (-s), ἡ εὐκαταληψία τῶν τόπων. -veränderung, f. (—, pl. -en), ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τόπου.

Oscillation, f. (—, pl. -en), ἡ κρᾶδανσις, ἡ ταλάντωσις. -iren, v. i. h. — κρᾶδαίνω, ταλαντεύω.

Öse, f. (—, pl. -n), τὸ ὠτίον [τὸ αὐτάκι]· ἡ ὀπή· ἡ λαβή.

Osmā-n-e, m. (-n, pl. -n), ὁ Ὄθωμανός, ὁ Τούρκος. -isch, adj. ὀθωμανικός, τουρκικός.

Ost, m. (-es), **Östen**, m. (-s), ἡ ἀνατολή, αἱ ἀνατολαί. aus -en, ἐξ ἀνατολῶν. nach -en, πρὸς ἀνατολὰς. nach -en gelegen, ἀνατολικός.

Ostensi'bel, adj. ἐπιδειξίμος, κατάλληλος πρὸς δεῖξιν. ἐπιδεικτικός.

Ostensi'n, adj. προφανής, ὀφθαλμοφανής.

Ostentation, f. (—, pl. -en), ἡ ἐπίδειξις.

Öster-abend, m. (-s, pl. -e), ἡ προεόρτιος ἑσπέρα τοῦ πάσχα, ἡ προτεραία τοῦ πάσχα [ἡ παραμονὴ τῆς λαμπρῆς]. -ei, n. (-s, pl. -er), τὸ ὦδον τοῦ πάσχα. -feiertag, m. (-es, pl. -e), -fest, n. (-es, pl. -e), ἡ ἑορτὴ τοῦ πάσχα. die -e, die Osterferien, αἱ ἑορταὶ τοῦ πάσχα [τὰ λαμπρόσκολα*, τὸ μεγαλόσκολον, ἡ (μεγάλαις σκόλαις*) -fläden, m. (-s, pl. —), τὸ πλακούντιον τοῦ πάσχα. -lamm, n. (-es, pl. -lämmer), ὁ ἀμνὸς τοῦ πάσχα, τὸ παχαλινὸν ἀρνίον [ὁ λαμπριάτης*].

Österlich, adj. πασαλινός· τοῦ πάσχα.

Öster-lille, f. (—, pl. -n), ὁ κίτρινος νάρκισσος. -lusei, f. (—, pl. -en), φυτὸν, ἡ ἀριστολογία. -messe, f. (—), ἡ πανήγυρις τοῦ πάσχα· ἡ λειτουργία τοῦ πάσχα. -münai, m. (-es), ὁ ἀπρίλιος. -n, f. τὸ πάσχα [ἡ λαμπρῆ]. die Zeit zwischen — und Pfingsten, ἡ μεσοπεντηκοστή. nach —, μετὰ τὸ πάσχα [ξῶπάσχα, ἐξῶλαμπρα, ἔτσκολα*]. -predigt, f. (—, pl. -en), τὸ κήρυγμα τοῦ πάσχα. -sonntäg, m. (-es, pl. -e), ἡ κυριακὴ

τοῦ πάσχα. -iäg, *m.* (-es, *pl.* -e),
ἡ ἡμέρα τοῦ πάσχα. -woche, *f.*
(—), ἡ μεγάλη ἐβδομάς. -self, *f.*
(—), ὁ καιρὸς τοῦ πάσχα.

Ostgeiße, m. (-n, *pl.* -n), ὁ Ὀστρογόθος.

Ostlich, adj. ἀνατολικός.

Ostseite, f. (—, *pl.* -n), ἡ ἀνατολική
πλευρά, τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετραμ-
μένα. -wärts, *adv.* πρὸς ἀνατολὰς.
-wind, *m.* (-es), ὁ ἀπηνιότης, ὁ
ἀνατολικὸς ἀνεμὸς.

Ostër, f. (—, *pl.* -n), (Schlange) ἡ
ἐχιόνα, ὁ ἔχις [ἡ ὄγεντρα, ἡ ὀγιά].
(Fischotter) ἡ ἐνοδρίς [ἡ βόδρα].

Ostern-ärtig, adj. ἐχιδνώδης. -brüt, *f.*
(—), -gezücht, *n.* (-es, *pl.* -e)
(fig) ἡ γέννα ἐχιδνης, τὸ μιᾶρὸν
ἀνάθρημμα.

Ost, m. (-s), ὁ Ὀθων.

Ostmanne, m. (-n, *pl.* -n), ὁ Ὀθω-
μανός. -isch, *adj.* ὀθωμανικός.

Osterröte, f. (—, *pl.* -n), ἡ προ-
εισαγωγή, τὸ προανάκρουσμα (μελο-
δράματος).

Ostf, adj. ὑποειδής, ψώδης, μακρο-
στρόγγυλος.

Ostfön, f. (—, *pl.* -en), ὁ μικρὸς
θρίαμβος παρὰ τοὺς Ρωμαίους. ἡ
πομπώδης ὑποδοχή.

Ostfä, n. (-es, *pl.* -e), τὸ ὀξάλικὸν
ἄλας.

Ostf, m. (-es), ὁ ὀξάλιτης (λίθος).

Ostf-sauer, adj. ὀξάλικός. -es Salz,
ὀξάλικὸν ἄλας. -säure, *f.* (—), τὸ
ὀξάλικὸν ὀξύ.

Ostf, n. (-es, *pl.* -e), μέγα μέτρον
ρευστῶν (= 228 λίτρα).

Ostf, n. (-es, *pl.* -e), τὸ ὀξειδιον.
-fren, *v. i. h.* ὀξειδώ. -f, *adj.*
ὀξειδωμένος. -f, *f.* (—, *pl.*
-en), ἡ ὀξειδωσις. -f, *n.* (-s, *pl.*
-e), τὸ ὑποξείδιον.

Ostf, etc., s. Oxid etc.

Ostf-ön, n. (-s), τὸ ὀξυγόνον. -ön, *n.*
(-s, *pl.* -e), τὸ ὀξυγόνιον τρίγωνον.

Ostf, n. (-s), τὸ ὀξύμελι.

Ostf-ön, n. (-s), τὸ ὀξύμωρον
(σχῆμα).

Ostf-ön, n. (-s, *pl.* -na), τὸ ὀξύτο-
νον, ἡ ὀξύτονος λέξις.

P.

Paar, n. (-s, *pl.* -e), τὸ ζεύγος [τὸ
ζευγάρι]. δύο τινές, ὀλίγοι τινές [δύο
τρεῖς, δύο τρεῖς τέσσερις]. ein —
Stiefeln ζεύγος ὑποδημάτων. ein
— werden, συνδυάζομαι [ζευγα-
ρόνομαι]. — und —, κατὰ ζεύγη,
κατὰ δύο. in ein — Worten, ἐν
ὀλίγαις λέξεσιν [μὲ δύο λόγια]. ein
— Tage, δύο τινὰς ἡμέρας [δύο
τρεῖς (τέσσερις) ἡμέραις]. ein —
Menschen, ὀλίγοι τινές ἀνθρώποι
[δύο τρεῖς νομάτοι]. — Zahl, ἄρτιος
ἀριθμὸς. (fig) zu — en treiben, δια-
σχορπίζω. —, *adv.* κατὰ ζεύγη. —
oder unpaar, μονὰ ἢ ζυγὰ; ζυγὰ
ἢ ἄζυγα; — und unpaar spielen,
ἀρτιάζω, παίζω μονὰ ἢ ζυγὰ.

Paar-en, v. i. h. συνδυάζω, συζευγνύω
[ζευγαρόνω, ταιριάζω]. sich —, *v.*
r. h. συνδυάζομαι, συζευγνύομαι
[ζευγαρόνομαι, ζευγαρόνω, ταιριά-
ζω]. —, *n.* (-s), -ung, *f.* (—, *pl.*
-en), ἡ ζεύξις, ἡ σύζευξις, ὁ συν-
δυασμὸς [τὸ ζευγάρισμα, τὸ ται-
ριασμα]. -weise, *adv.* κατὰ ζεύγη,
ἀνά δύο, σύνδυο, ζυγάδην [ζευγα-
ρωτά]. — lebende Thiere, τὰ
σύζυγα ζῷα.

Pacht, m. (-es, *pl.* -e), —, *f.* (—,
pl. -en), ἡ μισθωσις [τὸ πάχτος].
τὸ μισθώμα, ὁ μισθός. in — geben,
δίδω ἐπὶ μισθῷ, ἐμισθόω [παχτόνω].
in — nehmen, λαμβάνω ἐπὶ μισθῷ,
μισθό(ν)ω [παχτόνω, νοικιάζω].

Pachtanschlag, m. (-es, *pl.* -schläge),
ἡ ἐκτίμησις τοῦ μισθώματος. -brief,
m. (-es, *pl.* -e), τὸ περὶ μισθώ-
σεως ἔγγραφον, τὸ μισθωτικὸν
συμβόλαιον [τὸ παχτωτικόν].

Pachtten, v. i. h. λαμβάνω ἐπὶ μισθῷ,
μισθό(ν)ω [παχτόνω, νοικιάζω].

Pachtter, Pächter, m. (-s, *pl.* —), ὁ
μισθωτής, ὁ ἐνοικιαστής [ὁ παχτω-
τής].

Pachtgeld, n. (-es, *pl.* -er), τὸ μί-
σθωμα [τὰ παχτωτικά, τὸ πάχτος].
-güt, *n.* (-es, *pl.* -güter), -hof,

m. (-es, *pl.* -höfe), τὸ μισθωτὸν κτῆμα. -*herr*, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ἐκμισθωτής, ὁ κτηματοδότης. -*Inhäber*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μισθωτής, *s.* *Pachter*. -*Jähr*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔτος τῆς μισθώσεως. -*kontrakt*, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ περὶ μισθώσεως συμβόλαιον [τὸ παχτωτικόν]. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μισθώσις [τὸ πάχτωμα, τὸ νοίκιασμα]. -*vertrag*, *m.* (-es, *pl.* -träge), *s.* *Pacht-kontrakt*. -*weise*, *adv.* ἐπὶ μισθώματι, ἐπὶ μισθώσει [μὲ τὸ πάχος]. -*zeit*, *f.* (—), ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως. -*zins*, *m.* (-es, *pl.* -en), τὸ μισθώμα [τὰ παχτωτικά, τὸ πάχος].

Pacificiren, *v. i. h.* εἰρηνεύω, εἰρηνοποιέω. -*kation*, *f.* (—), ἡ εἰρήνευσις, ἡ εἰρηνοποίησις.

Pack, *m. & n.* (-es, *pl.* -e & *Päcke*), τὸ δέμα, ἡ δέσμη, ἡ δεσμός· ὁ φάκελλος [τὸ πακέτο]. *mit Sack und —*, μεθ' ὄλης τῆς ἀποσκευῆς. —, *n.* (-es), ὁ σύγκλυς ὄχλος, ὁ συρφετός [τὸ σκυλολόγι].

Päckchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ δεσμός, ὁ μικρὸς φάκελλος [τὸ πακετάκι].

Pa'cken, *v. i. h.* συσκευάζω, σκευοδετέω [ἀμπαλάρω]· ἐνοσκευάζω, ἐμβάλλω. *συγκαταλαμβάνω*, *συλλαμβάνω* [τσακώνω]. *sich —*, *v. r. h.* (*fam.*) ἀπέρρω, ἀποφθείρομαι, ἀποσκορακίζομαι, κρημνίζομαι [ἔξκουμπίζομαι, ἀδειάζω τῇ γωνιά]. *pack dich (fort)*, ἀπερρε, φθείρου, ἔρρ ἐς κόρακας, κρημνίσου [ἔξκουμπίσου (ἀπ' ἐδῶ), χάσου]. —, *n.* (-s), ἡ συσκευασία [τὸ ἀμπαλάρισμα]. ἡ σύλληψις [τὸ τσάκωμα].

Pa'cker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συσκευαστής [ὁ ἀμπαλαριστής]. -*el*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συσκευασία [τὸ ἀμπαλάρισμα]. -*lein*, *m.* (-s), ὁ μισθὸς συσκευασίας, ἡ ἀμοιβή συσκευαστοῦ.

Pack'esel, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ σκευοφόρος ὄνος, ὁ φορτηγὸς ὄνος. (*fig. fam.*) τὸ παῖνιον, ὁ κατάγελως.

Packel, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δέμα, ἡ

δέσμη, ὁ φάκελλος [τὸ πακέτο]. -*boot*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀγγελιαφόρον πλοῖον. -*chem*, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ δεσμός, ὁ μικρὸς φάκελλος [τὸ πακετάκι]. -*träger*, *s.* *Packträger*.

Pack'fass, *n.* (-es, *pl.* -fässer), ὁ πίθος. -*geräth*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ σκεῦη. -*haus*, *n.* (-es, *pl.* -häuser), -*hof*, *m.* (-es, *pl.* -höfe), ἡ ἀποθήκη τελωνείου. -*knacht*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ σκευοφόρος, ὁ σκευαγωγός, ὁ βαστακτής [ὁ βασταζός]. -*leinwand*, *f.* (—), τὸ χονδρόπανον, τὸ σακκόπανον. -*lein*, *m.* (-s), ἡ ἀμοιβή συσκευασίας, ὁ μισθὸς συσκευαστοῦ.

-*meister*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιστάτης σκευαποθήκης. -*nadel*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀκίστρα, ἡ σακκοραφίς, ἡ σακκοράφη, ἡ χονδροβελόνη. -*papier*, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ χονδρὸς χάρτης περιτυλιξίως, τὸ χονδρόχαρτον. -*perd*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ φορτηγὸς ἵππος, ὁ σκευοφόρος ἵππος [τὸ φορτωματάρικο ἄλογο]. -*sattel*, *m.* (-s, *pl.* -sättel), —, ἡ ἀστράβη, τὸ σάγμα, τὸ σαγμαρίον [τὸ σαμάρι, τὸ σαμαρί*]. -*stock*, *m.* (-es, *pl.* -stöcke), τὸ πρὸς σύσφιξιν δέματος ξύλον [ὁ στρήφτης*]. (*fig.*) τὸ ἀπελέκτον ξύλον.

-*träger*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκευοφόρος, ὁ φορτοβαστακτής, ὁ φορεὺς [ὁ βασταζός]. -*tuch*, *n.* (-es, *pl.* -tücher), τὸ χονδρόπανον, τὸ σακκόπανον. -*wagen*, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σκευοφόρος ἄμαξα. -*wesen*, *n.* (-s), τὰ σκεῦη.

Pädag'g, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ παιδαγωγός. -*ik*, *f.* (—), ἡ παιδαγωγική, ἡ παιδαγωγία. -*isch*, *adj.* παιδαγωγικός. -*ium*, *n.* (-s, *pl.* -ien), τὸ παιδαγωγεῖον.

Padischäh', *m.* (-s), ὁ σουλτάνος, ὁ μέγας βασιλεύς.

Paff! *int.* πάφ! τράχ!

Paff'en, *v. i. h.* κροτέω, χάμνω πάφ. **Paganis'mus**, *m.* (—), ἡ θρησκεία τῶν ἐθνικῶν, ἡ εἰδωλολατρεία.

Pä'ge, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ θαλαμηπόλος παῖς, ὁ βασιλῆκουρος, ὁ αὐλόπαϊς.

Pä'gina, *f.* (—), ἡ σελίς.

Pagin' ren, *v. t. h.* σελιδογραφέω' σελιδοποιέω.
Pagó de, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ εἰδωλόν τὸ εἰδωλεῖον.
Pair, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ὁμοτίμος.
 -le, -schaft, *f.* (—), ἡ ὁμοτιμία.
 -skammer, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βουλή τῶν ὁμοτιμῶν.
Pakt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ συμβόλαιον.
Pä'ladin, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἱππότης ὁ τυχοδιώκτης.
Pälö-gräph', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ εἰδήμων τῆς παλαιογραφίας, ὁ παλαιογράφος. -graphie, *f.* (—), ἡ εἰδημοσύνη τῶν παλαιῶν γραφῶν, ἡ παλαιογραφία. -ntologie, *f.* (—), ἡ παλαιοντολογία, ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τῶν ὀρυκτῶν λειψάνων. -ntologie, *adj.* παλαιοντολογικός. -phytologie, *f.* (—), ἡ παλαιοφυτολογία, ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τῶν ἀπολεθιωμένων φυτικῶν λειψάνων. -zoologie, *f.* (—), ἡ παλαιοζωολογία, ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τῶν ἀπολεθιωμένων ζωικῶν λειψάνων.
Palast, *m.* (-es, *pl.* Palä'ste), τὰ ἀνάκτορα, τὸ μέγαρον [τὸ παλάτι].
Pallikär, *s.* Pallikar.
Pallādium, *n.* (-s), τὸ καλλάδιον (ἄγαλμα καὶ μέταλλον).
Palläsch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σπάθη, ἡ ῥομφαία [ἡ πάλλα, ἡ μαχαίρα*].
Pallikär, *m.* (-en, *pl.* -en), τὸ παλληκάριον, ὁ νέος ἥρως.
Pallis(s)ä de, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ χάραξ, τὸ σταύρωμα, ὁ φραγμὸς πασσάλων. -igen, *v. t. h.* χαρακώω, περισταυρώω, χαρακίζω, φράσσω διὰ πασσάλων. -igen, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ χαρακτοποιία, ὁ χαρακισμὸς, ἡ χαρακωσις.
Pallum, *n.* (-s), τὸ ὠμόφοριον, τὸ ὠμόφορον.
Palm'baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ὁ φοινῖξ [ἡ χουρμαδιά]. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον φοινίκος.
Palme, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φοινῖξ [ἡ χουρμαδιά].
Palmen-frucht, *f.* (—, *pl.* -früchte), ἡ φοινικοβάλανος, ὁ φοινῖξ [ὁ χουρ-

μάξ]. -garten, *m.* (-s, *pl.* -gärten), -hain, *m.* (-s, *pl.* -e), -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ὁ φοινικῶν. -holz, *n.* (-es), τὸ ξύλον παλυύρας. -kühl, *m.* (-s), τὰ νεαρὰ φύλλα φοινίκων. -papier, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ χάρτης παλυύρας. -wald, *m.* (-es, *pl.* -wälder), ὁ φοινικῶν.

Palmöl, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φοινικοειδὲς λάδι.

Palm-fett, -öl, *n.* (-s), τὸ φοινικεῖον ἔλαιον. -sonntag, *m.* (-es), ἡ κυριακὴ τῶν βαίων. -wein, *m.* (-s), ὁ φοινικίτης οἶνος. -zucker, *m.* (-s), τὸ φοινικεῖον σάκχαρον. -zweig, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ βλαίς, τὸ βάιον, ὁ κλάδος φοινίκος.

Palpābel, *adj.* ψηλαφητός.

Pamphlet, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σατυρικὸν φυλλάδιον, ἡ σιλλογραφία, ὁ λιβέλλος.

Panacēe, *f.* (—), ἡ πανάκεια, τὸ γενικὸν φάρμακον.

Pandek'ten, *pl.* οἱ πανδέκται.

Pandemie, *f.* (—), ἡ πάνδημος νόσασις, ἡ πανδημία.

Panier, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ (στρατιωτικὴ) σημαία.

Panifkatiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀρτοποίησης.

Pā'nik, *f.* (—), ὁ πανικός φόβος, τὰ πάνεια.

Pā'nisch, *adj.* πανικός.

Panorāma, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ πανόραμα, ἡ γενικὴ ἀποψις χώρας.

Panthel's mus, *m.* (—), ἡ πανθεΐα, ὁ πανθεισμός, ἡ δοξασία καθ' ἣν τὸ σύμπαν παριστᾶ τὸν θεόν.

Panthel'st, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πανθειστής. -Isch, *adj.* πανθειστικός.

Pantheon, *n.* (-s), τὸ πάνθειον.

Pan'ther, *m.* (-s, *pl.* —), ζῦον, ὁ πάνθηρ.

Pantof'fel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ βλαύτη, ἡ εὐμαρίς. ἡ ἐμβάς [ἡ παντόφλα]. (*fig.*) unter dem — stehen, εἶμαι ἐπὶ τῇ γυναικί, γυναικοκρατέομαι. -baum, *m.* *s.* Korkbaum. -holz, *n.* (-es), ὁ φελλός [ὁ σούρος]. -macher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βλαυτοποιός [ὁ παντοφλάξ].

Pantomīme, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀλαλος μιμητή, ἡ παντομιμία. —, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀλαλος μιμος, ὁ παντόμιμος.

Pantomīm-ik, *f.* (—), ἡ παντομιμία, ἡ παντομιμητική. —*isch*, *adj.* παντομιμικός, παντόμιμος.

Panzen, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κοιλία.

Panzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θώραξ. —*handschuh*, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ σιδηρόπλοκον χειρόκτιον, ἡ μειλίχη. —*hemd*, *n.* (-es, *pl.* -en), ὁ σιδηρόπλοκος χιτών. —*kette*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ λεπίδωτος στρεπτός, ἡ θωρακοειδὴς ἄλυσις (ἑπταν).

Panzerer, *v. i. h.* θωρακίζω, περιβάλλω διὰ θώρακος. *sich* —, *v. r. h.* θωρακίζομαι.

Panzer-reiter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θωρακοφόρος ἵππεύς. —*rock*, *m.* (-es, *pl.* -röcke), τὸ θωρακοειδὲς ἐνδυμα. —*schild*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θωρακοφόρον πλοῖον, τὸ θωρηκτόν (πλοῖον). —*thier*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φοιδωτὸν ζῷον. —*thurm*, *m.* (-es, *pl.* -thürme), ὁ θωρακίτης πύργος.

Päonie, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, ἡ παιωνία, ἡ γλυκυσίδη, τὸ σεληγόγονον [τὸ χεῖρι τῆς Παναγίας].

Papā, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ παππίας, ὁ πάππας [ὁ παππούλης, ὁ μπαμπᾶς]. —*chen*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ παππίδιον, ὁ παππίας [ὁ παππάκης, τὸ ἀφεντάκι].

Papagei, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ ψιττακός [ὁ παππαγάλος]. —*weibchen*, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ψιττάχη.

Papier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ χαρτίον, ὁ χάρτης [τὸ χαρτί]. *aufs* — *setzen*, ἀναγράφω [περνᾶω εἰς τὸ κονδύλι]. —*blatt*, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον χάρτου [ἡ κόλλα χαρτί]. —*chen*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ χαρτίδιον. —*en*, *adj.* χάρτινος. —*fabrik*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ χαρτοποιεῖον. —*fabrikation*, *f.* (—), ἡ χαρτοποιία. —*geld*, *n.* (-es), τὸ χαρτονόμισμα. —*handel*, *m.* (-s), ἡ ἔμπορία χάρτου. —*händler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χαρτοπώλης. —*handlung*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ χαρτο-

πωλεῖον. —*korb*, *m.* (-es, *pl.* -körbe), ἡ χαρτοδόχη, τὸ χαρτοδόχον καλάθιον. —*lampen*, *pl.* τὰ καλαϊόχαρτα. —*macher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χαρτοποιός. —*masse*, *f.* (—), τὸ χαρτόκραμα, ὁ πόλτος χάρτου. —*mühle*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χαρτουργεῖον, τὸ χαρτοποιεῖον. —*müller*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χαρτοποιός. —*schere*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χαρτοτόμος ψαλίς. —*schnitzel*, *n.* (-s, *pl.* —), —*späne*, *m. pl.* τὰ ἀποκόμματα χάρτου. —*staude*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πάπυρος. —*zeug*, *n.* (-es), ἡ χαρτοποιικὴ ὕλη.

Papismus, *m.* (—), ὁ παπισμός.

Papist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ παπιστής. —*erei*, *f.* (—), ὁ παπισμός. —*isch*, *adj.* παπικός.

Pap-arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διὰ χαρτονίου ἐργασία. —*arbeiter*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τεχνουργὸς ναστοχάρτου. —*band*, *m.* (-es, *pl.* -bände), τὸ ἔλυτρον ναστοχάρτου, »τὸ δέσιμον χονδροχάρτου«.

Pap-er, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ναστόχαρτον, τὸ χονδρόχαρτον, τὸ χαρτόνιον. (*fig. fam.*) ὁ πόλτος, ὁ χυλός.

Pap-pel, *f.* (—, *pl.* -n), —*baum*, *m.* (-es, *pl.* -bäume), δένδρον, ἡ αἰγειρος, ἡ λεύκη* [ὁ λεῦκος*, τὸ καβάκι]. —*n*, *v. i. h.* φλυαρέω, μωρολογεῖω, πολυλογεῖω, ταχυλογεῖω [φαφλατίζω]. —*stein*, *m.* (-s), ὁ μαλακίτης (λίθος). —*wald*, *m.* (-es, *pl.* -wälder), ὁ αἰγειριών, ὁ λευκίων.

Pap-phen, *adj.* ναστοχάρτινος, ἐκ χαρτονίου. —, *v. i. h.* συγκολλᾶω. —, *n.* (-s), ἡ συγκόλλησις. —*deckel*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀδρόχαρτον, τὸ ναστόχαρτον, τὸ χαρτόνιον. —*macher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τεχνουργὸς χαρτονίου. —*stiel*, *m.* (-s, *pl.* -e), (*fam.*) τὸ ἀσήμαντον πρᾶγμα, ἡ μικρολογία.

Pap-p-licht, —*ig*, *adj.* ζυμώδης, χυλώδης, πολτώδης.

Päpsti, *m.* (-es, *pl.* -Päpste), ὁ πάπας. —*krone*, —*mütze*, *f.* (—), ἡ μίτρα τοῦ πάπα, ἡ τιάρα.

- Päpstlich**, *adj.* παπικός. —e Krone, ή τίτλα του πάπα. —er Stuhl, ό παπικός θρόνος.
- Päpstthum**, *n.* (-s), ό παπισμός, ή παπασύνη.
- Päpstwähl**, *f.* (—, *pl.* -en), ή έκλογή του πάπα. —würde, *f.* (—), τό παπικόν άξίωμα.
- Paquet**, *s.* Packet.
- Parabel**, *f.* (—, *pl.* -n), ή παραβολή.
- Parabolisch**, *adj.* παραβολικός.
- Parade**, *f.* (—, *pl.* -n), ή πομπή ή παράταξις. ή αντίκρουσις (ξίφισμοῦ). —bett, *n.* (-es), ό πομπικός κρᾶββατος: ή επίτάξις κλίνη. —pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ό πομπικός ίππος. —platz, *m.* (-es, *pl.* -plätze), τό στρατιωτικόν πεδιον. —uniform, *f.* (—, *pl.* -en). ή πομπική στολή.
- Paradies**, *n.* (-es), ό παράδεισος. —isch, *adj.* παραδείσιος. —vögel, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τό παραδεισιον πτηνόν.
- Paradigma**, *n.* (-s, *pl.* -men), τό παράδειγμα, τό παραδειγματικόν σχήμα.
- Paradigmen**, *v.* *i.* *h.* παρελαύνω πομπικώς, πομπεύω.
- Paradox**, *adj.* παράδοξος, άσυνήθης.
- Paradoxien**, *n.* (-s, *pl.* -ien & -xen), ή παραδοξολογια.
- Paragräph**, *m.* (-en, *pl.* -en), ή παράγραφος.
- Parallaktisch**, *adj.* παραλλακτικός. —a'ie, *f.* (—), ή παράλλαξις.
- Parallel**, *adj.* παράλληλος. —e, *f.* (—, *pl.* -n), ό παραλληλισμός, ή αντιπαραβολή. —epfpedon, *n.* (-s, *pl.* -da), τό παραλληλεπίπεδον. —ismus, *m.* (—), ό παραλληλισμός. —kreis, *m.* (-es, *pl.* -e), ό παράλληλος κύκλος. —laufend, *adj.* παράλληλος. —l'nie, *f.* (—, *pl.* -n), ή παράλληλος γραμμή. —o'gramm, *n.* (-s, *pl.* -e), τό παραλληλόγραμμον.
- Paralysiren**, *v.* *i.* *h.* παραλύω.
- Paralyse**, *f.* (—), ή παράλυσις, ή παραλυσία.
- Paralytisch**, *adj.* παραλυτικός.
- Paraphrase**, *f.* (—, *pl.* -n), ή περιγραφική έρμηνεία, ή παράφρασις.
- Parasit**, *m.* (-en, *pl.* -en), ό παράσιτος, ό ψωμόδουλος, ό ψωμοκόλαξ.
- Parat**, *adj.* (*fam.*) έτοιμος, ήτοιμασμένος. sich — machen, έτοιμάζομαι.
- Parcelle**, *f.* *s.* Parzelle.
- Parchen**, *n.* (-s, *pl.* -), τό ζευγαράκιον.
- Par-del**, *m.* (-s, *pl.* -), ζῶρον, ό πάρδος, ή πάρδαλις [τό καπλάνι].
- Pardon**, *m.* (-s, *pl.* -s), ή συγγνώμη.
- Parenthese**, *f.* (—, *pl.* -n), ή παρένθεσις.
- Parforce**, *adv.* διά τῆς βίας. άνά κράτος [ε' τά τέσσερα]. —jägd, *f.* (—, *pl.* -en), ή κυνηλασία, ή άνά κράτος κυνηγεσία.
- Parfum**, *n.* (-s, *pl.* -s), τό μύρον, τό ύδρόμυρον, ή εὐωδία [ή μωσχομυρωδιά]. —büchse, *f.* (—, *pl.* -n), ή μυροθήκη, τό μυροθήχιον. —erie, *f.* (—, *pl.* -en), ή μυρψία: τό μυρψιον. —erie handlung, *f.* (—, *pl.* -en), τό μυροπωλείον, τό μυρψιον. —eur, *m.* (-s, *pl.* -s), ό μυρψός, ό μυροπώλης. —fabrik, *f.* (—, *pl.* -en), τό μυρψιον, τό μυρψεϊον, τό μυροποιέιον. —iren, *v.* *i.* *h.* μυραλοιφέω. sich —, *v.* *r.* *h.* μυραλοιφέομαι [μωσχομυρίζομαι]. —irt, *adj.* μεμυρισμένος, μυρόπνουσις, μυροβρεχής [μωσχομυρισμένος]. —e Seife, τό μωσχοσάπυωνον.
- Päri**, *adv.* —, *al* —, ίσοδύναμος, ίσάτιος.
- Päria**, *m.* (-s, *pl.* -s), ό άπόρριπτος άνθρωπος, ό παρίας.
- Pa'igen**, *v.* *i.* *h.* διακρούω, άποκρούω (ξίφισμόν): άναστέλλω, άναχατιζώ (ίππον). —, *v.* *i.* *h.* στοιχηματιζώ.
- Pärisch**, *adj.* πάριος, έκ Πάρου. —er Marmor, τό μάρμαρον τῆς Πάρου.
- Pariser**, *m.* (-s, *pl.* -), ό Παρίσιος, ό Παρισίος. —in, *f.* (—, *pl.* -nen), ή Παρίσια, ή Παρισίγη.
- Partiäl**, *f.* (—), ή ίσονομία, ή ίσotiμία, ή ίσηγορία. —isch, *adj.* ίσotνομος, ίσotτιμος.
- Park**, *m.* (-es, *pl.* -e), —anlage, *f.* (—, *pl.* -n), ή όρχήμη, ό όρχαμος, τό άνδηρον, »τό πάρκον».
- Parquet**, *n.* (-s, *pl.* -s), ή όρχήστρα,

ή πλατεία (θεάτρου). τὸ δάπεδον δικαστηρίου. -löge, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ θεωρεῖον τῆς πλατείας.

Parlament, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κοινοβούλιον, ἡ βουλή.

Parlamentär, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κήρυξ (ἐν πολέμῳ), ὁ στρατοκήρυξ.

Parlament-är *fisch*, *adj.* κοινοβουλευτικός. -e *Regierungsform*, τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. -arismus, *m.* (—), ἡ κοινοβουλευτικότης. -igen, *v. i. h.* επικηρυκεύομαι, διακηρυκεύομαι, διαπραγματεύομαι.

-sakten, *f. pl.* τὰ πρακτικά τῆς βουλῆς. -samitglied, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ κοινοβουλευτικὸν μέλος, ὁ βουλευτής.

Parmesan käse, *m.* (-s), ὁ τυρὸς τῆς Πάρμας [τὸ παρμεζάνικο τυρ].

Parochi-äl kirche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐνοριακὴ ἐκκλησία. -än, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐνοριτῆς.

Parochie, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παροικία, ἡ ἐνορία.

Parodie, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παρωδία, τὸ παρωδήμα [τὸ παρατρέγωδον]. -igen, *v. i. h.* παρωδέω. -igen, *n.* (-s), ἡ παρωδήσις.

Parole, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σύνθημα.

Paroxysmus, *m.* (—), ὁ παροξυσμός.

Parquet, *s.* Parket.

Parti, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ μέρος, ἡ μερίς. halb —! κοινὸς Ἑρμῆς! ἀς τὰ μοιράσωμεν!

Partei, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μερίς, τὸ κόμμα, ἡ φατρία. -führer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχηγὸς κόμματος, ὁ ἡγέτης μερίδος, ὁ πρωτοστάτης, ὁ κομματάρχης. -gänger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀπαδός. -geist, *m.* (-es), τὸ κομματικὸν φρόνημα, ὁ φατριασμός. -genoss, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὀπαδός. -isch, -lich, *adj.* προσωποληπτικός, μεροληπτικός, κομματικός. — sein, προσωποληπτεῖω. -lichkeit, *f.* (—), ἡ προσωποληψία, ἡ μεροληψία ἢ κομματικότης. -lös, *adj.* ἀπροσωπολήπτος, ἀμερόληπτος. —mann, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ ὀπαδός ὁ φατριαστῆς, ὁ κομματι-

κός. -nahme, *f.* (—), ἡ προσωποληψία. -nehmer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προσωποληπτικός, ὁ μεροληπτικός, ὁ προσωπολήπτης. -sucht, *f.* (—), ὁ φατριασμός. -süchtig, *adj.* φατριαστικός. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ κομματισμός, ἡ διχοστασία, ἡ διαίρεσις. —wuth, *f.* (—), ἡ μανία τοῦ φατριασμοῦ.

Partier re, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ ἰσόγειον πάτωμα. ἡ ὀπισθία ὀρχήστρα, τὸ ὀπισθεν διαμέρισμα τῆς πλατείας (θεάτρου).

Particip, *n.* (-s, *pl.* -e), -ium, *n.* (-s, *pl.* -ia), ἡ μετοχικὴ ἔγκλισις, ἡ μετοχή. -ial, *adj.* μετοχικός. -igen, *v. i. h.* λαμβάνω μέρος, μεταλαμβάνω, συμμετέχω.

Partie, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ μέρος ἢ μερίς. τὸ παίγνιον [ἡ παρτίδα]. ἡ συνδιασκέδασις ἢ ἐκδρομὴ συνδιασκέδασως. eine gute —, γάμος σύμφωρος, σύζυγος πολύπρωτος, πολύφωρος. sie ist eine gute —, εἶνε καλὴ νόμφη. er ist eine gute —, εἶνε καλὸς γαμβρός.

Partiell, *adj.* μερικὸς.

Partikel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μόριον.

Partikularismus, *m.* (—), ἡ ἰδιωφέλεια ὁ τοπικισμός, ἡ ἰδιοπατρία.

Partikularist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ τοπικιστῆς, ὁ ἰδιοπατρις. -isch, *adj.* τοπικιστικός, ἰδιοπολιτικός.

Partikular recht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον.

Parti ren, *v. i. h.* (fam.) μοιράζω. —, *v. i. h.* τεχνάζομαι.

Partisan, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὀπαδός.

Partitur, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ γενικὸν διάγραμμα πολυφώνου μέλους, ἡ πάμφωνος μελοποιία.

Parti ner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συμμετοχος, ὁ μέτοχος, ὁ συνέταρος.

Part se, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ Μοῖρα.

Parzell e, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μέρος γαιῶν, ἡ γεωμορία. -igen, *v. i. h.* γεωμορέω.

Pasch, *m.* (-es, *pl.* -e), οἱ τρις ἔξ, ἡ Ἀφροδίτη, ὁ κῶφος, ὁ βασιλικὸς βόλος, τὸ εὐβόλον κύβευμα.

Pá scha, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ σατράπης, ὁ πασᾶς.
Pá scha(h), *n.* (-s), -fest, *n.* (-es), τὸ πᾶσχα (τῶν ἑβραίων). das — feiert, πασχάζω, εορτάζω τὸ πᾶσχα.
Paschallik, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ σατραπεία [τὸ πασαλίκι].
Pá schen, *v. i. h.* κυβεύω· εὐκυβέω. παρεμπορεύομαι, λαθρεμπορέω, κλεπτοτελωνέω.
Pascherel, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ λαθρεμπορίον.
Pasquill, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ αἰσχρὰ σάτυρα, ἡ κατατοιογραφία, ἡ καταστοιχίτευσις. -ant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ αἰσχρὸς σατυριστής, ὁ κατατοιογράφος. -antisch, *adj.* ἀτιμωτικός.
Pass, *m.* (-es, *pl.* Pás'se), ἡ διάβασις, ἡ διόδος· τὸ στενόν, ἡ ἀτραπός, ἡ κλεισώρεια [τὸ μονοπάτι, ἡ κλεισούρα]. τὸ διαβατήριον. τὸ κατὰ σέλος βᾶδιμα (Ἰππου) [ἡ γιοργάδα, τὸ βράνι]. —, *adv.* zu —, καιρίως, ἐπικαιρῶς. es kommt mir zu —, ἐπικαιρὸν μοι εἶνε [καλὰ μοῦ ἐρχεται].
Passā bel, *adj.* μέτριος, ἀνεκτός.
Passafest, *s.* Paschahfest.
Passā ge, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ διόδος, ἡ διάβασις· ἡ πάροδος. τὸ ἐντεχνον βᾶδιμα (Ἰππου).
Passagier, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐπιβάτης· ὁ διαβάτης, ὁ ταξειδιώτης. blinder —, ὁ κεκρυμμένος ἐπιβάτης. -güt, *n.* (-es, *pl.* -güter), τὰ σκεύη ἐπιβάτου, τὸ ἐφόλιον.
Passāil wind, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐτησίαις (ἄνεμος) [τὸ μελτέμι].
Passen, *v. i. h.* ἀρμόζω· συναρμόζω, ἐφαρμόζω, ἀρμολογέω, ἐμπρέπω [ταιριάζω]. παρέρχομαι [περνᾶω]. dieser Hut passt mir, ὁ πῖλος οὗτος μοι ἀρμόζει [αὐτὸ τὸ καπέλο μοῦ πηγαίνει]. es passt nicht, δὲν εἶνε πρέπον, δὲν ἔχει τὸν τόπον του. das passt mir nicht, αὐτὸ δὲν μοι ἀρμόζει. auf Jemanden —, καιροφυλακῶ, παραδοκέω, παραφιλᾶτω τινά. Das passt wie die Faust aufs Auge, τοῦτο οὔτε οὔτε οὐρανοῦ οὔτε γῆς ἄπτεται, αὐτὴ δὲ

εἶνε γελοία ἀναλογία. sich —, *v. r. h.* ἀρμόζομαι, ἀρμόζω. —, *n.* (-s), ἡ παραδοκία, ἡ παραφύλαξις. ἡ εὐαρμωσία, τὸ εὐαρμωστον. -d, *adj.* εὐαρμωστος, ἀρμόδιος, πρεπώδης, προσήκων, πρέπων [ταιριαστός].
Pass-gang, *m.* (-es, *pl.* -gänge), τὸ κατὰ σέλος βᾶδιμα [τὸ βράνι, ἡ γιοργάδα]. -gänger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κατὰ σέλος βαδίζων ἵππος.
Passion, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ πάθος· ἡ ἐμπαθῆς ὁρμή, ἡ περιπάθεια. -iren, *v. i. h.* & sich —, *v. r. h.* καταλαμβάνομαι ὑπὸ πάθους, ἐξάπτομαι, ἀφαρπάζομαι. -irlich, *adj.* περιπαθῆς, ἐμμανής.
Passions-blume, *f.* (-, *pl.* -n), ἄνθος, τὸ ρυτάνθεμον. -geschichte, *f.* (-), ἡ ἱστορία τῶν παθῶν (τοῦ Χριστοῦ). -woche, *f.* (-), ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν. -zeit, *f.* (-), ὁ καιρὸς τῆς νηστείας, ἡ τεσσαρακοστή.
Passir-en, *v. i. s.* διέρχομαι, διαβαίνω [περνᾶω]. συμβαίνω, γίνομαι. εἶμαι ἀνεκτός, ὑποφέρομαι. θεωρῶμαι, νομίζομαι. — lassen, ἀφίω, νᾶ διέλθῃ. -gewicht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ νόμιμον βᾶρος (χρυσοῦ νομίσματος). -zettel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐνδεικτικὸν διαβάσεως, τὸ διαβατήριον.
Passiv, *adj.* παθητικός. —, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ παθητικὸν ῥήμα. -handel, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον εἰσαγωγῆς. -schuld, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ παθητικὸν (χρέος). -um, *n.* (-s, *pl.* -va), τὸ παθητικόν.
Pass-karte, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἄδεια διαβάσεως· τὸ δελτίον νομιμότητος. -lich, *adj.* κατάλληλος.
Pastell, *m. & n.* (-s, *pl.* -e), -farbe, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ χρωματογραφία, ὁ χρωματικὸς χρωστήρ. -gemälde, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ διὰ χρωματογραφίδος εἰκὼν. -malerel, *f.* (-), ἡ διὰ χρωματογραφίδος ζωγραφία, ἡ χρωστογραφία.
Pastelchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μικρὸν ἀρτόκρεας [τὸ πατίτσιαι].
Pastete, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀρτόκρεας [ἡ κρεατόπητα].

Pastē'ten-bäcker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πεμματουργός ἀρτοκρεάτων. -bäckerel', *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πεμματουργεῖον ἀρτοκρεάτων. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πέμμα, τὸ πλακούντιον, τὸ ἀρτόκρεας.
Pastefle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ (φαρμακευτικός) τροχίσκος.
Pastinā'ke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ δαῦκος, τὸ καρωτῶν, ὁ σταφυλίνος* [τὸ δαυκί, τὸ γαβούτσι, ἢ παστενάγλα].
Pastör, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ ἱεροποιμῆν, ὁ πνευματικὸς ποιμῆν, ὁ (διαμαρτυρούμενος) ἱερέως.
Pastoral, *adj.* ποιμενικός. ἱερατικός. -e, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ βουκολικὸν μέλος, τὸ εἰδύλλιον.
Pastoral, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἱερατεία.
Patent, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δίπλωμα ἀρχῆς. τὸ ἐνδεικτικόν, τὸ πιττάκιον. τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον· τὸ δίπλωμα προνομίας. -brief, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ πιττάκιον προνομίου, τὸ δίπλωμα προνομίας. -i'gen, *v. i. h.* ἀσφαλίζω διὰ προνομίουχου διπλώματος.
Päterno'ster, *n.* (-s), τὸ πάτερ ἡμῶν [τὸ πατερμόν].
Pä'the, *m. & f.* (-n, *pl.* -n), ὁ, ἡ ἀνάδοχος [ὁ νονός, ὁ νουνός, ἡ νονά, ὁ σάντουλος*, ἡ σάντουλα*]. ὁ, ἡ ἀνάδεκτος [ὁ βαπτιστικὸς, ἡ βαπτιστικιά].
Pä'then-brief, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ πιστοποιητικὸν βαπτίσματος, τὸ βαπτιστικόν. -geschenk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δῶρον τοῦ βαπτίσματος [ὁ σολιδῆς*]. -stelle, *f.* (—), ἡ θέσις ἀναδόχου. bei einem Kinde — vertreten, ἀναδέχονται ἐκ τῆς κολυμβήθρας παιδίον.
Pathō'lich, *adj.* παθητικός, ἐμπαθής.
Pä'thin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀνάδοχος [ἡ νονά]. ἡ ἀνάδεκτος, *s.* Pathē.
Patho'genie, *f.* (—), ἡ παθογονία. -lōg, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ παθολόγος. -logie, *f.* (—), ἡ παθολογία. -lō'gisch, *adj.* παθολογικός.
Pä'thes, *n.* (—), τὸ πάθος, ἡ ἀξιοπρεπὴς ἐμπάθεια.

Patent, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ (θεραπευόμενος) ἀσθενής, ὁ νοσηλευόμενος.
Patriarch, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πατριάρχης. -ä'lich, *adj.* πατριαρχικός. -äl', *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πατριαρχεῖον ἢ πατριαρχία.
Patri'cler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ εὐπατρίδης, ὁ πατρικός. -würde, *f.* (—), τὸ ἀξίωμα πατρικίου.
Patrimonial, *adj.* πατρογονικός. -güter, *n. pl.* τὰ πατρογονικὰ κτήματα.
Patriō'l, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φιλόπατρις. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ φιλόπατρις. -isch, *adj.* φιλόπατρις, πατριωτικός, φιλογενής. -l's'mus, *m.* (—), ἡ φιλοπατρία, ὁ πατριωτισμός.
Patri'ster, *s.* Patricier.
Patrō'n, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ προστάτης, ὁ σκηπτούχος· ὁ πάτρων, ὁ κύριος. ein leichter —, νεανίας ἀπερίσκεπτος. -äl', *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ προστατεία ἢ πατρωνία.
Patrō'ne, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ τύπος, τὸ ὑπόδειγμα. ἡ πυριτιδοβολή, ἡ πυριτοβολή, «τὸ φυσέκιον»· ὁ βάλος τηλεβόλου.
Patrō'nin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ προστατίς· ἡ κυρία, ἡ πότνια.
Patrō'n tasche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θήκη πυριτοβολῶν, ἡ φυσικοθήκη [ἡ παλλάσκα, τὸ φυσεκλίχι*].
Patronymisch, *adj.* πατρωνυμικός.
Patrouil'le, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐφοδεία, ἡ περιπολία, οἱ περιπολοί. -i'gen, *v. i. h.* περιπολέω, ἐφοδεύω.
Patsch! *int.* πάτ! —, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ διὰ τῆς παλάμης κύτπος, ἡ παλαμιά. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ παλαμίδιον, ἡ μικρὰ παλάμη. -e, *f.* (—, *pl.* -n), (*fam.*) ἡ χεῖρ [τὸ χέρι, ἡ χέρα*]. (*fig.*) ἡ ἀμχανία, τὰ δεινά. -en, *v. i. h.* παλαμίζω, κολαφίζω. κροτέω. -hand, *f.* (—, *pl.* -hände), ἡ παλάμη. -händchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ παλαμιά, τὸ διὰ τῆς παλάμης κτύπημα, ὁ κόλαφος.
Pä'tzig, *adj.* (*fam.*) αὐθάδης. -keit, *f.* (—), ἡ αὐθάθεια.

Pau'ke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τύμπανον [τὸ τοῦμπανον]. *die* — *schlagen*, τυμπανίζω, κρούω τὸ τύμπανον.
Pau'ken, *v. i. h.* τυμπανίζω. (*fig.*) ξυλίζω, ξυλοκοπέω. (*fam.*) μονομαχέω, κτυπώμαι, διαπληκτίζομαι. -*fell*, *n.* (-s), τὸ τύμπανον. -*klang*, -*schall*, *m.* (-es), ὁ ἦχος τυμπάνου. -*schlägel*, -*klöppel*, *m.* (-s, *pl.* —), -*stock*, *m.* (-es, *pl.* -*stöcke*), τὸ πλήκτρον τυμπάνου. -*schläger*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τυμπανιστής, ὁ τυμπανοκρούστης.
Pau'ker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τυμπανιστής. -*eif*, *f.* (—), ὁ τυμπανισμός. (*fam.*) ὁ διαπληκτισμός.
Paus'back, *m.* (-es, *pl.* -*bäcke*), ὁ γνάθων [ὁ μαγουλάς].
Pau'se, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παῦσις, τὸ διάλειμμα, ἡ ἀνάπαυλα.
Paus'i'ren, *v. i. h.* λαμβάνω ἀνάπαυαν, διαναπαύομαι.
Pa'vliān, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κυνοκέφαλος πύθηκος. (*fig.*) τὸ ἔκτρωμα, τὸ τέρας.
Pa'villon, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ σκηνοειδὴς οἰκίαςκος, ἡ σιτιάς, ἡ σημάτα πλοίου.
Pech, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ πίσσα. (*fam.*) ἡ ἀτυχία [ἡ γουρσουζιά, ἡ ἀτσιποδιά*]. *gekochtes* —, ἡ ξηρὰ πίσσα. *zweimal gekochtes* —, ἡ παλιμπίσσα. *aus* — *gemacht*, πίσσινος. *nach* — *riechen*, πισαίζω, ὄζω πίσσης. *mit* — *bestreichen*, πισό(ν)ω, πισσαλοφίω.
Pech'artig, *adj.* πισσοειδής, πισσώδης. -*brenner*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πισσοουργός. -*brennerel*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πισσοουργία τὸ πισσοურγεῖον. -*dräht*, *m.* (-es, *pl.* -*drähte*), τὸ πισσωτὸν νῆμα, τὸ πεπισσωμένον σύρμα. -*fackel*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πισσωτὸς δαλός. -*flinstel*, *adj.* σκοτεινότερος [πίσσα σκοτεινὴ*]. -*haube*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πισσωτὴ καλύπτρα, ὁ δρώπαξ. -*hülle*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πισσοურγεῖον. -*licht*, *adj.* πισσοειδής. -*ig*, *adj.* πισσοῦχος, πισσώδης, πισσηρός. -*kappe*, *f.* (—, *pl.*

-n), ὁ δρώπαξ, *s.* *Pechhaube*. -*köhle*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ γαγάτης (λίθος). -*kranz*, *m.* (-es, *pl.* -*kranze*), τὸ πισσωτὸν στουππεῖον, ἡ πεπισσωμένη στεφάνη. -*nelke*, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, ἡ λυχνίς. -*öl*, *n.* (-s), τὸ πισσέλαιον. -*pfanne*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ λέβης πίσσης. -*pfaster*, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ πισσώδης κηρωτή, ὁ δρώπαξ. -*schwarz*, *adj.* πισσώδης τὸ χρῶμα, μελάντατος ὡς πίσσα. -*ianne*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πίτις [ἡ κουκκουναριά]. -*vögel*, *m.* (-s, *pl.* -*vögel*), ὁ ἀτυχῆς, ὁ κακοτυχῆς [ὁ γουρσουζῆς, ὁ ἀτσιποδιάρης*].
Pedal, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ποδεῖον (μουσικοῦ ὄργάνου). τὸ ὑποπόδιον, τὸ βᾶθρον.
Pedant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ σχολαστικός, ὁ μικρολόγος. -*erle*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μικροπρέπεια, ἡ σχολαστικότης. -*isch*, *adj.* σχολαστικός, μικροπρεπής, μικρολόγος. -*ismus*, *m.* (—), ἡ σχολαστικότης.
Pedell, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ εὐταξία, ὁ ἐπιστάτης (σχολῆς, δικαστηρίου).
Pedomō'ter, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ βηματόμετρον, τὸ δόδομετρον.
Pē'gasus, *m.* (—), ὁ Πήγασος.
Pē'gel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐνδείκτης τοῦ ὕψους ὑδάτων, ὁ κανὼν, τὸ ὑψόμετρον ὕδατος, ὁ ὑδροδείκτης.
Pei'len, *v. i. h.* βολίζω, βολιδόσκοπον, καταμετρώ τὰ βᾶθη ὑδάτων.
Pein, *f.* (—), ἡ βάσανος, ἡ ταλαιπωρία, ἡ κακοπάθεια, ἡ κακουχία.
Pei'nig-en, *v. i. h.* βασανίζω, ταλαιπωρῶ, κακουχέω, τυραννέω. -*er*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βασανιστής. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ βασανισμός.
Pein'lich, *adj.* ἀλγεινός, ὀδυνηρός. -*e Frage*, ἡ βασανιστικὴ ἀνάκρισις. -*er Richter*, ὁ κακοურγοδίκης. -*e Gerichtbarkeit*, τὸ κακοურγοδικεῖον. -*kelt*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀλγεινότης.
Peit'sche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μαστίξ, ἡ ἱμάσθλη [τὸ καμπταίχι, τὸ καμπτά*].

Pel'schen, *v. t. h.* μαστίζω, μαστιγῶ, ραπίζω. —, *n.* (-s), ἡ μαστιγώσις, ὁ ραπισμός. —**hleb**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ράπισμα, τὸ μαστίγμα. —**knall**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κτύπος μαστιγῶς. —**stiel**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ στελεθὸν μαστιγῶς.
Peke'sche, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ σειριδορραφῆς ἀνδρικός ἐπενδύτης.
Pel'ekān, *s.* Pelikan.
Pelerīne, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ περιώμιον, τὸ περιαισχίνιον (γυναικός) [ἢ πελερίνα] τὸ γυναικίον ἐπίωμιον.
Pel'lkān, *m.* (-s, *pl.* -e), πτηνόν, ὁ πελεκᾶς, ὁ πελεκάν.
Pel'le, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δῆρμα, ὁ φλοιός.
Pel' kartoffeln, *f. pl.* τὰ ἀκαθάριστα γεώμηλα.
Pels, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διφθέρα, ἡ σισύρα [ἢ γούνα]. (*fig.*) Jemandem den — ausklopfen, κοπανίζω, ραπίζω, μαστιγῶ τινά [τοῦ τινάζω τὴν προβά]. Jemandem den — waschen, πλύνω τίνα, ἐπιπλήττω σφοδρῶς τίνα [τὸν κάνω ἀπ' ἀσπυροῦ] κοπανίζω, ξυλλίζω τινά [τὸν σταλιάρων].
Pels-besatz, *m.* (-es), τὸ διφθέρινον ἐξάρτισμα. —en, *v. t. h.* δῆρω, κοπανίζω. —**futter**, *n.* (-s), τὸ διφθέρινον ὑπόρραμα. —**handel**, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον διφθερῶν. —**händler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διφθεροπώλης [ὁ γουναράς]. —**handschuh**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ διφθέρινον χειρόκτιον, ἡ διφθερίνη χειρίς. —**lecht**, *adj.* διφθεροειδής, χνοώδης. —**ig**, *adj.* δερματοφόρος, σισυροφόρος. —**jacke**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ διφθέρινος χιτωνίσκος, τὸ τριβώνιον [τὸ κοντογοῦνι, ἡ κοζόκα]. —**krägen**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ διφθέρινον περιαισχίνιον. —**mantel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διφθέρινος ἐπενδύτης, ἡ διφθέρα [ἢ γούνα]. —**motte**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ δερμητοστής [ὁ σκῶρος]. —**mütze**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ διφθέρινος σκούφος, τὸ καλπάκιον. —**rock**, *m.* (-es, *pl.* -röcke), ἡ σισύρα, ἡ διφθέρα [ἢ γούνα].

—**schuh**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ διφθέρινον ὑπόδημα. —**stiefel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ διφθέρινον μακρὸν ὑπόδημα. —**waare**, *f.* (—, *pl.* -n), —**werk**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ διφθέρα [τὸ γουναρικό].
Penā'ten, *pl.* οἱ πάτριοι θεοί, οἱ ἐφέστιοι θεοί.
Pen'del, *n. & m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐκκρεμές. —**bewegung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κίνησις τοῦ ἐκκρεμοῦς. —**schwingung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αἰώρησις τοῦ ἐκκρεμοῦς. —**uhr**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ κρεμαστὸν ὠρολόγιον, τὸ ἐκκρεμές.
Penetrant', *adj.* διαπεραστικός.
Peni'bel, *adj.* καματώδης, ἐπίπνος. ἀπροσφαλής, ἐπισφαλής.
Pennāl, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ καλαμάριον, ἡ καλαμοθήκη. —, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ νέηλις σπουδαστής, ὁ νεόφοιτος. —**ismus**, *m.* (—), ἡ κυριαρχία τῶν παλαιότερων σπουδαστῶν ἐπὶ τῶν νεηλίδων.
Pensiōn', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύνταξις. τὸ οἰκοτροφεῖον ἢ οἰκοτροφία. —**ist'**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σύνταξιούχος. ὁ οἰκότροφος, ὁ οἰκόσιτος, ὁ σῦσαιτος. —**ist'**, *n.* (es, *pl.* -e), τὸ σχολεῖον οἰκοτρόφων ἢ οἰκοτροφείον. —**irung**, *v. t. h.* θέτω ὑπὸ σύνταξιν. —**irung**, *f.* (—), ἡ ὑπὸ σύνταξιν κατάταξις. —**sanstalt**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ σχολεῖον οἰκοτρόφων.
Pen'sum, *n.* (-s, *pl.* -sa & -sen), τὸ πρὸς μάθησιν δεδομένον, τὸ μάθημα.
Penta-chord', *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πεντάχορδον. —**eder**, *n. & m.* (-s, *pl.* —), τὸ πεντάεδρον. —**glöf'le**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πεντάγλωσσος βίβλος. —**goni**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πεντάγωνον. —**gramm**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πεντάγραμμον, τὸ πεντέγραμμον. —**mē'ter**, *n.* (-s), τὸ πεντάμετρον. —**teuch'**, *m.* (-s), ἡ πεντάτευχος.
Percent', *s.* Procent.
Perem'tō'r'sch, *adj.* ἀνυπέρθατος, ὀριστικός.
Perenni'ren, *v. t. h.* διαχειμάζω [ἔχειμιμωνιάζω, χειμαδεύω].

Perfekt, *adj.* τέλειος. —, *n.* (-s, *pl.* -e), -um, *n.* (-s, *pl.* -ia), ὁ παρακειμένος (χρόνος). -lōn', *f.* (—), ἡ τελειότης, ἡ ἐντέλεια.

Pergament, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ περγαμηνή. -band, *m.* (-es, *pl.* -bände), τὸ ἔλυτρον περγαμηνῆς. -en, *adj.* περγαμηνός, ἐκ περγαμηνῆς. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔμπορος περγαμηνῆς. -papier, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ περγαμηνός χάρτης.

Perikōpe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ περικοπή (τοῦ εὐαγγελίου).

Periōde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ περίοδος.

Periōdisch, *adj.* περιοδικός.

Peripatētikler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ περιπατητικός (φιλόσοφος). -isch, *adj.* περιπατητικός.

Peripherie, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ περιφέρεια. -winkel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐγγεγραμμένη γωνία (περιφέρειας).

Peristyl, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ περίστυλον, ὁ περίστυλος.

Perkussion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπίκρουσις, ἡ κρούσις. -sgewehr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κρουσματικὸν ὄπλον.

Perfärlig, *adj.* μαργαρώδης.

Perle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ μαργαρίτης, τὸ μάργαρον [τὸ μαργαριτάρι]. -n tragend, μαργαριτοφόρος. die -n vor die Säue werfen, ῥίπτω τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων.

Perlen, *v. i. h.* πομφολυγέω, πομφολύζω. -de Throne, θαλερόν δάκρυ. —, *adj.* μαργάρινος, μαργαρίτινος [μαργαριταρένιος]. -fischer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀλιεὺς μαργαριτῶν. -fischerei, *f.* (—), ἡ ἀλιεὶα τῶν μαργαριτῶν. -krone, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ στέμμα μαργαριτῶν. -sand, *m.* (-es), ἡ λεπτοτάτη ἄμμος. -schnür, *f.* (—, *pl.* -schnüre), ὁ ὄρμος μαργαριτῶν. -stickerel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διὰ μαργαριτῶν ποικιλία.

Perf-graepen, *f. pl.* ἡ στοργυλόκοπος κριθή, ὁ φάρος. -hühn, *n.* (-s, *pl.* -hühner), ἡ μελεαγρίς [ἡ κοῦρκα]. -muschel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μαργαριτοφόρον ὄστρακον, τὸ μαργαρο-

φόρον κογχύλιον, ὁ ὄστρίτης, ἡ μαργαροκόγχη, ἡ μάργαρος. -mutter, *f.* (—), ὁ ζάμβως [ἡ μαργαριταρόβριζα, τὸ σεντέφι]. -schrift, *f.* (—), ἡ μικροτάτη γραφή, ἡ λεπτογραφία.

Permanenz, *adj.* διαρκής, μόνιμος, ἔμμενης. -enz, *f.* (—), ἡ διάρχεια, ἡ μονιμότης.

Permutatiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνταλλαγῆ. -i ren, *v. i. h.* ἀνταλλάσσω.

Peroratiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σχολικὴ ἀγόρευσις. -i ren, *v. i. h.* ἀγορεύω ἐμφοτικῶς, δημηγορέω.

Perpendikel, *n. & m.* (-s, *pl.* —), ἡ στάθμη [ἡ στάφνη]. τὸ ἐκκρεμές.

Perpendikulär, *adj.* κάθετος, κατὰ στάθμην.

Perplex, *adj.* διατεταραγμένος, ἀμύχανος, ἀμηνανών [αστασιμόνος].

Perron, *m.* (-s, *pl.* -s), τὸ κατάστημα προθύρατον.

Perrücke, *s.* Perücke.

Persiflage, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σκώψις, ὁ διασυρμός, ὁ ἐμπαϊγμός [τὸ κοροϊδεμα].

Perseveranz, *f.* (—), ἡ καρτερία, ἡ διακαρτέρησις.

Persifiren, *v. i. h.* ἐμπαίζω, σκώπτω, διασύρω [κοροϊδεύω].

Persisch, *adj.* περσικός.

Persōn, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πρόσωπον. in eigener —, αὐτοπροσώπως. klein von —, μικρόσωμος. ich für meine —, τὸ κατ' ἐμέ, τὸ γ' ἐπ' ἐμοί. von — kennen, γνωρίζω ἐξ ὄψεως. auf die —, καθ' ἕκαστον, εἰς ἕνα ἕκαστον. eine — von Stände, πρόσωπον καλῆς τάξεως.

Persōnāl, *adj.* προσωπικός. —, *n.* (-s), τὸ προσωπικόν. -arrest, *m.* (-es), ἡ προσωπικὴ κράτησις. -len, *pl.* τὰ ἀφορώντα πρόσωπον, τὰ προσωπικά. -pronomen, *n.* (-s, *pl.* -mina), ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία.

Persōnenrecht, *n.* (-es), τὸ ἀτομικὸν δίκαιον. -servitūt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προσωπικὴ δουλεία. -steuer, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ προσωπικὸς φόρος,

- τὸ ἐπικεφάλαιον. -*nüg*, *m.* (-es, *pl.* -*nüge*), ἡ ἀμαξοστοιχία ἐπιβατῶν.
- Personifiziren**, *v. i. h.* προσωποποιῶ. -*cifung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προσωποποίησης. -*katión*, *f.* (—), ἡ προσωποποιία.
- Persönlich**, *adj.* προσωπικός· αὐτοπρῶσπος. —, *adv.* προσωπικῶς· αὐτοπροσώπως. — *kennen*, *γνωρίζω* προσωπικῶς. -*kelt*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προσωπικότης.
- Perspektiv**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τηλεσκόπιον. -*e*, *f.* (—), ἡ προοπτική. (*fig.*) αἱ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλπίδες. -*isch*, *adj.* προοπτικός, σκηνογραφικός. -*mäler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκηνογράφος. -*mälerel*, *f.* (—), ἡ σκηνογραφία.
- Pertinenzien**, *pl.* τὰ παρεπόμενα, τὰ ἀναρτίσματα.
- Perücke**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φενάκη [ἡ περούκα]. -*nmacher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φενακοποιός.
- Pessimismus**, *m.* (—), ἡ ἀπαισιοδοξία.
- Pessimist**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀπαισιδόξος, ὁ ἀπαισιοφρων.
- Pest**, *f.* (—), ὁ λοιμός, ἡ πανώλης [ἡ πανοῦκλα]. (*fig.*) ὁ θλεθρος, ἡ καταστροφή. (*fam.*) *dass dich die —, érr* ἐς φθόρον [νὰ σὲ φάγη ἡ πανοῦκλα].
- Pest-ärtilg**, *adj.* λοιμώδης. -*heule*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἔλκος λοιμοῦ, ἡ λοιμικὴ οὐλή *s.* *Karabunkel*. -*geruch*, *m.* (-es), ἡ λοιμώδης δυσωδία. -*hauch*, *m.* (-es), ἡ λοιμικὴ πνοή.
- Pestilenz**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ φθοροποιὸν μόλυσμα [ἡ σκορδοῦλα] *s.* *Pest*. -*iällsch*, *adj.* λοιμώδης, λοιμικός [πανουκλιάρικος]. -*wurzel*, *f.* (—, *pl.* -n), *s.* *Pestwurz*.
- Pest-krank**, *adj.* ὑπὸ λοιμοῦ πάσχων, λοιμώβλητος, λοιμώττων, λοιμικός [πανουκλιασμένος, πανουκλιάρης]. -*lasareth*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ λοιμοκαθάρτηριον. -*luft*, *f.* (—), τὸ λοιμικὸν πνίγος. -*stoff*, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ λοιμώδες μίasma. -*wurz*, *f.* (—, *pl.* -en), φωτὸν, ὁ πετασίτης.
- Petarde**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐκρηκτικὸς μύδος.
- Potent**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ αἰτητής, ὁ ἀναφερόμενος.
- Petersille**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὄρειοσέλινον, τὸ πετροσέλινον [τὸ μακεδονήσι, ὁ μαϊντανός].
- Petition**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αἴτησις. -*iren*, *v. i. h.* κάμνω αἴτησιν.
- Petrefakt**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀπολίθωμα, τὸ πέτρωμα.
- Petroleum**, *n.* (-s), τὸ πετρέλαιον.
- Petschaft**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ σφραγίς [ἡ βούλα]. *das — auf etwas drücken*, ἐπιβάλλω τὴν σφραγίδα. -*stecher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σφραγιδόχαράκτης.
- Petschler**, *n.* (-s, *pl.* -e), *s.* *Petschaft*. -*en*, *v. i. h.* σφραγίζω [βουλῶν]. -*ring*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ σφραγιστικὸς δακτύλιος. -*stecker*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σφραγιδόχαράκτης.
- Petz**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ γραῖα ἄρκτος.
- Petze**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κύων [ἡ σκύλα]. (*fam.*) ὁ ψιθυριστής, ὁ σπερμολόγος [ὁ μαντατοῦρης].
- Pfad**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀτραπός, ἡ στενωπός. (*fig.*) ἡ ὁδός.
- Pfadlös**, *adj.* ἄβατος.
- Pfaffe**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ παπάς.
- Pfaffenfeind**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐχθρὸς τῶν παπαδῶν. -*freund*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ φίλος τῶν παπαδῶν. -*geschmeiss*, *n.* (-es), τὸ παπαδολόγιον. -*herrschaft*, *f.* (—), ἡ κυριαρχία τῶν παπαδῶν, ἡ παπαδοκρατία. -*latein*, *n.* (-s), τὰ μακαρονικά λατινικά. -*mässig*, *adj.* παπαδικός. -*thüm*, -*wesen*, *n.* (-s), ἡ παπαδωσύνη, ἡ παπαδολογία· ἡ παπαδοκρατία. -*volk*, *n.* (-es), τὸ παπαδολόγιον, ἡ παπαδωσύνη.
- Pfäffere**, *f.* (—), ἡ παπαδωσύνη.
- Pfäffisch**, *adj.* παπαδικός.
- Pfähl**, *m.* (-s, *pl.* *Pfähle*), ὁ χάραξ, ὁ σκόλοψ, ὁ πάσσαλος [ἡ φοῦρα, ἡ παλούκα, τὸ μεγάλο παλούκι].

Pfähle einschlagen, καταπηγνῶσκόλοπας. mit Pfählen umgeben, verrammen, περισταυρῶ, περιχαρακῶ. an einen — stecken, spriessen, ἀνασκοποῦν, ἀνασταυρῶ. (*fam.*) zwischen (in) meinen vier Pfählen, ἐν τῇ κατοικίᾳ μου.

Pfäbbl-bau, *m.* (-s, *pl.* -ten), ἡ ἐπὶ πασσάλων οἰκοδομή. -brücke, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐπὶ χαράκων γέφυρα. -bürger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μέτοικος. (*fam.*) ὁ μικροπολίτης.

Pfäbblen, *v. t. h.* χαρακῶσ [παλουκῶν, καζικῶν*]. ἀνασταυρῶ, ἀνασκοποῦν. —, *n.* (-s), ἡ χαράκωσις [τὸ παλουκῶμα, τὸ καζικῶμα*]. ἡ ἀνασκοπίσις, ἡ σταύρωσις.

Pfäbbl-mühle, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἐπὶ σκολόπων ὑδρόμυλος. -ramme, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κόπανος πασσάλων. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ χαράκωμα, τὸ περισταύρωμα.

Pfals, *f.* (-, *pl.* -en), τὰ ἀνάκτορα, τὸ μέγαρον τὸ παλατιῶτον. -gräf, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ παλατινὸς κόμης. -gräfin, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ παλατινὸς κόμισσα. -gräflieh, *adj.* τοῦ παλατινοῦ κόμητος.

Pfäbblzisch, *adj.* παλατινός, παλατινείος.

Pfand, *n.* (-es, *pl.* Pfänder), τὸ ἐνέχυρον [τὸ ἀμανάτι]. unbewegliches —, ἡ ὑποθήκη. zum — setzen, als — einsetzen, παρακαταθέτω (ὡς) ἐνέχυρον. auf — leihen, δανείζω ἐπὶ ἐνεχύροις, ἐνεχυράζω. sein — einlösen, χρεωλυτῶ τὸ ἐνέχυρόν μου. auf Pfänder —, παίζω τὰ ἐνέχυρα.

Pfand-bär, *adj.* κατασχέσιμος, ὑποθηκέσιμος. -brief, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὑποθηκικὸν συμβόλαιον, τὸ ὄμολογον ἐνεχύρου. -bürge, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ὄμηρος.

Pfänden, *v. t. h.* ἐνεχυράζω, λαμβάνω (ὡς) ἐνέχυρον. gepfändet, ἐνεχυραστός. —, *n.* (-s), ἡ ἐνεχυρασία.

Pfänderspiel, *n.* (-s), τὰ ἐνέχυρα, τὸ παιγνίδιον τῶν ἐνεχύρων. -verleiher,

m. (-s, *pl.* —), ὁ διανομὸς τῶν ἐνεχύρων.

Pfandgläubiger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπὶ ἐνεχύροις δανειστής. -güt, *n.* (-es, *pl.* -güter), τὸ ἐνυπόθηκον κτήμα. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ δανειστήριον ἐπὶ ἐνεχύροις, τὸ ἐνεχυροδανειστήριον. -Inhaber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κάτοχος ἐνεχύρου. -leiher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπὶ ἐνεχύροις δανειστής, ὁ ἐνεχυραστής. -lösung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ χρεωλυσία ἐνεχύρου. -recht, *n.* (-es), τὸ ὑποθηκικὸν δικαίον, τὰ σῦλα, αἱ σῦλαι. -rechlich, *adj.* ὑποθηκικός, ὑποθηκίματος. -schein, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὑποθηκικὸν ὄμολογον, ἡ ἀπόδειξις ἐνεχύρου. -schilling, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνειον. -schuld, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ὑποθηκίματος χρέος. -schuldner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπὶ ὑποθήκῃ χρεώστης. -sicherheit, *f.* (-, ἡ ὑποθηκίματα ἀσφάλεια.

Pfändung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐνεχυρασία, ὁ ἐνεχυραστὸς ἡ κατάσχισις τῶν εἰσχομισθέντων ἐπίπλων.

Pfandverschreibung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀπόδειξις ἐνεχύρου. -weise, *adv.* ἐπὶ ἐνεχύρῳ, ἐπὶ ὑποθήκῃ, ὑποθηκίως.

Pfändchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τηγανάκιον.

Pfanne, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ τήγανον [τὸ τηγάνι]. ὁ λέβης. ἡ κοτυληθῶν, ἡ κοτύλη [ἡ φόλιασ*]. eine — voll, τὸ τήγανον πλήρες, «μία τηγανία». in einer — braten, rösten, τηγανίζω. (*fig.*) in die — hauen, κατατρέπω, κατατροπό(ν)ω, κατανικῶ ὀλοσχερῶς.

Pfannen-deckel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σκέπασμα τηγάνου. -schmied, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τηγανοποιός.

Pfannkuchen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τηγανίτης, ὁ ψοπηγανίτης, «τὸ σπογγῶτον».

Pfarramt, *n.* (-es), ἡ ἱερατεία ἡ ἐφημερία. -dorf, *n.* (-es, *pl.* -dörfer), τὸ ἐνοριακὸν χωρίον.

Pfar're, *f.* (—, *pl.* -n), **Pfarref'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐφημερία, ἡ ἐνορία (Pfarrhaus) τὸ πρεσβυτέριον.

Pfarref'lich, *adj.* ἐφημεριακός, ἐνοριακός.

Pfar'rer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐφημέριος (Ierεύς).

Pfarr'-gemeinde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐνορία. -güter, *n. pl.* τὰ ἐφημεριακά κτήματα. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ἡ ἐφημερία, τὸ πρεσβυτέριον. -herr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ἐφημέριος. -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ ἐνορίτης. -kirche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐνοριακὴ ἐκκλησία. -wohnung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐφημερία, τὸ πρεσβυτέριον.

Pfau, *m.* (-es, *pl.* -en), ὁ ταῶς, ὁ ταῶν [τὸ παγῶνι].

Pfau'-eiel, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ταῶντιον φόν. -fedel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ταῶντιον περὶον. -schwanz, *m.* (-es, *pl.* -schwänze), ἡ οὐρά ταῶντος.

Pfau'-fasan, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ταῶντιος φασιανός. -henne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θήλεια ταῶν.

Pfē'be, *f.* (—, *pl.* -n), *s.* Kürbiss.

Pfē'fer, *m.* (-s), τὸ πέπερι [τὸ πιπέρι]. nach — schmecken, πεπερίζω, ἔχω γεῦσιν πεπέριος. (*fig. fam.*) wo der — wächst, μακρὰν εἰς τὴν κατάραν, «εἰς τοῦ διαβόλου τὴν μάναν». hier sitzt der Hase im —, ἐνταῦθα δὴ τὸ κωλύον, ἐν τούτῳ κεῖται ἡ δυσκολία, ἐδῶ εἶνε ὁ κόμβος τοῦ πράγματος [ἐδῶ εἶνε τ' ἀγγοῦρι]. -ähnlich, *adj.* πεπεροειδής. -baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ἡ πεπερίς, ἡ πιπερίς [ἡ πιπεριά]. -büchse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πεπεροθήκη, τὸ πεπεροχέλιον. -fresser, *m.* (-s, *pl.* —), πτηνόν, ὁ πεπεροφάγος, *s.* Tukan. -gurke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πεπεράτον ἀγγοῦριον. -küchen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πεπερίτης πλακοῦς, ἡ μελιτοῦττα [τὸ μελόψωμον]. -münze, -münze, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πεπερίτης μίνθη. -mühle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πεπερόμυλος.

Jeannarakis, Deutsch-Neogr. Wörterbuch.

Pfē'fern, *v. t. h.* ἀρτύω διὰ πεπέριος [πιπερόνω]. gespēffert, πεπεράτος. (*fig. fam.*) δηκτικός.

Pfē'fchen, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ αὐλίσχος, ὁ μικρὸς αὐλός. ἡ μικρὰ καπνοσῦριγξ. (*fig.*) sein — dabei schneiden, ἐξάγω ἐντεῦθεν μικρὸν τι κέρδος [πιάνω χαρτωσιάν].

Pfē'fe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σῦριγξ, ὁ αὐλός [ἡ σφυρίκτρα]. ἡ καπνοσῦριγξ [ἡ πίπα]. dem Ton der — ähnlich, συρριγγήφωτος. (*fig.*) nach Jemandes — tanzen, πάντα ὑπακούω τινι, συναρμόζομαι πρὸς τὰς ὀρέξεις τινός, ὅπως τίς με σῦρει σῦρομαι [χορεύω ὅπως μου σφυρίζουν]. die — einziehen, die — in den Sack stecken, μετριάζομαι, περτορίζομαι [περιμαζέτομαι]. seine — bei etwas schneiden, ἐξάγω κέρδος ἀπὸ τινος [πιάνω λογαριασμόν].

Pfē'fen, *v. t. & i. ir. h.* σφυρίζω [σφυρίζω] αὐλέω. (*fig.*) er pfeift aus dem letzten Loche —, αἰλίου δεῖται, εἶνε ἐτοιμοθάνατος [ὄλιγα εἶνε τὰ ψωμιά του]. —, *n.* (-s), ὁ συριγγός, ὁ συριμάς [τὸ σφύριγμα].

Pfē'fen-beschläge, *m. pl.* τὰ ἐξαρτισματα (καπνο)σῦριγγος. -deckel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐπικάλυμμα καπνοσῦριγγος. -futteral, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ αὐλοθήκη ἡ συριγγοθήκη. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ἡ κεφαλὴ καπνοσῦριγγος [ὁ λουλάς]. -röhre, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καθαρτήρ καπνοσῦριγγος. -röhre, *n.* (-s, *pl.* -röhre), ὁ συριγγίτας κάλαμος. -spitze, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἄκρον καπνοσῦριγγος. -tön, *m.* (-s, *pl.* -töne), ὁ ἦχος σῦριγγος, τὸ σῦριγμα. -werk, *n.* (-es), αἱ σῦριγγες τοῦ ὄργάνου.

Pfē'fer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συριστής [ὁ σφυρικτής] ὁ ἀλλητής.

Pfeil, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ βέλος [ἡ σαίτα]. -e abschiessen, τοξέω. mit -en erschiessen, κατατοξέω, φονεύω διὰ βελῶν. -behälter, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ βελοθήκη, ἡ φαρέτρα.

Pfeiler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀρθοστάτης, ὁ (λιθοκτιστος) στυλος. Fenster-, τὸ διάθυρον, ὁ μεταξὺ δύο παραθύρων τοίχος. Brücken-, ὁ πόντος γεφύρας, ἡ παραστάς, ἡ ἀντηρίς. -spiegel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ μεταξὺ δύο θυρίδων διάτοιχον, τὸ διάθυρον.

Pfeil-förmig, *adj.* βελοειδής. -regen, *m.* (-s), ἡ βροχὴ βελῶν. -schnell, *adj.* ταχύτερος βέλους, ἀστραπιαῖος. -schütze, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ τοξότης.

Pfeilig, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ φηνίκιον, τὸ φένικιον, τὸ λεπτόν (νόμισμα γερμανικόν = 0,012). bei Heller und —, μέχρις ὀβολοῦ. -fuchser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ εἰς ἄκρον φιλάργυρος, ὁ κυμινοπρίστης [ὁ ξηνταβελόνης]. -magazin, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἐφημερίς ἐνὸς λεπτοῦ.

Pferch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ μάνδρα, ὁ φραγμός [ἡ κούρτα*]. ἡ κόπρος [ἡ κοπριά*].

Pferchen, *v. t. h.* σηκάζω, μανδρεύω [μανδρίζω, κούρτιζω*]. κοπρίζω. —, *n.* (-s), ὁ σηκασμός, ἡ μανδρεία [τὸ μάνδρισμα, τὸ κούρτισμα*]. ἡ κόπρις.

Pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἵππος [τὸ ἄλογον]. junges —, ὁ πῶλος [τὸ πουλάρι]. zu -e, ἐφ' ἵππου, ἑπιππος [καβάλλα]. zu -e kämpfen, μάχομαι ἀφ' ἵππου, ἵππομάχω. zu -e kämpfend, ἵππομάχος. sich aufs — setzen, ἀναβαίνω ἐφ' ἵππον, ἵππεύω. -e halten, τρέφω ἵππους, ἵπποτροφέω. vom -e auf den Esel kommen, καταβαίνω ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνουσ [γίνομαι ἀπὸ δῆμαρχος κλητήρας].

Pferdchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἱππίδιον, τὸ ἱππάριον [τὸ ἀλογάκι].

Pferde-ähnlich, *adj.* ἱππομόρφος, ἱπποδῶδης. -arbeit, *f.* (—), (*fig.*) ἡ βαρεῖα ἐργασία. -arsneikunde, *f.* (—), ἡ ἱππιατρικὴ, ἡ ἱππιατρία. -ärst, *m.* (-es, *pl.* -ärste), ὁ ἱππίατρος. -bahn, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἱπποσιδηρόδρομος, ὁ ἀμερικανικὸς

σιδηρόδρομος. -bändiger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱπποδασατής, ὁ πωλοδάμνης. -bereiter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προοδοποιὸς ἱππαστής. -beschläg, *m.* (-es, *pl.* -schläge), τὸ πετάλωμα ἵππου [ἡ πεταλωσιά]. -bremse, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ οἰατρος [ἡ ἀλογόμυγα]. -decke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπίπκιον στρώμα. -fleisch, *n.* (-es), τὸ ἵππειον κρέας. -freund, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἱππαστής. -futter, *n.* (-s), ἡ τροφή τῶν ἵππων. -geschirr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὰ φάλαρα [τὰ χάμουρα]. -haar, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ θρίξ ἵππου [ἡ ἀλογότριχα]. τὸ τρίχωμα ἵππου. -hacke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἱππίατρος μάκελλα. -hals, *m.* (-es, *pl.* -hälse), ὁ τράχηλος ἵππου. -halten, *n.* (-s), ἡ ἱπποτροφία. -halter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱπποτρόφος. -handel, *m.* (-s), ἡ ἐμπορία ἵππων, τὸ ἱππεμπόριον. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐμπορος ἵππων, ὁ ἱππέμπορος. -harke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἱππίατρος ἀγρεια. -huf, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἑπλή ἵππου. -kauf, *m.* (-es, *pl.* -käufe), ἡ ἱππωνεία, ἡ ἱππωνία. -käufer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱππώνης. -kenner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ εἰδήμων τῶν ἵππων, ὁ ἱππογνώμων. -knecht, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἱπποκόμος [ὁ σείζης]. -kraft, *f.* (—), ἡ δύναμις ἵππου. -krippe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φάτνη [τὸ παγνί, ἡ μαντζιαδούρα*]. -kummet, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ περιδερὶς ἵππου [ἡ κουλούρα]. -Lebhäber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φιλιππος, ὁ ἱππαστής. leidenschaftlicher —, ὁ ἱππομανής. -Lebhäberes, *f.* (—), ἡ φιλιππία. leidenschaftliche —, ἡ ἱππομανία. -mähne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χαίτη ἵππου, ἡ ἱππολοφία. -mäkler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱππομεσίτης, ὁ μεσίτης ἵππων. -markt, *m.* (-es, *pl.* -märkte), ἡ ἀγορὰ ἵππων. -milch, *f.* (—), τὸ γάλα φορβάδος. -narr, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἱππομανής. -rennen, *n.* (-s), ἡ ἱπποδρομία. -sattel, *m.* (-s, *pl.*

—, τὸ ἐφιππιον. —schweif, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ οὐρά ἵππου, ἡ ἵππουρις. —schwemme, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κυλίστρα, ἡ ἵππολοῦστρα. —stall, *m.* (-s, *pl.* -ställe), ὁ ἵππών, τὸ ἵπποστάσιον, »ὁ σταῦλος«. —striegel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ξύστρα ἵππου. —tränke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ποτιστήριον, ἡ ποτίστρα ἵππων. —verleiher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐκμισθωτὴς ἵππων, ὁ ἵπποδανειστὴς. —wärter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἵπποφορβός, ὁ ἵπποβοσκός. —wechsel, *m.* (-s), ἡ ἀλλαγὴ (ταχυδρομικῶν) ἵππων. ὁ σταθμὸς ἵππων, ὁ ἵπποστάθμος, ὁ ταχυδρομικὸς ἵππών. —zeug, *n.* (-es), *s.* Pferdegeschirr. —sucht, *f.* (—), ἡ ἵπποτροφία. —züchter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἵπποτρόφος.

Pfäſ, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ σύριγμα, ὁ συριγμός [τὸ σφύριγμα, ἡ σφυριγματιά, ὁ σφύρος]. (*fig. fam.*) ἡ πανουργία, τὸ τέγνασμα [ὁ κατεργαριά]. er versteht den —, εἶνε ἐπίτριπτος [εἶνε τοῦ διαβόλου κάλτσα].

Pfäſferling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κανθαρίτης (μύκης). (*fig.*) ἡ μικρολογία, τὸ οὐδαιμὸν πρᾶγμα, ἡ πασπάλη. das ist keinen — werth, τοῦτο οὐδὲ λόγου ἄξιον εἶνε.

Pfäſſig, *adj.* (*fam.*) πανοῦργος, ἐπίτριπτος [τετραπερασμένος, ἑφτακαθαρισμένος, διαβολεμένος] μωροπόνηρος [κουτοπόνηρος]. —kelt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πανουργία [ἡ κατεργαριά].

Pfäſſikus, *m.* (—), τὸ ἐπίτριπτον κίναδος [ὁ τετραπερασμένος κατεργάτης]. ὁ μωροπόνηρος [ὁ κουτοπόνηρος]. ein alter —, ὁ παμπάνουργος, ὁ παμπόνηρος.

Pfängſt-abend, *m.* (-s), ἡ προτεραία τῆς πεντηκοστῆς. —blüme, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, ἡ παωνία, ἡ γλυκυσίδη [τὸ χέρι τῆς Παναγίας].

Pfängſt-en, *f.* (—), ἡ πεντηκοστή. die Zeit zwischen Ostern und —, ἡ μεσοπεντηκοστή.

Pfängſt-feiertag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ

ἡμέρα τῆς πεντηκοστῆς. —fest, *n.* (-es), ἡ ἑορτὴ τῆς πεντηκοστῆς. —kelt, *f.* (—), ὁ καιρὸς τῆς πεντηκοστῆς.

Pfirſich, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ροδάκινον. —baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ἡ ροδακινέα. —branntwein, *m.* (-s), ἡ ἐκ τῶν ροδακίνων ῥακή.

Pfirſiche, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ροδάκινον.

Pfirſichkern, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πυρὴν ροδακίνου.

Pflanzen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ φυτάριον.

Pflanze, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φυτὸν. (*fig.*) ὁ βλαστός. das ist eine schöne —, ἰδοὺ χυρσοῦς βλαστός [νὰ παιδί νὰ μάλαμμα].

Pflanzen, *v. i. h.* φυτεύω. gepflanzt, φυτευτός. —, *n.* (-s), ἡ φύτευσις, ἡ φυτεία.

Pflanzen-ärtig, *adj.* φυτοειδῆς. —beet, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ φυτεία. —beschreibung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φωτογραφία. —erde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φυτικὴ γῆ. —geographie, *f.* (—), ἡ γεωγραφία τῶν φυτῶν. —gift, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ φυτικὸν δηλητήριον. —keim, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐμβρυον φυτοῦ. —kenner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φυτογνώμων, ὁ βοτανικός. —kenntniss, —kunde, *f.* (—), ἡ φυτογνωμοσύνη ἡ βοτανική. —leben, *n.* (-s), ἡ φυτικὴ ζωή. —reich, *n.* (-es), τὸ βασίλειον τῶν φυτῶν, τὰ φυτά.

—, *adj.* πολύφυτος. —saft, *m.* (-es), ὁ φυτικὸς χυμός. —stoff, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ φυτικὴ ὕλη. —system, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ φυτικὸν σύστημα. —thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ζῷοφυτον. —sucht, *f.* (—), ἡ φυτοτροφία, ἡ φυτηχομία.

Pflanzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φυτευτής. ὁ ἀποικος, ὁ μέτοικος.

Pflanzenling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐμβολεύς, ἡ ἐμβολιάς, ἡ φυτάς.

Pflanzenholz, *n.* (-es, *pl.* -hölzer), ὁ ἐμβολεύς [τὸ φυτευτήρι]. —reis, *m.* (-es, *pl.* -er), τὸ φυτευτήριον, ἡ φυτάς, ὁ βλαστός. —schule, *f.* (—,

- pl.* -n), τὸ φυτουργεῖον, τὸ φυτώριον. (*fig.*) τὸ διδασκαλεῖον. -stadt, *f.* (-, *pl.* -städte), ἡ ἀποικία. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φυτεία. -volk, *n.* (-es, *pl.* -völker), ὁ ἀποικὸς λαός.
- Pflaster**, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ ἐμπλαστρον, τὸ ἐμπλαστον [τὸ μπλάστρι]. τὸ λιθόστρωτον· τὸ πεζοδρόμιον. (*fig.*) Berlin ist ein theures —, ὁ ἐν Βερολίῳ βίος εἶνε πολυδάπανος.
- Pflasterchen**, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ καταπλασματάιον, τὸ ἐμπλαστρίδιον.
- Pflaster-er**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ λιθοστρώτης. -kister, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ κανθαρίς.
- Pflastern**, *v. t. h.* λιθοστρωτέω, στρωνύω διὰ λίθων. —, *n.* (-s), ἡ λιθοστρωσία.
- Pflastertröter**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ περιγύρατος, ὁ τριοδίτης, ὁ περίπολις [ὁ σουλατσαδόρος, ὁ καλντιριμτσιλεπής].
- Pflaume**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κοκκύμηλον, τὸ προύμον, ὁ προῦνος, τὸ προῦνον, τὸ δαμασκήνον [τὸ κορόμηλον].
- Pflaumen-baum**, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ κοκκυμηλέα, ἡ προύμνη, ἡ δαμασκήνέα. -kern, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πυρην δαμασκήνου. -küchen, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ γλύκισμα δαμασκήνων. -müs, *n.* (-es), ἡ πηκτὴ δαμασκήνων, ὁ ἐκ δαμασκήνων πόλτος.
- Pflege**, *f.* (-, ἡ περιποίησις, ἡ περίθαλψις ἢ ἐπιμέλεια, ἡ φροντίς [τὸ κῦτταγμα, τὸ πολέμισμα*]. — im Alter, ἡ γηροκομία [τὸ γεροκόμισμα*]. — von Kranken, ἡ νοσοκομία, ἡ νοσηλεία. -befohlene, *m. & f.* (-n, *pl.* -n), *s.* Pflegekind. -eltern, *pl.* οἱ θετοὶ γονεῖς [οἱ ψυχογονοί]. -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ θετόν τέκνον [τὸ ψυχοπαῖδι]. -mutter, *f.* (-, *pl.* -mütter), ἡ θετὴ μήτηρ [ἡ ψυχομάνα].
- Pflegen**, *v. t. reg. & ir. h.* περιποιέομαι, περιθάλλω· ἐπιμελέομαι, φρον-
- τίζω [κυττάζω, νοιάζομαι, πολεμῶ*]· καλλιεργέω· ἐξεργάζομαι, κατεργάζομαι. einen Kranken —, νοσοκομέω, περιποιέομαι ἀσθενῆ. hegen und —, μεταχειρίζομαι περιποιηκῶτατα, περιποιέομαι καθ' ὑπερβολήν. —, *v. i. ir. h.* ἐπιμελόμαι, φροντίζω. Ich wach die syntheian, συνηθίζω. seines Leibes —, ἐπιμελόμαι τοῦ σώματός μου. der Ruhe —, ἀναπαύομαι. der Liebe —, παραδίδομαι εἰς τὸν ἔρωτα, εἶμαι φιλεραστής. eines Amtes —, ἐξασκέω ὑπουργήματα. Rathes —, συσκέπτομαι, συνδιασκέπτομαι. er pflegte zu sagen, συνέθιζε νὰ λέγῃ. wie es zu geschehen (zu gehen) pflegt, ὡς συνέθις γίνεται.
- Pflege**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐπιμελητής, ὁ φροντιστής, ὁ περιποιούμενος. Heger und — jeder Schlechtigkeit, πάσης κακίας πανδοχεύς καὶ τροφός, κακὸν ἀγγεῖον. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἐπιμελήτρια, ἡ περιποιουμένη.
- Pflege-söhn**, *m.* (-s, *pl.* -söhne), ὁ θετός υἱός [ὁ ἀναθρεπτός, ὁ ψυχοῦτός, ὁ παραῦτός]. -tochter, *f.* (-, *pl.* -töchter), ἡ θετὴ θυγάτηρ [ἡ ἀναθρεπτή, ἡ ψυχοθυγάτρα, ἡ παραθυγάτρα, ἡ ψυχοκόρη, ἡ παρακόρη]. -väter, *m.* (-s, *pl.* -väter), ὁ τροφεύς (πατήρ), ὁ θετός πατήρ [ὁ ψυχοπατέρας, ὁ παρακόρης].
- Pflegling**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ θετός παῖς [τὸ ψυχοπαῖδι, τὸ παραπαῖδι].
- Pflicht**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ καθήκον, τὸ χρεός. ὁ ὄρκος. seine -en erfüllen, ἐκπληρῶ τὰ καθήκοντά μου. ich halte es für meine —, τὸ θεωρῶ καθήκον μου. Jemanden in Eid und — nehmen, λαμβάνω ὄρκον παρὰ τινος.
- Pflicht-anker**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ ἱερὰ ἀγκυρά. -brüchig, *adj.* ἐπίορκος, ψεύδορκος. -erfüllung, *f.* (-, ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθήκοντων. -frei, *adj.* ἀπηλλαγμένος τοῦ καθήκοντος.

-geböt, *n.* (-es), ή ανάγκη τοῦ καθήκοντος. -gefühl, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ αἰσθημα τοῦ καθήκοντος. -gemäss, *adj.* σύμφωνας πρὸς τὸ καθήκον· νόμιμος.

Pflichtig, *adj.* ὑπόχρεος, καθήκον ἔχων.

Pflicht-mässig, *adj.* σύμφωνας πρὸς τὸ καθήκον, τοῦ καθήκοντος· ἔννομος, νόμιμος. -mässigkeit, *f.* (-), τὸ καθήκον· ἡ νομιμότης. -schuldig, *adj.* ὑπόχρεος ὑπὸ τοῦ καθήκοντος, ὀφειλῶν κατὰ καθήκον. -theil, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ νόμιμος μερίς. -vergessen, *adj.* ἐπιλήθμων τῶν καθήκοντων. -vergessenheit, *f.* (-), ἡ ἀμνημοσύνη τῶν καθήκοντων, ἡ παράβασις τοῦ καθήκοντος. -wirdig, *adj.* ἀντιβαίνων πρὸς τὸ καθήκον. — handeln, πράττω παρὰ τὸ καθήκον. -würdigkeit, *f.* (-), ἡ ἐναντιότης πρὸς τὸ καθήκον· ἡ παρανομία.

Pflock, *m.* (-es, *pl.* Pflocke), ὁ πάσσαλος [τὸ παλούκι, τὸ καζίκι*]· ὁ γόμφος, τὸ ξυλοκάρφιον.

Pflockchen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ πασσάλιον [τὸ παλουκάκι, τὸ καζικάκι*]· τὸ γομφίον, ὁ ξύλινος ἡλίσκος [ἡ ξυλόμυροκα].

Pflocken, *v. t. h.* πασσαλεύω, πασσαλοκοπέω [παλουκῶνω, καζικῶνω*]. —, *n.* (-s), ἡ πασσαλοκοπία [τὸ παλούκιωμα, τὸ καζίκωμα*].

Pflocken, *v. t. h.* δρέπω, ἀποδρέπω· συλλέγω. τίλλω, μαδάω. Fruchte —, ἀπολέγω καρπούς, καρπολογέω. Blumen —, δρέπω ἄνθη, ἀνθολογέω. —, *n.* (-s), ἡ σύλλεξις, ἡ δρέψις· ἡ καρπολογία. ἡ μάδησις.

Pflüg, *m.* (-es, *pl.* Pflüge), τὸ ἄροτρον [τὸ ἀλέτρι]. den — ziehen, ἀροτροφορέω. (*fig.*) das ist sein Acker und —, τοῦτο γεωργεῖ, αὐτὴ εἶνε ἡ εἰδικὴ ἀσχολία του. die Ochsen hinter den — spannen, ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν ἔλαει.

Pflüg-ähnlich, -ärtig, *adj.* ἀροτροειδής. -balken, *m.* (-s, *pl.* -), -baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ δοκὸς ἀρότρου,

ἡ ἰσοβόθῃ [τὸ σταβάρι, τὸ τιμόνι]. -bär, *adj.* ἀρόσιμος, ἀρότος. -deichsel, *f.* (-, *pl.* -n), -eisen, *n.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀροτρόπους, ἡ ὕνις [τὸ ὕνι, τὸ γυννί*].

Pflügen, *v. t. h.* ἀροτριάω, ἀρόω [ζευγαρίζω, ὀργώνω]. —, *n.* (-s), ὁ ἀροτος [τὸ ὄργωμα, τὸ ζευγάρισμα].

Pflüger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀροτρεὺς, ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτήρ [ὁ ζευγαριστής, ὁ ζευγάς].

Pflüg-ochse, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀροτρεὺς βοῦς [τὸ καματερό βυθδι]. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀρότης ἵππος. -schar, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ἀροτρόπους [τὸ ἀλετροπόδι]· ἡ ὕνις, *s.* Pflugeisen. -sterne, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐγέτλη [ἡ ὄχηρη], τὸ χέρι τοῦ ἀλετριοῦ]. -wäge, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ζυγὸν τοῦ ἀρότρου, ὁ ζυγός.

Pfört-ader, *f.* (-), ἡ στελεχειαία φλέψ.

Pförtchen, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ πυλὴς [ἡ πορτίτσα].

Pforte, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πύλη, ἡ παραπόλη. die hohe —, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη.

Pfortner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πυλωρός, ὁ θυρωρός. -in, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πυλωρός, ἡ θυρωρός. -wohnung, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ πυλώριον, τὸ θυρωρεῖον.

Pföste, *f.* (-, *pl.* -n), **Pfösten**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ στύλος. Thür-, Fenster-, ἡ παραστάς, ὁ παραστάτης*.

Pfötschen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ ποδάριον, ὁ ποδίσκος (ζώου) [τὸ ποδαράκι].

Pföte, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ πούς ζώου [τὸ ποδάρι].

Pfriem, *m.* (-es, *pl.* -e), **Pfrieme**, *f.* (-, *pl.* -n), **Pfriemen**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ κέστρα, τὸ κέστρον, τὸ ὄπιτιον [τὸ τρυπητήρι, τὸ φαρέτι, τὸ χοντροσοῦβλι].

Pffropf, *m.* (-es, *pl.* -en), **Pffropsen**, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ βέσμα, τὸ ἐπί-

- φραγμα, τὸ πῶμα [τὸ στούμπωμα, ἢ τάπα]. ὁ ἐμβολεύς, τὸ ἐμβολον [τὸ μπόλι, τὸ φύλλισμα].
- Pflöphen**, *v. i. h.* ἐνθεματίζω, ἐμβάλω· πωμάζω, ἐμφράσσω, βύω [στουμπώνω, ταπόνω]. ἐγκεντρίζω, ἐμβολιάζω, ἐμφυλλάζω [φυλλιάζω*, κεντρίζω*, φελλιάζω]. voll-, ἐμπληρώω, παραγεμίζω, ὀνθυλεύω. —, *n.* (-s), ὁ ἐγκεντρισμός, ἢ ἐγκέντρισις. ἢ ἐμφυλλίασις, ὁ ἐνθεματισμός· ἢ ἐμφραξίς, ἢ πώμασις [τὸ τάπωμα].
- Pflöphenlecher**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐκπώμαστρον, τὸ ἐκπωμαστήριον.
- Pflöpfen**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐγκεντριστής, ὁ ἐμφυλλιστής [ὁ κεντριστής*, ὁ φυλλιστής].
- Pflöpfmesser**, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐγκεντριστήρ, τὸ ἐγκεντριστήριον, τὸ ἐμβολιστήριον. —fels, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐνθεμα, ἢ ἐμβολάς [τὸ φύλλι*, τὸ φύλλισμα*].
- Pfründ**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐκκλησιαστικὴ σύνταξις, τὸ βέλτοχιον. —register, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ κατάλογος ἐκκλησιαστικῶν προσόδων.
- Pfründner**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καρπούμενος ἐκκλησιαστικῶν εισόδων, ὁ συνταξιούχος ἐκκλησίας.
- Pfuhl**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἔλος [ὁ βάλτος, τὸ βλάτος*]. (*fig.*) der höllische —, τὸ καταχθόνιον βάρθρον.
- Pfuhl**, *m. & n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πύλωτον προσκεφάλαιον.
- Pfall** *ist!* ἐπιτυσε! κατὰπτυστος! πούφι! [πτουῦ*! οὐ νὰ χαθῆ!]
- Pfund**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ λίτρα. halbes —, τὸ ἡμίλιτρον. ein — Sterling, μία λίτρα στερλίνα. —gewicht, *n.* (-es), τὸ βάρος λίτρας.
- Pfundig**, *adj.* λίτρατος.
- Pfundweise**, *adv.* κατὰ λίτρας.
- Pfuschen**, *v. i. & i. h.* αὐτοσχεδιάζω [πασαλείφω]· ἀναμηνύομαι ἀτέγως [ἀνακατόνομαι, χώνομαι]. ins Handwerk —, κακοτεχνῶ [πασαλείφω, ἀλευρόνω]. —, *n.* (-s), τὸ αὐτοσχεδίασμα [τὸ πασάλειμμα].
- Pfüscher**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ αὐτοσχεδιαστής [ὁ πασαλειφτής, ὁ ἀλευρωτής]. —ei, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ αὐτοσχεδιασμός [ἡ κακοδολεαία, τὸ πασάλειμμα]. —haft, *adj.* αὐτοσχεδίου, αὐτοσχεδιαστικός [πασαλειμμένος].
- Pfütz**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τέλμα, ὁ βόρβρος [ὁ βούρκος, τὰ βούρκα, ὁ βουρκότοπος]. —nass, *adj.* (*fam.*) διάβροχος, κάθυγρος [μυσκεμμένος*, μουσκέδι, σφουγγουδί*].
- Phänom-ën**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φαινόμενον. —ologie, *f.* (—), ἡ φαινομενολογία.
- Phantasie**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φαντασία· τὸ φανταστικόν.
- Phantasieren**, *v. i. h.* φαντασιάζω, φαντασιοκοπέω, ὄνειροπολέω· παραλέγω, παραληρέω, παραλάλω [παραμιλῶ]. αὐτοσχεδιάζω. —, *n.* (-s), ἡ παραλήρησις, τὸ παραλάλημα [τὸ παραμιλητόν]. ὁ αὐτοσχεδιασμός.
- Phantasie**, *n.* (-s, *pl.* -men), τὸ φάσμα. —gorie, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φαντασμαγορία, ἡ παράστασις φασμάτων, ἡ φασματοποιία.
- Phantast**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φαντασιαστής, ὁ φαντασιόκοπος. —isch, *adj.* φαντασιώδης.
- Phantasm**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φάντασμα, τὸ φάσμα.
- Phäras**, *m.* (-s, *pl.* -önen), ὁ Φαραώ.
- Phärons-maus**, *f.* (—, *pl.* -mäuse), —ratte, *f.* (—, *pl.* -n), ζῦρον, ὁ ἰχνεύμων.
- Pharisäer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ Φαρισαῖος. —thum, *n.* (-s), ὁ φαρισαϊσμός.
- Pharisäisch**, *adj.* φαρισαϊκός.
- Pharmaceut**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φαρμακοπώλης [ὁ σπετιστέρης*] ὁ φαρμακοποιός. —ik, *f.* (—), ἡ φαρμακοποιία, ἡ φαρμακευτικὴ. —isch, *adj.* φαρμακευτικός.
- Pharmacie**, *f.* (—), ἡ φαρμακοποιία.
- Pharmakognosie**, *f.* (—), ἡ φαρμακογνωσία. —logie, *f.* (—), ἡ φαρμακολογία (ἢ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τῆς ἐνεργείας τῶν φαρμάκων). —pöe, *f.* (—), ἡ φαρμακοποιία, τὸ φαρμα-

κολόγιον, τὸ ἱατροσόφιον. -siderit', *m.* (-s), ὁ φαρμακοσιδηρίτης (λίθος).
Phā're, *m.* (-s), ὁ φαραῶν (χαρτοπαίγιον).
Phā'ros, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φάρος.
Phā'se, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ φάσις.
Phelloplā'stik, *f.* (-), ἡ φελλοπλαστική, ἡ διὰ φελλοῦ πλαστική.
Phenöl', *n.* (-s), τὸ φαινόλιον, τὸ φαινωλλικόν ἕξῶ (σκευασία χημική).
Phenyl'-alkohöl, *n.* (-s), τὸ φαινόλιον, *s.* Phänol. -amin, *n.* (-s), ἡ ἀνιλίνη. -säure, *f.* (-), τὸ φαινωλλικόν ἕξῶ, *s.* Phenol. -wasserstoff, *m.* (-s), ἡ βενζίνη.
Philanthrop, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φιλόανθρωπος. -ist, *f.* (-), ἡ φιλανθρωπία. -isch, *adj.* φιλόανθρωπος, φιλανθρωπικός. -inismus, *m.* (-), ὁ φιλανθρωπικισμός, ἡ φιλανθρωπική παιδαγωγία.
Philharmō'nisch, *adj.* φιλαρμονικός, φιλόμουσος.
Philhellēne, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ φιλέλληγν.
Philister, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φιλιστατός. (*fig.*) ὁ καλαμαράς· ὁ σχολαστικός, ὁ μικροπολίτης· ὁ μικρόνους, ὁ στενωκέφαλος, ὁ μὴ σπουδαστής, ὁ ἄμουσος, ὁ δανειστὴς Ἰππων. — werden, παρατίθεμαι τοῦ βίου τῶν σπουδαστῶν. -haft, *adj.* μικροπολιτικός, ἀβδηριτικός, μικροπρεπής. μικρόνους, περιωρισμένου νοός. -thüm, *n.* (-s), ἡ μικροπολιτεία. ἡ μικρόνοια, ἡ μικροπρέπεια.
Philiströs', *s.* Philisterhaft.
Philo-gynie, *f.* (-), ἡ φιλογυνία. -lög, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φιλόλογος. -logie, *f.* (-), ἡ φιλολογία. -lögisch, *adj.* φιλολογικός. -soph', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φιλόσοφος. -sophem, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φιλοσόφημα, τὸ φιλοσοφικὸν ἀπόφθεγμα. -sophie, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φιλοσοφία. -sophien, *v. i. h.* φιλοσοφείω. -sö'phisch, *adj.* φιλοσοφικός.
Phlegma, *n.* (-s), τὸ φλέγμα, ἡ ψυχροαμία, ἡ ἀπαθὴς ἀταραξία.
Phlegmä'-üker, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ

φλεγματικός, ὁ ψυχροάμιος. -tisch, *adj.* φλεγματικός, ἀτάραχος, ψυχροάμιος, ἀπαθής.
Phō'bus, *m.* (-), ὁ Φοῖβος, ὁ Ἀπόλλων.
Phonē'tik, *f.* (-), ἡ φωνητική, ἡ φωνολογία (ἡ ὕρθη χρῆσις τῆς φωνῆς). -isch, *adj.* φωνητικός.
Phō'nix, *m.* (-), ὁ φοινίξ (πτηγνὸν μυθῶδες).
Phonolith', *m.* (-es), ὁ φωνόλιθος, *s.* Klingstein.
Phosphat', *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ φωσφορικόν ἄλας.
Phosphor, *m.* (-s), ὁ φωσφόρος. -escenz', *f.* (-), ὁ φωσφορισμός.
Phosphoresci ren, *v. i. h.* φωσφορίζω. *n.* (-s), ὁ φωσφορισμός. -d, *adj.* φωσφορίζων, φωσφορώδης.
Phosphorit', *m.* (-s), ὁ φωσφορίτης (λίθος).
Phosphor-liniment, -öl, *n.* (-s), τὸ φωσφοροῦχον ἀμυγδαλέλαιον. -salz, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ φωσφορικόν ἄλας. -säure, *f.* (-), τὸ φωσφορικόν ἕξῶ. -sauer, *adj.* φωσφορικός. -es Salz, τὸ φωσφορικόν ἄλας. -vergiftung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ διὰ φωσφόρου δηλητηρίασις.
Photo-chemie', *f.* (-), ἡ φωτοχημία (ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τῆς χημικῆς ἐνεργείας τοῦ φωτός). -graph', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φωτογράφος. -graphie', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φωτογραφία. -graphieren, *v. i. h.* φωτογραφέω. -grä'phisch, *adj.* φωτογραφικός. -meteōr', *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φωτομετέωρον, τὸ φωτεινὸν μετέωρον. -mē'ter, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ φωτόμετρον. -phobie, *f.* (-), ἡ φωτοφοβία. -sphäre, *f.* (-), ἡ φωτόσφαιρα (τοῦ ἡλίου).
Phrā'se, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ (κενή) φράσις, ἡ ῥησικωπία. -nmacher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ῥησικόπος, ὁ φρασσιολόγος. -ologie, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φρασσιολογία.
Phrenesie', *f.* (-), ἡ φρενίτις.
Phrenolög, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φρενολόγος. -le', *f.* (-), ἡ φρενολογία.

- ἡ κρानιοσκοπία (ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τοῦ ἐγκεφάλου). -isch, *adj.* φρενολογικός, κρानιοσκοπικός.
- Phtis's-is**, *f.* (-), ἡ φθίσις, *s.* Schwind-sucht. -isch, *adj.* φθισικός.
- Physik'**, *f.* (-), ἡ φυσική. -āllisch, *adj.* φυσικός.
- Physik-er**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φυσικός. -us, *m.* (-, *pl.* -cl), ὁ ὑγειονομικός ἱατρός, ὁ ὑγειονόμος.
- Physio-gnōm**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φυσιογνώμων. — sein, φυσιογνωμόνως. -gnōmie, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φυσιογνωμία. -lōg, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φυσιολόγος. -logie, *f.* (-), ἡ φυσιολογία (ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τῶν λειτουργιῶν τῶν ὀργανικῶν σωμάτων). -lōgisch, *adj.* φυσιολογικός. -nōm, -nōmie, *s.* Physiognom, Physiognomie.
- Phys'sisch**, *adj.* φυσικός.
- Phytochemie'**, *f.* (-), ἡ φυτοχημεία (ἡ ἐπιστημονικὴ γνῶσις τῆς οὐσίας τῶν φυτῶν).
- Planist**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κλειδοκυμαλιστής [ὁ πιανίστας].
- Plāno**, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ κλειδοκύμαλον. —, *adv.* ἡπίως, ἡρέμα. -forte, *n.* (-s), τὸ κλειδοκύμαλον.
- Pla'ster**, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ γρόσιον (νόμισμα τουρκικόν = 0,225). τὸ δολάριον (νόμισμα ἰσπανικόν = 5,40).
- Pf'cheln**, *v. i. h.* πολυποτέω, κωθωνίζομαι [μεθοκοπῶ].
- Pichele'**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πολυποσία, ὁ κωθωνισμός [τὸ μεθοκόπι].
- Pf'chen**, *v. i. h.* πισό(ν)ω *s.* Picheln.
- Pf'chwachs**, *n.* (-es), ὁ πισόκηρος, ἡ κηρόπισσα.
- Pf'ckel-beere**, *s.* Heidelbeere. -häring, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἀλειευτὴ μανίς. (*fig.*) ὁ γελωποιοὺς [ὁ παραγκιόζης], *s.* Hanswurst. -haube, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πῆληξ, ἡ καταπτύξ, τὸ κράνος.
- Pf'cken**, *v. i. h.* κολάπτω [τσιμπάω].
- Pf'ck(ē)nick**, *n.* (-s), ὁ ἔρανος, τὸ συναγώγιον, τὸ ἐκ συμβολῆς συμπόσιον.
- Pf'ckel'**, *n.* (-s), τὸ πικέτον (χαρτοπαίγνιον).
- Piēdestal'**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ βᾶθρον, ὁ στυλοβάτης.
- Piēpen**, *plep'sen*, *v. i. h.* πιπιζῶ, *s.* Pipen.
- Piēlāt'**, *f.* (-), ἡ εὐσέβεια ἢ εὐγνώμων ἀνάμνησις ἢ φιλοσοφία.
- Piēlist'**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ψευδευλαβής. -ereif, *f.* (-), ἡ ψευδευλάβεια, ἡ προσποίητος εὐσέβεια. -isch, *adj.* ψευδευλαβής, ψευδόςτιος.
- Pikant'**, *adj.* δριμύς, δηκτικός.
- Pik'bübe**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ φάντης τῆς πίτας.
- Pik'e**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ δόρυ, τὸ κοντάριον. ἡ μνησικακία [ἡ κακωσύνη, τὸ ἀμάχη*]. -nträger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δορυφόρος, ὁ λογχοφόρος.
- Pik'e'**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ φρουρὰ στρατοπέδου, ἡ προφυλαχὴ *s.* Picket.
- Pik'īren**, *v. i. h.* ἐρεθίζω, παρακεντέω.
- Pila'ster**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ παραστάς.
- Pilger**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὀδοπόρος. ὁ προσκυνητής. -fährt, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ εἰς ἱερὸν τόπον ἀποδημία. -ln, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ὀδοπορία. ἡ προσκυνητρία. -n, *v. i. h.* εὐ *s.* ἀποδημῆω εἰς ἱερὸν τόπον. ὀδοπορέω. -schaft, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀποδημία εἰς ἱερὸν τόπον ἢ ὁμᾶς προσκυνητῶν. -stäbe, *m.* (-es, *pl.* -stäbe), ἡ ὀδοπορικὴ βακτηρία. -tasche, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ὀδοπορικὴ πήρα.
- Pilgrim**, *s.* Pilger.
- Pil'le**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ καταπότιον [τὸ χάπι]. (*fig.*) ἡ δυσάρεστος παρατήρησις.
- Pilō'**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ προφρεὺς, ὁ πλωτάρχης, ὁ ναυηγός, ὁ ναυηγέτης [ὁ πιλότος].
- Pilz**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ μύκης, ὁ ἀμάντης [ὁ μανίτης*, τὸ μανιτᾶρι].
- Pil'zich**, *adj.* μυκητίνος.
- Pim'pellig**, *adj.* ἀπαλός, μαλακός, μαλθακός.
- Pim'perruss**, *f.* (-, *pl.* -nüsse), τὸ κωνίον, τὸ πιστάχιον [τὸ φιστίχι]. -baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ πιστάχη, ἡ τέρμινθος.

Pimplaele, *f.* (—, *pl.* -n), φυτόν, ἡ καυκαλίς, τὸ τράγιον [ἡ καυκαλήθρα].

Pinakotbék', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πινακοθήκη.

Pincele, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τριγολαβίς, τὸ τριγολάβιον ἡ λαβίς [ἡ τσιμπίδα].

Pine, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πιτυίς, ὁ κῶνος τῆς πίτυος [τὸ κουκκουνάρι]. ἡ πίτυς [ἡ κουκκουναριά].

Pinten-baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ πίτυς, ἡ κωνοφόρος [ἡ κουκκουναριά]. -kern, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πιτύϊνος κόκκαλος, τὸ πιτύϊνον κάρυον. -zapfen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πιτύϊνος κῶνος, ὁ στρόβιλος πίτυος [τὸ κουκκουνάρι].

Pinne, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κῶνῶξ, ὁ γόμφος, ὁ ἠλίσκος [τὸ καρφάκι]. ὁ οἶαξ [τὸ δοιάκι τοῦ τιμονιοῦ].

Pinsel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τριχοδέσμιον, ἡ τριχοδεσμία, ὁ χρωστήρ [τὸ πινέλο]. (*fig.*) ὁ βλιτομάμας, ὁ μαμαμάκθος, ὁ ἠλιθίος, τὸ ζῦρον, τὸ κτήνος, ὁ βλάξ [τὸ ζωντόβολον, τὸ τετραπόδον*, ὁ κουτεντέξ]. -el, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἐπισυρμός, ἡ ἀλειψίς [τὸ πασαλείμμα, τὸ μουντζούρωμα]. (*fig.*) ἡ ἠλιθιότης, ἡ βλακία. -n, *v. i. h.* χρωματουργέω, χρωματίζω ἄλειψω, χρίω [πασαλείψω, μουντζουρόνω]. -stiel, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ λαβίς χρωστήρος. -strich, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ χρωσίς, τὸ χρώσμα, ὁ χροῖσμός, τὸ χρωμάτισμα [ἡ ἀλειμματιά].

Pisnier, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σκαπανεύς.

Pippen, *v. i. h.* πιπιζῶ, τιτιζῶ, σπιζῶ.

Pip-hahn, *m.* (-s, *pl.* -hähne), ὁ πιπιζων ἀλεκτροῦν. -huhn, *n.* (-s, *pl.* -hühner), τὸ πιπιζων ὄρνιθον. -vogel, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τὸ πιπιζων πτηνόν.

Pipps, *m.* (-es), ἡ λέπη, ἡ κόρυθα (ὄρνιθων) [ἡ τσούφνα].

Pirak, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πειρατής.

Pisperm, *v. i. h.* ψιθυρίζω.

Pisse, *f.* (—), τὸ οὔρον, τὸ οὔρημα, »τὸ κάτουρον«. -n, *v. i. h.* οὔρέω,

ὀμιγέω, »κατουρέω«. oft —, οὔρηω συχνά [συχνοκατουρέω]. in etwas —, ἐνουρέω. —, *n.* (-s), ἡ οὔρησις. -r, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οὔρητής [ὁ κατρουλάξ]. -rn, *v. i. h.* οὔρητιάω, οὔρησιέω.

Pissoir, *n.* (-s, *pl.* -s), **Piss'winkel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ οὔρητήριο.

Pistā'ie, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πιστάκιον, τὸ κωνίον [τὸ φιστικί]. -nbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ πιστάκη, ἡ τέρμινθος [ἡ φιστικιά].

Pisstopf, *s.* Nachttopf.

Pistöl, *n.* (-s, *pl.* -e), **Pistöl'e**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πιστόλα (νόμισμα = 13,66 δραχμαί).

Pistole, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πιστόλιον. -nhölster, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ πιστολοθήκη. -nschuss, *m.* (-es, *pl.* -schüsse), ἡ βολή πιστολλου [ἡ πιστολιά].

Piston, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ ἐμβολον.

Plack, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ πλάξ. (*fam.*) ἡ ταλαιπωρία, ἡ βάσανος.

Plackaf, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τοιχοκόλλημα, ἡ τοιχοκόλλησις.

Pläcken, *v. i. h.* (*fam.*) βασανίζω, ταλαιπωρέω [παιδέω], *s.* Plagen.

Plackere', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ βάσανος, ὁ μόχθος, ἡ βαρεῖα ἐργασία.

Plä'ge, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ταλαιπωρία, τὸ κακόν, ἡ βάσανος, τὰ δεινά. ἡ μάστιξ, ὁ λυμεών. -geist, *m.* (-es, *pl.* -er), ὁ κακοδαίμων, ὁ παλαμναῖος, ὁ βασανιστής. die ägyptischen —n, αἱ πληγαὶ τῆς Αἰγύπτου. -götin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ Ἐρινός.

Plägen, *v. i. h.* ταλαιπωρέω, κακουχέω, κατατρέχω, βασανίζω, τυραννέω [παιδέω]. sich —, *v. r. h.* βασανίζομαι, ταλαιπωρόμαι [παιδέομαι].

Plägeteufel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κακοδαίμων, ὁ τύραννος δαίμων.

Plagiat, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ λογοκλοπία. -or, *m.* (-s, *pl.* -toren), ὁ λογοκλόπος, ὁ λωποδύτης.

Plaid, *m.* εἰς *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ χλαῖνα, τὸ μάλλινον κάλυμμα, τὸ σκωτικόν ἐπένδυμα.

- Plaldī ren**, *v. i. h.* συνηγορέω, ὑπεραπολογίαίμαι.
- Plaldoyer**, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ συνηγορία, ἡ ὑπεραπολογία.
- Plalsir**, *n.* (-s), ἡ εὐχαρίστησις, ἡ ἴδωνή. -*lleh*, *adj.* εὐάρεστος, εὐχάριστος, διασκεδαστικός.
- Plakāi**, *n. s.* Plackat.
- Plān**, *adj.* ἰσόπεδος, ἐπίπεδος. —, *m.* (-es, *pl.* Plāne), τὸ σχέδιον. τὸ ἐπίπεδον. (*fig.*) etwas auf den — bringen, προφέρω εἰς τὸ μέσον.
- Plāne**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ χονδρόπανον, τὸ παραβόπανον.
- Plāne**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἰσόπεδον, τὸ ἐπίπεδον.
- Plānen**, *v. i. h.* σχεδιάζω. -*messung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπιπεδομετρία.
- Planēt**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πλανήτης. Jemandem aus den —en wahrsagen, ὠροσκοπέω τινά.
- Planētenbahn**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ τροχιά τῶν πλανητῶν. -*lauf*, *m.* (-s), ἡ περιφορὰ τῶν πλανητῶν. -*system*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πλανητικὸν σύστημα.
- Plāngemäss**, *adj.* & *adv.* σύμμετρος πρὸς σχέδιον, *s.* Planmässig.
- Plani-glob**, *m.* (-en, *pl.* -en), τὸ ἐπιπεδοσφαίρον, τὸ ἐπιπεδοσφαίριον. -*metrie*, *f.* (-), ἡ ἐπιπεδομετρία.
- Planiren**, *v. i. h.* ὀμαλίζω, ἐξισώω, ἰσάζω λεαίνω. —, *n.* (-s), ὁ ὀμαλισμός, ἡ ἐξίσωσις, ἡ ἰσοπέδωσις.
- Planir wasser**, *n.* (-s), τὸ κολλῶδες ὕδωρ.
- Plānkammer**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀρχεῖον σχεδίων, τὸ σχεδιοφυλάκιον.
- Planke**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ στερεὰ σανίς. ὁ φραγμός, ἡ περιφραγή, ὁ περιφραγμός.
- Plänkelei**, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ἀκροβολισμός, ἡ ἀψιμαχία, ὁ διακροβολισμός [ὁ ἀνεμοπόλεμος].
- Plänkeln**, *v. i. h.* ἀκροβολίζομαι, διακροβολίζομαι, ἀψιμαχέω.
- Plänkler**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀκροβολιστής, ὁ ἀψιμαχος.
- Plān-kou-kān**, *adj.* ἐπιπεδόκοιλος. -*veit*, *adj.* ἐπιπεδόκυρτος, κρυπτεπίπεδος.
- Plān-lös**, *adj.* & *adv.* ἀνευ σχεδίου· ἄσκοπος. -*lösigkeit*, *f.* (-), ἡ ἄλλειψις σχεδίου. -*mässig*, *adj.* κατὰ σχέδιον γενόμενος, σκοπτικὸς συστηματικός. -*mässigkeit*, *f.* (-), ἡ κατὰ σχέδιον συμμετρία· ἡ σκοπιμότης· ἡ συστηματικότης.
- Plantäge**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ φυτεία· τὸ φυτώριον.
- Plapperel**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πολυλαλία, ἡ λαλαγή, ἡ φλυαρολογία, ἡ λογοδιάρροια.
- Plapperer**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πολυλόγος, ὁ λάλος, ὁ πολύλαλος, ὁ φλύαρος [ὁ παππατρέχας]. -*haft*, *adj.* λάλος, πολύλαλος, πολυλόγος, φλύαρος. -*maul*, *n.* (-s, *pl.* -mäuler), ὁ ἀθυρόστομος, ὁ πολύλαλος, τὸ κρόταλον, ὁ φλυαρολόγος, ὁ ἀδολεσχῆς [ὁ πολυλογᾶς]. -*n*, *v. i. h.* φλυαρέω, πολυλαλέω, ἀδολεσχέω. —, *n.* (-s), ἡ λαλιά, ἡ λαλαγή, ἡ φλυαρολογία. -*tasche*, *f.* (-, *pl.* -n), *s.* Plappermaul.
- Plārren**, *v. i. h.* ὀλολύζω, κλαυθμυρίζω, κλαίω. —, *n.* (-s), ἡ ὀλολυγή, ὁ κλαυθμυρισμός.
- Pläsir**, *s.* Plaisir.
- Pla'stik**, *f.* (-), ἡ πλαστική.
- Pla'stisch**, *adj.* πλαστικός.
- Platāne**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πλάτανος.
- Platīn**, *n.* (-s), **Plātina**, *n.* (-s), ὁ λευκόχρυσος [ἡ πλατίνα].
- Platīn-chlorid**, *n.* (-es), ὁ χλωριούχος λευκόχρυσος. -*schwamm*, *m.* (-es, *pl.* -schwämme), (in der Chemie) ὁ σπόγγος λευκοχρόσου.
- Plātton**, *m.* (-s), ὁ Πλάτων.
- Platōn-iker**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πλατωνικός (φιλόσοφος). -*isch*, *adj.* πλατωνικός. -e Schule, ἡ πλατωνική σχολή. -e Liebe, ὁ πλατωνικός ἔρως.
- Platsch**, *m.* (-es, *pl.* -e). ἡ παταγή, ὁ πάταγος.
- Platschen**, *v. i. h.* πλαταγέω, παταγέω. —, *n.* (-s), ἡ παταγή, ὁ πάταγος.

- Plätschern**, *v. i. h.* κελαρύζω, μορμύρω, ροθιάζω. — *n.* (-s), ὁ κελαρυσμός, ὁ μορμυρισμός.
- Platt**, *adj.* ὁμαλός, ἰσόπεδος· πεπλατυσμένος, στρωτός, πατητός, πλακωτός [πατσουρός, πατωτός]. (*fig.*) πεπατημένος, πολυπάτητος, κοινός, χυδαίος [πρόστυχος]· ἄχαρις, ἀνούσιος, ἀνάλατος, ἀνοστός· [σαχλός]. — *Nase*, ῥίς πεπιεσμένη [πασωτή μύτη]. — *Stirn*, μέτωπον πεπιεσμένον. — *es Land*, τόπος ἐπίπεδος. — *Rede*, ὁμίλια ἄχαρις, ψυχρολογία. — *machen, schlagen*, πιέζω ἰσοπέδως. — *adv.* ἀπ' ἐθείας, ἀντικρυς [ὄρθα κοφτά]. — *abschlagen*, ἀποποιέομαι ἀπ' ἐθείας, ἀποκρούω ἀντικρυς. — *auf dem Bauche*, πρηγής [πίστομα, μπουμπουρα*, μπρούμυττα].
- Platt**, *n.* (—), ἡ χυδαία γλώσσα.
- Platt'breit**, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ σανίς τοῦ σιδηρώματος.
- Platt'chen**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ μικρὰ πλάξ, τὸ ἑλασμάτιον.
- Platt'decke**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὄροφι [τὸ ταβάνι].
- Platt'deutsch**, *n.* (—), ἡ χυδαία γερμανικὴ γλώσσα.
- Platte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πλάξ, τὸ πλατεῖον· τὸ πλάτυσμα, τὸ πέταλον· ἡ φαλάκρα· τὸ ὁμαλιστρον, ἡ ὁμαλιστρα. *mit -n belegen*, πλακοστρωτέω.
- Platt'elsen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὁμαλιστρον, τὸ σιδηρωτρον, τὸ σιδηρον (τοῦ σιδηρώματος).
- Platt'en**, *v. i. h.* ὁμαλίζω, λεαίνω, λειώω· σιδηρώνω· — *n.* (-s), ἡ λέανσις, ὁ ὁμαλισμός· ἡ σιδηρωσις, τὸ σιδηρωμα [τὸ σιδέρωμα].
- Platt'er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὁμαλιστής, ὁ λεαντήρ· ὁ σιδηρωτής.
- Platt'erdings**, *adv.* (*fam.*) πάντως, πάντη, ἀπολύτως.
- Platt'erin**, *f.* (—, *pl.* -nen), *s.* Plätt'frau.
- Platt'form**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ὑψίπεδον· τὸ δῶμα· τὸ ἀνάχωμα.
- Platt'frau**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σιδηρώτρια [ἡ σιδερώστρα].
- Platt'fuss**, *m.* (-es, *pl.* -füsse), ὁ πεπλατυσμένος ποῦς. — *füssig, adj.* πλατύπους.
- Platt'helt**, *f.* (—), ἡ ὁμαλότης. (*fig.*) τὸ ἄχαρι, τὸ ἀνούσιον, ἡ ἀηδία [ἡ ἀνοστιά, ἡ σαχλαμάρα].
- Platt'igen**, *v. i. h.* περιπατῶ, ἐπιστρωννύω διὰ πεταλίων. — *n.* (-s), ἡ περιπατάλωσις, ἡ διὰ πεταλίων ἐπίστρωσις. — *i, adj.* στρωτός, ἐστρωμένος. *mit Gold* —, ἐπίχρυσος, περίχρυσος. *mit Silber* —, ἐπάργυρος, περιάργυρος. — *er, m.* (-s, *pl.* —), ὁ στρωτήρ.
- Platt'kopf**, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ πλατυκέφαλος. (*fig.*) ὁ ἀμβλύνομος, ὁ βλάξ. — *köpfig, adj.* πλατυκέφαλος. (*fig.*) ἀμβλύνομος, βαρυσκέφαλος. — *nase, f.* (—, *pl.* -n), ἡ πεπλατυσμένη ῥίς [ἡ πασωτὴ μύτη]. — *näsig, adj.* πλατύρριν [πατσομύτη].
- Platz!** *int.* τράξ!
- Platz**, *m.* (-es, *pl.* Plätze), ἡ θέσις· ἡ τοποθεσία, ὁ τόπος. *viel* — *einnehmen*, καταλαμβάνω πολλὸν τόπον. — *machen*, παραχωρῶ θέσιν, «κάμνω τόπον». *von einem* — *vertreiben*, ἐκτοπίζω. — *gemacht!* — *da!* (κάμετε) θέσιν! *nehmen Sie* —, λάβετε θέσιν, καθήσατε. *den* — *behaupten*, μένω κύριος τοῦ πεδίου. — *greifen*, ῥιζοβολέω, ἐνριζόομαι.
- Platz'chen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ εδριον, ἡ μικρὰ θέσις. (Zucker-) τὸ ζαχαρωτόν.
- Platz'en**, *v. i. s.* καταρρηγνύομαι, ἐρηγνύομαι [σχάζω, σκάνω]· παταγέω, κροτέω. *vor Lachen* —, ἐκδηήσκω ὑπὸ τοῦ γέλωτος [σχάνω ἀπὸ τὰ γέλια]. — *n.* (-s), ἡ ἐρηξις· ἡ κρότησις, ἡ παταγή, ὁ κρότος.
- Platz'kommandant**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐπιτόπιος φρουραρχός. — *fegen*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ (ραγδαίος) ὄμβρος, ἡ ραγδαία βροχή [ἡ μπόρρα, ἡ φουρτῦνα*, ἡ φουρτοῦνα].

Plauderel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ λαλαγή, ἡ φλυαρία, τὸ φλυάρημα, ἡ λογοδιάρροια [ἡ φαφλαταρία].

Plauderer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πολυλόγος, ὁ δάλος, ὁ στωμύλος, ὁ πολυλάλος, ὁ φλύαρος [ὁ πολυλογᾶς]. -haft, *adj.* δάλος, φλυαρῶτης, στωμύλος, πολυλόγος, πολυλάλος, φλύαρος. -haftigkeit, *f.* (—), ἡ πολυλογία, ἡ στωμυλία, ἡ φλυαρῶτης, ὁ δάλος χαρακτήρ. -n, *v. i. h.* πολυλογέω, πολυλαλέω, λαλαγέω, κωτίλλω, φλυαρέω, φλυαροκοπέω. —, *n.* (-s), ἡ φλυαρολογία, ἡ στωμυλία. -tasche, *f.* (—, *pl.* -n), (*fam.*) ὁ ἀθυρόστομος, ὁ φλυαρῶτης, ὁ λαλιστάτος [ὁ φαφλατᾶς].

Plausibel, *adj.* εὐλογος, εὐλογοφανής.

Plaut! *int.* τράξ! πάφ! —, *m.* (-es), (*fam.*) ὁ πάταγος, ὁ θόρυβος.

Plebejer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χυδαίος, ὁ ἐκ τοῦ ὄχλου ἄνθρωπος.

Plebs, *f.* (—), ὁ ὄχλος, ὁ χυδὴν λαός.

Plejad, *pl.* ἡ πλειάς [ἡ πούλια].

Pleuärstlung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐν ἀπαρτίᾳ συνεδρίασις.

Pleonasmus, *m.* (—, *pl.* -men), ὁ πλεονασμός.

Pleuärstisch, *adj.* πλεοναστικός.

Pleuresie, **Pleuritis**, *f.* (—), ἡ πλευρίτις.

Plombiren, *v. i. h.* μολυβδόω· ἐπισφραγίζω διὰ μολύβδου. πληρῶω τὸ κοίλον ὀδόντος.

Plöts, *m.* (-es, *pl.* -e), **Plöts**, *f.* (—, *pl.* -n), ἰχθύς, ὁ λευκίσκος.

Plötslich, *adj.* αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος [ξαφνικός]. —, *adv.* αἰφνης, ἐξαιφνης, αἰφνίδιος, ἄφνω [ἐξαφνα, ξαφνικά]. -keit, *f.* (—), ἡ αἰφνιδιότης.

Plünderhosen, *f. pl.* αἱ πλατσῖαι περισκελίδες, αἱ ἀναξυρίδες, οἱ θύλακοι.

Plump, *adj.* ἀκατέργαστος, ἄδρομερής, ὀγκώδης [χονδροκαυαμμένος]· χονδροκόπος, βαρῦσμος, βαρῦς· σκαιός, ἀκομψος, ἀδέξιος.

Plumpen, *v. i. s.* πίπτω βαρέως.

Plumpheit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ χονδρότης, ἡ ἄδρομέρεια, ἡ χονδροκοπία· ἡ βαρῦτης, ἡ σκαιότης, ἡ ἀδέξιότης.

Plumps! *int.* πάφ! πάτ! τύφλα!

Plumpsack, *m.* (-es, *pl.* -säcke), ἡ σχοινοφιλίνδα [ὁ στρόμπος, τὸ στρουμπί].

Plumpsen, *v. i. s.* πίπτω βαρέως.

Plunder, *m.* (-s), τὸ ῥάκος, τὰ ῥάκη [τὰ κουρέλλια, τὰ παληόπανα]. (*fig.*) τὸ ἀσήμαντον πρᾶγμα, τὸ παραμικρόν.

Plünderel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ λεηλασία, ἡ διαρπαγή.

Plünderer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λεηλάτης, ὁ σκληρτής. — einer Kirche, ὁ ἱερόσυλος.

Plunderkammer, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀποθήκη ῥακῶν, ἡ γρουτοδόκη.

Plündern, *v. i. h.* λεηλατέω, σιλάω, σιλεύω, διαρπαζέω, ληστεύω [καταγδύω, διαγούμιζω]. eine Kirche —, ἱεροσυλέω, σιλάω ναόν. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαρπαγή, ἡ λεηλασία, ἡ σύλησις [τὸ διαγούμισμα]. — einer Kirche, ἡ ἱεροσυλία, ἡ σύλησις ναοῦ.

Plural, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πληθυντικός (ἀριθμός). -ität, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πλεονότης.

Plusquamperfekt(um), *n.* (-s), ὁ ὑπερσυντέλικος, ὁ ὑπερσυντέλικός.

Plutokratie, *f.* (—), ἡ πλουτοκρατία.

Plütton, *m.* (-s), ὁ Πλούτων.

Plutonisch, *adj.* πλουτώνιος.

Pluviometer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ υετόμετρον, τὸ ὀμβρόμετρον.

Pneumatisch, *adj.* πνευματικός, ἀέριος.

Pöbel, *m.* (-s), ὁ ὄχλος. -haft, *adj.* ὀγκώδης, ὀγκώδης, συρφετώδης. -haftigkeit, *f.* (—), τὸ συρφετώδες, ἡ ὀγκώδης, ἡ χυδαίότης. -haufe, *m.* (-ns), ὁ ὄχλος, ὁ συρφετός [τὸ σκυλολόγι]. -herrschaft, *f.* (—), ἡ ὀγκοκρατία. -spräche, *f.* (—), ἡ χυδαία γλώσσα. -wort, *n.* (-es, *pl.* -wörter), ἡ χυδαία λέξις.

- Póchen**, *v. t. h.* κρούω, κτυπέω, πατάσσω. —, *v. i. h.* κρούω' πάλλομαι, πάλλω. *an die Thür* —, κρούω τὴν θύραν. *das Herz rocht*, ἡ καρδία πάλλει. (*fig.*) *auf etwas* —, ἀλαζονεύομαι, κομπάζω, γαυριῶν ἐπί τινι. —, *n.* (-s), ἡ κρούσις, ἡ κρότης· οἱ παλμοί. (*fig.*) ἡ ἀλαζονεία, ὁ κομπασμός.
- Pócken**, *f. pl.* ἡ φλογιάς νόσος, αἱ εὐφλογίαι [ἡ βλογιαίς]. -gift, *n.* (-es), τὸ δηλητήριον τῶν εὐφλογιῶν. -grübe, -narbe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ στίγμα εὐφλογιῶν [ἡ βλογοκοιμαῖδα]. -krank, *adj.* εὐφλογιῶν [βλογιάρης]. -narbig, *adj.* κατάστικος ὑπὸ τῶν εὐφλογιῶν [βλογοκοιμένος, βλογοφαγωμένος].
- Pódagra**, *n.* (-s), ἡ ποδάγρα.
- Pedāgrisch**, *adj.* ποδαγρικός.
- Pedagrist**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ποδαγρός, ὁ ποδαγρικός.
- Poem**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ποίημα.
- Poesie**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ποίησις.
- Poēt**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ποιητής. -ik, *f.* (-), ἡ ποιητικὴ. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ποιήτρια. -isch, *adj.* ποιητικός.
- Polnē**, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ πόντος (χαρτοπαγίνου).
- Polkäl**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ σκόφος, τὸ (μέγα) ποτήριον, ἡ κύλιξ.
- Pökel**, *m.* (-s), ἡ ἄλμη [ἡ σαλαμούρα]. -fass, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ δοχεῖον ταριχίου, τὸ ἀλμειωτήριον. -fleisch, *n.* (-es), τὸ τάριχος, τὸ ταριχευτὸν κρέας, τὸ ἄλμιον. -häring, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ταριχευτὴ μαινίς. -n, *v. t. h.* ταριχεύω, ἀλμεύω. —, *n.* (-s), ἡ ταριχεύα, ἡ ταριχεύσις, ἡ ἄλμεισις.
- Polkuli ren**, *v. i. h.* κωθωνίζομαι, κρατηρίζω [σβανάρω].
- Pol**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πόλος.
- Poljār-bär**, *m.* (-en, *pl.* -en), ἡ πολιτὴ ἀρκτος. -isi ren, *v. t. h.* ἀποτελέω πόλωσιν τοῦ φωτός, πόλω. -isi rang, *f.* (-), ἡ πόλωσις, ἡ συμπαλληλαύγια. -krels, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πολιτικὸς κύκλος. -stern, *m.* (-s), ὁ πολιτικὸς ἀστήρ, ὁ ἀρκτούρος. -sirkel, *s.* Polarkreis.
- Pöle**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ Πολωνός.
- Polef**, *f.* (-), φυτὸν, ἡ βλάχων [τὸ φλησκούνι].
- Pole' mlk**, *f.* (-), ἡ πάλη, ἡ διαμάχη, ἡ λογομαχία· ἡ θρησκευτικὴ ἀμυνα. -er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πρόμαχος τῆς ἐκκλησίας.
- Pole' misch**, *adj.* ὑπέρμαχος, ἀμυντικός.
- Pöf höhe**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ὕψος τοῦ πόλου, τὸ ἔξαρμα.
- Pölin**, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ Πολωνία.
- Polit'en**, *v. t. h.* λαίνομ, λειώω [μαγληνίζω*]· στυλιπνῶ, στυλιβοποιῶ, ὑδαλίζω. -er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ στυλιβωτής, ὁ λεαντήρ, *ὁ ὑδαλιστής. -stähl, *m.* (-s, *pl.* -stähle), τὸ στυλιβωτρον [τὸ γυαλιστήρι].
- Politik**, *f.* (-), ἡ πολιτικὴ· τὰ πολιτικά.
- Politiker**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πολιτικός.
- Politisch**, *adj.* πολιτικός.
- Politi's ren**, *v. i. h.* πολιτικεύομαι, πολιτικολογέω.
- Politür**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ λειότης· ἡ στυλιπνότης, ἡ στυλιβότης. (*fig.*) ἡ εὐκομψία.
- Polizei**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀστυνομία. -amt; *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ γραφεῖον τῆς ἀστυνομίας. -beamte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος. -büro, *s.* Polizeiamt. -diener, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀστυνομικὸς κλητήρ. -direktor, *m.* (-s, *pl.* -tö ren), ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας. -gericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πταισματοδικεῖον. -gesets, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀστυνομικὸς νόμος. -kommissär, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ διαστυνόμενος. -lich, *adj.* ἀστυνομικός. -meister, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀστυνομός. -minister, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας. -ordnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀστυνομικὴ διάταξις. -präsekt, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας, ὁ ἀστυνόμος. -richter, *m.*

- (-s, *pl.* —), ὁ πταισματοδίκης.
 -wesen, *n.* (-s), τὰ ἀστυνομικά.
 -würdig, *adj.* ἐναντίος πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις.
- Polizist**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀστυνομικὸς κλητῆρ· ὁ ὑπάλληλος τῆς ἀστυνομίας. *ein geheimer* —, ὁ κατάσκοπος τῆς ἀστυνομίας.
- Polka**, *f.* (—, *pl.* -s), ἡ πόλκα.
- Pollution**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ βρῦσις, ἡ σπερματόρροια, ὁ ὄνειρωγμός.
- Polnisch**, *adj.* πολωνικὸς.
- Polonaise**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πολωνικὸς χορὸς [ἡ μαξιλάρα].
- Polster**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ τόλη, ἡ στιβάς, τὸ στρωμάτιον [ἡ προσκεφαλὰ, ἡ μαξιλάρα]. — *n*, *v. t. h.* στρωννύω, διαστοιβάζω, παραγμιζώ. — *stühl*, *m.* (-s, *pl.* -stühle), ἡ διαστοιβασμένη καθέκλα.
- Polsterabend**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ταραχῶδης προγαμία ἐσπέρα· τὰ προγάμια. — *geist*, *m.* (-es, *pl.* -er), ἡ μορμῶν, τὸ δαιμόνιον, ἡ μορμῶ [τὸ στοιχειῶ]. — *kammer*, *f.* (—, *pl.* -n), *s. Kumpelkammer*. — *n*, *v. t. h.* θορυβῆν, παταγεῖν [χαλάω τὸν κόσμον, κάνω τοῦ Κουτρούλη τὸν γάμον]. — *n* (-s), ὁ μέγας θόρυβος, τὸ ἀνάστα ὁ θεὸς [τοῦ Κουτρούλη ὁ γάμος].
- Polyeder**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πολύεδρον. — *chromie*, *f.* (—), ἡ πολυχρωμία. — *chromographie*, *f.* (—), ἡ πολυχρωμογραφία. — *gamie*, *f.* (—), ἡ πολυγαμία. — *glotte*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πολύγλωσσος βίβλος. — *gon*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πολύγωνον. — *hist*, *m.* (-s, *pl.* -is/ren), ὁ πολυϊστῶρ, ὁ πολυϊστορήτορ. — *kytledonen*, *pl.* τὰ πολυκοτυλιθόνα φυτὰ. — *morphismus*, *m.* (—), ἡ πολυμορφία, ἡ ἑτερομορφία (τοῦ αὐτοῦ σώματος).
- Poly**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πολύπους, τὸ πολυπόδιον. — *enarme*, *m.* *pl.* αἱ πλεκτάναι πολύποδος. — *enartig*, *adj.* πολυποδώδης.
- Polytechniker**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σπουδαστῆς τοῦ πολυτεχνείου. — *tech* *n* *l* *u* *m*, *n.* (-s), τὸ πολυτεχνεῖον. — *tech* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m*, *adj.* πολυτεχνικός. — *tech* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m*, τὸ πολυτεχνεῖον. — *tech* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m*, ἡ πολυθεία. — *tech* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m*, ὁ πολύθεος. — *tech* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m* *n* *l* *u* *m*, *adj.* πολύθεος.
- Pomade**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μυραλοιφή, τὸ παχύμυρον [ἡ πομάδα]. — *nbüchse*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μυροθήκη, ἡ χρισματοθήκη.
- Pomädig**, *adj.* (*fam.*) φλεγματικὸς, ἀτάρακτος, ἀπαθής.
- Pomadisiren**, *v. t. h.* χρίω διὰ μυραλοιφῆς, μυραλοιφῆν.
- Pomeranise**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πορτοκάλιον.
- Pomeranzenbaum**, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ἡ πορτοκαλέα. — *blüthe*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀνθήλη πορτοκαλέας. — *farbig*, *adj.* πορτοκαλόχρους, πορτοκαλοειδής. — *garten*, *m.* (-s, *pl.* -gärten), ὁ πορτοκαλεῶν. — *haus*, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ φυτώριον πορτοκαλεῶν, ὁ πορτοκαλεῶν. — *safft*, *m.* (-es), ὁ χυμὸς πορτοκαλεῶ. — *schale*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φλοιὸς πορτοκαλεῶ. — *trank*, *m.* (-es, *pl.* -tränke), — *wasser*, *n.* (-s), ἡ πορτοκαλάς, τὸ πορτοκαλδνερον.
- Pomolog**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὄπωρολόγος. — *ist*, *f.* (—), ὁ ὄπωρολογία.
- Pomp**, *m.* (-es), ἡ πομπή, ἡ μεγαλοπρέπεια.
- Pomphaft**, *pompös*, *adj.* πομπικὸς, πομπώδης, μεγαλοπρεπής.
- Ponten**, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ πάκτων, ὁ γεφυροπάκτων. — *ist*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ γεφυρωτής.
- Pöny**, *m.* (-s, *pl.* -s), τὸ ἱππάριον.
- Pöpanz**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ λάμια*, ἡ μορμῶ [ὁ δράκος, ὁ μπαμπάλια*, τὸ μιάρό*, ἡ μαμουνα].
- Pöpe**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ (ῥῶσος) ἱερέυς.
- Pöp**, *m.* (-s, *pl.* -s), (*fam.*) ὁ πρωχτός, ὁ ἀφερόων [ὁ πιαίνος, ὁ κωλάκης].
- Populär**, *adj.* δημῶδης, δημοτικὸς, φιλόδημος, δημοφιλής. — *arisiren*, *v. t. h.* καθιστάω δημῶδη,

γενικεύω παρά τῷ λαῷ. -artität, *f.* (—), ἡ δημοτικότης. ἡ πάγκοινος εὐκαταλήψια. -allōn, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ πληθυσμός (τῶν κατοίκων).
Pör, *m.* (—, *pl.* -en), ὁ πόρος.
Porös, *adj.* πορώδης.
Porosität, *f.* (—), τὸ πορώδες.
Porphyr, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πορφύρης (λίθος) [τὸ κόκκινο σομακ].
Portäl, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ πυλῶν, τὰ θυρώματα.
Portebälse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φορεφόν, τὸ φέρτρον.
Portefeulle, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ χαρτοφυλάκιον.
Portemonnaie, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ βάλαντιον, τὸ χρηματοφυλάκιον.
Portier, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ (δυνατὸς) ἀγγλικὸς ζῦθος.
Portier, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ θυρωρός.
Portikus, *m.* (—, *pl.* -se), ἡ στοά, τὸ περίστωον.
Portiön, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μερίς, ἡ δόσις. nach -en, πρὸς μερίδα, κατὰ μερίδας.
Portio, *n.* (-s), τὸ κόμιστρον, τὰ κόμιστρα, τὸ φέρτρον. τὰ ταχυδρομικὰ (ἐξόδα). (Brief-) τὸ ἐπιστολαγώνιον. -frei, *adj.* ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν (τελῶν).
Portrait, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ εἰκονογραφία, ἡ προσωπογραφία. -iren, *v. t. h.* εἰκονογραφεῖν. -maler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ εἰκονογράφος, ὁ προσωπογράφος. -malerei, *f.* (—), ἡ εἰκονογραφία, ἡ προσωπογραφία.
Portulack, *m.* (-s), φυτὸν, ἡ ἀνδράγχνη, ἡ ἀνδράχνη* [ἡ ἀντράκλα, ἡ γλιστρίδα].
Portwein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ οἶνος τοῦ Ὀπόρτου.
Porzellan, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ μορρία, ἡ μόρρα, ἡ πορσελλάνη [τὸ φαρφοῦρ]. -en, *adj.* ἐκ πορσελλάνης, μόρρινος. -fabrik, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐργαστάσιον πορσελλάνης, τὸ μορροποιεῖον. -handel, *m.* (-s), ἡ ἐμπορία τῆς πορσελλάνης. -maler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ζωγράφος πορσελλάνης. -malerei, *f.* (—), ἡ ζωγραφία ἐπὶ τῆς πορσελλάνης, ἡ μορ-

ρογραφία. -masse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὕλη πορσελλάνης, τὸ ὕλικόν μόρρας -schale, -schnecke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ (κυρπαία) χοιρίνη [ἡ μαρίτσα]. -waare, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μόρρινον σκεῦος, τὸ ἀγγεῖον πορσελλάνης.
Posamentirarbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κρασπεδοποιία, ἡ τεχνουργία παρυφῶν. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τεχνουργὸς παρυφῶν, ὁ κρασπεδοποιός [ὁ καζάκης].
Posaune, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σάλπιγξ. — blasen, σαλπίζω.
Posaunen, *v. t. & i. h.* σαλπίζω. -bläser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σαλπικτής, ὁ σάλπιστής. -schall, *m.* (-s), -tön, *m.* (-s, *pl.* -töne), τὸ σάλπισμα.
Posaunist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ σαλπικτής, ὁ σάλπιστής.
Positiven, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θέσις, ἡ στάσις.
Positiv, *adj.* θετικὸς. —, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ θετικὸς βαθμὸς. -ismus, *m.* (—), ὁ θετικισμὸς. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ θετικιστής.
Positiv, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ στάσις τοῦ σώματος, ἡ κορμοστασία.
Posse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βωμολοχία, ἡ παιγνία, τὸ βωμολοχεῦμα, ἡ ἀστεϊότης [τὸ μασκαράδικι]. -n treiben, -n reißen, βωμολοχεύομαι, γελωτοποιεῖν, βωμολογεῖν. -n! ἀνοησθαί! ἀνεμύλια! [μασκαράδικια! κοραφέζαλα! κολοκῦθια 'ς τὸ πατερδ!]. das sind -n, αὐτὰ εἶνε παραμύθια, τοιαῦτα λέγουσιν εἰς τὸν κλύδωνα.
Possen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σκῶμμα, ὁ ἐμπαιγμὸς, τὸ περίπαιγμα. Jemandem zum —, εἰς τὸ πείσματινος. Jemandem einen — spielen, παρασκευάζω τινὶ γλευασμὸν [τοῦ φθειάσω μασκαράδικι]. -haft, *adj.* παιγνιώδης, εὐτράπελος, ἀστεϊὸς, βωμολόχος [μασκαράτζης, καραγκιόλης]. -macher, -reisser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βωμολόχος, ὁ γελωτοποιός, ὁ γελοιστής [ὁ καραγκιόλης, ὁ μασκαράτζης, ὁ μεσομερῆς*, ὁ νεράϊδος*]. -reisserel, *f.* (—, *pl.* -en),

- ή βωμολοχία, ή άστειούνη, ή άστειούτης. -reisserisch, *adj.* βωμολοχικός. s. Possenhaft. -spiel, *n.* (-s, *pl.* -e), ή άστειούνη, τὸ άστειουμα.
- Possesiv'**, *adj.* κτητικός. -pronomen, *n.* (-s, *pl.* -nōmina), -um, *n.* (-s, *pl.* -va), ή κτητική άντωνυμία.
- Possler l'ich**, *adj.* άστειός, κωμικός. -keit, *f.* (-), ή άστειούνη, ή κωμικήτης.
- Post**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ταχυδρομείον. ή άγγελία, ή είδησις [τὸ μαντάτο]. ὁ σταθμός. mit der —, διά τοῦ ταχυδρομείου. mit umgehender — antworten, άποκρίνομαι διά τοῦ άμέσως έπιστρέφοντος ταχυδρομείου.
- Postament**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ βάθρον, τὸ ύπόβαθρον. ὁ στυλοβάτης.
- Post-amt**, *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ γραφεῖον τοῦ ταχυδρομείου. τὸ ύπόβρυγμα έν τῷ ταχυδρομείῳ. -beamte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ταχυδρομικός ύπάλληλος. -bericht, *m.* (-es, *pl.* -e), ή κοινοποιήσις ταχυδρομείου. -bote, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ταχυδρόμος. ὁ γραμματοφόρος. -dampfschiff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ταχυδρομικόν άτμόπλοιον.
- Post-datiren**, *v. t. h.* χρονογραφεῖν διά παρελθούσης χρονολογίας, έπιχρονολογεῖν.
- Post-deklaration**, *f.* (-, *pl.* -en), ή έν τῷ ταχυδρομείῳ δήλωσις. -direktion, *f.* (-, *pl.* -en), ή διευθυνσις τοῦ ταχυδρομείου. -direktor, *m.* (-s, *pl.* -toren), ὁ διευθυντής ταχυδρομείου.
- Postement'**, s. Postament.
- Posten**, *m.* (-s, *pl.* -), ή (τεταγμένη) θέσις. ή φρουρά. τὸ χρηματικόν ποσόν. τὸ μολυβδούν σφαιρίον [τὸ καθρέτο*]. er hat einen guten —, έχει θέσιον έπικερδῆ. in einzelnen — bezahlen, πληρῶν εις διαφόρους δόσεις. -weise, *adv.* κατά ποσά, κατά δόσεις.
- Post-expedient**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ταχυδρομικός ύπάλληλος. -expedition, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ γραφεῖον τοῦ ταχυδρομείου. -frei, *adj.* ελεύ-
- θερος ταχυδρομικῶν (τελῶν). -geld, *n.* (-es, *pl.* -er), τὰ ταχυδρομικά τέλη. -halter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ίπποδότης ταχυδρομείου. -halterei, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ίπποστάσιον ταχυδρομείου, ὁ ταχυδρομικός ίππών. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ ταχυδρομείον. -horn, *n.* (-s, *pl.* -hörner), τὸ ταχυδρομικόν κέρας.
- Postille**, *f.* (-, *pl.* -n), ή έκκλησιαστική διδασχ. ή συλλογή διδασχῶν, τὸ διδασχολόγιον. -meister, *m.* (-s, *pl.* -), (*fam.*) ὁ λογοκόπος ιεροκέρυξ.
- Postillon**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ίππηλάτης ταχυδρομικῆς άμάξης, ὁ άγχαρος.
- Postir-en**, *v. t. h.* τοποθετεῖν. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή τοποθέτησις.
- Post-jacht**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ταχυδρομικόν πλοίαριον. -karte, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ έπιστολικόν δελτάριον. ὁ τοπογραφικός χάρτης τῶν ταχυδρομείων. -klepper, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ καθάλλης, ὁ γίννος [τὸ παληάλογον]. -knecht, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ άγχαρος, s. Postillon. -kutsche, *f.* (-, *pl.* -n), ή ταχυδρομική άμαξα. -lägernd, *adj.* έν τῷ ταχυδρομείῳ άποκείμενος. —, *adv.* μενέτω έν τῷ ταχυδρομείῳ. -marke, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ γραμματόσημον. -melle, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ταχυδρομικόν μίλιον (≡ 7,5 χιλιάμετρα). -meister, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ διευθυντής τοῦ ταχυδρομείου.
- Poste**, *n.* (-s), ή θέσις. (*fam.*) -fassen, τοποθετέομαι, λαμβάνω θέσιον.
- Post-papier**, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ταχυδρομικός χάρτης, τὸ έπιστολικόν χαρτίον. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ταχυδρομικός ίππος, ὁ άγχαρος ίππος. -reisende, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ έπιβάτης, ὁ διά τοῦ ταχυδρομείου ταξειδιώτης. -schaffner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ έπιστάτης ταχυδρομείου. -schein, *m.* (-s, *pl.* -e), ή ταχυδρομική άπόδειξις. τὸ ειστήριον ταχυδρομείου. -schiff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ταχυδρομικόν πλοιον. -schleicher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κατα-

- χραστής ταχυδρομείου. —sekretär, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ γραμματεὺς ταχυδρομείου. —skriptum, *n.* (-s, *pl.* -ia), τὸ ὑστερόγραφον. —station, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ταχυδρομικὸς σταθμὸς. —stempel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ταχυδρομικὴ σφραγίς. —strasse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λεωφόρος ταχυδρομείου. —tag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα τοῦ ταχυδρομείου. —taube, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ταχυδρόμος περιστέρα. —taxe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ταχυδρομικὴ διατιμησις.
- Postulāt**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ αἰτήμα.
- Post-verbinding**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία. —vertrāg, *m.* (-es, *pl.* -trāge), ἡ ταχυδρομικὴ σύμβασις. —verwalter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διοικητὴς τῶν ταχυδρομείων. —wāgen, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ταχυδρομικὴ ἄμαξα. —wechsel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀλλαγὴ ταχυδρομικῶν ἑπιπῶν ὁ ταχυδρομικὸς σταθμὸς. —wēsen, *n.* (-s), τὰ ταχυδρομικὰ (πράγματα). —selchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ταχυδρομικὴ σφραγίς. —sūg, *m.* (-es, *pl.* -sūge), ἡ ταχυδρομικὴ ἀμαξοστοιχία ἡ ταχυδρομικὴ συνωρίς.
- Potāge**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κρεβζωμος.
- Potāsche**, *f.* (—), ἡ πότασσα, τὸ ἀνθρακικὸν κάλιον.
- Potāslum**, *n.* (-s), τὸ κάλιον, τὸ πῶτασιον.
- Potentāl**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐξουσιάρχης, ὁ κυριάρχης.
- Potenz**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δύναμις. die dritte —, ὁ κύβος. die vierte —, ἡ δυναμοδύναμις. die sechste —, ὁ δυναμόκυβος. die neunte —, ὁ κυβόκυβος. —Igen, *v. i. h.* ἀνυψῶ (ἀριθμὸν) εἰς δύναμιν.
- Pot'pourri**, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ σύμμεκτον μέλος, τὸ μουσικὸν ἀνθολόγημα, τὸ μωσαϊκόν.
- Pot'isches Übel**, *n.* ἡ σπονδυλαρθροκία.
- Pot'asche**, *s.* Potasche.
- Potisl Potstausend!** *int.* Ἡράκλεις! βαβα! παπα! μέγας εἶσαι κύριε! [βρε γιὰ τὸ θεό].
- Pourparler**, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ διαπραγματεύσις.
- Poussi ren**, *v. i. h.* (*fam.*) νοστιμιόματι, ἀρεσκεύομαι, ἑνασμενίζομαι, ἐργολαβίω, *s.* Hoffiren.
- Prä**, *n.* (-s), (*fam.*) ἡ πρωτεία, ἡ πρωτοβουλία. das —haben, προηγέομαι.
- Präben de**, *s.* Pfründe.
- Präcedenz**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πρωτεία, ἡ προεδρία, τὰ πρωτεία. —len, *pl.* τὰ προηγούμενα.
- Präceptor**, *m.* (-s, *pl.* -tōren), ὁ παιδαγωγός ὁ διδάσκαλος.
- Präcessiōn**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὀπισθοδρομικὴ πορεία τῆς γῆς, ἡ ὀπισθοδρόμησις τῆς γῆς.
- Prächer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπάιτης [ὁ ζητιάνος, ὁ ζήτουλας, ὁ διακονιάρης].
- Pracht**, *f.* (—), ἡ μεγαλοπρέπεια, ἡ πομπή ἡ πολυτέλεια. — zeigen, δεικνύω μεγαλοπρέπειαν.
- Pracht-aufwand**, *m.* (-es), ἡ πολυτέλεια. —aufsūg, *m.* (-es, *pl.* -sūge), ἡ πομπή. —ausgabe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πολυτελής ἐκδόσις (βιβλίου). —bett, *s.* Paradebett. —gebäude, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα. —grābmāl, *n.* (-s, *pl.* -māler), ὁ μεγαλοπρεπὲς τάφος, τὸ μαυσωλεῖον. —himmel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οὐρανὸς κλίνης, ὁ οὐρανίσκος [τὸ κουβούκλι, ἡ κουρτίνα]. ὁ αἰθριος οὐρανός. ὁ οὐρανίσκος, ὁ ἀήρ. »
- Prächtlg**, *adj.* μεγαλοπρεπής, μεγαλειος λαμπρός.
- Pracht-käfer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βούβρεστις (κάνθαρος). —liebe, *f.* (—), ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πολυτέλειαν, ἡ πολυτέλεια, ἡ φιλευδειξία. —stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πολυτελέστατον πρᾶγμα. —voll, *adj.* μεγαλοπρεπής, μεγαλοπρεπέστατος λαμπρότατος. —wāgen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πολυτελὲς ὄχημα. —werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔργον πολυτελείας.
- Präciptiāl**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἴζημα, τὸ κατακάθισμα.
- Präcis**, *adj.* ἀκριβής. —iōn, *f.* (—), ἡ ἀκριβεία.

Prädestin-atiōn', *f.* (—), ὁ προορισμός.
—*i ren*, *v. i. h.* προορίζω.

Prädial servitūt', *f.* (—), ἡ πραγματικὴ δουλεία.

Prädikāl', *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ κατηγορημα, τὸ κατηγορούμενον. (*fig.*) ὁ τίτλος.

Prädispo-nī ren, *v. i. h.* προδιαθέτω.
—*sitiōn'*, *f.* (—), ἡ προδιάθεσις.

Prädominī ren, *v. i. h.* ὑπερισχύω, ἐπικρατέω.

Präexist-enz', *f.* (—), ἡ προὑπαρξις, ἡ προὑπόστασις. —*i ren*, *v. i. h.* προὑπάρχω.

Präfekt', *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ νομάρχης.
—*ūr'*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ νομαρχία.

Präfix', *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ προτακτικὸν μόριον.

Prägen, *v. i. h.* ἐπιτίθω, ἐπιθλίβω, ἐπιτυπὸ(ν)ω κόπτω, χαράσσω, ἀργυροκοπέω ἐντυπὸ(ν)ω, ἐγγαράσσω.
ins Gedächtniss —, ἐγγαράσσω, ἐντυπῶν εἰς τὴν μνήμην. *Münzen* —, κόπτω νομίσματα. —, *n.* (—s), ἡ χάραξις ἡ ἀργυροκοπία.

Präger, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ χαράκτης. ὁ ἀργυροκόπος.

Prägestock, *m.* (—es, *pl.* —stöcke), ὁ τύπος χαράξεως, ἡ χύτρα.

Prägnant', *adj.* σημαντικὸς, οὐσιώδης.

Prägang, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ τύπωσις, ἡ ἐκτύπωσις ἡ χάραξις.

Prählen, *v. i. h.* ἀλαζονεύομαι, κομπάζω, καυχῶμαι, μεγαλαυγέομαι, μεγαληγορέω (ἐπὶ τινι, *mit etwas*). —, *n.* (—s), ἡ καύχησις, ὁ κομπασμός, ἡ μεγαλαυχία.

Prähler, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ καυχητής, ὁ κομπαστής, ὁ καυχηματίας [ὁ παινέστης, ὁ παινεσιάρης, ὁ φαρφάρς, ὁ καυχησιάρης]. —*el*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μεγαλαυχία, ἡ καύχησις, τὸ καύχημα, ἡ μεγαληγορία, ὁ κόμπος. —*isch*, *adj.* μέγανυχος, κομπαστικὸς, μεγαληγόρος, ἀλαζονικός. —, *adv.* κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς, ἐπιδεικτικῶς.

Prählhans, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ καυχηματίας, ὁ γαῦραξ, ὁ κομπαστής [ὁ καυχησιάρης]. —*sucht*, *f.* (—), ἡ

μανία τῆς μεγαλαυχίας, ἡ κομπομανία. —*süchtig*, *adj.* ἐμμανής πρὸς τὸ καυχᾶσθαι, κομπομανής. —*wort*, *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ κομπώδης λέξις, τὸ ἀμαξιαῖον ῥήμα.

Prähm, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ σχεδία, τὸ πορθμεῖον.

Präjudici-um, *v. i. h.* παραβλάπτω. προδικάζω. —*lich*, *adj.* ἐπιβλαβής, ἐπιζημίως. —*t*, *adj.* ἐκπρόθετος, ἔκκαριος.

Präjudiz', *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ ζημία, ἡ βλάβη. τὸ προδικαστικόν, ἡ προδικασία.

Praktici ren, *v. i. & i. h.* μετέργωμαι, ἐπιτηδεύω, ἔρασκίω· ἐργάζομαι ἐμπράκτως, κάμνω πράξιν, πρακτικεύομαι.

Praktik, *f.* (—), ἡ πρᾶξις, ἡ ἀσκησις ἡ μέθοδος. ἡ καιροσκοπία, ἡ ἀεροσκοπία, ἡ ἀερομαντεία. —*abel*, *adj.* πρακτικὸς πρακτὴς, κατορθωτός, ἐκτελεστός, δυνατός ἐμπρακτος, τελεσφόρος. —*ant*, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ ἐργαζόμενος ἐμπράκτως, ὁ πρακτικεύμενος. —*en*, *f.* *pl.* τὰ τεχνάσματα, τὰ μηχανήματα, αἱ μηχανορραφίαι. —*er*, *m.* (—s, *pl.* —), —*us*, *m.* (—, *pl.* —el), ὁ ἐμπρακτος ἐπιστήμων. —*isch*, *adj.* πρακτικὸς, ἐμπρακτος. βιωφελής. —*er Arzt*, ὁ πρακτικὸς ἰατρός. —*er Mensch*, ὁ ἀνθρώπος πρακτικὸς τοῦ κοινῆ βίου.

Präläl', *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ ἱεραρχῆς, ὁ ἀρχιερεὺς.

Prällimärien, *pl.* τὰ προκαταρκτικά, ἡ προεισαγωγή.

Prall, *adj.* (*fam.*) διαταταμένως, διάτονος, τετανουμένος [τετανωμένος] στερεός. —, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἀντικρότησις, ὁ ἀντίκροτος, ἡ μετὰ κρότου ἀναπήδησις, ἡ ἀνακτύπησις ἡ ἀνάπαλις.

Prallen, *v. i. h.* ἀντικροτέω, ἀναπηδάω μετὰ κρότου, ἀντικτυπέω ἀνάπαλλομαι, ἀντανακλώμαι. —, *n.* (—s), ἡ μετὰ κρότου ἀναπήδησις, ἡ ἀντικρότησις.

Prall-kraft, *f.* (—), ἡ ἐλαστικότης.

is, *m.* (-es, *pl.* -schüsse), ἡ πρὸς βολή, ὁ ἐποστρακισμὸς ἐταλίδι, ἡ πέταλιδες]. -stein, *s.* *pl.* -e), ὁ ἀντανακλαστήρ, σα. -winkel, *m.* (-s, *pl.* —), νία τῆς ἀντανακλάσεως. -en, *v. i. h.* προανακρούω. —, *i.* ἡ προανάκρουσις. -im, (-s, *pl.* -ien), τὸ προανάμα, τὸ μουσικὸν προσίμιον, ἡ κῆ προεισαγωγῆ. -iren, *v. i. h.* προβουλεύομαι, κατέπτομαι, προαναλογίζομαι. *f.* (-, *pl.* -n), τὸ βραβεῖον τὸ ἰ, τὸ ἔπαθλον. τὸ ἀσφάλιστρον. -e, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ λῆμμα, ὑπόθεσις. -i, *v. i. h.* ἐκλάμπω, ἀπατω, λάμπω. —, *n.* (-s), ἡ -s. -m, (-s, *pl.* —), ὁ τόπος ττικῆς ἐκθέσεως, ἡ ἀτιμωτικῆ, τὸ στηλιτευτήριον. an den ellen, καταστηλιτεύω, ἐκθεα-
f. (-, *pl.* -n), ὁ πρόσθιος (ζῶψω).
 p-an-*de*, *adv.* ἐκ προκαταβο-τροκαταβολικῶς. — bezahlen, ἱταβάλλω, προπληρώνω. -an-, *en*, *pl.* -en), ὁ προπληρωτής δρομητής. -atien, *f.* (-, *pl.* ἡ προκαταβολή ἡ προπληρω-νδρομή, ἡ συνεισφορά. -atien's-*f.* (-, *pl.* -n), ὁ κατάλογος ἱταβαλλόντων συνδρομητῶν. -i, *v. i. h.* προκαταβάλλω, προ-ίνω. auf etwas —, προκατα-ο συνδρομῆν εἰς τι. -an-, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ προ-κευαζόμενος, ὁ προκαταρτιζό-*-i*, ὁ προγυμναζόμενος. -an-den-*-i*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ προ-κευαστικὸν σχολεῖον, ἡ προ-ικτικῆ σχολή. -an-, *n.* (-es, *pl.* ἡ σκευασία. -atien, *f.* (-, *pl.* ἡ προπαρασκευή. -iren, *v. i. h.* φρασκευάζω, προετοιμάζω. sich *v. r. h.* προπαρασκευάζομαι, οἰμαζομαι' προμελετάω.

Präposition', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πρό-θεσις.
 Prärogative, *f.* (-), ἡ προνομία, τὸ προνόμιον, τὸ πρόλημμα.
 Präsens, *n.* (-), ὁ ἐνεστώς. — hi-
 storium, ὁ ἱστορικὸς ἐνεστώς.
 Präsentatien, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
 παράστασις ἡ παρουσιάσις. -iren,
v. i. h. συνιστάω παρουσιάζω. προσ-
 φέρω, ὀρέγω. -irteller, *m.* (-s, *pl.* -
 —), ὁ δίσκος. τὸ ὑποκατηρέδιον,
 τὸ πατάγιον [τὸ πιατάκι].
 Präservativ, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ προ-
 φυλακτικὸν μέσον' τὸ ἀντίδοτον.
 -iren, *v. i. h.* προφυλάττω.
 Präsident, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πρό-
 ἔδρος. — sein, προεδρεύω. -enstelle,
f. (-, *pl.* -n), ἡ προεδρία. -ensitühl,
m. (-s, *pl.* -sitühle), ἡ ἔδρα τοῦ
 προέδρου. -schaft, *f.* (-), ἡ προ-
 εδρία. — des Ministeriums, ἡ
 πρωθυπουργία.
 Präsidiren, *v. i. h.* προεδρεύω.
 Präsidium, *n.* (-s), ἡ προεδρία. —
 im Ministerium, ἡ πρωθυπουργία.
 Praseln, *v. i. h.* τρίζω, κροτέω σπιν-
 θηροβολέω. —, *n.* (-s), ὁ τρισμός,
 ὁ κρότος.
 Prasern, *v. i. h.* ἀσωτεύομαι, ἀσελ-
 γαίνω, ἀκολασταίνω. —, *n.* (-s), ἡ
 ἀσωτία, ἡ ἀκολασία.
 Prasern, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀσωτος,
 ὁ ἀκόλατος, ὁ ἐκλυτος. -el, *f.* (-,
pl. -en), ἡ ἀσωτία, ἡ ἀκολασία, ἡ
 ἀσέλγεια.
 Prästiren, *v. i. h.* ἐκπληρώω, ἐκτελέω.
 Präsumiren, *v. i. h.* εἰκάζω, συμπε-
 ραίνω. -itien, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
 εἰκασία, ὁ συμπερασμὸς. -itig, *adj.*
 εἰκαστικός, ὑποθετικός.
 Präten-den-, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐπί-
 δοξος, ὁ ὑποψήφιος, ὁ μνηστήρ.
 -diren, *v. i. h.* ἀξιώω, ἀπαιτῶ
 δικαιοματικῶς. -sion, *f.* (-,
pl. -en), ἡ ἀξίωσις, ἡ ἀπαιτήσις.
 -itig, *adj.* ἀπαιτητικός.
 Präteritum, *n.* (-s, *pl.* -ta), ὁ παρ-
 χημένος χρόνος.
 Prätext, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πρό-
 φασις, τὸ πρόσχημα.

Prätor, *m.* (-s, *pl.* -iō' ren), ὁ πραιτωρ. -iō' ner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πραιτωριανὸς δορυφόρος. -würde, *f.* (—), ἡ πολιτικὴ στρατηγία, ἡ ἐξοπέλευχος ἀρχή, ἡ πραιτωρία.

Präiur, *f.* (—), *s.* Prätörwürde.

Präventivmässregel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ προληπτικὸν μέτρον.

Präxis, *f.* (—), ἡ ἀσκησις, ἡ τριβή, ἡ γυμνασις, ἡ πρᾶξις. ἡ πελατεία. dieser Arzt hat eine ausgedehnte —, αὐτὸς ὁ ἰατρὸς ἔχει πολυάριθμον πελατείαν.

Prädigen, *v. t. h.* ἱερολογέω, ἱεροκηρυκίω, θεολογέω, κηρύττω ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, διδάσκω τὸν λόγον τοῦ θεοῦ κηρύττω. (*fig.*) νουθετέω ὀχληρῶς, ψάλλω. den Gelehrten ist gut —, τῶν φρονίμων ὄλιγα [τοῦ φρόνιμου ἀναχάραξε τοῦ κουζουλοῦ διαλάλιε*]. tauben Ohren —, κωφῶ ἄδω, βοάω ἐν τῇ ἐρήμῳ [εἰ τοῦ κουφοῦ τῶν πόρτα δὴν θέλεις κτύπα]. sich —, *v. r. h.* sich müde —, ἀποκάμνω κηρύττων. —, *n.* (-s), ἡ θρησκευτικὴ κήρυξις, ἡ ἱερολογία.

Prädiger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱεροκήρυξ, ὁ ἱερολόγος. (*fig.*) ὁ ὀχληρὸς νουθετητής. der — Salomonis, ὁ Ἐκκλησιαστής. -stand, *m.* (-es), ἡ τάξις τῶν ἱεροκηρύκων. -stühl, *m.* (-s, *pl.* -stühle), ὁ ἄμβων. -witwe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χήρα ἱεροκήρυκος, ἡ χήρα ἱερέως. -wohnung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατοικία ἱεροκήρυκος.

Prädigt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ θρησκευτικὸν κήρυγμα, ὁ θρησκευτικὸς λόγος, ἡ ἱερολογία, ἡ ὁμιλία. einē — halten, ἐκφωνέω λόγον θρησκευτικόν. -amt, *n.* (-es), τὸ μυστήριον τῆς ἐκκλησίας, ἡ ἱερωσύνη. -bücher, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ βιβλίον θρησκευτικῶν λόγων, τὸ διδαχολόγιον.

Preis, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ τιμὴ, τὸ τίμημα, τὸ ἀντίτιμον ἢ ἄξια. τὸ βραβεῖον, τὸ ἄδλον. fester —, τιμὴ σταθερά [ἀποκομμένη]. festgesetzt —, τιμὴ τεταγμένη, ὠρι-

σμένη, νονομισμένη [ἐξοκομμένη]. der genaueste, letzte —, ἡ τελευταία τιμή. hoch im — stehen, εἶμαι ὑπεροτετιμημένος, τιμοπωλώμαι. um jeden —, ἀντὶ πάσης τιμῆς, ἀντὶ πάσης θυσίας παντὶ τρόπῳ, ἐκ παντὸς τρόπου. zu jedem —, εἰς πᾶσαν τιμὴν. um keinen —, οὐδὲ τοῦ παντός κατ' οὐδένα τρόπον. einen — auf Jemandes Kopf setzen, ἐπικηρύττω τιμὴν διὰ τὴν κεφαλὴν τινος. den — erhalten, λαμβάνω τὸ βραβεῖον, βραβεύομαι. -geben, ἐγκαταλείπω, καταλείπω ἔρμαιον. sich -geben, παραδίδομαι, γίνομαι ἔρμαιον προαγωγεύομαι. — unserem Herrn, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν.

Preis-aufgabe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀγώνισμα, τὸ διαγώνισμα, τὸ πρὸς οὐ ὁ ἀγὼν πρόβλημα. -ausschreibung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προγραφὴ ἄθλου. -bewerber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συναγωνιστής, ὁ ἀνταγωνιστής. -bewerbung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ συναγωνισμὸς, ὁ διαγωνισμὸς.

Preis selbeere, *s.* Preisselbeere.

Preis sen, *v. t. ir. h.* ὀμνέω, ἐγκωμιάζω, ἐξυμνέω, δοξάζω. glücklich —, μακαρίζω, εὐδαιμονίζω [καλοτυχίζω, καληγορίζω*].

Preis-frage, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀγώνισμα, *s.* Preisaufrage. -geben, *v. t. ir. h.* *s.* Preis. -gekrönt, *adj.* ἐστεμμένος, ἐστεφανωμένος. -gesang, *m.* (-es, *pl.* -sänge), ὁ ὕμνος. -kranz, *m.* (-es), -lliste, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κατάλογος τῶν τιμῶν, τὸ τιμολόγιον. -lich, *s.* Preiswürdig. -schrift, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ συναγωνιζόμενον σύγγραμμα τὸ ἐστεφανωμένον πόνημα, τὸ βραβευθὲν σύγγραμμα.

Preis selbeere, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μῆρον ἐρυθροῦ μυρτιλλοῦ (φυτόν) ὁ ἐρυθρὸς μυρτιλλός.

Preis-vertheiler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βραβευτής, ὁ βραβεύς. -vertheilung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων, ἡ βράβευσις. -verzeichnis,

n. (-es, *pl.* -e), ὁ κατάλογος τῶν τιμῶν, τὸ τιμολόγιον. -würdig, *adj.* ἀντάξιος τοῦ τιμήματος, ἀντίτιμος. -würdigkeit, *f.* (-), ἡ ἀξιοτής τοῦ τιμήματος.

Prehär, *adj.* ἀπροσφαλής, ἐπισφαλής.

Prellen, *v. t. h.* ἀναπάλλω, ἀνανακλάω. (*fig.*) φενακίζω, διαβουκολέω, ἐξαπατάω [γελᾶω] (um etwas, εἰς τι). —, *n.* (-s), ἡ ἀνάπαλις, ἡ ἀναπήδησις. (*fig.*) ἡ παράκρουσις, ὁ φενακισμός, ἡ ἐξαπάτη.

Preller, *m.* (-s, *pl.* -), (*fig.*) ὁ ἀπατεῶν. -el, *f.* (-, *pl.* -en), (*fig.*) ἡ ἐξαπάτη, ὁ φενακισμός.

Prellschuss etc., *s.* Prallschuss etc.

Presbyter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πρεσβύτερος ὁ πρωτοπρεσβύτερος. -läner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πρεσβυτεριανός. -iä nisch, *adj.* πρεσβυτεριανός.

Presbyterium, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ πρεσβυτέριον· τὸ ἱερατικὸν συνέδριον.

Press, *adj.* ἐγγύτατος, πλησιέστατος [κολλητός].

Press-bär, *adj.* πιεστός. -bärkeit, *f.* (-), ἡ πιεστότης, τὸ πιεστόν. -bengel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μοχλὸς πιεστηρίου. -brett, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ σανίς πιεστηρίου.

Presse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πιεστήριον, τὸ πιεστρον. ὁ τύπος. (*fig.*) ἡ πιεσις. unter der —, ὑπὸ τὰ πιεστήρια. das Urtheil der —, ἡ κρίσις τοῦ τύπου. —, *v. t. h.* πιέζω· ἐκπιέζω. συνάγω βίαιως, συλλέγω διὰ βίας. das Volk —, πιέζω τὸν λαόν. Matrosen —, ναυτολογεῖω διὰ τῆς βίας. gepresst voll, πλήρης μέχρι συμπίεσεως [μυθιακτός]. —, *n.* (-s), ἡ πίεσις, ὁ πιεσμός· ἡ ἐκπίεσις, ὁ ἐκπιεσμός. -r, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πιεστής, ὁ ποιητήρ.

Press-freiheit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ θρασυτής τοῦ τύπου. -freiheit, *f.* (-), ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου, ἡ ἐλευθεροτυπία. -gesetz, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ περὶ τοῦ τύπου νόμος. -glanz, *m.* (-es), ἡ στυλιπνότης τῆς πίεσεως.

Pressiren, *v. t. h.* πιέζω, βιάζω. pressirt sein, βιάζομαι, ἐπιτίγομαι.

Pressung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πίεσις, ὁ πιεσμός.

Press-vergehen, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ παρανομία τοῦ τύπου. -zwang, *m.* (-es), ὁ περιορισμός τοῦ τύπου.

Presstige, *n.* (-s), ἡ κενὴ δόξα, ἡ ἐπιρροή.

Presste, *adv.* γοργῶς, ταχέως.

Preit-ös, *adj.* πολύτιμος, βαρύτιμος, τιμαλφής. -ösen, *pl.* τὰ κειμήλια, τὰ πολύτιμα πράγματα.

Prücke, *f.* (-, *pl.* -n), *s.* Neunauge.

Prickeln, *v. t. h.* κολάπτω, κνήθω [τσιμπάω].

Prister, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἱερέως. -amt, *n.* (-es), ἡ ἱερατεία, ἡ ἱερωσύνη, ἡ ἱερατική, ἡ ἱερεία. -frau, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ γυνὴ ἱερέως [ἡ παππαδιά]. -ehe, *f.* (-), ὁ ἱερατικὸς γάμος, ὁ γάμος τῶν ἱερέων. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ὁ οἶκος ἱερέως, τὸ πρεσβυτέριον. -herrschaft, *f.* (-), ἡ ἱεροκρατία, ἡ ἱεραρχία. -hüt, *m.* (-es, *pl.* -hüte), ἡ καυσία, τὸ καμιλαύκιον. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἱερεία, ἡ ἱερέα. -lich, *adj.* ἱερατικὸς [παππαδικός, παππαδιστικός]. -orden, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ τάγμα ἱερέων. -rock, *m.* (-es, *pl.* -röcke), τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα, τὸ ῥάσον. -schaft, *f.* (-), ἡ ἱερατεία, τὸ ἱερατεῖον [τὸ παππαδολόγι]. -stand, *m.* (-es), ἡ ἱερατικὴ τάξις. -thum, *n.* (-s), ἡ ἱερατεία, ἡ ἱερωσύνη [ἡ παππαδωσύνη]. -tochter, *f.* (-, *pl.* -töchter), ἡ θυγάτηρ ἱερέως [ἡ παππαδοπούλα]. -volk, *n.* (-es), τὸ παππαδολόγιον. -würde, *f.* (-), τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα. -weihe, *f.* (-), ἡ χειροτονία (ἱερέως).

Prima, *f.* (-), ἡ πρώτη τάξις (σχολῆς)· ἡ πρώτη φωνή.

Primärner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μαθητῆς τῆς πρώτης τάξεως.

Primär, *adj.* ἀρχικός.

Prīmas, *m.* (—, *pl.* -mā'ten), ὁ πρωστῶς*, ὁ προῦχων*, ὁ δημογέρων* [ὁ πρωτόγερος]. ὁ πρωτόθρονος ἀρχιερέως, ὁ πρωτοεπίσκοπος· ὁ μητροπολίτης.

Prīmāf, *n.* (-es), ἡ πρωτοκαθέδρα, ἡ πρωτοθρόνια, ἡ πρωτεία.

Prīmawechsel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ πρώτη συναλλαγματική.

Prīmel, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, τὸ ἡράνθεμον.

Prīmīten, *pl.* αἱ ἀπαρχαί, τὰ πρωτόλεια [τὰ πρωιμάδια].

Prīmītv, *adj.* ἀρχικός, ἀρχέγονος.

Primogenitūr, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πρωογένεια, ἡ πρωτοκία· τὰ πρωτοτόκια.

Prīm'zähl, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ πρῶτος ἀριθμός, ὁ ἀπλοῦς ἀριθμός.

Princip, *n.* (-s, *pl.* -ien), ἡ ἀρχή.

Principāl, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κύριος, ὁ πατρων [ὁ ἀφεντικός]. -ln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ κυρία [ἡ ἀφέντρα].

Prinzip, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πρίγκιψ, ὁ πρίγκιψ, ὁ ἡγεμῶν.

Prinzes sin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πριγκίπισσα, ἡ πριγκίπισσα, ἡ ἡγεμονίς.

Prinziplich, *adj.* πριγκιπικός, πριγκιπικός, ἡγεμονικός.

Prinzipal, *s.* Princip, Principal.

Prīor, *m.* (-s, *pl.* Prīor'en), ὁ ἡγουμένος, ὁ κοινοβιάρχης.

Priorāt, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡγουμενία.

Prioref, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἡγουμενίον· ἡ ἡγουμενία.

Prīorin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἡγουμένη, ἡ ἡγουμένησσα.

Priorität, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πρωτεία, ἡ προτιμῆσις· ἡ προτεραιότης.

Prīse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δραγμία, ἡ λήψις [ἡ πρέξια]. τὸ κυριευθὲν πλοῖον. für eine gute — erklären, κηρύττω λείαν.

Prīsma, *n.* (-s, *pl.* -men), τὸ πρίσμα.

Prismātisch, *adj.* πρισματοειδής, πρισματικός.

Prīsche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χαμαῖνη, τὸ ξύλινον χαμαῖνιον. ἡ ξυλίνη μάχαιρα [τὸ σπαθοράβδι*]· τὸ ξύλον, τὸ ρόκαλον. τὸ ὀπίσθιον κἀξίμα ἐλκθῆρου. Jemandem die — geben; ἀποπέμπω τινά [τοῦ ἰδῶ τὰ παπούσια]. -n, *v. t. h.* βαβδίω, ξυλοκοπέω.

Prītschmeister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γελωτοποιός.

Privāt, *adj.* ἰδιωτικός. -angeliegenheit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἰδιωτικὴ υπόθεσις. -audiens, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἰδιωτικὴ ἀκρόασις. -dozent, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑφηγητής: die Stelle eines — en, ἡ ὑφηγεία. -elgenihum, *n.* (-es, *pl.* -ihümer), τὸ ἰδιωτικὸν κτῆμα. -erlebung, *f.* (—), ἡ κατ' οἶκον ἀνατροφή. -gelehrte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἰδιωτεύων λόγιος, ὁ λόγιος ἰδιώτης. -geschäft, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἰδιωτικὴ υπόθεσις. -gesellschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἰδιωτικὴ ἔταιρία. -grundstück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἰδιωτικὸν γῆπεδον. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ἡ ἰδιωτικὴ οἰκία. -im, *adv.* ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν, ἰδιωτικῶς. -interesse, *n.* (-s, *pl.* -n), τὸ ἰδιαιτέρον συμφέρον· ἡ ἰδιοτέλεια, ἡ ἰδιωφεία. -isiren, *v. i. h.* ἰδιωτεύω. -lssimum, *n.* (-s, *pl.* -ma), ἡ σειρὰ ἰδιαιτέρων μαθημάτων· τὰ ἰδιαιτέρα μαθήματα. -länderelen, *f.* *pl.* αἱ ἰδιωτικαὶ γαῖαι. -leben, *n.* (-s), ὁ ἰδιωτικὸς βίος, ἡ ἰδιωτεία. -lehret, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἰδιαιτέρος διδάσκαλος. -leute, *pl.* οἱ ἰδιῶται. -mann, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ ἰδιώτης. als — leben, ἰδιωτεύω. -nutzen, *m.* (-s), ἡ ἰδιαιτέρα ὠφέλεια· ἡ ἰδιωφεία. -person, *f.* (—, *pl.* -en), *s.* Privatmann. -prozess, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἰδιωτικὴ δίκη. -recht, *n.* (-es), τὸ ἰδιωτικὸν δικαίον. —sache, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἰδιωτικὴ υπόθεσις. —schule, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον. —schüler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἰδιαιτέρος μαθητής. —stand, *m.* (-es), ἡ ἰδιωτεία. —stunde, *f.* (—, *pl.* -n),

- τὸ ἰδιαιτέρον μάθημα. -unterricht, *m.* (-es), ἡ ἰδιωτικὴ διδασκαλία, τὰ ἰδιαιτέρα μαθήματα. -verkehr, *m.* (-s), ἡ ἰδιωτικὴ ἐπιμείζια.
- Privḗt**, *n.* (-s, *pl.* -s), ὁ ἀπόπατος.
- Privi-legíren**, *v. t. h.* χορηγίω προνόμιον (Jemanden, *τινί*). -legir', *adj.* προνομιοῦχος. -lō'glum, *n.* (-s, *pl.* -lēm), τὸ πρόνομιον, ἡ προνομία.
- Probā́t**, *adj.* δεδοκιμασμένος, δόκιμος.
- Prṓbe**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δοκιμὴ. τὸ δεῖγμα. eine — mit etwas machen, δοκιμάζω *τι*. auf die — stellen, δοκιμάζω. die — halten, ἀντέχω εἰς δοκιμὴν. — einer Rechnung, ἡ βάσανος (ἡ δοκιμὴ) λογαριασμοῦ. -n seiner Tapferkeit ablegen, παρίγω δείγματα τῆς ἀνδρείας μου. (*fam.*) nicht die —, οὔτε διὰ δοκιμὴν, οὐδ' ἐλάχιστον. -arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐργασία δοκιμῆς. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), -bogen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τυπογραφικὸν δοκίμιον. -haltig, *adj.* δεδοκιμασμένος. -jahr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὑπὸ δοκιμασίαν ἔτος. -muster, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δεῖγμα. -n, *v. t. h.* δοκιμάζω. -nummer, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀριθμὸς δοκιμῆς. -predigt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πρὸς δοκιμὴν ἱερὸν κήρυγμα. -rolle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὑπὸ δοκιμασίαν σκηνηκὸν πρόσωπον. -schrift, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πρὸς δοκιμὴν γραφή. -schuss, *m.* (-es, *pl.* -schüsse), ἡ βολὴ χάριν δοκιμῆς, ἡ πρωτοβολα. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δεῖγμα. τὸ δοκίμασμα, ἡ δοκιμὴ. -zeit, *f.* (—), ὁ ὑπὸ δοκιμασίαν χρόνος· ἡ πρωτοπειρία.
- Probíren**, *v. t. h.* δοκιμάζω. —, *n.* (-s), ἡ δοκιμασία, ἡ δοκιμὴ.
- Probírer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δοκιμαστής, ὁ δοκιμαστήρ.
- Probir-gewicht**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δοκιμεῖον, τὸ δοκίμιον βάρος. -kunst, *f.* (—), ἡ δοκιμαστικὴ. -röhrchen, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ δοκιμαστήριος σωλήν. -stein, *m.* (-s), ἡ βάσανος, ἡ λυδία λίθος [ἡ ἀσημύοπετρα].
- Problem'**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ προβλημα, τὸ ἄλυτον ζήτημα. -ā'isch, *adj.* προβληματώδης, προβληματικός.
- Pröbst**, *s.* Propst.
- Proced-íren**, *v. t. h.* προβαίνω, ἐνεργέω. -ūr, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας· ἡ δικονομία.
- Procent'**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ εκατοστιαία σχέσις, τὸ εκατοστιαῖον μέρος. zu wie viel —? πρὸς πόσα τοῖς εκατόν; zu fünf —, πρὸς πέντε (ἐπὶ) τοῖς εκατόν. -isch, *adj.* εκατοστιαῖος. -er Gehalt, τὸ εκατοστιαῖον ἐνυπάρχον ποσόν.
- Process'**, etc. *s.* Prozess etc.
- Produc-ent'**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ παραγωγός, ὁ παραγωγέος. -íren, *v. t. h.* παράγω· κατασκευάζω. προσάγω, προφέρω, προφαίνω, παρουσιάζω.
- Produkt'**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ προϊόν, τὸ γέννημα· τὸ γινόμενον. die — eines Landes, τὸ προϊόντα τόπου. das — zweier Faktoren, τὸ γινόμενον δύο παραγόντων. -enhandel, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον προϊόντων. -ión, *f.* (—), ἡ γέννησις, ἡ παραγωγή.
- Produktiv'**, *adj.* γόνιμος. -ität, *f.* (—), ἡ γονιμότης.
- Profān'**, *adj.* ἀνίερος, ἀνόσιος, βέβηλος. -íren, *v. t. h.* βεβηλώω. -írung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ βεβήλωσις.
- Profess'**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἱερὰ ἐπαγγελία, ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως. -e, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἑνορχος μοναχός. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ὁ οἶκος ἐνόρχων μοναχῶν.
- Profession'**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἐπάγγελμα, τὸ ἐπιτηδεῦμα. von —, ἐξ ἐπαγγέλματος. -isl', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐπιτηδευματίας, ὁ ἐπαγγελματίας· ὁ τεχνίτης.
- Profes'sor**, *m.* (-s, *pl.* -ssoren), ὁ καθηγητής. ordentlicher, ausserordentlicher —, καθηγητῆς τακτικός, ἑκτακτος.

Professur, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ καθήγηση.
Profil, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ κατά κρόταφον ὄψις, ἡ κατατομή, ἡ πλαγιογραφία, ἡ πλαγιωπία. *im — malen*, ζωγραφῶ κατά κρόταφον, πλαγιογραφῶ.
Profit, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὄφελος, τὸ κέρδος [τὸ διάφορον]. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κερδάριον. -*igen*, *v. t. & i. h.* ὠφελόμεαι. -*lich*, *adj.* ἐπωφελής, ἐπικερδής.
Profess, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀστυνόμος συντάγματος.
Prognose, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πρόγνωση, ἡ προδιάγνωση νόσου.
Prognostik *gen*, *v. t. h.* προγινώσκω, προδιαγινώσκω, προσιωνίζομαι.
Prognose, *f.* (—), ἡ προγνώστικη. -en, *n.* (-s, *pl.* -ka), τὸ προγνώστικόν, τὸ προσιώνισμα. *Jemandem das — stellen*, προλέγω τινὶ τὴν τύχην του.
Prognose, *adj.* προγνώστικός.
Programm, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πρόγραμμα· ἡ προγραφή, ἡ προκήρυξις.
Progress, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ προχώρησις. -*ion*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ βαθμιαία πρόβασις, ἡ προχώρησις. *T.* ἡ συνεχῆς ἀναλογία. -*iv*, *adj.* προχωρητικός, προβαίνων, προοδευτικός.
Progyrnasium, *n.* (-s, *pl.* -sien), τὸ προγυμνάσιον, τὸ σχολαρχεῖον.
Prohibieren, *v. t. h.* ἀπαγορεύω, κωλύω. -*ition*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπαγόρευσις, ἡ κώλυσις. -*itiv*, *adj.* ἀπαγορευτικός, ἐμπωτιστικός. -*itivsystem*, *n.* (-s), τὸ σύστημα ἀπαγορεύσεως ξενικῶν προϊόντων, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εισαγωγῆς ξενικῶν προϊόντων. -*iv*, *adj.* ἀπαγορευτικός.
Projekt, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σχέδιον ἢ σκοπός. -(en)macher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σχεδιαστής. -*iv*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ βολή, *s.* Geschoss. -*ion*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προεκβολή, ἡ

προβολή. ἡ σχεδιογραφία, τὸ σχεδιογράφημα. -*iv* *gen*, *v. t. h.* σχεδιάζω.
Projizieren, *v. t. h.* προεκτείνω, προεκβάλλω.
Proklamieren, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνακήρυξις, ἡ προκήρυξις. -*ation*, *m.* (-s, *pl.* -tion *gen*), ὁ κήρυξ [ὁ τελάλης]. -*iv* *gen*, *v. t. h.* ἀνακηρύττω.
Prokurator, *m.* (-s, *pl.* -n), ὁ ἀνθύπατος. -*at*, *adj.* ἀνθυπατικός. -*at*, *n.* (-es), ἡ ἀνθυπατεία.
Prokurator, *f.* (—), ἡ προμηθευτὴ τὰ προμηθευτικά, ἡ ἐπιτροπεία, ἡ ἐπιτροπική, τὸ πληρεξούσιον. -*führer*, -*träger*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπίτροπος, ὁ πράκτωρ.
Prokuratur, -*ist*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐπίτροπος ἢ πληρεξούσιος ἢ ἐμπορικὸς πράκτωρ. -*at*, *m.* (-s, *pl.* -tion *gen*), ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἀντιπρόσωπος.
Proletariat, *n.* (-es), ἡ πενεστάτη τάξις. -*arier*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παράλυτος, ὁ ἀμύπητος, ὁ πενεστάτος.
Prolongieren, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πρόλογος, τὸ προσιμίον. *den — halten*, πολολογῶ, προσιμίζομαι.
Prolongation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράταξις. -*iv* *gen*, *v. t. h.* παρατείνω.
Promemoria, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ ἀναφορά.
Promenade, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ περίπατος. -*iv* *gen*, *v. i. s.* περιπατέω.
Promotion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προαγωγή, ὁ προβιβασμός ἢ διδακτορικὴ προχειρίσις.
Promovieren, *v. t. h.* προάγω, προβιβάζω· προχειρίζω. —, *v. i. h.* προάγομαι· προχειρίζομαι διδάκτωρ, τυγχάνω διπλώματος.
Prompt, *adj.* ταχύς, γοργός. —, *adv.* ταχέως, ἐν τάχει.
Promulgation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προκήρυξις, ἡ δημοσίευσις. -*iv* *gen*, *v. t. h.* δημοσιεύω, προκηρύττω.
Prominenz, *n.* (-s, *pl.* -nien), ἡ ἀντωνυμία.
Pronominal, *adj.* ἀντωνυμικός.
Pronomination, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀντωνομασία.

Propädeu'tik, *f.* (—), ἡ προπαιδευτικὴ ἢ προπαιδεία. —*isch*, *adj.* προπαιδευτικός.
Propagan'da, *f.* (—), τὸ προσηλυτιστήριον. ὁ προσηλυτισμός. — *mach*en, ζητεῖν ὀπαδούς τῶν ἰδεῶν μου.
Propagandist, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ προσηλυτιστής· ὁ πολιτικός ἀπόστολος.
Propagatiōn, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ διάδοσις, ἡ ἐξάπλωσις.
Pröper, *adj.* (*fam.*) καθάριος. ἴδιος, ἰδικός.
Prophēt, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ προφήτης. nirgends gilt der — weniger als in seinem Vaterlande, οὐδεὶς προφήτης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι. —*engäbe*, *f.* (—), τὸ προφητικὸν ὄψρον, τὸ μαντικόν. —*in*, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ προφητεία. —*isch*, *adj.* προφητικός.
Propheten —en, *v. t. h.* προφητεύω, προφητίζω, χρησιμοδοτεῖν. falsch —, ψευδοπροφητεύω. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ προφητεῖσις, ἡ προφητεία, ἡ μαντεία· τὸ μάντευμα, τὸ προφήτευμα.
Proponen't, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ προτείνων. —*ren*, *v. t. h.* προτείνω.
Proportio'n, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀναλογία. —*äl*, *adj.* ἀνάλογος· σύμμετρος. —*ren*, *v. t. h.* συμμετρέω, καθιστᾶν ἀνάλογον. —*srechnung*, *f.* (—), ἡ μέθοδος τῶν ἀναλογιῶν.
Propositio'n, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ πρότασις.
Pröpst, *m.* (—es, *pl.* Pröp'ste), ὁ ἡγουμένος. ὁ πρωτοϊερέως, ὁ πρωθιερέως (παρὰ τοῖς διαμαρτυρομένοις). —*el*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἡγουμενία· τὸ ἡγουμενεῖον. ἡ κατοικία ἢ ἐνορία πρωτοϊερέως.
Pröp'stin, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ ἡγουμένη, ἡ ἡγουμένησα.
Prörek'tor, *m.* (—s, *pl.* —tōren), ὁ ἀντιπρότανις· (am Gymnasium) ὁ ἀντιγυμνασιάρχης. —*äl*, *n.* (—es), ἡ ἀντιπρωτανεῖα· ἡ ἀντιγυμνασιαρχία.
Pröragat-ion, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παράτασις, ἡ ὑπέρθεσις, ἡ ἀναβολή.

—*ren*, *v. t. h.* παρατείνω, ὑπερθέτω, ἀναβάλλω.
Prö'sa, *f.* (—), ὁ πεζὸς λόγος· ὁ πεζογραφία.
Pros-ä'iker, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ πεζογράφος. —*ä isch*, *adj.* πεζός, πεζολογικός. —*e Rede*, ἡ πεζολογία. —*alist*, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ πεζογράφος· ὁ πεζολόγος, ὁ πεζός.
Proscē'nium, *n.* (—s, *pl.* —ien), τὸ προσκήνιον (θεάτρου). —*slöge*, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ θεωρεῖον τοῦ προσκηνίου.
Prosel'it, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ προσήλυτος. —*enmacher*, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ προσηλυτιστής. —*enmacherei*, *f.* (—), ἡ προσηλυτιστεία, ὁ προσηλυτισμός.
Prö'sit! *int.* εἰς ὑγείαν! καλῶς νὰ σ' εὖρω! καλὴν ὑγείαν!
Proskri-bi'ren, *v. t. h.* προγράφω, ἐξοστρακίζω. —*plio'n*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ προγραφή, ὁ ἐξοστρακισμός, ἡ ἐξορία.
Pros-odie, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ προσωδία. —*ö disch*, *adj.* προσωδιακός.
Prospekt, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἀπόψις. ἡ ἀγγελία· τὸ πρόγραμμα.
Prosperi'ren, *v. i. h.* εὐημερέω, εὐδοκιμέω.
Prosit! *int.* s. Prosit!
Prostitu-ir'en, *v. t. h.* ἀτιμάζω, κατασχώνω, ἐκπορνεύω. —*lio'n*, *f.* (—), ἡ ἀτίμωσις, ἡ ἐκπόρνευσις, ἡ χαματυπία, ἡ πορνεία.
Protektiō'n, *f.* (—), ἡ προστασία, ἡ ὑπεράσπιτις [ὁ χαμοθεός, ἡ πλάταις].
Protek'tor, *m.* (—s, *pl.* —tōren), ὁ προστατής, ὁ ὑπερασπιστής. —*äl*, *n.* (—es), ἡ προστασία, ἡ προστατεία.
Protest, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἔνστασις· ἡ διαμαρτύρησις. — *einlegen*, διαμαρτύρομαι, διαμαρτυρόμαι.
Protestant, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ διαμαρτυρόμενος [ὁ προτεσταντής]. —*in*, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ διαμαρτυρομένη. —*isch*, *adj.* τῶν διαμαρτυρομένων, λουθηρανικός. —*is mus*, *m.* (—), ἡ θρησκεία τῶν διαμαρτυρομένων, ὁ λουθηρανισμός.

Protestī ren, *v. i. h.* διαμαρτόρομαι.
Protokoll, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πρωτό-
 κολλον. -ant, *m.* (-en, *pl.* -en),
 -führer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πρω-
 τοκολλητής. -ī ren, *v. t. h.* πρωτο-
 κολλέω.
Protuberanz, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐξ-
 ὄγκωσις, τὸ ἐξόγκωμα.
Protze, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἄμαξα τη-
 λεβόλου, ὁ προσώρτης. -n, *v. t. h.*
 τηλεβολοθετέω ἐπὶ προσώρτου.
Protz-kasten, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ κιβώ-
 τιον πολεμοφοδίων. -wägen, *m.* (-s,
pl. -), ὁ προσώρτης, *s.* Protze.
Proverbia lisch, *adj.* παροιμιώδης.
Proviand, *m.* (-s), αἱ ζωοτροφίαι, αἱ
 τροφαί. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser),
 ἡ ἀποθήκη τροφῶν. -ī ren, *v. t. h.*
 ἐφοδιάζω διὰ τροφῶν. -meister, *m.*
 (-s, *pl.* -), ὁ τροφοδότης, ὁ αὐτάρ-
 χης. -schiff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ
 αἰταγωγὸν πλοῖον, τὸ πλοῖον ζωο-
 τροφῶν. -transport, *m.* (-es), ἡ
 αἰτοπομπεία. -wägen, *m.* (-s, *pl.*
 -), ἡ ἄμαξα ζωοτροφῶν.
Provinz, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπαρχία.
bewöhner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐπαρ-
 χιωτής.
Provinzial, *adj.* ἐπαρχικός, ἐπαρχια-
 κός. -ismus, *m.* (-, *pl.* -men), τὸ
 γλώσσημα, τὸ τοπικὸν ἰδίωμα, ὁ
 τοπικὸς ἰδιωτισμός. -stadt, *f.* (-,
pl. -städte), ἡ ἐπαρχικὴ πόλις.
-synode, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐπαρ-
 χιακὴ σύνοδος.
Provision, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ προ-
 μήθεια· τὸ ἐφόδιον, τὰ ἐφόδια.
-sreisende, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ πρὸς
 προμήθειαν περιοδεύων ἐμποροῦ-
 πάλληλος.
Provisior, *m.* (-s, *pl.* -sō ren), ὁ ἐπι-
 μελητής· ὁ πρῶτος φαρμακοπώλης.
Provisō risch, *adj.* προσωρινός.
Provo-cī ren, *v. t. h.* προκαλέω, ἀν-
 δροκαλέω*. —, *v. i. h.* βασιζομαι,
 στηρίζομαι. -katōn, *f.* (-, *pl.* -en),
 ἡ πρόκλησις [τὸ ἀντροκαλίο*].
Prozess, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δίκη. ἡ
 λειτουργία· ἡ ἀμοιβαία ἐπενέργεια,
 ἡ ἀλληλενέργεια. mit Jemandem

— führen, (δια)δικάζομαι πρὸς
 τινα. einen — erheben, κινέω
 δίκην. Jemandem den — machen,
 ἐνάγω τινὰ εἰς δίκην. einen —
 führen, ὑπερασπίζω δίκην. im —
 liegen, εἶμαι ἐν διαδικασίᾳ, χριστο-
 λογοῦμαι. (*fam.*) kurzen — mit
 etwas machen, τελειό(ν)ω τι ἐν
 συντόμῳ, ἐπιθέτω βραχὺ πέρασ
 εἰς τι.
Prozess-akt, *m.* (-es, *pl.* -en), τὸ
 δικόγραφον. die -en, τὰ πρακτικὰ
 δίκης, ἡ δικογραφία. -führer, *m.*
 (-s, *pl.* -), ὁ συνήγορος δικηγόρος,
 ὁ σύνδικος, ὁ δικολόγος. -führung,
f. (-, *pl.* -en), ἡ δικονομία· ἡ
 συνήγορία.
Prozession, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ λιτα-
 νεία.
Prozessiren, *v. i. h.* διαδικάζομαι
 (πρὸς τινα, mit Jemandem). —,
n. (-s), ἡ διαδικασία, ἡ χριστολογία.
Prozess-kosten, *pl.* τὰ έξοδα τῆς δι-
 κης. -ordnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
 δικαστικὴ τάξις, ἡ διαδικασία, ἡ
 δικονομία. τὸ πινάκιον. -sucht, *f.*
 (-, ἡ φιλοδίκια. -süchtig, *adj.*
 φιλοδίκος, δικορράφος.
Prüfen, *v. t. h.* ἐξετάζω, διεξετάζω·
 δοκιμάζω. —, *n.* (-s), ἡ ἐξέτασις,
 ὁ ἐξετασμός· ἡ δοκιμασία.
Prüfer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐξεταστής·
 ὁ δοκιμαστής.
Prüfstein, *m.* (-es), ἡ λυδία λίθος,
 ἡ βάσανος. (*fig.*) τὸ κριτήριον.
Prüfung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐξέτασις.
-skommisssion, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
 ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή.
Prügel, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ξύλον,
 τὸ ῥόπαλον. —, *pl.* τὰ ῥαπίσματα,
 τὸ ξύλον [ἢ ξυλιαίς]. — bekommen,
 λαμβάνω πληγὰς, πτρώγω ξύλον.
-ei, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ξυλοκο-
 πία, τὰ ῥαπίσματα, τὸ ξυλοκόπημα.
n., *v. t. h.* ξυλοκοπέω, μαστιγῶω,
 ῥαπίζω. sich —, *v. r. h.* ῥαπίζο-
 μαι, ξυλοκοπέομαι —suppe, *f.* (-,
pl. -n), (*fam.*) τὸ κέρασμα*, τὸ
 ξύλον. eine — geben, δίδω παρὰ
 μίαν τεσσαράκοντα.

Prunk, *m.* (-es), ἡ μεγαλοπρέπεια, ἡ λαμπρότης· ἡ πομπή. -bett, *s.* Paradebett.

Prunk, *v. i. h.* ἐκλάμπω, λάμπω· ἐπιδεικνύομαι, μεγαλόνομαι [μεγαλοπιάνομαι]. -d, *adj.* ἐκλάμπων· πομπώδης, ἐπιδεικτικός.

Prunk-haft, *adj.* πομπώδης, πομπικός, μεγαλειός· ἐπιδεικτικός. -liebe, *s.* Prachtliebe. -los, *adj.* ἀνεπιδείξεως, ἀνεπίδεικτος, ἀπλοῦς. -lösigkeit, *f.* (—), ἡ ἄλλοις ἐπιδείξεως, ἡ ἀνεπίδειξια. -rede, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐπιδεικτικὴ ῥητορεία· ἡ δημηγορία. -redner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιδεικνύμενος ῥήτωρ ὁ δημηγόρος. -sucht, *f.* (—), ἡ φιλονειξία, ἡ φανητῖαισι. -süchtig, *adj.* φιλονεικτικός, φανητῖαισι. — sein, φανητῖαισι, φιλονεικτέω. -voll, *adj.* πλήρης μεγαλοπρεπείας, πομπώδης. -zimmer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πολυτελὲς δωμάτιον.

Psalm, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ ψαλμός.

Psalm(en)-büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ ψαλτήριον, ἡ συλλογὴ τῶν ψαλμῶν. -dichter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ψαλμογράφος.

Psalmist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ψαλμοστής, ὁ ψαλμοποιός.

Psalmter, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ψαλτήριον.

Pseudo-kroup, *m.* (-s), ἡ ψευδολαρυγγίτις. -nym, -nymisch, *adj.* ψευδώνυμος.

Psst! *int.* ψύττα! ψύττα! στ!

Psychisch, *adj.* ψυχικός.

Psycholog, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ψυχολόγος. -ie, *f.* (—), ἡ ψυχολογία. -isch, *adj.* ψυχολογικός.

Publ-ic-ten, *v. i. h.* δημοσιεύω. -cist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ δημοσιογράφος, ὁ δημοσιολόγος, ὁ νομομαθής, ὁ νομοτρίβης. -kation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δημοσίευσις.

Publikum, *n.* (-s), τὸ κοινόν, τὸ δημόσιον.

Puckel, *s.* Buckel.

Pud-ding, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ πουτίγγα.

Pü-del, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οὐλόθριξ κύων. (*fig.*) τὸ σφάλμα, τὸ λάθος [ἡ στραβομάρα]. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ἡ οὐλὴ κεφαλῆ· ὁ οὐλόθριξ [ὁ καταρομάλλης]. -mütze, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κυνή, ὁ οὐλόθριξ σκούφος. -n, *v. i. h.* (*fam.*) διαπράττω σφάλμα, πλημμελέω [κάνω στραβομαράσι]. -narrisch, *adj.* (*fam.*) ἀστείотατος, παιγνιωδέστατος [κατσουλοπαιγνιδάρης*]. -nass, *adj.* κάθυγρος, διάβροχος [μουσικίδι].

Pü-del, *m.* (-s), ἡ παιπάλη, ἡ πασπάλη· ἡ τριχοκνίς [ἡ πούδρα]. -beutel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σακίον παιπάλης. -ig, *adj.* παιπαλώδης, κοριοτώδης. -n, *v. i. h.* παιπαλίω, πασπαλίω, ἐπιπάσω διὰ κόνεως. -quast, *m.* (-es, *pl.* -en), ὁ ἐπιπαστήρ τριχοκόνεως. -schachtel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κίστη παιπάλης, τὸ κιβωτάριον τριχοκόνεως. -zucker, *m.* (-s), ἡ παιπαλώδης ζάχαρις.

Puff! *int.* πούφ! πάφ! —, *m.* (-s, *pl.* Puffe), (*fam.*) ὁ βρόντος, ὁ καπνός· ἡ ἀνεμολογία, ἡ ματαιολογία. ὁ κόνδυλος [ἡ πάσσα, ὁ πάτσος, ὁ φουσκός, ἡ χαστουκιά]. einen — geben, ἐντρίβω κόνδυλον [δίδω ξνα φουσκον]. -ärmel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ φουσκώδης χειρίς [τὸ φουσκωτὸ μανίκι].

Puffen, *v. i. h.* παλαμίζω, πατάσσω [χαστουκίζω]. —, *v. i. h.* παταγέω, *s.* Knallen.

Puffer, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πιστόλιον, τὸ ἐλαστικὸν στρωμάτιον.

Puls, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ σφυγμός. Jemandem an den — fühlen, ἐπαισθάνομαι τὸν σφυγμὸν τινος, ἄπτομαι τοῦ σφυγμοῦ τινος. -ader, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀρτηρία. -ärtig, *adj.* σφυγμώδης, σφυγμοειδής.

Puls-igen, *v. i. h.* σφύζω, πάλλομαι.

Puls-messer, *m.* -mess-er, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σφυγμόμετρον. -schlag, *m.* (-es, *pl.* -schläge), ὁ παλμός τοῦ σφυγμοῦ, τὸ σφύγμα, ὁ σφυγμός. -stillstand, *m.* (-es), -stockung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀσφύξια.

- Pult**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ γραφεῖον· τὸ ἀναλογεῖον.
- Pul'ver**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ κόνις [ἡ σκόνι]· ἡ πυρίτις [τὸ μπαρούτι, ἡ μπαρούτη]. (*fig.*) *er hat das — nicht erfunden*, δὲν ἐφεῦρε τὴν πυρίτιδα, δὲν εἶνε ἕξοχος νοῦς. *er ist keinen Schuss — werth*, οὔτε θανάτου εἶνε ἄξιος δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀξίαν. -*dampf*, *m.* (-es, *pl.* -dämpfe), ὁ καπνὸς πυρίτιδος. -*fass*, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ βαρέλιον πυρίτιδος. -*flasche*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φλασκίον πυρίτιδος. -*horn*, *n.* (-s, *pl.* -hörner), ἡ κερατοειδὴς πυριτιδοθήκη, τὸ κέρας πυρίτιδος. -*ig*, *adj.* εὐθροπτος, κοινοτρόωδης. -*ist ren*, *v. t. h.* λειοτριβέω, θρόπτω εἰς κόνιν. -*kammer*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πυριταποθήκη (πλοίου). -*magazin*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ πυριταποθήκη, ἡ πυριτοθήκη, ἡ πυριτιδαποθήκη. -*mäss*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μέτρον πυρίτιδος. -*mühle*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πυριτιδοποιεῖον. -*müller*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πυριτιδοποιός.
- Pul'vern**, *v. t. h.* λειοτριβέω, κατατριβῶ εἰς κόνιν.
- Pul'ver-rauch**, *m.* (-es), ὁ καπνὸς πυρίτιδος. -*sack*, *m.* (-es, *pl.* -säcke), ὁ σάκκος πυρίτιδος. -*schwamm*, *m.* (-es, *pl.* -schwämme), τὸ πυριτιδόβροχον ἀγαρικόν. -*thurm*, *m.* (-s, *pl.* -thürme), ὁ πύργος πυρίτιδος. -*wägen*, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἄμαξα πυρίτιδος.
- Pump**, *m.* (-s), (*fam.*) ἡ πίστωσις. *auf —*, ἐπὶ πιστώσει [βερεσέ], *einen — anlegen*, δανειζομαι ἐπὶ πιστώσει.
- Pump-balken**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ στρόφαλος ἀντλίας. -*brunnen*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀντλιαῖον φρεάρ.
- Pump're**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀντλία [ἡ τλοῦμπα].
- Pump'ren**, *v. t. h.* ἀντλῶ, ἐξαντλῶ, ἀνασύρω [τλοουμπάρω]. (*fam.*) δανειζομαι ἐπὶ πιστώσει. —, *n.* (-s), ἡ ἀντλησις. ἡ δάνεισις, τὸ δάνεισμα.
- Pump'pen-böhrer**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ φρεατιαῖον τέρετρον. -*kessel*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λέβης ἀντλίας. -*röhre*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ σωλὴν ἀντλίας. -*schwengel*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κηλώνιον, ὁ μοχλὸς ἀντλίας. -*spiel*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ παλινδρομία ἀντλίας. -*stange*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐχέμβολος ῥάβδος ἀντλίας. -*stock*, *m.* (-es, *pl.* -stücke), τὸ ἐμβολον ἀντλίας. -*werk*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὑδραυλικὴ μηχανή· ἡ ἀντλία.
- Pump'pernickel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χονδριτὴς ἄρτος τῆς Βεστροφάλας, ὁ κόλλιξ.
- Pump'hösen**, *f. pl.* αἱ πλατεῖαι περικελίδες, οἱ θύλακοι.
- Pū'nier**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ Καρχηδόnius.
- Pū'nisch**, *adj.* καρχηδόnius, καρχηδον(α)κός. *der — e Krieg*, ὁ καρχηδονιακὸς πόλεμος.
- Punkt**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ στιγμὴ· τὸ στίγμα, τὸ σημεῖον [τὸ σημάδι, ἡ κουκκίδα]. (*fig.*) τὸ ζήτημα, ὁ δρος· τὸ περιστατικόν, τὸ πρᾶγμα. *auf dem — e da sein*, παρευρισκομαι ἐν τῷ ὄρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ. *auf dem — stehen, sein*, μέλλω ὅσον οὔπω. *er ist auf dem — e abzureisen*, μέλλει ὅσον οὔπω νὰ ἀναχωρήσῃ. *alle — e umfassen*, περιλαμβάνω πάντα τὰ περιστατικά. *jeder einzelne —*, ἐν ἑκαστον. — *für —*, καθ' ἐν ἑκαστον [καταλεπτῶς]. *in allen — en einwilligen*, συναίνεω κατὰ πάντα. *in diesem —*, κατὰ τοῦτο, εἰς τοῦτο. *in vielen —*, ἐν πολλοῖς. — *vier Uhr*, ἀκριβῶς τὴν τετάρτην ὥραν [ἀπάνω 'ς τῆς τέσσαρις ὥρας].
- Punktatlon**, *f.* (—, *pl.* -en), οἱ ὄροι συμβολαίου· τὸ σχεδῖον συμβολαίου.
- Pünkt'chen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ στιγμάτιον, ἡ ἐλαχίστη στιγμή.
- Punkt'ir ren**, *v. t. h.* στίζω. *punktirt*, στικτός, ἐστισμένος. —, *n.* (-s), ἡ στίξις.
- Punkt'ir-kunst**, *f.* (—), ἡ στιγμομαντεία· ἡ χειρομαντεία. -*nädel*, *f.* (—, *pl.*

- n), ή στικτική βελόνη, τὸ στικτήριον, τὸ βελόνιον.
- Pünklich**, *adj.* ἀκριβής. —, *adv.* ἀκριβῶς. -kelt, *f.* (—), ή ἀκριβεία.
- Punktum!** *int. (fam.)* τετέλεσται! und damit —, και οὕτως ἐπιτίθεται τέλος.
- Punktweise**, *adv.* κατὰ στιγμάς. (*fig.*) καθ' ἓν ἕκαστον, ἓν πρὸς ἓν.
- Punsch**, *m.* (-es), τὸ πούσιον.
- Pupille**, *f.* (—, *pl.* -n), ή κόρη, ή γλήνη [τὸ νινί, τὸ μαυράδι]. ὁ κηδεμονευόμενος, *s.* Mündel.
- Pupillen-gelder**, *n. pl.* τὰ ὄφρανακὰ χρέματα. -kollegium, *n.* (-s, *pl.* -ien), τὸ συνέδριον τῶν ὄφρανοφυλάκων ή δημογεροντία.
- Puppchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κόριον, τὸ ναννίον [ή κουκλίτσα]. (*fam.*) mein —, φαρτίον μου! [πουλάκι μου! ματάκι μου!].
- Puppe**, *f.* (—, *pl.* -n), ή κόρη, τὸ πλαγγόνιον, ὁ πλαγγών [ή κουκλα, ή κουτσούνα*]. ή χρυσαλλίς, τὸ βομβύχιον, ή νόμψη.
- Puppen-ähnlich**, *adj.* χρυσαλλοειδής, νυμφοειδής. -gesicht, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ πρόσωπον πλαγγόνος, τὸ ὑγιεινὸν μὲν ἀλλ' ἀνέμψατον πρόσωπον. -hülle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ περιβλήμα χρυσαλλίδος. -kleid, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἔνδυμα πλαγγόνος. -macher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κοροπλάθος, ὁ κοροπλάστης. -spiel, *n.* *s.* Marionettenspiel.
- Pür**, *adj.* καθάρως, *s.* Rein.
- Purgans**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ καθαρτικὸν φάρμακον, τὸ καθάρσιον. -atium, *n.* (-s), τὸ καθαρτήριο.
- iren, *v. i. h.* συρμαίζω, λαπάσσω, καθαίρω διὰ καθάρσιου. sich —, *v. r. h.* συρμαίζομαι, καθαίρομαι διὰ καθάρσιου. -iren, *n.* (-s), ὁ συρμαίσιμος, ὁ καθαρμὸς. -irend, *adj.* ὑπήλατος, καθαρτικός. -ir-mittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ καθάρσιον. -ir-nuss, *f.* (—, *pl.* -nüsse), τὸ ἐμετικὸν κάρυον.
- Purificiren**, *v. i. h.* καθαίρω, καθαρίζω, ἀποκαθαίρω.
- Pur-is-mus**, *m.* (—), ή γλωσσική ὑπερακρίβεια, ή ἀγαν ἀκριβολογία, ή καθαρολωσσία, ή γλωσσοφοβία. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ περὶ τὴν γλώσσαν ἀγαν ἀκριβολόγος, ὁ καθαρὸγλωσσος, ὁ ἀγνολεξιθήρας, ὁ γλωσσοφόβος.
- Puritā-ner**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καθαρῶπιστος πρεσβυτεριανός, ὁ καθαρειτής, ὁ καθαριστής.
- Purpur**, *m.* (-s, *pl.* -e), ή πορφύρα. dunkler —, πορφύρα βαθεία. mit — gefärbt, πορφυροβαπτος, πορφυροβαφής. mit — gemischt, πορφυρομιγής. von —, πορφυρούς. mit — färben, πορφυρεύω. -ähnlich, -artig, *adj.* πορφυροειδής, πορφυρίτης, -ίτις. -farbe, *f.* (—), ή πορφύρα, τὸ πορφυροῦν χρώμα. -farben, -farbig, *adj.* πορφυροῦς, πορφυροῦχος. ins — e spielen, πορφυρίζω, ἐπιπορφυρίζω. -kleid, *n.* (-es, *pl.* -er), ή πορφυρίς, ή πορφύρα. -n, -röth, *adj.* πορφυροῦς, φοινικεῦς. -röthe, *f.* (—), τὸ πορφυροῦν ἐρυθρόν. -schnecke, *f.* (—, *pl.* -n), ή κάλχη, ή πορφύρα.
- Purzel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κοντόχονδρον ἀνθρωπάριον, τὸ κοντοπίθαρρον. -baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), τὸ κυβιστήμα [ή κουτρουβάλα, ή τοῦμπα, τὸ κουλουμουντρέ*]. -mann, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ κυβιστῶν ἀνθρωπίστος.
- Purzeln**, *v. i. h.* κυβιστάω [κουτρουβαλιάζω, κουλουμουντρέ*, κάνω τοῦμπαίς].
- Püstel**, *m.* (-s, *pl.* —), —, *f.* (—, *pl.* -n), ή φλύκταινα, τὸ ἐκζεμα [ή φούσκα, ή φουσακάλδα].
- Pusten**, *v. i. h.* φυσάω.
- Pütl** *int.* τρού πι τί! πι τί!
- Püte**, **Püthenne**, *f.* (—, *pl.* -n), ή ἰνδική ὄρνις, ή ἰνδιόρνις [ή διάνα, ή κούρα, ή φραγκόκοττα].
- Püter**, *m.* (-s, *pl.* —), **Püt-hahn**, *m.* (-s, *pl.* -hähne), ὁ ἰνδικὸς ἀλέκτωρ, ὁ ἰνδαλέκτωρ [ὁ διάνος, ὁ κοῦρκος]. -bräten, *m.* (-s), ὁ ἐψητὸς ἰνδαλέκτωρ.

- Pūf'hūhn**, *n.* (-s, *pl.* -hühner), ἡ ἰνδικὴ ὄρνις.
- Putsch**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ καπνώδες ἐπιχώρημα, τὸ παράβολον κίλημα.
- Putti** *im!* πὶ πὶ!
- Putz**, *m.* (-es), τὸ καλλώπισμα, τὸ στόλισμα· ὁ καλλωπισμός, ὁ στολισμός. *im -e sein*, εἶμαι ἐστολισμένος. -*decke*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ καλλωπίστρια.
- Putzen**, *v. t. h.* καθαίρω, ἀποκαθαίρω [παστρέω]: καλλωπίζω, στολλίζω· καλλώνω, λαμπρώνω. *das Licht —*, προμύττω [ξεφτυλίζω] τὸν λύχνον. *die Nase —*, ἀπομύττω, καθαίρω τὰς ῥίνας [ξεφτυλίζω, παστρεύω τὴ μύτην, ξεμυξίζω]. *Bäume —*, κλαδεύω δένδρα. *die Schuhe —*, καθαρίζω, βαλίζω τὰ ὑποδήματα. *sich —*, *v. r. h.* καλλωπίζομαι, στολλίζομαι. *geputzt*, κεκαλλωπισμένος, ἐστολισμένος. —, *n.* (-s), ἡ ἀποκάθαρις, ἡ καθάρισις [τὸ πάστρεμμα]· ὁ καλλωπισμός, ἡ κόσμησις, ἡ κόμμωσις, τὸ στόλισμα.
- Putz-gemach**, *n.* (-es, *pl.* -mächer), τὸ δωμάτιον τοῦ καλλωπισμοῦ. -*geschäft*, *n.* (-es, *pl.* -e), -*handel*, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον στολιδίων. -*händler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔμπορος στολιδίων. -*händlerin*, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἔμπορος στολιδίων. -*handlung*, *f.* (-, *pl.* -en), -*laden*, *m.* (-s, *pl.* -läden), τὸ κατάστημα καλλωπισμάτων. -*macherin*, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ τεχνουργὸς στολιδίων. -*narr*, *m.* (-en, *pl.* -en), (*εἶρ.*) ὁ ἄγαν καλλωπιστής. -*närrin*, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἄγαν καλλωπίστρια, ἡ εἰς ἄκρον φιλόκοσμος. -*schachtel*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ χίστη στολιδίων. -*schere*, *s.* *Lichtscherer*. -*stube*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ δωμάτιον καλλωπισμοῦ, *s.* *Putzzimmer*. -*sucht*, *f.* (-, ἡ φιλοκοσμία, ἡ μανία καλλωπισμοῦ. -*süchtig*, *adj.* φιλόκοσμος, καλλωπιστής. -*tsch*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἄβαξ τοῦ καλλωπισμοῦ. -*waare*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ καλλώ-
- πισμα, τὸ στολίδιον. -*zimmer*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δωμάτιον καλλωπισμοῦ. τὸ δωμάτιον πολυτελείας.
- Pygmä-e**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ πυγμαῖος, ὁ σπιθαμιαῖος. -*tsch*, *adj.* πυγμαῖος, σπιθαμιαῖος.
- Pyknometer**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πυκνόμετρον.
- Pyramide**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πυραμῖς. -*nörmig*, *adj.* πυραμοειδής, πυραμικός.
- Pyrenä-en**, *f. pl.* τὰ Πυρηναῖα (ὄρη).
- Pyretika**, *n. pl.* τὰ ἀντιπυρετικὰ φάρμακα.
- Pyrogal-lussäure**, *f.* (-), τὸ πυροχηρδικὸν ὀξύ, τὸ πυρογαλλικὸν ὀξύ.
- Pyro-lusit**, *m.* (-es, *pl.* -e), (*Braunstein*) ὁ πυρολουσίτης. -*meter*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πυρόμετρον. -*morphil*, *m.* (-es), ὁ πυρομορφίτης (λίθος). -*phor*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πυροφόρον σῶμα, ἡ αὐτόφλεκτος σκευασία. -*phorsäure*, *f.* (-), τὸ πυροφωσφορικὸν ὀξύ. -*sköp*, *s.* *Pyrometer*. -*xylin*, *n.* (-s), ἡ πυροξύλινη, ἡ βαμβάκοπυρίτις.
- Pythagorä-er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πυθαγόρειος, ὁ πυθαγορικός. -*tsch*, *adj.* πυθαγόρειος, πυθαγορικός.
- Pythägoras**, *m.* (-), ὁ Πυθαγόρας.
- Pythisch**, *adj.* Πύθιος. *die -en Spiele*, τὰ Πύθια.

●

Quab'behg, *adj. (fam.)* παχυλός, παχύσαρκος· ἀηδής.

Quack'salber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ψευδοίατρος, ὁ ψευδίατρος, ὁ ἀγύρτης. -*salberel*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ψευδοίατρεία, ἡ ἀγυρτεία. -*salbern*, *v. i. h.* ἰατρολογεῖω ἀγυρτικῶς. *zu Tode —*, φαρμακεύω, θανατό(ν)ω διὰ τῶν πολλῶν φαρμάκων.

Quad'el, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ πομφός [ἡ φουσακάλιδα].

Quä'der, -*stein*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ τετράπεδος λίθος.

Quadrant, *m.* (-en, *pl.* -en), τὸ τεταρτημόριον κύκλου, τὸ τεταρτοκύκλιον, ὁ τετράς. τὸ ὑψόμετρον.
Quadrät, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τετράγωνον (in der Buchdruckerei) τὸ τετραγωνίδιον. -fuss, *m.* (-es, *pl.* -füsse), ὁ τετραγωνικὸς πούς. -isch, *adj.* τετράγωνος, τετραγωνικός. -melle, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ τετραγωνικὸν μίλιον. -wurzel, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ τετραγωνικὴ ῥίζα. -zoll, *m.* (-s, *pl.* -zolle), ὁ τετραγωνικὸς δάκτυλος.
Quadrille, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ τετράζυγος χορδός, ὁ ἀντίχορος.
Quadrillion, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ τετράκις ἑκατομύριον.
Quadriren, *v. i. h.* τετραγωνίζω.
Quäkken, *v. i. h.* κοάζω, κράζω ὡς βάτραχος. —, *n.* (-s), τὸ κόσμα.
Quäken, *v. i. h.* ὑλακτέω, βαῦζω κράζω.
Quäker, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ Κουάκερος. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ Κουάκερος.
Quäl, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ βάσανος, ἡ ταλαιπωρία, ἡ κακοπάθεια, ἡ δεινοπάθεια. -en leiden, ταλαιπωροῦμαι, βασανίζομαι.
Quälen, *v. i. h.* βασανίζω, ταλαιπωρέω, κακουγέω, κατατρέχω [παιδεύω] τυραννέω, ἐνοχλέω. sich —, *v. r. h.* βασανίζομαι, τυραννέομαι. —, *n.* (-s), ὁ βασανισμός, ἡ στρέβλωσις ἡ τυράννησις, ἡ ἐνόχλησις.
Quäler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ βασανιστής. -el, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ βασανισμός, ἡ τυραννία ἡ ἐνόχλησις.
Quälgeist, *m.* (-es, *pl.* -er), ὁ βασανιστής, ὁ τύραννος.
Qualificiren, *v. i. h.* καθιστάω ἀρμόδιον. sich —, *v. r. h.* καθίσταμαι ἀρμόδιος, κτῶμαι τὰ προσόντα. -kulten, *f.* (-, *pl.* -en), τὰ προσόντα.
Qualität, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ποιότης, τὸ ποιόν. -ativ, *adj.* ποιοτικός. —, *adv.* κατὰ ποιόν.
Qualle, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀκαλήφη, ἡ μέδουσα.

Qualm, *m.* (-es), ὁ πυκνὸς καπνός, ὁ τύφος, ἡ λιγνύς.
Qualmen, *v. i. h.* ἀναπέμπω πυκνὸν καπνόν, τύφω, καπνίζω σφοδρῶς.
Qualmig, *adj.* τυφώδης, καπνώδης, λιγνώδης.
Qualster, *m.* (-s, *pl.* -), (*fam.*) τὸ φλέγμα, τὸ χρέμμα [τὸ ῥόχαλον, ἡ ρουχάλα*]. -n, *v. i. h.* χρέμπτομαι [ξερροχαλίζομαι].
Qualvoll, *adj.* πλήρης βασάνων, πολυβάσανος.
Quantität, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ποσότης, τὸ ποσόν. -ativ, *adj.* ποσοτικός. —, *adv.* κατὰ ποσόν.
Quantum, *n.* (-s), τὸ ποσόν.
Quarpe, *f.* (-, *pl.* -n), ἰχθύς, ἡ γενειθήτις.
Quarantäne, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κἀθαρισίς [ἡ χαραντίνα]. — halten, διατελέω (εὐρίσκομαι) ὑπὸ κἀθαρσιν. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ λοιμοκαθαρητήριον.
Quark, *m.* (-es), τὸ πηχτόγαλα, »ἡ μαλάκα*, ἡ μωζήθρα. (*fig. fam.*) ἡ μικρολογία, τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα. ὁ πηλός, ἡ ἀκαθαρσία [ἡ λάσπη, τὰ πηλά*]. -kase, *m.* (-s), »ἡ μωζήθρα, ἡ μαλάκα*ε.
Quartē, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ τετράγωνον, τὸ πλαίσιον.
Quart, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον τὸ τέταρτον σχῆμα, ἡ τετράς, τὸ τετραεῖον. ἡ ἡμίσεια ὀκτᾶ, τὸ τριμυλιτρον (μέτρον βευστῶν = 1,145 λίτρα).
Quarta, *f.* (-, *pl.* -s), ἡ τετάρτη τάξις (σχολείου).
Quartal, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τέταρτον τοῦ ἔτους, τὸ τρίμηνον, ἡ τριμηνία. -weise, *adv.* κατὰ τριμηνίαν, τριμηνιαίως.
Quartaner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μαθητὴς τῆς τετάρτης τάξεως.
Quartanheber, *n.* (-s), ὁ τεταρταῖος πυρετός.
Quartant, *m.* (-en, *pl.* -en), **Quartband**, *m.* (-es, *pl.* -bände), τὸ τέταρτον σχῆμα, ἡ τετράς, τὸ τετραεῖον.

Pū'hühn, *n.* (-s, *pl.* -hühner), ἡ ἐνδικῆ ὄρνις.
Putsch, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ καπνώδες ἐπιγερῆμα, τὸ παράβολον κίνημα.
Puttl *int.* πῖ πῖ!
Putz, *m.* (-es), τὸ καλλώπισμα, τὸ στόλισμα· ὁ καλλωπισμός, ὁ στολισμός. *im* -e sein, εἶμαι ἐστολισμένος. -docke, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ καλλωπίστρια.
Putzen, *v. t. h.* καθαίρω, ἀποκαθαίρω [παστρεύω]· καλλωπίζω, στολίζω· καλλώνω, λαμπρύνω. *das Licht* —, προμύττω [ξεφυλλάζω] τὸν λύχνον. *die Nase* —, ἀπομύττω, καθαίρω τὰς ῥίνας [ξεφυλλάζω, παστρεύω τὴ μύτην, ξεμυξίζω]. *Bäume* —, κλαδεύω δένδρα. *die Schuhe* —, καθαρίζω, βαλίζω τὰ ὑποδήματα. *sich* —, *v. s. h.* καλλωπίζομαι, στολίζομαι. *gerputzt*, κεκαλλωπισμένος, ἐστολισμένος. —, *n.* (-s), ἡ ἀποκάθαρις, ἡ καθάρις [τὸ πάστρεμμα]· ὁ καλλωπισμός, ἡ κόμησις, ἡ κόμμωσις, τὸ στόλισμα.
Putz-gemach, *n.* (-es, *pl.* -mächer), τὸ δωμάτιον τοῦ καλλωπισμοῦ. -geschäft, *n.* (-es, *pl.* -e), -handel, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον στολιδίων. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐμπορος στολιδίων. -händlerin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἐμπορος στολιδίων. -handlung, *f.* (-, *pl.* -en), -läden, *m.* (-s, *pl.* -läden), τὸ κατάστημα καλλωπισμάτων. -macherin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ τεχνουργὸς στολιδίων. -narr, *m.* (-en, *pl.* -en), (*fig.*) ὁ ἄγαν καλλωπιστής. -narrin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἄγαν καλωπίστρια, ἡ εἰς ἄκρον φιλόκοσμος. -schachtel, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κίστη στολιδίων. -schere, *s.* Lichtschere. -stube, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ δωμάτιον καλλωπισμοῦ, *s.* Putzzimmer. -sucht, *f.* (-), ἡ φιλοκομία, ἡ μανία καλλωπισμοῦ. -süchtig, *adj.* φιλόκομος, καλλωπιστής. -tisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἄβαξ τοῦ καλλωπισμοῦ. -waare, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ καλλώ-

πισμα, τὸ στολίδιον. -zimmer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δωμάτιον καλλωπισμοῦ. τὸ δωμάτιον πολυτελείας.
Pygmä-e, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ πυγμαίος, ὁ σπιθαμιαίος. -isch, *adj.* πυγμαίος, σπιθαμιαίος.
Pyknomé-ter, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πυκνόμετρον.
Pyrami-de, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πυραμῖς. -nformig, *adj.* πυραμοειδής, πυραμικός.
Pyrenä-en, *f. pl.* τὰ Πυρηναῖα (ὄρη).
Pyre'tika, *n. pl.* τὰ ἀντιπυρετικά φάρμακα.
Pyrogal-lussäure, *f.* (-), τὸ πυροκαηδικὸν ὀξύ, τὸ πυρογαλλικὸν ὀξύ.
Pyro-lusit', *m.* (-es, *pl.* -e), (Braunstein) ὁ πυρολουσίτης. -mé-ter, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πυρόμετρον. -morphil', *m.* (-es), ὁ πυρομορφίτης (λίθος). -pööt', *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πυροφόρον σῶμα, ἡ αὐτόφλεκτος σκευασία. -phosphorsäure, *f.* (-), τὸ πυροφωσφορικὸν ὀξύ. -sköp', *s.* Pyrometer. -xylin', *n.* (-s), ἡ πυροξύλινη, ἡ βαμβάκοπυριτίς.
Pythagorä-er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πυθαγόρειος, ὁ πυθαγορικός. -isch, *adj.* πυθαγόρειος, πυθαγορικός.
Pythä-goras, *m.* (-), ὁ Πυθαγόρας.
Py'thisch, *adj.* πύθιος. *die -en Spiele*, τὰ Πύθια.

Q.

Quak'behg, *adj.* (*fam.*) παχυλός, παχύσαρκος ἀήδης.
Quack'salber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ψευδοίατρος, ὁ ψευδίατρος, ὁ ἀγύρτης. -salberel', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ψευδοίατρεία, ἡ ἀγυρτεία. -salbern, *v. i. h.* ἱατρολογεῖν ἀγυρτικῶς. *zu Tode* —, φαρμακεύω, θανατό(ν)ω διὰ τῶν πολλῶν φαρμάκων.
Quad'el, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ πομφός [ἡ φουσκαλίδα].
Quä-der, -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ τετράπεδος λίθος.

Quadrant, *m.* (-en, *pl.* -en), τὸ τεταρτημόριον κύκλου, τὸ τεταρτοκύκλιον, ὁ τετράς, τὸ ὑψόμετρον.
Quadrät, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τετράγωνον (in der Buchdruckerei) τὸ τετραγωνίδιον. -fuss, *m.* (-es, *pl.* -füsse), ὁ τετραγωνικὸς ποῦς. -isch, *adj.* τετράγωνος, τετραγωνικός. -melle, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ τετραγωνικὸν μίλιον. -ur, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ τετραγωνισμός. -wurzel, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ τετραγωνικὴ ρίζα. -zell, *m.* (-s, *pl.* -zelle), ὁ τετραγωνικὸς δάκτυλος.
Quadrille, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ τετράζυγος χορδός, ὁ ἀντίγορος.
Quadrillion, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ τετράκις ἑκατομμύριον.
Quadriren, *v. t. h.* τετραγωνίζω.
Quäken, *v. t. h.* κοάζω, κράζω ὡς βάτραχος. —, *n.* (-s), τὸ κόσμα.
Quäken, *v. t. h.* ὑλακτέω, βαῦζω· κράζω.
Quäker, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ Κουάκερος. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ Κουάκερός.
Quäl, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ βάσανος, ἡ τλαιπωρία, ἡ κακοπάθεια, ἡ δεινοπάθεια. -en leiden, τλαιπωρεῖται, βασανίζεται.
Quälen, *v. t. h.* βασανίζω, τλαιπωρέω, κακουγέω, κατατρώχω [παιδεύω]· τυραννέω, ἐνοχλέω. sich —, *v. r. h.* βασανίζομαι, τυραννέομαι. —, *n.* (-s), ὁ βασανισμός, ἡ στρέβλωσις ἢ τυράννησις, ἡ ἐνόχλησις.
Quäler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ βασανιστής. -el, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ βασανισμός, ἡ τυραννία ἢ ἐνόχλησις.
Quälgeist, *m.* (-es, *pl.* -er), ὁ βασανιστής, ὁ τύραννος.
Qualität, *v. t. h.* καθιστάω ἀρμόδιον. sich —, *v. r. h.* καθίσταμαι ἀρμόδιος, κτώμαι τὰ προσόντα. -kation, *f.* (-, *pl.* -en), τὰ προσόντα.
Qualität, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ποιότης, τὸ ποῖον. -ativ, *adv.* ποιοτικῶς. —, *adv.* κατὰ ποῖον.
Qualle, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀκαλήφη, ἡ μέδουσα.

Qualm, *m.* (-es), ὁ πυκνὸς καπνός, ὁ τῦφος, ἡ λιγνός.
Qualmen, *v. t. h.* ἀναπέμπω πυκνὸν καπνόν, τόφω, καπνίζω σφοδρῶς.
Qualmig, *adj.* τυφώδης, καπνώδης, λιγνώδης.
Qualster, *m.* (-s, *pl.* -), (*fam.*) τὸ φλέγμα, τὸ χρέμμα [τὸ βόχαλον, ἡ ρουχάλα*]. -n, *v. t. h.* χρέμπτωμαι [ξεροχαλλίζομαι].
Quälvoll, *adj.* πλήρης βασάνων, πολυβάσανος.
Quantität, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ποσότης, τὸ ποσόν. -ativ, *adj.* ποσοτικός. —, *adv.* κατὰ ποσόν.
Quantum, *n.* (-s), τὸ ποσόν.
Quarpe, *f.* (-, *pl.* -n), ἰχθύς, ἡ γενειήτις.
Quarantäne, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κάθαρσις [ἡ χαραντίνα]. — halten, διατελέω (εὐρίσκομαι) ὑπὸ καθαρσίν. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ λοιμοκαθαρτήριον.
Quark, *m.* (-es), τὸ πηχτόγαλα, ἢ μαλάκα*, ἡ μιλχθήρα*. (*fig. fam.*) ἡ μικρολογία, τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα. ὁ πηλός, ἡ ἀκαθαρσία [ἡ λάσπη, τὰ πηλά*]. -käse, *m.* (-s), ἢ μιλχθήρα, ἡ μαλάκα*.
Quartē, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ τετράγωνον, τὸ πλαίσιον.
Quart, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον τὸ τέταρτον σχῆμα, ἡ τετράς, τὸ τετραδεῖον. ἡ ἡμίσεια ὀκά, τὸ τριημίλιτρον (μέτρον βευστῶν = 1,145 λίτρα).
Quarta, *f.* (-, *pl.* -s), ἡ τετάρτη τάξις (σχολείου).
Quartal, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τέταρτον τοῦ ἔτους, τὸ τρίμηνον, ἡ τριμηνία. -weise, *adv.* κατὰ τριμηνίαν, τριμηνιαίως.
Quartaner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μαθητῆς τῆς τετάρτης τάξεως.
Quartanfeber, *n.* (-s), ὁ τεταρταῖος πυρετός.
Quartant, *m.* (-en, *pl.* -en), **Quartband**, *m.* (-es, *pl.* -hände), τὸ τέταρτον σχῆμα, ἡ τετράς, τὸ τετραδεῖον.

- Quart'blatt**, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φῶλλον τετάρτου μεγέθους, τὸ φύλλον τετράδος.
- Quar'te**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ διὰ τεσσάρων, τὸ τετράτονον ἢ τρίτη χορδὴ βιολίου. ἡ τετάρτη τάξις. ὁ τέταρτος διαξίφισμός.
- Quartett**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ τετραφωνία.
- Quart'formät**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τέταρτον σχῆμα, ἡ τετράς, τὸ τετραδεδιόν [τὸ τέταρον].
- Quartier**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ συνοικία [ὁ μαχαλάς]. τὸ κατάλυμα, ἡ κατοικία· τὸ κατασκήνωμα. ein — beziehen, καταλύω, ἐπισταθμεύω. — aufschlagen, κατασκηνώω. — geben, παρέχω κατάλυμα. -blillet, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ καταλυματικὸν γραμματίον. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καταλυματίας, ὁ σταθμοδότης. ὁ ὑποναύκληρος. -settel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ καταλυματικὸν γραμματίον.
- Quart'selte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σελίς τετάρτου σχήματος.
- Quarz**, *m.* (-es), ἡ ὄρεϊα κρύσταλλος, ὁ πυριτόλιθος.
- Quas'el**, *adv.* s. Gleichsam.
- Quas'sia**, *f.* (—), δένδρον, ἡ κασσία.
- Quast**, *m.* (-es, *pl.* -e), **Qua'ste**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ θύσανος [ἡ φούντα]. mit —n versehen, θυσανώτης, χροσσωτός [φουντωτός].
- Quästör**, *m.* (-s, *pl.* -ö'ren), ὁ εἰσπρακτικὸς τῶν διδάκτρων σχολῆς.
- Quästür**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ εἰσπρακτορεῖον σχολῆς.
- Quatem'ber**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ πρώτη ἡμέρα τριμήνου. ἡ τρίτημερος νηστεία ἐκάστης τριμήνιας.
- Quat'schellg**, *adj.* κοντόπαχος, παχυλός [παχουλός].
- Quä'cke**, *f.* (—, *pl.* -n), -ngräs, *n.* (-es, *pl.* -gräser), φυτὸν, ἡ ἀγρωστὶς [ἡ ἀγριάδα].
- Queck'silber**, *n.* (-s), ὁ ὑδράργυρος [ὁ διάργυρος]. -ärtlig, *adj.* ὑδραργυρώδης. -legierung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συγχώνευσις τοῦ ὑδραργύρου μετὰ
- μετάλλου, τὸ ἀμάλαμα. -salbe, *f.* (—), ἡ ὑδραργυρική ἀλοιφή. -vergiftung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δι' ὑδραργύρου δηλητηρίασις, ἡ ὑδραργύρωσις.
- Queh'le**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χειρόμακτρον [τὸ προσόψι, ἡ μπόλια].
- Quell**, *m.* (-s), ἡ πηγὴ, τὸ ὕδρειον, τὸ βρυσίδιον [τὸ βρυσάδι, ἡ βρύσι, τὸ κεφαλάρει]. der — des Lebens, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· s. Quelle. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κρηνίδιον, τὸ πηγίδιον [τὸ βρυσάλαξι].
- Queh'le**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πηγὴ, ἡ κρήνη, ἡ βρύσις. (fig.) ἡ πηγὴ· auf die —n zurückgehen, ἀνατρέχω εἰς τὰς πηγάς. aus sicherer —, ἐκ πηγῆς ἀξιοπίστου, ἐκ θετικῆς πηγῆς.
- Queh'len**, *v. i. h.* διαβρέγω [μουσκεύω]. —, *v. i. ir. s.* πηγάζω, ἀναβλύζω, ἀναβλύω· βέω. ὀγκώμαι, ἐξοιδαίνομαι [φουσκώνω].
- Queh'lenreich**, *adj.* ναματώδης, πιδακώδης, πολυπίδαξ, πολύκρηνος.
- Queh'lig**, *adj.* πιδακώδης.
- Queh'nymphe**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κρηνιάς νόμφη. -sals, *n.* (-es), τὸ πηγαῖον ἄλας. -wasser, *n.* (-s), τὸ πηγαῖον ὕδωρ, τὸ κρηναῖον ὕδωρ [τὸ βρυσικὸν νερόν].
- Queh'del**, *m.* (-s, *pl.* —), φυτὸν, ὁ ἔρφυλλος, τὸ ἐρπύλλιον, ἡ ζυγίς [ἡ χαμορίγανη, τὸ τραγορίγανον].
- Queh'geln**, *v. i. h.* δυσχεραίνω, δυσκολαίνω, παραπονέομαι.
- Quent**, *m.* (-s, *pl.* -e), **Quent'chen**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ δραχμὴ [τὸ δράμι]. ein — schwer, δραχμαῖος τὸ βάρος.
- Que'r**, *adj.* λοξός, πλάγιος, ἐγκάρσιος. —, *adv.* λοξῶς, πλαγίως. (fig.) ἐναντίον ἀπεγθῶς, ἐχθρικῶς δυσχερῶς [ἀνάποδα, στραβά, ζερβά]. — über eine Strasse gehen, διαβαίνω ὁδὸν ἐγκαρσίως, διαπερᾶω ὁδόν. -feldein, διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν. (fig.) das kommt mir sehr —, αὐτὸ μοι ἔρχεται λοξά.
- Que'r-balken**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ διαδοκίς, ἡ ἐγκάρσια δοκός. -bank, *f.* (—, *pl.* -bänke), τὸ ἐγκάρσιον

θρανίον. —durchschnitt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διατομή, ἡ ἔγκαρσία τομῆ.
Quere, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λοξότης, ἡ πλαγιότης. in die —, ἔγκαρσίως.
 nach der —, der — nach, λοξῶς.
 in die Kreuz und —, ἑλιγθῆν, λοξοειδῶς. (*fig.*) Jemandem in die — kommen, παρεμβάλλομαι, γίνομαι ἐμπόδιόν τινι, παρεμποδίζω τινά. es geht mir Alles der —, τὰ πάντα μοι ἔρχονται λοξά [ἔλα μου ἔρχονται ἀνάποδα].
Quersfeldein, *adv.* διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν.
—höte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πλαγίαιλος [τὸ σουραβί]. —furche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔγκαρσία αὐλαξ. —gang, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ὁ πλάγιος διάδρομος· ἡ λοξοδρομία. —gasse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔγκαρσία στενωπός [τὸ λοξὸ σοκάκι]. —giebel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πλάγιον ἀέτωμα. —gräben, *m.* (-s, *pl.* -gräben), ἡ ἔγκαρσία τάφρος. —hieb, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ πλάγιον κτύπημα [ἡ ξεστρεφτή*] —holz, *n.* (-es, *pl.* -hölzer), τὸ διάξυλον. —kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), (*fig.*) ἡ διάστροφος κεφαλὴ, ὁ διεστραμμένος νοῦς· ὁ κακοκέφαλος ἄνθρωπος, ὁ σκολιόφρων, ὁ ξυλοκέφαλος*, τὸ ξύλον*. —körper, *adj.* κακοκέφαλος, στραβοκέφαλος, ἀνάποδος, δύστροφος.
Querl etc., *s.* Quirl etc.
Querslinde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔγκαρσία γραμμὴ. —mauer, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἔγκαρσιον τεῖχος. —nähte, *f.* (—, *pl.* -nähte), ἡ λοξὴ ραφή. —pfelle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πλαγίαιλος [τὸ σουραβί]. —pfelfer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀλητῆς πλαγιαίου, ὁ φωτιγιστής. —riegel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μοχλός, ὁ μάνδαλος· ἡ διαδοκίς· ἡ ἔγκαρσία δοκίς (θύρας) [ὁ περάτης*, ἡ ἀμπάρα]. —sack, *m.* (-es, *pl.* -säcke), ἡ πήρα [τὸ δισάκι]. —schnitt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πλαγία τομῆ, ἡ διατομῆ. —stange, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ διάξυλον. —strasse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔγκαρσία ὁδός. —strich, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἔγκαρσία γραμμὴ. (*fig.*) ἡ ματαίωσις, ἡ παράλυσις.

Jemandem einen — machen, παραλῶν τὰ σχέδιά τινος. —über, *adv.* ἔγκαρσίως, ἐπικαρσίως, ἐκ πλαγίου.

Queral-anf, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μικρατίος, ὁ μικροκατήγορος, ὁ φιλόδικος. —ten, *v. i. h.* δεινολογέομαι, ἀνακλαίομαι ἀλόγως.

Quersweg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἔγκαρσία ὁδός, ὁ λοξὸς δρόμος.

Quersche, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πλεστον, τὸ μάγγανον. τὸ κοκκώμηλον, τὸ δαμάσκηνον. in der — sein, πιέζομαι, βιάζομαι. —n, *v. i. h.* θλίβω, συνθλίβω [ζουλίξω, τσακίξω, τσαλακῶν]. —n, *n.* (-s), ὁ συμπιεσμός, ἡ σύνθλασις [τὸ ζούλισμα, τὸ τσάκισμα].

Querschung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύνθλασις, ἡ σύντριψις· τὸ θλάσμα, τὸ σύντριμμα, τὸ σαρκόθλασμα [τὸ ζούλισμα].

Quetsch wunde, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ μώλωψ, τὸ σαρκόθλασμα.

Quick, **quiek**, *int.* κοί! —, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὄρεϊτα κραυγὴ [τὸ σκλήρυσμα*]. —, *adj.* ταχύς, γοργός, εὐπετής.

Quickbrel, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ σύμμιγμα, τὸ σύγκραμα, τὸ ἀμάλγμα,

Quicken, **quicken**, **quiek sen**, *v. i. h.* (*fam.*) κοίξω, γρόξω, γρουλίξω [σκληρύξω*]. —, *n.* (-s), ὁ γρουλισμός, τὸ κόξιμα [τὸ σκλήρυσμα*].

Quickers, *n.* (-es), ὁ ὑδράργυρος.

Quersmus, *m.* (-s), ὁ ἡρεμισμός. —ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἡρεμιστής.

Quillen, *s.* Quellen.

Quinta, *f.* (—, *pl.* -s), ἡ πέμπτη τάξις (σχολῆς). —aner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μαθητῆς τῆς πέμπτης τάξεως.

—e, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ διὰ πέντε, τὸ πεντάτονον. ἡ ὑψίστη χορδὴ βιολίου.

ὁ πέμπτος ξιφισμός. —er ne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πεντὰς λαχόντων κλήρων.

—essenz, *f.* (—), τὸ πεμπτούσιον· ὁ αἰθέρ, τὸ ἄνθος. —ell, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ πενταφωνία.

Quirl, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ σπαθίς, ἡ τορύννη, τὸ τάρακτρον, ὁ ταρακτής.

- Quirlen**, *v. t. h.* τονυνάω, σπαθίζω, ταράσσω, συνταράσσω.
Quilt, *adv.* ελιθέρος αμοιβαίας υποχρέωσης· ἀπληλαγμένος ὀφειλῆς, χρεώλυτος.
Quilt, *f.* (—, *pl.* -n), **Quilt** *ten-äpfel*, *m.* (-s, *pl.* -äpfel), τὸ κυδώνιον. -baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ἡ κυδωνία, ἡ κυδωνία. -bröi, *n.* (-es), τὸ μελλίτηκτον κυδωνίων [τὸ κυδωνόπαστον]. -gelb, *adj.* κυδωνόχρους. -hönig, *m.* (-s), τὸ κυδωνόμελι. -müs, *n.* (-es), τὸ κυδωνάτον. -wein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κυδωνίτης (οἶνος).
Quiltren, *v. t. h.* δίδω ἀπόδειξιν παραλαβῆς· ἐξοφλέω. παραιτέω, ἀφίνω. den Dienst —, παραιτέομαι τῆς ὑπηρεσίας.
Quiltung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπόδειξις παραλαβῆς· ἡ ἐξόφλησις, τὸ ἐξοφλητικόν.
Quodlibet, *n.* (-s, *pl.* -s), ὁ κυκεών, ὁ τραγέλαφος, *s.* Mischmasch.
Quote, *f.* (—, *pl.* -n), **Quotum**, *n.* (-s, *pl.* -ta), τὸ ποσοστὸν.
Quotient, *m.* (-en, *pl.* -en), τὸ πηλίκον.

R.

- Raa**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κεραία, ἡ ἰστοκεραία [ἡ ἀντίνα]. -siegel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μέγα ἰστίν.
Rabat, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐκπτώσις, ἡ συγκατάβασις, » ἔκπεσμός«. **Rabat**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ περιχέπιον, τὸ ἐσώχωρον· τὸ ἀνδρῶν, ἡ πρασιά, ἡ φυτάλια [ἡ βραγιά]. ἡ ἐπιπτουγή, τὸ ἐπίπρασμα.
Rabatrechnung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ὑπολογισμὸς ὑπαίρεσεως· ἡ ὑπαίρεσις, ἡ ἐκπτώσις.
Rabbin-er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱερεὺς παρὰ τοῖς ἔβραίοις, ὁ ραββίνος. -isch, *adj.* ραββίνειος, ραββινικός.
Räbe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κόραξ [ὁ κόρακας]. (*fig.*) ὁ ἀπαίσιος οἰωνός, ὁ κακῆγγελος. er stiehlt wie ein —, εἶνε κλεπτικώτατος, εἶνε δεινὸς κλέπτης. ein — hackt dem an-

deren die Augen nicht aus, ὁμοίος ὁμοίου φείδεται, οἱ πονηροὶ φείδονται ἀλλήλων [κόρακας κόρακου μάτι δὲ βγάξει].

- Räben-aas**, *n.* (-es, *pl.* -äser), τὸ πτώμα κόρακος (*fig. fam.*) ὁ μαρὸς ἄνθρωπος. -eltern, *pl.* οἱ ἄστοργοι (οἱ ἀπάνθρωποι) γονεῖς. -gekächse, -geschrei, *n.* (-s), ὁ κρωγμὸς κόρακων. -mutter, *f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ ἀπάνθρωπος μήτηρ, ἡ ἀμήτωρ μήτηρ. -schwarz, *adj.* κοράκινος, κοραξός, μελάντερος κόρακος. -stein, *m.* (-s), ὁ τόπος καταδίκης· τὸ ἰκρίωμα. ὁ βελεμνίτης λίθος. -vater, *m.* (-s, *pl.* -väter), (*fam.*) ὁ ἀπάνθρωπος πατήρ.
Rabulist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ δικογράφος, ὁ δικορράπττης. -orel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δικοροφία.
Race, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φυλὴ [ἡ σειρά·] ἡ γενεά, τὸ γένος. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἵππος καλῆς φυλῆς.
Rach-begierde, *f.* (—), τὸ ἐκδικητικόν, τὸ φιλέδικον. -begierig, *adj.* φιλέδικος, ἐκδικητικός.
Rache, *f.* (—), ἡ ἐκδίκησις. an Jemandem — nehmen, ἐκδικέομαι κατὰ τινος, ἐκδικέομαι τινά. — für Jemanden nehmen, ἐκδικέω τινά. -dürst, *m.* (-es), ἡ δίψα ἐκδικήσεως. -dürstend, -dürstig, *adj.* φιλέδικος, ἐκδικητικός, ἐκδικῆσιν πνέων. -geist, *m.* (-es, *pl.* -er), ὁ ἐκδικητικὸς δαίμων, ὁ μιάστωρ, ὁ ἀλάστωρ. -götin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ Ἑρινός.
Rachen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ χασματώδες στόμα, τὸ χάσμα· ὁ φάρυγξ (*fig.*) ἡ φρικαλέα ἄβυσσος.
Rächen, *v. t. h.* ἐκδικέω, λαμβάνω δίκην. den Mord —, ἐκδικέω τὸν φόνον, λαμβάνω ἐκδίκησιν τοῦ φόνου. sich —, *v. r. h.* ἐκδικέομαι (an Jemandem wegen etwas, κατὰ τινος διὰ τι). —, *n.* (-s), ἡ ἐκδίκησις. -d, *adj.* ἐκδικητικός.
Rächer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐκδικητής. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἐκδικήτρια.
Racheschwert, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ ῥομφαία (ἡ μάχαιρα) τῆς ἐκδικήσεως.

Rach'gier, -sucht, *f.* (—), τὸ φιλέδικον· ἢ φιλέδικος μνησικακία, ἢ ἐχθροπάθεια [τὸ ἀμάχι]. -gierig, -süchtig, *adj.* ἐκδικητικός, φιλέδικος· ἐχθροπάθης, μνησικακος, μνησικακτητικός.

Ra'cker, *m.* (-s, *pl.* —), (*fam.*) ὁ ἐκδορεύς, ὁ σφαγεύς· ὁ ἐξώλης καὶ προώλης, ὁ ἀχρεῖος [ὁ θεοσκοτωμένος].

Racke'te, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πυροσφενδόνη, ὁ πύραυλος [ἡ ρακέτα].

Rackoff, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀφετήρ πτεροσφαίρας.

Räd, *n.* (-es, *pl.* Räder), ὁ τροχός [ἡ ῥόδα]· ὁ γύρος, ὁ κύκλος. ein — schlagen, ἐκτελέω κύκλον, κυκλεύω. (*fig.*) das fünfte — am Wagen sein, εἶμαι ὁ πέμπτος τροχός τῆς ἀμάξης, εἶμαι περιττός.

Räd'achse, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἄξων τροχοῦ. -ählich, -artig, *adj.* τροχοειδής.

Räd'brechen, *v. t. h.* τροχίζω, θανάτω(v) διὰ τροχοῦ. (*fig.*) παραφθεῖρω, διαστρέφω (eine Sprache) κωμικῶς, βαρβαρίζω, βαρβαροφωνέω. —, *n.* (-s), ἡ διαστροφή· ὁ βαρβαρισμός, ἡ βαρβαροστομία.

Räd'chen, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ τροχίσκος, τὸ τροχίσκιον, τὸ τρόχιον.

Räd'brechen, *s.* Radbrechen.

Räd'egast, *m.* (-es), ὁ Ἄρης.

Räd'ehacke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σκαλίς, ἡ δίκαλλα.

Räd'elführer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δευτεροεπίτροπος, ὁ στασιάρχος, ὁ ἀρχισυνωμότης.

Räd'emacher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τροχοποιός.

Räd'ern, *v. t. h.* τροχίζω. (*fam.*) ich bin wie gerädert, εἶμαι ἐκνευρωμένος [εἶμαι ἐξεγοφισμένος, κοψομυσισασμένος, ξενεφρισμένος].

Räd'erkwerk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σύνολον τῶν τροχῶν, ὁ μηχανισμός τῶν τροχῶν, τὸ τροχίσμα.

Räd'felge, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ αἰστρον, τὸ σῶτρον (τροχοῦ). -förmig, *adj.* τροχοειδής. -geleise, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ τροχιά· ἡ ἀμαξοτροχία.

Radles'chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ραφανίδιον [τὸ ραπανάκι*, τὸ ρεπανάκι].

Radikal', *adj.* ριζικός. -e, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ριζοσπάστης. -e, *n.* (-n, *pl.* -n), (in der Chemie) ἡ ρίζα. -kür, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ριζική θεραπεία.

Radionē'ter, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ φωτοκίνητρον, τὸ θερμοδόνητρον.

Rad'igen, *v. t. h.* ξύω, ξέτω· ἐγέτω, ἐγγαράσω.

Radir'kunst, *f.* (—), ἡ χαρακτική. -messer, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ ξυστήρ, τὸ ξύστρον. -nadel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χαρακτική βελόνη.

Räd'ius, *m.* (—, *pl.* -dien), *T.* ἡ ἄκτις.

Räd'linie, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κυκλοειδής γραμμή. -nägel, *m.* (-s, *pl.* -nägels), ὁ ἦλος τροχοῦ. -schlene, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ περιδεσμός τροχοῦ. -schüb, *m.* (-es, *pl.* -e), -sperrē, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τροχοπέδη, ὁ ἐποχλεύς. -speiche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄκτις τροχοῦ. -spür, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἔγνος τροχοῦ· ἡ ἀμαξοτροχιά, ἡ ἀμαξοτροχία.

Raf'fel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κτεῖς, πὸ κτένιον [τὸ κτένι, ἡ κτένα]. -n, *v. t. h.* κτενίζω, ἐκκτενίζω.

Raf'fen, *v. t. h.* ἀρπάζω, ἐξαρπάζω. (*fig.*) an sich —, σφετερίζομαι.

Raffin'ade, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ διωλισμένον σάκχαρον. -igen, *v. t. h.* ἐκκαθαίρω, ἀποκαθαίρω, διωλλίζω, καθαίρω [λαγαρίζω]. -ig, *adj.* κεκαθαρμένος [λαγαρισμένος]. (*fig.*) σοφιστικός, πολυμήχανος, πανούργος [τετραπερασμένος, διαβολεμένος].

Räg'gen, *v. t. h.* ἐξέτω, προεξέτω.

Räh, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κεράλα [ἡ ἀντένα], *s.* Raa.

Rähm, *m.* (-es), τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος, τὸ ἀνόθηγα, τὸ ἀφρόγαλα [τὸ καίμαξι].

Rähm'chen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ μικρὰ κορνίτσα.

Räh'men, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κράσπεδον, τὸ πλαίσιον· τὸ περιβλήμα, ὁ περίγυρος· τὸ περιθώριον· ἡ

κορνίζα. —, *v. i. h.* παράγω ἀν-
θόγαλα [καίμακιάζω]. —, *v. i. h.*
ἀφαίρειω τὸ ἀνθόγαλα [ξεκαίμακιάζω,
ξεκαίμακιάζω]. περιβάλλω διὰ κορνί-
ζης, κρασπεδῶω.
Rain, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὄριον, τὰ
μεθόρια. ἢ μεθορία λωρίς. -en, *v.*
i. h. συνορεύω, γειτνιάζω. -stein, *m.*
(-s, *pl.* -e), ὁ μεθόριος λίθος, τὸ
σόνορον [τὸ ἀστραλίχι].
Raisonnement, *n.* (-s, *pl.* -s), ὁ συλ-
λογισμός. ἢ εὐρησιλογία, ἢ εὐρεσι-
λογία, ἢ σοφιστεία ἢ ἀνεμολογία, ἢ
ματαιολογία. -igen, *v. i. h.* κρίνω
λελογισμένως, συλλογίζομαι. εὐρη-
σιλογέω, εὐρεσιλογέω ἀνεμολογέω,
φλυαρέω.
Räkel, *s.* Rekel.
Rakete, *f.* *s.* Rackete.
Rakett, *s.* Rackett.
Rammblock, *m.* (-es, *pl.* -blöcke),
Ramme, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κόπαν-
ον, ὁ κόπανος.
Rammel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κρύος. -n,
v. i. h. θινίω, βατεύω. —, *v. i. h.*
σκυζάω, ὀργάω. sich —, *v. r. h.* συμ-
μίγνυμαι, ὀχεύομαι, *s.* Begatten.
Rammen, *v. i. h.* ἐμπηγνύω [χώνω].
Rammler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὀχευτής,
ἢ βατευτής* (λαγωγός).
Rand, *m.* (-es, *pl.* Rän'der), τὸ γείλος
τὸ ἄκρον, ἢ ἔσχατιά. τὸ περιθώριον.
zu -e kommen mit etwas, ἔρχο-
μαι εἰς πέρας τινός, ἀποπερατώω τι.
(*fig.*) das versteht sich am -e,
αὐτὸ ἐννοεῖται ὀκθοθεν, τοῦτο ἐν-
νοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ. ausser — und
Band sein, ἐξῆλθον τῶν ὀρίων,
εἶμαι ἀγαλνῶτος, ἀκρατεύομαι.
Randbemerkung, *f.* (-, *pl.* -en), ἢ
ἐπὶ τοῦ περιθωρίου σημειώσεις, ἢ
παρασημειώσεις, ἢ παραγραφή, ἢ
παρεπιγραφή.
Rän'dern, *v. i. h.* κρασπεδῶω περαιῶω
ὀρίζω. ὀδοντόω, ὀδοντοκοπέω.
Randglosse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἐπὶ
τοῦ περιθωρίου σχόλιον, *s.* Rand-
bemerkung. -versierung, *f.* (-, *pl.* -en),
τὸ ἐπὶ τῶν ἄκρων πό-
κιμα, τὸ ἀκροστόλιον.

Ränft, *m.* (-es, *pl.* Ränft'e), τὸ γείλος
ὁ γύρος. τὸ φλόγωμα, τὸ ἐπιτοκλή-
ρωμα [τὸ καύκαλον, ἢ κόρα].
Ränftchen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ τμη-
μάτιον φλογώματος [τὸ καυκαλάκι,
ἢ γωνίτσα].
Rang, *m.* (-es, *pl.* Ränge), ἡ σειρά
ἢ τάξις ὁ βαθμός. (*fig.*) ἢ κοινω-
νική θέσις, τὸ ἀξίωμα, ἢ τάξις ἐν τῇ
κοινωνίᾳ. den ersten — haben
behaupten, πρωτεύω. den zweiten
— einnehmen, δευτερεύω. (*fig.*)
Jemandem den — ablaufen, προ-
τερῶω, προτερῶω, ὑπεροτέρῶω τινός
[τὸν προσπερνάω, τὸν μπροντε-
ρεύω*, τοῦ βάνω τὰ βαλά]. nach
— und Würde, ἀριστίνδην.
Ränge, *m.* (-n, *pl.* -n), (*fam.*) τὸ
κακόπαιδον, ὁ φαῦλος παῖς [τὸ
παληόπαιδον, ἢ μάγγα].
Rangieren, *v. i. h.* τάττω, τοποθετῶ
κατὰ τάξιν. —, *v. i. h.* κατέχω θέσιν.
Rangliste, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ στρατιω-
τικὸς κατάλογος, τὸ στρατολόγιον.
Ränge, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ θεωρεῖον
τῆς σειράς. -mässig, *adj.* & *adv.*
κατὰ τὴν δέουσαν τάξιν, ἀριστίνδην.
Ordnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀρι-
στίνδην τάξις, ἢ κατὰ βαθμὸν τάξις.
Schiff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πλοῖον
τῆς γραμμῆς. -streit, *m.* (-es, *pl.* -e),
ἢ περὶ τῶν πρωτείων φιλο-
νεικία. -sucht, *f.* (-), ἡ φιλοπρωτία.
Süchtig, *adj.* φιλόπρωτος* δοξομα-
νῆς, κενόδοξος.
Rank, *m.* (-es, *pl.* Rän'ke), ἡ καμπή,
ὁ ἐλιγμός* *s.* Ränke.
Rank, *adj.* μακρομεγέθης, εὐμήκης,
λεπτομήκης [λιγερός, λιγνός].
Rän'ke, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἔλιξ (φυτοῦ),
ὁ ἐλικοειδής βλαστός, ἢ περιπλοκάς.
Rän'ke, *pl.* αἱ δολοπλοκίαι, αἱ μηχανο-
γοραφαί, αἱ σκευφαί, τὰ σκάν-
δαλα. — machen, schmieden,
δολοπλοκέω, δολορραφέω, μηχανογο-
ραφέω. -macher, *m.* (-s, *pl.* -),
ὁ δολοπλόκος, ὁ μηχανογράφος, ὁ
κακοπράγμων [ὁ ἀνακατωσούρης].
Rän'ken, *v. i. h.* & sich —, *v. r. h.*
κληματόμαι, ἀναφύω βλαστός

- [ἔξβλαστόνω]. περιερίττομαι, περιτλισσομαι. -gewächs, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐγκισσεύμενον φυτὸν, ἢ κληματίτις.
- Ränke-schmied**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ μηχανογράφος, ὁ δολοπλόκος [ὁ σκανδαλιάρης]. -stüchtig, -voll, *adj.* μηχανογράφος, κακομήχανος, πολυμήχανος [ἀνακαταωσόρης].
- Ränke**, *adj.* ἐλικοειδής, κληματοειδής.
- Ranunkel**, *f.* (-, *pl.* -n), φυτὸν, τὸ βατράχιον.
- Ränkechen**, **Ränkel**, *n.*, **Ränken**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ σακκοθήρα, ὁ δερμάτινος σάκκος, ὁ ἀσκοθύλακος [τὸ ταγάρι, τὸ σακκούλι, τὸ βοσκοσάκκουλον*].
- Ränse**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ γρωνάς, ἡ οὖς [ἡ γουρούνα].
- Ränzig**, *adj.* ταγρός. — werden, ταγγίζω.
- Ränzion**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ λύτρον, *s.* Lösegeld. -iren, *v. i. h.* ἀπολυτρόω, *s.* Loskaufen.
- Rapid**, *adj.* ὀρμητικός, ἐπίφορος. -ität, *f.* (-), ἡ σφοδρότης, ἡ ὀρμητικότης.
- Rapier**, *s.* Rappier.
- Rapre**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ μέλας ἱππος [ὁ μαύρος]. (*fig.*) sich auf den tollen -n schwingen, περιέρχομαι εἰς λύσσαν, ἐκμαινόμεναι, λυσσάω. auf Schusters -n reiten, ἱππηλατέω πεζῇ, ἱππεύω ἐπὶ τῶν ποδῶν μου [καβαλλικεύω τὰ πόδια μου].
- Rappel**, *m.* (-s), (*fam.*) ἡ παραφροσύνη [ἡ τρέλλα]. den — haben, εἶμαι παράφρων. -ig, *adj.* (*fam.*) παράφρων, παράπληκτος [ἔεστρημένος]. -körnig, *adj.* ἀκράγολος, παράφορος, ὀργίλος. -es Wesen, ἡ ἀκραχολία, ἡ ὀργιλότης. -n, *v. i. h.* (*fig.*) ἀλογιστέω, παραφρονέω [δὲν τὰ ἔω σωστά]. rappelt es bei dir? μήπως παραφρονεῖς; μήπως ἐτρελλάθης [τὰ χάσας];
- Rappell**, *m.* (-s), ἡ ἀνάκλησις.
- Rappen**, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ λεπτὸν (νόμισμα ἐλβετικόν).
- Rappier**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σφαιρωτὸν ἔιφος, ἡ ἔιφοραπίς.
- Rapport**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀγγελία, ἡ ἐκθέσις. -iren, *v. i. h.* ἐκθέτω. ψιθυρίζω, μεταδιηγοίμαι.
- Rapps**, *s.* Raps.
- Rappuse**, **Rapsse**, *f.* (-, *pl.* -n), (*fam.*) τὸ ἔρμαιον, τὸ λάφυρον, τὸ διάρπαγμα [τὸ κελεπόρι*, τὸ διαγοῦμι]. in die — geben, καταλείπω ἔρμαιον.
- Raps**, *m.* (-es), τὸ ἐλαιολάχανον, ἡ ἀγριοκράμβη.
- Raprus**, *m.* (-), τὸ κρούσμα λύσσης.
- Rapunschen**, *n.* (-s, *pl.* -), **Rapunsel**, *f.* (-, *pl.* -n), φυτὸν, τὸ σίσαρον [τὸ κερβεζί].
- Rär**, *adj.* σπάνιος, *s.* Selten.
- Rarität**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σπανιότης, τὸ σπάνιον πρᾶγμα.
- Rasch**, *adj.* ταχύς, τροχερός, γοργός, εὐπετής [γλήγορος, σβέλτος]. im Handeln —, ταχύεργος. —, *adv.* ταχέως, εὐπετῶς [γλήγορα, σβέλτα].
- Raschheit**, *f.* (-), ἡ ταχύτης, ἡ γοργότης. ὁ ἐλαφρὸς θόρυβος, ὁ ψιθυρισμός. — im Denken, ἡ ταχυβουλία. — im Handeln, ἡ ταχυεργία.
- Rascheln**, *v. i. h.* ψιθυρίζω, θορυβέω ἐλαφρῶς.
- Räsen**, *m.* (-s), ἡ γλῶνη, ἡ πόα [τὸ γρασίδι, ἡ πρασινάδα, τὸ χορτάρι].
- Räsen**, *v. i. h.* μαίνομαι, λυσσάω, εἶμαι λυσσαλέος [εἶμαι λυσσιασμένος]. —, *n.* (-s), ἡ μανία, ἡ λύσσα.
- Räsenbank**, *f.* (-, *pl.* -bänke), ἡ πόα, ἡ πρασιά γλῶνης.
- Räsens**, *adj.* μανιώδης, λυσσαλέος, λυσσώδης [λυσσιασμένος]. — machen, ἐκμαίνω [λυσσιάζω]. ich möchte — werden, λύσσα μοι ἔρχεται [μοῦ ἔρχεται νὰ λυσσᾶξω, νὰ σκάσω].
- Räsen-hügel**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ χλοηφόρος λόφος. -plätze, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ὁ λειμῶν [τὸ λιβάδι].
- teppich**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ χλοηφόρος τάπης.
- Räserel**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ λύσσα, ἡ μανία, ἡ κακοδαμονία.
- Rasirbecken**, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ κουρίκη λεκάνη.

Rasiren, *v. i. h.* ξυρίζω, ξυραφίζω [ξυρίζω]. *sich* —, *v. r. h.* ξυρέομαι, ξυρίζομαι, ξυραφίζομαι [ξυρίζομαι].
Rasir messer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ξυράφιον.

Raspe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄδρα βίνη, ὁ ξυλοπάγος. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βινητής, ὁ ξιστής. -felle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κυρτὴ βίνη. -n, *v. i. h.* βινάω, ἀποξέτω. (*fam.*) Süßholz —, χαριτολογέω, ἡδυλογέω, γλωσσοχαριτέω, γλυκυλογέω. -spän, *m.* (-s, *pl.* späne), τὸ βινημα, τὸ ἀπόξυσμα ξυλοπάγος.

Rasse, *s.* Race.

Rassel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κρόταλον τὸ σημαντικό, τὸ σημαντήριον. -n, *v. i. h.* κροτέω, προξενέω κρότον, κτυπέω. —, *n.* (-s), ὁ κρότος.

Rast, *f.* (—), ἡ ἀνάπαυλα, ἡ ἀνάπαυσις, ἡ ἡσυχασίς [ἡ ἀναπαή*, ὁ ξεκουρασμός] ὁ σταθμὸς ἀναπαύσεως. *auf der ersten* —, ἐν πρώτῃ ἀναπαύσει. *ohne* —, ἀπαύστως, ἀκαμάτως. — *halten*, ἀναπαύομαι. — *gönnen*, δίδω ἡσυχίαν.

Rasten, *v. i. h.* ἀναπαύομαι [ξεκουράζομαι, ἀνασαίνω]. *weder ruhen noch* —, οὔτε ἡσυχίαν ἔχω οὔτε ἀνάπαυσιν.

Rastlos, *adj.* ἀκατάπαυστος, ἀνηρέμτος ἀκάματος. —, *adv.* ἀπαύστως ἀκαμάτως. -losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀκατάπαυστος ἀσχολλία, τὸ ἀνηρέμητον τὸ ἀκάματον, ἡ ἀκάματος ἐνέργεια. -iäg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα ἀναπαύσεως, ἡ ἑλιτύς.

Rastral, *s.* Rostral.

Räte, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀνάλογος δόσις, τὸ ἀνάλογον μερίδιον, τὸ ἐπιβάλλον μέρος. *in -n bezahlen*, πληρόνω εἰς δόσεις.

Rath, *m.* (-es, *pl.* Rāthe), ὁ σύμβουλος. ὁ σύνεδρος. *geheimer* —, ὁ μυστικὸς σύμβουλος. —, *m.* (-es, *pl.* Rathschlüsse), ἡ συμβουλή, ἡ νοθεσία [ἡ ὀρηγνεία*]. ἡ σύσκεψις, ἡ συνδιάσκεψις, ἡ συμβουλίαι, τὸ συμβούλιον, τὸ συνέδριον. ὁ πόρος,

τὸ μέσον. *einen* — *geben*, ἐρθεῖν, δίδω συμβουλήν. *Jemanden um* — *fragen*, *zu* — *ziehen*, συμβουλεύομαι τινα. *sich bei Jemandem* — *erholen*, ζητέω συμβουλήν παρά τινος. *mit Jemandem* *zu* — *gehen*, — *s pflegen*, — *halten*, συσκέπτομαι μετὰ τινος, συνδιασκέπτομαι πρὸς τινα. *nach meinem* — *e*, κατὰ τὴν γνώμην μου. *das ist mein* —, αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη μου. *mit sich* *zu* — *gehen*, βουλεύομαι κατ' ἐμαυτὸν. *etwas* *zu* — *halten*, οἰκονομέω τι, ποιῶμαι οἰκονομικὴν χρῆσιν τινος. *da ist kein anderer* —, αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἄλλη θεραπεία. *da ist guter* — *theuer*, ἰσοῦ πρᾶγμα ἴαν δυσχερές. — *schaffen*, παρέχω θεραπείαν. *dazu kann schon* — *werden*, θὰ εὐρεθῇ τρόπος θεραπείας. *er weiss sich keinen* —, δὲν ἠξεύρει τί τὸ πρακτέον, εὐρίσκειται ἐν ἀμηχανίᾳ. *es ist bestimmt in Gottes* —, εἶνε θεία βούλησις, εἶνε ἀπόφασις τοῦ θεοῦ. *einen* — *beschliessen*, ἀποφασίζω ἀπόφασιν. *Jemandem mit* — *und That beistehen*, βοηθῶ τινά καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ, εἶμαι σύμβουλος καὶ συνεργὸς τινι. *im* — *sitzen*, εἶμαι μέλος τοῦ συμβουλίου, εἶμαι σύνεδρος. (*fig.*) *über Nacht kommt* —, ἐν νυκτὶ βουλή τοῖς σοφοῖσι γίνεταί. *kommt Zeit kommt* —, ὁ καιρὸς ὀδηγός.

Rāthen, *v. i. & i. ir. h.* συμβουλεύω [ὀρηγνέω]* παραινέω. *μαντεύω*. *sich nicht* *zu* — *wissen*, ἀπορέω τί νὰ πράξω, εἶμαι ἐν ἀμηχανίᾳ. *da weiss ich mir nicht* *zu* —, ἐνταῦθα ἀγνοῶ τί τὸ πρακτέον. *Jemanden* *zu* *etwas* —, συμβουλεύω τινα πρὸς τι. *das habe ich gerathen*, ἐμάντευσα τοῦτο. *ihm ist nicht* *zu* — *und nicht* *zu* *helfen*, οὐδεμίαι θεραπεία ὑπάρχει δι' αὐτόν. *es für gerathen halten*, νομίζω καλόν (*s.* Gerathen). —, *n.* (-s), ἡ συμβούλευσις. ἡ εἰκάστια, ἡ μάντευσις.

Rāth'geber, m. (-s, *pl.* —), ὁ σύμβουλος, ὁ συμβουλευτής. -geberin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ σύμβουλος. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ δημαρχεῖον, ἡ δημαρχία.

Rā'thin, f. (—, *pl.* -nen), ἡ σύμβουλος, ἡ συμβουλευτρία.

Rāth'lich, adj. συμβουλευτικός, ἀξιος συμβουλευσεως· πρόσφορος, σύμφορος, ὠφέλιμος. φειδῶλος, οἰκονόμος. -keit, *f.* (—), ἡ ὠφελιμότης, ἡ χρησιμότης.

Rāth'los, adj. ἀμήχανος, ἄπορος, ἐν ἀμηχανίᾳ. — sein, ἀπορέω τί τὸ πρακτέον. -losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀπορία, ἡ ἀμηχανία. -sam, *adj.* συμβουλευτικός, ἀξιος συμβουλευσεως· πρόσφορος, ὠφέλιμος, σύμφορος. φειδῶλος, οἰκονόμος. ich halte es für —, νομίζω καλόν, θεωρῶ φρόνιμον. mit etwas — umgehen, ποιῶμαι φειδῶλὸν χρῆσίν τινας.

Raths'beschluss, m. (-es, *pl.* -schlüsse), ἡ ἀπόφασις συμβουλίου.

Rāth'schlag, m. (-es, *pl.* -schläge), τὸ συμβούλιον. -schlagen, *v. i. h.* βουλεύομαι, διασκέπτομαι. -schlagung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διάσκεψις. -schluss, *m.* (-es, *pl.* -schlüsse), τὸ ψήφισμα, τὸ βούλευμα, ἡ ἀπόφασις.

Raths'diener, m. (-s, *pl.* —), ὁ κλητήρ.

Rāth'sel, n. (-s, *pl.* —), τὸ αἰνίγμα. ein — errathen, lösen, μαντεύω, λύω αἰνίγμα. ein — aufgeben, προβάλλω αἰνίγμα. -haft, *adj.* αἰνιγματώδης.

Raths'fähig, adj. δεκτός ὡς μέλος τοῦ συμβουλίου. -glied, *n.* (-es, *pl.* -er), -herr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ σύμβουλος, ὁ σύνεδρος. -herrlich, *adj.* τοῦ συμβουλίου, συγκλητικός, τῆς γερουσίας. -keller, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ δημόσιος οἴνων. -kollegium, *n.* (-s, *pl.* -ien), τὸ συνέδριον, τὸ συμβούλιον. -mitglied, *n.* (-es, *pl.* -er), -persön, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ μέλος συμβουλίου, ὁ σύνεδρος, ὁ σύμβουλος. ὁ γερουσιαστής. -schreiber, *m.* (-s, *pl.* —),

ὁ γραφεὺς τῆς δημαρχίας. -sekretär, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ γραμματεὺς τῆς δημαρχίας. -sitzung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συνεδρίασις συγλήτου. -stelle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βουλεία, τὸ ὑπουργεῖον γερουσιαστοῦ. -stübe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δωμάτιον τοῦ συμβουλίου. -versammlung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συνέλευσις τῆς γερουσίας. -wäge, *f.* (—), ὁ ἀστυνομικὸς ζυγός. das Lokal zu der —, τὸ ζυγοστάσιον. -wähl, *f.* (—, *pl.* -en), αἱ ἀρχαιρεσίαι. -zimmer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δωμάτιον τῶν συνεδριάσεων.

Ratifi'ciren, v. i. h. ἐπικυρώω. -katiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπικύρωσις.

Ration, f. (—, *pl.* -en), ἡ μερίς, τὸ αἰτόμετρον, τὸ αἰτηρέσιον [τὸ ταγίν].

Rational, adj. λογικός, ἔλλογος. ἐπιστημονικός. *T.* ῥητός. — Zahl, ἀριθμὸς ῥητός. — Grösse, μέγεθος ῥητόν. -ismus, *m.* (—), ὁ ὀρθολογισμὸς, ἡ ἔλλογος πίστις. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὀρθολογιστής. -istisch, *adj.* ὀρθολογιστικός.

Rationell, adj. λογικός, *s.* Rational.

Rat'le, f. (—, *pl.* -n), ὁ μέγας ποντικός, τὸ μεγαλοπόντικον.

Rat'ten-falle, f. (—, *pl.* -n), ἡ παγὶς μεγαλοποντίκων, ἡ μύσγρα. -fänger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μουθῆρας. -gift, -pulver, *n.* (-s), τὸ ποντικοφάρμακον, τὸ ἀρσενικῶδες ὀξύ.

Rat'se, s. Ratte.

Raub, m. (-es), ἡ ἀρπαγή, ὁ ἀρπασμός· τὸ ἀρπασμα, τὸ ἄρπαγμα. auf — ausgehen, ἐξέρχομαι εἰς ἀρπαγὴν. (*fig.*) ein — der Flammen, παρανάλωμα τοῦ πυρός. ein — seiner Leidenschaften, ἔρμαιον (βόρᾱ) τῶν παθῶν του.

Raub'anfall, m. (-s, *pl.* -fälle), ἡ πρὸς διαρπαγὴν ἐπιθεσις. -begierde, *f.* (—), ἡ ἀρπακτικότης. -begierig, *adj.* ἀρπακτικός, ἀρπαστικός.

Raub'en, v. i. h. ἀρπάζω, διαρπάζω, ληστεύω. (*fig.*) ἀποστερέω. —, *v. i. h.* ληστεύω. —, *n.* (-s), ὁ ἀρπασμός, ὁ ἀρπασμός, ἡ ἀρπαγή ἡ ληστεία.

Räuber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ληστής ὁ ἄρπαξ. -*art*, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ληστικός τρόπος. nach —, ληστικῶς, ληστρικῶς τῷ τρόπῳ, δίκην ληστοῦ. -*bande*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ στίφος ληστών, ἡ ληστρικὴ συμμορία [ἡ κλεφτουριά]. -*el*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ληστεία ἡ ἄρπαγί, ὁ ἄρπαγμός. -*geschichte*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ περὶ ληστών διήγημα. -*hand*, *f.* (—, *pl.* -hände), ἡ ληστρικὴ χεὶρ. -*hauptmann*, *m.* (-s, *pl.* -männer), ὁ λήσταρχος, ὁ ἀρχιληστής, ὁ λησάρχης [ὁ πρωτοκλέφτης]. -*höhle*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ καταγώγιον ληστών, τὸ ληστήριον. -*in*, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ληστρία ἡ ἄρπαξ. -*isch*, *adj.* ληστικός, ληστρικός· ἄρπαστικός, ἄρπακτικός. sehr —, ἄρπαστατος. -*e Handlung*, ἡ ἄρπαγί, ἡ ληστεία. -*leben*, *n.* (-s), ὁ ληστ(ρ)ικός βίος [ἡ κλέφτικη ζωή].

Raub-fisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἄρπακτικός ἰχθύς. -*gesindel*, *n.* (-s), τὸ σύστημα ληστών, ἡ ληστρικὴ συμμορία [ἡ κλεφτουριά]. -*gier*, *f.* (—), τὸ ἄρπακτικόν, ἡ ἄρπακτικότητα. -*gierig*, *adj.* ἄρπακτικός, ἄρπαστικός. -*mord*, *m.* (-es, *pl.* -e & -mordfälle), ὁ ληστικός φόνος, ὁ πρὸς διαρπαγὴν φόνος. -*mörder*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φόνιος ληστής, ὁ ληστικός φονεύς. -*nest*, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ φωλεὸς ληστών, τὸ ληστήριον. -*ritter*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λεηλάτης (ὁ ὁδοσκόπος) ἱππότης. -*schiff*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ληστρικόν (τὸ πειρατικόν) πλοῖον. -*schloss*, *n.* (-es, *pl.* -schlösser), τὸ μέγαρον λεηλάτου ἱππότου, τὸ ληστρικόν φρούριον. -*staat*, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ ληστρικὴ πολιτεία. -*sucht*, *f.* (—), ἡ ἄρπακτικότητα, *s.* Raubgier. -*thier*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἄρπακτικόν ζῷον, τὸ σαρκοφάγον θηρίον. -*vogel*, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τὸ ἄρπακτικόν πτηνόν. -*zug*, *m.* (-es, *pl.* -züge), ἡ ληστικὴ ἐπιδρομή.

Rauch, *adj.* *s.* Rauch.

Rauch, *m.* (-es), ὁ καπνός. — *machen*,

καπνίζω. vom — *leiden*, καπνίζομαι. (*fig.*) in — *aufgehen*, ἀναφλέγομαι εἰς καπνὸν διαλυομαι, καπνόομαι. kein — ohne Feuer, οὐδεὶς καπνὸς ἄνευ πυρός. -*altär*, *m.* (-s, *pl.* -täre), ἡ θυμέλη. -*artig*, *adj.* καπνοειδής.

Rauchchen, *v. t. h.* καπνίζω. —, *v. i. h.* καπνιάω, καπνίζω, καπνόομαι, ἀναπέμπω καπνόν. —, *n.* (-s), τὸ κάπνισμα, τὸ καπνίζειν.

Rauchher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καπνιστής, ὁ καπνίζων.

Rauchher-büchse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κιβωτάριον θυμιαμάτων, τὸ ἀρωματοδογεῖον. -*er*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θυμιάζων, ὁ ἀρωματιστής. τὸ θυμιατήριον, ἡ θυμιατρίς [τὸ θυμιατόν]. -*fass*, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ θυμιατήριον [τὸ θυμιατόν]. -*ig*, *adj.* καπνώδης. — *machen*, καπνίζω. — *riechen*, ὄζω καπνοῦ. -*kammer*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δωμάτιον καπνισμοῦ. -*mittel*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ καπνιστήριον.

Rauchchern, *v. t. & i. h.* καπνίζω· θυμιάζω, θυμιατεύω. —, *n.* (-s), ἡ κάπνισις, ἡ θυμίασις.

Rauchher-pfanne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔσχαρις, τὸ ἔσχαριον, ὁ λιβανωτός, τὸ θυμιατήριον. -*pulver*, *n.* (-s), ἡ θυμιατικὴ κόνις. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κάπνισις, ἡ θυμίασις. -*werk*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θυμιαμα, τὸ κάπνισμα.

Rauchfang, *m.* (-es, *pl.* -fänge), ἡ καπνοδόχη. -*färber*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διψθεροβόφος. -*fleisch*, *n.* (-es), τὸ καπνιστὸν κρέας. -*handel*, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον διψθερῶν. -*händler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διψθεροπώλης.

Rauchlicht, *adj.* καπνώδης, *s.* Rauchherig.

Rauch-köhle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀτελής ἀνθραξ. -*leder*, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ δασεία διψθέρα. -*loch*, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ἡ ὀπή καπνοῦ [ὁ ἀνηφορᾶς*]. -*lös*, *adj.* ἀκαπνος. -*stule*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ στήλη καπνοῦ. -*schwalbe*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀγρο-

διατος χελιδών. *-stübe, f.* (—, *pl. -n*), τὸ δωμάτιον τοῦ καπνίσματος.
-taback, m. (—es), ὁ (καπνιζόμενος) καπνός. *-werk, n.* (—es, *pl. -e*), αἱ διφθέραι, τὰ διφθέρηνα πράγματα [τὰ γουναριὰ]: *s. Räucherwerk.*
-wolke, f. (—, *pl. -n*), τὸ νέφος καπνοῦ. *-zimmer, n.* (—s, *pl. —*), τὸ δωμάτιον τοῦ καπνίζεῖν.
Räu'de, Räu'de, f. (—), ἡ ἐσχάρα, τὸ ἐσχάρωμα [τὸ κάρκαδον, τὸ κάκκαδον]: ἡ ψύρα, ἡ ψωρίασις. *die — haben, ψωράω, ψωριάω.*
Räu'dig, adj. ψωραλός, ψωριώδης [ψωριάρης, ψωριασμένος].
Rauf'bold, m. (—es, *pl. -e*), ὁ ἀψίμαχος, ὁ φιλόμαχος, ὁ πλήκτης, ὁ πύκτης, ὁ μαχαιροφόρος, ὁ ἀνδροφόνος [ὁ μαχαιρᾶς, ὁ μαχαιροβγάλτης]. *-degen, m.* (—s, *pl. —*), τὸ στενόμακρον ξίφος.
Rauf'e, f. (—, *pl. -n*), τὸ κραστήριον, ἡ φάνη ἵππου. ὁ κτεῖς [ἡ κτένα, ἡ λανάρα]. *-n, v. t. h.* τίλλω, μαδάω. *Flachs —, κτενίζω λίνον. sich —, v. r. h.* διαπληκτίζομαι, διαπαλαίω, διαπυκτεύω, ἐυλοκοπέομαι [τροδοκοπανιζομαι]. *-n, n.* (—s), ἡ τίσις, ὁ τιλμός, ἡ μάθησις. *-r, m.* (—s, *pl. —*), ὁ ἀψίμαχος, *s. Rauf'bold.* *-rei, f.* (—, *pl. -en*), ὁ διαπληκτισμός, ἡ διαμάχη, ἡ μαχαιροκοπία.
Rauf'sücht'ig, adj. φιλερῖς [καυγατζῆς].
Rauh, adj. τραχύς· ἄδρός [ἄδρός*]. τριχωτός, τριχώδης. (*fig.*) τραχύς, ἀπότομος, τραχυλόγος. *-e Stimme, φωνὴ τραχίαι, ἡ τραχυφωνία. mit —er Stimme, τραχύφωνος. —es Wesen, ἡ τραχύτης. — behandeln, μεταχειρίζομαι τραχέως, ἀποτόμως.
Rau'helt, Rau'higkeit, f. (—, *pl. -en*), ἡ τραχύτης. — *des Halses, ὁ βράγχος τοῦ λαιμοῦ, ὁ κέρχνος, ὁ κερχνασμός [ἡ βραχνάδα, τὸ βράχνησμα].*
Rau'hen, v. t. h. ἐριουρτέω, ταλασιουργέω, λινοκοπέω.
Rau'hfrest, m. (—es), ἡ πάχνη.
Rau'hreif, m. (—es), ἡ πάχνη.*

Raum, m. (—es, *pl. Räu'me*), ὁ χώρος· ἡ περιοχή, ὁ περίβολος· ὁ τόπος. *leerer —, ὁ κενός χώρος, τὸ κενόν. weiter —, ἡ εὐρυχωρία. — haben, ἔχω τόπον. (fig.) einer Bitte — geben, δέχομαι παράκλησιν, ἐνδίδω εἰς παράκλησιν. der Hoffnung — geben, παραδίδομαι εἰς τὴν ἐλπίδα. der Versuchung — geben, ἀφίνομαι εἰς πειρασμόν.
Räu'men, v. t. h. κενώω, ἐκκενώνω [ἀδειάζω]· ἀποσκευάζω, ἀφαιρέω, ἐκκομίζω. *aus dem Wege —, παραμερίζω, ἀφαιρέω ἐκ τοῦ μέσου. ein Hinderniss aus dem Wege —, ἀφω πρόσοκμομα. das Feld —, ἐγκαταλείπω τὸ πεδὸν τῆς μάχης· ὑποχωρέω. den Platz —, κενώω τὸν τόπον [ἀδειάζω τὸν τόπον].*
Räu'mer, m. (—s, *pl. —*), ὁ καθαρτής, ὁ καθαριστής.
Räu'mlich, adj. χωρητικός, τοπικός, τοῦ χώρου. *in —er Beziehung, τοπικῶς, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ χώρου· s. Geräumig. —keit, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἔκτασις τοῦ χώρου· ὁ χώρος.
Räu'mte, f. (—, *pl. -n*), τὸ πέλαιος.
Räu'mung, f. (—, *pl. -en*), ἡ ἐκκένωσις, ἡ κένωσις [τὸ ἀδειασμα]. ἡ ἐκκάθαρσις, ἡ καθάρσις.
Räu'nen, v. t. h. προσψιθυρίζω, ὑποβάλλω, ψιθυρίζω. *Jemandem etwas ins Ohr —, ψιθυρίζω τί τινα εἰς τὸ οὖς. —, n.* (—s), ὁ ψιθυρισμός, ἡ ὑποβολή.
Räu'pe, f. (—, *pl. -n*), ἡ κάμπη [ἡ κάμπια, ἡ κάμπλια]. *-n, v. t. h.* ἀπολέγω κάμπας [ξεκαμπιάζω].
Räu'pen-frass, m. (—es), ἡ βορά καμπῶν. *-nest, n.* (—es, *pl. -er*), ἡ νεοττία καμπῶν.
Räu'pig, adj. πλήρης καμπῶν [καμπηλισμένος].
Rausch, m. (—es, *pl. Räu'sche*), ἡ κραταιά, ἡ ἐλαφρὰ μέθη. *schwerer —, ἡ βαθεῖα μέθη. im —e, ἐν μέθῃ, ἐν μέθαις. einen — haben, κραταιάω, ὑπομεθύω, εἶμαι ἀρομέθυσος. einen — bekommen, sich einen — trinken, μεθύσκο-**

μαι, περιπίπτω εἰς μέθην. den — ausschlafen, ἀποκραιπαλάω, ἀνανήφω, ἀποκραιπαλιζομαι [ξεμεθώ]. einen — habend, ἀκρομέθυσος, ἀκροθώρας, ἡμιμέθυσος [μισομεθυσμένος, μεσομεθυσμένος].

Räuschchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐλαφρά μέθη. ein — haben, εἶμαι ἀκροθώρας, ὑποβεβρεγμένος [μισομεθυσμένος].

Rauschen, *v. i. h.* θορυβέω, θροέω, βομβέω. vorbei-, παρέρχομαι θορυβωδῶς, διαβαίνω παταγωδῶς. her-, ἔρχομαι θορυβωδῶς. sanft —, θροέω μορμύρω, κελарύζω. —, *n.* (-s), ὁ θρούς, ὁ θόρυβος [ὁ πάταγος]· ὁ φλοῖστος, ὁ κελарυαμός. —d, *adj.* θορυβώτης, παταγωδής.

Rausch-gold, *n.* (-es), τὸ θειούχον ἀρσενικόν, ἡ σανδαράχη, τὸ ἀρρениκόν (ἀρхитόν). —gold, *n.* (-es), ὁ πεταλωδὴς χρυσός, τὰ πετάλια χρυσοῦ. —silber, *n.* (-s), τὰ πετάλια ἀργύρου, ὁ πεταλωδὴς ἀργυρος.

sich Rauspern, *v. r. h.* ὑποβήσσω, βήσσω ἐλαφρῶς [βήχω σιγά σιγά]· χρέμπτομαι [ξεροχαλιζομαι]. —, *n.* (-s), τὸ ὑποβήσσειν, ὁ ἐλαφρὸς βήξ· ἡ χρέμφις [τὸ ξεροχάλισμα].

Rauhe, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, τὸ πηγανόν [ὁ πήγανος, ὁ ἀπήγανος]. ὁ ρόμβος, τὸ ρομβοειδὲς σχῆμα.

Rauhen-blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον πηγάνου. —förmig, *adj.* ρομβοειδῆς, ρομβωδῆς. —krana, *m.* (-es, *pl.* -kränze), ὁ στέφανος πηγάνου. —öl, *n.* (-s), τὸ πηγανέλαιον. —pflaster, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πηγανηρόν (ἐμπλαστρον), ἡ πηγανηρά. —säme, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ πηγανόσπερμον. —wein, *m.* (-s), ὁ πηγανίτης οἶνος.

Reagenten, *n.* (—, *pl.* -gentien), *T.* τὸ ἀντιδραστήριον. —papier, *n.* (-s, *pl.* -e), *T.* ὁ ἀντιδραστήριος χάρτης, *s.* Lackmuspapier.

Reagiren, *v. i. h.* ἀντιδράω, ἀντενεργέω.

Reaktion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀντιδρασίς, ἡ ἀντενεργεία. —är, *adj.*

ἀντιδραστῆς, ἀντενεργός. —är, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀντενεργός, ὁ ὀπιθοβάμων.

Real, *adj.* πραγματικός, πραγματώδης. das —e, ἡ πραγματικότητα, τὸ πραγματικόν. —, *m.* (-s, *pl.* -en), τὸ ρεάλιον (παλαιὸν νόμισμα ἰσπανικόν = 26,25 λεπτά). —ien, *pl.* τὰ ἀληθῆ πράγματα, αἱ πραγματικότητες. —Injurie, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πραγματικὴ προσβολή. —Isiren, *v. i. h.* πραγματώω, πραγματοποιέω. —Isirung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πραγματώσις, ἡ πραγματοποίησις. —Isimus, *m.* (—), ἡ πραγματολογία, ὁ πραγματισμός (ἡ φιλοσοφικὴ θεωρία περὶ ἀληθοῦς ὑπάρξεως τῶν πραγμάτων)· ἡ πραγματικότης. —Isir, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πραγματολόγος, ὁ ὀπαδὸς τῆς πραγματολογίας. —Isisch, *adj.* πραγματολογικός· πραγματικός. —Isir, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πραγματικότητα, τὸ ὑποστατικόν. —Isir, *adv.* πρᾶγματι, πραγματικῶς. —Isirnisse, *f. pl.* αἱ πραγματικαὶ γνώσεις, αἱ γνώσεις πραγμάτων (οὐχὶ γλωσσῶν). —klasse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐμπορικὴ τάξις. —lexikon, *n.* (-s, *pl.* -ka), τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικόν. —philosophie, *f.* (—), ἡ πραγματικὴ φιλοσοφία, *s.* Realismus. —schule, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τεχνολογικὴ σχολή. —schüler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μαθητὴς τεχνολογικῆς σχολῆς. —servitüt, *f.* (—, *pl.* -en), *T.* ἡ πραγματικὴ δουλεία. —werth, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πραγματικὴ ἀξία. —wissenschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θετικὴ ἐπιστήμη. —wörterbüch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικόν.

Rebe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κλήμα. von —, κλημάτινος. kleine —, τὸ κλημάτιον. mit —n bepflanzt, ἀμπελόφυτος.

Rebell, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ στασιώτης, ὁ στασιαστής, ὁ ἀνάρτης. —Isir, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπανάστασις, ἡ ἀνταρσία, ἡ ἀποστασία. —Isiren, *v.*

i. h. στασιάζω, επαναστατέω. -isch, *adj.* στασιωτικός, στασιαστικός, στασιώδης.

Rē ben-ärlig, *adj.* κληματοειδής. -asche, *f.* (—, *pl.* -n), ή κληματινή τέφρα. -auge, *n.* (-s, *pl.* -n), ό όφθαλμός κληματος. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τώ κληματοφύλλον. -geländer, *n.* (-s, *pl.* —), ή άμπελόφυτος κιγκλίσ, τώ κληματώδες δρύφακτον. -holz, *n.* (-es), τώ κληματόξυλον, τώ κλήμα. -laube, *f.* (—, *pl.* -n), ή κληματινή άναδενδράς [ή κληματαριά]. -messer, *n.* (-s, *pl.* —), τώ κλαστήριον, τώ κλαδευτήριον, τώ κλαδομάχαιρον*. -reich, *adj.* άμπελώδης, πολυκλήματος. -saft, *m.* (-es), ό χυμός τής άμπέλου· ό οίνος. -schoss, *m.* (-es, *pl.* -schösse), ό βλαστός κλήματος. -senker, *m.* (-s, *pl.* —), ή έμβροχάς, τώ μόσχευμα [ή καταβολάδα]. -stock, *m.* (-es, *pl.* -stöcke), ή οινάς, ή άμπέλις [ή άμπελοκουτσούρα*, ή κουρμούλα*]. -thräne, *f.* (—, *pl.* -n), τώ δάκρυ κλήματος.

Rēb'hahn, *m.* (-es, *pl.* -hähne), ό πέρδιξ.

Rēb'-huhn, *n.* (-es, *pl.* -hühner), ή πέρδιξ [ή πέρδικα, τώ περδίκι]. kleines —, τώ περδίκιον. junges —, ό περδικιδεύς. von —, περδικικός, περδικικός. wie ein — schreien, κακχαβίζω, κακχαρίζω.

Rēb'hühner-jagd, *f.* (—, *pl.* -en), ή περδικοθηρία, ή κυνηγία τών περδικων. -jäger, *m.* (-s, *pl.* —), ό περδικοθήρας [ό περδικολόγος].

Rēb'lans, *f.* (—, *pl.* -läuse), ή φυλλοέξηρα (έντομον).

Rēb'-messer, -schoss, *s.* Rebenmesser, Rebenschoss.

Rē'bus, *m.* (—, *pl.* -se), ό γρίφος.

Recens-ent', *m.* (-en, *pl.* -en), ό επικριτής, ό κριτής. -lön', *f.* (—, *pl.* -en), ή επικρίσις, ή κρίσις. -igen, *v. i. h.* επικρίνω.

Recept', *n.* (-es, *pl.* -e), ή συνταγή. -büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τώ συνταγολόγιον· τώ ιατροσόφιον. -lön', *f.* (—, *pl.* -en), ή παραδοχή, -igen,

v. i. h. προγράφω, διατάσσω. -irkunst, *f.* (—), ή συνταγολογία. -or, *m.* (-s, *pl.* -istoren), ό εισπράκτωρ.

Recess, *m.* (-es, *pl.* -e), ό συμβιβασμός. ή λήξις βουλευτικής συνόδου.

Rē'chen, *m.* (-s, *pl.* —), ή άμη, ή άγρειφνα [ή διχάλα, τώ διχάλι, ή τσουγκράνα]. —, *v. i. h.* συνάγω διά τής άγρειφνης.

Rē'chen-brett, *n.* (-es, *pl.* -er), τώ ψηφολογεστον, τώ άριθμητικόν άβάκιον. -büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τώ άριθμητικόν βιβλίον, ή άριθμητική. -exempel, *n.* (-s, *pl.* —), τώ (άριθμητικόν) πρόβλημα. -fehler, *m.* (-s, *pl.* —), τώ λογιστικόν σφάλμα. -kammer, *f.* (—, *pl.* -n), τώ έλεγκτικόν συνέδριον. -kunst, *f.* (—), ή άριθμητική, ή λογιστική. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ό λογιστής. -pfennig, *m.* (-s, *pl.* -e), τώ νομισματοειδές σύμβολον παιρνιδίου, ή ψήφος, ή ψηφίς, τώ ψηφείον, τώ νομισματοόσημον.

Rē'chenschaft, *f.* (—), ό λόγος, ή λογοδοσία. — ablegen, geben, δίδω λόγον. — fordern, απαιτέω λόγον. zur — ziehen, ύποβάλλω εις λογοδοσίαν. sich — von etwas geben, έξηγούμαι τήν αίτιαν τινός. -sbericht, *m.* (-es, *pl.* -e), ό άπολογισμός, ή λογοδοσία.

Rē'chen-stunde, *f.* (—, *pl.* -n), τώ μάθημα τής άριθμητικής. -täfel, *f.* (—, *pl.* -n), ή πλάξ (τής άριθμητικής). ό πίναξ τού πολλαπλασιασμού. -unterricht, *m.* (-es), ή διδασκαλία τής άριθμητικής, τώ μάθημα τής άριθμητικής.

Rechnen, *v. i. h.* λογαριάζω. ύπολογίζω αριθμέω, καταριθμέω, καταλογίζω. im Kopf —, ύπολογίζω έν τῷ νῷ, λογαριάζω εις τόν νοῦν μου. zusammen-, συγκαταριθμέω, συναριθμέω. eins in das andere gerechnet, έν πρός τώ άλλο, ύπολογίζομένου τού ένός μετά τού άλλου [τῷ ένα με τώ άλλο]. mitgerechnet, συμπεριλαμβανομένου, συγκαταλογιζομένου, -ης, -ων.

hinzü-, συγκαταλογίζω, προσθέτω. unter die Gelehrten —, συγκαταλογίζω μεταξὺ τῶν λογίων. darunter —, συγκαταλογίζω, συγκαταριθμέω. ich rechne es mir zur Ehre, ἐγὼ τὸ θεωρῶ τιμῆν μου. unter seine Freunde —, zu seinen Freunden —, συγκαταλογίζω μεταξὺ τῶν φίλων μου. falsch —, λογαριάζω ἰσφαλμένως. — lernen, μαθῆναι ἀριθμητικῆν. auf Jemanden —, ἐπαναπαύομαι εἰς τινα. rechnen Sie darauf, ἐκδέχεσθε, ἀπεκδέχεσθε [καλὰ γδέχεσθε, μ' αὐτὸ τὸ πλευρὸ νὰ κοιμηθῆτε]. —, n. (-s), ὁ λογαριασμός, τὸ λογαριάσειν.

Rech'nen-buch, -fehler etc., s. Rechenbuch, Rechenfehler etc. ●

Rech'ner, m. (-s, pl. —), ὁ λογιστής, ὁ λογαριαστής.

Rech'nung, f. (—, pl. -en), ὁ λογαριασμός ὁ λογισμός. laufende —, ὁ τρέχων [τρεχοῦμενος] λογαριασμός. die -en führen, κρατέω τοὺς λογαριασμούς. in — bringen, γράφω εἰς λογαριασμόν. bringen Sie mir das in —, γράψατε τοῦτο εἰς λογαριασμόν μου. in — stehen, εὐρίσχομαι εἰς λογαριασμόν. — ablegen, δίδω λογαριασμόν. das geht auf seine —, αὐτὸ γίνεται διὰ λογαριασμόν του. auf Jemandes —, εἰς λογαριασμόν τινος. seine — bei etwas finden, εὐρίσχω λογαριασμόν εἰς τι [πιάνω παράδες]. dabei finde ich meine — nicht, ἐδῶ δὲν εὐρίσχω λογαριασμόν [ἐδῶ δὲν πιάνω λογαριασμόν, δὲν πιάνω χαρτωσιάν]. dabei findet man seine —, ὑπάρχει ὠφέλειά τις [βγαίνουν τὰ ψαλτικά]. die — abschliessen, κλείω τὸν λογαριασμόν. sich -en auf etwas machen, βασιζομαι ἐπὶ τι, λογαριάζω εἰς τι. ein Strich durch die —, ἀνατροπὴ τῶν σχεδίων [τὸ γαντάκιωμα]. Jemandem einen Strich durch die — machen, ἀνατρέπω (ματαιό(ν)ω, παραλύω) τὰ σχέδιά τινος, ἐκπρούω τινὰ τῆς ἐλπίδος [τοῦ κἄνω χαλά-

στραις, τοῦ χαλνῶν τὰ κατὰστιχα, τὸν χαντικόνω]. einer Sache — tragen, λαμβάνω τὸ ὑπ' ὀφει, die — ohne den Wirth machen, λογαριάζω ἄνευ τοῦ ἐνδιαφερομένου [λογαριάζω χωρὶς τὸν νοικοκύρη]. richtige — erhält die Freundschaft, εἰ καλοὶ λογαριασμοὶ κάμνουν τοὺς φίλους [τὸ φίλο σου λογάριαζε καὶ πάντα φίλοι νὰ 'στε*].

Rech'nungs-ablegung, f. (—, pl. -en), ὁ ἀπολογισμός, ἡ λογοδοσία. -abnahme, f. (—, pl. -n), ἡ ἐξέλεξις λογαριασμοῦ. -abschluss, m. (-es), ἡ κλείσις λογαριασμοῦ. -art, f. (—, pl. -en), ἡ λογιστικὴ μέθοδος. -beamte, m. (-n, pl. -n), ὁ λογιστής. -fehler, m. (-s, pl. —), τὸ λογιστικὸν σφάλμα. -führer, m. (-s, pl. —), ὁ γραμματεὺς, ὁ καταστιγάριος. -geschäft, n. (-es, pl. -e), ἡ λογιστεία, ἡ λογιστικὴ. -kammer, f. (—, pl. -n), τὸ λογιστήριον τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. -wesen, n. (-s), ἡ λογιστικὴ, τὰ λογιστικά, ἡ λογιστεία.

Recht, n. (-es, pl. -e), τὸ δίκαιον τὸ δικαίωμα. er hat —, ἔχει δίκαιον. das — des Stärkeren, τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. ein — auf etwas haben, ἔχω δικαίωμα ἐπὶ τινος. die -e eines Bürgers, τὰ δικαιώματα πολίτου. mit vollem -e, ἐν πλήρει δικαιοῦματι. mit welchem -e? ἐν (ἐπὶ) τίνι δικαιοῦματι; wer giebt dir das — so zu sprechen? τίς σοι δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ὀμιλῆς οὕτω; von seinem -e Gebrauch machen, ποιῶμαι χρῆσιν τοῦ δικαίου μου. die -e studiren, σπουδάζω τὰ νομικά. Doktor der -e, διδάκτωρ τῆς νομικῆς. bürgerliches, römisches, kanonisches —, τὸ πολιτικόν, ῥωμαϊκόν, ἐκκλησιαστικόν δίκαιον. gegen das —, παρὰ τὸ δίκαιον. gegen alles —, παρὰ πάντα τὰ δίκαια. das ist gegen alles —, αὐτὸ ἀντιβαίνει εἰς πάντα τὰ δίκαια. nach — und Gesetz, δίκη καὶ νόμος, κατὰ τὸ δίκαιον

καὶ τὸν νόμον. Gnade für — ergehen lassen, εἶμαι ἐπιεικέστερος ἢ δικαιότερος, εἶμαι μᾶλλον ἐπιεικῆς ἢ δίκαιος. — sprechen, ἀποδίδω δίκαιουσὴν. Gewalt geht vor —, ἡ ἰσχύς παραγκωνίζει τὸ δίκαιον. mit —, δίκαιως. mit desto grösserem —, τοσοῦτω δικαιωματικώτερον, μετὰ μείζονος ἐτι δικαιώματος. sein — vergeben, παραχωρῶ τὸ δίκαιόν μου. im Wege — ens, δικάω τῷ τρόπῳ. das ist — ens, αὐτὸ συμβάλει κατὰ δικαιοτάτον λόγον. nach — und Gebühr, δικάως καὶ ἀξίως [καλὰ καὶ ἄγια].

Recht, *adj.* ὀρθός ἀπαιτούμενος, προσήκων, δίκαιος. ἀληθής, ἀληθινός, πραγματικός. δεξιός. das — e Mass, τὸ ὀρθὸν μέτρον. der — e Weg, ἡ ὀρθὴ ὁδός. die — e Zeit, ὁ κατάλληλος καιρός, ἡ εὐκαιρία. zur — en Zeit, ἐν καιρῷ, εὐκαιρως, ἐγκαίρως [εἰς τὴν ὥρα ἴπῶν]. zur — en Zeit noch kommen, προλαμβάνω [προσάνω]. den — en Zeitpunkt wahrnehmen, καιροτηρεῖω, καιροφυλάκῶ. den — en Zeitpunkt ergreifen, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας. im — en Verhältnisse, συμμέτρως. für — erkennen, νομίζω ὀρθόν. etwas an dem — en Flecke angreifen, ἐπιχειρεῖω τι εὐστόχως, ἐπιλαμβάνομαι τινος καιρῶς. das ist mir —, αὐτὸ μοι εἶνε κατάλληλον· τοῦτό μοι εὐαρεστεῖ, αὐτὸ ἐπιθυμέω. das ist mir eben —, αὐτὸ μοι ἔρχεται δεξιὰ, τοῦτ' αὐτὸ ἐπεθύμουν. ein — er Thor, ἀληθής μωρός. an den — en Mann kommen, εὐρίσκω τὸν ἰσὸπάλον μου. du bist noch nicht an den — en Mann gekommen, οὐπω μελαμπύγῳ ἐντετύχηκας, δὲν ἤγρες ἀκόμη τὸν διδάσκαλόν σου. das — e Wort, ἡ κυρία λέξις. der — e Ausdruck, ἡ κυριολεξία. mein — er Bruder, ὁ ἀντάδελφός μου. — e Kinder, τέκνα νόμιμα. das ist — und billig, αὐτὸ εἶνε ὀρθὸν καὶ δίκαιον, αὐτὸ εἶνε καλὸν καὶ ἄγιον. es geht nicht mit — en Dingen zu,

το πρᾶγμα δὲν φαίνεται φυσικόν. mit —, δικάως, κατ' ἀξίαν. mit vollem — e, αὐτοδίκαιως. wenn es Ihnen — ist, ἐάν σᾶς εἶνε κατάλληλον, ἐάν σᾶς ἔρχεται. man kann es nicht Allen — machen, πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπὸν, ἀδύνατον νὰ εὐαρεστήσῃ τις πάντας. eine — e Freude, ἀληθῆς χαρά. ein — er Taugenichts, ἀληθῆς οὐδαμίνος. es ist nichts — es an ihm, δὲν εἶνε μέγα τι [δὲν εἶνε τίποτε ἀπὸ δ' αὐτοῦ]. die — e Hand, ἡ δεξιὰ χεῖρ. er ist — er Hand, εἶνε δεξιός. die — e Seite, ἡ δεξιὰ πλευρά. — er Winkel, ὀρθή γωνία. zur — en, ἐπὶ δεξιὰ. das Kind beim — en Namen nennen, λέγω τὴν σκάφην σκάφην καὶ τὰ σῦκα σῦκα. —, *adv.* ὀρθῶς· δικάως. δέοντως, προσηκόντως, ἀποχρώντως, ἐξαρκούντως. ἀληθῶς, πραγματικῶς. λαν, πολύ, σφόδρα. ganz —, ὀρθότατα. — so! κάλλιστα! ἀριστα! — schreiben, ὀρθογραφῶ. — ver stehen, ἐνοίω ὀρθῶς. er hat — gerathen, ὀρθῶς ἐμάντευσεν. er ist nicht — bei Verstande, δὲν εἶνε ὑγιῆς τὸν νοῦν, δὲν ὀρθοφρονεῖ [δὲν τὰ ἴγει σωστά]. er hat — daran gethan, καλῶς ἐπραξεν. es geschieht (ist) ihm —, τὰ δίκαια πάσχει [καλὰ τὴν παθαίνει]. sie war — traurig, αὐτὴ ἦτο περίλυπος. — gern, μετὰ χαρᾶς, ἀσμενέστατα. ich bin — hungrig, πεινάω πολύ. nun erst — nicht, νῦν δὴ οὐχί, τώρα ἐτι ὀλιγώτερον.

Recht *te*, *m.* (-n), ὁ ἀπαιτούμενος ἀνὴρ, ὁ ἀρμοδιός. —, *f.* (-n), ἡ δεξιὰ (χεῖρ). —, *n. pl.* τὰ νομιά.

Recht *teck*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὀρθογώνιον τετραπλευρον. — *eckig*, *adj.* ὀρθογώνιος.

Recht *ten*, *v. i. h.* διαδικάζομαι, δικολογέω [κρισολογοῦμαι]· φιλονικέω, ἀμφισβητεῖω.

Recht *tens*, *s.* Recht, *n.*

Recht *fertig* *en*, *v. i. h.* δικαιολογέω. sich —, *v. r. h.* δικαιολογέομαι, ἀπολογέομαι. — *ung*, *f.* (—, *pl.* — *en*), ἡ

δικαιολόγησις, ἡ δικαιολογία, ἡ ἀπολογία. — **ungsgrund**, *m.* (-es, *pl.* -gründe), τὸ ἀπολόγημα, τὸ ἐπιχειρημα ἀπολογία. — **ungsschrift**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀπολογία.

Recht'gläubig, *adj.* ὀρθόδοξος, ὀρθόπιστος. — **gläubigkeit**, *f.* (-), ἡ ὀρθοδοξία, ἡ ὀρθοπιστία. — **haber**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φιλόδικος, ὁ ἰσχυρογνώμων. — **haberel**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ φιλόδικον, ἡ φιλονικία, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη. — **haberisch**, *adj.* φιλόδικος. — **sein**, ἰσχυρογνώμωνέω. — **lich**, *adj.* νόμιμος, ἔννομος· νομικός, δικαστικός, δικανικός. — **lichkeit**, *f.* (-), ἡ δικαιοσύνη· ἡ νομιμότης. — **lös**, *adj.* ἔκνομος· ἀνομος, παράνομος· ἑσπερημένος δικαίων. — **löslichkeit**, *f.* (-), ἡ ἀνομία, ἡ παρανομία. ἡ ἀπόκλεισις ἐκ τοῦ νόμου, ἡ ἀμοιρία δικαίου. — **mässig**, *adj.* νόμιμος, ἔννομος· δίκαιος. — **mässigkeit**, *f.* (-), ἡ νομιμότης.

Rechts, *adv.* ἐπὶ δεξιᾷ, ἐν δεξιᾷ, ἐπὶ (τᾷ) δεξιᾷ, δεξιᾷ.

Rechtsanspruch, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), ἡ ἀπαίτησις δικαιώματος. — **anwalt**, *m.* (-es, *pl.* -anwälte), ὁ δικηγόρος. — **beflissen**, *adj.* ἀφιερωμένος εἰς τὴν νομικὴν, νομικός. — **beistand**, *m.* (-es, *pl.* -stände), ὁ συνήγορος, ὁ σύνδικος. — **beräther**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σύμβουλος δικηγόρος. — **beständig**, *adj.* ἔννομος, ἔγκυρος. — **beständigkeit**, *f.* (-), ἡ νομιμότης, τὸ κύρος.

Recht'schaffen, *adj.* τίμιος, ἔντιμος, χρηστός, ἀκέραιος [τιμημένος]. — **es Handeln**, ἡ δικαιοπραγία. — **adv.** τιμίως, ἐντίμως [τιμημένα]. — **hell**, *f.* (-), ἡ τιμιότης, ἡ ἀκεραϊότης, ἡ χρηστότης, ἡ εὐθύτης.

Recht'schreibung, *f.* (-), ἡ ὀρθογραφία.

Recht's-erfahren, *adj.* ἐμπειρος τῆς νομικῆς, νομοτρίβης, νομομαθῆς. — **erfahrenheit**, *f.* (-), ἡ ἐμπειρία τῆς νομικῆς, ἡ νομομάθεια. — **fall**, *m.* (-s, *pl.* -fälle), ἡ δικανικὴ περίπτωσις. — **form**, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ δικανικὸς τύπος. — **förmig**, *adj.* δικανικός, δικηγορικός. — **frage**, *f.* (-,

pl. -n), τὸ δικανικὸν ζήτημα. — **gang**, *m.* (-es), ἡ δικονομία. — **gelährsamkeit**, *f.* (-), ἡ νομομάθεια. — **gelehrt**, *adj.* νομομαθῆς. — **gelehrte**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ νομομαθῆς, ὁ νομοδιδάσκαλος. — **giltig**, *adj.* ἔγκυρος, ἔννομος. — **giltigkeit**, *f.* (-), ἡ νομιμότης, τὸ νομικὸν κύρος. — **grund**, *m.* (-es, *pl.* -gründe), ὁ ἔννομος λόγος. — **handel**, *m.* (-s, *pl.* -händel), ἡ δίκη, ἡ κρισολογία. — **kraft**, *f.* (-), ἡ νόμιμος ἰσχύς. — **kräftig**, *adj.* ἔγκυρος, νομίμως ἰσχύων. — **kränkung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ παραβίασις τοῦ δικαίου. — **kunde**, *f.* (-), ἡ νομικὴ. — **kundig**, *adj.* νομομαθῆς. — **lehrer**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ νομοδιδάσκαλος, ὁ νομοδιδάκτης. — **mittel**, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ νομικὸν μέσον. — **pflege**, *f.* (-), ἡ ἐξάσκησις τῆς δικαιοσύνης. — **philosophie**, *f.* (-), τὸ φυσικὸν δίκαιον, τὸ λογικὸν δίκαιον.

Recht'sprechung, *f.* (-), ἡ ὀρθόκεια.

Recht's-punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ δικανικὸν ζήτημα. — **sache**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ δικαστικὴ ὑπόθεσις. — **sprache**, *f.* (-), ἡ δικανικὴ γλῶσσα. — **spruch**, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις. — **stand**, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ ἀρμοδιότης, ἡ δικαιοδοσία. — **ständig**, *adj.* ὑπαγόμενος εἰς δικαστήριον. — **streit**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δικαστικὴ ἔρις, ἡ κρισολογία. — **täg**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δικασίμος ἡμέρα. — **um**, *adv.* ἐπὶ δεξιᾷ. — **verdreher**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ στρεψοδίκης. — **verdrebung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ στρεψοδικία. — **verfassung**, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ δικαστικὸς διοργανισμός. — **verhandlung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ διαδικασία. — **verständlich**, *adj.* νομικός, εὐδήμων τῆς νομικῆς, νομοτρίβης. — **widrig**, *adj.* ἀνομος, παράνομος. — **wissenschaft**, *f.* (-), ἡ νομικὴ. — **wählhät**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ προνόμιον τοῦ νόμου.

Recht'winkelig, *adj.* ὀρθογώνιος. — **seitig**, *adj.* ἐ *adv.* ἐν καιρῷ, εὐκαιρῶς [εἰς τὴν ὥρα πᾶνω*]. — **noch kommen**, προλαμβάνω [προκάνω].

Recidiv', *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑποτροπιασμός, ἡ ὑποτροπή (νόσου), [τὸ ξανακύλισμα].

Recip-ient', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑποδοχεύς, τὸ ὑποδοχεῖον. ὁ ὑάλινος κώδων (ἀεραντίας). -**I ren**, *v. t. h.* ὑποδέχομαι, ὑποσυνάγω, δέχομαι.

Recipr-ocitāl', *f.* (-), ἡ ἀμοιβαιότης. -**ok**, *adj.* ἀμοιβαίος. ἀντανακλαστικός, ἀλληλοπαθής.

Recit-ant', *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ λογαοδικόν (μέλος). -**ati visch**, *adj.* λογαοδικός. -**I ren**, *v. t. h.* ἀπαγγέλλω, ἀποστοματίζω, ραψφιδέω.

Reck, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μονόζυγον (γυμναστικῆς).

Recke, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ γίγας, ὁ ἦρωας [τὸ παλληκάρι].

Recken, *v. t. h.* ἐκπίνω, τανύω [τεντόνω, ξεντόνω]. **sich** —, *v. r. h.* σκορδινώμαι [τεντόνομαι, ξεντόνομαι ταυτόνομαι, ἀποταυρίζομαι*].

Redakt-eur', *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ συντάκτης. -**ion'**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σύνταξις. -**tions gebühren**, *f. pl.* τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

Re'de, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ λόγος· ἡ ὀμιλία, τὰ λεγόμενα. **gebundene** —, ἡ ποιησις. **ungebundene** —, ὁ πεζὸς λόγος. **der** — **werth**, ἄξιος λόγου. **davon ist keine** —, **περὶ τούτου οὐδεὶς λόγος**. **eine** — **halten**, ἀπαγγέλλω, ἐκφωνέω λόγον. **Jemandem in die** — **fallen**, ὑποκρούω, διακόπτω τινά. **wovon ist die** —? **περὶ τίνος εἶνε ὁ λόγος; davon ist nicht die** —, **δὲν πρόκειται περὶ τούτου**. **vergiss deine** — **nicht**, **μὴ λησμονήσης ὃ τι ἔμελλες νὰ εἴπης**. **in** — **stehend**, **ἐν λόγῳ**. **wenn die** — **darauf kommt**, **ἐάν γείνη λόγος περὶ τούτου**. **es geht die** —, **εἶνε λόγος**, **φήμη διαδίδεται**, **λέγεται** [λόγος ἐβγήκει]. **eine** — **ans Volk halten**, **δημηγορεῖω**, **ἀγορεύω εἰς τὸν λαόν**. **die** — **schliessen**, **περαίνω τὸν λόγον**. **Jemanden zur** — **setzen**, **stellen**, **ἀπαιτέω λόγον παρὰ τινος**. **zur** — **stehen**, **ἰδὼν λόγον**, **εἶμαι ὑπό-**

λογος. -**fertig**, *adj.* εὐφραδής, ταχύγλωσσος. -**fertigkeit**, *f.* (-), ἡ εὐφράδεια, ἡ εὐγλωττία. -**igür**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ῥητορικὸν σχῆμα. -**fluss**, *m.* (-es), ἡ εὐροία τοῦ λόγου. -**freiheit**, *f.* (-), ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου. -**gabe**, *f.* (-), τὸ ὄρων τῆς εὐγλωττίας, ἡ εὐφράδεια. -**gewalt**, *f.* (-), ἡ ῥητορικὴ δεινότης. -**kunst**, *f.* (-), ἡ ῥητορικὴ, ἡ ῥητορεία. -**künstler**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ῥήτωρ, ὁ λογοδαίδαλος. -**lust**, *f.* (-), ἡ πολυλογία. -**lustig**, *adj.* πολυλόγος, πολλόλογος [μιλιδοῦσης*].

Re'den, *v. t. & i. h.* ὀμιλέω, λαλέω. λέγω. **griechisch**, **deutsch**, **französisch** —, ὀμιλέω ἑλληνιστί, γερμανιστί, γαλλιστί. **von der Jagd**, **vom Wetter** —, ὀμιλέω περὶ τοῦ κυνηγίου, περὶ τοῦ καιροῦ. **öffentlich** —, ὀμιλέω δημοσίᾳ, δημηγορεῖω. **durch die Nase** —, φθέγγομαι ὑπὸ ῥινῶν, ὀμιλέω διὰ τῆς ῥινός. **es wird geredet**, **λέγεται**, **ᾄδεται**. **mit Jemandem** —, **διαλέγομαι**, ὀμιλέω πρὸς τινα. **mit sich** — **lassen**, **ἰδὼ ἀκρόασαι**, **ἀνέχομαι ὀμιλίαν**. **er lässt gar nicht mit sich** —, **δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὀμιλήσῃ τις μετ' αὐτοῦ** [δὲν ἔχει μιλημόν*]. **von ernsten Dingen** —, **σπουδαιολογέω**, **σπουδαιολογέομαι**. **für Jemanden** —, ὀμιλέω ὑπὲρ τινος. **Jemandem das Wort** —, **συνηγορεῖω ὑπὲρ τινος**, **δικαιολογέω τινά**. **gegen Jemanden** —, ὀμιλέω κατὰ τινος, **κατηγορεῖω τινά**. **viel** —, **πολυλογέω**, **πολυλαλέω**. **zügellos** —, **ἀθυροστομέω**, **ἀθυρογλωσσέω**. **kurz** —, **λέγω διὰ βραχέων**, **βραχυλογέω** [κοντολογῶ]. **weitläufig** —, **weit-schweifig** —, **λέγω διὰ μακρῶν**, **μακρολογέω**, **περιπτολογέω**. **da-zwischen** —, **παρεμβάινω εἰς τὸν λόγον**, **ὑπολαβῶν λέγω**. **aus dem Stegreif** —, **αὐτοσχεδιάζω**, **ὀμιλέω αὐτοσχεδίως**, **λαλέω ἐκ τοῦ προχειροῦ**. **was redest du da?** τί **κάθεσαι καὶ λέγεις;** **Jemandem**

- nach dem Munde —, ὀμιλέω κατ' ἀρέσκειάν τινος, χαριτωγλωσσάω γλωσσοχαριτέω τινί. in den Wind —, ὀμιλέω εἰς τὸν ἀέρα*. bloss um zu —, ἀπλῶς λόγου χάριν. ins Gelag hinein —, λέγω ἀρρητ' ἀθέμιτα, λέγω ὃ τι ἂν τόχη, λαλέω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων [λέγω ἄραις μάραις]. Sie haben gut —, εὐκολον τὸ λέγετε, εὐκολον ᾧς φαίνεται. mit sich selbst —, ὀμιλέω κατ' ἑμαυτόν. Jemanden -d einführen, παρεισάγω τινά λαλοῦντα. —, n. (-s), τὸ λέγειν, τὸ ὀμιλεῖν. wozu das —? πρὸς τί ἢ ὀμιλία; τί χρειάζονται τὰ λόγια; viel -s machen von etwas, πολὺν λόγον ποιῶμαι περὶ τινος.
- Rē'densārt, f.** (—, *pl.* -en), ἡ φράσις. -en machen, ῥησικοπέω.
- Rē'deprunk, m.** (-es), ἡ κομπορρημοσύνη, ὁ κόμπος.
- Rē'derel, f.** (—, *pl.* -en), ἡ λαλαγή, ἡ πολυλογία, ἡ στωμυλία, ἡ λογοδιάρροια.
- Rē'de-satz, m.** (-es, *pl.* -sätze), ἡ (συντακτικὴ) περίοδος. -scheu, *adj.* μισολόγος [μισομιλητός*, κακομιλητός*]. —, *f.* (—), ἡ μισολογία. -schluss, *m.* (-es, *pl.* -schlüsse), τὸ τέλος τοῦ λόγου* ὁ ἐπιλογος. -schmuck, *m.* (-es), τὸ χρῶμα τοῦ λόγου, οἱ κεκαλλιεπημένοι λόγοι. -sellig, *s.* Redselig. -stoff, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. -thell, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ μέρος τοῦ λόγου. -tön, *m.* (-s, *pl.* -töne), ὁ ῥητορικὸς τόνος, ἡ ῥητορικὴ ἔμφρασις. -übung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαλεκτικὴ ἀσκήσις.
- Redigē ren, v. t. h.** συντάσσω, συνθέτω.
- Rē'd'lich, adj.** τιμῖος, χρηστός, ἀδόλος. εὐθύγλωσσος, εὐθυρρήμων, εὐκριτής [τιμημένος]. es mit Jemandem — meinen, θέλω τὸ καλὸν τινος, ἔχω καλοθέλη σκοπὸν πρὸς τινα. -kelt, *f.* (—), ἡ χρηστότης, ἡ τιμιότης, ἡ εὐθύτης, ἡ ἀκεραιότης.
- Rē'd'ner, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ῥήτωρ. -bühne, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ βῆμα.
- die — betreten, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ βῆμα. -gäbe, *f.* (—), ἡ ῥητορικὴ δεινότης, ἡ εὐφράδεια, ἡ εὐγλωττία. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ῥήτωρ, ἡ ἀγορεύτρια, ἡ δημηγόρος. -isch, *adj.* ῥητορικὸς, δημηγορικὸς. -kunst, *f.* (—), ἡ ῥητορικὴ. -stühl, *m.* (-s, *pl.* -stühle), τὸ βῆμα, ὁ ἀμβων. -talent, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δῶρον τῆς ῥητορείας, *s.* Rednergabe.
- Redou'ite, f.** (—, *pl.* -n), τὸ πυργωτὸν ὄχυρωμα* τὸ κανονοστάσιον, τὸ τηλεβολοστάσιον. ὁ χορὸς μετρημασιμένων.
- Redress' ren, v. t. h.** ἐπανορθῶ, ἀποκαθιστάω. ἀκυρώ, ἀναίρω.
- Rē'd'sellig, adj.** στωμύλος, φιλόλαλος [μιλιδοῦσης*]. -kelt, *f.* (—), ἡ στωμυλία, ἡ φιλολαλία, ἡ λογοδιάρροια.
- Reducei'r-bar, adj.** ἐλαττωσίμος, μειωσίμος* ἐπιδεκτικὸς ἀναγωγῆς, ἐπαναγωγίμος. *T.* ἀποξειδώσιμος. -en, *v. t. h.* ἀνάγω, ἐπανάγω* μειῶω, ἐλαττώ(ν)ω, συστέλλω. *T.* ἀποξειδώω, ἀναστοιχεῖω.
- Reduktio'n, f.** (—, *pl.* -en), ἡ ἐπαναγωγή, ἡ ἐπαναφορά. ἡ ἐλάττωσις, ἡ μειώσις, ἡ συστολή. *T.* ἡ ἀποξειδωσις, ἡ ἀποξυγώνωσις. -stabelle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πίναξ ἀναγωγῆς.
- Reduplikatio'n, f.** (—), ὁ ἀναδιπλασιασμός.
- Ree'de, Ree'der, s.** Rhede, Rheder.
- Reelf, adj.** πραγματικὸς, ἀληθινός [βολικός*] ἀξιώπιστος. -tial, *f.* (—), ἡ πραγματικότης.
- Reep, n.** (-s, *pl.* -e), τὸ σχοινίον. -schläger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σχοινοπλόκος [ὁ σχοινιάς].
- Refektō' rium, n.** (-s, *pl.* -rien), τὸ ἐστιατόριον (μοναστηρίου).
- Refer-äl, n.** (-es, *pl.* -e), ἡ εἰσηγησις, τὸ εἰσηγημα, ἡ κατάθεσις, ἡ ἐκθεσις. -endär, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ δόκιμος νομικός. -enl, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ εἰσηγητής. -i' ren, *v. t. h.* ἀναφέρω, καταθέτω.
- Refß, n.** (-es, *pl.* -e), αἱ πλεκτάναι ἱστίου [ἢ μοῦδαις]. τὸ ἀνάφορον,

ὁ ἀναφορέυς, ὁ ὀποστάτης. -träger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀχθοφόρος, *s.* Lastträger.
Reflektīren, *v. t. h.* ἀντανακλάω, ἀνακλάω, ἀπολάμπω. —, *v. i. h.* ἀντανακλάμαι. auf etwas —, ἐποφθαλμιάω, ἀποβλέπω εἰς τι [τὸ ἔχω εἰς τὸ μάτι].
Reflex, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀντανάκλασις, ἡ ἀνάκλασις· ἡ ἀντανάκλασις τοῦ ἡλίου [ἡ ἀντηλιά]. einen — von sich geben, ἀπολάμπω, ἀπαστρέπτω, ἀντανακλάω τὸ φῶς.
 -lōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀντανάκλασις (τοῦ φωτός). ἡ σκέψις, ὁ διαλογισμός, ἡ διάσκεψις [ἡ στήχαι]. -lōns winkel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ γωνία τῆς ἀντανάκλασεως.
Reflexiv, *adj.* ἀντανακλώμενος, αὐτοπαθής. -es Zeitwort, ῥήμα ἀντανακλώμενον, αὐτοπαθές. -es Flurwort, ἀντωνυμία αὐτοπαθής. -um, *n.* (-s, *pl.* -ta), τὸ αὐτοπαθές (τὸ ἀντανακλώμενον, τὸ ἀντωνυμικόν) ῥήμα.
Reform, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναμόρφωσις, ἡ βελτίωσις. -atīōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεταρρυθμισις, ἡ ἀναμόρφωσις. -atōr, *m.* (-s, *pl.* -iōren), ὁ μεταρρυθμιστής, ὁ ἀναμορφωτής.
 ĩren, *v. t. h.* μεταρρυθμίζω, ἀναμορφόω. -irig, *adj.* ἀναμορφωτικός.
 -irte, *m. & f.* (-n, *pl.* -n), ὁ, ἡ ὀπαδὸς τῆς ἀναμορφώσεως, ὁ καλβινιστής.
Refrain, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ἐπιψόδος, ἡ ἐπιψόδη.
Refraktiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διάθλασις τῶν ἀκτίνων.
Refrak'tor, *m.* (-s, *pl.* -iōren), τὸ διαθλαστικὸν τηλεσκοπίον.
Refusīren, *v. t. h.* ἀποποιέομαι, ἀρνέομαι, ἀπορρίπτω.
Regal, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ βιβλιοφρόνον πηγάμα, τὸ βιβλιοθήσιον. —, *n.* (-s, *pl.* -lōn), τὸ ἡγεμονικὸν προνόμιον.
Regalīren, *v. t. h.* ἐξιλίω, φιλεύω [τρατάρω].
Rege, *adj.* πολυκίνητος, δεικνύτης· ἐνεργός. — machen, κινέω, βάλλω

εἰς κίνησιν, ἀνακινέω. — werden, κινέομαι, ἀνακινέομαι, ἐξεγείρομαι. ein Wunsch wurde in ihm —, πόθος ἐξηγέρθη ἐν αὐτῷ. -r Eifer, ζήλος ζωηρός.
Re'gel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κανών. in der —, συνήθως, κατὰ κανόνα. nach der —, κατὰ τὸν κανόνα. der — nach geordnet, κανονικός, μεθοδικός. in der — sein, εἶμαι ἐν τάξει. keine — ohne Ausnahme, οὐδεὶς κανὼν ἀνευ ἐξαίρεσεως. die — de Tri, ἡ μέθοδος τῶν τριῶν.
Re'gel-lōs, *adj.* ἀκανόνιστος, ἀτακτος, ἀδιτάκτος, »ἠκατάστατος«. -lōsigkeit, *f.* (—), ἡ ἀνωμαλία, ἡ ἀταξία, »ἡ ἀκαταστασία«. -mässlg, *adj.* κανονικός, τακτικός· ὀμαλός, σύμμετρος. -mässlgkeit, *f.* (—), ἡ κανονικότης, ἡ τακτικότης, ἡ τάξις, ἡ συμμετρία, ἡ ἑμμετρία, ἡ ἀναλογία.
Re'geln, *v. t. h.* κανονίζω, ρυθμίζω.
Re'gel-recht, *adj.* κανονικός, σύμφωνος πρὸς τοὺς κανόνας. —, *adv.* κατὰ τὸν κανόνα. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κανόνισις, ἡ διάταξις. -widrig, *adj.* ἀντιβαίνων πρὸς τὸν κανόνα· ἀκανόνιστος. —, *adv.* παρὰ τὸν κανόνα.
Re'gen, *v. t. h.* κινέω, ἀνακινέω. sich —, *v. r. h.* κινέομαι, ἀνακινέομαι, ἐξεγείρομαι. es regt sich kein Lüftchen, ἀκρα νηνεμία ἐπικρατεῖ. das Gewissen regt sich bei ihm, ἡ συνείδησις τοῦ ἀρχεται ἐλέγχουσα αὐτόν.
Re'gen, *m.* (-s), ἡ βροχή. starker —, ὑετός πολὺς, βροχὴ ῥαγδαία. Mangel an —, ἡ ἀνομίαια. (fig.) aus dem — in die Traufe kommen, φεύγων τὸν καπνὸν ἐμπέτω εἰς τὸ πῦρ, τὴν τέφραν φεύγων ἐμπέτω εἰς τὴν ἀνθρακιάν, μεταπίπτω ἀπὸ τῆς Χαρόβδεως εἰς τὴν Σκόλλαν. -artig, *adj.* ὑετώδης. -bach, *m.* (-es, *pl.* -bäche), ὁ χεῖμαρρος, τὸ ξηροπόταμον.
Re'genbogen, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἶρις, τὸ οὐράνιον τόξον [ἡ δόξα, τῆ κερὰς τὸ λουρί*]. -farbe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χρῶμα τῆς ἶριδος. -farbig, *adj.*

- ἰριώδης. -haut, *f.* (—), ἡ ἱρίς, ἡ στεφάνη τοῦ ὀφθαλμοῦ.
- Regener-ation**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναγέννησις, ἡ παλιγγενεσία. -ātor, *m.* (-s, *pl.* -āter), ὁ ἀναγεννητής. -īren, *v. t. h.* ἀναγεννάω.
- Rēgen-fang**, *m.* (-es, *pl.* -fänge), ἡ δεξαμενὴ [ἡ στέρνα]. -guss, *m.* (-es, *pl.* -güsse), ὁ ὄμβρος, ἡ βροχιαία βροχίη. -hūt, *m.* (-es, *pl.* -hüte), ὁ πῖλος τῆς βροχίης. -kappe, *f.* (—, *pl.* -a), ἡ καλύπτρα [ἡ κουκούλα] τῆς βροχίης. -mangel, *m.* (-s), ἡ ἀνομβρία, ἡ ἀβροχία. -mantel, *m.* (-s, *pl.* -mäntel), ὁ ἐπενδύτης τῆς βροχίης. -messer, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑετόμετρον, τὸ ὀμβρόμετρον. -mōnat, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐπόμενος μῆν, ὁ βροχερὸς μῆν. -nacht, *f.* (—, *pl.* -nächte), ἡ ἐπομβρὸς νύξ, ἡ βροχερὰ νύξ. -pfeller, *m.* (-s, *pl.* —), πτηνόν, ὁ χαραδρῖος [ἡ τουρλίδα]. -prophēti, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑετόμαντις. -rinne, *f.* (—, *pl.* -a), ἡ ὑδρορροή [ὁ βεῦτης*, ἡ κουτσουνάρα, ὁ νεροχύτης]. ἡ σκοτία, τὸ τρίγλυφον. -schauer, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ ὄμβρος [ἡ μπόρρα, ἡ φουρτόνα*]. -schirm, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀλεξίβροχον, τὸ ἀλεξίβρόχιον [ἡ ὀμπρέλα].
- Regent**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ βασιλεύων, ὁ ἡγεμονεύων, ὁ ἡγεμονεύς· ὁ ἀντιβασιλεύς, ὁ ἀνθηγεμῶν.
- Rēgentag**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπόμεριος ἡμέρα, ἡ βροχερὰ ἡμέρα.
- Regen'tin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ βασιλεύουσα, ἡ ἡγεμονεύουσα· ἡ ἀντιβασιλίςσα.
- Rēgentropfen**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σταγὼν βροχίης.
- Regent'schaft**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ βασιλεία, ἡ ἡγεμονεία· ἡ ἀντιβασιλεία.
- Rēgen-wasser**, *n.* (-s), τὸ ὄμβριον ὕδωρ. -weiter, *n.* (-s), ὁ βροχερὸς καιρὸς, ἡ ὄμβρία, ἡ πολυομβρία [ἡ βροχεράδα]. -wind, *m.* (-es), ὁ ὑέτιος ἄνεμος [τὸ ἀνεμοβρόχι]. -wolke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὄμβριον νέφος. -wurm, *m.* (-es, *pl.* -würmer),
- ὁ ὄριλος, ὁ βούλος, ὁ σκώληξ τῆς βροχίης [ὁ βρώμος]. -zeit, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ καιρὸς τῆς βροχίης, ἡ δεξία.
- Regie**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιτροπεία δημοσίων προσόδων.
- Regie ren**, *v. t. h.* κυβερνάω, διοικῶ, διευθύνω. —, *v. i. h.* βασιλεύω, ἀρχῶ. der -de Fürst, ὁ ἐν ἀρχῇ ἡγεμῶν, ὁ ἡγεμονεύων πρίγκιψ.
- Regie rer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βασιλεύων· ὁ κυβερνήτης, ὁ διοικητής.
- Regie rung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κυβερνήσις· ἡ βασιλεία. zur — kommen, gelangen, ἀνέρχομαι εἰς τὸν θρόνον. die — in den Händen haben, κυβερνᾶω τὸ κράτος. unter der — Otto's, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὀθωνος, ἐπὶ Ὀθωνος.
- Regie rungs-antritt**, *m.* (-en), ἡ ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασις, ἡ εἰς τὴν βασιλείαν ἐγκατάστασις. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), ἡ ἐφημερίς τῆς κυβερνήσεως. -form, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ εἶδος τῆς κυβερνήσεως· τὸ πολιτεύμα. -kunst, *f.* (—), ἡ τέχνη τοῦ κυβερνᾶν, ἡ κυβερνητικὴ. -lokal, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κυβερνεῖον. -partei, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ κυβερνητικὸν κόμμα, ἡ κυβερνητικὴ μερίς. -präsident, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως. -rath, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ σύμβουλος τῆς κυβερνήσεως. -selbst, *adj. & adv.* ἐξ ἑαυτοῦ τῆς κυβερνήσεως. -sekretär, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ γραμματεὺς τῆς κυβερνήσεως. -sitze, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἔδρα τῆς κυβερνήσεως· τὸ κυβερνεῖον. -system, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κυβερνητικὸν σύστημα.
- Regiment**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ σύνταγμα· ἡ διοίκησις, ἡ διεύθυνσις. das — führen, διοικῶ, ἐξουσιάζω, ἀρχῶ. (*fig.*) auf -s Unkosten, δημοσίᾳ (δαπάνῃ), διὰ δημοσίων ἐξόδων. -erweise, *adv.* κατὰ συντάγματα.
- Regiments-adjutant**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑπασιπότης τοῦ συντάγματος. -ärzt, *m.* (-es, *pl.* -ärzte), ὁ ἱατρὸς τοῦ συντάγματος. -kommandeur, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ διοικητὴς συντάγματος·

- ὁ συνταγματάρχης. —quartiermeister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καταλυματίας συντάγματος· ὁ στρατοπεδάρχης. —stüb, *m.* (-es, *pl.* -stübe), τὸ ἐπιτελεῖον συντάγματος. —tambour, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀρχιτυμπανιστής. —unkosten, *pl.* auf — leben, ζῶ διὰ δημοσίων ἐξόδων.
- Regiōn**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ τοπικὸν τιμῆμα, ὁ τόπος, ἡ χώρα· τὸ κλίμα. τὸ στρώμα, ἡ στοιβή, τὸ κοίτασμα.
- Regisseur**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐπίτροπος θεάτρου.
- Register**, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀφραβητικὸς πίναξ· ὁ σύλλαβος, ὁ κατάλογος· ὁ εὐρετήριος πίναξ, τὸ εὐρετήριο. ἡ συναρμολογία στοιχειοθετημάτων. ὁ βυθμιστὴς ἀνεμοργάνου, ἡ πλινθίς. ins — eintragen, ἐγγράφω εἰς τὸν κατάλογον. ins schwarz — schreiben, γράφω εἰς τοῦ διαβόλου τὸν κατάστιγον. in das alte — gehören, εἶμαι ἀρχαιότροπος, εἶμαι τοῦ παλαιοῦ φράματος [εἶμαι παλαιὰ σκουριά].
- Regist-rär**, *m.* (-s, *pl.* -är), ὁ καταλογεὺς, ὁ ἀπογραφεὺς· ὁ πρωτοκολλητής· ὁ ἀρχιεφόλαξ. —stüb, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀρχεῖον. —ren, *v. t. h.* ἀπογράφω, πρωτοκολλέω, ἐγγράφω.
- Regiment**, *n.* (-s, *pl.* -s), ὁ κανονισμός, ἡ διάταξις.
- Regi'se**, **Regis'se**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐκλειγμα, τὸ ἐκλεικτόν (φάρμακον).
- Reg'nen**, *v. imp. h.* es regnet, βρέχει. —n, *n.* (-s), ἡ βροχή.
- Reg'nerisch**, *adj.* ἐπόμβριος, ἔπομβρος, βροχερός.
- Regress**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν καταφυγή. seinen — an Jemandem nehmen, ἀναφέρωμαι εἰς τινά πρὸς ἀποζημίωσιν.
- Reg'sam**, *adj.* ἐνεργής, δραστηκός. —keit, *f.* (—), ἡ ἐνέργεια, ἡ δραστηριότης, ἡ ἐνεργὴς κίνησις.
- Regul-är**, *adj.* τακτικὸς, κανονικὸς. —stüb, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ κανονισμός. —stör, *m.* (-s, *pl.* -stören), ὁ εὐθυκτήρ (μηχανής). —ren, *v.*
- t. h.* κανονίζω, τακτοποιέω. —ren, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κίνησις· ἡ ἀνακίνησις, ἡ ἐξέγερσις. —sich, *adj.* ἀκίνητος, ἀδρανής. —sigkeit, *f.* (—), ἡ ἀκίνησις, ἡ ἀδράνεια.
- Reh**, *n.* (-es, -s, *pl.* -e), ἡ δορκάς [τὸ ζορκάδι]. vom —, δορκάδειος.
- Rehabilit-ation**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀποκατάστασις, ἡ ἐπαναφορά. —ren, *v. t. h.* ἐπαναφέρω, ἀποκαθιστάω.
- Reh-bock**, *m.* (-es, *pl.* -böcke), ὁ δόρκων, ὁ δόρκος [τὸ ἀσπρινκὸν ζορκάδι]. —bräuen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ δορκάδειον κρέας ὀπτόν.
- Reh'de**, *f. s.* Rhode.
- Reh-farbe**, *f.* (—), τὸ δορκάδειον χρώμα. —farben, —farbig, *adj.* δορκάδειος τὸ χρώμα, δορκόχρους. —fell, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ δορκάδειον δέρμα. —fleisch, *n.* (-es), τὸ δορκάδειον κρέας. —haar, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ δορκάδεια θρίξ· ὁ δορκάδειος μαλλός. —kalb, *n.* (-es, *pl.* -kälber), τὸ δορκάδιον [τὸ ζορκάδι]. —keule, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δορκάδειον μηρίον, τὸ ὀπισθόμηρον δορκάδος. —lein, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δορκάδιον [τὸ ζορκάδι]. —posten, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ μολυβδοῦν σφαιρίον [τὸ καθρέτο*]. —rücken, —siemer, *m.* (-s, *pl.* —), τὰ δορκάδεια νῶτα, ἡ ῥάχις δορκάδος.
- Reih'eisen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κνήστρον, ἡ κνήστις, ἡ ζύστρα.
- Rei'ben**, *v. t. ir. h.* trüb. ξύω. sich die Augen —, τρίβω τοὺς ὀφθαλμούς μου. (fig.) sich an Jemanden —, παρατρίβωμαι, συγκρούομαι πρὸς τινά [τὰ τσουκρίζω μαζί του]. Jemandem etwas unter die Nase —, ἐπαναλαμβάνω τινί τι ὀχληρώς. —, *n.* (-s), ἡ τρίψις.
- Reih'er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τρίπτης, ὁ τρίβων. —stein, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ τρίπτηριον, τὸ χρωματοτρίβειον. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τρίψις. (fig.) ἡ σύγκρουσις, ἡ πρόσκρουσις.
- Reich**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κράτος· ἡ ἐπικράτεια· ἡ αὐτοκρατορία. τὸ βασί-

λειον. das deutsche —, τὸ γερμανικὸν κράτος.

Reich, *adj.* πλούσιος· πλουτῶν. ἀφθονος, θαψιλής. sehr —, πλουσιώτατος, βαθύπλουτος, πολυτάλαντος. übermässig —, ὑπέρπλουτος, ὑπερπλούσιος, περίπλουτος*, μυριάπλουτος. — sein, πλουτέω. — an etwas sein, πληθύνω, γίνομαι, βριθῶ, ἀφθονέω τινός. — machen, πλουτίζω. — werden, πλουτίζομαι. er wurde schnell —, ταχέως ἐπλούτησεν. Gott ist —, πλούσια τὰ ἐλέη τοῦ θεοῦ, ἔχει ὁ θεός.

Reich, *v. i. h.* ὀρέγω, προτείνω· προσφέρω. die Hand —, ὀρέγω τὴν δεξιάν. hilfreiche Hand —, προτείνω χεῖρα βοηθόν, τείνω χεῖρα ἀρωγόν. er reicht ihm das Wasser nicht, οὐδ' ἔκταρ βάλλει πρὸς αὐτόν, εἶνε πολλὸ ὑποδείκτερος αὐτοῦ. —, *v. i. h.* ἐκτείνωμαι, ἐξικνέομαι· φθάνω, ἐξαρκέω [σώνω]. bis auf die Füsse —, καθήκω μέχρι τῶν ποδῶν. bis auf die Füsse —d, ποδῆρης. so weit das Gedächtniss der Menschen reicht, ἐφ' ὅσον ἡ μνήμη ἀνθρώπων ἐρικνεύεται. so weit die Stimme reicht, ἐφ' ὅσον ἐξικνεύεται ἡ φωνή. nach etwas —, ἐκτείνω τὴν χεῖρα πρὸς τι. mit etwas —, ἐξαρκέομαι διὰ τινος, ἀρκέομαι τινι, οἰκονομέομαι διὰ τινος. —, *n.* (-s), ἡ προσφορά, ἡ δόσις. ἡ ἐξάρκσις.

Reich hallig, *adj.* ἀφθονος, θαψιλής, πλούσιος [μπόλιχος]. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀφθονία, ἡ θαψιλία, ὁ πλούτος.

Reichlich, *adj.* ἀφθονος, θαψιλής, ὑπεραρκετός [μπόλιχος]. im -en Masse, ἀφθόνως, θαψιλῶς, ἐν ἀφθονίᾳ [μπόλιχα]. sein -es Auskommen haben, ἔχω εὐπορίαν βίου, ἔχω πόρον ζωῆς θαψιλῆ, ζω ἀνέτως. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀφθονία, ἡ θαψιλία.

Reichs-abschied, *m.* (-es), ἡ λήξις βουλευτικῆς περιόδου. -acht, *f.* (—), ἡ δημοσία προγραφή. -ädel, *m.* (-s), οἱ εὐπατρίδαι τοῦ κράτους, οἱ ὁμότι-

μοι. -ädler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀετός. -apfel, *m.* (-s), ἡ σταυροφόρος σφαῖρα (σύμβολον τῆς κατακτήσεως τῆς γηίνης σφαίρας ὑπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ). -archiv, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀρχεῖον τοῦ κράτους. -armee, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ στρατός τοῦ κράτους. -bank, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αὐτοκρατορικὴ τράπεζα. -behörde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀρχὴ τοῦ κράτους. -elsenbahn, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ σιδηρόδρομος τοῦ κράτους. -elsenbahnamt, *n.* (-es, *pl.* -ämter), ἡ διεύθυνσις τῶν αὐτοκρατορικῶν σιδηροδρόμων. -frei, *adj.* μόνω τῷ αὐτοκράτῳ ὑποκειμένη. -freiheit, *f.* (—), ἡ ὑποταγὴ εἰς μόνον τὸν αὐτοκράτορα. -freiherr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ βαρώνος (τῆς αὐτοκρατορίας). -fürst, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πρίγκιψ τῆς αὐτοκρατορίας. -gericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀνώτατον δικαστήριον. -graf, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κόμης (τῆς αὐτοκρατορίας). -grundgesetz, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ θεμελιώδης νόμος τῆς αὐτοκρατορίας. -gulden, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ αὐτοκρατορικὸν φιορίνιον. -indigenat, *n.* (-es), ἡ πανταχοῦ τῆς αὐτοκρατορίας ἰθαγένεια. -insigeln, *n.* *pl.* τὰ κειμήλια τῆς αὐτοκρατορίας. -kansler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ κράτους. -kleinodien, *n.* *pl.* τὰ αὐτοκρατορικὰ κειμήλια. -krone, *f.* (—), τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. -oberhandelsgericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀνώτατον ἐμποροδικεῖον τοῦ κράτους. -rath, *m.* (-es), τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους. —, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ σύμβουλος τοῦ κράτους. -ritterschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εἰς αὐτὸν τὸν αὐτοκράτορα ὑποκειμένη ἱπποτεία. -stadt, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ αὐτοκρατορικὴ πόλις. -stand, *m.* (-es, *pl.* -stände), ὁ βουλευτὴς τοῦ κράτους. -tag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ βουλὴ (τοῦ κράτους). -thaler, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ αὐτοκρατορικὸν τάλληρον. -truppen, *pl.* τὰ στρατεύ-

ματα τοῦ κράτους. — *unmittelbarkeit*, *f.* (—), ἡ εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν ἄμεσος ὑποταγή. — *verfassung*, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ πολίτευμα τοῦ κράτους. — *verweser*, *m.* (—s, *pl.* —), —*vikar*, *m.* (—s, *pl.* —e), ὁ μεσοβασιλεὺς τοῦ κράτους. — *wappen*, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ ἐθνόσημον τοῦ κράτους.

Reich thüm, *m.* (—s, *pl.* —thümer), ὁ πλουτοσὶς ἢ πολυχρηματία. ἡ ἀφθονία, ἡ δαψιλία. *das ist mein ganzer* —, αὐτὴ εἶνε ἡ ὅλη μου περιουσία.

Reif, *adj.* ὄριμος [ὠριμος² μεστός]. — *werden*, ὠριμάζω, πεπαινοῦμαι. — *es Alter*, ἡλικία καθεστηκυῖα, ὠριμος.

Reif, *m.* (—s), ἡ πάχνη ἢ δροσοπάχνη. *voll* —, παχυνόδης. —, *m.* (—s, *pl.* —e), ὁ κρικος, ὁ κύκλος, ἡ στεφάνη [ὁ κέρκελος², τὸ βεργί]. — *chen*, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ κρικέλλιον, τὸ κυκλίσκιον [τὸ κερκέλλι*].

Reife, *f.* (—), ἡ πεπειρότης, ἡ ὠριμότης [τὸ μέτωμα]. *zur* — *kommen*, ὠριμάζω, καθίσταμαι ὠριμος. *zur* — *bringen*, πεπαινῶ, ὠριμοποιεῖω.

Reifeln, *v. t. h.* ῥαβδόω, αὐλακίζω.

Reifen, *v. t. h.* ὠριμοποιεῖω, πεπαινῶ. —, *v. i. h.* ὠριμάζω [μεστόνω]. *zum Manne* —, ἀνδρόομαι. —, *v. imp. h.* *es reift*, πάχνη γίνεται, παχύνει. —, *n.* (—s), ἡ πέπανσις, ἡ ὠριμασις.

Reiflich, *adj.* ὠριμος. — *erwägen*, ἀναλογίζομαι ὠριμως. *nach* — *er Überlegung*, μετὰ ὠριμον σκέψιν.

Reifrock, *m.* (—es, *pl.* —röcke), ἡ γυρόδετος ἐσθῆς, τὸ κρινολίνον. — *schlagen*, *n.* (—s), ἡ κρικηλασία.

Reifgen, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ χορός. τὸ ἄσμα. *den* — *führen*, εἶμαι χορηγός, χορηγέω, ἄρω τὸν χορόν.

Reihe, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ σειρά ἢ ὁ στοίχος [ἡ ἀράδα]. *nach der* —, *der* — *nach*, ἐκ περιτροπῆς, κατὰ σειράν [μὲ τὴν ἀράδα]. *in eine* — *stellen*, στοικίζω, τάττω κατὰ σειράν [ἀραδιάζω]. *wenn die* — *an mir ist*, ἔταν ἔλθῃ ἡ σειρά μου. *in einer* —, κατὰ γραμμὴν,

ἐν μιᾷ σειρά. —, *v. t. h.* στοικίζω, τάττω κατὰ σειράν [ἀραδιάζω] συνείρω, ὀραμαθίζω.

Reihen, *m. s. Reigen*.

Reihenfolge, *f.* (—), ἡ διαδοχή, ἡ διαδοχικὴ σειρά, ἡ ἐπαλληλία. *in* (nach) *der* —, κατὰ διαδοχικὴν σειράν, ἐφεξῆς, κατὰ διαδοχὴν, διαδοχικῶς. — *führer*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ χορηγός, ὁ χορηγέτης. — *laus*, *m.* (—es), ὁ χορός, τὸ χορευμα. — *weise*, *adv.* στοιχηδόν, κατὰ στοίχους [ἀραδιαστά].

Reiher, *m.* (—s, *pl.* —), πτηνόν, ὁ ἐρωδιός [ὁ ῥωδιός, ὁ ψαροφάγος]. — *heise*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ θήρα ἐρωδιῶν. — *busch*, *m.* (—es, *pl.* —büsche), ὁ περοθύσανος.

Reim, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ ὁμοιοτέλευτον, ἡ ὁμοιοκαταληξία ὁ ὁμοιοτέλευτος στίχος.

Reimen, *v. t. h.* στιχοῦργεῖω ὁμοιοτελεύτως. *sich* —, *v. r. h.* ὁμοιοτελεύτω, ὁμοιοκαταληκτέω. (*fig.*) συναρμύζω, συμβιβάζομαι. —, *n.* (—s), ἡ ὁμοιοτέλευτος στιχοῦργία.

Reimer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ στιχογράφος ὁμοιοτελεύτων στίχων.

Reimgedicht, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ ὁμοιοτέλευτον ποίημα. — *los*, *adj.* & *adv.* ἄνευ ὁμοιοκαταληξίας, ἀνομοιοτέλευτος. (*fig.*) ἀσυνάρτητος, ἀσυνάρτητος. — *schmelz*, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ ἀδέξιος στιχοποιός. — *silbe*, — *sybbe*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ὁμοιοτέλευτος συλλαβή. — *vers*, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ ὁμοιοτέλευτος στίχος. — *wort*, *n.* (—es, *pl.* —wörter), ἡ ὁμοιοτέλευτος λέξις.

Rein, *adj.* καθαρὸς [παστρικός]. *ganz* —, καθαρῶτατος [τετραπαστρικός]. — *machen*, καθαίρω, ἐκκαθαίρω [παστρέω]. — *von Schuld*, ἄσφρος, καθαρὸς ἐνογῆς. — *von Sünden*, ἄγνός, καθαρὸς ἁμαρτιῶν. — *es Gold*, *Silber*, καθαρὸς χρυσός, ἄργυρος. — *e Sprache*, καθαρῆουσα γλῶσσα. — *es Gewissen*, καθαρὰ συνείδησις. — *es Einkommen*, καθαρὸν εἰσόδημα. *ins* — *e schreiben*, γράφω εἰς τὸ καθαρὸν κανονίζω. *sich* — *waschen*,

νίπτομαι τὰς χεῖρας, νίπτω τὰς χεῖράς μου. — austrinken, πίνω ὀλοσχωρῶς, ἀποσχαγίζω. es ist — unmöglich, εἶνε τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον. (fig.) — en Mund halten, τηρέω σιωπὴν, ἔχευθεύω. mit Jemandem ins — e kommen, συμβιβάζομαι πρὸς τινα. — en Tisch machen, ἐπιφέρειω ριζικὴν μεταρρύθμισιν. — en Wein einschenken, λέγω πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, οὐδὲν ἀποκρύπτω.

Rein — ertrag, *m.* (—es, *pl.* —träge), ἡ καθαρὰ πρόσδοσις. — heit, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ καθαρότης.

Reinigen, *v. i. h.* καθαίρω, ἀποκαθαίρω, ἐκκαθαίρω, καθαρίζω [παστρέω]. sich —, *v. r. h.* καθαίρομαι, ἀποκαθαίρομαι. —, *n.* (—s), ἡ ἀποκαθάρσις. —d, *adj.* καθαρτικός, καθαρτήριος· καθάρσις.

Reinigung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀποκαθάρσις, ἡ (ἐκ)καθάρσις, ὁ καθαρισμός [τὸ πάστρευμα]. die monatliche —, τὰ καταμήνια. Mariä —, ἡ Ὑπαπαντή. —seld, *m.* (—es), ὁ καθαρτικός ὄρκος, ὁ ὄρκος ἀγγελίας. —smittel, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ καθαρτικὸν τὸ καθάρσιον. —sopfer, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ ἀγνιστήριον θῦμα, ὁ καθαρμός.

Reinlich, *adj.* καθάριος. —keit, *f.* (—), ἡ καθαριότης [ἡ πάστρα, ἡ παστρικωσύνη].

Reinschrift, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ καθαρὸ γράφον.

Reis, *m.* (—es), τὸ ὀρύζιον, τὸ ὄρυζον [τὸ ρύζι].

Reis, *n.* (—es, *pl.* —er), ὁ κλών, ὁ βλαστὸς [τὸ κλωνί, τὸ κλωνάρι]. dürrer —er, τὰ φρύγανα* [τὰ θρουλλία*]. —blei, *n.* s. Reissblei.

Reis-branntwein, *m.* (—s), τὸ οἶνοπνευμα ὀρύζου. —brel, *m.* (—s, *pl.* —e), ὁ ὄρυζιτης πόλτος [τὸ πιλάφι]. —bröt, *n.* (—es), ὁ ὄρυζιτης ἄρτος. —bund, *n.* (—es, *pl.* —bünde), —bündel, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ δέμα φρυγάνων.

Reise, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ταξειδίον· ἡ περιήγησις, ἡ περιοδεία, ἡ ἀπο-

δημία [ἡ στραθεία*]. auf der — sein, ἀποδημέω, ἐκδημέω, εὐρίσχομαι εἰς ταξειδίον. sich auf die — machen, ἐξοδοιοπέρω, ἐκπορεύομαι [στρατεύω, μισεύω]. wo geht die — hin? wohin (geht) die —? ποῦ ἀναχωρεῖτε; ποῦ μεταβαίνετε [γὰρ ποῦ τὸ 'βάλετε]; glückliche —! κατευόδιον! εἰς ὄδον εὐρήνης! εἰς τὸ καλόν [καλὴ στραθεία*]! —Abenteurer, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ ἐν τῷ ταξειδίῳ ἀλλόκοτον συντόχημα. —anzug, *m.* (—es, *pl.* —züge), ἡ φορεσία τοῦ ταξειδίου. —apotheke, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ φαρμακοφυλάκιον, ἡ φαρμακοθήκη. —bedarf, *m.* (—s), —bedürfnisse, *n. pl.* τὰ ἐφόδια. —begleiter, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀκόλουθος ταξειδιώτου, ὁ συναπόδημος. —beschreiber, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ περιγραφεὺς ταξειδίου. —beschreibung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ περιγραφὴ ταξειδίου, τὸ ὀδοιορικὸν σύγγραμμα. —büch, *n.* (—es, *pl.* —bücher), τὸ ὀδοιορικὸν βιβλίον ὁ συνέκδημος. —bündel, *n.* (—s, *pl.* —), ἡ σακκοπήρα, ἡ πήρα [τὸ σακκούλι, τὸ ταγάρι]. das —schnüüren, ἐτοιμάζομαι εἰς ὀδοιορίαν. —diener, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ταξειδεύων ἐμποροῦπάλληλος. —fertig, *adj.* ἔτοιμος εἰς ὀδοιορίαν. sich — machen, ἐτοιμάζομαι πρὸς ὀδοιορίαν. —geführte, *m.* (—n, *pl.* —n), ὁ συνοδοιπόρος, ὁ συνταξειδιώτης. —gefährtin, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ συνταξειδιώτις, ἡ συνοδοιπόρος. —geld, *n.* (—es, *pl.* —er), τὸ ναῦλον, ὁ ναῦλος· τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου. —gepäck, *n.* (—es, *pl.* —e), τὰ ὀδοιορικὰ σκευῆ, τὸ ἐφόδιον. —gesellschaft, *f.* (—, *pl.* —en), οἱ συνοδοιπόροι, ἡ συνοδία. —gesellschafter, s. Reisebegleiter. —hüt, *m.* (—es, *pl.* —hüte), ὁ ὀδοιορικὸς πῖλος. —karte, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ ὀδοιορικὸς χάρτης. —kleid, *n.* (—es, *pl.* —er), τὸ φόρεμα τοῦ ταξειδίου. —koffer, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ ὀδοιορικὸν κιβώτιον, ὁ ῥίτσος. —kosten, *pl.* τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου, τὰ

εφόδια *ξόδα*. -lust, *f.* (-), τὸ φιλαπόδημον. -lustig, *adj.* φιλαπόδημος, φιλέδημος. -mantel, *m.* (-s, *pl.* -mäntel), ὁ ἐπενδύτης ταξιδίου, ὁ φανόλης. -mütze, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ὀδοπορικὸς σκούφος.

Reisen, *v. i. s.* ὀδοπορέω, περιεδεύω, περιηγέομαι, ταξιδεύω ἀποδημέω, ἐκδημέω [ξενιτεύομαι]. nach Petersburg —, ἀπέρχομαι, μεταβαίνω εἰς Πετρούπολιν. durch (über) ein Land —, διέρχομαι χώραν. hundert Kilometer —, διατρέχω ἑκατὸν χιλιόμετρα. im Lande herum —, περιέρχομαι τὴν χώραν. wieder nach Hause —, ἐπανάρχομαι οἰκαδε. ein gereister Mann, ἀνὴρ πολλαχθὺ περιηγηθεὶς [κοσμογυρισμένος]. —, *n.* (-s), ἡ περιοδεία, τὸ ταξιδεύειν. -de, *m. & f.* (-n, *pl.* -n), ὁ, ἡ ὀδοπόρος.

Reise-pass, *m.* (-es, *pl.* -pässe), τὸ διαβατήριον. -route, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πορεία, ἡ ὁδός. -sack, *m.* (-es, *pl.* -säcke), ἡ πήρα, ἡ σακκοπήρα [τὸ σακουλί*, τὸ ταγάρ]. -tasche, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀσακπήρα [ἡ τσάντα]. -wetter, *n.* (-s), ὁ καιρὸς τοῦ ταξιδίου.

Reisfeld, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ ἀγρὸς ὀρυζίου.

Reis'hols, **Reis'ig**, *n.* (-es), τὰ φρύγανα* [τὰ ξυλαράκια, τὰ θρουλιδία*].

Reis'ig, *adj.* ἐφιππος. der -e, ὁ ἐφιππος μαχητής.

Reis'-küchen, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὀρυζιτῆς πλακοῦς. -mehl, *n.* (-s), τὸ ὀρυζάλευρον. -papier, *n.* (-s), ὁ ὀρυζιτῆς χάρτης. -suppe, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ὀρυζόκωμος, ὁ ζωμὸς ὀρυζίου.

Reis, *m. s.* Reis.

Reis-aus, *n. & m.* (*fam.*) ἡ δρομαία φυγή. — nehmen, τρέπομαι εἰς φυγήν, φεύγω δρομαίως. -blei, *n.* (-es), ὁ γραφίτης ὁ κυκλομόλυβδος, τὸ μολυβδοκόνδυλον. -brett, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀράκιον, τὸ ἰχνογραφικὸν σανίδιον.

Reissen, *v. i. ir. h.* σχίζω, διασχίζω διαρρηγνύω, θραύω. ἀρπάζω, ἐξ-

αρπάζω, ἀποσπῶ, ἐξέλω βιαίως ἰχνογραφίω, σχεδιογραφίω, σχιζογραφίω. aus den Händen —, ἐξαρπάζω ἐκ τῶν χειρῶν. ein Loch —, ἀνοίγω ὀπήν. aus der Gefahr —, σώζω, ἐξαρπάζω ἐκ τοῦ κινδύνου. Possen —, γελωτοποιέω, βωμολοχεύομαι. Zoten —, αἰσχρολογέω, αἰσχρορρημονέω, κιναιδολογέω. an sich —, παρασέρω. zu Boden —, καταβάλλω, καταρρίπτω, ῥίπτω κάτω. —, *v. i. ir. s.* σχίζομαι διαρρηγνύομαι. der Strom reißt, τὸ ῥεῦμα παρασύρει, εἶνε ἐπίφορον. wenn alle Stränge —, ὅταν δὴ πάντ' ἐπιλήθη, ἐν ἐσχάτῃ ἀπελπισίᾳ [τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς, εἰς τὰ ὑστερὰ ὑστερὰ]. sich —, *v. r. ir. h.* προσκρούω. φιλοτιμέομαι, ἀμιλλῶμαι, προθυμέομαι (um etwas, περί τινος). —, *v. imp. ir. h.* es reißt mich im Leibe, στροφέομαι, ἔχω κωλικόπονον [ἔγω κοψίματα]. es reißt ihm in allen Gliedern, σπασμός κατέχει πάντα τὰ μέλη του. —, *n.* (-s), ὁ ἀρπασμός, ἡ ἀρπαγή, οἱ σπασμοί, τὰ σπάσματα ὁ στρόφος, ὁ κωλικόπονος [τὰ κοψίματα]. -d, *adj.* ἐπίφορος, ὀρμητικὸς, βιαίος. -er Regen, βροχὴ ῥαγδαία. -e Thiere, ζῶα ὠμοφάγα, τὰ θηρία. die Waare geht — ab, τὸ ἐμπόρευμα εἶνε περιμάχτητον, συναμιλλῶνται περὶ τοῦ ἐμπορεύματος τούτου.

Reiss'-feder, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἰχνογραφικὸν κονδύλιον ὁ κονδυλοφόρος. -kühle, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἰχνογραφικὸς ἀνθραξ. -schleife, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ γραμμογραφικὸς κανὼν [ἡ ῥήγα], *s.* Lineal. -stift, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἰχνογραφικὸν κονδύλιον. -zeug, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἰχνογραφικὴ σκευοθήκη. -zirkel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ γραφικὸς διαβήτης.

Reiß'-anzug, *m.* (-es, *pl.* -anzüge), ἡ ἐνδυμασία τῆς ἱππασίας. -bahn, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ἱππόδρομος. -bär, *adj.* ἱππασίμος, ἱππήλατος, ἱππαστός.

Reißen, *v. t. ir. h.* ιππεύω, ιππάζω, ιππηλατίω [καβαλλικεύω]. ein Pferd —, ιππεύω ιππον. sich müde —, άποκάμνω έκ τής πολλής ιππασίας. ein Pferd zu Schanden —, κατακόπτω ιππον. —, *v. i. ir. s.* ιππεύω [καβαλλικεύω]. Trab —, διατρογάζω. Galopp —, καλπάζω. durch die Stadt —, διατρέχω έφιππος τήν πόλιν. auf einem Esel —, έφιππάζομαι επί όνου. — lernen, manθάνω (τήν) ιππασίαν. auf seinem Stecken —, ιππεύω τό ραβδίον μου. (*fam.*) auf Schusters Rappen —, ιππηλατέω πεζή, ιππεύω τούς πόδας μου. spazieren —, περιπατέω έφ' ιππου, περιελούνω έφιππος. (*fig.*) sich hinein —, έμπερικρίπω εις δυσχερείας, εύρίσκω τόν διάβολόν μου. er hat sich schön hinein geritten, περιεπλέγη εις δυσχερείας, ήυρε τόν διάβολόν του. auf etwas —, αναφέρω τι κατά χρόνον. —, *n.* (-s), ή ιππασία, ή ιππεία, τó ιππεύειν [ή καβάλλα]. -d, *adj.* έφιππος [καβαλλάρης].

Reiter, *m.* (-s, *pl.* —), ó ιππέυς [ó καβαλλάρης]. -ei, *f.* (—, *pl.* -en), τó ιππικόν [ή καβαλλαρία]. die leichte —, τó ελαφρόν ιππικόν. -fahne, *f.* (—, *pl.* -n), ή σημαία τού ιππικού. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ó πολεμιστήριος ιππος. -regiment, *n.* (-es, *pl.* -er), τó σύνταγμα ιππικού. -schlacht, *f.* (—, *pl.* -en), ή ιππομαχία. -swann, *m.* (-es, *pl.* -leute), ó ιππεύς. -statue, *f.* (—, *pl.* -n), ó έφιππος άνδριάς. -stiefel, *m.* (-s, *pl.* —), τó ύπόδημα τής ιππασίας. -wache, *f.* (—, *pl.* -n), ή φρουρά ιππέων.

Reifgerde, *f.* (—, *pl.* -n), ή ιππομάστιξ. -gurt, *m.* (-es, *pl.* -e), ó ζωστήρ, ó καταζώστης [ή γύλα*, ή γύλα, τó κολάνι]. -hengst, *m.* (-es, *pl.* -e), ó κήλων, τó όχειον [τό άτι]. -hösen, *f. pl.* αι ιππικά περισκελίδες. -knecht, *m.* (-es, *pl.* -e), ó ιπποκόμος [ó σείτης]. -kunst, *f.* (—), ή ιππική, τά ιππικά. -lings,

adv. s. Rittlings. -mantel, *m.* (-s, *pl.* -mäntel), ó έφιππιος κασάς, ó επενδύτης τής ιππασίας, ή άββλος, ή έφραστρις. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ó ιππαστός ιππος, ó μόνιππος. -platz, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ó τόπος ιππείας: ó ιππόδρομος. -reck, *m.* (-es, *pl.* -röcke), ó ιππικός χιτών, τó τής ιππασίας επανωφόριον. -schule, *f.* (—, *pl.* -n), ó ιππόδρομος, ή σχολή ιππασίας. -stall, *m.* (-s, *pl.* -ställe), τó ιπποστάσιον μόνιππων. -weg, *m.* (-es, *pl.* -e), ή ιππασίμη όδός, ó ιππήλατος δρόμος. -zeug, *n.* (-es, *pl.* -e), τά ιππευτικά σκεύη [τά χάμουρα].

Reis, *m.* (-es, *pl.* -e), τó θέλιγγτρον ή χάρις, ή τέρψις, ó έρεθισμός, τó έρεθισμα. -bär, *adj.* ευερέθιστος, όξύρροπος: παθητός. sehr —, λίαν ευερέθιστος, μικρόλυπος [μυγιόγικτος]. -bärkeit, *f.* (—), τó δξύρροπον, τó ευερέθιστον ή όξυθυμία.

Reisen, *v. t. h.* έξάπτω, έρεθίζω, έξεγείρω. θέλω, γοητεύω. zum Zorne —, έξοργίζω, παροργίζω [εξαγγριγεύω*]. -d, *adj.* επαγωγός, έπιχαρις, θελητικός, γοητευτικός, χαριεις. έρεθιστικός, παροξυντικός.

Reizlos, *adj.* άχαρις, άτερπής, άναφρόδιτος, άκαλής. -losigkeit, *f.* (—), τó άχαρι ή άτερπία, ή άναφροδισία, ή έλλειψις χάριτος. -mittel, *n.* (-s, *pl.* —), τó έρεθισμα, τó έρεθιστικόν, τó άναληπτικόν.

Reizung, *f.* (—, *pl.* -en), ó έρεθισμός, ó έξερεθισμός: ή παρόρμησις.

Rekapitulatiön, *f.* (—, *pl.* -en), ή άνακεφαλαίωσις. zur — gehörig, άνακεφαλαιωτικός. -iren, *v. t. h.* άνακεφαλαίω, συγκεφαλαίω.

Rekel, *m.* (-s, *pl.* —), ó βάνασος, ó γονδράνθρωπος. -ei, *f.* (—, *pl.* -en), ή άγροικία, ή βαναυσότης. -haft, *adj.* άγροικος, βάνασος, γονδροειδής.

Reklamatiön, *f.* (—, *pl.* -en), ή άμαρτύρησις, ή άπαίτησις.

Reklāme, *f.* (—, *pl.* -n), ή αύτοσύστατος (ή αύτεπαίνετος) άγγελία.

Reklamī ren, *v. t. h.* απαιτέω, εξαιτέομαι.
Rekogn-itīōn', *f.* (—, *pl.* -en), ή αναγνώρισις, ό αναγνωρισμός. -*osci ren*, *v. t. h.* ή προσκοπέω, κατασκοπέω, κατασκοπεύω. -*osci rung*, *f.* (—, *pl.* -en), ή προσκοπή, ή κατασκοπή. *auf* — *ausschicken*, εκπέμπω επί κατασκοπήν.
Rekommandatīōn', *f.* (—, *pl.* -en), ή σύστασις. -*ī ren*, *v. t. h.* συνιστάω. *ein rekommandirter Brief*, επιστολή επί συστάσει.
Rekonvales-cent', *m.* (-en, *pl.* -en), ό αναρραϊζών, ό αναλαμβάνων, ό εις άνάρρωσιν εύρισκόμενος. -*cent'*, *f.* (—), ή άνάρρωσις. -*cī ren*, *v. t. h.* αναρραϊζώ, αναλαμβάνω, *s. Genesen*.
Rekreatīōn', *f.* (—, *pl.* -en), ή άνάπαυσις [ή άναπατή'] ή άνάψυξις, ή ψυχαγωγία.
Rekreditīv', *n.* (-s, *pl.* -e), τό ανακλητήριον γράμμα (πρεσβευτου).
Rekrimin-atīōn', *f.* (—, *pl.* -en), ή άντέγκλησις, ή άντικατηγορία. -*ī ren*, *v. t. h.* άντεγκάλλω, άντικατηγορώ.
Rekrūt', *m.* (-en, *pl.* -en), ό νεοσύλλεκτος, ό νεοστράτευτος. -*enanshebung*, *f.* (—, *pl.* -en), ή στρατολογία. -*enliste*, *f.* (—, *pl.* -n), ό κατάλογος τών νεοσυλλέκτων. -*ī ren*, *v. t. h.* στρατολογέω. -*ī rung*, *f.* (—, *pl.* -en), ή στρατολογία. -*ī rungssystem*, *n.* (-es, *pl.* -e), τό σύστημα τής στρατολογίας.
Rektīf-icī ren, *v. t. h.* διορθώνω, τακτοποιώ. μεταδιωίλω, αναδιωίλω [λαγαρίλω]. -*katīōn'*, *f.* (—, *pl.* -en), ή διορθωσις, ή τακτοποίησις. ή επανειλημμένη διύλισις, ή αναδιύλισις [τό λαγάρισμα].
Rektīōn', *f.* (—), ή σύνταξις, ή πλοκή, ή σχέσις εξαρτήσεως.
Rektōr, *m.* (-s, *pl.* -ō ren), ό προϊστάμενος σχολής: (Universitäts-) ό πρότασις: (Gymnasial-) ό γυμνασιάρχης. -*āl'*, *n.* (-es, *pl.* -e), ή πρυτανεία ή γυμνασιαρχία.

Rekurs', *m.* (-es, *pl.* -e), ή ανατρέξις, ή αναδρομή, ή καταφυγή: *s. Regress*.
Relais', *n.* (—, *pl.* —), ό ιππόσταθμος, *s. Pferdewechsel*.
Relation', *f.* (—, *pl.* -en), ή σχέση, ή αναφορά. ή διήγησις, ή έκθεσις.
Relatīv', *adj.* αναφορικός, σχετικός. -*pronomen*, *n.* (-s, *pl.* -mina), -um, *n.* (-s, *pl.* -va), ή αναφορική άντωνυμία.
Relig-atīōn', *f.* (—, *pl.* -en), ή αποπομπή (έξ άνωτέρας σχολής). -*ī ren*, *v. t. h.* αποπέμπω.
Relief', *n.* (-s, *pl.* -s), ή έκτυπος προτομή, τό άνάγλυφον, ή άναγλυφή.
Religīōn', *f.* (—, *pl.* -en), ή θρησκεία. — *nach eigenem Belieben*, ή έθελοθρησκεία.
Religīōn's-duldung, *f.* (—), ή άνεξιθρησκεία. -*eid*, *m.* (-es, *pl.* -e), ό θρησκευτικός όρκος. -*eifer*, *m.* (-s), ό θρησκευτικός θειασμός, ή θρησκομανία. -*freiheit*, *f.* (—), ή περί τήν θρησκείαν έλευθερία ή έθελοθρησκεία. -*gebrauch*, *m.* (-es, *pl.* -gebräuche), ό θρησκευτικόν έθιμον. -*genosse*, *m.* (-n, *pl.* -n), ό όμόθρησκος, ό έμόπιστος, ό ταυτόπιστος. -*geschichte*, *f.* (—, *pl.* -n), ή θρησκευτική ιστορία ή ιερά ιστορία. -*hass*, *m.* (-es), τό θρησκευτικόν μίσος ή μισαλλοδοξία. -*krieg*, *m.* (-es, *pl.* -e), ό ιερός πόλεμος. -*lehre*, *f.* (—, *pl.* -n), τό θρησκευμα. -*lehrer*, *m.* (-s, *pl.* —), ό ιεροδιδάσκαλος. -*partei*, *f.* (—, *pl.* -en), ή (θρησκευτική) αίρεσις. -*philosophie*, *f.* (—), ή φιλοσοφία τής θρησκείας. -*sachen*, *f. pl.* τά θρησκευτικά. -*schwärmer*, *m.* (-s, *pl.* —), ό θρησκομανής, ό θεομανής, «ό φανατικός». -*schwärmerel*, *f.* (—), ή θρησκομανία, ή ιερομανία, ή θεομανία, «ό φανατισμός». -*spötter*, *m.* (-s, *pl.* —), ό καταφρονητής τών θείων, ό χλευαστής τής θρησκείας. -*spötterel*, *f.* (—, *pl.* -en), ή καταφρόνησις τής θρησκείας. -*stifter*, *m.* (-s, *pl.* —), ό

ιδρυτής θρησκείας. -streit, *m.* (-es, *pl.* -e), ή θρησκευτική έρις. -stunde, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ μάθημα τῆς θρησκείας. -unterricht, *m.* (-es), ή διδασκαλία τῆς θρησκείας. -verbesserung, *f.* (-, *pl.* -en), ή θρησκευτική μεταρρυθμίσις. -verwandt, *adj.* ὁμόθρησκος, ὁμόπιστος, ταύτόπιστος. -verwandte, *m. & f.* (-n, *pl.* -n), ὁ, ή ὁμόθρησκος. -wüth, *f.* (-), ή ἐνθουμανία. -zwang, *m.* (-es), ή θρησκευτική βία.

Religi-ös, *adj.* θρησκευτικός, θεοσεβής, εὐσεβής. -östl'ik, *f.* (-), ή θρησκευτικότης ή εὐσεβεία, ή θεοσεβεία.

Rel'quie, *f.* (-, *pl.* -n), τὰ ἱερὰ λείψανα, τὸ ἅγιον λείψانون. -nkästchen, *n.* (-s, *pl.* -), ή λειψανοθήκη, τὸ κιβώτιον ἱερῶν λειψάνων.

Remedür, *f.* (-, *pl.* -en), ή θεραπεία, ή βελτίωσις [ή θαυματή*].

Remesse, *f.* (-, *pl.* -n), ή χρηματική ἀποστολή, τὸ ἔμβασμα.

Reminiscenz, *f.* (-, *pl.* -en), ή ἀνάμνησις.

Rem'ise, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀμαξοστάσιον, τὸ ἀμαξοφυλάκιον.

Remitt-ent, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀποστολεὺς χρημάτων. -iren, *v. i. h.* ἀποστέλλω, ἐμβάζω (χρήματα) συγκαταβαίνω.

Remonstr-ation, *f.* (-, *pl.* -en), ή ἀντιπαρατήρησις. -iren, *v. i. h.* ἀντιπαρατηρέω, ἐναντιολογέω.

Remont'e, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ συμπλήρωμα πολεμικῶν ἵππων, οἱ νεόλεκτοι ἵπποι. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ νεόλεκτος ἵππος.

Remov'iren, *v. i. h.* καθαιρέω, παύω.

Remuner-ation, *f.* (-, *pl.* -en), ή ἀνταμοιβή. -iren, *v. i. h.* ἀνταμειβω.

Rendant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ταμίας.

Re'n'deuxous, *n.* (-, *pl.* -), ή συνωμολογημένη ἐντευξις, ή συνέντευξις.

Renegäl, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀποστάτης, ὁ τουρκεύσας χριστιανός, ὁ ἀρνησίχριστος, ὁ ἐξομότης. -werden, τουρκεύω. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ή ἀποστάτις, ή ἀρνησίθρησκος.

Renit-ent, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐναντιωτής. -ent, *f.* (-), ή ἐναντιώσις.

Re'n'ken, *v. i. h.* στρίψω, λυγίζω, κάμπτω.

Re'n'kung, *f.* (-, *pl.* -en), ή στροφή.

Re'n'bahn, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἵπποδρόμιον, ὁ ἵπποδρόμος.

Re'n'nen, *v. i. ir. h.* zu Boden -, καταρρίπτω, ἀνατρέπω ἐπιπερόμενος. Jemandem den Degen durch den Leib -, διαπερῶ τινά διὰ τοῦ ξίφους. -, *v. i. ir. s.* τρέχω. auf Jemandem los-, ἐπιφέρομαι κατὰ τινος. wider etwas -, προσκρούω τινὶ ἐπιπερόμενος. blindlings in die Gefahr -, ῥίπτομαι τυφλῶς εἰς τὸν κίνδυνον. mit dem Kopfe gegen die Wand -, προσκρούω τὴν κεφαλὴν κατὰ τοῦ τοίχου. in sein Verderben -, ῥίπτω ἑμαυτὸν εἰς προφανή κίνδυνον. -, *n.* (-s), τὸ δρόμημα, ή δρομαία πορεία [τὸ τρέξιμον, ή τρεγάλα].

Re'n'ner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δρομαεὺς ὁ δρομικός ἵππος, ὁ κέλης, ὁ μόνιππος.

Re'n'njagd, *f.* (-, *pl.* -en), -jagen, *n.* (-s), ή ἐφ' ἵππου κυνηγασία, ή ἵπποκυνηγία. -schlitten, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ δρομικὸν ἔλκηθρον. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), ζῦον, ὁ τάρανδος, ή ἵππέλαφος.

Renomm-ee, *n.* (-s, *pl.* -s), ή φήμη. -iren, *v. i. h.* καυχῶμαι, κομπάζω, μεγαληγορέω, κομπορημονέω, περιαιτολογέω. -it', *adj.* περίφημος, περιώνυμος. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μεγάλαυγος, ὁ καυχητής, ὁ κομπορημῶν [ὁ καυχησάτης]. -isterel, *f.* (-, *pl.* -en), ή μεγαλαυχία, ή κομπορημοσύνη, ή περιαιτολογία.

Renon'ce, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἀρνησις χρώματος ἐν τῷ χαρτοπαγνίφ. ὁ παραδόλουθος σωματείου.

Renov-ation, *f.* (-, *pl.* -en), ή ἀνανέωσις. -iren, *v. i. h.* ἀνανεῶω.

Re'n't'bel, *adj.* τοχοφόρος, προσδοφόρος, ἐπικερδής.

Re'n't-amt, *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ γραφεῖον τῶν προσόδων ή δια-

χειρίσι τῶν προσόδων. -bār, *adj.* τοκοφόρος, προσοδοφόρος. -beamtē, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ εἰσπράκτης τῶν προσόδων.

Rente, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ χρηματικὴ πρόσδος, τὸ εἰσόδημα ὁ τόκος.

Rentier, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ἀπὸ τῶν ἰδίων εἰσοδημάτων ζῶν, ὁ ἰδιοκτημῶν χρημάτων, ὁ χρηματοκτήμων.

Renti' ren, *v. i. h. & sich* —, *v. r. h.* ἀποφέρω εἰσόδημα.

Rent' kammer, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ταμεῖον τῶν προσόδων. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαχειριστὴς τῶν προσόδων, ὁ ταμίας. -ner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἰδιοκτήμων.

Reorganis-ation, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀναδιοργάνωσις. -iren, *v. i. h.* ἀναδιοργανῶ.

Repar-atur, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπισκευή, ἡ ἐπιδιόρθωσις. -iren, *v. i. h.* ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθό(ν)ω.

Repar-iren, *v. i. h.* διανέμω κατ' ἀναλογίαν. -itlōn', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀνάλογος διανομή.

Repar-ir' e, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ δραματολόγιον. -ir' ium, *n.* (-s; *pl.* -rien), ὁ εὐρετήριος πῖναξ, τὸ εὐρετήριον.

Repar-ent', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ προγυμναστής. -iren, *v. i. h.* ἐπαναλαμβάνω. -ir' ūhr, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ σημαντήριον ὠρολόγιον, τὸ κρουσίωρον. -itlōn', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπανόληψις. -itō rium, *f.* (-s, *pl.* -rien), τὸ ἐπαναληπτήριον, ἡ ἐπαναληπτικὴ διδασκαλία, τὸ προγυμναστήριον.

Repl-ic' ren, *v. i. h.* ἀπαντᾶω, ἀνταπαντᾶω, ἀποκρίνομαι. -ik', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀνταπάντησις.

Repositō rium, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ βιβλιοθήσιον, τὸ βιβλιοφυλάκιον.

Repp' hühn, -hühn etc., *s.* Rebhahn, Rebhuhn etc.

Repräsent-ant', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀντιπρόσωπος. -ation', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀντιπροσωπεία, ἡ ἐκπροσώπησις. ἡ παράστασις. -ation's-kesten, *pl.* τὰ ἐξοδα τῆς ἀντιπρο-

σωπείας. -ation', *adj.* ἀντιπροσωπευτικός, ἐκπροσωπητικός. -ation' verfassung, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν πολίτευμα, ἡ κοινοβουλευτικὴ διοίκησις. -iren, *v. i. h.* ἐκπροσωπέω, ἀντιπροσωπεύω. παριστάω.

Repressā lien, *f. pl.* ἡ ἐκδικητικὴ ἀντιπείσις, ἡ ἀντεκδίκησις, τὰ ῥύσια.

Repressiv mäss' regel, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κατασταλτικὸν μέτρον.

Reprodu-ic' ren, *v. i. h.* ἀναπαράγω. -ktion', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀναπαράγωγη. -ktion's' kraft, *f.* (-, *pl.* -kräfte), ἡ ἀναπαραγωγὸς δύναμις. -ktiv', *adj.* ἀναπαραγωγός.

Reprotest-ation, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀντιδιαμαρτύρησις. -iren, *v. i. h.* ἀντιδιαμαρτύρομαι.

Reps, *s.* Raps.

Reptil', *n.* (-s, *pl.* -ien), τὸ ἐρπετόν.

Republik', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ δημοκρατία. -ā ner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημοκρατικός, ὁ δημοκράτης. -ā nerin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ δημοκρατικὴ. -ā nisch, *adj.* δημοκρατικός. -e Verfassung, τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα. -e Verfassung haben, δημοκρατέομαι. -gesinnt sein, δημοκρατέω. -anisi ren, *v. i. h.* μεταβάλλω εἰς δημοκρατίαν. -anisi mus, *m.* (-), τὰ δημοκρατικὰ φρονήματα, ἡ δημοκρατικότης.

Repuls, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀποποίηση, ἡ ἀπόκρουσις. -lōn', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀντίωθις, ἡ ἀπόωθις. -iren, *v. i. h.* ἀπωθέω, ἀποκρούω. -iv' kraft, *f.* (-), ἡ ἀπωστικὴ δύναμις.

Reput-ation, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φήμη ἡ περιωπή, ἡ ὑπόληψις. -ir' lich, *adj.* εὐπόλητος, περιβλεπτός.

Rē' quiem, *n.* (-s), ἡ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν παράκλησις, ἡ νεκρώσιμος εὐχή, τὸ μνημόσυνον.

Requi-ri' ren, *v. i. h.* ἀπαίτέω, ἐκζητέω, συλλέγω. -siti', *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀπαιτούμενον. -sition', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀπαίτησις, ἡ ἐκζήτησις.

Resē da, *f.* (-, *pl.* -s), ἡ οἰνάνθη [ὁ βεζεδάς].

Reserve, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐφεδρεία. ἡ παρακαταθήκη· ἡ ἐπιφύλαξις. -fond, *m.* (-s, *pl.* -s), -kapitäl, *n.* (-s, *pl.* -len), τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον. -korps, *n.* (—, *pl.* —), ἡ ἐφεδρεία, τὸ ἐπίτακτον σῶμα. -officier, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀξιωματικὸς τῆς ἐφεδρείας. -truppen, *pl.* οἱ ἐπίτακτοι, οἱ ἐφεδροί.

Reserv-Īren, *v. i. h.* παρακαταθέντω, ἐπιφυλάττω. -irf, *adj.* ἐπιφυλακτικὸς· ἐπιπεφυλακμένος. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐφεδρος, ὁ ἐπίτακτος.

Resident, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀντιπρεσβυς, ὁ ἀντιπρεσβευτῆς· ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ. -enstelle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὑποπρεσβεία.

Residenz, *f.* (—, *pl.* -en), -stadt, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ ἔδρα, ἡ καθέδρα.

ResidĪren, *v. i. h.* ἐδρεύω, διατρέβω.

Residuum, *n.* (-s, *pl.* -uen), *s.* Rückstand.

Resign-ation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐκούσιος θυσία, ἡ ἀνεξίκακία, ἡ αὐταπάρνησις. -Īren, *v. i. h.* παραιτέομαι ὀκνηθελῶς, ὑποτάσσομαι ἀγογγύστως.

ReskriĪren, *v. i. h.* ἀποκρίνομαι ἐγγράφως.

Reskript, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ διάταγμα, ἡ ἀνωτέρα διαταγή.

Resoluf, *adj.* ἀποφασιστικὸς, *s.* Entschlossen. -ion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπόφασις.

Resonanz, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀντήχησις. -böden, *m.* (-s, *pl.* -böden), τὸ ἠχέιον.

Respekt, *m.* (-es), τὸ σέβας. (*fam.*) mit — zu melden, τιμὴ εἰς τὸ πρόσωπόν σου [μὲ συμπαθειῶν]. -abel, *adj.* σεβαστός, σεβάσιμος. -Īren, *v. i. h.* σέβω, σέβομαι. -irlich, *adj.* σεβαστός. -iv, *adj.* ἀναφορικὸς. -Īve, *adv.* ἀναφορικῶς· ἤτοι, ἤγουν, λέγω δηλαδῆ. -lös, *adj.* ἀσεβαστος, δυσσεβής, ἀνευ σεβασμοῦ. -lösigkeit, *f.* (—), ἡ ἄλλειψις σεβασμοῦ, ἡ δυσσέβεια. -iäg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα χάριτος, ἡ ὑπερπρόθεσμος χάρις. -voll, *adj.* πλήρης σεβασμοῦ, εὐσέβαστος.

-würdig, *adj.* ἀντιβαίνων πρὸς τὸ σέβας, δυσσεβής. -würdigkeit, *f.* (—), ἡ δυσσέβεια, ἡ ἀσεβεία.

Respir-ation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναπνοή, ἡ ἀνάπνευσις. -ationsorgan, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἀναπνευστικὸν ὄργανον. -ator, *m.* (-s, *pl.* -atoren), τὸ ἀναπνευστήριον (ὄργανον διευκολύνον τὴν ἀναπνοήν). -Īren, *v. i. h.* ἀναπνέω.

Respekttag, *s.* Respekttag.

Respondent, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑπέρμαχος, ὁ ὑπερασπιστής (συγγραφή). -ant, *v. i. h.* ἀποκρίνομαι ἀναποκρίνομαι. -sorgium, *n.* (-s, *pl.* -rien), ἡ ἀπόκρισις.

Ressort, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ δικαιοδοσία. -Īren, *v. i. h.* ὑπάγομαι εἰς δικαιοδοσίαν, ὑπόκειμαι.

Ressour ce, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πηγή βοήθειας· ἡ καταφυγή, τὸ καταφύγιον. τὸ ἀναπαυτήριον.

Rest, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ἐπίλοιπον· τὸ ὑπόλειμμα, τὸ λείψανον [τὸ ἀπομεινόμενον]. im — sein, ἀπομένω. (*fig.*) Jemandem den — geben. ἀποτελεῖν τινά.

Restant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ καθυστερῶν, ὁ εἰσέτι χρεώστης, ὁ ἐλλειμματίας. -enbüch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ βιβλίον τῶν καθυστερούντων.

Restaur-ant, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ ἐστιατήριον, τὸ πανδοχεῖον. -ation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀποκατάστασις, ἡ παλινόρθωσις. τὸ πανδοχεῖον, *s.* Restaurant. -Īren, *v. i. h.* ἀποκαθιστάω, παλινρθῶ.

Resuchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μικρὸν ὑπόλοιπον, τὸ ὑπολειμματίον.

RestĪren, *v. i. h.* ὑπολείπομαι, ἀπομένω· καθυστερέω.

Restitu-Īren, *v. i. h.* ἐπανορθῶ, ἀποκαθιστάω· ἀποδίδω. -tion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπανόρθωσις, ἡ ἀποκατάστασις· ἡ ἀπόδοσις.

Restriktion, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ περιορισμός, ἡ περιόρισις.

Result-ante, *f.* (—, *pl.* -n), *T.* ἡ συνισταμένη (δύναμις). -ant, *n.* (-es,

pl. -e), τὸ ἀποτέλεσμα. zu einem — führen, φέρω ἀποτέλεσμα, καρποφορέω, τελειοφορέω, τελειοουργέω. — *Iren*, *v. i. h.* ἔχομαι, ἐξάγομαι, συνάγομαι, προκίπτω. zu etwas —, καταλήγω εἰς τι.

Resum-é, *n. (-s, pl. -s)*, ἡ περίληψις. — *Iren*, *v. i. h.* ἀνακεφαλαιόω, διαλαμβάνω ἐν συνόψει.

Retablí ren, *v. i. h.* ἀποκαθιστάω, ἐπανορθόω.

Retardí ren, *v. i. h.* ἐπιβραδύνω.

Retentionsrecht, *n. (-es)*, τὸ δικαίωμα διακατοχῆς.

Retr-á de, *f. (-, pl. -n)*, ἡ ἀποχώρησις, ἡ ὑποχώρησις. ὁ ἀπόπατος. — *Iren*, *v. i. h.* & sich —, *v. i. h.* ἀποχωρέω, ἀποσύρομαι. καταφεύγω.

Retorsión, *f. (-, pl. -en)*, ἡ ἀναστροφή, ἡ ἀντιστροφή ἢ ἀνταπόδοσις.

Retraite, *f. (-, pl. -n)*, τὸ ἀμβίκιον, ὁ σταλακτήρ, τὸ ἀποστακτικὸν κέρασ.

Reuchelí ren, *v. i. h.* μεταχρῶζω, ἐπιδιασκευάζω ἐπιχρωματίζω, χρωματογραφέω.

Rejour, *f. (-, pl. -en)*, ἡ ἐπιστροφή, ἡ ὑποστροφή. —, *adv.* ὀπίσω. —*en*, *pl.* ἡ ἐπιστροφή ἔμπορευμάτων. —*ní ren*, *v. i. h.* ἐπιστρέφω.

Retraite, *f. (-, pl. -n)*, ἡ ὀπισθοχώρησις, *s.* Rückzug.

Reire-datí ren, *v. i. h.* προχρονολογέω. —*grád*, *adj.* παλινδρομικός, ὀπισθοδρομικός.

Reíte, *f. (-, pl. -n)*, ὁ ἄρρηγ κών, ὁ σκύλος.

Reíten, *v. i. h.* σώζω, διασώζω ἀπαλλάττω, ἐλευθερώω. —*d*, *adj.* σωτήριος.

Reíter, *m. (-s, pl. —)*, ὁ σωτήρ. —*in*, *f. (-, pl. -nen)*, ἡ σώτειρα.

Reítig, *m. (-s, pl. -e)*, ἡ ῥαφανίς, ἡ ῥαφάνη, ἡ ῥάφανος [τὸ ῥεπάνι, τὸ ῥαπάνι¹]. —*ártig*, *adj.* ῥαφανιδώδης. —*ál*, *n. (-s)*, τὸ ῥαφανέλαιον. —*sámen*, *m. (-s, pl. —)*, τὸ ῥεπανόσπορον.

Reítung, *f. (-, pl. -en)*, ἡ σωτηρία.

Reítungs-anker, *m. (-s, pl. —)*, ἡ ἄγκυρα σωτηρίας, ἡ ἱερὰ ἄγκυρα. —*anstalt*, *f. (-, pl. -en)*, τὸ σωσίβιον κατάστημα τὸ κατάστημα ναυαγαιρείας. —*apparát*, *m. (-es, pl. -e)*, ἡ σωσίβιος συσκευή. —*boot*, *n. (-es, pl. -e)*, ὁ λέμβος σωτηρίας. —*haus*, *n. (-es, pl. -häuser)*, τὸ παιδοκομτεῖον, τὸ ὄρφανοτροφεῖον. —*Is*, *adj.* ἄσωτος, ἀνέλπιτος σωτηρίας. —*lösigkeit*, *f. (-, pl. —)*, ἡ ἀπελπιστικὴ κατάσταση, ἡ περί σωτηρίας ἀνελπιστία. —*mittel*, *n. (-s, pl. —)*, τὸ μέσον σωτηρίας, τὸ σωτήριον (μέσον), ἡ σωτηρία. das ist das letzte —, αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη ἐλπίς σωτηρίας. —*täg*, *m. (-es, pl. -e)*, ἡ σωτήριος ἡμέρα. —*versuch*, *m. (-es, pl. -e)*, ἡ σωστικὴ ἀπόπειρα.

Reúe, *f. (-, pl. —)*, ἡ μετάνοια, ἡ μεταμέλεια [τὸ μετάνωμα²]. die spätere —, τὸ μεταμελησόμενον. —*Is*, *adj.* ἀμετανόητος, ἀμεταμέλητος.

Reúen, *v. imp. h.* es reut mich, μεταμέλει μοι, μεταμέλομαι, μεταμέλομαι, μετάνοιω [μεταγνώθω³, μετανόησω]. es hat mich gereut, μετεμελήθη, μετενόησα. diese That reut ihn, μεταμελεῖται ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ. sich etwas — lassen, μετανοέω διὰ τι.

Reúevoll, *adj.* μετανοητικός, μεταμελητικός, μεταμελόμενος.

Reú-geld, *n. (-es)*, τὸ ἐπὶ παλινωδίᾳ πρόστιμον. —*lg*, *adj.* μεταμελούμενος, μετανοητικός. —*kauf*, *m. (-s)*, ὁ ἐξαγορασμὸς παλινωδίας. —*müth*, *m. (-es)*, τὸ αἶσθημα μετανόιας. —*müthig*, *adj.* μετανοητικός, μεταμελόμενος.

Reunión, *f. (-, pl. -en)*, ἡ συνένωσις ὁ σύλλογος.

Reúse, *f. (-, pl. -n)*, ὁ κύρτος, ἡ κύρτη, τὸ φορμίον [ὁ κυοῦρτος, τὸ ψαροκόφτιον, τὸ χορινίδι].

Reúse, *m. (-n, pl. -n)*, ὁ Ῥώσος. Kaiser aller —n, αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν.

Reussi ren, *v. i. h.* *s.* Gelingen.

Reúte, *f. (-, pl. -n)*, ἡ σκαλίς, ἡ σκαπάνη [τὸ σκαλίδι⁴, τὸ τασιπ].

Reuten, *v. t. h.* ἐκρίζω [ἐερρίζωνω]. ἐκχερόω [καλλοῦργίζω*, ὀργώνω]. —, *n.* (-*a*), ἡ ἐκρίζωσις. ἡ ἐκχέρωσις [τὸ καλλοῦργισμα*].

Reut'haue, *f. s.* Route.

Reut'träg, *m.* (-*es*, *pl.* -*träge*), τὸ συμβόλαιον παλινοδίας.

Revanche, *f.* (-, *pl.* -*n*), ἡ ἀνταπόδοσις τῶν ἰσων ἢ ἐκδίκησις.

sich Revanchiren, *v. r. h.* ἀνταποδίδω τὰ ὅμοια ἐκδικέομαι.

Reverenz, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ ὑπόκλισις.

Revers, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ ὀπισθία ὄψις [ἡ ἀνάποδη μεριά]. τὸ στέμμα νομισματός. ἡ ἔγγραφος ἀντιπόσχεσις. -*a* llen, *pl.* ἡ ἔγγραφος ὑπόσχεσις (ἡγεμόνος πρὸς τοὺς ὑπηκόους του).

Revidiren, *v. t. h.* ἐπιθεωρῶ.

Revier, *n.* (-*s*, *pl.* -*e*), ἡ περιοχή, τὸ τμήμα ἢ κυνηγετικὴ δικαιοδοσία, τὸ κυνηγέσιον. -*en*, *v. t. h.* ῥινηλατέω, ἰχνηλατέω, ἰχνεύω.

Revisiōn, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ ἐπιθεώρησις. ἡ τελευταία διόρθωσις δοκιμίου.

Revisior, *m.* (-*s*, *pl.* -*sōren*), ὁ ἐπιθεωρητής.

Revoiren, *v. t. h.* ἀνακατέω, ἀναίρειω.

Revolte, *f.* (-, *pl.* -*n*), ἡ στάσις, ἡ ἀνταρσία. -*i* ren, *v. t. h.* ἐπανίσταμαι, στασιάζω.

Revolutiōn, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ ἐπανάστασις ἢ μεταπολίτευσις. ἡ περιστροφή, ἡ περιφορά (ἀστέρος). -*ir*, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ὁ στασιώτης, ὁ στασιαστής, ὁ ἐπαναστάτης, ὁ ἀντάρτης. —, *adj.* στασιαστικός, στασιαστικός, ἐπαναστατικός. -*i* ren, *v. t. h.* ἐξεγερῶ εἰς ἐπανάστασιν, ἐπαναστατῶ.

Revolter, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ πολύκροτον πιστόλιον, τὸ βεβόλβαρον.

Revue, *f.* (-, *pl.* -*n*), ἡ ἐπιθεώρησις, ἡ ἐξέτασις ἢ ὄπλοσκοπία.

Rhabarber, *m.* (-*s*), τὸ ῥᾶ, τὸ ῥήον, ἡ σκυθικὴ ῥίζα [τὸ ῥαβέντι]. -*ink-tür*, *f.* (-, *pl.* -*en*), τὸ ἐχγύλισμα ῥήου.

Rhachit'is, *f.* (-), ἡ ῥαχίτις. -*isch*, *adj.* ῥαχιτικός.

Rhapsodie, *m.* (-*a*, *pl.* -*n*), ὁ ῥαψωδός. -*le*, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ ῥαψωδία. -*isch*, *adj.* ῥαψωδικός. -*ist*, *m.* (-*en*, *pl.* -*en*), ὁ ῥαψωδός.

Rheede, *f.* (-, *pl.* -*n*), ὁ ὄρμος, τὸ ναύσταθμον. -*lēs*, *adj.* ἀλιμένος.

Rheeder, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ναύκληρος [ὁ παραβοχώρης]. -*brief*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ συμβόλαιον συναυκληθῶρων. -*el*, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ ναυκληρία. οἱ συναυκληροί.

Rhein, *m.* (-*es*), ὁ ῥήνος. -*land*, *m.* (-*es*), ἡ παραρρήμιος ὀμοσπονδία. -*fall*, *m.* (-*s*, *pl.* -*fälle*), ὁ καταρράκτης τοῦ ῥήνου. -*gegend*, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ παραρρήμιος χώρα. -*isch*, *adj.* τοῦ ῥήνου, παραρρήμιος. -*land*, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ παραρρήμιος χώρα. -*ländisch*, *adj.* παραρρήμιος. -*schiffahrt*, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ ναυτιλία τοῦ ῥήνου. -*wein*, *n.* (-*s*, *pl.* —), ἡ ὄχθη τοῦ ῥήνου. -*wein*, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ὁ οἶνος τοῦ ῥήνου.

Rhetor, *m.* (-*s*, *pl.* -*tōren*), ὁ ῥήτωρ ὁ διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς.

Rhetorik, *f.* (-), ἡ ῥητορικὴ. -*iker*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ῥητορικός, ὁ ῥήτωρ. -*isch*, *adj.* ῥητορικός.

Rheuma, *n.* (-*s*), τὸ ῥεῦμα, ὁ ῥευματισμός [ἡ καταρρασία].

Rheumatisch, *adj.* ῥευματικός. -*attismus*, *m.* (-), ὁ ῥευματισμός [τὸ κρυγίρρεμμα*, ἡ καταρρασία]. *am* — *leiden*, ῥευματίζομαι.

Rhinoceros, *n.* (-, *pl.* -*se*), ὁ ῥινόκερος, *s.* Nashorn.

Rhinoplastik, *f.* (-), ἡ ῥινοπλαστικὴ ἢ ῥινοποιία, ἡ τεχνουργία ῥινῶν.

Rhom'isch, *adj.* ῥομβοειδής. -*ed*, *des*, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ῥομβόεδρον. -*oid*, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ ῥομβοειδές (σχημα). -*us*, *m.* (-, *pl.* -*n*), ὁ ῥόμβος.

Rhythmik, *f.* (-), ἡ ῥυθμική, ἡ ἐρυθμία, ὁ ῥυθμός. -*isch*, *adj.* ῥυθμικός, ἔνρυθμος, εὐρυθμός. -*us*, *m.* (-, *pl.* -*n*), ὁ ῥυθμός.

Richt'bell, n. (-s, *pl.* -e), ὁ πέλεκος τοῦ δημίου. -blei, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ στάθμη, *s.* Loth.

Richt'e, f. (-, *pl.* -n), ἡ εὐθεία ὁδός, ἡ σχοινοτομία, ἡ εὐθυπορία ἢ διεύθυνσις, *s.* Richtung.

Richt'en, v. t. h. στρέφω, τρέπω· κατευθύνω, ἀπευθύνω, διευθύνω. κανονίζω, τακτοποιέω, διευθετέω. κρίνω, δι-κάζω. (hin)-, θανατό(ν)ω. gerade —, εὐθύνω, κατευθύνω. in die Höhe —, ἀνορθώω, ἀνυψώω. seinen Blick auf etwas —, στρέφω τὸ βλέμμα ἐπὶ τι. ein Geschütz, Fernglas —, στήνω τηλεβόλον, τηλεσκοπίον. zu Grunde —, καταστρέφω, ἀφανίζω. seine Gedanken auf etwas —, ἐφιστάω τὴν προσοχὴν μου ἐπὶ τι. eine Uhr —, κανονίζω φρολόγιον. das Wort an Jemanden —, ἀπευθύνω τὸν λόγον πρὸς τινα. ins Werk —, ἐξεργάζομαι, ἐπιτελέω, βάλλω εἰς πράξιν. sich —, *v. r. h.* ρυθμίζομαι, συναρμολόγομαι, συμμορφόομαι (nach Jemandem, πρὸς τινα) nach etwas, πρὸς τι). sich nach den Umständen —, συμμορφόομαι πρὸς τὰς περιστάσεις. sich nach dem Winde —, συναρμολόγομαι πρὸς τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου. richt' euch! ἐπὶ γραμμῆς! —, *n.* (-s), ἡ τροπή, ἡ στροφή ἢ ἀπεύθυνσις, ἡ κατεύθυνσις ἢ ὀρθωσις, ἡ τακτοποίησις.

Richt'er, m. (-s, *pl.* —), ὁ δικαστής· ὁ κριτής. -amt, *n.* (-es), ἡ δικασία, ἡ δικαστικὴ. -la, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ δικαστρία, ἡ κριτεία. -kollēgium, *n.* (-s, *pl.* -ien), τὸ συνέδριον τῶν δικαστῶν. -lich, *adj.* δικαστικός. -spruch, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις. -stübe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ δωματίον τῶν δικαστικῶν συνεδριάσεων. -stuhl, *m.* (-s), τὸ δικαστικὸν βῆμα· τὸ δικαστήριον. (*fig.*) das gehört nicht vor unsere(n) —, τοῦτο δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἡμῶν.

Richt'ig, adj. ὀρθός [σωστός]· δίκαιος. ἀκριβής. ἀληθής, πραγματικός. -e

Meinung, ὀρθὴ γνώμη. -es Mass, ὀρθὸν μέτρον. im -en Mass, κατὰ τὸ δέον [εἰς τὸ δίκαιον του*]. -es Urtheil, ὀρθὴ κρίσις. -e Zeit, καιρὸς κατάλληλος. -e Rechnung, ὀρθὸς λογαριασμός. es ist in seinem Kopfe nicht —, δὲν ἔχει σφᾶς τὰς φρένας [δὲν τὰ χεῖ σωστό]. es ist mit ihm nicht —, δὲν ὀρθοφρονεῖ. eine Schuld — machen, ἐξοφλέω χρέος. die Sache ist —, τὸ πρᾶγμα εἶνε ἐν τάξει. mit Jemandem — werden, συμβιβάζομαι, τακτοποιοῦμαι μετὰ τιος. es ist mit der Sache nicht —, τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται καθαρὸν. —, *adv.* ὀρθῶς [σωστά]· ἀκριβῶς· ἀληθῶς. die Uhr geht —, τὸ φρολόγιον πηγαίνει καλά. er hat — geantwortet, ὀρθῶς ἀπεκρίνατο. er wird — kommen, θὰ ἔλθῃ ἐξ ἄπαντος. gerade —, ἀκριβῶς κατὰ τὸ δέον [ἴσα ἴσα εἰς τὸ δίκαιον του*]. ganz —! ὀρθότατα! — sprechen, ὀρθοεπέω, ὀρθολογέω, ὀρθῶς λέγω. — urtheilen, ὀρθογνωμονέω, ὀρθῶς κρίνω. — schreiben, ὀρθογραφέω. -keit, *f.* (-), ἡ ὀρθότης· ἡ ἀκριβεία· ἡ ἀλήθεια, ἡ πραγματικότης. in — bringen, κανονίζω, τακτοποιέω· περαίνω, ἐπιτελέω, φέρω εἰς πέρας. es hat seine — damit, ὀρθῶς ἔχουσι τὰ περὶ τοῦτου. in — kommen, τακτοποιοῦμαι.

Richt'kamm, m. (-es, *pl.* -kämme), τὸ ἀραιὸν κτένιον, ὁ διακριτήρ [τὸ διαλυστήρι, τὸ χονδρόκτενον, ἡ τσατσάρα]. -platz, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ὁ τόπος καταδικῆς. -schell, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ κανών, *s.* Lineal. -schnür, *f.* (-, *pl.* -schnüre), ἡ στάθμη· ὁ κανών, τὸ κριτήριον, τὸ κριτήριον μέτρον. -schwert, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ μάχαιρα τοῦ δημίου. -sitte, *f.* (-, *pl.* -n), *s.* Richtplatz.

Richt'ung, f. (-, *pl.* -en), ἡ διεύθυνσις· ἡ φορά. ἡ εὐθυνσις, ἡ ὀρθωσις, ἡ στάσις, ἡ ἀνόρθωσις. — eines Fernrohrs, ἡ στάσις τηλε-

- σκοπίου. nach allen -en, κατά πάσας τὰς διευθύνσεις. in gerader —, κατ' εὐθείαν, κατ' εὐθυρίαν, εὐθύρων.
- Richt'-wäge, f.** (—, *pl.* -n), ἡ καθέτη, ἡ μολύβδαινα. —weg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σύντομος ὁδός, ἡ εὐθυωρία.
- Ri'cinusöl, n.** (-s), τὸ κικινέλαιον [τὸ ρεταινόλαδον].
- Ri'cke, f.** (—, *pl.* -n), ἡ θήλια δορκάς.
- Riech'-bär, adj.** ὀσφραντός, ὀσφρηγτός, ὀσμηγτός. —büchse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μυροθήκη.
- Rie'chen, v. i. ir. h.** ὀσφραίνομαι, ὀσμῶμαι, ὀσφρῶμαι [μυρίζω, μυρίζομαι*]. er kann kein Pulver —, ἀποφεύγει τὴν ὀσμήν τῆς πυρρίτιδος [τοῦ βρωμάει μπαρούτι]. er hat den Braten (Lunte) gerochen, ὑπέπτουσε τὰ τεκταινόμενα [τὰ μυρίστηκε]. —, *v. i. ir. h.* ὄζω, ἔχω ὀσμήν, ἀναπνέπω ὀσμήν. schlecht —, ἀπόζω κακῶς, εἶμαι κάκοσμος. gut —, ἔχω καλὴν ὀσμήν, εἶμαι εὖοσμος. wohl —, εὐωδέω, εὐωδιάζω [μυσοβολῶ, μυσομυρίζω]. nach etwas —, ὄζω τινός. nach Wein —, ἔχω ὀσμήν οἴνου, ὄζω οἴνου [μυρίζω ἀπὸ κρασί, βγάνω κρασία*]. aus dem Munde —, εἶμαι ὀζόστομος. fein —, ἔχω ὄξειαν ὀσφρησιν. an eine Rose —, ὀσφραίνομαι ῥόδον. —, *n.* (-s), ἡ ὀσφρασις, ἡ ὀσφρασία, ἡ ὀσμησις [τὸ μύρισμα] ἡ ὀσμή. —d, *adj.* ὀσμώδης. wohl-, εὖοσμος, εὐώδης [μυρωδάτος]. übel-, κάκοσμος, δυωώδης, βαρόσμος. aus dem Munde —, ὀζόστομος.
- Riech'-fäschchen, n.** (-s, *pl.* —), τὸ ὀσφραντήριον ληκῦθιον, τὸ ναρθήκιον [τὸ ἀμπολάκι]. —mittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὀσφραντήριον. —wasser, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὀσφραντήριον ὕδωρ.
- Ried, n.** *s. Rieit.*
- Rie'fe, f.** (—, *pl.* -n), ὁ ὀλκός, τὸ διάξυσμα [τὸ ἀλακᾶκι]. mit -n versehen, ῥαβδωτός, ἀλακωτός. —ln, -n, *v. i. h.* ῥαβδῶω, διαξύω, ἀλακῶω. —, *n.* (-s), ἡ ῥίβδωσις.
- Rie'gel, m.** (-s, *pl.* —), ὁ μογλός, τὸ ζύγωμα, ὁ μίνδαλος. mit einem — verschliessen, μανδαλό(ν)ω. einen — verschieben, εὐβάλλω μίνδαλον, ἐπιθέτω μογλόν. (*fig.*) παρεβάλλω πρόσκομμα. unter Schloss und — legen, κατακλείω, μανδαλό(ν)ω [σφικτοπερατόνω*].
- Rie'm'chen, n.** (-s, *pl.* —), τὸ ἱμαντίδιον, τὸ ἱμαντᾶριον [τὸ λουράκι].
- Rie'm'en, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ἱμάς [τὸ λουρί]. an kleinen — lernt der Hund Leder fressen, οὐποτ' ἂν παύσαιτο κύων ἄπαξ μαθούσα σκυτοτραγεῖν, χαλεπὸν χορίου κύνα γεῦσαι [νὰ μὴ συνειθίσῃ ὁ σκύλος: μὰ φορὰ ἔς τὸ μακλειό]. —artig, *adj.* ἱμαντώδης. —stechen, *n.* (-s), ὁ ἱμαντελισμός [τὸ καίει, ὁ σβοῦρος]. —werk, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἱμάντωσις.
- Rie'm'er, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ἱμαντοτόμος ὁ ἡνιοποιός. —nadel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀκίστρα, ἡ σακκορράφι*.
- Ries, n.** (-es, *pl.* -e), ἡ δευσις χάρτου, ἡ χαρτοδέσμη (= 500 φύλλα).
- Rie'se, m.** (-n, *pl.* -n), ὁ γίγας.
- Rie'seln, v. i. h.** ῥίω ἡρέμα, λαλάζω, κελαρῶω. —, *v. imp. h.* es rieselt, ψακάζει [ψηχάλλει]. —, *n.* (-s), ὁ κελαρυσμός.
- Rie'selregen, m.** (-s), ἡ ψακάς, ὁ ψακασμός [ἡ ψηχάλα, τὸ ψηχάλισμα].
- Rie'sen-ähnlich, adj.** γιγάντιος, γιγαντιαῖος [θεόρατος]. —arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ γιγάντιον ἔργον, ὁ ἄθλος Ἑρακλέους. —arm, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ γιγάντιος βραχίων. —artig, *adj.* γιγάντιος, γιγαντιαῖος, παλώριος. —bau, *m.* (-es, *pl.* -bauten), τὸ πελώριον οἰκοδόμημα. —bildsäule, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ γιγάντιος ἀνδρῖς, ὁ κολοσσός. —geschlecht, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ γιγάντιον γένος. —gestalt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γιγάντιος μορφή. —glocke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ γιγάντιος κῶδων. —gross, -haft, *adj.* γιγάν-

αντίατος, πελώριος [θεώρα-
größe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ
ν μέγεθος. -kampf, *m.* (-es,
impf), ἡ γιγαντομαχία.
m. (-s, *pl.* —), τὸ γιγάν-
μα. -kraft, *f.* (—, *pl.*
, ἡ γιγαντιαία δύναμις.
adj. γιγάντιος, ὑπερμεγέ-
alamander, *m.* (-s, *pl.* —),
λοβάτραχος. -schlange, *f.*
-n), ὁ συσφιγκτήρ ὄφις, ὁ
schritt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ
τον βήμα. -stärke, *f.* (—),
τία ρώμη. -stimme, *f.* (—,
ἡ γιγαντιαία φωνή. -werk,
pl. -e), τὸ γιγάντιον ἔργον.
adj. γιγάντιος, γιγαντιαῖος,
ς, ὑπερμεγέθης [θεώρατος].
(—, *pl.* -nen), ἡ ὑπερμεγέ-
η, ἡ γίγας.
adv. κατὰ δεσμίδας (s.

ι, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔλος,
α [ὁ βάλτος, τὸ βλάτος*]. ὁ
δ δόναξ [τὸ καλάμι]. τὸ
ὄφρανον. -blatt, *n.* (-es, *pl.*
, τὸ ὄφρατικὸν κτένιον.

es, *pl.* -e), αἱ χοιράδες, ἡ
ἡ χοιράς.
(—, *pl.* -n), τὸ κτένιον [ἡ
ἡ λανάρα]. (*fam.*) ἡ ἐπί-
[ἡ σαπάρτα, ἡ κατσάδα].
i. ἡ κτενίζω, ξαίνω [λανα-
fam.] ἐπιπλήττω [μαλλώνω].
(—, *pl.* -n), ὁ ὄχετός. -n,
περιοχτετούω.

is, *m.* (—), ἡ αὐστηρά
ἡ ἄγαν ἠθικολογία. -ist, *m.*
-en), ὁ αὐστηρὸς ἠθικο-
fatisch, -es, *adj.* αὐστηρὸς
ἠθικῆν, ὑπερηθικός.

(—, *pl.* -n), ὁ ἄλκος, τὸ
v. -n, v. t. h. βαβδῶω, ἀλα-
λακοτομέω.

f. (—, *pl.* -n), ἡ εἰς συναλ-
κὰς χρηματικῆ ἀποστολῆς ἡ
κὴ ἀποστολῆς, τὸ ἔμβασμα.
-es, *pl.* -er), ὁ βοῦς [τὸ
ὁ βόδι, τὸ βιδέλον]. -chen,

irakis, Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

n. (-s, *pl.* —), τὸ βώδιον, τὸ βοί-
διον [τὸ βωδάκι, τὸ βοϊδάκι].

Rinde, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φλοιὸς [ἡ
φλοῦδα, τὸ φλοῦδι]. ὁ ἐπίπαγος, ὁ
ἐπίκαυμα, τὸ ἐπίσκληρον, τὸ φλό-
γωμα [τὸ κάπαλον, τὸ καύκαλον,
ἡ πέτσα]. mit — überzogen, be-
deckt, περιφλοιός. mit weißer,
dünner (zarter), dicker, glatter,
rauher —, λευκόφλοιος, λεπτό-
φλοιος, παχύφλοιος, λιεύφλοιος,
τραχύφλοιος. ohne —, ἀφλοιός.
die — abschälen, περιφλοιῶ,
ἀπολεπίζω [ξεφλουδίζω]. -nünftig,
adj. φλοιώδης.

Rinderbräten, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ
βόειον κρέας ὀπτόν [τὸ ψητὸ βω-
δινόν]. -gespann, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ
βοεικὸν ζεύγος, τὸ ζεύγος βωῶν.
-händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βου-
κάπηλος, ὁ ἔμπορος βωῶν. -herde,
f. (—, *pl.* -n), ἡ ἀγέλη βωῶν, τὸ
βουκόλιον. -hirt, *m.* (-en, *pl.* -en),
ὁ βουκόλος, ὁ βουφορβός [ὁ βού-
κολος*]. -horn, *n.* (-es, *pl.* -hörner),
τὸ βόειον κέρας. -käufer, *m.* (-s,
pl. —), ὁ βωῶνης. -mist, *m.* (-es),
τὸ βόλιτον, ὁ βόλιτος, ἡ βοεῖα κό-
πος [ἡ βουνιά, ἡ σβουνιά, ἡ βου-
ταῖά*]. -pest, *f.* (—), ἡ ἐπιζωτία.
-stall, *m.* (-s, *pl.* -ställe), τὸ βου-
στάσιον.

Rindfleisch, *n.* (-es), τὸ βόειον κρέας.
gekochtes —, τὸ βόειον βραστόν
[τὸ βραστὸ βωδινόν]. rohes —,
τὸ ὠμοβόειον κρέας.

Rindig, *adj.* φλοιώδης [φλοιδάτος].
ἐπίετρος, ἐπίσκληρος.

Rindsauge, *n.* (-s, *pl.* -n), ὁ ὀφθαλ-
μὸς βοός. (φυτόν) τὸ βούφθαλμον,
τὸ βοάνθημον. -blut, *n.* (-es), τὸ
βόειον αἷμα. -bräten, *m.* s. Rinder-
braten. -fell, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ
βοεῖα δορά [ἡ βοῖδοπροβεία]. -fett,
n. (-es), τὸ βόειον λίπος [τὸ βωδινὸ
ἔζυγι]. -füsse, *m.* (-es, *pl.* -füsse),
ὁ βόειος πόος. -haar, *n.* (-s, *pl.*
-e), ἡ βοεῖα θρίξ· τὸ βόειον τρί-
χωμα. -haut, *f.* (—, *pl.* -häute),
ἡ βοεῖα δορά [ἡ βοῖδοπροβεία].

-kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ἡ βοεῖα κεφαλή [τὸ βωδοκεφάλον, ἡ βοῖδοκεφαλή]. -leder, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ βοεῖον δέρμα [τὸ βοῖδοτόμαρον, τὸ πεταὶ βωδίου]. -zung, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βοεῖα γλῶσσα.

Rindvieh, *n.* (-es), οἱ βόες, τὰ βωδία, τὸ βοεῖον γένος· ὁ βοῦς [τὸ βωδί]. -such, *f.* (—), ἡ βουτροφία.

Ring, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δακτύλιος [τὸ δακτυλίδι]. ὁ κρίκος [ὁ κέρκελλος*]· ὁ γύρος, ὁ κύκλος.

Ring-artig, *adj.* δακτυλοειδής. -amsel, -drossel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ λευκόλαιμος κόσσυφος.

Ringkunst, *f.* (—), ἡ παλαιστική.

Ringel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἑλιξ, ὁ κρίκος, τὸ περίβλημα, ὁ περίγυρος. -artig, *adj.* ἑλικειδής, ἑλικώδης. -blume, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, τὸ κλύμενον [ἡ μαργαριτα]. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κρίκον, τὸ κρικέλιον [τὸ κερκελλάκι*]. -gedicht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀνακυκλικὸν ποίημα. -ig, *adj.* ἑλικώδης, κρικωτός, ἑλικωτός. -n, *v. i. h.* κρικώω, δακτυλιδο(ν)ώ· βοστρυχίζω, βοστρυχώω [σγουρόνω, κατασαρόνω]. geringelt, κρικωτός, ἑλικτός, ἑλικώδης· βοστρυχώδης. —, *n.* (-s), ἡ κρικωσις· ἡ βοστρώωσις. -natter, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τριπιδόνωτος ὑδρέχιδνα. -rennen, *m.* (-s), τὸ περιάκτον ἵπποδρόμιον, τὸ ἵπποκύκλιον. -schlange, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κρικωτός ὄφις. -tanz, *m.* (-es, *pl.* -tänze), ὁ κύκλιος χορὸς [ἡ κουλόουρα*]. -taube, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φάσσα, τὸ ἀγριοπερίστρονον. -wurm, *m.* (-es, *pl.* -würmer), ὁ κρικωτός σκώληξ.

Ringgen, *v. i. ir. h.* στρέφω, στροφοδινέω, συστρέφω. *Jemandem etwas aus den Händen* —, ἐκβιάζω τινὶ τί ἐκ τῶν χειρῶν. *die Hände* —, συστρέφω τὰς χεῖρας ὑπὸ ἀπειπισίας· στερνοκοπέω, στερνοτυπέω. —, *v. i. ir. h.* παλαίω, καταπαλαίω, ἀγωνίζομαι. *mit dem Tode* —, δυσθανάτω, ψυχομαχέω. *um (nach) etwas* —, ἀγωνίζομαι, διαγωνίζο-

μαι περί τινος. —, *n.* (-s), τὸ παλαίωμα, ἡ πάλη· ὁ ἀγωνισμός, ὁ ἀγών. *im* — *besiegen*, καταπαλαίω, καταπονέω*. *im* — *geilbt*, παλαιστικῶς.

Ringger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παλαιστής· ὁ ἀθλητής. *tüchtiger* —, ὁ παλαιστήτης. -kunst, *f.* (—), ἡ παλαιστική.

Ring-finger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παράμεσος δακτύλος. -förmig, *adj.* δακτυλοειδής, κρικειδής, κρικωτός. -kampf, *m.* (-es), ἡ πάλη. -kästchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ δακτυλοθήκη. -krägen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κυκλωτὸν περιλάμιον. τὸ χρυσόγαλκον ὑποδέρατον τῶν ἐν ὕψηρα ἀξίωματικῶν, ἡ (μυνοειδής) ἐπιδορίς. -kunst, *f.* (—), ἡ παλαιστική. -mauer, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ περίκτιστον τεῖχος, ὁ περίβολος, τὸ περιτείχισμα [ὁ πέργυρος*]. -platz, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ἡ παλαίστρα.

Rings, *adv.* κύκλω, πῆριξ [τριγύρω, τριγύρου]. — *um etwas*, κύκλω, πῆριξ τινός. — *umher*, — *herum*, κύκλω πῆριξ [ὀλοτρόγυρα, γύρου γύρου]. — *her*, κυκλόθεν.

Ring-schraube, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κρικωτός κοχλίας. -schüle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παλαίστρα.

Rings-um, -*umhër*, *adv.* κύκλω πῆριξ, κύκλω [ὀλόγυρα, ὀλοτρόγυρα].

Ringne, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὄχετός, τὸ αὐλάκιον· ἡ ὑδρορροά, ὁ βεῦτης*. -n, *v. i. ir. s.* βέω, λείβομαι, γέομαι ἡρέμα [τρεγουλίω, βρουσαλλίζω]. —, *n.* (-s), ἡ βροή, ἡ βύσις.

Ringstein, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὑδρορροός, ἡ ὑδρορροία, «ὁ νεροχύτης». -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ αὐλάκιωμα.

Ripfe, *s. Rigole.*

Ripfchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πλευρίον.

Rippe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πλευρόν, ἡ πλευρά. *die* -n *eines Schiffes*, τὰ ἐγκοιλία πλοίου.

sich Rippen, *v. r. h. (fam.)* κινέομαι, ταρασσομαι.

Rippen, *v. i. h.* βαβδῶω, αὐλακοτομέω. *gerippt*, βαβδωτός.

Rip'pen-bräten, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὀπτόν πλευρίον. -bruch, *m.* (-es, *pl.* -brüche), τὸ κάταγμα τῶν πλευρῶν. -fell, *n.* (-es), ὁ ὑπεξωκὸς ὕμην τῶν πλευρῶν. -felleutsündung, *f.* (—), ἡ πλευρίτις. -stoss, *m.* (-es, *pl.* -stösse), ὁ κατὰ τῶν πλευρῶν κόνδυλος [ἡ μπουριά]. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πλευρίον.

Rifsike, *n.* (-s), τὸ κινδύνευμα, ἡ ριψοκινδυνεσία, ἡ ριψοκινδυνος ἐδθήνη [τὸ ρίξικο].

Risk-anf, *adj.* παράβολος, ριψοκινδυνος, κινδυνώδης, ἀκροσφαλής. -Γ'ren, *v. i. h.* ριψοκινδυνέω, παρακινδυνεύω, διακυβεύω [ρίξικάρω].

Riskont'ren, *s.* Skontiren.

Rispe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀνθήλη, τὸ ἀνθήλιον, ὁ κόρυμβος ἀνθους. -närtig, *adj.* κορυμβώδης, θυσανωτός [φρουτωτός].

Riss, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ῥωγμή, τὸ ῥήγμα, ἡ διαρρωγῆ, ἡ ραγὰς [ἡ σκασμάδα, τὸ ράγισμα]· τὸ σχίσμα, ἡ σχισμὴ [ἡ σχισμάδα]. ἡ διαγραφή, τὸ διάγραμμα, ἡ σκιαγραφία, τὸ σχεδιογράφημα. -e bekommen, ῥηγνύσμαι [ῥαγίζω, ραίζω, σκασμαδιάζω].

Rissig, *adj.* διερρωγῶς, ῥηγματώδης, ραγίσις [σκασμαδιασμένος, ραγισμένος].

Ristorn'ren, *v. i. h.* ἐπαναγράφω.

Ritraf'te, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐπισυναλλαγματοειχὴ, ἡ ἐπισυναλλαγή.

Ritt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἵππασμα, τὸ ἵππευμα, τὸ ἐξίππευμα. einen — machen, ἱππηλατέω, ἱππάζω.

Rit'er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱππότης. armer —, ὁ τηγανίτης. tapferer —, ὁ γενναῖος ἱππότης. fahrender —, ὁ περιπλανώμενος ἱππότης. zum — schlagen, προάγω εἰς ἱππότην. -akademie, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ γυμνάσιον εὐπατριδῶν, ἡ σχολὴ ἱπποτῶν. -burg, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ μέγαρον ἱππότου. -dienst, *m.* (-es), ἡ ὄπηρεσία ἱππότου. -güt, *n.* (-es, *pl.* -güter), τὸ κτῆμα ἱππό-

του. -gütabesitzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἰδιοκτήμων ἱπποτικῶν κτήματος, ὁ μεγαλοκτηματίας. -leben, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἱπποτικὸν τιμάριον.

-lich, *adj.* ἱπποτικός. -llehkeit, *f.* (—), ἡ ἱπποτικότης. -mässig, *adj.* ἱπποτικός. -orden, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τάγμα ἱπποτῶν. -romän, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἱπποτικὸν μυθιστόρημα.

-schaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἱπποτεία. -schläh, *m.* (-es), ἡ προαγωγή εἰς ἱππότην. -silte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἱπποτικὸν ἔθιμον. -sitz, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἔδρα ἱππότου.

-smann, *m.* (-es, *pl.* -leute), ὁ ἱππότης. -spiel, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἱπποτικός ἀγών. -sporn, *m.* (-es), φυτόν, τὸ δελφίνιον. -stand, *m.* (-es), ἡ τάξις τῶν ἱπποτῶν. in den — erhoben werden, προάγομαι εἰς τοὺς ἱππότας.

-thüm, -wesen, *n.* (-s), ἡ ἱπποτεία, τὰ ἱπποτικά. -tracht, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἱπποτικὴ στολή. -wort, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ λόγος ἱππότου. -würde, *f.* (—), τὸ ἱπποτικὸν ἀξίωμα. -zeit, *f.* (—), ὁ καιρὸς τῶν ἱπποτῶν.

Ritflings, *adv.* ἱππηδόν, ἱππαστί [καβαλλάρικα, καβαλλικευτά, καβάλλα].

Ritf'melster, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἄρχος, ὁ λοχαγὸς τοῦ ἱπποτικοῦ. -stelle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄρχα.

Rituaäl, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ (ἐκκλησιαστικὸν) τυπικόν.

Rit'us, *m.* (—, *pl.* Rit'en), ὁ ἐκκλησιαστικὸς τύπος, τὰ ἔθιμα τῆς ἐκκλησίας.

Ritz, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διαρρωγῆ, ἡ σχισμὴ, ἡ ἀμυχή [ἡ σκασμάδα].

Ritze, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ῥωγμή, τὸ ῥήγμα, ἡ διαρρωγῆ, τὸ σχίσμα [ἡ σχισμάδα]. -n, *v. i. h.* σχάζω, ἐπιτέμνω, ἐπιγράφω ἀμύσσω, νύττω [τσουγκρανίζω]. -n, *n.* (-s), ἡ σχάσις, ἡ ἐπιχάραξις ἡ ἀμυξίς [τὸ τσουγκράνισμα].

Ritzig, *s.* Rissig.

Riväl, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ἀντίπαλος. -lisi'ren, *v. i. h.*

ἀνταγωνίζομαι, ἀνθαμιλλῶμαι, διαμιλλῶμαι [συνερίζομαι, παραβγαίνω]. -ität, *f.* (—), ὁ ἀνταγωνισμός, ἡ ἀμίλλα.

Roast beef, *n.* (—, *pl.* -s), τὸ βόειον ἰσχύον ὀπτόν.

Rob'be, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φώκη [ἡ φώκη].

Rö'cke, *m.* (—, *pl.* -n), ἰχθύς, ἡ βατίς, ὁ βάτος [τὸ σιάκι, ἡ ρίνα].

Rö'ckein, *v. i. h.* μυθίζω, ψυχορραγέω [ἀγκομαγῶ]. —, *n.* (—), ἡ ψυχορραγία [τὸ ἀγκομαγητόν].

Rock, *m.* (—, *pl.* R'ö'cke), ἡ ἑσθής, τὸ ἱμάτιον [τὸ φουστάνι] τὸ φορέμα.

Röck'chen, *n.* (—, *pl.* —), τὸ χιτώνιον, τὸ ἱματίδιον [τὸ φουστάνι] τὸ φορεμάτιον.

Rö'cken, *m.* (—, *pl.* —), ἡ ἡλακότης, τὸ ἐπίτητρον [ἡ βόκχι].

Rö'ckenballe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σκοροδόπρασον.

Rö'den, *v. t. h.* ἐκχερσῶ [καλλοურγίζω*, ὀργύνω], *s.* Reuten.

Rödemont'äde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κομπορημοσύνη, ἡ μεγαληγορία.

Rö'gen, *m.* (—), τὰ ψὰ τῶν ἰχθύων. -er, *m.* (—, *pl.* —), ὁ θήλυς ἰχθύς, ὁ φωτόκος ἰχθύς. -stein, *m.* (—, *pl.* -e), ὁ ψόλιθος.

Rog'gen, *m.* (—), ἡ βρίζα [ἡ σήκαλη].

Röh, *adj.* ὠμός. ἀκατέργαστος. -es Fleisch, ὠμόν κρέας. -es Rindfleisch, κρέας ὠμοβόειον. -es Fleisch essen, fressen, ὠμοφαγέω, ὠμοβορέω. -es Fleisch essen, fressend, ὠμοφάγος, ὠμοβόρος. -er Mensch, ἀνθρωπος ὠμός, ἄγριος, ἀπολίτευτος, ὁ ἀγριάνθρωπος. -er Sitten, ἡθὴ ἀπολίτευτα, βάρβαρα. -er Marmor, μάρμαρον ἀκατέργαστον.

Röh'arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ χονδρὰ ἔργασια. -eisenstein, *s.* Roth'eisenstein. -heit, *f.* (—), ἡ ὠμότης· ἡ ἀπαιδευσία, ἡ ἀγριότης, ἡ ἀγροικία, ἡ χονδρότης.

Röhr, *n.* (—, *pl.* -e), ὁ κάλαμος, ὁ δόναξ [τὸ καλάμι]. —, *n.* (—, *pl.* Röh're), ὁ σωλήν, ἡ κάννη.

Röhr'artig, *adj.* καλαμώδης. -bläser, *m.* (—, *pl.* —), ὁ καλαμαυκτής, ὁ καλαμαύλης.

Röhr'brunnen, *m.* (—, *pl.* —), ἡ κρήνη, ἡ βρύσις [ἡ βρύσι].

Röhr'chen, *n.* (—, *pl.* —), τὸ σωληνάριον, τὸ σωλήνιον, τὸ σωληνίδιον, ὁ σωληνίσκος. ὁ καλαμισκος [τὸ καλαμάκι].

Röhr'dach, *n.* (—, *pl.* -dächer), ἡ καλαμίνη στέγη. -decke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κάνης, ὁ φορμός, ἡ καλαμωτή. -dickicht, *s.* Röhrgebüsch. -dömmel, *f.* (—, *pl.* -n), πτηνόν, ὁ ἀστερίας ἐρωδιός, ὁ ὄκνος.

Röh're, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ σωλήν [τὸ σωληνάρι, ὁ σωλήνας*].

Röh'ren-artig, -förmig, *adj.* σωληνοειδής, συριγγώδης. -fährt, -leitung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ὕδραγωγεῖον, ὁ ὕδραγωγός σωλήν. -meister, *m.* (—, *pl.* —), ὁ κρηνοποιός.

Röhr'feder, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ (γραφικὸς) κάλαμος, ἡ καλαμίνη γραφίς [τὸ καλέμι]. -flechte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ταρρός, ὁ ταρρός, ἡ καλαμωτή. -flöte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ αὐλός [ἡ φλογέρα, τὸ σουραῦλι]. ὁ καλᾶμινος αὐλός. -gebüsch, *n.* (—, *pl.* -e), ὁ καλαμών, ὁ δονακίων [ὁ καλαμ(ι)ῶνας]. -geflecht, *n.* (—, *pl.* -e), ἡ καλαμωτή. -halm, *m.* (—, *pl.* -e), ὁ σωλήν καλάμου.

Röh'richt, *n.* (—, *pl.* -e), ὁ καλαμών [ὁ καλαμ(ι)ῶνας]. —, *adj.* καλαμώδης, δονακώδης. -kasten, *m.* (—, *pl.* —), ἡ δεξαμενὴ, ἡ ὑδροθήκη.

Röhr'matte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ καλάμινον πλέγμα, ὁ ταρρός, ἡ καλαμωτή. -pflanze, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ καλαμίνη σῦριγγή, ἡ πομεινικός αὐλός [ἡ μαντοῦρα*]. -sperling, *m.* (—, *pl.* -e), πτηνόν, ὁ καλαμοδότης. (*fam.*) wie ein — schimpfen, ὑβρίζω κατὰ κρόνον [βρίζω ἀθεόφοβα]. -stäh, *m.* (—, *pl.* -stähle), -stange, *f.* (—, *pl.* —), ἡ καλαμίσ [τὸ καλαμίδι, ἡ καλαμιά]. -stock, *m.* (—, *pl.* -stöcke), ἡ καλαμίνη βάρδος, ἡ καλαμίνη βακτηρία.

-stühl, *m.* (-s, *pl.* -stühle), ὁ καλᾶ-
 μινος ἄφρος, ἡ πλεκτὴ καθέκλα.
Röhrtrög, *m.* (-es, *pl.* -tröge), τὸ
 ὑδρεῖον, ἡ ὑδροθήκη [ἡ ναῦκλα, ἡ
 γούρνα, ὁ ἀρόλιθος*]. -wasser, *n.*
 (-s), τὸ ὑδραγωγικὸν ὕδωρ.
Röhstahl, *m.* (-s), ὁ ἀκατέργαστος
 χάλυψ. -zucker, *m.* (-s), τὸ χον-
 δροσάκχαρον.
Rohbahn, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ τροχο-
 δρόμιον, τὸ ἀσφαλτοδρόμιον. -baum,
m. (-es, *pl.* -bäume), ὁ κλινδρος.
 -bett, *n.* (-es, *pl.* -en), ἡ τροχή-
 λατος κλίνη. -brücke, *f.* (-, *pl.*
 -n), ἡ τροχήλατος γέφυρα.
Rohrchen, *n.* (-s, *pl.* -), ὁ τροχι-
 σκος [τὸ καρούλακι].
Rohre, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ τροχαλία, ὁ
 τροχίσκος [τὸ τροχοῦλι, τὸ κα-
 ροῦλι* ὁ μακαρᾶς] ὁ κλινδρος. τὸ
 ἐνεληγμα, τὸ περιτόλιγμα, τὸ σύ-
 στρεμμα, ὁ φάκελος. ὁ θεατρικὸς
 χαρακτήρ, τὸ σκηνικὸν πρόσωπον. ὁ
 κατάλογος, ἡ καταγραφή. eine —
 spielen, ὑποκρίνομαι χαρακτήρα.
 eine grosse — spielen, δια-
 δραματίζω μέγα πρόσωπον [δίνω
 καὶ παίρνω]. die erste, zweite,
 dritte — spielen, πρωταγωνιστέω,
 δευτεραγωνιστέω, τριταγωνιστέω.
 seine — gut, schlecht spielen,
 καλῶς, κακῶς ὑποκρίνομαι.
Rollen, *v. i. h.* κυλῶ, κυλίνδω, τρο-
 χαλιζῶ· συνελίττω, συστρέφω· λε-
 αίνω διὰ κλινδρικοῦ πιεστηρίου·
 κυλινδρῶ. —, *v. i. h.* κυλλομαι,
 κυλινδομαι, τροχαλιζομαι. der
 Donner rollt, ἡ βροντὴ βρέμει.
 das Meer rollt, ἡ θάλασσα κυμα-
 τοῦται. —, *n.* (-s), ἡ κύλισις. ἡ
 λέανσις. ὁ κρότος, τὸ βρόντημα.
Rohlentack, *m.* (-es), ὁ τυλιχτὸς
 καπνός, τὸ σύστρεμμα καπνοῦ.
Rohholz, *n.* (-es, *pl.* -hölzer), ὁ ξύ-
 λινος κλινδρος. -pferd, *n.* (-es, *pl.*
 -e), τὸ τροχήλατον ἵππάριον, *s.*
 Lafette. -schüh, *m.* (-es, *pl.* -e),
 τὸ τροχοπέδιλον. -schühbahn, *f.* (-,
pl. -en), τὸ τροχοδρόμιον, τὸ ἀσφαλ-
 τοδρόμιον. -stühl, *m.* (-s, *pl.* -stühle),

ἡ τροχήλατος καθέκλα. -vorhang,
m. (-es, *pl.* -hänge), τὸ τροχήλα-
 τον παραπέτασμα. -wagen, *m.* (-s,
pl. -), τὸ τροχήλατον χειραμάξιον.
Röm, *n.* (-s), ἡ Ῥώμη.
Roman, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ μυθι-
 στόρημα, ἡ μυθιστορία. -dichter,
m. (-s, *pl.* -), ὁ λογοποιός, ὁ
 μυθιστοριογράφος. -haft, *adj.* μυ-
 θιστορικὸς, μυθοπλαστικὸς. -held,
m. (-en, *pl.* -en), ὁ ἥρωας μυθι-
 στορηματος. -isch, *adj.* ῥωμανικὸς.
 -e Sprachen, αἱ ῥωμανικαὶ γλώσ-
 σαι. -schreiber, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ
 μυθιστοριογράφος.
Romanistik, *f.* (-), τὸ μεσαιωνικὸν
 ἥθος, ἡ μυθοπλαστικὴ, ἡ μυθο-
 πλαστία, ἡ ῥωμαντικὴ. -iker, *m.*
 (-s, *pl.* -), ὁ μυθοπλαστικὸς, ὁ
 ῥωμαντικὸς (συγγραφεὺς). -isch,
adj. τερψικάρδιος, καλλιφανής, τερ-
 πνότατος, ῥωμαντικὸς.
Romanse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἐπικὸν
 ᾄσμα, τὸ λυρικὸν διηγημάτιον, τὸ
 λογοποίημα· τὸ ἤρμαιον μελόδιον.
Romanſetzung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
 μυθιστορικὴ ἐφημερίς.
Romanſtore, *m.* (-s, *pl.* -s), ἡ συλλογὴ
 (ἰσπανικῶν) λυρικῶν διηγημάτων.
Römer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ Ῥωμαῖος.
 τὸ κοιλιῶδες ποτήριον. -in, *f.* (-,
pl. -nen), ἡ Ῥωμαίς.
Römisches, *adj.* ῥωμαϊκός.
Römling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐξηλλαγ-
 μένος Ῥωμαῖος. (*fig.*) ὁ σφόδρα
 καθολικὸς, ὁ παπιστής.
Ronde, *f. s.* Runde.
Rondel, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κυκλοτερές
 κτίσμα, ὁ κυκλοτερὴς χώρος, ὁ θόλος.
Röschen, *n.* (-s, *pl.* -), ὁ ῥόδαξ [τὸ
 τριαντάφυλλάκι].
Röse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ῥόδον [τὸ
 τριαντάφυλλον]. τὸ ἐρυσίπελας, τὸ
 ἐρυθρόπελας [ἡ ῥυσιπέλα*, τὸ ἀνε-
 μοπύρωμα]. mit der Zeit pflückt
 man -n, Geduld bringt -n, διὰ
 τῆς ὑπομονῆς τὰ πάντα κατορ-
 θοῦνται, ἐν ὑπομονῇ ὅλα γίνονται
 [ἀπό χει τὴν ἀπομονὴν ἔχει χαρὰ
 μεγάλη*].

Rō'sen-ärtlg, *adj.* ροδοειδής. — **riechen**, *ροδίζω* τῇ ὀσμῇ. — **beet**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ροδωνιά, ἡ πρασιά ροδῶν. — **blatt**, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον ρόδου. — **blüthe**, *f.* (-), ἡ ἀνθή τῶν ρόδων. — **busch**, *m.* (-es, *pl.* -büsche), ἡ θαμνώδης ροδῆ. — **dorn**, *m.* (-es, *pl.* -ern), ἡ ἀκανθα ροδῆς. — **duft**, *m.* (-es), ἡ εὐωδία τῶν ρόδων. — **essenz**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ροδόσταγμα, τὸ ροδόστακτον [τὸ ροδόσταμον]. — **essig**, *m.* (-s), τὸ ὄξωρροδίνον, τὸ ροδωτὸν ὄξος [τὸ ροδόξειδον, τὸ τριανταφυλλόξειδον]. — **extrakt**, *m.* (-es, *pl.* -e), *s.* **Rosenessenz**. — **farbe**, *f.* (-), τὸ ρόδιον χρώμα. — **farben**, **farbig**, *adj.* ροδόχρους, ροδοειδής. — **sein**, *ροδίζω*. — **fingerig**, *adj.* ροδοδάκτυλος. — **garten**, *m.* (-s, *pl.* -gärten), **hain**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἄλσος ροδῶν, ἡ ροδωνιά. — **hecke**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ροδῶν, ἡ φραγὴ ροδῶν. — **holz**, *n.* (-es), τὸ ροδόξυλον. — **höhl**, *m.* (-s), τὸ ροδόμελι. — **knospe**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κάλυξ ρόδου. — **kranz**, *m.* (-es, *pl.* -kränze), ὁ ρόδινος στέφανος. τὸ κομβολόγιον. — **lippen**, *f. pl.* τὰ ροδόεντα χεῖλη. — **lorbeer**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ροδοδάφνη. — **mädchen**, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ ροδοστεφῆς κόρη. — **mund**, *m.* (-es), τὸ ρόδιον στόμα. — **öl**, *n.* (-s), τὸ ροδέλαιον. — **röth**, *adj.* ροδόχρους, ροδοκόκκινος. —, *n.* (-s), τὸ ρόδιον χρώμα. — **stock**, *m.* (-es, *pl.* -stücke), **strauch**, *m.* (-s, *pl.* -sträucher), ἡ ροδῆ [ἡ ροδιά, ἡ τριανταφυλλιά]. **wilder** —, ἡ ἀγρία ροδῆ, τὸ κυνόσβατον [ἡ ἀγριοτριανταφυλλιά]. — **wange**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ροδωπὴ παρειά. — **wangig**, *adj.* ροδωπὸς τὰς παρειάς. — **wasser**, *n.* (-s), τὸ ροδωτῶν, τὸ ὕδρορρόσσανον, τὸ ὕδρορροδίνον [τὸ τριανταφυλλόνερρον]: *s.* **Rosenessenz**. — **wein**, *m.* (-es), ὁ ροδίτης (οἶνος). — **weil**, *f.* (-), ἡ ἐποχὴ τῶν ρόδων. — **zucker**, *m.* (-s), τὸ ροδοσάχαρ, ἡ ροδοζάχαρις.

Rosette, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ροδοειδές τεχνούργημα.

Rös'ig, *rös'icht*, *adj.* ρόδιος, ροδόεις, ροδωπὸς [ροδίνος*, τριανταφυλλός].

Rosī'ne, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σταφίς [ἡ σταφίδα]. **kleine** —, ἡ κορινθιακὴ σταφίς.

Rös'marin, *m.* (-s), ἡ λιβανωτὶς, τὸ δενδρόλιβανον. **wilder** —, τὸ λάδανον [ὁ ἀλάδανος*, ἡ λαδανιά].

Ross, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἵππος [τὸ ἄλογον].

Ross'arsnelkünde, *f.* (-), ἡ ἱππιατρικὴ.

ärst, *m.* (-es, *pl.* -ärste), ὁ ἱππίατρος. — **haar**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἱππέα θρίξ. τὸ ἱππειον μαλλίον.

bären, *adj.* ἐξ ἱππέου μαλλοῦ.

händler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἱππέμπορος.

käfer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἱπποκάνθαρος, ὁ κοπιρῶν, *s.* **Mistkäfer**.

kamm, *m.* (-es, *pl.* -kämme), ἡ ζύστρα, τὸ ζύστρον. ὁ ἱππέμπορος.

kästle, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἱπποκάστανος, ἡ ἱπποκαστανέα.

markt, *m.* (-es, *pl.* -märkte), ἡ ἀγορὰ ἱππων. — **schweif**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ οὐρὰ ἱππου, ἡ ἱππουρις.

täuscher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἱππέμπορος.

Rost, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐσχάρα [ἡ σκάρα]. **auf dem** — **braten**, ὁπτάω ἐπὶ τῆς ἐσχάρας **auf dem** — **gebacken**, ἐσχάρωπετος.

Rost, *m.* (-es), ὁ ἴος, ἡ σκωρία [ἡ σκουριά]. ἡ ἐρυσίβη [ὁ σείρικας].

Rost'bräten, *m.* (-s), τὸ ἐσχάρωπετον χρέας.

Rö'ste, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κλύμβος λίνου.

Rö'sten, *v. i. h. & s.* ἰσόμαι, κατιόμαι [σκουριάζω]. **alte Liebe rostet nicht**, παλαιὰ ἀγάπη δὲν μαραινεταί. —, *n.* (-s), ἡ ἴωσις, ἡ σκωρίασις ἢ ὀξειδωσις.

Rö'sten, *v. i. h.* φρύγω, ὀπτάω φρίζω [ξεροψήνω, καθυρνεύω]. **diabréchw** (λίνον). **in einer Pfanne** —, *τηγανίζω*. **geröstet**, φωκτός, φρυγανός, ὀπτός, ὀπτανός [ξεροψημένος,

- καβουρντιστός]. geröstete Brotschnitte, τμήμα άρτου φρυκτόν, »ή φρυγανιά. in der Pfanne —, τηγανιστός. —, *n.* (-s), ή όπτησις, ό φρυγμός [τό ξερόψημα, τό καβούρντισμα]. ή διάβρξις (λίου).
- Röst-farbe, f.** (-), τό ιώδες χρώμα, τό χρώμα Ιού. -fleck, *m.* (-es, *pl.* -e), ό ιώδης σπλος, ή ιώδης κηλίς, τό στίγμα σκωρίας. -fleckig, *adj.* ιώδης, σκωριοειδής, έν μέρει έσκωριασμένος. -lg, *adj.* ιώδης, έσκωριασμένος. — werden, *ίόομαι* [σκουριάζω]. -papier, *n.* (-s, *pl.* -e), ό έξωτικός χαρτίς [τό χαρτί για έσκούριασμα].
- Rostrāl, n.** (-s, *pl.* -e), ό γραμμογραφικός κανών.
- Röstung, f.** (-, *pl.* -en), ή όπτησις, ό φρυγμός [τό ξερόψημα, τό καβούρντισμα]. ή διάβρξις (λίου).
- Rotatlon, f.** (-, *pl.* -en), ή περιστροφή, ή περικύκλωσις.
- Röth, adj.** (*Comparativ* röther, *Superlativ* röthest), έρυθρός, έρυθρόχρους, »κοκκίνος. das -e Meer, ή έρυθρά θάλασσα. -es Haar, κόμη πυρρόχρους. -e Backen, παρειά έρυθρά. — machen, έρυθραίνω. — färben, έρυθροδανώ, βάπτω έρυθρόν. — gefärbt, έρυθροβαφής, έρυθρόβαπτος. mit -em Gesichte, έρυθροπρόσωπος. — werden, έρυθριαώ. -e Ruhr, ή δυσεντερία. heute — morgen todt, σήμεραν άνθρός αύριον δε νεκρός, ό θάνατος μικρόν άπέχει τής ζωής. —, *n.* (-s), τό έρυθρόν χρώμα, τό έρυθήμα [τό κοκκινάδι].
- Röth-bäckig, adj.** έρυθρός τās παρειάς, έρυθροπρόσωπος [κοκκινόμαγουλος]. -bärl, *m.* (-es, *pl.* -bärte), ό χαλκοπέγων, ό πυρρογένειος, ό έρυθρογένης, ό κοκκινόγενής. -bärtig, *adj. έρυθρογένειος, πυρρός. -braun, *adj. ρόσιος, έρυθρόφασιος. -büche, *f.* (-, *pl.* -n), ή όξύα [ή όξύά]. -büchen, *adj. όξύινος. -drossel, *f.* (-, *pl.* -n), πτηνόν, ό έρυθρός κόσσυφος.***
- Röthe, f.** (-), ή έρυθρότης [ή κοκκινάδα].
- Röthel, m.** (-s), ή μιλτος, τό κοκκινόχωμα. mit — bestrichen, μεμιλωμένος. -falke, *m.* (-n, *pl.* -n), πτηνόν, ή κεχρίς [ό άνεμογάμης].
- Rötheln, pl.** ή έρυθρίτις [ή κοκκίνη, ή ίληρη].
- Röthen, v. i. h.** έρυθραίνω, έρυθρώ, »κοκκινίζω. sich —, *v. r. h.* έρυθραίνομαι, »κοκκινίζω.
- Röth-fingerig, adj.** έρυθροδάκτυλος. -fink, *m.* (-en, *pl.* -en), πτηνόν, ό έρυθρός σπίνος. ό πυρρούλας. -fleckig, *adj. έρυθρόστικτος. -fuchs, *m.* (-es, *pl.* -füchse), ό πυρρός ίππος. -flüssig, *adj. έρυθρόπους. -gefleckt, *adj.* έρυθρόστικτος. -gerber, *m.* (-s, *pl.* -), ό έρυθροβαφύς s. Gerber. -gesprenkelt, *adj.* έρυθροποικίλος. -giesser, *m.* (-s, *pl.* -), ό χαλκοχόος. -giesserel, *f.* (-, *pl.* -en), τό χαλκοχοείον. -glühend, *n.* (-es), ό πυραργυρίτης (λίθος). -glühend, *adj.* διάπυρος, πεπυρακτωμένος. -glüth, *f.* (-), ή έρυθρά παράκτωσις. -haarig, *adj.* έρυθρόκομος, πυρρόθριξ [κοκκινόμάλλης]. -köhlchen, *n.* (-s, *pl.* -), πτηνόν, ό έρυθρίας, ή πυραλίς [ό πετρίτης]. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ό έρυθροκέφαλος. -köpfig, *adj.* έρυθροκέφαλος. -kraut, *n.* (-es), ή έρυθροκράμβη, τό κοκκινόλάχανον. -kupfer, *n.* (-s), ό έρυθρός χαλκός. -kupferorn, *n.* (-es), ό κυπρίτης (λίθος). -lauf, *m.* (-s), τό έρυσίπτελας [ή ρυσιπηλα*, ή ρυσιπηλα*, τό άνεμοπύρωμα].**
- Röthlich, adj.** ύπέρυθρος, ύπόπυρος, έρυθροειδής, »κοκκινωπός.
- Röth-näsig, adj.** έρυθρόρρινος [κοκκινόμύτης]. -schimmel, *m.* (-s, *pl.* -), ό έρυθρόστικτος ίππος. -schwanz, *m.* (-es, *pl.* -schwänze), ό φοινίκουρος [ό κοκκινόραδής, ό κοκκινόκωλος]. -specht, *m.* (-es, *pl.* -e), πτηνόν, ό έρυθρός δρυκολάπτης. -stein, *m.* (-s), τό κοκκινόχωμα s. Röthel.

- stift, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐρυθρὸς χρωστῆρ, ἡ ἐρυθρὰ κιμωλία, τὸ ἐρυθρὸν κονδύλιον. -strelßig, *adj.* διέρυθρος. -tanne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄρρηγ ἑλάτη. -wälsch, *n.* (-es), ἡ μουστρηιώδης γλώσσα, τὰ κορακιστικά, τὰ ἀνακορακιστικά* *s.* Kauderwälsch. -wangig, *s.* Rothbackig. -wild, -wildbret, *n.* (-es), τὰ ἀγριμαῖα ζῶα. -wurst, *f.* (—, *pl.* -würste), ὁ ἀματίτης ἄλλας, *s.* Blutwurst.
- Rolte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὄμιλος, ἡ ὀμάς, ἡ παραία [ἡ πατούλια*] ὁ ὀδλάμος (στρατιωτῶν). in -n marschiren, βαδίζω κατὰ στοίχους, πορεύομαι ἐπὶ στοίχων. -weise, *adv.* κατὰ στοίχους, στοιχηδόν.
- Rottmeister, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δεκανεύς.
- Rotunde, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κυκλωτέρως οἰκοδόμημα, τὸ θολωτὸν κτίριον, ὁ θόλος.
- Rotz, *m.* (-es), ἡ βλέννα, ἡ κόρυζα, ἡ μύξα* ἡ μηλῆς, ἡ μάλις (νόσος τῶν ἵππων).
- Rotz-bübe, -junge, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κορυζᾶς, ὁ βλεννός [ὁ μυξιάρης]-ig, *adj.* μυξώδης, βλενωδῆς [μυξιάρης]. -nase, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μυξώδης ρίς.
- Roulade, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σύστρεμμα κρέατος. ἡ μουσική καμπή.
- Rouleau, *n.* (-s, *pl.* -x), τὸ τροχήλατον καταπέτασμα. das — aufziehen, herunterlassen, ἀνέλκω, καθέλκω τὸ καταπέτασμα.
- Routine, *f.* (—), ἡ εὐχέρεια, ἡ δεξιότης, ἡ ἐντρέχεια, ἡ τριβή.
- Routinirt, *adj.* ἐντρεχῆς, ἐντριβῆς, πεπειραμένος [κατεχάρης*].
- Royalst, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ βασιλῆων, ὁ φιλοβασιλεύς. -isch, *adj.* βασιλῆων, φιλοβασιλευσ.
- Rübchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ γογγυλίδιον, τὸ γογγύλιον.
- Rübe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ γογγυλῆς, ἡ γογγύλη [τὸ γογγύλι]. weisse — ἡ ἡμερος γογγύλη, ἡ βόπυς [ὁ χράνος]. rothe — τὸ μέλαν τεύτλον, ἡ τευτλίς [τὸ κοκκινογοῦλι]. gelbe — τὸ καρωτὸν, ὁ δαῦκος [τὸ δαυκί, τὸ χαρούτσι].
- Rübel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ρούβλιον (νόμισμα ῥωσικὸν τετραδραχμον).
- Rübenacker, *m.* (-s, *pl.* -äcker), ὁ βαφανόκηπος. -sucker, *m.* (-s), τὸ σάκχαρον τῶν τευτλίων.
- Rubidium, *n.* (-s), τὸ ρουβίδιον (μέταλλον).
- Rubin, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ λυχνίτης, ἡ λυχνίς [τὸ ρουμπίνι]. blassrother —, ὁ ἄνθραξ [τὸ καρβούνη], *s.* Karfunkel.
- Rüböl, *n.* (-s), τὸ ἔλαιον ἀγριογογγύλης.
- Rubriciren, *v. i. h.* ἐπιγράφω, ἐπιγραμματίζω, ὀνοματογραφέω (πρὸς ταξινομήσιν) κατατάσσω.
- Rubrik, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τιτλογραφία, ἡ ἐπιγραφή.
- Rübsamen, Rübse, *m.* (-s), ἡ ἀγριοκράμβη, τὸ ἔλαιολάχανον.
- Ruchbar, *adj.* ὀσφραντός *s.* Ruchbar. -los, *adj.* ἀνόσιος, ἀσεβής, ἀθεόφοβος. -losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀνοσιότης, ἡ ἀνοσιουργία, ἡ ἀσεβεία.
- Ruchse, *v. i. h.* τρώζω, γογγύζω.
- Ruchsbär, *adj.* περιβήτος, πολυθρόλητος. — machen, διαθρύλεω, διαβόεω, διαδίδω. — werden, διαθρύλεομαι, διαδίδομαι. -keit, *f.* (—), ἡ δημοσιότης, ἡ κοινότης, ἡ γνωστότης.
- Ruck, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ στιγμιαία ὀρμή* ἡ κοπανιά. auf einen —, in, mit einem -e, μιᾷ ὀρμῇ, *μιᾷ κοπανιᾷ*. -weise, *adv.* ὀρμηδόν, κατὰ στιγμιαίας φορᾶς.
- Rückantwort, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνταπάντησις. -bleibel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑπόλειμμα, τὸ περισσευμα [τὸ ἀπομεινάρη, τὸ ἀπομεινάρη*]. -blick, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὀπίσθιον βλέμμα* ἡ ἀνασκόπησις, ἡ ὀπισθοσκόπησις, τὸ παλαιοκτικὸν βλέμμα. einen — auf etwas thun, ἀνασκοπέω, παλαιοσκοπέω, ὀπισθοσκοπέω *τι.* -bürge, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ὑπεγγυητής. -bürgschaft, *f.* (—), ἡ ὑπεγγύησις.

Ru'cken, *v. i. h.* κινέω διακεκομμένως, μετατοπίζω ὀρθῶς.
Rü'cken, *m.* (-s, *pl.* —), τὰ νῶτα, ἡ ῥάχις, τὰ ὀπίσθια [ἡ ῥάχι]. *im* —, ὀπίσθεν, ὀπίσω. *auf den* (dem) —, ὕπιος [ἀνάσκεια]. *auf den* — *fallen*, πίπτω ὕπιος [πέφτω ἀνάσκεια]. *auf dem* — *liegen*, κατάκειμαι ὕπιος. *sich auf den* — *werfen*, ἀναπίπτω ὕπιος. *auf dem* — *befindlich*, ἐπινώτιος. *auf dem* — *tragen*, νωτοφορέω, νωταγωγέω [κουβαλώ 'ς τῆ ῥάχι]. *Jemandem in den* — *fallen*, ἐπιπίπτω τινὶ ἐξόπισθεν. *den* — *decken*, ἀπουραγέω. *den* — *kehren*, (ἐπι)στρέφω τὰ νῶτα [γυρίζω τῆ ῥάχι μου]. *ihm juckt der* —, σκότῃ βλέπει, ἡ ῥάχις του τὸν τρώγει. *mit dem* — *ansetzen*, βλέπω περιφρονητικῶς· παραιτέω, ἀφίνω. *hinter dem* —, ὀπίσθεν, ὀπίσω, ἐν ἀπουσίᾳ. *etwas hinter Jemandes* — *sagen*, λέγω τι ὀπίσω τινός. *sich mit dem* — *an etwas legen*, στηρίζω τὰ νῶτά μου ἐπὶ τι.
Rü'cken, *v. i. h.* κινέω· μετακινέω, μετατοπίζω. *vorwärts* —, προκινέω. *näher* —, πλησιάζω, προσάγω. *von der Stelle* —, ἐκτοπίζω, μετακινέω. —, *v. i. s.* κινέομαι, μετακινέομαι· βαίνω. *vorwärts* —, προβαίνω, προχωρέω. *näher* —, πλησιάζω, προσέρχομαι. *weiter* —, μετακινέομαι. *höher* —, ἀνέρχομαι, ἀνυψόομαι. *vor Jemandem* —, προβαίνω ἐνώπιόν τινος. *in des Feindes Land* —, εἰσβάλλω εἰς τὴν πολεμίαν γῆραν. *ich rücke nicht von der Stelle*, δὲν κινούμαι ἀπὸ τῆς θέσεώς μου [δὲν τὸ κουνῶ]. *aus dem Lager* —, ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ στρατοπέδου. *ins Feld* —, ἐκστρατεύω. *mit dem Gelde heraus*—, ἐξάγω χρήματα ἐκ τοῦ βαλαντίου. —, *n.* (-s), ἡ μετακίνησις, ἡ κίνησις, ἡ μετατόπισις.
Rü'cken-darre, *f.* (—), ὁ ῥαχιαῖος μαρασμός, ἡ νωτιαῖα φθίσις. —**drüse**, *f.*

(—, *pl.* -n), ὁ ῥαχιαῖος ἀδήν. —**halt**, *m.* (-es), (*fig.*) τὸ στήριγμα, τὸ ὑποστήριγμα. —**klissen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὕπαυγένιον. —**lehne**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πρόσκλιτρον, τὸ ἐπίκλιτρον.
Rü'ckenmark, *n.* (-es), ὁ νωτιαῖος μυελός.
Rü'ckenmarks-darre, *f.* (—), ὁ ῥαχιαῖος μαρασμός. —**hautentzündung**, *f.* (—), ἡ ῥαχιαία μνηγιγγίτις. —**krankheit**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ῥαχιαῖον νόσημα. —**schwindsucht**, *f.* (—), ἡ νωτιαῖα φθίσις.
Rü'cken-muskel, *m.* (-s, *pl.* -n), ὁ νωτιαῖος μῦς. —**schmerz**, *m.* (-es, *pl.* -en), ὁ ῥαχιαῖος πόνος. —**stück**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ νωτιαῖον μέρος, τὸ ῥαχιαῖον τεμάχιον. —**wirbel**, *m.* (-s, *pl.* -n), ἡ σπονδυλική στήλη, ἡ ἀκανθα.
Rück'erinnerung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάμνησις, ἡ εἰς τὴν μνήμην ἀναπόησις. —**fahrt**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνακομιδή, ἡ ἐπιστροφή, ἡ ἐπάνοδος (ἐπ' ὄχηματος ἢ πλοίου). —**fall**, *m.* (-s), ὁ ὑποτροπιασμός, ἡ ὑποτροπή [τὸ ξανακύλισμα]· ἡ παλιμπτωσις. —**fallieber**, *n.* (-s), ὁ ὑποτροπικός πυρετός. —**fällig**, *adj.* ὑποστροφώδης, ἐπιστρεπτικός. — *werden*, ὑποτροπιάζω, ἐπαναπίπτω [ξανακυλῶ]. —**fluss**, *m.* (-es), ἡ ἀμπωτις, ἡ ἀνάρροια. —**fracht**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀγώγιον τῆς ἐπιστροφῆς. —**gäbe**, *f.* (—), ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἐπιστροφή. —**gang**, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ἡ ἐπάνοδος, ἡ ἐπιστροφή [ὁ γυρισμός]· ἡ παλινδρομῆσις, ἡ παλινδρομία, ἡ μετατροπή. —**gängig**, *adj.* παλινδρομικός. — *machen*, ἀκυρῶω, ποίεω ἄκυρον, ματαιῶομαι. — *werden*, ἀκυρῶομαι, ματαιῶομαι. —**grät**, *n.* (-es), ἡ ῥάχις, ἡ νωτιαία ἀκανθα [τὸ ῥαχοκόκκαλον, ἡ ῥαχοκοκκάλα]. —**halt**, *m.* (-es), ἡ ἐπιφύλαξις, ἡ ὑποστολή· ἡ ὑστεροβουλία, ὁ κρύφιος σκοπός. ἡ ὑποστήριξις [ἡ πλάταις]. *ohne* —, ἀνυποστόλως, παρηρησία, μετὰ

παρηγορίας. — *haltlos*, *adj.* άνυπόκρυπτος. —, *adv.* άνυποστόλως, παρηγορία. — *kauf*, *m.* (-s, *pl.* -käufe), ή έπαναγοράσις [ό έναγορασμός]: ή έξαγορά, ό έξαγορασμός. — *kehr*, — *kunft*, *f.* (-), ή έπάνοδος, ή έπιστροφή. — *lauf*, *m.* (-s), ή παλινδρομία, ή παλινδρομήσις. — *lehne*, *s.* Rückenlehne. — *längs*, *adv.* όπίσω κατά νώτα, προς τά όπίσω, μεταστροφάδην, όπισθοδρομικώς [ανάκωλα] όπίσις [ανάσκελα]. — *marsch*, *m.* (-es, *pl.* -märsche), ή έπάνοδος, ή έπιστροφή, ή όπισθοπορία. — *prall*, *m.* (-s), ή άνάπαλις, ή άναπήδησις. — *reise*, *f.* (-), ή άπονόστησις, ή έπ' οικου έπάνοδος. — *scheln*, *m.* (-es, *pl.* -e), ή άνταπόδειξις, ή άμοιβαία άπόδειξις. — *schläge*, *m.* (-es, *pl.* -schläge), τό άντικτύπημα. ή μετατροπή, ή τροπή. — *schritt*, *m.* (-es, *pl.* -e), ό άναποδιός, ή παλινδρομικόν βήμα. — *e machen*, άναποδίω, όπισθοδρομέω [χωλόναω*]. — *selte*, *f.* (-, *pl.* -n), τά όπισθεν, τά όπίσθια. *auf der* — *beschrieben*, όπισθόγραφος. **Rück'sicht**, *f.* (-, *pl.* -en), ή έποψις: ή συσκόπησις, ή συνυπολόγησις [τό ψηφι*, ή ντήρητι*]. *in* — *auf etwas*, κατ' άναφοράν προς τι, ως προς τι, όσον άποβλέπει (εις) τι, όσον άφορά (εις) τι. — *auf etwas nehmen*, λαμβάνω τι ύπ' όψει (od. ύπ' όφιν), άποβλέπω εις τι. *in* — *seines Alters*, λαμβανομένης ύπ' έφιν τής ήλικίας του. *in jeder* —, κατά πάντα, ύπό πάσαν έποψιν, ύπό πάσας τά έπόψεις. *keine* — *auf etwas nehmen*, άδιαφορέω περί τινος, άψηφείω τι. — *lich*, *adv.* άναφορικώς, κατ' άναφοράν. — *slös*, *adj.* *de adv.* δυσεσβής, άνευ σεβασμού. — *slösigkeit*, *f.* (-), ή έλλειψις σεβασμού, ή δυσέσβεια, »ή άψηφορία«. — *voll*, *adj.* πλήρης σεβασμού, εύέσβαστος. **Rück'sitz**, *m.* (-es, *pl.* -e), τό όπισθότροφον κάθισμα. — *sprache*, *f.* (-), ή διάσκεψις, ή συνεννόη-

σις: ή προσυνομιλία. — *nehmen*, συνδιασκέπτομαι. — *sprung*, *m.* (-es, *pl.* -sprünge), ή άναπήδησις, τό παλινδρομικόν πήδημα. — *stand*, *m.* (-es, *pl.* -stände), τό ύπόλειμμα, τό κατάλοιπον, τό έπίλοιπον. ή ύποστάθμη, τό ύπόστημα, τό κατακάθισμα [τό καταπάτι]. τό καθυστέρημα. *im* — *e sein*, καθυστερέω. — *ständig*, *adj.* έπiloιτος, ύπόλοιτος: καθυστερών. — *e Zahlung*, τό καθυστέρημα. — *stoss*, *m.* (-es, *pl.* -stösse), ή άντίκρουσις, τό άντικτύπημα. — *strahl*, *m.* (-es, *pl.* -en), ή άνακαλωμένη άκτις. — *tritt*, *m.* (-es, *pl.* -e), τό όπισθοδρομικόν βήμα: ή παλινδρομήσις, ή παλινδρομία. ή άποχώρησις, ή ύποχώρησις. — *wand*, *f.* (-, *pl.* -wände), ό όπίσθιος τοίχος. — *wärts*, *adv.* όπίσω, προς τά όπίσω, εις τά όπίσω μεταστροφάδην [ανάκωλα, ίσα πίσω]. — *gehen mit ihm* —, έπι τά χείρω βαίνουνσι τά κατ' αυτόν [ή δουλείας του πηγαίνουν άνάποδα]. — *wechsel*, *m.* (-s), ή έπισυναλλαγή. — *weg*, *m.* (-es, *pl.* -e), ή έμπαλιν όδός, ή έπάνοδος, ή παλινδρομία.

Rückweise, *adv.* κατά στικμιαίας κινήσεις, όρμηδόν κατά διαλείμματα. **Rück'wirken**, *v. i. h.* αντίδράω, επενεργέω. — *wirkend*, *adj.* όπισθενεργός. — *wirkung*, *f.* (-, *pl.* -en), ή αντίδρασις, ή επενέργεια. — *zählung*, *f.* (-, *pl.* -en), ή άνταπότισις, ή άντιπληρωμή. — *zug*, *m.* (-es), ή ύποχώρησις, ή όπισθοχώρησις, ή άποχώρησις.

Rüde, *m.* (-n, *pl.* -n), ό μεγαλώσωμος κύων. —, *adj.* άγριος, ώμός, άγροικος.

Rüdel, *n.* (-s, *pl.* -), ή άγάλη [τό κοπάδι, τό κουράδι*].

Rüder, *n.* (-s, *pl.* -), ή κώπη, τό κωπίον [τό κουπί]. (*fig.*) ό οίαξ, τό πηδάλιον, ή διοίκησις, τό σάφος. *das* — *des Staates*, τό σάφος τής πολιτείας. — *bank*, *f.* (-, *pl.* -bänke), τό ζυγόν, τό έδώλιον.

m. (-s, *pl.* —), ὁ ἐρέτης, ὁ λάτης. — *gäbel, f.* (—, *pl.* -n), πᾶγη [ὁ γάντζος, ἡ κάντζα].
m. (-es, *pl.* -e), ἡ λαβὴ τῆς ς. — *knecht, m.* (-es, *pl.* -e), πηλάτης. — *mannschaft, f.* (—, *m.*), τὸ ἐρετικὸν πλῆρωμα.

v. i. h. κωπηλατέω, ἐρέσσω ω, τραβάω κουπ[ι]. rückwärts ερούω πρῶμαν, κωπηλατέω ἔ ὀπίσω. —, *n.* (-s), ἡ κω-
 να.

Block, m. (-es, *pl.* -pflocke), κλύος, ὁ κωπητήρ [ἡ κου-], ὁ σκαμῶς]. — *schaufel, f.* *pl.* -n), ἡ πλάτη κώπης, ὁ ς. — *schiff, n.* (-es, *pl.* -e), ἔκωπος ναῦς, τὸ ὑπηρετικὸν ν, τὸ ὑπηρεσίον [τὸ κάτεργον].
ig, m. (-es, *pl.* -schläge), ὁ ς τῶν κωπῶν, ὁ πίτυλος, τὸ λάττημα. — *stange, f.* (—, *pl.* ἡ κοντός [ἡ κάντζα].

(-es, *pl.* -e), ἡ κλῆσις, ἡ αἴετις [τὸ φάνασμα]. (*fig.*) ἡ . *guter* —, ἡ εὐδοξία, ἡ ὑπό- schlechter —, ἡ κακοδοξία, φημία [ἡ σοῦρα*]. in gutem zchem) — *e* stehen, ἔχω (κακῆν) φήμην. in üblen zchten) — bringen, κακη-
 ν, δυσφημιζω, δυσφημέω [κα-
 ταινῶ, σουρεύω*]. in —
 en, φημιζω, διαφημιζω.

v. i. ir. h. καλέω, φωνάζω ω*, φωνιάζω*. — lassen, αλέω. wie gerufen kommen, αι λίαν καιρῶς. die Stunden
 ημαίνω τὰς ὥρας. ins Ge-
 tniß —, ἀνακαλέω εἰς τὴν
 ην. ins Gewehr —, καλέω
 ἔ ὀπλα. ins Leben —, γεν-

—, *v. i. ir. h.* κραυγάζω, φωνάζω. zu Gott —, ἐπι-
 μαί τὸν θεόν. um Hilfe —,
 λόμεαι, πράξω βοήθειαν. —,
), ἡ κλῆσις, ἡ ἀνάκραξις.
 s. Riffeln.

r. (—, *pl.* -n), ἡ μέμφις, ἡ
 ἡ ἐπιτιμησις, ἡ ἐπιπληξις

ἡ νουθέτησις, ὁ σωφρονισμός. —*n*,
v. i. h. μέμφομαι, ἐπιτιμάω, ἐπι-
 πλήττω, ἐλέγχω· ἐγκαλέω, κατη-
 γορεύω.

Ruhe, f. (—), ἡ ἡσυχία, ἡ ἀνάπαυ-
 σις [ἡ ἀναπατή*]. lassen Sie mich
 in —, ἀφετέ με ἡσυχον, μὴ με
 ἐνοχλεῖτε. lass mich in —, λείπέ
 με, ἄφες με ἡσυχον. lassen Sie
 mich damit in —, μὴ μοι ἀνα-
 φέρετε τοῦτο. er lässt mir keine
 —, δέν με ἀφίνει ἡσυχον, δέν με
 ἀφίνει εἰς ἡσυχίαν. — gebieten,
 ἐπιτάσσω ἡσυχίαν, ἐπιβάλλω σιωπήν.
 in — und Frieden leben, ζῶ ἐν
 εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ. mit —, in —,
 ἡσώχως, ἀταράχως. in aller —, κατὰ
 πολλὴν ἡσυχίαν. mit — erwarten,
 περιμένω ἡσώχως, ἀναμένω ἀτα-
 ράχως. zur — bringen, καθησυ-
 χάζω, ἀναπαύω· κατακλίω, κατα-
 κοιμίζω. sich zur — begeben,
 πηγαίνω νὰ ἀναπαυθῶ, κατακλινο-
 μαί, ἀναπαύομαι. ich habe die
 ganze Nacht keine — gehabt,
 ὄλην τὴν νύκτα δέν ἡσώχασα. an-
 genähme —! ὕπνον ἐλαφρόν! sich
 zur — setzen, τρέπομαι εἰς ἡσυ-
 χίαν, ἀποσούρομαι ἐκ τῶν ἀσυχλιῶν.
-bank, f. (—, *pl.* -bänke), ὁ κλιν-
 τήρ, τὸ κλιντήριον, τὸ ἀναπαυτήριον
 θρανίον. — *bett, n.* (-es, *pl.* -en), ἡ
 κλίνη, τὸ κραιβάτιον. — *lös, adj.*
 ἀνῆσυχος, ἀνηρέμητος. — *losigkeit,*
f. (—), ἡ ἀπαυστος ἀνησυχία, τὸ
 ἀνηρέμητον.

Ruhehen, v. i. h. ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι·
 ἀκίνητέω. auf etwas —, ἐπιρείδο-
 μαί, στηρίζομαι ἐπὶ τι. — lassen,
 ἀφίω ἐν ἡσυχίᾳ. seine Blicke
 auf etwas — lassen, προσηλό(ν)ω
 τὸ βλέμμα ἐπὶ τι. ich Gott —,
 ἀναπαύομαι εἰς θεόν. ich werde
 nicht — bis, δέν θὰ ἡσυχάσω
 ἕως οὐ. ich wünsche Ihnen wohl
 geruht zu haben, εὐχομαι νὰ ἐξ-
 υπνήσατε ἡδέως [καλὰ ἐυπνητούρια].

Ruheplatz, m. (-es, *pl.* -plätze), τὸ
 ἀναπαυτήριον. — *punkt, m.* (-es, *pl.*
 -e), ἡ ἀνάπαυλα, ἡ ἀνάπαυσις, ἡ

παῦλα. -sitz, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀναπαυτήριον κάθισμα. -stand, *m.* (-es), ἡ ἀνάπαυσις, ἡ σχολή. in den — versetzen, θέτω εἰς ἀργίαν, παύω. sich in den — begeben, in den — treten, ἀποχωρῶ ἐκ τῶν πραγμάτων, τρέπομαι εἰς ἀπραξίαν. -stätte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀναπαυτήριον ὁ τάφος, *s.* Grabstätte. -störer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ταραξίας, ὁ ταραχοποιός. -störung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διατάραξις τῆς ἡσυχίας, ἡ ἀνησυχία. -stunde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὥρα ἀναπαύσεως. -tag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα ἀναπαύσεως, ἡ ἀφέσιμος ἡμέρα, ἡ ἑλιγία. -selchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σημεῖον ἀναπαύσεως, ἡ παῦλα. -seil, *f.* (—), ὁ καιρὸς ἀναπαύσεως.

Rühlg, *adj.* ἡσυχός ἡσυχάιος, ἡρεμαῖος. — werden, καθῆσυχάζω, ἡσυχάζω. — es Meer, θάλασσα γαληνή, ἀκύμαντος. — sein, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω. sei (bleibe) nur —! μείνε ἡσυχός [ἔννοια σου]! sei —! bleibe —! ἔχ' ἡσυχίῃ! ἔσο ἡσυχός! μὲν ἡσυχός! ἡσύχασον! — es Leben, βίος ἡσυχός. willst du nicht — werden? δὲν θὰ παύσης; —, *adv.* ἡσύχως. — leben, ζῶ ἡσύχως, ζῶ ἐν ἡσυχίᾳ. sich — halten, μένω ἡσυχός. — ertragen, ὑπομένω ἡσύχως.

Rühm, *m.* (-es), ἡ δόξα τὸ κλέος, ἡ εὐκλεία. unsterblicher —, δόξα ἀθάνατος, ἀειμνηστος. — erlangen, λαμβάνω δόξαν, δοξάζομαι. das wird dir zum — gereichen, αὐτὸ θὰ σὲ δοξάσῃ.

Rühm-bedeckt, *adj.* δεδοξασμένος, ἐνδοξος, περιδοξος. -begierde, *f.* (—), ἡ φιλοδοξία. kleinliche —, ἡ μικροφιλοτιμία. -begierig, *adj.* φιλόδοξος. — sein, φιλοδοξῶ, ἐπιθυμῶ δόξης.

Rühmen, *v. t. h.* δοξολογῶ, ἐγκωμιάζω, ἐξυμνῶ, ἐπαινῶ. sich —, *v. r. h.* καυχῶμαι, μεγαλαυχέομαι, ἐπαίρομαι, σεμνύνομαι, μεγαλύνομαι. —, *n.* (-s), ἡ ἐξύμνησις, ὁ ἐγκωμια-

σμός. viel —s von etwas machen, μεγαλύνω, ἐκθειάζω τι, πολὺν λόγον ποίετομαι τινος. —swürth, *adj.* ἄξιος ἐπαινῶν.

Rühmlich, *adj.* εὐκλεής, περικλεής, περιδοξος, ἐνδοξος [ἐκαουστός]. μέγιστος, ἄξιος τιμῆς, ἀξιοτίμος. -keit, *f.* (—), ἡ εὐκλεία, ἡ ἐνδοξότης.

Rühm-lös, *adj.* ἄδοξος, ἀκλεής. -löskelt, *f.* (—), ἡ ἄδοξία. -rödig, *adj.* μεγαληγόρος, μέγαλαυχος, κομπαστικός, κενόδοξος. — sein, μεγαληγορῶ, κομπάζω, μεγαλαυγέομαι, περιαυτολογῶ [κόβω λάφια]. -rödigkeit, *f.* (—), ἡ μεγαληγορία, ἡ μεγαλαυχία, ἡ κομπορρημοσύνη, ἡ περιαυτολογία. -sucht, *f.* (—), ἡ δοξομανία, ἡ δοξοκοπία. kleinliche —, ἡ μικροφιλοτιμία. -süchtig, *adj.* δοξομανής, δοξοκόπος. — sein, δοξομανέω, δοξοκοπέω. — voll, *adj.* εὐκλεής, περικλεής, μεγαλόδοξος, περιδοξος, ἐνδοξος. —würdig, *adj.* ἐπάξιος δόξης, ἄξιος κλέους. -würdigkeit, *f.* (—), ἡ ἀξιοτής δόξης.

Rühr, *f.* (—), ἡ δυσεντερία. an der — leiden, δυσεντεριῶν. an der — leidend, δυσεντερικός. -ärtig, *adj.* δυσεντεριώδης.

Rühr-el, *n.* (-s, *pl.* -er), τὸ τορυνητὸν ψόν, »τὸ κτυπητὸν αὐτόνη.

Rühren, *v. t. h.* ἀνακινῶ, διακινῶ, κινῶ ταρασσῶ, διαταράσσω, ἀναταράσσω, ἀνακινῶ. (*fig.*) σαγμάνεω. die Trommel —, κρούω τὸ τύμπανον. die Saiten —, κρούω τὰς χορδὰς. Eier —, τορυνῶ φά, ταρασσῶ αὐγά. untereinander —, συμμιγνύω, συνταράσσω. das rührt dich nicht, αὐτὸ δὲν ἀποβλάπτει (εἰς) σὲ, δὲν σοι μέλει περὶ τούτου. vom Blitze gerührt werden, κεραυνόσομαι, κεραυνοβολέομαι. vom Schläge gerührt werden, προσβάλλομαι ὑπ' ἀποπληξίας. —, *v. t. h.* an etwas —, ἐπάπτομαι εἰς τι. in etwas —, ταρασσῶ τι. von etwas (her) —, προέρχομαι ἐκ τινος. sich —, *v. r. h.* κινέομαι

- ταράσσομαι. — Sie sich nicht! μη κινηθήτε! rühre dich! κινήσου! σπεύδε! — *adj.* παραξινάρδιος, συγκινητικός, κινητικός.
- Rüh'rig**, *adj.* πολυκίνητος, άεικίνητος, άνηρέμτος· ενεργής, δραστικός. — *kelt*, *f.* (—), ή συνεχής κίνησης, ή άεικνησία.
- Rühr'kelle**, *f.* (—, *pl.* -n), ή τορύννη, τὸ τάρακτρον, ὁ ταρακτήης.
- Rühr'krank**, *adj.* δυσεντερικός. — *kraut*, *n.* (-es), φυτὸν, τὸ γναφάλιον, ὁ ἐλ(γ)υρος, *s.* Immortelle.
- Rühr'löffel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τάρακτρον, τὸ τριγανοστρόφιον, *s.* Rührkelle.
- Rühr'mittel**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ αντιδυσεντερικὸν φάρμακον.
- Rühr'spiel**, — *stück*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ συγκινητικὸν δράμα.
- Rühr'rang**, *f.* (—, *pl.* -en), ή άνακίνησις. (*fig.*) ή συγκίνησις, ὁ οἰκτος.
- Rühr'wursel**, *f.* (—), φυτὸν, τὸ ἐπτάφυλλον.
- Ruin'**, *m.* (-s, *pl.* -e), ή φθορά, ὁ ὄλεθρος, ή καταστροφή, ὁ άφανισμός.
- Ruin'ne**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐρείπιον [τὸ χάλασμα*, τὸ χάλδοπιτον*].
- Ruin'ron**, *v. i. h.* καταστρέφω, άφανίζω, φθείρω.
- Rülp's**, *m.* (-es, *pl.* -e), (*fam.*) τὸ έρυγμα, τὸ έρευγμα [τὸ βέψιμον, τὸ ρέυσιμον].
- Rülp'sen**, *v. i. h.* (*fam.*) έρυγγάνω, έρεύγομαι [ρέυγομαι, ρέομαι, βέγομαι*].
- Rum**, *m.* (-s), τὸ ρώμιον [τὸ ρώμι, τὸ ρούμι].
- Rum'mel**, *m.* (-s), ὁ κυκεών [ή άνακατωσιά]. ή καπηλεία· τὰ εὐτελῆ έμπορεύματα [ή πραγματείας]. *er versteht den* — ή ξέυρει τί κάμνει. *im* — ὀλομπεώς, χονδρικώς. — *ef*, *f.* (—), τὰ εὐτελῆ έμπορεύματα, αἱ μικρολογία. — *n*, *v. i. h.* βοάω ὑποκώφως, ὑποβοάω [μικρομυρρίζω*].
- Rum'ör**, *m.* (-s), ὁ θόρυβος, ή ταραχή. — *en*, *v. i. h.* θορυβέω, παταγέω,
- Rum'pel-kammer**, *f.* (—, *pl.* -n), ή άποθήκη εὐτελῶν πραγμάτων, ή γρυτοδόχη. — *kasten*, *m.* (-s, *pl.* —), ή γρυτοδόχη, τὸ κβώτιον παλαιῶν πραγμάτων. (*fam.*) ή παλαιά άμαξα [ή παληκαρότσα]. — *n*, *v. i. h.* θορυβέω, παταγέω, κροτέω. *es rumpelt ihm im Leibe*, ή κοιλία του βορβορίζει. — *n*, (-s), ὁ θόρυβος, ή ταραχή. — *im Leibe*, ή κορκορυγή, ὁ βορβορυγμός [τὸ γουργούρισμα].
- Rumpf**, *m.* (-es, *pl.* Rüm'pfe), ὁ κορμός.
- Rüm'pfen**, *v. i. h.* die Nase —, μυκτηρίζω [μουςουνίζω, στραβουμουτσουνιάζω]. *die Nase über etwas* —, δεικνύω άπαρέσκειαν πρὸς τι.
- Rund**, *adj.* στρογγύλος [στρογγυλός]. — *machen*, στρογγυλῶ, στρογγύλλω. — *werden*, στρογγυλόμαι. *mit -em Gesichte*, στρογγυλοπρόσωπος. — *adv.* στρογγύλως, κυκλοτερώς [στρογγυλά]. (*fig.*) *άντικρυς*, *άπ' εὐθείας* [ὄρθά κοφτά]. — *herum*, κυκλοειδώς, κύκλῳ. — *heraus*, παρρησία, *άπ' εὐθείας*, άνυποστόλως, έλευθέρως [καθαρά καθαρά, ξάστερα] — *abschlagen*, άποποιέομαι *άπ' εὐθείας*, άρνέομαι άνυποστόλως. — *länglich*, φοσειδής, μακροστρόγγυλος.
- Rund'e**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κύκλος, τὸ στρογγύλον σχήμα. ή περιπολία, ή περιπόλος, ή έφοδεία [τὸ κέλι]. *in die* —, κυκλοειδώς, κυκλοτερώς, κύκλῳ [τριγύρω].
- Ründ'e**, *f.* (—), ή στρογγυλότης. — *n*, *v. i. h.* στρογγυλῶ, στρογγυλαίνω.
- Ründ'en**, *v. i. s.* στρογγυλλόμαι, στρογγυλαίνομαι.
- Rund'gebäude**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ στρογγύλον οἰκοδόμημα, τὸ θολωτὸν κτίριον, ὁ θόλος. — *gemälde*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πανόραμα. — *gesang*, *m.* (-es, *pl.* -sänge), τὸ σκόλιον (ᾄσμα) [τὸ τραγούδι τσῆ τάβλας*]. — *heil*, *f.* (—), ή στρογγυλότης. — *kopf*, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ στρογ-

- γυλοκέφαλος. -köpfig, *adj.* στρογγυλοκέφαλος. -Heb, *adj.* στρογγυλοειδής. -meissel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ στρογγυλόγλυφος σμίλη. -reise, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ περιοδεία. -schau, *f.* (-), ἡ περιθεώρησις, ἡ περισκόπησις. -schreiben, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐγκύκλιος (ἐπιστολή) [ἡ πανταχοῦσα]. -tanz, *m.* (-es, *pl.* -tänze), ὁ κύκλιος χορός [ἡ κουλλούρα*]. -um, *adv.* κύκλῳ, κυκλοτερώς [τριγύρω, δόγυρα].
- Rundung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ στρογγυλότης, τὸ στρογγύλωμα.
- Rundung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ στρογγύλωσις.
- Rundwache**, *f.* (-), ἡ περιπολία, ἡ ἐφοδεία [τὸ κόλι].
- Runden**, *f. pl.* τὸ συμβολικὸν στοιχεῖον (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γερμανοῖς). -schrift, *f.* (-), ἡ (παρὰ τοῖς παλαιοῖς Γερμανοῖς) συμβολικὴ γραφή, τὰ ἱερογλυφικὰ γράμματα.
- Rundge**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἀμαξόπους, ἡ μετλήη, τὸ ὑποστῆριγμα τῆς ἀμαξίας κλιμακος.
- Rundkel**, -rũbe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σεῦτλον, τὸ μέλαν τευτλίον, ἡ φοινικὰς τευτλίς [τὸ σέσκλον, τὸ κοκκινόγυλι]. -rũbensucker, *m.* (-s), τὸ σάκχαρον τευτλιδων.
- Rundken**, *m.* (-s, *pl.* —), (*fam.*) τὸ τμήμα ἄρτου [ἡ φέτα, ἡ κομμάτα, ὁ κόμματος*].
- Rundsel**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ρυτίς [ἡ ζαρωμάδα, ἡ ζαρωματιά, ἡ σοῦφρα]. -n bekommen, ρυτιδῶμαι. -ig, *adj.* ρυτιδῶδης, ἐρρυτιδωμένος [ζαρωμένος]. — werden, ρυτιδῶμαι [ζαρώνω]. -n, *v. i. h.* ρυτιδῶ [ζαρώνω]. die Stirn —, συσπᾶω τὰς ἄφρυς, συνοφρυδῶμαι [κατσουφριάζω]. -n, *n.* (-s), ἡ ρυτιδῶσις ἡ συνοφρυδῶσις [τὸ κατσουφριάσμα].
- Rundzig**, *s.* Runzelig.
- Rũpfen**, *v. i. h.* τίλλω, μαδάω [συρομαδάω]. (*fig.*) γυμνῶ, ἀπογυμνῶ, μαδάω [ζεματίζω, ψήνω]. —, *n.* (-s), ὁ τιμάς, ἡ μάδησις.
- Rũrpig**, *adj.* (*fam.*) τετραχηλισμένος, ραχένδυτος, καταρρακωμένος [κουρелиασμένος, κουρелиάρης, ξεμαλουρισμένος*]. πενυχρός, ψωραλός [πενυχρός*]. -keit, *f.* (-), ἡ πενυχρότης, ἡ ψωραλεότης.
- Rũrschel-ig**, *adj.* νωχελής, ἀκηδής, ἀτημελής, νωθρός. -n, *v. i. h.* (*fam.*) αὐτοσχεδιάζω, ἐργάζομαι αὐτοσχεδίως [πασαλεῖω, ἀλευρόνω].
- Rũss**, *m.* (-es), ὁ ἀθάλος, ἡ αἰθάλη, ἡ καπνωδία, ἡ ἀσβόλη [ἡ καπνία]. mit — schwärzen, ἀσβολῶω.
- Rũss-ärtig**, -braun, *adj.* αἰθαλουειδής, καπνώδης, καπνώδης.
- Rũsse**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ Ῥώσος.
- Rũssel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ δέξυρρον στόμα, ἡ προβοσκίς, ἡ προνομή· τὸ ῥύγχος [τὸ μούτσουνον]. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ῥυγγίον. -kåfer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τρωξέ, ἡ ὄρσοδάκνη, ὁ κεντροφόρος κάνθαρος. -maus, *f.* (-, *pl.* -måuse), ζῖον, ἡ μυγαλή.
- Rũssen**, *v. i. h.* ἀσβολῶω, καταθαλάω [μαυρίζω με καπνία].
- Rũssig**, *adj.* αἰθαλώδης, λιγνυώδης, καπνώδης, καπνώδης.
- Rũssin**, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ Ῥωσίσσα.
- Rũssisch**, *adj.* Ῥωσιστικόν.
- Rũssland**, *n.* (-s), ἡ Ῥωσσία.
- Rũst-baum**, *m.* (-es, *pl.* -båume), τὸ παράπηγμα. -beck, *m.* (-es, *pl.* -bøcke), τὸ ἱκρίωμα, τὸ ἱκρίον.
- Rũste**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ δύσις. die Sonne geht zu —, ὁ ἥλιος δόει.
- Rũsten**, *v. i. h.* ἐτοιμάζω, παρασκευάζω· ἐξοπλίζω [ἀρματώνω]. sich —, *v. r. h.* ἐτοιμάζομαι, παρασκευάζομαι· ὀπλίζομαι, ἐξοπλίζομαι [ἀρματόνομαι].
- Rũster**, *f.* (-, *pl.* -n), δένδρον, ἡ πτελέα [ἡ φτελή]. -n, *adj.* πτελείνος.
- Rũsthaus**, *n.* (-es, *pl.* -håuser), τὸ ὄπλουργεῖον. τὸ ὄπλοφυλάκιον, τὸ ὄπλοστάσιον.
- Rũstig**, *adj.* δυνατός, Ῥωμαλέος, ἰσχυρός [δυναμάρης*]. -keit, *f.* (-), ἡ Ῥωμαλεότης [ἡ δυναμάδα*].

Rüst-kammer, f. (—, *pl.* -n), τὸ ὄπλοφυλάκιον, ἢ ὄπλοθήκη, τὸ ὄπλοστάσιον. ἢ πυριτιδοθήκη πλοίου. —**meister, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ὄπλοστασιάρχης, ὁ ἐπλοφύλαξ. —**täg, m.** (-es, *pl.* -e), ἡ προτεραία ἑορτῆς, ἢ προεόρτιος ἡμέρα.

Rüstung, f. (—, *pl.* -en), ἡ παρασκευή, ἢ ἐτοιμασία, ἢ προπαρασκευή ὁ ἐφοδιασμός. ἢ ἐξόπλισις, ὁ ἐξοπλισμός, ὁ ὄπλισμός [τὸ ἄρματωμα] ἢ πανοπλία [ἢ ἄρματωσιά]. **die** — **ablegen**, ἀποθίτω τὴν πανοπλίαν.

Rüst-wagen, m. (-s, *pl.* —), ἡ οὐροφόρος ἄμαξα. —**weg, n.** (-es, *pl.* -e), τὸ ὄπλισμα, τὸ ἐξόπλισμα· τὰ ἐφόδια, τὰ οὐροφύλακα.

Rüstchen, n. (-s, *pl.* —), τὸ ραπίδιον [τὸ βεργάλι].

Rüsthe, f. (—, *pl.* -n), ἡ ῥάβδος, ἢ ῥαπίς [ἢ βέργα, ἢ βίτσα]. ἢ κερκίς, ἢ ἄκανα, τὸ δεκάπουον μέτρον. ἢ οὐρά. τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον, ὁ καυλός. **die** — **geben**, δίδω ἔξυλον. **der** — **entwachsen sein**, ἐξῆλθον τῆς μαστιγομένης ἡλικίας, ἄδεν σηκόνων πλέον ἔξυλον. **sich selbst eine** — **binden**, αὐτὸς εὐρίσκω τοῦ κακοῦ τὴν πιτύαν, δίδω ῥάβδον πρὸς ἰδίαν μου μαστίγιωσαν.

Rüthen-bündel, n. (-s, *pl.* —), ἡ δέσμη ῥάβδων. —**hieb, -streich, m.** (-es, *pl.* -e), τὸ ῥάπισμα [ἢ ξυλιά].

Ruthenium, n. (-s), τὸ ρουθῆνιον (μέταλλον).

Rutschbahn, f. (—, *pl.* -en), τὸ ὀλισθητήριον, s. **Gleitbahn**.

Rutschen, v. i. h. & s. ὀλισθάνω, ὀλισθαίνω [γλιστρῶ]. **aus der Hand** —, ὀλισθαίνω ἐκ τῆς χειρός. —, *n.* (-s), ἡ ὀλισθησις.

Rüsteln, v. i. h. σείω [κουνῶ, ταρτανίλω], **τραντανίλω**. **aus dem Schlafe** —, ἀφηνίλω διὰ σείσεως. **an etwas** —, κινέω τι. —, *n.* (-s), ἡ σείσις, ἡ κλόνησις [τὸ ταρτάνισμα, τὸ τραντάνισμα].

S.

Saal, m. (-s, *pl.* Säle), ἡ αἴθουσα. —**thür, f.** (—, *pl.* -en), ἡ θύρα τῆς αἴθουσας.

Saame, s. Same.

Saat, f. (—, *pl.* -en), ἡ σπορά, ὁ σπορητός [τὸ σπάρσιμον]· τὰ σπόριμα, τὰ σπαρτά, τὰ ἐσπαρμένα [τὰ σπαρμένα*]. —**böue, f.** (—, *pl.* -n), ὁ σπορευτὸς κύμαος. —**erse, f.** (—, *pl.* -n), τὸ σπορευτὸν πῖσον. —**feld, n.** (-es, *pl.* -er), ὁ ἐσπαρμένος ἀγρός, ἡ σπόριμος γῆ, τὸ λήιον [τὸ σπαρμένον χωράφι]. —**frucht, f.** (—, *pl.* -früchte), ὁ σπορευτὸς καρπός. —**korn, n.** (-s), ὁ σπόρος. —**selb, f.** (—, *pl.* -en), ὁ σπορητός, ὁ καιρὸς τῆς σποράς.

Sabbath, m. (-es, *pl.* -e), τὸ σάββατον. **den** — **feiern**, σαββατίζω. **Feier des** -es, ὁ σαββατισμός. —**jahr, n.** (-s, *pl.* -e), ὁ σαββατικὸς ἐνιαυτός, τὸ σαββατικὸν ἔτος.

Säbel, m. (-s, *pl.* —), ἡ μάχαιρα, ἡ σπάθη, τὸ ξίφος [ἢ μαχαίρα*, ἢ πάλλα, ἢ σπάδα]. **einen** — **tragen**, μαχαιροφορέω. —**beln, n.** (-es, *pl.* -e), τὸ ραιβὸν σκέλος. —**förmig, adj.** μαχαιριωτός, ξιφοειδής. —**hieb, m.** (-es, *pl.* -e), ὁ ξιφισμός, τὸ κτύπημα μαχαίρας. —**klänge, f.** (—, *pl.* -n), ἡ λεπίς σπάθης. —*n, v. i. h.* ξιφίζω, σπαθοκοπέω. —**scheide, f.** (—, *pl.* -n), ὁ κολεὸς σπάθης [τὸ θηχάρι]. —**tasche, f.** (—, *pl.* -n), ὁ σπαθοθάλακος.

Sache, f. (—, *pl.* -n), τὸ πρᾶγμα. τὸ ἀντικείμενον, ἡ ὑπόθεσις· ἡ δίκη. **das ist eine andere** —, αὐτὸ εἶνε ἄλλο πρᾶγμα. **ich höre viele schöne** -n **von Ihnen**, πολλὰ καὶ καλά ἀκούω περὶ ὑμῶν. **Reichthum ist eine schöne** —, ὁ πλοῦτος εἶνε ὠραῖόν τι. **das ist deine** —, αὐτὸ εἶνε ἔργον σου [εἶνε δική σου δουλειά]. **das ist nicht meine** —, αὐτὸ δὲν εἶνε

ἔμὸν ἔργον, οὐδὲν ἔμοι πρὸς τοῦτο [αὐτὸ δὲν εἶνε δική μου δουλειά]. so ist die —, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. das ist eine verdriessliche —, αὐτὸ εἶνε δυσάρεστον πρᾶγμα. unsere —n, τὰ ἡμέτερα, τὰ καθ' ἡμᾶς. seine —n stehen nicht gut, τὰ πράγματά του (αἱ ὑποθέσεις του, τὰ κατ' αὐτόν) δὲν ἔχουσι καλῶς. unverrichteter —, ἄπρακτος. unverrichteter — zurückkommen, ἐπανέρχομαι ἄπρακτος. das thut nichts zur —, αὐτὸ δὲν ἐπιρραίνει τὸ πρᾶγμα, «αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε». das gehört nicht zur —, das hat nichts mit der — zu thun, αὐτὸ δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὸ προκειμένον, τοῦτο εἶνε ἔξω τοῦ πράγματος. es ist nicht Jedermanns —, οὐ παντὸς ἴδιον. ich bin meiner — gewiss, εἶμαι βέβαιος περὶ τῶν ἰδίων πραγμάτων μου, ἡξέρω τί κάμω. zur —! ἐπὶ τὸ πρᾶγμα! ἐπὶ τὸ προκειμένον! lassen Sie uns endlich zur — kommen, ἄς ἴδωμεν τέλος ἐπὶ τὸ προκειμένον. das ist das Schwerste bei der ganzen —, ἰδῶ ἔγκειται ἡ δυσκολία τοῦ ὅλου πράγματος. von der — abkommen, ἀποπλανῶμαι, παρεχβαίνω, ἀπομακρύνομαι τοῦ πράγματος, ἐξέρχομαι (ἐκ) τοῦ προκειμένου. bei der — bleiben, μένω εἰς τὸ προκειμένον. gemeinschaftliche — machen, λαμβάνω συνεργὸν μέρος, κοινοπραγέω. die — ist zum Aussersten gekommen, τὸ πρᾶγμα ἤλθεν εἰς τὸ ἔπακρον [ἡδ' ὁ κόμπος εἰς τὸ κτένι]. die — wird es zeigen, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θὰ δείξῃ, τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἄλογον. die — ist klar, τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀπλοῦν. kümmerst dich um deine —n, τὰ σεαυτοῦ πρᾶττε [τῆ] δουλειά σου γύρευε, κύτταζε τῆ δουλειά σου]. eine — mit Jemandem haben, ἔχω δίκην μετὰ τινος, διαδικάζομαι πρὸς τινα. eine — gegen

Jemanden anbringen, κινέω ἀγωγὴν κατὰ τινος. seine — durchsetzen, κερδαίνω τὴν δίκην. Jemandes — führen, εἶμαι σύνδικος, συνήγορός τινος. (fam.) seine sieben —n, τὰ κωλόπανά του, τὰ συγκαυώματά του.

Sächelein, *n. pl.* τὰ πράγματα, τὰ μικρὰ πράγματα, τὰ πραγματάκια. **Sach**-erklärung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἐξηγησις τῶν πραγμάτων. —fällig, *adj.* — werden, ἀπολλῶ τὴν δίκην. —führer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ σύνδικος, ὁ συνήγορος. —gedächtnis, *n.* (—es), τὸ μνημονικὸν τῶν συμβάντων. —gemäss, *adj.* ἀρμόδιος πρὸς τὸ πρᾶγμα. —kenner, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ πραγματογνώμων ὁ εἰδώς, ὁ ἐμπειροπράξιμων, ὁ γνώστης, ὁ εἰδήμων τῶν πραγμάτων [ὁ κατὰ χάριν?]. —kenntnis, —kunde, *f.* (—), ἡ πείρα τῶν πραγμάτων, ἡ πραγματογνωμοσύνη, ἡ ἐμπειροπραγμοσύνη, ἡ εἰδημοσύνη. —kundig, *adj.* ἐμπειρος, εἰδήμων, ἐντριβής, ἐνήμερος τῶν πραγμάτων, ἐμπειροπράξιμων, ἐμπρακτος. —läge, *f.* (—), ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. —lich, *adj.* πραγματικός, πραγματολογικός.

Sächlich, *adj.* οὐδέτερος. **Säch**lichkeit, *f.* (—), ἡ πραγματικότητα. —register, *n.* (—s, *pl.* —), ὁ πῖναξ τῶν περιεχομένων. **Säch**se, *m.* (—n, *pl.* —n), ὁ Σάξων. —n, *n.* (—s), ἡ Σαξωνία. —spiegel, *m.* (—s), ὁ σαξωνικὸς κώδιξ. **Säch**sin, **Säch**sin, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ Σαξωνίς.

Sächslisch, *adj.* σαξωνικός. **Sacht**, **sach**te, *adj.* ἡρεμῖος, σιγηλός [σιγός, σιγανός]. —, *adv.* ἡρέμα, σχολαίως, σίγα [σιγά, σιγανὰ, σιγά σιγά, ἀγάλλ' ἀγάλλια]. —! σίγα σίγα [σιγά σιγά]!

Sach-verhalt, *m.* (—es), ἡ κατάσταση τοῦ πράγματος. —verstand, *m.* (—es), ἡ νοημοσύνη τοῦ πράγματος, ἡ πραγματογνωμοσύνη. —verständlich, *adj.* εἰδήμων τοῦ πράγματος, πραγματογνώμων, εἰδήμων [κατεχά-

—, *adv.* εἰδημόνως. —*ver-*
sa, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ πῖνας
ιριτωμένων. —*walter*, *m.* (-s,
) ὁ συνήγορος, ὁ σύνδικος,
γέρος.

(-es, *pl.* Säck(e), ὁ σάκ(χ)ος
κκί, τὸ τσουβάλι, ἡ σακκοῦ-
lederner —, ὁ κώρυκος, ἡ
τήρα. mit — und Pack,
λης τῆς ἀποσκευῆς. mit —
Pack abziehen, ἀπέρχομαι
ἔχων μετ' ἑμαυτοῦ. die
im -e kaufen, ἀγοράζω
τηφλά, κατὰ σκότον [ψου-
αβάλλα]. im -e haben, ἔχω
ὅς ὄνυχάς μου. im — und
Asche Busse thun, μετα-
ιν σάκκω καὶ σποδῶ.

), *n.* (-es, *pl.* -bänder), ὁ
σάκκου [τὸ σουφρωτήρι].

), *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σακ(χ)ίον,
ρύκιον [τὸ σακκουλάκι].

m. (-s, *pl.* —), τὸ ταμεῖον
skel.

v. t. h. σακκίζω [σακκιάζω,
ιλιάζω]. sich —, *v. r. h.* κολι-
[σακκουλιάζω, σουφρώνω].
ίνω, καταρρέπω, κατακαθίζω.
nis, *adj.* σακκοειδής, κωρυ-

-gasse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ
ιτος στενωπός, ὁ ἀδιέξοδος
κος, ὁ τυφλὸς δρόμος. —laufen,
) ἡ σακκοδρομία. —lelnwand,
) ὁ φώσ(σ)ων, τὸ ἀδρόπανον,
νδρόπανον, τὸ παραβόπανον.

, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ βόμβυξ,
αῦλος [ἡ ἀσκομαντούρα*, ἡ
ι]. —pfeifer, *m.* (-s, *pl.* —),

κύλης, ὁ πιθαύλης. —pistole,
, *pl.* -n), τὸ πιστόλιον τοῦ
λου. —träger, *m.* (-s, *pl.* —),

αχοφόρος, ὁ σακκοφόρος, ὁ
κτής, s. Packträger. —tuch,
is, *pl.* -tücher), τὸ χονδρό-

τὸ παραβόπανον. τὸ ρινό-
ον, τὸ μυζομάνδηλον. —uhr,
ischenuhr. —wassersucht, *f.*

ὁ ψευδοῦδρωψ. —willich, *m.*
l. -s), ἡ δικτυωτὴ κίχκλις [τὸ
ι].

Säckebaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), δέν-
δρον, τὸ βράθου [ἡ σαβινιά].

Säckemann, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ σπο-
ρευς, ὁ σπορευτής. —maschine, *f.*
(—, *pl.* -n), ἡ σπαρτήριος μηχανή,
τὸ σπαρτήριον.

Säen, *v. t. h.* σπείρω [σπέρνω]. ge-
säet, σπαρτός, σπορευτός, ἐσπαρ-
μένος. —, *n.* (-s), ἡ σπορά [τὸ
σπάρσιμον].

Säetuch, *n.* (-es, *pl.* -tücher), τὸ
σπαρτήριον. —selb, *f.* (—), ὁ σπορη-
τός, ὁ καιρὸς τῆς σποράς.

Saffian, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ καρχη-
δονικὸν δέρμα, ἡ ἀτίθουρα, »τὸ
μαροκίνον«. —bereiter, *m.* (-s, *pl.*

—), ὁ αἰγοβυρσεύς, ὁ αἰγοβυρσοδέ-
ψης. —fabrik, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ

αἰγοβυρσοδέψιον, τὸ αἰγοβυρσεῖον.

Saffor, *m.* (-s), φυτὸν, ἡ κνήκος.

Saffran, *m.* (-s), ὁ, ἡ, κρόκος [ἡ
ζαφορά]. mit — färben, βάπτω
διὰ κνήκου, κροκόω. mit — ge-

färbt, κροκωτός, κροκοβαφής.
-farbe, *f.* (—), τὸ κροκοειδὲς χρώ-

μα. —farbig, —gelb, *adj.* κροκοειδής,
κροκόεις, κρόκιος. —pflanze, *f.* (—,

pl. -n), τὸ κροκόμηλον, τὸ κροκορ-
ροδάκινον.

Saft, *m.* (-es, *pl.* Säfte), ὁ χυμός,
ἡ ἱκμάς· ὁ ὀπός, ἡ ὑγρὰ οὐσία [τὸ
ζουμί]. (*fig.*) ἡ ἐνέργεια, ἡ ῥώμη,
τὰ νεῦρα. ohne — und Kraft,

ἐκνευρισμένος, ἄτονος· ἀήθης καὶ
ἀνούσιος. weder — noch Kraft

haben, οὔτε χυμὸν ἔχω οὔτε δύ-
ναμιν εἶμαι ἀήθης καὶ ἀνούσιος.

den — aus etwas ausziehen,
ἐκχυλλίζω, ἐκχυμίζω, ἐκχυλῶ π.

—artig, *adj.* χυλοειδής, χυμώδης,
ὀπώδης, ὀποειδής.

Säffchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ χυμίον,
τὸ χυλάριον.

Saffgrün, *adj.* πράσιος, πρασινοειδής,
πρασινώδης. —ig, *adj.* ἔγχυλος,
ἔγχυμος [ζουμερός]. —lös, *adj.* ἄχυ-

μος, ἄχυλος. — und kraftlos,
ἀήθης καὶ ἀνούσιος. —lösigkeit, *f.*

(—), ἡ ἀχυμία. —reich, —voll, *adj.*
ἔγχυμος, πολὺχυμος.

Sagastiká, f. (—), ἡ ἄγνοια, ἡ ἀγχινοια.

Säg bär, adj. λεκτός, ἐκφραστός.

Sāge, f. (—, *pl.* -n), ὁ λόγος, ἡ φήμη, τὰ λεγόμενα· ἡ παράδοσις. es geht die —, διαδρῦλεται, λόγος διαδίδεται, ἔδεται.

Sāge, f. (—, *pl.* -n), ὁ πρίων, τὸ πριόνιον [τὸ πριόνι, ὁ σάρακας*]. -bock, *m.* (-es, *pl.* -böcke), τὸ ὑποστήριγμα προιμένων ξύλων. -fisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πρίστης (ἰχθύς). -förmig, *adj.* πριονώδης, πριονοειδής. -gestell, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὑπόστατον πρίσεως. -mühle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πριστήριον, τὸ πριονοστήριον, τὸ πριονοστάσιον. -müller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀιευθυντής πριονοστασίου.

Sāgen, v. t. h. λέγω. κελεύω, προστάσσω, διατάσσω. σημαίνω, ἐμφαίνω, δηλώω. man sagt, λέγουσι, λέγεται. ich habe mir — lassen, ἐπληροφορήθην. ich habe es ihm ins Ohr gesagt, τὸ εἶπον αὐτῷ εἰς τὸ οὖς. Jemandem etwas ins Gesicht —, λέγω τίτι κατὰ πρόσωπον. er sagte zu sich, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν [ἤλεγε ἀπὸ μέσα του]. was — Sie dazu? τί λέγετε ὑμεῖς; τί φρονεῖτε περὶ τούτου; πῶς εὐρίσχετε τούτο; πῶς σὰς φαίνεται. was haben Sie dagegen zu —? τί ἔχετε νὰ ἀντεῖπητε; dagegen lässt sich nichts —, dagegen ist nichts zu —, δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης, δὲν ἔχει λόγον. davon wäre viel zu —, περὶ τούτου πολλὰ ἠδύναντο νὰ λεχθῶσι. er lässt sich nichts —, οὐδὲν ἀκούει, δὲν πείθεται [δὲν πιάνει (ἀπὸ λόγον)] δὲν ἀνέχεται παρατηρήσεις. wie gesagt, ὡς εἴρηται, καθῶς ἐλέχθη. ich sagte es schon richtig, καλὰ τὸ εἶλον ἐγώ. er kann von Glück —, δύναται νὰ μακαρίζῃ ἑαυτὸν, ὡς δοξάζῃ τὸν θεὸν διὰ τὴν τύχην του. lassen Sie sich das gesagt sein, ὑποθέσατε ὅτι ἐλέχθη τούτο. ach, was —

Siel καλὲ τί λέγετε! sage ma wer ist da? καλὲ ποῖος εἶνε ἐκεῖ das wollte ich eben —, αὐτὸ τοῦτο ἤθελον νὰ εἶπω. ich will nicht — dass, ὄχι ὅτι. Sie haben hier nichts zu —, οὐδὲν ἔχετε νὰ διατάξῃτε ἐνταῦθα. er hat bei Hofe viel zu —, ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν παρὰ τῆ αὐλῆ. was will das —? τί δηλοῖ τούτο; das hat was zu —, αὐτὸ ἔχει σημασίαν. das will nichts —, das hat gar nichts zu —, οὐδὲν τοῦτο σημαίνει, δὲν ἔχει λόγον, αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε, δὲν παρᾶζει δι' ὄλου. Dank —, ἀποδίδω χάριτας, ἐκφράζω εὐχαριστίαν. Jemandem etwas — lassen, μὴνῶσ τινί τι. mit klaren Worten —, σαφῶς καὶ διαρρηθῆν λέγω. um nur etwas zu —, ἀπλῶς λέγω ἔνεκα. was soll ich —? τί νὰ εἶπω; aus dem Gedächtniss —, ἀπομνημονεύω, λέγω ἀπὸ μνήμης. kein Wort —, οὐδὲ γρῦ λέγω, οὐδὲ γρῶζω. darauf —, ὑπολαβῶν λέγω. ja —, λέγω ναί, σὺναιέω, συγκατανεύω. für Jemanden gut —, ἐγγυῶμαι τινα. was willst du damit —? πῶς λέγετε τούτο; τί ἐννοεῖτε διὰ τούτου; so zu —, οὕτως εἰπεῖν, ὡς ἔπος εἰπεῖν. gesagt gethan, ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον.

Sāgen, v. t. h. πρίω, διαπρίω, πριονίζω [σαρακίζω*]. —, *n.* (-s), ἡ πρίσις, τὸ πριόνισμα.

Sāgen-dichter, m. (-s, *pl.* —), ὁ μυθοποιός, ὁ μυθολόγος. -dichtung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μυθοποιία, ἡ μυθοποίησις. -forschung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔρευνα τῶν παραδόσεων. -geschichte, *f.* (—), ἡ μυθικὴ ιστορία. -haft, *adj.* μυθώδης, μυθικός. -kreis, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κύκλος τῶν μυθικῶν. -kunde, *f.* (—), ἡ μυθολογία.

Sāgenschnitt, m. (-es, *pl.* -e), ἡ τομὴ πρίονος. τὸ πρίσμα, τὸ κατὰπρίσμα.

Sāgenselt, f. (—, *pl.* -en), οἱ μυθώδεις χρόνοι.

n. (-s, *pl.* —), ὁ πρίστης, ὁ πτής [ὁ σαρακιστής].

ie, m. pl. τὰ πρίσματα, τὰ ρίσματα [τὰ πριονίδια].

-(s), ἡ ἐντεριώνη τοῦ κόνι-
σάτος, τὸ σάγουτον. -baum,
es, pl. -bäume), -palme. *f.*
il. -n), δένδρον, ὁ κόϊξ, ἡ

l, n. (-es, *pl.* -bänder), -leiste,
pl. -n), τὸ παράρραμμα, ἡ
ἡ, τὸ παράρραμμα [τὸ κινάρι].
(-), τὸ ἀνθόγαλα, τὸ πῖαρ
ἱμάκι].

-(, pl. -n), ἡ χορδή [ἡ
die -n spannen, ἐπιτείνω
ρδάς. die -n rühren, κρούω
ορδάς. (*fig.*) die rechte —
n, εὐστοχίω, ἐπιτυχάνω,
ἐπιτυχῶς. gelindere -n auf-
i, μετριάζομαι, προσφέρομαι
ιστερον. die -n zu hoch
en, ὑπερτείνω τὰς χορδάς,
μαί πέραν τοῦ δέοντος [τὸ
w παραπολύ].

nüge, m. (-es, *pl.* -nüge), τὸ
ισμα χορδῶν. -instrument, *n.*
ol. -e), τὸ χορδοτόνον ὄργανον.
δ ἐντατὸν ὄργανον. -macher,
i, pl. —), ὁ χορδοποιός, ὁ
τρόφος. -spiel, *n.* (-s, *pl.*
δ κρούσμα χορδῶν. -stimmer,
s, pl. —), ὁ χορδοτόνος, ὁ
τής.

il, n. (-es, *pl.* -e), ἡ μυστα-
τὸ μυστήριον. —! ὦ διά-
-al, -lich, *adj.* μυσταγωγικός.
i, m. (-es, *pl.* -e), ὁ νεω-
δ ἐκκλησιάρχης, ὁ ναοφύλαξ
δηλανάτης, ὁ καντηλάπτης].
, f. (-, *pl.* -en), τὸ ἱερο-
ιον, τὸ ἱερὸν σκευοφυλάκιον
όν.

feier, f. (-, *pl.* -n), ἡ ἐορτή
τακτηρίδος. -isatlon, *f.* (-,
n), ἡ ἐκλαίκευσις [τὸ ἑξαπα-
ια] ἡ δήμευσις ἐκκλησιαστι-
ετμημάτων. -Isiren, *v. l. h.*
αὐὸν [ἑξαπαπαδίω] δημεύω
ιον.

SK kulum, n. (-s, *pl.* -la), ὁ αἰών, ἡ
ἐκατονταετηρίς.

Salaman' der, m. (-s, *pl.* —), ζῦον, ἡ
σαλαμάνδρα.

Salār, n. (-s, *pl.* -e), ἡ μισθοδοσία.

Salari' ren, v. l. h. μισθοδοτέω, μι-
σθό(ν)ω, *s.* Besolden.

Salat, m. (-es, *pl.* -e), ἡ σαλάτα. ἡ
θρίδαξ, ἡ θριδακίνη [τὸ μαρούλι].
-artig, *adj.* θριδακώδης, θριδακίνο.
-schüssel, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σαλα-
τοδόχη.

Salbäder, m. (-s, *pl.* —), (*fam.*) ὁ
περιττολόγος, ὁ φλυαρολόγος, ὁ
ὄγληρός ἀδολεσχίας. ὁ ἀγύρτης, *s.*
Quacksalber. -el, *f.* (-, *pl.* -en),
(*fam.*) ἡ ὄγληρὰ φλυαρία, ἡ φλυα-
ρολογία, ἡ περιττολογία. -n, *v. l. h.*
φλυαρολογέω, περιττολογέω, ἀδο-
λεσχέω.

Salbe, f. (-, *pl.* -n), τὸ χρίσμα, ἡ
ἀλοιφή· τὸ μύρον.

Salbei, f. (-, *pl.* -en), φυτὸν, ὁ
σφάκος, ὁ ἐλελισφακος, τὸ ἐλελί-
σφακον [ἡ ἀλφασακία, ἡ φασακομηλιά,
ἡ σφακομηλιά*].

Salben, v. l. h. χρίω, ἀλειφῶ· μύρω,
μυραλοφίω. einen König —,
χρίω, χειροτονέω βασιλέα. gesalbt,
ἀληλιμμένος, κεχρ(ι)σμένος, χρι-
στός.

Salben-artig, adj. ἀλειμματώδης· μυ-
ρώδης. -bereiter, *m.* (-s, *pl.* —),
ὁ μυροποιός, ὁ μυριψός. -bereitung,
f. (-), ἡ μυριψία, ἡ μυροποιία.
-büchse, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ μυρο-
θήκη, τὸ ναρθήκιον, τὸ ἀλαβάστριον,
τὸ ἀλάβαστρον. -händler, -krämer,
m. (-s, *pl.* —), ὁ μυροπώλης.
-händlerin, -krämerin, *f.* (-, *pl.*
-nen), ἡ μυροπώλις. -handlung, *f.*
(-, *pl.* -en), τὸ μυροπωλεῖον.

Salböl, n. (-s), τὸ χρίσμα, τὸ μύρον.

Salbung, f. (-, *pl.* -en), ἡ ἀλειψις
ἡ χρίσις. ἡ μύρωσις. -sreich, -svoll,
adj. πλήρης μύρων· ἀλειμματώδης.

Saldiren, v. l. h. ἐξοφλέω, κλείω λο-
γαριασμόν.

Saldo, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ ἰσοζύγιον τὸ ὑπόλοιπον λογαριασμοῦ. *per* — bezahlen, ἐξοφλέω τελείως. — *betrag*, *m.* (-es, *pl.* -träge), τὸ ὑπολειπόμενον ποσόν. — *verträg*, *m.* (-es, *pl.* -träge), ἡ μεταφορὰ τοῦ ὑπολοίπου. — *zahlung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀποπληρωμὴ τοῦ ὑπολοίπου.
Säleb, **Sälep**, *m.* (-s, *pl.* -e), φυτὸν, ὁ κυνόσορχις.
Salicylsäure, *f.* (-), τὸ σπειραϊκὸν δξύ.
Saline, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀλοπήγιον, ἡ ἀλυκίς [ἢ ἀλυκιά].
Salisch, *adj.* σαλιανός. *das* -e Gesetz, ὁ σαλιανὸς νόμος.
Saliste, *s.* Sahlleiste.
Salm, *m.* (-es, *pl.* -e), ἰχθύς, ὁ ἀττακεύς, ὁ σαλομός. (*fam.*) ἡ ψαλμψῖδα, ὁ ἐξάψαλμος, ἡ ὄχληρὰ μακρηγορία [τὸ τετρανάγγελον].
Salmiak, *m.* (-s), τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας, ἡ χλωριούχος ἀμμωνία. — *gelst*, *m.* (-es), ἡ ἀμμωνία, τὸ ἀμμωνιακὸν ἄριον.
Salop (*p*), *adj.* ῥυπαρός, ἀκατάστατος.
Salpēter, *m.* (-s), τὸ νίτρον, τὸ νιτρικὸν κάλι. — *artig*, *adj.* νιτρῶδης. — *äther*, *m.* (-s), τὸ ἐπὶ τῶν τεχνῶν νίτρον. — *bildung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ νιτροποίησης, ἡ ἀπονίτρωσις. — *drüse*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ νιτρῶδες κρυστάλλωμα. — *erde*, *f.* (-), ἡ νιτρῶδης γῆ, τὸ νιτρῶδες χῶμα. — *gas*, *n.* (-es), τὸ ὀξειδιον τοῦ ἄζωτου. — *grube*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ νιτρία, τὸ νιτρωρυχείον. — *hütte*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ νιτροποιεῖον. — *ig*, *adj.* νιτρῶδης. — *e Säure*, τὸ νιτρῶδες δξύ. — *luft*, *f.* (-), τὸ ἄζωτον. — *salzsäure*, *f.* (-), *s.* Königswasser. — *sauer*, *adj.* νιτρικός, ἄζωτικός. — *es Salz*, τὸ νιτρικὸν ἄλας. — *säure*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ νιτρικὸν (τὸ ἄζωτικὸν) δξύ. — *schaum*, *m.* (-es), τὸ ἀφρόνιτρον. — *sleder*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ νιτροποιός. — *slederel*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ νιτροποιεῖον.
Salpētrig, *adj.* νιτρῶδης. — *e Säure*, τὸ νιτρῶδες δξύ.

Salutiren, *v. t. h.* χαίρειζω.
Salve, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ διὰ πυροβολήσεων χαίρεισιμος. *eine* — geben, χαίρειζω διὰ πυροβολήσεων.
Salvete, *s.* Serviette.
Salviren, *v. t. h.* σώζω, διασώζω.
Salz, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἄλας, τὸ ἀλάτιον [τὸ ἀλάτι, τὸ ἀλάτιον]. (*fig.*) *attisches* —, τὸ ἀττικὸν ἄλας. — *sieden*, ἀποβράζω ἄλας, ἀλατοποιῶ.
Salzabgabe, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἀπὸ τοῦ ἄλατος φόρος. — *ader*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ φλέψ ἄλατος. — *artig*, *adj.* ἀλατοειδής, ἀλατώδης. — *bergwerk*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀλατωρυχείον. — *bildner*, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ἀλογόνον (χημικὸν στοιχείον). — *brühe*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἄλμη, ἡ ἄλμαλα [ἢ σαλαμούρα]. — *brunnen*, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ἀλατοῦχον φρέαρ. — *büchse*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀλατοθήκη [τὸ ἀλατοσέρον]. — *hüter*, *f.* (-), τὸ ἀλατιστὸν βούτρωρον.
Salzen, *v. t.* (*part.* *gesalzen*) ἢ ἄλλζω, ἄλατιζω. *gesalzen*, ἀλιστός, ἀλατιστός. —, *n.* (-s), ἡ ἀλίτις.
Salzērde, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀλατούχος γῆ. — *faktor*, *m.* (-s, *pl.* -faktoren), ὁ ἐπιστάτης ἀλατωρυχείου. — *fass*, *n.* (-es, *pl.* -fässer), ἡ ἀλοθήκη, ἡ ἀλία, τὸ δοχεῖον ἄλατος. — *fisch*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀλίπαστος ἰχθύς, ὁ τάρχιος. — *fleisch*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τριχευτὸν κρέας, τὰ ἀλίπαστα κρέατα. — *gelst*, *m.* (-es), τὸ ὕδροχλωρικὸν δξύ. — *geschmack*, *m.* (-es), ἡ ἄλμυρὰ γεῦσις. — *grube*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀλατωρυχείον. — *grube*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἄλμυρον ἀγρόριον. — *haltig*, *adj.* ἀλατούχος, ἄλμυρώδης. — *handel*, *m.* (-s), ἡ ἐμπορία τοῦ ἄλατος, ἡ ἀλατοπωλία. — *händler*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀλατοπώλης, ὁ ἀλατοπώλης. — *hecht*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀλίπαστος ἰσοξ (ἰχθύς).
Salzlicht, *adj.* ἀλώδης, ἀλατοειδής, *s.* Salzartig.

Salzig, *adj.* άλμυρός. -keit, *f.* (—), ή άλμυρότης [ή άλμυράδα].
Salz-inspektor, *m.* (-s, *pl.* -is'ren), ό έπιστάτης άλυκιδών, s. Salzfaktor.
-korn, *n.* (-s, *pl.* -körner), ό κόκκος άλατος. -küthe, *f.* (—, *pl.* -n), τό άλοπήγιον. -küchen, *m.* (-s, *pl.* —), ό άλάτινος κώνος άλυκίδος. -lake, *f.* (—; *pl.* -n), ή άλμη, ή άλματα [ή σαλαμούρα]. in — einlegen, άλμύω. -magasin, *n.* (-s, *pl.* -e), ή άποθήκη άλατος. -neste, *f.* (—, *pl.* -n), ή άλοθήκη, ή άλατοδόχη. -monopol, *n.* (-s), τό μονοπωλιον άλατος. -niederlage, *f.* (—, *pl.* -n), ή άποθήκη άλατος. -pfanne, *f.* (—, *pl.* -n), ό λέβης άλατοποιίας. -quelle, *f.* (—, *pl.* -n), ή άλμυρώδης πηγή, ή άλυκίς. -saure, *adj.* ύδροχλωρικός. -es Salz, τό ύδροχλωρικόν άλας. -säure, *f.* (—), τό ύδροχλωρικόν όξύ. -schank, *m.* (-es), ή καπηλεία άλατος. -schiff, *n.* (-es, *pl.* -e), τό άλατοφόρον πλοΐον. -see, *m.* (-s, *pl.* -n), ή άλμυρά λιμνη. -sieder, *m.* (-s, *pl.* —), ό άλοπήγος. -siederel, *f.* (—, *pl.* -en), τό άλοπήγιον. -soele, *f.* (—, *pl.* -n), τό άλμυρόν ύδωρ, »τό βληχόν νερόν«. -steuer, *f.* (—, *pl.* -n), ό επί τοϋ άλατος φόρος. -telch, *m.* (-es, *pl.* -e), τό άλμυρόν λιμνιον. -theil, *m.* (-es, *pl.* -e), τό άλατώδες μέρος. -tonne, *f.* (—, *pl.* -n), ό πίθος άλατος. -verkauf, *m.* (-s), ή άλατοπωλία. -verwalter, *m.* (-s, *pl.* —), ό διευθυντής άλοπηγιου. -verwaltung, *f.* (—, *pl.* -en), ή διεύθυνσις άλοπηγιου. -vorrath, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ή προμήθεια άλατος. -wasser, *n.* (-s), τό άλμυρόν ύδωρ, ή ύδράλμη, ή άλμη. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τό άλοπήγιον, τό άλατοποιεΐον. -zoll, *m.* (-s, *pl.* -zölle), ό επί τοϋ άλατος δασμός.
Sāme, *m.* (-ns, *pl.* -n), **Sāmen**, *m.* (-s, *pl.* —), τό σπέρμα, ό σπόρος ή γονή. (*fig.*) ό γόνος, ό άπόγονος. ή πρώτη αίτία, ή άρχή. — tragen,

erzeugen, σπερμοφορέω, σπερμογονέω. -äder, *f.* (—, *pl.* -n), ή σπερματική φλέψ. -behälter, *m.* (-s, *pl.* —), τό περιχάρπιον (bei Thieren) τό θορικόν. -entleerung, *f.* (—, *pl.* -en), ή γονική έκκρισις, ή άποσπερμάτωσις. -fluss, *m.* (-es), ή γονόρροια, ή σπερμόρροια. mit dem — e behaftet, γονορροϊκός, γονόρροιος, γονορρυής. den — haben, γονορρυέω. -gang, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ό σπερματικός πόρος. -gefäß, *n.* (-es, *pl.* -e), τό σπερματικόν άγγείον. -gehäuse, *n.* (-s, *pl.* —), τό περιχάρτιον. -handel, *m.* (-s), ή σπερματοπωρία, ή σπερματοπωλία. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ό σπερματοπώλης. -hülle, *adj.* ένσπερμος, ένσπέρματος. -hülse, *f.* (—, *pl.* -n), ό λοβός, τό λοβιον [τό λουβί]. -kapsel, *f.* (—, *pl.* -n), ή σπερμοθήκη. -korn, *n.* (-es, *pl.* -körner), ό κόκκος σπέρματος, τό σπερμάτιον. -staub, *m.* (-es), ή παιπάλη άνθήλης, ή σπερμογόνος κόνις, ή γύρις. -thierchen, *n.* (-s, *pl.* —), τό σπερματικόν ζυψάριον. -trägend, *adj.* σπερμοφόρος. -verzeichniss, *n.* (-es, *pl.* -e), ό κατάλογος σπερμάτων.

Sämerei, *f.* (—, *pl.* -en), τὰ σπέρματα.

Sä'misch, *adj.* αιγύδορος, αιγαγροειδής. -es Leder, τό δέρμα αιγύγρου. -gerber, *m.* (-s, *pl.* —), ό αιγαγροβουρσεύς, ό βουρσοδέψης αιγαγροειδών δερμάτων. -gerberei, *f.* (—, *pl.* -en), ή αιγαγροδεψική· τό αιγαγροδέψιον.

Sammelm-gelder, *n. pl.* τὰ τής συνεισφοράς χρήματα, ό έρανος. -kasten, *m.* (-s, *pl.* —), τό ύποδοχείον. -linse, *f.* (—, *pl.* -n), ό κυρτός φακός.

Sammeln, *v. t. h.* συλλέγω, συναγάω, συναθροίζω [συμμαζεύω]. sich —, *v. r. h.* συλλέγομαι, συναθροίζομαι, συνάγομαι· συνέρχομαι, αναλαμβάνω (έμαυτόν). —, *n.* (-s), ή συλλέξις, ό άθροισμός, ή συνάθροισις.

- Sammel-näme**, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ περιληπτικὸν ὄνομα. -**platz**, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ὁ τόπος συναθροίσεως, τὸ συναγῶγιον. -**spiegel**, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ κοῖλον κάτοπτρον, τὸ σκαφεῖον. -**sürlum**, *n.* (-s), τὸ συμπόρημα, τὸ συμπλήμα. -**werk**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔρασιμα. -**wort**, *n.* (-es, *pl.* -wörter), τὸ περιληπτικὸν ὄνομα. -**zahl**, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ περιληπτικὸς ἀριθμὸς.
- Sammet**, *m.* (-s), ὁ ἐξάμιτος, τὸ ὀλοσηρικόν, πτὸ βελούδιον [ὁ κατυφές]. -**ärtig**, *adj.* βελουδοειδής. -**band**, *n.* (-es, *pl.* -bänder), ἡ ὀλοσηρικὴ ταινία. -**blüme**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἀμάραντος [ὁ κατυφές*]. -**en**, *adj.* ὀλοσηρικὸς, βελουδοῖνος, βελουδοῦτος. -**weber**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὑφαντουργὸς ὀλοσηρικοῦ, ὁ ὑφάντης ἐξαμίτου. -**webel**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑφαντουργία ὀλοσηρικῶν· τὸ ὑφαντουργεῖον βελουδοῦ. -**weich**, *adj.* μαλακὸς ὡσπερ ἐξάμιτος.
- Samm'ler**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ συλλογέας· ὁ συναγωγέας· ὁ ἐρασιστής. -**in**, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ συλλέγουσα ἢ ἐρασιστρία.
- Sammlung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ συλλογὴ. (*fig.*) — des Geistes, ἡ συναίσθησις.
- Sammt**, *m.* (-es), *s.* Sammet.
- Sammt**, *grp.* (μετὰ δοτικῆς) σύν, μετὰ [μαζί μέ]. das Geld — dem Beutel, τὰ χρήματα μετὰ τοῦ βαλαντίου. beide — ihrem Hause, ἀμφότεροι πανοικεῖ, ἀμφότεροι σύν γυναίξει καὶ τέχνους. er — allen übrigen, αὐτὸς μεθ' ὅλων τῶν λοιπῶν. — der Wurzel, αὐτόρριζος, σύρριζος. das Schiff sank — der Ladung, der Mannschaft, τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη αὐτόφορον, αὐτανδρον. —, *adv.* — und sonders, ἀπαξάπαντες, συνάπαντες, πάντες ἀνεξαιρέτως [μονομερῆς*].
- Sämm'lich**, *adj.* ἅπας, σύμπας, συνάπας, ἀπαξάπας [μονομεριασμένους*]. -e Werke, ἅπαντα τὰ ἔργα, τὰ ἅπαντα. —, *adv.* ἀθρόως, ὁμοθυμαδόν.
- Sams'tag**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ σάββατον.
- Sand**, *m.* (-es), ἡ ἄμμος [ἡ ἀμμώτσα*]. (*fig.*) Jemandem — in die Augen streuen, ἐκθαμβέω πρὸς δι' ἀπατηλῶν ἐπιδείξεων, ρίπτω κόνιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τινας [τοῦ ρίχνω στάκτη 'εἰς τὰ μάτια]. — in den Augen haben, λημάς κολοκύνταις [δὲν καλοβλέπω]. wie der — am Meere, ὅσα ψαμμάθια τε κόνις τε, ὡς ἄμμος τῆς θαλάσσης. auf den — setzen, καταρρίπτω ἐκ τοῦ ἵππου. auf den — laufen, ἐξοκίλλω εἰς τὴν ἄμμον.
- Sand'aal**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀμμοδότης (ἰχθύς).
- Sand'ale**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σάνδαλον· τὸ σανδάλιον [τὸ τσαρούχι].
- Sand'arach**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἐμυθρὸν ἀρσενικόν, ἡ σανδαράχη. -**stein**, *adj.* σανδαράκινος.
- Sand'artig**, *adj.* ἀμμοειδής, ψαμμοειδής. -**bäd**, *n.* (-es, *pl.* -bäder), τὸ ἀμμόλουτρον, ὁ ψαμμισμός, ἡ ψαμμοχωσία, τὸ διὰ θερμῆς ἄμμου θέρμασμα. -**bank**, *f.* (-, *pl.* -bänke), ἡ ἀμμώδης κοτις, ὁ θίς [ἡ ἔτρα]. -**boden**, *m.* (-s), ὁ ἀμμότοπος, ἡ ἀμμώδης γῆ· ἡ σύρτις. -**büchse**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀμμοδόχη.
- Sand'el-baum**, *m.* (-s, *pl.* -bäume), τὸ σάνταλον (δένδρον). -**holz**, *n.* (-es), τὸ σαντάλιον ξύλον, τὸ κοκκινόξυλον. von —, σαντάλινος.
- Sand'fass**, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ ἀμμοδοχεῖον [τὸ ἀμμοουδερὸν]. -**fisch**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἰχθύς, ὁ ἀμμοδότης. -**grube**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ λάκκος ἄμμου, ὁ ψαμμάθων. -**haufe**, *m.* (-es, *pl.* -n), ὁ σωρὸς ἄμμου, ὁ θίν. -**hügel**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ λόφος ἄμμου, ὁ ἀμμόλοφος. -**ig**, *adj.* ἀμμώδης. -**insel**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ νῆσος ἄμμου. -**korn**, *n.* (-es, *pl.* -körner), ὁ κόκκος ἄμμου. -**läufer**, *m.* (-s, *pl.* -), πτηνόν, ὁ κίχλος

- [ὁ νεροκότσουφας]. -mann, *m.* (-s, *pl.* -männer), ὁ ἀμμοπώλης. (*fig. fam.*) ὁ Μορφέος, ὁ ὕπνος. -meer, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀμμώδης ἕρημος. -reich, *adj.* πολύαιμος, πολύψαμος. -schlofer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀμμήτης σχιστόλιθος. -stein, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀμμήτης (λίθος). -üfer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀμμώδης ὄχθη. -ühr, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κλεψύδρα. -weg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀμμώδης ὁδός. -wüste, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀμμώδης ἕρημος.
- sanft, *adj.* πρᾶος, ἥπιος [πραγός*] ἡρεμαίος, ἡσυχος, ἡσυχαιός· μαλακός. —, *adv.* πρᾶως, ἡσυχως, ἡρέμα.
- sänf'te, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φορητὸς δίφορος, τὸ φορεῖον, τὸ φέρτρον [τὸ ταχυτραβάνι]. -träger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διπροφόρος, ὁ φορειφόρος.
- sänf'theit, -müth, *f.* (—), ἡ πραύτης, ἡ ἡπιότης, ἡ πραύθυμία ἢ γλυκύτης. -müthig, *adj.* πραύθυμος, ἥπιος. πρᾶος, γλυκύθυμος, γλυκός· μαλακός. -müthigkeit, *f.* (—), ἡ πραύθυμία, ἡ πραύτης, ἡ γλυκύτης [ἡ πρασιάδα*].
- sang, *m.* (-es, *pl.* Sänge), *s.* Gesang. mit — und Klang, ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.
- sän'ger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δοιδός, ὁ ψῆδός [ὁ τραγουδιστής]. Kirchen-, ὁ ψάλτης. (*fig.*) ὁ ποιητής. der erste — in der Kirche, ὁ πρωτοψάλτης. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ δοιδός, ἡ ψῆδός [ἡ τραγουδίστρια]. (*fig.*) ἡ ποιήτρια.
- Sangw'niker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θερμόαιμος, ὁ ὀξύθυμος.
- Sangw'nisch, *adj.* θερμόαιμος.
- Sang'vögel, *s.* Singvogel.
- Sanitäts-anstalt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ὑγιονομεῖον. -behörde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὑγιονομικὴ ἀρχή. -koll'gium, *n.* (-s, *pl.* -ien), τὸ ὑγιονομικὸν συμβούλιον. -rath, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ ὑγιονομικός σύμβουλος.
- Sanktifikatiōn, *f.* (—), ἡ καθαρῆσις, ἡ ἀγίασις.
- Sanktiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κύρωσις, ἡ ἐπικύρωσις. -i ren, *v. t. h.* κυρώω, ἐπικυρώω.
- Sanktuā rium, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ ἱερόν, τὸ ἄδυτον.
- Sanskrit, *n.* (-s), -sprache, *f.* (—), ἡ σανσκριτικὴ γλῶσσα.
- San'telbaum, *s.* Sandelbaum.
- Sā'phir, *s.* Sapphir.
- Sap'pe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ταφρεία, ἡ τάφρουσις.
- Sapperiōt! Sapperment! int. ᾧ διάβολε!
- Sappeur, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σκαπανεύς.
- Sā'phir, Sapphīr, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ σάπφειρος, ἡ σάπφυρος [τὸ ζαφείρι]. von —, σαπφειρινός.
- Sappi ren, *v. t. h.* ταφρεύω, ὑπονομεύω.
- Sappi rer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκαπανεύς.
- Sardelle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀφύη, ἡ σαρδίνη [ἡ σαρδέλα]. -nsalat, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σαλάτα ἀφύων.
- Sar'der, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σάρδιος (λίθος), τὸ σάρδιον.
- Sardi'ne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σαρδίνη.
- Sardi'nisch, *adj.* σαρδηνικός, τῆς Σαρδηνίας.
- Sardō'nisch, *adj.* σαρδώνιος, σαρδόνιος.
- Sarg, *m.* (-es, *pl.* Sär'ge), ἡ σορός, ἡ λάρναξ, ἡ νεκροθήκη [τὸ κυβούρι]· τὸ φέρετρον, τὸ νεκροκράββατον. (*fam.*) er riecht schon nach dem —e, σελίνου δέεται [ὄλιγα εἶνε τὰ ψωμιά του].
- Sarg'stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ σαρκοφάγος.
- Sarkas'mus, *m.* (—, *pl.* -men), ὁ σαρκασμός, τὸ πικρὸν σχῆμμα.
- Sarka'stisch, *adj.* σαρκαστικός, σαρδάνιος.
- Sarkophäg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σαркоφάγος.
- Sar'ass, *m.* (-es, *pl.* -e), (*fam.*) ἡ μάχαιρα, ἡ σπάθη [ἡ μαχαίρα, τὸ γαταγάνι].

Sar'sche, *f.* (—), (ὄφασμα λεπτόν) ἡ σάγγη, τὸ σάγγιον [τὸ σαγιάνι, τὸ σάγι]. — **wéber**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ὀφάντης σάγγος. — **wéberel**, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ ὀφαντουργεῖον σάγγος.

Sā'tan, *m.* (—s), ὁ σατάν, ὁ σατανᾶς. — **lass mich in Frieden!** λείπέ με σατανᾶ! ὅπως μου σατανᾶ!

Satā'nisch, *adj.* σατανικός.

Sā'tans-ausbrüt, *f.* (—), τὸ διαβολόσπερμα, ἡ γένηα τοῦ σατανᾶ. — **auskünst**, *f.* (—s, *pl.* —künfte), ἡ σατανική τέχνη.

Satellit, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ δορυφόρος.

Satī're, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ σάτυρα, ὁ σίλλος.

Satī'r-iker, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ σατυρικός, ὁ σίλλογράφος. — **isch**, *adj.* σατυρικός, σκωπτικός, γλευστικός.

Satisfaktiōn, *f.* (—), ἡ ἱκανοποίησις, ἡ ἱκανοδοσία [ἡ θαραπατή*].

Satrā'p, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ σατράπης. — **sein**, σατραπεύω.

Satraplé, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ σατραπεία.

Satrá'plisch, *adj.* σατραπικός.

Satt, *adj.* κεκορεσμένος, διάχορος, διακορής [χορτάτος, χορτασμένος]. (*fig.*) ἐπαρκής, ἱκανός, ἀρκετός. — **machen**, κορεννύω, χορτάζω [χορταίνω]. **sich** — **essen**, κορεννύομαι, χορτάζομαι [χορταίνω]. **ganz** —, κατάχορος [μπουκαυμένος, ξεκουρουνιασμένος*]. **sich ganz** — **essen und trinken**, τρώγω καὶ πίνω μέχρι κόρου, κατακορρύννυμαι [ξεκουρουνιαζομαι*]. **eine Sache** — **haben**, αισθάνομαι κόρον τινός, εἶμαι διακορής τινος, ἔχω ἀηδίασι τι. **das habe ich** —, τὸ ἐχόρτασα πλέον.

Sät'tel, *m.* (—s, *pl.* — & Sät'tel), τὸ ἐφιππίον, ἡ σάγγη, τὸ ἔποχον [ἡ σέλλα] τὸ σάγμα, τὸ ἐπίσαγμα, ἡ ἀστράβη, τὸ σαγμαρίον [τὸ σαμάρι, τὸ σομάρι*]. **ohne** — **reiten**, ἐλαύνω ἐπὶ γυμοῦ τοῦ ἵππου. **aus dem** — **heben**, ἐκτραχηλίζω, καταρρίπτω ἀπὸ τοῦ ἵππου. **fest**

im — **sitzen**, κάθημαι στερεῶς ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου. (*fig.*) βαίνω ἐπὶ στερῶν βάσεων. (*fig.*) **in allen Sät'teln gerecht sein**, ἀριμῶς εἰς πάντα. — **baum**, *m.* (—es, *pl.* —bäume), ἡ ἀστράβη [τὸ καλτάκι τῆς σέλλας, τὸ σκραβέλι*]. — **decke**, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ἐπίσαγμα, τὸ ἐπίστρωμα. — **fest**, *adj.* στερεὸς ἐφ' ἵππου, ἔποχος. — **gut**, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ ζωστήρ, ὁ καταζώστης [τὸ κολάνι, ἡ γίγλα*, ἡ ἱγλα]. — **klassen**, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ ὑπηρεσίον. — **n**, *v. i. h.* ἐπίσαττω [σελλώνω, σαμαρόνω]. **zum** — **blasen**, σαλπίζω πρὸς ἐπίσαττον. — **pferd**, *n.* (—es, *pl.* —e), ὁ ἐπίσατόμενος ἵππος. — **zeug**, *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ συσκευὴ τοῦ ἐφιππίου, ἡ ἵπποσκευή [τὰ χάμουρα].

Satt'helt, *f.* (—), ἡ πληθυσμολογία, τὸ πληθυσμῖον, ὁ κόρος [ἡ χορτασιά].

Sät'tig-en, *v. i. h.* κορεννύω, χορτάζω [χορταίνω]. **sich** —, *v. r. h.* κορύννυμαι, χορτάζομαι [χορταίνω]. — **aus**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ χορτασιά, ἡ χορτασις. — **bis zum Überdruss**, ὁ κόρος.

Satt'ler, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ σαγματοποιός, ὁ ἡνιοποιός [ὁ σμαρᾶς, ὁ σαρᾶτσης]. — **arbeit**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἐργασία σαγματοποιοῦ. — **handwerk**, *n.* (—es), ἡ σαγματοποιία, ἡ ἡνιοποιία. — **meister**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ (τέλειος) σαγματοποιός.

Satt'sam, *adj.* ὑπεραρκετός, ὑπερκορής, ὑπέρχορος, κατακορής, κατάχορος, διακορής. —, *adv.* μέχρι κόρου, κατὰ κόρον, κατακόρως, ὑπερκόρως.

Saturel, *f.* (—), φυτὸν, ἡ θύμβρα, τὸ θύμβρον, ἡ θυμβραία [ἡ θρούμπε*, ἡ θρούμπη]. — **ärlig**, *adj.* θυμβρόδης.

Saturn, *m.* (—s), ὁ Κρόνος. — **Älten**, *pl.* τὰ Κρόνια, ἡ ἑορτὴ τοῦ Κρόνου.

Sat'yr, *m.* (—s, *pl.* —en), ὁ σάτυρος.

Sat'yre, *s.* Satire.

Sats, *m.* (—es, *pl.* Sät'tze), τὸ πῆδημα, ὁ πῆδος· τὸ βῆμα [ἡ ἀδρασκειά, ἡ ἀποδίασκειά*]. ἡ ὑποστάθμη, τὸ

μα, τὸ κατακάθισμα. ἡ στοι-
ησις, τὸ στοιχειοθέτημα. ἡ
ἴσσις, ἡ μελοποιία. ἡ τακτὴ
τὸ κατάθεμα, ἡ καταβολή·
γυρον, ἡ ὑποθήκη. ἡ περιο-
πράσις, ἡ περικοπή· τὸ
ἡ γονή, ἡ γονεία, ἡ γονο-
τὸ γέννημα.

m. (-es), -bildung, *f.* (—,
i), ἡ πλοκή, ἡ κατασκευὴ
γού. -löhe, *f.* (—), ἡ σύν-
-mehl, *s.* Stärkemehl.

f. (—, *pl.* -es), ὁ θεισμός.
γίμνη τιμή.

adv. ὀρμηδόν· πηδητικῶς
τά]. κατὰ περιόδους, κατὰ
εἰς.

. Save.

—, *pl.* -en & Säue), ἡ εὖς
ροῦνα, ἡ σκρόφα]. ὁ χοῖρος.
ausen, οἱ ἀγριόχοιροι. die
oi ἡμεροὶ χοῖροι.

adj. καθάριος, καθάριος [πα-
:] κομψός, εὐμορφος. (Iro-
λαμπρός, ἐξαισιος, ἐξαιρετος
; προκομμένος, χαριτω-
-keit, *f.* (—), ἡ καθαριότης,
κρότης [ἡ παστρικωσύνη]· ἡ
της, ἡ εὐμορφία.

h, *adj.* καθάριος, καθαρὸς
ικός]. προφυλακτικὸς, προσ-
: —, *adv.* καθαρῶς [πα-
]. προφυλακτικῶς.

v. i. h. καθαίρω, καθαρίζω
εἶω, ξεπαστρεύω]. -ung, *f.*
L -en), ἡ ἀποκάθαρσις [τὸ
ρῆμμα].

s, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὑοσκύα-
δ γουρουνοῦσι]. -bröt, *n.*
φυτόν, τὸ κυκλάμινον [τὸ λα-
ον].

: (—, *pl.* -n), τὸ ἔμβαμμα,
ὄκη [ἡ σάλτσα]. -narf, *m.*
L -narfe), τὸ ἐμβάφιον, τὸ
ἡ ἐμβάμματος.

ij, ὄξος, ὄξινο, ὄξινο [ξινός].
ογερός, ἐπίπνοος, ἐπίμοθος.

ch, τὸ ὀξύγαλα [τὸ γασούρι].
er Milch, ὀξύγαλκτινος. -es
lassen, ἡ ὀξύρεγμία [ἡ ξινίλα,

ἡ λαδέα*]. — machen, ὀξύνω,
ὀξοποιῶ. — werden, ὀξύνομαι,
ὀξίζω [ξινίζω, ξινίζω]. — sein,
ὀξίζω. — er Wein, ὁ ὀξίνος οἶνος
[τὸ ξειδόκρασον]· ὁ ἔκτροπιος οἶνος
[τὸ δραπέτι]. -e Miene, -es Ge-
sicht, ἡ ὀρμητὰ ὄψις, τὸ στρυ-
φνὸν βλέμμα, ὁ σκυθρωπασμός.

— sehen, σκυθρωπάζω, βλέπω
ὀρμηδόν, βλέπω κάρδαμα [κατσου-
φριάζω]. das wird mir — wer-
den, δυσχερὲς θά μοι ἀποβῆ [εἶνὸ
θά μοῦ βγῆ, θά μοῦ βγῆ ἀπὸ τῆ
μύττη]. Jemandem das Leben —
machen, καθιστάω τι τὸν βίον
πλήρη πικρίας [τοῦ ποτίζω πολλά
φαρμάκια]. er lässt es sich —
werden, πολλάς δυσχερίας ἔχει,
πολλὰ δυσκολίας ἀπάντᾳ, πολλά
φαρμάκια πίνει [πολλὰ κατέρπει*].
das kommt mir sehr — an,
πολὺ δυσχερὲς μοι φαίνεται τοῦτο.

-ampfer, *m.* (-s), φυτόν, ἡ ὀξάλις,
τὸ ἔφυλάπαθον, ἡ ὀξίς [ἡ ξινήθρα,
ἡ ξινίδα, τὸ ξινολάπαθον]. -bräuen,
m. (-s), τὸ ὀξωτὸν ἐψητόν. -brunnen,
m. (-s, *pl.* —), τὰ ὀξηρὰ ὕδατα, ἡ
μεταλλικὴ πηγὴ ἀνθρακικοῦ ὀξέτος.

Sauerel, *f.* (—, *pl.* -en), (*fam.*) ἡ
χοιρωδία, ἡ ὕδρα [ἡ γουρουνο-
σύνη, ἡ γουρουναριά].

Sauerklee, *m.* (-s), ἡ ὀξάλις [τὸ ξινο-
λάπαθον, ἡ ξινήθρα]. -säure, *f.*
(—), τὸ ὀξάλικόν ὀξύ. -sals, *n.*
(-es), τὸ ὀξάλικόν κάλι.

Sauerkraut, *n.* (-es), ἡ ὀξωτὴ κράμβη,
τὸ ὀξολάχανον [τὸ ξινολάχανον].

Säuerlich, *adj.* ὑπόξις, ὀξώδης, ὑπό-
ξινο, ὀξάλος [ξινούσιος]. -keit,
f. (—), τὸ ὑπόξι, τὸ ὑπόξινο.

Säuerling, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὀξίνος
οἶνος [τὸ ξειδόκρασον], τὸ μεταλλι-
κὸν ὕδωρ ἀνθρακικοῦ ὀξέτος.

Säueren, *v. i. h.* ὀξύνω [ξινίζω]· ὀξει-
δῶ. den Teig —, ζυμῶ, ἀνα-
ζυμῶ, προζυμῶν [ἀναπήζω*]. ge-
säuert, ζυμωτός [ἀναψαρός]. —,
n. (-s), ἡ ζύμωσις [τὸ ἀνάπημμα*].

Sauer-sals, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὀξύ
ἄλας. -sehen, *n.* (-s), ὁ σκυθρω-

πασμός, τὸ δριμύ βλέμμα, ἡ σκυθρωπότης [τὸ κατσούφρυσμα].
-stoff, m. (-es), τὸ ἔξυθνον. **-süss, adj.** ἔξυγλυκός [γλυκοξίνος]. **-teig, m. (-es, pl. -e),** ἡ ζύμη, τὸ ζύμασμα [τὸ προζύμι, τὸ ἀνάπημα*]. **-topf, m. (-es, pl. -töpfe),** (*fig. fam.*) ὁ ὄμφακας, ὁ ἄξινος [ὁ γρυνιάρης]. **-tölpisch, adj. (fam.)** σκυθρωπός [κατσούφρυσμένος].
Säu'erung, f. (-, pl. -en), ἡ ἄξυνσις [τὸ ξίνισμα].
Säu'erwein, m. (-s), ὁ ἔκτροπιος οἶνος [τὸ δραπέτι, τὸ ξειδόκρασον].
Säu'fänger, m. (-s, pl. —), ὁ καπροθήρας.
Säu'f'aus, m. (-), -brüder, m. (-s, pl. -brüder), ὁ φιλοπότης, ὁ πολυπότης, ὁ ποτίστατος [ὁ κρασοπατέρας, ὁ κρασοκανάτας, ὁ μεθύστακας, ἡ κρασοκανάτα*].
Säu'fen, v. t. ἢ. h. πίνω, ροφέω κτηνωδώς, πίνω ζωωδώς. (*fig.*) φιλοποτέω, πολυποτέω [κρασοπίνω, μεθοκοπᾶω, τὸ τσοῦω]. —, **n. (-s),** ἡ βόφρησις, ἡ πόσις. (*fig.*) ἡ φιλοποσία, ἡ πολυποσία [τὸ μεθοκοπί, τὸ κρασοπότι].
Säu'fer, m. (-s, pl. —), ὁ πολυπότης, ὁ φιλοπότης, ὁ ποτίστατος [ὁ κρασοπατέρας, ὁ μεθύστακας].
Säuf'erel', f. (-, pl. -en), ἡ πολυποσία, ἡ φιλοποσία [τὸ μεθοκοπί].
Säu'ferin, f. (-, pl. -nen), ἡ φιλοπότις, ἡ πολυπότις [ἡ μεθύστρα].
Säu'ferwähnsinn, m. (-es), ἡ ποτικὴ παραφροσύνη, ἡ φρενίτις τῆς μέθης.
Säu'f'geiß, n. (-es, pl. -e), ὁ πότος, ὁ κώθων [τὸ μεθοκοπί]. **-schwester, f. (-, pl. -n),** ἡ φιλοπότις [ἡ μεθύστρα].
Säu'g'amme, f. (-, pl. -n), ἡ θηλάστρια [ἡ βυζάστρα].
Säu'gen, v. t. ἢ. ἢ. h. μύζω, μυζᾶω [βυζάνω] βδάλω, πιπίζω, »πιπιλίζω«. **an der Mutterbrust —,** θηλάζω τὸν μαστόν. —, **n. (-s),** ἡ βδάλις, ὁ θηλασμός, »τὸ πιπιλισμα«.

Säu'gen, v. t. ἢ. h. θηλάζω, τρεφέω, γαλακτουχέω [βυζάνω]. —, **n. (-s),** ὁ θηλασμός, ἡ γαλακτουχία.
Säu'gerin, f. (-, pl. -nen), ἡ θηλάστρια [ἡ βυζάστρα].
Säu'gethier, n. (-s, pl. -e), τὸ θηλαστικὸν ζῷον.
Säu'g'ling, m. (-s, pl. -e), τὸ γαλαθνὸν τέκνον, ὁ θηλαζόμενος, ὁ γαλακτουχοόμενος [τὸ βυζανάρτιον].
Säu'g'pumpe, f. (-, pl. -n), ἡ ἀναρροφητικὴ ἀντλία. **-röhre, f. (-, pl. -n),** ὁ ἀναρροφητικὸς σωλήν. **-rüssel, m. (-s, pl. —),** ἡ ἀναμυζητικὴ προβοσκία.
Säu'hirt, m. (-en, pl. -en), ὁ συβήτης, ὁ ὑβοσκοός, ὁ χοιροβοσκός. **-in, f. (-, pl. -nen),** ἡ συβήτρια, ἡ χοιροβοσκός.
Säu'isch, adj. ὑώθης, ἕϊνος, χοιρώθης ρυπαρός, ἀκάθαρτος [βρωμικός].
Säu'jagd, f. (-, pl. -en), ἡ θήρα τῶν ἀγριοχοίρων. **-kerl, m. (-s, pl. -e),** (*fam.*) ὁ χοίρος, ὁ βρωμόχοιρος. **-lache, f. (-, pl. -n),** ἡ κυλιστρα, ἡ χοιροκυλιστρα.
Säu'le, f. (-, pl. -n), ὁ κίων, ἡ στήλη [ἡ κολώνα] ὁ στυλοε. **eine — errichten,** ἀνίσταω στήλην.
Säu'len-artig, -förmig, adj. κιονοειδής, στυλοειδής. **-fuss, m. (-es, pl. -füsse),** ἡ βάσις στήλης, ὁ στυλοβάτης. **-gang, m. (-es, pl. -gänge),** τὸ περίστυλον, τὸ περίστυπον, ὁ περίστυλος, ὁ περίστυον. **bedeckt —,** ὁ ξυστός. **-halle, f. (-, pl. -n),** ἡ στοά, ἡ παστάς. **-hals, m. (-es),** τὸ ὑποτραχήλιον στήλης. **-heilige, m. (-n, pl. -n),** ὁ στυλίτης (ἄγιος). **-kapitäl, n. (-s, pl. -e), -kopf, m. (-es, pl. -köpfe),** τὸ κιονόκρανον [τὸ κεφαλοκίλιον]. **-ordnung, f. (-, pl. -en),** ὁ ῥυθμός (στηλῶν). **-schaft, m. (-es, pl. -e),** τὸ σῶμα στήλης. **-stuhl, m. (-s, pl. -stühle),** ὁ στυλοβάτης. **-weite, f. (-, pl. -n),** τὸ μεσοστυλίον, τὸ μεσοστυλον.
Saum, m. (-es, pl. Säume), τὸ κράσπεδον, ἡ πέξα, ἡ περιρραφή [ἡ οὔγια, ὁ ποδόγυρος, τὸ γυροπόδι].

- Säu'men**, *v. i. h.* κρασπεδῶω, περιρρίπτω [στρογγυλῶω, πιμπιλίζω]. —, *v. i. h.* βραδύνω, χρονίζω [ἀργῶ].
- Säu'mer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βραδύνων, ὁ καθυστερῶν.
- Säu'mesel**, *s.* Packesel.
- Säu'mig**, *adj.* βραδύς, ὀκνός [ἀκαμάτης].
- Säu'mnäht**, *f.* (—, *pl.* -nähte), ἡ περιρραφή [τὸ στρήψιμα*].
- Säu'mniss**, *f.* (—, *pl.* -e), ἡ βραδύτης.
- Säu'm-pferd**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ σκευοφόρος ἵππος. -sattel, *m.* (-s, *pl.* -sättel), τὸ σαγμαρίον [τὸ σαμάρι]. -sellig, *adj.* ὀκνός, βραδύς [ἀκαμάτης, ἀργός]. -er Schuldner, ὁ καθυστερῶν χρεώστης. -selligkeit, *f.* (—), ἡ βραδύτης, ὁ ὀκνος [ἡ ἀκαματωσύνη]. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὑποζόγιον, τὸ σκευοφόρον ζῷον, *s.* Lastthier.
- Sau'rüssel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ῥύγχος [τὸ μούτταρον].
- Säu're**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὀξύτης [ἡ ξινάδα]. τὸ ἔξύ. Kohlen-, Schwefel-, Salz-, Essig-, τὸ ἀνθρακικόν, θεικόν, ὑδροχλωρικόν, ὀξικόν ἔξύ.
- Saus**, *m.* (-es), ὁ θόρυβος, ἡ βοή. in — und Braus leben, ζῶ ἐν πᾶσι λαγῶσι, διάγω βίον ἄσωτον.
- Säu'seln**, *v. i. h.* ψιθυρίζω, κελαρῶζω. —, *n.* (-s), ἡ ψιθυρισμός, ὁ φλοῖστος.
- Säu'sen**, *v. i. h.* ροιζέω, βομβέω [σφουρίζω, σβουρίζω*]. es saust mir in den Ohren, τὰ ὠτιά μοι βομβοῦσι [τ' αὐτιά μου σβουρίζουν]. (angesaust kommen, ἐρχομαι ροιζηδόν, ἐπέρχομαι βομβῶν. —, *n.* (-s), ὁ ροῖζος, ἡ βοή [τὸ σφύρισμα, τὸ σβούρισμα*]. -d, *adj.* βοιζῶδης, βομβῶν.
- Säu'sewind**, *m.* (-es), (*fig. fam.*) ὁ ἐξημιμένη κεφαλή, ὁ καπνοκέφαλος.
- Säu'stall**, *m.* (-s, *pl.* -ställe), τὸ ὑοφορβεῖον [τὸ γουρουναρειόν, ὁ
- χοιρόκουμος*]. -treiber, *m.* (-s, *pl.* —), *s.* Sauhirt. -wirthschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ χοιρωδία [τὸ γουρουναρειόν, ἡ γουρουναρειά].
- Sä've**, *m.* (-s), ὁ Σαοῦος, ὁ Σάος (ποταμός).
- Sblir're**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ (ἄλλοτε ἐν Ἰταλίᾳ) κλητήρ, ὁ δορυφόρος.
- Se'a'la**, *f.* (—, *pl.* Se'a'len), ἡ βαθμολογικὴ κλίμαξ· ἡ διατονικὴ κλίμαξ.
- Se'e'ne**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σκηνή-ριέ, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ σκηνώμα.
- Se'e'nisch**, *adj.* σκηνηκός. — darstellen, δραματοποιεῖω.
- Scep'ter**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σκῆπτρον.
- Schaaf**, **Schaale**, **Schaam**, **Schaar**, *s.* Schaf, Schale, Scham, Schar.
- Schab'bes**, *m.* (—), τὸ σάββατον, *s.* Sabbath.
- Schä'be**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σιλφη, ἡ τίλφη [ἡ βρωμοῦσα]. ἡ ἔστρα, τὸ ἔστρον, *s.* Schabeisen.
- Schä'be**, *f.* (—), ἡ ψάρα, *s.* Grind.
- Schä'b-eisen**, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔυστήρ, τὸ ἔστρον, ἡ ἔστρα. -messer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ξυτήλη, τὸ κνήστρον, ἡ κνήστις [τὸ σμιλᾶρι, ὁ γλύφτης*].
- Schä'ben**, *v. i. h.* ἔτω, ἔσω. —, *n.* (-s), ἡ ἔστis, ὁ ἔσωμός, ἡ ἔστis [τὸ ἔσωσιμον]. -kraut, *n.* (-es), φυτὸν, ὁ φλόμος* [ὁ σφλόμος].
- Schä'ber-nack**, *m.* (-s, *pl.* -e), (*fam.*) ἡ ἀχρειότης [ἡ μαγγεία]. ὁ ἀχρειος, ὁ ἀχρειολόγος [ὁ μάγγις]. -nacklich, *adj.* ἀχρειος, φαῦλος [μαγγικός].
- Schä'big**, *adj.* ψωραλέος.
- Schabl'ne**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐκπίεστρον, ὁ τύπος.
- Schab'rä'cke**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπίπτιον στρώμα [ἡ σαμπράκα].
- Schä'b'sel**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἔξωμα, τὸ ἔξωμα, τὸ ἔξωμάτιον.
- Schach**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σάχης (τῆς Περσίας).
- Schach**, *n.* (-s), τὸ ζατρίκιον [τὸ σαντρίκι, τὸ σκάκι]. ἡ ἔφοδος, ἡ ἐπίθεσις (κατὰ τοῦ βασιλέως). — spielen, ζατρίκιζω. Jemandem — bieten, ἐπιτίθεμαι τινι. — und

- matt**, ἀποκεκλεισμένος· ὀλοσχερῶς ἤττημένος. im — halten, παρὰ τὸν στρατηγηματὰ τινος.
- Schach'brett**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀβάκιον ζατρίκιου.
- Schä'cher**, -handel, *m.* (-s), τὸ εὐτελὲς μικρεμπόριον, ἢ παλιγκαπηλεύα.
- Schä'cher**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ληστής· ὁ κακούργος. armer —, ὁ κακόμοιρος [ὁ φουκαρᾶς].
- Schä'cher-er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πεζέμπορος, ὁ μικροπραγματευτής. -n, *v. i. h.* μετέρχομαι εὐτελὲς μικρεμπόριον, παλιγκαπηλεύω.
- Schack'feld**, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ χώρος ἀβακίου, ἢ εὐρυχωρία. -figür, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ πεσοῦς ζατρίκιου. -matt, *adj.* ἀποκεκλεισμένος, κατάκλειστος· καταβεβημένος, κατάκοπος. -spiel, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ζατρίκιον [τὸ σαντρίκι, τὸ σκάκι]. -spieler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ζατρίκιστής.
- Schacht**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σήραξ, ἢ σὺριξ.
- Schäch'tel**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κιβώτιον, τὸ κιβωτάριον [τὸ κουτί]. (*fig. fam.*) eine alte —, τὸ σκελετωδὲς γραΐδιον [ἢ φουκαρά*, ἢ καρκατίνα*, ἢ παληοπροβιά*, ἢ μπαμπόγρηα, ἢ παληόγρηα, ἢ κυράτσα].
- Schäch'telchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θήκιον, τὸ κιβωτάριον, τὸ καψάκιον [τὸ κουτάκι].
- Schäch'tel-deckel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σκέπασμα κιβωταρίου. -halm, *m.* (-s, *pl.* -e), φυτὸν, ἢ ἵππουρις. -mann, *m.* (-es, *pl.* -leute), ὁ θηκοπώλης.
- Schäch'ten**, *v. i. h.* σφάζω.
- Schäch'ter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐβραῖος σφαγεύς.
- Schach'süg**, *m.* (-es, *pl.* -züge), ἡ κίνησις πεσοῦ.
- Schä'de**, *m.* (-ns, *pl.* Schä'den), ἢ βλάβη, τὸ βλάβος* ἢ ζημία [ἢ ἐζημιά*]. τὸ κακόν. -n anrichten, προξενέω βλάβην. -n nehmen, zu -n kommen, βλάπτομαι. zum -n ge-
- reichen, -n bringen, βλάπτω, ἐπιφέρω βλάβην. mit -n verkaufen, πωλέω ἐπιζημίως, ἐπιδραβῶς. -n bei etwas haben, leiden, ζημιόδομαι εἰς τι. zu meinem -n, πρὸς βλάβην μου, πρὸς ζημίαν μου. das ist —! κρίμα! ἀμαρτία! εἶνε λυπηρόν. es ist — dass ich ihn nicht gesehen habe, κρίμα ὅτι δὲν τὸν εἶδον. — um die Mühe, κρίμα εἰς τὸν κόπον. das ist ein alter -n, αὐτὸ εἶνε παλαιὸν κακόν. ohne -n, ἀβλαβῶς. mit -n, ἐπιδραβῶς, ἐπιζημίως. zum -n, ἐπιβλάβη, ἐπιζημία, πρὸς βλάβην. durch -n klug werden, μανθάνω παθών. -n macht klug, durch -n wird man klug, πάθος μάθος, τὰ παθήματα γίνονται μαθήματα. ohne -n davon kommen, ἀπαλλάττομαι σφός ἀβλαβής.
- Schä'del**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κρανίον [τὸ καύκαλον]. -böhler, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ χειρουργικὸν τρύπανον. -lehre, *f.* (—), ἡ φρενολογία· ἡ κρανιοσκοπία. -stätte, *f.* (—), ὁ Κρανίου τόπος, ὁ Γολγοθᾶς.
- Schä'den**, *m.* (-s, *pl.* Schä'den), *s.* Schade.
- Schä'den**, *v. i. h.* βλάπτω· ζημιόω. es schadet nichts, δὲν βλάπτει [δὲν πειράζει]· ἀδιάφορον. was schadet es? καὶ τί πρὸς τοῦτο; καὶ τί βλάπτει; καὶ τί πειράζει; τί βλάπτει; τί πειράζει; τί πρὸς τοῦτο; das wird dir nichts —, αὐτὸ δὲν θά σε βλάψῃ. -ersatz, *m.* (-es), ἡ ἀποζημίωσις. -freude, *f.* (—), ἡ ἐπιχαίρεκακία, ἡ χαίρεκακία. — über etwas haben, (ἐπι)χαίρεκακέω τινί. -stüb, *adj.* ἐπιχαίρεκακος, χαίρεκακος. — über etwas sein, ἐπιγαίρεκακέω τινί.
- Schäd'haft**, *adj.* βεβλαμμένος. -igkeitt, *f.* (—), ἡ βεβλαμμένη ιδιότης· ἡ σαδρότης.
- Schä'digen**, *v. i. h.* βλάπτω.
- Schäd'lich**, *adj.* βλαβερός, ἐπιβλαβής, βλαπτικός· ἐπιζήμιος. -kelt, *f.* (—), ἡ βλαβερότης· τὸ ἐπιζήμιον.

Schäd'los, *adj.* ἀβλαβής ἀζημιός, ἀζημιώτος. — halten, ἀποζημιώω. —haltung, *f.* (—), ἡ ἀποζημιώσις.

Schäf, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), τὸ πρόβατον [τὸ φρέζ', τὸ σφακτόν]. (*fig. fam.*) τὸ πρόβατον, τὸ κτήνος [τὸ ζωντόβολον, τὸ κουτούκι].

Schäf'artig, *adj.* προβατώδης. —bock, *m.* (—*s*, *pl.* —böcke), ὁ κριός.

Schäf'chen, *n.* (—*s*, *pl.* —), τὸ προβάτιον [τὸ προβατάκι]. τὸ ἀρνακοειδὲς νέφος. (*fig.*) sein — ins Trockne gebracht haben, ἀπέχειρα τὰ πρόβατα, εἶμαι ἐξησφαλισμένος [ἔχω δεμένον τὸν γαῖδαρόν μου].

Schäfer, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ προβατοβοσκός, ὁ προβατεύς. —el, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ ἐπαύλιον, ἡ μάνδρα, τὸ προβατοκομειόν. —gedicht, *n.* (—*s*, *pl.* —e), τὸ βουκολικὸν ᾄσμα, τὸ εἰδύλλιον. —hund, *m.* (—*s*, *pl.* —e), ὁ ποιμνίτης κύων, ὁ ποιμενικὸς κύων. —hütte, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ποιμενικὴ σπηνή [ἡ στάνη, τὸ βοσκόπιτον*]. —in, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ ποιμενίς, ἡ βοσκός, ἢ ἡ βοσκοπούλα. —leben, *n.* (—*s*), ὁ ποιμενικὸς βίος. —lied, *n.* (—*s*, *pl.* —er), τὸ ποιμενικὸν ᾄσμα. —mädchen, *n.* (—*s*, *pl.* —), ἡ ποιμενίς, ἢ ἡ βοσκοπούλα. —spiel, *n.* (—*s*, *pl.* —e), τὸ ποιμενικὸν δράμα. —stab, *m.* s. Hirtenstab. —stunde, *f.* (—, *pl.* —n), (*fig.*) ἡ δαριστός, ὁ ὄραρος, ἡ ὄρα ἐραστών. —tasche, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ποιμενικὴ πήρα, τὸ βοσκοσάκκουλον* [τὸ ταγάρ].

Schäffell, *n.* (—*s*, *pl.* —e), τὸ προβάτειον δέρμα, τὸ κώδιον [ἡ προβεία].

Schaff'en, *v. t. ir. h.* δημιουργεῖω, πλάσσω, παράγω, γεννάω. er ist dazu nicht geschaffen, δὲν εἶνε πεπλασμένος (φύσει πεποιτημένος) πρὸς τοῦτο. ein —der Geist, γόνιμος νοῦς. —e Kraft, ἡ παραγωγὸς δύναμις. —, *v. t. & i. h.* ποιῶ, πράττω, ἐργάζομαι. πορίζω, ἐκπορίζω, προμηθεύω, παρέχω, μετακορίζω, μεταφέρω. mit Ihnen

habe ich nichts zu —, οὐδὲν ἔχω τὸ κοινὸν πρὸς ὑμᾶς [δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε μεῖς]. was habe ich damit zu —? τί μοι πρὸς τοῦτο; er macht uns viel zu —, πολλὰς παρέχει ἡμῖν οὗτος δυσχερείας. Hilfe —, παρέχω βοήθειαν. Rath —, ἐξεύρισκα μέσον. er weiss überall Rath zu —, πανταχοῦ εὕρισκει μέσον θαλαπείας. sich selbst Recht —, διεκδικεῖω τὰ δίκαιά μου. etwas an Ort und Stelle —, φέρω τι εἰς τὸν πρὸς ὄρον. aus dem Hause —, ἐξάγω ἐκ τῆς οἰκίας. vom Halse —, ἀπαλλάττομαι τινος. etwas aus dem Wege —, παραμερίζω, ἀπομακρύνω τι. sich mit etwas zu — machen, καταγίνομαι εἰς τι. —, *n.* (—*s*), ἡ δημιουργίσις, ἡ δημιουργία ἢ ἀπεργασία. ὁ πορισμός, ἡ προμήθεισις. —, *adj.* δημιουργός γόνιμος, παραγωγός.

Schaff'fleisch, *n.* (—*s*), τὸ προβάτειον κρέας, τὸ πρόβειον κρέας.

Schaff'ner, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἐπιμελητής, ὁ ἐπιστάτης. ὁ ἀμαθηγός.

Schaffot, *s.* Schafot(t).

Schaf'garbe, *f.* (—, *pl.* —n), φυτὸν τὸ ἀγήρατον, ὁ μικρὸς χυλιόφυλλος. wollige —, ὁ ἀγίλλιος. —händler, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ προβατέμπορος, ὁ προβατοκάπηλος. —herde, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ποίμνιον, ἡ ἀγέλη προβάτων [τὸ προβατοκούραδον*]. —hirt, *m.* (—*s*, *pl.* —en), ὁ προβατοβοσκός. —hürde, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ μάνδρα προβάτων, ἡ προβατόστασις. —husten, *m.* (—*s*), ὁ βραγχώδης βήξις. —käse, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ προβάτειος τυρὸς [τὸ πρόβειον τυρί]. —laus, *f.* (—, *pl.* —läuse), ὁ κρότων [τὸ τσιμποῦρι, ὁ μάντακας*]. —leder, *n.* (—*s*), τὸ προβάτειον δέρμα. —lorbeer, *m.* (—*s*, *pl.* —n), ὁ σπύραδος, ἡ σφυράς [ἡ τριβηλιά, ἡ βερβελέθρα*]. —milch, *f.* (—), τὸ προβάτειον [πρόβειον] γάλα. —mist, *m.* (—*s*), ἡ προβάτειος κόπρος, *s.* Schafloerbeer. —mutter,

- f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ ἀμνάς [ἡ προβοτίνα]. *alte* —, γραῖα ἀμνάς [ἡ γεροντοπροβατίνα].
- Schafot(t)**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐκρίωμα.
- Schaf-pels**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κώδιον, ἡ μηλωτή [ἡ προβατόγούνα].
- schere, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ψαλὶς κουράς. -schärer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κουρευτὴς προβάτων. -schür, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κουρά προβάτων.
- Schafs-kopf**, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), (*fig.*) ὁ ἀμνοκῶν, ὁ προβατόνους, ὁ βούβαλος, ὁ βλάξ, ὁ ἡλίθιος [τὸ ζωντόβολον, ὁ κουτεντέξ].
- Schaf-stall**, *m.* (-s, *pl.* -ställe), ὁ προβατῶν, τὸ προβατοστάσιον, ἡ μάνδρα προβάτων. -stand, *m.* (-es), ἡ προβατεία.
- Schafft**, *m.* (-es, *pl.* Schäf'te), τὸ ξυστόν, ἡ ἀκτηρίς, τὸ κοντάκιον· ὁ στύραξ, τὸ κοντάριον. ὁ καυλός [τὸ κοτσάνι]· τὸ στέλεχος, ὁ κορμός.
- Schäf'ten**, *v. i. h.* ἐξαρτίζω διὰ κοντακίου.
- Schäf'trift**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ μηλόβοτος ἀγρός, ἡ βοσκή προβάτων.
- vieh, *n.* (-es), τὰ πρόβατα [τὰ φῆξά*]. -wasser, *n.* (-s), ὁ πρόφορος. -weide, *f.* (—, *pl.* -n), *s.* Schaftrift. -wolle, *f.* (—), ὁ προβάτειος μαλλός. -sucht, *f.* (—), ἡ προβατεία, ἡ προβατευτική. — treiben, προβατεύω. -züchter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προβατευτής, ὁ προβατοτρόφος.
- Schäh!**, *m. s.* Shawl.
- Schäh'kal**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ θῶς, ὁ χρυσόλυκος [τὸ τσακάλι].
- Schäh'ker**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκωπτῆς, ὁ σκώπτης, ὁ βωμολόχος [ὁ χωρατατζής, ὁ μασκαρατζής]· *s.* Schächer. -el, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παιγνία, ἡ βωμολοχία, ἡ ἀστειοσύνη, ἡ ἀσειότης [ὁ χωρατάς, τὸ μασκάρισμα]. -n, *v. i. h.* βωμολογέω, ἀσειέζομαι, παίζω [χωρατεύω].
- Schäl**, *adj.* ἔωλος [μπαγατίκος]· ἀνούσιος, ἀηθής, «ἀνοστός» [σαχλός].
- Schäl'chen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ φιάλιον, ἡ φιαλὶς, τὸ λεκίδιον, τὸ λεκάριον [τὸ φλυτζανάκι, τὸ τασάκι].
- Schäl'le**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λέπος, τὸ κέλφος, τὸ ὄστρακον [ἡ φλοῦδα, τὸ καύκαλον]. τὸ φιάλιον, ἡ φιάλη, τὸ τρύβλιον [τὸ φλυτζάνι, τὸ τσί]. *kalte* —, *s.* Kaltschale.
- Schäl'en**, *v. i. h.* ἀπολέπω, ἐκλέπω, περιλέπω, ἀπολοπίζω, ἐκλοπίζω [ἐξφλουδίζω]. *sich* —, *v. r. h.* ἀπολεπίζομαι, ἐκλεπίζομαι [ἐξφλουδίζομαι]. —, *n.* (-s), ὁ περιφλοισμός, ὁ φλοισμός [τὸ ἐξφλουδίσμα].
- Schäl'en-frucht**, *f.* (—, *pl.* -früchte), ὁ κελυφανώδης καρπός. -gehäuse, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὄστρακον [τὸ καύκαλον]. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὄστρακόδερμον ζῷον.
- Schäl'lg**, *adj.* κελυφανώδης· ὑμένοστρακος, σκληρόδερμος, ὄστρακόδερμος.
- Schalk**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πανουργός, τὸ περίτρημμα [ὁ κατεργάτης, ὁ μαριόλος*]. -haft, *adj.* πανουργός· «πονηρός» [κατεργάτης, μαργόλος*]. -haftigkeit, -heit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πανουργία [ἡ κατεργαρία, ἡ κατεργαρωσύνη]. -sknecht, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πονηρὸς δοῦλος. -snarr, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κόβαλος, ὁ βωμολόχος [ὁ καταγκιόλης, ὁ μασκαρατζής].
- Schall**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἤχος· ἡ ἤχη, τὸ ἤχημα.
- Schall-becken**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κύμβαλον. -böden, *s.* Resonanzboden. -brechung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διάθλασις τοῦ ἤχου. *Lehre von der* —, ἡ διακουστική.
- Schallen**, *v. i. h.* ἤχέω· ἀντηγέω, ἀναπέμπω ἤχον. —, *n.* (-s), ἡ ἤχησις, τὸ ἤχημα. -d, *adj.* ἤχῶδης, ἤχηεις. -es Gelächter, γέλως καπυρός, ὁ καρχασμός. *in ein -es Gelächter ausbrechen*, ἐκρηγνύομαι εἰς γέλωτα, ἀνακαγγάζω [μπήγω τὰ γέλια].
- Schall-glas**, *n.* (-es, *pl.* -gläser), ἡ ἀναχλαστική ὕαλος. -lehre, *f.* (—),

ουατική. -loch, *n.* (-es, *pl.* *r.*), ή όπη ή χου. -messer, *m.* *l.* —, τὸ ήχόμετρον. -welle, *, pl.* -n), ή κόμανσις τοῦ τὸ ήκώδες κύμα.

, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ποιμενιλλός, ή σφριγέ [ή φλογέρα, ή ύρα*] *s.* Oboë. -pfelzer, *m.* *l.* —), ὁ καλαμοβόας.

, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ άσκα-ν (κρόμμυον) [τὸ σχορδόπρα-

, *v. i. h.* mit etwas —, δια-ομαι, διαθέτω τι, κάμνω *v.* τιος. Jemandem mit et-frei — lassen, άφίνω τιή *ipran* διαχειρίσθαι τιος. nach-*ben* — und walten, δια-ομαι κατά βούλησιν, έχω τήν *αν* τὸν λύειν και δεσμεΐν, *και* δένω [δίνω και παίρνω]. *er*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ άστρα-*ιον* ζφον.

ih, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ έμβό-*ετος*, τὸ δισκετον έτος. -tag, *s,* *pl.* -e), ή έμβόλιμος ήμέρα. *ie*, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ λέμβος *v)* ή έφοκίς, τὸ έφολκίον *οιάριον*.

f. (-, ή αιδώς ή αίσχύνη, *ροπή*. τὸ αιδόιον. *die* — *ab-* *der* — *bar* werden, άπο- *την* αιδώ, άπαισχύνομαι *αντρέπομαι**, ξεδιαντρέπομαι]. *t* alle — abgelegt, άπόλεσε *αιδώ*. *aus* —, *vor* —, *όπ* *νης*, *άπό έντροπήνε.

tsen, *f. pl.* οί βουβώνες. *, s.* Schemel.

men, *v. r. h.* αίσχύνομαι, *ομαι*. (vor Jemandem, τινά *etwas*, επί τι, διά τι *Jes*. *es*, διά τινα *einer* Sache, *i.*) sich nicht —, άναισχυν- *άπαναισχυντέω*.

sühl, *n.* (-s, *pl.* -e), ή αιδώς, *σθημα* τής αιδούς. -glied, *n.* *pl.* -er), τὸ αιδόιον. -gürtel, *m.* *il.* —), τὸ διάζωμα, ή περι-

ζώστρα, τὸ περιζώμα. -haare, *n.* *pl.* τὸ έπίσιον, τὸ έφίβριον, *αι* *τρίχες* τοῦ αιδόιου. -haft, *adj.* *αίσχυντηλός*, *αίσχυντηρός* [έντρο- *παλός*]. -haftigkeit, *f.* (-), ή *αι-* *σχυντηλία*, τὸ *αίσχυντηλόν*, ή *αι-* *σχυντηλότης*, ή *αΐδημοσύνη*. -lās, *adj.* *άναίσχυντος*, *άναΐδής* [άδιάν- *τροπος*, *ξετσυπωμένος**]. — *werden*, *άπαισχύνομαι*, *άπαναισχυντέω* [άπο- *διαντρέπομαι**, *ξεδιαντρέπομαι*]. sich — *benennen*, *άναΐδεύομαι*, *άνα-* *σχυντέω*. -lāsigkeit, *f.* (-), ή *άνα-* *σχυντία*, ή *άναΐδεια* [ή *άδιαντροπία*]. -röth, *adj.* *έρυθριών* (*όπ* *αΐδούς*). — *werden*, *έρυθριών*. -röthe, *f.* (-), ή *έρυθρίασις*. -stalle, *m. pl.* *τά* *αΐδοΐα*, *τά* *κρύφια* *μέλη*.

Schand'bar, *adj.* *έπονείδιστος*, *άτιμω-* *τικός*. -barkelt, *f.* (-), ή *άτιμία*, ή *αίσχροτής*. -bühne, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ *μιαρός*, ὁ *παγκάκιστος*, ὁ *άλά-* *στωρ*.

Schande, *f.* (-), ή *αΐσχύνη*, τὸ *αΐ-* *σχος*, ή *καταισχύνη*, ή *έντροπή* ή *άτιμία* [ή *μομπή**]. *das* *ist* *mir* *keine* —, *αὐτό* *δέν* *με* *καταισχύνει*. *Jemandem* — *machen*, *καται-* *σχύνω* *τινά*. *zur* — *gereichen*, *άποβαίνω* *άτιμωτικός*. *ich* *ge-* *stehe* *es* *zu* *meiner* —, τὸ *όμο-* *λογώ* *πρός* *αΐσχος* *μου*. *es* *ist* *eine* —, *εΐνε* *αΐσχος*. *zu* — *n* *gehen*, *άφανίζομαι*. *zu* — *n* *machen*, *κα-* *ταισχύνω* *καταστρέφω*, *άφανίζω*, *φθείρω*. *sich* *zu* — *n* *laufen*, *άφανί-* *ζομαι* *τρέχων* [άποσταίνομαι]. *zu* — *n* *reiten*, *άφανίζω*, *κατατρέφω* *έποχούμενος* [πεθαίνω *ς* *τήν* *κα-* *βάλλα*]. *Armuth* *ist* *keine* —, ή *πενία* *δέν* *εΐνε* *όνειδος*.

Schänden, *v. i. h.* *αΐσχύνω*, *καται-* *σχύνω*, *άτιμάζω*. *Armuth* *schändet* *nicht*, ή *πενία* *δέν* *εΐνε* *όνειδος*. *Jemandem* *das* *Gesicht* —, *παρα-* *μορφό(ν)ω*, *άσχημίζω* *τὸ* *πρόσωπόν* *τιος*. *eine* *Bildsäule* —, *άκρω-* *τηριάζω* *άγαλμα*. *sich* —, *v. r. h.* *καταισχύνομαι*, *άτιμάζω* *εμαυτόν*.

- Schän'der**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κατασχυντήρ, ὁ αἰσχυντήρ, ὁ ἀτιμασθῆς· ὁ φθορεὺς, ὁ διαφθορεὺς.
- Schänd'-fleck**, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ κηλὶς αἰσχους· τὸ δνειδος, τὸ στίγμα, ὁ μῶμος [ἡ μομπή*]. einen — anhängen, περιάπτω δνειδος. den — auslöschen, ἀποτρέβω τὸ δνειδος. -geld, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐπονειδιστον κέρδος, ἡ αἰσχροκέρδεια. -gemälde, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ αἰσχρὰ εἰκὼν. -kerl, *m.* (-es, *pl.* -e), *s.* Schandbube.
- Schänd'lich**, *adj.* ἐπονειδιστος, ἀτιμητικός, ἀτιμος [πομπιασμένος]. das ist — von ihm, τοῦτο εἶνε αἰσχος ἐκ μέρους του. -e Rede, ἡ αἰσχρολογία, ἡ αἰσχρορρημοσύνη. -e Reden führen, αἰσχρολογεῖω, αἰσχρορρημονεῖω. -keit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀσχημοσύνη, ἡ αἰσχύρτης, τὸ αἰσχος.
- Schänd'lich**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ αἰσχρὸν ἄσμα. -mäÙ, *n.* (-s, *pl.* -mäÙer), τὸ στίγμα, τὸ δνειδος. der ein — an sich trägt, ὁ στιγματίας, ὁ στιγμοφόρος. -maul, *n.* (-s, *pl.* -mäÙler), ὁ, ἡ αἰσχρολόγος, ὁ, ἡ αἰσχρορρήμων. ein — haben, αἰσχρολογεῖω, αἰσχρορρημονεῖω, αἰσχροπέτω. -name, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ ἄτιμον ὄνομα. -pfähÙ, *m.* (-s, *pl.* -pfähÙe), ἡ στήλη δνειδους. durch den — brandmarken, στηλιτεύω. -rede, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ αἰσχρολογία, ἡ αἰσχρορρημοσύνη. -n führen, αἰσχρορρημονεῖω, αἰσχροπέτω, αἰσχρολογεῖω. -säÙle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ στήλη δνειδους, *s.* Schandpfahl. -schrift, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐπονειδιστον φυλλάδιον, ἡ συλλογραφία, ἡ αἰσχρογραφία. -thät, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αἰσχροποιία, ἡ αἰσχροουργία, ἡ αἰσχρὰ πράξις.
- Schän'dung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀτιμωσις, ἡ κατασχύννη.
- Schänd'-weib**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ αἰσχρὸν γύναιον. -weibchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ στίγμα, *s.* Schandmal.
- Schank**, *m.* (-es, *pl.* Schän'ke), τὸ καπηλαίον [τὸ καπηλαίον, ἡ ταβέρνα] ἡ καπηλαία.
- Schän'ker**, *m.* (-s), τὸ συμφιλιτῶν ἔλκος.
- Schän's'-arbeit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ χαρακοποιία, ἡ ὀχυρωματοποιία ἡ σκαπανεία. -arbeiter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐργάτης ὀχυρωματοποιίας, ὁ χαρακοποιός· ὁ σκαπανεύς.
- Schän'ze**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὀχύρωμα, τὸ χαράκωμα, τὸ πρόχωμα. (*fig.*) etwas in die — schlagen, παρακινδυνεύω, διακυβεύω, ριψοκινδυνεύω. -n, *v. i. h.* ἐγείρω πρόχωμα, χαρακοποιεῖω. (*fig.*) ἐργάζομαι βαρῶς, μοχθῶ. —, *n.* (-s), ὁ χαρακισμός, ἡ χαρακοποιία.
- Schän's'-gräber**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ταφωρύχος, ὁ χαρακοποιός, ὁ ὀχυρωματοποιός ὁ σκαπανεύς. -keld, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ διαφθέρωμα, ὁ θώραξ πλοίου. -kerb, *m.* (-es, *pl.* -körbe), ὁ φορμός, ὁ κάρφος προχώματος. -pfähÙ, *m.* (-s, *pl.* -pfähÙe), ὁ σκόλοψ προχώματος. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πρόχωμα, τὸ χαράκωμα, τὸ ὀχύρωμα.
- Schär**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀγέλη· ἡ ὄμας. ἡ ὕνις, *s.* Pflugschar. in — en, ἀγεληδόν, σιπηδόν.
- Schär'beck**, *m.* (-s), ἡ στομακάχη [τὸ σκορβοῦτο].
- sich Schär'en, *v. r. h.* συναγελάζομαι, συναθροίζομαι ἀγεληδόν.
- Schär'enweise**, *adv.* ἀγεληδόν, σιπηδόν [κουραδιαστά*].
- Scharf**, *adj.* (*Comparativ* schär'fer, *Superlativ* schär'fst), ὀξύς· ὀξύστομος, αἰχμηρός, κοπτερός [μυτερός, σουβλερός]. (*fig.*) ὀξύς, δριμύς, ἀσττηρός. -es Messer, μαχαίριον ὀξύ, αἰχμηρόν, κοπτερόν. -e Feile, ῥίνη ὀξεία. — machen, ὀξύνω, τραχύνω· ἀκονάω. -e Spitze, αἰχμή ὀξεία [μύκτη κοπτερή]. -e Ecke, -er Winkel, γωνία ὀξεία. -er Geschmack, γεῦσις δριμυεῖα, στρυφνή. -er Essig,

μά. -er Saft, χυμός δρι-
 Ton, τόνος ὀξύς. -e Luft,
 ind, ἀήρ, ἀνεμος διαπερα-
 -e Züge, χαρακτηριστικά
 χαρακτήρες ὀξείας. -es Ge-
 -e ὀξεία, ἡ ὀξυχοῖα. -es
 habend, ὀξύχοος. -es
 ; ἡ ὀξυωπία, ἡ ὀξυδέρκεια.
 icht habend, ὀξυδερκής,
 ; ὀξυωπός. -er Blick,
 ὀξύ, διορατικόν. -er Ver-
 -ους ὀξύς, ἡ ὀξύνοια. -e
 ἡ σκληραγωγία. -er Ver-
 -πλήρης δριμεία, αὐστηρά.
 -e, ποινή αὐστηρά. -er
 , ὁ ὀξύς τόνος, ἡ ὀξεία.
 ὀξείως δριμείως, αὐστηρῶς,
 ; ἰσχυρῶς. — begrenzt,
 ; ὠρισμένως. — gesalzen,
 ἰωρός. — ansehen, βλέπω
 — denken, σκέπτομαι μετὰ
 ; — anreden, προσαγορεύω
 ; — bewachen, φυλάττω
 ος, ἐπαγρυπνέω. — laden,
 ον, γεμίζω, πυροβολῶ διά
 — reiten, fahren, ἐλαύνω
 ἴτος. — zugehen, προβαίνω
 ἡματι, διπλασιάζω τὸ βῆμα.
 and, ὀξυχητής, ὀξυχηχός.
 k, m. (-es), τὸ διορατικόν
 ἡ ὀξύνοια, ἡ ἀγγίνοια.
 f. (-), ἡ ὀξύτης. (fig.) ἡ
 ἡ δριμύτης, ἡ αὐστηρότης.
 Verstandes, ἡ ὀξύτης τοῦ
 ὀξύνοια. — der Augen,
 ρκεια, ἡ ὀξυδορκία, ἡ ὀξυ-
 -des Gehörs, ἡ ὀξυχοῖα.
 , μετὰ λεπτῆς ἀκριβείας.
 ig, adj. ὀξυγώνιος.
 v. i. h. ὀξύνω ἀκονάω, ἀκο-
 ραγώνω. eine Strafe —,
 v, βαρύνω ποινήν. das Ge-
 -ie Augen —, ὀξύνω τὴν
 τὴν ὄρασιν. Jemandem
 -wissen —, φέρω τινὰ εἰς
 πιν.
 läden, adj. σφαιρογεμής.
 , adj. ὀξυγώνιος, ὀξυκωχός.
 , m. (-s, pl. —), ὁ δῆμιος
 μίας, ὁ τριελάτης]. -richterei,

arakis, Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

f. (-, pl. -en), ἡ οἰκία τοῦ δη-
 μίου. -schütze, m. (-m, pl. -n), ὁ
 ἔμπειρος σκοπευτής· ὁ εὐζωνος.
 -sichtig, adj. ὀξυδερκής, ὀξυωπής,
 ὀξυωπός. (fig.) ὀξύνους, ἀγγίλους,
 διορατικός. -sichtigkeit, f. (-), ἡ
 ὀξυδέρκεια, ἡ ὀξυδορκία, ἡ ὀξυ-
 δορκία, ἡ ὀξυωπία. (fig.) ἡ ὀξύνοια,
 ἡ ἀγγίνοια, τὸ διορατικόν. -sinn,
 m. (-es), ἡ ἀγγίνοια, ἡ ὀξύνοια,
 τὸ διορατικόν, ἡ ὀξύτης τοῦ νοῦ.
 -sinnig, adj. ὀξύνους, ἀγγίλους,
 διορατικός. -sinnigkeit, f. (-), s.
 Scharfsinn.

Scharfung, f. (-, pl. -en), ἡ ἀκόνη-
 σις, ἡ θῆξις. (fig.) ἡ ἐπιβάρυνσις,
 ἡ ἐπίτασις (ποινή).

Scharlach, n. (-s), ὁ ὕσγιος κόκκος,
 ἡ ὕσγη, τὸ κοκκοβαφές χρώμα [τὸ
 ἄλικον]. ὁ πορφυροῦς πυρετός. -artig,
 adj. κοκκοβαφής, κοκκινώδης [ἄλι-
 κος]. -beere, f. (-, pl. -n), ὁ φρι-
 νικοῦς κόκκος [τὸ πρινοκόκκιν]. -elche,
 f. (-, pl. -n), ἡ, ὁ πριнос. -en,
 -farbig, adj. κοκκινωβαφής, κοκκο-
 βαφής, ὕσγιος. -heber, n. (-s), ὁ
 πορφυροῦς πυρετός [ἡ κόκκινη
 θέρμη, ἡ σκαρλατινα]. -friese!, n.
 (-s), ὁ κόκκινος κεχρίλας. -kleid,
 n. (-es, pl. -er), τὸ κοκκοβαφές
 ἱμάτιον. -laus, s. Schildlaus. -röth,
 adj. κοκκοβαφής, κοκκινωβαφής
 [ἄλικος].

Scharmützel, n. (-s, pl. —), ὁ ἀκρο-
 βολισμός, ἡ ἀκροβολία, ἡ ἀκρο-
 βόλισις, ἡ ἀψιμαχία [ὁ ἀνεμο-
 πόλεμος]. -n, v. i. h. ἀκροβολίζο-
 μαι, ἀψιμαχέω.

Scharmützeln, s. Scharmützel.

Scharmützler, Scharmützlerer, m. (-s,
 pl. —), ὁ ἀκροβολιστής.

Scharnier, n. (-s, pl. -e), ὁ γίγγλυ-
 μος [τὸ θηλυκωτήρι]. -artig, adj.
 γίγγλυμοειδής. -band, n. (-es, pl.
 -bänder), ὁ γίγγλυμοδέσμος.

Scharpe, f. (-, pl. -n), ὁ ζωστήρ,
 ὁ τελαμών [ἡ ζώστρα] ἡ ταῖνια
 [ἡ λουρίδα].

Scharpie, s. Charpie.

Scharf-r-e, *f.* (—, *pl.* -n), —eisen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ξύστρον, ὁ ξυστήρ, ἡ ξύστρα.

Scharren, *v. i. h.* ἔσω, ξέω· σκάλλω, σκαλεύω, σκαλλίζω. —, *n.* (-s), ἡ ἔσις, ἡ ἔσις, ὁ ξυσμός [τὸ ξύσιμον]· ἡ σκάσις, τὸ σκάσιμα.

Scharf-schmed, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ χαλκεὺς σιδηρῶν ἐργαλείων, ὁ ἐργαλειοποιός. —sarheit, *f.* (—), ἡ ἐργαλειοποιία.

Scharf-te, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χεῖλος, τὸ χεῖλωμα, τὸ ὀδόντωμα [ἢ κοκκαράδα]. ἡ τοξοτις, *s.* Schiessscharte. (*fig.*) τὸ σφάλμα, τὸ πλημμέλημα. seine — auswetzen, ἐπανορθῶ τὸ σφάλμα μου.

Scharf-ke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παλαιὸν πρᾶγμα. medicinische —, τὸ ἱατροσόφιον. alte —n, τὰ παλαιόχαρτα. —nhändler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χαρτοκάπηλος.

Scharf-ig, *adj.* χεῖλωτός, ὀδοντωτός [κοκκαρδιασμένος*]. (*fig.*) allzu scharf macht —, μηδὲν ἄγαν [τὸ πολὺ περισσοῦ γαλὰ τὸ ἴσιο*].

Scharf-wache, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐφοδεῖα, ἡ περιπολία, ἡ νυκτοφυλακία. —wächter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ περιπολος στρατιωτής. —werken, *v. i. h.* (*fig.*) ἐργάζομαι τραχέως, βαναυσότεχνῶ [χονδροδουλεύω].

Scharf-ten, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σκιά [ὁ ἴσιος, ἡ ἄσκιὰ*, ὁ ἄσκιανός*]: τὸ σκίασμα, ὁ σκιάσμός. kühlere —, τὸ ὁροσερὸν σκίασμα [ὁ ὁροσιός*]. — werfen, ῥίπτω σκιάν, ἀποσκιάζω. Jemandem wie sein — folgen, ἀκολουθῶ τιμὴ ὡς ἡ σκιά του. (*fig.*) in — stellen, ἀποσκιάζω, ἐπισκιάζω, ἐπισκοτέω [ἀσκιάζω*]. im —, unter dem —, ὑπὸ σκιᾶ, ἐν σκιᾶ [εἰς τὸν ἴσιον, εἰς τὸν ὀροσιόν*]. er fürchtet sich vor seinem —, φοβεῖται τὴν σκιάν του. um des Esels — streiten, μάχομαι περὶ ὄνου σκιάς. ohne —, ἄσκιος. —rillig, *adj.* σκιοειδής. —bild, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ εἰδωλον, τὸ φάσμα ἢ

σκιερά εἰκῶν. —dach, *n.* (-es, *pl.* —dächer), τὸ σκιερὸν στέγαμα [ὁ ἴσιος, ὁ ὁροσιός*]. —gang, *m.* (-en, *pl.* —gänge), ὁ σκιερὸς διάδρομος. —könig, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κατ' ὄνομα βασιλεὺς, ὁ εἰκονικὸς βασιλεὺς. ὁ βασιλεὺς τοῦ ἄδου, ὁ ἄδης. —land, *n.* (-es), τὸ βασίλειον τοῦ ἄδου, ὁ κάτω κόσμος. —licht, *n.* (-es), τὸ σκιοφως. —los, *adj.* ἄσκιος. —reich, *adj.* πολὺσκιος, εὐσκιος, σκιοῦδης. —, *n.* (-es), τὸ βασίλειον τοῦ ἄδου, ὁ κάτω κόσμος. —riss, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ σκιαγράφημα, ἡ σκιαγραφία. —selte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σκιερὸν μέρος. (*fig.*) ἡ ἐλαττωματικὴ ὄψις, τὰ κακὰ, τὰ ἐλαττώματα. —spiel, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σκιοπαίγιον· τὰ φάσματα μαγικοῦ φανοῦ, τὰ σκιοπτικὰ εἰδωλα.

Scharf-ig, *adj.* σκιερός, σκιοῦδης. ganz —, κατάσκιος, εὐσκιος.

Scharf-ig-en, *v. i. h.* σκιάζω, ἀποχρῶναι. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀποχρωσις.

Scharf-ig-le, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἰδιαιτερον ταμεῖον ἡγεμόνος, ἡ γάλα. —ngüter, *n.* *pl.* τὰ ἰδιαιτερα κτήματα ἡγεμόνος.

Scharf-ig, *m.* (-es, *pl.* Schätze), ὁ θησαυρός, τὸ χρηματοφυλάκιον. (*fam.*) τὸ ἐρωμένιον, τὸ ἐρίτιον, τὸ φιλοτάριον, ἡ ἀγάπη, ὁ ἐραστής, ἡ ἐρωμένη. der öffentliche —, τὸ δημόσιον ταμεῖον. Schätze sammeln, θησαυρίζω κτήματα, θησαυροποιῶ [σαβουρόνω]. Schätze sammelnd, θησαυροποιός. mein —! ὦ χρυσόν! ὦ φιλοτάριον! ἐρωμένιον! [ψυχουλά μου! ματάκια μου*!].

Scharf-ig-anweisung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ χαρτονόμισμα.

Scharf-ig-bär, *adj.* ἐκτιμητός, ἀξιοτιμητός, ἀξίότιμος, πολυτίμος. —keil, *f.* (—), ἡ πολυτιμότης, τὸ ἀξιοτιμητικόν.

Scharf-ig-chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐρωμένιον, τὸ φιλοτάριον. mein —! ἀγγελέ μου! ἐρωμένιον! φιλοτάριον! [πουλάκι μου! ψυχουλά μου!].

Scharf-ig-tzen, *v. i. h.* ἐκτιμάω. λογίζω,

ω, νομίζω, κρίνω. wie alt
 ε mich? ποίας ηλικίας με
 τε; πόσων ἐτῶν νομίζετε ὅτι
 wie hoch — Sie dieses
 ? πόσον ἐκτιμᾶτε τὴν οἰκίαν
 ν; hoch —, werth —, ἐκτι-
 μάτω, περί πολλοῦ ποιεῖ-
 ὀπολήπτομαι μεγάλως. zu
 —, ὑπερεκτιμάω. zu niedrig
 totimāw. gering —, θεωρῶ
 μακρόν, περί μικρῶν ποιεῖμαι
 ἰάναι τὸ μάτι μου] περιφρονέω.
 schätze es zu meiner Ehre,
 ὡρῶ τιμὴν μου. glücklich
 μακαρίζω, θεωρῶ εὐτυχῆ.
 glücklich —, εὐτυχῆ λογίζω
 ὄν, μακαρίζω ἑαυτὸν. -swēth,
 ἐξιοτιμητός, ἀξιοτίμος, πολυ-
 ὄς, πολύτιμος.
 ; m. (-s, pl. —), ὁ τιμητής,
 μητής.
 räber, m. (-s, pl. —), ὁ ἀνα-
 ὄς θησαυρῶν. -gräberel, f.
 ἡ ἀνασκαφὴ θησαυρῶν. -kam-
 f. (-, pl. -n), τὸ γαστροφύλα-
 ὄς θησαυροφυλάκιον. -kästchen,
 n. (-, pl. —), τὸ χρηματοφυλά-
 -meister, m. (-s, pl. —), ὁ
 ε, ὁ θησαυροφύλαξ. -schein,
 s, pl. -e), τὸ χαρτονομίσμα.
 eg, f. (-, pl. -en), ἡ ἐπι-
 φόρου, ἡ φορολογία ὁ φόρος.
 eg, f. (-, pl. -en), ἡ ἐκτίμησις.
 (-, pl. —), ἡ θία, ἡ θεώρησις, ἡ
 ; ἡ ἐπίδειξις. zur — stellen,
 ω πρὸς θέαν. das ist nur zur
 ngestellt, τοῦτο εἶνε μόνον
 τὸ θεαθῆναι. zur — tragen,
 γνώω, ἐκθέτω ἐπιδεικτικῶς.
 lid, n. (-es, pl. -er), ἡ ἐκτε-
 νη (ἡ ἐκθετος) εἰκών. -bude,
 -, pl. -n), τὸ ζυλόστυγον ἐκ-
 -bühne, f. (-, pl. -n), τὸ
 ὄν, ἡ θεατρικὴ σκηνή.
 π, m. (-s), ἡ φρίκη· ἡ φρι-
 ; [τὸ ἀνατριχίσιμα]. — er-
 a, φρικῶν ἐμποίω. -erregend,
 ὄδης, φρικάλως, φρικοποιός,
 ὄς. mit — erfüllen, τρομάζω.
 . adj. φρικώδης, φρικτός, φρι-

καλός. -n, v. i. h. φρίττω, φρικιάω
 (vor Jemandem, τινά· vor etwas,
 τι). —, v. imp. h. es schaudert
 mich, φρίττω, φρικιάω (vor Je-
 mandem, τινά· vor etwas, τι).
 -n, n. (-s), ἡ φρίκη, ἡ φρικίαισις.
 -voll, adj. φρικώδης, φρικάλως.
 Schau en, v. i. ὄ i. h. θεῶμαι, θεωρῶ,
 παρατηρῶ [κυττάζω, συντηρῶ*,
 συντηρῶ*]. um sich —, περιθεῶ-
 μαι, περιβλέπω [κυττάζω τρι-
 γύρω]. in die Zukunft —, βλέπω
 εἰς τὸ μέλλον. trau, schau, wem,
 μάθε ἀπιστεῖν. —, n. (-s), ἡ θία,
 ἡ θέασις, ἡ θεώρησις [τὸ κύτταγμα].
 Schauer, m. (-s), ἡ φρικίαισις, ἡ φρίξ,
 ὁ φρικοποιός [τὸ ἀνατριχίσιμα, ἡ
 ἡ ἀνατριχίλα, ἡ τουρτούρα]. ὁ
 ὄμβρος, ἡ ἀφηνίδια βροχῆ [ἡ μπόρρα].
 ἡ σκέπη, τὸ σκέπος*, τὸ προου-
 λακτήριον, τὸ ἀλεξιτήριον. es über-
 läuft mich ein —, φρίκη με
 καταλαμβάνει. -scheer, n. (-s), ὁ
 φρικώδης πυρετός, ὁ ῥιγοπυρετός
 [ἡ τουρτούρα, τὸ τουρτούρον]. -ge-
 schichte, f. (-, pl. -n), τὸ φρικώ-
 ὄδες διήγημα. -ig, -lich, adj. φρι-
 κοποιός· φρικώδης, φρικάλως, φρι-
 κτός. -n, v. i. h. φρίττω, φρι-
 κιάω [ἀνατριχιάζω, τουρτουρίζω].
 —, v. imp. h. es schaudert, βόγει
 ῥιγδαίως [φουρτυναρίζει*]. -voll,
 adj. φρικτός, φρικάλως, φρικώδης.
 Schau fel, f. (-, pl. -n), τὸ πτύον,
 τὸ πτυάριον [τὸ φυάρι]. — am
 Mühlrad, τὸ πτερόν ὑδρομόλου.
 -förmig, adj. πτυοειδής. -n, v. i. h.
 πτυαρίζω. -räd, n. (-es, pl. -räder),
 ἡ πτερωτή. -stiel, m. (-s, pl. -e),
 τὸ στελεδόν πτυαρίου.
 Schau-fenster, n. (-s, pl. —), τὸ παρά-
 θυρον ἐπιδειγμάτων. -geränge, n.
 (-s, pl. —), ἡ πομπικὴ ἐπίδειξις.
 -gericht, n. (-es, pl. -e), τὸ πρὸς
 θέαν ἐκθετον φαγητόν. -gerüst, n.
 (-es, pl. -e), τὸ παράπηγμα ἐπι-
 δείξεως, τὸ θεατήριον, τὸ θεωρητή-
 ριον· τὸ ἐκθετήριον.
 Schau kel, f. (-, pl. -n), ἡ αἰώρα [ἡ
 κούνια, ἡ τραμπάλα, ἡ γαγκάνα].

- n*, *v. i. h.* αιώρω, ταλαντεύω [κουνιῶ, γκαγκανίζω*]. —, *v. i. h.* & *stich* —, *v. r. h.* αιώρομαι, ταλαντεύομαι [κουνιόυμαι, κουνιέμαι, γκαγκανίζομαι*]. -*n*, *n.* (-*s*), ἡ αἰώρησις [τὸ κούνημα, τὸ γκαγκάνισμα*]. -*plerd*, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ ξύλινον ἵππάριον.
- Schau' lust**, *f.* (—), ἡ φιλοθεαμοσύνη, τὸ φιλοθέωρον. -*ig*, *adj.* φιλοθέωρος, φιλοθεάμων.
- Schaum**, *m.* (-*es*, *pl.* Schäu' me), ὁ ἀφρός. zu — werden, ἐξαφρόομαι, μεταβάλλομαι εἰς ἀφρόν' (*fig.*) καπνός εἶμαι καὶ διαλύομαι, ἀφανίζομαι δίκην καπνοῦ, γίνομαι ἄνεμος. -*ärtlg*, *adj.* ἀφρώδης. -*bler*, *n.* (-*s*, *pl.* -*e*), ὁ ἀφρώδης ὑδός.
- Schäu' nung**, *v. i. h.* ἐξαφρίζω. —, *v. i. h.* ἀφρίζω. —, *n.* (-*s*), ὁ ἀφρισμός. -*d*, *adj.* ἀφρίζων, ἀφρώδης.
- Schaum' gebören**, *adj.* ἀφρογενής. -*ig*, *adj.* ἀφρώδης. -*kelle*, *f.* (—, *pl.* -*n*), -*löffel*, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ζωμάρυστρον, ἡ ζωμηρυσίς, τὸ ἐξαφριστήριον. -*psännehen*, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ἡθητήριον, ἡ τρυπητή, τὸ τρυπητόν.
- Schau' münse**, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ ἀριστεῖον, τὸ παράσημον. -*platz*, *m.* (-*es*, *pl.* -*plätze*), τὸ θεατήριον, τὸ θεωρητήριον· τὸ θέατρον. *der* — *des* *Krieges*, τὸ θέατρον τοῦ πολέμου.
- Schau' rig** *s.* *Schauerig*.
- Schau' spiel**, *n.* (-*s*, *pl.* -*e*), τὸ θέαμα, τὸ δράμα. τὸ δράμα. *ein* — *gewähren*, παρέχω θέαμα. *ein* — *aufführen*, geben, εἰσάγω δράμα· διδάσκω, παριστάω δράμα. -*dichter*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ δραματοποιός, ὁ δραματογράφος. -*er*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ὑποκριτής, ὁ ἡθοποιός. -*ergesellschaft*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ὁ δραματικὸς θίασος, ὁ θίασος ἡθοποιῶν. -*erin*, *f.* (—, *pl.* -*nen*), ἡ ἡθοποιός. -*erkunst*, *f.* (—), ἡ ὑποκριτικὴ, ἡ ἡθοποιία. -*haus*, *n.* (-*es*, *pl.* -*häuser*), τὸ θέατρον. -*kunst*, *f.* (—), ἡ ἡθοποιία, ἡ ὑποκριτικὴ, ἡ δραματικὴ.
- Schau' stellung**, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ πρὸς ἐπίδειξιν ἐκθεσίς. -*stück*, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ ἐπίδειγμα, τὸ ἐκθετικὸν δείγμα, τὸ ἀριστεῖον, τὸ παράσημον. -*turnen*, *m.* (-*s*, *pl.* -*turnen*), ὁ θεατήριος πόργος, ἡ σκοπία. -*turnen*, *n.* (-*s*), τὰ πρὸς θέαν γυμνάσια.
- Schäwl**, *m.* (-*s*, *pl.* -*s*), τὸ σάλιν.
- Scheek**, *m.* (-*en*, *pl.* -*em*), **Sché'cke**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ ψαρὸς ἵππος, ὁ βαλιὸς ἵππος.
- Sche'ckig**, *adj.* ποικιλοδερμος, βαλιός, ψαρός.
- Schö' del**, *s.* **Schädel**.
- Scheel**, **Schee're**, **Schee'ren**, *s.* **Schel**, **Schere**, **Scheren**.
- Schof' fel**, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ μεδῖμος, τὸ κοιλόν, τὸ πεντηκοντάλειρον [τὸ μουζούρι*]. *halber* —, τὸ ἡμίδημον [τὸ μεσάρι, τὸ πινάκι· τὸ μισοκοίλι, τὸ μισοβάτσιλον]. (*fig.*) *das* *Geld* *mit* *dem* — *messen*, μεδῖμον ἀπομετρέομαι τὸ ἀργύριον, σκάφαρις ἐξαντλέω τὸ ἀργύριον, ἔχω χρήματα μετὰ τὴν οὐδράν· [μετράω τὰ χρήματα μετὰ τὸ φουάρι]. -*n*, *v. i. h.* πολλαπλασιόομαι, πληθύνομαι [πλησιάνω*]. -*sack*, *m.* (-*es*, *pl.* -*säcke*), ὁ μεδῖματος σάκος. -*weise*, *adv.* κατὰ μεδῖμου, κατὰ κοιλὰ, ἔμετὰ τὸ κοιλόν.
- Schel' chen**, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ διακάριον· τὸ τμημάτιον [ἡ φετίτσα].
- Schel' be**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ δίσκος. — *Honig*, ἡ μελιτηρίς [ἡ μελόπητα]. *Fenster* —, ἡ ὕαλος παραθύρου [τὸ τζάμι].
- Schel' ben' ärtlg**, -*förmig*, *adj.* διακοιδήσις. -*schlessen*, *n.* (-*s*), ἡ ἐπὶ σκοπὸν βολή, ἡ σκοποβόλα. -*schütze*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ σκοπευτής, ὁ σκοποβόλος. -*werfen*, *n.* (-*s*), ἡ διασκοβολία, ὁ δίσκος [τὸ βόλι*].
- Schel' big**, *s.* **Scheibenförmig**.
- Schel' de**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ κολέος, ἡ θήκη [τὸ θηκάρι, τὸ φηκάρι, τὸ φουκάρι*]. τὸ ὄριον, τὸ σύνορον. *den* *Degen* *aus* *der* — *ziehen*, ξιφουλκίω [ξεσπαθῶν]. -*brief*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ ἀποστάσιον, τὸ διαζύγιον. -*kolben*, *m.* (-*s*, *pl.*

. Retorte. -kunst, *f.* (—), ἡ
 α. -künstler, *m.* (-s, *pl.* —),
 ικός. -linie, *f.* (—, *pl.* -n),
 ορία γραμμῆ. -mauer, *f.* (—,
 1), τὸ διαχωρίζον τεῖχος, τὸ
 χίωμα ἢ μεσότοιχος, τὸ μεσό-
 [τὸ μεσάρι]. -münze, *f.* (—,
 1), τὸ πολλοστὸν νόμισμα· τὸ
 λάτιον, τὸ κεράτιον [τὰ ψιλά].
 1, *v. i. ir. h.* χωρίζω· ἀπο-
 ω, διαχωρίζω. eine Ehe
 ιαεὺγνώ συνοικίσιον. einen
 eine Freundschaft —, δια-
 ιμμάχια, φίλων. wir sind
 iedene Leute, οὐδὲν τὸ κοι-
 λέον μεταξὺ ἡμῶν, ἡ φίλια
 διελόθη [δὲν ἔχομεν πλέον
 ἰωμεν μαζί]. —, *v. i. ir. s.*
 ορίζομαι. von einem Orte
 πέρχομαι ἐκ τινος τόπου. aus
 Welt —, von hinnen —,
 ομαι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.
 de Jahr, τὸ λῆγον ἔτος. sich
v. r. h. (δια)χωρίζομαι. die
 1 scheidet sich, τὸ γάλα
 λούται, κόπτεται. sich —
 n, διαεὺγνόομαι, χωρίζομαι.
 . (-s), ὁ χωρισμός.
 punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ
 ον τοῦ χωρισμοῦ. T. τὸ δια-
 ιν σημεῖον. -r, *m.* (-s, *pl.*
 ὁ χωριστής. -stunde, *f.* (—,
 1), ἡ ὥρα ἀποχωρισμοῦ. -wand,
 , *pl.* -wände), τὸ διατείχισμα,
 εἰχίσιμα [τὸ μεσάρι]· ὁ μεσό-
 , τὸ μεσότοιχον [τὸ μεσάρι].
 ier, *n.* (-s), τὸ νιτρικὸν οὐρὸν
 σημόνερων]. -weg, *m.* (-es, *pl.*
 ἡ οἰσθητὴ ὁδός, ἡ τριόδος, τὸ
 οδρόμιον [τὸ τριστατον].
 ng, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ χωρι-
 ὁ διαχωρισμός, ἡ διαχώρισις·
 εὐεῖς.
m. (-es, *pl.* -e), τὸ φέγγος,
 μῆς, ἡ φαινότης, ἡ φωταύ-
 (fig.) ἡ ἐμφάνεια, ἡ ὄψις,
 ἰσις, τὰ φαινόμενα. ἡ ἀπό-
 , τὸ ἀποδεικτικόν, τὸ μαρ-
 ὄν· τὸ ἐξοφλητικόν. Kusserer
 ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις, τὰ φαινόμενα.

— des Mondes, τὸ φέγγος
 τῆς σελήνης. — der Sonne, der
 Lampe, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, τοῦ
 λύχνου. ein — von Hoffnung, ἡ
 ἀμυδρὰ ἐλπίς. sich den — geben,
 παρέχω φαινόμενα, λαμβάνω ὄψιν.
 zum -e, des -es wegen, διὰ τὸν
 τύπον, πρὸς τὸ θεαθῆναι [γὰρ τὰ
 μάτια (τοῦ κόσμου)]. der — ist
 dagegen, τὰ φαινόμενα ἀντίκειν-
 ται. es hat den — als ob,
 φαίνεται ὡς ἐάν. dem -e nach,
 κατὰ τὰ φαινόμενα. einen anderen
 — annehmen, λαμβάνω ἄλλην
 φάσιν. unter dem -e, ἐπὶ προ-
 φάσει, λόγῳ, ὑπὸ τὸ πρόσημα.
 einen — ausstellen, δίδω ἀπό-
 δεῖξιν. Schuld-, τὸ ὁμολογον, ἡ
 ὁμολογία. der — trägt, τὰ φαινόμενα
 ἀπατώσιον.

Schein'-andacht, *f.* (—), ἡ φαινομένη
 εὐλάβεια, ἡ ψευδεὺλάβεια. -angriff,
m. (-es, *pl.* -e), ἡ προσποίησις ἐπί-
 θεσις. -bär, *adj.* φαινόμενος. —,
adv. κατὰ τὰ φαινόμενα, καθὼς
 φαίνεται. -bärkeit, *f.* (—), τὰ φαι-
 νόμενα, ἡ ἐμφάνεια, ἡ φαινομένη
 ιδιότης. -behelf, *m.* (-es, *pl.* -e),
 ἡ ὑπεκφυγή. -bewegung, *f.* (—,
pl. -en), ἡ φαινομένη κίνησις. -be-
 wels, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κατ' ἐπι-
 φάνειαν ἀπόδειξις, τὸ σόφισμα. -bild,
n. (-es, *pl.* -er), τὸ ἀπατηλὸν εἰδώ-
 λον, τὸ φάσμα. -christ, *m.* (-en, *pl.*
 -en), ὁ κατ' ἐπιφάνειαν χριστιανός,
 ὁ ψευδοχριστός. -ding, *n.* (-es, *pl.*
 -e), τὸ ἀπατηλὸν πρᾶγμα.

Scheinen, *v. i. ir. h.* λάμπω, φέγγω.
 φαίνομαι. der Mond scheint, ἡ
 σελήνη φέγγει. die Sonne scheint,
 ὁ ἥλιος λάμπει. die Sonne scheint
 mir ins Gesicht, ὁ ἥλιος μοι ἀντι-
 λάμπει, ὁ ἥλιος μοι δίδει εἰς τὸ
 πρόσωπον. es scheint als wolle
 es regnen, φαίνεται ὅτι μέλλει νὰ
 βρέξῃ. er scheint zufrieden zu
 sein, φαίνεται (ὅτι εἶνε) εὐηρεστη-
 μένος. es scheint mir als ob (als
 wenn), μοι φαίνεται ὡς ἐάν. es
 scheint so, οὕτω φαίνεται. wie es

- scheint, ὡς φαίνεται. —, *n.* (-s), ἡ λάμψις, τὸ φέγγος.
- Schein'-freund**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ προσποιήτης φίλος. -freundschaft, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φαινομένη φιλία, ἡ λυκοφιλία. -friede, *m.* (-ns), ἡ φαινομένη εἰρήνη. -fromm, *adj.* ψευδευλαβής, ὑποκριτικός. -frömmigkeit, *f.* (-), ἡ προσποιήτος εὐλάβεια, ἡ ψευδευλάβεια, ἡ ὑπόκρισις. -gefecht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὁμοίωμα μάχης, ἡ πλαστὴ μάχη. -gelehrt, *adj.* δοξόσοφος, δοκησιόσοφος. -glück, *n.* (-es), ἡ φαινομένη εὐτυχία. -grund, *m.* (-es, *pl.* -gründe), ἡ φαινομένη αἰτία. -heilig, *adj.* ψευδευλαβής, ψευδοσίος. eīne -e, ἡ δαία Μαρία. ein -er, ὁ ἅγιος Ὀνούφορος. -heiligkeit, *f.* (-), ἡ ψευδευλάβεια, ἡ ὑπόκρισις, ἡ προσποιήτος ὁσιότης. -heißh, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ πλαστὸς γάμος. -kampf, *m.* (-es, *pl.* -kämpfe), ὁ πλαστὸς ἀγὼν, ἡ σκίμαγία. -kauf, *m.* (-es, *pl.* -käufe), ἡ πρὸς τὸ φαινόμενον ἀγορά, ἡ εἰκονικὴ ἀγοράσις. -krankheit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ προσποιήτος ἀσθένεια, τὸ φαινόμενον νόσημα. -lebe, *f.* (-), ἡ φαινομένη ἀγάπη ὁ προσποιήτος ἔρωσ. -mittel, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ φαινόμενον ἀντιφάρμακον. -recht, *n.* (-es), ἡ εὐλογοφάνεια, τὸ εὐλογοφανές. -tūd, *m.* (-es), ὁ φαινόμενος θάνατος ἡ ἀσφυξία. —, *adj.* λιπόψυχος, λιπόθυμος. -tugend, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φαινομένη ἀρετή. -verkauf, *m.* (-s, *pl.* -käufe), ἡ εἰκονικὴ πώλησις. -wechsel, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ εἰκονικὸν συνάλλαγμα. -werfer, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ἀνακλαστικὸν κάτοπτρον, *s.* Hohlspiegel. -widerspruch, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), ἡ φαινομένη ἐναντιολογία. -weise, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ ψευδοσοφος, ὁ δοκησιόσοφος. -weisheit, *f.* (-), ἡ δοξοσοφία, ἡ ψευδοσοφία.
- Scheiss'-dreck**, *m.* (-es, *pl.* -e), -e, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ χέσμα, τὸ σκῶρ, καὶ σκατόν. -em, *v. t. d. i. ir. h.*
- χίζω. -er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ χεῖς, ὁ χέστης [ὁ χεῖς]. -ern, *v. i. h.* χεῖω, χεῖτηναι. -kerl, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ χεῖς, ὁ χέστης, ὁ χέστης [ὁ χεῖς].
- Schelt**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ σχίλα.
- Scheltel**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ κορυφὴ τῆς κεφαλῆς, καὶ χωρίστρα. (*fig.*) ἡ κορυφὴ, τὸ κατακόρυφον σημεῖον. -linie, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κατακόρυφος γραμμὴ. -n, *v. t. h.* χωρίζω, διαίρω (τὴν κόμην). -punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κατακόρυφον σημεῖον. -recht, *adj.* κατακόρυφος. —, *adj.* κατακορυφῶς, κατὰ κορυφὴν. -winkel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ κατὰ κορυφὴν γωνία, ἡ κατακόρυφος γωνία.
- Schelt'er-haufen**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ πυρά. auf den — bringen, ἀναβιβάζω ἐπὶ τὴν πυράν. einēn — errichten, σωρεύω πυράν. -n, *v. i. s.* ναυαγίω [καρβοτοσάκιζομαι]. -n, *n.* (-s), -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ναυαγία [τὸ καρβοτοσάκισμα].
- Schelt'holz**, *n.* (-es), τὰ σχιστὰ ξύλα.
- Schēl**, *adj.* λοξόφθαλμος, παραβλῆψ [ἀλλοίθωρος, γκαβός]. (*fig.*) φθονερός, ζηλόφθονος. mit — em Blicke, λοξῶ τῶ βλέμματι. — ansehen, βλέπω λοξά. — zu etwas sehen, ὑποβλέπω, ἐποφθαλμιῶ μετὰ φθόνου εἰς τι. -äugig, *adj.* ἄλλος, ἄλλόθης [ἀλλοίθωρος, στραβόθωρος].
- Schēler**, *m.* (-s, *pl.* -), *s.* Hengst.
- Schēfe**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ φλοιός, τὸ λέπος [ἡ φλοῦδα]. -rn, *v. t. h.* φλοῖζω, ἐκλέπω, περιλέπω [ἐφλουδίζω]. sich —, *v. r. h.* φλοῖζομαι, ἀπολέπομαι [ἐφλουδίζομαι].
- Schēle**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κώδων [τὸ κουδούνι] τὸ κρόταλον. ὁ κώλαφος [ἡ πάσσα, ἡ μπάσσα, ἡ μπατσουλιά*]. -n, *pl.* τὰ δεσμά [τὰ σίδερα]. (*fig.*) die Maus will der Katze die — anhängen, ὁ μῦς ζητεῖ νὰ κρεμάσῃ τὸν κώδωνα εἰς τὴν γαλῆν.
- Schēlem**, *v. i. h.* κωδωνίζω. —, *n.* (-s), ὁ κωδωνισμὸς. -geläute, *n.* (-s), ἡ κωδωνοκρουστία. -läuter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κωδωνοκροστῆς.

fam.) ὁ Δωδωναῖος χαλκός, λαλητής. -schlitten, *m.* (-s,), τὸ κωδωνοφόρον ἔλατθρον. *sch,* *m.* (-es, *pl.* -e), (χθός, τος, ὁ γάδος. -kraut, *n.* (-es), τὸ χελιδόνιον. -lack, *m.* ἡ πλακοειδὴς κομμιορητίνη. *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀπατεών, οὐργος [ὁ κατεργάτης, ὁ διαέλιος]. ein armer —, ἄνθρωπιλατος, κακόμοιρος. einen — gen, *καρίζω* πρὸς Κἄρα, κίλζω πρὸς (ἐτέραν) ἀλώπεκα. -sieht ihm aus den Augen, *ουργία φαίνεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς.* den — hinter den Ohren (ackeln) haben, εἶμαι τριτάτος, τετραπέρατος [εἶμαι τοῦ σου κἄτσα].
n-gesicht, n. (-es, *pl.* -er), οὐργος ὄψις. -streich, *m.* *s,* *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πανούργιον, τὸ πανούργημα, ἡ πανούργη κατεργαρία].
schel, f. (-, *pl.* -en), ἡ πανικὴ [ἡ διαβολιά, ἡ κατεργαρία].
schel, adj. πανουργικός, πανούργιαβολεμένος, κατεργάτης].
streich, m. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πανούργημα, τὸ κακοήθεισμα βολιά, ἡ κατεργαρία].
schel, f. (-), ἡ φθονερία, ὁ φθόνος, ἡ ζηλοφθονία. -süchtig, *adj.* φθονητικός, ζηλόφθονος.
schel, m. (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπιπληξία [ἡ πανταχοῦσα].
f. (-), ἡ ἐπιπληξίς [τὸ μάλλινον, ἡ μαλλιά, ἡ κατσάδα]. -hohn, ἐπιπληξτομαί. -s, *v. i. ἡ.* ἐπιπληξτω, λοιδορέω [μαλλόνω].
Narren —, ἀποκαλέω. -s, *v. i. ἡ.* λοιδορέω, οἰστέω, ὑβρίζω. auf etwas emψιμοιρέω, παραπονέομαι διὰ —, *n.* (-s), ὁ κακισμός, ἡ κακοψία, ἡ μέμφις ἡ ἐπιπληξίς.
schel, f. (-, *pl.* -n), ὁ ὑβριστικός λόγος [ἡ κατσάδα, τὸ διάειπνον].
-wort, n. (-es, *pl.* -e), ἡ ὑβριστική λέξις, τὸ λοιδορημα.

Schēma, n. (-s, *pl.* -mata), τὸ πρότυπον σχῆμα, ὁ τύπος· τὸ σχῆδιον, τὸ παράδειγμα.

Schem-ätsch, adj. παραδειγματικός. -atls' rem, *v. i. h.* ὑποδειγματίζω, παραδειγματίζω. -atls'mus, *m.* (-, *pl.* -nen), ὁ παραδειγματισμός, ὁ ὑποδειγματισμός.

Schēmel, m. (-s, *pl.* —), τὸ ὑποπόδιον, τὸ ὑπόβαθρον [τὸ σκαμνί].

Schēmen, m. (-s, *pl.* —), τὸ σκίασμα, τὸ φάσμα.

Schenk, m. (-en, *pl.* -en), ὁ κἄπηλος [ὁ ταβερνάρης]· ὁ οἰνοχόος.

Schen'ke, f. (-, *pl.* -n), τὸ καπηλεῖον [τὸ καπηλεῖο, ἡ ταβέρνα].

Schen'kel, m. (-s, *pl.* —), τὸ σκέλος [τὸ ἀσκέλι*]· ὁ μηρός [ὁ μερός*, τὸ μερί]. mit langen, kurzen -n, μακροσκελής, βραχυσκελής. — eines Zirkels, Winkels, τὰ σκέλη διαβήτητος, γωνίας. -bein, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σκέλος [τὸ ἀσκέλι*]. -brüche, *m.* (-es, *pl.* -brüche), τὸ κάταγμα τῶν σκελῶν.

Schen'ken, v. i. h. κερνάω, χέω (*s. Einschenken*). δωρέω, χαρίζω, δωροδοτέω. πωλέω μικρομερῶς, παλιγκαπηλεύω, μικροπωλέω. Wein —, καπηλεύω οἶνον. Jemandem das Leben —, χαρίζω τὴν ζωὴν τινι. Glauben —, πιστεύω, δίδω πιστίν. Vertrauen —, ἐμπιστεύομαι, διαπιστεύομαι. Gehör —, παρέχω, δίδω ἀκρόασιν. etwas geschenkt bekommen, λαμβάνω τι δωρῶν. heut zu Tage schenkt man nicht, ὁ χαριστής ἀπέθανε. einem geschenkten Gaul sieht man nicht ins Maul, τὸ δωρῶν λαμβάνεται καὶ δὲν ἐξετάζεται. —, *v. i. h.* καπηλεύω, οἰνοπωλέω [κρασοπουλέω]. einem Kinde —, γαλακτουχέω νήπιον. —, *n.* (-s), ἡ δωρήσις, ἡ φιλοδωρία, τὸ χαρίζειν. -amt, *n.* (-es), ἡ οἰνοχοία. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δωρητής, ὁ χαριστής, ὁ δωροδότης. -geberin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ δωροδοτρίς. -gerechtigkeit, *f.* (-),

- τὸ δικαίωμα καπηλείας. —haus, n. (-es, pl. -häuser), τὸ καπηλείον. —kanne, f. (—, pl. -n), ἡ πρόχους, ἡ προχὴ [ἡ κανάτα]. —stübe, f. (—, pl. -n), τὸ καπηλείον. —tisch, m. (-es, pl. -e), τὸ τραπέζοφόρον, τὸ κυλικεῖον.
- Schenkung, f. (—, pl. -en), ἡ δώρησις, τὸ δώρημα, ἡ δωρεά.
- Schenk'wirth, m. (-es, pl. -e), ὁ κάπηλος [ὁ ταβερνάρης]. —schaft, f. (—, pl. -en), τὸ καπηλείον [τὸ καπηλείδι, ἡ ταβέρνα]. ἡ καπηλεία, ἡ καπηλική.
- Scherbe, f. (—, pl. -n), τὸ θραῦμα, τὸ θρύμμα, τὸ σύντριμμα, τὸ κεραμοῦν τμημάτιον. in -n zerbrechen, κατασυντριβῶ [κατακομματιάζω]. -n, m. (-s, pl. —), τὸ σύντριμμα (s. Scherbe). (fam.) τὸ ἀγγεῖον τὸ κεραμοῦν τήγανον. -l, m. (-s, pl. —), s. Scherben. —kuchen, m. (-s, pl. —), ὁ σποδῆτης ἄρτος [ἡ πλακόπητα*].
- Scher'beutel, m. (-s, pl. —), ἡ ἐργαλειοθήκη κουρέως, ἡ ξυροθήκη, ἡ ξυροδόχη.
- Scherre, f. (—, pl. -n), ἡ ψαλῆς τὸ ψαλίδιον. τὸ δυλάβιον ἡ χηλὴ τοῦ καρκίνου [ἡ δαγκάνα] ὁ δίκρους ῥυμός [τὸ διχαλωτὸ τιμόνι]. -n, pl. οἱ βράχοι, οἱ σκόπελοι.
- Scherren, v. i. ἢ. κείρω, κουρεύω. ξυρίζω. (fam.) ἐνδιαφέρω, μέλω [γνοιάζω]. sich den Bart — (lassen), ξυρίζομαι. (fig.) Alles über einen Kamm —, τῷ αὐτῷ μέτρῳ ἀπομετρέομαι πάντα, μεταχειρίζομαι πάντα ἐξ ἴσου. er hat sein Schäfchen geschoren, ἀπέκειρε τὰ πρόβατα [ἔκαμε τὴν δουλειά του, ἔγει δεμένον τὸν γάιδαρὸν του]. (fam.) was schert dich das? τί σοι πρὸς τοῦτο; τί σοι μέλει περὶ τούτου; das schert mich nicht, δέν μοι μέλει περὶ τούτου [δέ με κόφτει] οὐ φροντίς ἰπποκλείδη. sich —, v. r. ἢ. ἔρρω, ἀπέρρω, κουρεύομαι [ἐκκουμπίζομαι]. scher' dich zum Henker (zum Teufel)! ἔρρ' ἐς κόρακα! ὕπαγε εἰς τὸν διάβολον! sich um etwas —, (ἐν)διαφέρωμαι περὶ τίνος. ich schere mich nichta darum, ἀδιαφορέω περὶ τούτου. —, n. (-s), ἡ κουρέυσις, ἡ κουρέ: ἡ ξύρησις, ὁ ξυρησιμός. —schleifer, m. (-s, pl. —), ὁ ἀκονητῆς ψαλίδων.
- Scher'ger, m. (-s, pl. —), ὁ κουρατής, ὁ κουρέυς. -el, f. (—, pl. -en), (fam.) ἡ ἐνόχλησις [ἡ σκοτοῦρα]. —ln, f. (—, pl. -nen), ἡ κουραίτρια.
- Scherf'lein, n. (-s, pl. —), τὸ ὀλεπτον νομισματίον ὁ ὀβολός. sein — beitragen, συνεισφέρω τὸν ὀβολόν μου.
- Scher'ge, m. (-n, pl. -n), ὁ κλητήρ.
- Scher'messer, n. (-s, pl. —), τὸ ξυρόν, τὸ ξυράφιον [τὸ ξυράφι, τὸ ξυράφι].
- Scherwen'sein, v. i. ἢ. (fam.) φαίνομαι πρόθυμος, προθυμοποιέομαι.
- Scher'welle, f. (—, pl. -n), τὸ γνάφαλον [τὸ γνουδόμαλλον].
- Schers, m. (-es, pl. -e), ὁ ἀστεϊσμός, ἡ ἀστεϊότης [ὁ χωρατῆς, τὸ χωρατόν, τὸ μέτωπον]. ὁ χαριεντισμός, ἡ παιδιὰ, ἡ παιγνιά, τὸ παίγνιον [τὸ παιγνίδι]. im —e, aus —, ἐν παιδιᾷ μέρει, παιδιᾷ χάριν, πρὸς ἀστεϊσμόν [εἰς τὰ χωρατά]. das war nur ein —, αὐτὸ ἔγεινε χάριν ἀστεϊσμοῦ. ohne —, — bei Seite, χωρὶς ἀστεϊότητος, αἱ ἀστεϊότητες κατὰ μέρος [χωρὶς χωρατά]. -e treiben, -e machen, ἀστείζομαι, παίζω [χωρατεύω]. — verstehen, δέχομαι ἀστεϊότητας [σηκόνω χωρατά]. meinst du das im — oder Ernst? λέγεις ταῦτα παίζων ἢ σπουδάζων; σπουδαιολογεῖς ἢ παίζεις; -e mit Jemandem treiben, ἀστείζομαι πρὸς τινα. aus etwas einen — machen, μετατρέπω τι εἰς ἀστεϊότητα, στρέφω τι ἐπὶ τὸ ἀστεϊότερον [τὸ γυρίζω εἰς τὰ χωρατά].
- Scher'sen, v. i. ἢ. ἀστείζομαι, παίζω [χωρατεύω, μετωρίζομαι] χαριεντι-

er lässt mit sich nicht
δὲν ἀνέχεται ἀστείότητας [δὲ
ναι χωρατάδες]. mit Jeman-
—, ἀστείζομαι πρὸς τινα. —,
s), ὁ ἀστείωμας, ὁ γελοιασμός.
gedicht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ
κὸν ἀσματίον. -haft, *adj.* παι-
λης, ἀστείος [χωραταζήης]. -haf-
t, *f.* (—), ἡ ἀστειοσύνη, ἡ
ιπέλλα, ἡ κωμικότης. -lebend,
φιλοπαίμων [παιγνιδιάρης].
, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ψεῦδος
, ἀστείσμου. -name, *m.* (-ns,
n), τὸ ἀστειὸν παρώνυμον [τὸ
νόμι]. -rede, *f.* (—, *pl.* -n),
ἰαίος λόγος, ἡ ἀστειολογία.
ie, *adv.* ἀστείφ τῷ τρόπῳ,
ως. -wort, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ
α λέξις ἡ ἀστειολογία.
r, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ καννα-
νον. s. Kanervas.
adj. πτωιώδης, ἄγριος, ἀγριό-
ος, πτωόμενος [ἐπιπαστερός,
ισιάρης] δειλός [φοβηταίρικος].
νθρῶπος. -es Kind, τὸ ἄγριον
ον [τὸ ἀγριοκάταικον]. — ma-
ι, ἀγριαίνω, τρομάζω [ἀγριέω,
ριγεύω*, ἐπιπάζω]. — wer-
(δια)πτοέομαι, ἀγριαίνομαι,
άζω [ἐπιπάζομαι, ἐπιπούμαι,
ομαι]. —, *f.* (—), ὁ φόβος,
οδειλία ἡ δειλότης. ohne —,
ως ἀνυποστόλως.
he, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φόβη-
[τὸ σκιάκτρον, τὸ ἐπιπαστήρι,
κιδουροκεφάλια, ἡ γαιδουροκε-
]. -n, *v. t. h.* τρομάζω, ἀγρι-
, ἐκφοβέω [ἐαγριγεύω* ἐπι-
ι, ἀγριέω].
n, *v. t. h.* φοβέομαι ἀποφεύγω.
ichent keine Mühe, οὐδενὸς
u φεῖδεται. thue Recht und
ne Niemand, δίκαια δράσον
νὸς ἐντρεπόμενος, ἐκτέλει τὰ
σου μηδὲνα δὲ φοβοῦ. ge-
inte Kinder — das Wasser,
ἐκάθῃ νομίζει τὰ πάντα πῦρ
ος κατ' ἴσῃ τὴν κολοκώθα φουᾶ
τὸ γασούρτι]. —, *v. t. h.* δια-

πτοέομαι, τρομάζω, ἐκφοβέομαι
[ἐπιπάζομαι, σκιάζομαι]. sich —,
v. r. h. φοβέομαι (vor etwas,
τι' vor Jemandem, τινά) ἀπο-
δειλιάω, δειλιάω.

Scheu'er, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ σιτοβολών,
τὸ σιτοβολεῖον [ὁ καρπομαγαζέε*]
ὁ ἀχυρῶν [ὁ ἀχερ(ι)ῶνας]. -fass,
n. (-es, *pl.* -fässer), ὁ πλυνός, τὸ
πλυντήριον. -frau, *f.* (—, *pl.* -en),
ἡ σπογγίστρια [ἡ σφουγγαρίστρα].
-kraut, *n.* (-es), s. Schachtelhalm.
-lappen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ μά-
κτρον, τὸ ἀπόμακτρον [τὸ χερόπα-
νον, ἡ πατσαβούρα, ἡ πατσαούρα*,
τὸ σφουγγαρόπανον].

Scheuern, *v. t. h.* (ἀπο)σμήχω, ἀπο-
καθαίρω [παστρεύω]. (ἀπο)σπογ-
γίζω [σφουγγαρίζω]. —, *n.* (-s), ἡ
ἀπόσμηξις, ἡ ἀπότριψις, ἡ ἀπο-
κάθαρισις [τὸ πάστρευμα]. ὁ ἀπο-
σπογγισμός [τὸ σφουγγάρισμα].

Scheuer'sand, *m.* (-es), ἡ σμηκτρὶς
ἄμμος. -wisch, *m.* (-es, *pl.* -e),
τὸ μάκτρον, τὸ ἀπόμακτρον [τὸ
χερόπανον, τὸ σφουγγαρόπανον, ἡ
πατσαβούρα, ἡ πατσαούρα*].

Scheur'klappe, *f.* (—, *pl.* -n), -lader,
n. (-s, *pl.* —), τὸ παρώπιον, τὸ
ἀνθῆλιον.

Scheune, *f.* s. Scheuer.

Scheun'tenne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄλωξ,
τὸ ἀλώνιον.

Scheun'sal, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φόβη-
τρον [τὸ σκιάκτρον]. τὸ βδελύγμα,
τὸ βδελυρὸν ἀντικείμενον, τὸ ἐκ-
τρωμα, τὸ τέρας.

Scheuss'lich, *adj.* βδελυρός, βδελυκός,
εἰδεχθής, ἀποτρόπαιος. -kelt, *f.*
(—, *pl.* -en), ἡ βδελυρία, ἡ βδελυ-
ρότης, ἡ βδελυμία· τὸ ἀποτρόπαιον,
τὸ ἐκτρωμα, τὸ τέρας.

Schlicht, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ στρώμα,
ἡ στιβάς, ἡ στοιβή, τὸ κοίτασμα [ἡ
πατωσιά, ἡ στρωσιά]. ὁ ἔκταπρος
χρόνος (παρὰ μεταλλουργοῖς). —
machen, ἀποκάομαι, ἀναπαοομαι
τῆς μεταλλεύσεως.

Schlicht'en, *v. t. h.* διαθέντω κατὰ στρώ-
ματα, στιβαδέω, στοιβάζω.

Schicht-meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιστάτης μεταλλείας. -weise, *adv.* κατὰ στρώματα, κατὰ στιβάδας, στοιβηθῶς.

Schick, *m.* (-es), ἡ δέουσα χάρις.

Schicken, *v. t. h.* στέλλω, πέμπω [στέλω, μπέμπω*]. διατάσσω, διαθέτω, διευθετέω. Gott hat es so geschickt, οὕτως ηἰδούκην ὁ θεός. (*fig.*) Jemanden in den April —, ἐξαπατῶ τινά τῃ πρώτῃ ἀπριλίου [τὸν γελῶ τὴν πρωταπριλιά]. —, *v. t. h.* nach Jemandem —, στέλλω πρὸς ἀναζητησίν τινος, πέμπω πρὸς τινα. sich —, *v. r. h.* παρασκευάζομαι, ἐτοιμάζομαι [ὀρδινιάζομαι*]. συμπίπτω, συντυγχάνω. ἀρμόζω, πρίτω, ἐμπρίτω [ταϊρίζω]. προσαρμόζομαι, συμμορφόομαι ὑποτάσσομαι, ὑπέικω. wenn es sich gerade so schickt, ἐάν ἀκριβῶς οὕτω συντύχη, ἂν κατὰ συγκυρίαν συμβῇ οὕτως. es hat sich so geschickt, οὕτω συνέπεσεν, οὕτω συνέβη κατὰ συγκυρίαν. je nachdem es sich schickt, ὅπως ἔλθῃ, κατὰ τὰς περιστάσεις. das schickt sich nicht für Sie, τοῦτο δὲν ἀρμόζει πρὸς ὑμᾶς, ἄτοπον εἶνε τοῦτο πρὸς ὑμᾶς. sich in Jemandem —, συμμορφόομαι πρὸς τὰς βουλάς τινος. sich in etwas —, ὑπέικω εἰς τι. sich zu allem —, ἀρμόζω πρὸς πάντα. sich zusammen-, sich zueinander-, συναρμόζω. —, *n.* (-s), ἡ πέμψις, ἡ ἀποστολή.

Schicklich, *adj.* πρεπιδής, ἐμπρεπής, προσήκων, πρέπων. -kelt, *f.* (—), ἡ εὐπρέπεια, τὸ πρέπον, ὁ προσήκων τρόπος. mit —, μετὰ εὐπρεπείας, εὐπρεπῶς, πρεπόντως.

Schick'sal, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ τύχη, ἡ μοῖρα, ἡ εἰμαρμένη, τὸ πεπρωμένον, τὸ εἰμαρμένον. ἡ περιπέτεια, ἡ τύχη.

Schick'salsbestimmung, *f.* (—), τὸ πεπρωμένον, τὸ εἰμαρμένον. -büch, *n.* (-es), (*fig.*) τὸ πεπρωμένον. es steht in meinem — geschrieben, πέ-

πρωταί μοι, μοί εἶνε πεπρωμένον [γραφτὸ μοῦ εἶνε]. -glaube, *m.* (-es), ἡ εἰς τὴν μοῖραν πίστις, ἡ μοιροδοξία. -göttin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ Μοῖρα. -schläge, *m.* *pl.* αἱ περπίτται τῆς τύχης, αἱ μοιραῖαι συμφωραὶ, τὰ πάθη, τὰ παθήματα.

Schickung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀποστολή. (*fig.*) ἡ μοῖρα, τὸ πεπρωμένον. göttliche —, Gottes —, ἡ θεία βουλή, ὁ ἐκ θεοῦ προορισμός, ἡ θεία πρόνοια, τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ.

Schiebkarren, *s.* Schiebkarren.

Schieben, *v. t. ir. h.* ὠθέω, κινῶ μετακινῶ, μετατοπίζω. vorwärts —, προκινῶ, προωθέω. bei Seite —, παρωθέω, »παραμερίζω«. in die Tasche —, ἐμβάλλω εἰς τὸ θυλάκιον. in die Höhe —, ἀνυψῶ, »ἀνασηκνῶ«. Kegel —, παίζω κοτταλινὰ [παίζω τὰ τούνια]. das Brot in den Ofen —, ἱκεύω τὸν ἄρτον [φουρνίζω τὸ ψωμί]. geschobene Buchstaben, στοιχεῖα κεκλιμένα, κυρτά. (*fig.*) auf die lange Bank —, ἀναβάλλω ἐπ' ἀόριστον χρόνον. in die Länge —, ἀναβάλλω. den Verdacht von sich —, ἀφεῶ τὴν πρὸς ἐμὲ ὑπόψιν, ἀπαλλάττω τῆς ὑπονοίας. die Schuld, den Verdacht auf Jemanden —, ἐμπερίπτω τὴν αἰτίαν, τὴν ὑπόνοιαν εἰς τινα. Jemandem etwas auf den Hals (in die Schuhe) —, προσάπτω τινὶ τι, ἀποδίδω τινὶ τὴν ἐνοχλήν τινος. —, *v. t. ir. h.* διατελέω φύων ἐκφύω, ἐκπλαστάνω. sich —, *v. r. ir. h.* κινῶμαι ἐκτοπίζομαι, μετακινῶμαι. —, *n.* (-s), ἡ μετακίνησις, ἡ ὠθησις.

Schieber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κινήτης, ὁ ὠθητήης. τὸ κινήτηριον τὸ ὠθηστήριον. ὁ σέρτης ὁ μοχλός, ὁ μάνδαλος.

Schieb-fenster, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ καταρρακτὸν παράθυρον [ἡ κλαβανή]. -karren, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ μονότροχον χειραμάξιον. -stange, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κινήτηριον ἐμβολον.

f. (—, *pl.* -en), ἡ καταρ-
θύρα [ἡ κλαβανή]. -*wägel-*
n. (-s, *pl.* —), τὸ μονότρο-
πιραμάτιον.

gericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ
δικαστήριον. -*mann*, *m.*
pl. -*männer*), ὁ εἰρηνοδίκης·
ἰστητής. -*richter*, *m.* (-s, *pl.*
-*er*), διαιτητής. -*richterlich*, *adj.*
διαιτητικός, διαιτησιμὸς. -*spruch*,
es), ἡ διαιτησία, ἡ διαιτησι-
ορσία.

adj. πλάγιος, λοξός [στρα-
περός]· παρακεκλιμένος, ἐπι-
-*g*· ἐγκάρσιος. (*fig.*) λοξός, σκο-
-*an*· ἀνάστροφος [ἀνάποδος]. -*e*
-*Fläche*, γραμμὴ πλαγία. -*e* *Beine*,
ἰὸν κεκλιμένον. -*e* *Beine*,
βαϊβά, βλαισά [τὰ στραβὰ
-*ta*· κανιά]. *ein* -*es* *Maul*
en, διαστρέφω τὸ στόμα, δια-
-*en* [στραβομοτσουινιάζω]. —,
πλαγίως, λοξῶς [στραβὰ]· ἐγ-
-*wis*. (*fig.*) λοξά, σκαιῶς, ἀνά-
-*sehen*, *schreiben*,
-*s*, γράφω λοξά. — *gehen*,
ορέω. — *hängen*, ἐπικλίνω
-*ig*]. (*fig.*) *die Sache geht* —,
-*ra*· γὰρ βαίνει σκολιὰν ὁδόν,
-*oda*· πηγαίνει τὸ πρᾶγμα·
-*s* — (*auf*)*nehmen*, ἐκλαμ-
-*ti*· κακῶς, παρεξηγέω τι [τὸ
-*ian*·, τὸ παίρνω ἐπὶ κακοῦ].

f. (—), ἡ πλαγιότης, ἡ λοξό-
-*ti*· ἡ σκολιότης.

m. (-s, *pl.* —), ὁ σχιστός,
ὁ σχιστόλιθος [ἡ πλάκα, ἡ
-*platte*]. -*artig*, *adj.* σχιστώ-
-*ig*· παρόμοιος σχιστολίθου. -*brecher*,
s, *pl.* —), ὁ λατόμος σχιστο-
-*bruch*, *m.* (-es, *pl.* -*brüche*),
-*er*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διά-
-*gang*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διά-
-*griffel*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ
-*hammer*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ
-*hammer*), τὸ σφυρίον σχιστο-

-*lich*, *adj.* παρόμοιος σχιστο-
-*ig*, *adj.* σχιστώδης, ἐκ σχι-
-*koehle*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ
-*sich* -*n*, *v. r.*
-*h*· ἀπολεπίζομαι, λεπίζομαι. σχίζο-
-*platte*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ
-*stein*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σχιστός λίθος [ἡ πλακό-
-*stift*, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ
-*tafel*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πλάξ σχιστολίθου· ἡ γρα-
-*weiß*, *n.* (—), ἡ
-*stein*· λιθάργυρος, ὁ ψίμυθος.

Schief-*halsig*, *adj.* πλαγιόλαιμος, λοξό-
-*heit*, *f.* (—), ἡ πλαγιότης, ἡ λοξότης· ἡ
-*mülig*, *adj.* πλαγιό-
-*winkelig*, *adj.* πλαγι-
-*win*· γώνιος.

Schief-*auge*, *n.* (-s, *pl.* -n), ὁ λοξός
-*auge*· ὀφθαλμός [τὸ ἀλλοίθωρο μάτι].

Schie-*len*, *v. i. h.* βλέπω λοξά, λοξο-
-*len* [στραβοκυντάζω]· στρα-
-*len* [ἀλλώπτω, ἰλλωπίζω [ἀλλοι-
-*nach*· *Jemandem* —, ὑπο-
-*len*· βλέπω πρὸς τινά [τὸν στραβοκυντά-
-*n*, *n.* (-s), ἡ ἰλλωσις, ὁ στρα-
-*n*· βρισμός [τὸ ἀλλοιθώρισμα, ἡ ἀλλοι-
-*n*· *adj.* λοξόφθαλμος, παρα-
-*n*· βλώψ [ἀλλοίθωρος, στραβόθωρος].

Schie-*ler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παραβλώψ,
ὁ ἰλλός, ὁ στράβων [ὁ στραβόθωρος,
ὁ ἀλλοίθωρος].

Schie-*beln*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ κνήμη,
τὸ ἀντικνήμιον, τὸ μείζον ὀστέον
-*el*· τῆς κνήμης.

Schie-*ne*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κνημίς·
τὸ ἐπίσωστρον, τὸ περιφερὲς ἐπί-
-*ne*· βλημα τροχοῦ, τὸ περιτρόχιον. ὁ
-*ne*· νάρθηξ, ὁ συγκρατητήρ (ὀστέου κα-
-*ne*· ταγτός) [τὸ καλάμι]. ἡ σιδηρο-
-*ne*· τροχιά, ἡ σιδηρᾶ τροχιά. τὸ ἀντι-
-*ne*· κνήμιον, *s.* *Schiensbein*. -*n*, *v. i. h.*
-*ne*· περιβάλλω διὰ κνημίδος, περι-
-*ne*· σφίγγω δι' ἐπίσωστρου. ναρθηκίζω,
-*ne*· καλαμό(ν)ω. —, *n.* (-s), ὁ νερθη-
-*ne*· κισμός, ἡ καλάμωσις.

Schlier, *adj.* λείος, στιλπνός. —, *adv.*
-*schlier*· παρὰ μικρόν, παρ' ὀλίγον, σχεδόν.
-*schlier*· ἀπλῶς, αὐτόχρημα, καθ' αὐτό.

Schierling, *m.* (-s, *pl.* -e), φυτόν, τὸ κώνιον [τὸ καρωνάκι]. -**strank**, *m.* (-es), τὸ κώνιον.

Schless-bär, *adv.* πυροβολητός, πυροβολήσιμος. -**baumwolle**, *f.* (-), ἡ πυροξυλίνη, ἡ βαμβακοπυρίτις. -**bedarf**, *m.* (-s), τὰ πρὸς πυροβόλησιν ἀναγκαῖα, τὰ χρειώδη πυροβολήσεως τὸ πολεμφοδία.

Schliesen, *v. t. in h.* πυροβολέω τοξεύω, ἀκοντίζω. **todt-**, φονεύω διὰ βολῆς. **Jemanden vor den Kopf** —, πυροβολέω τινὰ κατὰ κεφαλῆς. **Jemandem die Kugel durch den Kopf** —, πυροβολέω τινὶ διαμπερὲς τὴν κεφαλὴν, ἀνατινάσσω εἰς τὸν ἀέρα τὸ κρῆνιον τινός. **in Grund und Boden** —, κατεδαφίζω ἄρδην διὰ πυροβολήσεων. **über den Haufen** —, ἀνατρέπω, καταρρίπτω διὰ βολῶν. **Brot in den Ofen** —, ἱπνεύω ἄρτον [φουρνίζω ψωμῖ]. (*fig.*) **Sie haben einen Bock geschossen**, ἐπατήσατε εἰς τὴν ἀγκινάραν. —, *v. i. r.* πυροβολέω (nach etwas, *ti* nach Jemandem, τινά) mit einem Bogen —, τοξεύω. mit der Flinte —, πυροβολέω δι' ὄπλου, τουφεκίζω. mit Kugeln —, σφαιροβολέω. **in die Luft** —, πυροβολέω εἰς τὸν ἀέρα [τραβάω 'εἰς τὸν ἀέρα]. nach der Scheibe —, βάλλω ἐπὶ σκοπὸν, σκοπεύω, σκοποβολέω [τραβάω (βίγνω, παίζω*) εἰς τὸ σημάδι]. **fehl-**, πυροβολέω ἀστόχως, ἀποτυγῶνα πυροβολῶν. —, *v. i. in s.* φέρομαι, ὀρμῶμαι, ἐπιφέρομαι, φέρομαι ὀρμητικῶς. **in die Höhe** —, ἀνατινάσσομαι, ἀναφέρομαι μεθ' ὀρμῆς ἀναβλαστάνω ταχέως. **das Blut schoss ihm ins Gesicht**, τὸ αἷμα ἀνήλθεν εἰς τὸ πρόσωπόν του. **in den Samen** —, ἐκσπερματόομαι [ἐξοποράζω]. **zu sehr ins (Holz und) Laub** —, φυλλομανέω, ὕλομανέω, φῶω ὑπερπολλὰ φύλλα [δαζόνω, θεριεύω, φουντώνω]. **Jemandem die Zügel lassen**, ἀναχαλάω τὰς ἵνας τινί. —, *n.* (-s), ἡ πυροβόλησις ἢ

ἐπὶ σκοπὸν βολή, ἡ σκοποβολή, ἡ εὐθυβολία ἢ ὀρμή, ἡ φορά, ἡ ἐπιφορά, ἡ κίνησις. ἡ ταχέα ἀναβλάστησις. **Schless-gewehr**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πυροβόλον ὄπλον. -**haus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ σκοπευτήριον. -**loch**, *n.* (-es, *pl.* -löcher), *s.* Schiessscharte. -**mauer**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ τεῖχος σκοποβολίας. -**platz**, *m.* (-es, *pl.* -plätze), τὸ σκοπευτήριον. -**pulver**, *n.* (-s), ἡ πυρίτις [τὸ μαρροῦτι, ἡ μαρροῦτι]. -**scharle**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ τοξοτεία, ἡ πολεμιστρία [τὸ μασγάλι, τὸ μαγδάλι]. -**scheibe**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ δίσκος εὐθυβολίας [τὸ σημάδι]. -**stand**, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ τοποθεσία σκοπευτοῦ, ἡ ἀφετηρία. -**wand**, *f.* (-, *pl.* -wände), ὁ τοίχος σκοποβολίας. -**übung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ εἰς τὴν εὐθυβολίαν ἀσκησις.

Schiff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πλοῖον [τὸ καράβι]. ἡ κερκίς [ἡ σαγίτα]. — einer Kirche, ὁ νάρθηξ ναοῦ. — in der Buchdruckerei, ὁ σελιδοθέτης. — und Geschirr, ἡ γεωργικὴ συσκευασία, τὰ γεωργικὰ ἐργαλεῖα. **zu -e gehen**, ἐπιβαίνω ἐπὶ πλοῖον, ἐμβαίνω εἰς πλοῖον. **zu -e reisen**, ταξειδεύω διὰ θαλάσσης, ναυστολέομαι, θαλασσοπρέω. **sich ein — mieten**, ναυλό(ν)ω πλοῖον. **ein — bauen**, ναυπηγέω. **ein — ausrüsten**, ἐξαρτῶ πλοῖον. **ein — ans Land ziehen**, νεωλκέω, ἀνέλκω πλοῖον εἰς τὴν ξηράν. **ein — ins Meer auslaufen lassen**, καθέλκω, κατὰ πλοῖον. **mit einem -e in den Hafen einlaufen**, προσορμίζομαι. **ein — bugsiren**, βυμουλκέω πλοῖον. **Schiffbär**, *adj.* πλώμιμος, πλωτός, ναυσπόρος. -**kelt**, *f.* (-), τὸ πλώμιον, ἡ πλωμότης.

Schiffbau, *m.* (-s), ἡ ναυπηγία. **zum — brauchbar**, ναυπηγίσιμος. -**bauer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ναυπηγός. -**baukunst**, *f.* (-), ἡ ναυπηγία, ἡ ναυπηγική. -**baumelster**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ναυπηγός. -**bruch**, *m.*

(-es, *pl.* -brüche), ἡ ναυαγία, τὸ ναυάγιον [τὸ παραβοτσακισμα]. — *leiden*, ναυαγίω [παραβοτσακίζομαι]. — *brüchig, adj.* ναυαγός [παραβοτσακισμένος]. — *brücke, f.* (—, *pl.* -n), ὁ πάκτων, ὁ γεφυροπάκτων.
Schiffchen, n. (-s, *pl.* —), τὸ πλοιάριον. ἡ κερίκις [ἡ σαγίτα].
Schiffsen, v. i. h. ναυστολέω, μεταφέρειν ἐπὶ πλοίου. —, *v. i. s.* πλέω, ναυστολῶμαι, πλοίζω, θαλασσοπλοίω [ἀρμενίζω]. —, *n.* (-s), ἡ θαλασσοπλοία, ἡ θαλασσοπορία, ἡ πελαγοδρομία.
Schiffser, m. (-s, *pl.* —), ὁ θαλασσοπόρος, ὁ πλωτήρ ὁ ναύτης. ὁ πλοίαρχος [ὁ παραβοκύρης]. — *ausdruck, m.* (-es, *pl.* -drücke), ἡ ναυτικὴ ἔκφρασις. — *hose, f.* (—, *pl.* -n), ἡ ναυτικὴ σκελέα, αἱ ναυτικαὶ περισκελίδες. — *knäbe, m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ναύτης παῖς, τὸ ναυτοπαῖδιον [ὁ μούτσος]. — *knecht, m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ναύτης, ὁ τριηρίτης. — *sprache, f.* (—, *pl.* -n), ἡ ναυτικὴ γλῶσσα. — *sunft, f.* (—, *pl.* -sünfte), ἡ συντηγνία ναυτῶν.
Schiffsfahrer, m. (-s, *pl.* —), ὁ θαλασσοπόρος, ὁ πελαγοδρόμος, ὁ πλωτήρ, ὁ ναυάτης. — *fahrt, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ναυτιλία, ἡ πελαγοδρομία, ἡ θαλασσοπλοία ὁ πλοῦς. — *fahrtskunde, f.* (—), ἡ ναυτικὴ. — *förmig, adj.* σκαφοειδής. — *gerippe, n.* (-s, *pl.* —), τὰ ἔγκοιλια πλοίου [τὸ σκαρί]. — *sand, m.* (-es), τὸ ἔρμα [ἡ σαβούρα].
Schiffsballast, m. (-es), τὸ ἔρμα [ἡ σαβούρα]. — *bauch, m.* (-es, *pl.* -bäuche), τὸ σκάφος πλοίου, ἡ γάστρα. — *befehlshaber, m.* (-s, *pl.* —), ὁ διοικητὴς πλοίου ὁ πλοίαρχος. — *bekleidung, f.* (—, *pl.* -en), τὸ σανίδωμα πλοίου. — *böden, m.* (-s), ὁ πυθμὴν πλοίου [τὸ ἀμπάρι]. — *boot, n.* (-es, *pl.* -e), ὁ λέμβος πλοίου. ὁ ναυτίλος (στρακον). — *flagge, f.* (—, *pl.* -n), ἡ σημαία πλοίου. — *fracht, f.* (—, *pl.* -en), τὸ φορτίον πλοίου. ὁ ναῦλος, τὸ ναῦλον. — *freund,*

m. (-es, *pl.* -e), ὁ συμμετοχὸς πλοίου. — *halter, m.* (-s, *pl.* —), ἰχθύς, ἡ ἔχνη. — *junge, m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ναυτίλος παῖς, τὸ ναυτοπαῖδιον [ὁ μούτσος]. — *kapitän, m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πλοίαρχος [ὁ παραβοκύρης]. — *kiel, m.* (-s, *pl.* -e), ἡ τρύπις [ἡ καρίνα]. — *klarierer, s.* **Schiffsmäkler.** — *knecht, m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ναύτης, ὁ τριηρίτης. — *knle, n.* (-s, *pl.* -e), ὁ σταμίν, ὁ ἐπισπαστήρ, τὸ στραβόξυλον. — *koch, m.* (-es, *pl.* -köche), ὁ μάγειρος πλοίου, ὁ ἔσχαρῶς. — *küche, f.* (—, *pl.* -n), τὸ μαγειρεῖον πλοίου. — *ladung, f.* (—, *pl.* -en), τὸ φορτίον πλοίου, ὁ γόμος, ὁ φόρτος [ἡ καρabiά]. — *last, f.* (—, *pl.* -en), τὸ δισχιλιόλιτρον βάρους. — *leifer, f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐπιβάθρα, ἡ κλιμακίς. — *leute, pl.* οἱ ναυτικοί. — *mäkler, m.* (-s, *pl.* —), ὁ μεσίτης φορτίων. — *mannschaft, f.* (—, *pl.* -en), τὸ πλήρωμα (πλοίου) τὸ ναυτολόγιον. τὸ ναῦλωμα. — *mlethe, f.* (—, *pl.* -n), τὸ ναῦλον πλοίου. — *partner, m.* (-s, *pl.* —), *s.* **Schiffsfreund.** — *patron, m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πλοίαρχος, ὁ ναύκληρος [ὁ παραβοκύρης]. — *pfund, n.* (-es), τὸ τρισεκατόλλιτρον (βάρους). — *raum, m.* (-es, *pl.* -räume), τὸ σκάφος πλοίου, τὸ κοῖλον τῆς νεῶς. — *rolle, f.* (—, *pl.* -n), τὸ ναυτολόγιον. — *schnäbel, m.* (-s, *pl.* -schnäbel), τὸ ἔμβολον πλοίου. — *sell, n.* (-s, *pl.* -e), ὁ κάλως [ἡ γούμενα]. — *soldat, m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ναυτικὸς στρατιώτης. — *ühr, f.* (—, *pl.* -en), τὸ ναυτικὸν ὠρολόγιον. — *vermlether, m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐκμισθωτὴς πλοίων, ὁ ναυλωτὴς. — *vermlethung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐκμισθωσις πλοίου, ἡ ναῦλωσις. — *volk, n.* (-es), τὸ πλήρωμα (πλοίου). — *vorderhell, n.* (-s, *pl.* -e), ἡ πρῶρα [ἡ πλώρη]. — *werft, n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ναυπηγεῖον. — *wesen, n.* (-s), τὰ ναυτικά. — *winde, f.* (—, *pl.* -n),

- τὸ στροφεῖον, ὁ ἐργατοκύλινδρος [ὁ ἐργάτης, ὁ μποτζεργάτης].
zughaus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ νεώριον. -**zimmermann**, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ ναυπηγός. -**zoll**, *m.* (-s, *pl.* -zölle), τὸ ἐλλειμενικὸν τέλος, τὸ ἐλλειμένιον. -**zwickack**, *m.* (-es, *pl.* -böcke), ὁ ναυτικὸς διπυρίτης [ἢ γαλιέτα].
- Schild**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀσπίς [τὸ σκουτάρι]. τὸ ὄστρακον, τὸ χελώνιον. (*fig.*) im -e führen, ἔχω ἐν νῷ, ἔχω κατὰ νοῦν, διανοίομαι, ἔχω σκοπὸν. —, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ σύμβολον, τὸ γνῶρισμα, τὸ ἰδιόσημον. -**ärtig**, *adj.* ἀσπίδοειδής. -**bürger**, *m.* (-s, *pl.* -), (*fig.*) ὁ Ἀβδηρίτης, ὁ μικροπολίτης. -**chen**, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ ἀσπίδιον, ἡ ἀσπίδοσχη. -**dach**, *n.* (-es, *pl.* -dächer), ἡ πολεμικὴ χελώνη. -**drüse**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἕμμοειδής ἀδήν.
- Schilderel**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐξεικλόνισις.
- Schilderhaus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ἡ σκοπιὰ.
- Schildern**, *v. t. h.* (*fig.*) ἐξεικονίζω, περιγράφω. —, *v. i. h.* φρουρέω, εἶμαι φρουρός.
- Schildfisch**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἰχθύς, ἡ ἐχενίς. -**förmig**, *adj.* ἀσπίδοειδής. -**knappe**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀσπίδοφόρος ἱππότου. -**kröte**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ χελώνη [ἢ χελώνη]. -**kröten**, *adj.* ὄστρακώδης, ὄστρακινος. -**krötenschale**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ὄστρακον χελώνης, τὸ χελώνιον. -**laus**, *f.* (-, *pl.* -läuse), ἔντομον, ἡ κοχινελλίς. -**platt**, *n.* (-es), τὸ χελώνιον, τὸ ὄστρακον χελώνης. -**träger**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀσπίδοφόρος. ὁ ὑπέρτης ἱππότου, *s.* Schildknappe. -**wache**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ φρουρός, ὁ σκοπός. — stehen, εἶμαι σκοπός, φρουρέω.
- Schiff**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ κάλαμος [τὸ καλάμι].
- Schiff-ärtig**, *adj.* καλαμώδης, καλαμοειδής. -**dach**, *n.* (-es, *pl.* -dächer), ἡ καλαμίνη στέγη. -**decke**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ καλαμωτή. -**gräs**, *n.* (-es, *pl.* -gräser), φυτὸν, τὸ βοτόμον. -**hütte**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ καλαμίνη καλύβη. -**lecht**, *adj.* καλαμοειδής, παρόμοιος καλάμῳ. -**ig**, *adj.* καλαμώδης, πολυκάλαμος. -**matte**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ καλαμωτή. -**reich**, *adj.* πολυκάλαμος, καλαμώδης. -**röhre**, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ κάλαμος [τὸ καλάμι].
- Schiff-ern**, *v. i. h.* ποικιλοχρότω, ἐπαλλάσσω χρώματα, ἀλλοχρότω. —, *n.* (-s), ἡ ποικιλόχροια, ἡ ἐπαλλαγὴ χρωμάτων.
- Schiff-ling**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ σελήνιον (νόμισμα ἀγγλικόν = 1,25 δραχλ.).
- Schiff-mel**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ λευκόθριξ ἵππος. ὁ εὐρώς [ἢ μούγλα] ἢ σαπρία [ἢ σαπηλα]. -**lecht**, *adj.* παρόμοιος εὐρώτι. -**ig**, *adj.* εὐρωτιῶν, εὐρώεις [μούγλασμένος]. μωδαλός, σαπρός [σάπιος]. -**n**, *v. i. s.* εὐρωτιῶν [μούγλαζω] σαπρίζωμαι, σήπομαι [σαπίζομαι*, σαπίζω].
- Schiff-mer**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ λάμψις, ἡ λαμπηδών. ein — von Hoffnung, ἡ ἐλπὶς ὑποφαινόμενη. ein schwacher — von Hoffnung, ἡ ἀμυδρὰ ἐλπὶς. -**n**, *v. i. h.* λάμψις, φέγγω· ὑπολάμπω [λαμπυρίζω*]. -**nd**, *adj.* ὑπολαμπής, ὑπολάμπων [λαμπυρός*].
- Schimpan-see**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ τρογλοδύτης πίθηκος, ὁ κιματζής.
- Schimpf**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ λοιδορία, ἡ ὕβρις. τὸ ὄνειδος, τὸ αἶσχος. — anthun, περιάπτω ὄνειδος. einen — auf sich sitzen lassen, ἀνεχομαι ὕβριν. mit — und Schande bedeckt, ἐπονείδιστος καὶ ἀτιμος. einen Strom von — en, alle mögliche — e, τὰ ἐξ ἀμάξης, τὰ αἰσχιστὰ [ὅσα αἰρνεῖ ἢ σκουῖτα].
- Schimp-pfen**, *v. t. h.* λοιδορέω, ὕβριζω. Jemanden einen Spitzbuben —, ἀποκαλέω τινὰ φαυλόβιον. —, *v. i. h.* ὕβριζω (auf Jemanden,

- τινά· auf etwas, τι). —, *n.* (-s), ή λοιδορήσις, ό λοιδορησμός, ό ύβρισμός [τά βρισιδία].
- Schimpfer**, *m.* (-s, *pl.* —), ό λοιδορος, ό ύβριστής.
- Schimpflich**, *adj.* λοιδορος, ύβριστικός. —*näme*, *m.* (-ns, *pl.* -n), τό έπινειδιστον όνομα, ή λοιδορος έπωνυμία. —*rede*, *f.* (—, *pl.* -n), ό ύβριστικός λόγος. einen Strom von —n, τὰ έξ άμάξης [όσα σέρνει ή σκούπα]. —*wort*, *n.* (-es, *pl.* -e), ή ύβριστική λέξις, τό λοιδορημα, τό όνειδισμα.
- Schind'aas**, *n.* (-es, *pl.* -äser), τό φαυλόβιον γύναιον. —*anger*, *m.* (-s, *pl.* —), τό έκδαρτήριο.
- Schindel**, *f.* (—, *pl.* -n), ό σχινδάλαμος, ό σχινδαλμός, ό σχίζα στέγης. —*dach*, *n.* (-es, *pl.* -dächer), ή σχιζοσκέπης στέγη. —*decker*, *m.* (-s, *pl.* —), ό διά σχινδαλάμων στεγαστής. —n, *v. i. h.* στεγάζω διά σχιζών.
- Schinden**, *v. i. ir. h.* έκδέρω [γδέρνω, ξεπροβιδίζω*]. κακοποιέω, ταιλαιπωρέω, κακουχέω, βασανίζω, σταυρόνω. geschunden werden, πάσχω τὰ έσχατα. sich —, *v. r. ir. h.* (*fam.*) ταιλαιπορέομαι, βασανίζομαι, κακοπαθέω, δεινοπαθέω.
- Schinder**, *m.* (-s, *pl.* —), ό έκδορεύς [ό γδάρτης] ό σφαγέυς, ό δήμιος [ό μπόγιας, ό τζελάτης]. (*fig.*) ό βασανιστής, ό τύραννος. —*ei*, *f.* (—, *pl.* -en), τό σφαγέιον, τό μακλειον [τό μακλειό]. (*fig.*) ή ταιλαιπωρία, ή βάσανος, τὰ δεινά, τό σταύρωμα. —*karren*, *m.* (-s, *pl.* —), τό κάρρον του δήμιου. —*knecht*, *m.* (-es, *pl.* -e), ό ύπρητής του δήμιου.
- Schindgrübe**, *f.* (—, *pl.* -n), s. Schindanger. —*mähre*, *f.* (—, *pl.* -n), ό καθάλλης, ό γίννος, ό ψωραλός ίππος [τό ψωρολόγον, τό παληλόγον].
- Schinkchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τό μικρόν χοιρομήριον.
- Schinken**, *m.* (-s, *pl.* —), ή σκελις, ή κωλή, τό χοιρομήριον [τό χοιρομέρι]. —*heim*, *n.* (-s, *pl.* -e), τό όστουν της κωλής, ό κωλήν.
- Schirpe**, *f.* (—, *pl.* -n), τό πτυάριον [τό φτυάρι]. —n, *v. i. h.* πτυαρίζω.
- Schirke**, *v. i. h.* έποστρακίζω [πεταλιδίζω]. —, *n.* (-s), ό έποστρακισμός [τό πεταλίδι].
- Schirm**, *m.* (-es, *pl.* -e), ή σκέπη, τό άλειτήριο, τό προφυλακτήριον. ό πέτασος, τό σκιαδειον (φυτού). (*fig.*) τό σκέπος*, ή αιγίς, ή προστασία. Regen-, τό άλειβροχον, τό άλειβρόχιον. Sonnen-, τό άλειψυρον. Augen-, τό άλειψωτον των όφθαλμών. Mützen-, τό προμετωπίδιον πελίσκου. Bett-, τό πρότοιγον κλίνης, τό άλειψηνον [τό παραβέντο]. —*dach*, *n.* (-es, *pl.* -dächer), τό γείσον, τό γείσωμα [τό ματαιπέτι*]. τό άπογείσωμα, τό άποστέγασμα, τό άκρόδωμα*. ή γελώνη, τό προκάλυμμα, ή άνεμοσκέπη.
- Schirmen**, *v. i. h.* προφυλάττω, ύπερασπίζω προστατεύω. —*er*, *m.* (-s, *pl.* —), ό προφύλαξ, ό προφυλάκτων, ό προασπιστής.
- Schirmförmig**, *adj.* πετασώδης, πετασοειδής. —*helm*, *m.* (-n, *pl.* -en), ό προστάτης. —*leder*, *n.* (-s, *pl.* —), τό δερμάτινον σέπασμα άμάξης, ή δέρρις. —*vogel*, *m.* (-es, *pl.* -vögel), ό ισχυρός προστάτης [ό χαμοθέξι]. —*wand*, *f.* (—, *pl.* -wände), ό άλειτήριο τοίχος τό άλειψηνον.
- Schirren**, *v. i. h.* ζευγύω [χαμουρόνω, ζεύγω].
- Schirmmeister**, *m.* (-s, *pl.* —), ό έπιστάτης των ίπποσκευών, ό έπιμελητής της παναγιας· ό έπί των σκευοφόρων.
- Schisma**, *n.* (-s, *pl.* Schismata), τό σχίσμα.
- Schismatiker**, *m.* (-s, *pl.* —), ό σχισματικός. —*isch*, *adj.* σχισματικός.
- Schlacht**, *f.* (—, *pl.* -en), ή μάχη. förmliche —, ή σταδία μάχη, ή έξ παρατάξεως μάχη. — zu Lande, zu Wasser, ή πεζομαχία, ή ναυ-

- μαχία. es kam zu einer —, μάχη συνέστη, συνεκροτήθη. eine — liefern, συνάπτω μάχην. in der — bleiben, πίπτω μαχομένως.
- Schlacht-bank, f.** (—, *pl.* -bänke), τὸ σφαγεῖον. zur — führen, ἄγω ἐπὶ σφαγὴν, ὀδηγέω εἰς τὸ σφαγεῖον.
- bell, n.** (-s, *pl.* -e), ἡ σφαγίς, ἡ μάχαιρα τοῦ σφαγέως.
- Schlacht'en, v. i. h.** σφάζω, σφαγιάζω. —, *n.* (-s), ἡ κατασφαγή, ἡ σφαγή, ὁ σφαγιασμός [τὸ σφάζειν].
- Schlacht'en-gott, m.** (-es), ὁ θεὸς τῆς μάχης, ὁ Ἐνυάλιος. -göttin, *f.* (—), ἡ θεὰ τοῦ πολέμου, ἡ Ἐνυώ.
- mäler, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ζωγράφος μαχῶν, ὁ ἀγωνογράφος.
- Schläch'ter, m.** (-s, *pl.* —), ὁ σφαγεύς, ὁ σφάκτης.
- Schlacht'feld, n.** (-es, *pl.* -er), τὸ πεδῖον τῆς μάχης. das — behaupten, μένω κύριος τοῦ πεδίου τῆς μάχης. auf dem — e bleiben, πίπτω ἐν τῇ μάχῃ. -fertig, *adj.* ἐτοιμόμαχος, ἐτοιμοπόλεμος. -fest, *n.* (-es), τὰ χοιροσφάγια. -gesang, *m.* (-es, *pl.* -sänge), ἡ πολεμικὴ ψῆδῆ, ὁ παιάν. den — singen, παιωνίζω, παιανίζω. -geschrei, *n.* (-s), ἡ ἀλαλαξία, ὁ ἀλαλαγμός, ἡ πολεμικὴ κραυγὴ. -getümmel, *n.* (-s), ὁ θόρυβος τῶν μαχομένων. -gewühl, *n.* (-s), ἡ ταραχὴ τῶν μαχομένων. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ σφαγεῖον, τὸ μακελεῖον. -hof, *m.* (-es, *pl.* -höfe), ἡ κατασφαγή. -lied, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ πολεμικὸν ᾄσμα, ὁ παιάν. -linde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τῆς μάχης γραμμὴ. -messer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ σφαγίς, ἡ μάχαιρα τοῦ σφαγέως. -ochse, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ πρὸς σφαγὴν βοῦς. -opfer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σφάγιον. -ordnung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εἰς μάχην παράταξις, ἡ τάξις τῆς μάχης. in — stellen, παρατάσσω (ὡς) εἰς μάχην. -plän, *m.* (-s, *pl.* -pläne), τὸ σχέδιον τῆς μάχης. -reihe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τάξις τῶν μαχομένων. -ross, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ πολεμιστήριος ἵππος. -ruf, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κλήσις εἰς μάχην. -schwert, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ εἶφος τῆς μάχης. -signal, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σῆμα τῆς μάχης. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ εἰκονογραφία μάχης. τὸ τεμάχιον ἐσφαγμένου ζώου. τὸ πρὸς σφαγὴν ζῶον, τὸ σφάγιον. -tag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα σφαγῆς, ἡ σφαγία. ἡ ἡμέρα μάχης. -vieh, *n.* (-es), τὰ πρὸς σφαγὴν ζῶα, τὰ σφάγια. -wess, *n.* (-es), τὰ σφακτικὰ ἐργαλεῖα.
- Schla'cke, f.** (—, *pl.* -n), ἡ ἐκβολὰς, τὸ συλλίπασμα, ἡ σκωρία.
- Schla'ckenartig, schla'ckicht, adj.** σκωριοειδής, ὁμοιος πρὸς ἐκβολάδας, πρὸς συλλίπασματα.
- Schla'ckig, adj.** σκωριώδης, ἐκβολαδώδης. (*fam.*) -es Wetter, καρὸς ὑγρὸς.
- Schlack'wurst, f.** (—, *pl.* -würste), ὁ ἀλλὰς φορίνης [τὸ κοκκορέτω, τὸ γαρδοῦμαι*].
- Schlä'f, m.** (-s, *pl.* Schlä'fe), ὁ κρόταφος [τὸ μηλίγγι, ὁ μηλίγγας*].
- Schlä'f, m.** (-es), ὁ ὕπνος. im — e, καθ' ὕπνον. tiefer —, ὕπνος βαθύς. kurzer —, ἡ ὀλιγοῦπνια. der — überfiel mich, ὁ ὕπνος με κατέλαβεν [ὁ ὕπνος μ' ἐπῆρε]. in — fallen, πίπτω εἰς ὕπνον. vom — e überfallen werden, καταλαμβάνομαι ὑπὸ τοῦ ὕπνου. ein Kind in den — wiegen, singen, καταβακαλάω νήπιον [νανναρίζω μωρό*]. sich des — es erwehren, ἀντικαταίω πρὸς τὸν ὕπνον. im ersten —, περὶ πρώτου ὕπνου. im — erscheinend, ὕπνοφανής. — bringend, ὕπνωτικός, ὕπνοφόρος.
- Schlä'fchen, n.** (-s, *pl.* —), ὁ βραχυχρόνιος ὕπνος, τὸ ὕπνιον.
- Schlä'fe, f.** (—, *pl.* -n), ὁ κρόταφος [τὸ μελίγγι, τὸ μηλίγγι, ὁ μηλίγγας*].
- Schlä'fen, v. i. h.** κοιμῶμαι· καθέδω. — gehen, sich — legen, κατακλίνομαι, κατακοιμῶμαι [πλα-

γιάζω, θέτω*. — legen, κατακοιμάω, κατακοιμίζω. κοιμίζω. ruhig, sanft —, κοιμῶμαι ήσυχως, ὑπνον γλυκύν. unruhig, schlecht —, δυσυπνέω [κακοκοιμούμαι, κακονυκτιζώ]. in den Tag hinein —, bis in den hellen lichten Tag —, κοιμῶμαι μέχρι μεσημβρίας [κοιμούμαι ὡς τὸ μεσημέρι]. eine Sache — lassen, αποκοιμίζω, παραμελέω τι. unter freiem Himmel —, κοιμῶμαι ἐν ὑπαίθρῳ. bei Jemandem —, κοιμῶμαι παρά τινι συκοιμῶμαι, παρακοιμῶμαι, συγκατακοιμῶμαι τινι. —, n. (-s), ή κοιμησις· ὁ ὕπνος.

Schlaf fengēhen, n. (-s), ή κατακοιμησις, ή κατάκλισις. beim —, κατακλινόμενος [πηγαίνοντας εἰς τὸ κρεβάτι].

Schlaf fer, m. (-s, pl. —), ὁ φιλυπνος, ὁ ὑπναλῆος [ὁ ὑπνιάρης, ὁ νυσταούλης*, ὁ ὑπνομάχος*]. —lg, s. Schläfrig.

Schläfrig, —n, v. imp. h. es schläfert mich, ὑπνώττω, νυστάζω.

Schlaff, adj. ἀσύντονος, χαλαρός, ἀνειμένος [εἰτενηταμένος, λαγάρος, ἀγαμνός*]. (fig.) ἄτονος, χαῦνος, μαλθακός. — machen, ἀναχαλάω, χαλαρόω, ἀγαμνίζω*. — werden, χαλαρόομαι, ἐκλόδομαι.

Schlaff helt, f. (—), ή χαλαρότης, ή ἀτονια. (fig.) ή υωθρότης, ή χαυνότης.

Schlaf geld, n. (-es), ὁ μισθός τῆς κοιτης, τὸ ἀντιμισθιον τῆς διανυκτερεύσεως. —gemach, n. (-es, pl. —macher), τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου, ὁ κοιτών [ή κρεββατοκάμερα]. eheliches —, ὁ θάλαμος. —genoss, —gesell, —kamerad, m. (-en, pl. —en), ὁ σύγκοιτος. —haube, f. (—, pl. —n), τὸ σκούφωμα τῆς νυκτός. —kammer, f. (—, pl. —n), ὁ κοιτών [ή κρεββατοκάμερα]. —los, adj. αὔπνος· ἄγρυπνος, ἐπάγρυπνος. —e Nächte, αἱ αὔπνοι νύκτες. die Nacht — zubringen, διαγρυπνέω τὴν νύκτα [κακονυκτιζώ]. —losigkeit, f. (—), ή αὔπνια· ή ἀγρυπνια, ή ἐπαγρυπνια. an — leiden, δυσυπνέω. —mittel, n. (-s, pl. —), τὸ ὑπνωτικὸν φάρμακον.

Jeannarakis, Deutsch-Neogr. Wörterbuch.

—mütze, f. (—, pl. —n), ή νυκτερινή καλύπτρα τῆς κεφαλῆς. (fig. fam.) ὁ χαῦνος, ὁ υωθρός. ὁ νυσταλῆος [ὁ ὑπνιάρης]. —pels, m. (-es, pl. —e), ὁ διαφθέρικος κοιτωνίτης, ή σισύρα.

Schlaf rig, adj. ὑπνώδης, ὑπνηλός, ὑπνηρός, νυσταλῆος, νυστάζων. (fig.) νωθρός, χαῦνος, ἄτονος. ὀκνηρός, ἀδρανής. ich bin —, νυστάζω. — werden, καταλαμβάνομαι ὑπὸ τοῦ ὕπνου. —lgkeit, f. (—), ή ὑπνωδία, ὁ νυσταγμός [ή νύστα, ή νυστάγη*]. (fig.) ή χαυνότης, ή υωθρότης, ή ἀδράνεια.

Schlaf rock, m. (-s, pl. —töcke), τὸ νυκτερινὸν ἐπένδυμα, ὁ νυκτερινὸς χιτῶν, ὁ κοιτωνίτης. —saal, m. (-s, pl. —säle), ή αἴθουσα τοῦ ὕπνου. —stätte, —stelle, f. (—, pl. —n), ή κοίτη, ὁ κοιτός, τὸ ὑπνωτήριον. —stube, f. (—, pl. —n), ὁ κοιτών, s. Schlafgemach. —sucht, f. (—), ή ληθαργία, ὁ λήθαργος, ή ὑπνωδία, ή ὕπνωσις. —süchtig, adj. ληθαργικός, ληθαργώδης, νύσταλος, νυσταλῆος. —trank, m. (-es, pl. —tränke), τὸ ὑπνωτικὸν ποτόν, τὸ ναρκωτικὸν φάρμακον. —trunk, m. (-es), τὸ πρὸ τοῦ ὕπνου πόμα, τὸ κοιταῖον ποτόν. —trunken, adj. ἡμιυπνος, κεκαρωμένος [ἀποκαρωμένος*]. —trunkenheit, f. (—), ή κάρωσις, ή ἀποκάρωσις· τὸ ἀποκάρωμα· ή νάρκη, ή ὑπνωδία. —zell, f. (—), ή ὄρα τοῦ ὕπνου. —zimmer, n. (-s, pl. —), τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου, ὁ κοιτών [ή κρεββατοκάμερα].

Schlag, m. (-es, pl. Schlä ge), ὁ κτύπος· τὸ κτύπημα, τὸ κρούσμα, τὸ πάταγμα· ή βολή, ὁ παλμός. ή ἀπόπληξις [τὸ ξαφνικόν]. ή θύρα ἀμάξης. (fig.) τὸ εἶδος, ή φυλή. ohne einen — zu thun, ἄνευ οὔδεμιᾶς βολῆς· ἀμαχητι. Jemandem Schläge geben, ἐντριβω πληγὰς τινι, πατάσω τινά [τοῦ δίδω ξυλιαίς]. er fürchtet sich vor Schlägen, φοβέται τὸ ξύλον. Schläge bekommen, λαμβάνω πληγὰς, πτρώγω ξύλον. — auf —,

ἀλλεπαλλήλως, das war ein harter — für ihn, τοῦτο ἦτο δεινὸν κτύπημα εἰς αὐτόν, αὐτὸ ἦτο συμφορὰ μεγάλη δι' αὐτόν. — ins Gesicht, ὁ κόνδυλος, ὁ κόλαφος [ἢ μπάτσα, ὁ μπάτσος]. die Schläge des Schicksals, αἱ περιπέττειται τῆς τύχης, τὰ παθήματα, αἱ κακοπάθειαι. mit einem -e, μιᾶ ὀρυτῆ, διὰ μιᾶς φορᾶς [μονομιᾶς*]. — des Herzens, des Pendels, ὁ παλμὸς τῆς καρδίας, τοῦ ἔκκρεμοῦς. — des Donners, ἡ κεραυνοβόλια. — des Pferdes, τὸ λάκτισμα ἵππου [ἢ κλωσιᾶ, ἡ ταινιά* τοῦ ἀλόγου]. elektrischer —, τὸ ἤλεκτρικὸν κρούσμα. — der Uhr, τὸ κρούσμα τοῦ ὄρολογίου. mit dem -e, auf den —, σημαίνοντος τοῦ ὄρολογίου. (mit dem) — zehn Uhr, ἀκριβῶς τὴν δεκάτην ὥραν. der — hat ihn gerührt, ὑπὸ ἀποπληξίας προσεβλήθη. — der Vögel, τὸ κελᾶθημα τῶν πτηνῶν. (fig.) sie sind beide von einem -e, ἀμφότερα εἶνε τοῦ αὐτοῦ εἶδους. ein Mann von Ihrem -e, ἀνθρῶπος τοῦ εἶδους σας, ἀνθρῶς ὁμοίους. Menschen von solchem -e, οἱ τοιοῦτότροποι ἄνθρωποι. ein schöner — Pferde, ὡραία φυλὴ ἵππων. (fig.) seinen — machen, ὠφελεῖσθαι, εὐρίσκω λογαριασμόν [πιάνω χαρτωσιάν].
Schlag-ader, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀρτηρία. eine — öffnen, ἀρτηριοτομέω. -anfall, *m.* (-s, *pl.* -fälle), τὸ κρούσμα ἀποπληξίας. -artig, *adj.* ἀποπληκτικὸς. -bär, *adj.* ἐυλεύσιμος, καλὸς πρὸς ὕλοτομίαν. -baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ὁ ἐπιβλής, τὸ διάξυλον, ἢ ὁ σύρτης, ὁ περάτης*^a. den — vorschieben, ἐπιβάλλω τὸν μοχλόν [περατόνω*].
Schlagfaul, *adj.* ἀναίσθητος πρὸς τοὺς ραβδισμοῦς.
Schlagel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πληκτρον, ἡ τυπὴ, τὸ κόπανον [τὸ κτυπητήρι]. -n *v. i. h.* (fig. fam.) προσκρούω, κτυπέω.
Schlagen, *v. i. ir. h.* κτυπέω· κρούω,

παίω, πατάσσω. καταβάλλω, κατανικάω, ὑπερνικάω, νικάω [καταπονᾶ*, καταφέρνω]. ἐμπήρω, ἐμβάλλω [μπήρω, χώνω]. ins Gesicht —, κτυπέω κατὰ μέτωπον. mit dem Stocke —, κτυπέω, πατάσσω διὰ τοῦ ραβδίου. todt-, κτυπέω θανατηφόρος, (ἀπο)τυμπανίζω, θανατό(ν)ω [κατασκοτόνω]. in Stücke —, κατασυντρίβω, κατακόπτω [κατακομματιάζω]. in die Höhe —, ἀνατινάσσω. zu Boden —, καταβάλλω, ῥίπτω χαμαί. Ball —, σφαιρολέω. Holz —, κόπτω ξύλα, ὀλομέω, ξυλοκοπέω. Blech —, σφρηλατέω ἴλασμα. Feuer —, προστρίβω τὰ πυρεῖα, πυροβολέω*. zum Ritter —, ἀναδεικνύω ἱππότην. Geld —, κόπτω νομίσματα. die Trommel —, κρούω τὸ τύμπανον, τυμπανίζω. die Saiten —, κρούω τὰς χορδὰς. einen Triller —, τερετίζω. die Stunden —, σημαίνω τὰς ὥρας. es hat vier Uhr geschlagen, ἐσήμανε τὴν τετάρτην ὥραν. Lärm —, σημαίνω εἰς τὰ ὄπλα ἀναθορυβέω [ἔμυγιάζω*]. ein Rad —, ἐκτελέω κύκλωμα, κυκλέω. eine Brücke —, ζευγνύω γέφυραν, γεφυροποιέω. ein Lager —, καταστρατοπεδεύω, κατασκηνόω. Wunden —, καταφέρω πληγὰς. eine Schlacht —, συγκροτέω μάχην· νικάω μάχην. den Feind —, κτανικάω τὸν ἐχθρόν. aufs Haupt —, νικάω ὀλοσχερῶς, καταστρέφω. in die Flucht —, τρέπω εἰς φυγὴν. aus dem Felde —, κατατροπό(ν)ω, κατατρέπω. einen Nagel in die Wand —, ἐμπηγνύω ἧλον εἰς τὸν τοίχον. einen Pfahl in die Erde —, ἐμπηγνύω πάσσαλον εἰς τὴν γῆν [χώνω, μπήνω, κερφώνω παλοῦκι ἔς τὴ γῆ]. in Kotten —, ἐμβάλλω εἰς ἀλύσεις, ἀλυσιδέτέω. ans Kreuz —, ἀνασταυρώω, ἀνασκοποῦν. in Papier —, τυλίσσω εἰς χαρτίον. in ein Fass —, ἐμβάλλω εἰς πῖθον [πιθαριάζω]. in eine Kiste —, ἐμβάλλω εἰς κιβώ-

τιον. durch ein Sieb —, κοσμι-
νίζω. den Mantel um die Schul-
tern —, περιβάλλομαι, τυλίσσομαι
τὸν μανδύαν. die Beine, Flüsse
übereinander —, ἐπαλλάσσω τὰ
σκέλη [σταυροποδίζω]. die Arme
ineinander —, ἐπαλλάσσω τὰς
χεῖρας [σταυροχειρίζομαι]. einen
Schuh über den Leisten —,
βάλλω ὑπόδημα εἰς τὸ καλαπόδιον.
(fig.) alles über einen Leisten
—, ὑποδέω πάντα ἐνὶ καλαπόδι,
μετρέω πάντα διὰ τοῦ αὐτοῦ μέ-
τρου. in den Wind —, δίδω τι
ἀνέμῳ, ἀληφείω τι. ein An-
erbieten von der Hand —, ἀπο-
ποιέομαι προσφορᾶν. Wurzel —,
ρίζοβολέω. sich etwas aus dem
Kopfe (Sinn) —, παραδίδω τι εἰς
τὴν λήθην, ἐκδιώκω τι ἐκ τοῦ νοῦ
μου [τὸ βγάνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου,
ἀπὸ τὸ κεφάλι μου]. die Zinsen
zum Kapital —, μετατρέπω τοὺς
τόκους εἰς κεφάλαιον. einen Zoll
auf eine Waare —, ἐπιβάλλω
φόνον εἰς ἐμπόρευμα. die Kosten
(Unkosten) auf eine Waare —,
ἐπιπροσθέτω τὰ ἔξοδα εἰς ἐμπό-
ρευμα. die Augen (die Blicke)
gen Himmel —, ἀναβλέπω εἰς
οὐρανόν, ἐπαίρω τοὺς ὀφθαλμούς.
das Visier in die Höhe —, ἀνυ-
ψώω τὸ στόχαστρον. auf die Fin-
ger —, τύπτω ἐπὶ τῶν δούλων.
(fig.) ein geschlagener Mensch,
ἄνθρωπος κατεστραμμένος, ἀπο-
λωλώς. breit-, ἐπιστομίζω, ἐξ-
απλό(ν)ω κατὰ γῆς. den Takt —,
ὑποκρούω, κρούω τὸν μουσικὸν
ρυθμόν. in die Schanze —, παρα-
δίδω εἰς τὴν τύχην. eine Ader
—, τέμνω φλέβα, φλεβοτομέω. —,
v. i. ir. h. κτυπέω προσκρούω. κρο-
τέω, ἤχέω κελαδέω, φέω [χηλαίδω].
λακτίζω [κλωτάω, ταινῶ*]. (fig.)
ὑπάγομαι, ἀνίχκω, ἀναφέρομαι. der
Blitz hat in das Haus ge-
schlagen, ὁ κεραυνὸς ἐνέσκηψεν εἰς
τὴν οἰκίαν. der Schall schlägt
an das Ohr, ὁ ἤχος προσκρούει

εἰς τὸ οὖς, ὁ ἤχος προσβάλλει τὸ
οὖς. Jemandem hinter die Ohren
—, παῖω τινὰ ἐπὶ κόρης [τὸν κατα-
καυκαλίζω*]. die Wellen — an
das Schiff, τὰ κύματα ἐπιρρίπτον-
ται εἰς τὸ πλοῖον. das Herz schlägt,
ἡ καρδία πάλλει. ihm schlägt das
Herz, ἡ καρδία του πάλλεται [αὐτὸς
καρδιοκτυπᾷ]. das Pferd schlägt,
ὁ ἵππος λακτίζει [τὸ ἄλογο κλωτᾷ,
ταινᾷ*]. sein Gewissen schlägt
ihm, ἡ συνείδησίς του ἐλέγχει αὐ-
τόν [τὸν τρώγει τὸ σκουλήκι]. die
Nachtigallen, die Vögel —, αἱ
ἀηδόνες, τὰ πτηνὰ κελαδοῦσι. die
Wachtel schlägt, τὸ ὀρτύγιον
τρυλλίζει. die Glocken —, οἱ κώ-
δωνες ἤχουσι, σημαίνουσιν. es hat
schon geschlagen, ἐσήμερον ἤδη
ἡ ὥρα. (fig.) das schlägt nicht
in mein Fach, τοῦτο δὲν ὑπάγεται
εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μου. —, v. i.
ir. s. προσκρούω, κρούω. φέρομαι,
ἄγομαι. er ist mit dem Kopfe
auf den Stein geschlagen, προσ-
έκρουσε τὴν κεφαλὴν κατὰ τοῦ
λίθου [ἐκτόπησε τὸ κεφάλι του εἰς
τὴν πέτραν]. in die Höhe —, ἀνα-
πέμπομαι, φέρομαι ἄνω, ἀνοριώμαι.
die Flammen sind zum Fenster
hinaus geschlagen, αἱ φλόγες ἐξ-
ωρμήθησαν διὰ τοῦ παραθύρου. der
Schrecken ist ihm in die Glieder
geschlagen, τρέμος κατέλαβε
πάντα αὐτοῦ τὰ μέλη. sie schlägt
sehr nach ihrer Mutter, μεγάλην
ὀμοίτητα ἔχει πρὸς τὴν μητέρα
της. aus der Art —, ἐξαλλάσσω
τὸ εἶδος, μεταπίπτω εἰς ἄλλο εἶδος.
sich —, v. r. ir. h. τύπτομαι, κτυ-
πέομαι διαμάχομαι, μάχομαι, πολε-
μέω. sich an die Brust —, τύπτο-
μαι τὸ στήθος, στερνοτυπέομαι,
στερνοκοπέομαι, κτυπέω τὸ στήθος
μου [δέρνω τ' ἀστῆθι μου*]. sich
mit Jemandem —, κτυπέομαι
μετὰ τινος, διαπληκτίζομαι πρὸς
τινα. sich auf Pistolen —, μονο-
μαχέω διὰ πιστολῶν. sich auf
Degen —, ξιφομαχέω. sich durch

den Feind —, διασχίζω τὸν ἐχθρόν (μαχόμενος). sich zu Jemandem —, τάττομαι πρὸς τινα, τρέπομαι πρὸς τὸ μέρος τινός, sich seitwärts —, sich auf die Seite —, μετατρέπομαι, παρακλίνω. sich rechts (auf die rechte Seite), links (auf die linke Seite) —, τρέπομαι ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερά. sich ins Mittel —, παρεμβαίνω, μεσιτεύω. sich durch's Leben —, ἀποζῶ, ζῶ ἐπιμόχθως [κακοζῶ, σκυλοζῶ, κακοπορεύομαι]. —, *n.* (-s), ἡ τύφισ, ἡ κάταξις, ἡ κρούσις· ἡ μαστίγωσις, ὁ ραπισμός, ἡ ξυλοκοπία· ἡ μάχη, ἡ διαμάχη. ἡ ἀναπήδησις, ἡ πάλις, ὁ παλμός (τῆς καρδίας). — des Pferdes, ὁ λακτισμός ἵππου. — der Vögel, τὸ κελάδημα τῶν πτηνῶν. — des Pulses, ὁ σφυγμός, ἡ ἀναπήδησις τοῦ σφυγοῦ. — an die Brust, ὁ κοπετός, ἡ στερνοκοπία, ἡ στερνοτυπία. — eines Instrumentes, ἡ κρούσις, τὸ κρούμα ὄργάνου. — *adj.* τυπτικός, κρουστικός· εὐστοχος, καίριος ἐπιτυχής. — *er Beweis*, μέγιστον τεκμήριον, τρανοτάτη ἀπόδειξις. — *es Beispiel*, παράδειγμα ἐναργέστατον, τρανότατον. — *es Wetter*, ἡ ἐκπυροσφρότησις κροτουόντος ἀερίου (ἐν μεταλλείοις).

Schläger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πύκτης, ὁ πλήκτης [ὁ μαχαιροβγάλτης]. ἡ μάχαιρα, ἡ ῥομφαία, ἡ σπάθη [τὸ γαταγάνι, ἡ μαχαίρα*]. — *ef*, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ διαπληκτισμός.

Schlägfeder, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἐλατήρ, τὸ μέγα ἐλατήριον. — *fertig*, *adj.* ἐτοιμόμαχος. (*fig.*) ἔτοιμος εἰς ἀπάντησιν, παρεσκευασμένος εἰς ἀπόκρισιν, ἐτοιμολόγος. — *fertigkeit*, *f.* (-), τὸ ἐτοιμόμαχον. (*fig.*) ἡ πρὸς ἀποκρισιν ἐτοιμότης, ἡ ἐτοιμολογία. — *fluss*, *m.* (-es), ἡ ἀποπληξία [τὸ ξαφνικόν, ὁ ναυμάζ]. vom — getroffen, ἀπόπληκτος. — *leicht*, *n.* (-es), τὸ ὀφφανές φῶς. — *loth*, *n.* (-es), ἡ μεταλλοκολλὰ ἡ σιδηρόκολλὰ. — *neiz*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀφετήρ πτιλωτῆς σφαίρας, τὸ σφαιροβόλιον.

— *regen*, *m.* (-s), ὁ ὄμβρος, *s.* Platzregen. — *röhre*, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ πυροθώμιγξ, τὸ ἔναυσμα τηλεβόλου, *s.* Stoppine. — *schatten*, *m.* (-s), τὸ βαθὺ σκίασμα, τὸ σκίασμα. — *schwärmer*, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ πυροκρόταλον [ἡ τράκα, ἡ τρακτρούκα]. — *uhr*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ σημαντήριον ὠρολόγιον, τὸ κρουσίωρον. — *weite*, *s.* Tragweite. — *welle*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ μέγα κύμα. — *werk*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ σημαντήριος μηχανισμός. — *wirtschaft*, *f.* (-), ἡ καλλιέργια νομῆς.

Schlamm, *m.* (-es), ὁ πηλός* [ἡ λάσπη]· ὁ βόρβρος. — *bäd*, *n.* (-es, *pl.* -bäder), τὸ ἐν τῇ πηλῷ λουτρόν.

Schlamm, *v. i. h.* ἐκκαθαίρω, ἐκπλύνω [ξελασπώνω]. —, *v. i. h.* ἀσωτεύομαι, *s.* Schlemmen.

Schlamm, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ρυπηρ, ὁ καθαρτής, ὁ πλυντήρ [ὁ ξελασπωτής]. ὁ ἀσωτος, *s.* Schlemmer. — *ef*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀποκάθαρσις, ἡ ἐκκάθαρσις [τὸ ξελασπωμα]. ἡ ἀσωτία, *s.* Schlemmerei.

Schlammgrube, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ λάκκος βορβόρου, ὁ βορβορόλακκος. — *grund*, *m.* (-es, *pl.* -gründe), ὁ πηλώδης πυθμῆν. — *ig*, *adj.* πηλώδης· ὠυώδης, βορβορώδης.

Schlamp, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ φαγητόπισιον, ἡ εὐωγία [τὸ φαγοπότι].

Schlamp, *v. i. h.* (*fam.*) εὐωγέομαι, φαγοποτέω· καλοζῶ.

Schlamp, *f.* (-, *pl.* -n), (*fam.*) τὸ ρυπαρὸν γόναιον, τὸ βρωμογόναιον [ἡ χοιρογόναϊκα, ἡ βρωμιάρα, ἡ τσουβάλα*, ἡ σουρξ*]. — *n*, *v. i. h.* ρυπάω, ρυπαρεύομαι. σύρωμαι ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ, ὠυσπῶμαι.

Schlampig, *adj.* ἀκάθαρτος, ρυπαρὸς [βρωμιάρης]· ἀκατάστατος.

Schlänge, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ὄφις* [τὸ φεῖδι].

Schlängelig, *adj.* ὀφιοειδής, ἐλκτός.

sich Schlängeln, *v. r. h.* ἐλίσσομαι ὀφιοειδῶς, κολπῶομαι ὀφιδῶδῶς· βαίνω ἐλικηδόν, ἔρωω ὀφιοειδῶς. — *st*, *adv.* ὀφιοειδῶς, ἐλικηδόν, ἐλίδην.

Schlau'gen-art, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ εἶδος ὄφραως. —**ärlig**, *adj.* ὀφιοειδής, ὀφειώδης, ὀφιδής. —**biss**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ δῆγμα ὄφραως [ἢ δαγματιὰ φειδοῦ]. —**brüt**, *f.* (—), τὸ γέννημα ὄφραως. —**ei**, *n.* (-s, *pl.* -er), τὸ ψὸν ὄφραως. —**förmig**, *adj.* ὀφιομορφος, ὀφειώδης, ὀφιοειδής. —**fresser**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀφιοφάγος, ὁ ὀφιοβόρος. —**gift**, *n.* (-es), ὁ ἴσος τῶν ὄφραων, τὸ δηλητηριον ὄφραως. —**haar**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ὀφειώδης θρίξ· ἡ ὀφειώδης κόμη. **mit** —, ὀφιοπλόκαμος, ὀφιδήριξ. —**haut**, *f.* (—, *pl.* -häute), τὸ δέρμα ὄφραως· τὸ σῦφαρ, ἡ λεβήρις. —**horn**, *n.* (-s, *pl.* -hörner), ὁ ὀφιαυλος. —**kopf**, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ἡ κεφαλὴ ὄφραως. **mit einem** -e, ὀφιοκέφαλος. —**kraut**, *n.* (-es, *pl.* -kräuter), φυτὸν, τὸ δρακόντιον [ἢ δρακοντιὰ, τὸ φειδογόρτον, τὸ φειδοβότανον]. —**linie**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὀφιοειδής γραμμὴ, ἡ σπειρά, ἡ ἔλιξ. —**spritze**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ δερμάτινος σίφων. —**stab**, *m.* (-es, *pl.* -stäbe), ἡ ὀφιοῦχος ῥάβδος, τὸ κηρύκειον τοῦ Ἑρμοῦ. —**stein**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὀφίτης (λίθος). —**stich**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ δῆγμα ὄφραως. —**windung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὀφειώδης σπειρά, ἡ ὀφιοειδής ἔλιξ. —**wurs**, *f.* (—), φυτὸν, ἡ ἀριστολογία. —**zähne**, *m.* (-s, *pl.* -zähne), τὸ ὀδόντιον ὄφραως. —**zunge**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ γλῶσσα ἐχίδνης.

Schlank, *adj.* εὐμήκης, ῥαδινός, λεπτόμακρος [ψηλόλιγνος, λυγρός]· ἰσχνός [λιγνός].

Schlankheit, *f.* (—), τὸ εὐμηκες ἀνάστημα [ἢ λιγνάδα].

Schlapp, *adj.* κρεμώμενος, συρμένους· s. Schlaff.

Schlafpe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ παταγμός, τὸ κτύπημα· τὸ πάταγμα, ὁ κλάφος, τὸ ῥάπισμα. (*fig.*) τὸ καιριον τραῦμα, ἡ καιρία καταφορά [ἢ σπάρτα]. **eine** — bekommen, ἀπέρχομαι κακῆν κακῶς.

Schlarafte, *m.* (-n, *pl.* -n), (*fig.*) ὁ ἀμέριμος ἀπράγμων. —**ngesicht**, *n.*

(-es, *pl.* -er), (*fam.*) τὸ ὑποπτον πρόσωπον. —**pland**, *n.* (-es), αἱ νήσοι τῶν μακάρων, ὁ ἐπίγειος παράδεισος. —**plöben**, *n.* (-s), ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος, ἡ ἀμέριμος ἀργία, ὁ φυγόπνονος βίος.

Schlau, *adj.* πανούργος, »πονηρός« [κατεργάτης, διαβολεμένος]. δόλιος, ὑπουλος [δύμouρος]. **sehr** —, ἐπίτριπτος, πολυμήχανος, »παμπόνηρος« [τετραπερασμένος]. — **handeln**, πανουργέω, πανουργεῖσθαι.

Schlauch, *m.* (-es, *pl.* Schlauche), ὁ ἄσχος [τὸ ἄσκι, τὸ τουλούμι]· ὁ δερμάτινος σωλὴν, ὁ σίφων. —**spritze**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σῦριγξ ἄσχοῦ, ὁ δερμάτινος σίφων.

Schlau'heit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πανουργία, ἡ ὑπουλιότης [ἢ κατεργαριά].

Schlaukopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ πανούργος ἄνθρωπος, ὁ τριπάνουργος, τὸ ἐπίτριπτον κίναδος, »ὁ παμπόνηρος« [ὁ κατεργάτης, ὁ ἐπτακαθαρισμένος]· ὁ μωροπόνηρος [ὁ κουτοπόνηρος].

Schlecht, *adj.* κακός. —**er Mensch**, ἄνθρωπος φαῦλος. —**es Wetter**, κακός καιρός. —**es Zeiten**, καιροὶ πονηροί, κακοί. —**er**, χειρότερος. **sehr** —, κάκιστος, χειρίστος. —**er machen**, καθιστάω χειρότερον. —**er werden**, βαίνω ἐπὶ τὰ χεῖρω, γίνομαι χειρότερος, χειροτερεύω. **eine** —**e Aussprache**, προφορὰ κακῆ. **ein** —**er Trost**, κακῆ παρηγορία. —**e Luft**, ἀηρ κακός, νοσηρός. **es ist mir** —, κάκως ἔχω [εἶμαι κακά, ἄσχημα]. **das war** — **von Ihnen**, κακῶς ἐποίησα [κακά, ἄσχημα ἐκάμειτε]. **Sie sind recht** —! εἶθε λίαν κακός! **ein** —**er Weg**, ὀδὸς δύσβατος, δύσπορος, δυσόρευτος. —**e Vorbedeutung**, κακός οἰωνός. **in** —**en Ruf bringen**, ἐκφραυλίω, δυσφημέω. —**er Geruch**, ἡ κακοσμία, ἡ δυσσομία, ἡ ἀποφορά. **das** —**e**, τὸ κακόν. (*fig.*) —**machen**, κακίζω, κακολογέω, κακηγορέω. —, *adv.* κακῶς [κακά, ἄσχημα]. **es geht ihm** —, **es**

- steht — mit ihm, δυσπραγεῖ [κακή, ἀσχημη τὴν ἔχει] κακῶς ἔχουσι τὰ κατ' αὐτόν. — wohnen, ἔχω κακὴν κατοικίαν. — handeln, κακῶς πράττω. — behandeln, κακῶς μεταχειρίζομαι [κακομεταχειρίζομαι]. — wegkommen, ἀπέρχομαι κακὴν κακῶς. — bei etwas zurecht kommen, ζημιόομαι ἔκτινος. — und recht, ἀπλῶς καὶ δι' εὐθείας, ἀπλῶς καὶ ἀφελῶς.
- Schlecht-erdings', adv.** παντελῶς, παντάπασι, ὀλοσχερῶς ὀλοτελῶς, ὄλωσ δι' ὄλου, ἄρον ἄρον [καὶ καλὰ, δυὸ καὶ καλὰ]. — nicht, οὐδαμῶς, οὐδῶς. — hell, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κακότης ἢ κακία. — hin, *adv.* ἀπλῶς, ἀντικρυς, αὐτόχρομα [καθαρὰ καθαρά]. — igkeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κακότης ἢ κακία. — weg, *adv.* ἀπλῶς, ἀπ' εὐθείας, ἀντικρυς [καθαρὰ καθαρά, ὀρθὰ κοφτά, νέτα σκέτα].
- Schlehe, f.** (—, *pl.* -n), τὸ ἀγριοκοκκύμηλον, τὸ κορόμηλον, τὸ προῦνον, τὸ ἀβράμηλον [τὸ ἀμπουρνέλο*]. — ndorn, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ ἀγρία κοκκυμηλία, ἡ ῥάμνος, ἡ ἀγριοδαμασκηνέα [ἡ προυνελιά, ἡ ἀβραμηλιά, ἡ κορομηλιά, ἡ ἀμπουρνελιά*].
- Schleiche, f.** (—, *pl.* -n), ὁ τυφλῖνος (ὄφεις), ὁ τυφλῖνης, ὁ τυφλώψ [ὁ τυφλίτης].
- Schleichen, v. i. ir. s.** ἔρωπ' ὀλισθαίνω [γλιστράω]. βαίνει ἀεροποδητέ, δύομαι, σύρομαι κρυφίως, κρυψιβατέω [κρυφοχώνομαι]. hinein-, ὑπεισδύομαι, ὑπεισχωρέω. geschlichen kommen, προσέρχομαι κρυφίως, προσέρπω, ἐρέπω. sich —, *v. r. ir. h.* ἔρωπ, ὀλισθαίνω, ὀλισθαίνω, δύομαι. sich in etwas —, εἰσδύομαι, ὑπεισχωρέω, ὑπεισδύομαι [χώνομαι κρυφά] εἰς τι. sich aus dem Zimmer —, ὑπεκδύομαι, ἐξολισθαίνω [ἐξεγλιστράω] ἔκ τοῦ δωματίου. sich davon —, ἀποσύρομαι κρυφίως [λαδόνομαι*, τὸ κόφτω λάσπη, τὸ στρήβω]. —, *n.* (-s), ἡ ἔρωψις, ὁ ἔρωψιμός, ἡ κρυφία βάδι-
- σις, ἡ κρυψιβασία. —d, *adj.* ἔρωψιτικός. —es Fieber, ὁ βληχρὸς πυρετός [ἡ κρυφοθερμία]. —es Gift, ἐπιλητήριον λανθάνον, ἀναιταλοθητόν.
- Schleicher, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ἔρωψιστής, ὁ ἔρωψιστήρ. (*fig.*) ὁ κρυψίνορος. —el, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἔρωψιμός, ἡ ἔρωψις, ἡ κρυψιβασία. (*fig.*) ἡ κρυψίνοια ἢ ὑπουλότης.
- Schleich-fieber, n.** (-s), ὁ βληχρὸς πυρετός [ἡ κρυφοθερμία]. —handel, *m.* (-s), ἡ λαθρεμπορία, τὸ λαθρεμπόριον. — treiben, παρεμπορεύομαι, λαθρεμπορέω, κλεπτοτελωνέω. —händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λαθρεμπορός. —weg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κρυπτή ὁδός.
- Schleier, m.** (-s, *pl.* —), ὁ πέπλος ἡ καλύπτρα, τὸ κάλυμμα. —flor, *m.* (-s), —tüch, *n.* (-es), τὸ ὄφρασμα πέπλου.
- Schleif-bahn, f.** (—, *pl.* -en), ὁ δισκοδός, τὸ ὀλισθητήριον [ἡ γλιστρά]. —bank, *f.* (—, *pl.* -bänke), ὁ τόνος.
- Schleife, f.** (—, *pl.* -n), τὸ κάθαρμα, ὁ βρόχος [ὁ φεῖγγος]. τὸ ἐπίσυρμα, *s.* Schleppe.
- Schleifen, v. i. h.** ἐπίσυρω, σύρω, ἐφέλω. καθαιρέω, καταδαφίζω, κατασκάπτω. κομμοδοτέω [κομμοδένω]. —, *v. i. ir. h.* ἀκονάω, τροχίζω, ἀκονίζω. —, *v. i. ir. h.* ἐπίσύρομαι, ἐφέλωμαι, σύρομαι. —, *n.* (-s), ὁ ἐπίσυρμός, τὸ ἐπίσυρμα, ἡ ἐφέλις. ἡ καθαιρέσις, ἡ καταδάφισις, ἡ κατασκαφή. ἡ ἀκόνισις, ὁ τροχισμός, ἡ τρόχισις.
- Schleifer, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ἀκονητής, ὁ τροχιστής. † τὸ δίφορον, ἡ συνήχησις φωνῶν.
- Schleif-holz, n.** (-es, *pl.* -hölzer), τὸ ξύλινον ἀκόνιον, ὁ πίναξ. —stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἀκόνη, τὸ ἀκόνιον.
- Schleifung, f.** (—, *pl.* -en), ὁ ἐπίσυρμός, τὸ ἐπίσυρμα. ἡ καθαιρέσις, ἡ καταδάφισις.
- Schleife, f.** (—, *pl.* -n), ἡ ἰχθὺς, ὁ τίλλων, ὁ τίλων, ὁ ψύλων [ἡ τίγκα].
- Schleim, m.** (-es, *pl.* -e), τὸ φλέγμα ἢ βλέννα, τὸ βλέννος. den — abführen, ἀποφλεγματίζω. — ab-

ad, φλεγμαγωγός. -ärtig, *adj.*
 ατοειδής, βλενωειδής. -drüse,
pl. -n), ὁ βλενώδης ἀδήν.
 ι. τ. ἡ. ἀποφλεγματίζω. den
 er —, ἐξαφρίζω τὸ σάκχαρον.
 ι. ἡ. φλεγματώδης, παράγω
 εν. -fieher, *n.* (-s), ὁ φλεγμα-
 πυρετός. -haut, *f.* (—, *pl.*
), ἡ βλενωειδής μεμβράνη.
 idj. φλεγματοειδής, βλενωει-
 λεγματώδης, βλενώδης. -thier,
pl. -e), τὸ μαλάκιον, τὸ
 ὄζυρον.
 ι, *f.* (—, *pl. -n*), ὁ σχινδά-
 ρος, ὁ σχινδάλαμος, ὁ σχιδάξ [τὸ
 ὑδρί]. τὸ μοτόν, ὁ μοτός, *τὸ
 ια. -n, *v. t. ir. h.* σχίζω, δια-
 ια. —, *v. i. ir. s.* σχίζομαι, δια-
 ια.
 ien, *v. t. h.* ἐκπλύνω, ἀπο-
 ι. (s. Schlamm). —, *v. i. h.*
 ιζομαι, φαγοποτέω, ἀσωτέω.
 —, *n.* (-s), ἡ ἀσωτεία, ἡ ἀκο-
 ἡ παραλοσία. ἡ ἀποκάθαρσις.
 ier, *m.* (-s, *pl. -n*), ὁ ἀσω-
 ὁ ἀκόλατος. ὁ ῥυπτῆρ, s.
 mmer. -el, *f.* (—, *pl. -en*),
 τετα, ἡ ἀκολασία, ἡ παραλοσία.
 n-gang, *m.* (-es), (*fam.*) τὸ
 υρμένον βῆμα. -jan, s. Schlen-
 . -n, *v. i. s.* (*fam.*) περιπατέω
 ως, βραδυπορέω, ἐπισύρομαι
 σέρνομαι*, κοπροσκυλιάζω].
 -lan, *m.* (-s, *pl. -e*), ἡ μη-
 ἡ συνήθεια, τὰ συνειδημένα
 βῆς].
 en, *v. t. & i. h.* παρασεύω, κινέω
 κακείθεν [τραντανίζω, ντεντε-
 |. σεύω, τινάσσω. mit den
 n —, παρασεύω τὰς χεῖρας
 ενίζω τὰ χεῖρα μου]. —, *n.*
 τὸ παράσειμα.
 lampfer, *m.* (-s, *pl. -n*), τὸ
 λκόν ἀτμοκίνητον.
 ι, *f.* (—, *pl. -n*), τὸ ἐπίσυρμα,
 ἄ (ἐνδύματος).
 n, *v. t. h.* σύρω, ἐπισύρω,
 ἄρω [κωλοσέρνω, βωλοσέρνω*].
 chiff —, ῥυμουλκία πλοῖον.
 iefängniß —, ἀπάγω εἰς τὰς

φυλακίας. in die Sklaverei —,
 ἄγω εἰς δουλείαν. —, *v. i. h.* σύρο-
 μαι, ἐπισύρομαι. sich —, *v. r. h.*
 ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι [κωλοσέρνο-
 μαι, βωλοσέρνομαι*]. sich mit einer
 Krankheit —, σύρομαι ἀσθενής,
 συμπαρᾶσύρω ἀσθένειαν. —, *n.*
 (-s), ὁ ἐπισυρμός, ἡ ἐφέλις, τὸ
 ἐπίσυρμα. -d, *adj.* συρόμενος, ἐρ-
 πυστικός, χαμαίσυρτος [κωλοσέρτος,
 βωλοσέρτος*].

Schleppenträger, *m.* (-s, *pl. -n*), ὁ
 ἀναφορεὺς ἐπίσυρματος, ὁ οὐρα-
 φόρος, ὁ φερέυρος, ὁ ἔχθουρος.

Schlepp-füssig, *adj.* ἐπίσυρνον τὸς
 πόδας, εἰλ(π)ούς. -kleid, *n.* (-es, *pl.*
 -er), ἡ ἐπισυρομένη ἐσθής, ὁ πο-
 δήρης χιτών. -sack, *m.* (-es, *pl.*
 -säcke), τὸ ἐφόλιον, ἡ ἐφολιάς.
 -schiff, *n.* (-es, *pl. -e*), τὸ ῥυμουλ-
 κὸν πλοῖον. -taub, *n.* (-es, *pl. -e*),
 τὸ ῥύμα, ὁ πρὸς ῥυμουλκίαν κάλος.
 ein Schiff ins — nehmen, ῥυμουλ-
 κέω πλοῖον.

Schleuder, *f.* (—, *pl. -n*), ἡ σφεν-
 δόνη [ἡ σφεντόνα, ἡ ἀσφεντόνα*].
 mit der — werfen, σφενδονάω.
 -er, *m.* (-s, *pl. -n*), ὁ σφενδονή-
 τής, ὁ σφενδονιστής. -förmig, *adj.*
 σφενδονοειδής. -maschine, *f.* (—,
pl. -n), ἡ λιθοβόλος μηχανή, ὁ
 καταπέλτης. -n, *v. t. h.* σφενδονάω,
 σφενδονίζω' ἐκσφενδονάω, ἐξακον-
 τίζω. weit —, μακροβολέω. —,
v. i. h. mit etwas —, πωλέω τι
 εἰς τὴν προστιχοῦσαν τιμὴν [τὸ
 πωλάω ὅσα ὅσα]. geschleuderte
 Schrift, τὰ ἐπισυρμένα γράμματα
 [τὰ ὀρνιθοσκαλίσματα]. —, *n.* (-s),
 ἡ σφενδόνησις. ἡ εἰς τὴν προστι-
 χοῦσαν τιμὴν ἐκπώλησις.

Schleunig, *adj.* ταχύς, γοργός [γλή-
 γορος, ὀγλήγωρος]. —, *adv.* ταχέως
 [γλήγορα, γιερά γιερά*]. -kelt, *f.*
 (—), ἡ ταχύτης, ἡ γοργότης.

Schleuse, Schleuse, *f.* (—, *pl. -n*),
 ἡ ὑδρόροια, αἱ κλεισιάδες, ὁ καταρ-
 ράκτης, ὁ ὑδροφράκτης [τὸ νερό-
 δεμα, ὁ νεροδέτης*, ἡ δέσι*, τὸ
 δέμα τοῦ νεροῦ]. -bau, *m.* (-s), ἡ

- κατασκευή κλεισιάδων. -*n*(hōr, *n*. (-s, *pl.* -e), τὸ θύρωμα ὕδατος, ὁ ὑδροφράκτης, τὸ κλειθρον ὕδατος.
- Schlich**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἀφανής ὁδός [τὸ κατατόπι]. (*fig.*) -e, *pl.* τὰ μηχανήματα, τὰ τεχνάσματα, αἱ ἐπιβουλαί.
- Schlicht**, *adj.* εὐθύς, ὁμαλός [ἴσιος]. (*fig.*) λιτός, ἀπέριττος, ἀτέχνητος, ἀπλούς. -es Haar, τρίχες εὐθύτενεις· εὐθύτριχος κόμη. -er Mann, ἀνθρώπος ἀπλούς. der -e Menschen-verstand, ὁ κοινὸς νοῦς.
- Schlich'ten**, *v. i. h.* ὁμαλίζω, ὁμαλύνω, ἰσάζω. (*fig.*) ἐξομαλύνω, εἰναίνω Streit —, ἐξομαλύνω, διαλύω διαφοράν. —, *n.* (-s), ὁ ὁμαλισμός, ἡ ἴσωςις. (*fig.*) ἡ ἐξομαλύνσις.
- Schlicht'felle**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ὁμαλὸν ῥινίον. -haarig, *adj.* εὐθύτριχος, τετανότριξ. -hell, *f.* (-), ἡ ὁμαλότης· ὁ ὁμαλισμός, ἡ ἴσωςις. (*fig.*) ἡ ἐξομαλύνσις.
- Schlick**, *m.* (-es), ἡ ἴλύς, ὁ γλοιώδης πηλός, τὸ γληνόχωμα.
- Schless'anker**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ δευτέρα ἀγκυρά.
- Schless'bär**, *adj.* κλειόμενος, κλειστός.
- Schless'sen**, *v. i. h.* κλείω [σφαλίζω*, σφαλ(ν)άω]· κατακλείω, ἐγκλείω. (*fig.*) περαίνω, περατώ, τελειό(ν)ω, φέρω εἰς πέρας. ἐξάγω, πορίζομαι, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω, συνάγω. die Thüre —, κλείω τὴν θύραν. die Augen —, συγκλείω τοὺς ὀφθαλμούς, καταμύω [καμμύζω, καννύω]. die Hand —, συγκλείω τὴν χεῖρα. die Reihen, die Glieder —, συμπτυκνύω τὰς τάξεις, τοὺς στοίχους. einen Gefangenen —, δεσμεύω αἰχμάλωτον. in Ketten —, ἀλυσιδετέω, ἀλυσιδό(ν)ω. in seine Arme —, ἐναγκαλιζομαι. in sein Herz —, κλείω ἐντὸς τῆς καρδίας μου. ans Herz —, an sein Herz —, περιπτύσσομαι θερμῶς. in sich —, ἐγκλείω, ἐμπερικλείω, συμπεριλαμβάνω. ein Bündniss —, συνομολογέω συμμαχίαν, συμμαχίω. einen Vertrag, Frieden —, κλείω συνθήκην, εἰρήνην. einen Handel —, κλείω ἐμποράκιον συνθήκην. eine Heirat (Ehe) —, συνάπτω γάμον, κλείω συνοικίωσιν. einen Kreis —, ἀποτελέω κύκλον. die Vorlesungen —, περαίνω τὰ μαθήματα. einen Brief —, περαίνω ἐπιστολήν. eine Versammlung —, κηρύττω τὴν λῆξιν συνελεύσεως, διαλύω συνέλευσιν. einen Zug —, ὀραγέω, ἀπουραγέω. eine Rechnung —, κλείω λογαριασμόν. er schliesst von sich auf Andere, ἐκ τῶν ἰδίων κρίνει τὰ ἄλλότρια. ein geschlossener Garten, κήπος περικλειστός. ein geschlossenes Ganze, σύνολον αὐτοτελές. eine geschlossene Gesellschaft, συναστροφή ἰδιαιτέρα. eine geschlossene Jagd, κυνηγέσιον ἰδιωτικόν. —, *v. i. h.* κλειομαι, κλείω, ἐφαρμύζω, συναρμύζω. ἀπολήγω, λήγω, περατομαι. der Deckel, das Fenster, die Thüre schliesst nicht gut, τὸ σκέπασμα, τὸ παράθυρον, ἡ θύρα δὲν κλείει (δὲν ἐφαρμύζει) καλῶς. dieses Kleid schliesst gut, αὐτὸ τὸ φόρεμα προσαρμύζεται καλῶς [σπαρῶναι καλά]. diese Geschichte schliesst gut, αὐτὸ τὸ ἱστόρημα λαμβάνει αἰσιον πέρας. sich —, *v. r. i. h.* κλειομαι, συγκλειομαι. —, *n.* (-s), ἡ κλείσις, ἡ κατάκλεισις [τὸ κλείσιμον, τὸ σφάλισμα]. ἡ ἐφαρμογή, ἡ προσαρμύγη, ὁ συμπερασμός, *s.* Schluss.
- Schlies'ser**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κλειδοῦχος, ὁ κλειδοφύλαξ· ὁ πυλωρός ὁ δεσμοφύλαξ [ὁ φυλακίτορας]. -is, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ κλειδοῦχος.
- Schliess'lich**, *adj.* τελικός. —, *adv.* ἐν τέλει, τέλος, ἐπὶ τέλους· τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς [εἰς τὰ ὑστερὰ ὑστερνά]. -muskel, *f.* (-, *pl.* -s) ὁ σφιγκτήρ μῦς.
- Schlies'sung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κλείσις [τὸ σφάλισμα, ὁ σφαλτισμός].
- Schliff**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ τόννευμα, ὁ τόννος, τὸ τρόχισμα, τὸ ἀκόννημα.

Schlimm, *adj.* κακός. ὀλέθριος· δυσχερής, δυσάρετος. mir ist — zu Mütze, αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν κακῶς ἔχοντα. es wird mir —, ἐμετιάζω, ναυτιάζω [ἀνακατόνομαι, λιγομαριάζομαι, λιγομάρα μου ἔρχεται]. das ist nicht so —, τόσῳ κακὸν δὲν εἶνε [ὡς τόσο πᾶλι δὲν εἶνε]. —er machen, καθιστάω χειρότερον. —er werden, βαίνω ἐπὶ τὰ χεῖρω, χειροτερεύω. desto —er, τόσῳ χειρότερα. — genug, ἀρκετὰ ὀλέθριον. im —sten Falle, ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ, καὶ τοῦ χειροτέρου ὑποθεθέντος [τὸ κάτω κάτω]. das —ste, τὸ χειριστον. ich bin auf das —ste gefasst, ἔτοιμος ἀπεχόμενοι καὶ τὸ χειριστον. —e Lage, δεινὴ θέσις. und was das —ste ist, τὸ δὲ χειριστον (πάντων) εἶνε. das ist eine —e Sache, δεινὸν εἶνε τὸ πρᾶγμα. das ist recht —, αὐτὸ εἶνε λιαν ὀλέθριον. der eine ist ebenso — wie der andere, ὁ εἷς εἶνε ὅμοιος τῷ ἑτέρῳ [πᾶρε τὸν ἕνα κτῶπα τὸν ἄλλον]. du bist ebenso — wie er, δὲν εἶσαι καλλίτερος αὐτοῦ [βγάλε τὸ καπέλο σου καὶ κτῶπα τὸν]. etwas von der —en Seite annehmen, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χεῖρον [τὸ κακοπιάνω]. —, *adv.* κακῶς. es steht — mit ihm, κακῶς ἔχουσι τὰ κατ' αὐτόν. — davon kommen, ἀπέρχομαι κακὴν κακῶς. das Ende wird noch —er sein als der Anfang, καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. **Schlinge**, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ βρόχος [ἡ θηλειά, ἡ θαλειά, ἡ συρτοθηλειά] ἡ πάγη, ἡ παγίς [ἡ βροχάδα*, τὰ βρόχια]. —n legen, —n stellen, στήνω παγίδας [σταίνω βρόχια, βροχάδες*]. in die — gerathen, περιπίπτω εἰς πάγην. πίπτω εἰς τὴν παγίδα. den Kopf aus der — ziehen, ἀπαλλάττομαι [ἐμπερδεύομαι]. **Schlingel**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀγυῖοπαῖς, ὁ τριοδίτης παῖς [ἡ μάγγα, ὁ μάγγας, τὸ παληόπαιδον]. fauler

—, ὁ ὀκνηρός, ὁ φυγόπονος [ὁ ἀκαμάτης, ὁ τεμπέλης]. grober —, ὁ ἄρροικος, ὁ ἀπολίτευτος, ὁ χονδρᾶνθρωπος [ὁ παληάνθρωπος]. —el, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀχαιοτής, ἡ κακοθήεια [ἡ μαγγεῖα]. —haft, *adj.* ἄρροικος, ἀπολίτευτος, χονδροειδής. **Schlingen**, *v. t. ir. h.* περιπλέκω, ἐμπλέκω [ἐμπερδεύω]. καταπίνω, καταβροχθίζω, κάπτω [χάφτω, χάφτομαι*]. ineinander —, συνδιαπλέκω. die Arme ineinander —, ἐπαλλάσσω τὰς χεῖρας [σταυρόνω τὰ χεῖρα μου, σταυροχειρίζομαι]. sich —, *v. r. ir. h.* πλέκομαι, ἐμπλέκομαι [ἐμπερδεύομαι, ἐμπερδεύω]. um etwas —, περιπλέκομαι εἰς τι. sich ineinander —, συνδιαπλέκομαι. —, *n.* (—s), ἡ πλοκή, ἡ διαπλοκή [τὸ ἐμπερδεύμα]. ἡ κατάποσις, ἡ καταβρόχθισις. **Schlingkraut**, *n.* (—es, *pl.* —kräuter), ἡ ἐλικώδης βοτάνη, ἡ περιπλοκάς [τὸ περιπλοκάδι]. —pfanze, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ἐλικώδες φυτόν, ἡ περιπλοκάς [τὸ περιπλοκάδι]. **Schlippe**, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ διάτοιχον, ὁ μεσότοιχος [τὸ μεσάρι]. **Schlitzen**, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ ἐλκηθρον, ὁ γαμουλικός [ἡ σάνια]. auf dem — fahren, ὀχεύομαι ἐφ' ἐλκηθρου, ἐλαύνω ἐπὶ γαμουλικού, ἐλκηθροδρομέω. —bahn, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ δρόμος ἐλκηθρου. —fahrt, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἐλκηθροδρομία. **Schlitzenhüh**, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ παγοπέδιλον. — laufen, παγοδρομέω. —bahn, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ παγοδρόμιον. —läufer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ παγοδρόμος. **Schlitz**, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ σχισμή, τὸ σχίσμα [ἡ σχισμάδα]. —augig, *adj.* σχιστόφθαλμος. **Schlitzten**, *v. t. h.* σχίζω, γαράσσω, διαγαράσσω, ἐγκόπτω. —, *v. i. s.* σχίζομαι, διασχίζομαι. **Schloss**, *n.* (—es, *pl.* Schlösser), τὸ κλειθρον, τὸ κλειστορον [ἡ κλειδαριά, ἡ κλειδονιά]. τὸ μέγαρον, τὸ ἀνάκτορον [τὸ παλάτι]. ὁ ἐμπυρεύς,

- ὁ πύραυλος, τὸ πυροδαίσιον [ἡ πιάστρα, ὁ ταπαντζᾶς]. Vorlege-, ἡ βελανάγρα [τὸ λουκέτον]. französisches —, τὸ ἐκατέρωθεν ἀνοιγόμενον κλειθρον, τὸ ἀμφικλειθρον. unter — und Riegel, ὑπὸ μογλοῖς καὶ κλεισίῳ, ὑπὸ μογλοῖς καὶ θυρωροῖς [σφιχτοπερατωμένος*, περατωμένος, σφιχτομανταλωμένος]. Schlösser in die Luft bauen, ὀνειρεύομαι χρυσᾶ ὄνειρα, ἐλπιοκοπέω, ὀνειροπολέω.
- Schlösschen, *n.* (—, *pl.* —), τὸ μικρὸν κλειθρον [ἡ κλειδόνιτσα]. τὸ μικρὸν μέταρον [τὸ παλατάκι].
- Schloß se, *f.* (—, *pl.* —), ὁ κόκκος χαλάζης, ἡ χάλαζα [τὸ χαλάζι, τὸ κουκκοσάλι*]. — *n.*, *v. imp. h. es schloß*, γάλαζα καταπίπτει [κουκκοσάλι*]. — *n.wetter*, *n.* (—*s*), ὁ χαλαζώδης καιρὸς, ὁ χαλαζοβόλος καιρὸς.
- Schloß ser, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ κλειδοποιός, ὁ κλειθροποιός [ὁ κλειδαρᾶς]· ὁ χαλκεύς, ὁ σιδηρουργός. — *arbeit*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἐργασία χαλκείως, ἡ χαλκευτικὴ ἐργασία. — *handwerk*, *n.* (—*s*), ἡ χαλκευτικὴ. — *meister*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ τέλειος χαλκεύς, ὁ τεχνίτης σιδηρουργός.
- Schloß feder, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ ἐλατήριον κλειθρου. — *garten*, *m.* (—*s*, *pl.* —*gärten*), ὁ ἀνακτορικὸς κήπος. — *herr*, *m.* (—*n*, *pl.* —*en*), ὁ κύριος μεγάρου. — *kapelle*, — *kirche*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ὁ ἀνακτορικὸς ναός. — *nägel*, *m.* (—*s*, *pl.* —*nägel*), ὁ ἥλος κλειθρου. — *plais*, *m.* (—*s*, *pl.* —*plais*), ἡ πλατεῖα τῶν ἀνακτόρων. — *prädliger*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἱεροκήρυξ τῶν ἀνακτόρων. — *riegel*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ σύρτης κλειθρου. — *thurm*, *m.* (—*s*, *pl.* —*thürme*), ὁ πύργος μεγάρου. — *vögt*, *m.* (—*s*, *pl.* —*vögte*), ὁ φρουράρης μεγάρου.
- Schlößi, *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ἡ καπνοδόχη. — *feger*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἐστοχώρος, *s.* Essenkehrer.
- Schlößler-ig, *adj.* (*fig.*) χαλαρός κλονούμενος. (*fig.*) ἀμελής, νωχελής, ἀτμηλήτος. — *igkelt*, *f.* (—), ἡ ἀμέλεια, ὁ ἐπισορμός, τὸ ἀτμηλήτος. — *n.*, *v. i. h.* (*fam.*) κλονόμοι, κινέομαι ἀτμηλήτως, φέρομαι ἔνθεν κακίθεν [τραντανίζομαι]. — *n.*, *n.* (—*s*), ἡ κλώνοις, ἡ ἀτμηλήτος κίησις.
- Schlucht, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ φάραξ, τὸ ἄγχος [τὸ φαράγγι, ὁ φαράγγις] ἡ χαράδρα, τὸ χάσμα, τὸ βράθρον [ἡ καταβάθρα*, ἡ καταβόθρα].
- Schluchzen, *v. i. h.* λῶζω, δολώζω, ἀνολολύω [ἀναλουξυγκιάζω*, ἀναρουφῶ*, ἀναλουχουγκιάζω]. — *n.* (—*s*), ὁ λυγμός [τὸ ἀναφυλλήντ ὁ λῶξυγκας]· *s.* Schlucken, *m.*
- Schluck, *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ, τὸ ἔγκασμα, ὁ βρόχθος, τὸ βρόφημα [ἡ καταπιωματιά, ἡ ρουφητιά]. auf einen —, ἀμυστέ, ἀπευστέ [μονορροφί].
- Schlückchen, *n.* (—*s*, *pl.* —), τὸ ροφηματιόν [ἡ μικρὴ καταπιωματιά].
- Schlucken, *v. i. h.* καταπίνω, βροχθίζω, καταβροχθίζω. gierig —, κάπτω [χάπτω, χάπτομαι*]. — *n.* (—*s*), ἡ κατάποσις, ἡ καταρρόφσις, ὁ καταβροχθισμός. — *m.* (—*s*), ἡ ὁ λῶγξ, ὁ λυγμός [ὁ λῶξυγκας*, ὁ λῶξυγκας].
- Schlucker, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ καταβροχθιστής. (*fig. fam.*) armer —, ὁ γλισχωρῶν, ὁ αὐτολήκθος, ὁ δειλὸς πάμπτωχος [ὁ φουκαρᾶς].
- Schluckweise, *adv.* κατὰ ροφήματι [ροφηματιά].
- Schlüder-ig, *adj.* ἐπισσορμμένος [πασολεμμένος, ἀλευρωμένος]. — *n.*, *v. i. h.* ἐπισύρω, αὐτοσογεδιάζω [πασοαλείφω, ἀλευρόνω]· *s.* Schlottern.
- Schlummer, *m.* (—*s*), ὁ ἐλαφρὸς ὕπνος, ὁ νήδυμος ὕπνος. — *geit*, *m.* (—*s*), ὁ Μορφέως. — *lied*, *n.* (—*s*, *pl.* —*er*), τὸ βαυκάλημα [τὸ ναννέρισμα, τὸ ναννέρισμα]. — *n.*, *v. i. h.* ὑπνιάτω, βαυκαλιῶμαι, κοιμῶμαι ἐλαφρῶς [νανναρίζομαι*].
- Schlump, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ ἀκατάστατος γυνή [ἡ τσουβάλα*, ἡ βρωμιάρα]. — *n.*, *s.* Schlottern. — *r.*, *m.* (—*s*, *pl.* —), τὸ ἐπισορμμένον φέρεμα, ἡ ποδήρης ἐσθῆς. ὁ ποδῆγυρος.

m. (-es, *pl.* Schlün'de), ὁ ἰ, ὁ φάρυγξ [ὁ λάρυγξας, τὸ γλ, ὁ λάρυγξας, ὁ κατα-ς]. (*fig.*) τὸ χάσμα, τὸ βάραι καταβόθρα, ἡ καταβάθρα*]. *n.* *v. i. s.* ὀλισθάνω, ὀλισθαίνω ράω]. aus etwas —, έξοω ἔκ τινος [ἔγελιστράω].

rig. *adj.* *s.* Schlüpfrig.

käfer. *m.* *s.* Mehlkäfer. *n.* (-es, *pl.* -lächer), ἡ ἀπο-, τὸ κρησφύγετον, ὁ κρυπτῶν, ταγώγον, τὸ παράβυστον [ἡ να, τὸ κατατόπι]· ἡ κώχη.

ig. *adj.* ὀλισθηρὸς [γλιστε-*(fig.)* ἀκροσφαλής, ἐπισφαλής, δυνος. ἀνήθικος, κακοήθης, ρς, φαῦλος, αἰσχροός. -keit, *f.* ὀλισθηρότης. (*fig.*) τὸ ἀκρο-ς, τὸ ἐπικλινδυνον. ἡ ἀχρειότης, ἰλότης, ἡ κακοήθεια.

wespe. *f.* (-, *pl.* -n), ζώ-ὁ ἰχνεύμων. -winkel, *m.* (-s,), ἡ κώχη τὸ παράτοιχον* ἀρακάντουνον*]· ὁ μυχός, ὁ υστος, τὸ κρησφύγετον, ἡ υφή, ὁ κρυπτῶν [τὸ κατα-ἡ κρυψάνα]. die — des *ms.* τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας ὑλλοκάρδια] in den -n, ἐν ῶ καὶ παραβύστω.

är. *adj.* ῥοφητός, ῥοφηματώ-

n. *v. t. h.* ῥοφέω, καταρροφέω. (-s), ἡ ῥόφησις.

m. (-es, *pl.* Schlüs'se), ἡ : [τὸ σφάλισμα, τὸ κλείσι-*(fig.)* τὸ τέλος, τὸ πέρας, τὸ , ἡ ἀποπεράτωσις. ἡ ἀπό-ὁ συμπερασμός, τὸ συμπέρα-ὁ συλλογισμός, τὸ πόρισμα. ἡ ς κἀθίσις. ἡ συμφωνία, ἡ συμ-*nc.* die Thüre hat keinen θύρα δὲν κλείεται καλῶς. *s.* des Briefes, ἐν τέλει τῆς λῆς. — einer Rechnung, ἡ : λογαριασμοῦ. — einer Rede, *logos.* — der Kammer, ἡ τῆς βουλής. — eines Thea-ἡ κλείσις θεάτρου. den —

bilden, εἶμαι ὁ τελευταίος. einen — ziehen, ἐξάγω συμπεράσμα, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω. er hat keinen —, δὲν εἶνε ἔποχος. zum -e, τελευταῶν, τέλος δέ, ἐν τέλει. zum -e bringen, περαίνω. zum -e kommen, τελεό(ν)ω, ἔρχομαι εἰς πέρας. am -e des Lebens, ἐπὶ τῷ τέρματι τοῦ βίου [εἰς τὰ ὑστερνά*].

Schluss-ärt. *f.* (-, *pl.* -en), ὁ συλλογισμός, τὸ εἶδος συμπεράματος. -bemerkung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐν τέλει (ἡ τελικῇ) παρατήρησις.

Schlüs'sel. *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κλεῖς, τὸ κλειδίον [τὸ κλειδί]. *französischer* —, τὸ ἀμφικλειθρον. *musikalischer* —, ὁ μουσικὸς γνώμων, τὸ μουσικὸν κλειδίον. *der F-Schlüssel*, ὁ γνώμων τοῦ φά. die — führen, ἔχω τὰς κλείδας, λύω καὶ δεσμεύω, λύω καὶ δένω [δίδω καὶ παίρνω]. -bein, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ κλεῖς (τοῦ ὤμου), »τὸ κλειδοκόκαλον«. -bewahrer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κλειδοφύλαξ, ὁ κλειδοῦχος. -blume, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἡράνθεμον, τὸ ἄνθος τοῦ ἔαρος. -bund, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ δέσμη κλειδίων. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κλειθρίον, τὸ κλειθρίδιον [τὸ κλειδάκι]. -häken, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κρεμάθρα κλειδίων. -loch, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ἡ κλειθρία, ἡ κατακλείς, ἡ ὀπή κλειθρου. -ring, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κρητός κλειδίων. -rohr, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ σίφων, ὁ σωλὴν κλειδίου.

Schluss-folge. *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀτακολουθία, ἡ λογικὴ ἀκολουθία, »ἡ συνέπεια«. -folgerung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπιγένησις, ὁ λογικὸς συμπερασμός. -form, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ σχῆμα συλλογισμοῦ. -formel, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ τύπος συλλογισμοῦ. -gerecht, *adj.* λογικός, ὀρθολογικός. -gesang, *m.* (-es, *pl.* -sänge), τὸ ἐξόδιον (μέλος).

Schlüs'sig. *adj.* ὀριστικός, ὀρισμένος. — werden, ἀποφασίζω.

Schluss-kadenz. *f.* (-, *pl.* -en), τὸ (τελικὸν) ἐξόδιον. -kette, *f.* (-, *pl.*

- n), ἡ συνέχεια συλλογισμῶν. -lied, n. (-es, pl. -er), τὸ ἐξόδιον (ᾄσμα). -punkt, m. (-es, pl. -e), ἡ τελεία (στιγμὴ). -rechnung, f. (-, pl. -en), ὁ τελικὸς λογαριασμός. -reife, f. (-, pl. -n), ὁ ἐπίλογος. -reim, m. (-s, pl. -e), ὁ ἐπιφθόσ· τὸ ὁμοιοτέλευτον. -richtig, adj. εὐλογος, λογικός. -satz, m. (-es, pl. -sätze), ἡ ἀπόδοσις προτάσεως, ἡ τελεία πρότασις· ὁ συμπερασμός, τὸ συμπέρασμα. τὸ ἀκροτελεύτιον. -sitzung, f. (-, pl. -en), ἡ τελευταία συνεδρίασις. -stein, m. (-s, pl. -e), ὁ ἑπακρὸς λίθος, ὁ κολοφών· ἡ κλεισθόλου. (fig.) ἡ κορωνίς, τὸ τέρμα. -vers, m. (-es, pl. -e), ὁ τελευταῖος στίχος, ὁ ἐπιφθόσ, ἡ ἐπιφθῆ. -wort, n. (-es, pl. -e), ἡ τελευταία λέξις· ὁ ἐπίλογος. -widerig, adj. ἄλογος, παράλογος, ἀνακόλουθος, «ἀσυνεπής». -zeichen, n. (-s, pl. -), τὸ τελικὸν σημεῖον.
- Schmäch**, f. (-), ὁ ὄνειδισμός, ἡ καταισχύνῃ τὸ ὄνειδος, τὸ αἰσχος. Jemandem — anthun, ὄνειδιζω, ἀτιμάζω τινά. etwas für eine — halten, θεωρῶ τι αἰσχος. alle — erleiden, πάσχω τὰ αἰσχιστα.
- Schmach' bedeckt**, -beläden, adj. αἰσχους ἀνάπλευς, ἐπονειδιστος. -reife, f. (-, pl. -n), ὁ ἐπονειδιστος λόγος.
- Schmach'ten**, v. i. h. (κατα)τρύγμαι, ἐκτῆχομαι. vor Durst —, ἀποθνήσκω (ξηραίνομαι) τῆς δίψης. vor Hunger —, ἐκτῆχομαι λιμῶ, ἀποθνήσκω τῆς πείνης, λιμώττω, λιμοκτονῶ. nach etwas —, ποθέω τι διακαῶς [τὸ λαχταρῶ]. -d, adj. (κατα)τρύγμενος, τρηχόμενος. vor Durst —, διψαλέος, διψηρός. vor Hunger —, πειναλέος, λιμώτων, λιμοκτονέων [λιμασμένος].
- Schmäch'tig**, adj. ἰσχνός, λεπτός, λιπόσαρκος [λιγνός, λιανός]. -keit, f. (-), ἡ ἰσχνότης, ἡ λεπτότης [ἡ λιγνάδα].
- Schmach'voll**, adj. ἐπονειδιστος, αἰσχιστος.
- Schmack'haft**, adj. εὐχυμος, εὐστομος, εὐχυλος, ἡδὸς τὴν γεύσιν, ἡ εὐσχυμος·. -igkeit, f. (-), ἡ εὐχυλία, ἡ εὐχυμία, ἡ εὐστομία [ἡ νοσημάδα].
- Schmad' der-büch**, n. (-es, pl. -bücher), τὸ πρόχειρον κατάστιχον. -s, v. i. h. (fam.) γράφω ἐπιστοφμένως, ρυπαρογραφῶ [πασαλείφω, μουτσουρῶν].
- Schmäh'-brief**, m. (-es, pl. -e), ἡ ἑριστικὴ ἐπιστολή, τὸ λοιδοριον γράμμα. -en, v. i. h. λοιδορῶ, κακολογῶ, ὑβρίζω. —, v. i. h. auf Jemandem —, κακολογῶ, λοιδορῶ τινά. — n. (-s), ἡ λοιδορήσις, ἡ κακολογία, ἡ λοιδορία, ὁ ὑβρισμός. -er, m. (-s, pl. -), ὁ λοιδορός, ὁ κακολόγος· ὁ βλάσφημος. -gedicht, n. (-es, pl. -e), τὸ λοιδοριον ἔπος. -len, v. i. h. κακολογῶ, λοιδορῶ, ἐπιπλήττω [μαλλῶν] (mit Jemandem, auf Jemandem, τινά). — n. (-s), ἡ λοιδορήσις, ἡ ἐπιπλήξις [τὸ μάλλωμα]. -lich, adj. ἐπονειδιστος, αἰσχιστος· ὑβριστικός. (fig.) δεινός, φοβερός, τρομερός, πάμπανος. -reife, f. (-, pl. -n), ὁ λοιδορὸς λόγος, ἡ λοιδορία, τὸ λοιδορήμα, ὁ ὑβριστικὸς λόγος. -schiff, f. (-, pl. -en), ἡ σιλλογραφία, ἡ λιβέλλος, ἡ σάτυρα, τὸ λοιδοριον φυλλάδιον. -sucht, f. (-), ἡ φιλολοιδορία, ἡ κακογλωσσία, τὸ φιλολοιδοριον [ἡ γλωσσοφαγία]. -schütze, adj. φιλολοιδορός, λοιδορός, κακολόγος, κακόγλωσσοσ. -ung, f. (-, pl. -en), ἡ λοιδορία, τὸ λοιδορήμα, ἡ κακολογία, ὁ ὑβρισμός, ἡ ὑβριση. -wort, n. (-es, pl. -e), τὸ λοιδορήμα, ἡ ὑβριστικὴ λέξις.
- Schmal**, adj. (Comparativ schmäl'er & schmäl'er), στενός. (fig.) γλισχρός, ὀλιγοστός· μικρός. ein —es Band, ταινία στενή. —er (schmäl'er) machen, στενώω, συστέλλω. —en (schmäl'er) werden, στενεύωμαι, συστέλλομαι. —es Gesicht, πρόσωπον λιπόσαρκον, ἰσχνόν. (fig.)

issen essen, ζῶ γλισχωρῶς, νιγρῶς [σχυλοζῶ, κακοζῶ].
äckig, *adj.* ἰσχυροπάρειος.
rig, *adj.* στενόφυλλος. -blät-
 telt, *f.* (—), ἡ στενοφυλλία.
n, *v. i. h. s.* Schmählen.
n, *v. i. h.* στενώω, ἀποστενώω.
 μειώω, ἐλαττώω, ὀλιγοστεύω.
 λάπτω. den Ruhm Jeman-
 —, ἀμαυρῶω τὴν δόξαν τινός.
f. (—, *pl.* -en), ἡ στένωσις.
 ἡ μειώσις, ἡ ἐλάττωσις, ἡ
 τευσις ἢ παράβλαψις.
iams, *m.* (-es), (*fam.*) ὁ γλι-
 [ὁ ἐξηταβελόνης]. bei ihm
 Küchenmeister, παρ' αὐτῶ
 ἰον γεῦμα παρατίθεται. -hell,
), ἡ στενότης. (*fig.*) ἡ γλι-
 ρης, ἡ πενιχρότης.
ih, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ μήπω
 ιασα δορκάς [τὸ στειρόριφον*].
 , *f.* (—), ἡ μίλτος, τὸ σμάλλον.
ier, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ εἰσέτι
 ; ἔλαφος.
n. (es, *pl.* -e), ἡ πιμελή,
 εἰμυά. -butter, *f.* (—), τὸ
 λυμένον βοῦτυρον.
en, *v. i. h.* ἀλείφω διὰ πιμελῆς.
lorf, *m.* (-es, *pl.* -töpfe), τὸ
 ἰν πιμελῆς, τὸ ἀλειματοδο-
 , **Schmant**, *m.* (-es, *pl.* -e),
 ὀγάλα, *s.* Rahm, Sahne.
rd, *s.* Smaragd.
te-en, *v. i. h.* παρασιτέω, ψω-
 ακεῶω, εἶμαι παράσιτος. -er,
s, pl. —), ὁ παράσιτος, ὁ
 κολαῆς, ὁ ψωμόδουλος. -erel',
), ἡ παρασιτία. -erln, *f.* (—,
 ien), ἡ παράσιτος, ἡ ψωμο-
 -erisch, *adj.* παρασιτικῶς.
inse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παρά-
 φυτόν.
e, f. (—, *pl.* -n), ἡ οὐλή, ἡ
 οὐ προσώπου) ὠτελή.
lg, *adj.* πλήρης οὐλών.
m. (-es, *pl.* Schmälze)
tschen, *n.* (-s, *pl.* —), (*fam.*)
 ὕρον φιλημα.
en, *v. i. h.* (*fam.*) φιλέω μετὰ

κρότου. —, *v. i. h.* βοθιάζω, κρο-
 τέω τὰ χεῖλη.
Schmauch, *m.* (-es), ὁ πυκνὸς καπνός,
 ἡ λιγύς, ὁ μαῦρος καπνός.
Schmauchen, *v. i. h.* καπνίζω, καπνο-
 ποτέω. —, *v. i. h.* σμύχομαι, ἀνα-
 πέμπω πυκνὸς καπνοῦς.
Schmaus, *m.* (-es, *pl.* Schmäuse), ἡ
 εὐωχία, τὸ ἐστίασμα [τὸ φαγοπότι,
 τὸ ξεφάντωμα]: τὸ συμπόσιον. -brü-
 der, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ φαγοπό-
 τῆς, ὁ φαγησιπότῆς [ὁ ξεφαντωτῆς].
Schmausen, *v. i. h.* εὐωχέομαι, ἐστίω-
 μαί, συμποσιάζω, φαγοποτέω [ξε-
 φαντώνω]. mit Jemandem —,
 συνευωχέομαι τινι.
Schmauser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συμ-
 ποσιαστής, ὁ συμπότης, ὁ φαγοπό-
 τῆς, ὁ κωμαστής [ὁ ξεφαντωτῆς].
 -el, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εὐωχία, ἡ
 φαγοποσία [τὸ φαγοπότι, τὸ ξεφάν-
 τωμα].
Schmeck bär, *adj.* γευστός.
Schmecken, *v. i. h.* γεύομαι, δοκιμάζω,
 αἰσθάνομαι διὰ τῆς γεύσεως [δοκι-
 μάζω*]. sich etwas — lassen,
 εὐωχέομαι τι, τρώγω τι μετὰ
 ὀρέξεως [τὸ ξεφαντώνω]. —, *v. i. h.*
 ἔχω γεῦσιν, παρέχω γεῦσιν. gut
 —, ἔχω καλὴν γεῦσιν. nach etwas
 —, ἔχω γεῦσιν τινος. nach Salz
 —, salzig —, ἔχω γεῦσιν ἀλυ-
 ράν, ἀλυρωτῶ. diese Suppe
 schmeckt nach nichts, ὁ ζωμός
 οὗτος δὲν ἔχει γεῦσιν. der Wein
 schmeckt nach dem Fasse, ὁ
 οἶνος ἔχει τὴν γεῦσιν τοῦ πίθου.
 nach der Schule —, ὅζω τοῦ
 σχολείου. dieser Wein schmeckt
 nach mehr, ὁ οἶνος οὗτος προ-
 καλεῖ ὄρεξιν πρὸς πλείονα πόσιν.
 wie schmeckt Ihnen dies? πῶς
 εὐρίσχετε τοῦτο εἰς τὴν γεῦσιν; wie
 schmeckt Ihnen diese Suppe?
 ὅς; ἀρέσκει ὁ ζωμός οὗτος; das
 schmeckt mir nicht, δὲν μοι ἀρέ-
 σκει τοῦτο. es schmeckt ihm, er
 lässt es sich —, τρώγει μετὰ
 ὀρέξεως. —, *n.* (-s), ἡ γεῦσις, τὸ
 γεύεσθαι ἢ δοκιμάσεις.

Schme'er, s. Schmäer.

Schmeichelel', *f.* (—, *pl.* -en), ή κολακεία τὸ κολάκευμα. ohne —, άνευ κολακείας, άκολακεύτως.

Schmeichelhaft, *adj.* κολακευτικός, κολακικός. es ist sehr —, είνε λίαν κολακευτικόν. —kaise, *f.* (—, *pl.* -n), ό, ή κόλαξ [ό γαλιφης]. —n, *v. i. h.* Jemandem —, κολακεύω τινά' θωπεύω τινά [τόν χαϊδεύω]· χαρίζομαι τινι [τόν καλοπιάνω]. dem Volke —, δημοκοπέω. sich mit etwas —, άρέσκομαι τινι. sich mit Hoffnungen —, θερμαίνομαι δι' έλπιδών, άρέσκομαι έλπιδών. —d, *adj.* κολακευτικός. —nāme, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ ύποκόρισμα, τὸ θωπευτικόν όνομα. mit einem — nennen, καλέω ύποκοριστικώς, ύποκορίζομαι. —rede, *f.* (—, *pl.* -n), ό κολακευτικός λόγος. —wort, *n.* (-es, *pl.* -e), ή κολακευτική λέξις, τὸ κολάκευμα.

Schmeichler, *m.* (-s, *pl.* —), ό κόλαξ [ό γαλιφης, ό γαλιφος]. — des Volkes, ό δημοκόλαξ. —ln, *f.* (—, *pl.* -nen), ή κολακίς, ή κολακείτρια [ή γαλιφα]. —isch, *adj.* κολακικός· άρεσκευτικός, άρεσκός.

Schmeidig, s. Geschmeidig.

Schmeissen, *v. i. ir. h. (fam.)* τινάσσω, ρίπτω [πετάω, άπολυταρίζω]· κτυπέω.

Schmeiss'fliege, *f.* (—, *pl.* -n), ή στρατιωτικί μυία [ή κρεατόμυγια].

Schmels, *m.* (-es, *pl.* -e), ή χυτή λίθος· ή μιλτος, τὸ γάνος, τὸ έγκαυμα, τὸ σμάλτον. (*fig.*) ή πραότης, ή γλυκύτης.

Schmels'arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ μιλτωμα, τὸ γάνωμα. —er, *m.* (-s, *pl.* —), ό μιλτωτής, ό έγκαυματουργός.

Schmels'bär, *adj.* τηκτός, τακερός, χωνευτός. leicht —, εύτηκτος, εύδιάχυτος. —keit, *f.* (—), τὸ εύτηκτον, ή τακερότης· ή τηξίς.

Schmels'butter, *f.* (—), τὸ τηκτόν βούτυρον, τὸ άναλελυμένον βούτυρον.

Schmelze, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χωνυτήριον, ή κάμινος· ή τηκτών, ή χώνευμα. —n, *v. i. reg. & ir. h.* τρω [λύδωνω] διατήχω, άνάτηκα, χωνεύω. (*fig.*) συγινέω, κατακλύω. —, *v. i. ir. s.* τηχομαι, άνάτηρομαι, διατήχομαι, διαλύομαι [λύδω]. (*fig.*) έλαττόμαι, όλιγοστεύω. —n, (-s), ή τηξίς, ή άνάτηξις, ή διάλυσις [τὸ λυάσιμον, τὸ λυάμα]. —nd, *adj.* τηκτικός, τακερός. (*fig.*) συγινητικός· ήχησις, εύχος. —t, *n.* (-s, *pl.* —), ό χωνευτής, ό τρω.

Schmelz'glas, *n.* (-es, *pl.* -gläser), ή χυτή λίθος· ή μιλτος, τὸ έγκαυμα, τὸ σμάλτον. —grād, *m.* (-es, *pl.* -h), ό βαθμὸς τηξίως. —grube, *f.* (-n, *pl.* -n), ό τηκτικός λάκκος, ό χωνός. —hütte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χωνυτήριον, τὸ τηκτικόν έργαστήριον. —kessel, *m.* (-s, *pl.* —), ό λέβης τηξίως, ό χωνευτικός λέβης. —kugel, *f.* (—), ή χωνευτική. —lösel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ χοχλιάριον χωνεύει. —maler, *m.* (-s, *pl.* —), ό ζωγράφος έγκαυμάτων, ό μιλτογράφος. —malerel', *f.* (—, *pl.* -en), ή ζωγραφία έγκαυμάτων, ή μιλτογραφία. —ofen, *m.* (-s, *pl.* -öfen), ή χωνευτική κάμινος, τὸ χωνυτήριον. —rohr, s. Löhrohr. —regel, *m.* (-t, *pl.* —), ή χωνευτική κάψα, ή χόανον. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή τηξίς, ή άνάτηξις, ή διάλυσις· ή χωνεία, ή χώνευσις. —werk, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ έγκαυμα, τὸ μιλτωμα.

Schmerz, *m.* & *n.* (-s), τὸ άλγος, τὸ στέαρ, τὸ πάχος. —bauch, *m.* (-en), τὸ ύπογάστριον, τὸ όποκολιον. (*fig. fam.*) ό γαστροπών, ό προγάστριον, ό γάστρων [ό κοιλαράς, ό κοιλιάς].

Schmerz'gel, *m.* (-s, *pl.* —), ή σμάρς [τὸ σμυρδί]. —n, *v. i. h.* στίλιθω διά σμύρδος.

Schmerz'l, *m.* (-s, *pl.* -e), ό αισάλων (ίεραξ).

Schmerz'le, *f.* (—, *pl.* -n), ίχθύς, τὸ κωβίδιον, ό κωβίτης.

Schmerz, *m.* (-es, *pl.* -en), ή άλγηδών, τὸ άλγος, ή όδύνη, ό πόνος· ή

- λύπη, ἢ θλίψις. -en haben, ἀλγέω, ἀλγύνομαι, ἔχω πόνους, πονέω*. mit -en warten, περιμένω ἐναγωνίως.
- Schmerzen**, v. i. ἡ παρέχω πόνους, προξενέω ἄλγος [πονῶ]. (*fig.*) θλίβω, λυπέω. die Augen — mich, ἀλγέω τοὺς ὀφθαλμούς [μὲ πονοῦν τὰ μάτια, πονῶ εἰς τ' ἀμάθια*]. das schmerzt mich sehr, αὐτό με θλίβει πολύ, μέγας λυποῦμαι ἐπὶ τούτῳ. hier schmerzt es mich, ἐνταῦθα ἀλγέω [ἐδῶ με πονεῖ]. es schmerzt mich dass, λυποῦμαι πολύ ὅτι. -frei, *adj.* ἀνώδυνος ἀναλγῆς ἄλυπος. -(s)geld, n. (-es), τὸ ἐπιτίμιον τραύματος. -sruf, -sschrei, m. (-es, *pl.* -e), ἡ κραυγὴ ὀδύνης.
- Schmerzgefühl**, n. (-s, *pl.* -e), τὸ ἀλγεινὸν αἰσθημα. -haft, *adj.* ἀλγεινός, ὀδυνηρός, ἐπώδυνος. θλιβερός. -es Gefühl, τὸ ὀδυνηρὸν αἰσθημα. sehr —, περιώδυνος. -haftigkeit, *f.* (-), ἡ ὀδυνηρότης, ἡ ἀλγεινότης. -lich, *adj.* ἀλγεινός, ὀδυνηρός, ἐπώδυνος. ein -es Verlangen, πόθος φλογερός, διακαής. -lindernd, *adj.* παυσίπονος, παυσώδυνος. -los, *adj.* ἀνώδυνος, ἀναλγῆς, ἄπονος. -losigkeit, *f.* (-), ἡ ἀνωδυνία, ἡ ἀναλγησία, ἡ ἄπονια. -stillend, *adj.* ἀνώδυνος, παυσώδυνος, παυσίπονος. -voll, *adj.* δυσάλγης, περιώδυνος, ἀλγεινότατος, ὀδυνηρότατος.
- Schmerzterling**, m. (-s, *pl.* -e), ἡ ψυχὴ, ἡ χρυσαλλίς [ἡ ψυχάρα*, τὸ ψυχάρι*, ἡ πεταλοῦδα]. (*fig.*) ὁ ἄστατος ἄνθρωπος. -ärsig, *adj.* ψυχοειδής, χρυσαλλοειδής.
- Schmettern**, v. t. ἡ τινάσσω, ῥίπτω βιαίως, κτυπέω (ἀπολυταρῆζω*, πετάω). zu Boden —, nieder-, καταρρίπτω, τινάσσω κατὰ γῆς. in Stücke —, κατασυντρίβω. —, v. i. ἡ ἠχέω, ἀντηχέω ἠχέω ὀξέως. die Trompeten schmetterten, αἱ ἀλπιγγες ἤχουν. -de Stimme, φωνὴ ἔξυχητής, σκληρόφωνος. —, n. (-s), ἡ κατάρριψις, ἡ ἐκσπενδόνσις. ὁ δυνάτος ἦχος.
- Schmied**, m. (-es, *pl.* -e), ὁ σιδηρο-
- γός, ὁ σιδηρεὺς [ὁ σιδεροῦς]. (Huf-), ὁ πεταλωτής [ὁ πεταλαῖς]. jeder ist seines Glückes —, ἕκαστος εἴνε δημιουργός τῆς ἰδίας αὐτοῦ τύχης.
- Schmie ðe**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σιδηρεῖον, τὸ σιδηροργεῖον. -ambess, m. (-es, *pl.* -e), ὁ ἄκμων σιδηροργεῖου. -arbeit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σιδηροργία ἢ ἐργασία σιδηροργεῖου. -baiz, m. (-es, *pl.* -e), ὁ φουσητήρ σιδηροργεῖου. -esse, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σιδηροργικὴ κάμιнос. -gesell, m. (-en, *pl.* -en), ὁ μαθηταυόμενος σιδηροργεῖου. -hammer, m. (-s, *pl.* -), ἡ σφύρα σιδηροργεῖου. -handwerk, n. (-es), ἡ σιδηροργία, ἡ σιδηροργικὴ.
- Schmie ð eisen**, n. (-s), ὁ σφυρηλατός σιδήρος.
- Schmie ð emelster**, m. (-s, *pl.* -), ὁ τέλειος σιδηροργός ὁ ἀρχισιδηρεὺς.
- Schmie ð en**, v. t. ἡ γαλκεύω, σιδηρεῖω σφυρηλατέω. (*fig.*) πλάττω, μηχανορραφέω. in Ketten —, δεσμεύω δι' ἀλύσκων, ἀλυσιδέτω. Lügen —, πλάττω ψεῦδη. Ränke —, δολοπολεῖω, μηχανορραφέω. Verse —, στιχοπολεῖω. man muss das Eisen — so lange es heiss ist, εὐθὺς τὸ πρᾶγμα κροταίσθω, τὸ γοργόν καὶ χάριν ἔχει [κτύπησε τὸ σίδηρο ὅσῳ εἶνε ζεστόν, εἰς τὴ βράσι ἀπάτω κολλᾷ τὸ σίδηρο*].
- Schmie ð er**, m. (-s, *pl.* -), (*fig.*) ὁ δολοπολέος, ὁ μηχανορραφός.
- Schmie ð e-schlacke**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐκβολάς, ἡ σκωρία σιδηροργεῖου. -waare, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σιδηροργεῖμα, τὸ σιδήριον. -zange, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ θερμοστρίβις, ἡ σιδηροργικὴ λαβίς.
- Schmie ð ge**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ γνώμων τὸ κινητὸν γωνιόμετρον, τὸ ἀφάδιον [τὸ ἀφάδι]. -n, v. t. ἡ κάμπτω, λυγίζω. sich —, v. t. ἡ κάμπτομαι, λυγίζομαι κύπτω. an etwas —, προσκολλῶμαι εἰς τι. sich — und biegen, sich zu — und zu biegen wissen, εἶμαι εὐκαμπτός εἰς πάντα, συμμορφόομαι εἰς πάντα.

Schmieg sam, *adj.* εύκαμπτος, εύλογι-
στος, λυγρός. -*kelt*, *f.* (—), ή εύ-
καμψία, ή εύλογισία.
Schmie le, *f.* (—, *pl.* -*n*), ό σχοίνος
[τό βούρλον, τό βρούλον*]. τό έρου-
θρόν σημείον πληγής, ό μώλωψ.
Schmier ä llen, *n. pl.* (*fam.*) τά ρυπαρο-
γραφήματα [τά πασαλείμματα].
Schmier büch, *n.* (-*es*, *pl.* -*bücher*), τό
πρόχειρον κατάστιγον. -*büchse*, *f.*
(—, *pl.* -*n*), ή θήκη αλείμμα-
τος, τό εξάλειπτρον. -*e*, *f.* (—, *pl.*
-*n*), τό χρίσμα, τό άλειμμα. (*fig.*)
in die — *kommen*, περιπίπτω εις
άμηχανίαν, εύρίσκω τόν διάβολόν
μου.
Schmie ren, *v. t. h.* αλείφω, χρίω·
έπιχρίω, έπαλείφω. (*fig.*) γράφω
έπισευρμένως, ρυπαρογραφώ [πα-
σαλείφω, μουντζουρωώ]. *mit Öl*
—, χρίω δι' έλαιου, έλαιώω [λα-
δώνω]. *mit Theer*, πισσαλοιφέω,
πισσ(ν)ω. *mit Butter* —, αλείφω
διά βουτύρου. *ein Butterbrot* —,
βουτυρώ τμήμα άρτου. *ein Pflaster*
—, έπαλείφω έμπλαστρον. *den Wein*
—, συχιρνάω οίνον, νοθεύω οίνον.
(*fig.*) *Jemanden* —, δωροδοκέω
τινά. *Jemandem den Buckel* —,
ξύλιζω τήν ράχιν τινός. —, *n.*
(-*s*), ή αλείψις, ή χρίσις. (*fig.*) ό
έπισευρμός, ή ρυπαρογραφία [τό
πασάλειμμα, τό μουντούρωμα].
Schmie rer, *m.* (-*s*, *pl.* —), ό χρίστης,
ό αλείπτης. (*fig.*) ό ρυπαρογράφος
[ό πασαλειφτής, ό μουντζουρωτής].
-*er*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ή χρίσις, ή
αλείψις. (*fig.*) ή έπισευρμένη
γραφή, ή ρυπαρογραφία.
Schmier hämmel, *m.* (-*s*, *pl.* -*hämmel*),
(*fig.*) ό ρυπαρός άνθρωπος, ό ρυπο-
κόδουλος [ό βρωμιάρης].
Schmie rig, *adj.* λιπαρός, χειρισμένος.
(*fig.*) ρυπαρός, άκάθαρτος.
Schmie ke, *f.* (—, *pl.* -*n*), τό έντριμμα,
τό ψιμύθιον [τό φυκισίδι, τό
φυκασίδι]. *rotte* —, ή άγγουσα,
τό φυκόν [τό κόκκινον φυκασίδι].
schwarze —, τό μέλαν, τό στίμιμι,
τό καλλιβλέφαρον. — *auflegen*,

ψιμυθίομαι [φυκασίδομαι. (*fig.*)
όθνη —, άπροκαλύπτως, άδόλαι-
-*n*, *v. t. h.* άγγουσάζω, ψιμυθίω,
ψιμυθίζω [φυκασίδωνω]. *sich* —,
v. r. h. φυκόμαι, ψιμυθίομαι
[φυκασίδομαι].

Schmink flecken, -*läppchen*, *n.* (-*s*,
pl. —), τό καλλωπιστικόν έμπλέ-
στριον. -*mittel*, *n.* (-*s*, *pl.* —), τό
καλλωπιστικόν έντριμμα. -*pflaster*-
chen, *n.* (-*s*, *pl.* —), ή έπιτυγνητή
φακίς, τό κοσμητικόν έμπλάστριον.
Schmir gel, *s.* Schmergel.

Schmiss, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ή κατενε-
θεισα πληγή, ή σπαδιά· τό πάταγμα,
τό κτύπημα. ή κόπρος, τό περι-
τωμα.

Schmitz, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), τό ρίπισμα,
τό μαστίγωμα [ή χαμτσιάκι].

Schmitze, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή σπάτη
μάστιγος, ό σπάγγος μάσθλης.

Schmitzen, *v. t. h.* ραπίζω, μαστίζω,
μαστιγώω [χαμτσιάζω].

Schmök er, *m.* (-*s*, *pl.* —), τό εύτακ-
τιβίλιον [τό παληόχαρτον].

Schmöl len, *v. t. h.* άγανακτέω, δυσχε-
ραίνω [γρυνιάζω]. *mit Jemandem*
—, άγανακτέω πρός τινα. —,
n. (-*s*), ή άγανάκτησις, ή δυσ-
νασγέτησις.

Schmöl lsi int. έστω φίλια μεταδ^{όν}
τήμών [τόκα]! —, *n.* (—), τό φιλο-
ποιόν πόμα, ή άδελφοποιός πρόποις.
— *trinken*, πίνω φιλοποιόν πρό-
ποσιν, άδελφιζομαι, άδελφοποιόκομα.
-*trinken*, *n.* (-*s*), ή άδελφοποιός πί-
σις, ό άδελφισμός, ή άδελφοποίησις.

Schmöl winkel, *m.* (-*s*, *pl.* —), ή
χώρη άγανακτούντος, τό τιμάνιον.

Schmöl bräten, *m.* (-*s*, *pl.* —), τό
πνιχτόν κρέας [ό καταμας].

Schmöl ren, *v. t. h.* συνέψω, συνοπτάω,
συμπέσω, πυρίάω, σταθεύω [κακα-
μαδιάζω]. —, *v. t. h.* συνέψομαι, συν-
οπτώμαι, πυριώμαι [κακαμαδιάζω].
(*fig.*) *in der Hitze* —, πνιγώμα
ύπό του καύσωνος [πλαντάσσω].

Schmü, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), τό παρά-
νομον κέρδος, ή αίσχροκέρδεα. —
machen, κερδαίνω παρανόμως.

Schmuck, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ καλλωπισμός, ὁ στολισμός, τὸ καλλώπισμα· τὰ πολύτιμα κοσμήματα, τὰ κειμήλια, τὰ χρυσία, *τὰ χρυσαφικά, τὸ χρυσαφικόν [τὸ μαλαματικόν, τὸ διαμαντικόν]. —, *adj.* (*fam.*) κομψός, *s.* Nett.

Schmücken, *v. i. h.* κοσμέω, καλλωπίζω, στολίζω. *sich* —, *v. r. h.* κοσμέομαι, στολίζομαι, καλλωπίζομαι. —, *n.* (-s), ἡ κόσμησις, ὁ καλλωπισμός, ἡ ἐκκόσμησις. *die Kunst des* -s, ἡ καλλωπιστικὴ, ἡ κομμωτικὴ.

Schmuckkästchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κειμήλιον κοσμημάτων, τὸ ναρθήκιον, τὸ κειμηλιοῦχον. -lös, *adj.* ἀκόσμητος, ἀκαλλώπιστος, ἀστόλιτος, ἀπείριτος. -lösigkeit, *f.* (—), τὸ ἀκαλλώπιστον, τὸ ἀστόλιστον, ἡ ἀπλότης. -nädel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βελόνη τοῦ λαμοῦ. -sachen, -waaren, *pl. fl.* τὰ πολύτιμα κοσμήματα, τὰ κειμήλια.

Schmuggel, *m.* (-s), -el, *f.* (—, *pl.* -en), -handel, *m.* (-s), ἡ λαθρεμπορία, τὸ λαθρεμπόριον. -n, *v. i. h.* παρεμπολέω, παρεμπορεύομαι, λαθρεμπορέω, κλεπτοτελώνω, παρειασκομίζω.

Schmuggler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λαθρεμπόρος, ὁ κλεπτοτελώνης. -hande, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὁμάς λαθρεμπόρων. -waare, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παρεμπόρευμα.

Schmuckstein, *v. i. h.* μειδιάω αὐτάρεσκως [γαλουρίζω] ὑπογελάω. —, *n.* (-s), ἡ αὐτάρεσκος μειδίασις.

Schmutz, *m.* (-es), ὁ βύπος, ἡ ρυπαρία, ἡ ἀκαθαρσία [ἡ λέρα, ἡ βρώμα, ἡ μαγαρισιά]. vom -e reinigen, βύπτω, ἐκαθαίρω [παστρεύω, ξεβρωμιάζω]. -bartel, *m.* (-s, *pl.* —), (*fam.*) ὁ αὐχμᾶς, ὁ ρυποκόνδυλος [ὁ βρωμιάρης].

Schmutzen, *v. i. h.* ρυπαίνομαι, ρυπαρεύομαι [λερόνομαι, πιάνω λέρα].

Schmutzfluk, *m.* (-en, *pl.* -en), (*fam.*) ὁ ρυποκόνδυλος, ὁ αὐχμᾶς [ὁ βρωμιάρης, ὁ βρωμερός]. -fleck, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κηλίς, ὁ σπίλος, τὸ σπύλωμα [ἡ λέρα, ἡ λερωματιά].

Jeannarakis, Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

-ig, *adj.* ρυπαρός, πιναρός, ἀκάθαρτος [μολυσμένος* λερωμένος, βρώμικος]. (*fig.*) γλίσχρος, μικροπρεπής. -er Geizhals, ὁ ρυπαρὸς φιλάργυρος, ὁ κίμβιξ, ὁ κυμινοπρίστης [ὁ ξηνταβελόνης, ὁ ξεροσκάτης*]. — *machen*, ρυπαίνω, μολώνω* [λερόνω]. — *werden*, ρυπαίνομαι, μολδύνομαι, ρυπαρεύομαι [λερόνομαι]. -e Reden, αἱ αἰσχρολογίαί, ἡ αἰσχρορρημοσύνη. -e Reden führen, αἰσχρολογεῖω, αἰσχροπέτω, αἰσχρορρημονέω. -e Gewinnsucht, ἡ αἰσχροκέρδεια. -igkeit, *f.* (—), ἡ ρυπαρότης. -nickel, *m. s.* Schmutzfluk. -titel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ προεπιγραφή (βιβλίου). -wort, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ αἰσχρολογία, τὸ αἰσχρολόγημα.

Schnäbel, *m.* (-s, *pl.* Schnäbel), τὸ ῥάμφος [ἡ μύτη]· τὸ στόμα. — eines Schiffes, ὁ ἔμβολος, τὸ ἔμβολον πλοίου. mit dem -picken, κολάπτω διὰ τοῦ ῥάμφους. (*fam.*) das ist nichts für deinen —, αὐτὸ δὲν εἶνε διὰ τὸν μούτρα σου. er spricht wie ihm der -gewachsen, ὁμιλεῖ κατὰ τὸν ἰδιόζοντα αὐτῷ τρόπον, λαλεῖ τὴν γλῶσσάν του.

Schnäbelchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ῥαμφιον [τὸ μυτταράκι].

Schnäbelförmig, *adj.* ῥαμφώδης, ῥαμφοειδής· ἔμβολοειδής.

Schnabelren, *v. i. h.* (*fam.*) τρώγω [γράφω, χάφτομαι*].

sich Schnäbeln, *v. r. h.* καταγλωττίζομαι, κολάπτομαι.

Schnäbel-schuh, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ῥαμφώδες ὑπόδημα [τὸ τσαρούχι, τὸ πασοῦμι]. -thlere, *n. pl.* τὰ ῥαμφώδη ζῶα, τὰ μονοτρήματα.

Schnack, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ φλυαρία, ἡ μωρολογία. -en, *v. i. h.* φλυαρέω, μωρολογεῖω. -erel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φλυαρολογία.

Schnäke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ αἶψφος, ὁ σκνίψ [ἡ σκνίπα]. (*fig.*) ἡ ἀστειολογία, ἡ ἀστειότης, ἡ ἀστειοσύνη. -macher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀστειολόγος, ὁ βωμολόχος [ὁ παραγιόζης].

Schnä'kisch, *adj.* άστειολογικός, άστειός, κωμικός.

Schnäl'chen, *n.* (-s, *pl.*—), τὸ πέρβιον [τὸ μικρὸ θηλυκωτήρι].

Schnäl'le, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πέρβνη, ἡ πόρπη, ἡ περονίς [τὸ θηλυκωτήρι, ἡ κόπτα]. -n, *v. i. h.* πορκάω, ταργανώω, προσπερονάω [θηλυκόνω].

-ndorn, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ άρσενική πόρπη [ἡ άρσενική κόπτα]. -nschül, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ έμπορπον ύπόδημα.

Schnäl'sen, *v. i. h.* ποππόζω, κλώζω, λαλαγέω. —, *n.* (-s), ὁ ποππυσμός, τὸ πόππυσμα, ὁ κλωγμός.

Schnapp, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κοπανιά. —| *iml.* τάκ! τράκ!

Schnap'pen, *v. i. h.* συναρπάζω. —, *v. i. h.* χάσκω, έγγάσκω. άναπηδάω, τινάσσομαι, άνατινάσσομαι. nach Luft —, άναπνέω άέρα· πνευστιάω, άσθμαίνω, δυσπνοέω.

Schnäp'per, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ έρπαστρον. τὸ έλατήριον [ἡ σούστα]. τὸ φλεβοτόμον, τὸ νυστέριον.

Schnapp'-feder, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ έλατήριον [ἡ σούστα]. -hähn, *m.* (-s, *pl.* -hähne), ὁ άρπαξ, ὁ άρπαξίβιος. -messer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ συγκλειόμενον μαχαίριον [τὸ σφαλιχτάρι*].

Schnapp'sack, *m.* (-es, *pl.* -säcke), ἡ σακκοπήρα, ὁ πτυκτός σάκκος [τὸ σουφροσάκκουλον*].

Schnaps, *m.* (-es, *pl.* Schnäp'se), τὸ οινόπνευμα, τὸ ρακίον [τὸ ρακί, ἡ ρακίη]. τὸ πόμα, τὸ κατάπομα [ἡ καταπιωματιά, ἡ ρουφηξιά].

Schnaps'brüder, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ φιλοπότης οίνοπνεύματος, ὁ ρακοπότης.

Schnäp'schen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πομπίον οίνοπνεύματος [τὸ ρακίκι].

Schnap'sen, *v. i. h.* πίνω οινόπνευμα, ρακοποτέω.

Schnaps'-gläs, *n.* (-es, *pl.* -gläser), τὸ ποτήριον οίνοπνεύματος, τὸ ρακοπότηρον, τὸ ποτηράκιον. -trinker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πότης οίνοπνεύματος, ὁ ρακοπότης.

Schnap'chen, *v. i. h.* ρέγκω, ρέγγω, ρογγάζω [ροχαλιζώ, ρουχαλιζώ].

—, *n.* (-s), τὸ ρέγγος, τὸ ρέγγος, ὁ ρογγασμός, ὁ ρόγγος [τὸ ρο(υ)χάλισμα, τὸ ρο(υ)χαλιπτόν].

Schnap'cher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ρογγαστής, ὁ ρεγκώδης [ὁ ροχαλιστής, ὁ ρουχαλιστής].

Schnap're, *f.* (—, *pl.* -n), πτηνὸν, ἡ κερχηγίς, ἡ κερχίς [τὸ κερκινέλι]. τὸ σήμαντρον, τὸ σημαντήριον· τὸ κρόταλον, τὸ πλαταγώνιον [ἡ ρουκάνα]. -n, *v. i. h.* τρύζω, τραυλιζώ· τραυλιζώ. ἡγέω τὸ σήμαντρον. -n, *n.* (-s), ὁ τρυμός, τὸ τρύλλισμα· τὸ τραύλισμα, ὁ τραυλισμός [τὸ τσεύδισμα, τὸ τρεύλισμα*]. ἡ ἡγῆσις τοῦ σημάντρου.

Schnap'terhaft, *adj.* γλώσσαλος, λάλος, φλύαρος. -Ighelt, *f.* (—), ἡ λαλαγή, ἡ φλυαρία, ἡ άπαραντολογία, ἡ λογοδιάρροια.

Schnap'tern, *v. i. h.* κλάζω, πλατυλιζώ, παππάζω, κρώζω. (*fig.*) λαλαγέω, φλυαρέω. —, *n.* (-s), ἡ λαλαγή, ὁ κρωγμός. (*fig.*) ἡ λαλαγή.

Schnau'ben, *v. i. reg. & ir. h.* πνέω, φυσάω, άναφυσάω· φρυάττω [βουθουλιζώ]. Die Nase —, άπομυττομαι [εξεμυξίζομαι]. Feuer, Rache —, πνέω πῦρ, έχόδιχηιν.

—, *v. i. reg. & ir. h.* φρυάττω, φυσάω, πνευστιάω. vor Zorn —, πνέω μένα, άφρίζω ύπ' όργῆς. nach Rache —, πνέω έχόδιχηιν. —, *n.* (-s), τὸ φρύαγμα, ὁ φρυαγμός, ὁ φρυαγμός. -d, *adj.* φρυάττων.

Schnau'fen, *v. i. h.* πνευστιάω, φυσάω [λαχανιάζω]· φρυάττω [βουθουλιζώ], s. Schnauben.

Schnau'sbärt, *m.* (-es, *pl.* -bärte), ὁ μύσταξ [τὸ μουστάκι].

Schnau'se, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ρόγγος [τὸ μούτσουνον, τὸ μούτρον, ἡ μούρη]. die — halten, φράσσω τὸ στόμα μου, φημιόμαι.

Schnäu'sen, *v. i. & i. h.* όμιλέω άποτόμως [προπαίρων, παραπαίρων, άποπαίρων, καταμουτσουνίζω*].

Schné'cke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κοχλίας [ὁ γοχλιός*, ὁ σάλιαγος, ὁ σάλιαγας]. nackte —, ὁ γυμνός κοχλίας,

ὁ λειμαξ [ὁ γυμνοσάλιαγκας, ὁ γδυμνοχοχλίδος*]. — an einem Säulenkapitäl, ἡ ἐλιξ, ὁ κριός, ἡ κάλχη κιονοκράνου.

Schnecken-artig, -förmig, adj. κοχλιοειδής, κοχλιώδης, ἐλικοειδής, ἐλικώδης, ἐλιγματώδης, σπειροειδής. — **gang, m.** (-es), ἡ κοχλιώδης κίνησις, ὁ ἐλιγμός. (*fig.*) τὸ βάδισμα χελώνης, ἡ καρκινοβασία. — **haus, n.** (-es, *pl.* -häuser), ὁ κόχλος, ὁ στρόμβος, τὸ ὄστρακον κοχλίου [ἡ χοχλίδουκοντα*]. — **klee, m.** (-s), φυτὸν, ὁ κώσιος [τὸ ἀνόφυλλον]. — **linie, f.** (-, *pl.* -n), ἡ σπείρα, ἡ κοχλιοειδής γραμμή. — **eine** — beschreiben, ἐλιγογραφῶ. — **post, f.** (-, *pl.* -en), (*fig.*) ἡ βραδυκίνητος ἀμαξα. — **ireppe, f.** (-, *pl.* -n), ἡ ἐλικοειδής κλίμαξ. — **windung, f.** (-, *pl.* -en), ἡ σπείρα, ἡ ἐλικοειδής στροφή.

Schnee, m. (-s), ἡ χιών [τὸ χιόνι]. — **tief** —, χιών βαθεῖα. — **sehr stark** —, χιών ἄπλετος. — **voll** —, χιονώδης. — **mit** — bedeckt, κεχιονισμένος, χιονοσκεπής. — **mit** — bewerfen, χιονοβολῶ. (*fig. fam.*) — **zwei Tage vor dem ersten** —, τὸν κόκκινον μᾶιον, τὸν μῆνα ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει σάββατον.

Schnee-artig, adj. χιονώδης. — **hahn, f.** (-, *pl.* -en), ἡ χιονοστιβής ὄδδος, τὸ χιονόβατον. — **ball, m.** (-es, *pl.* -bälle), ἡ σφαῖρα χιόνος, τὸ χιονοβόλον, ἡ χιονόσφαιρα. — **fall, m.** (-s, *pl.* -fälle), ἡ κατάπτωσις χιόνος, ὁ νιφετός, τὸ χιόνισμα [ἡ χιονιά]. — **flocke, f.** (-, *pl.* -n), ἡ νιφάξ [ἡ τουλοῦπα, ἡ στοῦπα*, ἡ τοῦφα]. — **gans, f.** (-, *pl.* -gänse), ὁ ἀγριος χήν, ὁ ὑπερβόρειος χήν, ὁ ὄνοκρόταλος. — **gebirge, n.** (-s, *pl.* -), τὸ χιονοσκεπές ὄρος. — **gestübe, n.** (-s, *pl.* -), ὁ χιονοστρόβιλος. — **glöckchen, n.** (-s, *pl.* -), τὸ λευκίον [ἡ δειντόβια]. — **grenze, f.** (-, *pl.* -n), τὰ ὄρια αἰώνιου χιόνος. — **haufen, m.** (-s, *pl.* -), ὁ σωρός χιόνος. — **hühn, n.** (-s, *pl.* -hühner), πτη-

νὸν, ὁ λαγώπους. — **licht, adj.** χιονοειδής. — **ig, adj.** χιονώδης, χιόνιος. — **kalt, adj.** ψυχρότερος χιόνος. — **kälte, f.** (-), τὸ παγετώδες ψύχος. — **könig, s.** Zaunkönig. — **lawine, f.** (-, *pl.* -n), ἡ νιφοστοιβάς, ἡ καταφερομένη χιονοστοιβάς. — **linie, f.** (-, *pl.* -n), *s.* Schneegrenze. — **luft, f.** (-), ὁ χιονώδης ἀήρ. — **mann, m.** (-es, *pl.* -männer), τὸ χιονόπλαστον ἀνδράριον, τὸ χιόνιον ἀνδρῖον. — **masse, f.** (-, *pl.* -n), τὸ πλῆθος χιόνος. — **milch, f.** (-), τὸ χιονώδες ἀφρόγαλα. — **schüh, m.** (-es, *pl.* -e), ἡ χιονοβατίς, τὸ χιονοπέδιλον. — **wasser, n.** (-s), τὸ χιόνιον ὕδωρ, »τὸ χιονόνερον«. — **weiss, adj.** λευκότερος χιόνος, χιονώδης, χιονόλευκος, χιονόχρους [χιονάτος, κάτασπρος]. — **weiter, n.** (-s), ὁ χιονώδης καιρός [ἡ χιονιά]. — **wolke, f.** (-, *pl.* -n), ἡ νιφετώδης νεφέλη, τὸ χιονώδες νέφος.

Schnel-de, f. (-, *pl.* -n), ἡ ἀκωχή, τὸ στόμωμα, ἡ κόψις. — **bank, f.** (-, *pl.* -bänke), τὸ ἐπίσκοπον σκαμνίον. — **böhne, f.** (-, *pl.* -n), ὁ πράσινος φάσηλος. — **breit, n.** (-es, *pl.* -er), τὸ ἐπικύπανον, τὸ ἐπίσκοπον, τὸ κοποσάνιδον.

Schnel-deln, v. t. h. κλαδεύω.

Schnel-de-maschine, f. (-, *pl.* -n), ἡ τομὴς μηχανή. — **messer, n.** (-s, *pl.* -), ἡ τομὴς μάχαιρα, τὸ κοπτικόν μαχαιρίον. — **mühle, f.** (-, *pl.* -n), τὸ πριστήριον, *s.* Sägemühle.

Schnel-den, v. t. ir. h. τέμνω, κόπτω· συγκόπτω. — **χαράσσω, γλύφω** ἐγχαράσσω, ἐγγλύφω. — **entzwei** —, διατέμνω, διγοτομέω, κόπτω εἰς δύο. — **in Stücke** —, κατατέμνω, κατακόπτω. — **eine Feder** —, σχίζω γραφίδα. — **Futter** —, χορτοκοπέω, κόπτω φορβήν. — **Holz** —, κόπτω, πρίω ξύλα. — **das Korn** —, θερίζω τὸν σίτον. — **die Haare** —, κόπτω τὰ μαλλία, κουρεύω. — **das Fleisch** —, κόπτω τὸ κρέας. — **Leisten** —, πελεκῶ καλαπόδια. — **den Weinstock** —, κλαδεύω τὸ κλήμα.

Häckerling —, κοπανίζω άχυρα.
Jemanden —, τροχίζω, άποτορευώ τινά (*fig.*) εξαπατάω [χομπόνω] τινά. in Holz —, ξυλογλυφάω, **εγχαράσσω** εις ξύλον. in Stahl —, **εγχαράσσω** εις χάλυβα. in Stein —, **εγγλύφω** εις λίθον, λιθοξοείω.
Gesichter —, μορφάζω, διαστρέφω τὸ πρόσωπον [στραβομουτσουιάζω].
Kabriolen —, αναπηδάω, ανασκιρτάω, **όρχέομαι** [όρχηοῦμαι*, σκαρνεύομαι*]. er ist seinem Vater wie aus den Augen geschnitten, εἶνε αὐτόχρημα ἡ εἰκὼν τοῦ πατρὸς του, εἶνε αὐτέκμαγμα τοῦ πατρὸς του. (*fam.*) **Geld** —, άργυρολογέω. —, *v. i. ir. h.* κόπτω, τέμνω, εἶμαι κοπτερός. das Rasirmesser schneidet gut, τὸ ξυράφιον κόπτει καλῶς, εἶνε κοπτερός. was hilft das Messer das nicht schneidet? τί ἔσφιλος μαχαίρου τὸ ὅποιον δὲν κόπτει; das schneidet mir ins Herz, τοῦτό μοι σπαράττει τὴν καρδίαν. die Kälte, der Wind schneidet mir ins Gesicht, τὸ ψύχος, ὁ άνεμος μοι ξυρῖζει τὸ πρόσωπον. (*fig. fam.*) das schneidet in den Beutel, τοῦτο πολλῆς δαπάνης δείται, ἀπὸ πολλὰ ἔξοδα ἀπαιτεῖ. es schneidet mir im Leibe, στρόφος με ἔχει τὴν γαστέρα, στροφόομαι [ἔχω κοψίματα, σφάζομαι*]. **sich** —, *v. r. ir. h.* (*fig. fam.*) ἀπατῶμαι [γελιοῦμαι]. **sich in den Finger** —, κόπτομαι (εἰς) τὸν δάκτυλον. (*fam.*) **sich gewaltig** —, ἀπατῶμαι δεινὴν ἀπάτην. —, *n.* (-s), ἡ τμησις, ἡ κόψις [τὸ κόψιμον]. — des Haares, ἡ κουρά, τὸ κούρευμα. — im Leibe, ὁ στρόφος, ὁ κωλικόπονος [τὰ κοψίματα, ἡ σφαή*]. —d, *adj.* τμητικός, κοπτερός* **δέξυς**. (*fig.*) **δριμύς**, **δέξυς**, διαπεραστικός. —e Kälte, ψύχος δριμύ, διαπεραστικόν. —e Stimme, φωνὴ τωρά, διάτορος, διαπεραστική.
Schnelder, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ **ράπτης**. τὸ κατόνον (έν τῷ χαρτοπαγινίφ). — werden, γίνομαι **ρά-**

πτης ἀποτυγχάνω, κάμνω κατόνον. wie ein — laufen, περιτρέχω κατεπειρόντως. —arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ **εργασία** **ράπτου**. —bursche, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ **μαθητευόμενος** **ράπτου**. —el, *f.* (—), ἡ **ραπτική**, ἡ **ιματιουργία**. —gesell, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ **εργάτης** **ράπτου**. —handwerk, *n.* (-s), ἡ **ραπτική**. —In, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ **ιματιουργός**, ἡ **ράπτις**, ἡ **ράπτρια**. —läden, *m.* (-s, *pl.* -läden), τὸ **ραπτικόν** **εργαστήριον** [τὸ **ραπτάδικον**]. —löhn, *m.* (-s), τὰ **ραπτικά**. —mädchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ **ράπτεις** **νέα**. —meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ **ἀρχιτεχνίτης** **ράπτης**. —n, *v. i. h.* (*fam.*) **ιματιουργέω**, **ἐπιτηδεύω** τὴν **ραπτικήν**. —rechnung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ **λογαριασμός** **ράπτου**. —schere, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ **ψαλὸς** **ράπτου**. —tisch, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ **τραπέζιον** **ράπτου** [τὸ **τεσκιάχι**]. —sunft, *f.* (—, *pl.* -sünfte), ἡ **συντεχνία** **ράπτων**.
Schneldezahn, *m.* (-s, *pl.* -sähne), ὁ **δισαστήρ**, ὁ **κοκτήρ**, ὁ **τομεὺς** **ὀδῶς**.
Schnel'dig, *adj.* **κοπτερός**. (*fig.*) **δέξυς**, **δριμύς**.
Schnel'en, *v. imp. h.* es schneit, **χιονίζει**. —, *n.* (-s), ὁ **υιφετός**, ἡ **χιόνισις**, τὸ **χιόνισμα**.
Schnel'teln, *v. i. h.* **κλαδεύω**.
Schnell, *adj.* **ταχύς** [(δ)γλήγορος, γρήγορος]. —, *adv.* **ταχέως** [(δ)γλήγορα, γρήγορα, γιερά γιερά*]. **αἴφνης**, **διά μιὰς**, *μιὰ κοπανιᾶ*. so — als möglich, ὅτι (ὡς) **τάχιστα**, ὅσον τὴν ταχίστην, ὡς δυνατόν **τάχιστα**, ὅσον τὸ δυνατόν **ταχύτερον** [τὸ γληγορότερον]. so — jeder konnte, ὡς εἶχε **τάχους** **ἕκαστος**. — sein, **ταχύνω**, εἶμαι **ταχύς**. er lief so — er konnte, **ἔτρεχεν** ὡς εἶχε **ποδῶν**, ὅσον **εδύνατο**. — segeln, **ταχυναυτέω**, **ταχυπλοέω**.
Schnelle, *f.* (—), ἡ **ταχύτης**, **s. Schnelligkeit**.
Schnellen, *v. t. h.* **τινάσσω**. (*fig.*) **διabuκολέω**, **εξαπατάω**, **παρακρούω** [χομπόνω]. **Jemanden um drei Drachmen** —, **ἀπατάω** τινά **κατὰ**

δραχμάς. —, *v. i. h.* τινάσ-
·, ἀναπηδάω, ἀναπάλλομαι,
νάσσομαι [πετοῦμαι*, πετη-
mit den Fingern —, ἀπο-
ω, ἀπολακίω διὰ τῶν δακτύ-
δακτυλοκροτέω.

σι, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀπο-
μα, τὸ ἀπολάκημα, τὸ κρό-
τῶν δακτύλων.

fingerig, *adj.* ταχυδάκτυλος.
ig, *adj.* ποδώκης, ταχύπους,
ους [πορπατάρης*]. -füssigkeit,
,) ἡ ποδώκεια, ἡ ποδώκεια [ἡ
ρωσόνη].

igkeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ταχύ-
τὸ τάχος [ἡ γληγοράδα]. in

—, ὡς τάχιστα, ὅσον δυνα-
·χίτα [τὸ γληγορώτερον]. —

landeln, ἡ ταχυεργία. — der

ie, ἡ ταχυχειρία, ἡ ὀξεχειρία.

kraft, *f.* (—, *pl.* -kräfte), ἡ

πύκτης. -kugel, *f.* (—, *pl.* -n),

κρημίνον σφαιρίδιον, ὁ βῶλος.

er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δρομέας,

μικός [ὁ γλακκηχτής*]: ὁ ταχυ-
ος. -laufend, *adj.* δρομικός.

, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ὕψυ-
· ταχυδρομεῖον. -presse, *f.*

pl. -n), τὸ μηχανικὸν πιεστή-

-schreibekunst, *f.* (—), ἡ στε-

ιφία. -schreiber, *m.* (-s, *pl.*

ὁ ταχυγράφος: ὁ στενογράφος.

itt, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ γοργόν

·, τὸ ταχύ βῆμα. -segler, *m.*

pl. —), τὸ ταχυναυτοῦν πλοῖον,

αχύπλοον. -wäge, *f.* (—, *pl.*

ὁ στατήρ [τὸ στατήρι, τὸ καν-

. -süngig, *adj.* ταχύγλωσσος.

, *m.* (-es, *pl.* -süge), ἡ ταχυ-
· ἀμαρσοτοχία.

se, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ σκολόπαξ

· ἰλιόκοττα, ἡ μπεκάτσα].

sen-fang, *m.* (-es), ἡ θήρα

· πλάκων. -strich, *m.* (-s, *pl.*

-süß, *m.* (-es, *pl.* -süße), ἡ

· σκολοπάκων.

per, *s.* Schnäpper.

sen, *s.* Schnäuzen.

ier, *adj.* κομφές, εὐμορφος.

schneck, *m.* (-s), (*fam.*) ἡ

φλυαρολογία, ἡ φλυαρία, ἡ λογο-
· διάρροια.

Schnie ben, *s.* Schnauben.

Schnie geln, *v. t. h.* (*fam.*) καλλωπίζω,
κομφεύω. gerutzt und geschnie-
gelt, εἰς ἄκρον κεκαλλωπισμένος,
ὑπερστολισμένος [κορῶσιμένος, κορ-
· δαρισμένος, φουντωμένος].

Schnippchen, *n.* (-s, *pl.* —), (*fam.*)

τὸ ἀποκρότημα, τὸ ἀπολάκημα, τὸ

διὰ τῶν δακτύλων κρότημα. τὸ

σκιμάλισμα, τὸ σφάκελον* [τὸ φά-

· σκελον, ἡ μούντζα]. ein — schla-

gen, ἀποκροτέω, ἀπολακίω διὰ τῶν

· δακτύλων, δακτυλοκροτέω. Jeman-

dem ein — schlagen, σκιμαλίζω

· σφακελώνω* τινά [τὸν φασκελώνω,
· τὸν μουτζώνω].

Schnipfel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ θρυμ-

· μάτιον [τὸ κομματάκι]. -n, *v. t. h.*

κατακόπτω [κατακομματίζω].

Schnippen, *v. i. h.* (*fam.*) ἀποκροτέω,

ἀπολάσκω, *s.* Schnellen.

Schnippsch, *adj.* θρασύς, ἀπότομος.

Schnirkel, *s.* Schnörkel.

Schnle re, *s.* Schleife.

Schnitt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ τομή· ἡ

· τμήσις, ἡ κόψις. τὸ τμήμα, τὸ

τεμάχιον [τὸ κομμάτι]. (*fig.*) τὸ

· κέρδος, τὸ ὄφελος. (*fam.*) τὸ ἡμί-

· πλήρες ποτήριον (ζύθου). seinen

— bei etwas machen, ἐξάγα

· κέρδος ἀπὸ τινος [πιάνω λογαρια-

· σιμόν]. ein — Bier, ἡμισὸν ποτήριον

· ζύθου. — der Haare, ἡ κουρά.

Schnitt-böbne, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φάση-

· λος [τὸ φασούλι]. -chen, *n.* (-s, *pl.*

—), τὸ τμημάτιον [τὸ κομματάκι].

(*fig.*) τὸ κερδάριον.

Schnitt e, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τεμάχιον,

· ἡ τρυφαλὶς [ἡ φέτα, τὸ φελλί*].

Schnitt er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θεριστής.

-in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ θεριστρια.

-löhn, *m.* (-s, *pl.* -löhne), ὁ μισθὸς

· τοῦ θερισμοῦ, τὰ θεριστικά.

Schnitt-fläche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ

· τομή. -handel, *m.* (-s), τὸ ἐμπό-

· ριον τοῦ πῆχως. -händler, *m.*

(-s, *pl.* —), ὁ διὰ τοῦ πῆχως

· ἐμπορευόμενος, ὁ πραγματευτής.

- lauch, *m.* (-s), ἡ κοπτή, τὸ καρτὸν (κρόμμυον). -linle, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ διατέμνουσα γραμμὴ. -messer, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ γλυφεῖον, τὸ γλυπτικὸν μαχαίριον [ὁ γλύφτης]. -waaren, *f. pl.* τὰ ἐμπορεύματα τοῦ πηχέως. -weise, *adv.* κατὰ τεμάχια, μεληδόν, τεμαχί. -wunde, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἐκ τῆς τομῆς τραύμα.
- Schnitts**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ λεπτὸν τμημάτιον. -bank, *s.* Schneidebank. -ehen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ τμημάτιον (τὸ κομματάκι, τὸ φεταλάκι). -bill, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ξόανον. -eisen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ γλυφεῖον, ἡ ξοῖς [ὁ γλύφτης, τὸ ρουκάνι, τὸ σμιλάρι].
- Schnittzettel**, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ σμιλευμα, τὸ περίτμημα, τὸ ἀνάκεσμα, τὸ ἀπόκομμα [τὸ κοφίδι].
- Schnittzeln**, **schnittzen**, *v. i. h.* κερματίζω, κατακόπτω [κομματιάζω].
- Schnittzger**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ γλυφεύς· ὁ ξοανογλύφος. τὸ γλυφεῖον, ἡ ξυήλη, ἡ ξοῖς [τὸ σμιλάρι]. (*fig.*) τὸ σφάλμα. -el, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ξοανουργία, ἡ ξοανογλυφία.
- Schnitts-kunst**, *f.* (-), ἡ γλυπτική, ἡ ξοανογλυφία. -messer, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ γλυφεῖον, ἡ ξυήλη, ἡ ξοῖς, τὸ σμιλὸν [τὸ ρουκάνι, τὸ σμιλάρι, ὁ γλύφτης]. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ γλυφὴ, τὸ γλύμμα [τὰ πλουμιά]· ἡ ξοανογλυφία.
- Schnob'bern**, **schnob'ber(n)**, *s.* Schnoppern.
- Schnob'de**, *adj.* καταφρονητικὸς, χλευαστικὸς. εὐτέλης, εὐκαταφρόνητος [τιποτένιος]. — *Behandlung*, ἡ καταφρόνησις, ἡ χλευασία. —, *adv.* καταφρονητικῶς, χλευαστικῶς. — *behandeln*, μεταχειρίζομαι καταφρονητικῶς.
- Schnob'digkeit**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ καταφρόνησις. τὸ εὐκαταφρόνητον, ἡ εὐτέλεια, ἡ οὐδένεια, ἡ οὐτιδανότης.
- Schnop'peru**, *v. i. h.* μυγθίζω, ριναυλέω [μουσουνίζω]· ρινηλατέω.
- Schnop'kel**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ σπειρα, ἡ εἰς, ἡ ἐλικοειδὴς γραμμὴ· ἡ κορωνίς. ἡ περιττὴ μικρολογία. (*fig. fam.*) ἡ ἀστεϊότης. -el, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ περιττὸν ποίκιλμα. -n, *v. i. h.* ἐλικογραφέω, σχηματίζω ἐλικηδόν.
- Schnuck**, *m.* (-es), ὁ λυγμός [τὸ ἀναφυλλητόν, τὸ ἀναρρούφημα*].
- Schnuff'eln**, *v. i. h.* ἀνασιμῶμαι, ἀνασιμῶ [ἀναμουσουρίζομαι*, ἀναμουσουνίζω*]· ὀσφραίνομαι [μυρίζομαι]. —, *n.* (-s), ἡ ὀσφρανσις [τὸ ἀναμουσοῦρισμα*].
- Schnuff'ler**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὀσφραντής, ὁ ρινηλάτης [ὁ ἀναμουσοῦριστής*].
- Schnup'fen**, *m.* (-s), ὁ κατάρρους, ἡ κατάρροια, ἡ καταρροή [τὸ συνάχι]. *den* — *haben*, ἔχω κατάρρου, κορυζάω [εἶμαι συναχωμένος]. *den* — *bekommen*, καταρροίζομαι [συναχόνομαι].
- Schnup'fen**, *v. i. & i. h.* εἰσπνέω διὰ τῆς ρινός. (*Taback-*) ροφέω ταμβάκου, ταμβακοπέτω [ταμπακοπίνω]. —, *n.* (-s), ἡ ταμβακοπέσις.
- Schnup'fen-artig**, *adj.* καταρροῦδης, καταρροϊκός. -*fleber*, *n.* (-s), ὁ καταρροϊκὸς πυρετός· ὁ πυρετῶδης κατάρρους [ὁ γρίπος, ἡ γρίπη].
- Schnup'fer**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ταμβακοπέτης.
- Schnupf'iaback**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔρινον, ὁ ταμβάκος. -*tabacks-dose*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ταμβακοθήκη [ἡ ταμπακιέρα]. -*tüch*, *n.* (-es, *pl.* -tücher), τὸ ρινόμακτρον, τὸ μυξομάνδηλον.
- Schnup'pe**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ μύκης [τὸ κάρκαδον τοῦ λόγγου]. (*fam.*) *das ist mir* —, αὐτό μοι εἶνε ἀδιάφορον. -*n*, *v. i. h.* προμύττω [ξεφτυλίζω].
- Schnup'peru**, *v. i. h.* ρινοκοπέω, ἀνασιμῶ [μουσουνίζω], *s.* Schnoppern.
- Schnür**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ νόμψη, ἡ γυνὴ τοῦ υἱοῦ.
- Schnür**, *f.* (-, *pl.* Schnüre), ἡ σμηρινθος, τὸ σπαρτίον, τὸ τέρργανον, ὁ ἱμάς, ὁ σπάγγος, ὁ σπάγος* « τὸ βαστάγι, τὸ κορδόνι· ἡ σειρὴ, τὸ

- σειράδιον [τὸ σειρίτι, τὸ γαϊτάνι]. ὁ ὄρμαθός*, ὁ εἰρμός [ἡ ἄρμαθιά]. ἡ στάθμη [ἡ στάφνη] (s. Richtschnur). nach der —, πρὸς στάθμην, κατὰ στάθμη. Perlen-, ὁ εἰρμός μαργαριτῶν. (fig.) über die — hauen, πηδάω ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα, ἐξέρχομαι τῶν ὀρίων [τὸ παρακάνω]. von der — zehren, leben, ζῶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μοι, δαπανᾶω τὰ ὑπάρχοντά μοι. es geht bei ihm alles nach der —, διάγει βίον στερεώτυπον, εἰς στερεώτυπος ἀνθρωπος.
- Schnür-band**, n. (-es, pl. -bänder), ἡ σειρίς, ὁ βρόχος [τὸ βροχοῦλι*, τὸ γαϊτάνι, τὸ σπαοῦλι*]. -brust, f. (-, pl. -brüste), ὁ στηθοδέσμος, ἡ στηθοδέσμη, τὸ ὑπομάζιον. -chen, n. (-s, pl. —), τὸ σειράδιον, ὁ λεπτός σπάγγος. (fig. fam.) etwas am — haben, ἔγω εὐχέριαν ἵκω [τὸ παίζω εἰς τὰ δάκτυλα]. wie am —, εἰς τὴν ἐντέλειαν, ἐντελῶς. -en, v. t. h. σοφίγγω δι' ἱμάντος, ταργανῶ. συνείρω, ὄρμαθίζω [ὄρμαθιάζω, ἄρμαθιάζω]. (fig.) sein Bündel —, συνδέω τὸν στρωματέζιον, ἑτοιμάζομαι εἰς ἀναχώρησιν [μαζεύω τὰ συγκαμώματά μου].
- Schnürgerade**, adj. εὐθύτατος, εὐθυτενής, ἰθυτενής, σχοινοτενής. —, adv. πρὸς στάθμην, κατὰ στάθμην, εὐθυτενῶς.
- Schnür-leib**, m. (-es, pl. -er), -leibchen, n. (-s, pl. —), ὁ στηθοδέσμος, τὸ ὑπομάζιον, ἡ στηθοδέσμη. -loch, n. (-es, pl. -löcher), ἡ ὀπή σειραδίου [ἡ γαϊτανότρυπα]. -nädel, f. (-, pl. -n), ἡ βελόνη διέρευω, ἡ παραστικὴ βραβίς.
- Schnür-bärt**, m. (-es, pl. -bärte), ὁ μούσταξ [τὸ μουστάξι]. -härting, adj. μούσταχοφόρος [μούσταχωμένος].
- Schnür-re**, f. (-, pl. -n), τὸ κρόταλον, τὸ σήμενον. (fig.) ἡ ἀστεύτης, ἡ ἀστειολογία [τὸ μασκαραλίζω]. das sind —n, αὐτὰ εἶνε παραμύθια [αὐτὰ εἶνε μασκαραλίζια]. -n, v. t. h. βομβέω, βρίζω [βροῦζω]. (fam.)
- ἐπαίτεω [ζητινεύω, παραστεκουρίζω*]. —, n. (-s), ὁ βόμβος, ὁ βόϊκος, ἡ τρέμουσα βοή.
- Schnür-reig**, adj. (fam.) ἀστεύτης, κωμικός [καταμαχικός].
- Schnür-pfeife**, f. (-, pl. -n), -pfeiferel, f. (-, pl. -en), ἡ μικρολογία, τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα.
- Schnürschüh**, m. (-es, pl. -e), τὸ ἱμαντόδετον ὑπόδημα [τὸ τσαροῦχι]. -senkel, m. (-s, pl. —), ὁ βρόχος, τὸ τάργανον [τὸ βροχοῦλι, τὸ γαϊτάνι]. -stiefel, m. (-s, pl. —), ἡ ἱμαντόδετος ἐνδρῶμις, τὸ σαβδίον*.
- Schnürstracks**, adv. κατ' εὐθείαν, κατ' εὐθυωρίαν. — entgegengesetzt, ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος.
- Schö-ber**, m. (-s, pl. —), ὁ θωμός, ὁ σωρός* ἡ θημωνιά.
- Schock**, n. (-es, pl. -e), ἡ ἐξηκοντάς [ἡ ἐξηκταριά]. ein halbes —, ἡ τριακοντάς. -weise, adv. κατὰ ἐξηκοντάδας, ἀνὰ ἐξήκοντα. (fig.) σωρηδόν.
- Schö-fel**, m. (-s, pl. —), ὁ ἄθλιος, ὁ ἔλεινός, ὁ οὐδαμινός, ὁ οὐτιδανός [ὁ τιποτένης]. —, & -ig, adj. ἄθλιος, ἔλεινός, οὐδαμινός, οὐτιδανός, ψωραλέος.
- Schö-fo**, m. (-n, pl. -n), ὁ δημοτικὸς πάρεδρος ὁ σύνεδρος. ὁ δικαστὴς σχολῆς. ὁ ἀρχιτεχνίτης. -ngericht, n. (-es, pl. -e), -nsstühl, m. (-s, pl. -stühle), τὸ δημοτικὸν δικαστήριον, τὸ δημοδικαστήριον.
- Schokolä-de**, f. (-, pl. -n), ἡ σοκολάτα.
- Scholär**, m. (-en, pl. -en), ὁ μαθητής.
- Scholarch**, m. (-en, pl. -en), ὁ ἐφορος σχολῆς* ὁ σχολάρχος. -äl, n. (-es, pl. -e), ἡ ἐφορία σχολῆς.
- Schola-st-ik**, f. (-, pl. —), ἡ σχολαστικὴ φιλοσοφία (ἡ θέλουσα νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐννοίας πράγματα ἀληθῆ). -iker, m. (-s, pl. —), ὁ σχολαστικός (φιλόσοφος). -isch, adj. σχολαστικός.
- Schollast**, m. (-en, pl. -en), ὁ σχολιαστής, ὁ σχολιογράφος.

- Scholle**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ, ὁ βῶλος [ὁ σβάλος]. ἰχθύς, ἡ ψῆττα, »ἡ γλώσσα« [τὸ στόμα]. Eis-, ὁ βῶλος πάγου. zu -*n* machen, βωλοποιέω.
- Schollenartig**, **schollig**, *adj.* βωλοειδής, βωλώδης.
- Schon**, *adv.* ἤδη [κίολας, κίολα] πλέον. es wird — gehen, θὰ οἰκονομηθῆ ἐπὶ τέλους, θὰ διορθωθῆ τὸ πρᾶγμα. ich werde ihn — finden, θὰ τὸν εἶρω ἐπὶ τέλους. — lange, πολὺν ἤδη χρόνον, ἤδη ἐκ πολλοῦ, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη. — längst, κάλαι ἤδη, πρόπαλαι, ἔκπαλαι. wenn —, εἰ καὶ, ἂν καὶ, «μὲ ὄλον ὅτι» [ἀγκαλιά]. ich sagte es —, καλὰ τὸ ἔλεγον. — gut, ἔχει καλῶς ἀρκεῖ, ἐπαρκεῖ.
- Schön**, *adj.* ὠραῖος· εὐεϊδής, εὐμορφος [ὁμορφος]. sehr —, ὠραιότατος, περικαλλής [πανώρμος*]. -es Wetter, ὠραῖος καιρὸς. das ist etwas -es! ἰδοὺ ὠραιὸν τι! die -en Künste, αἱ ἐλευθέριαι (αἱ ὠραῖαι) τέχναι, ἡ καλλιτεχνία. ein -er Streich, ὠραῖον τέχνασμα. ihr habt mir einen -en Streich gespielt, καλῶς μὲ δωρθώσατε [ὠραῖά μου τὴν ἐφτιάσατε, καλὰ μου τὴν ἐπαίσατε]. das wäre —, ὠραῖον θὰ ἦτο τοῦτο. das ist — von dir, καλῶς ἐπραξας, εὐγέσου. -en Dank! εὐχαριστῶ πολὺ! —e Worte, λέξεις ὠραῖαι, ἡ καλλιλογία, αἱ κολακεῖαι. Thaten und keine -en Worte, μὴ λόγους ἀντ' ἀλφειῶν, ἔργα καὶ ὄχι λόγια. — machen, καλλύνω, ὠραίζω, καθωραίζω. — werden, ὠραίζομαι, καλλύνομαι. die -e, ἡ ὠραιότης· ἡ ἐρωμένη. —, *adv.* ὠραῖα· καλῶς. — schreiben, καλλιγραφέω. — sprechen, καλλιπέω, καλλιλογέω. mit Jemandem — thun, ὑποποιέομαι, ἀρσεύομαι τινα [τὸν καλοπᾶν, τὸν χαιδέω]. ich bitte —, παρακαλῶ δά, καλὲ σὰς παρακαλῶ. er lässt Sie — grüssen, σὰς στέλλει πολλὰς προσήσεις.
- Schön-härlig**, *adj.* καλλιγένειος. -blät-terig, *adj.* καλλιφυλλος. -druck, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐτερότυπον φύλλον.
- Schöne**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ ἐρωμένη s. Schönheit.
- Schönen**, *v. t. h.* φεῖδομαι· προφυλάττω [πιδεξέγομαι]. seine Kleider —, προφυλάττω τὰ ἐνδύματά μου. sein Leben —, φεῖδομαι τῆς ζωῆς μου. etwas nicht —, ἀφειδέω τινός. sich —, *v. r. h.* φεῖδομαι ἑμαυτοῦ· προφυλάττομαι, προφυλάττω ἑμαυτόν. -d, *adj.* προφυλακτικός, φειδόμενος [πιδεξευτός]. διακριτικός· ἐπιεικής, μετριοπαθής.
- Schönen**, *v. t. h.* διυλίω (οἶνον).
- Schöner**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ταχυναυτοῦν διάρμενον πλοῦριον, ἡ ἡμιολία [ἡ γολέτα].
- Schön-färber**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀνθοβάφος, ὁ ἀνθοβαφέας. -färberei, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνθοβαφικὴ, ἡ ἀνθοβάφεια· τὸ ἀνθοβαφεῖον. -geist, *m.* (-es, *pl.* -er), ὁ φιλοσοποῦδος τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν· ὁ φιλοκαλλιτέχνης, ὁ καλλιτεχνεῦόμενος. -gelisterei, *f.* (—), ἡ φιλοκαλλιτεχνία· ἡ δοξοσοφία. -geistig, *adj.* φιλοκαλλιτεχνικός· καλλιτεχνεῦόμενος. -haarig, *adj.* καλλιχομος, καλλιθριξ. -händig, *adj.* καλλιχειρ.
- Schönheit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὠραιότης, ἡ καλλονή, τὸ κάλλος· ἡ εὐμορφία [ἡ εὐμορφόδα, ἡ ὁμορφία]. Preis der —, τὸ καλλιτεῖον. die altberühmten -en, τὰ ἀρχαῖα κάλλη. -sgefühl, *n.* (-s), ἡ αἰσθησις τοῦ καλοῦ, ἡ φιλοκαλία, ἡ καλαισθησία. -smittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ καλλοντήριο, τὸ κόσμητρον, τὸ κοσμητικόν. -spflästerchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ καλλοντήριο καταπασμάτιον. -ssinn, *m.* (-s), ἡ καλαισθησία, s. Schönheitsgefühl.
- Schön-locksig**, *adj.* καλλιπλόκαμος, εὐβόστρυχος, εὐπλόκαμος. -rödner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καλλιπῆς ῥήτωρ. -schreibekunst, *f.* (—), -schreiben, *n.* (-s), ἡ καλλιγραφία. -schreiber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καλλιγράφος.
- Schönstens**, *adv.* (s. Schön), ὠραιότατα, κάλλιστα. — grüssen, προσφέρω πολλοὺς χαιρετισμούς. ich

- bedanke mich —, ὑπερευχαριστῶ, *kye ma* παρητημένον.
- Schönthuer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἄρεστος, ὁ κόλαξ [ὁ γαλίφος]. -*el*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑποποίηση, ἡ ἀρεσκεία [τὸ καλόπισμα].
- Schönung**, *f.* (—), ἡ φειδώ [ἡ πιδεξιωσὺνη*]: ἡ ἐπιείκεια, ἡ μετριопάθεια. *sie behandeln sich gegenseitig mit* —, ἐπιεικῶς προσφέρονται ἀλλήλοις. *mit* —, μετὰ φειδοῦς [πιδεξευτά*]. -*sbrille*, *s.* Schutzbrille. -*siös*, *adj.* ἀφειδής· ἀνεπιεικής, ἀπηνής, ἀνηλεής, ἀσυμπαθής.
- Schönwängle**, *adj.* καλλιπάρης, εὐπάρεος. -*wissenschaftlich*, *adj.* τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν, καλλιτεχνικός.
- Schooss**, *s.* Schoss, *m.*
- Schopf**, *m.* (-es, *pl.* Schöpfe), ὁ λόφος· ὁ κόρυμβος, ὁ σκόλλυς [τὸ τσουλούφι, τὸ σκουλλοῦδι].
- Schöpfbar**, *adj.* ἀρυτήσιμος, ἐξαντλητός. -*brunnen*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ φρέαρ [τὸ πηγάδι]. -*e*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πηγὴ, ἡ κρήνη, ἡ βρύσις. ὁ ἀντλητήρ, τὸ ἀντλον, τὸ ἀντλητήριον, ὁ κάδος [ὁ γάδος*, τὸ γκερδέλι]. -*e*, *m.* (-n, *pl.* -n), *s.* Schöpfe. -*eimer*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀντλητήριον, ὁ ἀντλητήρ, ὁ ἄντλος [ὁ γάδος*, τὸ γκερδέλι, ὁ κουβάς].
- Schöpfen**, *v. i. h.* ἀντλέω, ἀρύω ἀνασώρω. *Wasser aus der Quelle* —, ὕδρευω ἐκ τῆς πηγῆς. *Luft* —, ἀναπνέω ἀέρα. *Athem* —, λαμβάνω (τὴν) ἀναπνοήν (μου), ἀναπνέω [ἀνασαίνω]. *Muth, Hoffnung, Verdacht* —, λαμβάνω θάρρος, ἐλπίδα, ὑποψίαν. —, *n.* (-s), ἡ ἀντλησις, τὸ ἀντλημα [τὸ ἀνάσερμα*, ὁ ἀνασερμός*]. — *von Wasser*, ἡ ὕδρευσις.
- Schöpfer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημιουργός, ὁ γενεσιουργός ὁ πλάστης, ὁ κοσμοπλάστης. ὁ ἄντλος, *s.* Schöpf-eimer. -*geist*, *m.* (-es, *pl.* -er), τὸ δημιουργὸν πνεῦμα, ὁ γόνιμος νοῦς. -*in*, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ δημιουργός. -*isch*, *adj.* δημιουργικός, γόνιμος. -*kraft*, *f.* (—), ἡ δημιουργός δύναμις, τὸ δημιουργικόν.
- Schöpfkelle**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κύαθος, τὸ τροῦλλον, ἡ τροῦλλα [τὸ λαβότι, τὸ σαψάκι, ἡ κουτάλα]. -*löffel*, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀρύταινα, ὁ ἀρυτήρ [τὸ σαψάκι]. -*maschine*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀκτινοφόρος, ἡ ὑδραυλικὴ μηχανή. -*topf*, *m.* (-es, *pl.* -töpfe), τὸ ἀντλητήριον (ἀγγεῖον).
- Schöpfung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δημιουργία· ἡ γένεσις. ἡ ἀντλησις [τὸ ἀνάσερμα*]. -*stäg*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα τῆς γενέσεως. -*swerk*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δημιουργημα.
- Schöpfe**, *m.* *s.* Schöpfe.
- Schöpfen**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σκεπαστή, ἡ στέγη [ὁ δειώστης*]. (μέτρον ρευστῶν) ἡ κοτύλη, τὸ ἡμίλιτρον. (*Wagen*-), τὸ ἀμαξοστάσιον. — *stechen*, κωθωνίζω, κρατηρίζω [σβανέρω]. -*stuhl*, *s.* Schöffentstuhl. -*weise*, *adv.* κατὰ ἡμίλιτρα.
- Schöps**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐκτομίας κριός [τὸ μονοχωρισμένον κριάρι]. (*fig.*) τὸ πρόβατον, τὸ κτήνη, ὁ βλάξ [τὸ ζωντόβολον, τὸ κουτούκι].
- Schöpfenbräuten**, *m.* (-s), τὸ ὄπτον κρέας ἐκτομίου κριοῦ [τὸ κριαρίσιον ψητόν]. -*fleisch*, *n.* (-es), τὸ κρέας κριοῦ ἐκτομίου.
- Schorf**, *m.* (-es), ἡ ἐσχάρα, τὸ ἐσχάρωμα [τὸ κάκκαδον, τὸ κάρκαδον]· ὁ ἀχώρ, τὸ πτύρον [ἡ κασιδα]. *mit* — *überziehen*, ἐσχάρωσι. *sich mit* — *überziehen*, ἐσχάρωμαι [κακκαδιάζω].
- Schorfartig**, -*ig*, *adj.* ἐσχάρωδης [κακκαδιάρης]. -*bildung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐσχάρωσις [τὸ κακκαδιάσμα].
- Schörl**, *m.* (-s), ὄρυκτον, ὁ αἰθρίτης (λίθος), ὁ τουρμαλίτην.
- Schornstein**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ καπνοδόχη [ἡ καμινάδα]. -*feger*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιτοκόρος, ὁ καπνοκαθαριστής, ὁ καμινοκαθαριστής.
- Schoss**, *m.* & *n.* (-es, *pl.* Schösse), ὁ ὄκος, ὁ κλών, ὁ βλαστός [ὁ κλώφος*, τὸ κλωνάρι, τὸ φυντάνι]. ὁ φόρος, ὁ δασμός [τὸ δόσιμον]. —, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πάτωμα. —,

- m.* (-es, *pl.* Schößse), ὁ κόλπος [ὁ κόρφος*, τὸ ἀσπῆθι*]: τὰ γόνατα [ἡ ποδιά*]. auf den — nehmen, λαμβάνω ἐπὶ τῶν γονάτων. auf dem — e haben, ἔχω ἐπὶ τῶν γονάτων. in Abrahams — e sitzen, εἶμαι ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ (fig.) εἶμαι εἰς τὸ ἔπακρον τῆς εὐτυχίας μου. dem Glücke im — e sitzen, im — e des Glücks sitzen, διατελέω κατὰ πάντα εὐτυχῆς. die Hände in den — legen, κάθημαι ἀργός [κάθομαι σταυρογερασμένος, κάθουμαι μὲ σταυρωμένα χέρια]. im — e der Erde, ἐν τοῖς κόλποις τῆς γῆς.
- Scho ssen**, *v. i. h.* ἀναβλαστάνω, (ἐκ-)βλαστάνω. das Getreide schosst, ὁ σίτος σταυροβολεῖ. —, *n.* (-s), ἡ ἀναβλάστησις, ἡ ἐκβλάστησις.
- Schoss frei**, *adj.* ἀταλῆς φόρου, ἀσυντελής, ἀσύνδοτος.
- Schoss hund**, *m.* (-es, *pl.* -e), -hündchen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ μελιταῖον κυνάριον, τὸ ἐν τοῖς κόλποις βασταζόμενον σκυλάκιον. -jacke, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κοντόν τριβώνιον [τὸ κοντογούνη]. -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐξαιρέτως ἀγαπώμενον τέκνον [τὸ γαῖδεμένο, τὸ κανακάρι*].
- Schöss ling**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κλών, ὁ βλαστός, ὁ ὄζος [τὸ κλωνάρι, ὁ κλώνος*]. (fig.) ὁ ταχύβλαστος παῖς.
- Schoss pflichtig**, *adj.* φόρου ὑποτελής, συντελής, φορολογητός.
- Schoss gübe**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐμβροχάς, τὸ μύσχευμα, ἡ καταβολάς. -reis, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ παραφιάς, τὸ παραβλάστημα, ἡ παραβλάστη, τὸ παραβλάσταρον.
- Schö te**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ λοβός, τὸ κεράτιον [τὸ λουβί, τὸ τσόφλι]. -n, *pl.* πῖσοι ἀρτιδρεπεῖς, χλωροί [χλωρὰ πιζέλια, χλωραὶ πασαίς*]. -ndorn, *m.* (-es, *pl.* -en), φυτὸν, ἡ ἀκακία. -nfrucht, *f.* (-, *pl.* -früchte), ὁ ἐν λοβῷ καρπός. mit —, ἑλλοβόκαρπος. -gewächs, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἑλλοβον φυτὸν.
- Schraffir-en**, *v. i. h.* σκιαγραφέω διὰ σταυροειδῶν γραμμῶν, σταυρογραφέω. -t, *adj.* διάγραμματος. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ διὰ σταυρωτῶν γραμμῶν σκιαγραφία, ἡ σταυρογραφία.
- Schräg**, *schrä ge*, *adj.* πλάγιος, ἐπικλινής, ἐγκάρσιος, λοξός. —, *adv.* πλαγίως, ἐγκάρσιως, λοξά.
- Schräg e**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πλαγιότης ἡ λοξότης, *s.* Schiefheit. -mias, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ γωνιόμετρον λιθοξόου, *s.* Schmiege.
- Schrä gen**, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ σταυρόπουν πῆγμα, τὸ σταυροπήγιον. ἡ διατίμησις, ἡ τιμογραφία, τὸ τιμολόγιον.
- Schrä gen**, *v. i. h.* πλαγιάζω, λοξεύω.
- Schräg heit**, *f.* (-), ἡ πλαγιότης, *s.* Schräge.
- Schram me**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐλαφρά πληγή, ἡ ἀμυχή [τὸ τσουγκράνισμα]. -n, *v. i. h.* πληγῶν ἐλαφρῶς, ἀμύσσω [ξεγδαίρνω, τσουγκρανίζω].
- Schram mlg**, *adj.* ἀμυχώδης [ξεγδαρμένος, τσουγκρανισμένος].
- Schrank**, *m.* (-es, *pl.* Schrän ke), ἡ σκευοθήκη, τὸ σκευοφυλάκιον [τὸ ντουλάπι, τὸ ντολάπι*, τὸ ἀρμάρι]. Kleider-, ἡ ἱματιοθήκη. Bücher-, ἡ βιβλιοθήκη, τὸ βιβλιοφυλάκιον.
- Schränk chen**, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ μικρὸν σκευοφυλάκιον [τὸ ντουλαπάκι].
- Schran ke**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ φραγμός, τὸ φράγμα· τὸ περιφραγμα, ἡ περιφραγή. (fig.) τὸ τέρμα, τὰ ὄρια ἢ περιορισμός. — in einer Gerichts-stätte, τὸ δροφρακτὸν δικαστηρίου. — in der Rennbahn, ἡ βαλβίς, ἡ ὑσπληξίς, ἡ ἀπειτηρία σταθίου. einer Sache — n setzen, περιορίζω τι, θέτω ὄρια εἰς τι. in (den) — n halten, ἔχω περιορισμένον, κρατέω ἐντός τῶν ὄρων. sich in — n halten, τηρέω μέτρον, περιορίζομαι [συμμαζώνομαι*, πρεμαζέομαι]. die — n überschreiten, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, ὑπερβαίνω τὰ ὄρια, τηδῶν ὑπὲρ τὰ ἔσχαμμένα. in die

- treten, ἀνθαμιλλῶμαι, ἀντι-
παραβάλλομαι [παραβαίνω, συν-
ερίζομαι].
- Schran'kenlōs**, *adj.* ἀπερίοριστος, ἀκά-
θεκτος, ἀχαλίνωτος, ἄνευ ὁρίων.
— *igkelt*, *f.* (—), ἡ ἀκάθεκτος ὁρμή,
τὸ ἀπερίοριστον, ἡ ἀκράτεια.
- Schran'ne**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ περι-
φραγή, τὸ ἐσώχωρον*.
- Schrans**, *m.* (en, *pl.* -en), ὁ ἀλό-
κόλας· ὁ παράσιτος.
- Schra'pfe**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ γλυφεῖον,
τὸ ξύστρον. — *n*, *v. t. h.* γλόφω,
ξίω.
- Schraub'e**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κοχλίας,
τὸ προσαγῶγιον [ἡ βίδα]· ἡ ἑλιξ.
— ohne Ende, ὁ ἀπέρατος κο-
χλίας. (*fig.*) auf -n, ἀβέβαιος, ἀμ-
φιβόλος. auf -n stellen, setzen,
καθιστᾶω ἀμφιβόλον. auf -n ge-
stellt sein, auf -n stehen, εἶμαι
ἀμφιβόλος. — *n*, *v. t. reg. & ir. h.*
κοχλιῶ [βιδόνω]. (*fig.*) σκώπτω,
ἐμπαιζῶ. den Ausdruck —, ἐπι-
τηδεύω, ἀποτορνεύω τὴν φράσιν.
geschraubter Styl, λεκτικὸν ἐπι-
τετηθευμένον, ὕφος ἐπιτηθευτόν.
— *n*, *n.* (-s), ἡ κοχλιώσις [τὸ βί-
δωμα]. (*fig.*) ἡ σκώψις, ἡ ἐπι-
σκωψίς. ἡ ἐπιτηθευσις.
- Schraub'en-döhler**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ
ἐλικοειδὲς τρύπανον, τὸ κοχλιοειδὲς
τέρετρον [τὸ τριβέλι]. — *dampfer*,
m. (-s, *pl.* —), — *dampfschiff*, *n.* (-s,
pl. -e), τὸ ἐλικοκίνητον ἀτμόπλοον.
— *förmig*, *adj.* κοχλιοειδής· σπειροει-
δής, ἐλικοειδής. — *gang*, *m.* (-es,
pl. -gänge), ἡ ἑλιξ, τὸ ἐλικτὸν
αὐλάκιον περικοχλίου. — *gewinde*,
n. (-s, *pl.* —), ἡ σπείρα κοχλίου.
— *knopf*, *m.* (-es, *pl.* -knöpfe),
— *kopf*, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ἡ κε-
φαλὴ κοχλίου. — *linie*, *f.* (—, *pl.*
-n), ἡ κοχλιοειδής (ἡ ἐλικτὴ)
γραμμὴ, ἡ ἑλιξ. — *mutter*, *f.* (—,
pl. -mütter), τὸ περικοχλίον. — *schiff*,
n. (-es, *pl.* -e), τὸ ἐλικοκίνητον
πλοῖον. — *schlüssel*, *m.* (-s, *pl.* —),
τὸ ἐλικοειδὲς κλειδίον. τὸ στροφεῖον
κοχλίου [τὸ βιδωτήρι]. — *schnecke*,
- f.* (—, *pl.* -n), ὁ στρόμβος, ὁ κο-
χλίας [ἡ βίδα]. — *stock*, *m.* (-es, *pl.*
stöcke), τὸ ἐγκόχλιον ἔγμα. — *winde*,
f. (—, *pl.* -n), ὁ συσφιγτὴρ κο-
χλίας. — *wieher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐξ-
ελικτὴρ κοχλίου [τὸ ἐξβιδωτήρι].
- Schrauberei**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σκώ-
ψις, ἡ ἐπισκωψίς, ὁ ἐμπαιγμός [ἡ
κοροῖδία].
- Schraub'boisen**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐπι-
κόχλιος στεφάνη. — *stock*, *m.* (-es,
pl. -stöcke), τὸ ἐγκόχλιον ἔγμα,
τὸ ἐγκόχλιον αἰθρολόβον.
- Schreck**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τρόμος,
ἡ κατάπληξις, ὁ φόβος [ἡ τρομάρα].
- Schreck'bär**, *adj.* ὑποκειμενος εἰς τρό-
μον, φοβητικὸς, δειλός. — *bild*, *n.*
(-es, *pl.* -er), τὸ φόβητρον, ἡ Γοργ-
γέα κεφαλὴ [τὸ σκιάκτρον].
- Schre'cke**, *f.* (—, *pl.* -n), πτηνὸν, ἡ
ὄρτυγομήτρα, ὁ κύρραμος [ἡ ὄρτυ-
κομάνα, τὸ τσίλι]. ἡ ἀκρίς, *s.* Heu-
schrecke.
- Schre'cken**, *m.* (-s), ὁ τρόμος, ὁ φό-
βος [ἡ τρομάρα, ἡ φοβέρη]. — vor
etwas, ὁ φόβος ἀπὸ τινος, ὁ φόβος
τινός. grundloser —, ἡ κενοφοβία.
panischer —, ὁ πανικός φόβος.
Jemanden in — (ver)setzen,
ἐμποικεῖ τινι φόβον, ἐκφοβεῖ, τρο-
μάζω τινά. der — vor dem
Tode, ὁ φόβος τοῦ θανάτου. —,
v. t. h. ἐκφοβέω, τρομάζω. sich
lassen, τρομάζομαι. —, *v. t. ir. s.*
ἐκπτοέομαι, ἐκπλήττομαι, τρομάζω.
— *lös*, *adj.* ἀτρόμητος, ἀπτόητος.
- Schre'ckens-böitschaft**, *f.* (—, *pl.* -en),
ἡ φοβερὰ ἀγγελία. — *herrschaft*, *f.*
(—, *pl.* -en), ἡ τρομοκρατία.
— *mann*, *m.* (-s, *pl.* -männer), ὁ τρο-
μοκράτης, ὁ φοβερὸς δυνάστης.
— *nächricht*, — *post*, *f.* (—, *pl.* -en),
ἡ φοβερὰ εἰδησις. — *nacht*, *f.* (—,
pl. -nächte), ἡ φοβερὰ νύξ. — *regie-
rung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κυβέρνη-
σις τοῦ φόβου καὶ τρόμου, ἡ τρο-
μοκρατία. — *ruf*, *m.* (-es), ἡ κραυγὴ
τρόμου. — *system*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ
τρομοκρατία. — *täg*, *m.* (-es, *pl.* -e),
ἡ ἡμέρα τοῦ τρόμου καὶ φόβου.

Schreck'gespenst, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ φόβητρον, τὸ φάντασμα [τὸ σφάντασμα*]. -haft, *adj.* φοβητικός, ἔμφοβος, φοφοδής [φοβηταιάρης]. φοβρός, τρομερός. -haftigkeit, *f.* (-), ἡ φοφοδέια, ἡ δειλότης. -lich, *adj.* φοβερός, τρομερός, ἐκπληκτικός, τρομακτικός. -lichkeit, *f.* (-), ἡ φοβερότης, ἡ τρομερότης, ἡ δεινότης. -mittel, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ φόβητρον [τὸ σκιάκτρον]. -niss, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ τρόμος, ὁ φόβος [ἡ τρομάρα]. τὸ φόβημα, τὸ φόβητρον, τὸ φοβερόν πρᾶγμα. -schanze, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πυργωτὸν ὄχυρωμα. -schuss, *m.* (-es, *pl.* -schüsse), ὁ πρὸς ἐκφόβησιν πυροβολισμός, ἡ βολὴ ἐκφοβήσεως. (*fig.*) ἡ ἀκίνδυνος (ἡ κενὴ) ἀπειλή. -wort, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀπειλητικὴ λέξις.

Schrei, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κραυγὴ [τὸ ξεφωνητόν]. einen — ausstossen, ἀνακράζω, ἀνακραυγάζω, ἀναβοάω [μπήγω μιὰ φωνή, ξεφωνίζω].

Schreib'art, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ τρόπος γραφῆς, τὸ εἶδος γραφῆς, ἡ γραφὴ τὸ λεκτικόν, τὸ γραφικόν ὕφος. höhere —, ὕφος ὑψηλόν. -buch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ κατάστιχον.

Schreib'en, *v. i. ir. & i. h.* γράφω. συγγράφω συντάσσω, συνθέντω. auf Papier —, γράφω ἐν χαρτίῳ. diese Feder schreibt gut, ἡ γραφικὴ αὕτη γράφει καλῶς. an Jemanden —, Jemandem —, γράφω πρὸς τινα, γράφω τινί. er hat mir lange nicht geschrieben, ἀπὸ πολλοῦ δὲν μοι ἔγραψεν. wir — uns, γράφομεν πρὸς ἀλλήλους, ἀντιπεπέλλομεν, ἀλληλογραφοῦμεν. ein Wort gross, klein —, γράφω λέξιν διὰ κεφαλαίου, διὰ μικροῦ γράμματος. um etwas —, γράφω παράκλησιν περὶ τίνος, γράφω διὰ τι. ich werde es mir hinter die Ohren —, θὰ τὸ ἐνθυμῶμαι διὰ παντός, θὰ τὸ γράψω εἰς τὸ κατάστιχόν μου. ins Reine —, γράφω εἰς τὸ καθαρόν. Jemandem etwas gut —, γράφω τι εἰς πίστωσιν τίνος. ich

habe es ihm gut geschrieben, τὸ ἔγραψα εἰς πίστωσιν τοῦ. lateinisch —, γράφω λατινιστῶς γράφω διὰ λατινικῶν στοιχείων. ein Buch, ein Werk —, συγγράφω βιβλίον, ἔργον. in blühendem Styl —, ἀνθηρογραφέω. nach Hause —, ἐπιτολογραφῶ οἰκαδὲ. etwas auf Jemandes Rechnung —, γράφω τι εἰς λογαριασμόν τίνος* ἀποδίδω τι εἰς τινα. schön —, καλλιγραφέω. schnell —, ταχυγραφέω, ὀσυγραφέω. sich —, *v. r. ir. h.* γράφομαι, γράφω τὸ ὄνομά μου. προέρχομαι, πηγάζω. wie — Sie sich? πῶς γράφεται τὸ ὄνομά σας; wo schreibt sich das her? ποῦ ἀποδοτέον τοῦτο; πόθεν προέρχεται τοῦτο; unsore Freundschaft schreibt sich schon lange her, ἡ φίλια ἡμῶν εἶνε ἤδη μακροχρόνιος. —, *n.* (-s), τὸ γράφειν, ἡ γραφὴ, *τὸ γράψιμονα. ἡ γραφὴ. τὸ γράμμα.

Schreib'er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ γραφεύς ὁ γραπτῆρ, ὁ συνθέτης. öffentlicher —, ὁ ἀναφορογράφος. -el, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ γραφικὴ ἡ γραφολογία, ἡ πολυγραφία.

Schreib'faul, *adj.* ὀκνηρὸς πρὸς τὸ γράφειν, μισόγραφος. -feder, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ γραφικὴ, ὁ κάλαμος [ἡ πένα]. -fehler, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ γραφικόν σφάλμα. -gebühr, *f.* (-, *pl.* -en), τὰ γραφικὰ δικαίωματα. -griffel, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ (γραφικόν) κονδύλιον. -krampf, *m.* (-es), ὁ ἐκ τῆς πολυγραφίας σπασμός. -kunst, *f.* (-), ἡ γραφικὴ. -lehrer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ διδάσκαλος τῆς γραφικῆς. -lust, *f.* (-), ἡ πρὸς τὸ γράφειν ἐπιθυμία, ἡ φιλογραφία ἡ πολυγραφία. -lustig, *adj.* φίλος τοῦ γράφειν πολυγράφος. -materiäl, *n.* (-s, *pl.* -ien), ἡ γραφικὴ ἔλλη. -papier, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ γραφικὸς χάρτης, τὸ χαρτίον τοῦ γραψιματος. -pergament, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ περγαμηνὸς χάρτης. -pult, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ στατόν γρα-

φετον. -schrift, *f.* (—, *pl.* -en),
 ή γραφομένη (ή χειρόγραφος)
 γραφή. -schule, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ
 σχολεῖον τῆς γραφικῆς, τὸ γραμ-
 ματοδιδασκαλεῖον. -schüler, *m.* (-s,
pl. —), ὁ μαθητὴς τῆς γραφικῆς.
 -sellig, -selligkeit, *s.* Schreibblustig,
 Schreiblust. -stift, *m.* (-es, *pl.*
 -e), τὸ κοινὸ βλῖον. -stübe, *f.* (—,
pl. -n), τὸ δωμάτιον τοῦ γραψί-
 ματος τὸ γραφεῖον. -stunde, *f.* (—,
pl. -n), τὸ μάθημα γραφῆς ἢ
 ὥρα γραφῆς. -sucht, *f.* (—), ἡ
 ἄκρα πολυγραφία, ἡ γραφομανία.
 -täfel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ γραφικὸς
 πίναξ, ἡ πινακίς, τὸ γραμματιδίον
 [ὁ πίνακας]. -tisch, *m.* (-es, *pl.* -e),
 τὸ τραπέζιον τοῦ γραψίματος, τὸ
 γραφεῖον. -übung, *f.* (—, *pl.* -en),
 ἡ γραφικὴ ἀσκήσις, τὸ γραφικὸν
 γύμνασμα. -wühl, *f.* (—), ἡ μανιώ-
 δης πολυγραφία, ἡ γραφομανία.
 -zeug, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ καλα-
 μάριον τὰ γραφικὰ ἔργαλεῖα, τὸ
 πρὸς γραφὴν χρειώδη.

Schreien, *v. i. ir. h.* βοᾶν, κραυγάζω,
 φωνέω, φωνάζω. die Hühner —,
 αἱ ὄρνιθες κρᾶζουσι. der Esel
 schreit, ὁ ὄνος ὀγκᾶται [ὁ γαῖδαρος
 γκαρῖζει, γκανῖζει*]. das Rebhuhn
 schreit, ἡ πέρδις κακκαβῖζει, κακ-
 καρῖζει. laut —, ἀναβοᾶω, ἀνα-
 κρᾶζω [ἐφωνῖζω]. aus voller
 Kehle —, aus vollem Halse —,
 λαρυγγίζω [ἐλαρυγγίζομαι]. um
 Hilfe —, κρᾶζω εἰς βοήθειαν. um
 Rache —, κραυγάζω ἐκδίκησιν.
 Jemandem die Ohren voll-, ἐκ-
 κωφῶω τινὰ [τὸν ξεκουφαίνω].
 über etwas —, κραυγάζω διὰ τι.
 über Jemanden —, κραυγάζω κατὰ
 τινος, ἐπατιώμαί τινα. was hast
 du zu —? τι ἔχεις καὶ φωνάζεις;
 die Sache selbst schreit laut,
 αὐτὸ τὸ πρᾶγμα βοᾷ. wie man
 in den Wald (hinein)schreit, so
 schallt es wieder heraus, κατὰ
 τὴν ἐρώτησιν καὶ ἡ ἀπόκρισις. —,
n. (-s), ὁ κραυγασμὸς, ἡ κραυγὴ
 [τὸ φωνᾶσμα, ἡ φωνασίς]. -d, *adj.*

κραυγάζων, βοῶν. eine -e Unge-
 rechtigkeit, ἀδικία προφανής. -e
 Farben, χρώματα καθ' ὑπερβολὴν
 ζωηρά, ὄξυφανῆ χρώματα.

Schreier, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κειρά-
 κτης, ὁ κραγίτης, ὁ κραυγαστής, ὁ
 κραύγασος [ὁ φωνακλᾶς, ὁ φωνα-
 λᾶς]. -ei, *f.* (—, *pl.* -en), (*fam.*) ὁ
 κραυγασμὸς, αἱ κραυγαὶ [ἡ φωνασίς].

Schrehals, *m.* (-es, *pl.* -häse), ὁ
 κειράκτης, ὁ κραγίτης, ὁ ὀλοφῶ-
 ναξ, ὁ κρακτικώτατος [ὁ φωνακλᾶς].

Schrein, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ σκευοθήκη
 [τὸ ντουλάπι]. (*fig.*) im -e des
 Herzens, ἐν τῷ μυῶν τῆς καρδίας.

Schreiner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔυλορη-
 γός [ὁ πελεκᾶνος, ὁ μαραγκός].
 -arbeit etc., *s.* Tischlerarbeit etc.

Schreien, *v. i. ir. s.* βαδίζω, βαίνω
 [περπατᾶω]. (*fig.*) προβαίνω. vor-
 wärts —, προβαίνω, προχωρῶω.
 weit —, μακρὰ βαίνω, διασκελλῶω.
 weiter —, ἐξακολουθεῶω, προχωρῶω.
 über etwas —, ἀποδιασκελλῶω,
 διαβαίνω τι. zu etwas —, προ-
 βαίνω εἰς τι. zum Werke —, προ-
 βαίνω εἰς τὸ ἔργον, ἐπιλαμβάνομαι
 τοῦ ἔργου. zur Ehe —, προβαίνω
 εἰς γάμον. —, *n.* (-s), ἡ βᾶδις,
 ὁ βᾶτισμός.

Schrenzpapier, *n. s.* Löschpapier.

Schrift, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γραφή, ἡ
 συγγραφὴ, τὸ σύγγραμμα. τὰ τυπο-
 γραφικὰ στοιχεῖα. sämtliche -en,
 ἅπαντα τὰ συγγράμματα, τὰ ἅπαντα.
 die heilige —, ἡ ἅγια γραφή.

Schrift-art, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ εἶδος
 γραφῆς. -ausleger, *m.* (-s, *pl.* —),
 ὁ ἐξηγητὴς τῆς ἁγίας γραφῆς. -aus-
 legung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐξηγη-
 σίς τῆς ἁγίας γραφῆς. -chen, *n.*
 (-s, *pl.* —), τὸ γραμματιδίον τὸ
 συγγραμμάτιον. -führer, *m.* (-s, *pl.*
 —), ὁ γραμματεὺς. -gelährte, *m.*
 (-n, *pl.* -n), ὁ ἱερογραμματεὺς,
 ὁ θεολόγος. -glessner, *m.* (-s, *pl.*
 —), ὁ χωνευτὴς τυπογραφικῶν
 στοιχείων, ὁ στοιχειοχόος, ὁ τυπο-
 χόος. -glesserei, *f.* (—, *pl.* -en),
 τὸ τυποχοεῖον, τὸ στοιχειοχοεῖον

ή στοιχειοχόια. -kasten, *m.* (-s, *pl.* —), ή στοιχειοθήκη, ή τυποθήκη. -kegel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πάχος τυπογραφικοῦ στοιχείου. -lich, *adj.* ἔγγραφος, ἔγγραπτος, γραπτός. —, *adv.* ἔγγράφως. — geben, *ver-* sprechen, ἰδίω, ὑποσχένομαι ἔγγράφως. -mässig, *adj.* σύμφωνος πρὸς τὴν ἀγίαν γραφήν. —, *adv.* κατὰ τὴν γραφήν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀγίαν γραφήν. -mässigkeit, *f.* —, ή πρὸς τὴν βίβλον συμφωνία. -schneider, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γλυφεὺς τυπογραφικῶν στοιχείων, ὁ τυπογράφος, ὁ στοιχειογράφος. -setzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ στοιχειοθέτης. -sprache, *f.* (—), ή γραφομένη γλώσσα. -stelle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χωρίον τῆς ἀγίας γραφῆς, τὸ ἐδάφιον. -steller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συγγραφεὺς. -stellerei, *f.* (—, *pl.* -en), ή συγγραφική, ή βιβλιογραφία. -stellerin, *f.* (—, *pl.* -nen), ή βιβλιογράφος, ή συγγραφεὺς. -stellerisch, *adj.* συγγραφικός. -stellern, *v. i. h.* (*fam.*) συγγράφω, βιβλιογραφέω. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔγγραφο. -text, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κείμενον τῆς ἀγίας γραφῆς. -verdreher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαστροφεὺς τῆς ἀγίας γραφῆς. -verfälscher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πλαστογράφος. -verfälschung, *f.* (—, *pl.* -en), ή πλαστογραφία. eine — verüben, πλαστογραφέω. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σύγγραμμα, ή συγγραφή. -zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ γραφικὸν σημεῖον, τὸ στοιχεῖον, τὸ γράμμα. -zug, *m.* (-es, *pl.* -züge), ὁ γραφικὸς χαρακτήρ [τὸ κοινδύλι]. ή ὀνοματογραφία [ή (μονο)κοινδουλία].

Schroll, adj. τετριγῶς, ὀύχητος, τερετιστικῶς, σκληρόφωνος.

Schrollen, v. i. h. τρύζω, τερετίζω [σκληρίζω*]. —, *n.* (-s), ὁ τριγμός, ὁ τερετισμός, τὸ τερέτισμα [τὰ σκληρίσματα*]. -d, *adj.* τετριγῶς, *s.* Schroll.

Schritt, m. (-es, *pl.* -e), τὸ βῆμα· τὸ πάτημα· τὸ βάδισμα. (*fig.*) τὸ διά-

βημα, τὸ ἐπιχείρημα, τὸ κίνη ⁴ im —, βάδην. im — gehen, — ² ρεύομαι βάδην, βηματίζω. — ³ ο. —, βῆμα πρὸς βῆμα, βάδην. τα ⁴ mässiger —, τὸ εὐρυθμον βῆμα. grosse —e machen, μακρὰ βαζέω, διασκελλίζω. nicht einen — aus dem Hause thun, οὐδὲ τὸν ἕτερον πόδα ἐξάγω ἐκ τῆς οἰκίας [δὲν βγάζω τὸ πόδι μου ἀπὸ τοῦ οἴκου]. Jemandem auf — und Tritt nachgehen, συνακολουθεῖω τινι πανταχοῦ κατὰ πόδας· ἀκολουθεῖω τὰ διαβήματά τινος. gleichen — mit Jemandem halten, συμβαδίζω τινι. einen — zu etwas thun, ἐπιχειρέω τι, ποίω ἔναρθίν τινος. einen bedenkliehen — thun, ἐπιχειρέω ἀκροσφαλές διάβημα. gefährlicher —, τὸ ἐπικινδύνον διάβημα, τὸ κινδύνευμα. mit schnellern —, γοργῶ τῷ βήματι, ταχεῖ βήματι. mit riesengrossen —en, γιγαντιαίοις βήμασι.

Schritt-chen, n. (-s, *pl.* —), τὸ βραχὺ βῆμα, τὸ βηματίον. -gänger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βηματιστής, ὁ βαδιστής. -lings, *adv.* βάδην, κατὰ βῆμα. -schuh, *s.* Schlittschuh. -weise, *adv.* βάδην, κατὰ βῆμα. -zähler, *m.* *s.* Pedometer.

Schroff, adj. ἀνάστης, ἀνωφερῆς [ἀνηφορικός]· ἀπόκρημνος, κρημνώδης, κατάκρημνος (*s.* Steil). (*fig.*) ἀπότομος, τραχύς. -heit, *f.* (—), ή τραχεῖα ἀνωφέρειαι, τὸ ἀναντες [ὁ ἀνήφορος]· τὸ ἀπόκρημνον. (*fig.*) ή τραχύτης, τὸ ἀπότομον.

Schröpfen, v. i. h. σγάζω, ἐγχαράσσω. σικυιάζω [βάνω βεντούζαις]. ἐπιτέμνω, ἀκροτομέω, ψαλιδίζω. (*fig.*) ἀφαίμασσω [ξεματόνω]. einen Baum —, ἐγχαράσσω δένδρον. —, *n.* (-s), ή σγάσις, ή ἐγχαράσις· ὁ σικυασμός. ή ἀκροτομία, ὁ ψαλιδισμός. (*fig.*) ή ἀραιμασις [τὸ ξεματώμα].

Schröpfkopf, m. (-es, *pl.* -köpfe), ή σικύα, ή σικυώνη, ὁ κιάθος [ή βεντούζα, ή βετούζα].

κ. & n. (-es, *pl.* -e), ὁ κορ-
 βούτσουρον, ἡ κορβούρα*].
 μων βάρος (νομίσματος), τὸ
 ἢ μολυβδίνην χάλια, τὰ
 κ, τὰ σφαιρίδια, ὁ μολιβδός
 [τὰ σκάγια, τ' ἀσκάγια*].
 μων, τὸ χονδράλευρον, ὁ
 ε*, τὰ θρύμματα, τὰ ἀπο-
 α. von gutem — und
 καλῆς κατασκευῆς, καλῆς
 : eine Münze von gutem
 d Korn, νόμισμα δοκίμου
 von altem — und Korn,
 νόμισμα, τοῦ παλαιοῦ
 πτος [παλῆ ἀσκουριά].
 t, *f.* (-, *pl.* -äxte), -beil,
pl. -e), ὁ ξυλοσχίστης πέ-
 -büchse, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ
 μολυβδοχαλάζης, ἡ σφαιριδο-
 ἢ σκαγιόθρηκη, ὁ ἀσκαγο-
 τὸ κυνηγετικὸν ὄπλον. -eisen,
pl. -), ὁ περιτομεύς, τὸ
 μων. -en, *v. i. h.* ἐρείκω,
 ἔβω [χονδροκοπανίζω]. σχίζω,
 ἔω. κυλλῶ, κατακυλλῶ [κατρα-
]. in den Keller —, ἀπο-
 ἔω, ἀποταμιεύω. aus dem
 —, ἀνακυλλῶ ἐκ τοῦ ὑπο-

m. (-s, *pl.* —), τὸ κόπανον
 ἔω. ὁ ἀποταμιευτής, ὁ ἀπο-
 ἔω. -löhn, *m.* (-s, *pl.* -löhne),
 ὁς τῆς ἀποταμιεύσεως.

essor, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χω-
 σφαιριδίων, ὁ σφαιριδοχόος.
 tel, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ σφαι-
 ριον, τὸ χωνευτήριον σφαι-
 -kasten, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ
 ὄν χονδραλεύρου. -korn, *n.*
 τὸ κρίμμον, ὁ χόνδρος*, ὁ
 κς σίτος [τὸ χονδροκοπανι-
 σιτάρι]. τὰ μολυβδίνια σφαιρία.
 s, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ πρὸς
 κοπιαν μέταλλον.

ehl, *n.* (-s), τὰ ἄλφιστα, τὸ
 λευρον. -mühle, *f.* (-, *pl.*
 χονδρόμυλος. -säge, *f.* (-,
 τὸ μέγα πρίονιον, ὁ πρίων.
 f. (-, *pl.* -n), ὁ διαβήτης,
 ἄδιον [τὸ ἀλφάδι].

Schraub'ben, *v. i. h.* τριβῶ, παρατριβῶ.
 Schraub'ber, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τριπτῆ-
 ριον. τὸ παλαιὸν σάρωθρον, ἢ
 παλαιὰ παρασύραε.

Schraul'le, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ παραξενία,
 ἡ ἰδιοτροπία [τὸ φεγγάρι, ἡ βίβια].

Schrum'pfen, *v. i. s.* ρυτιδόμεαι, ρικνώ-
 μαι [μαζδόμεαι, ζαρόνομαι, ζαρόνω].

Schrum'pfig, *adj.* ρυτιδῶδης, ρικνώδης
 [ζαρωμένος].

Schrun'de, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ρωγμή,
 ἡ διαρραγή [ἡ σχισμάδα, ἡ σκα-
 σμάδα]. -n, *v. i. s.* σχάζομαι, ρη-
 γνύομαι [σκάζω, σκασμαδιάζω].

Schrun'dig, *adj.* ρηγματώδης, ραγέει
 [σκασμαδιασμένος].

Schüb, *m.* (-es, *pl.* Schüb'e), ὁ ὠθη-
 σμός, ἡ ὠθησις, ἡ ἄπωσις [ἡ
 σπρωξιά, τὸ σκούνημα, τὸ σπρω-
 ξιμον, ἡ ἀμπωσιὰ*]. ἡ καμινεία,
 ἡ ἰπνεία [ἡ φουρνιά]. ἡ ἀπαγωγή, ἡ
 μετακόμισις ἐγκληματιῶν. Jeman-
 dem einen — geben, ὠθέω τινά
 [τοῦ δίδω μιὰ σπρωξιά]. den ersten
 — haben, thun, ῥίπτω πρῶτος. in
 einem -e, auf einen —, διὰ μιᾶς
 βολῆς. — Kegel, κωνίδα, παττα-
 λίδα [τὰ τσούνια]. auf den —
 kommen, ἀπάγομαι ὑπὸ τῆς ἀστυ-
 νομίας.

Schüb'blech, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐπι-
 στόμιον κλιβάνου [τὸ φουρνοσκέ-
 पासма]. -fach, *n.* (-es, *pl.* -fächer),
 τὸ συρτάριον. -fenster, *n.* (-s, *pl.*
 —), τὸ συρτὸν παράθυρον. -karren,
m. (-s, *pl.* —), τὸ μονότροχον
 χειραμάξιον. -kärtner, *m.* (-s, *pl.*
 —), ὁ ἀμαξοκλιστής, ὁ ἀμαξοσού-
 τῆς. -kasten, *m.* (-s, *pl.* —), -lade,
f. (-, *pl.* -n), τὸ συρτάριον, τὸ
 ἐρμάριον. -sack, *m.* (-es, *pl.* -säcke),
 ὁ θύλακος, τὸ θυλάκιον.

Schüch'tern, *adj.* κατεσταλμένος, ὑπο-
 σταλλόμενος, αἰσχυνηλός, ἐντροπα-
 λός [ντροπιάρης]. — sein, ὑπο-
 σταίλλομαι, συστέλλομαι, ἐντροπιόμαι.
 -heit, *f.* (-), ἡ ὑποστολή, ἡ συ-
 στολή, ἡ δειλία ἢ αἰσχυνηλία,
 ἡ αἰδημοσύνη, ἡ ἐντροπαλότης.

Schuff, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ φαῦλος, ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος, ὁ φαυλόβιος [ὁ κατεργάρας, ὁ παληάνθρωπος].
Schuff *ús*, *adj.* φαῦλος, ἀχρεῖος, φαυλόβιος [παληάνθρωπος].
Schüh, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὑπόδημα, ἡ ἔμβάς, τὸ σάνδαλον [τὸ παπούτσι]. ὁ πούς (μέτρον). hölzerner —, τὸ κρούπαλον, ἡ κρούπεζα [τὸ τσόκαρο, τὸ λαλίσι]. bequem — e, ὑπόδημα εὐρύχωρα. ohne — e, ἀνυπόδητος. ohne — e gehen, ἀνυπόδητέω. — e flicken, νευροραφέω ὑπόδηματα. — e besohlen, κατῶω [μεντζισολιάζω, σολάρω]. die — putzen, περικωνέω τὰ ὑπόδηματα [παστρέω, γυαλλίζω τὰ παπούτσια]. das habe ich längst an den — en abgelaufen, αὐτό μοι εἶνε παλαιόν τι. ich weiss am besten wo mich der — drückt, ἐγὼ αἰσθάνομαι ποῦ με θλίβει τὸ ὑπόδημα, ἐγὼ μόνος ἤξεύρω τί δι' ὑποφέρω. Jemandem etwas in die — e schieben, προσάπτω τινί τι, ἐπιρρίπτω τινί τινι αἰτίαν τινός [τοῦ τὸ φορτόνω].
Schüh -absatz, *m.* (-es, *pl.* -sätze), ἡ πτέρνα ὑποδήματος, τὸ ὑποπτέρνιον [τὸ ταχοῦνι]. -ähle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὀπήτιον [τὸ σουβλί]. -band, *n.* (-es, *pl.* -bänder), ὁ ἱμάς ὑποδήματος [τὸ κορδόνι]. -bürste, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ψήκτρα τῶν ὑποδημάτων [ἡ βούρτσα τῶν παπουτσιῶν]. -dräht, *m.* (-es, *pl.* -drähte), τὸ πισσωτὸν νῆμα (ὑποδηματοποιῶν). -fabrik, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐργοστάσιον ὑποδημάτων. -flicken, *n.* (-s), ἡ νευροραφία, ἡ σκυτοραφία [ἡ μπαλωματώσυνη]. -flicker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ νευροράφος, ὁ σκυτοράφος [ὁ μπαλωματάς]. -lasche, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ αὐτίον ὑποδήματος. -läden, *m.* (-s, *pl.* -läden), τὸ ὑποδηματοπωλεῖον. -leisten, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καλάπους, τὸ καλαπόδιον [τὸ καλαπόδι].
Schüh'macher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκυτοτόμος, ὁ σανδαλοποιός, ὁ ὑποδηματοποιός [ὁ ὑποδηματάς, ὁ πα-

πουτοῦς]. -gesell, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐργάτης ὑποδηματοποιῦ. -handwerk, *n.* (-es), ἡ σκυτοτομία, ἡ ὑποδηματοποιία [ἡ παπουτσιώσυνη]. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀριτεχνίτης ὑποδηματοποιός. -werkstätte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σκυτοποιεῖον, τὸ ὑποδηματοποιεῖον. -wäse, *f.* (—, *pl.* -wäste), ἡ συντεχνία ὑποδηματοποιῶν.
Schüh -mäss, *n.* (-es), τὸ μέτρον ὑποδημάτων. -nadel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χονδροβελὸνη ὑποδηματοποιῦ, ἡ ἀκίστρα. -nägel, *m.* (-s, *pl.* -nägel), ὁ ἡλίσκος ὑποδημάτων [ἡ πρίζα]. -näht, *f.* (—, *pl.* -nähte), ἡ ραφή ὑποδήματος. -putzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ περικωνητής, ὁ πεδίλοκαθαρτής [ὁ λουστρατζής]. -riemen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱμάς ὑποδήματος. -schwärze, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μελαντρία [ἡ καρά-μπογιά]. -söhle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πέλμα ὑποδήματος, τὸ κάττωμα [τὸ ἀχνάρι, ἡ σόλα, ἡ πατούνα, ἡ μεντζισόλα]. -spitze, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄκρα ὑποδήματος. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὑποδεσμός, ἡ ὑπόδεσις, τὰ ὑποδήματα [ἡ καλλιχωσιά*]. -wichse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λογχωτόν [τὸ λούστρον, ἡ μπογιὰ τῶν παπουτσιῶν].
Schulte, *f.* s. Treckschulte.
Schül -amt, *n.* (-es, *pl.* -ämter), ἡ διδασκαλικὴ θέσις [ἡ δασκαλική, τὸ δασκαλικί]· ἡ καθηγοσία. -anstalt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐκπαιδευτήριον. -arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐργασία τοῦ σχολείου. -atlas, *m.* (-es, *pl.* -se), ὁ σχολικὸς ἄτλας. -aufseher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιστάτης σχολείου. -aufsicht, *f.* (—), ἡ ἐπιστάσις, ἡ ἐποπτεία σχολείου. -bank, *f.* (—, *pl.* -bänke), τὸ θρανίον σχολείου. -behörde, *f.* (—, *pl.* -n), αἱ ἀρχαὶ σχολείου· ἡ ἐφορία τῶν σχολείων. -besuch, *m.* (-es), ἡ ἐπίσκεψις σχολείου· ἡ εἰς τὸ σχολεῖον φοίτησις. -bübe, *m.* (-n, *pl.* -n), τὸ παιδάριον τοῦ σχολείου, τὸ μαθητάριον. -büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher),

τὸ βιβλίον τῶν σχολείων, τὸ διδασκόμενον βιβλίον. Schulbücher schreiben, συγγράφω διὰ τὰ σχολεῖα. -büchhandlung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ βιβλιοπωλεῖον διδασκόμενων βιβλίων.

Schuld, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ χρέος. ἡ αἰτία, τὸ αἴτιον, ἡ ἀφορμὴ ἢ ἐνοχία. ausstehende -en, aussenstehende -en, τὸ ἐνεργητικὸν χρέος, τὰ ὀφειλόμενα χρέη. rückständige -en, τὰ καθυστερούμενα χρέη, τὰ καθυστερήματα. schwebende —, χρέος ἀδόξοιμειούμενον, κυμαινόμενον. seine -en bezahlen, ἀποτίνω τὰ χρέη μου [ἔχρεόνομαι]. -en machen, κάμνω χρέη, in -en gerathen, ὑποπίπτω εἰς χρέη, χρεόνομαι. sich in -en stecken, καταχρεόνομαι. in -en stecken, εἶμαι ὑπέρχεος, κατάχρεος, καταχρεωστέω. in Jemandes — stehen, εἶμαι ὀφειλέτης τινός. die — der Natur bezahlen, ἀποτίνω τὸ πρὸς τὴν φύσιν χρέος μου, ἀποθνήσκω. — an etwas sein, πταίω εἰς τι. Jemandem die — geben, ἀποδίδω τὴν αἰτίαν πρὸς τινα, προσάπτω τινὶ τὴν αἰτίαν. Jemandem — geben, θεωρῶ τινα αἴτιον, ἐπαιτιῶμαι τινα. wessen — ist es? τίς πταίει; τίς ὁ πταίστης; es ist nicht meine —, ich bin nicht — daran, δὲν πταίω ἐγώ. die — liegt an dir, σὺ εἶσαι ὁ αἴτιος, σὺ πταίεις. die — auf Jemanden schieben, ἐπιρρίπτω τὴν αἰτίαν εἰς τινα, ῥίπτω τὸ σφάλμα ἐπὶ τινα. die — auf sich nehmen, ἀναδέχομαι τὴν αἰτίαν. die — von etwas tragen, εἶμαι αἰτιός τινος, πταίω εἰς τι. die — fällt auf mich, ἡ αἰτία ῥίπτεται εἰς ἐμέ. sich etwas zu -en kommen lassen, παρπταίω εἰς τι, ὑποπίπτω εἰς πταίσματι, καθίσταμαι αἰτιός τινος. ich habe mir nichts zu -en kommen lassen, εἰς οὐδὲν ἐπταίσα, κατ' οὐδὲν εἶμαι πταίστης. vergieb uns unsre —, ἄφεσ ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν.

Jeannarakis, Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

Schuld'bar, *adj.* ἔνοχος, αἴτιος. -besetzt, *adj.* μεμολυσμένος δι' ἐγκλημάτων. -beladen, *adj.* κατάφορος ἐγκλημάτων, ἐναγής. -brief, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὁμόλογον, ἡ ὁμολογία, τὸ χρεώγραφον. -büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ βιβλίον τῶν χρεῶν, τὸ χρεωφειλικὸν κατάστιχον.

Schulden, *v. l. h.* ὀφείλω, χρεωστέω. -frei, *adj.* ἐλεύθερος χρεῶν. -last, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ βάρος χρεῶν, τὰ βαρῆα χρέη. -llung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ χρεωλυσις.

Schuld'forderung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ δάνεισμα, τὸ ἐνεργητικὸν χρέος, ἡ πίστωσις. -gefängnis, *n.* (-es, *pl.* -e), *s.* Schuldthurn. -herr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ δανειστής, ὁ πιστωτής.

Schuldig, *adj.* ὀφειλέτης, χρεώστης, χρεωφειλέτης. ὀφειλόμενος, χρεωστούμενος προσήκων, ἀπαιτούμενος αἴτιος, ὑπαίτιος, παραίτιος, ἔνοχος, πταίστης. — sein, χρεωστέω, εἶμαι χρεώστης. — bleiben, μένω χρεώστης. ich bin dir nichts mehr —, οὐδὲν σοι χρεωστῶ πλέον. ich bin ihm mein Leben —, χρεωστῶ αὐτῷ τὴν ζωὴν μου. Gehorsam — sein, χρεωστέω ὑπακοήν, ὀφείλω εὐπειθεῖαν. die -e Ehre, ἡ ὀφειλομένη (ἢ προσήκουσα) τιμή. Jemandem die -e Achtung versagen, ἀρνέομαι τινὶ τὸ προσήκον (τὸ ὀφειλόμενον) σέβας. sich — bekennen, ὁμολογῶ τὴν ἐνοχίαν μου. des Todes -e sein, εἶμαι ἄξιος θανάτου. er hat sich eines Verbrechen - gemacht, κατέστη ἔνοχος ἐγκλήματος. sich — wissen, fühlen, συναίσθάνομαι ἐνοχίαν. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χρεώστης, ὁ ὀφειλέτης, ὁ χρεωφειλέτης [ὁ χρεωφελέτης*]. ὁ αἴτιος, ὁ πταίστης [ὁ ἀφορμάρης]. wie wir vergeben unsern -n, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφιέμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. -keit, *f.* (—), τὸ χρέος· τὸ καθήκον. es ist meine —, εἶνε χρέος μου. nach —, κατὰ χρέος, καθηκόντως. -st, *adv.* καθηκόντως, κατὰ χρέος.

Schul'-direktor, *m.* (-s, *pl.* -tōren), ὁ διευθυντής σχολείου ὁ σχολάρχης. -disciplin, *f.* (-), ἡ πειθαρχία τοῦ σχολείου.

Schuld' heiss, *s.* Schultheiss.

Schuld' klāge, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀγωγή ἐνεκα χρέους. -leute, *pl.* οἱ χρεώσται, οἱ ὀφειλῆται. -lös, *adj.* ἀνάτιος, ἀνυπαίτιος, ἀθῶος. -lösigkeit, *f.* (-), ἡ ἀθώοτης, τὸ ἀνάτιον. -mann, *m.* (-s, *pl.* -leute), -ner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ χρεώστης, ὁ χρεωφειλέτης, ὁ ὀφειλέτης [ὁ χρωφελότης]. saumselig —, ὁ καθυστερῶν χρεώστης. -nerin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ὀφειλίς. -post, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ποδὸν δανείου, τὸ δανεισθῆν ποσόν. -register, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ καταστατικὸν χρεῶν. -schein, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ χρεώγραφον, ἡ ὁμολογία, τὸ ὁμολογόν. -thurm, *m.* (-es, *pl.* -türme), ἡ πολιτικὴ φυλακή. -verschreibung, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ χρεωγράφημα, τὸ χρεώγραφον. -voll, *adj.* κατάφορτος ἐγκλημάτων, ἐναγής.

Schū'le, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σχολεῖον [τὸ σκολειό] ἡ σχολή. ἡ διδασκαλία. Elementar-, τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον. hohe —, Hoch-, ἡ ἀκαθήμεία τὸ πανεπιστήμιον. Knaben-, τὸ παιδαγωγεῖον. Mädchen-, τὸ παρθεναγωγεῖον. Tanz-, τὸ χοροδιδασκαλεῖον. — halten, ἔγω διδασκαλίαν ἐν τῷ σχολεῖω, διδάσκω μάθημα. Wiederanfang der —, ἡ (ἐκ νέου) ἔναρξις τῶν μαθημάτων. die — besuchen, φοιτῶ εἰς τὸ σχολεῖον. es ist heute keine —, σήμερον τὸ σχολεῖον εἶνε κλειστόν. (*fig.*) hinter die — laufen, παραμελεῖω τὰ μαθήματα, λιποσολέω [τὸ ῥίγνω (τὰ τραβᾶω) κόνον]. (*fam.*) aus der — schwatzen, διηγέομαι τὰ τοῦ σχολείου (*fig.*) διακωδωνίζω, καταπροδίδω ἀπερισκέπτως. — des Platon's, ἡ σχολή τοῦ Πλάτωνος.

Schū'len, *v. i. h.* διδάσκω, διαπαίδεω, ἐπισημονίζω [δασκαλέω].

Schū'ler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μαθητής [τὸ δασκαλάκι*]. -arbeit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐργασία μαθητοῦ. -el, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ μαθήτευμα. -hall, *adj.* μαθητικός, ἴδιος μαθητοῦ, ἰδιάζων εἰς μαθητῆν. -haftigkeit, *f.* (-), τὸ ἰδιάζον τοῦ μαθητοῦ. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ μαθήτρια, ἡ μαθήτρις.

Schū'l'-erziehung, *f.* (-), ἡ ἐν τῷ σχολεῖω ἀγωγή. -examen, *n.* (-s), αἱ σχολικαὶ ἐξετάσεις. -feierlichkeit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἑορτὴ σχολείου. -ferien, *pl.* αἱ διακοπαὶ (τῶν σχολείων), αἱ σχολικαὶ παύσεις. -feier, *n.* (-s), ἡ φερίχη τοῦ σχολείου. -frage, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σχολικὸν ζήτημα. -freund, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ συμμαθητῆς φίλος. ὁ φίλος τοῦ σχολείου. -freundin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ συμμαθήτρια φίλη. ἡ φίλη τῶν σχολείων. -fuchs, *m.* (-es, *pl.* -fuchse), ὁ σχολαστικός [ὁ κακαμαρᾶς]. -fuchserel, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σχολαστικότης. -fuchsig, *adj.* σχολαστικός. -gebäude, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ οἰκοδομὴ σχολείου. -hilfe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ βοηθὸς διδάσκαλος, ὁ ὑποδιδάσκαλος. -geld, *n.* (-es, *pl.* -er), τὰ διδάκτρα. -gelehrsamkeit, *f.* (-), ἡ σχολικὴ πολυμαθία, ἡ λογιότης. -gelehrte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ πολυμαθὴς τοῦ σχολείου, ὁ λογιώτατος. -gerecht, *adj.* σύμφωνος πρὸς τὰ σχολικά, σχολικός διδασκαλικός μεθοδικός. -gesetz, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ σχολικὸς νόμος. -halter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ὁ δημοδιδάσκαλος. -halterel, *f.* (-), ἡ γραμματοδιδασκαλία, ἡ δημοδιδασκαλία. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ἡ οἰκία σχολείου, τὸ σχολεῖον. -herr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ διευθυντῆς σχολείου. -jahr, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σχολικὸν ἔτος. -jugend, *f.* (-), ἡ νεολαία τοῦ σχολείου. -junge, *m.* s. Schulknabe. -kamerad, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ συμμαθητῆς, ὁ συμμαθητευόμενος φίλος. -kenntniss, *f.* (-, *pl.* -e), αἱ ἐν τῷ σχολεῖω κτηθεῖσαι γνώσεις. -kind,

n. (-es, *pl.* -er), -knäbe, *m.* (-n, *pl.* -n), τὸ παιδίον τοῦ σχολείου, τὸ μαθητάριον. -*klasse*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ τάξις σχολείου. -*kommission*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή, ἡ ἐφορία (τῶν σχολείων). -*krām*, *m.* (-s), ἡ σχολαστικὴ μωρολογία. -*krankheit*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ προσποθητος ἀσθένεια πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ σχολείου. -*lehrer*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ διδάσκαλος (σχολείου). -*lehrerseminär*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ διδασκαλεῖον. -*mädchen*, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ μαθήτρια. -*mann*, *m.* (-s, *pl.* -männer), ὁ παιδαγωγός, ὁ γραμματιστής. -*mässige*, *adj.* σχολικός, *s.* Schulgerecht. -*meister*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ διδάσκαλος, ὁ δημοδιδάσκαλος [ὁ δάσκαλος]. -*meisterlich*, -*meisterlich*, *adj.* διδασκαλικός σοφολογιστάτος, σχολαστικός. -*meistern*, *v. t. & i. h.* νοουθετῶ, διδασκαλεῶ. -*meisterlön*, *m.* (-es), τὸ διδασκαλικὸν ὄφρος, τὸ ἦθος λογιωτάτου. -*ordnung*, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ κανονισμὸς σχολείου. -*pfers*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ διδασκὰτος ἵππος. -*plan*, *m.* (-s, *pl.* -pläne), τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. -*posten*, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ διδασκαλικὴ θέσις. -*programm*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πρόγραμμα σχολείου. -*prüfung*, *f.* (-, *pl.* -en), αἱ σχολικαὶ ἐξετάσεις. -*räth*, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ ἐφορος σχολείου. ἡ ἐφορία σχολείων. -*rede*, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ λόγος ἐν σχολικῇ ἐορτῇ. -*regel*, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κανὼν σχολείου. -*sprache*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ γλῶσσα τοῦ σχολείου. -*staub*, *m.* (-es), (*fig.*) αἱ τοῦ σχολείου δυσχερείαι. -*stiefheit*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σοφολογιστής, ἡ σχολαστικότης. -*strafe*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ποινὴ σχολείου. -*stube*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ δωμάτιον τῆς παραδόσεως. -*stunde*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ μάθημα. **Schul**ter, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ὤμος [ὁ νῶμος]. auf den -n, ἐπ' ὤμων auf die -n nehmen, αἴρω ἐπ' ὤμων [σηκῶν εἰς τὸν νῶμον].

etwas auf seine -n nehmen, λαμβάνω τι ἐπὶ τῆς πλάτης μου, ἀναδέχομαι τι. -*helm*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ὠμιατα χλαίς, ἡ ἐπιωμίς. -*blatt*, *n.* (-es, *pl.* -blätter), ἡ ὠμοπλάτη, ἡ πλάτη [ἡ κουτάλα]. -*breite*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πλάτος τῶν ὠμων. - *gelenk*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὠμοκοτύλη. -*höhe*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ὄψος τῶν ὠμων, ἡ ἀκρωμία, τὸ ἀκρωμίον, ἡ ἀκρωμιάς. -*knochen*, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ὠμιατὸν ὀστοῦν. -*n*, *v. t. h.* αἴρω ἐπ' ὠμων, ἐπιωμίω. **Schul**heiss, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ χωμάργος, ὁ προσατώ*, ὁ δημογέρων. **Schul**theologie, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σχολικὴ θεολογία. -*tön*, *m.* (-es), ὁ διδασκαλικὸς τόνος, τὸ διδασκαλικὸν ὄφρος. -*übung*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ γυμνασίου τοῦ σχολείου. -*unterricht*, *m.* (-es), ἡ ἐν τῷ σχολεῖω διδασκαλία. -*verbesserung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀναμάρφωσις τῶν σχολείων. -*verfassung*, *f.* (-, *pl.* -en), οἱ θεσμοὶ σχολείου. -*verordnung*, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ κανονισμὸς σχολείου. -*vorstand*, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ διεύθυνσις σχολείου. -*vorstäher*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ διευθυντὴς σχολῆς. -*welsheit*, *f.* (-), ἡ ἐκ τοῦ σχολείου πολυμάθεια. -*wesen*, *n.* (-s), τὰ τῶν σχολείων, ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις. -*wissenschaften*, *f. pl.* ἡ ἐγκύκλιος παιδεία* *s.* Humaniora. -*wits*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σχολικὴ εὐφυΐα. **Schul**se, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ χωμάργος, ὁ δημογέρων, ὁ προσατώ*. **Schul**zeit, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ καιρὸς τοῦ σχολείου. -*zimmer*, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ δωμάτιον τῆς παραδόσεως. -*zucht*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σχολικὴ πειθαρχία. **Schund**, *m.* (-es), τὸ ἀπόρριμμα, τὸ περίττωμα. -*grube*, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κοπρῶν, ὁ κοπρόλακκος. -*könig*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κοπροκαθάρτης. **Schup**(p), *s.* Schub. **Schup**pe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ λέπος, τὸ λέπιον [τὸ λέπι, τὸ γδέρμα*, τὸ

- γερμάτι*]. ἡ πιτουρίς [ἡ πιτουρίδα]. mit -n versehen, λεπιδωτός, φολιδωτός. mit -n bedecken, λεπιδώω. (*fig.*) die -n fallen ihm von den Augen, τὰ τέως καταμύοντα βλέφαρα αὐτοῦ ἀνοίγονται, ἀνοίγει ἐπὶ τέλους τοὺς ὀφθαλμούς του [ἔστραβόνεται].
- Schüppe**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πτόον, τὸ πτυάριον. (*fig.*) Jemandem die — geben, ἀποπέμπω τινά [τοῦ ἰδῶ τὰ παπούτσια, τοῦ δούδω τὴν πετσοπούλα*]. die — bekommen, ἀποπέμπομαι [παίρνω τὰ παπούτσια, τὴν πατσαβούραν]. -n, *v. t. h.* πτυαρίζω.
- Schuppen**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σκεπαστή· (Wagen-) τὸ ἀμαξοστάσιον.
- Schuppen**, *v. t. h.* ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω [ἔγδερματίζω, ἔφλουδιζώ]. λεπιδώω, φολιδώω. (*fig.*) ἀπωθέω, ὠθέω [σκουντάω, ἀμπώθω*]. sich —, *v. r. h.* ἀπολεπιδόομαι [ἔγδερματίζομαι, ἔγδέρνομαι].
- Schuppen-artig**, -förmig, *adj.* λεπιδοειδής, φολιδοειδής. -ranger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φολιδωτός θώραξ. -schlange, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φολιδωτός ὄφις. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φολιδωτὸν ζῷον. ὁ φαττάγης, ὁ τετραδάκτυλος.
- Schuppenicht**, **Schuppig**, *adj.* λεπιδωτός, φολιδωτός.
- Schür**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κουρά. ἡ διφθέρα, ἡ σιούρα [ἡ γούνα]. (*fam.*) Jemandem zum -e, εἰς τὸ πείσμα τινος.
- Schür Eisen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σκάλευθρον [τὸ συνδαυλιστήρι, τὸ σκαλιστήρι].
- Schürren**, *v. t. h.* σκαλεῶω, συνδαυλιζώ, ἀνασκαλιζώ, σκαλιζώ.
- Schurf**, *m.*, *s.* Schorff.
- Schurf Eisen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ξύστρον, τὸ λίστρον, ἡ ξύστρα.
- Schürfen**, *v. t. h.* ξέω, ξύω. —, *v. t. h.* ἀνασκάπτω· καινοτομέω.
- Schürfigeln**, *v. t. h.* (*fam.*) ἐνοχλέω, παρενοχλέω.
- Schurke**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀχρεῖος, ὁ φαῦλος ἄνθρωπος, ὁ ἄλεθρος [ὁ παλῆάνθρωπος]. -astreich, *m.* (—, *pl.* -e), Schurkerel, *f.* (—, *pl.* -e), ἡ ἀχρεϊότης, ἡ φαυλοργία [ἡ πταλῆάνθρωπία].
- Schurkisch**, *adj.* φαῦλος, ἀχρεῖος.
- Schürloch**, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ἡ ὄπη σκαλεύσεως.
- Schürwelle**, *f.* (—), ὁ πόκος, αἱ ποκάδες [τὸ ποκάρι].
- Schurz**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ περιζώστρα, τὸ περιζώμα [ἡ μπροστέλλα, ἡ ποδιά].
- Schürze**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ γυναικία περιζώστρα, τὸ γυναικεῖον περιζώμα [ἡ γυναικίαια ποδιά]. (*fam.*) jeder — nachlaufen, κυνηγέω πᾶν κοράσιον. sich in jede — verlieben, ἐρωτεύομαι τὴν τυγοῦσαν κόρηγ, εἶμαι λίαν ἐρωτόληπτος, ἐρωτεύομαι εὐκολώτατα. -n, *v. t. h.* περιζωννύω, περιζώννω. einen Knoten —, δέω κόμβον, κομβοδέτω [κομποδένω]. in die Höhe —, ἀνακολπύω [ἀνακομπώνω*, ἀνασκουμπώνω]. sich —, *v. r. h.* ἀνακομπόομαι [ἀνασκουμπόομαι, ἀνακομπόνομαι*]. —, *n.* (-s), ἡ περιζώσις. ἡ ἀνακόλπωσις [τὸ ἀνασκουμπωμα, τὸ ἀνακόμπωμα*]. — eines Knotens, ἡ σύνδεσις κόμβου, ἡ κομβοδεσία. -nsthendium, *n.* (-s, *pl.* -ien), ἡ σύνταξις γυναικός.
- Schurf Fell**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ δερματίνη περιζώστρα, τὸ δερματίνον περιζώμα [ἡ πέτσινη ποδιά].
- Schuss**, *m.* (-es, *pl.* Schüsse), ἡ βολή· τὸ πυροβόλημα, ἡ πυροβόλησις. ἡ πυριτοβολή [ἡ ριζιά, ἡ κοπανιά*]. ἡ ὀρμητικὴ φορά, ἡ ἐπιφορά, ἡ ὀρμητὸ βλάστημα, ὁ βλαστός. einen — thun, πυροβολέω. einen — bekommen, λαμβάνω βολήγ, κτυποῦμαι ὑπὸ βολῆς. ein blinder —, ἡ ἀσφαιρος βολή. in den — kommen, ἐρχομαι εἰς πυροβολήσιμον ἀπόστασιν, ἐρχομαι ἐντὸς τῶν ὀρίων βολῆς λαμβάνω ὀρμηγ [παίρνω φόραν]. Jemandem in den — kommen, περιπίπτω εἰς τὰς χεῖρας τινος. das Wild in den — treiben,

παρωθέω τὰ ἀγρμαῖα ζῶα ἐντός τῆς βολῆς τῶν ὀπλῶν. er ist keinen — Pulver werth, δὲν εἶνε ἀξίος οὐδὲ τῆς πυρίτιδος. der — des Wassers, ἡ ὄρμη τοῦ ὕδατος, ὁ ῥοῦς. im — e sein, φέρομαι ὀρμηδόν, ὀρμῶμαι, ἐπιφέρομαι. — Pulver, ἡ πυριτοβολή [ἡ ριζιά, ἡ κοπανιά* μπαρούτι]. (*fig.*) einen — haben, εἶμαι ὑποκεκινημένος τὰς φρένας, παραφρονέω [ἔγω τὴν πετριά μου, χρωστάω τῆς Μιχαλοῦς].
Schüssel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λοιπάς, ἡ πατάνη, ἡ λεκάνη [ἡ λεκανίδα*, ἡ σκουτέλα, ἡ πατάντζα]. — *ärtlich*, *adj.* λεκανοειδής. — *eben*, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ λεκάνιον, ἡ λεκανίσκη, τὸ λεκανίδιον [τὸ λεκανίδι*]. — *formig*, *adj.* λεκανοειδής.
Schusser, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ μαρμάρινον σφαιρίδιον, ὁ βῦλος.
Schuss-festig, *adj.* ἔτοιμος πρὸς πυροβολῆσιν. — *fest*, *adj.* ἀδιάρτητος ὑπὸ βολῆς, ἀσφαλής κατὰ τῶν βολῶν ἄτρωτος. — *frei*, *adj.* ἐξ ἀδῶ. πέραν τῆς βολῆς. — *linde*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ εὐθυφορία βολῆς. — *welte*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ διάνυσμα βολῆς, τὸ διάστημα ἐφ' ὅσον ἐξικνεῖται ἡ βολή. — *wunde*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα.
Schuster, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ σκυτοτόμος [ὁ παπουτοῦς], *s.* Schuhmacher. (*fam.*) auf —s Rappen reiten, ἱππεύω ἐπὶ τῶν ποδῶν μου [καβαλλικεύω ἵς τὰ πόδια μου]. — *bleib bei deinem Leisten*, μὴ σὺ γ' ὑπὲρ τὴν κρηπίδα [κάθου ἐκεῖ ὅπου κάθεσαι, κάθου εἰς τ' ἀγά σου]. — *arbeit*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐργασία σκυτοτόμου ἢ σκυτοτομία. — *gesell*, *m.* (-en, *pl.* -en), — *junge*, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ μαθητῆς σκυτοτόμου. — *handwerk*, *n.* (-es), ἡ σκυτοτομία [ἡ παπουτοσύνη]. — *knell*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ τομεύς, τὸ τομεῖον [τὸ κοπίδι]. — *n.* *v.* *s.* ἡ σκυτοτομέω, σκυτεύω. — *pfrieme*, *s.* Pfrieme. — *schwärze*, *f.* (—), ἡ μελαντηρία [ἡ καρά-μπογά]. — *werkstätte*, *f.* (—,

pl. -n), τὸ σκυτοτομεῖον [τὸ παπουταῖο].

Schütte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀνάρμενον πλοῖάριον* τὸ ῥμουλιχὸν πλοῖον.

Schutt, *m.* (-es), τὰ κοπρογώματα.

Schütt-böden, *m.* (-s, *pl.* -böden), ὁ οἰτοβολῶν, *s.* Kornboden.

Schütte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σῶρευμα, τὸ διασῶρευμα, ὁ σωρὸς. ἡ καταρακτὴ ὑδροθύρα, ἡ ὄροσθύρα ὕδατος.

Schül-teln, *v.* *t.* *h.* σείω τινάσω. *den Kopf* —, mit dem Kopfe —, σείω τὴν κεφαλὴν, ἀνανεύω [κουνῶ τὸ κεφάλι]. *die Hand* —, κατασείω τὴν χεῖρα, δεξιόομαι. *sich* —, *v.* *r.* *h.* σείομαι, τινάσσομαι. —, *n.* (-s), ἡ σείσις, ἡ κατάσεισις* ὁ τιναγμός.

Schül-ten, *v.* *t.* *h.* χέω, καταχέω, »χύνω«. *γονεύω*, *γονοβολέω* [γενοβολῶ]. *hinein* —, ἐγγέω. *darauf* —, *darüber* —, ἐπιχέω, καταχέω. —, *n.* (-s), ἡ χύσις, ἡ κατάχυσις.

Schül-tern, *v.* *t.* *h.* σείομαι, κλονέομαι.

Schul-haufen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σωρὸς κοπρογωμάτων.

Schutz, *m.* (-es), ἡ ὑπεράσπισις, ἡ προστασία ἢ σκέπη, τὸ σκέπος*. *unter dem* —, ὑπὸ τὴν σκέπην, εἰς τὸ σκέπος*. — *suchen*, ζητέω προστασίαν. *in* — *nehmen*, ὑπερασπίζω προστατεύω. *zu* — *und Trutz verbündet*, σύμμαχος καὶ ἐπίμαχος. — *und Trutzbündniss*, ἡ συμμαχία καὶ ἐπίμαχία.

Schutz-befehlen, *adj.* προστατευόμενος. *der* —, ὁ κηδεμονεύομενος. — **blattern**, *f.* *pl.* τὸ βόειον πόνον, τὸ βούπυον, ἡ δαμαλις [ἡ βαταῖνα]. *Jemandem die* — *impfen*, ἐμβολίζω, ἐμβολιάζω τινά. — **blattern**-gift, *n.* (-es), τὸ βούπυον, τὸ βόειον πόνον [ἡ βαταῖνα, τὸ μπάλι]. — **brief**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀσφαλιστήριον γράμμα* ἡ ἀδεία. — **bündniss**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπισυμμαχία. — **dach**, *n.* (-es, *pl.* -dächer), τὸ ἀποστέγασμα, τὸ ἀπογέλωμα, τὸ προστέγασμα, τὸ ἀκρόδωμα*. — **damm**, *m.* (-es, *pl.* -dämme), τὸ πρόχωμα. — **decke**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ προσκέπασμα, τὸ προκάλυμμα.

Schütze, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ σκοπευτής· ὁ ὄπλοφόρος· ὁ τοξότης. ἡ κερκίς [ἡ σαγίτα, ἡ σαίτα*]. *Flur-*, ὁ ἀγροφύλαξ [ὁ δραγάτης, ὁ βλεπάτωρας*, ὁ βλεπές*].
Schütze, *v. i. h.* προφυλάττω, ὑπερασπίζω, προστατεύω (*vor etwas*, ἀπό τινος). *das Wasser* —, ἐπέχω, ἀνακόπτω τὸ ὕδωρ [ἀναδένω τὸ νερόν]. -*d*, *adj.* φυλακτήριος, προφυλακτικός, ἀμυντήριος. -*er Engel*, ὁ φύλαξ ἄγγελος.
Schützensfest, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ ἐορτὴ σκοπευτῶν.
Schutzengel, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ φύλαξ ἄγγελος, ὁ προστάτης ἄγγελος.
Schützengesellschaft, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ ἐταιρία σκοπευτῶν. -*gilde*, *f.* (-, *pl.* -*n*), τὸ σωματεῖον σκοπευτῶν. -*haus*, *n.* (-*es*, *pl.* -*häuser*), -*hof*, *m.* (-*s*, *pl.* -*höfe*), τὸ σκοπευτήριον. -*könig*, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ὁ βασιλεὺς σκοπευτῶν, ὁ ἀρχισκοπευτής.
Schützer, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ προστάτης, ὁ ὑπερασπιστής. -*in*, *f.* (-, *pl.* -*nen*), ἡ προστασία.
Schutzgatter, *n.* (-*s*, *pl.* —), ἡ καταρακτὴ θύρα, ἡ ὄροσθύρα [ἡ κλαβανή]. -*geist*, *m.* (-*es*, *pl.* -*er*), τὸ φυλακτήριον πνεῦμα, τὸ ἀγαθὸν δαιμόνιον, ὁ ἀγαθοδαίμων. -*gott*, *m.* (-*es*, *pl.* -*götter*), ὁ πατριῶς θεός, ὁ πολιούχος θεός. -*hellige*, *m. & f.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ προστάτης ἅγιος, ἡ προστασία ἅγια [ὁ ἅγιος συνονόματος]. -*herr*, *m.* (-*n*, *pl.* -*en*), ὁ προστάτης. -*herrlich*, *adj.* προστατευτικός, τοῦ προστατεύου. -*herrschaft*, *f.* (-), ἡ προστασία, οἱ προσταταί.
Schützling, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ὁ προστατευόμενος.
Schutzlos, *adj.* ἀπροστατευτός· ἀφροῦρητος, ἀπροφύλακτος. -*losigkeit*, *f.* (-), ἡ ἀπροστατεῖα· ἡ ἀπροφυλαξία. -*mann*, *m.* (-*s*, *pl.* -*männer*), ὁ φρουρός· ὁ ἀστονομικός κλητήρ. -*mauer*, *f.* (-, *pl.* -*n*), τὸ προτείχισμα. -*mittel*, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ἀλεξιτήριον, τὸ ἀλέξημα, τὸ φυλακτήριον. -*ort*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ κατα-

φύγιον, τὸ αἶθρον. -*patrön*, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ὁ προστάτης [ὁ χαμοθεός]. -*pecken*, *s.* Schutzblättern. -*rede*, *f.* (-, *pl.* -*n*), ἡ ἀπολογία, ὁ ἀπολογητικὸς λόγος. -*redner*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ συνήγορος ῥήτωρ, ὁ ἀπολογητής. -*schrift*, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ (ἐγγραφοῦς) ἀπολογία. -*verwandte*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ προστατευόμενος μέτοικος. -*wache*, *f.* (-, *pl.* -*n*), ἡ φρουρά, ἡ προφυλαχία. -*waffe*, *f.* (-, *pl.* -*n*), τὸ ἀμυντήριον ὄπλον. -*wehr*, *f.* (-, *pl.* -*en*), τὸ ὄχιρωμα, ὁ προμαχών, τὸ πρόχωμα, τὸ προτείχισμα. — *am Thurme*, ἡ πυργόβασις. -*woll*, *m.* (-*s*, *pl.* -*olle*), ὁ προστατευτικὸς φόρος (ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῶν ξενικῶν προϊόντων πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐγγυρῶν). -*wollner*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ὄπαδός τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος. -*wollsystem*, *n.* (-*s*, *pl.* -*e*), τὸ προστατευτικὸν σύστημα.

Schwäbe, *f.* (-, *pl.* -*n*), ὁ σίς, ἡ σίλφη [ὁ σκώρος], *s.* Motte.

Schwach, *adj.* (*Comparativ* schwächer, *Superlativ* schwächst), ἀδύνατος, ἀδύναμος. — *machen*, ἀσθενῶ, ἐξασθενῶ, ἐξασθενέω. — *werden*, ἐξασθενέομαι, ἐξασθενέω, ἀδυνατίζω. — *e* Gesundheit, τὸ πρὸς ὑγίαν ἀκροσφαλές, ἡ ἀκροσφαλὴς ὑγεία. — *es wurde mir* —, ἀδυνασία με κατέλαβε. (*fig.*) *er steht auf* — *en Füßen*, ἐπὶ ἀκροσφαλοῦς βάσεως ἵσταται. — *es Gedächtniss*, μνημονικὸν ἀδύνατον, μνήμη ἀσθενής. — *es Gesicht*, ὄρασις ἀμβλεῖα. *ein* — *es Gesicht haben*, ἀμβλυωπῆ, βλεπῶ ἀμυδρόν. (*fig.*) *die* — *e Seite*, ἡ ἀσθενὴς ὄψις, τὰ ἀδύνατα μέρη. *bei der* — *en Seite angreifen*, προσβάλλω ἐκ τῶν ἀδυνάτων μερῶν. *ein* — *er Schüler*, μαθητὴς ἀδύνατος. — *e Hoffnung*, ἀμυδρὰ ἐλπίς. — *er Verdacht*, ὑποψία παραμικρά, ὀλιγοστή. — *er Vorwand*, πρόφασις μικρά. *mit* — *en Wurzeln*, ἀσθενόριος. — *sein gegen Jemanden*, ἐχω

- ἀδυναμίαν πρὸς τινα. der Geist ist willig, aber das Fleisch ist schwach, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενής. —, *adv.* ἀσθενῶς.
- Schwä'che**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀδυναμία· ἡ ἀδυνασία, ἡ ἀτονία. — der Augen, ἡ ἀμβλότης τῆς ὄρασεως. — des Verstandes, ἡ τοῦ νοῦ ἀμβλότης, ἀσθένεια. — der Gesundheit, τὸ πρὸς ὑγίαν (τὸ τῆς ὑγείας) ἀκροσφαλές. jeder hat seine -n, ἕκαστος ἔχει τὰς ἀδυναμίας του. —n, *v. i. h.* ἀσθενῶ, ἐξασθενῶ, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω. ἐλαττώ(ν)ω, μειῶω· ἀμαυρῶ. Jemandes Ansehen —, ἀμαυρῶ τὴν ὑπόληψιν τινος. ein Mädchen —, διαφθείρω κόρην. —n, *n.* (-s), ἡ ἀσθένωσις, ἡ ἐξασθένωσις, ἡ ἐξασθένησις· ἡ ἐλάττωσις, ἡ μειώσις· ἡ ἀμαύρωσις. — eines Mädchens, ἡ διαφθορὰ κόρης.
- Schwach·gläubig**, *adj.* ὀλιγόπιστος, ἀσθενόπιστος, ἀβέβαιος περὶ τὴν πίστιν. —heit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀδυναμία· ἡ ἀδυνασία, ἡ ἀτονία. τὸ ἀμαρτήμα, τὸ σφάλμα. eine — begehen, περιπίπτω εἰς σφάλμα. —heitsünde, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐξ ἀδυναμίας ἀμαρτήμα. —herzig, *adj.* ἀσθενόψυχος, ὀλιγόψυχος, ὀλιγόθυμος. —herzigkeit, *f.* (—), ἡ ὀλιγοψυχία, ἡ ἀσθενόψυχια. —kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ ἀμβλύνους, ὁ ἀβέλτερος, ὁ ἡλίθιος [ὁ κουτεντέξ]. —köpfig, *adj.* ἀμβλύνους, ὁ βραχυγνώμων ἡλίθιος [κουτόμυαλος].
- Schwäch·lich**, *adj.* ἀσθενικός, ὀλιγὸν ἀνάτος, φιλάσθενος. —lichkeit, *f.* (—), τὸ φιλάσθενον, ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀδυνασία. —lig, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀδύνατος ἄνθρωπος.
- Schwach·nervig**, *adj.* ἀσθενῆς τὰ νεῦρα. —sichtig, *adj.* ἀμβλυωπός, ἀμβλυωπής. —sichtigkeit, *f.* (—), ἡ ἀμβλυωπία. —sinn, *m.* (-s), ἡ ἀμβλύνωια. —sinnig, *adj.* ἀμβλύνους, τυφλόνους.
- Schwä'chung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀσθένωσις, *s.* Schwächen, *n.*
- Schwä'den**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κακῆ ἀτιμόσφαιρα, ἡ δυσαερία (μεταλλείου). ὁ ὄγκος θερστοῦ [ὁ ὄργος, τὸ ὄργον]. feurig —, τὸ ἐκ πυρσοκροτοῦν ἐλώδες ἀέριον (ἐν μεταλλείοις).
- Schwadron'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἰλη (ἱππικοῦ), *s.* Eskadron. —enweise, *adv.* κατ' ἰλας.
- Schwadron·eur'**, *m.* (-s, *pl.* -e), (*fam.*) ὁ κομπορρήμων, ὁ μεγαληγὸρος [ὁ σαλιάρης, ὁ λογαράς, ὁ καυχησιάρης]. —iren, *v. i. h.* (*fam.*) μεγαληγορέω, κομπορρημονέω [σαλιαρίζω, κόβω λάφια, κόβω λούρδαις].
- Schwä'ger**, *m.* (-s, *pl.* Schwä'ger), ὁ γαμβρός, ὁ συγγηθεστής, ὁ ὀμῶγαμβρός, ὁ σύγγαμβρος [ὁ κουνιάδος]· ὁ ἀνδράδελφος (Mannesbruder), ὁ γυναικάδελφος (der Frau Bruder). (*fam.*) ὁ ἀμαξήλατος, *s.* Postillon.
- Schwä'gerin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ νύμφη, ἡ σύννυμφος [ἡ νύφη, ἡ συννυφάδα, ἡ κουνιάδα]· ἡ ἀνδραδέλφη (Mannesschwester), ἡ γυναικάδέλφη (der Frau Schwester).
- Schwä'ger·lich**, *adj.* ὄμιος γαμβροῦ, κηδεστικός [κουνιάδιστικός]. —schaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κηδεστία, ἡ ἐπιγαμβρεία [τὸ συμπεθεριόν, τὸ συμπεθερολόγι, τὰ συμπεθερικά]· οἱ συγγενεῖς, τὸ συγγενολόγιον.
- Schwä'her**, **Schwä'herin**, *s.* Schwager, Schwägerin.
- Schwal·be**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χελιδὼν [τὸ χελιδόνι, ἡ χυλιδὼνα]. junge —, ὁ χελιδονεύς. wie eine — zwitschern, χελιδονίζω. die —n betreffend, χελιδόν(ε)ισ. geschwätziger als die —, λαλιότερος χελιδόνος. eine — macht keinen Sommer, μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ [ἓνα χελιδόνι ἄνοιξι δὲν κάνει].
- Schwal·ben·ei**, *n.* (-s, *pl.* -er), τὸ χελιδόνειον ψόν. —kraut, *n.* (-es, *pl.* -kräuter), φωτόν, ἡ ἀσκληπιάς, τὸ χελιδόνιον. —lled, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ χελιδόνισμα. —nest, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ χελιδονεῖα φωλεά. —schwanz, *m.* (-es, *pl.* -schwänze), ἡ χελι-

- δονεία ούρα. ὁ πελεκίνος, ἡ χελιδόνουρις οικοδομῆς. ὁ μαχάων (εἶδος χρυσαλλίδος). -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ χελιδόνιος λίθος. -wage, *f.* (-), φυτόν, ἡ ἀσκληπιᾶς.
- Schwall**, *m.* (-es), ἡ πλημμονή, ἡ πλημμυρα, ἡ ἀφθονία. ein — von Worten, ἡ ἀπεραντολογία, ἡ λογοδιάρροια.
- Schwamm**, *m.* (-es, *pl.* Schwämm'e), ὁ σπόγγος [τὸ σφουγγάρι]. ὁ μύκης, ὁ ἀμανίτης [ὁ μανίτης*, τὸ μανιτάρι]. ἡ ἴσκα, τὸ ἀγαρίκον. ὁ μύκης, τὸ καρκίνωμα (νόσημα)· αἱ ἀφθαί [ἡ ἀφτραίς].
- Schwamm ärtig**, *adj.* σπογγοειδής.
- Schwämmchen**, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ σπογγίον [τὸ σφουγγαράκι]. ὁ μικρὸς μύκης [τὸ μανιταράκι]. αἱ ἀφθαί [ἡ ἀφτραίς].
- Schwamm-händler**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σπογγοπώλης [ὁ σφουγγαράς]. -lecht, *adj.* σπογγοειδής. -ig, *adj.* σπογγώδης. -igkeit, *f.* (-), τὸ σπογγώδες· τὸ πορώδες. -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σπογγίτης (λίθος), ἡ σπογγίτις. -sücher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σπογγοθήρας, ὁ σπογγεύς, ὁ σπογγοκολυμβητής [ὁ σφουγγαράς].
- Schwän**, *m.* (-s, *pl.* Schwänne), ὁ κύκνος [ὁ τσουνιάς].
- Schwänen**, *v. i. & imp. h. es schwant mir*, προαισθάνομαι, ἔχω ἀμυδρὸν προαίσθημα.
- Schwänen-arm**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κύκνειος βραχίων, ὁ χιονόλευκος βραχίων. -bett, *n.* (-es, *pl.* -en), ἡ κυκνεῖα κλίνη. -brust, *f.* (-, *pl.* -brüste), τὸ στήθος κύκνου. -büsen, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κύκνειος κόλπος. -feder, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κύκνειον πτερόν. -gesang, *m.* (-es, *pl.* -sänge), τὸ κύκνειον (ᾄσμα). (*fig.*) ἡ ὑστάτη ποιησις, τὸ ὑπερέμβιον ποίημα. -hals, *m.* (-es, *pl.* -häse), ὁ κύκνειος λαμβός. -lied, *n.* (-es, *pl.* -er), s. Schwanengesang.
- Schwang**, *m.* (-es, *pl.* Schwänge), (*fig.*) ἡ ἐχρηστία, ἡ πέρασις, ὁ συρμός. im -e sein, ἐπικρατέω, συνεθίζομαι γενικῶς, σύρομαι, ἔχω πέρασιν. in — kommen, εἰσάγομαι, καθίσταμαι εὐχρηστος.
- Schwäng'el**, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ὕπερον, ὁ ὕπερος, τὸ οἰστρον* [ἡ γλώσσα, ἡ γλωσσότσα]· τὸ κηλῶνιον [τὸ γεράνι].
- Schwäng'el**, *adj.* ἔγκυος, ἐγκύμων [ἔγγαστρωμένη]. — sein, κυφορέω, εἶμαι ἔγκυος. — werden, κωίσκομαι, γίνομαι ἔγκυος, λαμβάνω ἐν γαστρὶ [ἔγγαστρονομαι]. (*fig.*) mit etwas — gehen, κυῖω, ὠδῶν, διανοομαι τι, ἐμφοροομαι πνοε. mein Geist ging stets mit diesem Gedanken —, ὁ νοῦς μου αὐτῆς τῆς ἰδέας ἐνεφοροεῖτο πάντοτε.
- Schwäng'ern**, *v. t. h.* κωίσκω, ποίω ἔγκυον [γαστρονώ*, ἔγγαστρονώ]. I. διωγαίνω, καθυγαίνω, ἐμπλήρωω [μουσκεύω, ζουμοποτιζώ*].
- Schwäng'erschaft**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κύησις, ἡ ἐγκυμοσύνη, ἡ κυοφορία [τὸ γάστρι*, ἡ ἔγγαστριά].
- Schwäng'erung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐγκυμώσις, ἡ πλήρωσις [τὸ γάστρωμα, τὸ γάστρωμα*]. ἡ διώγνσις, ἡ διαβροχή, ἡ ἐμπλήρωσις [τὸ μούσκευμα, τὸ ζουμοπότισμα*].
- Schwank**, *m.* (-es, *pl.* Schwänke), ἡ ἀστειολογία, ἡ κωμφορολογία, ἡ παραδοξία, ἡ παραξενία [ἡ βίδα, ἡ πετριά]. —, *adj.* λεπτόμακρος, ἐλάχιστος, εὐστροφος [λυγρός].
- Schwän'ken**, *v. t. h.* κραδαίνομαι, σείωμαι· ταλαντεύομαι, κλονέομαι [καλανταρίζω*, παρατέρνω]· ἀμφιταλαντεύομαι, ἐπαμφοτερίζω, ἀμφιγνώσκω, ἀστατέω. —, *n.* (-s), ἡ ταλάντεια, ἡ ταλάντωσις· ἡ ἀστασία, ὁ ἐπαμφοτερισμός.
- Schwän'ken**, *v. t. h.* κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω, s. Schwenken.
- Schwän'kend**, *adj.* ἀμφιρεπτής, ἀμφίρροπος, ἐπαμφοτερίζων· ὀξυρρεπτής, ἀμφιταλαντεύομενος, ἀναποφασιστος, ἀμφίγνημος.
- Schwän'kung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ταλάντωσις, ἡ ταλάντεια· ἡ δόνησις, ὁ κραδασμός. ὁ ἐνδοιασμός.

m. (-es, *pl.* Schwänze), ἡ ὄρα*. — an einem Kleide, ἐσθήτης, τὸ ἐπίστυμα. mit *a* -e, μακρότερος. mit *ab-*ztem -e, κόλουρος, κολορος, κολοβός. einem Hunde stützen, κολάω τὴν οὐράν κολουρέω κύνα. mit dem -e *n*, (δια)σαίνω τῇ οὐρᾷ, σείω ῥάν [σεισοραδῶ*]. (*fam*) den ischen die Beine nehmen, τὴν οὐράν μου εἰς τὰ σκέλη αἰρῶν τὰ κατορημένα μου]. - einziehen, ἄγω τὴν οὐράν *n* γαστέρα [μαζεύω τὴν οὐρά *ler* — von Jemandem sein, ὄρα τινος, ἐφέπομαι τινι δίκτην ρου, δορυφορέω τινά. nur von Jemandem sein, εἶμαι σθήκης μέρει, εἶμαι περιττός τινι [εἶμαι ὁ περίσσιος του*]. *asse*, *m.* (-n, *pl.* -n), ζῶον, ὁ ἴθηκος. - *beim*, *n.* (-s, *pl.* -e), :υε, τὸ ἱερὸν ὄστουν [τὸ κωουρον]. *heh*, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ μικρὰ ἡ οὐρίτσα, τὸ ὄραδάκι*. *ngeld*, *n.* (-es), τὸ ἀθέμιτον ἰον, ἡ αἰσχροκέρδεια. - *n*, *v.* ταινῶν, διασαίνω, περισαίνω αδῶ*. (*fam.*) κολακεύω σκυῶς. - *pfennig*, *m.* (-s, *pl.* -e), ἔπτω εἰς τὸ ὀψώνισμα. *nh*, *v. l. h.* προσέτω οὐράν εἰς, πείω. die Schule — ἐκφεύγω οολεῖον, λιποσχολέω. *eine* *e* —, λιποτακτέω (ἀπουσιάζω) ὁ μαθηματος [(τὸ) τραβᾶω εἰς τὸ μάθημα]. *ende*, *n.* (-s, *pl.* -n), τὸ ἄκρον τὸ ὄροπόγιον [τὸ κωλοκοῦ-]. - *feder*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ *n* περὶόν. - *fliege*, *f.* (—, *pl.* κερκοφόρος μυῖα. - *flosse*, *f.* *l.* -n), τὸ ὄροπόγιον, τὸ ὀπιούραϊον [τὸ κωλοκοῦκουρον]. *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ οὐραία - *iss*, *adj.* ἄκερκος κόλουρος. *y*, *f.*, *s.* Molch. - *melse*, *f.*

(—, *pl.* -n), πτηνόν, ὁ μονόκερκος αἰγιθαλός. - *riemen*, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ὑποῦρις [ἡ πισιά, τὸ κουσκουῖν]. - *rübe*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ οὐραϊόν σφονδύλωμα. - *schraube*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κωλάθρα πυροβόλου. - *stern*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κομήτης. - *stück*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ οὐραϊόν τεμάχιον. ἡ κωλάθρα πυροβόλου.

Schwapps! *iml.* τράπ! πλάφ!

Schwärte, *f.* (—, *pl.* -n), Schwären, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἔλκος, τὸ ἔλκωμα, τὸ ἀπόστημα [ὁ μαλάθρακας*, ἡ πληγή].

Schwären, *v. i. h.* ἐλκόμαι, ἐελκόμαι, πυβομαι [ἐμπυάζω, ὀμπυάζω*]. —, *n.* (-s), ἡ ἔλκωσις, ἡ πύωσις [τὸ ὀμπυασμα*].

Schwarm, *m.* (-s, *pl.* Schwärme), ὁ ἔσμος, τὸ σμήνος [τὸ σμάρι].

Schwärmen, *v. i. h.* βομβέτω [μπομπουρίζω*] περιπέτομαι, περιπταμαι σμηνηδόν. (*fig.*) κωμάζω, βακχεύω [περιεφραντόνω*]. ὄνειροπόλῶ, ῤεμβάζω, φαντασιῶ, φαντασιάζω, φαντασιοκοπέω. —, *n.* (-s), ὁ βόμβος [τὸ βόῦσμα, τὸ μπομπουρίσμα*] ἡ περιπλάνησις. (*fig.*) ὁ κῶμος, ἡ θορυβώδης ἀκολασία. ἡ φαντασιοκοπία, ὁ ῤεμβασμός, ἡ ὄνειροπόλησις.

Schwärmer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κωμαστής, ὁ περιφερόμενος φιλήθονος. ἡ πυροτεχνικὴ βελοσφηνδόνη, ὁ ὀφίτης πύραυλος. (*fig.*) ὁ ὄνειροπόλος, ὁ φαντασιοκόπος, ὁ ῤεμβαστής. - *ei*, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ κῶμος, ἡ βακχεία, ἡ θορυβώδης ἀσωτία. ὁ ἐνθουσιασμός ἡ φαντασιοκοπία, ὁ ῤεμβασμός, ἡ ὄνειροπολία. - *in*, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ κωμάστρια ἡ φαντασιοκόπος, ἡ ὄνειροπόλος - *isch*, *adj.* κωμαστικός, βακχικός, βάκχειος ἐνθουσιαστικός, μανιώδης, μανικός. ὄνειροπόλος, ῤεμβώδης.

Schwärmkelt, *f.* (—), ὁ καιρὸς τοῦ ἀφεσμοῦ.

Schwarte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ καχὺ δέριμα, ἡ φορίνη [τὸ χοντρόπετσον, τὸ γουρουνοτόμαρον]. τὸ παλαιὸν βιβλίον, τὸ παλαιόχαρτον.

Schwarzenmagen, *m.* (-s), τὸ χοίρειον χόρδευμα. -*wurst*, *f.* (—, *pl.* -*würste*), ὁ χοίρειος ἄλλας [τὸ χοίρινόν λουκάνικον].

Schwarz, *adj.* παχόδερμος.

Schwarz, *adj.* (*Comparativ* schwärzer, *Superlativ* schwärzest), μέλας, μελανός, μαῦρος. — sein, μελανῶ, εἶμαι μαῦρος, μαυρίζω. — machen, μελαίνω, μαυρίζω. — werden, μελαινομαι, μαυρίζω, μελαίνω. -e Augen, μέλανεσ ὀφθαλμοί [μαῦρα μάτια]. -es Brot, μέλας ἄρτος [μαῦρο ψωμί]. -e Haut, δέρμα μελανόν. -es Pferd, ὁ μέλας ἵππος [ὁ μαῦρος]. -e Wäsche, ἀκάθαρτα ὄθονια [ἀσπρῆρουχα λερά, γαριωμένα*]. -e Farbe, τὸ μέλαν χρώμα. von -er Farbe, μελάγχρους, μέλας τὸ χρώμα. etwas — auf weiss haben, ἔχω τι ἐγράφως. vor Ärger — werden, μαυρίζω ὑπ' ὀργῆς [μαυρίζω ἀπὸ τὸν θυμὸν μου]. es wird mir — vor den Augen, σκοτοδινία, Ἰγγιγία, ζαλίζομαι. das -e Meer, ἡ μαῦρη θάλασσα, ὁ εὐξείνιος πόντος. die -e Kunst, ἡ μαγεία, ἡ μαγευτικὴ. das -e im Auge, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ [τὸ νινί τοῦ ἀμαθιοῦ*]. ein -es Verbrechen, κακούργημα στυγερόν. -e Gedanken, ἰδέαι μελαγχολικά. -er Peter, χαρτοπαίγνιον ἐν ᾧ ὁ ἀπολέσας μελαίνεται [τὸ μούτ'οῦρι, ἡ σκορδομύττα].

Schwarz-äugig, *adj.* μελανόμματος, μελανόφθαλμος [μαυρομμάτης, -τα]. -bärt, *m.* (-es, *pl.* -bärte), ὁ μαυρογένης. -blättrig, *adj.* μελάμφυλλος. -blau, *adj.* πελιός, περκνός, κυανομέλας. -blech, *n.* (-es), τὸ σιδηροῦν ἔλασμα [ἡ λαμαρίνα]. -braun, *adj.* μελάγχρους [μελαχροινός]. -bröt, *n.* (-es), ὁ μέλας ἄρτος [τὸ μαῦρο ψωμί]. -dorn, *m.* (-s, *pl.* -en), ἡ ῥάμνος, ἡ ἀγριοδαμασκηνία [ἡ προυνελιά, ἡ ἀμπουρνελιά*].

Schwarze, *m.* & *f.* (-n, *pl.* -n), ὁ, ἡ μέλας, ὁ, ἡ αἰθίοψ.

Schwarze, *f.* (—), ἡ μελανία, ἡ μελανότης [ἡ μαυράδα, ἡ μαυρία]. s. Schusterschwarze. -n, *v. l. h.* μελαίνω, μελανόω, μαυρίζω. sich —, *v. r. h.* μελαινομαι, μαυρίζομαι.

Schwarz-färber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μελανοβαφεύς. -färberel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μελανοβαφικὴ. -färbig, *adj.* μελανόχρους, μελαμβαφής. -fleckig, *adj.* μελανόστιχος. -fuchs, *m.* (-es, *pl.* -füchse), ὁ μελανόπυρρος ἵππος. -füssig, *adj.* μελάμπους [μαυροπόδης]. -gefärbt, *adj.* μελαμβαφής. -gefledert, *adj.* μελανόπτερος, μελανοπτέρυξ. -gefleckt, *adj.* μελανόστιχος. -gekleidet, *adj.* μελανόστολος, μελανεῖμων, μελανοφόρος, μαυροφόρος [μαυροφορεμένος]. -gelb, *adj.* μελανοκίτρινος. -gestreift, *adj.* μελανορᾶβδωτος. -grau, *adj.* μελανόφαιος, »φαρόμαυρος«. -grün, *adj.* μελάγγλωρος, μελανοσπράστος. -haarig, *adj.* μελανόθριξ, μελάνθριξ, μελανόχομος [μαυρομάλλης]. -häutig, *adj.* μελανοδέρματος. -holz, *s.* Nadelholz. -kählehen, *n.* (-s, *pl.* —), πτηνόν, ὁ μελάνδειρος. -köhle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ λιθάνθριξ [τὸ πετροκάρβουνον]. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ μελανόθριξ, ὁ μελανοκόμης [ὁ μαυρομάλλης, ἡ μαυρομαλλούσα]. -köpfig, *adj.* μελανοκέφαλος, μελανόχομος. -kummel, *m.* (-s), τὸ μελάνθιον, τὸ μελάνσπερμον, τὸ μελανόσπερμον [ἡ μαυροκουκία, τὸ μαυροκουκκί]. -künstler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μάγος, ὁ φαρμακεύς.

Schwarz-lich, *adj.* ὑπομέλας, μελανίζων [μαυροῦταιμος, μαυριδερός].

Schwarz-lockig, *adj.* μελανοπλόκαμος. -melse, *f.* (—, *pl.* -n), πτηνόν, ὁ σπιζίτης αἰγυθαλός [ἡ καλαγγρηδα*, ἡ καλογρητσα]. -pappel, *f.* (—, *pl.* -n), δένδρον, ὁ αἰγίειρος [ὁ λευκός]. -rock, *m.* (-es, *pl.* -röcke), (*fam.*) ὁ ῥασοφόρος, ὁ παππᾶς [ὁ τραβαμπᾶς*]. -röth, *adj.* ὄρφνιος, ὄρφνιος, ἐρυθρομέλας, »μαυροκόκκινος, κοκκινόμαυρος«. -schimmel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μελανόφαιος ἵππος. -specht,

m. (-es, *pl.* -e), ὁ μέλας δρυ(ο)-
κολάπτης, ἢ μαῦρος ξυλοπάγος.
-sprenkellg, *adj.* μελανόστικτος.
-streffig, *adj.* μελανορράβδωτος.
-tanne, *s.* Fichte. -umwölkt, *adj.*
μελανονεφής. -wald, *m.* (-es, *pl.*
-wälder), τὸ δάσος τριχοφύλλων
δένδρων. τὰ Αἰνόβα ὄρη. -wels, *adj.*
μελανόλευκος. -wild, *n.* (-es),
τὰ μελανοτέματα θηράματα· οἱ
ἀγριοχοίροι. -wollig, *adj.* μελανό-
μαλλός. -wura, *f.* (-), φυτὸν, τὸ
μέλαν ἱεράκιον, τὸ σῦμφυτον, ὁ
τραγοπόγων [τὸ σκούλι].
Schwa'isen, *v. i. & t. h.* φλυαρέω, πολυ-
λογέω, ἀδολεστέω, φλυαροκοπέω,
λεσχηνεύω [φαφλατίζω]. *ins* Gelag
(*in den Tag*) hinein —, λέγω
ὁ τι ἂν τύχη, λέγω ὁ τι ἂν ἐλθῇ
ἐπὶ τὸ στόμα, φλυαρέω ἄρρητ
ἀθέμιτα [λέγω ὁ τι μοῦ καταβῆ].
—, *n.* (-s), ἡ λαλαγή, ἡ φλυαρο-
λογία, αἱ φλυαρία.
Schwä'tser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀδο-
λέσχης, ὁ φλύαρος, ὁ λάλος [ὁ
πολυλογᾶς]. -ei, *f.* (-, *pl.* -en),
ἡ ἀδολεσχία, ἡ πολυλογία, ἡ φλυα-
ρία, ἡ λογοδιάρροια. -in, *f.* (-,
pl. -nen), ἡ φλύαρος, ἡ πολυλόγος,
ἡ λάλος, ἡ πολυλογούσα*.
Schwai'haft, *adj.* λάλος, πολυλόγος,
φλύαρος, στωμίλος. -haftigkeit, *f.*
(—), ἡ στωμίλλα, ἡ ἀδολεσχία, ἡ
πολυλογία, ἡ λογοδιάρροια, ἡ φλύα-
ρος ἰδιότης. -maul, *n.* (-s, *pl.*
-mäuler), ὁ, ἡ λάλος, ὁ, ἡ ἀπεραν-
τολόγος, ὁ, ἡ φλύαρος [ὁ φαφλατᾶς].
Schwē'be, *f.* (-), ἡ αἰώρησις, ἡ ἐκ-
κρεμῆς κατάστασις. *in der* —
sein, hängen, εἶμαι ἐκκρεμῆς, αἰ-
ωρόμαι.
Schwē'ben, *v. i. h.* αἰωρόμαι κυμαί-
νομαι· εἶμαι μετέωρος. — lassen,
αἰωρέω. *der* Vogel schwebt *in*
der Luft, τὸ πτηνὸν ἵπταται με-
τέωρον. *vor* Augen —, προφαίνο-
μαι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. *zwischen*
Furcht und *Hoffnung* —, αἰω-
ρόμαι μεταξύ φόβου καὶ ἐλπί-
δος. *in der* *Hoffnung* —, δια-

τελέω μετέωρος εἰς τὰς ἐλπίδας
μου. *in* *Furcht* —, ἀγωνιάω, εἶμαι
διὰ φόβου. *in* *Ungewissheit* —,
αἰωρόμαι ἐν τῇ ἀβεβαιότητι. *im*
Gedächtniss —, παρίσταμαι ἐν τῇ
μνήμῃ. *in* *Gefahr* —, αἰωρόμαι
ἐν κινδύνῳ. *es* *schwebt* *ein* *Un-*
glück *über* *ihm*, δυστύχημα ἐπι-
κρέμαται αὐτῷ. *der* *Process*
schwebt, ἡ δίχη μένει ἐκκρεμῆς.
es *schwebt* *mir* *auf* *der* *Zunge*,
πλέει εἰς τὴν γλῶσσάν μου*. —, *n.*
(-s), ἡ αἰώρησις. -d, *adj.* μετέω-
ρος· κρεμαστός, ἐκκρεμῆς. -e
Brücke, ἡ κρεμαστὴ γέφυρα. -e
Schuld, χρέος κυμαινόμενον. -er
Schritt, βῆμα ελαφρόν. *in* -e *Be-*
wegung *setzen*, αἰωρέω.
Schwē'de, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ Σουη-
δός. -n, *n.* (-s), ἡ Σουηδία.
Schwē'd-in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ Σουη-
δίσ. -isch, *adj.* σουηδικός.
Schwē'fel, *m.* (-s), τὸ θεῖον, τὸ θεά-
φιον [τὸ θειάφι, τὸ ἀτύρι*]. *ge-*
diegener —, ἀτυρον θεῖον. *künst-*
lich *bereiteter* —, πεπωρωμένον
θεῖον. *mit* — *räuchern*, θεῖω,
καπνίζω διὰ θεῖου. *mit* — *be-*
streuen, περιθεῖω, διαθεῖω [θεα-
φίζω, θεαφώνω]. -arsenik, *n.* (-s),
τὸ θειοῦχον ἀρσενικόν. -artig, *adj.*
θειώδης. -bäd, *n.* (-es, *pl.* -bäder),
τὸ θειοῦχον λουτρόν. -blümen, *f.*
pl. & -blüthe, *f.* (-, *pl.* -n), τὰ
ἀνθη θεῖου. -brunnen, *m.* (-s, *pl.*
—), ἡ θειοῦχος κρήνη, τὰ θειοῦχα
ὑδατα. -dampf, *m.* (-es, *pl.* -dämpfe),
ὁ θειώδης ἀτμός. -dunst, *m.* (-es,
pl. -dünste), ἡ θειώδης ἀναθυμία-
σις. -eisen, *n.* (-s), ὁ θειοῦχος σί-
δηρος. -erde, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ
θειοῦχος γῆ. -erg, *n.* (-es, *pl.* -e),
τὸ θειοῦχον μέταλλον. -fäden, *m.*
(-s, *pl.* -fäden), τὸ διάθειον λίνον,
ἡ θειοκρίσις, ἡ θειοῦχος θρυαλλίς
[τὸ θειαφοκέρι, τὸ πυροφύτυλο*].
-farbe, *f.* (-), τὸ θειώδες χρώμα.
-farbig, -gelb, *adj.* θειώχουρος, θειώ-
δης τὸ χρώμα. -geruch, *m.* (-es),
ἡ θειώδης ὀσμή. -grube, *f.* (-,

pl. -n), τὸ θειουρχεῖον, τὸ μεταλλεῖον θείου. — *haltig, adj.* θειούχος. — *holz, n. (-es, pl. -hölzer), -hölischen, n. (-s, pl. —)*, τὸ (θειούχον) πυρεῖον, τὸ θεοξύλον [τὸ σπέρτο]. — *Hütte, f. (-, pl. -n)*, τὸ χωνευτήριον θείου. — *lehí, -ig, adj.* θειώδης. — *kies, m. (-es, pl. -e)*, ὁ θειοπυρίτης (λίθος). — *kohlenstoff, m. (-s), ὁ θειούχος ἄνθραξ.* — *leber, f. (-, pl. -n)*, T. τὸ ἥπαρ θείου. — *metall, n. (-s, pl. -e)*, τὸ θειούχον μέταλλον. — *n, v. i. h.* θειώω, διαθειώω, περιθειώω [θειαφρώνω, θειαφίζω]. — *n. (-s)*, ἡ περιθειώσις, ἡ θειώσις. — *oxíd, -oxýd, n. (-es)*, τὸ θειώδες ὀξύ. — *quelle, f. (-, pl. -n)*, ἡ πηγὴ θειούχων ὑδάτων. — *rauch, m. (-es)*, ὁ καπνὸς θείου. — *salze, f. (-, pl. -n)*, ἡ ἀλοιφὴ θείου. — *sauer, adj.* θειικός. — *e Salze*, τὰ θεικὰ ἅλατα. — *säure, f. (-, pl. -n)*, τὸ θεικὸν ὀξύ. — *ung, f. (-, pl. -en)*, ἡ θειώσις, ἡ περιθειώσις [τὸ θειάφισμα]. — *verbindung, f. (-, pl. -en)*, ἡ μετὰ θείου ἔνωσις. — *wasser, n. (-s)*, τὸ θειούχον ὕδωρ. — *wasserstoff, m. (-es), -wasserstoffgás, n. (-es)*, τὸ ὑδροθεῖον (ἀέριον).

Schweflig, adj. θειώδης. — *e Säure*, τὸ θειώδες ὀξύ.

Schwefl, m. (-es, pl. -e), ἡ οὐρά [ἡ ὀρά*].

Schweflen, v. i. h. τοξέω, κολπώω, γυρόω, κόπτω τοξοειδέως. — *v. i. s. e h.* περιπλανῶμαι, περιφέρομαι [κλωθογυρίζω].

Schweflung, f. (-, pl. -en), ἡ κέρτωσις, ἡ γύρωσις, ἡ κλῖπτωσις. ἡ περιπλάνησις [τὸ κλωθογύρισμα].

Schweigem, v. i. ir. h. σιωπάω [σωπαίνω]· σιγᾶν. *wer schweigt behaupt, d. s. σιγηρὸς τίθεται ὁμολογῶν, ὁ σιωπῶν συναινεί.* — *n. (-s)*, ἡ σιωπή, ἡ σιωπήσις. *zum — bringen*, κατασιγάω, ἀποστομό(ν)ω, σιγάω. — *ist auch ein Zugeständniss*, αὐτὸ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντός ἐστιν. — *d, adj.* σιωπῶν, σιγηρὸς, σιωπηλός.

Schweig'sam, adj. σιγηλός, σιωπηρὸς, σιωπηλός, σιγηρὸς. — *kelt, f. (-)*, ἡ σιγηλότης, ἡ σιωπηρότης.

Schwein, n. (-s, pl. -e), ὁ χοῖρος* [τὸ γουρούνι]. (*fig.*) ὁ βρωμιάνθρωπος, ὁ χοῖρος [τὸ βρωμογούρουνο]. (*fam.*) ἡ τύχη [τὸ γούρι]. *wildes —*, ὁ ἀγριόχοιρος. (*fam.*) *er hat —*, ἔχει τύχην [ἔχει γούρι]. *vom —*, χοῖρειος, χοῖρίνος [χοιρινός, χοιρινός*, γουρυνίστιος].

Schweinchen, n. (-s, pl. —), τὸ χοιρίδιον, τὸ χοιρίον [τὸ γουρουνάκι, τὸ γουρούνι*].

Schweineähnlich, -artig, adj. χοιράδης, σιωδής, ὠδής. — *bräun, m. (-s, pl. —)*, τὸ χοῖριον κρέας ὀπτόν [τὸ ψητὸ χοιρινόν, τὸ γουρυνίστιο ψητόν]. — *fett, n. (-es)*, τὸ χοῖριον στέαρ, τὸ πάχος χοῖρου. — *fleisch, n. (-es)*, τὸ χοῖριον κρέας. — *händler, m. (-s, pl. —)*, ὁ χοιροκάπηλος. — *herde, f. (-, pl. -n)*, τὸ ὑπόφριον, τὸ σὺβῆστον, ἡ ἀγέλη χοίρων. — *hirt, m. (-es, pl. -en)*, ὁ χοιροβοσκός, ὁ σὺβῆτης. — *hirtin, f. (-, pl. -nen)*, ἡ σὺβῆτρια, ἡ χοιροβοσκός. — *hund, m. (-es, pl. -e)*, (*fig.*) ὁ χοιράνθρωπος, ὁ βρωμιάνθρωπος, ὁ βρωμιόσκυλος. — *köben, m. s. Schweinskoben.* — *köth, m. (-es)*, ὁ χοιροσπέλεθος [ἡ χοιροσκοταῦλα, τὸ γουρουνόσκατον]. — *mast, f. (-)*, ὁ στίσιμος τῶν χοίρων, ἡ χοιροτροφία. — *mist, m. (-es)*, ἡ κόπρος χοίρου, *s. Schweinekoth.* — *rei, f. (-, pl. -en)*, ἡ ὠδία, ἡ χοιρωδέια [ἡ γουρουνόσσηνη]· ἡ ἀκαθαρσία, ἡ βρωμάρια [ἡ βρώμα]. — *stall, m. (-s, pl. -ställe)*, τὸ χοιροτροφεῖον, τὸ χοιροκομεῖον, ὁ σαρφῶν [ὁ χοιροκομῶς*, τὸ γουρουναρτεῖον]. — *sucht, f. (-)*, ἡ χοιροτροφία, ἡ χοιροκομία. — *süchter, m. (-s, pl. —)*, ὁ χοιροκόμος, ὁ ὑοφορβός.

Schweineigel, m. (-s, pl. —), ὁ χερσαῖος ἐχίνος, ὁ ὑστρίξ, ὁ χοιροτρίλιος (εἶδος ἀκανθοχοίρου). (*fam.*) ὁ χοῖρος, ὁ χοιράνθρωπος [τὸ βρω-

μογούρουν]. -*el*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ή ύωδία, ή χοιρωδαία [ή γουρουνοσύνη]. -*n*, *v. i. h.* (*fam.*) ρυπαρεύομαι.

Schweifmisch, *adj.* σωδης, χοιρώδης.

Schweinsborste, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή χοιραία θρίξ [ή γουρουνότριχα, ή χοιρότριχα]. -*blase*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή κύστις [ή φούσκα] χόιρου. -*bräuten*, *m.* (-*s*, *pl.* —) τὸ ὀπτόν χόιρειον κρέας [τὸ ψητὸ γουρούνι]. -*haut*, *f.* (—, *pl.* -*häute*), *s.* Schweinsleder. -*jagd*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ή θήρα ἀγριοχόιρων, ή σουθήρα. -*jäger*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ σουθήρας, ὁ κυνηγὸς ἀγριοχόιρων. -*keule*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή κωλή χόιρου, τὸ χόιρειον ὀπισθόμηρον. -*knöchelchen*, *n.* *pl.* τὰ ἀκροκάλια χόιρου. -*köben*, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ χόιροτροφεῖον, τὸ χόιροκομεῖον [τὸ γουρουναρεῖόν]. -*kopf*, *m.* (-*es*, *pl.* -*köpfe*), ή κεφαλή χόιρου. -*leder*, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ χόιρειον δέρμα, ή χοιρίνη [τὸ χοιροπέτσι*, τὸ χοιρινὸ πετσά]. -*mägen*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ή κοιλία χόιρου. -*mutter*, *f.* (—, *pl.* -*mütter*), ή τρομφίς, ή τρομφάς [ή γουρούνα, ή σπόφα], *s.* Mutterschwein. -*rüssel*, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ῥύγχος χόιρου. -*wildpret*, *n.* (-*es*), τὰ χοιρώδη θηράματα. -*wurst*, *f.* (—, *pl.* -*würste*), ὁ χόιρειος ἄλλας [τὸ χοιρινὸ λουκάνικον]. -*zunge*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή γλῶσσα χόιρου.

Schweiss, *m.* (-*es*), ὁ ἰδρῶς [ὁ ἰδρωτας]. τὸ αἷμα θηράματος. *mit* —, *in* —, μετὰ ἰδρωτός, σὺν ἰδρωτί, ἐν ἰδρωτί. *das ist mein saurer* —, ἰδοὺ ὁ ἰδρῶς μου. *nach riechen*, ὄζω γράσου, ὄζω ἰδρωτός. *in* — *kommen*, *gerathen*, ἀφιδρώω, ἀνιδρώω. *Mangel an* —, ή ἀνιδρωσις. *ohne* —, ἀνιδρωτί. *das hat sauren* — *gekostet*, αὐτὸ ἔχουε (παρέσχε) πολὺν ἰδρωτά.

Schweissbad, *n.*, *s.* Schwitzbad. -*bedeckt*, *adj.* καθιδρωτός, καθιδρωτός. -*befördernd*, *adj.* ἰδρωτοποιός, ἰδρωτικός. -*bläschen*, *n.* *pl.* τὰ ἰδρω

[τὰ δρωτοσήλια]. -*en*, *v. i. h.* συγκαλλάω, συγχωνεύω, συντήκω, πυρικορτέω. —, *v. i. h.* χέω αἷμα, αιμορροίω. -*ieber*, *n.* (-*s*), ὁ ἰδρώδης πυρετός, ὁ ἰδρωπύρετος. -*fuchs*, *m.* (-*es*, *pl.* -*füchse*), ὁ ὑπομέλας ἱππος. -*geruch*, *m.* (-*es*), ὁ γράσος, ή κακοσμία τοῦ ἰδρωτός. -*hund*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ὁ ἰχνευτικός κύων, ὁ ῥινηλάτης κύων, «τὸ λαγωνικόνα». -*ig*, *adj.* ἰδρώδης, ἰδρωτικός. -*loch*, *n.* (-*es*, *pl.* -*löcher*), ὁ ἰδρωτικός πόρος. -*lös*, *adj.* ἀνιδρωτός, ἀνιδρωτός. —, *adv.* ἀνιδρωτί. -*mittel*, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ἰδρωτικόν, τὸ διαφορητικόν φάρμακον. -*treibend*, *adj.* ἰδρωτοποιός, ἰδρωτικός, διαφορητικός. -*tropfen*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ σταλαγμὸς ἰδρωτός. -*tüch*, *n.* (-*es*, *pl.* -*tücher*), τὸ καψιδρωτίον, τὸ σουδάριον.

Schweiz, *f.* (—), ή Ἑλβετία.

Schweizer, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ Ἑλβετός. -*bund*, *m.* (-*es*), ή ἑλβετικὴ ὀμοσπονδία. -*el*, *f.* (—, *pl.* -*en*), τὸ ἑλβετικὸν βουστάσιον. -*hosen*, *f.* *pl.* αἱ ἑλβετικαὶ περισκελίδες. -*in*, *f.* (—, *pl.* -*nen*), ή Ἑλβετία. -*isch*, *adj.* ἑλβετικός. -*käse*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ἑλβετικὸς τυρός. -*land*, *n.* (-*es*), ή Ἑλβετία. -*rose*, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ ῥόδον τῶν Ἑλλπεων.

Schweilen, *v. i. h.* βράζω. **Pech** —, πισσοურγέω, πισσοκαυτέω. —, *v. i. h.* ὑποκαλομαι, ὑπεκκαλομαι [χουφοκαίω].

Schweigen, *v. i. h.* τρυφάω, ἡδυπαθεύω, τρυφερεύομαι, συβαρίζω ἄσωτεύομαι, ἀκολασταίνω. *in etwas* —, τρυφάω ἐς τι. *im Überdruſse* —, τρυφάω ἐν τῇ ἀφθονίᾳ.

Schweiger, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ τρυφητής, ὁ ἀβρῆβιος, ὁ ἀβροδίαιτος. **arger** —, ὁ φιλήθονος, ὁ συβαρίτης, ὁ ἄσωτος. -*el*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ή τρυφή, ή ἡδυπάθεια, ή ἀβροδίαιτος. **arge** —, ή ἄσωτία, ή ἀκολασία, ή ἀσέλγεια. -*isch*, *adj.* τρυφητικός, ἀβροδίαιτος, ἡδυπαθής ἄσωτος, ἀκόλαστος, ἀσελγής. -*es Leben*, ή ἀβροδίαιτος.

Schwelle, *f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ οὐδός, ὁ ὀδός, τὸ κατώφλιον [τὸ κατώφλι, τὸ κατώφυλλιο*]. den Fuss über die — setzen, ὑπερβαίνω τὸν οὐδόν. Jemandes — betreten, πατέω τὸν οὐδόν (τῆς θύρας) τινός. er soll mir nicht wieder über die — schreiten, νὰ μὴ πατήσῃ πλέον τὸν οὐδόν τῆς θύρας μου [νὰ μὴ ξαναπατήσῃ τὸ κατώφλι μου]. an der — des Verderbens sein, εἶμαι εἰς τὰ πρόθυρα τῆς ἀπωλείας.

Schwelen, *v. t. h.* ὀγκῶ, διογκῶ, διαφυσάω [φουσκώνω]. —, *v. i. ir. s.* ὀγκόομαι, ἐξοιδέω, ἐξοιδαίνω [πρήσκομαι, πρήστομαι*, φουσκώνω]. der Kamm schwillt ihm, κερουτιᾶ, ἀνοῦφοί τὴν κεφαλὴν του [ἀρχίζει νὰ σηκῶνῃ κεφάλι]. —, *n.* (-*s*), ἡ ὀγκωσις, ἡ οἰθῆσις [τὸ φούσκωμα].

Schweime, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ ροία, τὸ κολυμβητήριον. in die — reiten, ροίζω, ἱππεύω ἐν τῷ κολυμβητηρίῳ, λούω ἐν τῇ ροίᾳ. -*n*, *v. t. h.* ροίζω, ἐκλούω ἐν τῇ ροίᾳ. Holz —, κατάγω ξύλα. —, *n.* (-*s*), ὁ ροισμός.

Schwen gel, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ κηλῶνιον [τὸ γεράνι]· τὸ ὑπερον, ὁ ὑπερος, τὸ σείστρον*, ἡ γλώσσα κώδωνος [τὸ γλωσσίδι]. wie einen — bewegen, κηλωνεύω.

Schwen ken, *v. t. h.* κραδαίνω, πάλλω, σείω, διακινέω. die Fahne —, κυματίζω τὴν σημαίν. ein Glas —, ἐκπλύνω [ξεπλύνω] ποτήριον. sich —, *v. r. h.* κραδαίνομαι, πάλλομαι, δονέομαι, σείομαι· στρέφομαι.

Schwen kung, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ κράδανσις, ὁ κραδασμός, ἡ πάλλσις, ἡ δίσεισις. ἡ στροφή. eine — machen, στρέφομαι (*fig.*) λειποτακτέω.

Schwen selfennig, *s.* Schwänzelfennig.

Schwer, *adj.* βαρύς. (*fig.*) δύσκολος. eine — e Last, φορτίον βαρῷ. — e Geschütz, βαρῷ τηλεβόλον. — e Kavallerie, τὸ βαρῷ ἱππικόν. fünf Pfund —, πεντάλιτρος τὸ βάρος.

ein Pfund —, λιτριατός. zehn Kilogramm — sein, ἔγω δέκα χιλιόγραμμα τὸ βάρος, ἔγω δέκα βαρος δέκα χιλιογράμμων. — e Speisen, ἐπίσματα βαρέα, δύσπεπτα. der Kopf ist mir —, βαρύνομαι τὴν κεφαλὴν, βαρεῖά μοι εἶνε ἡ κεφαλὴ. — es Herz, καρδία βαρόλυπος. — er Schritt, βῆμα βαρῷ. — er Gang, βᾶδισμα βαρῷ. — er Athem, ἡ δύσπνοια, ἡ βαρεῖα ἀναπνοή. — en Athem haben, δυσπνοίω [κοντανασαίνω]. — e Krankheit, νόσος βαρεῖα. es ist mir — um's Herz, λυπέομαι βαρέως. — er Taback, καπνός βαρῷ, δυνατός. — er Wein, οἶνος δυνατός. — e Strafe, ποιη βαρεῖα. — e Kosten, ἔξοδα βαρῷ, μεγάλα. — e Arbeit, ἐργασία δύσκολος, ἐπίπνοος. es ist —, εἶνε δύσκολον. — er Kampf, ἀγὼν δεινός, μέγας. mit — em Kopfe, βαρυκεφαλος. das scheint mir gar nicht —, αὐτὸ δὲν μοι φαίνεται ποσῶς δύσκολον. — es Gehör, ἡ δυσηκοία. ein — es Gehör haben, δυσηκοίω [κουφίζω]. er hat — es Geld, εἶνε βαρῷπλουτος [ἔχει χρήματα μετὰ τὴν οὐράν, φουᾶ]. — von Begriffen sein, ἀντιλαμβάνομαι δύσκόλως, δυσμαθέω, εἶμαι βαρυκεφαλος, δύσνους, δυσμαθής [δὲν κόφτει τὸ κεφάλι μου]. — zu erobern, δυσάλωτος. — zu überreden, δύσπιστος, δυσπειθής. — zu finden, δυσείρωτος [χακόβροτος]. — lernend, δυσμαθής. — es Lernen, ἡ δυσμαθία. — zu erlernen, δυσκαταμάθητος, δυσμαθής. —, *adv.* βαρέως. (*fig.*) δύσκόλως· ἐπίπνωσις. — im Magen liegen, πιέζω βαρέως τὸν στήμαχον. — wiegen, εἶμαι βαρῷ, βαρυσταθμέω. — in die Wagschale fallen, παρακλίνω τὴν πλάστιγγα. — fallen, καθίσταμαι δύσκολος. es fällt mir —, δύσκολόν μοι καθίσταται, δυσκολεύομαι. es fällt mir — zu glauben, δυσκολεύομαι νὰ πιστεύσω. sich — zu etwas entschliessen, δυσκολεύομαι νὰ

ἀποφασίω τι. — begreifen, δυσμαθέω, ἀντιλαμβάνομαι δυσκόλως. — hören, δυσηκούω. — Athem holen, δυσπνοέω, ἀναπνέω δυσκόλως [κοντανασάτω]. — beleidigen, bestrafen, προσβάλλω, τιμωρέω βαρέως. — krank, ἀσθενής βαρέως. — betrübt, βαρύλυπος, περιλυπος.

Schwēr-äthmend, *adj.* δύσπνοος, δυσπνοῶν. — *äthmig*, *adj.* ἀσθματικός, δυσπνοϊκός. — *beläden*, — *belastet*, *adj.* κατάφορτος, βαρύφορτος [καταφορτωμένος]. — *betrübt*, *adj.* βαρύλυπος. — *bewaffnet*, *adj.* βαρέως ὀπλισμένος. *der* — *e*, ὁ ὀπλίτης. — *beweglich*, *adj.* δυσκίνητος, βαρυκίνητος.

Schwēre, *f.* (—), ἡ βαρύτης· τὸ βάρος. (*fig.*) ἡ δυσκολία, ἡ δυσχέρεια. — *messer*, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ βαρόμετρον. — *nöth!* *int.* ὦ διάβολε!

Schwēr-erde, *f.* (—), ἡ βαρίτις γῆ, ὁ βαρίτης. — *fällig*, *adj.* βαρύς, βαρυσσώμμος, βαρυκίνητος, δυσκίνητος [χοντροκόπος, χοντροκόπανος*]. — *falligkeit*, *f.* (—), ἡ βαρύτης, ἡ δυσκίνησις [ἡ χοντροκοπία]. — *flüssig*, *adj.* πυκνόρρευστος, πηκτός. — *hörig*, *adj.* βαρυήχοος, δυσήχοος. — *sein*, βαρυηχοέω, δυσηχοέω [κουφίζω]. — *hörigkeit*, *f.* (—), ἡ δυσηχοία, ἡ βαρυηχοία. — *kraft*, *f.* (—), ἡ δύναμις τῆς βαρύτητος, ἡ βαρύτης. — *lich*, *adv.* δυσκόλως, μόλις. *er wird* — *kommen*, εἶνε δύσκολον νὰ ἔλθῃ. — *müth*, *f.* (—), ἡ βαρυθυμία· ἡ δυσθυμία, ἡ μελαγχολία, ἡ κατῆψια. *zur* — *geneigt*, δυσθυμικός. *müthig*, *adj.* βαρυθυμικός, δυσθυμικός, μελαγχολικός, κατῆψις. — *müthigkeit*, *f.* (—), ἡ βαρυθυμία, s. Schwermuth. — *punkt*, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος. — *späth*, *m.* (—es), ὁ βαρίτης (λίθος).

Schwert, *n.* (—es, *pl.* —er), τὸ ξίφος· ἡ σπάθη, ἡ μάχαιρα, ἡ ρομφαία, τὸ σπαθιον [ἡ μάχαιρα*, ἡ πάλλα]. *das* — *ziehen*, ἔλκω τὸ ξίφος, ἐπιουλκέω [ἔξοσπαθόνω]. *das* — *umgürten*,

ὀποζώνομαι τὸ ξίφος. *mit dem* — *e* schlagen, παίω διὰ τοῦ ξίφους, ξιφοκοπέω. *mit dem* — *e* tödten, σπαθίζω, ξιφοκονέω. *ein* — *tragen*, ξιφηφόρος, σπαθηφόρος. *ein* — *tragen*, ξιφηφορέω. *mit Feuer* und — *verheeren*, κατερημόω διὰ πυρός καὶ σιδήρου, καταπυρπολέω. *zum* — *e* verurtheilen, καταδικάζω εἰς ἀποκεφαλισμόν. *des Mannes Wille ist der* — *er* —, τὸ πᾶν εἶνε ἡ θέλησις.

Schwertel, *m.* (—s, *pl.* —n), τὸ ξίφον (s. Schwertlilie). *Wasser* —, ἡ ἴρις.

Schwertelians, *m.* (—es), ὁ ἐπισημός, τὸ ἐπισημα, ὁ διὰ ξιφῶν χορός.

Schwēr-feger, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ξιφοουργός, ὁ σπαθοποιός. — *fegerarbeit*, *f.* (—), ἡ ξιφοουργία, ἡ σπαθοποιία. — *fisch*, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ ξιφίας, ὁ γαλεώτης (γυθός) [ὁ ξιφίος]. — *förmig*, *adj.* ξιφοειδής. — *kampf*, *m.* (—es, *pl.* —kämpfe), ἡ ξιφομαχία, ὁ διὰ μαχαιρῶν ἀγών. — *hille*, *f.* (—, *pl.* —n), φωτόν, τὸ ξίφον, τὸ μαχαιριώνιον, τὸ φασιάνιον, *τὸ σπαθοχορτόνω. *violettblau* —, ἡ ἀγαλλίς, ἡ ὑάκινθος. — *orden*, s. Ritterorden. — *scheide*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ξιφοθήκη, ὁ κολεός [τὸ θηκάρι]. — *schlag*, *m.* (—es, *pl.* —schläge), — *streich*, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ σπαθία, ἡ πληγὴ τοῦ ξίφους. *ohne* —, ἀμαχει, ἀμαχητί. — *träger*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ξιφηφόρος, ὁ σπαθηφόρος.

Schwēster, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἀδελφή. — *chen*, *n.* (—s, *pl.* —), ἡ ἀδελφοῦλα. — *kind*, *n.* (—es, *pl.* —er), τὸ τέκνον τῆς ἀδελφῆς, ὁ ἡ ἀδελφόπαις. — *lich*, *adj.* τῆς ἀδελφῆς, ἀδελφικός. — *liebe*, *f.* (—), ἡ φιλαδελφία, τὸ φιλάδελφον. — *mann*, *m.* (—es), ὁ ἀνὴρ τῆς ἀδελφῆς, ὁ γαμβρός. — *wort*, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἀδελφοκτονία, ὁ φόνος τῆς ἀδελφῆς. — *wörter*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀδελφοκτόνος, ὁ φονεὺς τῆς ἀδελφῆς. — *schaft*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀδελφότης. — *sohn*, *m.* (—s, *pl.* —söhne), ὁ υἱός τῆς ἀδελφῆς, ὁ

ἀδελφιδούς, ὁ ἀνεψιός. -tochter, *f.* (—, *pl.* -töchter), ἡ θυγάτηρ τῆς ἀδελφῆς, ἡ ἀδελφιδή, ἡ ἀνεψιά.
 Schwibbögen, *m.* (-s, *pl.* -bögen), τὸ ψαλίδωμα, ἡ ἀψίς.
 Schwieger, *m.* s. Schwager. -ältern, -eltern, *pl.* οἱ πενθεροί, τὰ πενθερικά. -in, *f.* s. Schwägerin. -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ γαμβρός, ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρὸς ἢ νόμφη, ἡ γυνὴ τοῦ υἱοῦ. -mutter, *f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ πενθερά [ἡ πεθερά]. -söhn, *m.* (-s, *pl.* -söhne), ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρὸς, ὁ γαμβρός. -tochter, *f.* (—, *pl.* -töchter), ἡ γυνὴ τοῦ υἱοῦ, ἡ νόμφη. -väter, *m.* (-s, *pl.* -väter), ὁ πενθερός, ὁ κηδεστής [ὁ πεθερός].
 Schwiele, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τύλη, ὁ τόλος, τὸ τόλωμα, ὁ σκίρρος, τὸ σκίρρωμα, τὸ σκλήμα, τὸ σκλήρωμα τῆς σαρκὸς [ὁ κάλος]. ὁ μύλωψ, ἡ σμῶδιξ [τὸ πρήσιμα, τὸ σμωδικόν φάρμακον]. Mittel gegen —, τὸ σμωδικόν φάρμακον.
 Schwielig, *adj.* τυλωδής, σκίρρωδής· μωλωπιτικός, μεμωλωπισμένος.
 Schwierig, *adj.* δύσκολος, δυσχερής· χαλεπός, ἐπίπονος, ἐργώδης. -keit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δυσκολία, ἡ δυσχέρεια. -en machen, παρέχω δυσκολίας. mit grosser —, μετὰ μεγάλῃς δυσκολίας· χαλεπῶς καὶ μόλις, μόλις καὶ μετὰ βίας. -en bei etwas finden, ἀπαντᾶω δυσκολίας εἰς τι.
 Schwimm-anstalt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ κολυμβητήριον κατάστημα. -bläse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ νευστική κούστις.
 Schwimmen, *v. i. tr. h. & s.* κολυμβάω, νήχομαι [κολυμπάω]· πλέω. oben auf —, ἐπινήχομαι, ἐπιπολάζω, ἐπιπλέω. über einen Fluss —, διαβαίνω ποταμὸν κολυμβῶν. um die Wette —, ἀμιλλῶμαι κολυμβῶν, διανήχομαι. (*fig.*) in Thränen —, δακρυρροέω, χέω δάκρυα ποταμηδόν. —, *n.* (-s), ἡ κολύμβησις, ἡ νῆξις, ὁ κολυμβός [τὸ κολύμπι]. zum — geneigt, geschickt, νευστικός, κολυμβητικός. durch —,

κολυμβῶν [κολυμπηστέα, κολυμπῶντος]. -d, *adj.* νηχόμενος, κολυμβῶν.
 -e Inseln, νῆσοι πλωταί, πλωάδες.
 -er Blick, βλέμμα ὑπρόν, ἐνδοκρυ.
 Schwimm'er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κολυμβητής, ὁ νῆκτης, ὁ νευστήρ [ὁ κολυμπηστής]. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ νηκτρίς, ἡ κολυμβήτρια.
 Schwimm-sädel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ νευστικὸν πτερύγιον. -füss, *m.* (-es, *pl.* -füsse), ὁ νευστικός ποῦς, ὁ στεγανός ποῦς. mit Schwimmfüssen, νηξίπους, στεγανόπους. Vögel mit Schwimmfüssen, πτηνὰ νηξίποδα, στεγανόποδα. -füssig, *adj.* νηξίπους, στεγανόπους. -füssler, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ νηξίπουν ζῷον, ὁ στεγανόπους. -gürtel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κολυμβητήριος ζώνη. -haut, *f.* (—, *pl.* -häute), ἡ νευστικὴ ἐπιδερμὶς. -kraft, *f.* (—, *pl.* -kräfte), ἡ νευστικὴ δύναμις, τὸ νευστικόν. -kunst, *f.* (—, *pl.* —), ἡ κολυμβητικὴ. -schule, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κολυμβητικὴ σχολή. -thler, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ νευστικὸν ζῷον. -vögel, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τὸ νηξίπουν πτηνόν, τὸ στεγανόπουν ὄρνειον, ὁ στεγανόπους.
 Schwim'de, *f.* (—), ὁ λειχήν [ἡ λειχήνα].
 Schwim'del, *m.* (-s), ὁ ἑλιγγός, ἡ σκοτοδινία, ἡ σκοτοδίνη, ἡ σκοτοδινίασις, ἢ ἡ ζάλη· [ἡ ζαλάδα, ἡ τραλή, ἡ ἀντρέαλα]. (*fig.*) ἡ ἀγυρτεία, ἡ ἐξαπάτη [ἡ κατεργαρία]. den — haben, bekommen, ἄιγιγᾶω, σκοτοδινιάω, ζαλιζομαι, σκοτιζομαι. das ist offenbar —, αὐτὴ εἶνε φανερά ἀγυρτεία. -eif, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀγυρτεία, ἡ ἐξαπάτη, ὁ φαναρισμός. -er, *s.* Schwindler. -geist, *m.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀγυρτικὸν πνεῦμα. τὸ τόλμημα, τὸ παρακινδύνευμα. -häfer, *m.* (-s), ἡ αἶρα [ἡ ἦρα]. -ig, *adj.* σκοτωδής, σκοτωματικός, σκοτοδινιάων [ζαλιζόμενος, τραλιζόμενος]. es wird mir —, ἄιγιγός με καταλαμβάνει, ζάλη μοι ἐπέρχεται. es ist mir —

- ὀλιγγιά, σκοτοδινιά, »καλιζομαι« [τραλιζομαι]. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ παρτόλιμος, ὁ παράβολος νοῦς. -kérner, *n. pl.* οἱ κόκκοι κοριάννου.
- Schwin'deln**, *v. imp. & i. h.* es schwindelt mir, σκοτοδινιάω, ὀλιγγιάω, »καλιζομαι« [τραλιζομαι]. —, *v. i. h.* ἀγυρτέω, φανακίζω, ἐξαπατάω. παρακινδυνεύω, ρισκοκινδυνεύω. -d, *adj.* ὀλιγγιών, *s.* Schwindelig.
- Schwin'den**, *v. i. ir. s.* ἀπομαραίνομαι, φθίνω· ἐξαφανίζομαι. ich lasse die Hoffnung nicht —, δὲν ἀποβάλλω τὴν ἐλπίδα. die Sinne — mir, ἀναισθησία με καταλαμβάνει. —, *n.* (-s), ἡ μάρανσις, ὁ μαρασμός· ἡ ἐξαφάνισις.
- Schwin'd-flecke**, *f.* (—), ὁ λευχῆν [ἡ λευχῆνα]. -fleck, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ λεύκη, ὁ ἀλφός, τὸ στίγμα λευχῆνος.
- Schwin'd-ler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀγύρτης, ὁ ἀπατεών, ὁ φένας· ὁ τολμητής, ὁ παρτόλιμος, ὁ ρισκοκινδυνός. -ln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀπατεών, ἡ ἀγύρτρια.
- Schwin'd-ig**, *s.* Schwindelig.
- Schwin'd-sucht**, *f.* (—), ἡ φθισις, ἡ φθινώδης νόσος [τὸ χτυπιό]. die — bekommen, περιπίπτω εἰς φθισιν [χτυπιάζω]. die — haben, φθισιάω, φθισικεύομαι. -süchtigkeit, *f.* (—), ἡ φθινώδης διάθεσις, ἡ φθισικότης.
- Schwin'ge**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λίχνον, ὁ λιχμός, τὸ λιχμητήριον [τὸ λιχνιστήρι]. ἡ πτέρυξ [ἡ φτεροῦγα].
- Schwin'gen**, *v. i. ir. h.* κραδαίνω, δονέω, σειώ, διακινέω [νταρντιζώ, σεισοκουνῶ]. das Getreide —, λιχμάω, λιχμιζώ [λιχνίζω]. die Flügel —, πτερυγίζω. den Flachs —, κοπανίζω τὸ λίνον. die Fahne —, ἐπισείω, κυματίζω τὴν σημαίαν. —, *v. i. ir. h.* κραδαίνομαι, πάλλομαι, δονέομαι [νταρντιζώ]. sich —, *v. r. ir. h.* σειομαι, δονέομαι· τινάσσομαι,
- πηδάω. sich in die Höhe —, ἀναπηδάω, ἀνοψόδομαι βιαίως. sich auf den Sattel, auf das Pferd —, ἀναπηδάω ἐπὶ τοῦ ἑπιπέδου, ἐπὶ τοῦ ἵππου. —, *n.* (-s), ἡ κράδανσις, ἡ πάλσις, ἡ σεισις [τὸ νταρντινίσμα, τὸ σεισοκούνισμα*].
- Schwin'gung**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ κραδασμός, ἡ δόνησις, ὁ παλμός· ἡ ταλάντωσις, ἡ ταλαντεία, ἡ αἰωρησις [τὸ σεισοκούνισμα*].
- Schwip'pe**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λεπτή βάρδος, ἡ ραπίς, ἡ λύγος [ἡ βίτσα]. ἡ σάρτη μαστίγος, *s.* Schmitze. -n, *v. i. h.* μαστιζώ, ραπιζώ [βιτσιζώ].
- Schwir'ren**, *v. i. h.* κυρτίτω, ροιζέω, σπριζέω [σφυριζέω, σβουριζέω*]. βομβέω [μπουμπουρίζω, μπουμπουριζέω*]. —, *n.* (-s), ὁ σπριγμός, ὁ σπρισμός, ὁ ροιζός, ὁ ροιζέος, ἡ ροιζησις [τὸ σφύρισμα, τὸ σβούρισμα*]. -d, *adj.* ροιζώδης, ροιζών· βομβιών.
- Schwitz'bäd**, *n.* (-es, *pl.* -bäder), τὸ πυρίαμα, ἡ ἐξηροπυρία· τὸ πυριατήριον.
- Schwitz'en**, *v. i. h.* ἰδρό(ν)ω, ἰδρωτοποιέομαι [δρῶνω]. an den Füßen —, ἰδρό(ν)ω τοὺς πόδας. vor Angst —, ἰδρό(ν)ω ὑπὲρ ἀγωνίας. über und über —, ῥέω ἰδρώτι, εἶμαι κάθειρως. —, *v. imp. h.* es schwitzt mich, mich schwitzt, ἰδρό(ν)ω. —, *n.* (-s), ἡ ἀνίδρωσις, ἡ ἀφίδρωσις, τὸ ἰδρωμα, ἡ ἰδρωσις. zum — einnehmen, ἰδρωτοποιέομαι. -d, *adj.* ἰδρωτικός, ἰδρώδης, ἰδρών· leicht —, εὐίδρος, εὐίδρωτος, εὐίδρως. nicht —, ἀνίδρωτος.
- Schwitz'ig**, *s.* Schweißsig.
- Schwitz'kasten**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πυριατήριον, ὁ κλιβανός. das ist hier ein wahrer —, ὁ τόπος ἐνταῦθα εἶνε ἀληθῆς κλιβανός. —mittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἰδρωτικόν, τὸ ἰδρωτοποιὸν φάρμακον. -pulver, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἰδρωτοποιὸς κόνις. -stube, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἰδρωτοποιὸν δωμάτιον, τὸ πυριατήριον.

Schwögen, *v. i. h.* φλυαρῆς ὀκληρῶς, περιττολογῶ, φλυαροσκοπέω.

Schwören, *v. i. & i. ir. h.* ὀμνῶ, ὀρκό(ν)ομαι*, ὀρκίζομαι [ὀμνῶ, μνῶ*]. einen Eid —, ὀμνῶ ὄρκον, ποίω ὄρκον. auf etwas —, ὀρκίζομαι περί τινας. er schwor bei seiner Ehre, ὠρκίσθη εἰς τὴν τιμὴν του. ich wollte darauf —, θὰ ὠρκιζόμην περί τούτου. hoch und theuer —, ὀμνῶ ὄρκον ἱερόν, ὀρκίζομαι εἰς ὃ τι ἔχω ἱερόν. falsch —, ἐπιορκέω, ψευδορκέω. recht —, ἀληθορκέω. — lassen, ὀρκίζω, ὀρκό(ν)ω. zur Fahne —, ὀμνῶ πίστην εἰς τὴν σημαίαν. geschworen, ἔνορκος, ὠρκωμένος. geschworener Feind, ἐχθρὸς ἀσπονδος. fluchen und —, καταρώμαι καὶ βλασφημέω. —, *n.* (-s), ἡ ὀρκωμοσία, τὸ ὄρκωμα, ὁ ὄρκος [τὸ μνῶξιμον*].

Schwül, *adj.* καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης, πνιγηρὸς.

Schwüle, *f.* (-), τὸ καύσωμα, τὸ καύσος, τὸ πνίγος, ὁ πνιγηρὸς καύσων.

Schwülität, *f.* (-), (*fam.*) ἡ δεινὴ ἀμχανία, ἡ μεγάλη στενοχωρία.

Schwülst, *f.* (-, *pl.* Schwülste), τὸ ὄγκωμα, τὸ οὐδῆμα, τὸ ἐξοδῆμα [τὸ πρήσιμα, τὸ πρήξιμον]. —, *m.* (-es), ὁ ὄγκος, ὁ κόμπος, ὁ στόμφος, τὸ διθυραμβώδες ὕφος. -ig, *adj.* ἐξωγκωμένος.

Schwülstig, *adj.* (*fig.*) ὀγκώδης, ὀγκηρὸς, κομπῶδης, ὑψικομπος, στομφώδης, διθυραμβώδης. -keit, *f.* (-), τὸ κομπῶδες, τὸ διθυραμβώδες, τὸ περυσισωμένον ὕφος, ἡ ῥηοικωπία, ἡ ὑψηγορία.

Schwung, *m.* (-es, *pl.* Schwünge), ὁ κραδασμός, ἡ δόνησις [τὸ σεισοκούνισμα*]. ἡ ἀνάπαισις, ἡ ἀναπήδησις, ἡ ἐφορμὴ [ἡ φόρα]. (*fig.*) ἡ διάτασις, ἡ ἀνάτασις· τὸ αἰθέριον ὕφος, ἡ ὑψηπέτια, τὸ μετάρσιον ὕφος. — der Gedanken, ἡ ὑψηλόνοια. — der Rede, ἡ ὑψηλολογία, τὸ ὕφος τοῦ λόγου. ohne —, χαμαιπετής, χαμαιζήλος.

Schwungbewegung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ δόνησις, ἡ κράδανσις, ἡ πάσις. -brett, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ ἐλαστικὴ σάνις πηδητῶν. -feder, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πτερόγιον, τὸ ἀκύτερον, τὸ ἐλατήριον πτερόν. -haft, *adj.* ὑψηπετής, ὑψητενής, μετάρσιος ἐμφαντικός. -kraft, *f.* (-), ἡ κεντροφύξ δύναμις. ἡ δύναμις, ἡ ἐνέργεια. -rad, *n.* (-es, *pl.* -räder), ὁ ἀναπτρωτικός τροχός. -riemen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποβαστάων λωρός, ὁ κρεμαστήρ ἱμας (ἀμάξης). -voll, *adj.* ὑψηπετής, ὑψητενής, ὑψηφόρητος, μετάρσιος.

Schwür, *m.* (-s, *pl.* Schwüre), ὁ ὄρκος. falscher —, ἡ ψευδορκία.

Schwürgericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων. -leistung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὀρκοδοσία.

Sclāve, etc., *s.* Sklave etc.

Sechste, *m.* (-s, *pl.* -s), ἡ κατὰ τὴν προεξόφλησιν ὑφαίρεσις· ἡ προεξόφλησις.

Sech, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὕνις, ἡ ὕνις [τὸ ὕνι, τὸ γυνί*].

Sechs, *adj.* ἕξ [ἕξι, ἕξη, ἕξ*]. die Zahl —, eine Anzahl von —, ἡ ἕξας [τὸ ἕξάρι]. je —, κατὰ ἕξ. eine Münze von — Drachmen, τὸ ἐξάδραχμον (νόμισμα). mit — Fingern, ἐξαδάκτυλος. von — Jahren, ἕξαετής. Zeitraum von — Jahren, ἡ ἕξαετία. von — Ellen, ἐξάπηγος. mit — Füssen, ἐξάπους. von — Tönen, ἐξάτονος. mit — multipliciren, ἐξαπλασάζω. mit Sechsen fahren, ἐλαύνω ἐφ' ἕξίπτου. — Mal, ἐξάκις [ἕξι φορὰς]. -achteltakt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ μέτρον ἕξ ὀγδόων.

Sechshelmig, *adj.* ἐξάπους. -blätterig, *adj.* ἐξάφυλλος, ἐξαπέταλος. -eck, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐξάγωνον. -eckig, *adj.* ἐξάγωνος. -eilig, *adj.* ἐξάπηγος. -er, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐξάλεπτον. -erlei, *adj.* ἕξ εἰδῶν. -fach, -fältig, *adj.* ἐξαπλοῦς. — machen, ἐξαπλασάζω. —, *adv.*

ι, εξαπλή. -fingerig, *adj.* εξα-
 ος. -fach, *n.* (-es, *pl.* -e),
 ἴδιον. -flüchig, *adj.* ἐξάδροσ.
 ; *adj.* ἐξάδρουσ. -er Vers,
 μετρον. -gespänn, *n.* (-s, *pl.*
 ἑξήκοντ. -händig, *adj.* ἐξά-
 -hundert, *adj.* ἐξακόσιοι. der
 ὁ εξακοσιοστόσ. -jährig, *adj.*
 σ, -έτις, ἐξέτης, -ic, ἐξ ἐτών.
 eitraum, ἡ ἐξαετία. -jähr-
 -ig, ἀνά πᾶν ἔκτον ἔτος γινό-
 -kantig, *adj.* ἐξάκωχοσ.
 ; *adj.* ἐξακέφαλοσ. -mäl, *adv.*
 [ἔξι φοραίς]. — so gross,
 viel, ἐξαπλάσιοσ. -mälig,
 ἑάκις ἐπαναληφθείς. -monat-
 -ig, ἐξάμηννοσ· ἐξαμηνιαίοσ.
 er, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐξά-
 τηλεβόλον. -pfündig, *adj.*
 οσ. -reihig, *adj.* ἐξάστοιχοσ.
 ig, *adj.* ἐξίκωποσ· ἐξήρησ.
 ; *adj.* ἐξάχορδοσ. -säulig,
 ἑξάστολοσ. -schaufler, *m.* (-s,
), ἡ τριετής ἀμνάσ. -sel-
 -ig, ἐξάπλευροσ. -silbig, *s.*
 sylbig. -spännig, *adj.* ἐξ-
 ἐξάπλοσ. -er Wagon, τὸ
 ν (ὀχημα). -stimmig, *adj.*
 νοσ. -stüchig, *adj.* ἐξώροφοσ,
 ὠμάτα ἔχων. -stündig, *adj.*
 οσ, ἐξ ὥρων. -stündlich, *adj.*
 ἄσαν ἔκτην ὥραν γινόμενοσ.
 ; *adj.* ἐξασύλλαβοσ. -täglich,
 ἑξήμεροσ. -tausend, *adj.* ἐξα-
 οιοι, ἐξ ἑχλιάδεσ. -te (der,
 las), *adj.* ἔκτοσ. den -n
 τὴν ἔκτην ἀπριλίου. -tehalb,
 ἔντε καὶ ἡμιοσ. -tel, *n.* (-s,
), τὸ ἐκτμῶριον, τὸ ἔκτον.
adv. (τὸ) ἔκτον, κατὰ ἔκτον
 -thellig, *adj.* ἐξαμερής. das
 in, ἡ ἐξαμέρεια. -tönig, *adj.*
 οσ. -vierteltakt, *m.* (-es), τὸ
 ἑξ τετάρτων. -winkelig, *adj.*
 νοσ. — Wöschchen, *f. pl.* ὁ το-
 ἡ λοχετα. -wöchentlich, *adj.*
 ομᾶδων, ἐξεβδομαδιαίοσ. —
 ina pāsan ἔκτην ἐβδομάδα.
 ierin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ
 [ἡ λεχῶνα, ἡ ληχούνα*].

-zeilig, *adj.* ἐξάστιχοσ. -es Ge-
 dicht, τὸ ἐξάστιγον.
 Sech'sehn, *adj.* ἐξαδέκα, δεκατέ
 [δεκάξι, δεκάξε]. Zeitraum von
 — Jahren, ἡ ἐκκαίδεκατηρία.
 -ender, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐξά-
 κερωσ ἑλαφοσ. -er, *m.* (-s, *pl.* —),
 ἡ ἐκκαίδεκάσ, ἡ δεκαετιάσ [ἡ δεκα-
 εκαριά]. -erlei, *adj.* δεκατέ ειδῶν.
 -fach, *adj.* ἐκκαίδεκαπλοῦσ· ἐκκαί-
 δεκαπλάσιοσ. -jährig, *adj.* ἐκκαί-
 δεκατησ, ἐκκαίδεκατησ, -ic. -löthig,
adj. δεκατέ ἡμιούγχα τὸ βάροσ. -es
 Silber, ἀργυροσ κατὰ δεκατέ δέκατα
 ἔκτα καθαρόσ, ἀπεφθοσ ἀργυροσ.
 -mäl, *adv.* ἐκκαίδεκάκις [δεκάξι φο-
 ραίς]. -pfünder, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ
 ἐκκαίδεκάλιτρον τηλεβόλον. -tausend,
adj. δεκατέ χιλιάδεσ. -te (der, die,
 das), *adj.* ἐκκαίδεκατοσ, δέκατοσ
 ἔκτοσ. der -e März, ἡ δεκάτη
 ἔκτη μαρτίου. -tel, *n.* (-s, *pl.* —),
 τὸ δέκατον ἔκτον. -teilmät, *n.*
 (-es), τὸ δέκατον ἔκτον σχῆμα
 (βιβλίου). -tens, *adv.* κατὰ δέκατον
 ἔκτον λόγοσ, (τὸ) δέκατον ἔκτον.
 -tollig, *adj.* ἐκκαίδεκαδάκτυλοσ.
 Sech'sig, *adj.* ἐξήκοντα [ἔξηντα]. die
 Zahl —, die Anzahl von —, ἡ
 ἐξηκοντάσ [ἡ ἐξηνταριά]. -er, *m.*
 (-s, *pl.* —), ὁ ἐξηκοντούτοσ. -jährig,
adj. ἐξηκοντατησ, ἐξηκοντατήσ,
 -έτις. -mäl, *adv.* ἐξηκοντάκις
 [ἔξηντα φοραίς]. -ste (der, die,
 das), *adj.* ἐξηκοστόσ. -stel, *n.* (-s,
pl. —), τὸ ἐξηκοστόν. -tausend,
adj. ἐξακισμῶριοι, ἐξήκοντα χιλιάδεσ.
 Sech's ren, *v. t. h.* ἀνατέμνω, κατατέμνω.
 —, *n.* (-s), ἡ ἀνατομή.
 Seckel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σίγλοσ, ὁ
 σίκλοσ, τὸ τρίδραμον. τὸ χρηματο-
 φυλάκιον, τὸ ταμείον. -meister, *m.*
 (-s, *pl.* —), ὁ ταμίασ. -n, *v. t. h.*
 σακκίζω [σακκουιάζω].
 Sedativ, *adj.* λυσιπνοσ, πραιυντικόσ·
 μαλακτικόσ.
 Sedes, *n.* (-, *pl.* -e), -band, *m.*
 (-es, *pl.* -bände), ὁ τόμοσ εἰσ δέκα-
 τον ἔκτον σχῆμα. -format, *n.* (-es),
 τὸ δέκατον ἔκτον σχῆμα.

See, *m.* (-s, *pl.* -n), ἡ λίμνη. —, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ θάλασσα. in — gehen, stechen, ἀνάγομαι, ἐκπλέω, ἀπαίρω. zur —, διὰ θαλάσσης, κατὰ θάλασσαν. zur — gehen, πορεύομαι διὰ θαλάσσης. auf die hohe — gehen, ἀνάγομαι εἰς τὸ πέλαγος. die — geht hoch, κυμαίνει τὸ πέλαγος [ἡ θάλασσα φουσκώνει]. der Handel zur —, τὸ κατὰ θάλασσαν ἐμπόριον.

See-ädel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀλιετός, ὁ ἀλιετός. anemöhe, *f.* (-, *pl.* -n), ζφώφουτον, ἡ ἀκαλήφη [ὁ κοληγησιάνος]. -bäd, *n.* (-es, *pl.* -bäder), τὸ θαλάσσιον λουτρόν. -bär, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ θαλάσσιος ἄρκτος. -barbe, *f.* (-, *pl.* -n), ἰχθύς, ἡ τρίγλη, ἡ τρίγλα [τὸ τρίγλι, τὸ μαρμπούνι]. rothe —, ὁ ἐρυθρίνος [τὸ ρυθρίνι, τὸ λυθρίνι]. -bars, -barsch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἰχθύς, ὁ λάβραξ [τὸ λαβράκι, τὸ μερσίνι] ἡ πέρκη [τὸ περκί]. -ceremonieell, *n.* (-s), αἱ ναυτικαὶ διατυπώσεις, ἡ ναυτικὴ ἐθιμοταξία. -dienst, *m.* (-es), ἡ ναυτικὴ ὑπηρεσία. -drache, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ θαλάσσιος δράκων. -einhorn, *n.* (-s, *pl.* -hörner), ὁ ὄρυξ (εἶδος κήτους). -elephant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ θαλάσσιος ἐλέφας. -fährer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θαλασσοπόρος, ὁ ποντοπόρος, ὁ ναυάτης, ὁ ναυτίλος. -fahrt, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ θαλασσοπορία, ἡ ποντοπορία, ὁ πλοῦς. eine — machen, ποίω πλοῦν, ναυστολέω. -folge, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀλυκόνιον. -fisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ θαλάσσιος ἰχθύς [τὸ θαλασσόψαρον]. -fisherel, *f.* (-), ἡ ἐν θαλάσση ἀλιεῖα, ἡ θαλασσοურγία. — treiben, θαλασσοურγίω. -gefecht, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ναυμαχία. in einem — besiegen, καταναυμαγίω. -gerleht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ναυτοκτεῖον. -geruch, *m.* (-es), ἡ θαλασσία ὀσμὴ. einen — haben, ὄζω θαλάσσης. -geschmack, *m.* (-es), ἡ ἀλμυρὰ γεῦσις. -gewächs, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θαλάσσιον φυτόν. -gräs, *n.* (-es,

pl. -gräser), τὸ φύκος, τὸ φυκόν [τὸ ἀβρί]. -gurke, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ὀλοθοῦριον (ζφόν). -häfen, *m.* (-s, *pl.* -häfen), ὁ θαλάσσιος λιμνῆ. -handel, *m.* (-s), τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον. -held, *m.* (-es, *pl.* -e), s. Merlan. -held, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κατὰ θάλασσαν ἥρωας. -herstellung, *f.* (-), ἡ θαλασσοκρατία. die — haben, θαλασσοκρατέω. der die — hat, ὁ θαλασσοκράτωρ. -hühn, *n.* (-s, *pl.* -hühner), πτηνόν, ἡ κολυμβίς [ἡ βουταναριά]. -hund, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ φώκη [ἡ φώκη]. -hundsfoll, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἔθρμ φώκης, ἡ φωκίη. -igel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ (θαλάσσιος) ἰχθίνος [ὁ ἰχθίνος, ὁ ἀχινίος]. -jungfer, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σειρήν. -junker, *m.* (-s, *pl.* —), -kadett, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ δόκιμος ναυτικός, ὁ εὐέλπις. -karte, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ὄδρογραφικός χάρτης, ὁ ἄτλας τῆς θαλάσσης. -kompass, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ναυτικὴ πύξις. -kräbbe, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ θαλασσία καρabiς. -krank, *adj.* ναυτικῶν. — sein, ναυτικῶς. — werden, ναυτία με καταλαμβάνει [μὲ πιάνει ἡ θάλασσα]. -krankheit, *f.* (-), ἡ ναυτία, ἡ ναυσία, ἡ ναυσίασις [ἡ ἀναγοῦλα τῆς θαλάσσης]. -kröbe, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ θαλάσσιος καρβίνος, s. Hummer. -krise, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κατὰ θάλασσαν πόλεμος. -kunde, *f.* (-), ἡ ναυτικὴ. -kundig, *adj.* ἔμπειρος τῶν ναυτικῶν. -küste, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ παραλία, τὸ παράλιον, τὸ παραθαλάσσιον [τὸ γυρογάλι, τὸ περιγάλι]. -lache, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ λιμνοθάλασσα, ἡ στομαλίμνη. -laterne, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ φάρος.

Seele, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ψυχή. eine treue —, ἀγαθὸς ἄνθρωπος. das Fest aller —, ἡ εορτὴ τῶν ψυχῶν. tief in der —, κατακάρδια, κατάκαρδα. das thut mir in der — weh, das geht mir durch die —, τοῦτο με λυπεῖ θανάσιμως, αὐτὸ μοι θλίβει τὴν καρδίαν. vom Grund der

us der innersten —, ἐκ τῶν
 ν τῆς ψυχῆς, ἐξ ὅλης (τῆς)
 as [ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς καρ-
 mit ganzer —, ὅλη τῆ
 , μεθ' ὅλης τῆς καρδίας. mit
 und —, ψυχῇ τε καὶ σώματι.
 ndem aus der — sprechen,
 τιὸν πᾶνυ κατὰ νοῦν, ὁμιλεῖω
 ε τῆς καρδίας τινός. Jeman-
 etwas auf die — binden,
 γγέλλω τί τινι θερμῶς [τοῦ τὸ
 παραγγένω*]. ein Herz und
 —, μία ψυχὴ καὶ μία καρδία
 ις καὶ βραχί]. meiner —! μὰ
 υχὴν μου. Geld ist die — des
 leis, τὰ χρήματα εἶνε ἡ ψυχὴ
 ἐμπορίου. die Stadt zählt
 -n, ἡ πόλις ἔχει 7500 ψυχάς.
) lebende —, οὐδὲ μία ζῶσα
) es ist keine (lebendige)
 er, δὲν ὑπάρχει ψυχὴ γεννητῆ
 zur — gehörig, ψυχικός.
 idel, m. (-s), ἡ εὐγένεια τῆς
 ε, τὸ εὐγενές ἀσθημα. -amt,
)s), τὸ μνημόσειον (ὑπὲρ τῶν
 v). -angst, f. (-), ἡ ψυχικὴ
 ία [τὸ καρδιοκτύπι]. mir ist
 γικτὴ ἀγωνία με κατέχει [καρ-
 ππάω]. -freund, m. (-es, pl.
) στενότατος φίλος, ὁ παμφίλ-
 . -chen! παμφίλτατε! προσ-
 tate! ψυχοῦλά μου! -friede, m.
 ἡ ψυχικὴ γαλήνη, ἡ θυμηδία.
 se, f. (-), ἡ μεγαλοψυχία.
 adj. ἀγαθώτατος [καλώτατος].
 el, m. (-s), ἡ ψυχεμπορικὴ,
 ματεμπορία. -händler, m. (-s,
 -), ὁ ψυχεμπορος, ὁ σωμα-
 ρος. -hell, n. (-s), ἡ ψυχικὴ
 ρία. -heliunde, f. (-), ἡ ψυ-
 ία. -hirt, m. (-en, pl. -en), ὁ
 ιατικὸς ποιμήν. -kampf, m. (-es),
 χιὸς ἀγών. -kräfte, f. pl. αι
 ιαὶ δυνάμεις. -krank, adj. ἐμπα-
 τὸ πνεῦμα, ψυχοβλαβής· φρε-
 βής, φρενήρης. -krankheit, f.
 ἡ ψυχικὴ νόσος. -lehre, f.
 ἡ ψυχολογία. -leiden, n. (-s,
 -), τὸ ψυχικὸν πάθος. -lös,
 ἀψυχος. -messe, f. (-, pl.

-n), ἡ ἱεροτελεστία ὑπὲρ τῶν ψυ-
 χῶν· τὸ μνημόσειον. -neth, f. (-),
 ἡ ψυχικὴ ἀνάγκη. -pein, f. (-),
 ἡ ψυχικὴ ἀγωνία· ἡ τλαιπωρία
 τῆς ψυχῆς. -qual, f. (-, pl. -en),
 ἡ βάσανος τῆς ψυχῆς. -ruhe, f.
 (-), ἡ ψυχικὴ γαλήνη. -schmerz,
 m. (-es, pl. -en), τὸ ψυχικὸν ἄλγος,
 ἡ ψυχικὴ ὀδύνη. -schwäche, f. (-,
 pl. -n), ἡ ψυχικὴ ἀδυναμία· ἡ
 μικροψυχία. -stärke, f. (-), ἡ
 ῥώμη τῆς ψυχῆς, ἡ ψυχικὴ δύνα-
 μεις. -stimmung, f. (-), ἡ ψυχικὴ
 διάθεσις. -störung, f. (-, pl. -en),
 ἡ φρενοβλάβεια. -trost, m. (-es),
 ἡ παρηγορία τῆς ψυχῆς. -vergesselt,
 adj. περιχαρής, ὑπερχαρής [κατα-
 χαροῦμενος, κατευχαστημένος].
 — sein, ὑπερχαίρω [πετάω ἀπὸ
 τὴν χαρὰν μου]. -verkauf, m. (-s,
 pl. -käufe), ὁ ἀνδραποδιμός. -ver-
 käufer, m. (-s, pl. -), ὁ ψυχεμπο-
 ρος, ὁ σωματέμπορος, ὁ ἀνδραποδο-
 κάπηλος. -verkäuferel, f. (-), ἡ
 ψυχεμπορικὴ, ἡ σωματεμπορία.
 -vermögen, n. (-s), ἡ δύναμις τῆς
 ψυχῆς. -wanderung, f. (-, pl. -en),
 ἡ μετεμψόχωσις. -wonne, f. (-),
 ἡ περιχάρεια· ἡ ψυχικὴ ἡδονή.
 -zustand, m. (-es, pl. -stände), ἡ
 ψυχικὴ διάθεσις.

See·lerche, f. (-, pl. -n), πτηνὸν, ὁ
 θαλάσσιος κορυδαλλός. -leute, pl.
 οἱ θαλασσινοί, οἱ ναυτικοί. -löwe,
 m. (-n, pl. -n), ὁ θαλάσσιος λέων.
 See·sorge, f. (-), ἡ περὶ τῆς ψυχῆς
 φροντίς, ἡ ψυχοσωτήριος μέριμνα.
 -sorger, m. (-s, pl. -), ὁ ἐπι-
 μελητῆς τῶν ψυχῶν· ὁ ψυχοποίμην,
 ὁ ἱεροποίμην, ὁ πνευματικὸς πατήρ.
 See·luft, f. (-), ὁ θαλάσσιος ἀήρ.
 -lüfte, f. pl. ἡ αὔρα τῆς θαλάσσης.
 -macht, f. (-, pl. -mächte), ἡ ναυ-
 τικὴ δύναμις. -mälerei, f. (-), ἡ
 ζωγραφικὴ τῆς θαλάσσης, ἡ θα-
 λασσογραφία. -mann, m. (-es, pl.
 -leute), ὁ ναυτικός. -männlich, adj.
 ναυτικός. -mannschaft, f. (-, pl.
 -en), τὸ πλήρωμα. -mannshaus, n.
 (-es, pl. -häuser), ὁ ξενῶν ναυτῶν.

-manöver, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κατὰ θάλασσαν γυμνάσιον. -melle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ναυτικὸν μίλιον (= 1,855 χιλιόμετρα). -moos, *n.* (-es), τὸ μνίον, τὸ βρύον [τὸ ἄβρι]. -möwe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ (θάλασσιος) λάρος [ὁ γλάρος]. -muschel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ θάλασσιον ὄστρεον. -nēth, *f.* (—), ὁ κίνδυνος ναυαγίου. -offizier, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ. -ort, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ παραθαλάσσιος τόπος. -otter, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θάλασσα ἐνυδρίς [ἡ θαλασσίνη βύδρα]. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ θαλάσσιος ἵππος s. Nilpferd. -pflanze, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ θάλασσιον φυτόν. -polyg, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ θαλάσσιος πολύπους. -protest, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐνορκος λογοδοσία τοῦ πληρώματος περὶ θαλάσσιου δυστυχήματος. See räuber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πειρατής [ὁ κουρσάρος & -ρης]. -el, *f.* (—), ἡ πειρατεία, ἡ κατὰ θάλασσαν ληστεία. — treiben, πειρατεύω. -hauptmann, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ ἀρχιπειρατής. — lisch, *adj.* πειρατικὸς. — schliff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ληστρικὸν πλοῖον, ἡ ληστρίς. — volk, *n.* (-es), τὸ ληστρικόν, τὸ πειρατικόν. See-recht, *n.* (-es), τὸ ναυτικὸν δίκαιον. — reise, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θαλασσοπορία [τὸ θαλασσίον ταξεῖδι]. — reisende, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ θαλασσοπόρος, ὁ ναυαγός. — rüstung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ναυτικὴ ἐτοιμασία, ὁ ναυτικὸς ἐξοπλισμὸς. — sals, *n.* (-es), τὸ θαλάσσιον ἄλας. — schäden, *m.* (-s), ἡ ναυσιβλία, ἡ θαλασσοζημία, ἡ ἀβάρια. — schliff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θαλάσσιον πλοῖον. — schiffahrt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θαλασσοπλοία. — schlacht, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ναυμαχία. eine — liefern, ναυμαχεῖω. — schlange, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ θαλάσσιος ὄφις, ὁ ὕδρος. — schwalbe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θαλάσσια χιλιδιών, ὁ λευκὸς λάρος. — seite, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν μέρος, τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν. — sieg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κατὰ θάλασσαν

νίκη, ἡ ναυκρατία. einen — davontragen, ναυκρατέω. — soldat, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ναυτικὸς στρατιώτης. — sprache, *f.* (—), ἡ ναυτικὴ γλῶσσα. — staat, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ θαλασσία δύναμις, τὸ ναυτικὸν κράτος. — stadt, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ παραθαλάσσιος πόλις. — stern, *m.* (-es, *pl.* -e), ζωόφιον, ὁ ἀστὴρ τῆς θαλάσσης. — stille, *f.* (—), ἡ γαλήνη. — strand, *m.* (-es), ἡ ἀκτὴ, ὁ αἰγιαλὸς [τὸ γυρογιάλι, τὸ περιγιάλι]. — strich, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ θαλασσία ζώνη. — stück, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ εἰκὼν τῆς θαλάσσης, ἡ θαλασσία ζωγραφία. — sturm, *m.* (-es, *pl.* -stürme), ἡ τρικυμία [ἡ φοιρτόυνα, ἡ φοιρτόνα*]. — tang, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ θαλάσσιος ζωστήρ, τὸ θαλάσσιον τριχόφυλλον τὸ φύκος. — thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ θαλάσσιον ζῷον. — treffen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ναυμαχία. — trompète, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βυκάνη. — truppen, *pl.* τὸ ναυτικὸν στράτευμα, ἡ ναυτικὴ δύναμις. — ufer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ παραλία [τὸ γυρογιάλι]. — ühr, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ναυτικὸν ὠρολόγιον τὸ χρονόμετρον. — ungeheuer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θαλάσσιον τέρας τὸ κήτος. — vogel, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τὸ θαλάσσιον πτηνόν. — waise, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὀλοθοῦριον (ζῷον). — warte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ναυτικὸν μετεωροσκοπεῖον. — wärts, *adv.* πρὸς τὴν θάλασσαν. — wasser, *n.* (-s), τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ἢ ἄλμη. — wechsel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ συναλλαγματικὴ ναυτοδανείω. — weg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ θαλασσία ὁδός. — wesen, *n.* (-s), τὰ ναυτικά, ἡ ναυτικὴ. — wind, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ θαλάσσιος (ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης) ἄνεμος. — wörterbuch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ ναυτικὸν λεξικόν. — wurf, *m.* (-es, *pl.* -würfe), ἡ κατάρριψις μέρους τοῦ φορτίου. — zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θαλάσσιον σημεῖον. See gel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἱστίον [τὸ πανί τοῦ καραβιοῦ, τὸ ἄρμενον].

- **αυφίηη**, **hissen**, **ἀνα-
ύω**, **αφω** τὰ **ιστία** [ἀνοίγω
νιά]. **die** — **einziehen**,
ieh, **αυσελλω** τὰ **ιστία** [μα-
:ὰ πανιά] (*fig.*) **μετριάζομαι**.
llen -**n**, **πληρίστιος**. **mit vol-**
i schiffen, **ιστιοδρομέω** [άρ-
]. **mit vollen** -**n** **auf etwas**
περν, **φέρομαι** **πληρίστιος** **ἐπί**
ερ — **gehen**, **ἀνάγομαι**, **ἐκ-**
[χάνω πανιά, σηκόνομαι εἰς
νιά]. **alle** — **aufspannen**,
ο **πάντα κάλων**, **κινέω** **πάντα**
μεταχειρίζομαι **πάντα** **τρό-**
-fabrik, *f.* (—, *pl.* -**en**), **τὸ**
υργεῖον **ιστιων**, **τὸ** **ιστιορ-**
ν, **τὸ** **ιστιουργεῖον**. -**fertig**,
τοιμος **πρὸς** **πλοῦν** [εἰς τὰ
sich — **machen**, **ἐτοιμάζο-**
ος **ἀπόπλουν** [σηκόνομαι εἰς
ιά]. -**flicker**, *m.* (-**s**, *pl.* —),
ιρράφος. -**garn**, *n.* (-**es**), **τὸ**
στῖων. -**macher**, *m.* (-**s**, *pl.* —),
ρράφος, **ὁ** **ιστιοποιός**. -**manu-**
f. (—, *pl.* -**en**), **τὸ** **ἐργοστά-**
τίων, **τὸ** **ιστιουργεῖον**. -**meister**,
pl. —), **ὁ** **ἐπὶ** **τῶν** **ιστιων**.
v. i. s. & h. **πλέω**, **κλιόζω**,
λομαι, **ναυστολέομαι** [ἀρμε-
geschwind —, **ταχυπλοέω**.
um —, **βραδυπλοέω**. **land-**
—, **κατάγομαι**, **προσορμίζομαι**
w]. **vorbei** —, **παραπλέω**. **um**
orgebirge herum —, **περι-**
ἀκρωτήριον. **beim Winde**
egen den Wind —, **πλα-**
πρὸς **ἀντίους** **τοὺς** **ἀνέμους**.
linstigem Winde —, **πλέω**
las. **auf den Grund** —, **ἐξ-**
ι. **durch die Lüfte** —, **δια-**
τὸν **ἀέρα**, **ἀεροδρομέω**. **in**
Grund —, **καταποντίζομαι**.
(-**s**), **ὁ** **πλοῦς**, **ἡ** **ναυστολία**.
lff, *n.* (-**es**, *pl.* -**e**), **τὸ** **ιστιο-**
πλοῖον [τὸ **καράβι**]. -**stange**,
pl. -**n**), **ἡ** **ιστοκεράτα**, **ἡ**
[**ἡ** **ἀντένα**]. -**tau**, *s.* **Tau**.
n. (-**es**, *pl.* -**fischer**), **ἡ** **ὀθόνη**
ὁ **φώσων**, **τὸ** **φωσώνιον**, **τὸ**
» **τὸ** **καρὰβόπανον**. -**werk**,

n. (-**es**), **τὸ** **σύνολον** **τῶν** **ιστιων**,
τὰ **ιστία**, **τὰ** **ἀρμενα**.
Se gen, *m.* (-**s**, *pl.* —), **ἡ** **εὐχὴ** **ἡ**
εὐλογία, **ἡ** **εὐλόγησις**. (*fig.*) **ἡ** **εὐη-**
μερία, **ἡ** **εὐδαιμονία**, **ἡ** **εὐλογία**
ἡ **ἀφθονία**, **ἡ** **δαψίλευα**. **den** —
sprechen, **εὐλογέω**. **der** — **vor**
Tische, **ἡ** **πρὸ** **τοῦ** **φαγητοῦ** **προσ-**
ευχῆ, **εὐλογία**. **Gott** **gebe** **seinen**
— **dazu!** **ὁ** **θεὸς** **νὰ** **εὐλογήσῃ!** —
bringen, **φέρω** **εὐτυχίαν**. **dabei**
ist **kein** —, **ἐκ** **τοῦτου** **οὐδὲν** **ἄφε-**
λος [ἀπ' αὐτὸ **δὲν** **βγαίνει** **ψυμ]**.
an Gottes — **ist** **Alles** **gelegen**,
ἡ **θεία** **πρόνοια** **διέπει** **τὰ** **πάντα**.
Se gens-formel, *f.* (—, *pl.* -**n**), **τὸ** **εὐ-**
λογητάριον. -**reich**, *adj.* **ὀλβιος**,
μακάριος, **εὐδαίμων**. **δαψιλῆς**, **ἀφθο-**
νος. -**wunsch**, *m.* (-**es**, *pl.* -**wünsche**),
ἡ **εὐλογία**, **ἡ** **εὐχὴ**.
Segler, *m.* (-**s**, *pl.* —), **ὁ** **πλωτῆρ**
τὸ **ιστιοδρόμον** **πλοῖον**, **ὁ** **ιστιοδρό-**
μων. **ein** **guter**, **schlechter** —,
ταχύπλους, **βραδύπλους** **ιστιοδρόμων**.
Segment, *n.* (-**es**, *pl.* -**e**), **τὸ** **τμήμα**
κύκλου, **ἡ** **ἀποτομή**.
Segnen, *v. i. h.* **εὐλογέω**. **ἐπιδαψιλεύω**.
sein **Andenken** **wird** **gesegnet**
sein, **ἡ** **μνήμη** **τοῦ** **ἔσται** **μακαρία**.
(*fig.*) **die** **Welt**, **das** **Zeitliche** —,
ἐγκαταλείπω **τὸν** **κόσμον**, **μεθίστα-**
μαι **ἐκ** **τοῦ** **βίου**, **ἀφίνω** **χρόνους**.
Gott **segne** **dich!** **ὁ** **θεὸς** **νὰ** **σ'**
ἐλέησῃ! **Gott** **hat** **uns** **reichlich**
gesegnet, **ὁ** **θεὸς** **ηὐλόγησεν** **ἡμᾶς**
πλουσίως. **einen** **gesegneten** **Fort-**
gang **wünschen**, **ἐπεύχομαι** **αἴσιον**
πορείαν. **gesegnet** **sein**, **εὐδαιμονέω**,
εὐημερέω. **mit** **Gütern** **gesegnet**
sein, **ἀφθονέω** **ἀγαθῶν**. **mit** **Kind-**
ern **gesegnet** **sein**, **εὐτεχνέω**,
πολυτεχνέω. **mit** **Kindern** **ge-**
segnet, **εὐτεχνος**, **πολύτεχνος**. **ein**
gesegnetes **Jahr**, **ἡ** **εὐετηρία**, **τὸ**
ἔτος **εὐφορίας**. **sie** **ist** **gesegneten**
Leibes, **sie** **ist** **in** **gesegneten**
Umständen, **κυοφορεῖ**, **εἶνε** **ἐγκυος**.
gesegnete **Mahlzeit!** **εὐ** **σοι** (**ὑμῖν**)
γένοιτο! **καλὴν** **χώνευσιν!** **sich** —,
v. r. h. **κάμνω** **τὸ** **σημεῖον** **τοῦ**

σταυροῦ, κάμνω τὸν σταυρόν μου. sich eifrig —, σταυροκοπιόμαι.
Segnung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εὐλογία, ἡ εὐλόγησις.
Segreg-ai, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἔκκριμα.
-aiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔκκρισις.
-īren, *v. t. h.* ἔκκρινω.
Seh'-achse, **-axe**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὀπτικὸς ἄξων.
Se'he, *f.* (—, *pl.* -n), (*fam.*) ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ [τὸ νιν']. ἡ ὄψις.
Se'hen, *v. t. & i. tr. h.* βλέπω, ὁράω [θωρῶ, γλέπω*] παρατηρέω, θεώμαι [χυττάζω, συντηρῶ*]. deutlich —, βλέπω εὐκρινῶς [καλοβλέπω]. scharf, gut —, βλέπω ὀξύ, ὀξυβλεπῶ, ὀξυδερκέω, ὀξυδορκέω, ὀξυωπέω. schlecht —, ἀμβλυώττω, ἀμβλυωπέω. falsch —, παραβλέπω, παροράω, βλέπω ἐσφαλμένως. nicht das Geringste —, οὐδὲ τὸ παράπαν, οὐδ' ἐλάχιστον βλέπω [εἶμαι θεόστραβος]. auf Jemandem —, προσβλέπω τινά, ἐμβλέπω τινί. gerade auf Jemandem —, Jemandem ins Gesicht —, βλέπω τινά ἀντιμετώπως, κατὰ πρόσωπον ἀντιβλέπω τινά μετ' ἀντιβλέπωντων ὀφθαλμῶν. herab —, καταβλέπω, βλέπω κάτω. in die Höhe —, βλέπω ἄνω, ἀναβλέπω. zur Erde —, βλέπω κάτω, χαμαί [χυττάζω χάμω]. hindurch —, διαβλέπω, διοράω. etwas mit eignen Augen —, ἀποπτίω τι, βλέπω τι ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, ἰδίοις ὀμμοῖσιν. εἶμαι αὐτόπτης τινός. seine Freude (Lust) an etwas —, χαίρω (τέρπουμαι) βλέπων τι. lass uns —, φέρε ἴδωμεν, (ἄς) ἴδωμεν. wir werden — wie es geht, θὰ ἴδωμεν τὸ γενησόμενον. gern —, βλέπω ἀσμένως, ἀγαπῶ νὰ βλέπω, χαίρω βλέπων. er sieht es gerne wenn man ihn lobt,

ἀρέσκαται ἐπαινούμενος, ἀγαπῶ νὰ τὸν ἐπαινώσω. einen Freund in Jemandem —, θεωρῶ τινά φίλον. wir müssen — dass wir Geld schaffen, πρέπει νὰ σκεφθῶμεν τίνι τρόπῳ θὰ πορισθῶμεν χρήματα. nur auf seinen Vortheil —, ἀποβλέπω μόνον πρὸς τὸ ἴσιν συμφέρον μου. das Haus sieht gegen Osten, ἡ οἰκία βλέπει πρὸς ἀνατολάς. das sieht man von weitem, αὐτὸ φαίνεται μακρόθεν. Jemanden kommen, laufen, stehen —, βλέπω τινά ἐρχόμενον, τρέχοντα, ἰστάμενον. — lassen, δεικνύω. sich — lassen, δεικνύομαι, φαίνομαι. er hat sich nicht mehr — lassen, δὲν ἀνεφάνη πλέον. es lässt sich ein Komet —, κομήτης τις ἐμφανίζεται, ἀναφαίνεται. zum Fenster hinaus —, βλέπω ἔξω διὰ τοῦ παραθύρου. sich satt —, βλέπω μέχρι κόρου, χορτάζομαι βλέπων. in die Zukunft —, προβλέπω τὰ μέλλοντα. auf etwas —, προσέχω εἰς τι. nach etwas —, ἐπιβλέπω τι. nach nichts —, εἰς οὐδὲν ἀποβλέπω, τὰ πάντα παραμελῶ. sauer —, σκυθρωπάζω, βλέπω δριμύ. gleich, ähnlich —, φαίνομαι ὁμοίος, ὁμοιάζω. das sieht ihm ähnlich, αὐτὸ τῷ ὁμοιάζει, τοῦτο συμφωνεῖ πρὸς τὸν χαρακτῆρά του. blass, bleich —, ἔχω ὠχρὰν ὄψιν. — Sie einmal nach Ihrer Uhr, παρατηρήσατε ποταν ὦραν λέγει τὸ ὠρολόγιόν σας [χυττάξετε τί ὦρα ἔχει τ' ὠρολόγι σας]. Jemandem (bei etwas, zu etwas) durch die Finger —, ἀβλεπῶ, παραβλέπω τινά (τι), κλείω τὸ βλέμμα πρὸς τινά (τι). Jemandem auf die Finger —, ἐποφθαλμιάω, προσέχω εἰς τινά. ich mag ihn nicht in meinen Augen —, δὲν ἀνέχομαι αὐτὸν ἐνώπιόν μου [δὲν θέλω νὰ τὸν ἰδῶ εἰς τὰ μάτια μου, δὲν ἔχω μάτια νὰ τὸν ἰδῶ]. —, *n.* (-s), τὸ βλέπειν ἢ θεωρεῖσιν, ἢ ὄψις, ἢ ὄρασις

ταγμα]. es vergeht Einem
 1 und —, ἐμβρόντητος μένει
 2, *adj.* βλέπων, ὀρών, θεώ-
 mit — en Augen, ἀνοικτοῖς
 μοῖς [μὲ ἀνοικτὰ μάτια]. die
 en — machen, ἀποδίδω τὴν
 εἰς τοὺς τυφλοὺς. wieder —
 en, ἀνακτάω τὴν ὄρασίν μου.
 rēth, —würdig, *adj.* ἀξιοθέα-
 ἀξιοράτος, ἀξιοπαρατήρητος.
 ikheit, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ
 αὐτὸν τὸ ἀξιοράτον πράγμα,
 μαπούδασμα.
 n. (—s, *pl.* —), ὁ βλέπων, ὁ
 2, ὁ ὀπτήρ. ὁ μάντις, ὁ προ-
 . —blick, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ
 μικρὸν βλέμμα, τὸ μαντικὸν
 —im, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ
 2, ἡ προφήτις. —kunst, *f.* (—),
 τικῆ.
 , n. (—es, *pl.* —gläser), τὸ
 ἰον [τὸ ματούάλι]. —kraft, *f.*
 λ. —kräfte), ἡ ὀπτικὴ (ἡ ὀρα-
 δύναμις, τὸ ὀρατικόν. —kreis,
 es, *pl.* —e), ὁ ὀρίζων. —linse,
 s, *pl.* —n), ὁ ὀπτικὸς φακός.
 f. (—, *pl.* —n), ὁ τένων ἢ
 [ἡ ἰνα]. τὸ νεῦρον. ἡ νευρά, ἡ
 [ἡ κόρδα]. — im Kreis,
 ἰδη κύκλου. mit dicken —n,
 ταχῆς.
 inen, *v. r. h.* ποθέω μεγά-
 ἐπιποθέω σφόδρα, ἐπιθυμέω
 2, ὑπερποθέω [λακταρῶ, λα-
 2, λιγύνομαι*, ντέλομαι*]
 etwas, τι nach Jemandem,
 ich sehne mich darnach ihn
 inen, διακαῶς ποθῶ νὰ τὸν
 ντέλομαι νὰ τόνε ἰδῶ*. —, n.
 ὁ σφοδρὸς πόθος, ἡ ἐπιπόθη-
 ἐπιποθία.
 , *m.* (—en, *pl.* —en), τὸ ὀπι-
 εῦρον.
 1, sehnlig, *adj.* νευρώδης,
 2.
 1, *adj.* διάπυρος, διακαῆς,
 ὁς, περιπαθῆς. —, *adv.* δια-
 περιπαθῶς, ποθεινῶς· μεγά-
 — begehrts, τριπόθητος, περι-
 2, ποθεινότητος.

Sehn'sucht, *f.* (—), ὁ σφοδρὸς πόθος,
 ἢ πόθησις, ὁ ἀλγεινὸς πόθος [ἡ
 λακτάρα]. —süchtig, —suchtvoll, *adj.*
 περιπαθῆς, ποθεινός, s. Sehlich.

Sehr, *adv.* λίαν, πάνυ, πολὺ, μεγά-
 λως [πολλά]. —krank, πολὺ ἄρρω-
 στος. er weinte —, ἔκλαιε πολὺ.
 —gelehrt, λίαν πεπαιδευμένος. —
 gut, ἀριστος, κάλλιστος. —schön,
 ὑπέρτατος. —viel, πλείστος,
 πάμπολος. —schnell, ταχύτατος,
 τάχιστος. —kalt, ψυχρότατος. —
 süß, γλυκύτατος, γλυκίστος, περι-
 γλυκος. —schlecht, κάκιστος. —
 reich, πλουσιώτατος, περιπλουτος.
 —hoch, ὑψηλότατος. —ruh-
 voll, περιδοξος. recht —, κατ'
 ἐξοχήν, διαφερόντως. gar —, εἰς
 ἄκρον, (εἰς) τὰ μάλιστα. zu —,
 καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβαλλόντως,
 ὑπερβολικῶς, ὑπεριμέτρως. so —,
 τοσοῦτον, τόσον ὅσον. so — dass,
 τοσοῦτον ὥστε. so — als möglich,
 ὅσον δυνατόν, ὅσον οἷόν τε. wie
 —, ὅσον. wie — auch, so —
 auch, ὅσον καὶ ἄν. so — ich
 auch wünschte, wie — auch
 möchte, ὅσον καὶ ἄν ἐπεθύμουν.

Seh-röhre, *n.* (—s, *pl.* —e), τὸ τη-
 λεσκόπιον. —sphäre, *f.* (—, *pl.*
 —n), τὸ περιθεώμενον διάστημα ὁ
 ὀρίζων. —strahl, *m.* (—s, *pl.* —en),
 ἡ ὀπτικὴ ἀκτίς. —vermögen, *n.* (—s),
 ἡ ὀπτικὴ δύναμις, τὸ ὀρατικόν.
 —weise, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ τρόπος
 τοῦ βλέπειν. —welle, *f.* (—, *pl.*
 —n), τὸ διάνουσμα τῆς ὀράσεως, τὸ
 διάστημα ἐφ' ὅσον ἐξικνεῖται ἡ
 ὄρασις. in die — kommen, ἔρχο-
 μαι εἰς τὸ ἔποπτον. aus der —
 kommen, γίνομαι ἔξω ὀφθαλμῶν.
 —werkzeug, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ ὀπι-
 κὸν ὄργανον. —winkel, *m.* (—s, *pl.*
 —), ἡ ὀπτικὴ γωνία.

Seicht, *adj.* ἀβαθῆς [ἀνάβαθος*, ῥη-
 χός]. (*fig.*) ἐπιπόλαιος. der Fluss
 hat —e Stellen, ὁ ποταμὸς ἔχει
 ἀβαθῆ μέρη. eine —e Rede, λόγος
 ἐπιπόλαιος.

Seichtheit, -igkeit, f. (—, *pl.* -en), τὸ ἀβαθές [ἢ ἀβαθωσύνη, τὰ ρηχά]. (*fig.*) ἡ ἐπιπολαιότης, τὸ ἐπιπόλαιον.
Seide, f. (—, *pl.* -n), ἡ μέταξα, τὸ μετάξιον [τὸ μετάξι]. *verarbeitete* —, τὸ σπρικόν.
Seidel, n. (-s, *pl.* —), (μέτρον ὑγρῶν ἐν μὲν Αὐστρία = 0,354 τῆς λίτρας) τὸ τριτόλιτρον· (ἐν δὲ Βαυαρία = 0,535 τῆς λίτρας) ὁ ξέστης, τὸ ἡμίλιτρον. -*bast, m.* (-es), φωτὸν, τὸ δαφνοειδές, τὸ κνέωρον, ὁ κνέωρος, ἡ θυμελαία. -*glas, n.* (-es, *pl.* -gläser), τὸ κοτυλαίον ποτήριον.
Seiden, adj. σπρικός, μετάξινος, μεταξωτός. *ganz* —, ὀλοσπρικός, ὀλομέταξος. -*arbeit, f.* (—, *pl.* -en), τὸ μεταξωτὸν τεχνουργημα, ἡ μεταξίνη ἐργασία. -*artig, adj.* μεταξοειδής. -*bau, m.* (-s), ἡ βομβυκοτροφία, ἡ σκωληκοτροφία. -*el, n.* (-es, *pl.* -er), ὁ μεταξοποροσ. -*ernte, f.* (—, *pl.* -n), ἡ συλλογὴ τῶν βομβυκίων. -*fabrik, f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐργοστάσιον μετάξης, τὸ τεχνουργεῖον σπρικών· τὸ μεταξουργεῖον, τὸ σπρικοποιεῖον. -*fabrikant, m.* (-en, *pl.* -en), ὁ τεχνουργὸς σπρικών, ὁ σπρικοποιός· ὁ μεταξουργός. -*falter, m.* (-s, *pl.* —), ὁ νεκύδαλος. -*färber, m.* (-s, *pl.* —), ὁ βαφεύς σπρικών, ὁ μεταξοβάφος. -*färberel, f.* (—, *pl.* -en), ἡ βαφικὴ σπρικών, τὸ μεταξοβαφεῖον. -*gehäuse, n.* (-s, *pl.* —), τὸ βομβύκιον [τὸ κουκούλι]. -*handel, m.* (-s), ἡ ἐμπορία τῆς μετάξης. -*händler, m.* (-s, *pl.* —), ὁ σπρικοπώλης, ὁ μεταξοπώλης. -*handlung, f.* (—, *pl.* -en), τὸ σπρικοπωλείον, τὸ μεταξοπωλείον. -*häse, m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀγκυραῖος λαγίδεός. -*haspel, m.* (-s, *pl.* —), ὁ πηνιστήρ [τὸ τυλιγάδι] μετάξιου. -*kleid, n.* (-es, *pl.* -er), ἡ σπρική ἐσθής, τὸ μετάξινον φόρεμα. -*manufaktur, f.* (—, *pl.* -en), τὸ τεχνουργεῖον σπρικών, τὸ σπρικοποιεῖον· τὸ μεταξουργεῖον. -*papier, n.* (-es, *pl.* -e), ὁ μετάξινος χάρτης. -*pflanze,*

f. (—, *pl.* -n), φωτὸν, ἡ ἀσκηπιάς [τὸ σκυλοβότανον, τὸ σκυλόχορτον]. -*raupe, f.* (—, *pl.* -n), ὁ βόμβυξ, ὁ σήρ, ὁ μεταξοσκώληξ. -*reich, adj.* πολυμέταξος, μεταξώδης. -*schmetterling, m.* (-s, *pl.* -e), ὁ νεκύδαλος. -*schwanz, m.* (-es, *pl.* -schwänze), πτηνόν, ἡ βομβυκίλλη. -*spinner, m.* (-s, *pl.* —), ὁ σπρικοπλόκος, ὁ σπρικοδιαστής· ὁ μεταξουργός. ὁ νεκύδαλος. -*spinnerel, f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεταξουργία τὸ μεταξουργεῖον. -*sticker, m.* (-s, *pl.* —), ὁ σπρικοπλόκος, ὁ μεταξοπικιλτής. -*stickerel, f.* (—, *pl.* -en), ἡ πικιλσις μετάξης. -*stickerin, f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ποικίλτρια σπρικών. -*waaren, f. pl.* τὰ σπρικά, τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα. -*weber, m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑφάντης σπρικών, ὁ σπρικοδιαστής, ὁ σπρικοποιός. -*weberel, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἱστοურγία σπρικών· τὸ ἱστοურγεῖον σπρικών, τὸ σπρικοποιεῖον. -*weberstühl, m.* (-s, *pl.* -stühle), ἡ ὑφαντικὴ σπρικών, ὁ ἱστός σπρικοδιαστάου. -*wirker, m.* (-s, *pl.* —), ὁ σπρικοπλόκος, ὁ σπρικοδιαστής. -*wurm, m.* (-es, *pl.* -würmer), ὁ βόμβυξ, ὁ μεταξοσκώληξ, ὁ σήρ. -*zeug, n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σπρικόν, τὸ μετάξινον ὑφασμα. -*sucht, f.* (—), ἡ βομβυκοτροφία, ἡ σπρικομία [τὸ μεταξαργείδι]. -*suchthaus, n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ βομβυκοτροφεῖον.
Selbig, adj. μεταξώδης, σπρικόδης.
Selbe, f. (—, *pl.* -n), τὸ σιγημα, τὸ σιγημα, ὁ σάπων, τὸ σαπώνιον [τὸ σαποῦνι]. *parfümirte* —, τὸ μωσχόσαπνον. — *sieden, σαπνοποιεῖν mit — waschen, σαπωνίζω.*
Selbst, v. i. h. σαπωνίζω. —, *n.* (-s), ὁ σαπωνισμός, ἡ σαπώνισις [τὸ σαπονισμα]. -*artig, adj.* σαπνοειδής. -*asche, f.* (—), τὸ νίτρον. -*bäd, n.* (-es, *pl.* -bäder), τὸ σαπνοβλουτρον μετάξης. -*baum, m.* (-es, *pl.* -bäume), τὸ στρούθιον [ἡ σαπυνοόρις]. -*blase, f.* (—, *pl.* -n), ἡ σαπυνοαρτικὴ πομφόλυξ, ἡ φυσικὴ σάπωνος [ἡ

όφουσα]. *deine Hoffnungen ichts als -n*, αἱ ἐλπίδες σου ἄλλ' ἢ φῶσαι εἶναι, ἀπλαῖ λυγες εἶνε αἱ ἐλπίδες σου. *f.* (—), ἡ σημηκτρὶς γῆ [τὸ ὄχωμα]. *-kraut*, *n.* (—*es, pl. n*), φυτὸν, τὸ στρόβιον, τὸ φυτόν [τὸ σαπουνόχορτον, ἡ ὄρριζα, τὸ τσουένι, τὸ τσου-*-kugel*, *f.* (—, *pl. -n*), ὁ κος σαπωνίου, ἡ σαπωνό-*-lauge*, *f.* (—, *pl. -n*), τὸ ἡ σαπωνιάς [ἡ σαπουνάδα]. *m.* (—*s, pl. —*), ὁ σαπω-*;* [ὁ σαπουνάς]. *-sieder-
asche*, ἡ σαπωνιαρικὴ τέφρα. *-sie-
f.* (—, *pl. -en*), ἡ σαπω-*;* τὸ σαπωνοποιεῖον. *-sieder-
f.* (—, *pl. -n*), τὸ καυστικὸν *;* τὸ ἀσβεστόνερον σαπωνο-*-spiritus*, *m.* (—), τὸ σαπω-*;* οἰνόπνευμα. *-stein*, *m.* (—*s*), ὁ ὁ μύροχος (λίθος), ὁ *;* *-tafel*, *f.* (—, *pl. -n*), ἡ σαπωνίου, ἡ σαπωνιαρικὴ ἡ πλάκα σαποῦνι. *-wasser*, τὸ σαπωνιαρικὸν ὕδωρ, ἡ ἴς [τὸ σαπουνόνερον]. *-zapf-
n.* (—*s, pl. —*), ἡ βάλανος, σθεμα, ἡ στροβίλη, τὸ ὑπό- [τὸ ποθετόν, τὸ φτόλι]. *Je-
im ein — setzen*, βαλανίζω

adj. σαπωνοειδής.

ſj. σαπωνώδης, σαπωνιαρκός. *v. t. h.* διασταλάσσω, σακκε-
τουρόνω], *s.* Seihen.

n. (—*s, pl. —*), ἡ καταπειρα-
ἡ βολίς [τὸ σκανδάλι, τὸ *λι*]. ἡ κλεψύδρα, τὸ ὕρο-
—, *adj.* κάθετος. *-herd*, *s, pl. -e*), ἡ διακαθαρικὴ *;* *-hütte*, *f.* (—, *pl. -n*), τὸ *;* στήριον μετάλλων. *-n, v. t. h.* *;* κίρω (μέταλλον). *-schacht*, *s, pl. -e*), ἡ κάθετος σήραξ. *f.* (—, *pl. -en*), ἡ διακάθα-
πάλλον).

(—, *pl. -n*), τὸ ἡθητήριον, *;* ἰς [τὸ στραγγιστήρι, τὸ σου-

ρωτήρι]. *-n, v. t. h.* διηθέω, δι-
λιζω [στραγγίζω, σουρόνω]. —, *n.* (—*s*), ἡ διηθήσις, ὁ διωλισμός [τὸ *;* σουρωμα, τὸ στραγγισμα]. *-kasten*, *m.* (—*s, pl. —*), ὁ τρητός ἡθητήρ, ὁ τρυπητήρ, τὸ ἡθητήριον (κιβώ-
τιον). *-korb*, *m.* (—*es, pl. -körbe*), ὁ διωλιστήριος κάλαθος. *-r, m.* (—*s, pl. —*), ὁ ἡθμός, τὸ ἡθητήριον [τὸ σουρωτήρι]. *-sack*, *m.* (—*es, pl. -säcke*), ὁ ἡθητήριος σάκκος, τὸ σακ-
κελιστήριον [ἡ τσαντήλα, τὸ στραγι-
μιστήρι, τὸ σουρωτήρι]. *-trichter*, *m.* (—*s, pl. —*), ἡ ἡθητήριος χώνη. *-tüch*, *n.* (—*es, pl. -tücher*), τὸ σακ-
κελιστήριον, τὸ ἡθητήριον [ἡ τσαν-
τήλα, τὸ σουρόπανον].

Sell, *n.* (—*es, pl. -e*), τὸ σχοινίον [τὸ *;* σκοινί]. *auf dem -e tanzen*, βαίνω *;* ἐπὶ τοῦ κάλω, πεταυρίζω, σχοινο-
βατέω.

Selfchen, *n.* (—*s, pl. —*), τὸ σχοινά-
κιον.

Seller, *m.* (—*s, pl. —*), ὁ σχοινοπλό-
κος, ὁ σχοινί(ο)στροφός. *-arbeit*, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ σχοινοπλοκία. *-bahn*, *f.* (—, *pl. -en*), τὸ σχοινο-
πλοκίον, ἡ σχοινιαία. *-garn*, *n.* (—*es*), τὸ σπαρτίον, ὁ βρόχος [ὁ *;* σπάγγος]. *-handwerk*, *n.* (—*es*), ἡ *;* σχοινοπλοκία. *-meister*, *m.* (—*s, pl. —*), ὁ σχοινοπλόκος τεχνίτης. *-rad*, *n.* (—*es, pl. -räder*), τὸ σχοινοπλο-
κικὸν στροφεῖον, ὁ τροχός [τὸ ῥο-
δάνι] σχοινοπλόκου. *-waare*, *f.* (—, *pl. -n*), τὸ σχοινοπλοκικὸν τεχνούρ-
γημα, τὸ σχοινούργημα.

Selftanz, *m.* (—*es, pl. -tänze*), *-tanzen*, *n.* (—*s*), ἡ σχοινοβατία, ἡ σχοινο-
δρομία, ὁ πεταυρισμός. *-tänzer*, *m.* (—*s, pl. —*), ὁ σχοινοβάτης, ὁ σχοι-
νοδόμος, ὁ πεταυριστής. *-tänzerisch*, *adj.* σχοινοβατικός. *-werk*, *n.* (—*es, pl. -e*), τὸ σχοινούργημα· τὸ *;* ἀπάρτισμα σχοινίων, ἡ πανσχοινία.

Seim, *m.* (—*es, pl. -e*), ὁ χυμός, ὁ *;* μελιτήριος χυμός· τὸ αὐτόρρυτον *;* μέλι.

Selfm-en, v. t. h. καθαρίζω, διακαθαίρω *;* (μέλι). *-licht*, *adj.* χυμώδης.

Sein, sei'ne, sein, *πρῶτ.* του, αὐτοῦ, ἑαυτοῦ· (ὁ) ἰδικός του, (ἡ) ἰδική του, (τὸ) ἰδικόν του. — Vater, ὁ πατήρ του. — e Kinder, τὰ τέκνα του. mit —en Verwandten, μετὰ τῶν συγγενῶν του, μετὰ τῶν ἑαυτοῦ συγγενῶν, μετὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ. das ist —, αὐτὸ εἶνε ἰδικόν του. — Hut nicht der meine, ὁ ἑαυτοῦ πῖλος οὐχὶ δὲ ὁ ἐμός, ὁ ἰδικός του πῖλος οὐχὶ ὁ ἰδικός μου. der, die, das —e, ὁ ἰδικός του, ἡ ἰδική του, τὸ ἰδικόν του. das ist —e eigene Schuld, αὐτὸ εἶνε ἰδικόν του σφάλμα. er thut das —e, πράττει τὸ κατ' αὐτόν, κάμνει δ τι δύναται, κάμνει τὸ χρέος του. die —en, οἱ ἰδικοί του, οἱ περὶ αὐτόν, ἡ παραία του. Gott erbarne —, ὁ θεός νά τὸν ἐλεήσῃ. Πλεως εἶη ὁ θεός αὐτῶ.

Sein, v. s. *ἰρ.* s. εἶμαι ὑπάρχω (ich war, ἦμην· ich bin gewesen, ἦμην, ἐρηματίσα, ἔχω χρηματίσαι· ich war gewesen, ἦμην ἦδη, εἶχον χρηματίσαι· ich werde —, θὰ εἶμαι, θέλω εἶσθαι· ich werde gewesen —, θὰ εἶμαι ἦδη, θὰ ἔχω χρηματίσαι· ich sei, εἶμαι δῆθεν). er wird da —, θὰ εἶνε ἐκεῖ. sie ist eine Griechin, εἶνε Ἑλληνίς. es ist kalt, εἶνε ψύχος. es ist ein Gott, ὑπάρχει θεός. ich denke, mithin bin ich, οὐκέτιτομαι, ἀρα ὑπάρχω. nicht mehr —, δὲν ὑπάρχω πλέον. das kann (nicht) —, αὐτὸ (δὲν) εἶνε δυνατόν. lass das —, ἄφες αὐτά ἡσώχασον. hungrig, durstig —, πεινάω, διψῶ. bange —, φοβέομαι. schläfrig —, νυστάζω. es ist mir kalt, κρυθῶν, αἰθάνομαι ψύχος [ἐργῶν]. es ist windig, φυσᾷ ἄνεμος. es ist gutes, schlechtes Wetter, εἶνε καλός, κακός καιρός. es ist mir lieb, μοι εἶνε εὐάρεστον. es ist mir unwohl, ἀδιαθετώ, εἶμαι κακοδιάθετος. es ist besser, εἶνε καλλίτερον, προτιμότερον. der Eine ist nicht besser als der Andere,

ὁ εἷς εἶνε ὁμοίος τῶ ἑτέρῳ [πάρε τὸν ἕνα κτῶπα τὸν ἄλλον]. was ist dir? τί ἔχεις; τί ἐπαθεῖς; wie ist Ihnen? πῶς ἔχετε; πῶς διάκεισθε; hier ist gut leben, ἐνταῦθα εἶνε ὁ βίος εὐάρεστος. hier ist gut —, ἰδῶ εἶνε εὐάρεστον μέρος. es ist mir als ob, μοι φαίνεται ὡς ἐάν [μοῦ εἶνε σάν νά]. es ist schon lange her, εἶνε πολὺς καιρός ἦδη [εἶνε καιρός καὶ ζαμάνια]. dagegen ist nichts zu sagen, δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης. es ist nichts zu thun, οὐδὲν ὑπάρχει τὸ πρακτέον. wie weit bist du mit deiner Arbeit? ποῦ τῆς ἐργασίας σου εὐρίσκεσαι τώρα; ἔως ποῦ ἔχει φθάσει ἡ ἐργασία σου; was soll das —? τί εἶν' αὐτά; τί τοῦτο δηλοῖ; ich weiss nicht wie ich daran bin, δὲν ἤξεύρω πῶς εὐρέσθην ἰδῶ. übel daran —, εὐρίσσομαι ἐν δεινῇ θύσει [ἀσχημη (κακῇ) τῇ ἐχω]. es sei, sei es, es mag —, ἔστω, ἄς εἶνε. es sei denn dass, ἐκτός ἐάν, ἐάν μή, ἐκτός καὶ νά. es sei nun dass ... oder dass, sei es dass ... oder dass, εἴτε ... εἴτε. dem sei wie es wolle, ὅπως ποτ' ἂν ᾦ, ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ὅπως δῆποτε. es ist nicht viel an ihm, εἶνε ἀνθρωπος ἀνευ πολλῆς ἀξίας [δὲν εἶνε τίποτ' ἀπὸ ὁ αὐτόν]. es ist nicht an dem, δὲν ἀληθεύει, δὲν ἔχει οὕτως. des Teufels —, κακοδαιμονιάω, ἔχω δαιμόνιον. des Todes —, ἀπόλωλα [εἶμαι χαμένος]. guter Hoffnung —, εἶμαι ἐγκυος. er glaubt etwas zu —, νομίζει ὅτι εἶν' τι, νομίζει ἑαυτὸν μέγα τι, ἐκάτι νομίζει ὅτι εἶνε. wenn es — kann, ἐάν εἶνε δυνατόν, εἰ δυνατόν, ἐάν γίνεται. nahe daran —, μάλ्लω ὅσον οὕτω [κοντεύω]. wohl —! εἰ σοι γένοιτο [μὲ ταῖς ὑγείαις σου]! —, n. (-s), τὸ εἶναι, τὸ ὑπάρχειν ἢ ὑπαρξίς. — oder nicht — das ist die Frage, περὶ ὑπαρξίως ἢ ἀνυπαρξίας πρόκειτ' ἐνταῦθα.

Seine, f. (—), ὁ Σηκοάνας, ὁ Σηκουανός (ποταμός).

Sein-erselst, adv. τὸ κατ' αὐτόν, τὸ καθ' ἑαυτὸν τὸ παρ' αὐτοῦ, ἐκ μέρους του. — schicken, ἀνταποστέλλω, ἀντιπέμπω. — grüssen, ἀντιχαιρετίζω. — antworten, ἀνταπαντάω. — etthalten, — etwögen, um — etwillen, *adv.* χάριν αὐτοῦ, πρὸς χάριν του, αὐτοῦ ἕνεκα, ἐξ αἰτίας του, δι' αὐτόν [γὰ τὸ χατῆρι του]. — *ige* (der, die, das), *prn.* ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ὁ ἰδικός του, ἡ ἰδική του, τὸ ἰδικόν του. *das* —, τὸ ἰδικόν του τὸ καθῆκόν του. *er hat das* —, ἔχει τὸ ἰδικόν του. *er thut das* —, πράττει τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον. *jeder muss das* — beitragen, ἕκαστος πρέπει νὰ συνεισφέρει τὸ ἑνὸν (ἐκ τῶν ἐνότων). *die* — *n*, οἱ ἰδικοί του, οἱ συγγενεῖς του οἱ περὶ αὐτόν (ἑαυτόν), ἡ παραία του.

Seit, prp. (μετὰ δεστικῆς), ἀπό, ἐκ. — langer Zeit, ἐκ πολλοῦ χρόνου, ἀπὸ πολλοῦ. — wann? ἀπὸ πότε; — alter Zeit, παλαιόθεν, ἀρχαίοθεν. — jener Zeit, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. — damals, ἐκ τότε, ἀπὸ τότε. — der Zeit wo, ἐξ ὅτου, ἀφ' ὅτου. — acht Tagen, ἀπὸ ὀκτῶ ἡμερῶν. — gestern, ἀπὸ χθές. — Menschengedenken, ἀφ' ὅτου ἐνθυμοῦνται οἱ ἄνθρωποι, ἐφ' ὅσον μνήμη ἀνθρώπων ἐφικνεῖται, ἀπ' αἰῶνος. —, *conj.* ἀφ' ὅτου. — sie gekommen sind, ἀφ' ὅτου ἦλθον. — *ab*, *adv.* πλαγίως. — *dem*, *conj.* ἀφ' ὅτου, ἐξ ὅτου [ἀπό-τα, ἀπόντε*]. —, *adv.* ἐκ τότε, ἔκτοτε, ἀπὸ τότε.

Seite, f. (—, *pl.* — *n*), ἡ πλευρά, τὸ πλευρόν [τὸ πλάγι, ἡ μεριά] τὸ μέρος. ἡ σελίς [τὸ καταβατόν]. *linke* —, τὰ ἀριστερά (die umgekehrte —), ἡ ἀνάστροφος πλευρά, τὸ ἔμπαλιν [ἡ ἀνάποδη μεριά]. *obere* —, τὰ ἄνω [ἡ ἀπάνω μεριά]. *untere* —, τὰ κάτω [ἡ κάτω μεριά]. *vordere* —, τὰ ἔμπροσθεν, τὰ πρόσθια [ἡ μπροστινὴ μεριά]. *die öst-*

liche, westliche —, ἡ ἀνατολική, δυτικὴ πλευρά, τὰ ἀνατολικά, τὸ δυτικά. *die drei* — *n* eines Dreiecks, αἱ τρεῖς πλευραὶ τριγώνου. *die gegenüber liegenden* — *n* eines Parallelogrammes, αἱ ἀπέναντι πλευραὶ παραλληλογράμμου. *die gute, schlechte* — eines Dinges, ἡ καλὴ, κακὴ ὄψις πράγματος. *auf* (nach) *dieser* —, πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. *von einer* —, ἐτέρωθεν. *von beiden* — *n* her, ἐκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν, ἐξ ἐκατέρων. *nach beiden* — *n* hin, ἀμφοτέρωσε, ἐκ-τέρωσε, ἐφ' ἐκάτερα. *von jeder* — *her*, ἐκασταχόθεν. *von allen* — *n* her, πανταχόθεν [ὀλοῦθεν]. *nach jeder* — *hin*, ἐκασταχόσε. *nach allen* — *n* hin, πανταχόσε, πανταχοῖ. *auf allen* — *n*, πανταχοῦ, παντοῦ. *auf keiner* —, οὐδαμοῦ [πούποτα, πουθενά (δέν)]. *von keiner* — *her*, οὐδαμόθεν. *nach keiner* — *hin*, οὐδαμόσε. *an der* —, *zur* —, εἰς τὰ πλάγια, πλησίον [δίπλα]. *an der* — *Jemandes gehen*, *Jemandem zur* — *gehen*, παρῖτομαί τινι, παρακολουθῶ τινά. *an seiner* — *haben*, *zur* — *haben*, ἔχω πλησίον μου ἔχω παραστάτην. *an der* — *Jemandes stehen*, *paristamai* τινι παραστατέω τινι. *auf die* — *legen*, *παρამερῖζω*, *παρεκτοπιζῶ*. *auf Jemandes* — *treten*, τάσσομαι εἰς τὸ μέρος τινός. *sich auf die faule* — *legen*, ἀποκλίνω ἐπὶ τὴν ὀνηγρίαν [τὸ ῥίγνω εἰς τὴν τεμπελίαν, τεμπελιάζω]. *auf der faulen* — *liegen*, *νωθρεύομαι* [τεμπελεύω, κοπροσकुλιάζω]. *sich auf die liederliche* — *legen*, ἐξολισθάνω, ἐκκυλλομαι εἰς φαυλότητα. *sich auf die* — *machen*, ὑπεχωρέω, ἀποχωρέω, ἀποσύρομαι. *bei* —, κατὰ μέρος [παράμερα]. *bei* — (auf die —) *treten*, ἐχωρέω, ὑπέικω, παραμερίζω. *bei* — (auf die —) *gehen*, ἀποπατέω, ἀφοδεύω, πηγαίνω εἰς χρεῖαν μου. *bei* — *nehmen*, λαμβάνω κατὰ μέρος.

bei — schaffen, bringen, παραμερίζω, ἀφαίρειν ἐκ τοῦ μέσου. bei — legen, βάλλω (θέτω) κατὰ μέρος. Scherz bei —! χωρὶς παιδιάς! ἀς ἀφήσωμεν τὰς ἀστειότητες [χωρὶς χωρατὰ]! von der —, ἐκ τοῦ μέρους· πλαγίως, πλαγιόθεν. von der — her, πλαγιόθεν, ἐκ πλαγίου. von der — ansehen, βλέπω λοξά [στραβοκυττάζω]. von -n Jemandes, ἐκ μέρους τινός, παρά τινος. von väterlicher, mütterlicher —, πρὸς πατρός, πρὸς μητρός, πατρόθεν, μητρόθεν. von meiner —, παρ' ἐμοῦ, ἐκ μέρους μου· τὸ ἐπ' ἐμοί, τὸ κατ' ἐμέ, ὡς πρὸς ἐμέ. Jemandem zur — stehen, παραστατέω τινί. auf der einen — ... auf der anderen —, ἕνθεν μὲν ... ἔνθεν δέ, τὰ μὲν ... τὰ δέ. sich von der guten — zeigen, δεικνύομαι ὑπὸ τὴν καλὴν ὄψιν. etwas von der guten — ansehen, ἀποβλέπω εἰς τὴν καλὴν ὄψιν τινός. Jedes Ding hat seine doppelte —, seine zwei -n, πᾶν πρᾶγμα ἔχει δύο ὄψεις. von der — malen, ζωγραφέω ἐκ πλαγίου, πλαγιογραφέω. auf seine — bringen, προσελκώω εἰς τὸ μέρος μου. nicht von der — gehen, δὲν ἀποχωρίζομαι. sich Jemandem an die — stellen, ἀντιπαραβάλλομαι πρὸς τινα. die Sache lässt sich von verschiedenen -n ansehen, τὸ πρᾶγμα παρέχει πολλὰς ὄψεις. Schmerzen in der — haben, ἔχω πλευρόπονον. Stiche in der — haben, ἔχω πλευρίτιδα [ἔχω σουβλιαὶς εἰς τὸ πλευρόν, σουβλίζομαι]. Seiten- (ἐν συνθέσει), πλάγιος, ἐκ πλαγίου [πλαγινός]. Seiten-abriss, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πλαγιογραφία, ἡ πλαγιπροσωπία, ἡ πλαγιωπία, ἡ κατατομή. -abtheilung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κατὰ σελίδας διαίρεσις. -allee, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ παράλληλος δενδροστοιχία. -ansicht, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πλαγία ἄποψις. -bewegung, *f.*

(-, *pl.* -en), ἡ πλαγία κίνησις. -bezeichnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σελιδογραφία, ἡ σελιδοποίησις. -billet, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ πλάγιον βλέμμα, τὸ λοξὸν βλέμμα. einen — auf Jemanden werfen, προσβλέπω τινα πλαγίως. -bret(t), *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ παραπλεύριον σάνδιον. -erde, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἐκ πλαγίου (ὁ πλάγιος) κληρονόμος. -erbschaft, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐκ πλαγίου κληρονομία. -fenster, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ πλάγιον παράθυρον. -flügel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ πλαγία πτέρυξ. -gang, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ἡ πλαγία στοά. -gebäude, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ παροικοδόμημα. -gewehr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ παρακρεμάμιον ὄπλον· τὸ ξίφος, ἡ μάχαιρα. -hieb, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐκ πλαγίου κτύπημα [ἡ διπλαριά, ἡ ἐστρεφτή, ἡ ἐνανάστροφη]. (*fig.*) ἡ πλαγία προσβολή, ὁ ὑπαινιγμός. -kanal, *m.* (-s, *pl.* -kanäle), ἡ παράλληλος διαρροή. -lang, *adj.* πολυσέλιδος, ἐκ πολλῶν σελίδων συγκείμενος. -lehre, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ παράπλευρον ἐπικλίτηρον. -linie, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πλαγία γραμμή. -löge, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πλάγιον θεωρεῖον. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ σειραφόρος ἵππος. -richtung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πλαγία διεύθυνσις. -riss, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πλαγιογραφία. -s, *adv.* ἐκ μέρους. -schlag, *m.* (-es, *pl.* -schläge), ἡ Seitenhieb. -schmerz, *m.* (-es, *pl.* -en), ὁ πλευρόπονος. -schnitt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πλαγία τομή. -schritt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐτροπή, τὸ λόξευμα [τὸ παραστράτσμα]. -sprung, *m.* (-es, *pl.* -sprünge), τὸ πρὸς τὰ πλάγια πηδημα, τὸ παραπήδημα. -stechen, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ πλευραλγία, ἡ πλευρωδυνία [ὁ πλευρίτης]. -stich, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πλευρικός νυγμός [ἡ σουβλιά εἰς τὰ πλευρά]. -stoss, *m.* (-es, *pl.* -stösse), ὁ ἐκ πλαγίου ὠθισμός· τὸ πλάγιον κτύπημα [ἡ διπλαριά]. -strasse, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ παρακειμένη δόδος. -stück,

, *pl. -e*), τὸ πλάγιον τμήμα ἄνωμα, τὸ πλευρόν, τὸ πλευροπέδιον (κρέατος). (*fig.*) τὸ ἄγχιον, τὸ ὁμοίμορφον [τὸ *s. Gegenstück. -theil, n. l. -e*), τὸ πλάγιον μέρος, τὸ *v. -ihür, f. (-, pl. -en)*, ἡ θύρα, ἡ παράθυρος [ἡ παρατὸ παραπόρτι]. *-verwandte, pl. -n*), ὁ πλάγιος συγγενής. *ndtschaft, f. (-, pl. -en)*, ἡ συγγένεια. *-wand, f. (-, pl. -e)*, ὁ πλάγιος τοίχος. *-weg, m. pl. -e*), ἡ παρακειμένη τὸ παράστρατον], *s. Nebeneinen — einschlagen, ἐκ-αι, ἐκκλίνω τῆς ὁδοῦ, λοξεύω* τρατίω, παραδρομίω]. -wen- f. (-, pl. -en)*, ἡ πρὸς τὰ ἄστροφῆ, ἡ ἐκτροπή, τὸ *a. -wind, m. (-es, pl. -e)*, ὁ ἄνεμος. *-zähl, f. (-, pl. -e)* ἀριθμὸς σελίδος. *-zimmer, pl. -n*), τὸ παρακειμενον ἰα. *-zweig, m. (-es, pl. -e)*, ἡ ἀβλάστημα. *adv. ἐκ τότε, ἔκτοτε, ἀπὸ ἀπτότε. -ig, adj. ὁ, ἡ, τὸ, ὅ, ἡ, τὸ τέως. ἰόριον ἐπιτακτικὸν), ἐκ, ἀπὸ μέρους, παρά. regie-, ἐκ μέρους τῆς κυβερνή- griechischer-, deutscher-, cher-, ἐκ μέρους τῶν Ἑλ- τῶν Γερμανῶν, τῶν Γούρκων. ... anderer-, ἔνθεν μὲν ἴθεν δέ, ἀφ' ἐνὸς μὲν ... ἴου δέ. ἰ, *adv.* πρὸς τὰ πλάγια. *f. (-, pl. -n)*, Ἰ. ἡ δια- ἰσα (γραμματῆ). *n. (-s, pl. -n)*, ὁ σίγλος, ὁ τὸ τριδραχμόν *s. Seckel. n. (-es, pl. -e)*, τὸ ἐκκρημα- ἰττωμα. ἡ ἀφοδος, ὁ ἀπό- ἰη χρεια, τὸ ἀναγκαῖον. *m. (-s, pl. -e)*, ὁ γραμμα- ἰ γραμματικὸς. τὸ γραφεῖον. ἰ, ὁ ὀφιοφάγος γυπογέρανός. *zr —, ὁ ὑπογραμματεύς.**

Sekretariät, n. (-s, pl. -e), ἡ γραμ- ματεία. *Sekrät-feger, m. (-s, pl. -n)*, ὁ καθα- ρτῆς ἀποπάτων, ὁ κοπροκαθαρθῆς. *-iön, f. (-, pl. -en)*, ἡ ἐκκρησις. *Sekt, m. (-es, pl. -e)*, ὁ σταφιτευταῖος οἶνος, ὁ σταφιδίτης, ὁ σιραῖος οἶνος. *Sekt'e, f. (-, pl. -n)*, τὸ θρησκευμα, ἡ αἵρεσις. *das Haupt einer —, ὁ αἵρεσιάρχης, ὁ αἵρεσιάρχος. Sektión, f. (-, pl. -en)*, ἡ ἀνατομή, ἡ αὐτοψία. τὸ τμήμα. ἡ ἐνωμοτία. *-schef, m. (-s, pl. -s)*, ὁ τμηματάρ- χης. ὁ ἐνωμοτάρχης. *Sektirer, m. (-s, pl. -n)*, ὁ αἵρεσιώ- τῆς, ὁ αἵρετιστής, ὁ αἵρετικός. *Sekt'er, m. (-s, pl. -iön)*, τὸ τμήμα κύκλου, ὁ τομεύς. *Sekun'da, f. (-)*, ἡ δευτέρα (ἡ προ- τελευταία) τάξις (σχολαίου)· τὸ δεύ- τερον ἀντίτυπον (συναλλαγματικῆς). *Sekundär'er, m. (-s, pl. -n)*, ὁ μαθη- τῆς τῆς δευτέρας (τῆς προτελευ- ταίας) τάξεως. *Sekundant', m. (-en, pl. -en)*, ὁ μάρτυς (μονομαχοῦντος). *Sekundär', adj.* δευτερεύων, δευτερουρ- γός. *Sekun'dawechsel, m. (-s, pl. -n)*, ἡ δευτέρα συναλλαγματικῆ. *Sekun'de, f. (-, pl. -n)*, τὸ δεύτερον λεπτόν, τὸ δευτερόλεπτον. *-mühr, f. (-, pl. -en)*, τὸ ὠρολόγιον δευ- τερολέπτων. *-zeiger, m. (-s, pl. -n)*, ὁ δείκτης τῶν δευτερολέπτων. *Sekundir'em, v. l. & i. h.* παραστατέω. δευτερεύω ἐπιμουσιῶ. παρίσταμαι μάρτυς (μονομαχοῦντος). *Sē'la! iñl.* ἀρκεῖ! ἀρκεῖ! [σχόλια! *Sē'lade, m. (-s, pl. -s)*, ὁ δύσερως ἐραστής. *Selban'der, prn.* δεύτερος αὐτός. *wir waren —, ἡμεθα δύο [ἡμαστε οἱ δύο μάς]. Sel'be, prn.* αὐτός, ἴσιος. *die -n Menschen, ai* αὐτοὶ (οἱ ἴσιοι) ἄν- θρωποι. *die — Grösse, τὸ αὐτὸ μέγεθος. zur -n Zeit, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, s. Derselbe. Sel'ber, s. Selbst.*

Selbige (der, die, das), *prim.* ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, ὁ ἴδιος, ἡ ἴδια, τὸ ἴδιον. —, s. Derselbe.

Selbst, *adv.* αὐτός, αὐτή, αὐτό, αὐτάτος, αὐτοπρόσωπος [ἀτός, ἀπατός*]. *ich* —, ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ ὁ ἴδιος [ἀτός μου, ἀπατός μου*]. *du* —, σὺ αὐτός, σὺ ὁ ἴδιος [ἀτός σου]. *er* —, αὐτός οὗτος, αὐτός ὁ ἴδιος [ἀτός του]. *an und für sich* —, καθ' ἑαυτὸν. *der Mensch an und für sich* —, ὁ ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν, ὁ αὐτοἄνθρωπος. *die Sache an und für sich* —, (τὸ πρᾶγμα) αὐτὸ καθ' ἑαυτό. — *wenn*, καὶ ἐάν ἐτι [μακάρι καὶ νά]. *von sich* —, ἀφ' ἑαυτοῦ, οἰκοθεν. *etwas von* — *thun*, ποίῳ τι αὐτογνωμόνως, αὐθορμητῶς. — *kommen*, ἔρχομαι ὁ ἴδιος, αὐτάτος, αὐτοπροσώπως. *zu sich* — *kommen*, συνέρχομαι εἰς ἑμαυτόν. *von* — *kommen*, ἔρχομαι αὐτόκλητος, αὐθόρμητος. *er ist die Bosheit* —, εἶνε ἡ κακία αὐτή, εἶνε αὐτόγρημα ἡ κακία. *sie ist die Tugend* —, εἶνε ἡ ἀρετὴ αὐτάτη, εἶνε αὐτὴ αὐτοτάτη ἡ ἀρετὴ. *von* — *entstanden*, *aus sich* — *geworden*, αὐτογενής, αὐτοφυής. *das versteht sich von* —, αὐτὸ νοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ, αὐτὸ ἐννοεῖται οἰκοθεν. — *ist der Mann*, εἰς ἑαυτὸν μόνον ἐπαναπαύου [καύμης του ἄπου δὲν ἔχει ἀνόχια νά ἔσση*].

Selbst- (ἐν συνθέσει) αὐτο-, ἴδιος.

Selbstachtung, *f.* (—), τὸ σέβας πρὸς ἑαυτόν, ὁ οἰκεῖος σεβασμός. — *anklage*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἴδια κατηγορία.

— *ansicht*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αὐτοψία.

Selbständig, s. Selbstständig.

Selbstarbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αὐτοργία τὸ αὐτοόργημα. — *arbeitend*, *adj.* αὐτοουργός, αὐτοόργητος. — *hefleckung*, *f.* (—), ὁ ἀναισιμὸς, ἡ μαλακία. — *treiben*, δέφομαι, δέφω ἑμαυτόν, μαλακίζομαι, ἀνανίω. — *beherrschend*, *adj.* ἐγκρατής, αὐτοκρατής, αὐτοκύριος. — *beherrschung*, *f.* (—), ἡ αὐτοκράτεια,

ἡ οἰκεια ἐγκράτεια, ἡ ἀταρχεα, ἡ ἐχεθυμία. — *bekanntnis*, *n.* (—, *pl.* -e), ἡ αὐθόρμητος ὁμολόγησις — *beschauung*, — *beirachtung*, *f.* (—), ἡ αὐτοθεώρησις, τὸ θεωρεῖν ἑαυτόν. — *betrug*, *m.* (—), τὸ ἐξαπατᾶν ἑαυτόν, ἡ ἀταπατή. — *beurtheilung*, *f.* (—), ἡ ἴδια ἐπιτιμια, τὸ κρίνειν ἑαυτόν, ἡ αὐτοκρισία. — *bewegung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀποκίνησις, ἡ αὐτόματος κίνησις. — *wanderung*, *f.* (—), τὸ θαυμάζων ἑαυτόν, ἡ αὐτοθαυμασία. — *bewußt*, *adj.* φρονηματώδης, αὐτογνώμων. — *bewusstsein*, *n.* (—), ἡ αὐτοσυναίσθησις, ἡ αὐτοσυνείδησις, ἡ ἴδια συναίσθησις, ἡ αὐτογνωμοσύνη. — *biographie*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αὐτοβιογραφία. — *eigen*, *adj.* ἴδιος ἑαυτοῦ. — *enteilung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αὐτοχειρία, ἡ αὐτοκτονία. — *entsägung*, *f.* (—), ἡ ἀταπάρρησις. — *entsündung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αὐτόματος ἀνάφλεξις. — *erfahrung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἴδια πείρα, τὸ πείρειν. — *erhaltung*, *f.* (—), ἡ ἴδια συντήρησις, ἡ αὐτοσυντήρησις. — *erkennntnis*, *f.* (—), τὸ γινῶθαι ἑαυτόν, ἡ οἰκεια γνώρισις, ἡ αὐτογνωσία. — *erwählt*, *adj.* αὐθαίρετος, αὐτὸς ἑαυτόν ἐκλέξας, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκλεχθείς. — *erwerben*, *adj.* αὐτόκτητος. — *gefällig*, *adj.* αὐτάρεσκος. — *gefälligkeit*, *f.* (—), τὸ αὐτάρεσκον, ἡ αὐταρέσκεια. — *gefühl*, *n.* (—, *pl.* -e), ἡ ἴδια συναίσθησις, τὸ ἴδιον αἶσθημα, ἡ αὐτοσυναίσθησις. — *gelehrt*, *adj.* αὐτοδιδάκτος, αὐτομαθής. — *gemacht*, *adj.* αὐτοόργητος, αὐτοργότευκτος, αὐτοποίητος. — *genügend*. — *genügsam*, *adj.* αὐτάρκης. — *genügsamkeit*, *f.* (—), ἡ αὐτάρκεια. — *gerichtet*, *adj.* αὐτόκριτος. — *geschrieben*, *adj.* αὐτόγραφος, ἰδιόγραφος. s. **Eigenhändig**. — *gespräch*, *n.* (—, *pl.* -e), ὁ πρὸς ἑαυτὸν διάλογος, ἡ ἰδιολογία, ἡ μονολογία. — *gegenständnis*, *n.* (—, *pl.* -e), ἡ οἰκειοθελὴς ὁμολόγησις. — *gewachsen*, *adj.* αὐτοφυής, αὐτόφυτος. — *herrschaft*, *f.* (—), ἡ

ἀτεια, ἡ αὐταρχία, s. Σελβτ-
 ρσχυung. -herrschen, n. (-s),
 οὐκράτεια ἢ αὐτεπιτακτικὴ
 hend, *adj.* αὐτοκρατής. -herr-
 m. (*adj.*, *pl.* —), ὁ αὐτοκρά-
 τὴς αὐτάρχης, ὁ αὐταρχός, ὁ
 ἀρχτὴς. — sein, αὐταρχέω,
 ατορεύω. -herrscherin, *f.* (—,
 n), ἡ αὐτοκράτειρα, ἡ αὐτο-
 ρα. -hilfe, -hülfe, *f.* (—), ἡ
 ἤθεια. -hörend, *adj.* αὐτή-
 ρισχ, *adj.* φιλαυτός. -käufer,
pl. —), ὁ αὐτωντητής. -laut,
 s, *pl.* -e), -lauter, *m.* (-s,
 τὸ φωνήεν. -lernen, n. (-s),
 ρμάθεια. -liebe, *f.* (—), ἡ
 ἰα, ἡ ἰδιοτέλεια, ὁ ἐγωισμός.
 i. (-es), ἡ περιαιτολογία, ἡ
 ; αὐτοῦ. -mord, *m.* (-es, *pl.*
 αὐτοχειρία. -mörder, *m.* (-s,
), ὁ αὐτόχειρ, ὁ αὐτοκτόνος,
 θάνατος. -peiniger, *m.* (-s,
), ὁ βασανίζων αὐτόν. -prü-
 f. (—, *pl.* -en), ἡ ἰδία ἐξ-
 eine — anstellen, ἐξετάζω
 v. -rache, *f.* (—), ἡ αὐτο-
 πος ἐκδίκησις. -redend, *adj.*
 υνος, αὐτόδηλος. die Sache
 , αὐτὸ τὸ πρᾶγμα βοᾷ.
 ung, *f.* (—), ἡ ἰδιοπρόσωπος,
 ρις. -sehen, n. (-s), ἡ αὐτο-
) ἰδίοις ὀμμασι κατάβλεψις.
 d, *adj.* αὐτόπτης. -ständig,
 ὑποτελής, ἀτεξούσιος, αὐτο-
 ανεξάρτητος, αὐθιπόστα-
 ὑθύπαρκτος. ein -er Staat,
 ἰπολις, ἡ αὐτόνομος (ἡ αὐτο-
 πολιτεία. — handeln, αὐ-
 έω, ἐνεργέω ανεξαρτήτως.
 gkeit, *f.* (—), ἡ αὐτοτέλεια,
 ξουσιότης. — eines Staates,
 ονομία πολιτείας. -sucht, *f.*
 ἡ φιλαυτία, ὁ ἐγωισμός, ἡ
 εια. -süchtig, *adj.* φιλαυτός,
 ἡς. -süchtige, *m.* (-n, *pl.* -n),
 αὐτός, ὁ ἐγωιστής. -täu-
 , *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αὐτα-
 in einer — befangen sein,
 ἡ ἐμαυτὸν ἐξαπατώμενον,
 ρμαι ἐν αὐταπάτη. -thätig,

adj. αὐτοουργός, αὐτενεργός. -thätig-
 keit, *f.* (—), ἡ αὐτοουργία. -tönnend,
adj. αὐτόφωνος. -überwindung, *f.*
 (—), ἡ κατίσχυσις αὐτοῦ, ἡ ἐγκρά-
 τεια. -unterricht, *m.* (-es), ἡ αὐτο-
 μάθεια. -verachtung, *f.* (—), ἡ κατα-
 φρόνησις αὐτοῦ. -vergessenheit, *f.*
 (—), ἡ λήθη αὐτοῦ, τὸ λησμονεῖν
 αὐτόν. -verkäufer, *m.* (-s, *pl.* —),
 ὁ αὐτοπώλης. -verlög, *m.* (-es), ἡ
 ἰδία δαπάνη ἐκδοσις, ἡ αὐτοδάπα-
 νος ἐκδοσις. -verleugnung, *f.* (—),
 ἡ αὐταπάρνησις. -verständlich, *adj.*
 αὐθιμολογούμενος, ἀφ' αὐτοῦ νοού-
 μενος, αὐτόδηλος, αὐτονόητος. das
 ist —, αὐτὸ (ἐν)νοεῖται ἀφ' αὐτοῦ,
 τοῦτο ἐννοεῖται οὐκ ἔχον [αὐτὸ εἶνε
 κοντὰ εἰς τὸν νοῦν]. -vertheidigung,
f. (—, *pl.* -en), ἡ ὑπεράσπισις αὐτοῦ,
 ἡ ἰδία ἀμυνα. -vertrauen, n.
 (-s), ἡ αὐτοπεποιθήσις, ἡ εἰς αὐ-
 τὸν πεποιθήσις. ein Mann von
 starkem —, ὁ φρονηματίας. -wach-
 send, *adj.* αὐτοφυής, αὐτόφυτος.
 -wähl, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἰδία ἐκ-
 λογή, ἡ ἀθαιρεσία. -zufrieden, *adj.*
 αὐτάρχης αὐτάρεστος. — sein,
 ἀρκέομαι εἰς ἐμαυτόν [εἶμαι εὐ-
 χαριστήμενος μετ' αὐτόν μου].
 -zufriedenheit, *f.* (—), ἡ αὐτάρχεια
 ἢ αὐταρέσχεια. -sünder, *m.* (-s, *pl.*
 —), τὸ αὐτόπυρον, τὸ πυροφόρον.
 Selektia, *f.* (—), ἡ κατ' ἐκλογὴν αὐλ-
 λογία. ἡ ἀνωτάτη τάξις (γυμνασίου).
 Selern, n. (-s), στοιχεῖον χημικόν, τὸ
 σελήνιον. -il, *m.* (-s), ὁ σεληνί-
 της (λίθος). —, *m.* (-en, *pl.* -en),
 ὁ σεληνίτης, ὁ κάτοικος τῆς σελή-
 νης. -fälsch, *adj.* σεληνιτικός.
 -ographie, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σελη-
 νογραφία. -säure, *f.* (—), τὸ σελη-
 νιδόν ὕδρ.
 Sellig, *adj.* μακάριος· ὀλιβιος, εὐδαί-
 μων. μακαρίτης, -ίτις [συχωρημένος].
 — sind die reines Herzens sind,
 μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν.
 der Glaube macht —, μακάριοι οἱ
 πιστεύοντες. — machen, sprechen,
 μακαριωνυμέω, μακαριοποιέω. —
 schätzen, preisen, μακαρίζω. Gott

- habe ihn — ὁ θεὸς νὰ τὸν μακαρίσῃ! (*fam.*) er ist ganz —, εἶνε περιχαρής, ὑπερχαρής. mein —er Vater, ὁ μακαρίτης πατήρ μου. seine —e Tante, ἡ μακαρίτις θεία του. —en Angedenkens, ἐν μακαρία τῇ λήξει (τῇ μνήμῃ). die Gefilde der —en, τὰ Ἠλύσια πεδία. —keit, *f.* (—), ἡ μακαριότης, ἡ μακαρία, ἡ ὀβλιότης, ἡ εὐδαιμονία. —machend, *adj.* μακαριώνυμος, μακαριοποιός. —macher, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μακαριοποιός. —sprechung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μακαριοποίησις, ἡ μακαριωνυμία.
- Sel'lerie, *m.* (—s), τὸ σέλινον. —salat, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ σελινοσαλάτα. —suppe, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ σελινόζωμος, ὁ ζωμός σελίνων. —wursel, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ σελινόρριζα.
- Sel'ten, *adj.* σπάνιος. —, *adv.* σπανίως, σπανιάκις. sich — sehen lassen, σπανίως φαίνομαι. —hell, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ σπανιότης, ἡ σπάνη, ἡ σπάνια· τὸ σπάνιον πρᾶγμα. das ist bei ihm eine —, σπανίως ποιεῖ τοιοῦτό τι.
- Sel'sam, *adj.* ἀσυνήθης, ἀλλόκοτος, παράδοξος, παράξενος. —keit, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παραξενία, ἡ παραδοξία, τὸ ἀλλόκοτον [ἡ παραξενιά].
- Sem'e ster, *n.* (—s, *pl.* —), ὁ ἐξάμηνος (χρόνος), τὸ ἐξάμηνον, ἡ ἐξάμηνια.
- Semikō'lon, *n.* (—s, *pl.* —la), ἡ μέση στιγμή, τὸ ἡμίκωλον, ἡ ἄνω στιγμή, ἡ ἄνω τελεία.
- Seminař, *n.* (—s, *pl.* —e & —len), τὸ φροντιστήριον. τὸ διδασκαλεῖον· ἡ ἱερατικὴ σχολή. —direktor, *m.* (—s, *pl.* —toren), ὁ διευθυντὴς διδασκαλείου. —ist', *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ σπουδαστὴς διδασκαλείου. —lehrer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ καθηγητὴς διδασκαλείου.
- Semio'lik, *f.* (—), ἡ σημειωτική· ἡ ἱατρικὴ σημειολογία (ὁ ἕκ τινων φαινομένων σημείων συμπερασμὸς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σώματος).
- Sem'i't-en, *m.* *pl.* ὀ Σημίται. —isch, *adj.* σημιτικός.
- Sem'mel, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ σμιμαλιότης (ἄρτος), ὁ γυρίτης, τὸ λευκὸν ἄρτιδιον. —mehl, *n.* (—s), ἡ σμιμαλικ, ἡ γύρις [τὸ σμιμαλάκι, τὸ σμιμαλάκι]. —schnitt, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ τμηματικὸν σμιμαλιῶν. —weis, *m.* (—es), τὸ φώραμα (ἡ ζύμη) σμιμαλιῶν.
- Senäl', *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ γερουσία· ἡ σύγκλητος. akademischer —, ἡ ἀκαδημαϊκὴ σύγκλητος. —er, *m.* (—s, *pl.* —toren), ὁ γερουσιαστὴς ὁ σύγκλητικός. —öfisch, *adj.* γερουσιαστικὸς σύγκλητικός. —abschluss, *m.* (—es, *pl.* —schlüsse), τὸ πηγάσμα τῆς γερουσίας, τὸ προβούλευμα· τὸ δόγμα τῆς συγκλήτου.
- Send'bote, *m.* (—n, *pl.* —n), ὁ συνοδικὸς ἀγγελιαφόρος, ὁ ἑκτακτος ἀπεσταμένος. —brief, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ μεταπεμπομένη ἐπιστολή, τὸ ἐγκύκλιον γράμμα.
- Send'en, *v. i. ἰ. h.* πέμπω, στέλλω [στέλλω, μπέμπω]· ἐξαποστέλλω, ἐκπέμπω.
- Send'er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀποστολεὺς, ὁ ἐξαποστολεὺς.
- Send'schreiben, *n.* (—s, *pl.* —), ἡ μεταπεμπομένη ἐπιστολή, τὸ ἐγκύκλιον γράμμα. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀποστολή, ἡ πέμψις· τὸ ἀποσταλεῖν, τὸ πεμφθῆναι.
- Sen'esblätter, *n. pl.* τὰ φύλλα κολοκύτας.
- Senf, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ σίναπι [τὸ σινάπι]· τὸ ἀρτυτὸν νάπτω, τὸ λαφόνιον [ἡ μουστάρδα]. von —, σινάπινος. (*fig. fam.*) einen langen — über etwas machen, εἰς μάτην μακρολογεῖω περὶ τινος. seinen — auch dazu geben, λέγω καὶ ἐγὼ τὸ ἰδικόν μου. Jeder gab auch seinen — dazu, ὁ εἰς ἕλεγε τὸ μακρὸν του καὶ ὁ ἄλλος τὸ κοντόν του.
- Senf'brühe, *f.* (—), τὸ ἔμβασμα νάπτω, τὸ ζώμευμα σινάπινος. —büchse, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ σιναποδοχείον [ἡ μουστάρδιέρα]. —korn, *n.* (—s, *pl.* —körner), ὁ σιναπόσπορος. —näpfchen, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ σιναποδοχείον

- [ή μουσταρδιέρα]. -öl, *n.* (-s), τὸ σιναπέλαιον. -pflaster, *n.* (-s, *pl.* —), -teig, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κατάπλασμα σινάπεως, ὁ σιναπιμός. -topf, *m.* (-es, *pl.* -töpfe), ἡ σιναποδόχη. -umschlag, *m.* (-es, *pl.* -schläge), ὁ σιναπιμός, τὸ κατάπλασμα σιναπιμοῦ.
- Sen gen**, *v. t. h.* ἀφρεύω, σταθεύω, καίω, καυσάλλω [καψάλλω, τσουδίλω]. — und brennen, κόπτω καὶ καίω, πυρπολέω. —, *v. t. h.* περικαίομαι, καίομαι ἀκροδιγῶς. —, *n.* (-s), ἡ καῖσις ἢ πυρπόλησις.
- Sen gerig**, *adj.* καυματώδης τὴν ὀσμῇ. — er Geruch, ἡ καυματώδης ὀσμὴ [ἡ τσουδέα*]. — riechen, ὄζω ἐμπυρεύματος [μυρίζω καῦλα, βγάνω τσουδέα*].
- Sen ior**, *m.* (-s, *pl.* -oren), ὁ πρεσβύτερος. -äl, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πρεσβυτεριον ἢ πρεσβυτερία.
- Sen k'bel**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ καταπειρατήρια, ἡ βολὴ [τὸ ακαντήλι]. mit dem — messen, βολίζω.
- Sen kel**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ μήρινθος, ἡ σειρίς [τὸ γαϊτάνι]. -sift, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πόρη [τὸ θηλυκωτήρι].
- Sen ken**, *v. t. h.* καταπιβάω [καταβάω] βυθίζω. μοσχεύω, καταβολεύω. in die Erde —, ἐνθάπτω εἰς τὴν γῆν. den Blick, die Stimme —, καταπιβάω τὸ βλέμμα, τὴν φωνήν. sich —, *v. r. h.* καταρρέπω, καθίζανω [κωλοκαθίζω, κοντοκαθίζω] βυθίζομαι. —, *n.* (-s), ἡ καταβίβασις. ἡ κάθεισι [τὸ κωλοκάθισμα, τὸ κοντοκάθισμα] ἢ βύθισις, *s.* Senkung.
- Sen ker**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ μόσχευμα, τὸ φύτευμα, ἡ ἐμβρογάς, ἡ καταβολάς [ἡ καταβολάδα].
- Sen k'garn**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μολυβόδετον δικτυον. —grube, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ λάκκος φυτεύματος. ὁ λάκκος, τὸ βάραθρον [ἡ καταβόθρα, ἡ καταβάρθα*]. —loch, *n.* (-es, *pl.* -löcher), *s.* Senkgrube. —löth, *s.* Sonkblei. —nädel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μήλη, ὁ καθετήρ [τὸ μήλι].
- rebe, *f.* (—, *pl.* -n), —reis, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ μόσχευμα, ἡ ἐμβρογάς [ἡ καταβολάδα]. —recht, *adj.* κάθετος. —, *adv.* καθίτως. —spindel, *f.* (—, *pl.* -n), *s.* Senkwage. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κάθεισις, ἡ κατακάθεισις, τὸ κατακάθισμα ἢ βύθισις. ἡ κλισίς, ἡ καταφέρια. —wage, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀραιόμετρον.
- Sen ne**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀγέλη. —, *m.* (-n, *pl.* -n), —r, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βουκόλος, ὁ βοτήρ [ὁ βούκολος*]. ὁ ποιμὴν (τῶν Ἀλλεπῶν). —reif, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ βουνομειον, τὸ βουφορβειον.
- Sen n'kütle**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ καλύβη βουκόλου.
- Sensäl**, *m.* (-s & -en, *pl.* -e & -en), ὁ μεσίτης, *s.* Makler.
- Sensarie**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεσιτεία τὸ δικαίωμα τῆς μεσιτείας.
- Sensatiōw**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπαίσθησις, ἡ αἰσθησις, ἡ ἐντύπωσις, ὁ κρότος.
- Sen se**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δρέπανον, τὸ θριαστήριον, ἡ ἄρη [τὸ δρεπάνι, τὸ δραπάνι, ἡ κόσσα]. —mann, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ δρεπανηφόρος (ὀπλίτης). (*fig.*) ὁ θάνατος. —nschmied, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δρεπανουργός. —nitze, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δρεπανηφόρος.
- Sensibel**, *adj.* εὐαίσθητος, αἰσθητικός, *s.* Empfindlich. —bilität, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εὐαίσθησις.
- Sensitiv**, *adj.* λίαν εὐαίσθητος, εὐεπαίσθητος [μυγιόγγικτος, ψιλομύτητες*]. —ität, *f.* (—), ἡ ἄκρα εὐαίσθησις [ἡ ψιλομύτησις*].
- Sensualismus**, *m.* (—), ὁ αἰσθητισμός (τὸ δόγμα καθ' ὃ ἅπαναι αἱ ιδέαι ἡμῶν προέρχονται ἐξ ἐντυπώσεων καὶ αἰσθήσεων). τὸ ἐπικούριον δόγμα, ἡ φιληδονία. —ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ αἰσθητιστής, ὁ ὀπαδὸς τοῦ αἰσθητισμοῦ. ὁ ἐπικούριος, ὁ φιλήδονος. —ität, *f.* (—), ἡ ἡδυσθένεια, ἡ φιληδονία.
- Sententios**, *adj.* γνωμολογικός, ἀποφθεγματικός.

Sentenz, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ γνωμικόν, τὸ ἀπόφθεγμα. ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις.
Sentimentäl, *adj.* αἰσθηματικὸς, αἰσθηματίας. -ität, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ αἰσθηματικότης, ἡ ἐμπάθεια.
Separät, *adj.* χωριστός, καχωρισμένος [ἐχωριστός, ἐξχωρός]. —, *adv.* ἴδια, κατ' ἴδιαν [χωριστά, ἐχωριστά, ἐξχωρα]. -eingang, *m.* (-s, *pl.* -gänge), ἡ ἰδιαίτερα εἰσοδος. -friede, *m.* (-ns), ἡ κατ' ἴδιαν (ἡ ἰδιαίτερα) εἰρήνη. -lös, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀποχώρισις, ἡ χωρίσις. -ismus, *m.* (—), ἡ περὶ τὴν θρησκείαν ἰδιοφροσύνη, ἡ ἐθελόθησκεία. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ περὶ τὴν θρησκείαν ἰδιόφρων, ὁ ἐθελόθησκός. -verhandlungen, *f. pl.* αἱ κατ' ἴδιαν διαπραγματεύσεις. -verträg, *m.* (-es, *pl.* -träge), ἡ ἰδιαίτερα (ἡ κατ' ἴδιαν) συνθήκη.
Separiren, *v. t. h.* ἀποχωρίζω, χωρίζω.
Serpia, *f.* (—), *s.* Tintenfisch.
September, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σептέμβριος [ὁ σεντέμβρης].
SepTIME, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπτάχορδον ὁ ἑβδομος τόνος.
Septuagésima, *f.* (—), ἡ κυριακὴ τοῦ ἀσώτου.
Septuaginta, *f.* (—), οἱ ἑβδομήκοντα ἢ μετάφρασις τῶν ἑβδομήκοντα.
Sequester, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ μεσέγγυον, τὸ μεσεγγύημα, ἡ ὑπὸ τρίτου κατοχῇ διαφιλονικουμένου κτήματος. -ratlön, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεσεγγύσις. -riren, *v. t. h.* μεσεγγυῶμαι.
Seraik, *m. & n.* (-s), τὰ (σουλτανικά) ἀνάκτορα [τὸ σεράγιο].
Seraph, *m.* (-s, *pl.* -im), τὰ σεραφεῖμ.
Seraphisch, *adj.* παρόμοιος πρὸς σεραφεῖμ, σεραφικός, ἀγγελόμορφος.
Seraszier, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιστράτηγος [ὁ σερασιέρης].
Serbe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ Σέρβος.
Serblen, *n.* (-s), ἡ Σερβία.
Serbisch, *adj.* σερβικός.
Serenade, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ νυκτομέλεια, ἡ νυκτωδία [ἡ σερενάδα, ἡ πατινάδα] ἢ μουσφία, *s.* Ständchen.

Sergeant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ λοχίας.
Serrie, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σειρά (ἀριδμών).
Serriös, *adj.* σοβαρός, *s.* Ernst.
Serpenlin', -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὄφιτης (λίθος), ἡ ὄφιτις, ὁ ὄφιόλιθος.
Servelät wurst, *f. s.* Cervelatwurst.
Service, *n. s.* Servis.
Serviete, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χειρμακτρον [ἡ πετσέτα, ἡ σερβίετα]. -band, *n.* (-es, *pl.* -bänder), -ring, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ περιδεσμός, ὁ κρικός χειρομάκτρον.
Servil, *adj.* δουλικός, δουλοπρεπής, ἀνελεύθερος, δουλόφρων. -ismus, *m.* (—), -ität, *f.* (—), ἡ δουλοφροσύνη, ἡ ἀνελευθερίτης, ἡ ἀνελευθερία, ἡ ἀνδραποδωδία.
Serviren, *v. t. & i. h.* τραπέζοκομῆναι.
Servis, *n.* (-es), ἡ ὑπηρεσία, ἡ ἐπιτραπέζιος σκευή, τὸ ἐπιτραπέζωμα [τὸ σερβίτιο]. ἡ ἀποζημιωσις ἐπισταθμείας.
Servität, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δουλεία.
Real-Prädial-, ἡ πραγματικὴ δουλεία. **Personal-**, ἡ προσωπικὴ δουλεία.
Sesam, *n.* (-s), τὸ σήσαμον [τὸ σησάμι, τὸ σουσάμι]. von — bereitet, σησαμίνος. -ärlig, *adj.* σησαμοειδής, σησαμόδης. -bröt, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ σησαμίτης ἄρτος. -kraut, *n.* (-es, *pl.* -kräuter), ὁ σήσαμος, ἡ σησάμη, τὸ σήσαμον [ἡ σησαμά]. -küchen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σησαμίτης πλακοῦς, ὁ σησαμούς [ἡ σησαμόπητα]. kleiner —, τὸ σησαμόντιον. -öl, *n.* (-s), τὸ σησαμίνον ἔλαιον [τὸ σησαμόλαδον].
Ses sel, *m.* (-s, *pl.* —), φυτὸν, τὸ σέσση, ἡ σέσελις [τὸ λαφόκλαδον].
Ses sel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δίφρος, ὁ κλιτήρ, ἡ καθέκλα [τὸ θρονί, ἡ καρέκλα]. -macher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δίφροποιός, ὁ καθεκλοποιός. -tag, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δίφροφόρος.
Sesshaft, *adj.* ἐγκατεστημένος, ἐγκατοικός [ἀποκαταστημένος]. sich — niederlassen, ἀποκαθίσταμαι, ἐγκαθίσταμαι [ἀποκαταταίνομαι].

, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δικαστικὴ
διασπ.

, *m.* (—, *pl.* -e), Sester'sie,
, *pl.* -n), νόμισμα ῥωμαϊκόν
6,25 λεπτά, τὸ τριημιώβολον.

, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ποιά σύν-
τὸ εἶδος τῆς μελοποιίας.
, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ συν-
ιον στοιχειοθέτου.

, *v. t. h.* θέτω τοποθετέω,
v. καθίζω. συνθέτω, στοιχειο-

, etwas an seinen Platz —
τι εἰς τὴν θέσιν του, διευθετέω

en Stuhl an die Wand —
κετέω τὴν καθέκλαν πρὸς τὸν

v. das Kind auf den Stuhl
αθίζω τὸ παιδίον ἐπὶ τοῦ κα-

τος. das Glas an den Mund
ἄλλω τὸ ποτήριον εἰς τὸ στόμα

aufs Pferd —, ἐπικαθίζω,
βάζω ἐπὶ τοῦ ἵππου. auf den

Thron —, ἀποθέτω γαμαί. auf
Thron —, ἀναβιβάζω ἐπὶ τοῦ

υ, (ἐγ)καθίζω εἰς τὸν θρόνον.
Seite —, θέτω κατὰ μέρος,

καταθέτω παραγκωνίζω. über
Fluss —, διαπεραίω, δια-

ω, διακομίζω πέραν τοῦ ποτα-
ans Land —, ἀποβιβάζω εἰς

Strasse. (*fig.*) Jemanden auf
Strasse —, an die Luft —

ω, παραιτέω τινά εἰς τοὺς
υς, εἰς τὸ ὑπαιθρον. etwas an

luft —, ἐκθέτω τι εἰς τὸν ἀέρα.
indem den Stuhl vor die

θ —, ἀφίνω τινά ἔξω, παραι-
τινά εἰς τὸ μέσον' ἀποπέμπω

[τοῦ δίδω τὰ παπούτσια]. Je-
nden aufs Trockene —, καθίζω

ἐπὶ ξηροῦ [τὸν ἀφίνω 'ς τὴν
, τὸν ἀφίνω 'ς τὴ λάκκα].

i Reiter auf den Sand —,
ρίπτω ἵππία ἐκ τοῦ ἵππου.

indem das Messer an die
θ —, θέτω τὸ μαχαίριον εἰς

αμὸν νιός. Jemandem den
' zurecht —, σφρονίζω τινά

βάνω γνώσιν]. sich etwas in
Kopf —, ἐμβάλλω τι εἰς τὸν

μουν. Knöpfe an ein Kleid

—, προσθέτω κομβία εἰς φόρημα.

Jemandem Blutegel —, βελλίζω
τινά [τοῦ βάζω ἀβδέλλαις]. Jeman-

dem Schröpfkörper —, ἐπιθέτω τινί

σικύας, σικυάζω τινά [τοῦ βάζω
(τοῦ θέτω) βεντούζαις]. einen Ofen

—, προσθέτω ὑποκαύστραν, βάλλω
θερμάστραν. ein Denkmal —,

ἐγείρω μνημῖον. einen Grenz-
stein —, θέτω ὄριον [βάνω ἀστρα-

λίχι]. Bäume, Kartoffeln —,
φυτεύω δένδρα, γεώμηλα. eine

Zeile —, συνθέτω, στοιχειοθετέω
στίχον. in Haufen —, σωρεύω,

ἐπισωρεύω, συσσωρεύω [σωριάζω,
σωρουλιάζω*]. Jemanden über

etwas —, τάττω τινά ἐπὶ νιός,
καθιστάω τινά ἐπιστάτην (προϊστά-

μενον) τινός. Jemanden zum
Richter —, καθιστάω τινά κριτήν,

διορίζω τινά δικαστήν (über etwas,
τινός, περί νιός). ins Gefängnis

—, βάλλω εἰς τὴν φυλακὴν, φυλα-

κίζω. Jemanden — lassen, δι-
νεργέω τὴν φυλάκισιν νιός. Je-

manden in Freiheit, auf freien
Fuss —, ἀπελευθερῶ τινά, δίδω

τινί τὴν ἐλευθερίαν του. aufs Papier

—, ἀναγράφω [περνάω εἰς τὸ
χαρτί]. in ein Amt —, διορίζω εἰς

ὑποῦργημα. in Angst —, ἐκφοβέω,
τρομάσσω. in Verlegenheit —,

ἐμβάλλω εἰς ἀμηχανίαν. in Thätig-
keit —, βάλλω εἰς ἐνέργειαν. in

Erstaunen —, καταπλήττω, ἐκ-
πλήττω, καθιστάω εἰς ἐκπλήξιν. in

Stand —, τακτοποιῶ, διευθετέω
φέρω εἰς θέσιν. ausser Stand —,

καθιστάω ἀνίκανον. in den Stand
gesetzt sein, εὐρίσχομαι (εἶμαι) εἰς

θέσιν, δύναμαι. ins Werk —, βάλλω
εἰς πρᾶξιν, ἐκτελέω. in Bewegung

—, βάλλω (θέτω) εἰς κίνησιν. Alles
in Bewegung —, φέρω τὸ πᾶν

ἄνω κάτω. in Scene —, φέρω ἐπὶ
σκηνῆς. unter Wasser —, ἐμβάλλω

εἰς τὸ ὕδωρ. in Flammen —,
ἀναφλέγω, φλογίζω. ein Ziel,
Schranken —, θέτω τέρμα, βάλλω

ὄρια. in Unkosten —, (ὑπο-

βάλλω εἰς περιττὰ ἔξοδα. in Musik —, in Noten —, μελοποιέω, μουσοργέω. Geld an etwas —, καταναλισκω χρήματα εἰς τι. Geld auf eine Karte —, (ἐπι)θέτω (βάλλω) χρήματα ἐπὶ χαρτίου. Alles auf eine Karte —, θέτω τὰ πάντα ἐπὶ ἐνὸς χαρτίου. aufs Spiel —, διακυβεύω, ψηφοπαικτέω, παρακινδυνεύω, ἐκθέτω εἰς κίνδυνον. sein ganzes Vermögen daran —, παρακινδυνεύω (διακυβεύω) ὅλην μου τὴν περιουσίαν. sein Leben daran —, παρακινδυνεύω τὴν ζωὴν μου, βίησκοινδυνέω. eine Belohnung auf etwas —, τάττω (ὀρίζω) ἀμοιβὴν ἐπὶ τινος. einen Preis auf Jemandes Kopf —, ἐπικηρύττω τινὶ ἀργύριον, τάττω τιμὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τινος. seine Hoffnung auf etwas —, ἀναθέτω τὰς ἐλπίδας μου εἰς τι, ἔχω τὰ θάρρη μου εἰς τι*. zum Pfande —, παρακαταθέτω (βάλλω) τι ἐνέχυρον, ἐνεχυρ(ι)άζω τι. den Fall —, ὑποθέτω (πρὸς συγμῆν). gesetzt, θετικόν, ὑποθετικόν. gesetzten Falls, καθ' ὑπόθεσιν, λόγου χάριν. — wir den Fall, ἂς ὑποθέσωμεν, ὑποτεθεῖσθω, δεδόσθω. gesetztes Alter, ἡλικία καθεστηκυῖα [ἡλικία μεσόκοπη]. eine Zeit —, τάττω, ὀρίζω χρόνον. ins Geld —, μετατρέπω εἰς χρήματα. seine Kräfte an etwas —, ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου εἰς τι. seine Ehre in etwas —, θεωρῶ τι ζήτημα τῆς τιμῆς μου. in Gefahr —, ἐκθέτω εἰς κίνδυνον. ausser Gefahr —, ἐξάγω (διασώζω) ἐκ τοῦ κινδύνου. Jemanden zur Rede —, ἀνακρίνω τινά, ζητέω λόγον παρὰ τινος. — v. i. h. πηδάω [πετρουῖμαι, πετούμαι*]. über einen Graben —, πηδάω ὑπὲρ τάφρον, ὑπερηδάω, διαπηδάω τάφρον. es setzt Händel, ἀναφύεται ἔρις. sich —, v. r. h. καθίζω, καθίζομαι. καθίζάνω, κατακαθίζω, sich zu Pferde —, ἀναβαίνω ἐφ' ἵππου. (fig.) sich

aufs hohe Pferd —, ἀναπέτομαι ὀψηλά, ὑπερηψόμαι [ψηλοπύνομαι]. sich mit Jemandem in Verbindung —, συσχετίζομαι πρὸς τινα, συνάπτω σχέσεις μετὰ τινος. sich in den Besitz einer Sache —, λαμβάνω τι εἰς τὴν κατοχὴν μου, γίνομαι κύριός τινος. sich in Marsch —, ἐκπορεύομαι, ἐξορμῶμαι [παίρνω δρόμον]. sich in Bewegung —, τίθεμαι εἰς κίνησιν [ἐκινάω]. sich zur Ruhe —, σιγάζω, τρέπομαι ἐφ' ἡσυχίαν, ἡσυχάζω [σκολάζω*, σκολ(ν)άω]. sich zur Wehr —, τρέπομαι πρὸς ἄμυναν, ἀντιπαρατάσσομαι. sich auf flüchtigen Fuss —, ἐκφεύγω, δραπέτεύω. sich mit Jemandem auseinander —, συνανέομαι, ἐξηγῶμαι [ἐξδιακρίνομαι*] μετὰ τινος. sich in Unkosten —, ὑποβάλλομαι εἰς περιττὰ ἔξοδα. sich — lassen, κατασταλάζω, ἀφίνω πρὸς καταστάλαξιν. die Geschwulst setzt sich, τὸ οἰδημα συστάλλεται, ἐλαττοῦται [τὸ πρήξιμον μαζεύεται, τὸ πρήγμα ξερησεται*]. das Erdreich hat sich gesetzt, τὸ ἔδαφος καθίζησε, κατεκάθισε. —, n. (-s), τὸ θέτειν, ἢ θέσις. ἡ στοιχειοθέτης, ἢ τυποθέτης, ἢ στοιχειοθεσία ἢ συνθεσις ἢ μελοποιήσις, ἢ μουσοργία. — von Pflanzen, ἢ φύτευσις φυτῶν.

Se'izer, m. (-s, pl. —), ὁ στοιχειοθέτης, ὁ τυποθέτης. -föhler, s. Satzfehler. -löhn, m. (-s, pl. -löhne), ἡ ἀμοιβὴ στοιχειοθέτου, τὰ τυποθητικά.

Setz'-fehler, m. (-s, pl. —), τὸ τυπογραφικὸν σφάλμα. -häss, m. (-s, pl. -n), ὁ θῆλυς λαγωγός [ἡ λαγουδίνα*]. -holz, n. (-es, pl. -hölzer), ὁ ἐμβολεύς, ὁ φυτευτήρ [τὸ φυτευτήρι]. -kasten, m. (-s, pl. —), ἡ στοιχειοθήκη, ἡ τυποθήκη. -kunst, f. (—), ἡ μελοποιία, ἡ μουσοργία. ἡ στοιχειοθητική, ἡ στοιχειοθεσία, ἡ τυποθητική. -llag, m. (-s, pl. -e), τὸ φυτευτήριον, τὸ μό-

z, ἡ παρασπᾶς, ἡ παραφυᾶς
 ντάνι]. -gēbe, *f.* (—, *pl.* -n),
 ἰοχᾶς, τὸ μόσχευμα [ἢ κατα-
 ι]. -fels, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ
 πᾶς, ἡ παραφυᾶς, ὁ βλαστὸς
 c. -wäge, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ
 ἰον, ὁ διαβήτης [τὸ ἀλφάδι].
f. (—, *pl.* -en), ὁ καιρὸς τῆς
 πωσ. ὁ τοκετὸς τῶν λαγῶν.
f. (—, *pl.* -n), ἡ ἐπιδημικὴ
 τὸ ἐπιδήμιον νόσημα, ἡ ἐπι-
 [τὸ θανατικόν]. (*fig.*) τὸ
 πικὸν κακόν, ὁ λοιμὸς [ἢ
 ἴλα, ἢ πανοῦχλα].
 v. i. h. στενάζω, ἀναστενάζω.
 —, μέγα στενάζω. nach etwas
 ἰθὺς τι διακαῶς, στενάζω διὰ
 λακταρῶ]. über etwas —,
 περὶ τινος, θρηγνέω τι. —,
), τὸ στέναγμα, τὸ στενάζειν.
 —, ἀστένακτος, *adv.* ἀστενακτί.
m. (-s, *pl.* —), ὁ στεναγμὸς,
 ἰος, ὁ ἀναστεναγμὸς. — aus-
 n, ἀναπέμπω στεναγμούς.
 im, s. Sadebaum.
 s, *f.* *pl.* τὰ Κέμμενα ὄρη,
 ἰμενον ὄρος.
m. (-s), ἡ Ἰσπαλις.
 ma, *f.* (-mä), ἡ κυριακὴ τῆς
 ζω.
 : (—), ἡ ἔκρη (ἢ κατωτάτη)
 (γυμνασίου).
 ; *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μαθητὴς
 :της (τῆς κατωτάτης) τάξεως.
m. (-en, *pl.* -en), τὸ ἐξη-
 λοιρον (ἀστρονομικόν ἔργα-
 .
 gähne, *n.* *pl.* τὰ γεννητικὰ
 z, τὰ αἰδοῖα.
 Sein.
 πρόφερε Schäl), *m.* (-s, *pl.*
 τὸ περιβόλαιον, τὸ ἔγκυκλον,
 λιον [τὸ σάλι].
m. (-s, *pl.* -e), τὸ σελίνιον
 μα ἀγγλικόν = 1,25 δραχ.).
f. (—, *pl.* -n), ἡ σίβυλλα. wie
 — prophezeien, σιβυλλᾶνω.
 Isch, *adj.* σιβύλλειος, σιβυλλια-
 lie -en Bücher, αἱ σιβύλλειαι
 ; τὰ σιβύλλεια.

Sich, *prn.* ἐαυτόν, -ήν, -ό' ἐαυτοῖς,
 -αίς' ἐαυτούς, -άς, -ά. — waschen,
 νίπτομαι, πλύνομαι. — baden,
 λούομαι. — anziehen, ἐνδύομαι.
 — täuschen, ἀπατάωμαι, πλανῶμαι.
 — irren, λανθάνομαι. — freuen,
 χαίρω, »χαίρομαι«. zu — kommen,
 συνέρχομαι (εἰς ἑμαυτόν). an —,
 an und für —, αὐτὸς καθ' ἑαυτόν,
 αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, αὐτὸ καθ' ἑαυτό.
 die Sache an —, τὸ πρᾶγμα (αὐτὸ)
 καθ' ἑαυτό. an und für — be-
 trachtet, (αὐτὸ) καθ' ἑαυτό ἐξετα-
 ζόμενον. er redet von — selbst,
 ὁμιλεῖ περὶ ἑαυτοῦ, περιαιτολογεῖ.
 sie loben — selbst, ἐπαινοῦσιν
 ἀλλήλους, ἐπαινοῦσιν ἐαυτούς. das
 versteht — von selbst, αὐτὸ ἐν-
 νοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ, τοῦτο ἐννοεῖται
 οἰκοθεν.
 Sichel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δρέπανον
 [τὸ δρεπάνι, τὸ δραπάνι]. — des
 Mondes, ἡ μῆνη, ὁ μηνίσκος τῆς
 σελήνης· ἡ ἡμισέληνος. -förmig, *adj.*
 δρεπανοειδής, μηνιοειδής. -lasse, *f.*
 (—, *pl.* -n), τὸ δορυδρέπανον, τὸ
 λογχοδρέπανον. -schmied, *m.* (-es,
pl. -e), ὁ δρεπανουργός. -wägen,
m. (-s, *pl.* —), τὸ δρεπανηφόρον
 ἄρμα.
 Sicher, *adj.* ἀσφαλής, ἀκίνδυνος βέ-
 βαιος, θετικός. — vor etwas,
 ἀσφαλής πρὸς τι, κατὰ τινος. —
 sein, εἶμαι ἀσφαλής, βέβαιος. ganz
 —, ἀσφαλέστατος· βεβαιότατος. sich
 — wissen, ἀισθάνομαι ἑμαυτόν
 ἀσφαλῆ, βέβαιον. in diesem Orte
 ist es nicht —, ὁ τόπος οὗτος δὲν
 εἶνε ἀσφαλής. -es Geleite, συνο-
 δεῖα ἀσφαλής, φρουρὰ προπομπός.
 -er Weg, ὁδὸς ἀσφαλής, δρόμος
 ἀκίνδυνος. -e Nachricht, εἰδησις
 βεβαία. -er Beweis, ἀπόδειξις
 σαφής, ἀσφαλής. -er Bürge, ἔγγυθ-
 τής ἀξιόπιστος, ἀξιόχρεος. ich bin
 —, πέποιθα, εἶμαι βέβαιος· εἶμαι
 ἀσφαλής. ich bin meiner Sache
 —, εἶμαι βέβαιος περὶ τῶν ἰδίων
 πραγμάτων μου. vor mir sind Sie
 —, οὐδὲν ἔχετε νὰ φοβήσθε ἀπ'

ἐμοῦ. so viel ist —, τοσοῦτον εἶνε βέβαιον. von —er Hand, ἐκ μέρους ἀσφαλοῦς· ἐκ προσώπου ἐξοπίστου. er hat eine —e Hand, einen —en Stoss, ἔχει χεῖρα εὐστοχον, ἀτρεμή, στερεάν. vor ihm ist nichts —, οὐδὲν εἶνε ἀσφαλές ἀπὸ αὐτόν. —, *adv.* ἀσφαλῶς, ἀκινδύνως· βεβαίως, βέβαια [ἀσφαλτα*]. — *gehen*, βαδίζω ἀσφαλῶς, στερεῶς. sich — stellen, ἀσφαλίζομαι. ich kann mich — auf ihn verlassen, ἔχω πεποιθῆσαι εἰς αὐτόν. er wird — kommen, θὰ ἔλθῃ ἐξ ἄπαντος. — zu Werke *gehen*, προβαίνω ἐν πεποιθήσει εἰς τὸ ἔργον.

Sicherheit, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀσφάλεια· ἡ βεβαιότης. in —, mit —, ἀσφαλῶς· μετὰ βεβαιότητος. in — sein, εἶμαι ἐν ἀσφαλείᾳ. in — bringen, ἀσφαλίζω, ἐξασφαλίζω. öffentliche —, ἡ δημοσία ἀσφάλεια. — der Hand, ἡ εὐστοχία τῆς χειρὸς.

Sicherheits-ausschuss, *m.* (—es, *pl.* —schüsse), ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτροπὴ. —behörde, *f.* (—, *pl.* —n), αἱ ἀρχαὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἡ ἀστυνομία. —gefühl, *n.* (—s, *pl.* —e), τὸ αἰσθημα τῆς ἀσφαλείας· ἡ αὐτοπεποιθησις, ἡ πεποιθησις εἰς ἑαυτόν. —geleit, *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ προπομπὸς φρουρά. —klappe, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἀσφαλιστικὴ δικλίς. —lampe, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ ἀσφαλιστικὸς λύχνος. —mässregel, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ἀσφαλιστικὸν μέτρον. —treffen, λαμβάνω τὰ μέτρα μου. —pfand, *n.* (—es, *pl.* —pfänder), τὸ πρὸς ἀσφάλειαν ἐνέχυρον. —ventil, *n.* (—s, *pl.* —e), ἡ ἀσφαλιστικὴ δικλίς.

Sicher-lich, *adv.* βεβαίως, πάντως, ἐξ ἄπαντος [χωρὶς ἄλλο, δίγως ἄλλο, ἀσφαλτα*]. —n, *v. t. h.* ἀσφαλίζω, ἐξασφαλίζω (vor etwas, ἀπὸ τινος). —stellung, —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀσφάλισις, ἡ ἐξασφάλισις· ἡ ἀσφάλεια.

Sicht, *f.* (—), ἡ ὄψις· ἡ ἐμφάνισις. bei — zahlbar, ἐξαργυρωτός ἐπὶ

τῇ ἐμφανίσει. auf —, nach —, ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.

Sicht bar, *adj.* ὁρατός, θεατός· ὀφθαλμοφανής, καταφανής, προφανής, ἐναφής [βλεποφάνερος]. —er Weiss, ἐμφανῶς. —kelt, *f.* (—), τὸ ὁρατὸν, τὸ θεατὸν, ἡ ὁρατότης, ἡ ἐμφάνεια. —lich, *adv.* προφανῶς, ἀναφανδόν, ὀφθαλμοφανῶς [βλεποφάνερα].

Sicht en, *v. t. h.* κοσκινίζω [ἐκκοσινύζω]· ἐκκρίνω, ἀποχωρίζω, διαλέγω.

Sicht lich, *adj.* ὁρατός, ὀφθαλμοφανής, προφανής, φανερός.

Sicht ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ κοσκίνισις [τὸ ἐκκοσινισμα]· ἡ διάλεκξις, ἡ διαχώρισις.

Sicht wechsel, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ἐξαργυρωτά συναλλαγματικὴ.

Stelln -er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ Σικελιώτης, ὁ Σικελός. —erin, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ Σικελιώτις. —isch, *adj.* σικελικός, σικάνιος.

Stell en, *n.* (—s), ἡ Σικελία· ἡ Σικανία, ἡ Τρινακρία.

Stell rich, *adj.* ἀστρώιος, ἀστερικὸς.

Stel, *prn.* αὐτῆ· αὐτήν. αὐτοί, —ai, —á· αὐτοῦς, —ás, —á. ὑμεῖς, σεις, ἡ ὑμετέρα σεμνοπρέπεια, ἡ εὐγενεία σας, τοῦ λόγου σας. ὑμεῖς, σᾶς.

Stelb, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ κόσκινον. wie ein — durchlöchert, κοσκινηδὸν διατετρυπημένον, διάτρητος ὡς κόσκινον [κόσκινον, ξεπατωμένο καλάθι]. Wasser im —e tragen, φέρω ὕδωρ κοσκίνῳ, ἀντλήω εἰς τὸν τετρημένον πίθον.

Stelb -ähnlich, —ärtig, *adj.* κοσκινοειδής. —, *adv.* κοσκινηδόν. —höden, *m.* (—s, *pl.* —höden), ὁ πάτος κοσκίνου, τὸ δίχτυον.

Stel ben, *v. t. h.* κοσκινίζω, κοσκινεύω, διασήθω. —, *n.* (—s), ἡ κοσκίνισις, τὸ κοσκινισμα.

Stel ben, *adj.* ἐπτά. die Zahl —, ἡ ἐπτάς. — Finger dick, lang, ἐπταδάκτυλος τὸ πάχος, τὸ μήκος. Zeitraum von — Jahren, ἡ ἐπταετία. (*fam.*) seine — Sachen, τὰ κωλόπανά του, τὰ συγκαμώματά

του. —, *f.* (—), ἡ ἑπτὰς. eine böse —, τὸ διοστραμμένον γόνατον, ἡ μέγαιρα [ἡ στρίπλα, ἡ πανοῦκλα]. —blättrig, *adj.* ἑπτάφυλλος. —eck, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ ἑπτάγωνον. —eckig, *adj.* ἑπτάγωνος. —ellig, *adj.* ἑπτάπηγος. —erle, *adj.* ἑπτά εἰδῶν. auf — Weise, ἑπταῶς. —fach, —fältig, *adj.* ἑπταπλοῦς· ἑπταπλασίος. —, *adv.* ἑπταῶς, ἑπταχῆ. —füßig, *adj.* ἑπτάπους· ἑπτά ποδῶν. —gestirnt, *n.* (—es), τὸ ἑπτάστερον, αἱ πλειάδες [ἡ πούλεια, ἡ πειλιάδ']. —högelig, *adj.* ἑπτάλοφος. —hundert, *adj.* ἑπτακόσιοι. —hundertmal, *adv.* ἑπτακοσιοπλασίως. —hundertste, *adj.* ἑπτακοσιοστός. —jährig, *adj.* ἑπταετής, ἑπταετής. —er Zeitraum, ἡ ἑπταετία. —köpfig, *adj.* ἑπτακέφαλος. —mal, *adv.* ἑπτάκις [ἐπτά φοραίς]. —monatlich, *adj.* ἑπτάμηνος· ἑπταμηνιαῖος. —salzig, *adj.* ἑπτάχορδος. —schläfer, *m.* (—s, *pl.* —), ζῶον, ὁ ἐλειός. (*fam.*) ὁ βαροῦχειον ὕπνον κοιμώμενος· ὁ μακροῦπνος, ὁ ὑπναλός, ὁ ὑπνώδης [ὁ ὑπνίαρης, ὁ ὑπνομάχος*]. —sellig, *adj.* ἑπτάπλευρος. —stimmig, *adj.* ἑπτάφωνος. —stöckig, *adj.* ἑπτώροφος. —stündig, *adj.* ἑπτάωρος. —tägig, *adj.* ἑπταήμερος, ἑφθήμερος. —tausend, *adj.* ἑπτακισχίλιοι, ἑπτά χιλιάδες. —te, *adj.* ἑβδομος. den —n des Monats, τὴν ἑβδομῆν τοῦ μηνός. —tehalb, *adj.* ἕξ καὶ ἡμίσιος. —tel, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ ἑπταμόριον, τὸ ἑβδομον. —tens, *adv.* (τὸ) ἑβδομον, κατὰ ἑβδομον λόγον. —thörig, *adj.* ἑπτάπυλος. —thürmig, *adj.* ἑπτάπυρος. —tönig, *adj.* ἑπτάτονος, ἑπτάφωνος. —zähl, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἑπτάς. —zehn, *adj.* ἑπτακάδεκα, δεκαεπτά, *s.* Siebzehn.

Sieb'-förmig, adj. κοσκινοειδής. —händler, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ κοσκινοπώλης. —macher, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ κοσκινοποιός. —rand, *m.* (—es, *pl.* —ränder), ὁ κοσκινόγυρος, ἡ τηλία. —tüch, *n.* (—es, *pl.* —tücher), ὁ ἡθμός [τὸ στραγγιστήρι]. —wähnsäger, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ κοσκινόμαντις.

Sieb'sehn, adj. ἑπτακάδεκα, δεκαεπτά. —ellig, *adj.* ἑπτακαίδεκάπηγος. —füßig, *adj.* ἑπτακαίδεκάπους. —jährig, *adj.* ἑπτακαίδεκα(α)ετής, ἑπτακαίδεκαετής. —mal, *adv.* ἑπτακαίδεκάκις [δεκαεπτά φοραίς]. —tausend, *adj.* δεκαεπτά χιλιάδες. —te, *adj.* ἑπτακαίδεκατος, δέκατος ἑβδομος. am —n Tage, ἑπτακαίδεκαταῖος.

Sieb'sig, adj. ἑβδομηκοντα [ἑβδομηντα]. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἑβδομηκοντούτης. —jährig, *adj.* ἑβδομηκονταετής, ἑβδομηκοντούτης, —τούτις. —er Zeitraum, ἡ ἑβδομηκονταετία, ἡ ἑβδομηκονταετηρίς. —mal, *adv.* ἑβδομηκοντάκις [ἑβδομηντα φοραίς]. —ste, *adj.* ἑβδομηκοστός. —tausend, *adj.* ἑπτακισμῶριοι, ἑβδομηκοντα χιλιάδες.

Siech, adj. νοσηρός, καχεκτικός, ἀτροφος, ἀσθενικός, φθινώδης [κατασχεμένος*, μαρμαζισμένος, κακούρηξ*]. —heit, *n.* (—es), (*fig.*) ἡ μακρόνοσος κλίνη, ἡ μακρονοσία.

Siechen, v. i. h. ὑπονοσῶ, καχεκτέω, μακρονοσῶ, τήκομαι. —, *n.* (—s), ἡ καχεξία, ἡ νοσηρότης, ἡ μακρονοσία. —haus, *s.* Siechhaus.

Siech'-haus, n. (—es, *pl.* —häuser), τὸ νοσοκομεῖον. —thum, *n.* (—s), ἡ μακρονοσία, ἡ καχεξία, ἡ χρονία νόσος.

Sie'-de-grad, m. (—es, *pl.* —e), ὁ βαθμὸς ζέοντος ὕδατος. —hitze, *f.* (—), ἡ θερμokraσία ζέοντος ὕδατος, ἡ ζεστότης. —kessel, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ λέβης ἀναβράσεως, τὸ ἀναβραστήριον.

Sie'den, v. i. ir. h. βράζω, ζέω, ἀναβράζω. Zucker —, διακαθαίρω σάκχαρον. Salz —, ἀλατοπηγὴ [πῆζω ἄλατι]. Seife —, σαπυνοποιῶ. gesotten, ἀνάβραστος, βραστός. (weich)gesottene Eier, ψὰ ὕδαλία [αὐγά νερούλα, μελάτα]. —, *v. i. ir. h.* βράσσω, βράζω, ζέω. —, *n.* (—s), ἡ ἀνάβρασις, ὁ βρασμός, ὁ ἀναβρασμός.

Sie'-de-pfanne, f. (—, *pl.* —n), ὁ λέβης ἀλατοποιίας. —punkt, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ σημεῖον τῆς ἀναβράσεως ὕδατος.

Sieg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ νίκη. einen — davontragen, gewinnen, erhalten, νικάω νίκην, αἴρω νίκην. den — davontragend, νικηφόρος. zum — e führend, νικητικός, νικοποιός. den — verdienend, ἀξιό- νικος.

Sie gel, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ σφραγίς [ἡ βούλλα, ἡ βούλα]. das — auf et- was drücken, ἐπιβάλλω τὴν σφρα- γίδα ἐπὶ τι, ἐπισφραγίζω τι. das — öffnen, ἀνοίγω τὴν σφραγίδα, ἀπο- σφραγίζω. — der Wahrheit, der Verschwiegenheit, ἡ σφραγίς τῆς ἀληθείας, τῆς ἐγγυωθίας. -abdruck, *n.* (-es, *pl.* -drücke), τὸ σφράγισμα, ἡ σφραγίς, ὁ τύπος σφραγιδος. -be- währer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σφραγιδο- φύλαξ. -er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σφρα- γιστής. -erde, *f.* (-), ἡ σημαντρὶς γῆ, ἡ Λημνία σφραγίτις. -kapsel, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κόγχη, ἡ σφρα- γιδοθήκη. -kunde, *f.* (-), ἡ σφρα- γιστικὴ, ἡ σφραγιδογνωμοσύνη. -lack, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ σφραγιστικός (ὁ ἰσπανικός) κηρός [τὸ βουλλοκέρι]. -lackstange, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἔλα- σμα σφραγιστικοῦ κηροῦ. -n, *v. t. h.* σφραγίζω [βουλλώνω]. -n, *n.* (-s), ἡ σφράγις [τὸ βούλλωμα]. -presse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σφραγιστικὸν πίετρον, τὸ σφραγιστήριον. -ring, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ σφραγιστικός δακτύλιος, ὁ σφραγιστήρ. der — schneidet, gravirt, ὁ δακτυλιο- γλύφος. die Kunst — e zu graviren, ἡ δακτυλιολογία. -wachs, *n.* (-es), ὁ σφραγιστικός κηρός [τὸ βουλλοκέρι].

Sie gen, *v. i. h.* νικάω, αἴρω νίκην. über den Feind —, θριαμβεύω κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. -d, *adj.* νικῶν, νικητικός.

Sie ger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ νικητής. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ νικήτρια.

Sie ges-bericht, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀγγελία νίκης. -beute, *f.* (-, *pl.* -n), τὰ λάφυρα νίκης. -böte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀγγελιαφόρος τῆς νίκης. -denk- mäl, *n.* (-s, *pl.* -mäler), τὸ τρό- παιον. -feler, *f.* (-, *pl.* -n), -feler-

lichkeit, *f.* (-, *pl.* -en), -fest, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπινίκιος ἑορτή, τὰ ἐπινίκια, τὰ νικητήρια. -gespräche, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ ἐπινίκιος πομπή, ὁ θριαμβός. -geschrei, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐπὶ τῇ νίκῃ ἀλαλαγμός. -göttin, *f.* (-), ἡ (θεὰ) Νίκη. -held, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ νικηφόρος ἦρωας, ὁ τροπαιοῦχος. -krans, *m.* (-es, *pl.* -kränze), ὁ στέφανος νίκης. -lied, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ ἐπινίκιος ὕμνος, τὸ ἐπινίκιον, ὁ (ἐπινίκιος) παιάν. -nachricht, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ εἰση- σις νίκης. -palme, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ δάφνη τῆς νίκης. -preis, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ (νικητήριον) ἄθλον, τὸ ἔπαθλον, τὸ βραβεῖον. -rausch, *m.* (-es), ἡ ἐπὶ τῇ νίκῃ ὑπέριμετρος χαρά. -rühm, *m.* (-es), ἡ δόξα τῆς νίκης. -täg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα τῆς νίκης, ἡ ἐπινίκιος ἡμέρα. -trunken, *adj.* μεθύων ὑπὸ τῆς νί- κης. -wägen, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ θριαμβικὸν ἄρμα. -zeichen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ τρόπαιον. -zug, *m.* (-es, *pl.* -züge), ἡ θριαμβετικὴ πομπή.

Sieg-gewöhnt, *adj.* συνειθισμένος πρὸς τὴν νίκην, ἀνίκητος, ἀήττητος. -hall, *adj.* τροπαιοῦχος, νικητής. -tragend, *adj.* θριαμβεύων, τροπαιοφόρος. -reieh, *adj.* νικηφόρος, νικητής.

Sie hel *int.* ἰδοῦ [vā].

Sie ckern, *s.* Sickern.

Signäl, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σύνθημα τὸ σημεῖον. ein — geben, αἴρω σημεῖον, δίδω σύνθημα. -emeil, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ χαρακτηριστικὸν ση- μεῖον, τὸ γνώρισμα. -feuer, *n.* (-s, *pl.* -), ὁ πυρός, ἡ πυρσαία. -horn, *n.* (-es, *pl.* -hörner), τὸ κέρας, τὸ σαλπύγιον. -istren, *v. t. h.* σημαίνω, ἐμφανίζω. -ist', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ σημαντήρ ὁ σαλπύγιτής.

Signatür, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑπο- γραφή. τὸ γνώρισμα, ὁ χαρακτήρ τὸ σημεῖον. ἡ ἀριθμολογία τῶν τυπογραφικῶν φύλλων.

Signiren, *v. t. h.* σημαίω(ν)ω ὑπο- γράφω.

Sil be etc., *s.* Sylbe etc.

Silber, *n.* (-s), ὁ ἄργυρος [τὸ ἀσημι].
gediegenes —, ἄργυρος καθαρὸς, ἀπέφθοσ. **mit** — **belegen**, ἐπαργυρῶ. **mit** — **belegt**, ἐπαργυρὸς [ἀσημωτὸς]. **mit** — **ausgelegt**, ἀργυρόπατος. **mit** — **gemischt**, ἀργυρομιγής. — **graben**, ἀργυρεῶ. **zu** — **machen**, ἐπαργυρίζω, ἀπαργυρίζω. — **prüfen**, ἀργυρογνωμονεῖω. **der das** — **prüft**, ὁ ἀργυρογνώμων. — **äder**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀργυρίτις φλέψ. — **ähnelich**, *adj.* ἀργυροειδής, ἀργυρώδης. — **amalgam**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἀμάλγαμα ἀργύρου. — **arbeit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀργυρεῖα ἐργασία. — **arbeiter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀργυροκόπος, ὁ ἀργυρηλάτης. — **artig**, *adj.* ἀργυροειδής. — **barre**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἔλασμα ἀργύρου. — **bergwerk**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀργυρεῖον, τὸ μεταλλεῖον ἀργύρου, τὸ ἀργυρορυχεῖον. — **blättchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πετάλιον ἀργύρου. — **blech**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔλασμα ἀργύρου. — **blende**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πυραργυρίτης (λίθος). — **dräht**, *m.* (-es, *pl.* -drähte), τὸ σύρμα ἀργύρου. — **erg**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀργυρίτις γῆ. — **farbe**, *f.* (—), τὸ χρώμα ἀργύρου. — **farbig**, *adj.* ἀργυροειδής, ἀργυρόχρους. — **gehalt**, *m.* (-es), ὁ ὑπὸν ἄργυρος, ἡ ἀργυρίτις ποσότης, τὸ ἐνυπάρχον ποσὸν ἀργύρου, τὸ ποσοστὸν ἀργύρου. — **geld**, *n.* (-es), τὰ ἐπαργυρα χρήματα, τὸ ἀργύριον, τὸ ἀργυροῦν νόμισμα. — **geräth**, — **geschirr**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀργυροῦν σκεῦος, τὸ ἀργυρωμα. — **glanz**, *m.* (-es), ἡ λαμπρῶν ἀργύρου. ὁ θειαργυρίτης (λίθος). — **glätte**, *f.* (—), ἡ λευκὴ λιθάργυρος. — **grau**, *adj.* ψαφὸς καθὰ περ ἀργυρος. — **gruschen**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀργυροῦν γροστικιον, *s.* **Groschen**. — **grube**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀργυρεῖον, *s.* **Silberbergwerk**. — **haar**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἀργυροφειγγὴ κόμη ἢ ἀργυρόχρους θρίξ. — **halbig**, *adj.* ἀργυροῦχος, ὑπάργυρος, ἀργυρομιγής. — **handel**, *m.* (-s), ἡ

ἐμπορία ἀργυρωμάτων. — **hell**, *adj.* ἀργυροφειγγής. — **kammer**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀργυροθήκη, τὸ ἀργυροφυλάκιον. — **klang**, *m.* (-es), ὁ ἤχος ἀργύρου. — **klumpen**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ, ὁ βῶλος ἀργύρου. — **korn**, *n.* (-es, *pl.* -körner), ὁ κόκκος ἀργύρου. — **legirung**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀργυρομιγές σύγκραμα, τὸ ἀργυρόκραμα. — **ling**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀργυροῦν νόμισμα, ὁ ἀργυροῦς. — **locke**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀργυροῦς βόστρυχος. — **mine**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀργυρᾶ μινᾶ. τὸ ἀργυρεῖον, *s.* **Silberbergwerk**. — **münze**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀργυροῦν νόμισμα, τὸ ἀργύριον. — **n schlagen**, ἀργυροκοπέω. — **n**, *adj.* ἀργυροῦς [ἀσημένιος]. **mit** — **em Pferdeschmuck**, ἀργυροφάλαρος. **mit** — **en Zügeln**, ἀργυροχάλινος. — **e Hochzeit**, ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς συνοικεοῦ, οἱ ἀργυροὶ γάμοι. — **nadel**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀργυρᾶ βελόνη. — **pappel**, *f.* (—, *pl.* -n), δένδρον, ἡ λεύκη [ὁ λεῦκος]. — **platte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πλάξ ἀργύρου. — **plättchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀργυροῦν ἔλασματίον [ἡ τρά]. — **plättler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔλασματουργὸς ἀργύρου. — **plattirung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔλασματουργία ἀργύρου. — **probe**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δοκιμασία τοῦ ἀργύρου ἢ ἀργυρογνωμοσύνη. — **reich**, *adj.* πολυἀργυρος. — **rein**, *adj.* καθαρῶτερος ἀργύρου. ἀργυροφειγγής. — **tübel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀργυροῦν ρούβλιον. — **sachen**, *f. pl.* τὰ ἀργυρώματα, τὰ ἀργυρίδια [τὸ ἀσημικόν]. — **salpeter**, *m.* (-s), ὁ νικητρικὸς ἀργυρος. — **schaum**, *m.* (-s), ὁ ἀφρὸς ἀργύρου. — **schelbe**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀργυροῦς δίσκος. — **scheln**, *m.* (-s), ἡ ἀργυρώδης στυλβηδών. — **schimmel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀργυρόφατος ἵππος. — **schlimmer**, *m.* (-s), ἡ στυλβηδών ἀργύρου. — **schlacke**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σκωρία ἀργύρου. — **schläger**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀργυροκόπος. — **schrank**, *m.* (-es, *pl.* -schränke),

- ἡ ἀργυροθήκη, τὸ ἀργυροφυλάκιον. —service, n. (-s, pl. —), ἡ ἀργυρᾶ ἐπιτραπέζιος σκευή, τὸ ἀργυροῦν ἐπιτραπέζιον. —sprinter, m. (-s, pl. —), ὁ ἐλασματουργὸς ἀργύρου. —stange, f. (—, pl. -n), ἡ βάρδος ἀργύρου. —stimme, f. (—, pl. -n), ἡ ἀργυρόφωνος φωνή. —stoss, m. (-es, pl. -e), τὸ ἀργυρομιγὲς ὕφασμα, τὸ ἀργυροῦφές. —stück, n. (-es, pl. -e), τὸ ἀργυροῦν νόμισμα. —stülfe, f. (—, pl. -n), τὸ τεμάχιον ἀργυρίτου λίθου. —tisch, m. (-s, pl. -e), ὁ ἀργυρόφωνος τόνος. —tresse, f. (—, pl. -n), τὸ ἀργυροῦφές λέγων. —waare, f. (—, pl. -n), τὸ ἀργύρωμα, τὸ ἀργυρίδιον [τὸ ἀσημικόν]. —wäscher, m. (-s, pl. —), ὁ ἀργυροεχλέκτης, ὁ πλυντήρ ἀργύρου. —wäscherel, f. (—, pl. -en), τὸ ἀργυροπλύσιον. —weiss, adj. λευκὸς ὡς περ ἀργυρὸς, λευκότερος ἀργύρου, ἀργυροφεγγής. —welle, f. (—, pl. -n), τὸ ἀργυροῦφές κύμα. —werkzeug, n. (-es, pl. -e), τὸ ἀργυροῦν ἐργαλεῖον. —zeug, n. (-es), τὸ ἀργύρωμα [τὸ ἀσημικόν].
- Silencium**, n. (-s), ἡ σιωπή. —! *in* σιωπή!
- Silhouette**, f. (—, pl. -n), ἡ σκιαγραφία ἢ μέλαινα πλαγιπροσωπία.
- Silicium**, n. (-s), στοιχείον χημικόν, τὸ πυρίτιον.
- Silikāt**, n. (-es, pl. -e), τὸ πυριτικὸν ἄλας.
- Silurisch**, adj. —o Formation, τὸ σιλουρι(α)κὸν κοίτασμα.
- Silvester**, s. Sylvester.
- Similor**, n. (-s), τὸ χρυσολαμπές σύγκραμα χαλκοῦ.
- Simonie**, f. (—), ἡ παράνομος ἐπιτευξὶς ἐκκλησιαστικῶν ἀξιωματίων, ἡ σιμωνία, ὁ σιμωνισμὸς. —*nisch*, adj. σιμωνίος, σιμωνικός. —*onist*, m. (-en, pl. -en), ὁ σιμωνιστής.
- Simpel**, adj. ἀπλοῦς ἀγαθός, ἡλιθίος, εὐήθης, ἀβέλτερος. —, m. (-s), ὁ εὐήθης, ὁ βλάξ [ὁ μπουνταλάς].
- Simplisimus**, m. (—), ὁ βλακίστατος, ὁ βλάξ καὶ ἡλιθίος, ὁ ἡλιθιωτατος [τὸ κουτάβι, τὸ κουτούκι].
- Simplifizāt**, f. (—), ἡ ἀπλότης ἢ ἀγαθότης, ἡ ἀβελτερία, ἡ εὐήθεια.
- Sims**, m. (-es, pl. -e), ὁ θρησκός, τὸ θρίγκωμα [τὸ ματσιπέτι*]. —*ität*, adj. θρησκώδης. —*werk*, n. (-es, pl. -e), τὸ θρίγκωμα.
- Simulatiōn**, f. (—, pl. -en), ἡ ὑπόκρισις, ἡ προσποίησις. —*iren*, v. t. h. προσποιέομαι, ὑποκρίνομαι —, v. i. h. διασχέπτομαι, συλλογίζομαι.
- Simultān**, adj. σύγχρονος, ἀμφίχρονος [συμμισιακός*, μισιακός]. —*kirche*, f. (—, pl. -n), ἡ (τοῖς καθολικοῖς καὶ διαμαρτυρομένοις) σύγχρονος ἐκκλησία. —*schüle*, f. (—, pl. -n), τὸ (δυσὶ θρησκείαις) ἀμφίχρονον σχολεῖον.
- Sinapismus**, m. (—, pl. -men), ὁ συναπισμὸς.
- Sinekūte**, f. (—, pl. -n), τὸ ἐμμισθον ἄεργον ὑπόργημα, ἡ ἐμμισθος σχολή, ἡ ἀεργὸς μισθοφορὰ, ἡ μισθοδωρία.
- Sinfūth**, s. Sinfith.
- Sinfonie**, s. Symphonie.
- Singakademie**, f. (—, pl. -en), ἡ ὑδικὴ ἀκαδημία, τὸ ψδεῖον. —*stall*, f. (—, pl. -en), τὸ ψδεῖον κατάστημα, τὸ ψδεῖον. —*bär*, adj. ἀδόμιμος, ψαλτός. —*chör*, m. (-s, pl. -chöre), ὁ ὑδικὸς χορὸς. —*drossel*, f. (—, pl. -n), πτηνόν, ἡ τριγίς.
- Singen**, v. t. *ir. h.* ἄδω [τραγουδεῖ]. in der Kirche —, ψάλλω. ein Loblied —, ὑμνοῦδέω, ὑμνέω. zur Cither —, κιθαρωδέω. zur Flöte —, αὐλοῦδέω, ἄδω πρὸς αὐλόν. zum Klavier —, ἄδω πρὸς κλαυδοκύμβαλον. die Vögel —, τὰ πτηνὰ ἄδουσι, κελαδοῦσι [τὰ πουλιὰ κηλαῖδοῦν]. in (den) Schlaf —, βαυκαλίζω, καταβαυκαλίδω, «ναναρίζω». davon weiss ich ein Lied zu —, οἶδα τοῦτο περὶ μαθῶν, ἐγὼ ἤξεύρω τί ἔπαθον [ἐμένα ῥώτα]. —, n. (-s), ἡ ψὴ [τὸ τραγοῦδισμα, τὸ τραγοῦδι]. ἡ ψάλσις, ὁ ψαλμός. — zur Cither, Flöte, ἡ κιθαρωδία, ἡ αὐλοδία. da hilft kein — und Sagen, πρὸς κενὴν ψάλλεις, πρὸς ἐρωγυῖαν ἄδεις [κρίμα

ψαλτικά, τοῦ κάκου ψάλλεις, πᾶνε ἅλα].
 ist, *f.* (—), ἡ ψῆδική, ἡ φω-
 ι. -idher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ
 ἄλος τῆς ψῆδικῆς, ὁ φωνασκός.
 er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τέλειος
 ὁ διδάσκαλος τῆς ψῆδικῆς,
 ιασκός.
 ig, *adj.* φιλῶδός. -pult, *n.*
pl. -e), τὸ (ψῆδικόν) ἀναλο-
 -sang, *m.* (-es), τὸ ὄχληρόν
 τὸ ἀηδὲς ἄσμα [τὸ παληογρά-
]. -schule, *f.* (—, *pl.* -n),
 δαίον, τὸ ψῆδικόν σχολεῖον.
 ssel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ψῆδική
 ὁ ψῆδικὸς γνῶμων. -spiel, *n.*
pl. -e), τὸ μελικὸν δρᾶμα.
 se, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐμμελῆς
 (κτῆ) φωνή· ἡ ἄδουσα φωνή,
 , *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μέλος,
 ια. kleines —, τὸ μελόδριον,
 μάτιον.
 , *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐνικός
 ἰός).
 ein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ψῆδικός
 γος. -vögel, *m.* (-s, *pl.* -vögel),
 ἰκὸν πτηνόν. -welse, *f.* (—,
 i), ὁ ἦχος ἄσματος, τὸ μέλος
 πός].
 v. ἰ. ἰν. s. καταρρίπτω, κατα-
 ατ· καταδύομαι, βυθίζομαι
 , καθιζάνω, κατακαθίζω. κα-
 τω, πίπτω. (*fig.*) ταπεινό-
 κπίπτω [ἐπέφρω]. παρακμά-
 ελείπτω. zur Erde —, πίπτω
 γῆς, καταπίπτω χαμαί [πέφρω
 ε, πέφρω χάμω]. Jemandem
 ε Arme —, πίπτω εἰς τοὺς
 ννάς τινος. in Ohnmacht —,
 υγέω, λιποθυμῶ [λιγοθυμῶ].
 sfen Schlaf —, πίπτω εἰς
 βαθόν. ins Grab —, κατα-
 εἰς τὸν τάφον. der -de
 l, ἡ καταφερομένη ὀμίγη.
 timme — lassen, ταπεινῶ-
 ωνήν, καταβιβάζω τὸν τόνον.
 Einfluss sank, ἡ ἐπιρροή του
 εν. im Preise —, ἐκπίπτω
 ιμῆς, ὑποτιμῶμαι [ἐπέφρω].
 Muth — lassen, ἐμπίπτω εἰς

ἀθυμίαν, ἀποδειλιάω, ἀποθαρρῶ-
 μαί. die Sonne sinkt, ὁ ἥλιος δύει
 [βασιλεύει]. —, *n.* (-s), ἡ κατα-
 πτωσις, ἡ κατάδυσις, ἡ κατακάθισις.
 (*fig.*) ἡ παρακμή· ἡ ὑποτιμῆσις, ἡ
 ἐκπτώσις, ἡ ἐλάττωσις.
 Sinn, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ αἰσθησις· τὸ
 αἰσθητήριον. ἡ διάθεσις, ὁ χαρα-
 κτήρ, ἡ φύσις. ἡ γνώμη, τὸ φρό-
 νημα, ἡ ἰδέα· ὁ νοῦς, ἡ διάνοια,
 αἱ φρένες. ἡ ἐνοια, τὸ νόημα, ἡ
 σημασία. ἡ ἐπιστημοσύνη, ἡ εἰδη-
 μοσύνη, ἡ νοημοσύνη, ἡ γνωμοσύνη.
 die fünf -e, αἱ πέντε αἰσθήσεις.
 das fällt in die -e, αὐτὸ προσπίπτει
 εἰς τὰς αἰσθήσεις, τοῦτο προσβάλλει
 τὰς αἰσθήσεις [εὐτὸ φανίζει*]. das
 hat keinen —, αὐτὸ δὲν ἔχει
 νόημα. dafür hat er keinen —,
 πρὸς τοῦτο δὲν ἔχει νοημοσύνη.
 der — für das Schöne, ἡ αἰ-
 σθησις τοῦ καλοῦ, ἡ καλαισθησία, ἡ
 φιλοκαλία. er hat nur — für das
 Geld, οὐδὲν ἄλλο ἢ τὰ χρήματα
 διαφέρουσιν αὐτῷ. von -en, ἔξω
 φρενῶν. von -en sein, nicht
 bei -en sein, εἶμαι ἔξω φρενῶν,
 ἀφρονέω, ἀπώλεσα τὰς φρένας [ἐξ-
 ἔστρηψα*, εἶμαι ξελογιασμένος, ξε-
 στρημένος, τὰ ἔχασα, τὰ ἔχω χαμένα,
 ἐπήρξε ὁ νοῦς μου ἄτρα]. wieder
 zu -en kommen, ἐπανέρχομαι εἰς
 ἐμαυτόν, ἀνακτάω τὰς αἰσθήσεις
 μου, ἔρχομαι εἰς τὸν νοῦν μου. ein
 leichter —, χαρακτήρ ελαφρὸς.
 ein hoher —, ἡ ὑψηλοφροσύνη.
 ein froher —, πνεῦμα εὐθυμον.
 seinen — auf etwas richten, ἐπι-
 στάω τὸν νοῦν μου πρὸς τι. es kommt
 mir in den —, ἐπέρχεται μοι, μοι
 ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν [διόχγει μου*,
 μοῦ καπνίζει, μοῦ σκαρφίεται].
 das ist mir nie in den — ge-
 kommen, οὐδέποτε μοι ἐπήλθε
 τοῦτο κατὰ νοῦν. es fällt mir nicht
 in den —, δὲν σκοπῶ αὐτό, δὲν
 διανοοῦμαι τοῦτο [δὲν ἔχασα τὸν
 γάϊδαρόν μου, δὲν ἐτραλάθηκα].
 sich etwas in den — kommen
 lassen, συλλαμβάνω τὴν ἰδέαν τιῶς,

στογάζομαι τι. etwas im -e haben, έχω τι ἐν νῷ (κατὰ νοῦν), ἐπινοῶ, διανοοῦμαι τι [τὸ ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου]. etwas Böses im -e haben, διανοοῦμαι κακὸν τι, έχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου, έχω κακοὺς σκοποὺς. sich etwas aus dem -e schlagen, ἐκδιώκω τι ἐκ τῶν λογισμῶν μου [τὸ βγάνω ἀπὸ τὸν νοῦν μου, ἀπὸ τοῦ κεφάλι μου]. das liegt mir beständig im -e, αὐτὸ διανοοῦμαι διαρκῶς [αὐτὸ δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸν νοῦν μου]. anderen -es werden, ἀλλάσσω γνώμην, μεταβάλλω γνώμην. eines -es sein, εἶμαι (διὰ) μίᾳς γνώμης, τῆς αὐτῆς ἰδέας εἶμαι. anderen -es sein, έχω ἀλλοίαν γνώμην, διαφωνέω. auf seinem -e bestehen, beharren, ἐμμένω, ἐπιμένω εἰς τὴν γνώμην μου, τηρέω τὴν γνώμην μου. jeder nach seinem -e, ἕκαστος κατὰ τὴν γνώμην του, ἕκαστος κατὰ τὸ δοκοῦν. es geht nicht Alles nach unserem -e, τὰ πάντα δὲν ἔρχονται κατὰ τὴν βούλησιν ἡμῶν. in Jemandes -e sprechen, handeln, ὁμιλεῖω, ἐνεργέω κατὰ τὴν γνώμην τινός. in bildlichem -e, μεταφορικῶς. der eigentliche —, ἡ κυρία ἔννοια. im eigentlichen -e, κυρίως, καθ' αὐτό. im strengsten -e des Wortes, κατὰ τὴν στενοτάτην σημασίαν τῆς λέξεως. viele Köpfe, viele -e, ἕκαστός τις αἰρεῖται τὸ αὐτῷ δόξαν, τοῖς πολλοῖς πολλὰ καὶ δοκεῖ, ἄλλος ἄλλην γνώμην ἔχει, ὅσαι κεφαλαὶ τόσαι γνώμαι. aus den Augen, aus dem —, τὰ μὴ βλέπομένα λησμονοῦνται [μάτια πού δὲ θωροῦνται γλήγορα λησμονοῦνται, τὰ μάθια πού δὲ βλέπονται ὀγλήγορα ξεχνοῦνται*].
Sinnbegabt, adj. κεκτημένος αἰσθησεῖς. -bild, n. (-es, pl. -er), τὸ σύμβολον, τὸ ἐμβλημα. -bildlich, adj. συμβολικὸς, ἀλληγορικὸς. —, adv. δι' εἰκόνων, ἀλληγορικῶς.
Sinnen, v. i. in. h. διανοοῦμαι, σκέπτομαι, διαλογίζομαι (auf etwas, περί

τινος, τι). auf Rache —, διανοοῦμαι, μελετᾷ ἐκδίκησιν. hin und her —, καταγίνομαι διανοοῦμενος, σκέπτομαι καὶ ἐπανασκέπτομαι. —, n. (-s), ἡ σκέψις, ὁ διαλογισμὸς, αἱ σκέψεις.
Sinnen-eindruck, m. (-es, pl. -drücke), ἡ τῶν αἰσθήσεων ἐντύπωσις. -genuss, m. (-es, pl. -nüsse), ἡ σωματικὴ ἡδονή, ἡ σαρκικὴ ἀπόλαυσις. -liebe, f. (—), ὁ σωματικὸς ἔρωσ. -lust, f. (—), ἡ σωματικὴ ἡδονή. -rausch, m. (-es), ἡ σαρκικὴ μέθη. -reiz, m. (-es, pl. -e), τὸ σωματικὸν θιγγητρον. -schärfe, f. (—), ἡ ὀξύτης τῶν αἰσθήσεων. -täuschung, f. (—, pl. -en), ἡ ἐνέργεια τῶν αἰσθήσεων. -täuschung, f. (—, pl. -en), -trug, m. (-es), -wahn, m. (-es), ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀπάτη. -welt, f. (—), τὸ αἰσθητῶν σύμπαν, ὁ αἰσθητὸς κόσμος. -werkzeug, s. Sinneswerkzeug.
Sinnen-änderung, f. (—, pl. -en), ἡ μεταβολὴ (ἢ ἀλλαγὴ) γνώμης, ἡ μεταγνώμη, ἡ παλιμβουλία. -art, f. (—, pl. -en), τὸ εἶδος χαρακτήρος. ἡ διάνοια, τὰ φρονήματα. -organ, n. (-es, pl. -e), τὸ αἰσθητήριον (ὄργανον). -genoss, m. (-es, pl. -en), ὁ ὁμόφρων, ὁ ὁμογνώμων. -werkzeug, n. (-es, pl. -e), τὸ αἰσθητήριον (ὄργανον).
Sinn-gedicht, n. (-es, pl. -e), τὸ ἐπιγραμμα. kleines —, τὸ ἐπιγραμμάτιον. Verfasser von -en, ὁ ἐπιγραμματοποιός. -grün, n. (-s), φυτόν, ἡ κληματίς, ἡ κληματίτις [ἢ κληματοῖδα, ἡ κλεμαξίδα, ἡ ἀμπέλνα]. -ig, adj. ἐξέρπων, σεντός, ἔμφρων, φρόνιμος. -igkei, f. (—), ἡ ἐχερροσύνη, ἡ σένεσις, ἡ φρόνησις, ἡ σωφροσύνη. -lich, adj. ὀλικός, αἰσθητός. σωματικὸς, σαρκικὸς. ἡδυσπαθής, φιλήδονος, φιληδέης. die -en Vergnügungen, αἱ σωματικαὶ (αἱ διὰ τοῦ σώματος) ἡδοναί. — sein, φιληδόνειω, ἡδυσπαθεῖω, τρυφᾷω. -lichkeit, f. (—), ἡ ὀλικότης, ἡ σωματι-

κότης. ἡ αἰσθητότης. ἡ ἠδυσπάθεια, ἡ φιληθία, ἡ φιληθονία. *der* — *fröhnen*, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς. — *lōs*, *adj.* ἄνου, ἄλογος, παράλογος, ἀνόητος. ἀναίσθητος. — *sein*, ἀναίσθητός. — *e Worte*, λόγοι ἄνευ νοήματος. — *lösigkeit*, *f.* (—), ἡ ἄνοια, ἡ ἀλογία. ἡ ἀναίσθησία. — *rhänse*, *f.* (—, *pl.* -n), φυτόν, ἡ αἰσχυνόμενη, τὸ Μή μου ἄπτου. — *reich*, *adj.* πολύνουος, σοφός, εὐφυής. — *sprach*, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), τὸ ἀπόφθεγμα, τὸ γνωμικόν. — *verwandt*, *adj.* συνώνυμος. — *verwandschaft*, *f.* (—), ἡ συνωνυμία. — *voll*, *adj.* πολυσήμαντος, πολύνουος.

Sinolog, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ σινολόγος, ὁ σινικός γλωσσολόγος.

Sin'temäl, *conj.* ἀφ' οὗ, ἐπειδή.

Sin'ter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σταλακτίτης (λίθος). ἡ σκωρία, ἡ ἐκβολάς. — *n*, *v. i. h.* ἀπορρίκω, ἀποστάζω. πῆγγυμαι [πῆζω, πῆσσω*]. — *n*, (-s), ἡ ἀπόσταξις. ἡ πῆξις.

Sint'fūth, *f.* (—), ὁ κατακλιωμός.

Sī'nus, *m.* (—), *T.* τὸ ἡμίτονον.

Sip'p-e, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ οἰκογένεια ἢ συγγένεια, τὸ συγγενολόγιον. — *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ συγγενής. — *schaft*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συγγένεια, τὸ συγγενολόγιον [ἡ δικολογία]. (*fam.*) ἡ παραία, ἡ συμμορία [ἡ φάρα].

Sī'rach, *m.* (-s), das Buch Jesus —, ὁ Ἐκκλησιαστής.

Strē'ne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ Σειρήν.

Strē'nen-gesang, *m.* (-es, *pl.* -sänge), τὸ σειρήνειον ἄσμα, ἡ ψῆδι Σειρήνων. — *haft*, *adj.* σειρηναίος, σειρήν(ε)ιος. — *stimme*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σειρηναία φωνή.

Stī'rius, *m.* (—), ὁ σείριος (ἀστὴρ).

Strok'ke, *m.* (-s), ὁ φοινικίας ἄνεμος [ὁ σρόκος].

Stī'rop, **Stī'rup**, *m.* (-s), τὸ σερᾶπιον, τὸ σραιον, τὸ αἰρόπιον. — *ärtig*, *adj.* αἰροποιεδής.

Sisti'r-on, *v. i. h.* διακόπτω, ἐπέχω, σταματάω [σταίνω]* παύω. — *ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπίσχεσις, ἡ στάσις, ἡ σταμάτησις.

Sit'te, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἦθος ὁ τρόπος. τὸ ἔθος, τὸ ἔθιμον. ἡ εὐκοσμία, ἡ χρηστοθήθεια [ἡ ἀθροπία]. *es ist* — *bei uns*, εἶνε ἔθος παρ' ἡμῖν. *bei den Römern war es* —, ἦτο συνθήθεια παρὰ Ῥωμαίοις. *feine* -n, τρόποι ἀστικοί, λεπτοί. *gute* -n, ἡθῆ χρηστά, ἡ καλοθήθεια. *schlechte* —, τὰ κακὰ ἦθη, ἡ κακοτροπία, ἡ κακοθήθεια. *von schlechten* -n, κακότροπος. *böse Gesellschaften verderben gute* -n, ἡ κακῆ συναναστροφή φθείρει τὰ χρηστά ἦθη.

Sit'ten, *n.* (-s), ἡ (πάλαι) Σιών.

Sit'ten-gemälde, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἠθολογικὴ εἰκὼν, ἡ ἠθογραφία. — *gericht*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δικαστήριον τῆς ἠθικῆς. — *gesetz*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ νόμος τῆς ἠθικῆς. — *lehre*, *f.* (—), ἡ ἠθικὴ, τὰ ἠθικά. τὸ ἠθικὸν παράγγελμα. — *lehrer*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἠθολόγος, ὁ ἠθοδιδάσκαλος. — *lōs*, *adj.* ἄνευ ἠθῶν, ἀπολίτευτος ἄνηθικός. — *lösigkeit*, *f.* (—), ἡ ἀπολίτευσις, ἡ ἀνημερότης ἢ ἀνηθικότης. — *mäler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἠθογράφος. — *polizist*, *f.* (—), ἡ ἀστυνομία τῆς ἠθικῆς. — *prediger*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἠθοδιδάσκαλος ὁ νουθετητής [ὁ ἔαγορευτής]. — *predigt*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἠθικὸν κήρυγμα. (*fig.*) ἡ ὀχληρὰ νουθεσία, ὁ ἐξάψαλμος [τὸ τετραυγγελον, τὸ ξαγόρευμα]. — *regel*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κανὼν τῆς ἠθικῆς. — *reinheit*, *f.* (—), ἡ ἀγνότης τῶν ἠθῶν. — *richter*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σωφρονιστής. — *richterlich*, *adj.* σωφρονιστικός. — *spruch*, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), τὸ ἠθικὸν ἀξιῶμα. — *strenge*, *f.* (—), ἡ αὐστηρότης περὶ τὰ ἦθη. — *verbesserer*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀναμορφωτής τῶν ἠθῶν. — *verbesserung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναμόρφωσις τῶν ἠθῶν. — *verderber*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαφθορεὺς τῶν ἠθῶν, ὁ ἐξαχρειωτής. — *verderblich*, *adj.* ὀλέθριος τῶν ἠθῶν, ἐξαχρειωτικός. — *verderbniss*, *f.* (—), ἡ διαφθορὰ τῶν ἠθῶν, ἡ ἐξαχρειωσις. — *verfall*,

- m.* (-s), ἡ παρακμὴ τῶν ἡθῶν. — *verfeinerung*, *f.* (-, *pl.* -en). ὁ ἐξευγενισμὸς τῶν ἡθῶν. — *zeugniss*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μαρτύριον χρηστοθητίας.
- Sittig**, *adj.* χρηστοθήτης, καλοθήτης [χολοδιαταμένος*]. — *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ψιτταχὸς [ὁ παππαγάλος]. — *en*, *v. t. h.* πολιτίζω, ἐξευγενίζω.
- Sittlich**, *adj.* ἡθικός, χρηστοθήτης. — *conventiell*, *adj.* νομιστευόμενος, συνήθης. — *ländlich* — νόμος καὶ χώρα [κάθε τόπος καὶ συνήθεια]. — *llchkeit*, *f.* (-), ἡ ἡθικότης. — *sam*, *adj.* εὐσχημῶν, εὐκοσμος, κόσμιος. — *samkeit*, *f.* (-), ἡ εὐσημοσύνη, ἡ εὐκοσμία, ἡ κοσμιότης [ἡ ἀθροπία].
- Situation**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ θέσις, ἡ τοποθεσία, ἡ χωροθεσία. — *szeichnen*, *n.* (-s), ἡ ἰχνογραφία τοποθεσίας, ἡ τοπογραφία.
- Sittren**, *v. t. h.* τοποθετέω. — *irt*, *adj.* κείμενος.
- Sitz**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κάθισμα. ἡ ἔδρα, ἡ καθέδρα, ἡ διατριβή, ὁ τόπος διαμονῆς. ἡ συνεδρία, ἡ συνεδρίασις. τὸ συνέδριον. ich habe hier keinen guten —, ἔδω δὲν κάθηναι καλά. seinen — an einem Orte haben, ἐδρεύω, διατρίβω ἐν τόπῳ τινί. — und Stimme haben, εἶμαι σύνεδρος καὶ συμψηφοφόρος. der bischöfliche —, ἡ ἐπισκοπικὴ ἔδρα.
- Sitzarbeit**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ καθιστικὴ ἐργασία. — *bänder*, *n.* (-es, *pl.* -bänder), τὸ ἐγκάθισμα, ὁ ἐγκαθισμὸς, τὸ καθιστικὸν λουτρόν. — *bank*, *f.* (-, *pl.* -bänke), τὸ θρανίον. — *beim*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἰσλίον [τὸ κωλομέρι].
- Sitzen**, *v. t. ir. h.* κάθηναι [κάθουμαι, κάθουμαι]. ἐδρεύω* διατρίβω, διαμένω, διάγω*. ἀρμόζω, ἐσαρμωστέω [πηγαίνω, στέχω]. auf etwas —, κάθηναι ἐπὶ τι. bei Jemandem —, παρακάθηναι τινί. bei Tische —, παρακάθηναι εἰς τὴν τράπεζαν. immer zu Hause —, οἰκουρέω. im Gericht —, εἶμαι δικαστής, δικάζω. im Rathe —, εἶμαι σύν-
- εδρος, μέλος τοῦ συμβουλίου. einem Maler —, παρακάθηναι ζωγράφῳ, ζωγραφίζομαι ὑπὸ ζωγράφου. im Gefängniss —, εἶμαι ἐν ταῖς φυλακαῖς. mit den Händen in dem Schoss —, κάθηναι ἐσταυρωμέναις ταῖς χερσίν. — bleiben, μένω καθήμενος* μένω ἀνόπανδρος. — lassen, καταλείπω, παραιτέω. er sitzt wie auf Kohlen, διατελεῖ ἐν ἀνυπομονῇ σία [καθεταί 'ς τὰ κάρβουνα od. 'ς τ' ἀγκάθια]. im Stiche —, μένω ἐκαταλειμμένος εἰς τὸ μέσον, μένω καταπροδεδομένος [μένω 'ς τὰ πρῶτα τοῦ λουτροῦ, παίζω τοῦ ἡλίου περιαις*]. über (hinter) den Büchern —, εἶμαι βεβρωθισμένος εἰς τὰ βιβλία. im Überflusse —, ζῶ ἐν τῇ ἀφθονίᾳ. bis über die Ohren in Schulden —, εἶμαι κατάχρεος, καταχρωστέω [εἶμαι χρωμένος εἰς τὴν χρετὴ ὡς τ' αὐτιά]. er sitzt mir auf dem Halse, κάθηναι βάρος ἐπὶ τῆς ῥάχιδός μου, πρόσκειται μοι ὄληρος. hier sitzt das Übel, ἐνταῦθα ἐδρεύει τὸ κακόν. seine Frau — lassen, καταλείπω τὴν γυναῖκά μου. einen Schimpf auf sich — lassen, καταπίνω ὄβριον. sie ist — geblieben, ἔμεινεν ἀνέκδοτος, ἀνόπανδρος [ἔμεινεν γεροντοκόριτσον, ἀπέμεινεν εἰς τὸ ῥάφι]. das Wort sitzt mir auf der Zunge, ἡ λέξις κλέει* εἰς τὴν γλῶσσάν μου. das Kleid sitzt ihr gut, τὸ φόρεμα ἀρμόζει αὐτῇ καλῶς [τὸ φουστάνι τῆς στέκει [πηγαίνει] καλά]. fest —, κάθηναι στερεός. fest auf dem Pferde —, εἶμαι ἔποχος. der Hieb sitzt, τὸ κτύπημα ἦτο εὐστογον. sich —, *v. r. ir. h.* sich müde —, ἀποκάμνω καθήμενος. sich wund —, ἐλκόομαι, παρατρίβομαι καθήμενος —, *n.* (-s), ἡ κάθισις, ἡ καθίζησις [τὸ καθιστό]. im —, beim —, καθήμενος [καθόντας*]. das Zuhause —, ἡ οἰκουρία. — *adj.* καθήμενος [καθόντας*]. καθιστικός, ἐδραῖος. — *e* Lebensweise, βίος ἐδραῖος, ζῶτὶ καθιστικῇ.

ch, *n.* (-es), (*fig. fam.*) ἡ νή, ἡ καρτερία. er hat kein en *χ*ω κωλον να καθήση. *m.* (-es, *pl.* -plätse), ἡ ἔδρα, θίσμα.

f. (-, *pl.* -en), ἡ συνεδρεία, ἡ ἐδρίασις. -stäg, *m.* (-es, *pl.* ἡμέρα συνεδριάσεως. -szimmer, *i*, *pl.* —), ἡ ἀθουσα τῶν πιάσεων, τὸ συνέδριον.

e, *f.* (-, *pl.* -n), φυτὸν, τὸ ν.

e (-, *pl.* Skäl'en), ἡ κλιμαξί-ασκὴ κλιμαξί ἡ ἑπταφωνία. *i*. (-s, *pl.* -e), τὸ περικράνιον. *v. i. h.* ἀποσκυθίζω, ἐκ-ἀποδερματῶν [ξεπετσῶν].

m. (-s, *pl.* -e), τὸ σκάνδα-ἡ παραγῆ, ὁ θόρυβος [τὸ κα-τὸ πατριντ]. -i'gen, *v. i. h.* ἔω, καταγέω. -isi'gen, *v. i. h.* ἀλλίζω. sich —, *v. r. h.* σκαν-ῶμαι. -ös', *adj.* σκανδαλώδης. i'vlen, *n.* (-s), ἡ Σκανδιναυία.

adj. σκανδιναυικός. *gen*, *v. i. h.* ῥυθμίζω, ποδίζω, ῥυθμίζω ἐματέρω. -sion', *f.* *pl.* -en), ἡ ῥύθμισις, ὁ ποδι-

f, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἐπωμὶς ἀληρικῶν ἱερῶν.

. *o* *n.* (-es), χαρτοπαγνιὸν *ti. ring*, *s.* Rollschuhbahn.

n. (-es, *pl.* -e), ὁ σκελετός. *i*, *v. i. h.* κατασκελετεύω, σκε-ῶ [ξεψαχνίζω].

ismus, *m.* (-), ὁ σκεπτικισμός, ἡρωϊσμός, ὁ ἐνδοιασμός.

ier, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκεπτι-ὸς ἐνδοιαστής. -isch, *adj.* ικός, ἐνδοιαστικός.

f. (-, *pl.* -n), ἡ διαγραφῆ, ἐδιογραφία, ἡ σκιαγραφία, ἡ ατογραφία. -haft, *adj.* σκια-κός, σχεδιογραφικός.

en, *v. i. h.* σχεδιογραφέω, σκια-ῶ, σχεδιάζω, σχηματογραφέω.

n. (-s), ἡ σχεδιογράφησις, ἡ ράφησις. -isi', *m.* (-en, *pl.* ὁ σχεδιογράφος, ὁ σχεδιαστής.

Sklä'ne, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ δούλος, τὸ ἀνδράποδον [ὁ σκλάβος]. gekaufter —, ὁ ἀργυρώνητος δούλος. zum -n machen, καταδουλέω, ἀνδρα-ποδίζω, δουλαγωγέω [σκλαβόνω]. ein — seiner Liste sein, δου-λεύω ταῖς ἐπιθυμίαις, εἶμαι δούλος τῶν ἐπιθυμιῶν μου.

Sklä'ven-arbeit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ δούλειος ἐργασία. -aufseher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιστάτης δούλων ὁ δεσμοφύλαξ. -dienst, *m.* (-es), ἡ δουλεία, ἡ δούλειος ὑπηρεσία. -hand-*del*, *m.* (-s), ἡ σωματεμπορία, τὸ δουλεμπόριον. — treiben, σωμα-τεμπορέω. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀνδραποδώνης, ὁ ἀνδραποδοκάπη-λος, ὁ σωματέμπορος, ὁ δουλέμπο-ρος. -herrschaft, *f.* (-), ἡ δουλο-κρατία. -joch, *n.* (-es), ὁ δούλειος ζυγός. -krieg, *m.* (-es, *pl.* —), ὁ τῶν δούλων πόλεμος ἡ δουλομα-χία. -leben, *n.* (-s), ὁ δουλικὸς βίος ἡ δουλεία. -markt, *m.* (-es, *pl.* -märkte), ἡ ἀγορὰ δούλων, τὸ πρατήριο δούλων. -seele, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἀνδραποδῶδης ἀνθρωπος.

-sinn, *m.* (-es), ἡ ἀνδραποδῶδία, ἡ δουλοπρέπεια, ἡ δουλοφροσύνη, ἡ δουλοσύνη, τὸ δουλικὸν φρόνημα. mit —, δουλοπρεπῆς, ἀνδραποδῶ-δης. -stand, *m.* (-es), ἡ δουλεία, ἡ δουλικὴ τάξις.

Sklavere', *f.* (-), ἡ δουλεία [ἡ σκλα-βία]. in die — führen, ἀπάγω εἰς δουλείαν, δουλαγωγέω. in (die) — gerathen, περιπίπτω εἰς δου-λείαν, γίνομαι δούλος, δουλόμαι [σκλαβόνομαι, πιάνομαι σκλάβος].

Sklä'vin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ δούλη, ἡ δουλὶς [ἡ σκλάβη].

Sklä'visch, *adj.* δουλικός, δούλειος-δουλοπρεπῆς. -e Unterwürfigkeit, ἡ ἀνδραποδῶδία, ἡ δουλοπρεπῆς ὑποταγή.

Skontir'gen, *v. i. h.* συνεξοφλέω, ἀν-εξοφλέω, ἐξοφλέω ἀμοιβαίως.

Skorbüt, *m.* (-s), ἡ στομακάχη [τὸ σκορμπούτο]. -isch, *adj.* π्लाδαρός, στομακακτικός.

Skorpiōn', m. (-s, *pl.* -e), ὁ σκορπίος [ὁ σκορπιός]. von einem — gestoehen, σκορπιόδηκτος, σκορπιόπληκτος. — *khallich*, — *khrtig*, *adj.* σκορπιοειδής, σκορπιώδης. — *kraut*, *n.* (-es, *pl.* -kräuter), τὸ σκορπιούρον, τὸ σκορπιοειδές (φυτόν). — *stein*, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ σκορπίτις, ὁ σκορπίτης (λίθος). — *stich*, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ δῆγμα σκορπίου.

Skrībent', m. (-en, *pl.* -en), ὁ ἀφυής συγγραφεύς, ὁ γραφοκόπος [ὁ γραφιάς].

Skrīb'ler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συγγραφοκόπος, ὁ ψυροσυγγραφεύς.

Skrō'phel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χοιράς [τὸ γελώνι]. — *khrtig*, — *ul's*, *adj.* χοιραδικός, χοιραδῶδης [γελωνιάρτικος].

Skrū'pel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐνδοιασμός, ὁ δισταγμός. τὸ γραμμάριον, τὸ (φαρμακευτικόν) βάρος 24 κόκκων.

Skrapul'is, *adj.* ἐνδοιαστικός, λεπτομέριμος, δεισιδαιμόνιος, ὑπερακριβής. — *osilt'k*, *f.* (—), ἡ λεπτομεριμνία, ἡ ἐνδοιαστικὴ ἀκριβολογία.

Skrut'i'niam, *n.* (-s), ἡ διὰ φήφων χειροτονία.

Skul'pūr, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γλυφὴ, τὸ γλύμμα. ἡ γλυπτικὴ.

Skurt'il, *adj.* γελωτοποιός, βωμολόχος [καρκαλιόζικος].

Slā'v-e, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ Σλάβος. — *isch*, *adj.* σλαβικός.

Slavoph'il', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ φιλόσλαβος.

Slips, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ στενόμακρος λαμποδέτης.

Sloop, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ πάραλος [ἡ σλούπα].

Smal'te, *f.* (—), τὸ κυάνειον, τὸ σμάλτον.

Smaragd', *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σμαράγδος, τὸ σμαράγδιον. — *khrtig*, *adj.* σμαραγδῶδης, σμαραγδοειδής. — *en*, *adj.* σμαράγδινος, σμαράγδειος. — *grün*, *adj.* σμαράγδινος, σμαραγδιζών, σμαραγδοπράσινος.

Smir'gel, *s.* Schmergel.

So, *adv.* οὕτως [ἔτσι, ἔτσα*] ὡδε, οὕτως [ἔτσι δά, ἐδέτσι*]. τόσον, τοσοῦτον, τόσῳ, τοσοῦτῳ. dem ist

—, ταῦτα (μὲν) οὕτως οὕτω ἔχει τὸ πρᾶγμα. nicht —, (τὸ πρᾶγμα) οὕτως [δὲν εἶνε ἔτσι]. — *n dich beweisen*, τοιοῦτονά φανῆς. — *etwa*, οὕτως : πῶς [ἔτσι ἀπάνω κάτω]. — *τοιούτό τι* [τέτοιο πρᾶγμα]. — *oder* —, οὕτως : εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως [ἔτσι]. *da* — *wie* —, ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ ἄλλως, ἐπειδὴ οὐ [ἔτσι] καὶ [ἔτσι]. — *οὐ* ἀληθές; οὕτω δά; [ἔτε ἔτσι]. *wie* —? πῶς δηλαδὴ πῶς; πῶς δέ; *es ist* — *es ist* — *gut wie*, εἶναι σου [εἶνε σὸν νὰ εἶνε]. — *ziemlich*, εὐ τε καὶ χεῖρα τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, [ἔτσι] καὶ [ἔτσι] κοινὰ στραφ. —! ἂ οὕτως ἔχει! οὕτω [ἂ ἔτσι]. — *so!* ἂ ναὶ ein Mann, τοιοῦτος ἀνὴρ τοιοῦτος. — *einer*, *tie*. — *eine*, τοιαύτη *schlimm*, τόσον κακός. — *tosou'tos* (τὸ μέγεθος). — *tosou'tos* (τὸ πλήθος). — *tief*, *lang*, τοσοῦτος τὸ πλάτος, τὸ μήκος. — *ze* *tosou'ton* πολυάριθμος, τοσοῦτος πλήθος. — *alt*, ἡλικιωμένος. — *und* — *son* καὶ τόσον. — *und* — *Menschen*, τόσοι καὶ τόσοι. — *und* — *viele Jah* καὶ τόσα ἔτη. *noch ein viel*, δὲς τοσοῦτος, διπλάσι *viel mal*, τοσαυτάκις, *tos* *und* — *viel mal*, τοσάκις *sάκις*. — *viel an mir lie* ἐπ' ἐμοῦ, τό γε ἐπ' ἐμοῦ, ἡρτηται ἀπ' ἐμοῦ. — *kann*, (καθ') ὅσον δύναμις ἡμπορῶ. — *viel als mögli* οἶόν τε, ὅσον (τὸ) δυνα *viel ich höre*, ἐξ ὅσων καθ' ἂ ἀκούω. — *viel icl* καθ' ὅσον ἤξερω. — *vi*

σαῦτα μὲν περὶ τούτου. —
 ich immer, ὅσοι καὶ ἄν,
 ποτε. um — viel mehr,
 μᾶλλον. — gut als irgend
 ὅς τις καὶ ἄλλος, εἴπερ τις
 κ. — weit, — fern, τόσῳ
 τοσοῦτον, εἰς τοσοῦτον.
 on. — weit ich mich er-
 kann, (καθ') ὅσον ἐνθυ-
 — weit die Kraft reicht,
 οὐ δυνατοῦ. — wahr, οὐ-
 — wahr ich lebe, οὕτω
 [ταὶ νὰ ζήσω], νὰ χαρῶ
 ἡν μου, μὰ τὴν ζωὴν
 — wahr Gott lebt! νὰ
 θεὸν! — sehr, τοσοῦτον.
 als, ὅσον. — sehr auch,
 ἢ ἄν, ὅσον δῆποτε καὶ
 gut (schön) als möglich,
 τοῦ (ωραϊότατος). — oft,
 κίς, τοσάκις. — oft als,
 ἵπóταν. — lange, τοσοῦτον
 , τόσον καιρὸν, τόσην ὥραν
 , ὅσον. — lange als, ἐφ'
 ' ὁσῳ. — wie, οὕτως ὡς,
 — ... dass, τοσοῦτον ...
 ver ist — einfältig dass
 t weiss, τίς εἶνε τοσοῦτον
 ὅστε νὰ μὴ ἤξεύρη. — zu
 οὕτως εἰπεῖν. und —
 (fort, ferner), καὶ οὕτω
 καὶ τὰ ἐξῆς. — genannt,
 νος, λεγόμενος. — meinte
 nicht, δὲν ἐσκόπουν τοιοῦ-
 seien Sie — gut, λάβετε
 τὴν καλωσύνην. — sei es
 ἔστω λοιπὸν! ἄς εἶνε λοι-
 h mag mir noch — viele
 oben, ὅσον κόπον καὶ ἄν
 ω. — conj. ὁσῳ καὶ ἄν,
 ποτε. τότε, λοιπὸν, καὶ λοι-
 dass, εἰς τρόπον ὥστε (so
 ὑποθετικὸν μόριον wenn
 ἐξήγητον). wenn man will
 n man, ὅταν τις θέλῃ δύ-
 venni er fleissig ist — wird
 en, ἐάν ἐπιμεληθῇ θὰ μάθῃ.
 t will, ἐάν θέλῃ ὁ θεός.
 πῃ. ἀφ' οὗ, ἄμα, εὐθὺς ὡς,
 ἰ, ἀμέσως ἀφ' οὗ.

Sociāl, *adj.* κοινωνικός. — **demokrāt**,
 — **ist**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κοινο-
 πολιτικός, ὁ κοινωνικός δημοκράτης,
 ὁ κοινωνιστής, ὁ πανεταίριστής. — **de-**
mokratie, *f.* (-), ἡ κοινοπολιτεία, ἡ
 κοινωνική δημοκρατία, ἡ πανεταίρι-
 στική δημοκρατία (πολιτικὴ μερὶς
 ἐπιδιώκουσα τὴν ἐπίτευξιν τῆς κοι-
 νοπολιτείας δι' ἀνατροπῆς τῶν κα-
 θεστώτων). — **demokrätisch**, — **istlich**,
adj. κοινοπολιτικός, πανεταίριστικός,
 κοινωνιστικός. — **istmus**, *m.* (-), ἡ
 κοινοπολιτεία, ὁ πανεταίρισμός, ὁ
 κοινεταίρισμός, ὁ παγκοινωνισμός (ἡ
 ἐπιδιώξις ὅσον ἐνεστὶ δυνατῆς τε-
 λεοποιήσεως τῶν κοινωνικῶν σχε-
 σεων). — **politik**, *f.* (-), ἡ πανεταίρι-
 στικὴ πολιτικὴ, ἡ κοινοπολιτικὴ.
Societät, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἑταιρεία.
Societätler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ Σοκινιανός.
Söcke, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ποδῆτον, τὸ
 βραγὺ περιπόδιον [τὸ τσουράκι].
Söckel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ κρηπίς, ἡ
 βάση, τὸ βᾶθρον ὁ στυλοβάτης.
Sed, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ βράσιμα.
Sēda, *f.* (-), ἡ σόδα, τὸ ἀνθρακικὸν
 νάτριον. — *selfe*, *s.* Natronseife.
Sedann, *adv.* εἰτα, ἔπειτα, μετέπειτα,
 τότε, ἀμέσως κατόπιν.
Sēda-steln, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ καυ-
 στικὸν νάτριον. — *wasser*, *n.* (-s),
 τὸ ὕδωρ τῆς σόδας.
Sēd'brennen, *n.* (-s), ὁ καρδιωγμός,
 τὸ καρδιώγμα, ἡ δέυρεγμα [ἡ ξι-
 νήλα, ἡ ξινάδα, ἡ λαδέα*].
Sedom-ist, *f.* (-), ἡ ζυφοκοιτία ἡ
 ἀρσενοκοιτία, ἡ παιδεραστία. — **ist**,
m. (-en, *pl.* -en), ὁ ζυφοκοίτης ὁ
 ἀρσενοκοίτης, ὁ παιδεραστής. — **isterei**,
f. (-), ἡ ζυφοκοιτία, ἡ μετὰ ζυφου
 συνουσία. — **istisch**, *adj.* ζυφοκοιτικός
 παιδεραστικός.
Sēdsalz, *n.* (-es), ἡ σόδα.
Sēben, *adv.* ἄρτι, πρὸ μικροῦ, μόλις.
Sēfa, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ ἀνάκλιτρον
 [ὁ καναπές].
Sēff, *m.* (-es), ἡ μέθη [τὸ μεθοκοπι].
 τὸ βρωμερὸν ποτόν.
Sēffel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μέθυσος,
s. Trunkenbold.

Sofort, *adv.* παρευθός, εὐθός, παρα-
χρήμα, παραυτά, παραυτικά, ἀμέσως.
Sogar, *adv.* και δή, (και) μάλιστα,
μάλιστα δέ [περίττου*].
Sogleich, *adv.* εὐθός, παρευθός, πα-
ραυτά, ἀμέσως, παραχρήμα. — wie,
εὐθός ως, ἀμα ως, εὐθός ἀφ' οὗ.
Söhle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πέλμα [ἢ
πατούνα, ἢ πατούχα*]· ἢ κρηπίς,
τὸ κάττωμα, τὸ πέδιλον [ἢ σόλα,
τὸ χνάρι, τὸ ἀχνάρι, ἢ πατωσιά].
Söhle, *f.* s. Sole.
Söhle, *v. t. h.* καττώ [πατόνω].
Sohlen-gänger, -läufer, *m.* (-s, *pl.*
—), ὁ πελματοβάμων, ὁ ταρσοβά-
μων. — (en)leder, *n.* (-s), τὸ κάττωμα
[τὸ πατό*]. — (en)linde, *f.* (—, *pl.*
-n), ἡ ὀρεζόντιος γραμμή.
Sohn, *m.* (-es, *pl.* Söhne), ὁ υἱός [ὁ
ὕγιός, ὁ γιός]. der verlorne —,
ὁ ἄσωτος (υἱός).
Söhnchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὕδιον,
τὸ υἱάριον.
Söhne-sohn, *m.* (-es, *pl.* -söhne), ὁ
τοῦ υἱοῦ υἱός, ὁ υἱοῦς, ὁ υἱεὺς,
ὁ ἔγγονος. — tochter, *f.* (—, *pl.*
-töchter), ἡ τοῦ υἱοῦ θυγάτηρ, ἡ
ἔγγονος, ἡ ἔγγονη.
Söhnschaft, *f.* (—), ἡ υἱότης.
Sohns-frau, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γυνή
τοῦ υἱοῦ, ἡ νόμφη. — kind, *n.* (-es,
pl. -er), τὸ τοῦ υἱοῦ τέκνον, ὁ, ἡ
ἔγγονος [τὸ ἔγγονι]. — tochter, *f.* (—,
pl. -töchter), ἡ τοῦ υἱοῦ θυγάτηρ,
ἡ ἔγγονος, ἡ ἔγγονη.
Solang, *adv.* ἐν ὅσῳ, ἐφ' ὅσον, ὅσῳ.
Solärisch, *adj.* ἡλιακός.
Solawechsel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀπλή
(ἢ μόνη) συναλλαγματική.
Soleh, *prn.* τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο
[τέτοιος, -α, -ο, τέθειος*, -α, -ο].
— ein Mensch, τοιοῦτος ἄνθρωπος.
— eine Tochter, τοιαύτη
θυγάτηρ. in — einem Falle, ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει. durch — e
Mittel, διὰ τοιούτων μέσων.
Solchenfalls, *adv.* ἐν τοιαύτῃ περι-
πτώσει, ἐν ἰμοίᾳ περιστάσει.
Solcher, *solche*, *solches*, *prn.* τοιοῦ-
τος, τοιαύτη, τοιοῦτο [τέτοιος, -α,

-ο, τέθειος*, -α, -ο]. von solcher
Art, τοιοῦτότροπος, τοιαυτῶς.
von solcher Gestalt, τοιοῦτος
τὸ σχῆμα, τοιοῦτόσχημος. von
solcher Farbe, τοιοῦτος τὸ χρῶμα
τοιοῦτόχρους· s. Soleh.

Solcher-gestalt, *adv.* τοιοῦτω τρόπῳ,
τοιοῦτοτρόπως· τοσοῦτον. — lei, *adj.*
(ὁ) τοιοῦτος, (ἡ) τοιαύτη, (τὸ) τοι-
οῦτον. — Menschen, (οἱ) τοιοῦτοι
(τοιοῦτότροποι) ἄνθρωποι.

Sold, *m.* (-es), ὁ μισθός [ἢ ὄργα]. im
— dienen, ὑπηρετέω ἐπὶ μισθῷ.
in — nehmen, μισθό(ν)ω [ροτέω].
— gebend, μισθόδωρος, μισθόδο-
της. im — stehend, ἐμισθοσ, μι-
σθοφόρος, μισθιώτης. der viel,
wenig — bekommt, πολὺμισθος,
ὀλιγόμισθος.

Soldat, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ στρατιώ-
της [ὁ τακτικός*]. — en! ἄνδρες
στρατιῶται! junger —, ὁ νεο-
στράτευτος, ὁ νεοσύλληκτος. aus-
gedienter —, ὁ ἐστρατευμένος
μαχητής. — werden, γίνομαι
στρατιώτης.

Soldä'ten-alter, *n.* (-s), ἡ στρατεύσιμος
ἡλικία. — art, *f.* (—), ὁ τρόπος στρα-
τιωτῶν. — aufrühr-, aufstand, *m.* (-es),
ἡ κατεξανάστασις τῶν στρατιωτῶν.
— aushüb, *m.* (-es), — aushübung, *f.*
(—, *pl.* -en), ἡ καταγραφή στρα-
τιωτῶν, ἡ στρατολογία. — bett, *n.*
(-es, *pl.* -en), ἡ στρατιωτικὴ κλίνη.
— brauch, *m.* (-es, *pl.* -bräuche), τὸ
στρατιωτικὸν ἔθιμον. — bröt, *n.* (-es,
pl. -e), ὁ στρατιωτικὸς ἄρτος [ἢ
κουραμάνα]. — dienst, *m.* (-es, *pl.*
-e), ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. — eid,
m. (-es), ὁ στρατιωτικὸς ὄρκος.
— feind, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ μισο-
στρατιώτης. — frau, *f.* (—, *pl.* -en),
ἡ γυνὴ στρατιώτου. — freund, *m.*
(-es, *pl.* -e), ὁ φιλοστρατιώτης.
— geist, *m.* (-es), τὸ στρατιωτικὸν
πνεῦμα. — gesindel, *n.* (-s), ὁ ὄχλος
στρατιωτῶν. — haft, *adj.* παρόμοιος
στρατιωτῆ. — haus, *n.* (-es, *pl.*
-häuser), ὁ στρατῶν. — herrschaft, *f.*
(—), ἡ στρατοκρατία. — hütte, *f.* (—,

-n), ἡ στρατιωτικὴ καλύβη, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ παῖς υἱοῦ. -leben, *n.* (-s), ὁ στρατιωτικὸς βίος. — führen, ζῶ στρατιωτικῶς. -lied, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ποικιλῶν ᾄσμα. -lust, *f.* (-), ἡ ἡδονὴ στρατιωτικῶν. -manier, *f.* *pl.* (-en), ὁ τρόπος στρατιωτικῶν. -mantel, *m.* (-s, *pl.* -mäntel), ὁ ποικιλῶν μανδύας, ἡ χλαμύς, λαίνα, ὁ σάγος [ἢ κάππα]. -n, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ στρατιωτικὸς ἴππος. -pflicht, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ στρατιωτικὸν καθήκον, τὸ στρατιωτικόν. -rock, *m.* (-es, *pl.* -röcke), ἡ στρατιωτικὴ στολή. -s, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ στρατιωτικὸν ἔξοχος. -schaaf, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα. -sch, *f.* (-), ἡ στρατιωτικὴ ἰσχύς. -stand, *m.* (-es), ἡ τάξις στρατιωτικῶν τῶν στρατιωτικῶν, στρατιωτικὴ τάξις. -überrock, -es, *pl.* -röcke), *s.* Soldatenrock. -volk, *n.* (-es), τὸ στρατιωτικόν, οἱ στρατιωτικῶν, τὸ τακτικόν. -weib, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ στρατιωτικὴ γυναῖκα. -wesen, *n.* (-s), ἡ στρατιωτικὴ ἰσχύς. -wirth, *m.* (-es, *pl.* -en), ὁ κάπηλος στρατιωτικῶν, ὁ ποκάπηλος. -zeit, *n.* (-es, *pl.* -en), ἡ στρατιωτικὴ σκηνή. -such, -), ἡ στρατιωτικὴ περὶ ἀρχαίας. -ka, *f.* (-), ὁ στρατιωτικὸς ἵππος, ὁ σαρφατικὸς στρατιωτικῶν. -sch, *adj.* στρατιωτικὸς, ὡς στρατιωτικῶν, δικῶν στρατιωτικῶν. -r, *s.* Söldnerheer. -t, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ μισθοδότης. -z, *m.* (-s, *pl.* -e), Söldner, *m.* (-s, -), ὁ μισθοφόρος, ὁ μισθωτός. -heer, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ μισθοφόρος στρατός, τὸ μισθοφορικόν ἔξολόγιον. -k, (-, *pl.* -n), ἡ πηγαία ἄλμη, ἰσχυρὴ, ἡ ἀναβλύουσα ἄλμη ἢ λυγρὸν ὁδ. γλυφὸν νερόν, τὸ ὄνερον]. -n, (-s, *pl.* -er), τὸ ἐν ἄλμῃ ἔκγονον ὕδωρ.

Solenn', *adj.* δημοτικῆς, πανηγυρικῆς, ἐπίσημος. -ität, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ δημοτικία, ἡ πανηγυρικότης, ἡ ἐπίσημοτης.

Solfegiren, *v. i. h.* ᾄδω ἄνευ κειμένου, ὑπόψω.

Solfegium, *n.* (-s, *pl.* -en), τὸ ᾄσμα ἄνευ κειμένου.

Solid', *adj.* μόνιμος, στερεός, πάγιος, στερεώδης [βελτικὸς*, στήγουρος, στήγουρος*]. (*fig.*) ἀκέραιος, ἐμπιστος, ἀξιοπιστος, χρηστοδοκίαιτος.

Solidität, *adj.* ἀλληλεγγυῶς. -ität, *f.* (-), τὸ ἀλληλεγγυῶν, ἡ ἀλληλεγγυή.

Solide, *s.* Solid.

Solidität, *f.* (-), ἡ στερεότης, ἡ μόνιμοτης, ἡ παγιότης. (*fig.*) ἡ ἀκραιότης, ἡ χρηστοτότης ἢ χρηστοβιότης.

Soll, *n.* (-), τὸ δοῦναι. — und Haben, τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν.

Sollen, *v. i. ir. h.* ὀφείλω, χρειαζομαι, δεῖν, πρέπει. μέλλω, πρόκειται. ὑποτίθεμαι, νομίζομαι. es soll, λέγεται, λέγουσιν, φαίνεται. er soll es thun, πρέπει, ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ. der Bürger soll dem Staate nützen, ὁ πολίτης ὀφείλει νὰ εἶνε ὠφέλιμος πρὸς τὴν πολιτείαν. was soll ich thun? τί νὰ πράξω; τί νὰ κάμω; was soll geschehen? τί ποιητέον; τί δεῖν γενέσθαι; τί τὸ πρακτέον; τί νὰ γείνη; was geschehen soll, τὸ ποιητέον, τὸ πρακτέον, τὸ δεῖν γενέσθαι. hätte ... —, ἔπρεπε: das hättest du nicht thun —, δὲν ἔπρεπε νὰ πράξῃς τοῦτο. Sie hätten kommen —, ἔπρεπε νὰ ἤρχεσθε (νὰ ἔλθητε). wir hätten ihm nicht antworten —, δὲν ἔπρεπε νὰ (ὁδ. ἔπρεπε νὰ μὴ) ἀποκριθῶμεν αὐτῷ. er sagt, ihr sollt eintreten, λέγει νὰ εἰσέλθῃτε. was soll ich? τί μοι ποιητέον; τί νὰ πράξω; was — wir bei ihm? τί νὰ πράξωμεν εἰς αὐτοῦ; τί θέλομεν παρ' αὐτῷ; du sollst wissen dass, μάθε δτι. er soll bald erfahren, ταχέως θὰ μάθῃ. ich soll nicht mehr Perikles heissen, νὰ μὴ με εἴπη

πλέον Περιπέτεια. ich soll nicht christlich sterben wenn, να μη ἀποθάνω χριστιανός εἶν. ich soll schweigen? να σιωπήσω; du sollst Recht haben, ἀς ἔχῃς χάριν. sie sollten eben absegnen, ἐμελλον να ἀποπλεύσωσι. wenn, was nicht geschehen müge, er sterben sollte, εἶν, ὃ μη γένοιτο, ἐμελλε να ἀποθάνη. wie sollte es nicht, διὰ τί τάχα ὄχι; man sollte meinen, ἤδύνατο να ὑποθέσῃ τις. ich weiss nicht wohin ich mich wenden soll, δὲν ἔχω πού να στραφῶ. es soll bald geschehen, μετ' οὐ πολὺ θὰ συμβῆ. was soll das heissen? τί σημαίνει τοῦτο; sollte es regnen, εἶν ἐμελλε να βρέξῃ, εἶν τυχόν βρέξῃ. sollte es möglich sein? καλὲ εἶνε δυνατόν; wozu soll das? πρὸς τί τοῦτο; was soll das? τί δηλοῖ τοῦτο; τί θέλει τοῦτο; du sollst nicht lügen, μη ψεύδου. du sollst nicht tödten, μη φονεύσῃς. er soll hereinkommen, ἀς εἰσέλθῃ. sie — arbeiten, ἀς ἐργάζωνται. ich soll das thun? ἐγώ να πράξω τοῦτο; er soll krank sein, λέγουσι ὅτι ἀσθενεῖ. er soll das gesagt haben, φαίνεται ὅτι εἶπε τοῦτο. er soll spazieren gegangen sein, φαίνεται ὅτι μετέβη εἰς περίπατον. er soll sehr reich sein, λέγεται ὅτι εἶνε πλουσιώτατος. es soll kommen was will, ἀς ἔλθῃ ὃ τι ἔλθῃ [ὃ τι βρέξῃ ἀς καταιβάσῃ].

Sällar, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑπερφῶν, τὸ ἡλιακόν, τὸ ἀνώγατον. ὁ ἐξώστης, τὸ προθύριον ἀνωγαίου.

Sollmeister, *s.* Solfegiren.

Solo, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ μονωδία. τὸ μονῆρες μουσικισμα, ἡ μοναυλία. τὸ κατὰ μόνας ὄρχημα. zum — gehörrig, μονωδικός. ein — singen, μονωδέω. ein — singend, μονωδός. —, *adv.* κατὰ μόνας. —sänger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μονωδός. —spieler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μόνουλος, ὁ

κατὰ μόνας μουσίζων. —stimme, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ μονῆρης φωνή, ἡ μονοφωνία. —tänzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κατὰ μόνας χορευτής, μονῆρης ὄρχηστῆς.

Sollstiftungspunkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τροπικὸν σημεῖον.

Sollstiftung, *n.* (-s, *pl.* -en), τὸ ἡλιοστάσιον, τὸ ἡλιοτρόπιον.

Solv-enk, *adj.* ἀξιοχρεός, φερέγγυος. —enk, *f.* (-), τὸ ἀξιοχρεόν, φερέγγυον.

Somit, *adv.* οὕτω, κατ' αὐτὸν τρόπον. ὅθεν, ἄρα, ὥστε, καὶ λοιπὸν.

Sommer, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ θέρος [τὸ καλοκαίρι]. im —, ἐν τῷ θέρει, τοῦ θέρους, κατὰ τὸ θέρος [τὸ καλοκαίρι]. mit Anfang des —, ἄμα τῷ θέρει. nasser, trockener —, θέρος ὑπομβρον, ξηρὸν. zum — gehörig, θερινός, θέρεος, «καλοκαιρινός». mitten im —, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θέρους. fliegender —, ἡ λευκὴ ἀεροφόρητος ἀράχνη. eine Schwalbe macht keinen —, μία χελιδὼν οὐ ποιεῖ κάρ [ἓνα χελιδόνη ἀνοίξιν δὲν κἀνει]. —ibend, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ θερινὴ ἐσπέρα. —arbeit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ θερινὴ ἐργασία. —aufenthalt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ θερινὴ διαμονή, τὸ θέρετρον. —birne, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ θερινὸν ἄπιον. —säden, *m.* (-s, *pl.* -säden), ἡ λευκὴ ἀεροφόρητος ἀράχνη, ἡ ἀγνη. —fleck, *m.* (-es, *pl.* -e), —flecken, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐφηλίς, *s.* Sommersprosse. —fleckig, *adj.* ἐφηλός, φάκοψις [φακιδιάρης]. —frucht, *f.* (-, *pl.* —früchte), ὁ θερινὸς καρπός. *s.* —getreide, *n.* (-s), τὸ σπῆταιον γέννημα, τὰ σπῆταια σιτηρά [τὸ μαρτάκι]. —gewächse, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σπῆταιον φυτόν. —haft, *adj.* θερινός, θέρετος, «καλοκαιρινός». —halbjahr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ θερινὸν ἑξάμηνον, ἡ θερινὴ ἑξαμηνία. —haus, *n.* (-es, *pl.* —häuser), ἡ θερινὴ κατοικία. —hitze, *f.* (-), τὸ θερινὸν καῦμα, ὁ θερινός καύ-

ή καλοκαιρινή κάψα]. -kleid, *pl.* -er), τὸ θερινὸν ἔνδυμα, βρασιον. -korn, *n.* (-s), τὰ κα σιτηρά [τὸ μαρτάκι*], *s.* iergetreide. -läger, *n.* (-s,), τὸ θερινὸν διαμονητήριον λοκαρινὸ λημέρι]. -lehn, *f.* *l.* -n), ἡ μεσημβρινή κλιτύς. je, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ θερινὸν ον. -lich, *adj.* θερινός, «καλο- is». -luft, *f.* (-), ἡ θερινή ὁ θερινός ἀήρ. -mōnat, *m.* *l.* -e), ὁ θερινός μῆν. -morgen, *i.* *pl.* -), ἡ θερινή πρωία. *u.* *v. imp. h.* es sommert, *u.* τὸ θέρος [καλοκαιρίζει, κιαρίζει]. *u.* *l. h.* ἡλιάζω, προσηλιάζω. nach, *f.* (-, *pl.* -nächte), ἡ νύξ. -nachstraum, *m.* (-s, räume), τὸ δνειρον θερινής. -obst, *n.* (-es), τὰ θερινά εά, οἱ θερινοὶ καρποί. -palast, *s.* *pl.* -paläste), τὸ θερινὸν ν, τὸ θέρετρον. -pflanze, *f.* (-,), τὸ θερινὸν φυτόν. -regen, *i.* *pl.* -), ἡ θερινή βροχή. *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κατὰ ος ταξελδιον. -rock, *m.* (-es, öcke), τὸ θερινὸν φόρεμα. *f.* (-), ἡ θερινή σπορά, τὰ σπαρτά. -selte, *f.* (-, *pl.*) μεσημβρινή πλευρά. -se- *n.* (-s, *pl.* -), τὸ θερινὸν ion, ἡ θερινή ἐξαμηνία. -sitze, *s.* *pl.* -e), ἡ θερινή διατριβή, inή διαμονή, τὸ θέρετρον. *f.* (-), ὁ θερινός ἥλιος. *n.* wende, *f.* (-), τὸ θερινὸν άσιον, αἱ θεριναὶ τροπαί. *ie, f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐφηλίς, *ie, ἡ φακίς, ἡ περκνάς [ἡ ἰδα, ἡ φακίδα]. -sprossig, adj.* ; φακίσις [φακιδιάρης, πιτσι- ης]. -tag, *m.* (-es, *pl.* -e), inή ἡμέρα. -tuch, *n.* (-es, iche), τὸ σείριον ὕφασμα, τὸ nov. -überzieher, *m.* (-s, *pl.* ὁ θερινὸν ἐπένδυμα, »τὸ κα- inὸν ἐπανωφόριον». -vogel,

m. (-s, *pl.* -vögel), ἡ ψυχτή, ἡ χρυσαλλίς [ἡ πεταλούδα, ἡ ψυχάρα*]. -wärme, *f.* (-), ἡ θερινή θερμότης. -weise, *m.* (-s), ὁ σητάνειος σίτος, ὁ τριμηνιαίος σίτος, τὸ σιλγινιον [τὸ μαρτάκι*]. Brot von —, ὁ σητάνειος ἄρτος, ὁ σιλγινίτης ἄρτος. -wende, *f.* (-), αἱ θεριναὶ τροπαί, τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον. -wetter, *n.* (-s), ὁ θερινός καιρός, τὸ καλοκαίριον. -wöhnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ θερινή κατοικία. -wolle, *f.* (-), ὁ μαλλὸς τῆς δευτέρας κουράς. -werk, *f.* (-), φυτόν, ἡ ὀροβάγγη, ὁ ὀσπριολεών [ὁ λίκος]. -zell, *f.* (-), ἡ ὠρα τοῦ θέρους, ἡ θερινή ὠρα, ἡ θερεία. -zeug, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θερινὸν ὕφασμα. *Somnam-bü'le, m.* (-n, *pl.* -n), ὁ σεληνιακός, ὁ ὕπνοβάτης. —, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ὕπνοβάτις, ἡ σεληνιακή. -bullismus, *m.* (-), ὁ σεληνιασμός, ἡ ὕπνοβασία [τὸ φεγγαριάτικον].

Sonäch', adv. ὄθεν, λοιπόν, ὥστε, καὶ λοιπόν.

Sonä'le, f. (-, *pl.* -n), τὸ κροῦμα διαφορῶν μελῶν, ἡ συνάτα.

Sou'de, f. (-, *pl.* -n), ἡ μήλη, ὁ διοπτῆρ [τὸ μήλι]. ἡ καταπειρατηρία, ἡ βολίς [τὸ σκαντήλι, τὸ σκαντάλι].

Sou'der, prp. (μετὰ αἰτιατικῆς ἀνάρθρου), ἄνευ, χωρὶς, *s.* Ohne.

Sou'der-bär, adj. ἀλλόκοτος, παράξενος, παράδοξος· ἰδιότροπος. -bärkeit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ παραδοξότης, τὸ ἀλλόκοτον, ἡ ἰδιοτροπία. -bund, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἰδιαιτέρα συμμαχία, ὁ ἰδιαίτερος συνασπισμός. -gleichen, *adv.* ἀπαραμίλλως. -heit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μονότης. -interesse, *n.* (-s, *pl.* -n), τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον· ἡ ἰδιωφεία, τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἡ ἰδιότης. -lich, *adj.* ἐκτακτος, σπουδαίος. nicht —, οὐχὶ σημαντικός, ὄχι σπουδαίος. ich habe keine -e Lust dazu, δὲν ἔχω τόσφ μεγάλην ὄρεξιν πρὸς τοῦτο. ohne -en Schaden, ἄνευ

- σπουδαίας τινός βλάβης. -ling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἰδιότροπος, ὁ δύστροπος, ὁ δυστρέπελος [ὁ παραξενιάρης].
- Son'dern, v. t. h.** χωρίζω, ἀποχωρίζω, ἀποκρίνω.
- Son'dern, conj.** ἀλλά [παρά]. nicht nur ... — auch, οὐ μόνον ... ἀλλὰ καί, ὅχι μόνον ... ἀλλὰ καί. nicht nur nicht ... — nicht einmal (— auch nicht), ὅχι μόνον δὲν ... ἀλλ' οὐδέ (ἀλλ' οὐτε).
- Son'ders, adv.** sammt und —, συνάπαντες, σύμπαντες, ἀπαξάπαντες, ἄθροϊ, πάντες ἀνεξαιρέτως.
- Son'derung, f.** (—, *pl.* -en), ἡ ἀποχώρισις, ἡ ἐκκρισις.
- Son'di'r-en, v. t. h.** μηλόω, διοπτρίζω, ἐξετάζω διὰ τῆς μήλης. βολλίζω, βολεδοσκοπέω. (*fig.*) (δια)κωδωνίζω, δοκιμάζω πλαγίως, βολεδοσκοπέω [ψαρεύω]. -en, *n.* (-s), -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μήλωσις, ὁ διοπτρισμός, ἡ διὰ τῆς μήλης ἔρευνα. (*fig.*) ἡ δοκιμασία, ἡ πλαγία ἐξέτασις, ἡ βολεδοσκοπήσις [τὸ ψάρευμα].
- Son'n'abend, m.** (-s, *pl.* -e), τὸ σάββατον [τὸ σαβ(β)άτο]. -s, τῷ σαββάτῳ, τὸ σάββατον, τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. alle -e, ἀνά πᾶν σάββατον [κάθε σαββάτο].
- Son'ne, f.** (—, *pl.* -n), ὁ ἥλιος. die aufgehende, untergehende —, ὁ ἥλιος ἀνατέλλων, δύμενος od. δύων. der Aufgang, Untergang der —, ἡ ἀνατολή, ἡ δύσις τοῦ ἡλίου. beim Aufgang (Untergang) der —, ἀνατέλλοντος (δύοντος) τοῦ ἡλίου. gegen Untergang der —, περὶ ἡλίου δυσμάς. der — aussetzen, ἐκθέτω εἰς τὸν ἥλιον, ἠλιάζω, προσῆλιάζω. der — ausgesetzt, προσῆλιος. in die — sehen, ἀντιβλέπω εἰς τὸν ἥλιον. unter der —, ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐπὶ γῆς. zur — gehörig, ἠλιακός. von der — gestochen, getroffen, ἠλιόβλητος, ἠλιόβολος. von der — verbrannt, ἠλιοκαχῆς, ἠλιοκαυ-
- στος, ἠλιωμένος. es ist nichts so fein gesponnen, es kommt endlich an die -n, ὁ χρόνος ποτὶ τὴν ἀλήθειαν ἄγει πρὸς τὸ φῶς, οὐδὲν ἀπόκρυφον ἀφίνει ὁ χρόνος ἀνεξιχνίαστον [μὲ τὸν καιρὸν ὅλα μαθητεύονται].
- Son'nen, v. t. h.** ἠλιάζω, προσῆλιάζω, ἀνηλιάζω. sich —, ἠλιάζομαι.
- Son'nen-anb'eter, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ἠλιολάτρης. -aufgang, *m.* (-es), ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, ὁ ἥλιος ἀνατέλλων· αἱ ἀνατολαί, ἡ ἀνατολή vom — bis Sonnenuntergang, ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μέχρι δύμενου, ἀπὸ τοῦ ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τῆς ἡλίου. -b'ahn, *f.* (—), ἡ ἐκλειπτικὴ, ὁ ἠλιακὸς κύκλος. -bew'ohner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἠλιώτης. -blick, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐκλαμψις τοῦ ἡλίου. es kommt ein —, ὁ ἥλιος ἐκλάμπει. -blime, *f.* (—, *pl.* -n), φυτόν, τὸ ἠλιοτρόπιον, ὁ ἠλιοτρόπος [ὁ ἥλιος]. -brand, *m.* (-es), ἡ ἠλιοκαΐα, τὸ καῦμα τοῦ ἡλίου. -deck, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ θολία [ἡ τέντα]. -dienst, *m.* (-es), ἡ ἠλιολατρεία. -f'ache, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ριπίδιον, τὸ ἀνεμιστήριον. -ferne, *f.* (—), τὸ ἀψήλιον. -fern'röh'r, *n.* (-s, *pl.* -röh're), τὸ ἠλιακὸν τηλεσκόπιον. -finstern'iss, *f.* (—, *pl.* -e), ἡ ἐκλειψις τοῦ ἡλίου, ἡ ἠλιακὴ ἐκλειψις. -flecken, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κηλὶς τοῦ ἡλίου. -förm'ig, *adj.* ἠλιόμορφος, ἠλιοειδής, ἠλιώδης. -glanz, *m.* (-es), ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου, τὸ φέγγος τοῦ ἡλίου. -gläs, *n.* (-es, *pl.* -gläser), τὸ ἠλιοσκόπιον. -gl'äh, *f.* (—), ἡ πυρὰ τοῦ ἡλίου. -g'alt, *m.* (-es), ὁ ἥλιος, ὁ Φοῖβος, ὁ Ἀπόλλων. -hell, *adj.* ἠλιοφανής, ἠλιοφεγγής, τηλαυγής, ἡλίου φαεινότερος, ἐκλαμπρος. -hitze, *f.* (—), τὸ ἠλιακὸν καῦμα, ἡ ἠλιοκαΐα, τὸ καύσωμα. -höf, *m.* (-es), ἡ περὶ τὸν ἥλιον ἄλωσις. -höhe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὕψος τοῦ ἡλίου. -hüt, *m.* (-es, *pl.* -hüte), τὸ σκιαδίων, ὁ θερνὸς πῖλος. -jäh'r,

n. (-s, *pl.* -e), τὸ ἡλιακὸν ἔτος. -*klar*, *adj.* τηλαυγής, ἡλίου φαινό-
τερος, τρανότατος, ἐναργέστατος. -*körper*, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ἡλια-
κὸν σῶμα. -*kreis*, *m.* (-es), ὁ ἡλια-
κὸς κύκλος. -*kugel*, *f.* (-), ἡ
ἡλιακὴ σφαῖρα. -*lauf*, *m.* (-s), ὁ
δρόμος (ἢ περιφορὰ, ἢ περιστροφὴ)
τοῦ ἡλίου. -*licht*, *n.* (-es), τὸ φῶς
τοῦ ἡλίου. *Nacharbeiten ver-*
tragen kein —, ἡὼς ὀρώσα τὰ
νυκτὸς ἔργα γελᾶ [τῆς νύκτας τὰ
καμώματα τὰ βλέπ' ἢ 'μέρα καὶ
γελᾶ, τῇ νύκτας τῇ δουλειᾷ τῇ
βλέπ' ἢ 'μέρα καὶ γελᾶ']. —, *adj.*
s. *Sonnenhell.* -*linie*, *f.* (-), *s.*
Sonnenbahn. -*lös*, *adj.* ἀνῆλιος.
-*monat*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἡλια-
κὸς μῆν. -*nähe*, *f.* (-), τὸ περι-
ἦλιον. -*pferde*, *n.* *pl.* οἱ ἵπποι τοῦ
Ἠλίου. -*rand*, *m.* (-es), ἡ περι-
φέρεια τοῦ ἡλίου. -*rauch*, *m.* (-es),
ἡ ἀτιμιδῶδης ὀμίγλη, αἱ ὀμιχλῶδεις
ἀναθυμιάσεις (τοῦ θέρους). -*regen*,
m. (-s), ἡ ἡλιοφανὴς βροχὴ. -*reich*,
adj. εὐήλιος. -*ring*, *m.* (-es), ὁ
ἡλιακὸς δακτύλιος. -*scheibe*, *f.* (-),
ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου. -*scheibe*, *m.* (-s),
τὸ φέγγος τοῦ ἡλίου, ἡ ἡλιοφάνεια.
im — *liegen*, ἠλιάζομαι. *auf*
Regen folgt —, μετὰ τὴν βροχὴν
ἔπεται εὐδία. -*schirm*, *m.* (-s, *pl.*
-e), τὸ ἀλεξήλιον. -*selte*, *f.* (-),
ἡ προσήλιος πλευρά. -*seitig*, *adj.*
προσήλιος, πρὸς τὸν ἡλιον ἐστραμ-
μένος. -*spiegel*, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ
ἡλιοσκόπιον. -*stäubchen*, *n.* (-s, *pl.*
-), ὁ κοινοτόξος ἡλιοφεγγῶς θυρί-
δος. -*stela*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἡλιό-
λιθος. -*stich*, *m.* (-es), ἡ ἀστρο-
βολία, ἡ ἀστροβλησις, ἡ ἀστρο-
βολησις [τὸ λιβάκιωμα]. *am* —
leidend, ἀστροβλητος, ἀστροβλήτης.
am — *leiden*, ἀστροβολέομαι.
-*stillstand*, *m.* (-es), τὸ ἡλιοστάσιον.
-*strahl*, *m.* (-s, *pl.* -en), ἡ ἀκτίς
τοῦ ἡλίου. -*strasse*, *f.* (-), ὁ δρό-
μος τοῦ ἡλίου. -*stunde*, *f.* (-, *pl.*
-n), ἡ ἡλιακὴ ὥρα. -*system*, *n.*
(-es), τὸ ἡλιακὸν σύστημα. -*täfel*,

f. (-, *pl.* -n), ὁ ἡλιακὸς πῖναξ.
-*täg*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡλιακὴ
ἡμέρα. (*fig.*) ἡ ἡμέρα εὐδαιμονίας,
ἡ λευκὴ ἡμέρα. -*ühr*, *f.* (-, *pl.*
-en), ὁ ἡλιακὸς γνώμων, ὁ σκια-
θῆρας, τὸ σκιοθῆρον, τὸ ἡλιακὸν
ὠρολόγιον, ὁ ἡλιογνώμων. -*um-*
lauf, *m.* (-s), ἡ περιφορὰ τοῦ ἡλίου.
ἡ ἡλιακὴ περίοδος. -*untergang*, *m.*
(-es), ἡ δύσις τοῦ ἡλίου, ὁ ἡλιος
δύων [τὰ βασιλεύματα τοῦ ἡλίου, τὰ
(ἡ)λιοβασιλεύματα, τὰ (ἡ)λιοκαθί-
σματα]. *beim* —, δύνοντας τοῦ ἡλίου
[τὰ λιοβασιλεύματα]. -*verbrannt*, *adj.*
ἡλιοκαῆς, ἡλιοκαυστος, ἡλιωμένος.
-*verehrer*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἡλιο-
λάτρης. -*verehrung*, *f.* (-), ἡ ἡλιο-
λατρεία. -*wägen*, *m.* (-s), τὸ τέ-
θριππον τοῦ Ἠλίου. -*wärme*, *f.*
(-), ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου. -*weiser*,
m. (-s, *pl.* -), ὁ (ἡλιακὸς) γνώ-
μων, *s.* *Sonnenuhr.* -*weite*, *f.*
(-), ἡ ἀπόστασις τοῦ ἡλίου ἀπὸ
τῆς γῆς. -*wende*, *f.* (-), τὸ ἡλιο-
στάσιον, αἱ τροπαὶ τοῦ ἡλίου.
(φυτὸν) τὸ ἡλιοτρόπιον. -*zeiger*, *m.*
(-s, *pl.* -), ὁ ἡλιογνώμων, ὁ σκια-
θῆρας, *s.* *Sonnenuhr.* -*zirkel*, *m.*
(-s), ὁ ἡλιακὸς κύκλος.

Son' nicht, *son' nigs*, *adj.* εὐήλιος, προ-
σήλιος· ἡλιοφανής. (*fig.*) λαμπρός,
χρυσοῦς, χαρμύδουος.

Sonn' tätg, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ κυριακὴ.
— *nach Ostern*, ἡ κυριακὴ τοῦ
Θωμᾶ. -s, τὴν κυριακὴν τὰς
κυριακάς. -*tägig*, *adj.* κυριακός, τῆς
κυριακῆς [κυριακάτικος]. -*täglich*,
adv. ἀνά πᾶσαν κυριακὴν.

Sonn' tägs- (ἐν συνθέσει), κυριακός,
τῆς κυριακῆς [κυριακάτικος]. -*an-*
dacht, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κυριακὴ
εὐλάβεια. -*arbeit*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
ἐργασία τῆς κυριακῆς [ἡ κυριακά-
τικὴ δουλειά]. -*evangelium*, *n.* (-s,
pl. -ien), τὸ κυριακὸν εὐαγγέλιον.
-*feler*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κυριακὴ
ἐορτή. -*gebēt*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ κυ-
ριακὴ προσευχὴ. -*gesicht*, *n.* (-es,
pl. -er), (*fig.*) ἡ εὐχαρις ὄψις, τὸ
εὐχαρι πρόσωπον. -*gottesdienst*, *m.*

- (-es), ἡ λειτουργία τῆς κυριακῆς. -hüt, *m.* (-es, *pl.* -hüte), ὁ πῖλος τῆς κυριακῆς [τὸ κυριακάτικο καπέλο]. -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ τῆ τετράδι γεννηθὲν τέκνον, τὸ τυχηρὸν παιδίον. -kleid, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἔνδυμα τῆς κυριακῆς [τὸ κυριακάτικο, τὸ σχολινὸ]. -prediger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἱεροκήρυξ τῆς κυριακῆς. -predigt, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἱερὸν κήρυγμα τῆς κυριακῆς. -reiter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἵππεύς τῆς κυριακῆς. -rock, *m.* (-es, *pl.* -röcke), *s.* Sonntagskleid. -schule, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κυριακὸν σχολεῖον. -staat, *m.* (-es), ἡ πολυτέλεια τῆς κυριακῆς [τὸ κυριακάτικο λούσο]. -tisch, *m.* (-es), ἡ κατὰ τὴν κυριακὴν παρατιθεμένη τράπεζα.
- Senōr',** *adj.* ἐναρμόνιος, εὐηχῆς, εὐηχος.
- Sonst,** *adv.* εἰ δὲ μὴ· ἄλλως, κατὰ τὰ ἄλλα. ἐκτός τούτου, πλὴν τούτου· πρὸς τοῦτοις. ἄλλοτε, πρότερον, πρῶτην, πάλαι. ἀλλαγῶ, ἀλλοθι [ἀλλοῦ]. — wo, ἀλλαγῶ που. was —? τί ἄλλο; wer —? τίς ἄλλος; — etwas, ἄλλο τι. — nichts, οὐδὲν ἄλλο, καὶ πλέον οὐ. er ist — ein guter Mensch, κατὰ τὰ ἄλλα (ἄλλως) εἶνε χρηστὸς ἄνθρωπος. — bekommst du Strafe, εἰ δὲ μὴ θὰ τιμωρηθῆς. was giebt es — Neues? τί ἄλλο νεώτερον;
- Sonst'ig,** *adj.* ἄλλος. πρότερος, παλαιός.
- So off,** *conj.* ὁσάκις, ὅποτε [ᾶσαι φοράς].
- Sole,** *s.* Sole.
- Söpha,** *s.* Sofa.
- Sophis'ma,** *n.* (-s, *pl.* -men), τὸ σοφισμα.
- Sophist',** *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ σοφιστής. -erel, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σοφιστεία. -ik, *f.* (-), ἡ σοφιστικὴ ἢ ἀντιλογικὴ. -is, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ σοφιστρια. -isch, *adj.* σοφιστικός.
- Sopran',** *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑψίφωνος. ἡ ὑψίφωνία, ἡ ὑψίστη φωνή. -sän-
- ger,** *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὑψίφωνος. -sängerin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ὑψίφωνος.
- Sord'ne,** *f.* (-, *pl.* -n), ὁ πνιγὸς (μουσικῶν ὀργάνων).
- Sor'ge,** *f.* (-, *pl.* -n), ἡ φροντίς, ἡ μέριμνα· ἡ ἐπιμέλεια. — n, *pl.* αἱ φροντίδες, αἱ μέριμναι [ἢ σκοτούραις]. sich — n machen, εἶμαι ἐν φροντίδι, ἀνησυχῶ [γνοιάζομαι*]. in grossen — n sein, εἶμαι φροντίδων ἀνάπλευς [ἔχω πολλὰς σκοτούραις]. Jemandem — n machen, παρέχω φροντίδας τινί. von — n befreien, ἀπαλλάττω τῶν φροντίδων. sei ohne — n, θάρρει, μὴ φοβοῦ, μὴ σε μέλει [ἐννοία σου]. das ist meine geringste —, οὐδ' ἐλάχιστα φροντίζω περὶ τούτου, ἥμιστά μοι μέλει περὶ τούτου [ἄλλην ἐννοία δὲν ἔχω, δέ με κόφτει διόλου, δὲν ὀρνεῖ τ' αὐτὶ μοι]. lassen Sie das meine — sein, ἀναχέσατέ τὸ εἰς ἐμέ, ἐγὼ θὰ φροντίσω περὶ τούτου. ausser — n sein, frei von — n sein, ἀμεριμνῶ, ἀφροντιστέω, εἶμαι ἀμεριμνος [στραβὰ τὸ φορῶ]. sich der — n entschlagen, ἀποβάλλω τὰς φροντίδας, ἀπαλλάττομαι (ἀπολύομαι) τῶν φροντίδων [ἐννοιάζω, ἐξγνοιά*, ἀποξέγνοιά*, τὸ βίγνω ἔξω]. — tragen, φροντίζω (für etwas, περὶ τινος). grosse — für etwas (Jemanden) tragen, πολλὴν ἐπιμέλειαν καταβάλλω περὶ τινος, φροντίζω πολὺ περὶ τινος. das ist meine —, ἐμὸν ἔργον τοῦτο, ἐμὴ ἡ φροντίς τούτου [ἰσιὰ μου*, αὐτὸ εἶνε δικτὴ μου ἐννοία].
- Sor'gen,** *v. i. h.* φροντίζω, μεριμνῶ, προνοῶ (für etwas, περὶ τινος)· ἀνησυχῶ, φοβέομαι (um etwas, περὶ τινος). für Jemandem —, λαμβάνω πρόνοιαν, φροντίζω, προνοῶ περὶ τινος, ἔχω ἐπιμελείαν τινος. für etwas nicht —, ὀλιγωρῶ, ἀμελείω, ἀφροντιστέω τινός. — Sie nicht dafür, μὴ φροντίζετε (μὴ ἀνησυχεῖτε) περὶ τούτου. für das allgemeine Beste —,

- φροντίζω περί τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ. dafür ist gesorgt, περί τούτου ἐλήφθη φροντίς. nicht für den andern Tag —, δὲν φροντίζω περί τῆς αὔριου, οὐχ ὑπὲρ τὴν πῆραν φρονέω, ἀδιαφορέω περί τῆς αὔριου. —, *n.* (-s), ἡ φρόντισις ἢ ἀνησυχία.
- Sorgen-brecher**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λυσανίας, ὁ παυσανίας, ὁ λυατός, ὁ παυσιμέριμος. -frel, -lös, *adj.* ἀμέριμος, ἀφρόντιστος, ἀφροντίς, ἀπεριμέριμος [ξεννοιαστὴς, ἀξέννοιαστος, ξέγνοιος*, ἀποξεγνοιασμένος*]. — sein, ἀφροντιστέω, ἀμεριμνέω, ἀπεριμνέω. — leben, ζῶ βίον ἀμεριμνον. -stühl, *m.* (-s, *pl.* -stühle), τὸ ἀμφικέφαλον ἀνάκλιτρον, ὁ ἀναπαυτικὸς κλιντήρ. -voll, *adj.* πολυφρόντιστος, πολυμέριμος, πολύφροντις, περιφροντις.
- Sorg-falt**, *f.* (—), ἡ ἐπιμέλεια, ἡ φροντίς, ἡ τημέλεια ἢ προσεκτικότης, ἡ προσοχή [ἡ πιδεξιωσύνη*]. — bei etwas verwenden, καταβάλλω προσοχὴν, ἐπιμέλειαν εἰς τι, ἐπισταμένως πράττω τι. -fällig, *adj.* περισεκεμμένος, προσεκτικός, ἐπιστροφῆς [πιδεξευτός*]. —, *adv.* ἐπισταμένως, προσεκτικῶς, περισεκεμμένως. — behandeln, περιποιέομαι ἐπιμελῶς. -lich, *adj.* πολυμέριμος, ἀνήσυχος. -lichkeit, *f.* (—), ἡ προσεκτικότης, ἡ προσοχή. ἡ ἀνησυχία. -lös, *adj.* ἀφροντίς, ἀμέριμος, ἀκηδής [ἀξέννοιαστος, ξέγνοιος*] ἀφρόντιστος, ἀτημέλητος, παρημελημένος. — sein, ἀφροντιστέω, ἀμεριμνέω, ὀλιγωρέω. -losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀμεριμνία, ἡ ἀφροντιστία, ἡ ἀφροντία, ἡ ἀκηδία, ἡ ὀλιγωρία [τὸ ξέννοιασμα, ἡ ξέγνοια*]. -sam, *adj.* προσεκτικός, *s.* Sorgfältig. -samkeit, *f.* (—), ἡ προσεκτικότης, ἡ στόχασσις, *s.* Sorgfalt.
- Sor'gen**, *v. t. h.* προσδέω (πλοῖον) εἰς τὴν ξηράν.
- Sor'tau**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ καρχήσιον [τὸ παράγι].
- Sor'le**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ εἶδος. zwei -n, δύο εἰδῶν [δου λογῶ].
- Sortiment'**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ συγκρότημα, τὸ ἀπάρτισμα, τὸ συνάρτισμα [τὸ τσεσίτι]· τὸ κατηρτισμένον κατάστημα, ἡ ταξινόμητος ἀποθήκη ἐμπορευμάτων. ἡ προμήθεια βιβλίων ξένων ἐκδοτῶν.
- Sortiments'-bücher**, *n. pl.* τὰ βιβλία ξένης ἐκδόσεως. -(büch)händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βιβλιοπώλης ἄλλων ἐκδοτῶν. -(büch)handlung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ βιβλιοπωλεῖον προμηθείας. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐμπόρευμα προμηθείας, τὸ προμήθευμα.
- Sorti'eren**, *v. t. h.* συναπαρτίζω, ἐφοδιάζω διὰ τῶν ἀναγκαίων εἰδῶν. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ διὰ τῶν ἀναγκαίων εἰδῶν καταρτισμός, τὸ συγκρότημα, τὸ ἀπάρτισμα.
- Sothän'**, -ig, *adj.* τοιούτος, τοιουτότροπος, τοιουτώδης [τέτοιος].
- Sotti'se**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μωρία, ἡ ἀφροσύνη ἢ ἀπερισκετὸς προσβολή.
- Sou**, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ὀβολός [ἡ πεντάρα].
- Soubre'te**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐπὶ σκηνῆς θεράπαινα, ἡ παιδίσκη κωμωδίας.
- Souffeur'**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑποβολεύς. -kasten, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κρύπτη ὑποβολέως.
- Souff'ren**, *v. t. h.* ὑποβάλλω, προσψιθυρίζω.
- Souper**, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ δεῖπνον.
- Soupi'ren**, *v. t. h.* δεῖπνέω.
- Sout'a'ne**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ καλὰσιρις, τὸ ῥάσον.
- Souverän'**, *adj.* κυριαρχικός, αὐταρχος, αὐτοκρατής. —, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κυριάρχης, ὁ αὐτοκρατής, ὁ αὐτάρχης, ὁ κυριάρχης. -er Staat, κράτος αὐτοτελές, αὐτοκυβέρνητον. -ität, *f.* (—), ἡ κυριαρχία, ἡ κυριότης. ἡ ἐπικυριαρχία, ἡ αὐταρχία. -ität's'rechte, *n. pl.* τὰ κυριαρχικά δικαιώματα.
- Soviel**, *conj.* καθ' ὅσον.

- Sowohl, conj.** — ... als (auch), και ... και, τόσοσ ... ὅσος. er nicht — als sie, ὄχι τόσοσ αὐτός ὅσος αὐτή. — er als seine Frau, και αὐτός και ἡ γυνή του, αὐτός τε και ἡ γυνή του.
- Spähen, v. i. & i. h.** κατασκοπέω, κατασκοπεύω, κατοπτεύω [βιγλιζω]. —, n. (-s), ἡ κατασκοπή, ἡ κατόπτεισις.
- Späher, m.** (-s, pl. —), ὁ κατασκοπος, ὁ σκοπιωρός, ὁ κατόπτησ· ὁ πειυθήν, ὁ διερευνητήσ [ὁ κουσκούρησ]. -auge, n. (-s, pl. -n), -blick, m. (-es, pl. -e), τὸ βλέμμα κατασκόπου, τὸ ἐταστικὸν βλέμμα. -schiff, n. (-es, pl. -e), τὸ σκοπιωρὸν πλοῖον. -winkel, m. (-s, pl. —), ἡ γωνία κατασκοπήσ, ἡ κώχη κατοπτέουσωσ [ἡ βιγλα].
- Spaller, n.** (-s, pl. -e), τὸ δρύφακτον φυτῶν, ἡ φωτοστοιχία ἡ στοιχάσ. — von Soldaten, ὁ στοιχος στρατιωτῶν. die Soldaten in — aufstellen, παρατάσσω εἰσ στοιχοουσ. -en, v. i. h. παρατάσσω εἰσ στοιχόν.
- Spalt, m.** (-es, pl. -e), τὸ ρήγμα, ἡ ῥωγμή, ἡ διαρρηγῆ, ἡ ραγή, ἡ σχισμὴ [ἡ ακασμάδα, ἡ σχισμάδα]. -e bekommen, διαρρηγνυμαι, διασχίζομαι, σχάζομαι [ραγιζω, σκάζω, σκάω].
- Spalte, f.** (—, pl. -n), τὸ ρήγμα, ἡ ῥωγμή, τὸ σχίσμα [ἡ σχισμάδα, ἡ ακασμάδα]. τὸ διαχώρισμα, τὸ διαμέρισμα. ἡ στήλη (σελίδοσ).
- Spalten, v. i. h.** σχίζω, διασχίζω, διαρρηγνύω. Holz —, σχίζω ξύλα. gut, leicht zu —, εὐσχιστοσ. schwer zu —, δύσχιστοσ, δυσχιδήσ. gespalten, σχιστός. nicht gespalten, ἀσχιστοσ. vielfach gespalten, πολυσχιδήσ. ringsum gespalten, περισχιδήσ. —, v. i. h. & sich —, v. r. h. σχίζομαι, διασχίζομαι διαχωρίζομαι. —, n. (-s), ἡ σχίσις, ἡ διάσχισις, ὁ σχισμός· ἡ διάρρηξις.
- Spalter, m.** (-s), ὁ σχιδευτήσ, ὁ σχιστήσ.
- Spaltig, adj.** σχιστός, διερρηγώς.
- Spaltung, f.** (—, pl. -en), ἡ σχίσις, ἡ διάσχισις, ὁ σχισμός· ἡ διάρρηξις, ἡ ρήξις. — in der Kirche, τὸ σχίσμα.
- Spän, m.** (-s, pl. Späne), ἡ σχίσα, ὁ σχίδαξ· τὸ σχιδίον, τὸ πελεκίημα [τὸ πελεκοῦδι].
- Spänbett, n.** (-es, pl. -en), ἡ ἐυλίη κλίνη [τὸ ξυλοκρέββατον]. -ferkel, n. (-s, pl. —), τὸ δελφάκιον, ὁ δέλφαξ, τὸ χοιρίδιον [τὸ βυζαννάκο γουρουνάκι, τὸ γουρουνόπουλον].
- Spange, f.** (—, pl. -n), ἡ ἀμφιβία, ὁ περιδέσμοσ· ἡ περόνη, ἡ πόρη [τὸ θηλυκωτήρι]. τὸ φέλιον, τὸ βραχιόλιον, s. Armband.
- Spanien, n.** (-s), ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἰσπανία, ἡ Σπανία. -er, m. (-s, pl. —), ὁ Ἰσπανός, ὁ Ἰβηρ, ὁ Σπανός. -erin, f. (—, pl. -nen), ἡ Ἰσπανίς.
- Spanisch, m.** (-s), ὁ ἰσπανικός ταμβάχοσ.
- Spanisch, adj.** ἰβηρικός, ἰσπανικός, σπανικός. (fig.) ἀλλόκοτοσ, παράξενοσ. -e Fliege, ἡ κανθαρίσ [ἡ χρυσομυγία]. -e Wand, ὁ ἄκλαδιασ τοίχοσ, ὁ πτυκτοσ πρότοιχοσ, τὸ ἀνεμοσκεπέσ, ἡ ἀνεμοσκέπη. -er Reiter, ὁ ἐχίνοσ, τὸ διάφραγμα δοκῶν. das kommt Einem — vor, αὐτὸ φαίνεται ἀλλόκοτον, παράξενον. das sind ihm — e Dörfer, αὐτὰ εἶνε ἱερογλυφικά [κινέζικα] δι' αὐτόν.
- Spankorb, m.** (-es, pl. -körbe), τὸ σχιδόπλεκτον καλάθιον.
- Spann, m.** (-es, pl. -e), τὸ λάκτισμα [ἡ κλωτσιά].
- Spanne, f.** (—, pl. -n), ἡ σπιθαμή [ἡ πιθαμή]. kleine —, ἡ ληχάσ [τὸ διασκέλουρον*]. eine kurze — Zeit, βραχὺ χρονικὸν διάστημα. eine — lang, breit, σπιθαμαίτοσ τὸ μήκοσ, τὸ πλάτοσ.
- Spannen, v. i. h.** τείνω, ἐνταίνω, τανύω [τεντόνω, ξεντόνω*]. ξευγνῶω [ζεύγω]. στενοχωρέω, πιάζω [στε-

νεύω, πληγόνω]. die Hand —, ἐκτείνω τὴν χεῖρα. den Bogen —, τείνω τὸ τόξον. die Saiten —, τείνω, ἐντείνω τὰς χορδὰς. eine Brücke —, ἐντείνω (ζευγνύω) γέφυραν. auf die Folter —, παρατείνω ἐπὶ στρέβλης, ἐντείνω ἐπὶ τροχόν. eine Oktave —, περιλαμβάνω μουσικὸν σύστημα, ἐμπεριλαμβάνω ὀκτάτονον. (fig.) die Saiten zu hoch —, ὑψηλοφρονέω πέρα τοῦ δέοντος. seine Forderungen zu hoch —, ὑπεραυξάνω τὰς ἀπατήσεις μου. die Ohren —, ἐπορθιάζω τὰ ὦτα [τεντώνω τ' αὐτιά]. seine Kräfte —, συγκεντρῶ τὰς δυνάμεις μου. gespannt, τεταμένος, τετανός [τεντωμένος]. (fig.) μετέωρος, μετάρσιος, ἐκστατικός. ὑπερβολικός. mit Jemandem gespannt sein, εἶμαι ἐν ἀκροσφαλεῖ σχέσει πρὸς τινα. Jemandes Erwartungen —, ἐπαίρω τὰς προσδοκίας τίνος. gespannt sein, προσέχω ἀπέναντι εἰς τι προσδοκῶ τι μετέωρος. —, n. (-s), ἡ ἐντασις, ἡ διάτασις [τὸ τέντωμα]. -d, adj. (fig.) μετεωρῶν, περιεργος, ἀξιοπεριεργος, ἐνδιαφέρων.

Spannen-höc, adj. σπιθαμιαῖος τὸ ὕψος [μὴ πηθαμὴ ἀψηλός]. -lang, adj. σπιθαμιαῖος τὸ μήκος [μὴ πηθαμὴ τὸ μακρός].

Spanner, m. (-s, pl. —), ὁ ζευκτήρ. τὸ πηνίον, s. Spannraupe.

Spann-feder, f. (-, pl. -n), τὸ ἐλατήριον [τὸ τενωτήρι, ἡ σούστα]. -kette, f. (-, pl. -n), ἡ πέδη [τὸ πέδικλον, ἡ παστούρα]. -kraft, f. (-), ἡ ἐλαστικότης· ἡ εὐτονία.

-kräftig, adj. ἐλαστικός. -nägel, m. (-s, pl. -nägel), τὸ ἐνήλατον ἄξονος, ὁ ἔστωρ [τὸ ζυγοάρφι]. -raupe, f. (-, pl. -n), τὸ πηνίον, τὸ ὑπερον (ἐντομον). -riemen, m. (-s, pl. —), ὁ περιγονάτιος ἱμάς (ὑποδηματοποιῶν). -seil, n. (-s, pl. -e), τὸ ταυυστήριον σχοινίον. ἡ πέδη [τὸ πέδικλον, ἡ παστούρα].

Spannung, f. (-, pl. -en), ἡ τάσις, ἡ ἐντασις, ἡ διάτασις, ἡ τόνωσις [τὸ τέντωμα, τὸ ἐντνωμα*]. (fig.) ἡ μετέωρος προσοχή, ὁ ἀνετισμός. ἡ ἀθῆμονία, ἡ μετέωρος ἀνησυχία [τὸ καρδιοκτύπι]. ἡ διαφορά, ἡ διάστασις, ἡ διχοστασία. in — setzen, μετεωρίζω. in — gerathen, μετεωρίζομαι. in — mit Jemandem sein, εἶμαι εἰς ἀκροσφαλεῖς σχέσεις πρὸς τινα. sie leben in grosser — miteinander, συζῶσιν ἐν μεγάλῃ διχονοίᾳ. wir sind in — gerathen, περιτλήθομεν εἰς ῥῆξιν [τὰ τσουγκρίσαμεν, τὰ χαλάσαμεν].

Spärbüchse, f. (-, pl. -n), ἡ ἀργυριοθήκη, ἡ κεραματοθήκη [ὁ κουμπαράς].

Spären, v. t. & i. h. οἰκονομέω παρακαταθέτω, φυλάττω [στερεύω*]. φεῖδομαι [λυπούμαι, πιδεξέυομαι*]. nicht —, ἀφειδέω. die Mühe —, ἀποφεύγω τὸν κόπον. weder Fleiss noch Mühe —, ἀφειδέω παντός κόπου καὶ μόχθου. —, n. (-s), ἡ οἰκονομία, ἡ φειδώ.

Spärrer, m. (-s, pl. —), ὁ οἰκονόμος, ὁ φειδωλός. ein — will einen Zehrer haben, πατήρ φειδωλός υἱὸς σπαταλός.

Spargel, m. (-s), ὁ ἀσπάργος, ὁ ἀσφάραγος [τὸ ἀσπαράγγι*, τὸ σπαράγγι]. — stechen, κόπτω ἀσπαράγους. -beet, n. (-es, pl. -e), ἡ πρασιὰ ἀσπαράγων. -büche, f. (-, pl. -n), τὸ καρύκειμα ἀσπαράγων.

Spargeld, n. (-es, pl. -er), τὰ οἰκονομηθέντα χρήματα, αἱ χρηματικαὶ οἰκονομίαι [τὰ κομποδέματα], s. Sparpfennig.

Spargel-pflanze, -wurzel, f. (—, *pl. -n*), ἡ ἀσπαραγιά, ἡ ἀσφαραγιά [ἡ ἀσφαραγιά*]. — **suppe, f.** (—, *pl. -n*), ὁ ζωμός ἀσπαράγων. — **seil, f.** (—), ὁ καιρὸς τῶν ἀσπαράγων.

Spär-herd, m. (—es, *pl. -e*), ἡ οἰκονομικὴ ἐστία. — **kalk, m.** (—es), ἡ γύψος. — **kasse, f.** (—, *pl. -n*), τὸ (ἐβερgetικὸν) ταμειετήριον, τὸ ἀποθεματικὸν ταμεῖον. — **küche, f.** (—, *pl. -n*), τὸ οἰκονομικὸν μαγειρεῖον. — **lampe, f.** (—, *pl. -n*), ὁ οἰκονομικὸς λύχνος.

Spärlich, adj. ὀλιγοστός, γλισχρός, φειδωλός· πτωχικός· ἀραιός, σποραδικός [κουκκιστός*]. — **adv.** φειδωλῶς, γλισχρῶς, ἀνεπαρκῶς· ἀραιῶς, σποράδην, σποραδικῶς [κουκκιστά*]. μετὰ δυσκολίας, μόλις καὶ χαλεπῶς. — **kelt, f.** (—), ἡ ὀλιγότης, ἡ φειδωλία, ἡ ἔνδεια· ἡ ἀραιότης.

Spärlich, n. (—es, *pl. -e*), τὸ οἰκονομικὸν φῶς· τὸ οἰκονομικὸν κηρῖον. — **ofen, m.** (—s, *pl. -öfen*), ἡ οἰκονομικὴ θερμάστρα. — **pfennig, m.** (—s, *pl. -e*), τὸ οἰκονομηθὲν ἀργύριον, τὸ χρηματικὸν ἐφόδιον [τὸ κομπόδεμα].

Spärren, m. (—s, *pl. —*), ὁ στρωτήρ, ἡ δοκίς. (*fig. fam.*) einen — zu viel haben, παρακηνητικῶς ἔχω, εἶμαι ὑποκενηνημένος τὰς φρένας [χρωστάω τῆς Μιγαλοῦς].

Spärwerk, n. (—es, *pl. -e*), οἱ στρωτήρες, ἡ πινάκωσις [ἡ δοκαρωσιά*].

Spär-sam, adj. φειδωλός, οἰκονόμος· ὀλιγοστός, σπάνιος· sehr —, πολυφειδής [σφιχτός, ἀκριβόχερος]. — mit etwas umgehen, φειδομαί τινος, οἰκονομῶ τι [τὸ πιδεξεύομαι*]. — **kelt, f.** (—, *pl. -en*), ἡ οἰκονομία, ἡ φειδωλία, ἡ φειδώ. zu grosse —, ἡ ὑπερβολικὴ φειδωλία, ἡ γλισχροτήτης, ἡ φιλαργυρία.

Sparta, n. (—s), ἡ Σπάρτη.

Spartä-ner, m. (—s, *pl. —*), ὁ Σπαρτιάτης. — **erin, f.** (—, *pl. -nen*), ἡ Σπαρτιάτις. — **isch, adj.** σπαρτιατικός. — **e Suppe, ὁ σπαρτιατικὸς ζωμός, ὁ μέλας ζωμός.**

Späss, m. (—es, *pl. Spässe*), ἡ ἀστειότης, ὁ γαριεντισμός, ὁ ἀστεϊσμός [ὁ χωρατᾶς, τὸ χωρατῶν]. zum —, aus —, πρὸς ἀστεϊσμόν, χάριν ἀστειότητος [εἰς τὰ χωρατᾶ, εἰς τὸ χωρατᾶ]. — **treiben, γελωτοποιῶ, γελοιάζω [χωρατεύω].** Je-mandem — machen, προσενέω τινὶ εὐχαριστησίν. — bei Seite, ohne —, ἀνευ ἀστεϊσμοῦ [χωρὶς (τὰ) χωρατᾶ]. — verstehen, ἀνίσταμαι ἀστειότητα [σηχῶνα χωρατᾶ]. seinen — aus etwas machen, ἀρίσκομαι εἰς τι, διασκοιδάζω διὰ τινος.

Spässchen, n. (—s, *pl. —*), ἡ μικρὰ ἀστειότης, ὁ μικρὸς ἀστεϊσμός.

Spässen, v. i. h. ἀστεϊζομαι, ἀστεϊοῦμαι, ἀστεϊολογῶ [χωρατεύω].

Spässerei, f. (—, *pl. -en*), ἡ ἀστειότης, ἡ ἀστεϊολογία, ὁ ἀστεϊσμός [ὁ χωρατᾶς].

Späss-haft, -ig, adj. ἀστεϊός, κωμικός, γελοιώδης, εὐτράπελος [καρκαδικός]. — **haftigkeit, f.** (—), ἡ κωμικότης, ἡ ἀστεϊοσύνη. — **macher, m.** (—s, *pl. —*), — **vögel, m.** (—s, *pl. -vögel*), ὁ γελοιοποιός, ὁ γελοιαστής [ὁ καρκαδικός, ὁ χωρατατζής]· ὁ σκαπτόλης [ὁ μασκαρατζής, ὁ μεσημεράς, ὁ νεραϊδός]. gemeiner —, ὁ βωμολόχος [ὁ μασκαράς]. — **macherel, f.** (—, *pl. -en*), ἡ γελοιοποιία. — **welse, adv.** χάριν παιδιᾶς, χάριν ἀστειότητος [εἰς τὰ χωρατᾶ].

Spät etc., s. Spath etc.

Spät, adj. ὄψιος, ὀψινός, ἔσπερος, πᾶρρος. — **er Abend, βαθεῖα ἑσπέρα.** bis — Abends, μέχρι βαθεῖας ἑσπέρας. in —er Stunde, ὀψὲ τῆς ὥρας, ἔξ ὥρας, πᾶρρω. — in der Nacht, πόρρω τῆς νυκτός. bis — in die Nacht (hinein), μέχρι μέσων νυκτῶν, μέχρι μεσο-νυκτίου. — im Alter, ὀψὲ τῆς ἡλικίας, εἰς προβερηκυῖαν ἡλικίαν. — **e Jahreszeit, ὄψιμος ἐποχὴ.** — **e Kirschen, ὄψιμα κερᾶσα.** — **e Früchte, ὄψιμα ὀπωρικᾶ.** bis in die —esten Zeiten, μέχρι τῶν

- μεταγενεστάτων χρόνων, μέχρις ἐπ' ἐσχάτων. *es ist* —, εἶνε πάρωρα, εἶνε ἀργά. —, *adv.* ὀψέ, πάρωρα, ἐξ ὥρας, ἀργά [ἔώρας]. *früh und* —, *prwian te kai isperan* [πρωὶ (καὶ) βράδυ, ἀργά ταχυά*]. *früher oder -er*, θάττον ἢ βράδιον, ταχύτερον ἢ βραδύτερον, »ἐνωρίτερα ἢ ἀργότερα«. *-estens um acht Uhr*, τὸ βραδύτερον τὴν ὀγδόην ὥραν. *meine Uhr geht (um) eine Viertelstunde zu* —, τὸ ὠρολόγιόν μου βραδύνει κατὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας. — *lernend*, ὀψιμαθής. *-er geboren*, ὑστερογενής, ὀψίγονος. *das kommt zu* —, κατόπιν ἐορτῆς ἤκει τοῦτο. *besser — als nie*, καλλίτερον ἐξ ὥρας ἢ οὐδέποτε [καλλίτερ' ἀργά παρὰ ποτέ].
- Spät-apfel**, *m.* (-s, *pl.* -äpfel), τὸ ὀψιμον μήλον. -*bühend*, *adj.* ὀψιανθής.
- Spät-el**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σπάθη, ἡ σπαθίς, ἡ σπαθομήλη [ἡ σπάθα].
- Spät-en**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σκαφεῖον, ἡ σκαπάνη, ἡ μάκελλα [τὸ σκαπέτι*, ἡ τσάπα].
- Spät-er**, *adj.* ἐπιγινόμενος, ὑστερόχρονος, ὑστερώτερος· μεταγενέστερος. —, *adv.* ὑστερον, ὑστερώτερον, »ἕστερα, ἀργότερα, ὑστερώτερα«. -*e Zeiten*, *Schriftsteller*, οἱ μεταγενέστεροι χρόνοι, συγγραφεῖς. -*e Generation*, ἡ μεταγενεσττέρα γενεά. -*hin*, *adv.* ἐν μεταγενεσττέρῳ χρόνῳ.
- Spät-estens**, *adv.* τὸ βραδύτερον.
- Spät-ferkel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μεταχοιρος, τὸ μετάχοιρον. -*geburt*, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ὄψιμος τοκετός. -*gerste*, *f.* (—), ἡ ὄψιμος κριθή.
- Spät-h**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ σπαθίον (ὄρυκτόν). ἡ ἐξόστωσις τῆς ἰγνύας ἵππου. -*eisenstein*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σιδηρίτης (λίθος).
- Spät-herbst**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὀψιμον φθινόπωρον.
- Spät-lich**, *adj.* πάσῃων ἐξόστωσις τῆς ἰγνύας.
- Spät-säure**, *f.* (—), τὸ ὑδροφθορικὸν ὀξύ.
- Spät-ium**, *n.* (-s, *pl.* -ien), τὸ διάστημα, τὸ μεσόχωρον, ἡ διάστασις, ὁ μεταξὺ χώρος.
- Spät-jähr**, *n.* (-s), τὸ φθινόπωρον [τὸ ψυμοκαίρι*]. -*ling*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὄψιμος, ὁ ὑστερογενής. -*obst*, *n.* (-es), οἱ ὄψιμοι καρποί, τὰ ὄψιμα ὄπωρικὰ. -*regen*, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ὄψιμος βροχή. -*rell*, *adj.* ὄψιμος. -*sommer*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὄψιμον θέρος, ἡ ὀπώρα, τὸ θέρος τελευτῶν.
- Spats**, *m.* (-es & -en, *pl.* -e & -en), ὁ στρουθός, τὸ στρουθίον, ὁ πυργίτης [ὁ σπουργίτης]. (*fam.*) ὁ ἀλευροπρόσωπος γελωτοποιός, ὁ βωμολόχος [ὁ μασκαρατζής].
- Spät-schen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ στρουθίον, τὸ στρουθάριον [τὸ σπουργιτάκι].
- Spazie ren**, *v. i. s. & — gehen*, περιπατέω, κάμνω περιπατόν, διαβαδίζω. — *fahren*, περιελαύνω ἐφ' ἀμάξης. — *führen*, ὀδηγέω εἰς περιπατόν. *er ist — gegangen* (ausgegangen), μετέβη (ἐξήλθεν) εἰς περιπατόν. -*gehen*, *n.* (-s), ὁ περιπατός, ἡ περιπάτησις.
- Spazier-fahrt**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἐφ' ἀμάξης περιπατός, ἡ ἐξέλασις, ἡ περιέλασις. -*gang*, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ὁ περιπατός. -*gänger*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ περιπατητής, ὁ περιπατῶν. -*platz*, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ἡ πλατεῖα περιπάτου, ἡ περιπατητικὴ πλατεῖα. -*reise*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ περιπατητικὴ ἐξδρομή. -*ritt*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐφ' ἵππου περιπατός, ἡ περιέλασις. *einen — machen*, περιελαύνω ἐφ' ἵππου. -*stock*, *m.* (-es, *pl.* -stöcke), -*stöckchen*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ῥαβδίον περιπάτου [τὸ μπαστούνι]. -*weg*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δρόμος περιπάτου.
- Specerel** etc., *s.* Spezerei etc.
- Specht**, *m.* (-es, *pl.* -e), πτηνὸν, ὁ δρυ(ο)κολάπτης, ὁ δρυοκόπος [ὁ ξυλοφάγος, ἡ ταμπλιτάρα].

Spezial, *adj.* ειδικός, ιδιαίτερος [ξεχωριστός]. —, *adv.* ειδικώς, ιδία, ιδιαίτέρως [ξεχωριστά, έξεχωρα]. —freund, *m.* (-es, *pl.* -e), ό ιδιαίτερος φίλος. —geschichte, *f.* (-, *pl.* -n), ή ειδική ιστορία. —len, *pl.* τά καθέκαστα, τά ιδιαίτερα (περιστατικά) αί ειδικότητες. —lsten, *v. t. h.* ειδικεύω, μερικεύω. —lste, *m.* (-en, *pl.* -en), ό ειδικός επιστήμων. —lste, *f.* (-, *pl.* -en), ή ειδικότης. —karte, *f.* (-, *pl.* -n), ό ειδικός χάρτης, ή ειδική τοπογραφία. —mittel, *n.* (-s, *pl.* -), τός ειδικόν (τό ιδιαίτερον) μέσον τός άμμεσον φάρμακον.

Spezialf. *adj.* ιδιαίτερος, ειδικός [ξεχωριστός, ξεχωριστάριος]. auf Ihr-es (Wohl), εις ύγειαν ύμών ειδικώς. —, *adv.* ειδικώς, ιδία, ιδιαίζόντως [ξεχωριστά].

Spezial, *f.* (-, *pl.* -), τός ειδος. die vier —, αί τέσσαρες αριθμητικά πράξεις. —händler, *m.* (-s, *pl.* -), τός προτομήν φέρον τάλληρον (νόμισμα έν μὲν Αύστρια = 5,26 δραχμαίς, έν δὲ Δανία = 7,50 δραχμαίς, έν δὲ Νορβηγία = 5,62 δραχμαίς).

Spezial-eisen, *v. t. h.* ειδικεύω, ειδοποιέω, μερικεύω, προσδιορίζω ειδικώς. —kation, *f.* (-, *pl.* -en), ή ειδικευσις, ή ειδοποιία, ή μερικευσις, ή ειδοποίησις.

Spezialfisch, *adj.* ειδικός, ειδοποιός. —es Gewicht, τός ειδικόν βάρος. —e Wärme, ή ειδική θερμότης. —es Mittel, τός άμμεσον (τός άμέσως ενεργούν) φάρμακον.

Spezialminen, *n.* (-s, *pl.* Spezialminen), τός οείγμα.

Speck, *m.* (-es), τός λίπος, τός στέαρ [τό ξύγγι] τός χοιρινόν καπνιστόν λίπος [τό λαρδ].

Speck-artig, *adj.* στεατώδης. —bauch, *m.* (-es, *pl.* -bäuche), ό λιπογάστρων. —frau, *f.* (-, *pl.* -en), ή στεατόπωλις. —geschwulst, *f.* (-, *pl.* -schwülste), τός στεάτωμα (νόσημα). —hals, *m.* (-es, *pl.* -hälse), ό παχύλαιμος, ό λιποτράχηλος.

—händler, *m.* (-s, *pl.* -), ό στεατοπόλης, ό άλλαντοπόλης. —händlerin, *f.* (-, *pl.* -nen), ή στατόπωλις, ή άλλαντόπωλις. —licht, *adj.* στεατοειδής. —lg, *adj.* στεατώδης, λιπόδης. —käfer, *m.* (-s, *pl.* -), ό δερμηστής (σκόληξ). —küchen, *m.* (-s, *pl.* -), τός στεατώδης πλακούντιον. —messer, *n.* (-s, *pl.* -), ή τομής στέατος, ή λιποτόμος μάχαιρα. —schnitt, *f.* (-, *pl.* -s), τός τμημάτιον λίπους. —schwarte, *f.* (-, ή φορίνη [τό χοιρόπαι]. —schweh, *n.* (-es, *pl.* -e), ό πολύσαρκος χοίρος, ό στυγεός χοίρος. —selte, *f.* (-, *pl.* -n), τός χοιρινόν (τός στεατώδης) πλευρόν. —stiel, *m.* (-s, *pl.* -e), ή στεατίτις [τό σπυρονόγωμα]. —wulb, *n.* (-es, *pl.* -er), ή άλλαντόπωλις.

Spezialren, *v. t. h.* εξαποστέλλω, διαποστέλλω.

Spezialteur, *m.* (-s, *pl.* -e), ό αποστολεύς, ό διαποστολεύς.

Spezialtion, *f.* (-, *pl.* -en), ή εξαποστολή, ή διαποστολή.

Spezialtions-geschäft, *pl.* τός δικαιοώματα τής διαποστολής. —geschäft, *n.* (-es, *pl.* -e), —handel, *m.* (-s), —handlung, *f.* (-, *pl.* -en), ή διαποστολική έμπορία. ό οίκος διαποστρήτης. —rechnung, *f.* (-, *pl.* -en), ό λογριασμός διαποστολής.

Speer, *m.* (-es, *pl.* -e), τός άκόντιον, τός δόρυ [τό κοντάρι]. den —schleudern, ρίπτω τός άκόντιον, άκοντίζω. den —schleudern, δορυβόλος. mit dem — treffen, άκοντίζω. mit dem — kämpfen, δορυμαχέω, δορατίζομαι. —kampf, *m.* (-es, *pl.* -kämpfe), ό δορατισμός, ή δορυμαχία. —kies, *m.* (-es), ό μαρμασίτης (λίθος). —stich, *m.* (-es, *pl.* -e), τός άκόντισμα, ή πληγή δόρατος. —träger, *m.* (-s, *pl.* -), ό δορυφόρος, ό δορατοφόρος, ό λογχοφόρος. —werfer, *m.* (-s, *pl.* -), ό άκοντιστής. —wurf, *m.* (-es, *pl.* -würfe), τός άκόντισμα.

β, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κνήμη, νημία, ἡ ἀκτίς τροχοῦ [τὸ χυτὴ τῆς βόδας].

βί, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σάλον [τάλιω] τὸ πύαλον, ὁ πύελος, πύσμα [τὸ φτύσμα]. — erzen, *m.* (-s, *pl.* -n), ὁ σιαιλον, σιαλοποῖός, σιαλογόνοσ. —, σιαλώδης, πτυαλώδης [σαης]. — ärtig, *adj.* σιαλώδης, σιαίης. — drüse, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ σιαιός ἀδήν. — faß, *m.* (-es), αλισμός, ὁ πτυαλισμός, ἡ σιαοια. — den — haben, σιαλοχοίω, λίζω. — kasten, *m.* (-s, *pl.* —), ιαλοδόγον σκεύοσ. — lecker, *m.* (*pl.* —), (*fig.*) ὁ χαμερπῆσ κόλαξ. — kerel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σκυύδης βωμολοχία, ἡ χαμερπῆσ κεία. — n, *v. i. h.* σιαλλίω, λίζω. — stoff, *m.* (-es, *pl.* -e), αλώδης ὕλη.

er, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σιτοβοί, ὁ σιτοβολών [ὁ καρπομαγαί]. — n, *v. i. h.* ἀποταμιεύω, ηκεύω.

, *v. i. & i. ñr. h.* πτώω, ἐκπτώω, πτώω [φτυώ, φτυώ]. — emät, *ew* [ξερνάω]. Feuer —, ἀναιω (ἀναφυσάω, ἀναδίδω) πύρ. Gesicht —, πτώω εἰσ τὸ πρόον. Jemanden —, ἐμπτώω, πτώω τινά. Feuer und Flamme —, ἀναδίδω πύρ καὶ φλόγασ, ἰ δλοσ πύρ. Gift und Galle πνώω μένεα. —, *n.* (-s), ἡ ιε, ὁ πτυσμός, ἡ ἐκπτωοισ [τὸ ημον]. ἡ ἐμειοσ, ὁ ἐμειοσ [τὸ σμα, ὁ ξερασμός τὰ ξερατόν]. von Feuer, ἡ ἀναφύσσεισ (ἡ ωξίε) πυρός.

ib, *m.* (-s, *pl.* -e), δένδρον, ι, ἡ ὄη, ἡ ὀη [ἡ σουρβιά, ἡ ριά].

ib, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὕδρορροά ου.

isten, -teller, *m.* (-s, *pl.* —), f, *m.* (-es, *pl.* -näpfe), ἡ σιαχη, ἡ πτυσματολεκάνη.

ib, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐδεσμο, ἡ ἰβ, τὸ ὄφον, τὸ φαγητόν ἡ

τροφή. τὸ μεταλλικόν σύμμικμο. — zu sich nehmen, λαμβάνω τροφήν, σιτοποῖομαι. keine — zu sich nehmen, ἀστέω, ἀποστειώ, νηστέω. — n zubereiten, ὄφιοποιέω, ὄφιαρτύω. — bereitung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὄφιοποιία, ἡ ὄφιαρτυοια. — eiche, *f.* (—, *pl.* -n), δένδρον, ἡ φηγός [ἡ ὄξυά]. — geruch, *m.* (-es), ἡ ὄσμῆ ἐδεσμάτων. — haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ ξενοδοχοίον, s. Restaurant. — kammer, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὄφιοθήκη, τὸ ὄφιοφυλάκιον [τὸ κελλάρι]. — karte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κατάλογοσ τῶν φαγητῶν. — keller, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὄφιοφυλάκιον, ἡ ὄφιοθήκη [τὸ κελλαρικόν]. — kerb, *m.* (-es, *pl.* -körbe), τὸ κανοῦν, τὸ κάνιστρον, ἡ σπιρίς [τὸ ζυμπιλί]. — meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τροφοδότῆσ, ὁ οἰκονόμοσ [ὁ κελλάρησ].

Speißen, *v. i. h.* γεύομαι, τρώγω. ἐστιάω, σιτίζω, γεύω, τροφοδοτέω [ταγίζω]. mit leeren Worten —, ἐστιάω διὰ κενῶν λόγων, διαβουκολέω [ψευτογελάω]. —, *v. i. h.* γεύομαι, ἐστιῶμαι, τρώγω. zu Mittag —, γευματίζω. zu Abend —, δειπνέω.

Speiße-opfer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ προσφορά, τὸ ἀνάθημα. — ordnung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τάξισ τῶν ἐδεσμάτων. — pumpe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ διαθρεπτικῆ ἀντλία. — röhre, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ οἰσοφάγοσ, ὁ φάρυγξ [ὁ καταπιώνασ]. — saal, *m.* (-s, *pl.* -säle), τὸ ἐστιατόριον, τὸ ἐστιατήριον, »ἡ τραπεζαρία«. — saft, *m.* (-es, *pl.* -säfte), ὁ γυλόσ. — schrank, *m.* (-es, *pl.* -schränke), ἡ ὄφιοθήκη, ἡ ἐδεσματοθήκη [τὸ ντουλάπι]. — täfel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐστιατικῆ τράπεζα [ἡ τάβλα*]. — wein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ καθημερινόσ οἶνοσ. — wirth, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὄφιοπώλησ, ὁ ξενοδόχοσ. — wirthin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ὄφιοπώλιε, ἡ ξενοδόχοσ. — zettel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κατάλογοσ τῶν ἐδεσμάτων. — zimmer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐστιατόριον, »τὸ τραπεζαρεῖον.

Spelsung, f. (—, *pl.* -en), ἡ στίσις, ἡ ἐστίασις [τὸ τάξιμα]· ἡ διατροφή.
Speltä'kel, m. (-s, *pl.* —), ὁ θόρυβος, ἡ παραγή, ἡ κραυγή, ἡ ὀγλοβοή, ἡ χάβρα [ὁ σαματᾶς, ἡ τραβᾶγια*]. -n, *v. i. h.* θορυβέω, *s.* Lärmen.
Spektakulös, adj. θορυβώδης, παραχώδης. μιανός, ἀποτρόπαιος.
Spekträl'analyse, f. (—), ἡ φασματοσκοπικὴ ἀνάλυσις.
Spek'trum, n. (-s, *pl.* -tra), τὸ φάσμα, τὸ εἰδωλον.
Spekul'ant, m. (-en, *pl.* -en), ὁ κερδοσκοπός, ὁ κερδαλεόφρων, ὁ χρηματιστής. ὁ ἐρευνητής, ὁ ἐξεταστής. -at'ion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔρευνα, ἡ ἐξέτασις, ἡ περισκόπησις. ἡ κερδοσύνη, ἡ κερδοσκοπία, ἡ κερδαλεότης. -at'iv, *adj.* ἐρευνητικός, ἐξεταστικός· θεωρητικός. χρηματιστικός, κερδοσκοπικός, ἰδιωφελής. -I'gen, *v. i. h.* ἐξετάζω, ἐρευνᾶω. κερδοσκοπέω, χρηματίζομαι. auf das Fallen der Papiere —, κερδοσκοπέω ἐπὶ (τῆς ἐπτώσεως) τῶν χρεωγράφων. -I'gend, *adj.* κερδοσκοπικός.
Spe'kulum, n. (-s, *pl.* -la), τὸ χειρουργικὸν δίοπτρον, ὁ διαστολεύς.
Spelt, s. Spelz.
Spelun'ke, f. (—, *pl.* -n), τὸ καταγύγιον.
Spelz, m. (-es), ἡ ζειά, ἡ ζέα [τὸ ἀσπροσίτι].
Spel'ze, f. (—, *pl.* -n), τὸ γένειον στάχυος, ὁ ἀθήρ [τὸ ἄγανον, τὸ ἄγανον*].
Spel'zig, adj. ἀθρηώδης, γενειώδης.
Spendä'bel, adj. φιλόδωρος, πλουσιόδωρος, ἐλευθέριος.
Spel'de, f. (—, *pl.* -n), ἡ φιλοδωρία, ἡ δωρεά, τὸ δῶρημα [τὸ ψυχικόν]. -n, *v. i. h.* φιλοδωρέω, δωρέω, χαρίζω· ἐπιδαφιλέω, ἀπονέμω πλουσιοπαρόχως, πλουτοδοτέω. -r, *m.* (-s), ὁ φιλόδωρος, ὁ πολύδωρος, ὁ πλουσιόδωρος. -rin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πλουσιοπάροχος δότευρα, ἡ φιλόδωρος, ἡ πλουσιόδωρος.

Spend'igen, v. i. h. (fam.) φιλοδωρεῖω, χαρίζω, δωρέω.
Sper'ber, m. (-s, *pl.* —), ὁ σπέρξ, ὁ πέρκος (ἱέραξ). -baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), δένδρον, ἡ ὄα, ἡ ὄη, ἡ ὄη [ἡ σουρβιά, ἡ ἀγαριά].
Sper'ling, m. (-s, *pl.* -e), ὁ στρουθός, ὁ πυργίτης [ὁ σπουργίτης]. kleiner —, τὸ στρουθίον, τὸ στρουθάριον [τὸ σπουργιτάκι]. ein — in der Hand ist besser als zeh'n auf dem Dache, τὰ ἐν χερσὶ κρατούμενα μεζονά ἐστι τῶν προσδοκωμένων [κάλλια πέντε κ' εἰς τὸ χέρι παρά δέκα καὶ καρτέρι].
Sperran'gelwelt, adj. ὄλος ἀναφωγμένος, ἀναπεπταμένος, ὀρθάνοικτος*.
Sper'r'baum, m. (-s, *pl.* -bäume), τὸ διάφυλον, τὸ διάφραγμα· ὁ ἐπιβλής [ὁ περάτης*, ἡ ἀμπάρα].
Sper're, f. (—, *pl.* -n), ἡ ἀπόκλεισις, ἡ ἀπόφραξις, ὁ ἀποκλεισμός· ἡ κλεισις, ἡ ἐπίσχεσις, ἡ ἐμπόδισις, ἡ κώλυσις. ὁ ἐποχλεύς, ἡ τροχοπέδη.
Sper'r'eisen, n. (-s, *pl.* —), τὸ (σπ'ηροῦν) διάφραγμα.
Sper'gen, v. i. h. ἀποκλείω, κατακλείω, διαφράσσω, ἀποφράσσω. μοχλώω [περατόνω*, ἀμπαρόνω]. ἀναστέλλω, ἀνακόπτω· κωλύω, διακωλύω, ἐμποδίζω. διατείνω, διαπίσσω, διανοίγω [χαχαλόνω*]. διαχωρίζω, ἀπομακρύνω. ein Rad —, ἐποχλεύς τροχόν. ins Gefängniß —, καθειργνός εἰς τὴν φυλακίην, φυλακίζω [χώνω μέσα, χώνω 'ς τὴ φυλακίην]. in ein Zimmer —, κατακλείω ἐντὸς δωματίου. eine Stadt —, ἀποκλείω πόλιν. den Weg, den Hafen —, ἀποφράσσω τὴν ὁδόν, τὸν λιμένα. die Beine auseinander —, die Füße von einander —, διατείνω τὰ σκέλη, διασκελίζω [χαχαλόνω*]. die Lippen (die Kiefer) auseinander —, διαχάσκω, χάσκω. sich —, *v. r. h.* ἀντιτείνω, ἀνθίσταμαι, ἐναντιό(ν)ομαι. —, *n.* (-s), ἡ ἀπόκλεισις, ἡ ἀπόφραξις, ἡ ἀντίστασις, ἡ ἐναντίωσις.

Sperrenzen, *f. pl. (fam.)* αἱ δυσκολαί, αἱ ἐπιτηδευαὶ προφάσεις, τὰ προσποτήματα [τὰ κορορέζια*].
Sperg-geld, *n. (-es, pl. -er)*, τὰ διόδια.
-haken, *m. (-s, pl. —)*, ὁ ἐποχλεύς, ὁ ἐποχεύς, ἡ τροχοπέδη. **-holz**, *n. (-es, pl. -hölzer)*, ὁ μοχλός, ὁ ἐπιβλής [ὁ παράτης*, ἡ ἀμπάρα]. **-ig**, *adj.* σχοινοτενής, ἐκτενής, ἐκτεταμένος. **-kette**, *f. (—, pl. -n)*, ἡ ἀποκλειστικὴ ἄλυσαις, τὸ ἀλυσιδωτὸν διάφραγμα. ἡ ἐποχλευτικὴ ἄλυσαις, ἡ τροχοπέδη. **-maul**, *n. (-s, pl. -mäuler)*, ὁ χάσκαξ, ὁ χάσκαξ [ὁ χάσας]. **-rad**, *n. (-es, pl. -räder)*, ὁ τροχός διακωλύσεως. **-sitz**, *m. (-es, pl. -e)*, τὸ στασίδιον. ἡ θεωρικὴ ἔδρα. **-ung**, *f. (—, pl. -en)*, ἡ ἀπόκλεισις, ἡ κατάκλεισις, ὁ ἀποκλεισμός [τὸ ἀμπάρωμα, τὸ περάτωμα*]. ἡ ἐπίσχεσις, ἡ ἀναστολή, ἡ διακωλύσις, ὁ ἐμποδισμός. **-welt**, *adj.* ὅλος ἀνεπιπταμένος, ὀρθάνοιτος*. **-zeit**, *f. (—)*, ὁ καιρὸς τῆς κατακλείσεως.
Sp'esen, *pl.* αἱ δαπάναι, τὰ ἔξοδα τῆς προμηθείας. **-frei**, *adj.* ἐλεύθερος ἐξόδων. **-nächnahme**, *f. (—)*, ἡ κατόπιν πληρωμὴ τῶν ἐξόδων. **-rechnung**, *f. (—, pl. -en)*, ὁ λογαριασμός τῶν ἐξόδων.
Speserei, *f. (—, pl. -en)*, τὸ ἄρωμα, τὸ ἀρωματικόν [τὸ μπαχαρικόν]. τὸ φαρμακεμπορεῖον, τὸ φαρμακοπωλεῖον. **-händler**, *m. (-s, pl. —)*, ὁ ἀρωματοπώλης, ὁ φαρμακοπώλης. **-laden**, *m. (-s, pl. -läden)*, τὸ φαρμακεμπορεῖον, τὸ ἀρωματοπωλεῖον, τὸ φαρμακοπωλεῖον. **-waaren**, *f. pl.* τὰ ἀρωματικά [τὰ μπαχαρικά].
Sp'esies, *s. Species.*
Sphäre, *f. (—, pl. -n)*, ἡ σφαῖρα ὁ (ἀνήκων) κύκλος. in seiner — bleiben, μένω ἐν τῷ κύκλῳ μου, πράττω τὰ ἑμαυτοῦ. das geht über deine —, τοῦτο ὑπερβαίνει τὸν κύκλον σου, τὴν σφαῖράν σου.
Sphärisch, *adj.* σφαιρικός, σφαιροειδής.

Sphäreid, *n. (-s, pl. -e)*, τὸ σφαιροειδές.
Spickaal, *m. (-s, pl. -e)*, τὸ καπνιστὸν ἐγγέλιον.
Spickchen, *v. t. h.* στίζω διὰ στίατος, παραγεμίζω διὰ λίπους· λιπαίνω, λιπάζω. (*fig.*) ἐμπληρῶ, διαπληρῶ, παραγεμίζω. den Beutel —, πληρῶ τὸ βαλάντιον (ἀργυρίου).
Spickgans, *f. (—, pl. -gänse)*, ἡ πολύσαρκος καπνιστὴ χήν. **-nädel**, *f. (—, pl. -n)*, ὁ βελόσκος λιπασμοῦ.
Spiegel, *m. (-s, pl. —)*, τὸ κάτοπτρον [ὁ καθρέφτης, ὁ καρφιχτής*]. (*fig.*) ἡ ἀντανύγεια, ἡ ἀντίλαμψις τὸ παράδειγμα, ἡ εἰκών. sich im — besehen, κατοπτρίζομαι [καθρεφτίζομαι]. **-artig**, *adj.* κατοπτροειδής, κατοπτρικός. **-bild**, *n. (-es, pl. -er)*, ἡ κατοπτρικὴ εἰκών, τὸ κατοπτρικόν φάσμα· ὁ εἰσοπτρικός, ὁ κατοπτρικός. **-blank**, *adj.* λείος ὡς κάτοπτρον. **-eier**, *n. pl.* τὰ ψά τηγανητά [τὰ ἀγά μάτια]. **-fabrik**, *f. (—, pl. -en)*, τὸ κατοπτροποιεῖον. **-fabrikant**, *m. (-en, pl. -en)*, ὁ κατοπτροποιός. **-fechten**, *n. (-s)*, **-fechterei**, *f. (—, pl. -en)*, ἡ σκιαμαχία· ἡ ὑπόκρισις, ἡ ἐξαπάτη. **-fechter**, *m. (-s, pl. —)*, ὁ σκιαμάχος· ὁ ἀπατεῶν, ὁ ἀγύρτης. **-fenster**, *n. (-s, pl. —)*, τὸ κατοπτροειδές παράθυρον, ἡ κατοπτρικὴ παραθυρίς. **-fläche**, *f. (—, pl. -n)*, ἡ ἐπιφάνεια κατόπτρου, τὸ ἔνοπτρον. **-föle**, *f. (—, pl. -n)*, τὸ κασιτέρινον ἐπίστρωμα κατόπτρου. **-glessen**, *m. (-s, pl. —)*, ὁ χωνευτῆς κατόπτρων, ὁ ὑαλοχόος. **-glesserei**, *f. (—, pl. -en)*, τὸ χωνευτήριον κατόπτρων, τὸ ὑαλοποιεῖον. **-gläs**, *n. (-es, pl. -gläser)*, ἡ κατοπτρικὴ ὑαλός. **-glatt**, *adj.* λείος ὡσπερ κάτοπτρον, λειότερος κατόπτρου. **-handel**, *m. (-s)*, ἡ ἔμπορία κατόπτρων. **-händler**, *m. (-s, pl. —)*, ὁ κατοπτροπώλης. **-hell**, *adj.* φαεινός ὡσπερ κάτοπτρον, κατοπτροειδής, κατοπτροφυγγής. **-hütte**, *f. (—, pl. -n)*, τὸ

κατοπτρουργεῖον, τὸ χωνευτήριον κατόπτρων. -licht, -ig, *adj.* κατοπτροειδής, κατοπτρικός. -kasten, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ κατοπτρικὸν κιβώτιον. -lehre, *f.* (-), ἡ κατοπτρική. -macher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κατοπτροποιός.

Spiegel, *v. i. h.* ἀντικατοπτρίζω· ἀνανακλάω, ἀνακλάω. —, *v. i. h.* ἀποστλιβω, ἀπαστράπτω, ἀντιλάμπω. sich —, *v. r. h.* κατοπτρίζομαι, ἐνοπτρίζομαι [καθρεφτίζομαι, καρφιχιζίζομαι*] ἀπεικονίζομαι, ἐνεικονίζομαι ἀντανακλώμαι, ἀνακλώμαι. (*fig.*) sich an Jemandem —, ἐνεικονίζομαι τινι, λαμβάνω τινά ὡς παράδειγμα.

Spiegel-pfeller, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ κατοπτρικὸν διάθυρον. -rahmen, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ στεφάνη (τὸ πλαίσιον, ἡ κορνίζα) κατόπτρου. -scheibe, *f.* (-, *pl.* -m), ἡ κατοπτρική ὕαλος· ἡ ὕαλος κατόπτρου. -teleskop, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κατοπτρικὸν τηλεσκόπιον. -thür, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κατοπτρική θύρα. -tischchen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ κατοπτροφόρον τραπέζιον -zug, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ἀντικατοπτρισμός, ἡ ἀντανάκλασις, ἡ ἀνταύγεια, ἡ ἀντιλαμψις. -wand, *f.* (-, *pl.* -wände), ὁ κατοπτρικός τοῦχος. -zimmer, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ κατοπτρικὸν δωμάτιον.

Spiegel, *f.* (-, *pl.* -m), φυτὸν, ὁ ναρδόσταχυς, τὸ ναρδοστάχυον· ἡ στοιγὰς, ἡ λαβαντίς [ἡ λεβάντα]. -narde, *f.* (-, *pl.* -m), ἡ ἰταλικὴ νάρδος.

Spiegel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σιτοβολών, τὸ σιτοβολεῖον [ὁ καρπομαγατζές*]. ὁ ναυπηγικός ἥλος [τὸ παραβοκάρφι]. -m, *v. i. h.* καθηλώω [καρφώνω].

Spiegel, *n.* (-s), τὸ ἔλαιον ναρδοσταχῶων, ἡ λαβαντίς [τὸ καρμπάσι].

Spiel, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ παίγνιον, ἡ παιγνιά, ἡ παιδιὰ, τὸ παιγνίδιον [τὸ παιγνίδι]. ἡ κρούσις, ἡ ἡχὴ [τὸ παίζιμον]. mit klingendem -e, ὑπ' αὐλῶν, ὑπὸ τυμπάνων, ἐν τυμπάνῳ καὶ

χορῷ, ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανοις. das — rühren, τυμπανίζω, κρούω τὸ τύμπανον. — der Mienen, ἡ σχηματοποιία τοῦ προσώπου, ὁ μωρησμός. — der Hände, ἡ χειρονομία. öffentliche -e, οἱ ἀγῶνες, τὰ ἀγωνίσματα. die olympischen -e, οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, τὰ Ὀλύμπια. die pythischen, nemeischen, isthmischen -e, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεια, τὰ Ἴσθμια. öffentliche -e feiern, τελεῖω ἀγῶνας. sein — mit Jemandem treiben, παίζω τινά dem -e ergeben, ἐκδοτος εἰς τὸ παίγνιδιον. etwas aufs — setzen, διακυβεύω, ψηφοπρακτέω τι, ἀναρρίπτω τὸν κύβον περὶ τινος, παρακινδυνεύω, ρισκοκινδυνεύω τι. Alles aufs — setzen, παρακινδυνεύω τὰ πάντα, ἀναρρίπτω τὸν ὑπὲρ ἀπάντων κύβον, κινδυνεύω περὶ τῶν ὅλων. auf dem -e stehen, ρισκοκινδυνεύω, παρακινδυνεύω, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἵσταμαι. mein Leben steht auf dem -e, κινδυνεύω περὶ τοῦ βίου, ἡ ζωὴ μου ἵσταται ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. ein gefährliches — wagen, ἀναρρίπτω κίνδυνον, ἐπιχειρῶ ἐπικίνδυνον τόλμημα, τολμάω τι παρακινδυνευμένον. bei etwas die Hand im -e haben, ἔχω συνεργὸν μέρος εἰς τι, ἐνέχομαι εἰς τι [εἶμαι μέσα ἄς τὸν χορόν]. Jemandem das — verderben, ἀνατρέπω τὸ σγῆδιδόν τινος [τοῦ κῶνον χαλάστραι]. etwas aus dem -e lassen, παρατέω τι ἔξω τοῦ πράγματος. dabei aus dem -e bleiben, μένω (εἶμαι) ἔξω τοῦ χοροῦ. ein — des Glückes, ἔρμαιον τῆς τύχης. (*fig.*) gewonnen(es) —, ἡ βεβαία νίκη. Jemandem gewonnenes — geben, ἀναγνωρίζω τινά νικητήν μου. gemeinschaftliches —, τὸ συνεργὸν μέρος. ein — der Winde sein, εἶμαι ἔρμαιον τῶν ἀνέμων. mit ins — ziehen, συμπαρασύρω εἰς τὸν χορόν. der Teufel ist mit im -e, ὁ διάβολος συνεργεῖ ἐν τῷ πράγματι, αὐτὸ εἶνε διαβολικὴ συνεργία*.

stummes —, τὸ ἄλαλον παίγνιον, ἢ παντομίμια. ein — Karten, τὴ πλήρης χαρτοπαίγνιον [ἢ τράπολλα]. gute Miene zum bösen — machen, πλάττομαι ἀδῆλως τῇ ὄψει πρὸς τὴν συμφορὰν, καταπίνω προσβολὴν μετὰ φαινομένης εὐαρεστίας.

Spiel-art, f. (—, *pl.* -en), τὸ εἶδος παίγνιδίου. ἢ παραλλαγή, τὸ παράλλαγμα. -ball, *m.* (-es, *pl.* -bälle), ἢ παικτικὴ σφαῖρα. τὸ σφαιρίον [τὸ τόπι]. ein — sein, εἶμαι παίγνιον. -brei(t), *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀβάκιον, ἢ τηλία, τὸ ψηφολογεῖον, τὸ πεττόν [τὸ ἀβάκι, ὁ ταβᾶς]. -brüder, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ παίκτης, ὁ φιλοπαίκτης. -bude, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κυβευτήριον, τὸ κυβεῖον.

Spiel-en, v. t. & i. h. παίζω. (*fig.*) λάμπω. Karten, Billard, Klavier, παίζω χαρτία, σφαιριστήριον, κλειδοκύμβαλον. Kegel —, παίζω κωνίδια, πατταλίδια [παίζω τὰ τσοῦνια]. hoch, niedrig —, παίζω δι' ἰδρῶν, διὰ μικρῶν ποσῶν. um Geld —, παίζω ἀντὶ χρημάτων. sich um sein Vermögen —, χάνω τὴν περιουσίαν μου εἰς τὸ παίγνιδιον. eine Kugel in das Loch —, ῥίπτω σφαῖραν εἰς τὴν τρύπαν. vom Blatte weg —, παίζω ἐξ ὄψεως, ἐκ τοῦ προχείρου. eine Rolle —, ὑποκρίνομαι πρόσωπον. das Stück spielt in Athen, τὸ τεμάχιον διαδραματίζεται ἐν Ἀθῆναις. den Liebhaber —, ὑποκρίνομαι τὸ πρόσωπον ἑραστοῦ. den grossen Herrn —, λαμβάνω ἦθος μεγάλου κυρίου, μεγαλύνομαι, βρενθύομαι, σοβαρεύομαι [μεγαλοπιδύομαι*, ἀρχοντοπιδύομαι, κάνω τὸν μάγαν]. er spielt den Gelehrten, Klugen, Lustigen, λαμβάνει ἦθος σοφοῦ, συνετοῦ, εὐθύμου. mit etwas —, περιπαίζω τι [τὸ μασκαρεύομαι]. er lässt nicht mit sich —, δὲν ἀνέγεται παιδιὰν [δὲν χωρατεύει, δὲν σηκώνει χωρατά]. etwas -d thun, παίζων ποίω τι, κάμνω τι χάριν παιδιᾶς.

Jemandem einen Streich —, πανουργεῖσθαι πρὸς τινά [τοῦ παίζω κατεργαρίαν, τὸν κατεργαρεύομαι]. Jemandem einen Betrug —, μηχανώμαι ἀπάτην πρὸς τινά [τοῦ καταφέρνω μιὰ δουλειά]. einen hinterlistigen Streich —, δολιεύομαι, μηχανώμαι δόλον. mit den Worten —, παίζω διὰ τῶν λέξεων. Jemandem in die Hände —, παίζω κατ' εὐχὴν τινος [παίζω ἀπάνω του]. etwas in die Länge —, ἐπιμηκύνω, παρατείνω τι. seinen Witz — lassen, εὐφρολογέω. ins Gelbliche —, ἐπαλλάττω (κλίνω) εἰς τὸ κίτρινον. ins Purpurrothe —, ἐπιπορφύρω, ἐπιποικιλίζω. die Farben — in einander, τὰ χρώματα ἐπαλάσσοι πρὸς ἄλληλα. in tausend Farben —, ἐπαλλάσσω εἰς μυρία χρώματα. die Kanonen (das Geschütz) — lassen, διενεργέω τὰς πυροβολήσεις τῶν τηλεβόλων. dieser Diamant spielt schön, ὁ ἀδάμας οὗτος ἀνατέμπει λαμπρὰ χρώματα. das Haar spielt im Winde, ἡ κόμη σείεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. —, *n.* (-s), ἢ παίξις, ὁ παίγμός, τὸ παίζειν [τὸ παίξιμον]. -d, *adj.* παίζων, ἐν παιδιᾷ [παίζοντας].

Spiel-er, m. (-s, *pl.* —), ὁ παίκτης ὁ χαρτοπαίκτης, ὁ φιλόκυβος. ὁ ἠθοποιός, ὁ ὑποκριτής [ὁ θεατρίνος]. -el, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παιδιὰ, ἡ παιγμοσύνη, ἡ παιγνιά, ἡ παιγμονή, τὸ παίγνιον, τὸ παιγνίδιον [τὸ παίγνιδι]. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ παίκτηρα, ἡ παίκτηρα ἢ χαρτοπαίκτηρα. ἡ ἠθοποιός [ἡ θεατρίνα].

Spiel-freund, m. (-es, *pl.* -e), ὁ φιλοπαίκτης, ὁ φιλοπαίγμων. -freundin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ φιλοπαίκτηρα. -geld, *n.* (-es), τὸ χρηματικὸν κατάθημα. ὁ μισθός ἠθοποιίας. -genoss, -gesell, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ συμπαίκτης, ἡ συμπαίκτης, ὁ συμπαίκτης, ὁ συμπαίκτης. — beim Würfelspiel, ὁ συγκυβευτής. -genossin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ συμ-

παίστρια, ἢ συμπαίστρια. **-gesellschaft**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συντροφία συμπαιστῶν, ἢ συμπαικτικὴ ἑταιρία. **-gesellschaft**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ κανὼν τοῦ παιγνιδίου. **-glück**, *n.* (-es), ἡ ἐν τῷ παιγνιδίῳ τύχη. **-haus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ κυβεῖον, τὸ κυβευτήριον, τὸ ακιρραφεῖον, τὸ χαρτοπαικτεῖον. **-hölle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ καταγώγιον χαρτοπαικτῶν. **-kamerad**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ συμπαίκτηρ, *s.* Spielgenoss. **-karte**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χαρτίον τοῦ χαρτοπαίγνιου, τὸ παίγνιόχαρτον. **-kasse**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ταμεῖον τοῦ παιγνιδίου. **-kätzchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ φιλοπαικτικὸν ἀνθρωπάριον. **-klub**, *m.* (-s, *pl.* -s), ἡ λέσχη συμπαικτῶν. **-leute**, *pl.* οἱ παίζοντες· οἱ μουσικοὶ, οἱ παῖκται, οἱ ἠθοποιοί. **-mann**, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ μουσικός [ὁ μουζικάντης]. **-marke**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παικτικὸν ψηφεῖον, τὸ χρηματόσημον, τὸ νομισματόσημον. **-narr**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐμμανῆς παίκτης· ὁ μανιώδης χαρτοπαίκτης. **-pfennig**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ χρηματόσημον παιγνιδίου· τὸ χρηματικὸν κατάθεμα. **-platz**, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ἡ πλατεῖα παιδιάς, τὸ παικτήριον. **-puppe**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παιγνικὸν ναννίον [ἢ κοῦκλα]. **-ratte**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐμμανῆς παίκτης ἢ μανιώδης παίκτης. **-raum**, *m.* (-es, *pl.* -räume), ὁ τόπος παιγνιάς, τὸ παικτήριον. (*fig.*) ὁ ἐλεύθερος χώρος, τὸ χωρῆμα, ἢ εὐρυχωρία [ἢ ἀπλοχωρία]. **-sachen**, *f. pl.* τὰ παίγνια, τὰ ἀθλήματα, τὰ ἀθυρμάτια [τὰ παίγνιδάκια]. **-stunde**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὥρα παιγνιδίου. **-sucht**, *f.* (—), ἡ ἄκρα φιλοπαιγμοσύνη· ἡ μανία πρὸς τὸ παίγνιδιον. **-süchtig**, *adj.* εἰς ἄκρον φιλοπαίκτης. **-tag**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα τοῦ παιγνιδίου. **-täsch**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ τραπέζιον τοῦ χαρτοπαίγνιου, ὁ ἄβαξ. **-uhr**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ μελικὸν ὥρολόγιον. **-verderber**, *m.*

(-s, *pl.* —), ὁ ταραξίας τοῦ παιγνιδίου. **-waaren**, *f. pl.* τὰ ἀθλήματα, τὰ μέληθηρα, τὰ παίγνidia. **-weise**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ τρόπος τοῦ παίζαν. —, *adv.* μετὰ παιδιάς, παίζων [παίζοντας]. **-werk**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ παίγνιδος μηχανοὄργημα. **-wille**, *f.* (—), ἡ λύσσα πρὸς τὸ παίγνιδιον. **-zeit**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ καιρὸς τοῦ παιγνιδίου. **-zeug**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ παίγνιδιον. **-zeug**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ παίγνιδιον, τὸ ἄθυρμα, τὸ μέληθηρον. **-zeugfabrik**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀθυρματοποιεῖον. **-zeughändler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔμπορος ἀθυρμάτων, ὁ ἀθυρματοπώλης. **-zimmer**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δωμάτιον παιγνιδίου.

Spieße, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀνηρὸς (πλοῦ), ὁ σταμίν, ὁ στραβέξλον.

Spierlingsbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ ὄα, ἡ ολα [ἢ σουρβιά, ἢ ἀγαριά].

Spless, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ δόρυ, τὸ κοντάριον. ὁ ὀβελός [ἢ σοῦβλα]. οἱ πάσσαλοι, τὰ ἀρτιφυτῆ κέρατα (ἐλάφου). ὁ τυπογραφικὸς πασσαλικός. (*fig. fam.*) *er schreit als wenn er am -e steckte*, φωνάζει ὡς ἐὰν ἐκρέμων αὐτόν.

Spless-bräten, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐψητὸν τοῦ ὀβελοῦ [τὸ ψητὸ τῆς σοῦβλας]. **-bürger**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μικροπολίτης, ὁ Ἀβδηρίτης. **-bürgerlich**, *adj.* μικροπολιτικός, ἀβδηρικός. **-bürgerthum**, *n.* (-s), τὸ μικροπολιτικόν, τὸ ἀβδηρτικόν. **-chem**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δοράτιον [τὸ κονταράκι]. ὁ μικρὸς ὀβελίσκος [ἢ σουβλίτσα].

Spieessen, *v. i. h.* διαπεράω διὰ δόρατος, διατρύπῳ διὰ κονταρίου [σοῦβλίτσω, τσιτῶνω*]. *an einen Pfahl —, anascolopizō, anascolopizō, σταυρόνω*. —, *n.* (-s), ἡ διάπασις, ἡ διαπέρασις [τὸ σοῦβλίττωμα, τὸ τσιτωμα*]. ἡ ἀνασκολόπισις, ἡ (ἀνα)σταύρωσις, τὸ σταύρωμα.

Spieesser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πατταλίας, ὁ σπαθίνης, ἡ ἀχάινη, ἡ σπαθιναία ἔλαφος.

Spiess'gehörn, *n.* (-s, *pl.* -e), οἱ πάσσαλοι, τὰ ἀρτιοφῆ κέρατα (ἐλάφου).
-gerie, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ λύγος, ἡ ἡ λεπτὴ βάρδος [ἡ βέργα, ἡ βίτσα].
-gesell, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ συναιτιος, ὁ συνένοχος, ὁ συμμορίτης.
-glanz, *m.* (-es), **-gläs**, *n.* (-es), τὸ στίμιμι, ἡ στίμιμις, τὸ στίβι, τὸ χαλκηδόμιον. **-hirsch**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πατταλιος, ὁ σπαθίνης, *s.*
Spiesser. **-rüthe**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ μάστιξ, ἡ ἰμάσθη [τὸ καμισοίσι, τὸ καμισοί*]. **-n laufen**, μαστίλλομαι διατρέγων διατρίχων μαστιγοφόρων στρατιωτῶν. **-träger**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δορατοφόρος, ὁ δορυφόρος.
Spilke, **Spilker**, *s.* Spiecke, Spieker.
Spill, *n.* (-s, *pl.* -e), **Spille**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ στροφεῖον, ὁ ἐργατοκύνδρος [ὁ μοποτσεργάτης].
Spiñal', *m.* (-es), ἡ ἀράφαξος, ἡ ἀράφαξος, ὁ χηνόπους, τὸ ὄνδβλιτον [τὸ σπανίκι]. **-strauch**, *m.* *s.* Meldenstrauch.
Spind, *n.* & *m.* (-es, *pl.* -e), **Spinde**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σκευοθήκη, τὸ σκευοφαλκίον, τὸ ἐρμάριον [τὸ ντουλάκι].
Spin'del, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ, ἡ ἄτρακτος, τὸ νήτρον [τὸ ἀράχτι, τὸ ἀράχτι*]. **eine** — **abhaspeln**, ἐξελίσσω ἀτρακτον. **-baum**, *m.* (-s, *pl.* -bäume), δένδρον, ἡ τετραγωνία, ἡ εὐώνυμος. **-dünn**, *adj.* κάτισχυος, κατεσκελετευμένος [κοκκαλιάρικος, τσηρος]. **-dürr**, *adj.* κατάξηρος, κατεξηραμένος. **-förmig**, *adj.* ἀτρακτοειδής. **-kraut**, *n.* (-es, *pl.* -kräuter), φυτὸν, ἡ ἀτρακτυλλίς, ἡ ἀτρακτυλλίς [ἡ βόκα*]. **-ühr**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ κυλινδροφόρον ὠρολόγιον. **-welle**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πηλόν [τὸ μασσοῦρι].
Spinell', *n.* (-s), ὁ κειλώνιτης (λίθος).
Spinel', *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μονόχορον κλειδοκύμβαλον.
Spiñan'bär, *adj.* κλωστός, ἐπιδεκτικὸς κλώσεως, κλώσιμος.
Spiñan'chen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ ἀράχτιον.

Spiñ'ne, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀράχνη. **giftige** —, τὸ φαλάγγιον [τὸ φαλάγγι]. **-feldn**, *m.* (-es, *pl.* -e), (*fam.*) ὁ ἐχθιστος, ὁ ἀσπονδὸς ἐχθρος. **Jemandem** — **sein**, εἶμαι ἀσπονδὸς ἐχθρὸς τινος.
Spiñ'nen, *v. i. tr. h.* νήθω, κλώθω [γνέθω]. (*fig.*) μηχανορραφέω, δολοπλοκέω, σκευωρέω. (*fig.*) **keine Seide bei etwas** —, οὐδὲν ὠφελοῦμαι ἀπὸ τινος, οὐδὲν κερδαίνω ἐκ τινος [δὲν βγάλω τὰ ψαλτικὰ, δὲν πιάνω λογαριασμόν]. **es ist nichts so fein gesponnen**, **es kommt endlich an die Sonnen**, ὁ χρόνος ποτὲ τὴν ἀλήθειαν ἀγεῖ πρὸς τὸ φῶς [ὁ χρόνος ἐὰν ἐσκεπάσει ὅλα, μετὰ τὸν καιρὸν ὅλα μαθητεύονται]. —, *n.* (-s), ἡ νῆσις, ἡ κλώσις [τὸ κλώσιμον].
Spiñ'nen-artig, *adj.* ἀραχνώδης. **-gewebe**, *n.* (-s, *pl.* -), **-netze**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πλέγμα ἀράχνης, τὸ ἀράχτιον, ἡ ἀράχνη. **dem** — **ähnlich**, ἀραχνιώδης, ἀραχνιοῦψης.
Spiñ'ner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ νήστης, ὁ κλώστης. **-el'**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ κλωστήριον, τὸ νηματοκλωστειον, τὸ νηματουργεῖον. ἡ νηστική, ἡ κλωστική. **-ln**, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ κροίθος, ἡ κλώστρια [ἡ κλώστρα]. **-löhn**, *m.* (-s, *pl.* -löhne), τὰ κλωστικά, ὁ μισθὸς νήσεως.
Spiñn'-haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ κλωστήριον, τὸ νηματοκλωστειον, τὸ νηματουργεῖον. τὸ σφρονιστήριον, τὸ φρενοκομεῖον. **-maschine**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ νηστικὴ μηχανή, ἡ κλωστικὴ μηχανή. **-meister**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐπιστάτης κλωστηρίου ὁ ἀρχικλώστης. **-räd**, *n.* (-es, *pl.* -räder), ὁ κλωστικὸς ῥόμβος, τὸ κλωστικὸν στροφεῖον, ὁ περιγωγέας, τὸ ῥοδάνιον [τὸ μαγγάνι, τὸ ῥοδάνι, τὸ κυκρίτι]. **-rocken**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ ἡλακίτη, τὸ ἐπινητρον [ἡ βόκα]. **-stübe**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ δωμάτιον κλώσεως, τὸ κλωστήριον. **-stübennährchen**, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ γραολογία, τὸ γραϊκόν

- μυθάριον. -wolle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πρὸς κλωσίν μαλλόν.
- Spinat**, *s.* Spind.
- Spintsi' r-en**, *v. i. h.* λεπτολογέω, ἀκριβολογέω, φροντιδοκοπέω, μερμενολογέω [ψιλλολογῶ]. —, *n.* (-s), αἱ ἀκριβολογαί, αἱ λεπτολογαί, ἡ φροντιδοκοπία [ἡ ψιλλολογαίς]. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λεπτολόγος, ὁ μερμενοφροντιστής.
- Spiñ**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κατάσκοπος. -a'ge, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κατασκοπή, ἡ κατασκοπεία. -i' ren, *v. i. h.* κατασκοπέω, κατασκοπεύω, ὠτακουστέω. -i' ren, *n.* (-s), -i'reref, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατασκοπεία, ἡ κατασκόπευσis.
- Spirā'le**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἑλιξ, ἡ σπειροειδὴς γραμμὴ, ἡ σπείρα. eine — beschreiben, ἐλικογραφέω.
- Spirāl' felder**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σπειροειδὲς ἐλατήριον. -förmig, *adj.* ἐλικοειδὴς, σπειροειδής. -linie, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐλικοειδὴς γραμμὴ, ἡ ἑλιξ. eine — beschreiben, ἐλικογραφέω.
- Spirit-is'mus**, *m.* (—), ἡ πνευματοδοξία. ἡ πνευματολογία, *s.* Spiritualismus. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πνευματόδοξος, ὁ πνευματόφρων. ὁ πνευματολόγος, *s.* Spiritualist.
- Spiritual-is'mus**, *m.* (—), ἡ πνευματολογία. ἡ πνευματοδοξία, *s.* Spiritismus. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πνευματολόγος. ὁ πνευματόδοξος, *s.* Spiritist.
- Spiritu-ell**, *adj.* πνευματώδης. -e'sen, *pl.* τὰ πνευματώδη ποτά.
- Spi'ritus**, *m.* (—, *pl.* —), τὸ πνεῦμα τὸ οἰνόπνευμα [τὸ σπύρτον]. — asper, τὸ δασὺ πνεῦμα, ἡ δασεία. — lenis, τὸ ψιλὸν πνεῦμα, ἡ ψιλή. mit dem — lenis, asper schreiben, ψιλογραφέω, δασύνω. -ärtig, *adj.* πνευματώδης. οἰνοπνευματώδης. -geruch, *m.* (-s), ἡ ὄσμη οἰνοπνεύματος. -lampe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ λύχνος οἰνοπνεύματος.
- Spi'täl**, *n.* (-s, *pl.* -tä'ler), τὸ νοσοκομεῖον. -frau, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ νοσοκόμος (νοσοκομεῖου). -mutter, *f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ διευθύντρια νοσοκομεῖου.
- Spi'tel**, *n.* (-s, *pl.* —), (*fam.*) τὸ νοσοκομεῖον.
- Spi'tz**, *adj.* ἀκιδιώδης, ἀκιδιώτος, ὀξείς [μυτηρός, σουβλερός]. (*fig.*) ἠγρικὸς, δριμύς. — machen, ὀξύνω, καθιστάω ἀκιδιώτον. (*fig.*) etwas — kriegen, καταλαμβάνω, ἐννοῶ τι. das kann ich nicht — kriegen, δὲν τὸ ἐννοῶ ποσῶς. eine — Antwort geben, ἀποκρίνομαι τραχέως.
- Spi'tz**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ μολοσσικὸν κυνάριον. (*fig. fam.*) ἡ οἰνωσι. einen — haben, εἶμαι ἀκροθώρας, ἀκρομέθυσος, ἡμιμέθυσος [τὸ 'χω 'ς τὸ κέφι].
- Spi'tz-bärt**, *m.* (-es, *pl.* -bärte), ὁ ἔξυγένειος. -bärtig, *adj.* ἔξυγένειος. -bögen, *m.* (-s, *pl.* -bögen), τὸ ὀξὺ καμάρωμα, ἡ γωνιώδης ἀψίς. -böhrer, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὀξὺ τρυπάνιον, τὸ ὀξὺ τέτρονον.
- Spi'tz-bühe**, *m.* (-s, *pl.* -n), ὁ κέρκωψ, ὁ κόβαλος [ὁ κατεργάτης]. ὁ λωποδύτης, ὁ τοιχωρύχος κλέπτης, ὁ φηλήτης, ὁ ἀπατεῶν [ὁ κατεργάτης].
- Spi'tz-buben-bande**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ συμμορία φηλητῶν. -gesicht, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ πρόσωπον λωποδύτου, ἡ ὄψις φηλήτου. -sprache, *f.* (—), ἡ καταχθόνιος γλῶσσα, ἡ συνθηματικὴ γλῶσσα φηλητῶν. -streich, *m.* (-es, *pl.* -n), τὸ τοιχωρύγημα, τὸ κλέμμα, τὸ κλεπτικὸν πανούργημα.
- Spi'tz-büberel**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κλεπτοσύνη, ἡ τοιχωρυγία. ἡ πανουργία [ἡ κατεργαρία, ἡ διαβολιά].
- Spi'tz-büblin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πανούργος κλέπτρια, ἡ κλέπτισ [ἡ κλέπτρα]. -büsch, *adj.* κλοπικὸς, κλοπαῖος, κλεπτικὸς. κόβαλος, πανούργος [κατεργάριος].
- Spi'tz-chen**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ μικρὰ ἀκωχή, τὸ μικρὸν ἀκυλάκιον.
- Spi'tze**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀκίς, ἡ ἀκωχή, ἡ ἀκὴ [ἡ σουβλερὴ ἀκρα,

ή μύτη]. ή κορυφή [ή κορυφή*]. τὸ τρίχαπτον [ή δαντέλα]. (*fig.*) τὸ ἄκρον ἄωτον, ὁ κολοφών, τὸ ὄπατον σημεῖον, ἡ κεφαλή. an der — stehen, εἶμαι ἐπὶ κεφαλῆς, εἶμαι ἡγέτης, ἀρχηγεῖται. die — eines Berges, ἡ ἀκρόρεια, ὁ ἀκρόλοφος, ἡ ἀκρολοφία. die höchste —, ἡ ἄκρα κορυφή. auf der höchsten —, ἐπ' ἄκρας κορυφῆς [κατάκορφα]. die — des Fusses, ὁ ἀκρόπους, τὸ ἀκροπόδιον. die — der Nase, τὸ ἀκρορρινιον. an der — sprossend, ἀκρόβλαστος. an der — des Heeres stehen, ἡγέομαι τοῦ στρατοῦ, εἶμαι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατεύματος. auf die — treiben, ἄγω ἐπὶ τὸ ἄκρον, δεινοποιέω, μεγαθύνω ἐπὶ τὸ ὑπερβολικόν, μεγαλοποιέω [παραμεγαλόνω, παραξυλόνω]. Jemandem die — bieten, στρέφω τὰ κέρατα πρὸς τινα, ἀντιτάσσω τινὶ τὸ μέτωπον. die — der Behörden, αἱ διοικητικαὶ ἀρχαί. einer Sache die — abbrechen, ἀποκόπτω τὰ ἀκτανῶδη ἄκρα πράγματός τινος. englische —n, ἀγγλικά τρίχαπτα. gewebte —n, ὑφασμένα τρίχαπτα. geklöppelte —n, τρίχαπτα κοπανόπλεκτα. —n klöppeln, κοπανοπλοκέω τρίχαπτα.

Spitzelsen, n. (-s, pl. —), ὁ ὄρυξ, ὁ ὄρυκτῆρ [τὸ σφηνάρι*].

Spitzen, v. i. h. ὀξύνω, ἐποξύνω, ἀποξύνω καθιστάω ἀκιδωτόν, στομόνω, ἀκίζω, ἀποκορυφώ [τσηλικόνω]. ἀκονάω, θήγω, ἀκονίζω. (*fig.*) ὀξύνω, τελίω, ἐπορθιάζω. die Ohren —, ἐφιστάω ὄρθια τὰ ὦτα, ἐπορθιάζω τὰ ὦτα [τεντόνω τ' αὐτιά μου]. den Mund (das Maul) —, εἶμαι ὀσκολος περὶ τὴν τροφήν [ἀναγυρίζω*, εἶμαι κακόφαγος*]. sich —, v. r. h. ὀξύνομαι, ἐποξύνομαι, ἀπολήγω ὀξέως. (*fig.*) sich auf etwas —, παραδοκίω, ἀναμένω τι. —, n. (-s), ἡ ὀξυνσις.

Spitzenarbeit, f. (-, pl. -en), ἡ ἐργασία τρίχαπτων, ἡ τρίχαπτουργία.

—ärmel, m. (-s, pl. —), ἡ τρίχαπτοφόρος χειρὶς [τὸ μαντίκι με δαντέλαις]. —artig, *adj.* τρίχαπτοειδής. —aufsatz, m. (-es, pl. -sätze), ὁ κεφαλῶδεςμος τρίχαπτων. —besatz, m. (-es, pl. -sätze), ἡ ἐπιρραφή τρίχαπτων. —garn, n. (-s), τὸ νῆμα τρίχαπτων. —grund, m. (-es, pl. —gründe), τὸ βᾶθρον τρίχαπτων. —halstüch, n. (-es, pl. -tücher), τὸ τρίχαπτοφόρον μανδήλιον τοῦ λαιμοῦ, τὸ ἡμιτύβιον τρίχαπτων. —handel, m. (-s), ἡ ἐμπορία τρίχαπτων. —händler, m. (-s, pl. —), ὁ τρίχαπτοπώλης, ὁ ἐμπορος τρίχαπτων. —haube, f. (-, pl. -n), τὸ τρίχαπτοφόρον σκούφωμα [ή σκούφια με δαντέλαις]. —kleid, n. (-es, pl. -er), ἡ τρίχαπτοφόρος ἐσθῆς, τὸ τρίχαπτοφόρον ἔνδυμα. —klöppel, m. (-s, pl. —), τὸ κοπανίδιον τρίχαπτων [τὸ κοπανίδι]. —klöpplerin, f. (-, pl. -nen), ἡ κοπανοπλόκος τρίχαπτων. —krägen, m. (-s, pl. —), τὸ τρίχαπτοφόρον περιτραχίλιον. —manschette, f. (-, pl. -n), s. Spitzenärmel. —mantel, m. (-s, pl. -mäntel), τὸ τρίχαπτοφόρον ἐπένδυμα. —muster, n. (-s, pl. —), τὸ τρίχαπτοφόρον ἐπόδειγμα. —tüch, n. (-es, pl. -tücher), τὸ τρίχαπτοφόρον μανδήλιον. —waare, f. (-, pl. -n), —werk, n. (-es, pl. -e), τὸ τρίχαπτοειδές πλεκτόν. —zwirn, m. (-es, pl. -e), τὸ νῆμα τρίχαπτων.

Spitzfelle, f. (-, pl. -n), τὸ ἐποξυντικόν βινίον. —findig, *adj.* σοφιστικός, ὀξυμέριμος, εὐρεσιλογος, λεπτολόγος. —sein, εὐρεσιλογίω, λεπτολογίω, ἀκριβολογέομαι. — mit Jemandem reden, διαλεπτολογέομαι πρὸς τινα. —findigkeit, f. (-, pl. -en), ἡ εὐρεσιλογία, ἡ σοφιστεία, ἡ λεπτολογία, ἡ μεταρσιλογία [ή ψιλλολογία]. —glas, n. (-es, pl. -gläser), τὸ ἀκιδωτὸν ποτήριον. —hacke, f. (-, pl. -n), ἡ ἀκιδωτὴ σκαλὶς, ὁ ὄρυξ, ὁ ὄρυκτῆρ [τὸ σφηνάρι*]. —hammer, m. (-s, pl. -hämmer), τὸ ἀκιδῶδες σφυρίον, ἡ κροταφίς, ἡ

- κίστρα [τὸ σουβλερὸν σφυρ]. -haue, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κλαδεύτηριον. τὸ σκαλιδιον. -hand, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δέξυργος κών.
- Spitzig, adj.** ἀκιδωτός, ἀκιδώδης, δξυτενής [ἀκιδωτός, σουβλερός, μυττερός]· δξυστομος, κοπτερός. (*fig.*) δξύς, δριμύς, δητικός. —, *adv.* δξέως. — zulaufen, ἀπολήγω εἰς δξύ, ἀποκορυφόμαι, ἀποξύνομαι.
- Spitz-kegel, m.** (-s, *pl.* —), ὁ δξυκώνος. -klee, *m.* (-s), τὸ δξυτριφύλλιον. -klette, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, τὸ ξάνθιον [ἢ κολλητοῖδα]. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ δξυκέφαλος. -köpfig, *adj.* δξυκέφαλος, φοδός τῆν κεφαλῆν. -maul, *n.* (-s, *pl.* -mäuler), ὁ δξυρυγχος, ὁ δξυστομος. -mäulchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σύστομον φιλημάτιον. -mäuling, *adj.* δξυρυγχος, δξυστομος. -maus, *f.* (—, *pl.* -mäuse), ἡ μυγαλῆ, ἡ μυογαλῆ, ὁ ἀρουραῖος μύς. -melsel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ γλυφίς, ὁ δξυς ἐγκοπέυς [ὁ μυττερός γλυφτηρ]. -näme, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ παρωνόμιον [τὸ παρανόμι*, τὸ παρασοῦμι, τὸ παρασοῦκλι]. -nase, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ, ἡ δξύρριν, ὁ, ἡ δξύρριν, ὁ, ἡ δξύρρινος. -näsig, *adj.* δξύρρινος. -pfahl, *m.* (-s, *pl.* -pfähle), ὁ σκόλοψ, ὁ καταπέξ [τὸ παλοῦκι, τὸ καλίκι*]. -säule, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πυραμίς· ὁ ὀβελός, ὁ ὀβελίσκος. -schnäbel, *m.* (-s, *pl.* -schnäbel), ὁ δξυρυγχος. -winkelig, *adj.* δξυγωνίος. -winkeligkeit, *f.* (—), ἡ δξυγωνιότης. -zahn, *m.* (-s, *pl.* -zähne), ὁ κυνόδους [τὸ σκυλόδοντον]. -zählig, *adj.* καρχαρόδους, κάρχαρος.
- Spitzse, f.** (—, *pl.* -n), ἡ ἀποσχίς ἰνών, ἡ ἰνώδης παρασχίς· ἡ κροχός. -n, *v. i. ir. h.* σχίζω, ἀποσχίζω. -n, *v. i. ir. s.* σχίζομαι, ἀποχωρίζομαι· κροχυθίζομαι. -t, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σχίστης.
- Spplit, m.** (-es, *pl.* -e), τὸ στέαρ δένδρου. ἡ σφηνοειδής σχίζα, ὁ σφηνίσκος.
- Spplitter, s. Splitter.**
- Spplisen, v. i. h.** συνάπτω, συνδέω.
- Spplitter, m.** (-s, *pl.* —), ὁ σπινθάλμος, ὁ σπινθαλμός, ὁ σχίβαξ, ἡ παρασχίς, ἡ ἀποσχίς, τὸ σχίζιον [τὸ πελεκουδί]. τὸ θραῦσμα, τὸ ἐπικομμα, τὸ θρύμμα [τὸ θρουλίθι, τὸ τρύμμα]. -stilig, *adj.* σπινθαλώδης. —, *adv.* σπινθαλωδῶς. -bruch, *m.* (-es, *pl.* -brüche), τὸ σπινθαλωδὸν (τὸ σπινθαλωδὸς) κάταγμα. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀποσχίς, τὸ σχίζιον [τὸ πελεκουδί]· τὸ θρυμματίον, τὸ τρυμματίον, τὸ μικρὸν ἀπόκομμα. -fasernackt, *adj.* (*fam.*) παντάπαι γυμνός, ὀλόγυμνος, *s. Splitternackt.* -ig, *adj.* ψαθυρός, εὐσχυστός· σπινθαλώδης, πολυσχυστής. -n, *v. i. h.* σχίζω, σπινθαλίω. —, *v. i. s.* σχίζομαι, διασχυρίζομαι, σπινθαλίω. -nacht, *adj.* ὀλόγυμνος, θλόγυμνος, παντάπαι γυμνός [φτάγδυμνος, ὀλόγδυμνος, τούτσουδος]. -richten, *v. i. & i. h.* κρίνω μικρολόγως, μικρολοῖω. -richter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μικρολόγος κριτής, ὁ σπινθαλαμοκριτής. -richterei, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μικρολόγος ἐπίκρισις, ἡ μικροπρεπής ἀκριβολογία.
- Spplian, m.** (-en, *pl.* -en), ὁ σκυλετής, ὁ λεηλάτης, ὁ σκλητήρ, ὁ ἐκγυμνωτής.
- Spplien, pl.** τὰ σκύλα, τὰ λάφυρα [τὰ πλιάτσικα].
- Sppliren, v. i. h.** σκυλεύω, λαφυραγωγέω.
- Spondisch, spondisch, adj.** σπονδειαχός.
- Spondus, Spondus, m.** (—, *pl.* -en), ὁ σπονδειός (πούς).
- Sponsullen, pl.** αἱ ἀρραβώνες, τὰ κατεγγυητικά.
- Sponsiren, v. i. & i. h.** ἀρραβώνομαι, ἐνασπινθίζομαι, κάμνω τὸν ἔρωτα.
- Sponsian, adj.** αὐθόρμητος, αὐτόματος. -eitel, *f.* (—), τὸ αὐτόματον.
- Sporaden, pl.** αἱ σποράδες (νήσοι). -isch, *adj.* σποραδικός [κουκκιστής]. —, *adv.* σποράδην [κουκκιστά].

s. Sporn.

m. (-s, *pl.* —), ὁ τεχνίτης στήθρων, ὁ μωυποποιός.

v. (-es, *pl.* -en, & Spōren), ψ, ἡ ἔγκεντρίς, ὁ πτερνι- [τὸ σπιροῦνι, τὸ μαχμοῦζι] τρον, τὸ πλήκτρον (ἄλεκτροῦ- ὁ κερατάκι, τὸ σπιροῦνι). (*fig.*) ῥόρημα, ἡ παρόρησις, τὸ ν [τὸ ἀγκύλι]. Jemandem den Iben, κεντρίζω, κεντάω τινά. I Pferde die (beide) Sporen I, πτερνίζω (μωυπίζω) ἵππον Iωθην. sich seine Sporen enen, διαπρέπω, ἀναδεικνύο- Iμακρίνομαι.

llg, adj. κεντροειδής, παρό- Iπερνωστήρι.

, *v. i. h.* μωυπίζω, πτερνίζω, Iζω. (*fig.*) κεντάω, παροξύνω, Iνω. —, *n.* (-s), ὁ πτερνι- Iῆ κέντησις, ἡ παρόρησις.

der, n. (-s, *pl.* —), ὁ κεντρο- Iμάς, τὸ λωρίον πτερνωστήρων.

ien, n. (-s, *pl.* —), ὁ τροχί- Iπερνωστήρος. —flemen, *m.* (-s,

—), ὁ ἰμάς τῶν πτερνωστήρων.

οπείδιλον λωρίον περισκελίδος Iάφα]. —stättg, *adj.* ἀντιστά-

πρὸς πτερνωστήρας· δυσήγιος, Iθής. —streichs, *adv.* ἀπὸ βυ-

ανά κράτος, ὀρμηδόν [ῥε τὰ Iρα]. —träger, *m.* (-s, *pl.* —),

τροφόρος· ὁ βαστακτήρ τῶν Iστήρων.

m. (-s), —, *f.* (—), (*fam.*) Iοποίησις [ἡ χυλόπητα, ἡ πε- Iῶλα*].

i, f. pl. τὰ τυχηρά, τὰ (τυ- Iλήματα.

i. (-es), ἡ χλεύη, ὁ χλευασμός, Iλεύασμα [τὸ μασκάρημα, τὸ

δο]. τὸ ἔμπαιγμα, ὁ ἔμπαιγμός, Iρίπαιγμα, ὁ κατάγελως [ἡ κο- Iα]. feiner —, τὸ εὐτράπελον

μα, ἡ εἰρωνεία. beissender ὁ ὀνειδισμός, ὁ σαρκασμός.

ustand des -es, ἡ χλεύη, Iγάγελως, τὸ παίγιον, τὸ ἀντι-

νων χλεύης [τὸ κορόϊδο].

seinen — mit Jemandem (etwas) Itreiben, καταγέλαω, διακωμωδέω, Iἐμπαίζω τινά (τι). zum — werden, ὀφλισκάνω γέλωτα, γίνομαι κατα- Iγέλαστος [γίνομαι μασκαρᾶς]. er ist Iein — der Leute, εἶνε παίγιον Iτῶν ἀνθρώπων. zum — ἐπὶ χλευα- Iσμοῦ, πρὸς ἔμπαιγμόν [γὰρ τὸ μα- Iσκαρᾶτικι]. wer den Schaden hat, Ibraucht für den — nicht zu Iorgen, ὁ ὀποστάς τὴν ζημίαν Iἀδιαφορεῖ περὶ τῆς χλεύης.

Spottbenennung, f. (—, *pl.* -en), ἡ Iἐμπαικτικὴ ὀνομασία [τὸ παρα- Iσοῦμι, τὸ παρασοῦκι]. —bild, *n.*

(-es, *pl.* -er), ἡ γελοιογραφία, ἡ Iσατυρικὴ εἰκών, ἡ σατυρογραφία.

—billig, *adj. & adv.* εὐτελέστατος I[πάμφτηνος]. —, *adv.* ἀντὶ ἐλαχί- Iστης τιμῆς, ἀντίπροκα. —dichter,

m. (-s, *pl.* —), ὁ σατυρικὸς ποιη- Iτής, ὁ σιλλογράφος.

Spöttel, f. (—, *pl.* -en), ἡ σκῶψις, Iτὸ σκῶμμα, ἡ εἰρωνεία [ἡ κοροϊδεία].

Spöteln, v. i. h. ἐπισκώπτω, εἰρωνεύο- Iμαι [κοροϊδεύω].

Spöten, v. i. h. σκώπτω, χλευάζω, Iἐμπαίζω, παிரιπαίζω, μωκῶμαι

[μασκαρεῦομαι]· διασώρω, διακωμω- Iδέω. (über Jemanden, τινά über Ietwas, τι). —, *n.* (-s), ἡ σκῶψις,

ὁ χλευασμός [τὸ κοροϊδεύμα, τὸ Iμασκάρημα].

Spötler, m. (-s, *pl.* —), ὁ σκώπτης, Iὁ χλευαστής, ὁ ἐμπαίκτης, ὁ σκω-

πτόλης, ὁ χλεύαξ, ὁ περιγελαστής I[ὁ μασκαρᾶτζής, ὁ μασκαρευτής].

—el, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ χλευασμός, Iἡ χλευασία, ὁ ἔμπαιγμός [ἡ κοροϊ-

δεία, τὸ μασκαρᾶτικι, τὸ μασκάρυ- Iμα]. —in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ σκῶ-

πτρια, ἡ περιπαίκτηρια.

Spottgedicht, n. (-es, *pl.* -e), τὸ σα- Iτυρικὸν ποίημα, ὁ ἄλλος, ἡ σάτυρα.

—geist, *m.* (-es, *pl.* -er), τὸ σκω- Iπτικὸν πνεῦμα· ὁ σκώπτης. —ge-

lächter, *n.* (-s), ὁ σαρδάνιος (ὁ σαρ- Iδώνιος, ὁ σαρκαστικὸς) γέλως, ὁ

κατάγελως. —geld, *n.* (-es), ἡ Iψωραλέα τιμή, ἡ εὐτελεστάτη (ἡ

ἐλαχιστῆ) τιμή. um ein —, εἰς τιμὴν εὐτελεστάτην, ἀντίπροικα.
Spöttlich, *adj.* σκωπτικός, χλευαστικός, ἐμπαικτικός, σατυρικός. —es Gelächter, —es Lachen, ὁ σαρδάνιος (ὁ σαρδάνιος, ὁ σαρκαστικός) γέλωσ. —, *adv.* σκωπτικῶς, χλευαστικῶς, ἐμπαικτικῶς. — lachen, γελᾶω σαρδάνιον.
Spöttler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκωπτὸς, ὁ σκώπτης, ὁ χλευαστής [ὁ μασκαρατζής].
Spöttlied, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ σατυρικὸν ἄσμα, ὁ σίλλος. —lust, *f.* (—), ἡ φιλοσκωμμοσύνη. —lustig, *adj.* φιλοσκώμων, φιλοσκώπτῃς. —sein, φιλοσκώπτῃς. —name, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ σκωπτικὸν ὄνομα, τὸ παρωνύμιον [τὸ παρανόμι*, τὸ παρατσούκλι]. —preis, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐλάχιστον τίμημα, ἡ εὐτελεστάτη τιμή. —schrift, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σιλλογραφία, ὁ σίλλος, ἡ σάτυρα, ὁ λιβελλός. —schriftsteller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σιλλογράφος, ὁ σατυρογράφος, ὁ λιβελλογράφος. —sucht, *f.* (—), ἡ ἄκρα φιλοσκωμμοσύνη, ἡ φιλοσκώμων μανία. —süchtig, *adj.* ἐμμανῆς πρὸς σκώψιν, εἰς ἄκρον φιλοσκώμων. —vögel, *m.* (-s, *pl.* -vögel), ὁ, ἡ φιλοσκώμων, ὁ, ἡ χλεύας, ὁ ἐμπαίκτης, ἡ σκώπτρια. —weise, *adv.* σκωπτικῶς, ἐμπαικτικῶς. —wohlfeil, *adj.* (*fam.*) εὐτελεστάτος, εὐωνότατος, εὐθηνότατος [πάμφτηνος].
Sprach-ähnlichkeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γλωσσικὴ ἀναλογία. —armuth, *f.* (—), ἡ πτωχία γλώσσης. —bau, *m.* (-s), ἡ κατασκευὴ γλώσσης.
Sprache, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ γλώσσα. ἡ φωνή, ἡ ὀμίλια, ἡ λαλιά [ἡ μιλιὰ]: ὁ λόγος. die Gabe der —, τὸ δῶρον τῆς γλώσσης, τοῦ λόγου. er hat die — verloren, ἀπώλεσε τὴν ὀμιλίαν, ἐγένετο ἄφωνος. mit der — nicht heraus wollen, ἀποδειλιάω νὰ λαλήσω, διατάζω νὰ ὀμιλήσω. mit der — nicht herauskönnen, δυσκολεύομαι

νὰ ὀμιλήσω. heraus mit der —! ἐκφράσθητε! λάλησον! ὀμιλήσον! er hat eine schwere —, εἶνε δύσγλωσσος, δυσκολοῦται νὰ ὀμιλήσῃ, ψελλίζει, τραυλίζει. eine sanfte — haben, ἔχω γλυκίαν ὀμιλίαν. die todtten, alten, modernen, lebenden, fremden —n, αἱ νεκραὶ, ἀρχαῖαι, νεώτεραι, ζῶσαι, ἔναι γλώσσαι. eine arme, reiche —, γλώσσα πτωχὴ, πλουσία. elegante —, ἡ κομφοπέσια, ἡ λαφρία. viele —n können, verstehen, γινώσκω, ἐννοῶ πολλὰς γλώσσας. der Geist, die Regeln der —, τὸ πνεῦμα, οἱ κανόνες τῆς γλώσσης. die platte —, ἡ χυδαία γλώσσα. gewöhnliche, vertrauliche —, γλώσσα κοινὴ, οἰκιακὴ, etwas zur — bringen, προσφέρω τι εἰς τὸ μέσον πρὸς συζητήσιν. die Sache wird zur — kommen, τὸ πρᾶγμα θὰ προέλθῃ εἰς τὸ μέσον, θὰ γίνῃ λόγος περὶ τοῦ πράγματος. ein freimüthige — führen, παρρησιάζομαι, ἐλευθεροστομέω. eine hohe — führen, ὑψηλολογεῖω, ὑψηγοῦμαι, μεγαλολογεῖω, κομπορρημονεῖω. als die — darauf gekommen war, λόγου ἐμπροσθέντος, λόγου γενομένου.
Sprach-eigenheit, —*eigenhümlichkeit*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἰδίωμα, ὁ ἰδιωτισμὸς (γλώσσης). englische —, ὁ ἀγγλισμὸς. französische —, ὁ γαλλισμὸς. —enverwirrung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύγχυσις γλωσσῶν. —fehler, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ γλωσσικὸν σφάλμα* ὁ σολοικισμὸς. —fertigkeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εὐφράδεια, ἡ εὐγλωττία. —forscher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γλωσσολόγος, ὁ φιλόλογος. —forschung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γλωσσολογία, ἡ φιλολογία. —gebrauch, *m.* (-es, *pl.* -bräuche), ἡ χρῆσις τῆς γλώσσης, ἡ χρῆσις. —gehörsamkeit, *f.* (—), ἡ γλωσσολογικὴ πολυμάθεια. —gelehrte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ φιλόλογος, ὁ γλωσσολόγος. —grübeleif, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γλωσσικὴ, λεπτολογία. —kennner,

m. (-s, *pl.* —), ὁ εἰδήμων γλωσσῶν, ὁ πολὺγλωσσος. — *kenntnis*, — *kunde*, *f.* (—), ἡ εἰδημοσύνη γλώσσης. — *lehre*, *f.* (—), ἡ γραμματική. — *lehrer*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γραμματικός, ὁ γραμματιστής. ὁ γλωσσοδιδάσκαλος. — *lich*, *adj.* γλωσσικός· γραμματικός. — *e Eigen thümlichkeit*, τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα. — *e Bemerkung*, ἡ γραμματικὴ σημείωσις. — *lōs*, *adj.* ἄφρονος, ἀναυδός, ἀλαλός. ἀπηγορευμένος. — *werden*, ἀφασία με καταλαμβάνει, περιέρχεται εἰς ἀφασίαν. — *da stehen*, εἶμαι ἀπηγορευμένος. — *lōsigkeit*, *f.* (—), ἡ ἀφωνία, ἡ ἀναυδία, ἡ ἔκλειψις τῆς φωνῆς. — *vor Schreck*, ἡ ἀφασία. — *meister*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διδάσκαλος γλωσσῶν, ὁ γλωσσοδιδάσκαλος. — *mengereif*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύμμιξις (ἡ σύγχυσις) γλωσσῶν, ἡ γλωσσομιξία. — *organ*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ φωνητήριον (ὄργανον), τὸ φωνητικὸν ὄργανον. — *tēgel*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ γραμματικὸς κανὼν. — *reichthum*, *m.* (-s), ὁ πλοῦτος γλώσσης. — *reinheit*, *f.* (—), ἡ καθαρολεξία, ἡ γραμματικὴ καθαρολογία, ἡ κυριολεξία. — *reiniger*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μικρόφυχος καθαρολόγος, ὁ περὶ τὴν γλώσσαν ἄγαν ἀκριβολόγος, ὁ ἀγνολεξιδήρας, ὁ γλωσσοφόβος. — *reinigung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ καθάρσις γλώσσης. — *reinigungseifer*, *m.* (-s), ἡ μικρόφυχος καθαρολογία, ἡ ἄγαν καθαρολεξία, ἡ καθαρογλωσσία, ἡ γλωσσοφοβία. — *richtig*, *adj.* ὀρθός, ὀρθοεπής, κυριολεκτικός. — *richtigkeit*, *f.* (—), ἡ ὀρθόπειτα, ἡ κυριολεξία. — *tōhr*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ φωνητικὴ ἀλλοπιγῆ, τὸ ἀκουστικὸν κέρας. — *schatz*, *m.* (-es, *pl.* -schätze), ὁ θησαυρὸς γλώσσης. — *schnitzer*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σολοικισμὸς. — *sellig*, *adj.* ἄλως [μιλιδοῦσης*], *s. Redeselig*. — *studium*, *n.* (-s, *pl.* -dien), ἡ μάθησις, (ἡ σπουδὴ) γλώσσης, ἡ γλωσσικὴ μελέτη. — *übung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γλωσσικὴ ἀσκησις, ἡ

γύμνασις γλώσσης. — *unterricht*, *m.* (-es), ἡ διδασκαλία γλώσσης. *griechischer* —, ἡ διδασκαλία τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. — *verbesserer*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀναμορφωτῆς γλώσσης. — *verbesserung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναμόρφωσις γλώσσης. — *verderber*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παραμορφωτῆς γλώσσης. — *verein*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ γλωσσολογικὸς σύλλογος. — *verwirrung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύγχυσις γλωσσῶν. — *weise*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ τρόπος τοῦ ὁμιλεῖν. — *werkzeug*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ φωνητικὸν ὄργανον, τὸ φωνητήριον. — *widrig*, *adj.* ἐναντίος τῶν γλωσσικῶν κανόνων, σόλοικος, γλωσσηματικός [σφαλτός*]. — *widrigkeit*, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ σολοικισμὸς, ἡ περὶ τὴν γλώσσαν σφαλερότης. — *wissenschaft*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φιλολογία, ἡ γλωσσολογία. — *zimmer*, *n.* (-s, *pl.* —), *s. Sprechzimmer*.

Sprech'art, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ τρόπος τῆς ὁμιλίας, ὁ λεκτικὸς τρόπος, ἡ διάλεκτις.

Spre'chen, *v. i. ir. h.* ὁμιλέω· φθέγγομαι, λαλέω [μιλάω]· λέγω. *κηρύττω*, ἀναγορεύω. *eine Sprache* —, ὁμιλέω γλώσσαν. *kein Wort* —, οὐδὲ λέξιν λέγω. *Unsinn* —, λέγω ἀνοησίας. *die Wahrheit* —, λέγω τὴν ἀλήθειαν. *Jemanden* —, ὁμιλέω πρὸς τινα. *ich habe ihn gesprochen*, ὠμίλησα αὐτῷ. *der Herr ist heute nicht zu* —, ὁ κύριος δὲν δέχεται ἐπισκέψεις σήμερον. *Recht* —, ἀπονέμω δικαιοσύνην. *ein Urtheil* —, ἐκφέρω κρίσιν* ἀποφασίζω. *Jemanden heilig* —, ἀνακηρύττω τινὰ ἅγιον. *frei* —, ἀφρόνω. *den Segen* —, εἶπω τὴν εὐχὴν. *ein Gebet* —, λέγω προσευχὴν. —, *v. i. ir. h.* ὁμιλέω· διαλέγομαι (über etwas, περί τινος. mit Jemandem —, διαλέγομαι πρὸς τινα, ὁμιλέω μετὰ τινος. mit Jemandem allein —, ἰδιολογέομαι πρὸς τινα, ὁμιλέω κατ' ἰδίαν πρὸς τινα. von Geschäften,

von Politik, vom Wetter —, ὁμιλέω περί ὑποθέσεων, περί πολιτικῶν, περί τοῦ καιροῦ. mit einander —, συνομιλέω, συνδιαλέγομαι. er lässt mit sich —, ἀνέχεται ὁμιλίαν, εἶνε εὐπροσώμιλος. er lässt nicht mit sich —, δὲν ἀνέχεται ὁμιλίαν, εἶνε δυσπροσώμιλος, δὲν ἀκούει τίποτε [δὲν πιάνει ἀπὸ λόγια]. mit zu — haben, καὶ ἐγὼ δικαιοῦμαι νὰ ὁμιλήσω, ἐγὼ καὶ ἐγὼ τὸν λόγον. das spricht für Sie, τοῦτο ἀποφαίνεται ὑπὲρ ὑμῶν. Jemandem zum Herzen —, συγκινεῖται τὴν καρδίαν τινός. in einer Sache —, δικάζω ὑπόθεσιν. die Verzweiflung spricht aus ihm so, ὑπὸ ἀπελπίστας (φερόμενος) λαλεῖ οὕτως, ἐξ ἀπελπίστας ὁμιλεῖ οὕτως. er ist nicht gut auf mich zu —, δὲν θέλει τὸ καλὸν μου. viel —, πολυλογεῖω, μακρολογεῖω. öffentlich —, ἀγορεύω, δημηγορέω. von ernsthaften Dingen —, σπουδαιολογεῖω. von nichtigen Dingen —, κενολογεῖω, ματαιολογεῖω, ὁμιλέω περί τοῦ ἀέρος. schlecht von Jemandem —, κακηγορέω, κατηγορέω τινά, λέγω τὸ κακὸν τινός. frei, freimüthig —, παρρησιάζομαι, ἐλευθεροστομέω. gut gesprochen! καλῶς εἶπας! die Sache spricht für sich selbst, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα βοᾷ. jeder spricht wie ihm der Schnabel gewachsen ist, ἕκαστος ὁμιλεῖ τὴν γλῶσσάν του. sich —, v. r. ἴρ. ἡ. sich müde —, ἀποκάμνω ὁμιλῶν. sich die Lunge aus dem Leibe —, πνευστιάζω ὑπὸ τῆς πολλῆς ὁμιλίας. —, n. (-s), τὸ ὁμιλεῖν, ἡ ὁμιλία. zum — ähnlich, πανομοιότατος. -d, adj. ὁμιλῶν, λαλῶν φωνήεις. πανόμοιος, πανομοιότατος, ἀπαράλλακτος. σαφέστατος, ἐναργέστατος, τρανόςτατος. Sprecher, m. (-s, pl. —), ὁ ἀγορητής, ὁ δημηγόρος, ὁ ἀγορευτής. ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων. -in, f. (—, pl. -nen), ἡ ἀγορεύτρια, ἡ δημηγόρος.

Sprech-freiheit, f. (—), ἡ τοῦ λέγειν, ἡ ἐλευθερία -stunde, f. (—, pl. -n), ἡ ὁμιλία. -weise, f. (—, τρόπος ὁμιλίας. -weise, f. ἐπήκοον, τὸ ἀκουστὸν in —, auf —, εἰς ἐπι ἐπήκω, ἐκ τοῦ ἐπήκου. — nähern, προσέρχομαι κοον. -zelt, f. (—, pl. -e ρὸς ὁμιλίας. -zimmer, n. —), τὸ ἐντευκτήριον, τ λεκτήριο, τὸ συλλαλητή μάτιον). Spreiten, v. ἰ. ἡ. διατείνω, ἐξαπλό(v)ω, διαπλάσσω. Spreizen, v. ἰ. ἡ. διατείνω die Beine auseinander πλάσσομαι, διασκελίζω [χρσ sich —, v. r. ἡ. διατείν τείνομαι [τεντόνομαι]. (f. ρέομαι. Sprengel, m. (-s, pl. —), στήριον. ὁ νομός, ἡ τοπαρ richts-), ἡ δικαιοδοσία (ρίου). (Kirch-), ἡ ἐνορία). Sprengen, v. ἰ. ἡ. ἀναρρηγν ρηγνύω [σπάνω]. ἀνατινά πέμπω, ἐκσφενδονάω. σπ σπειρω, πάσσω, διαπάσσω ραίνω, ραντίζω. φυγαδεύ εἰς φυγὴν, διασκορπίζω, δ [διαγομίζω*]. eine Thü μοχλεύω, ἐμοχλεύω θί Heer —, διασκορπίζω ο hin und her gesprengt ἐλαύνομαι ἄνω καὶ κάτω Stein —, ἀναρρηγνύω πι Ketten —, διαρρηγνύω σει. die Bank —, ἀπ τὸ ὄλον χρηματικὸν τῆς ἀνατρέπω τὴν τράπεζαν. ἀναπηδάω, τινάζομαι ὀ μῶμαι, ἐλαύνω. gesprei men, ἐρχομαι ἀνὰ κρὰ die Feinde —, ὀρμάω ἐχθρῶν. über einen Gi ὑπερπηδάω τάφρον ἐπι n. (-s), ἡ διάρρηξις, ἡ

ίσιμον]. ἡ διάχυσις, ἡ δια-
 ἡ περίρρασις, ὁ ραντισμός. ἡ
 ἐπιφορά, ἡ ὄρομαία κίνησις.
 fass, n. (-es, pl. -e), τὸ
 ρον, τὸ ραντιστήριον [τὸ
 -kanne, f. (-, pl. -n), τὸ
 κλον, τὸ ἀρδάλιον, τὸ ἀρδά-
 kessel, m. (-s, pl. -), τὸ
 ντήριον. -öl, n. (-s), ἡ
 μαρίνη. -ung, f. (-, pl.
 περιρράνσεις, ὁ ραντισμός.
 , n. (-s), τὸ ραντήριον ὕδωρ.
 m. (-s, pl. -), τὸ ράντι-
 τὸ ραντιστήριον, ὁ ραντιστήρ
 τιστήρι, τὸ καννί].
 m. (-s, pl. -), ἡ πάγη, ἡ
 ἡ βροχίς [ἡ βροχάδα]. —
 ἰοτάνω παγίδας. -ichi, -ig,
 οὐκίος, στικτός, βαλίος,
 ἰς [φαρδαλίς]. -n, v. i. h.
 u, διαποικίλλω.
 —), τὰ ἀχυράκια, τὰ κάρφη,
 ός, τὰ σκύβαλα. ein Haufen
 , ἡ ἀχυριά, ὁ ἀχυρμός.
 izenkorn in der — suchen,
 ψόλλους εἰς τὴν ἀχυρά. -är-
 i. ἀχυρώδης, σκυβαλοειδής.
 m. (-s, pl. -höden), ἡ ἀχυ-
 , ἡ ἀχυροδόχη, ὁ ἀχυρῶν.
 n. (-ns, pl. -n), ὁ ἀχυρμός, ἡ
 i. -sack, m. (-es, pl. -säcke),
 σακκος [ἡ ἀγεροσακκοῦλα].
 t, n. (-es, pl. -wörter), ἡ
 z. zum — werden, καθί-
 παροιμιώδης, παροιμιάζο-
 ach dem —, κατὰ τὴν
 zv. zum — gewordenε
 art, φράσις παροιμιώδης.
 ἐν παροιμίᾳ, παροιμιακῶς.
 exiken, n. (-s, pl. -ka), τὸ
 παροιμιῶν. -wörtersammler,
 pl. —), ὁ παροιμιογράφος,
 μιολόγος. -wörtlich, adj. πα-
 ἰς, παροιμιώδης. sich —
 eken, παροιμιάζομαι, ἐκ-
 ει παροιμιωδῶς.
 v. i. ir. s. ἐκφύομαι, ἐκ-
 ω [ξεφουντόνω]. —, n. (-s),
 ις, ἡ ἀναβλάστησις [τὸ ξε-
 λα].

Spring-ball, m. (-s, pl. -bälle), ἡ
 σφαῖρα (σφαίροπαίγνιου). —helm, s.
 Sprungbein. —brunnen, m. (-s, pl.
 —), ὁ πίδαξ, τὸ ἀναβρυτήριον.
 nach Art eines —s, κρουνηδόν.
 die — gehen, τὰ ἀναβρυτήρια
 ῥέουσιν, οἱ πίδακες κρουνίζονται.
 Springen, v. i. ir. s. πηδᾶω· ἀνα-
 πηδᾶω, σκιρτάω. διαρρηγνύομαι,
 ἀναρρηγνύομαι, ῥηγνύομαι [ραγίζω,
 ραίζω]. über einen Graben —,
 ὑπερπηδᾶω τάφρον. vor Freude
 —, (ἀνα)σκιρτάω ὑπὸ χαρᾶς. ins
 Wasser —, ῥίπτομαι εἰς τὸ ὕδωρ.
 gesprungen kommen, ἔρχομαι
 ὄρομαίος. (fig.) über die Klinge
 — lassen, διαπεράω ἐν στόματι
 μαχαίρας, κατασφάζω. (fam.) einige
 Drachmen — lassen, ῥίπτω εἰς
 τὸν ἀέρα μερικὰς δραχμάς. einige
 Flaschen Wein — lassen, θυσιάζω
 μερικὰς φιάλας οἴνου. das Mädchen
 hat die Katze über den Käse
 — lassen, ἡ κόρη εἶνε λυσίλωνος,
 ἀπέβαλε τὴν παρθενίαν της. über
 eine Stelle —, ὑπερπηδᾶω χωρίον.
 über einen kitzlichen Punkt —,
 ἐπολισθᾶνω εἰς σημεῖον ἀκροσφαλῆς.
 das springt in die Augen, αὐτὸ
 εἶνε ὀφθαλμοφανές, καταφανές.
 über Stock und Stein —, τρέχω
 ἀνὰ κράτος, τρέχω εἰς τὰ τέσ-
 σερα. vor Ärger aus der Haut
 — wollen, ἐκδήσσω ὑπὲρ ἀγανα-
 κτήσεως [σκάνω ἀπὸ τοῦ κακοῦ
 μου, χολοσκάνω]. in Stücken —,
 καταρρηγνύομαι, κατασυντρίβομαι
 [κατακομματίζομαι, γίνομαι κομ-
 μάτια]. Wasser — lassen, πιδῶω,
 ἀναπιδῶω, κρουνίζω ὕδωρ. die
 Wasserkünste — lassen, κρου-
 νίζω, τὸ ἀναβρυτήριον. —, v. i.
 ir. h. προρρέω, προγέτομαι, ἀναβλύ-
 ζω, ἀναρρέω. die Wasserkünste
 haben den ganzen Tag ge-
 sprungen, οἱ πίδακες ἀνέρρευσαν
 ὅλην τὴν ἡμέραν. —, n. (-s), ἡ
 ἄλις, ἡ πηδῆσις, ἡ ἀναπήδησις· ἡ
 σκίρτησις. ἡ διάρρηξις [τὸ ῥάγι-
 σμα]. ἡ ἀνάβλυσις, ὁ κρουνησμός.

- Spring'er, m.** (-s, *pl.* —), ὁ πηδητής· ὁ σκιρτητής, ὁ σκιρτός. ὁ ἵππαστής, ὁ ἵππευτής· ὁ ἵππος ζατρικίου. -*in*, *f.* (—, *pl.* -*nen*), ἡ πηδήτρια. ἡ ἵππάστρια.
- Spring'-fēder, f.** (—, *pl.* -*n*), ὁ ἐλατήρ, τὸ ἐλατήριον [ἡ οὐσῶτα]. -*fēderstühl, m.* (-s, *pl.* -*stühle*), τὸ ἐλαστικὸν κάθισμα. -*fūß, f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ πηδήμυρα, ὁ κλύδων. -*füss, m.* (-es, *pl.* -*füsse*), ὁ πηδάλιος πούς, τὸ πηδάλιον. -*hengel, m.* (-es, *pl.* -*e*), ὁ ἀναβάτης (ἵππος), ὁ κήλων, τὸ ὄχειον [τὸ βαρβάτο ἄλογο, τὸ αἶτι]. -*insfeld, m.* (-es, *pl.* -*er*), (*fam.*) τὸ ἀπερίσκεπτον μαιράκιον, ὁ ζωηρὸς νεανίσκος. -*kraft, f.* (—, *pl.* -*kräfte*), ἡ ἐλαστικὴ δύναμις, ἡ ἐλαστικότης. -*kunst, f.* (—), ἡ πηδητικὴ, ἡ τέχνη τοῦ πηδᾶν. -*quelle, f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ κρήνη, ἡ βρύσις· *s.* **Springbrunnen**. -*schloss, n.* (-es, *pl.* -*schlösser*), τὸ ἐλατήριον κλειθρον, ἡ ἐλατήριος κλειθωνιά. -*stange, f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ ἀλτικὴ κάμαξ, τὸ κοντάριον (ἀνα)πηδήσεως. -*stock, m.* (-es, *pl.* -*stücke*), ἡ ῥάβδος (ἀνα)πηδήσεως. -*wasser, n.* (-s, *pl.* —), τὸ κρουνατον ὕδωρ. -*seil, f.* (—, *pl.* -*en*), ὁ καιρός τῆς ὀχέιας.
- Spritz'-bad, n.** (-es, *pl.* -*bäder*), τὸ χυτὸν λουτρόν, τὸ καταιόνημα. -*büchse, f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ σωλὴν σύριγγος. -*chen, n.* (-s, *pl.* —), τὸ σύριγγιον, τὸ σιφώνιον.
- Spritz'e, f.** (—, *pl.* -*n*), ἡ σύριγγξ, ὁ σίφων [ἡ τσουρίχτρα*, ὁ σίφωνας*]. (*Feuer*-), ἡ πυροσβεστικὴ ἀντλία.
- Spritz'en, v. i. h. & i. h.** κλύω, ἀναρραίνω, ῥαντίζω, χυματίζω [τσυρῶ*, λαντουρίζω*, πιτσουλάω, πιτωλάω]. *Jemandem Wasser ins Gesicht* —, ἐπιρραίνω ὕδωρ εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. *eine Flüssigkeit ins Ohr* —, ἐγγχυματίζω τὸ οὖς. *die Feder spritzt*, ἡ γραφίς ἀνακοντίζει [ἡ πένα πιτ(σ)υλά]. —, *n.* (-s), ὁ κλυσμός, ὁ ῥαντισμός, ἡ ῥάντισις [τὸ τούρισμα*, τὸ λαντούρισμα*].
- Spritz'en-haus, n.** (-es, *pl.* -*häuser*), ἡ ἀποθήκη πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν. -*mann, m.* (-es, *pl.* -*leute*), ὁ πυροσβέστης. -*meister, m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχηγός τῶν πυροσβεστῶν, ὁ ἀρχιπυροσβέστης. -*töhr, n.* (-s, *pl.* -*e*), ὁ σωλὴν πυροσβεστικῆς ἀντλίας. -*schlauch, m.* (-es, *pl.* -*schläuche*), ὁ ἀσκός (ὁ φουσητήρ) πυροσβεστικῆς ἀντλίας. -*stock, m.* (-es, *pl.* -*stücke*), τὸ ἔμβολον πυροσβεστικῆς ἀντλίας.
- Spritz'-gebäckene, n.** (-n, *pl.* -*n*), -*küchen, m.* (-s, *pl.* —), τὸ συριγγόχυτον πλακούντιον, τὸ ἀρτολάχανον. -*gurke, f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ ἄγιος σίκυος, ἡ ἀγριαγγουρέα [ἡ πικραγγουριά]. -*löder, n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀλεξι-πυλον δέρμα ἀμάξης.
- Sprö'de, adj.** κραῦρος, θραυλός, ψαθυρός, σκληρός, ξηρὸς καὶ εὐθραπκ [θρουλιστερός*]. (*fig.*) θρυπτικῆς, κορασιώδης, σεμνόφυρος. -*s Holz*, ξύλον ξηρόν. -*s Eisen*, σίδηρος ξηρός. *ein -s Mädchen*, κόρη σεμνόφυρος, »ἡ ὄσια Μαρία«. — *thun*, θρύπτομαι, ἀκίχλομαι [κάμνω τακίσματα, καμώματα]. -*ihm, n.* (-s), ὁ ἀκκισμός, ἡ θρύψις, ἡ ἐπιτηθευτικὴ αἰσχυνηλότης, ἡ σεμνοτυφία.
- Sprö'digkeit, f.** (—, *pl.* -*en*), ἡ κραιρότης, ἡ ψαθυρότης, ἡ ξηρότης, ἡ σκληρότης, τὸ ξηρόν καὶ εὐθραπκον (*fig.*) ἡ ἐπιτηθευτικὴ αἰσχυνηλότης, ἡ σεμνοτυφία, ἡ θρυπτικότης, ὁ ἀκκισμός, τὰ προσποιήματα [τὰ καμώματα, τὰ τακίσματα, τὸ κορορέξια*].
- Spross, m.** (-es, *pl.* -*e*), ὁ βλαστός [τὸ φυτόντι]· ὁ γόνος.
- Sproß'-chen, n.** (-s, *pl.* —), τὸ βλαστόριον, τὸ μωσχίδιον, τὸ κλάδιον.
- Sproß'e, f.** (—, *pl.* -*n*), τὸ διάφυλον, τὸ διάπηγμα· ὁ κλιμακτήρ, ἡ βαθμὴ [τὸ σκαλοῦνι, τὸ σκαλοπάτι].
- Sproß'en, v. i. s.** βλαστάνω, ἐκβλαστάνω, βλαστέω [ἐβλασταρόνω]. *sprät -d*, ὀψιβλαστής, ὀψίβλαστος. *sprät -d*, πρωιβλαστής, πρωίβλαστος. *sprät*

- , ὀψιβλαστέω. früh —, πρωτιβλαστέω. —, *n.* (-s), ἡ βλάστησις. frühzeitiges —, ἡ πρωτιβλαστία.
- Sprosser**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ τῆν νόκτα κελαδοῦσα ῥηδών, ἡ νυκταρῥδών.
- Sprössling**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ βλαστός, τὸ βλάστημα, ἡ βλάστη [τὸ φωντάνι]. (*fig.*) ὁ γόνος, τὸ ἀποβλάστημα, ὁ ἔκγονος, ὁ βλαστός.
- Sprott**, *m.* (-es, *pl.* -e), **Sprotte**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ (καπνιστῆ) τριχίς.
- Sprach**, *m.* (-es, *pl.* Sprüche), τὸ ῥητόν, τὸ λόγιον, ἡ ῥῆσις. ἡ ἀπόφασις, ἡ κρίσις. sinnreicher —, τὸ γνωμικόν. witziger —, τὸ ἀπόφθεγμα. der — des Sokrates, τὸ τοῦ Σωκράτους. in Sprüchen reden, γνωμολογεῖω. die Sprüche Salomonis, αἱ παροιμίαι Σολομώντος. die Sprüche der Bibel, τὸ ῥητόν τῆς Γραφῆς. zum — e kommen, διακάζομαι, κρίνομαι, zum — e bringen, διακάζω. auf dem — e stehen, μέλλω νὰ δικασθῶ. in Form von Sprüchen, γνωμολογικός.
- Sprach-büch**, *n.* (-s, *pl.* -bücher), ἡ συλλογὴ ῥητῶν, τὸ βιβλίον ἀποφθεγματικῶν, τὸ γνωμολογιον-dichter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γνωμικός.
- Sprüchelchen**, **Sprüchlein**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ γνωμίδιον, τὸ λογίδιον, τὸ ῥησίδιον, τὸ ῥημάτιον.
- Sprach-fähig**, *adj.* δικάσιμος. -fertig, *adj.* ἔτοιμος πρὸς δικασιν. -reich, *adj.* πολυγνώμων, γνωμικός, ἀποφθεγματικός. -reife, *adj.* ὄριμος δικάσεως. -reim, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὁμοιοτέλευτον ῥητόν.
- Sprüchwort**, *s.* Sprichwort.
- Sprüdel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κρουνός, ἡ κρήνη ἡ βρύσις, τὸ ἀναβρυτήριον. ἡ ἀνάβλυσις, ὁ κρουνισμός. (*fig.*) ἡ πολυλεξία, ὁ κυκεών. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ ἡ θερμoxέφαλος. -n, *v. t. h.* ἀναβλύζω, ἀναδίδω, ἀναπέμπω κρουνηδόν. —, *v. i. h.* κρουνίζομαι, προ(εκ)χέομαι
- κρουνηδόν, ἀναβλύζω. ἀναβράζω, παφλάζω. beim Sprechen —, πτυαλλίζω λαλῶν, ψελλίζω ἀκρίτομυθῶ, ριψολογῶ [σαλιαρρίζω, φαπλατίζω]. -n, *n.* (-s), ἡ ἀνάβλυσις, ὁ κρουνισμός. ὁ παφλασμός, ὁ ἀναβρασμός.
- Sprüdler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ψακάς, ὁ παφλαστής, ὁ πτυαλιστής [ὁ σαλιάρης, ὁ φαπλατάς].
- Sprühen**, *v. t. h.* διασπείρω, διατινάσω, ριπτάζω, ἐκτινάσσω, ἀναπέμπω, διασκορπίζω. Funken —, σπινθηρίζω, σπινθηροβολῶ. Funken-d, σπινθηροβόλος, σπινθηροπομπός. —, *v. i. h.* σπινθηρίζω, σπινθηροβολῶ [σπιθίζω]. —, *n.* (-s), ἡ σπινθηροβολία.
- Sprühregen**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ψακάς [τὸ ψηχάλισμα, ἡ ψηγάλα, ἡ ψηχαλιδα, τὸ κνησαρίσμα²].
- Sprung**, *m.* (-es, *pl.* Sprünge), τὸ ἄλμα, τὸ πῆδημα, τὸ πῆδος· τὸ σκίρτημα. ἡ διαρρηγῆ, ἡ διαρρηγῆ, ἡ σχισμῆ, ἡ ραγῆ, ἡ ῥωγμῆ [ἡ σχισμάδα, ἡ χαραγμαδα, ἡ χαραγματιά, ἡ σκαμαδα]. Sprünge machen, ἄλλομαι, πηδάω. im — e, εἰς τὸ πῆδημα, εἰς τὸν πῆδον. (*fig.*) auf dem — e stehen, μέλλω ὅσον οὐπω [στέκομαι]. Jemandem auf die Sprünge helfen, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸν δρόμον του. hinter Jemandes (Jemandem hinter seine) Sprünge kommen, ἐξιχνιάζω τὰ μηχανήματά τινος. wieder auf die alten Sprünge kommen, μεταπίπτω πάλιν εἰς τὰ συνειθισμένα, ἐπαναπίπτω εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα. Jemandem Sprünge machen, παρέχω δυσχερείας τινί. krumme Sprünge machen, ποιῶ ἐλιγμοὺς καὶ ὑπεκφυγὰς [κλωθογυρίζω]. er wird keine grossen Sprünge machen, δὲν θὰ προχωρήσῃ πολὺ. es ist ein — bis dahin, εἶνε δύο βημάτων ἀπόστασις. Sprünge bekommen, σχάζομαι, ἀναρρηγνύομαι [σκαμαδιάζομαι].

- Sprung-bein**, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀστράγαλος. -fertlg, *adj.* ἔτοιμος εἰς ἀναπήδησιν. -lauf, *m.* (-s), ἡ κάλπη, τὸ κάλπασμα, ὁ κάλπασμός, τὸ τάχος [τὸ διπλοκοῦρι*]. -riemen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποχάλινος ἱμάς, ὁ ῥυτήρ [τὸ γιουλαρόσχοινο]. -weise, *adv.* πηδητικῶς, δι' ἀλμάτων [πηδηκτά].
- Spüeke**, *f.* (—), τὸ πτύαλον, τὸ χρέμμα, ὁ πτύελος [ἡ ροχάλα]. -n, *v. i. & i. h.* (*fam.*) πτύω, χρέμπτωμαι, ἐκπύω [φτύω, ξεροχαλίζομαι]. -n, *n.* (-s), ἡ πτύσις, ὁ πτυσμός, ἡ χρέμψις [τὸ φτύσιμον, τὸ ξεροχάλισμα].
- Spucknapf**, *m.* (-es, *pl.* -näpfe), τὸ πτυαλοδόχον σκάφιον, ἡ πτυσματολεκάνη.
- Spük**, *m.* (-es, *pl.* -e), (*fam.*) ὁ μυστηριώδης θόρυβος. τὸ φάσμα, τὸ φάντασμα [τὸ σφάνταμα*, τὸ σφανταχτό*, τὸ ένταμα*].
- Spükken**, *v. i. & i. h.* *es* spukt, φάσματα περιέρχονται, φαντάσματα περιτρέχουσιν [σφαντάσσει*]. *es* spukt in seinem Kopfe, *es* spukt bei ihm, ἔοικεν ὑποκεινηκῶτι, παρακινήτικῶς ἔχει [χαμένα τὰ 'χει].
- Spükgeist**, *m.* (-es, *pl.* -er), τὸ φάντασμα, τὸ φάσμα [τὸ σφάνταμα*]. -geschichte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ περὶ φασμάτων διήγημα.
- Spüchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μικρὸν πηγιόν, ὁ καλαμισκος [τὸ μασουράκι, τὸ καρουλάκι]. τὸ συρίγγιον πτεροῦ, ὁ μικρὸς καυλός.
- Spüle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πηγιόν, ὁ καλαμισκος [τὸ μασούρι, τὸ καρούλι, ἡ κουβαρίστρα]. ἡ σύριγγε πτεροῦ, ὁ καυλός.
- Spüelisen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πηγιόφρον [ὁ ἀρδαχτός*].
- Spülen**, *v. i. h.* πηγίζω, καλαμίζω, ῥοδανίζω [μασουρίζω].
- Spülen**, *v. i. h.* ἐκπλύνω, ἀποπλύνω [ξεπλύνω, νεροπλύνω]. —, *v. i. h.* an etwas —, προσκλύζω εἰς τι, ἐκπλύνω τι διὰ κυματισμοῦ.
- Spüler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πηγιαστής [ὁ μασουριστής]. -ln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πηγιαστρία, ἡ πηγιέτις, ἡ καλαμιστρία [ἡ μασουρίστρα].
- Spülfass**, *n.* (-es, *pl.* -fasser), ὁ πλυνός [τὸ μαστέλον].
- Spülfrau**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πηγιαστρία, ἡ πηγιέτις, ἡ καλαμιστρία [ἡ μασουρίστρα].
- Spülfrau**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πλυντρία [ἡ ξεπλόστρα].
- Spüllicht**, **Spüllig**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πλύμα, τὸ πλύντρον, τὸ διάκλυσμα, τὸ ἀπόπλυμα [τὸ πλουσίδι, τὸ νερόπλυμα, τὸ ἀποπλῦδι*].
- Spülkessel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πλυνός, ὁ πλυντήριος λέβηθς. -lappen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πλυντικὸν μάκτρον.
- Spülmädchen**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ πηγιέτις κόρη [ἡ μασουρίστρα].
- Spülmägd**, *f.* (—, *pl.* -mägde), ἡ ἐκπλυντρία [ἡ ξεπλόστρα]. -napf, *m.* (-es, *pl.* -näpfe), ὁ πλυνός, ὁ πλυντήρ, ἡ πλυντικὴ λεκάνη.
- Spülräd**, *n.* (-es, *pl.* -räder), ὁ πηγιαστήριος ῥόμβος, τὸ πηγιαστρόν [τὸ ῥοδάκι, τὸ τοικρήκι, τὸ μασουριστήρι].
- Spülwasser**, *n.* (-s), τὸ πλύντρον, τὸ πλύμα, τὸ διάκλυσμα [τὸ πλουσίδι, τὸ ξέπλυμα, τὸ ἀποπλῦδι*].
- Spülwurm**, *m.* (-s, *pl.* -würmer), ἡ στρογγύλη ἔλμινς, ἡ ἀσκαρίς [ὁ ὄρμιγκας*].
- Spund**, *m.* (-es, *pl.* Spün'de), τὸ στόμα, τὸ στόμιον. τὸ βύσμα, τὸ πῦμα, τὸ στύπωμα [τὸ στούμπωμα, ἡ τάπα].
- Spünden**, *v. i. h.* ἐμβύω, πωμάζω, ἐπιστομίζω [στουμπώνω, ταπόνω]. ἐναποθέτω, ἀποθηκέω, ἀποταμίεω.
- Spünder**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀποθηκευτής, ὁ ταμειευτής.
- Spundloch**, *n.* (-es, *pl.* -löcher), τὸ στόμιον, τὸ στόμα, ἡ ὄπη. -narfen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ βύσμα, τὸ ἐπιστόμιον, τὸ ἐπίσραγμα [τὸ στούμπωμα].
- Spür**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἔγνω [ἡ ἀποβολή*]. τὸ πάτημα, τὸ βῆμα [ἡ πατηματιά, τὸ ζάλο*]. (*fig.*) τὸ

ἔχνος. — der Räder, ἡ τροχιά. — eines Wagens, ἡ ἀμαξοτροχιά. **auf der** — bleiben, ἀκολουθεῖω τὰ ἔχνη. **Jemandem auf die** — kommen, ἀνακαλύπτω (εὐρίσκω) τὰ ἔχνη τινός· ἐξιχνιάζω τὰ μηχανήματά τινος. **wieder auf die** — kommen, ἐπανερχομαι εἰς τὰ ἔχνη. **auf der** — sein, εἶμαι ἐπὶ τὰ ἔχνη. **der** — Jemandem folgen, nachgehen, παρακολουθεῖω τὰ ἔχνη τινός, ἀκολουθεῖω τινὶ παρά πόδας [τὸν κυνηγῶ ἀπὸ κοντά, τὸν κοντοζιγῶν*]. **eine** — zurücklassen, καταλείπω ἔχνος. **nicht die** —, keine —, οὐδ' ἔχνος. **es ist keine** — mehr zu finden, οὐδὲ ἔχνος διασώζεται πλέον.

Spūren, *v. i. h.* ὀσφραίνομαι, ἐπαισθάνομαι, παρατηρέω, μυρίζομαι, ἀνεμίζω*^a. — *v. i. h.* ἔχνεύω, ἀνιχνεύω, ἐξιχνεύω, ἔχνηλατέω, ἔχνοσκοπέω, ῥινηλατέω (nach etwas, τι). — *n.* (-s), ἡ ἀσθησις, ἡ ἐπαίσθησις, *τὸ μύρισμα*, τὸ ἀνέμισμα*^a ἢ ἔχνευσις, ἡ ἔχνηλασία, ἡ ἔχνοσκοπία, ἡ ῥινηλασία (nach etwas, τινός).

Spūrer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἔχνευτής, ὁ ἔχνηλάτης, ὁ ῥινηλάτης [ὁ κυνηγάρης].

Spūr-hund, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἔχνευτικός (ὁ ῥινηλάτης, ὁ ἔχνηλατικός, ὁ εὐριν) κύων [ὁ κυνηγάρης, τὸ ζαγάρι, τὸ λαγωνικόν]. ὁ ἀστυνομικός κατάσκοπος. -kraft, *f.* (-), ἡ ἔχνευτικὴ δύναμις, τὸ ὀσφραντικόν.

Spūr'los, *adj.* ἄνιχνος, ἀνευ ἔχνου· ἄφαντος. — verschwinden, ἐξαφανίζομαι παντελῶς, γίνομαι ἐντελῶς ἄφαντος.

Spūr-näse, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ εὐριν ἔχνηλάτης. -schnee, *m.* (-s), ἡ πρόσφατος χιών, ἡ νεόπτωσης χιών. -stein, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τυπόλιθος.

sich Spūren, *v. r. h.* σπεύδω, *βιάζομαι*^a.

Sil' int. ψύττα! σίγα! σιωπή! οὐς!

Staar, *m.* (-s, *pl.* -e), πτηγνόν, ὁ ψάρ,

ὁ ψᾶρος [τὸ ψαρόν, τὸ μαυροπούλι]. grauer —, τὸ γλαύκιωμα, ἡ γλαυκωμάτωσις, ὁ καταράκτης [ἡ πανάδα]. schwarzer —, ἡ ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν. Jemandem den — stechen, ποιῶ ἐγγερίσιν τοῦ γλαυκώματός τινος, παρακέντέω τὴν κόρην τινός· (fig.) ἀφαιρέω τὴν ἀχλὺν τινος, ἀνοίγω τὰ ὀμμάτα τινος.

Staar'-blind, *adj.* γλαυκωματικός, τετυφλωμένος ὑπὸ καταράκτου. -stechen, *n.* (-s), ἡ παρακέντησις τοῦ καταράκτου, τὸ παρακέντημα γλαυκώματος. -stecher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ παρακέντητής καταράκτου.

Staat, *m.* (-es), ἡ πολυτέλεια, ἡ μεγαλοπρέπεια. grossen — machen, ἐπιδεικνύω μεγάλην πολυτέλειαν. mit etwas — machen, ποιῶ ἐπιδειξίν τινος. in grossem -e, μεγαλοπρεπέστατα, πολυτελέστατα.

Staat, *m.* (-es, *pl.* -en), τὸ κράτος, ἡ ἐπικράτεια, ἡ πολιτεία· ἡ κυβέρνησις, τὸ δημόσιον. demokratischer —, ἡ δημοκρατούμενη πόλις, ἡ δημοκρατία. aristokratischer —, ἡ ἀριστοκρατούμενη πόλις, ἡ ἀριστοκρατία. oligarchischer —, ἡ ὀλιγαρχουμένη πόλις, ἡ ὀλιγαρχία. monarchischer —, ἡ μοναρχία, τὸ μοναρχικόν πολίτευμα. dem — gehörig, δημόσιος. auf Kosten des -es, ἀπὸ τοῦ κοινού, δημοσίᾳ δαπάνη. zum Besten des -es, πρὸς ὄφελος τοῦ κράτους.

Staat'en-hund, *m.* (-es, *pl.* -bünde), ἡ συμπολιτεία, ἡ ὁμοσπονδία. -geschlechte, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πολιτικὴ ἱστορία· ἡ ἱστορία τῶν κρατῶν. -kunde, *f.* (-), ἡ πολιτικὴ ἡ στατιστικὴ.

Staats'-abgaben, *f. pl.* οἱ δημόσιοι φόροι [τὰ δασίματα]. -amt, *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ δημόσιον ὑπόβρυγμα, ἡ δημοσία ὑπαλληλία. -angehörige, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ δημότης, ὁ πολίτης κράτους. -angelegenheit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑπόθεσις

τοῦ κράτους, ἡ δημοσία ὑπόθεσις. **die** -en, τὰ δημόσια, αἱ ὑποθέσεις τοῦ κράτους. -**anleihe**, *f.* (—, *pl* -n), τὸ δημόσιον δάνειον. -**anwalt**, *m.* (-es, *pl.* -wälte), ὁ εἰσαγγελεύς. -**anwaltschaft**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εἰσαγγελία. -**ausgaben**, *f. pl.* αἱ δημόσται δαπάναι, τὰ ἔξοδα τοῦ κράτους. -**anselger**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐφημερίς τοῦ κράτους, ὁ (δημόσιος) μηνύτωρ. -**bank**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐθνικὴ τράπεζα. -**beamte**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ δημόσιος ὑπάλληλος. -**behörde**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δημοσία ἐξουσία, ἡ ἀρχή. **die** -n, οἱ δημόσιοι λειτουργοί, οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν. -**bürger**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημότης, ὁ πολίτης. -**bürgerin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πολίτις. -**bürgerlich**, *adj.* πολιτικός, ἀστικός. -**bürgerrecht**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πολιτικὸν δικαίωμα. -**dame**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κυρία τῆς τιμῆς. -**dägen**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἔσφορ τῆς παρατάξεως. -**diener**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημόσιος λειτουργός. -**dienerschaft**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δημοσία ὑπηρεσία· οἱ δημόσιοι λειτουργοί. -**dienst**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δημοσία ὑπηρεσία. τὸ πολιτικὸν στάδιον. -**domäne**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δημόσιον κτῆμα. -**effekten**, *pl.* τὰ δημόσια γραμματῆα. -**eigenthüm**, *n.* (-s, *pl.* -thümer), ἡ ἰδιοκτησία τοῦ κράτους, τὸ δημόσιον κτῆμα. **zum** — **erklären**, δημεύω. -**einkommen**, *n.* (-s, *pl.* —), -**einkunft**, *f.* (—, *pl.* -künfte), ἡ δημοσία πρόσοδος, τὸ εἰσόδημα τοῦ κράτους. **die Staatseinkünfte**, αἱ δημόσται πρόσοδοι, τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους. -**einrichtung**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ διοργανισμὸς κράτους· ἡ πολιτεία, τὸ πολίτευμα. -**fach**, *n.* (-es), τὰ πολιτικά. -**fehler**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πολιτικὸν σφάλμα. -**feind**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δημόσιος ἐχθρός. -**finanzen**, *pl.* τὰ οικονομικά τοῦ κράτους. -**fiskäl**, *m.* (-s, *pl.* -e), *s.* Staatsanwalt. -**form**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πολίτευμα. -**ge-**

bäude, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δημόσιον οἰκοδόμημα, ἡ δημοσία οἰκοδομή. -**gefälle**, *n. pl.* τὰ τέλη, οἱ δασμοί. -**gefangene**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ πολιτικὸς καταδίκος. -**gefängnis**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ πολιτικὴ φυλακή. -**geheimniss**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀπόρρητον τοῦ κράτους. -**gelder**, *n. pl.* τὰ δημόσια χρήματα. -**gerichtshöf**, *m.* (-es, *pl.* -höfe), τὸ πολιτικὸν δικαστήριον. -**geschäft**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὑπόθεσις τοῦ κράτους. ἡ δημοσία ὑπηρεσία. -**geschichte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πολιτικὴ ἱστορία. -**gesetz**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ νόμος τοῦ κράτους. -**gewalt**, *f.* (—), ἡ δημοσία ἐξουσία· ἡ κυριαρχία. -**gläubiger**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δανειστής τοῦ κράτους. -**grundgesetz**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ θεμελιώδης νόμος τοῦ κράτους. -**güt**, *n.* (-es, *pl.* -güter), τὸ δημόσιον κτῆμα. -**haushalt**, *m.* (-es), ἡ πολιτικὴ οἰκονομία· ἡ διοικησις τῶν δημοσίων. -**interesse**, *n.* (-s, *pl.* -n), τὸ δημόσιον συμφέρον· τὸ συμφέρον τοῦ κράτους. -**kalender**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κράτους. -**kanzler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ (ἀρχι)γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας. -**kasse**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δημόσιον ταμεῖον. -**kassenverwaltung**, *f.* (—), ἡ διεύθυνσις τοῦ δημοσίου ταμείου, ἡ ταμεία τοῦ κράτους. -**kassirer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γενικὸς ταμίας τοῦ κράτους. -**kirche**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ καθεστῶσα ἐκκλησία. -**kleid**, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ ἐπίσημος στολή. -**klüg**, *adj.* πολιτικός, ἐμπειρὸς τῆς πολιτικῆς. -**klügheit**, *f.* (—), ἡ πολιτικὴ, ἡ ἐμπειρία τῶν πολιτικῶν. -**körper**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σῶμα τῆς πολιτείας, τὸ τῆς πολιτείας σύστημα. -**kosten**, *pl.* αἱ δαπάναι τοῦ δημοσίου, τὰ δημόσια ἀναλώματα. **auf** —, ἀπὸ τοῦ καινοῦ, **δημοσία** δαπάνη. -**kunde**, *f.* (—), ἡ πολιτικὴ ἐπιστήμη. -**kutsche**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὄχημα τῆς πολυτελείας, ἡ λαμπήνη, ἡ πολυτελής ἀρμάμαξα.

-länderel'en, *f. pl.* αἱ δημόσιαι γαῖαι.
 -last, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ βάρος τοῦ δημοσίου· τὸ δημόσιον τέλος. -lehre, *f.* (—), αἱ πολιτικαὶ ἐπιστήμαι. -list, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πολιτικὸν πανούργημα. -macht, *f.* (—), ἡ δύναμις τοῦ κράτους. -mann, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ πολιτικός (ἀνὴρ). -männlich, *adj.* πολιτικός. -maxime, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πολιτικὸν ἀξίωμα. -minister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑπουργὸς τοῦ κράτους. -ministerium, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἐπικρατείας. -oberhaupt, *n.* (-es, *pl.* -häupter), ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κράτους. -obligationen, *f. pl.* τὰ δημόσια χρεώγραφα. -ökonomie, *f.* (—), ἡ πολιτικὴ οἰκονομία, ἡ πλουτολογία. -pächter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημοσιωνῆς· ὁ δεκατῶνης. -papiere, *n. pl.* τὰ δημόσια ἔγγραφα· τὰ δημόσια χρεώγραφα. -papierhandel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐμπορία τῶν δημοσίων χρεωγράφων. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἵππος τῆς πολυτελείας. -prokurator, *m.* (-s, *pl.* -tören), ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ κράτους. -process, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δημοσία δίκη. -puppe, *f.* (—, *pl.* -n), (*fam.*) τὸ ὑπερστολισμένον γύναιον. -rath, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ σύμβουλος τοῦ κράτους, ὁ σύμβουλος τῆς ἐπικρατείας. τὸ συμβούλιον τοῦ κράτους. -rathin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ κυρία τοῦ συμβούλου τῆς ἐπικρατείας. -recht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δημόσιον δίκαιον. -rechtllich, *adj.* τοῦ δημοσίου δικαίου. -rechtslehre, *f.* (—), ἡ ἐπιστήμη τοῦ δημοσίου δικαίου. -rechtslehrer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ νομοδιδάσκαλος τοῦ δημοσίου δικαίου. -reform, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ κράτους· ἡ πολιτικὴ μεταρρύθμισις. -regel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πολιτικὸς κανὼν. -religion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία, τὸ κοινὸν θρησκευμα. -revenüen, *s.* Staats Einkünfte. -revolution, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατὰ τῶν καθεστώτων ἐξανάστα-

σις. -rüder, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ οἶαξ τῆς πολιτείας, αἱ ἡνῖαι τοῦ κράτους. das — führen, κυβερνᾶν τὸ σκάφος τῆς πολιτείας. -sache, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δημοσία ὑπόθεσις. die -n, τὰ δημόσια, αἱ ὑποθέσεις τοῦ κράτους. -schatz, *m.* (-es, *pl.* -schätze), τὸ δημόσιον ταμεῖον. ὁ θησαυρὸς (τὰ κειμήλια) τοῦ κράτους. -schiff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σκάφος τῆς πολιτείας. -schuld, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ δημόσιον χρέος. -schuldner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου. -schuldschein, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ δημόσιον χρεώγραφον. -sekretär, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας· ὁ ὑπουργός. -siegel, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ σφραγίς τοῦ κράτους. -streich, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ πολιτικὸν πραξικόπημα. -umwälzung, *f.* (—, *pl.* -en), -umsturz, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀνατροπὴ τῶν καθεστώτων· ἡ ἐπανάστασις. -uniform, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπίσημος στολή. -unterhändler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διπλωμάτης, ὁ διαπραγματευτὴς τοῦ κράτους. -verbänderung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πολιτικὴ μεταρρύθμισις. -verbesserung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πολιτικὴ ἀναμόρφωσις. -verbrechen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πολιτικὸν ἐγκλημα. -verbrecher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πολιτικὸς καταδίκος. -verfassung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πολίτευμα, ἡ πολιτεία. demokratische —, τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, ἡ δημοκρατία. monarchischer —, τὸ μοναρχικὸν πολίτευμα, ἡ μοναρχία. -verhältnisse, *n. pl.* αἱ πολιτικαὶ σχέσεις. -vermögen, *n.* (-s), τὰ δημόσια κτήματα, τὰ ὑπάρχοντα τοῦ κράτους. -verrätber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐνοχος ἐσχάτης προδοσίας. -vertrüg, *m.* (-es, *pl.* -träge), ἡ πολιτικὴ συνθήκη. -verwaltung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διοίκησις τοῦ κράτους, ἡ κυβερνήσις. -wägen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ δημοτελὲς ὄχημα, ἡ λαμπτήρη, ἡ πολυτελὲς ἀρμάμαξα. -wappen,

- n. (-s, pl. —), τὸ ἐθνόσημον. —weishelt, f. (—), ἡ πολιτικὴ φρόνησις. —wirtschafft, f. (—), ἡ πολιτικὴ οἰκονομία. —wissenschaften, f. pl. αἱ πολιτικαὶ ἐπιστήμαι. —wissenschafftlich, adj. πολιτικός. —wöhl, n. (-s), τὸ κοινὸν ἀγαθόν, ἡ κοινωφελεία. —würde, f. (—), ἡ πολιτικὴ ἀξιοπρέπεια. ἡ ἀνωτάτη ἀρχή. —zimner, n. (-s), τὸ δωμάτιον τῆς ἐπιστημότητος, ἡ αἰθουσα τῆς ὑποδοχῆς.
- Stäh**, m. (-es, pl. —Stäh'e), ἡ βακτηρία, τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος· τὸ σκηπτρον· τὸ ἔλασμα· τὸ μέτρον, ὃ γαλλικὸς πῆχυς. (beim Militär) τὸ ἐπιτελεῖον. (fig.) soinen — weitersetzen, προβαίνειν περαιτέρω, μεταβαίνειν ἀλλαχού. den — über Jemanden brechen, καταδικάζω τινα ἀνεκκλητῶς, καταγινώσκω τινὸς θάνατον.
- Stäh**chen, n. (-s, pl. —), τὸ βαβδίον, τὸ σκυτάλιον, τὸ μικρὸν βάκτρον· τὸ ἔλασματιον.
- Stäh**-eisen, n. (-s), τὰ σιδηρὰ ἔλασματα, τὰ ἔλασματα σιδήρου. —gold, n. (-es), τὰ ἔλασματα χρυσοῦ.
- Stabil**, adj. εὐσταθῆς, σταθερός, ἀμετακίνητος, ἀκίνητος, ἐδραῖος [ἀκούσιος]. —ität, f. (—), ἡ σταθερότης, ἡ ἐδραιότης, ἡ ἀκίνησις.
- Stäb**s-ärst, m. (-es, pl. —ärste), ὁ ἰατρὸς τοῦ ἐπιτελείου.
- Stäb**silber, n. (-s), τὰ ἔλασματα ἀργύρου.
- Stäb**s-officier, —offizier, m. (-s, pl. -e), ὁ ἀξωματικὸς τοῦ ἐπιτελείου. —quartier, n. (-s, pl. -e), τὸ στρατοπεδάρχιον, τὸ στρατήγιον. —quartiermeister, m. (-s, pl. —), ὁ στρατοπεδάρχης.
- Stäb**wurz, m. (—), φυτὸν, τὸ ἀβρότονον [τὸ κιαφυρί]. von —, ἀβρότόνινος.
- Stä**chel, m. (-s, pl. -n), τὸ κέντρον, ἡ ἔγκεντρος, τὸ κεντητήριον [ἡ τσίτα*, τὸ κεντήρι*]· ἡ ἀκανθα [ἡ ἀγκίδα, τὸ ἀγκάθι]. —n tragend, ἀκανθοφόρος, ἔγκεντρος. —n vorn habend, ἐμπροσθοκέντρος. —n hinten tragend, ὀπισθοκέντρος. (fig.) wider den — lecken, πρὸς κέντρα λεκτίζω. —ähre, f. (—, pl. -n), ὁ ἀκανθώδης στάχυς. —beere, f. (—, pl. -n), τὸ μῦρον χαμαϊβάτου. —beerstrauch, m. (-es, pl. —sträucher), ἡ ἀκανθώδης ῥιβίσια, ἡ χαμαϊβατός-*förmig*, adj. ἀκανθοειδῆς· κεντροτός, κεντρῴδης. —häuter, m. (-s, pl. —), τὸ ἐχινόδεμον ζῶον. —ig, adj. ἀκανθώδης, ἀκανθηρός, ἀκανθικός [ἀγκαστός]· κεντροτός, κεντρῴδης, ἐχινώδης [ἀγκυλωτός]. —häfer, m. (-s, pl. —), ὁ ἐχινώδης κἀνθαρος. —knüte, f. (—, pl. -n), τὸ κεντροτὸν ῥόπαλον. —los, adj. ἀνάκανθος ἀκέντρος. —myrie, f. (—, pl. -n), φυτὸν, ἡ κεντρομυρίση. —n, v. i. h. κεντέω, κεντρίζω [τσιτόνω*, σουβλίζω]. (fig.) παρακεντέω, κεντέω, παροξύνω [σουβλιζω]. —rede, f. (—, pl. -n), ὁ δημητικὸς λόγος, ὁ πικρὸς λόγος, ἡ πικρολογία. —reche, m. (-s, pl. -n), ἰχθύς, ὁ βάτος, ἡ τρυγὼν. —schwein, n. (-s, pl. -e), ὁ, ἡ ὑστρί, ὁ ἀκανθίων, ὁ ἀκανθόχοιρος [ὁ σκαντζόχοιρος, ὁ κατσόχοιρος*]. —stäb, m. (-es, pl. —stäbe), ἡ κεντρῴδης βακτηρία.
- Stackel**, n. (-s, pl. -e), τὸ χαράκωμα, ὁ χάραξ, τὸ προανάκωμα.
- Stä**dium, n. (-s, pl. —dien), τὸ στάδιον. im — wettlaufen, σταδιοδρομεῖν. der im — wettläuft, ὁ σταδιοδρόμος, ὁ σταδιοδρόμος, ὁ σταδίους. ein — lang, breit, stadiatis τὸ μῆκος, τὸ πλάτος.
- Stadt**, f. (—, pl. Städte), ἡ πόλις [ἡ πολιτεία, ἡ χώρα]. eine — gründen, κτίζω πόλιν, πολλίζω. offene —, πόλις ἀτειχιστος. feste —, πόλις ὀχυρά, περιτειχισμένη. freie —, ἡ ἐλευθέρη πολιτεία, ἡ αὐτόπολις. von — zu —, von einer — zur anderen, κατὰ πόλεις, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. aus der —, zur — gehörig, ἀστικός.

α, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ ἀστυνοῖον. -*adel*, *m.* (-*s*), οἱ και τῆς πόλεως. -*ami*, *n.* -*ämter*), ἡ δημαρχία. *m.* (-*s*, *pl.* -*männer*), ὁ κ. -*angelegenheit*, *f.* (—, ἡ ὑπόθεσις τῆς πόλεως. *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ ἐν τῇ ροσωπικῇ κράτῃσι. -*ärzt*, *pl.* -*ärzte*), ὁ ἱατρὸς τῆς πόλεως. -*baumeister*, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ὁ ἀστυκὸς ἀργιτέκτων. -*bez*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ὁ φωτισ πόλεως. -*behörde*, *f.* (—, ἡ ἀστυκὴ ἀρχή. -*bewohner*, *pl.* —), ὁ κάτοικος τῆς πόλεως. -*büch*, *n.* (-*es*, *pl.* -*bücher*), ὁ τῶν ὑποθηκῶν. -*bürger*, *pl.* —), ὁ ἀστυκός, ὁ δημόσιος. *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ πολίτευμα. ὁ πολίτευμα, ἡ πολίτευμα. *rg*, *m.* (-*en*, *pl.* -*en*), ὁ ὅς τῆς πόλεως. -*chronik*, *pl.* -*en*), τὰ χρονικά τῆς πόλεως. *f.* (—, *pl.* -*en*), ὁ κανονισμός. *n.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ἀστυκός, ὁ ἀστυκός πόλεως. -*in*, *f.* (—, *pl.* —), ἡ ἀστυκία, ἡ πολίτευμα. *n.* (-*s*), αἱ ἀστυκὴ ὑποθηκῶν ἀστυκία. αἱ κοινότητες. *f.* (—, *pl.* -*en*), τὰ περιστασια, ὁ περιβόλος πόλεως. -*garnison*, *f.* (—, *pl.* -*e*), ἡ ἀστυκὴ φρουρά. -*gebäude*, *pl.* —), τὸ ἀστυκὸν οἰκοδομή. *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ πόλεως. -*gegen*, *f.* (—, τὸ μέρος πόλεως, ἡ συναρχαία. -*gemein*(*d*), *f.* -*n*), ἡ ἀστυκὴ κοινότης, ὁ ἀστυκός πόλεως. -*gerechtigkeit*, *pl.* -*en*), -*gerechsam*, *f.* -*n*), τὸ ἀστυκὸν προνόμιον. *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ ἀστυκὸν ἄστυκον. -*gespräch*, *n.* (-*es*, τὰ κατὰ τὴν πόλιν θρυλού-

μενα, ἡ γενικὴ ὁμιλία τῆς πόλεως. *ich bin das —*, πᾶσα ἡ πόλις με ἔχει διὰ στόματος, εἶμαι ἐν τῷ στόματι τῆς πόλεως. -*gräben*, *m.* (-*s*, *pl.* -*gräben*), ἡ περὶ τὴν πόλιν τάφος, ὁ χάνδαξ τῆς πόλεως. -*gut*, *n.* (-*es*, *pl.* -*güter*), τὸ κτήμα τοῦ δήμου. -*hauptmann*, *m.* (-*s*, *pl.* -*hauptleute*), ὁ ἀρχηγὸς τῆς πολιτοφυλακῆς ὁ πολιτάρχης. -*haus*, *n.* (-*es*, *pl.* -*häuser*), τὸ δημαρχεῖον, ἡ δημαρχία. ἡ ἀστυνομία. τὸ δικαστήριον.

Städtlich, *adj.* τῆς πόλεως, ἀστυκός, δημοτικός. (*fig.*) πεπολιτισμένος, ἐξηγετισμένος.

Stadt-kammerer, *f.* (—, *pl.* -*en*), τὸ δημοτικὸν ταμεῖον. -*kammerer*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ταμίας τῆς πόλεως ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ. -*kasse*, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ δημοτικὸν ταμεῖον. -*kind*, *n.* (-*es*, *pl.* -*er*), τὸ τέκνον τῆς πόλεως. -*kirche*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ ἐκκλησία τῆς πόλεως. -*kiatsche*, *f.* (—, *pl.* -*n*), (*fam.*) ὁ, ἡ σπερμολόγος τῆς πόλεως (τὸ σκατοκούταλον τῆς χώρας). -*knecht*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ὁ δῆμιος τῆς πόλεως. -*kommandant*, *m.* (-*en*, *pl.* -*en*), ὁ φρούραρχος ὁ διοικητῆς τῆς πόλεως, ὁ πολιτάρχης. -*kundig*, *adj.* πασίγνωστος ἐν τῇ πόλει. -*leben*, *n.* (-*s*), ὁ ἐν τῇ πόλει βίος. -*leute*, *pl.* οἱ ἐν τῇ πόλει, οἱ ἀστυκοί. -*magistrat*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πόλεως. -*mauer*, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἡ ἐπαλξις (τὸ μπεντένι). -*nachbar*, *m.* (-*s*, *pl.* -*en*), ὁ ἀστυγεῖτων. -*neugier*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ νέα εἰδησις τῆς πόλεως. *die —en*, τὰ νεώτερα (τὰ νέα) τῆς πόλεως. -*obrigkeit*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ δημοτικὴ ἀρχή. -*parre*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ ἐνορία πόλεως, ἡ ἐφημερία. -*parre*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ἐφημέριος τῆς πόλεως. -*pfelzer*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ μουσικὸς τῆς πόλεως. -*polizei*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως. -*physikus*, *m.* (—, *pl.* -*en*),

- ὁ ὑγιονόμος τῆς πόλεως. —*pest*, *f.* (—, *pl.* —*en*), τὸ κατὰ τὴν πόλιν ταχυδρομεῖον, τὸ ταχυδρομεῖον τῆς πόλεως. —*prediger*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἱεροκήρυξ τῆς πόλεως. —*räth*, *m.* (—*es*, *pl.* —*räthe*), ὁ δημοτικὸς σύμβουλος. —*recht*, *n.* (—*es*, *pl.* —*e*), τὸ δικαίωμα πόλεως· τὸ ἀστικὸν δίκαιον. —*richter*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἀστικὸς δικαστής. ὁ πρωτοδίκης. —*schreiber*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἀναφορογράφος. —*schreibere*, *f.* (—, *pl.* —*en*), τὸ δημοτικὸν γραφεῖον. —*schule*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. —*schülerrath*, *m.* (—*es*, *pl.* —*räthe*), ὁ ἐφορος τῶν δημοτικῶν σχολείων. —*schützend*, *adj.* πολιούχος. —*siegel*, *n.* (—*s*, *pl.* —), ἡ δημοτικὴ σφραγίς. —*soldat*, *m.* (—*en*, *pl.* —*en*), ὁ φρουρικὸς στρατιώτης, ὁ πολιτοφύλαξ. —*thor*, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), ἡ πύλη τῆς πόλεως. —*verordnede*, *m.* (—*n*, *pl.* —*n*), ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. —*viertel*, *n.* (—*s*, *pl.* —), τὸ τμήμα πόλεως, ἡ συνοικία [ὁ μαχαλάς]. —*vorsteher*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ πολιανόμος, ὁ πολιτάρχος. —*wache*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ ἀστικὴ φρουρά, ἡ πολιτοφυλακίη. —*wappen*, *n.* (—*s*, *pl.* —), τὸ ἰδιόσημον πόλεως. —*wesen*, *n.* (—*s*), τὰ (πράγματα) τῆς πόλεως.
- Staffel**, *f.* (—, *pl.* —*n*), ὁ κλιμακτήρ, ἡ βαθμὴ [τὸ σκαλοῦνι, τὸ σκαλοπάτι]. (*fig.*) ὁ βαθμὸς. —*el*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ὁ ὄριβας, τὸ πῆγμα ζωγράφου. —*formig*, *adj.* βαθμοειδῆς, βαθμιαῖος, κλιμακωτός. —, *adv.* βαθμηδόν.
- Staffelte**, *f.* (—, *pl.* —*n*), ὁ ἡμεροδρόμος, ὁ ἀγγάρος, ὁ ἀγγελιαφόρος.
- Staffiren**, *v. i. h.* ἐξαρτίζω, ἐτοιμάζω, ἐφοδιάζω· διακοσμέω, καθωραίζω. —*er*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἐτοιμαστής, ὁ ἐφοδιαστής. ὁ διακοσμητής· ὁ βερνικωτής. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ὁ ἐξαρτισμός, ὁ ἐξοπλισμός, ὁ ἐφοδιασμός. ἡ διακοσμησις, ὁ καλλωπισμός.
- Stäg**, *m.* (—*es*, *pl.* —*e*), ὁ πρότονος [τὸ ξάρτι].
- Stagnation**, *f.* (—), ἡ λιμνασία. —*iren*, *v. i. h.* λιμνάζω, τελεματόμαι. —*des Wasser*, ὕδωρ λιμναῖον, στάσιμον, τελεματώδες [στεκακμενον νερόν].
- Stagnöl**, *n.* (—*s*), τὰ πέταλα κασστέρου, ὁ πεταλώδης κασστέρος.
- Stahl**, *m.* (—*s*), ὁ χάλυψ [τὸ ἀτσάλι]. τὸ πυρεῖον, ὁ πυρόβολος*α [τὸ τσακμάκι]. (*fig.*) ὁ φονικὸς σίδηρος.
- Stahlarbeit**, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ χαλυβουργία· τὸ χαλυβδικὸν τεχνουργημα. —*arbeiter*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ χαλυβουργός· ὁ τεχνουργὸς χαλυβδος. —*artig*, *adj.* χαλυβοειδῆς. —*bäder*, *n.* (—*es*, *pl.* —*bäder*), τὸ σιδηροῦχον λουτρόν. —*brunnen*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ἡ πηγὴ σιδηροῦχων ὑδάτων, ἡ σιδηροῦχος πηγὴ.
- Stählen**, *v. i. h.* στομῶω, βάπτω, βάφω, χαλυβδῶω [ἀτσάλάρω]. (*fig.*) κρατῶνω, ἐπιρρωννύω, κραταῖω. *Jemandem den Muth* —, ἀναλωπυρέω τὸ θάρρος τινός. —, *n.* (—*s*), ἡ στόμωσις, ἡ βαφή. (*fig.*) ἡ παραθάρρυνσις.
- Stählern**, *adj.* χαλυβδικός, χαλυβτικός, χαλύβδινος [ἀτσάλένιος].
- Stählers**, *n.* (—*es*), τὸ μεταλλεῖον χαλυβτικοῦ σιδήρου, τὸ χαλυβουργεῖον. —*fabrik*, *f.* (—, *pl.* —*en*), τὸ χαλυβουργεῖον. —*feder*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ χαλυβτικὴ σπείρα, τὸ χαλυβτικὸν ἐλατήριο. ἡ χαλυβτικὴ γραφίς [ἡ πένα, ἡ μύττη*]. —*grün*, *adj.* μελανοπράσινος. —*hammer*, *m.* (—*s*, *pl.* —*hämmer*), ἡ χαλυβτικὴ σφύρα [τὸ ἀτσάλειον σφῆρι]. τὸ χαλυβουργεῖον τὸ χαλυβουργεῖον. —*hart*, *adj.* σκληρὸς ὡςπερ χάλυψ, σκληρότερος χάλυβος. —*hitte*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ χαλυβουργεῖον. —*knöpfe*, *m.* (—*es*, *pl.* —*knöpfe*), τὸ χαλυβτικὸν κομπλον. —*platte*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ χαλυβτικὴ πλάξ. —*schnalle*, *f.* (—

- pl. -n*), ή χαλυβτική πόρπη. — *schneller, m. (-s, pl. -)*, ό χαλυβοχαράκτης, ό σιδηρογράφος. — *stich, m. (-es, pl. -e)*, ή σιδηρογραφία, ή χαλυβογραφία, ή χαλυβόγραφος ίγνογραφία. — *waare, f. (-, pl. -n)*, τὸ χαλυβτικόν τεχνούργημα. — *wasser, n. (-s, pl. -)*, τὸ σιδηρούχον ὕδωρ, »τὸ σιδηρόνερο.
- Stakét', s. Stacket.**
- Stalakfil', s. Tropfstein.**
- Stall, m. (-s, pl. Ställe)**, ό σηκός, τὸ αὐλίου, ή μάνδρα [ή κούρτα*]. ό σταῦλος. in den — bringen, κατασταθμεύω, σηκάζω, μανδρῶζω. den — des Augias fegen, έκκαθαίρω τὴν τοῦ Αὐγείου κόπρον.
- Stall-baum, m. (-es, pl. -bäume)**, τὸ διάφραγμα μάνδρας. — *decke, f. (-, pl. -n)*, τὸ ἐπικάλυμμα ἵππου, τὸ ἐφιππιον ἐπίστρωμα [τὸ τσοῦλι].
- Stall'en, v. i. h. σηκάζω, κατασταθμεύω, μανδρῶζω [κουρτῶζω*]. —, v. i. h. οὐρέω, κατουρέω.**
- Stall-fütterung, f. (-, pl. -en)**, ό ἐν τῇ μάνδρᾳ χορτασμός, ή ἐν τῇ σταύλῳ χορτασία, »τὸ κλάδισμα*, ό κλαδισμός**e. -geld, n. (-es, pl. -er)*, τὸ ἀντιμισθιον σταυλισμοῦ [τὰ σταυλιάτικα, τὰ ἀχουριάτικα]. — *halfter, m. (-s, pl. -)*, ή ἐπιφατνίδια φορβειά. — *junge, m. (-n, pl. -n)*, ό ὑπέρτης παῖς τοῦ σταύλου, ό σταυλίτης παῖς. — *knecht, m. (-es, pl. -e)*, ό ἱπποκόμος [ό σείζης]. — *meister, m. (-s, pl. -)*, ό ἱπποστασιάρχης, ό σταυλάρχης. — *ung, f. (-, pl. -en)*, ό σηκασμός, ή μανδρεία. τὸ αὐλιον, ή μάνδρα* ό σταῦλος. τὸ ἀντιμισθιον σταύλου. — *vieh, n. (-es)*, τὰ οἰκόσιτα κτήνη, τὰ θρέμματα [τὰ μαρθιά*]. — *sins, m. (-es, pl. -en)*, τὸ ἀντιμισθιον σταύλου [τὰ σταυλιάτικα].
- Stamm, m. (-es, pl. Stämme)**, ό κορμός, τὸ στέλεχος, τὸ πρέμνον. ή γενεά, ή φυλή, ό ἀπομεινάς σωρὸς χαρτοπαιγνίου, τὸ ἀμοίραστα χαρτία. τὸ σύνολον τῶν βαθμοφόρων συντάγματος. ή ρίζα λέξεως, τὸ θέμα. demselben — gehöriger Mann, ἀνὴρ ὁμόφυλος, ὁμοεθνῆς. einem anderen — gehörend, ἀλλόφυλος. am — fruchttragend, στελεχοκαρπος. ohne —, ἀστελέγης.
- Stamm-ähnlich, -artig, adj.** στελεχώδης, πρεμνώδης. — *ältern, s. Stamm-elnern. -baum, m. (-es, pl. -bäume)*, ό γενεαλογικὸς κλάδος, ή γενεαλογία. — *blatt, n. (-es, pl. -blätter)*, τὸ φύλλον τοῦ στελέχους. — *büch, n. (-es, pl. -bücher)*, τὸ γενεαλογικὸν βιβλίον, ή βίβλος τῆς γενεαλογίας. τὸ λεύκωμα, τὸ ὑπομνηστικὸν βιβλίον. — *büchstäbe, m. (-ns, pl. -n)*, τὸ θεματικὸν γράμμα, τὸ στοιχεῖον τῆς ῥίζης.
- Stammchen, n. (-s, pl. -)**, τὸ στελέχιον, ό μικρὸς κορμός.
- Stammeln, v. i. h. ψελλίζω, τραυλιζω, ὑποτραυλιζω, βατταρίζω, βαμβαινῶ [τρευλιζῶ*, ψευδίζω, τσευδίζω]. —, n. (-s)**, ό ψελλισμός, ό τραυλισμός, ό βατταρισμός [τὸ τρευλισμα*]. ή τραυλότης, ή ψελλότης. — *al, adj.* ψελλός, τραυλός, ισχυφωνος [τρευλόδ*, ψευδός, τσευδός].
- Stamm-elnern, pl.** οἱ προπάτορες, οἱ γενεάρχαι.
- Stamm'en, v. i. h. κατάγομαι, παράγομαι, προέρχομαι.**
- Stammen, s. Stömmen.**
- Stamm-ende, n. (-s, pl. -n)**, ή ρίζα τοῦ κορμοῦ, τὸ πρέμνον [ό κούτσουρα*]. — *endung, f. (-, pl. -en)*, ή κατάληξις τῆς ῥίζης. — *erbe, m. (-n, pl. -n)*, ό κληρονόμος τῆς γενεᾶς. — *esverschiedenheit, f. (-, pl. -en)*, ή διαφορότης τῶν φυλῶν, ή ἀλλοφυλία. ή διαφορότης τῶν ριζῶν. — *esverwandschaft, f. (-, pl. -en)*, ή συγγένεια τῶν φυλῶν, ή ὁμοφυλία. — *gast, m. (-es, pl. -gäste)*, ό τακτικῶς ξενοδοχοῦμενος. — *geld, n. (-es, pl. -er)*, τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον. — *geness, m. (-en, pl. -en)*, ό ὁμόφυλος, ό ὁμοεθνῆς, ό ὁμόεθνος. — *gott, m. (-es, pl. -götter)*, ό πατριῶς θεός,

- ὁ γενάρχης θεός. -güt, *n.* (-es, *pl.* -güter), τὸ πατρογονικὸν κτήμα· τὸ κληρονομικὸν κτήμα. -haft, *adj.* στελεχώδης· στερεός, ἑδραῖος, ἰσχυρός. -haftigkeit, *f.* (—), ἡ στερρότης, ἡ ἀδρότης, ἡ ἑδραϊότης, ἡ ἰσχυρότης. -halter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διασωστὴς τῆς γενεᾶς. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ὁ πατρογονικὸς οἶκος· ἡ πατροπαράδοτος οἰκία. -holz, *n.* (-es, *pl.* -hölzer), τὸ στελεχώδες ξύλον· τὰ ἄδρα ξύλα. τὰ στελεχώδη δένδρα.
- Stamm'ig, adj.** στελεχώδης, πρεμνώδης. (*fig.*) ἑδραῖος, στερεός, σθεναρός, ῥωμαλέος. -kelt, *f.* (—), ἡ στερρότης, ἡ ἑδραϊότης, ἡ ἰσχυρότης.
- Stamm'-karte, f.** (—, *pl.* -n), τὸ ἀμοιραστὸν χαρτίον. -land, *n.* (-es, *pl.* -länder), ἡ πατρὶς, ἡ μητρὶς. -lehen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πατρογονικὸν τιμάριον.
- Stamm'ler, m.** (-s, *pl.* —), ὁ βατταριστής, ὁ ψελλός, ὁ τραυλός [ὁ τρευλός*, ὁ ψευδός, ὁ τσευδός]. -ln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ τραυλή, ἡ ψελλή [ἡ τρευλή*, ἡ ψευδή, ἡ τσευδή].
- Stamm'-linie, f.** (—, *pl.* -n), ἡ πατρογονικὴ γραμμὴ. -mutter, *f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ ἀρχηγέτις μήτηρ, ἡ προμήτωρ. -register, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ γενεαλογικὸς κατάλογος, τὸ γενεαλόγημα. -rolle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κατάλογος τῶν στρατευσίμων. -silbe, -sylbe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ῥιζικὴ (ἡ θεματικὴ) συλλαβή. -sitz, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πατρογονικὴ ἕδρα. -sprache, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀρχέτυπος γλῶσσα. -täfel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ γενεαλογικὸς πίναξ. -väter, *m.* (-s, *pl.* -väter), ὁ πατὴρ τοῦ γένους, ὁ ἀρχηγέτης, ὁ γενάρχης, ὁ πατριάρχης. -vermögen, *n.* (-s), ἡ ἀρχέτυπος περιουσία· τὸ κεφάλαιον. -verwandt, *adj.* ὁμόφυλος, ὁμόθενος, ὁμοεθνής. -verwandschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὁμοφυλία, ἡ ὁμοεθνία· ἡ ἀρχέγονος συγγένεια.
- volk, *n.* (-es, *pl.* -völker), ὁ ἀρχέγονος λαός. -wort, *n.* (-es, *pl.* -wörter), ἡ πρωτότυπος (ἡ πρωτόθετος, ἡ ἀρχέτυπος, ἡ θεματικὴ) λέξις.
- Stäm'pel etc., s. Stempel etc.**
- Stam'pfe, f.** (—, *pl.* -n), ὁ δοιδυξέ, ὁ ἀλετριβανός, ὁ τριπτήρ, ἡ τυπίς, τὸ κόπανον. ὁ ὄλμος, τὸ ἔγδιον, ὁ κόπανος* [τὸ γουδί].
- Stam'pfen, v. t. h.** κατατριβῶ, καταπίσσω, συντριβῶ, κοπανίζω [κατατσακίζω]. mit den Füßen —, καταπατέω [τσαλαπατάω, τσαλοπατώ*]. fest —, διαστοιβάζω. klein —, κατασυντριβῶ, λεπτοκοπέω, λειοτριβέω [κατακομματιάζω, κομματιάζω]. Getreide —, πίσσω σίτον, κοπανίζω σιτηρά. —, v. i. h. ποδοκρουστέω, ποδοκροτέω, ποδοκτυπέω. —, n. (-s), ἡ σύντριψις, ἡ κατάτριψις, ἡ κοπάνισις, τὸ κοπάνισμα. ἡ ποδοκρουστιά, τὸ ποδοκρότημα.
- Stam'pfer, m.** (-s, *pl.* —), ὁ κοπανιστής, ὁ τριπτήρ.
- Stampf'-mühle, f.** (—, *pl.* -n), ὁ κοπανιστικὸς μύλος. -tröge, *m.* (-es, *pl.* -tröge), ὁ ὄλμος, ὁ κόπανος*, τὸ ἔγδιον. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ πιεστικὴ μηχανή.
- Stand, m.** (-es, *pl.* Stän'de), ἡ θέσις, ἡ κατάστασις. ἡ τάξις, ἡ κοινωνικὴ θέσις. die Stände, οἱ βουλευταί· τὸ βουλευτήριον, ἡ διάταξ. seinen — verlassen, παραιτέω τὴν θέσιν μου. seinen — haben, ἔχω τὴν θέσιν μου. seinen — nehmen, λαμβάνω τὴν θέσιν μου. der — beim Schiessen, ἡ ἀφετηρία τῆς ἐπι σκοπῶν βολῆς, ἡ σκοπιὰ. der — des Wildes, τὸ διατητήριον τῶν ἀγριμαίων ζῴων. — des Wassers, ἡ στάσις (τὸ ὕψος) τοῦ ὕδατος. — des Barometers, τὸ ὕψος τῆς βαρομετρικῆς στήλης. — auf dem Markte, τὸ ἀγοραῖον παράπηγμα. — in der Kirche, τὸ στασίδιον ἐκκλησίας. (*fig.*) — halten, ἀντέγω [βαστάω]. so ist der — der

Dinge, οὕτως ἔχουσι τὰ πράγματα, τοιαύτη εἶνε ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. einen harten (schweren) — haben, εὐρίσκομαι ἐν θέσει δυσχερῆ [ἔχω σφίξι]. im — setzen, φέρω εἰς θέσιν. die Sache ist nicht recht im — e, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει κανονικῶς, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει τὴν κανονικὴν του θέσιν. ich bin im — e, εἶμαι εἰς θέσιν, εἶμαι ἱκανός. ich bin ausser — e, ἀδυνατέω, εἶμαι ἀνίκανος. ausser — setzen, καθιστάω ἀνίκανον. ich bin es nicht im — e, δὲν εἶμαι ἱκανός πρὸς τοῦτο. etwas zu — e bringen, ἐπιτελέω, τελεσιουργέω, κατορθό(ν)ω τι. zu — e kommen, κατορθόμαι, πραγματόομαι, ἐπιτελόμαι, λαμβάνω πέρας. mit etwas zu — e kommen, περαίνω, κατορθό(ν)ω τι. — haltend, μόνιμος, ἔμμενος, ὑπομενετικός. im guten — erhalten, διατηρέω εἰς καλὴν κατάστασιν. geistlicher —, ἡ ἱερατικὴ τάξις, ἡ ἱερατεία. ehelicher —, ἡ ἔγγαμος κατάστασις, ὁ γάμος. eheloser —, ἡ ἀγαμία, ὁ ἀγάμος βίος [ἡ μεκταρσώνη]. in den — der Ehe treten, ἔρχομαι εἰς γάμον. hoher (vornehmer) —, ἡ ὑψηλὴ, ἡ εὐγενὴς τάξις. von hohem (vornehmem) — e, ὑψηλῆς περιωπῆς. niedriger —, ἡ κάτω τάξις. die höheren Stände, οἱ πρόκριτοι, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες, οἱ ἔγκριτοι. ein Mann von — e, ἀνὴρ καλῆς τάξεως. aus bürgerlichem — e, μεσαίας τάξεως. sich unter seinem — e verheirathen, λαμβάνω σύζυγον κατωτέρας τάξεως. Standarte, f. (—, pl. —n), ἡ σημαία (τοῦ ἱππικοῦ). —njunker, m. (—s, pl. —), ὁ σημαιοφόρος τοῦ ἱππικοῦ. Standbaum, m. (—es, pl. —bäume), τὸ διάφραγμα, τὸ διάζυλον. —bild, n. (—es, pl. —er), ὁ ἀνδριάς, τὸ ἀγαλμα. ein — errichten, ἀνεγείρω ἀνδριάντα. Ständchen, n. (—s, pl. —), ἡ μουσική (ἢ συγχαρητικὴ μουσική. (Liedes—), ἡ θυραυλία, τὸ παρακλαυ-

σίδυρον [ἡ πατινίδα] (Abend—) ἡ νυκτομέλεια, ἡ νυκτοψαλίδα, ἡ νυκτερινὴ μουσική. Ständehaus, n. (—es, pl. —häuser), τὸ βουλευτήριον, ἡ βουλή. Ständer, m. (—s, pl. —), ὁ στῦλος, τὸ στύλωμα ἢ ὀρθοστάτης, τὸ ὀρθόστατον. τὸ δοχεῖον, τὸ ἀγγεῖον. ὁ κάθετος ὑδροσωλήν. Ständesaal, m. (—s, pl. —säle), ἡ βουλευτήριος αἴθουσα. Ständes-adel, m. (—s), ἡ πατρογονικὴ εὐγένεια. οἱ προνομιοῦχοι εὐπατρίδαι. —erbildung, f. (—, pl. —en), ἡ κοινωνικὴ ἀνύψωσις, ἡ ὕψωσις τῆς κοινωνικῆς τάξεως. —gehör, f. (—, pl. —en), τὰ πρέποντα κοινωνικῆς τάξεως. nach —, ἀριστίνδην, κατὰ τάξιν κοινωνικὴν. —gemäss, adj. σύμφωνος πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν. —gleichheit, f. (—), ἡ ἰσότης κοινωνικῆς τάξεως ἢ ἰσοτιμία, ἡ ὁμοτιμία. —herr, m. (—n, pl. —en), ὁ τοπαρχῆς, ὁ χωροδεσπότης. ὁ προνομιοῦχος εὐπατρίδης. —herrschaft, f. (—, pl. —en), ἡ τοπαρχία, ἡ χωροδεσποτία. —mässig, adj. ἀρμόζων πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν ἀξιοπρεπῆς. —persön, f. (—, pl. —en), τὸ πρόσωπον κοινωνικῆς τάξεως τὸ εὐπόληπτον πρόσωπον. —wappen, n. (—s), τὸ οἰκόσημον κοινωνικῆς τάξεως. Ständerversammlung, f. (—, pl. —en), ἡ συνέλευσις τῆς βουλῆς. Standfest, adj. εὐσταθῆς, σταθερός, ἔμπεδος. —geld, n. (—es, pl. —er), ὁ φόρος ἀγοραίου παραπήγματος. —gericht, n. (—es, pl. —e), τὸ (κατώτερον) στρατοδικεῖον. —haft, adj. σταθερός, εὐσταθῆς, ἔμπεδος, στερεός μόνιμος, ἔμμενος, διαρκῆς, καρτερικός. — sein, ἀντίγω καρτερικῶς. —haftigkeit, f. (—), ἡ σταθερότης, ἡ εὐστάθεια, ἡ καρτερικότης ἢ ἐπιμονή. ἡ στερεότης, ἡ μονιμότης, ἡ ἐδραιότης. Ständig, adj. σταθερός, εὐσταθῆς, διαρκῆς. Ständisch, adj. βουλευτικός.

Stand-krämer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐν ὑπαίθρῳ μικρέμπορος. -*lehre*, *f.* (-), ἡ στατική. -*ort*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ τοποθεσία, ὁ τόπος. -*punkt*, *m.* (-es), ὁ σταθμός. τὸ ἀποπτικὸν σημείον. ἡ ἀποψις, ἡ ἔποψις. τὸ σημειον. von diesem — aus betrachtet, ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν ἐξεταζόμενος. von einem anderen — betrachten, ἐξετάζω ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν. seinen — nehmen, ἐγκαθίσταμαι. -*quartier*, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἐπισταθμεία, τὰ ἐπίσταθμα, ἡ καταστρατοπεδεία. sein — nehmen, καταστρατοπεδεύω, κατασκηνώ. sein — haben, ἐπίσταθεύω. -*recht*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ στρατιωτικὴ δικονομία· οἱ στρατιωτικοὶ νόμοι. τὸ στρατοδικεῖον. — über Jemanden halten, δικάζω τινὰ ἐπιτοπίως, στρατιωτικῶς. -*rechtl*ich, *adj.* σύμφωνας πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους· στρατιωτικός. -*rède*, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἐπιτήδειος λόγος, ὁ ἐπιτάφιος (λόγος). -*rédner*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ῥήτωρ ἐπιταφίου. -*ühr*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ στατόν (τὸ ἐπιτραπέζιον) ὠρολόγιον.

Stan'ge, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κάμαξ, τὸ κοντάριον, τὸ κονταρόξυλον*, ἡ ῥάβδος [ἡ ῥάβδα]. — zum Abschlagen von Früchten, ἡ ῥάχτρια [ὁ λούρος]. eiserne —, τὸ σιδηροῦν ἔλασμα [ἡ λάμα]. eine — Siegellack, ἔλασμα σφραγιστικοῦ κηροῦ. (*fig.*) bei der — bleiben, ἐγκαρτερίω, ἐμμένω σταθερός. nicht bei der — bleiben, παρεκκλίνω, παρεκτρέπομαι, ἀστατέω. Jemandem die — halten, παραστατίω τινί, ὑπερασπίζω τινά.

Stän'ge, *s.* Stenge.

Stän'gel etc., *s.* Stengel etc.

Stan'gen-eisen, *n.* (-s), τὰ ἐλάσματα σιδήρου. -*gold*, *n.* (-es), τὰ ἐλάσματα χρυσοῦ, ὁ ῥαβδόμορφος χρυσός. -*pferd*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ῥυμοῦχος ἵππος, ὁ ὑποζύγιος ἵππος. -*schwefel*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ῥαβδόμορφον θειόν. -*silber*, *n.* (-s),

τὰ ἐλάσματα ἀργύρου, ὁ ῥαβδόμορφος ἄργυρος. -*tabak*, *m.* (-es), ὁ τυλικτὸς καπνός.

Staniöl, *s.* Stagnol.

Stank, *s.* Gestank.

Stän'ker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βρωμώδης, ὁ δυσώδης. (*fig. fam.*) ὁ φλερὶς, ὁ σκανδαλώδης, τὸ ζιζάνιον. -*e*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ δυσωδία, ὁ βρωμός [ἡ βρώμα]. (*fig. fam.*) τὰ σκάνδαλα, ἡ ἔρις. -*n*, *v. i. h.* δὴ κακῶς, βρωμέω. (*fig. fam.*) ζητέω σκάνδαλα, διεγείρω ἔριδας.

Stanniöl, *s.* Stagnol.

Stan'se, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ (ὀκτώσχος) στροφή.

Stä'pel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πῆγμα, τὸ βάζρον, τὸ στυλωτήριον [τὸ σκαρλί] τὸ ναυήγιον, τὸ νεώριον. ὁ ἀποθηρευτικὸς σταθμός, ἡ ἀποθήκη. ἡ σιβάς, ἡ στοιβή, ὁ στοιβός, ὁ σωρός. ein Schiff vom — lassen, καθέλκω πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν. das Schiff läuft vom —, τὸ πλοῖον καθέλκεται εἰς τὴν θάλασσαν. -*gerechtigkeit*, *f.* (-), *s.* Stapelrecht.

Stä'pel, *v. t. h.* ἐπισωρεύω, στοιβάζω.

Stä'pel-platz, *m.* (-es, *pl.* -plätze), τὸ ἐμπορεῖον, τὸ ἐπίνειον, ἡ ἀγορά [ἡ ἐμπορικὴ σκάλα]. -*recht*, *n.* (-es), τὸ δικαίωμα ἀγορᾶς. -*stadt*, *f.* (-, *pl.* -städte), ἡ πόλις ἐμπορίας, τὸ ἐμπορεῖον, τὸ ἐπίνειον [ἡ ἐμπορικὴ σκάλα].

Stä'pfe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἔγνος, τὸ πάτημα [ἡ ἀποβολή*, ἡ πατηματιά].

Stark, *adj.* (*Comparativ* stär'ker, *Superlativ* der, die, das stärk'ste), ἰσχυρός, δυνατός, κραταιός· ῥωμαλέος, εὐρωστος, παχύς, ἀδρός, ἀρομερής, χονδρός. εὐμεγέθης, μέγας πολὺς, πολυάρθμος. ἐντριβής, ἔμπυρος, δεινός. — sein, εὐσθενέω, εἶμαι ἰσχυρός. — e Mauer, τεῖχος ἰσχυρόν. — e Nerven, νεῦρα ἰσχυρά, εὐρωστα. — e Stimme, φωνὴ δυνατή.

-er Regen, βροχή δυνατή, βαγδαία. -es Gebäude, ἔδραϊον οἰκοδόμημα. -e Getränke, ποτά δυνατά, ὄξια. -er Geruch, ὀσμὴ βαρεία, ὀσμεία. -er Wind, ἄνεμος σφοδρός. -er Rauch, καπνός πολός. -er Winter, χειμῶν ὀνυμύς, βαρός. -es Gelächter, γέλως πολός, ἰσχυρός. -es Gedächtniss, μνήμη ἰσχυρά. -er Muth, θάρρος εὐτολμων. -er Beweis, ἀπόδειξις τρανή, τεκμήριον ἐναργές. -e Summe, πῶσον ἀρόν. -e Familie, οἰκογένεια πολυμελής. -e Bevölkerung, πληθυσμός πυκνός, ἡ πολυανθρώπια. eine -e Stunde, μία μακρά ὥρα. — werden, παχύνομαι [χονδραίνω]. eine -e Portion, μία μεγάλη μερίς. -es Heer, στρατός ἰσχυρός, πολυάριθμός. -er Esser, ὁ πολυφάγος. 1000 Mann —, χίλιοι ἄνδρες τὸν ἀριθμόν. das Heer war 20,000 Mann —, ὁ στρατός εἶχε δυσμυρίους στρατιώτας τὸν ἀριθμόν. die Feinde sollen 10,000 Mann sein, οἱ πολεμιοὶ λέγονται ὅτι εἶνε δεκαχιλιοὶ τὸ πλῆθος. er ist — in der Geschichte, εἶνε δεινός περὶ τὴν ἱστορίαν, εἶνε δυνατός εἰς τὴν ἱστορίαν. das ist etwas —, αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰ ὄρια. das ist zu —, αὐτὸ πλέον δὲν ὑποφέρεται. —, *ἀπν.* ἰσχυρῶς, «δυνατά» σφοδρῶς, σφόδρα, μεγάλως, λίαν, πολύ. — schreien, κραυγάζω μεγαλοφώνως. — schlagen, κυπέτω δυνατά. — laufen, τρέχω δραμαίως. — glauben, πιστεύω ἀμεταπίστως. — überzeugt sein, ἔχω ἀκράδαντον πεποισθησιν. sich — irren, πλανῶμαι δεινῶς. sich — interessiren, (ἐν)διαφέρομαι μεγάλως. — ansehen, προσβλέπω ἀσκαρδαμυκτῶς. sich — ausdrücken, ἐκφράζομαι σφοδρῶς. man spricht — davon, πολὺς λόγος γίνεται περὶ τούτου. — bevölkert, πολυάνθρωπος. — essen, trinken, πολυφαγέτω, πολυποτέω.

Stärke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ῥώμη, ἡ

ἰσχύς, ἡ εὐρωστία, ἡ δύναμις ἡ δυνατότης, ἡ ἰσχυρότης, ἡ σφοδρότης ἡ δεινότης. ἡ χονδρότης, ἡ παχύτης, τὸ πάχος. τὸ ἄμυλον, ἡ ὑπόστασις [τὸ καταστατόν] ἡ κόλλα, ἡ μαζαλίς. — des Körpers ἡ ἰσχύς τοῦ σώματος. — eines Stoffes, ἡ στερεότης ὑφάσματος. (*fig.*) das ist seine —, αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν του δύναμιν.

Stärke-fabrik, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀμυλοποιεῖον. -fabrikant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀμυλοποιός. -mehl, *n.* (-s), τὸ ἄμυλον, ἡ ὑπόστασις [τὸ καταστατόν, ὁ νισεστές] ἡ κόλλα.

Stärke, *v. t. h.* ἐπιρρωννύω, ἰσχυροποιέω, ἰσχυρῶ, ἐνισχύω, ἐνδυναμύ(ν)ω. ἐμβάλλω εἰς τὴν κόλλαν, σκληρύνω δι' ἀμύλου [κολλάρω, κολλαρίζω, μαζαλίζω]. den Muth —, ἐνισχύω τὸ θάρρος. sich —, *v. r. h.* ἐπιρρωννύομαι, ἐνδυναμῶμαι. —, *n.* (-s), τὸ ἀμύλωμα, ἡ δι' ἀμύλου σκληρυνσις [τὸ κολλάρισμα, τὸ μαζαλίσμα]. -d, *adj.* ῥωστικός, ἐπιρρωστικός, δυναμωτικός.

Stark-gliederig, *adj.* ἰσχυρομελής, ἰσχυρός τὰ μέλη. -knoelig, *adj.* ἰσχυρός τὰ ὀστέα. -leibig, *adj.* πολύσαρκος, εὐσαρκος, παχύσωμος. -leibigkeit, *f.* (—), ἡ εὐσωματία, ἡ πολυσαρκία.

Starkmehl, *s.* Stärkemehl.

Starkmuskelig, *adj.* ἰσχυρός τοῦς μυῶνας, μυώδης, νευρώδης.

Stärke, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιρρωσις, ἡ ἰσχυροποίησις, ἡ ἐνδυναμωσις, ἡ ἐνίσχυσις. -smittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ῥωστικόν, τὸ ἐνδυναμωτικόν (φάρμακον).

Starr, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ τοπαρχῆς (ἐν Πολωνίᾳ). -e!, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τοπαρχία.

Starr, *adj.* στερρός, σκληρός, σκληροτενής, σκληροπαγής [ἀποξυλωμένος*, κορδακισμένος, ξερακισμένος*, ντούρος] ἀκίνητος, ἀμετάστρεπτος, ἀμετακίνητος, ἀλύγιτος, ἀτενής, ναρκώδης, νεναρκωμένος [πιασμένος]. (*fig.*) ἰσχυρογνώμων, σκληρο-

- τράχηλος, ἐπίμονος. — vor Schrecken, ἐκπληκτος, ἐμβρόντητος, ἀπόπληκτος. ein -es Auge, ὀφθαλμός ἀτενής. ein -er Blick, βλέμμα ἀτενές, ὁ ἀτενισμός. — machen, πηγνύω ἀποναρκῶ. — werden, πήγνυμαι ἀποναρκῶμαι. — adv. ἀμετακινήτως ἀσκαρδαμυκτί, ἀτενές. — ansehen, προσβλέπω ἀσκαρδαμυκτί, βλέπω ἀτενές.
- Starr-auge**, n. (-s, pl. -n), ὁ ἀμετακίνητος ὀφθαλμός, τὸ ἀτενές ὄμμα. -äugig, adj. σκληρόφθαλμος, στερρόφθαλμος. -blind, adj. ὀλότυφος, θεότυφος [θεόστραβος]. -blindheit, f. (-), ἡ παντελής τυφλότης [ἡ τύφλα, ἡ στραβομάρα].
- Starren**, v. i. h. ῥιγῶ, ναρκῶ, ἐγραινομαι [πιάνομαι, ξερακιάζω*, κορδακιάζω, καρχανιάζω*]. das Blut starrt in meinen Adern, τὸ αἷμά μου πήγνυται (εἰς τὰς φλέβας μου). vor Kälte —, πήγνυμαι ὑπὸ τοῦ κρύους. von Gold —, εἶμαι χρυσοῦ κατάπλεος. auf Jemanden —, προσβλέπω τινά ἀσκαρδαμυκτί, βλέπω τινά ἀτενές [τοῦ γουρλῶν]. —, n. (-s), ἡ νάρκωσις, ἡ ἀποναρκῶσις ἢ ἀκίνησις, ἡ ἀμετατρέψια. ὁ ἀτενισμός [τὸ γούρλωμα].
- Starrheit**, f. (-), ἡ στερρότης, ἡ ἀμετατρέψια, ἡ ἀκίνησις ἢ νάρκη, ἡ νάρκησις [τὸ (ἀ)μοῦδιασμα]. (fig.) ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη.
- Starr-kopf**, m. (-es, pl. -köpfe), ὁ, ἡ ἰσχυρογνώμων, ὁ, ἡ σκληρογνώμων, ὁ, ἡ σκληραύχην, ὁ, ἡ ἀμετάπειστος, ὁ, ἡ δυσπειθής ὁ σιδηροκέφαλος, ὁ κακοκέφαλος, ὁ ξυλοκέφαλος*. -köpfig, adj. ἰσχυρογνώμων, σκληροτράχηλος, ἀμετάπειστος, δυσπειστος. -köpfigkeit, f. (-), ἡ ἄκρα ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ σκληροτραχηλία. -krampf, m. (-es, pl. -krämpfe), ὁ τέτανος, ὁ σπασμός. -sinn, m. (-s), ἡ ἄκρα ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ σκληροτραχηλία, ἡ σκληραυχενία. -sinnig, adj. σκληροτράχηλος, ἰσχυρογνώμων [ἀντίδικος*]. -sucht, f. (-), ἡ κατάληψις (νόσος), ἡ κατα-
- ληψία. -süchtig, adj. κατάληπτος, καταληπτικός.
- Statt**, adj. σταθερός, εὐσταθής ἀδιλείπτος, συνεχής, ἄπαστος, ἐξακολουθητικός.
- Stättig**, adj. εὐσταθής, μόνιμος, σταθερός συνεχής, ἀδιλείπτος, ἀδιάκοπος. -keit, f. (-), ἡ σταθερότης, ἡ εὐστάθεια ἢ συνέχεια, ἡ συνεχής διάρκεια.
- Stättigk.**, f. (-), ἡ στατική, τὸ περισοροπίας μέρος τῆς μηχανικῆς.
- Station**, f. (-, pl. -en), ὁ σταθμός freie — haben, ἀπολαμβάνω δωρεὰν τροφήν καὶ κατοικίαν.
- Stationär**, adj. στάσιμος, μόνιμος, ἑμμενος.
- Stationiren**, v. i. s. σταθμεῖω. ἔχω θέσιν. in einem Hafen —, ὀρμίσω, ναυλογέω ἐντὸς λιμένος. gut stationirt sein, ἔχω καλὴν θέσιν.
- Stations-vorsteher**, m. (-s, pl. -), ὁ σταθμάρχης. -weise, adv. κατὰ σταθμούς.
- Stattlos**, adj. ὑπερεστολισμένος, περικόσμητος, πομπώδης.
- Stättlich**, adj. δυσήγιος, δυσπειθής, ἀπειθής.
- Stattst.**, m. (-en, pl. -en), τὸ κοφὸν πρόσωπον, τὸ δορυφόρημα.
- Stattstilk**, f. (-), ἡ στατιστική, ἡ πολιτειογραφία, ἡ ἔθνογραφία. -ei, m. (-s, pl. -), ὁ στατιστικός, ὁ πολιτειογράφος.
- Stattstisch**, adj. στατιστικός.
- Stattiv**, n. (-s, pl. -e), ὁ ὑποστάτης, τὸ ὑπόστατον.
- Stäts**, adv. ἀδιαλείπτως, ἀκαταπαύτως, ἀδιακόπως, αἰωνίως [παντοτενά].
- Statt**, f. (-), ἡ θέσις, ὁ τόπος. an meiner —, εἰς τὴν θέσιν μου, ἀντ' ἐμοῦ. an Eides- ἀντὶ ὄρκου. an Kindes — annehmen, υιοθετῶ [πατρῶν ψυχοπαίδι]. -finden, -haben, λαμβάνω χώραν, τελείωμαι, γίνομαι, συμβαίνω. eine gute — finden, τυγχάνω καλῆς ὑποδοχῆς. -finden lassen, συγχωρέω, ἐπιτρέπω. von -en gehen, εὐδοκίωμαι, ἐπιδίδω, εὐήμερῶ τελείωμαι, γίνο-

μαι. glücklich von -en gehen, βαίνω κατ' εὐχὴν. zu -en kommen, ἔρχομαι ἐπιδέξια· ἀποβαίνω ὠφέλιμος. das kommt mir zu -en, αὐτό μοι ἔρχεται δεξιὰ. — *ppp.* (μετὰ γενικῆς), ἀντί (ἀντίς, ἀντίς γιά). — meiner, ἀντ' ἐμοῦ (ἀντίς γιά μένα). — dessen, ἀντ' αὐτοῦ. — dass, ἀντί να.

Stätte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ τόπος, ἡ θέσις. er hat nirgends eine bleibende —, οὐδαμοῦ ἔχει τόπον διαμονῆς. -löss, *adj.* ἀοικος, ἀνέστιος.

Statt-haft, *adj.* ἐπιτεπτός, παραδεκτός, ἐπιδοκιμαστός, συγχωρητός, ἐπιτετραμμένος· δίκαιος, νόμιμος. das ist nicht —, αὐτό δὲν γίνεται, δὲν ἐπιτρέπεται. -haftigkeit, *f.* (—), τὸ παραδεκτόν, ἡ ἐπιδεκτότης· ἡ νομιμότης, ἡ δικαιοσύνη.

-halter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διοικητής, ὁ τοπάρχης, ὁ ἀρμοστής.

-halterei, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ οἰκία τοπάρχου, τὸ διοικητήριον. ἡ τοπαρχία, ἡ νομαρχία, ἡ διοίκησις.

-halterschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τοπαρχία, ἡ σατραπεία, ἡ νομαρχία. -lich, *adj.* μεγαλειῶς, μεγαλοπρεπῆς, μεγαλοφανῆς, παρουσιαστικός [φανησιμιῶς, θεωρητικός]. ein —er Mann, ἀνὴρ παρουσιαστικός [θεωρητικός ἀνδρας]. -lichkeit, *f.* (—), ἡ μεγαλοπρέπεια, τὸ μεγαλεῖον, ἡ λαμπρότης· τὸ παρουσιαστικόν, ἡ θεωρία [ἡ θωριά].

Stätte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀνδριάς, τὸ ἄγαλμα.

Statuiren, *v. i. h.* ὀρίζω, προσδιορίζω. συγχωρεῖω, ἐπιτρέπω, παραδέχομαι. ein Exempel (Beispiel) an Jemandem —, παραδειγματίζω τινά, δεικνύω τινά ὡς παράδειγμα (δυστυχίας).

Statt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀνάστημα [τὸ κορμί]. von kleiner —, μικρὸς τὸ ἀνάστημα, μικρὸσωμος.

Stätte, *m.* (—), ἡ κατάστασις. — quo, ἡ τῶς κατάστασις.

Statt, *n.* (-s, *pl.* -en), τὸ νομοθέτημα, ὁ κانونισμός, ἡ θεσμοθεσία,

ὁ θεσμός. die -en, οἱ θεσμοί, οἱ νόμοι. —enmäßig, *adj.* σύμφωνος πρὸς τοὺς θεσμούς. —enrecht, *n.* (-es), τὸ καταστατικὸν δίκαιον. —enscheiber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θεσμοθέτης.

Staub, *m.* (-es), ἡ κόνις, ὁ κοινοτρός [ὁ κορνιαχτός, ἡ πασπάλη*, ὁ πάσπαλος*, ἡ σκόνι]. feiner —, ἡ ἄχνη, ἡ παιπάλη. mit — bestreuen, κονίω, κονίζω, κοινοτρόω [σκονίζω, κορνιαχτίζω, πασπαλλίζω*]. zu — und Asche machen, ἐκτεπρώω, ἀποτεπρώω [κάνω ἄσθον*]. (*fig.*) in den — treten, καταπατέω, προπηλακίζω. sich aus dem —e machen, ἀπολιβάζω, ἀπέργομαι ἐκποδῶν [τὸ κόβω λάσπη, τὸ βάνω 'ς τὰ πόδια*, τὸ σπρήβω, ξεπαστρεύομαι].

Staub-ärtig, *adj.* κοινοτρόωδης. —asche, *f.* (—), ἡ σποδός [ὁ ἄθος*, ἡ στάκτη]. —besen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σάρωθρον, τὸ κόρηθρον [τὸ ξεσκονιστήρι]. —beutel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀνθήλη. —bürste, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐκκονιστικὴ ψήκτρα.

Stäubchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ψακάς, τὸ ψηγμάτιον, ἡ ἄχνη, ὁ κόκκος κόνεως.

Stauben, **Stäuben**, *v. i. h.* κονίζω, κοινοτρόω, κονίω [σκονίζω, πασπαλλίζω*]. —, *v. i. h. & s.* ἀνεγείρω κοινοτρόν, ἀναπέμπω κόνιν. es staubt, κοινοτρός ἀναφέρεται, κόνις αἴρεται [σηκόνεται πάσπαλος*].

Stäuber, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σάρωθρον, τὸ κόρηθρον [τὸ ξεσκονιστήρι]. ὁ ἰγνηλάτης κών. —n, *s.* Stöbern.

Staub-fäden, *m.* (-s, *pl.* -fäden), ὁ στήμων, τὸ ἄρρον ὄργανον τῶν ἀνθέων. —flügelig, *adj.* λεπιδόπτερος. —flügler, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ λεπιδόπτερον ζωῶφιον. —geböten, *adj.* ἐν τῷ κοινοτρόῳ γεννηθεῖς. —gefäss, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ στήμων, τὸ στήμα (ἀνθέων). —ig, *adj.* κοινοτρόωδης, κονιώδης, πλήρης κοινοτροῦ [σκονισμένος]. es ist —, εἶνε κοινοτρός. sich — machen, κονίομαι, κοινοτρόομαι [σκονίζομαι,

πασπαλ[ζομαι*]. -kamm, *m.* (-es, *pl.* -kämme), τὸ ἐκκονιστικὸν κτένιον. -kittel, *m.* (-s, *pl.* -), -mantel, *m.* (-s, *pl.* -mäntel), τὸ ἐπένδυμα (τὸ προφυλάσσον ἀπὸ τοῦ κοινορτοῦ. -masse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πλῆθος κοινορτοῦ. -mehl, *n.* (-s), ἡ παιπάλη, ἡ ἄχνη, τὸ λεπτὸν ἀλεύριον. -rögen, *m.* (-s), ἡ ψακάς, ἡ λεπτή βροχή [τὸ ψηχάλισμα, τὸ βρεχοῦλισμα, τὸ κνησάρισμα*]. -wirbel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κοινορτωδῆς ἀνεμοστρόβιλος. -wolke, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κοινορτωδῆς νεφέλη, ὁ νεφελώδης κοινορτός, τὸ νέφος κοινορτοῦ.

Stau'chen, *v. i. h.* ὠθέω βιαίως [σκουντάω, σπρώχνω] κατακτυπέω. διαστρέφω, παραρβρέω [στραγγουλλίζω], *s.* Verstauchen. —, *n.* (-s), ἡ βιαία ὠθησις, ὁ ταναγμός, ἡ δόνησις.

Stau'd'chen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ θαμνίον, τὸ θαμνίσκιον, τὸ θαμνώδες φυτάριον [τὸ χαμόκλαδον].

Stau'de, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ θαμνώδες δενδρόλιον, ὁ θάμνος, τὸ χαμαιδένδρον [τὸ χαμόκλαδον]. — Salat, ἡ κεφαλὴ θρίδακος.

sich Stau'den, *v. r. h.* ἐκθαμνόμεμαι, φύομαι θαμνοειδῶς.

Stau'den-ärlig, *adj.* θαμνοειδῆς, θαμνώδης. -gewächs, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θαμνώδες φυτὸν, τὸ χαμαιδένδρον, ὁ θάμνος [τὸ χαμόκλαδον]. -salat, *m.* (-es), ἡ κεφαλωτὴ θρίδαξ [τὸ κεφαλωτὸν μαρούλι].

Stau'dig, *adj.* θαμνώδης, θαμνοειδῆς, χαμαιφυῆς.

Stau'en, *v. i. h.* διευθετέω, διατάσσω· διαστοιβάζω, ἀνασωρεύω. das Wasser —, ἀναστέλλω, ἀνακόπτω τὸ ὕδωρ [σταματάω τὸ νερόν]. —, *v. i. h.* ἀνυψόομαι, πλημμυρέω [κολυμπιάζω, φουσκώνω]. —, *n.* (-s), ὁ στοιβασμός, ἡ στοιβασία, τὸ ἀναστοιβασμα· ἡ διάταξις, ἡ τακτοποίησις. ἡ ἀνύψωσις, ἡ πλημμύρησις [τὸ κολυμπίασμα, τὸ φούσκωμα].

Stau'et, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φορτιοθέτης [ὁ στοιβασδότης].

Stau'nen, *v. i. h.* θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, ἐξίσταμαι, ἀπορέω, παραξενίζομαι. —, *n.* (-s), ἡ ἐκπλήξις, τὸ θάμβος, ὁ θαυμασμός. -swürd, -swürdig, *adj.* ἀξιοθαύμαστος, ἐκπληκτικός, ἐξοστατικός.

Stau'p'esen, *m.* (-s, *pl.* -), (*fig. fam.*) τὸ ξύλον. den — geben, ἰδὼ ξύλον, ξυλλίζω, κοπανίζω. den — bekommen, τρώγω ξύλον, ξυλλίζομαι, ραβδίζομαι.

Stau'pe, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ μαστίξ, ἡ ἱμάσθη, τὸ ραβδίον. ἡ λομικη νόσος, ἡ κυνική ἐπιδημία.

Stau'pen, *v. i. h.* μαστίζω, ραβδίζω, κοπανίζω, ξυλλίζω.

Stau'ung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ στοιβασμός, ἡ στοιβασία· ἡ φορτιοθεσία, *s.* Stauen. n. -wasser, *n.* (-s), τὸ ἀνακοπὲν ὕδωρ, »τὸ κολυμβόνερονον.

Stear'in, *n.* (-s), ἡ στεατίνη. -licht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ στεατίνιον κηρίον, ἡ στεατίνη λαμπράς [τὸ ξυγγοκέρι, τὸ ἀλειμματοκέρι, τὸ σπερματοέτο]. -säure, *f.* (-), τὸ στεατικὸν ὄξύ.

Stech'apfel, *m.* (-s, *pl.* -äpfel), ὁ μανικός στρόχνος [τὸ σκυλοστάφυλον, τὸ στρυχνί]. -bahn, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ τοξευτήριον, τὸ δορατιστήριον. -dorn, *m.* (-es, *pl.* -dörner), φυτὸν, ὁ παλιουρος [τὸ παλιούρι, ἡ παλιουριά].

Sté'chen, *v. i. ir. h.* κεντέω, κεντάω, κεντρίζω, βελονίζω [τοιτόνω*, σουβλίζω]. δάκνω, κεντέω, κεντρό(ν)ω*. stíζω, ἐγγράσσω, γλύφω [σκαλλίζω]. ein Thier —, σφάζω ζῷον. die Sonne sticht, ὁ ἥλιος καίει. Jemandem den Degen durch (in) den Leib —, διαπεράω τινά διὰ τοῦ ξίφους. Jemandem Ohrlöcher —, τρυπάω τὰ ὠτά τινος. durch und durch —, διαπεράω διαμπερές, τρυπάω πέρα καὶ πέρα. todt —, μαχαίρόνω, φονεύω διὰ μαχαίρας. vom Pferde —, καταδορατίζω ἐκ τοῦ ἵππου. dieses Pferd sticht der Hafer, κριθῆ ὁ ἵππος οὗτος. Rasen —, ἀποκόπτω

χλόην, δρεπανίζω πόναν. den Staar —, παρακεντέω τὸ γλαύκωμα, κεντέω τὸν καταράκτην. Sylben —, συλλαβομαχέω, γλύφω συλλαβάς. Wein —, ἐξάγω οἶνον. Schoppen —, κωθωνίζω [σβανάρω]. in Kupfer —, χαλκογλύφω, ἐγχαράσσω εἰς χαλκόν. ein Petschaft —, γλύφω σφραγίδα. eine Karte —, ἀποκόπτω χαρτίον. das ist weder gehauen noch gestochen, αὐτὸ οὔτε πόδας ἔχει οὔτε κεφαλὴν, αὐτὰ εἶνε ἄλλως ἀσυνάρτητα· βάρδος ἐν γωνία ἄρα βρέχει [ἀπὸ τὴν πόλι ἐρχομαι κ' εἰς τὴν κορφή κανέλλα*]. —, v. i. ἰ. h. καταφέρω πληγὴν (nach Jemandem, κατὰ τινος). in die Augen —, κτυπέω εἰς τὰ ὄμματα, προσβάλλω τοὺς ὀφθαλμούς. es sticht mir in die Nase, μὲ ἐρεθίζει [μοῦ μπαίνει 'ς τὸ ῥθούνη]. in (die) See —, ἀνάγω εἰς τὴν θάλασσαν, ἀνάγομαι [βγαίνω 'ς τὴ θάλασσα]. —, n. (-s), ἡ κέντησις, ἡ κέντρωσις, ὁ κεντρισμός [τὸ τοίτωμα*, τὸ σοῦβλισμα]· ἡ νυγμή, ὁ νυγμός [ἡ σουβλιά]. ἡ γλυφή, ἡ χάραξις. das — in die See, ἡ ἀναγωγή εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ ἐκπλοῦς. -d, *adj.* κεντητικός· δηκτικός, πειρακτικός.

Stecher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ γλυφεύς, ὁ χαράκτης. τὸ γλυφεῖον, ἡ γλυφίς, τὸ γλύφανον, τὸ σμιλίον.

Steckfliege, -mücke, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐμπίς [ἡ σκυλόμυγα, ἡ σκυλόψευρα]. -muschel, *s.* Steckmuschel. -heber, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σίφων [ὁ σίφωνας*]. -nelke, *f.* (-, *pl.* -n), φυτόν, ἡ λυχνίς. -palme, *f.* (-, *pl.* -n), δένδρον, τὸ κήλαστρον, ἡ κήλαστρος, ἡ κηλάστρα, ἡ ἀρία [ἡ ἀριά]. -ring, *m.* (-es), ὁ κρίκος, τὸ κρικέλιον. -scheibe, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ δίσκος δορατισμοῦ, ἡ πλάξ τοῦ εἰλας.

Steckbrief, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἐντάλμα συλλήψεως. -lich, *adv.* δι' ἐντάλματος συλλήψεως. ein — Verfolgtor, ὁ ἐντάλματίας.

Stechen, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ βαθδίων. **Stechen**, *v. i. h.* πηγνύω, ἐμπηγνύω [μυήγω, μυήγνων, καρφόνω, χώνω]· βάλλω, ἐμβάλλω, ἐνθίτω. das Geld in die Tasche —, ἐμβάλλω τὰ χρήματα ἐν τῇ βαλαντίῳ [χώνω τὰ χρήματα 'ς τὴν τσέπη]. in den Mund —, ἐμβάλλω εἰς τὸ στόμα. in den Sack —, ἐμβάλλω εἰς τὸν σάκκον, σακκίζω [σακκουλιάζω]. einen Ring an den Finger —, ἐμβάλλω δακτύλιον. Pflanzen —, φυτεύω φυτά. in eine Kleidung —, περιβάλλω ἐνδυμασίαν. ins Gefängniß —, ἐμβάλλω εἰς τὰς φυλακάς, φυλακίζω [χώνω 'ς τὴ φυλακή, χώνω μέσα]. Geld in etwas —, καταβάλλω χρήματα εἰς τι. in ein Bataillon —, ἐγκατατάσσω εἰς τάγμα. in Brand —, ὑφάπτω, ἀναφλέγω. ein Haus in Brand —, ἐμβάλλω πῦρ εἰς οἶκον. (*fig.*) Jemandem etwas —, ὑποβάλλω τινί τι, ὑποσηλώ τινί τι κρύφα. ins Wasser —, ἐμβυθίζω εἰς τὸ ὕδωρ [βουτάω, χώνω 'ς τὸ νερό]. an den Spiess —, διαπείρω διὰ τοῦ ὀβελοῦ, ὀβελίζω [περνάω 'ς τὴ σοῦβλια]. einer Sache ein Ziel —, ἐπιθίτω τέρμα εἰς τι. —, v. i. h. εἶμαι ἐμπεπηγμένος, μένω κεκολλημένος, ἐνέχομαι, συγχεράτομαι [εἶμαι χωμένος]· κρύπτομαι, φωλεῶ. (*fam.*) εὐρίσκομαι, εἶμαι. — bleiben, μένω συγχερατούμενος, μένω κεκολλημένος· ἀνακόπτομαι [κοντοστέχομαι, κοντοσταίνομαι]. in etwas —, ἐνέχομαι, εὐρίσκομαι εἰς τι. in grossem Unglück —, εὐρίσκομαι ἐν μεγάλῳι δεινοῖς. in Schulden —, εἶμαι κατάρχος, καταχρεωστέω [εἶμαι χωμένος εἰς τὰ χρέη]. mit dem Halse in der Schlinge —, ἔχω τὸν λαμόν ἐν τῇ βρόχῳ. in der Rede — bleiben, ἀνακόπτομαι, προσκρούω εἰς τὴν ὁμίαν [χομπιάζω]. immer im Hause —, οἰκουρέω, σκιατραφέομαι. es steckt etwas dahinter, ὑπάρχει τι τὸ ὑποπτον ἐν τῷ πράγματι.

τι, ὕποπτα εἶνε τὰ πράγματα [κάτι λάκκον ἔχ' ἢ φάβα]. es steckt viel Geld in der Sache, πολλὰ χρήματα ἔχουσι δαπανηθῆ ἐν τῷ πράγματι. es steckt viel Arbeit darin, πολλὴ ἐργασία κατεβλήθη ἐν αὐτῷ. es steckt etwas in ihm, δὲν φαίνεται ἀφύτης. es steckt viel Schlechtes in ihm, πολλὰς κακίας ἔχει. es steckt nichts Gutes in ihm, οὐδὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῷ τὸ ὕγιές, εἶνε φαυλεπίφραυλος [εἶνε χαμένο κορμί]. es steckt der Teufel in ihm, ὁ διάβολος ὑποκρύπτεται ἐν αὐτῷ [ἔχει τὸν διάβολον εἰς τ' ἄσκι]. er steckt voller Unwissenheit, εἶνε ἀμαθέστατος [δὲν ξέρει νὰ βγάλῃ τὰ μάτια του]. sich —, v. r. h. ἐμπηγνόμεαι, ἐμβάλλομαι, »χώνομαι«. sich in Schulden —, βαπτίζομαι εἰς ὀφλήματα, »χώνομαι εἰς τὰ χρέη«. sich in Kosten —, ὑποβάλλομαι εἰς δαπάνας. sich hinter Jemandem —, κρύπτομαι ὀπισθὲν τινος. —, n. (-s), ἡ ἐμπηξίς. — von Pflanzen, ἡ φυτεία φυτῶν.

Stecken-knecht, m. (-es, pl. -e), ὁ ῥαβδοφόρος δούλος. -pferd, n. (-es, pl. -e), τὸ ξύλινον ἵππᾶριον [τὸ ντεντέ]. (fig.) ἡ ἐξαίρετως προσηφιλῆς κλισίς, ἡ ἰδιομανία, ἡ μονομανία. ein Jeder hat sein —, ἕκαστος ἔχει τὴν ἀδυναμίαν του [καθένας ἔχει τὴν πετριά του].

Steck'ling, m. (-s, pl. -e), τὸ μὸσχευμα, ἡ παραφυάς, s. Senker.

Steck'muschel, f. (—, pl. -n), ἡ πίννα.

Steck'nadel, f. (—, pl. -n), ἡ βελόνις, ἡ καρφοβελόνη, ἡ κομβοβελόνη, ἡ καρφίς [ἡ καρφίτσα, ἡ κουσουνερὴ βελόνα*]. es fehlt nicht die —, οὐδὲ βελόνη λείπει. sich um eine — zanken, μάχομαι περὶ ὄνου σκιάς.

-büchse, f. (—, pl. -n), ἡ θήκη καρφοβελονῶν. -kissen, n. (-s, pl. —), τὸ τυλεῖον καρφοβελονῶν [τὸ προσκεφαλῆαι γιὰ τὰς καρφίτσαις].

Steck'-reiß, m. (-es, pl. -e), τὸ ἐνθεμα, ἡ ἐμβολάς, ὁ βλαστὸς ἐγκεντρῖσεως

[τὸ φύλλι*, τὸ μπόλι]. —*f*übe, f. (—, pl. -n), ἡ βουινιάς, τὸ γογγύλιον [τὸ σαλγάμι]. —*w*iebel, f. (—, pl. -n), τὸ φουτεῖον κρόμμυον, τὸ κοκκᾶριον [τὸ κοκκᾶρι].

Stieg, m. (-es, pl. -e), τὸ γεφύριον, τὸ ξύλινον πέραμα [ἡ παράστρα, τὸ γεφύρι*]. ἡ ἀτραπός, τὸ στενόν, τὸ μονοπάτιον [τὸ στρατάκι]. τὸ ζυγόν, τὸ μαγάδιον [ἡ καμήλα βιολιού]. er kennt alle Wege und —e, γνωρίζει πάντα λῆθον [γνωρίζῃ δλους τοὺς δρόμους καὶ τὰ παράστρα, γνωρίζει κάθε πέτραν, κατῆχει οὐλα τὰ κατατόπια*].

Stieg'reif, m. (-s, pl. -e), ὁ ἀναβολιῆς, s. Steigbügel. (fig.) aus dem —, ἐξ ὑπογυίου, ἐξ αὐτοσχεδίου, αὐτοσχεδίως, ἄνευ προπαρασκευῆς, ἐκ τοῦ παρατυχόντος, ἐκ τοῦ προχείρου. aus dem — machen, αὐτοσχεδιάζω, ποιεῖω αὐτοσχεδίως. aus dem — gemacht, αὐτοσχεδίως. aus dem — sprechen, ὁμιλεῖω ἐκ τοῦ παραχρήμα, λαλέω ἐξ ὑπογυίου, αὐτοσχεδιάζω. —*lichter, m.* (-s, pl. —), ὁ ἐξ ὑπογυίου ποιητής, ὁ αὐτοσχεδιαστῆς. —*gedicht, n.* (-es, pl. -e), τὸ αὐτοσχεδίου ποίημα, τὸ αὐτοσχεδιάσμα.

Stehen, v. i. in. h. ἵσταμαι, »στῆκω, στήκομαι«. ὑπάρχω, εἶμαι εὐρίσκομαι, κείμαι. διαρκέω, παραμένω. ἀρμόζω, πρόπω; »στῆκω, πηγαίνω«. auf seinen Füßen —, ἵσταμαι ἐπὶ τῶν ποδῶν μου, ἵσταμαι ἐπὶ ποδός. aufrecht —, gerade —, ὀρθοστατίω, στήκω ὀρθίως. auf einem Beine —, κρηπιδόομαι ἐπὶ θατέρου σκέλους, ἵσταμαι ἐπὶ ἐνὸς ποδός [στήκω εἰς τὸ ἴνα ποδάρι]. das Wasser steht, τὸ ὕδωρ ἴσχηται, λιμνάζει. bei Jemandem —, ἵσταμαι παρά τινι. um Jemandem (etwas) herum —, περισταμαίω τινι, ἵσταμαι πῆρὲς τινός. auseinander —, διίσταμαι. Wache —, ἵσταμαι φρουρός, εἶμαι σκοπός. in Garnison —, εἶμαι ἐν φρουρῇ, φρουρέω. im Felde —, εἶμαι ἐν ἐκστρατείᾳ. vor dem

Risse —, ὑφίσταμαι τὸν κίνδυνον. so wie er geht und steht, ὡς ἔστηκα καὶ εὐρίσκομαι. wie ich gehe und stehe, ὡσπερ ἔχω, ὡς ἔστηκα καὶ εὐρίσκομαι. seinen Mann —, ἀνδραγαθίζομαι, δεικνύω ἀνδραγαθίαν [τὸ δαίχνω] ἀντιμάχομαι ἀνδρείως. so lange die Welt steht, ἐφ' ὅσον μένει ὁ κόσμος. seitdem die Welt steht, ἀφ' ὅτου ὑπάρχει ὁ κόσμος. noch —, ὑπάρχω εἰσέτι, διασώζομαι, διατηρήσομαι. es steht geschrieben, εἶνε γεγραμμένον, ἀναφέρεται. es steht im Buche, εἶνε γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ, ἀναφέρεται ἐν τῷ βιβλίῳ. wo steht dieses Gesetz? ποῦ εἶνε γεγραμμένος (ποῦ ἀναφέρεται) ὁ νόμος οὗτος; was steht in den Zeitungen? τί γράφουσι αἱ ἐφημερίδες; die Thränen — mir in den Augen, δακρύων ὑπόπλευς γίνομαι, δακρῶζω. es — Wolken am Himmel, συννεφεῖ [συννεφιάζει]. offen —, εἶμαι ἀνεψιγμένος, »στέκω ἀνοικτός«. die Sachen — gut, schlecht, τὰ πράγματα ἔχουσι καλῶς, κακῶς [τὰ πράγματα στέκουν καλά, κακά od. ἀσχημα]. es steht gut um Jemanden, καλῶς ἔχουσι τὰ κατὰ τινα. es steht schlecht um ihn, κακῶς ἔχουσι τὰ κατ' αὐτόν. wie steht es? πῶς ἔχουσι τὰ πράγματα; wie steht es um euch? πῶς ἔχουσι τὰ καθ' ὑμᾶς; wie steht es mit dir? πῶς πράττεις; πῶς ἔχουσι τὰ κατὰ σέ; so steht es mit uns, οὕτως ἔχουσι τὰ καθ' ἡμᾶς. wie — Sie mit ihm? πῶς ἔχουσι τὰ μεταξύ ὑμῶν καὶ αὐτοῦ; wie stehst du mit deinem Nachbar? πῶς ἔχεις πρὸς τὸν γείτονά σου; es steht mit ihr nicht zum Besten, δὲν ἔχουσιν ἄριστα τὰ κατ' αὐτήν. ich weiss recht gut wie es mit der Sache steht, κάλλιστα ἤξεύρω πῶς ἔχουσι τὰ πράγματα, δὲν με λανθάνει ποσῶς ἢ θῆσις τῶν πραγμάτων. es steht zu ..., ὑπάρχουσι διδόμενα-

và ..., ὑπάρχει ἀφορμὴ vὰ es steht nicht zu leugnen, δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ vὰ ἀρνηθῶμεν. es steht zu hoffen, ὑπάρχουσι διδόμενα ἐλπίδος, ὑπάρχει ἐλπίς. es steht zu befürchten, ὑπάρχει ἀφορμὴ φόβου, φόβος ὑπάρχει. es steht leicht zu ermessen, εἶνε εὐκόλον vὰ ὑπολογίσῃ τις. es steht dir frei, ἐναπόκειται εἰς σέ, εἶσαι ἐλεύθερος [ἔσαι σου*], s. Freistehen. es steht ihr gut, ἀρμόζει αὐτῇ καλῶς [καλὰ τῆς στέκει, καλὰ τῆς πηγαίνει]. der Hut steht ihr gar nicht gut, ὁ πῖλος οὐδαμῶς ἀρμόζει αὐτῇ. wer steht, sehe zu, dass er nicht falle, ὁ ἰστάμενος δεῖ προσέχῃ μὴ πέσῃ. schief —, παρακλίνω [παραγίνομαι]. ich weiss nicht wo mir der Kopf steht, δὲν ἤξεύρω τί μοι γίνεται, ὁ νοῦς μου εἶνε διατεταραγμένος. er steht mir im Lichte, μοι ἐμποδίζει τὸ φῶς, μοι ἐμπροσθεῖ. sich selbst im Lichte —, παραβλάπτω αὐτὸς ἐμαυτόν, ἀδικέομαι ὁ ἴδιος. wir kamen neben einander zu —, εὐρέθημεν παριστάμενοι, ἐτύχομεν πλησίον ἀλλήλων ἰστάμενοι. — lassen, παραιτέω, καταλείπω. Alles — und liegen lassen, παραιτέω τὰ πάντα ἐξαίφνης, ἀφίνω ὅλα διὰ μιᾶς. dabei — Einem die Haare zu Berge, ἐνταῦθα ἀνορθοῦνται αἱ τρίχες τινός, ἀνατριχιάζει τις. (fam.) da — die Ochsen am Berge, ἐνταῦθα δὴ τὸ κωλύον, ἐδῶ παρούσασταται ἢ δυσκολλία [ἐδῶ εἰς θέλω]. hoch, niedrig —, κεῖται ὑψηλά, χαμηλά. hoch, niedrig im Preise —, εἶμαι ὑπερτετιμημένος, ὑποτετιμημένος. fest —, εἶμαι στερεός. die Nachricht steht fest, ἡ εἰδησις αὐτῇ εἶνε βεβαία. das Getreide steht gut, τὰ σιτηρὰ φαίνονται καλά. still —, μένω ἀκίνητος, ἀκινήτω, ἴσταμαι ἡσυχός. meine Uhr steht still, τὸ ὠρολόγιόν μου στέκει. dabei steht mir der Ver-

stand still, τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς διανοητικὰς μου δυνάμεις. Jemandem nahe —, εἶμαι οἰκειὸς τινι, ἔχω φιλικὰς σχέσεις πρὸς τινά. — bleiben, ἴσχομαι, ἐπίσχομαι, ἀνακόπομαι, σταματῶ [σταίνομαι]. wo sind wir — geblieben? ποῦ εἰμὲνταμεν; in schlechtem Rufe —, ἔχω κακὴν φήμην. unter den Waffen —, εἶμαι ὑπὸ τὰ ὄπλα, κρατῶ τὰ ὄπλα. er steht unter dem Pantoffel, γυναικοκρατεῖται, διοικεῖται ὑπὸ τῆς γυναικὸς του. allein —, εἶμαι ἀπομονωμένος, διατελῶ μονήρης. ich stehe nicht allein mit meiner Meinung, δὲν εἶμαι ἐγὼ μόνος αὐτῆς τῆς γνώμης. zu — kommen, καθίσταμαι, κατανατῶ. hoch zu — kommen, ὑπερτιμῶμαι. theuer zu — kommen, καθίσταμαι δαπανηρὸς, κατανατῶ πολυδάπανος. — haben, ἔχω ἀποκείμενον, ἔχω παρακαταθεμένον. Geld auf Zinsen — haben, ἔχω χρήματα ἐπὶ τόκῳ. es steht noch dahin, εἰς ζήτημα εἰσέτι. wir — einer für alle und alle für einen, εἰμεθα ἀλληλέγγυοι. Rede und Antwort —, εἶδω λόγον. Gevatter —, ἀναδέχομαι ἐκ τῆς κολυμβήθρας, γίνομαι ἀνάδοχος. Modell —, γίνομαι παράδειγμα. im Begriff —, μέλλω, προτίθεμαι. auf dem Punkte —, auf dem Sprunge —, μέλλω ὄσον οὐπω, εἶμαι ἔτοιμος [στέκομαι*]. auf Jemandes Seite —, εἶμαι συντεταγμένος τινί. es steht eine grosse Strafe auf etwas, μεγάλη ποινὴ ἐπίκειται τινι. es steht ein Preis auf seinem Kopfe, πρόκειται χρηματικὴ ἀμοιβὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἀμοιβὴ ἐπεκρηρύχθη ἐπ' αὐτῷ. es steht eine Todesstrafe darauf, θανατικὴ ποινὴ ἐπίκειται αὐτῷ. auf diesem Grundstücke steht eine Schuld, ἐν τῷ ὑποστατικῷ τούτῳ ἐνοφείλονται χρήματα, αὐτὸ τὸ ὑποστατικὸν ἔχει χρέη. meine Hoffnung steht auf Ihnen, ἡ ἐλπίς μου ἐν-

ἀπόκειται εἰς ὑμᾶς. auf eigenen Füßen —, εἶμαι αὐτοσυντήρητος. auf schwachen Füßen —, ἐπὶ σαθρὰς βάσεως ἴσταμαι, ἐπὶ σαθρῶν βαίνω. auf gutem Fusse mit Jemandem —, εἶμαι εἰς καλὰς σχέσεις πρὸς τινά [τὰ 'χω καλὰ μαζὶ του]. auf gespanntem Fusse mit Jemandem —, εὐρίσχομαι εἰς ἀρροσφαλεῖς σχέσεις πρὸς τινά [τὰ 'χω ξινισμένα μαζὶ του]. es steht bei mir, ἐπ' ἐμοὶ ἐστίν, εἶνε εἰς τὴν ἐουσίαν μου, εἶνε εἰς τὰς χεῖράς μου [εἶνε 'ς τὸ χεῖρί μου]. gut bei Jemandem —, τυγχάνω εὐνοίας παρὰ τινι, ἀπολαύω τῆς εὐνοίας τινός. schlecht bei Jemandem —, ἔχω κακὴν ὑπόληψιν παρὰ τινι [εἶμαι γραμμένος εἰς τοῦ διαβόλου τὸ κατέστιγον]. für etwas —, εἶμαι ὑπεθύθυνος εἰς τι 'ἐγγυώμαι τι, εἶδω λόγον εἰς τι. für einen Mann —, εἶμαι σύμφωνος καὶ ὁμογνώμων, εἶμαι ἐν συμφωνίᾳ καὶ ἁρμονίᾳ, ὁμονοῶ καὶ συμφωνῶ. im Wege —, εἶμαι ἐμπόδιον. im Dienst —, ὑπηρετῶ. in Jemandes Sold —, μισθοφορῶ παρὰ τινι, εἶμαι εἰς ἐμισθον ὑπηρεσίαν τινός. in einem Amte —, διατελῶ ἐν ὑπουργήματι. im heirathsfähigen Alter —, εἶμαι ἐν ᾧρα γάμου, ἔχω ἡλικίαν γάμου. sie — beide in demselben Alter, ἀμφότεροι εἶνε τῆς αὐτῆς ἡλικίας. es steht noch in weitem Felde, πόρρω ἀπέχει εἰσέτι. es steht nicht recht mit ihm, δὲν ὁμοφρονεῖ [εἶνε ὀλίγον ξεστρημμένος, ἐπῆρς ὁ νοῦς τοῦ ἀέρα]. das Barometer steht nach Regen, τὸ βαρόμετρον δηλοῖ βροχίην. nach Westen —, εἶμαι ἐστραμμένος πρὸς δυσμᾶς. danach steht mein Sinn, πρὸς τοῦτο τείνω, αὐτὸ ἐπιδιώκω. Jemandem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω τινί, ἐπιβουλεύομαι τινά. über Jemandem (etwas) —, εἶμαι ὑπεράνω τινός· εἶμαι ὑπέρτονος, ὑπερτερῶ τινά (τι). das

steht über meinem Kopfe, αυτό εἶνε ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου. unter Jemandem —, εἶμαι ὑποκάτω τινός, ἴσταμαι ὑπὸ τινος· εἶμαι κατώτερος, ὑποδεέστερός τινος, ἀπολειπομαι τινος. unter Wasser —, εὐρίσκομαι ὑπὸ τὸ ὕδωρ. zu Gebote —, εἶμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν διατελέω πρόχειρος. das steht mir nicht zu Gebote, αυτό δὲν εἶνε τῶν δυνάμεών του [δὲν μ' ἀκούει*]. mit aller Kraft, die ihm zu Gebote stand, μεθ' ὅσης εἶχε δυνάμειως. zu Diensten —, εἶμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν. was steht Ihnen zu Diensten? τί ὀρίζετε; τί διατάσσετε; *steh* —, *v. r. ir. h.* sich müde —, ἀποκάμνω ἰστάμενος [κουράζομαι στέκοντας]. sich gut —, εὐπραγέω, εὐημερέω [καλὰ τὴν ἔχω]. sich schlecht —, δυσπραγέω, εὐρίσκομαι εἰς κακὴν θέσιν [ἀσχημα τὴν ἔχω, ἔχω σφ[ί].] sich gut bei etwas —, ἐξάγω ὄφελος ἀπὸ τινος, ὠφελόμεαι εἰς τινος, εὐρίσκω λογαριασμόν εἰς τι. sich schlecht bei einer Sache —, μικρὸν ὄφελος ἀπολαμβάνω ἐκ τινος, δὲν εὐρίσκω λογαριασμόν εἰς τι [δὲν πᾶνω χαρτωσιά]. —, *n.* (-s), ἡ στάσις, τὸ ἴστασθαι [ἡ στεκάλαι]. *im* —, ὀρθοστάδην, ὀρθιος. etwas zum — bringen, ἀνακόπτω, ἐπέχω, σταματάω τι. -d, *adj.* ὀρθός*, ὀρθιος. στάσιμος, στατός, διαρκής. -en Fusses, ἐκ ποδός, κατὰ πόδα, παρευθός. -er Kragen, τὸ ὄρθιον περιτραχήλιον, «ὄ ὀρθιος κολλάρως». -es Heer, ὁ τακτικὸς στρατός. -e Schrift, τὰ στερεότυπα στοιχεῖα. -e Redensart, ἡ στερεότυπος φράσις. -es Wasser, τὸ στάσιμον ὕδωρ [τὸ στεκαμένον νερόν]. —, *adv.* στάδην, ὀρθοστάδην, ὀρθιος [στέκοντας, στεκόντας*]. **Stehkrügen**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὄρθιον περιτραχήλιον, τὸ ὄρθιον περιλαίμιον, «ὄ ὀρθιος κολλάρως». **Stehlbar**, *adj.* ἐπιδεκτικὸς κλοπῆς, κλόπιμος. **Stehlbar**, *v. i. ir. h.* κλέπτω [κλέφτω]

ὑποκλέπτω, κλωπεύω, κλοπεύω [σουφρόνω]. sich in ein Zimmer —, εἰσχωρέω κρυφίως εἰς δωμάτιον. εισθόομαι εἰς δωμάτιον. sich aus dem Hause —, ἐξολιοθάνω ἐκ τῆς οἰκίας, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς οἰκίας ἀπαράτητος. gestohlen, κλοπαῖος, κλοπιμαῖος, κλεμμάδιος [κλεψίμιος, κλεμμένος]. gestohlene Sachen, τὰ κλέμματα, τὰ φώρια. er kann mir gestohlen werden, ὅταν με ἐπανίδῃ ἄς με γράψῃ [ἄν με ξαναἰδῇ ἄς με γράψῃ]. —, *n.* (-s), ἡ κλοπεῖα, ἡ κλοπῆ, τὸ κλέπτειν [ἡ κλεψιά]. **Stehl'er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κλέπτης. der Fehler ist so gut wie der —, τῆς αὐτῆς ποιότης εἶνε αἴτιος ὁ τε κλέπτης καὶ κλεπταποδόχος. **Stehl'plats**, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ἡ ὀρθία θέσις, ἡ θέσις ὀρθοῦ θεατοῦ (ἐν τῷ θεάτρῳ). -pulli, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὀρθοστατικὸν γραφεῖον. **Stel'er-isch**, *adj.* στύριος. -mark, *n.* (-s), ἡ Στυρία. -märker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ Στύριος. -märkerlein, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ Στυρία. **Stelf**, *adj.* σκληροτενής, ἄκαμπτος, ἀκαμπτής, δύσκαμπτος, στερερός, ἀλύγιστος, στάδιος [μονόξυλος*, ἀποξυλωμένος*, καρκανιασμένος, ντούρος, κοκκαλιασμένος]. (*fig.*) ἤηρος, βεβιασμένος, ψυχρός· σκαιός, ἀδέξιος. -es Leder, δέρμα τραχύ. -e Leinwand, ὕφασμα τραχύ. -er Kragen, περιτραχήλιον σκληρόν· περιτραχήλιον ὄρθιον. -vor Kälte, ἀπεσκληρωμένος ὑπὸ τοῦ κρύους [κοκκαλιασμένος]. -er Hals, τράχηλος σκληροπαγής, λαίμος σκληροτενής, ἡ τενοντάγρα [πιασμένος λαίμος, τὸ στραβολαίμιασμα]. einen -en Hals haben, παραυγενίω [εἶμαι στραβολαιμασμένος]. — machen, ἀποσκληρύνω, τραχύνω. die Ohren — machen, ταῖνω τὰ ὦτα [τεντόνω τ' αὐτιά, τρουλλόνω τ' αὐτιά*] εὐτόλωμα, ἔχω θάρρος. — werden, ἀποσκληρύνομαι, τραχύνομαι [γίνομαι ντούρος,

stand still, τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς διανοητικὰς μου δυνάμεις. Jemandem nahe —, εἶμαι οἰκειὸς τινι, ἔχω φιλικὰς σχέσεις πρὸς τινά. — bleiben, ἴσχομαι, ἐπίσχομαι, ἀνακόπομαι, σταματῶ [σταίνομαι]. wo sind wir — geblieben? ποῦ εἰμίναμεν; in schlechtem Rufe —, ἔχω κακὴν φήμην. unter den Waffen —, εἶμαι ὑπὸ τὰ ὄπλα, κρατέω τὰ ὄπλα. er steht unter dem Pantoffel, γυναικοκρατεῖται, διοικεῖται ὑπὸ τῆς γυναικὸς του. allein —, εἶμαι ἀπομονωμένος, διατελέω μόνηρος. ich stehe nicht allein mit meiner Meinung, δὲν εἶμαι ἐγὼ μόνος αὐτῆς τῆς γνώμης. zu — kommen, καθίσταμαι, κατανώ. hoch zu — kommen, ὑπερτιμῶμαι. theuer zu — kommen, καθίσταμαι δαπανηρὸς, κατανώ. πολυδάπανος. — haben, ἔχω ἀποκειμένον, ἔχω παρακαταθεμένον. Geld auf Zinsen — haben, ἔχω χρήματα ἐπὶ τόκῳ. es steht noch dahin, εἶνε ζήτημα εἰσέτι. wir — einer für alle und alle für einen, εἰμεθα ἀλληλέγγυοι. Rede und Antwort —, δίδω λόγον. Gevatter —, ἀναδέχομαι ἐκ τῆς κολυμβήθρας, γίνομαι ἀνάδοχος. Modell —, γίνομαι παράδειγμα. im Begriff —, μέλλω, προτίθεμαι. auf dem Punkte —, auf dem Sprunge —, μέλλω ὅσον οὐρα, εἶμαι ἔτοιμος [στέκομαι*]. auf Jemandes Seite —, εἶμαι συντεταγμένος τινί. es steht eine grosse Strafe auf etwas, μεγάλη ποινὴ ἐπίκειται τινι. es steht ein Preis auf seinem Kopfe, πρόκειται χρηματικὴ ἀμοιβὴ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἀμοιβὴ ἐπεκηρύχθη ἐπ' αὐτῷ. es steht eine Todesstrafe darauf, θανατικὴ ποινὴ ἐπίκειται αὐτῷ. auf diesem Grundstücke steht eine Schuld, ἐν τῷ ὑποστατικῷ τούτῳ ἐνοφελονται χρήματα, αὐτὸ τὸ ὑποστατικὸν ἔχει ὑπὲρ. meine Hoffnung steht auf Ihnen, ἡ ἐλπίς μου ἐν-

ἀπόκειται εἰς ὑμᾶς. auf eigenen Füßen —, εἶμαι αὐτοσυντηρητός. auf schwachen Füßen —, ἐπὶ σαθρὰς βάσεως ἴσταμαι, ἐπὶ σαθρῶν βαίνω. auf gutem Fusse mit Jemandem —, εἶμαι εἰς καλὰ σχέσεις πρὸς τινά [τὰ ἔχω καλὰ μαζὶ του]. auf gespanntem Fusse mit Jemandem —, ἐνρίσχομαι εἰς ἀρροσφαλεῖς σχέσεις πρὸς τινά [τὰ ἔχω ἐνρισμένα μαζὶ του]. es steht bei mir, ἐπ' ἐμοὶ ἐστίν, εἶνε εἰς τὴν ἐουσίαν μου, εἶνε εἰς τὰς χεῖράς μου [εἶνε ἔς τὸ χεῖρι μου]. gut bei Jemandem —, τυγχάνω εὐνοίας παρὰ τινι, ἀπολαύω τῆς εὐνοίας τινός. schlecht bei Jemandem —, ἔχω κακὴν ὑπόληψιν παρὰ τινι [εἶμαι γραμμένος εἰς τοῦ διαβόλου τὸ κατάστιχον]. für etwas —, εἶμαι ὑπέσθηνος εἰς τι ἔγγυμαι τι, δίδω λόγον εἰς τι. für einen Mann —, εἶμαι σύμφωνος καὶ ὁμογνώμων, εἶμαι ἐν συμφωνίᾳ καὶ ἁρμονίᾳ, ὁμονόεω καὶ συμφωνέω. im Wege —, εἶμαι ἐμπόδιον. im Dienst —, ὑπηρετέω. in Jemandes Sold —, μισθοφορῶ παρὰ τινι, εἶμαι εἰς ἐμισθον ὑπηρεσίαν τινός. in einem Amte —, διατελέω ἐν ὑπουργήματι. im heirathsfähigen Alter —, εἶμαι ἐν ἡρα γάμου, ἔχω ἡλικίαν γάμου. sie — beide in demselben Alter, ἀμφότεροι εἶνε τῆς αὐτῆς ἡλικίας. es steht noch in weitem Felde, πόρρω ἀπέχει εἰσέτι. es steht nicht recht mit ihm, δὲν ὁμοφρονεῖ [εἶνε ὀλίγον ἐστρημμένος, ἐπῆρ ὁ νοῦς τοῦ ἀέρα]. das Barometer steht nach Regen, τὸ βαρόμετρον δηλοῖ βροχίην. nach Westen —, εἶμαι ἐστραμμένος πρὸς δυσμὰς. danach steht mein Sinn, πρὸς τοῦτο τείνω, αὐτὸ ἐπιδιώκω. Jemandem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω τινί, ἐπιβουλεύομαι τινά. über Jemandem (etwas) —, εἶμαι ὑπεράνω τινός· εἶμαι ὑπέρτοχος· τινός, ὑπερτερῶ τινά (τι). das

über meinem Kopfe, αυτό ἰνωτότερον τῶν δυνάμεών μου. ir Jemandem —, εἶμαι ὑποτινός, ἴσταιμαι ὑπό τινα' εἰατώτερος, ὑποδείτερος τινος, ἵπομαι τινος. unter Wasser ὑρίσκομαι ὑπό τὸ ὕδωρ. zu ste —, εἶμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν ἔω πρόχειρος. das steht mir zu Gebote, αὐτὸ δὲν εἶνε ἰνόμεών του [δὲν μ' ἀκούει*]. aller Kraft, die ihm zu Gebote, μεθ' ὅσης εἶνε δυνά- zu Diensten —, εἶμαι εἰς ἐξουσίαν. was steht Ihnen zu stehen? τί ὀρίζετε; τί διατάσσεται —, v. r. ir. h. sich milde ποκάμνω ἰσάμενος [κουράζο- πτέοντας]. sich gut —, εὖ- ω, εὐήμερέω [καλὰ τὴν ἔχω]. schlecht —, δυσπραγίω, εὐ- και εἰς κακὴν θέσιν [ἀσχημα χω, ἔχω σφίξι]. sich gut bei s —, ἐξάγω ὄφελος ἀπό τινος, ἵομαι εἰς τι, εὐρίσκω λογα- ὄν εἰς τι. sich schlecht bei Sache —, μικρὸν ὄφελος ἀπο- ἴνω εἰς τι [δὲν πᾶν χωρτωσιά]. (-s), ἡ στάσις, τὸ ἴσασθαι [ἡ λα]. im —, ὀρθοστάτην, ὀρ- etwas zum — bringen, ἀνα- ο, ἐπέχω, σταματάω τι. -d, ὀρθός*, ὀρθιος, στάσιμος, στα- ιαρκής. -en Fusses, εἰς ποδός, πόδα, παρευθός. -er Kragen, θιον περιτραχήλιον, *ὀρθιος ἵρος. -es Heer, ὁ τακτικὸς ὄς. -e Schrift, τὰ στερεότυπα εἶα. -e Redensart, ἡ στερεό- φράσις. -es Wasser, τὸ μον ὕδωρ [τὸ στεκόμενον]. —, ἀνύ. στάτην, ὀρθοστά- ἵρθιος [στέκοντας, στεκόντας*]. zen, m. (-s, pl. —), τὸ ὀρθὸν ραχήλιον, τὸ ὀρθιον περιλαί- *ὀρθιος κολλάρος. r, ἄδ. ἐπιδεκτικὸς κλοπῆς, μος. , v. i. ir. h. κλέπτω [κλέπτω]

ὑποκλέπτω, κλωπέω, κλοπέω [σουφρόνω]. sich in ein Zimmer —, εἰσχωρέω κρυφίως εἰς δωμάτιον, εἰσδύομαι εἰς δωμάτιον. sich aus dem Hause —, ἐξολοθάνω ἐκ τῆς οἰκίας, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς οἰκίας ἀπαρατήρητος. gestohlen, κλο- πατος, κλοπιμαίος, κλεμμάδιος [κλε- ψίμιος, κλεμμένος]. gestohlene Sachen, τὰ κλέμματα, τὰ φώρια. er kann mir gestohlen werden, ὅταν με ἐπαινῶ ἄς με γράψῃ [ἄν με ξαναἰδῆ ἄς με γράψῃ]. —, n. (-s), ἡ κλοπεία, ἡ κλοπή, τὸ κλέ- πτειν [ἡ κλεψιά]. Stehler, m. (-s, pl. —), ὁ κλέπτης. der Hehler ist so gut wie der —, τῆς αὐτῆς ποινῆς εἶνε ἄξιος ὁ τε κλέπτης καὶ κλεπταποδόχος. Steh-platz, m. (-es, pl. -plätze), ἡ ὀρθία θέσις, ἡ θέσις ὀρθοῦ θεατοῦ (ἐν τῷ θεάτρῳ). -pult, n. (-es, pl. -e), τὸ ὀρθοστατικὸν γραφεῖον. Steher-Isch, ἄδ. στόριος. -mark, n. (-s), ἡ Στυρία. -märker, m. (-s, pl. —), ὁ Στόριος. -märkerin, f. (-, pl. -nen), ἡ Στυρία. Stelf, ἄδ. σκληροτενής, ἀκαμπτος, ἀκαμπτής, δύσκαμπτος, στερρός, ἀλύ- γιστος, στάδιος [μονόξυλος*, ἀποξυ- λωμένος*, καρκανιασμένος, ντούρος, κοκκαλιασμένος]. (fig.) ξηρός, βεβια- σμένος, ψυχρός, σκαιός, ἀδέλιος. -es Leder, δέρμα τραχύ. -e Leinwand, ὕφασμα τραχύ. -er Kragen, περι- τραχήλιον σκληρόν· περιτραχήλιον ὀρθιον. -vor Kälte, ἀπεσκληρωμέ- νος ὑπὸ τοῦ κρύους [κοκκαλιασμένος]. -er Hals, τράχηλος σκληροπαγής, λαίμδος σκληροτενής, ἡ τενοντάτρα [πιασμένος λαίμδος, τὸ στραβολαί- μισμα]. einen -en Hals haben, παραυγενίζω [εἶμαι στραβολαιμα- σμένος]. — machen, ἀποσκληρύνω, τραχύνω. die Ohren — machen, ταίνω τὰ ὦτα [τεντόνω τ' αὐτιά, τρουλλόνω τ' αὐτιά*] εὐτόλωμος, ἔχω θάρρος. — werden, ἀποσκληρύνο- μαι, τραχύνομαι [γίνομαι ντούρος,

πιδάνομαι, ξερακιάζω*, ξυλιάζω, κοκκαλιάζω]. -e Manieren, τρόποι ξηροί, ψυχροί. -es Kompliment, φιλοσοφημα ψυχρόν. -e Schreibart, λεκτικόν τραχύ, ή τραχυλεξία. ein -er Mensch, άνθρωπος βεβιασμένων τρόπων. -e Unterhaltung, συνομιλία τυπική, ξηρά. —, adv. ξηρώς, στερρώς. (fig.) σκαιώς, άδειξίως. es ging sehr — her, ήτο μεγάλη ξηρότης και τυπικότης. — ansehen, προσβλέπω άτενός. — und fest glauben, πιστεύω άμεταπέιστως. sich — und fest einbilden, σχηματίζω την άμετάπειστον ιδέαν. — und fest behaupten, διασχυρίζομαι, διατείνομαι (παγίως). sich — und fest vornehmen, άποφασιζω σπουδαίως. — und fest auf etwas bauen, πέποιθα ισχυρώς εις τι. — und fest beharren, επιμένω άμετακινήτως, άπισχυρίζομαι.

Stelſe, f. (—), ή στερρότης, ή σκληρότης, ή άκαμψία. (fig.) ή ξηρότης, ή ψυχρότης, ή ψυχρά τυπικότης. ή σκαιότης, ή άδειξίότης. τὸ άμυλον, ή κόλλα, s. Stärke. — der Glieder, ή νάρκη [τὸ μούδιασμα, τὸ άμούδιασμα*]. — der Formen, ή ξηρότης (ή ψυχρότης) τῶν τύπων. -n, v. t. h. στερρώω, άποσκληρώνω, τραχύνω, σκληροποιέω. σκληρώνω διά κόλλησ, άμυλώω [κολλάρω]. ύποστηρίζω, ύπερείδω, ύποστυλώω, στυλό(ν)ω. Wäsche —, άμυλώω όθόνια, σκληροποιέω λινοστολήν [κολλάρω άσπέρρουχα]. sich —, v. r. h. στηρίζομαι, έρειδομαι, έπερείδομαι, βασίζομαι άπισχυρίζομαι, εναντιόδομαι. -r, m. (-s, pl. —), ό στηρικτής, ό στυλωτής.

Stelſheit, f. (—, pl. -en), ή σκληρότης, ή ξηρότης. (fig.) ή ψυχρά τυπικότης, s. Steife.

Stelſigkeit, f. (—), ή στερρότης, ή άκαμψία. — der Gelenke, ή νευροπληγία, ή άγκύλη, ή άγκύλωσις [τὸ νευροκαβαλλί(χου)μα].

Stelſleinwand, f. (—), τὸ καννίβιον ύπόρραμμα, ή κανναβίς, τὸ κανναβόπανον [τὸ κανναβάτσον].

Stelſung, f. (—), ή σκληροποησις. Steig, m. (-es, pl. -e), ή άτραπός, ή τρίβος [τὸ στρατί, τὸ στρατάι, τὸ μονοπάτι] ή όδός, ό δρόμος.

Steigbügel, m. (-s, pl. —), ό άναβολεύς [ή σκάλα, τὸ κατόχι, τὸ σταπέδι]. aus den -n kommen, χάνω τὸς άναβολείς. -riemen, m. (-s, pl. —), ό ιμάς τῶς άναβολεύς [τὸ λουρί τῆς σκάλας, ή στάβαν].

Steige, -leiter, f. (—, pl. -n), ή βατηρίς κλίμαξ, ή άναβαθμίς, ό άνάβαθμος, ή άναβάθρα, ή κινήτη κλίμαξ [ή σκάλα].

Steigen, v. i. ir. s. άναβαίνω, άνέργωμαι [άναβαίνω] άναφέρομαι, άνυψόδομαι, αερομαι. in die Kutsche —, άναβαίνω εις την άμαξαν. auf das Pferd —, άναβαίνω επί τῷ ίππῳ, ιταπέω [άναβαίνω πάνω 'ς τὸ άλογο, καβαλλικεύω]. in ein Schiff —, έμβαίνω εις πλοτον. auf die Kanzel —, άναβαίνω επί τὸ βήμα. auf den Thron —, άναβαίνω επί τῷ θρόνῳ. das Barometer ist gestiegen, τὸ βαρόμετρον ύψώθη, άνέβη. das Blut stieg ihm in den Kopf, zu Kopfe, τὸ αίμα άνέβη (άνήλθεν) εις την κεφαλήν του. die Preise, die Aktien —, αι τιμαί, αι μετοχαί άνυψούνται. im Preise —, ύπερτιμώμαι. in die Höhe —, μετεωρίζομαι, αερομαι μετέωρος. — lassen, άναβιάζω. vom Pferde —, καταβαίνω από τῷ ίππῳ, «α-ζεύω» [επεζεύω, ξεκαβαλλικεύω]. in den Brunnen —, καταβαίνω εις τὸ φρέαρ [καταβαίνω 'ς τὸ πηγάδι]. aus dem Wagen —, καταβαίνω από τῆς άμάξης. —, n. (-s), ή άνάβασις [ό άναβασμός, τὸ άναβασμα] ή άνύψωσις, ό μετεωρισμός. — der Preise, ή άνύψωσις τῶν τιμών. der Kurs ist im —, αι κυκλοφορούμεναι τιμαί άνυψούνται. das — und Fallen der

αε, ἡ ἄροις καὶ θέσις τῆς
: das — und Fallen des
ers, ἡ ἀθρομετώσις τοῦ ὕδα-
-s, *adj.* ἀναβαίνων, ἀνερχό-
-νουσίου, ἀβανόμενος,
-όμενος. bei -en Jahren,
-ισις τῆς ἡλικίας.

m. (-s, *pl.* —), ὁ ἀναβάτης.
μεταλλευτής.

i., *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πλει-
-ιστής, ὁ ὑπερθεματιστής.

i., *v. t. h.* ἀναβιβάζω, ἀνυψώ-
-νω, ἐπαυξάνω. πλειστηριάζω,
-ματιζώ. σχηματίζω τὸν παρα-
-βαθμόν. sich —, *v. r. h.*

ιωμαί, ἐπαυξάνομαι, ἀνυψό-
-ωμαι, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπί-
-της ἀνύψωσις, ἡ ἐπαύξεισις. ὁ

ηριασμός, ὁ ὑπερθεματισμός.
-κρσις, ἡ παραθετικὴ κλίμαξ.

pl. (-es), ὁ παραθετικὸς
-ς.

en., *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἑμᾶς
-αβολέως [τὸ λουρί τῆς σκάλας].

f. (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάβα-
-ἀναβιβασιμὸς, ἡ ἀνύψωσις.

adj. ἀπότομος, ἀπόκρημνος,
-ώδης, κατὰκρημνος, *s.*

ff. (—), *Stellheit*, *f.* (—, *pl.*
-en), ἡ ἀπότομος κατωφέρεια, τὸ

ἡμνον.

i. (-s, *pl.* -e), ὁ λίθος, ἡ
-ὀ πυρὴν, τὸ ὄστων, ὁ κόκκος

υκκουσί, τὸ κούκκουδον, τὸ
-ῶδι]. ὁ πεσσός, ἡ ψήφος

αξ [τὸ πῖον]. *grosser* —, ὁ
-ς, ὁ μέγας λίθος [ὁ χάρακας*,

-ιάκι*]. *kleiner* —, ὁ κάχληξ,
-ξ, τὸ λιθίδιον [τὸ χαλίχι, τὸ

ιάκι, τὸ πετράδι]. -e brechen,
-ίω, πετροκοπέω. aus -en

-ου, λιθοτομέω. -e bearbeiten,
-ου, λιθοουργέω, λαξεύω. -e

-ου, λιθολογέω. -e tragen,
-ρεύω. -e werfen, mit -en

-ου, λιθοβολέω, πετροβολέω
-δύω*]. -e werfend, λιθοβόλος,
-βόλος. in — verwandeln, zu

— machen, ἀπολιθό(ν)ω, λιθοποιέω.
zu — werden, ἀπολιθόδομαι. mit -en

belegt, γεφύαστε, λιθόστρωτος.
mit -en ausgesetzt, besetzt, λι-

θοκόλλητος, διδλιθος. -e erzeu-
-gend, λιθογόνος. es möchte einen

— erbarmen, καὶ τοὺς λίθους θὰ
-εἶναι εἰς οἶκτον. mit -en spielen,

πεσσεύω. einen — ziehen, κινεῶ
-ου. (*fig.*) bei Jemandem einen

— im Brette haben, μέγα δύναμαι
-ου παρά τινι, ἀπολαύω μεγάλην ὑπό-

ληψιν παρά τινι. den — haben,
am — leiden, λιθιάω, πάσχω λι-

θιάσιν. einen — auf dem Herzen
haben, ἔχω τι μέγα βάρος ἐν τῇ

καρδίᾳ μου. Jemandem einen —
in den Weg legen, παρεμβάλλω

τινὶ ἐμπόδιον. über Stock und
— springen, τρέχω ἀνά κράτος,

-τρέχω εἰς τὰ τίσσερα. der —
des Anstosses, ἡ πέτρα τοῦ σκαν-

δάλου. — der Weisen, ὁ φιλο-
σοφικὸς λίθος.

Stein-acker, *m.* (-s, *pl.* -äcker), ὁ
-πετρώδης ἀγρός. -äcker, *m.* (-s, *pl.*

—), ὁ πυρρός ἀστὸς ὁ χρυσαέτος
[ὁ σταυραητός]. -all, *adj.* βαθύτη-

ρος, ὑπέρητος, τριγέρος, ἐσχατότη-

ρος* πολυετής, παλαιότατος. -ausel,
f. (—, *pl.* -n), ὁ κίβανος κόσσυφος

[ὁ πετροκοτυφός*]. -arbeiter, *f.* (—,
pl. -en), ἡ λιθοργία τὸ λιθοῦρ-

-γῆμα. -arbeiter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ
-λιθοργός. die Werkstätte eines

-s, τὸ λιθοουργεῖον. -art, *f.* (—, *pl.*

-en), τὸ εἶδος λίθων. -artig, *adj.*
-λιθοειδής, λιθώδης. -beschreiber,

m. (-s, *pl.* —), ὁ λιθογράφος. -be-
-schreibung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ λι-

θογραφία, ἡ περιγραφὴ λίθων. -be-
-schwerde, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πάθος

λιθιάσεως. -bild, *n.* (-es, *pl.* -er),
τὸ λιθοργεῖν ἄγαλμα. -belsner, *m.*

(-s, *pl.* —), ὁ λιθοφάγος. -bock,
m. (-es, *pl.* -böcke), ὁ αἰγάκρωος.

ὁ αἰγάκρος [ἡ ἀγριογίδα, τὸ ἀγριο-
-κάτσιον, τὸ πλατῶνι]. -böden, *m.*

(-s), ἡ λιθώδης γῆ. -bohrer, *m.*
(-s, *pl.* —), τὸ τέρετρον πετρῶν.

-brech, *m.* (-es), τὸ ἔμπροσθεν φυτόν.
 -brecher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λιθοκόπος· ὁ λιθοτόμος, ἡ πετροκόπος*, ὁ λατόμος [ὁ πετράς]. -bruch, *m.* (-es, *pl.* -brüche), τὸ λατομεῖον, τὸ λιθοτομεῖον [τὸ πετροκοπιό*]. ἡ λιθοτομία, ἡ λατομία. -brüche, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ λιθίνη γέφυρα. -büche, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κοινὴ ὄξυα. -butte, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ψήττα, ὁ σῦξ [τὸ ψησί, τὸ σῦακι]. kleine —, τὸ σῦακιον, ὁ ἀδμων [τὸ σῦακάκι].
 Steinchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ λιθίδιον, τὸ λιθάριον, τὸ λιθίον, τὸ λιθαρίδιον [τὸ πετραδάκι, τὸ πετράδι, τὸ χαλίκι].
 Stein-damm, *m.* (-es, *pl.* -dämme), τὸ ἀνάχωμα λίθων, τὸ πρόχωμα πετρῶν. -druck, *m.* (-es, *pl.* -drücke), ἡ λιθογραφία. farbiger —, ἡ λιθοχρωμία, ἡ χρωμολιθογραφία. -drucker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λιθογράφος. -druckerei, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ λιθογραφεῖον· ἡ λιθογραφία. -eiche, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ (κοινὴ) δρῦς.
 Steinforn, *adj.* λίθινος, πέτρινος [πετρέντος]. -es Gebäude, λιθόδομητον οἰκοδόμημα. -e Bildsäule, λιθοουργῆς ἀνδριάς.
 Stein-eule, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ μεγάλη γλαῦξ, ὁ αἰγυλιός. -falke, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἄγριος ἰεραξ, ὁ πετρίτης*. -flachs, *m.* (-es), ὁ ἀμλιαντός. -fremd, *adj.* παντάπασι ξένος, πεντάξενος [φτάξενος]. -frucht, *f.* (-, *pl.* -früchte), ὁ πυρηνώδης καρπός, *s.* Kernfrucht. -galle, *f.* (-), τὸ κατὰ τὴν ὄπλην νόσημα, ἡ ὄπλωδυνία. -geflecht, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ λιθομαχία, ὁ πετροπόλεμος. -gies, *m.* (-es), τὰ λιθαρίδια, ἡ ψάμμος. -grund, *m.* (-es, *pl.* -gründe), τὸ πετρώδες χωράφιον. τὸ λιθινὸν θεμέλιον. -gut, *n.* (-es), τὰ πῆλινα ἀγγεῖα· τὰ φαυεντιανὰ ἀγγεῖα [τὰ φαρφουριά]. -hägel, *m.* (-s), ἡ γάλαξα λίθων, ἡ λιθάς. -hart, *adj.* σκληρὸς ὡσπερ λι-

θος, σκληρότερος λίθου, λίθινος, λιθώδης. du bist ein —er Mensch, λίθος εἶσαι, πέτρας λῆμ' ἔχεις.
 -haue, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ τυτίς λίθων, τὸ λιθοκόπανον [ἡ βαρεῖα, ἡ βαρά*]. -haue, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λιθοκόπος, ὁ πετροκόπος*, ὁ λατόπος [ὁ πετράς]. -haufen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σωρὸς λίθων. -hirse, *f.* (-, *pl.* -n), φυτόν, τὸ λιθοσπεριον. -hühn, *n.* (-s, *pl.* -hühner), ἡ ἀγρία πέρδιξ [ἡ πετροπέρδικα*].
 Stefnicht, *adj.* λιθοειδής, πετροειδής.
 Stefnig, *adj.* λιθώδης, πετρώδης. -es Land, -e Gegend, ὁ πετρώδης τόπος, ὁ φελλεύς, ὁ φελλεύων, ὁ πετρώων, ὁ πετρότοπος. das —e Arabien, ἡ πετραία Ἀραβία. -es, *v. t. h.* καταλιεῶ, καταλιεζῶ, καταλιεβολεῶ, λιθοβολεῶ. gesteint, λιθόλευστος, λιθοβόλητος. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λιθαστής, ὁ λευστήρ, ὁ λιθοβόλος. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ λιθοβολία, ὁ λιθασμός, ἡ λιθοβόλησις.
 Steinkenner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λιθογνώμων, ὁ γνώστης λίθων, ὁ λιθολόγος. -kenntnis, *f.* (-, *pl.* -e), ἡ εἰδημοσύνη (ἡ γνώσις) τῶν λίθων, ἡ λιθογνωμική. -kitt, *m.* (-es), ἡ λιθόκολλα, ἡ πετροκόλλα. -klee, *m.* (-s), φυτόν, ὁ μελλίωτος, τὸ μελλίωτον [τὸ νοχάκι].
 Steinköhle, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ λιθάνθραξ [τὸ πετροκάρβουνον].
 Steinkohlen-bergwerk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ λιθανθρακωρυχείον. -gas, *n.* (-es), τὸ ἀέριον λιθανθράκων. -gräber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὄρυκτης λιθανθράκων. -grube, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ λιθανθρακωρυχείον. -heizung, *f.* (-), ἡ διὰ λιθανθράκων θέρμανσις. -lager, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ στρώμα λιθανθράκων.
 Steinkolk, *f.* (-), ὁ νεφριτικός στρόφος, ὁ νεφριτικός κωλικόπος. -krankheit, *f.* (-), ἡ λιθίασις [ἡ πέτρα]. -kresse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πετροφυὲς κάρδαμον. -kruste, *f.*

(—, *pl. -n*), ὁ πετρώδης ἐπίπαγος, τὸ ἐπιπέτρωμα. —*kümmel, m. (-s)*, φωτῶν, τὸ σέλιλι. —*kunste, f. (-)*, ἡ λιθογνομική, ἡ λιθολογία. —*löss, adj. ἄλιθος. -marder, m. (-s, pl. -n)*, ἡ ἱκτίς, ἡ ἱκτίς [τὸ κουνάδι, τὸ ἀτσιδί]. —*masse, f. (-, pl. -n)*, τὸ συμπέτρωμα, τὸ πέτρωμα. —*maierfellen, pl. ἡ λιθεία, ἡ λιθία, ἡ λιθώδης ὕλη. -mauer, f. (-, pl. -n)*, τὸ λιθόδομητον τεῖχος. —*meissel, m. (-s, pl. -)*, τὸ λιθοουργικὸν γλυφεῖον, ἡ λιθοουργικὴ σμίλα. —*meis, m. (-m, pl. -en)*, ὁ λιθοουργός, ὁ λιθοκόπος, ἡ λατόμος, ὁ πετροκόπος* [ὁ πετράς]. —*mürser, m. (-s, pl. -)*, ὁ λιθοτριβικὸς ὄλιμος. —*muschel, f. (-, pl. -n)*, ἡ φωλιάς, ἡ φωλις, ἡ καλογνώμη. —*obst, n. (-es)*, τὰ πυρηνώδη ὀπωρικά. —*öl, n. (-s)*, τὸ πετρέλαιον. —*pfanne, f. (-, pl. -n)*, τὸ λιθόδεστρον. —*pfaster, n. (-s, pl. -)*, τὸ λιθοστρωτον [τὸ καλντιρίμι]. —*platte, f. (-, pl. -n)*, ἡ λιθίνη πλάξ. —*ramme, f. (-, pl. -n)*, ὁ βαρὺς κόπανος. —*rügen, m. (-s)*, ἡ βροχὴ λίθων, ἡ χαλαζώδης πετροβολία. —*reich, adj.* πετρώδης, πολὺλιθος. (*fig.*) λακκόπλουτος, βαθύπλουτος, πάμπλουτος, ζάπλουτος, ὑπέρπλουτος, ἔμυριόπλουτος. — *sein, ζάπλουτέω, ὑπέρπλουτέω.* [ἔχω χρήματα μετὰ τὴν οὐρά, φουσῶ]. —*reich, n. (-es)*, τὸ βασίλειον τῶν ὀρυκτῶν, τὰ ὀρυκτά. —*rinde, f. (-, pl. -n)*, ὁ λιθώδης φλοιός. —*säge, f. (-, pl. -n)*, ὁ λιθοπρίστης πρίων, τὸ λιθοτομικὸν πρίονιον. —*sals, n. (-es)*, τὸ ὀρυκτὸν ἄλας. —*sammler, m. (-s, pl. -)*, ὁ λιθολόγος, ὁ συλλογεὺς λίθων. —*sand, m. (-es)*, ἡ πετρώδης ἄμμος, ἡ ψάμμος. —*schiebt, f. (-, pl. -en)*, τὸ πετρώδες κοίτασμα. —*schleifer, m. (-s, pl. -)*, ὁ λιθογλύφος, ὁ γλυφεὺς λίθων. —*schleiferkunst, f. (-)*, ἡ λιθοτριβικὴ τέχνη. —*schleuder, f. (-, pl. -n)*, ἡ λιθοσφενδόνη, ἡ πετροσφενδόνα*. —*schmersen, m. pl. ai ἀλγηδόνες λιθιάσεως. —schneidekunst, f.*

(—), —*schneiden, n. (-s)*, ἡ δακτυλιογλυφία, ἡ λιθογλυφία. —*schneider, m. (-s, pl. -)*, ὁ λιθογλύφος, ὁ λιθογλύπτης, ὁ δακτυλιογλύφος. —*schneiderei, f. (-)*, ἡ λιθογλυφία, ἡ δακτυλιογλυφία. —*schnitt, m. (-es, pl. -e)*, ἡ λιθοτομία. —*setser, m. (-s, pl. -)*, ὁ λιθοστρώτης, ὁ στρωτήρ λίθων. —*stod, m. (-es)*, ἡ λιθοκτονία. —*terre, f. (-, pl. -n)*, ἡ λιθίνη κλίμαξ [ἡ πετρόσκαλα]. —*wall, m. (-es, pl. -wälle)*, τὸ λιθοκτιστον πρόχωμα. —*waise, f. (-, pl. -n)*, ὁ λιθοτριβικὸς κύλινδρος. —*wand, f. (-, pl. -wände)*, ὁ λίθινος τοίχος. —*weg, m. (-es, pl. -e)*, ἡ λιθοστρωτος ὁδός. —*wurf, m. (-es, pl. -würfe)*, ἡ βολὴ λίθου, ἡ λοθοβολία [ἡ πετριά, ἡ χαρακιά*]. —*zange, f. (-, pl. -n)*, τὸ λιθολάβρον, ὁ λιθουλκός. —*zeug, n. (-es, pl. -e)*, τὰ λίθινα σκεύη.

Stells, m. (-es, pl. -e), ὁ ὄρρος, ἡ πυγή, ὁ πρωκτός, ὁ ἀρχός, ὁ ἀφαιδρῶν [ὁ κώλος]. — *der Vögel, τὸ ὀροπούγιον [τὸ κωλοκούκουρον, τὸ κωλοράδι].* *den — hin und her bewegen, σαυλοπωκτιῶω, κινεῖω [σεισοραδῶ*].*

Steiss'bein, n. (-s, pl. -e), ἡ κοχώνη, ὁ κόκκυξ, τὸ ἱερὸν ὀστέον.

Stell'ge, f. (-, pl. -n), τὸ παράπηγμα, τὸ ἐπιβάθρον, τὸ ἔκτριον [ἡ σκαλωσιά, τὸ σκαρί].

Stell'dichein, n. (-), ἡ συνέντευξις, ἡ προωμολογημένη συνάντησις.

Stelle, f. (-, pl. -n), ἡ θέσις ὁ τόπος, τὸ μέρος, τὸ χωρίον, ἡ περιουσία. *von der — bringen, ἐκτοπιζω. sich nicht von der — rühren, nicht von der — weichen, gehen, kommen, δὲν μετακινέομαι, ἀκινήτως ἔχω [δὲν τὸ κουνῶ]. an dieser —, εἰς τοῦτο τὸ μέρος, ἐναυθα. an einer anderen —, εἰς ἄλλο μέρος, ἀλλαγοῦ. an derselben —, ἐν τῇ αὐτῇ τόπῳ. an manchen —, εἰς τινὰ μέρος, ἐνιαχοῦ. an Ort und —,*

κατὰ χώραν, ἐπιτοπίως, εἰς τὸν τόπον. an Ort und — sein, εἶμαι κατὰ χώραν, εἶμαι ἐν τῇ προωρισμένῳ τόπῳ. auf eine andere — bringen, μεταθέτω, μετακινέω. etwas zur — schaffen, τοποθετέω τι. an Jemandes —, εἰς τὴν θείην τινός, ἀντί τινος [εἰς τὸ πόδι του]. ich komme an die — meines Vaters, ἔρχομαι ἐγὼ ἀντί τοῦ πατρὸς μου. an Jemandes — sein, Jemandes — vertreten, ἐπέχω θείην τινός, ἐκπροσωπέω, ἀντικαθιστάω τινά [εἶμαι εἰς τὸ πόδι του]. es ist hier wohl nicht die passende — darüber zu sprechen, δὲν εἶνε βέβαια τοῦ παρόντος νὰ διμυλωμένον περὶ αὐτοῦ. auf der —, ἀνὰ τόπον, ἐπὶ τόπον, κατὰ τόπον, παραχρῆμα, παρευθὲς, ἀμέσως. um eine — anhalten, ἐπιδιώκω θείην. seine — niederlegen, καταθέτω τὸ ὑπόβρῃμά μου.

Stellen, v. ἰ. ἢ. ἰστώνω, στήνω [σταίνω]· θέτω, τοποθετέω, βάλλω. παρέχω, ἐπάγω· παρειαγώ, τάττω, παρουσιάζω, παρακοιμίζω. in Ordnung —, βάλλω εἰς τάξιν, τακτοποιέω. daneben —, zur Seite —, παραθέτω, παρατάσσω. in Schlachtordnung —, παρατάσσω εἰς μάχην. Jemanden obenan, in die Mitte, zuletzt —, τάσσω τινά πρῶτον, μέσον, ἔσχατον. in Reih und Glied —, παρατάσσω (εἰς γραμμὴν). eine Schlinge —, eine Falle —, ἰστώνω παγίδα. einen Antrag —, προτείνω πρότασιν. in Aussicht —, προμηνώ, προαγγέλλω. gerade —, στήνω ὄρθιον. fest —, ἀποκαθιστάω στερεῶς, ἐδραϊνῶ· ὀρίζω, προσδιορίζω. ans Licht —, φέρω εἰς φῶς. in den Hintergrund —, παραγκωνίζω, ἐπισκιάζω, ἐπισκοπέω. zur Schau —, ἐπιδεικνύω, προδεικνύω. in Sicherheit —, ἀσφαλίζω, ἔξασφαλίζω. auf freien Fuss —, ἀπολύω, ἀπελευθερώω. Jemandem ein Bein —, ὑποσκελιζώ τινά [τοῦ βάζω πόδι,

τοῦ βάνω πόδα]. eine Frage —, προβάλλω ἐρώτησιν. in Frage —, διαμφοισθητέω, διαφιλονεικέω. in Abrede —, ἀρνέομαι, διαφιλοῦμαι. auf die Probe —, δοκιμάζω. ich lasse es dahin gestellt sein, δὲν ἐξετάζω περαιτέρω, παραδέχομαι ἀνεξετάστως, ἀφίνω ἀναποφάσιστον. das mag dahin gestellt sein, ἴστω πρὸς καιρὸν. vor Gericht —, ἐπάγω εἰς τὸ δικαστήριον. Schiffe, Soldaten —, παρέχω πλοῖα, στρατιώτας. eine Armee —, παρουσιάζω στρατεύσιμον στρατόν. eine Uhr —, κανονίζω ὡρολόγιον. eine Kautio, Bürgschaft —, παρέχω ἐγγύησιν. einen Zeugen —, παρέχω (ἐπάγω) μάρτυρα. einen Ersatzmann, Stellvertreter —, παρέχω ἀντικαταστάτην, ἀντιπρόσωπον. Jemandem etwas zur Verfügung —, παρέχω τι εἰς τὴν διάθεσιν τινός. Jemanden zur Rede —, ζητέω τινὶ λογοδοσίαν, ἀπαιτέω λόγον παρὰ τινός. das Wild, den Hirsch —, ἰστώνω τὰ θηράματα, τὴν λαφον. zufrieden —, εὐαρεστέω, ιανοποιέω. bereit —, ετοιμάζω. Jemandem etwas frei —, ἀφίνω τι εἰς τὴν διάθεσιν τινός. Jemandem etwas anheim —, ἀφίνω τι εἰς τὴν κρίσιν τινός. Jemanden sicher —, παρέχω ἀσφάλειάν τινι. —, v. ἰ. ἢ. Jemandem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω τὴν ζωὴν τινός. sich —, v. τ. ἢ. ἰσταμαι, τάσσομαι, τοποθετέομαι. ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι. ὑποκρίνομαι, προσποιέομαι [χαμῶνομαι]. sich in Reih und Glied —, παρατάσσομαι. sich zur Wehr —, ἀντιπαρατάσσομαι. sich auf den Kopf —, στήνομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, κυβιστάω [σταίνω μετὰ τὸ κεφάλι]. (Jam.) und wenn du dich auf den Kopf stelltest, ὅ τι δήποτε καὶ ἂν πράξῃς [μακάρι καὶ τοῦμπαις νὰ κἀνῃς, μακάρι νὰ γαλάσῃς τὸν κόσμον]. sich vor Gericht —, ἐμφανίζομαι εἰς τὸ δικαστήριον. er stellt

als ob er nichts verstände, νεται ὅτι οὐδὲν ἔγνωε [καμώτως δὲν καταλαβαίνει τίποτα]. illt sich nur so, προσποιεῖ-
δόν τοῦτο. er stellt sich
; unwissend, προσποιεῖται
ιαν, ἀμάθειαν. sich taub —
νομαι κωφότητα, ἐθελοκω-
κᾶμνω τὸν κουφόν]. —, n.
ἡ στάσις, ἡ τοποθέτησις [τὸ
ον].

iger, m. (-s, pl. —), ὁ θεσι-
-jäger, f. (—), ἡ θεσι-
-sammeler, m. (-s, pl. —),
ἑκτής, ὁ συλλογεὺς χωρῶν.
lung, f. (—, pl. -en), ἡ συλ-
χωρῶν. -welse, adv. κατὰ
; ἔστιν ὅπου, ποῦ καὶ ποῦ,
ἣν [κουκιστά].

er, f. (—, pl. -n), τὸ ἐλα-
σταματηθεὺς. -gräben, m.
l. -gräben), ὁ λάκκος κυνη-
τὸ περιδρόμῳ* α. -holz, n.
l. -höker), τὸ σκανδάληθρον,
τὸ σκανδάλιον [τὸ σκανδάλι].
f. (—, pl. -en), ἡ κύκλω-
νηγια. -macher, m. (-s, pl.
ἀμαξοπηγός, ὁ ἀρματοπηγός,
ξουργός. -macherei, f. (—),
ἰοπηγια, ἡ ἀμαξουργία. -netz,
s, pl. -e), τὸ δίκτυον, τὸ
άσιον. -rad, n. (-es, pl.
l), ὁ βυθμιστὴς τροχός (ῥο-
l). -scheibe, f. (—, pl. -n),
γνώμων (ῥολλογίου). -stange,
pl. -n), ἡ σταλίς, ἡ σχαλίς,
χαδόξυλον*.

f. (—, pl. -en), ἡ θέσις· ἡ
ῆσις. — der Rekruten, ἡ
λογία.

röter, m. (-s, pl. —), ὁ ἀντι-
πος. Jemandes — sein, ἐκ-
πέω, ἀντιπροσωπεύω τινά.
ierin, f. (—, pl. -nen), ἡ
ὄσωπος. -verütlung, f. (—,
l), ἡ ἀντιπροσωπεία, ἡ ἀντι-
πευσις, ἡ ἐκπροσώπησις.

, n. (-s, pl. -e), ἡ ξυλίνη

Stel'se, f. (—, pl. -n), τὸ κωλόβα-
θρον, τὸ κωλόβαθρον [τὸ ξυλοπό-
δαρον, τὸ πατήκι]. auf —n gehen,
laufen, κωλοβαθρίζω, κωλοβατέω.
das auf —n gehen, ἡ κωλοβάσις.
Stel'sen-lauf, m. (-s), ἡ κωλοβάσις.
-läufer, m. (-s, pl. —), ὁ κωλο-
βαθριστής, ὁ κωλοβάτης. (πηγνόν)
ἡ κρέξ.

Stel'sfüß, m. (-es, pl. -füße), ὁ ξύ-
λινος πούς.

Stem'men, v. i. h. ἐρείδω, στηρίζω,
ἀντρείδω, ἀντιστηρίζω. ἀνακόπτω,
ἀναστέλλω, κατέγω. κόπτω, ὕλο-
τομέω. die Hände in die Seite
—, ἐξαγκωνίζω [πάνω τὴν μέσην
μου]. sich —, v. r. h. ἐρείδομαι,
στηρίζομαι, ἐπερείδομαι, ἀντρείδω.
(fig.) ἀντιταίνω, ἀνθίσταμαι, ἐναντι-
δομαι, ἀπισχυρίζομαι. —, n. (-s),
ἡ ἐπέρεισις, ἡ στήριξις. ἡ ἐναντίω-
σις, ἡ ἀντίστασις, ὁ ἀπισχυρισμός.

Stem'pel, m. (-s, pl. —), ἡ σφραγις.
den — der Wahrheit tragen,
φέρω τὸν τύπον (τὴν σφραγιδα)
τῆς ἀληθείας. -amt, n. (-es, pl.
-ämter), τὸ σφραγιστήριον. -bogen,
m. (-s, pl. —), τὸ φύλλον χαρτο-
σήμου, τὸ χαρτόσημον. -gebüh, f.
(—, pl. -en), -geld, n. (-es, pl.
-er), τὸ δικαίωμα σημάτων, τὰ
τέλη σημάτων, τὰ σφραγιτικά.
-n, v. i. h. σφραγίζω. gestempelt,
ἔνσημος, ἐνσφραγιστός, σφραγιστός
[βουλλωμένος]. -n, n. (-s), ἡ σφρα-
γισίς, ἡ ἐπισφράγιξις. -papier, n.
(-s, pl. -e), ὁ ἐνσημος χάρτης, τὸ
χαρτόσημον. -taxe, f. (—, pl. -n),
τὸ τέλος σημάτων· ὁ φόρος τῶν
χαρτοσήμων. -zeichen, n. (-s, pl.
—), ὁ τύπος σφραγίδος, τὸ σῆμα.

Stem'pler, m. (-s, pl. —), ὁ σφραγι-
στής.

Sten'del, m. (—), -kraut, n. (-es), τὸ
σατόριον (φυτόν), ὁ ὄργις.

Sten'ge, f. (—, pl. -n), ὁ ἄκων [ἡ
γάμπια].

Sten'gel, m. (-s, pl. —), ὁ καυλός
[τὸ κοτσάνι, τὸ γουλί]. in den —
schiessen, ἐκκαυλίω, διακαυλίω

[ἔσβλαστώνω, ἔσβλασταρόνω]. den — abbrechen, ἀποκαυλιζω. ohne —, ἀκαυλος, ἀπόκαυλος. mit rundem —, στρογγυλόκαυλος. mit einem —, μονόκαυλος. mit vielen, wenigen —n, πολυόκαυλος, ὀλιγόκαυλος. —chen, n. (-s, pl. —), τὸ καυλίον. —n, v. i. h. στυλόνω, ἀναστηλόνω. —, v. i. h. ἀναβλαστώνω καυληθόν.

Stenograph, m. (-en, pl. -en), ὁ στενογράφος. —le, f. (—), ἡ στενογραφία. —igen, v. i. h. στενογραφίω.

—isch, adj. στενογραφικός.

Sten' torstimme, f. (—, pl. -n), ἡ στεντόρειος φωνή. mit —, στεντορεῖα τῆ φωνῆ.

Step'p'decke, f. (—, pl. -n), τὸ ἐφάπλωμα [τὸ πάπλωμα].

Step'pe, f. (—, pl. -n), τὸ ἔρημον ὁροπέδιον, ἡ ἔρημος πεδιάς.

Step'pen, v. i. h. διαποικίλλω, διαστίζω, διαρράπτω [τρυπόνω, καταπιάνω, τροπόνω*]. —, n. (-s), ἡ διαποικίσις, ὁ διαποικιλμός, ἡ διαρραφή.

Step'perel, f. (—, pl. -en), ἡ διαρραφή, »τὸ τρύπωμα, ἡ τροπωτή*«.

Step'perin, f. (—, pl. -nen), ἡ διαρράπτρια [ἡ τρυπώτρα, ἡ τροπώτρα*].

Step'p'garn, n. (-s), τὸ νήμα διαρραφῆς. —nadel, f. (—, pl. -n), ἡ χονδροβελόνη. —näht, f. (—, pl. -nähte), ἡ διαρραφή, »τὸ τρύπωμα«. —stich, m. (-es, pl. -e), ἡ ἐπιρραφίς, ἡ χονδροβελονία [ἡ πατητή].

Ster'be-bett, n. (-es), ἡ ἐπιθάνατος κλίνη ἢ ἐτοιμοθανῆς θέσις, ἡ ψυχορραγία. auf dem —e liegen, πνέω τὰ λοιοθία, εἶμαι ἐγγὺς τοῦ θανάτου, ψυχορραγέω. er ist auf dem —e, σελίνου δέεται [ὀλίγα εἶνε τὰ ψωμιά του]. —büch, n. (-es, pl. -bücher), τὸ βιβλίον τῶν ἀποβιώσεων. —fall, m. (-s, pl. -fälle), τὸ κρούσμα θανάτου. —glocke, f. (—, pl. -n), ὁ νεκρικός κώδων. —hemd, n. (-es, pl. -en), ἡ ἐντάφιος σινδών, τὸ

σάβανον. —jahr, n. (-s, pl. -e) — ἔτος τῆς ἀποβιώσεως. —kleid, (-es, pl. -er), ἡ νεκρική στολὴ —lied, n. (-es, pl. -er), ἡ νεκρικός μὸς ψδῆ. ἡ θρηνηδία, ὁ θρηνος [τὸ μυρολόγι]. —liste, f. (—, pl. -n), ὁ κατάλογος τῶν ἀποβιώσεων.

Ster'ben, v. i. ir. s. ἀποθνήσκω [ἀποθαίνω*, πεθαίνω]. ἐκπνέω, τιμωτάω (an etwas, ὑπὸ τινος, ἐκ τινος an einer Krankheit, ὑπὸ νόσου, ἐξ ἀσθενείας, ἀπὸ ἀσθένειας). die Thiere —, τὰ ζῷα θνήσκουσι [τὰ ζῷα φοφοῦν]. für Jemandem —, ἀποθνήσκω ὑπὲρ τινος, ὑπεραποθνήσκω τινος. die Gestorbenen, οἱ τεθνήκτες, οἱ ἀποθανόντες, οἱ κεκοιμημένοι. vor Jemandem —, προκοιθνήσκω, προτελευτάω τινος. mit Jemandem —, συναποθνήσκω, συντελευτάω τινί. eines frühzeitigen, natürlichen Todes —, ἀποθνήσκω θάνατον πρόωρον, φυσικόν. vor Hunger —, ἀποθνήσκω ὑπὸ λιμοῦ, λιμοκτονέω [ἀποθαίνω τῷ πείναι, πεθαίνω τῆς πείνας]. vor Kälte —, vor Frost —, ἀποσφακελίω [κακχαρόνω]. vor Lachen —, ἐκθνήσκω ὑπὸ γέλωτος [πεθαίνω ἀπὸ τὰ γέλια]. sanft —, εὐθανάτω. schwer —, δυσθανάτω. wenn ich — sollte, ἐάν (τυχόν) ἀποθάνω. —, n. (-s), ὁ θάνατος, ἡ ἀποβίσις, ἡ θανή* [ὁ ἀποθαιμός]. im — liegen, ψυχορραγέω, ψυχομαγέω. (fam.) der arme Kerl liegt im —, σελίνου δέεται ὁ δῦστυνος [τοῦ φουκαρά ὀλίγα εἶνε τὰ ψωμιά του]. —d, adv. ἀποθνήσκων, ἐτοιμοθνήκτος. kein —es Wörtchen, οὐδὲ γρῦ.

Ster'bens-angst, f. (—), ἡ ἀγωνία θανάτου. —krank, adj. ἐπιθάνατος, ἐτοιμοθάνατος, ἐτοιμοθανῆς. —wörtchen, n. (-s), (fam.) τὸ γρῦ [ἡ ταμουδιά, ἡ ἄγχα]. er sprach kein —, οὐδὲ γρῦ εἶπεν, οὐδὲ ἀνέγρυσεν [ταμουδιά od. ἄγχα* δὲν ἔβγαλε].

Ster'bestunde, f. (—, pl. -n), ἡ ὥρα τοῦ θανάτου. —tag, m. (-es, pl. -e), ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου.

Sterblich, *adj.* θνητός. — *adv.* (*fig.*) περιπαθώς. — verliebt, ὁ, ἡ δούσεως, «κατερωτευμένος». — verliebt sein in Jemanden, εἶμαι δούσεως τινός, δούσεως τινός, «εἶμαι κατερωτευμένος (μὲ) τινά». — kelt, *f.* (—), ἡ θνητότης, τὸ θνητόν, ἡ θνητή φύσις. ἡ ἀναλογία τῶν ἀποθνησκόντων, τὰ κρούματα τοῦ θανάτου. die — war gross, πολλοὶ ἦσαν οἱ ἀποθνήσκοντες.

Sterbling, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ νεκρὸν πρόβατον.

Stereo-chromie, *f.* (—), ἡ στερεοχρωμία. — metrie, *f.* (—), ἡ στερεομετρία. — metrisch, *adj.* στερεομετρικός. — sköp, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ στερεοσκόπιον. — sköpisch, *adj.* στερεοσκοπικός. — tomie, *f.* (—), ἡ στερεοτομία.

Stereotyp, *adj.* στερεότυπος. — ausgabe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ στερεότυπος ἔκδοσις. — en, *f. pl.* τὰ στερεότυπα στοιχεία, οἱ στερεότυποι χαρακτήρες. — endruck, *m.* (-s), ἡ στερεοτυπία. — endrucker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ στερεοτύπος. — iren, *v. l. h.* στερεοτυπῶ. — isch, *adj.* στερεότυπος.

Steril, *adj.* ἄγονος, ἄφορος, ἄκαρπος. — lät, *f.* (—), ἡ ἀκαρπία, ἡ ἀγονία.

Sterling, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ στερλίνα. ein Pfund —, μία λίρα στερλίνα.

Stern, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀστήρ, τὸ ἄστρον. ὁ ἀστεροειδὲς κόσμημα· τὸ παράσημον. ὁ ἀστερίσκος. ἡ μήνη, ὁ μηνίσκος. ἡ ἴρις, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ [τὸ νιννί]. (*fig.*) — der Hoffnung, ὁ ἀστήρ τῆς ἐλπίδος. guter —, ὁ αἰσίος ἀστήρ, ἡ ἀγαθὴ τύχη. böser —, ὁ ἀπαισίος ἀστήρ, ἡ κακὴ τύχη. aus den — en die Zukunft deuten, ἐκ τῶν ἀστέρων τεκμαίρομαι τὸ μέλλον. die — s beobachten, παρατηρῶ τὰ ἄστρον, ἀστεροσκοπῶ.

Stern-anbeter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀστροθύτης, ὁ ἀστρολάτρης. — anis, *m.* (-es), τὸ σινκὸν ἀνηθον, τὸ ἀνισον

τῆς Σινικής. — artig, *adj.* ἀστεροειδής, ἀστεροειδής, ἀστεριαίος. — bild, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἄστρον, ἡ ἀστροθεσία, ὁ ἀστερισμός. — blume, *f.* (—, *pl.* -n), ἄνθος, ὁ ἀστήρ. — chem, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀστερίσκος. — deuter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀστρολόγος. — deuterel, — deuterkunst, *f.* (—), ἡ ἀστρολογία, ἡ ἀστρομαντεία, ἡ ἀστρομαντική. — dienst, *m.* (-es), ἡ λατρεία τῶν ἀστέρων. — distel, *f.* (—, *pl.* -n), φυτόν, ὁ λυκόφανος [ἡ ἀγριαφάνα, ἡ ἀφάνα]. — förmig, *adj.* ἀστεροειδής, ἀστροειδής. —ucker, *s.* Sternseher. — hell, *adj.* ἀστεροφγής. — helle, *f.* (—), ἡ φωτεινότης (τὸ φέγγος) τῶν ἀστέρων. — himmel, *m.* (-s), ὁ ἀστερῆς οὐρανός· τὸ στερέωμα. — karte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀστρονομικὸς χάρτης, ὁ ἀτλας τῶν ἀστέρων. — kenne, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀστρονόμος. — kunde, *f.* (—), ἡ ἀστρονομία. — kundige, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀστρονόμος. — licht, *n.* (-es), τὸ φῶς τῶν ἀστέρων, τὸ ἀστέριον φῶς. — moos, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀστεροειδὲς βρύον. — nacht, *f.* (—, *pl.* -nächte), ἡ ἀστέριος νύξ. — schanse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀστεριαίον ὑψώμα. — schnuppe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀκοντισμὸς ἀστέρος· ὁ διάπτων ἀστήρ. — seher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀστρονόμος, ὁ ἀστεροσκόπος. (ιχθύς) ὁ καλλιάνωμος, ὁ οὐρανοσκόπος. — warte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀστεροσκοπεῖον.

Stern, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ οὐρά· τὸ ὀροπόγιον [τὸ κωλοκουκουρον]. τὸ ὄργανον ἀρότρου, ἡ ἐχέτλη [ἡ ὄχηρη].

Stät, **Stätig**, *s.* Stät, Stätig.

Stets, *adv.* ἀεί, αἰωνίως, ἀδιαλείπτως, πάντοτε [παντοτεινά].

Steuer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πηδάλιον [τὸ τιμόνι]. —, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φόρος· ὁ δασμός, τὸ τέλος. freiwillige —, ἡ συνεισφορά, ὁ ἔρανος. — n entrichten, δασμοφορῶ, τελεῶ φόρους.

-n einnehmen, eintreiben, εισπράττω φόρους, δασμολογέω. eine — auferlegen, επιβάλλω φόρον. (*fig.*) zur — der Wahrheit, χάριν τῆς ἀληθείας. —*abgabe*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ δασμοφορία, ἡ φοροδοσία. —*amt*, *n.* (—es, *pl.* —ämter), τὸ τελώνιον, τὸ τελωνεῖον. —*anlage*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἐπιβολὴ φόρων. —*anschlag*, *m.* (—es, *pl.* —schläge), ἡ ὑπολόγιαι τῶν φόρων. —*bar*, *adj.* ὑποτελής φόρου, δασμοφόρος, φορολόγητος, τελωνίσσιμος. —*barkheit*, *f.* (—), τὸ φορολόγητον τὸ τελωνιστικόν. —*beamte*, *m.* (—n, *pl.* —n), ὁ τελωνῆς ὁ δασμολόγος, ὁ εισπράκτωρ. —*berd*, *n.* (—s), ἡ δεξιὰ πλευρὰ (ὁ δεξιὸς τοίχος) πλοίου. —*einnahme*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ δασμολογία, ἡ εισπραξίαι τῶν φόρων. —*einnnehmer*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ εισπράκτωρ, ὁ δασμολόγος ὁ τελωνῆς. —*erhebung*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ φορολογία. —*erlass*, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἄφαισι τῶν φόρων. —*frei*, *adj.* ἐλευθερος φόρου, ἀνείσφορος, ἀσούτος. —*freiheit*, *f.* (—), ἡ ἀτέλεια φόρου, ἡ ἀνείσφορία, ἡ ἀσούσια. —*gesetz*, *n.* (—s, *pl.* —e), ὁ περὶ τῶν φόρων νόμος. —*kasse*, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ταμεῖον τῶν εισπραξέων. —*kassenschein*, *m.* (—s, *pl.* —e), ἡ ἀπόδειξι τοῦ ταμεῖου τῶν εισπραξέων. —*kassierer*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ εισπράκτωρ. —*kollgium*, *n.* (—s, *pl.* —ien), τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. —*lehen*, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ φορολόγητον τιμάριον. —*mann*, *m.* (—es, *pl.* —leute), ὁ πηδαιιοῦχος, ὁ οἰακιστῆς [ὁ τιμονιέρης] ὁ κυβερνήτης. —*mannschaft*, *f.* (—, *pl.* —en), οἱ πηδαιιοῦχοι. —*mannskunst*, *f.* (—), ἡ πηδαιουχία, ἡ κυβερνητικὴ. *Steuern*, *v. i. h.* κυβερνάω, οἰακοστροφῶ, δευθύνω, διοικῶ (ein Schiff, πλοῖον). δασμοφορέω, φορολογεῖμαι (Geld, χρήματα). —, *v. i. h.* ναυτίλλομαι, πλέω, ναυστολέομαι. ἀντιπολεμέω, ἀντικρούω, ἀντιτάσσομαι, ἀντιπράττω, ἀντιτείνω, ἀνθίσταμαι. einer Sache —, ἀποσοβέω,

προλαμβάνω τι dem Winde entgegen —, πλαγιάζω πρὸς τοὺς ἀντίους ἀνέμους, ναυστολόομαι ἐναντίον τοῦ ἀνέμου. nach London —, ναυτίλλομαι εἰς Λονδῖνον. nach etwas —, ἐπιδιώκω τι. wo steuerst du hin? ποῦ δευθύνεσαι [γὰρ ποῦ τὸ ἴβαλες; ποῦ ξαμόνεις*]; —, *n.* (—s), ἡ πηδαιουχία, ἡ διοίκησις ἡ ναυστολία, ὁ πλοῦς. ἡ δασμοφορία, ἡ δασμοφορία.

Steuer-nachlass, *m.* (—es), ἡ ἄφαισι τῶν φόρων. —*ordnung*, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ κανονισμὸς τῶν φόρων. —*pflichtig*, *adj.* ὑποτελής φόρου, φορολόγητος, δασμοφόρος, φορολογούμενος. —*pflichtigkeit*, *f.* (—), τὸ φορολόγητον, τὸ φορολογιστικόν. —*räd*, *n.* (—es, *pl.* —räder), ὁ τροχὸς τοῦ πηδαλίου. —*räder*, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ πηδάλιον [τὸ τιμόνι]. —*schein*, *m.* (—s, *pl.* —e), ἡ ἀπόδειξι δασμοφορήσεως.

Steuerung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ οἰακοστροφία, ἡ πηδαιουχία, ἡ ναυηγία. *Steuer-verwalter*, *n.* (—s, *pl.* —), ὁ γενικὸς εισπράκτωρ. —*wesen*, *n.* (—s), τὰ περὶ τοὺς φόρους.

Steuven, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ὀρθοστάτης τῶν πλευρῶν πλοίου.

Stibtsen, *stibtsen*, *v. i. h.* (*fam.*) κλέπτω ἐπιτηδείως [σουφρόνω, ζαρώνω, ζουπίζω].

Stich, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ νυμὸς, ἡ νυμητή, τὸ νύγμα, τὸ κέντημα, ἡ βελονιά [ἡ σουβλιὰ, τὸ ἀγκάλωμα] ὁ δηγμὸς, ἡ δῆξις ὁ δηκτικὸς αἰνιγμὸς, ἡ εἰρωνεία. ἡ γλωφῆ, τὸ γλύμμα. ἡ δραγμὴ χαρτίων, ἡ χαρτωσιά. — *der Sonne*, ἡ βολὴ τοῦ ἡλίου, ἡ ἀστροβολία, ἡ ἡλιασι. einen — bekommen, νύττωμαι, κεντέομαι. *der Wein bekommt einen* —, ὁ οἶνος ὀξύνεται [τὸ κρασί ἐνίξει]. — *in der Seele*, οἱ νυμοὶ τῆς ψυχῆς auf Hieb und —, ἐκ καταφορῆς καὶ διαλήψεως, διὰ τῆς κόψεως καὶ τῆς αἰχμησι. (*fig.*) das giebt mir einen — ins Herz, ἀπὸ μου

δάκνει τὴν καρδίαν, τοῦτό μοι σπαράττει τὴν καρδίαν. Jemandem einen — beibringen, καταφέρω πληγὴν τινι. grosse — e machen, διαρράπτω ἀραιῶς [χονδρορράφτω]. enge — e machen, λεπτορραφέω [ψιλορράφτω]. sie kann keinen — nähren, αὐτὴ δὲν ἠξέουρει νὰ βάλῃ βελονίαν. — halten, ἀντέχω, ἀνθίσταμαι (fig.) εἶμαι δεδοκιμασμένος. seine Gründe halten nicht —, οἱ λόγοι του δὲν εἶνε βάσιμοι. (fig.) im — e lassen, καταπρολείπω ἐν τῷ μέσῳ, παραίτέω εἰς τοὺς πέντε δρόμους [παιραιτάω 'ς τὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ, ἀφίνω 'ς τὴ λάκκα, ἀφίνω 'ς τὴ μέση*]. im — e sitzen, μένω καταπροδοσμένος [κάθομαι 'ς τὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ, παίζω τοῦ ἡλιου πετριάς*].

Stück-acht, *f.* (—, *pl.* -ächte), ὁ ἀμφίστομος (ὁ δίστομος) πέλικος, τὸ ἀμφίστοπον στέπαρνον. —balken, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ μεσόδμη, ἡ μεσοδόκη [τὸ μεσοδοκί*]. —blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), ἡ προβολὴ ἔξφου. (fig.) τὸ ἐνύβρισμα, ἡ χλεύη, τὸ παλγίνιον, τὸ ἀντικείμενον χλεύης [τὸ κοροῖδο].

Stüchel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ γλυφίς, τὸ γλυφεῖον [ὁ γλύφτης]. —el, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ σκώμμα, ὁ ἐμπαιγμός. —n, *v. i. h.* σκώπτω, εἰρωνεύομαι (auf Jemanden, τινά). —n, *n.* (-s), ἡ σκώψις, ἡ εἰρωνεία, ὁ ἐμπαιγμός. —rede, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ σκωπτικὸς λόγος, ὁ χλευαστικὸς αἰνιγμός, ἡ εἰρωνεία.

Stück-haltig, *adj.* βάσιμος, εὖλογος, εὐλογοφανής. —haltigkeit, *f.* (—), ἡ βασιμότης, ἡ εὐλογοφάνεια. —ler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σκώπτης, ὁ εἰρων, ὁ ἐμπαίκτης [ὁ μασκαρευτής]. —ling, *m.* (-s, *pl.* -e), ἰχθύς, ὁ φυκὴν, ὁ φύκης, ἡ φύκη, ἡ φυκίς [ἡ φυκίδα]. —säge, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὀρθοπρίων. —waffe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὀξύστομον (τὸ ἀκιδιωτόν) ὄπλον. —weise, *adv.* νόθῳν [σουβλιστά]. —wort, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σκώμμα, τὸ εἰρωνεῦμα, ἡ εἰρωνεία. (fig.) τὸ σύνθημα. ἡ

αὐτοσώστατος ἀγγελία. —wunde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ διὰ κεντήσεως πληγὴ.

Stücken, *v. i. h.* διαποικίλλω [πλουμίζω] κεντέω, κεντάω. gestickt, διαπεποικιλμένος, διαποικίλος, ποικιλτός, κεντητός. —, *v. i. s.* πνίγομαι, ἀποπνίγομαι [πλαντάσσω*]. —, *n.* (-s), ἡ ποίκιλις, ἡ κέντησις, τὸ κέντημα. ὁ πνιγμός.

Stücker, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ποικιλτής [ὁ πλουμιστής] ὁ κεντητής. —el, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ποικίλημα, τὸ κέντημα [τὸ κεντίδι, τὸ πλουμιδι, τὸ πλουμί]. —In, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ποικιλτρια, ἡ βελονοποικιλτρια, ἡ κεντήτρια [ἡ κεντήστρα].

Stück-fluss, *m.* (-es), τὸ ὄδημα τῶν πνευμόνων, ὁ πνευμονιχὸς πνιγμός, ἡ πνευμονικὴ ἀποπληξία, τὸ πνίγος. —garn, *n.* (-s), τὸ νῆμα τοῦ κεντήματος. —gas, *n.* (-es), τὸ ὄξειδιον τοῦ ἀζώτου. —hitze, *f.* (—), τὸ πνιγηρὸν καῦμα, τὸ πνίγος. —husten, *m.* (-s), ὁ πνιγώδης βήξ, ἡ σπασμοβρογχίτις, ἡ κοιχίτις [ὁ γαῖδουρόβηχας]. —ig, *adj.* πνιγώδης, πνιγηρός, *s.* Erstickend. —luft, *f.* (—), ὁ πνιγηρὸς ἀήρ. —master, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ ὑπόδειγμα κεντήματος. —nädel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ βελόνιον τοῦ κεντήματος. —oxidül, —oxydül, *n.* (-s), τὸ ὑποξειδιον τοῦ ἀζώτου. —rähmen, *m.* (-s), τὸ κεντητήριον, τὸ μάγγανον. —seide, *f.* (—), τὸ μετάξιον τοῦ κεντήματος. —stiel, *m.* (-s), τὸ ἀζωτον, τὸ νιτρογόνον.

Stieben, *v. i. ir. h.* διασκορπίζομαι. auseinander —, διασκορπίζομαι τῆδε κάκεισε [γίνομαι φύλλα φτερά]. es stiebt, εἶνε κοινοτόχος.

Stief-ältern, *s.* Stiefeltern. —brüder, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ ἑτεροθαλὴς ἀδελφός.

Stiefel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ ἐνδρομὴ, τὸ (μακρὸν) ὑπόδημα [τὸ στιβάνι*]. ὁ σωλῆν, ὁ ἀλλός. die — anziehen, ὑποδέομαι, βάλω τὰ ὑποδήματα. — zum Trinken, τὸ κανάτιον ἐν εἰδεῖ

ὀποδήματος (*fig. fam.*) einen guten — laufen, οὐριοδρομῶ, βαίνω κατ' εὐχρῆν [πηγαίνω πρῶμα]. einen guten — vertragen, ἀντίτχω εἰς τὴν πολυποσίαν. — *absatz*, *m.* (-es, *pl.* -sätze), ἡ πτέρνα ὀποδήματος, τὸ ὑποπτέρνιον [τὸ ταχοῦνι]. — *bürste*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ψήκτρα τῶν ὀποδημάτων. — *chen*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὀποδημάτιον. — *efte*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ (ἐλαστικὸν) ὀπόδημα [τὸ στιβαλέτο]. — *fuchs*, *m.* (-es, *pl.* -füchse), *s.* Stiefelputzer. — *haken*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐλκυστήρ ὀποδημάτων, τὸ ὑποδετικὸν ἀγκιστρον, ὁ ὀποδηματοσούρτης. — *knecht*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐξελκυστήρ ὀποδημάτων. — *macher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀποδηματοποιός [ὁ ποδηματᾶς, ὁ τσαγκάρης, ὁ στιβανᾶς*]. — *n*, *v. i. h.* ὀποδέω, ὀποδηματόνω [καλλικόνω*]. *gestieft und gespornt*, ἐνυπόδητος καὶ κεντροφόρος. —, *v. i. s.* (*fam.*) πορεύομαι, πηγαίνω. *sich* —, *v. r. h.* ὑποδέομαι [καλλικόνωμα*]. — *putzer*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καθαρτὴς ὀποδημάτων, ὁ ὀλοιστής [ὁ λουστρατζής]. — *schaft*, *m.* (-es, *pl.* -schäfte), ἡ κνημὶς ὀποδήματος. — *stolpe*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ γονατοσκέπη ὀποδήματος, ἡ ἐπιγονατικὴ ἔνδρομιδος. — *struppe*, — *struppe*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ οὖς ὀποδήματος, ἡ ἐπιλαβὴ ἔνδρομιδος [ἡ τιράντζα].

Stiefeltern, *pl.* οἱ ἐπίκτητοι γονεῖς, ὁ μητριὸς καὶ ἡ μητριὰ [οἱ ψυχογονιοὶ, οἱ ἔτερογονοί*].

Stiefelwiche, *f.* (—), τὸ λογχωτόν [ἡ μογιὰ τῶν παπουτσιῶν]. — *wicher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀλοιστής [ὁ λουστρατζής, ὁ ὀλοιστρος].

Stiefgeschwister, *pl.* τὰ ἑτεροθαλῆ ἀδέλφια. — *kind*, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ, ἡ πρόγονος, ὁ, ἡ ἐπίκτητος παῖς [τὸ προγόνι]. — *mutter*, *f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ μητριὰ. *wie eine* — *behandeln*, μητριάζω, μεταχειρίζομαι μητριωδῶς. *sich wie eine* — *betragen*, προσφέρω μητριωδῶς, μητριάζω. — *mütterchen*, *n.* (-s,

pl. —), ἄνθος, τὸ τρίχρον ἴον. — *mütterlich*, *adj.* μητριωδῆς. (*fig.*) ἀμήτωρ, ἄστοργος, ἀφιλόστοργος, σκληρός. *sich* — *betragen*, προσφέρω ἀφιλοστόργως, μητριάζω. *nicht* — *verabreichen*, προσφέρω ἀφειλιῶς, παύω ἀφειδῶς. — *schwester*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἑτεροθαλὴς ἀδελφή. — *söhn*, *m.* (-s, *pl.* -söhne), ὁ πρόγονος, »ὁ προγονός«. — *tochter*, *f.* (-s, *pl.* -töchter), ἡ προγόνη, ἡ πρόγονος, »ἡ προγονή«. — *väter*, *m.* (-s, *pl.* -väter), ὁ μητριὸς, ὁ πατριός. — *väterlich*, *adj.* πατριωδῆς.

Stiege, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀναβάθρα, ἡ ἀναβαθμὴ, ἡ κλίμαξ [ἡ σκάλα]. ἡ εἰκοσάς [ἡ εἰκοσαριά]. *eine* — *Leinwand*, εἰκοσι πηγεῖς ὀφθαλμοτο.

Stieglitz, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀκανθίς, ἡ ἀκανθυλλίς, ἡ ἀκαλανθίς [ἡ καρδερίνα].

Stiel, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ στελεός, τὸ στελεόν [τὸ στελιάρ*, τὸ στελιάρ], ἡ λαβή, ἡ χειρολαβὴ [τὸ πάσμα, τὸ χέρι*]. τὸ στελεός, ὁ μέλιχος [τὸ τσουνί, τὸ ντένι*]. (*fig.*) *mit Stumpf und* —, ἀρδῆν, βίηδόν, ὀλοσχερῶς [πατόχροφα]. *mit Stumpf und* — *ausrotten*, ἐκπριμνίζω, ἐξαφανίζω ὀλοσχερῶς, ἐξολοθρεύω, ἐξεντόνω, ἐξαφανίζω ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς [ἐκπαστρεύω, βγάνω ἀπὸ τ' ἀδταχ τῆς γῆς*].

Stielen, *v. i. h.* στελεόω [σταλιώνω*].

Stiellos, *adj.* ἀστελέχος, ἄνευ σταλωῦ ἄμιχος.

Stier, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ταῦρος [τὸ ταυρί]. *junger* —, τὸ ταυριδίον, ὁ ταυρίσχος. *vom* —, ταύρειος. — *adj.* ἀτενής, προσηλωμένος, ἀμπεκίνητος. —, *adv.* ταυρηδόν, ἀτενί, ἀσκαρδαμυκτί. — *ansetzen*, προβλέπω ταυρηδόν, βλέπω ἀσκαρδαμυκτί. — *ärtig*, *adj.* ταυροειδής.

Stieren, *v. i. h.* βλέπω ταυρηδόν, παρατηρῶ ἀσκαρδαμυκτί. *ταυρίω*, ὀργάω.

Stier-gesecht, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ταυρομαχία. -**gestalt**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μορφή ταύρου. **VON** —, ταυρόμορφος. -**hant**, *f.* (-, *pl.* -hände), ἡ ταυρῆ, ἡ ταυρεία, ἡ ταυρεία (δορά). -**heise**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κυνηγία ταύρων. -**isch**, *adj.* ταυροειδής, ταυρόμορφος. —, *adv.* ὡσπερ ταύρος, ταυροειδῶν. -**kampf**, *m.* (-es, *pl.* -kämpfe), ἡ ταυρομαχία. -**opfer**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ θυσία ταύρου.

Stift, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ γλῶσσις*, ἡ περόνη, τὸ γενόδιον. — eines Zahnes, ἡ ῥίζα ὀδόντος. — einer Uhr, ὁ δείκτης ὥρολογίου. —, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα. ἡ μονή, τὸ μοναστήριον.

Stiffchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ περόνιον, ὁ ἥλιοςκος, τὸ κάρφος.

Stift, *v. t. h.* ἰδρύω, καθιδρύω. (*fig.*) προξενέω, γεννάω, ἀναφύω, διεγείρω. **Frieden** —, ἀποκαθιστάω εἰρήνην. **Nutzen** —, παράγω ὠφέλειαν. **Zwietracht** —, διεγείρω διχόνοιαν. **Händel** —, ἀναφύω ἔριδα. **Gutes, Böses** —, γίνομαι αἴτιος καλῶν, κακῶν. **Freundschaft** —, γίνομαι πρόξενος φίλας. **eine Heirath** —, γίνομαι πρόξενος γάμου, προξενεῶ συνοικέσιον. —, *n.* (-s), ἡ ἰδρυσις.

Stift, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἰδρυτής. (*fig.*) ὁ πρωτουργός, ὁ πρωταίτιος. -**in**, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ δημιουργός, ἡ ἰδρύτρια. (*fig.*) ἡ πρωταίτιος.

Stifts-amt, *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ ἡγουμενεῖον. -**amtman**, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ ἡγούμενος. -**kirche**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ αὐτοκέφαλος ἐκκλησία.

Stiftung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἰδρυσις, ἡ καθιδρυσις. τὸ ἴδρυμα, τὸ κατάστημα. **milde** —, τὸ φιλανθρωπικὸν κατὰστημα. -**sfest**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἑορτὴ τῆς ἰδρύσεως, τὰ ἰδρυτήρια. -**sjahr**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἔτος τῆς ἰδρύσεως. -**stäg**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα τῆς ἰδρύσεως.

Stigma, *n.* (-s, *pl.* -ta), τὸ στίγμα. -**isation**, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ στιγματισμός, ἡ στιγλιτεύσις. -**isi ren**, *v. t. h.* στιγματίζω, στιγλιτεύω.

Stil, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ χαρακτήρ λόγου, τὸ λεκτικόν, τὸ ὕφος· τὸ ἥθος. **höherer** —, τὸ ὑψηλὸν ὕφος. **eleganter** —, ἡ γλαφυρότης. **schöner** —, ἡ καλλιπέπεια.

Stilleit, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐγχειρίδιον, ὁ δόλων [δὲ λάζος, τὸ στυλέτον].

Stillsiren, *v. t. h.* συντάσσω, συνθέτω τεχνογραφικῶς. **gut** —, καλλιπέπεια. —, *n.* (-s), ἡ σύνταξις, ἡ σύνθεσις, »ἡ κατάστρωσις«.

Stillsil, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ λογοτέχνης, ὁ τεχνογράφος, ὁ λογογράφος. -**ik**, *f.* (-), ἡ λογογραφία, ἡ λογοτεχνία. -**isch**, *adj.* λογοτεχνικός, τεχνογραφικός, εὐεπιτής.

Still, *adj.* & *adv.* ἡσυχος, ἡρεματός [σιγαρός]· σιωπηρός, σιωπηλός, ἄφωνος. — **stehen**, ἵσταμαι ἡσυχος, ἀκίνητός. — **schweigen**, — **sein**, σιωπάω, σιγῶ· μένω ἡσυχος. — **werden**, ἀποσιωπάω [σιωπαίνω]· ἡσυχάζω. **es wurde ganz** —, ἄκρα σιγῇ ἐπέλθε. — **es Leben**, ἡσυχος βίος. — **es Leben führen**, ἄγω βίον ἡσυχον, ζῶ ἐν ἡσυχίᾳ. **sei** —! **μὲν ἡσυχος!** ἡσύχασον! **παύσον!** —! **ἡσυχ!** [σιγή!] — **sitzen**, κάθημαι ἡσυχος. **dabei bleibt Einem der Verstand** — **stehen**, ἔδῳ πλέον χάνεται ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, δὲν τὸ χωρεῖ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. **die Geschäfte liegen** —, **τα πράγματα εἶνε εἰς στάσιον**, ἀπρασία ἐπικρατεῖ. **unterwegs** — **liegen**, **σταματῶ καθ' ὁδόν**. **sich** — **verhalten**, μένω ἡσυχος. — **halten**, **κἀμνω στάσιον**. — **e Luft**, — **es Wetter**, ἡ εὐδία. — **es Meer**, **θάλασσα γαληνῆ**, ἡ γαλήνη. **das** — **o Meer**, **der** — **e Ocean**, ὁ εἰρηγικὸς ὠκεανός. **die** — **e Woche**, ἡ μεγάλη ἐβδομάς [ἡ μεγαλοβδομάδα]. **der** — **e Freitag**, ἡ μεγάλη παρασκευή. — **e Liebe**, κρύφιος ἔρως. **im** — **en**, ἐν

ήσυχα: ἐν ἀφανείᾳ, ἀφανῶς. im -en klagen, παραπονέομαι ἐν ἀφανείᾳ. dem -en Trunk ergeben sein, φιλοποτιέω κρυφίως. -es Wasser, ὕδωρ λιμνάζον. -e Wasser sind tief, οἱ φαινόμενοι ήσυχοι εἶνε οἱ μᾶλλον ἐπικινδύνοι [ἀπὸ σιγανῶ ποτάμι μακρὰ τὰ ροῦχά σου, ἀπὸ σιγανῶν ποταμῶ φηλά τῆ ποδαράς σου*].

Still beglückt, *adj.* εὐτυχῆς ἐν ἀφανείᾳ ὑπερχαρῆς καθ' ἑαυτόν.

Stille, *f.* (—), ἡ ήσυχία, ἡ ήρεμία [ἡ σιγανάδα] ἡ σιωπή, ἡ σιγή. in der —, ἐν σιωπῇ, ἐν σιγῇ, καθ' ήσυχίαν, ἐν ήσυχίᾳ ἀφανῶς. in der — weggehen, ἀπέρχομαι ἀφανῶς, φεύγω ἀπαρτήρητος.

Stillen, *v. t. h.* ήρεμίζω, καθήσυχάζω, ειρηνοποιέω, ειρηνεύω· πρᾶνω, καταπρᾶνω. das Blut —, ἀνακόπτω τὸ αἷμα. den Durst —, σβεννύω τὴν δίψαν [ξεδιψάζω]. den Hunger —, ἀποπληρώω [ξειπεινάζω]. τὴν πείναν. das Kind —, καθήσυχάζω τὸ παιδίον [ἀρνεύω τὸ παιδί*] τιθεύω τὸ παιδίον. die Schmerzen —, καταπαύω τοὺς πόνοους. den Aufruhr, die Unruhen —, καταπαύω τὴν στάσιν, τὰς ταραχάς. —, *n.* (—s), ἡ κατάπαισις, ἡ καθήσυχασίς· ἡ καταπρᾶνωσις. — eines Kindes, ἡ τιθεῖα παιδίου [τὸ βύζασμα παιδιοῦ]. -d, *adj.* πρᾶυντικός, παυστικός· παυσώδυνος, λυσίπνοος, παυσίπνοος.

Still halten, *n.* (—s), ἡ ήρεμία, ἡ ἀκίνησια, ἡ ἀταραξία. -leben, *n.* (—s), ὁ ήσυχος βίος. ἡ ἀψυχος φύσις. -schweigen, *n.* (—s), ἡ σιωπή. mit —, ἐν σιωπῇ, ἐν σιγῇ. -schweigend, *adj.* σιωπηρός, σιωπηλός. -stand, *m.* (—es), ἡ στάσις, ἡ διακοπή. — in den Geschäften, ἡ ἀπραξία.

Still lang, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ καθήσυχασίς, ἡ καταπρᾶνωσις, ἡ κατάπαισις. — des Blutes, ἡ σταμάτησις τοῦ αἵματος, ἡ αιμοστασία.

— eines Kindes, ἡ τιθεῖα παιδίου [τὸ βύζασμα παιδιοῦ]. — des Durstes, ἡ ἀπόσβεσις τῆς δίψης. — des Hungers, ἡ κατάπαισις τῆς πείνης. -smittel, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ πρᾶυντικὸν φάρμακον.

Stimm begabt, *adj.* καλλίφωνος. -be-rechtigt, *adj.* ψηφοφόρος. gleich —, ἰσόψηφος. -chen, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ φωνάριον, τὸ φωνίον.

Stimme, *f.* (—, *pl.* -s), ἡ φωνή ὁ φθόγγος, τὸ φώνημα [ἡ λαλιά*]. ἡ ψήφος. die — heben, erheben, ἐντείνω, ὑψώνω τὴν φωνήν. die — senken, καταβιβάζω (χαμηλῶν) τὴν φωνήν. mit gesenkter, gedämpfter —, ὑφεμένη (χθαρᾶ) τῇ φωνῇ. mit lauter —, γεγονία τῇ φωνῇ, μεγαλοφώνως. stark, laute —, φωνῇ δυνατῇ, μεγάλῃ. mit starker — begabt, μεγαλόφωνος. scharfe, helle —, ἡ ὀξεῖα φωνή, ἡ ὕεμφωνία. schwache —, ἡ ἰσχνή φωνή, ἡ ἰσχυροφωνία. zitternde —, ἡ τρομαλοφωνία [ἡ τρεμουλιαστῆ φωνή]. tiefe —, ἡ βαρεῖα φωνή. eine tiefe — haben, βαρυφωνέω. mit tiefer — begabt, βαρύφωνος. rauhe —, ἡ τραχεῖα φωνή, ἡ τραχυφωνία. eine rauhe — haben, τραχυφωνέω. eine — habend, τραχύφωνος. mit weiblicher —, γυναικεῖος τὴν φωνήν. die — nachahmend, φωνόμενος. die — ist mir gehemmt, ἐκόπη ἡ φωνή μου. seine — geben, abgeben, δίδω τὴν ψήφον μου, ψηφοφορέω. -n sammeln, συλλέγω ψήφους. Sitz und — haben, εἶμα σύνεδρος καὶ συμψηφοφόρος. darüber herrscht nur eine —, παρ' αὐτοῦ μία μόνη γνώμη ἐπικρατεῖ. mit allen —, παμψηφί, παμψηφεί.

Stimmen, *v. t. h.* συναρμόζω, προσαρμόζω, συναρμολογέω. χορδολογέω, χορδοτονέω, χορδίζω. (fig.) διαθέτω, προδιαθέτω. die Geige zu der Flöte —, συναρμόζω τὸ βιολίον πρὸς τὸν αὐλόν. höher —, ἐντείνω ὑψηλότερον. niedriger —,

καταβιάζω, χαμηλώνω. (*fig.*) Jemanden für (gegen) etwas —, διαθέτω τινά ὑπέρ (κατά) τινος. gut —, εὐθετέω, εὐδιαθετέω. fröhlich —, φαιδρώνω, καθιστάω εὐθυμον. günstig —, διαθέτω εὐνοϊκῶς. gestimmt, διατεθειμένος. gestimmt sein, διακείμεαι, εἶμαι διατεθειμένος. fröhlich, übel gestimmt, εὐθυμος, δύσθυμος. verdriesslich gestimmt sein, δυσκολαίνω, δυσανασχετέω, ἀγανακτέω [ἀγκανάρωμα*]. ich war so gestimmt, οὕτω διεκείμεην. wie ist er gestimmt? ποίας διαθέσεως εἶνε; gleich gestimmt, ὁμογνώμων, ὁμόφρων. gleich gestimmt sein, ὁμοφρονέω, ὁμογνωμονέω, φρονέω ταύτά. —, *v. i. h.* συνάδω, συναρμώζω, συμφωνέω, συμβιβάζομαι [ταιριαζώ, μονοιάζω]. ψηφοφορέω, ψηφηφορέω, δίδω τὴν ψήφόν μου. nicht —, ἀναρμοστέω, ἀπάδω, εἶμαι ἀναρμοστος, δὲν συμβιβάζομαι. seine Handlungen — nicht zu (mit) seinen Reden, αἱ πράξεις του δὲν συμφωνοῦσι (δὲν συμβιβάζονται) πρὸς τοὺς λόγους του. diese Rechnung stimmt nicht, ὁ λογαριασμός αὐτός δὲν εἶνε σωστός. das stimmt, ἔχει ὀρθῶς, ὀρθότατον. —, *n.* (-s), ἡ ψηφοφορία, ἡ ψηφηφορία. ἡ συναρμογή, ἡ συμφωνία. Stimmen-mehrheit, *f.* (-), ἡ πλειονοψηφία, ἡ πλειονοψηφία. -minorität, *f.* (-), ἡ μειονοψηφία. Stimmen-prüfung, -sählung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ διαλογή τῶν ψήφων· ἡ ἐξελεγκτικὴ ψηφοφορία. -sähl, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων. Stimmer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ χορδοτόνος, ὁ χορδιστής. Stimmlöhlig, *adj.* ἰκανὸς πρὸς ψηφοφορίαν, ψηφοφόρος. -führer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἡγέτης ἐπιτροπῆς, ὁ ἀρχηγέτης προεδρείας· τὸ ὄργανον γνώμης. -gäbel, *f.* (-, *pl.* -n), *T.* ἡ διαπασών. -geber, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ψηφοφόρος, ὁ ψηφηφόρος. -hammer, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ἐπιτόνιον,

τὸ χορδιστήριον. -holz, *n.* (-es, *pl.* -hölzer), τὸ χορδοτόνον [τὸ σπρηφτάλι*]. -pfeife, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ τονάριον. -recht, *n.* (-es), τὸ δικαίωμα ψήφου, ἡ ψήφος. gleiches —, ἡ ἰσοψηφία. gleiches — habend, ἰσόψηφος. -ritze, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ γλωττίς. -ritzenkrampf, *m.* (-s, *pl.* -krämpfe), ὁ σπασμὸς τῆς γλωττίδος. -schlüssel, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ χορδοτόνον κλειδίον.

Stimmung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ χορδοτόνια, ὁ χορδισμὸς [τὸ κούρδιομα]. (*fig.*) ἡ διάθεσις. fröhliche —, ἡ εὐφροσύνη, ἡ εὐθυμία, ἡ ὀρεξίς. traurige —, ἡ δυσθυμία, ἡ ἀθυμία. heitere —, ἡ φαιδρότης, ἡ ἰλαρότης. die öffentliche —, ἡ δημοσία γνώμη. einem Klavier die rechte — geben, χορδοτονεῖω κλειδοκώμβων ἐν τῷ ἄρμωδιῳ τόνω. die — nicht halten, παραχορδίζομαι εὐκόλως [εξεχορδίζομαι εὐκολα].

Stimm-urne, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κάλπη. -zettel, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ψηφοδέλιον.

Stimmuliren, *v. i. h.* παροτρύνω, παρακινέω, ἐξερεθίζω, παρακινέω.

Stimulus, *m.* (-), τὸ κέντρον, τὸ ἐλατήριον.

Stin'gel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ οὐρά σάγρου.

Stinkbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), δένδρον, ἡ ἀνάγυρις, ὁ, ἡ ἀνάγυρος [ἡ βρωμοκυλιά*, ὁ ἀκόνυζος].

Stinken, *v. i. ir. h.* ὄζω κακῶς, βρωμέω. nach etwas —, ὄζω κακόν τινος, κακὸν ἀποπνέω τινός, ὄζω τινός. aus der Nase —, ὄζω ἐκ τῆς ῥινός, ὄζω τὴν ῥίνα. aus dem Munde —, εἶμαι ὀζόστομος. —, *n.* (-s), ἡ δυσωδία, ἡ κακοσμία, ὁ βρωμῶς* [ἡ βρώμα]. -d, *adj.* δύσοσμος, κάκοσμος, δυσώδης, βρωμώδης, βρωμερός. — werden, σαπρίζομαι, βρωμέομαι [βρωμίζω, βρωμέζω*]. (*fam.*) — faul sein, εἶμαι ἀκνηρὸς εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν [βρωμοσκυλιάζω].

Stink-fliege, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βρωμώδης μυῖα. -ig, *adj.* βρωμώδης, δυσώδης, βρωμερός. -käfer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βούπρηστις (κάνθαρος). -nase, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ, ἡ ὄζορρινος [ὁ βρωμομύτης]. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), ζῷον, ἡ μεψίτις.

Stint, *m.* (-es, *pl.* -e), ἰχθύς, ὁ ὁμηρός [τὸ ψαρόπουλον].

Stipendiāl, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑπότροφος.

Stipendium, *n.* (-s, *pl.* -dium), ἡ ὑποτροφία.

Stipul-ation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συνομολογία, ἡ διομολογία, ἡ συμφωνία. -iren, *v. t. h.* ὀρίζω, προσδιορίζω, διομολογέω.

Stirn, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ μέτωπον [τὸ κούτελον]. die — runzeln, die — in Falten legen, ἀνασπάω τὸ μέτωπον, ἐπαίρω τὰς ὄψεις, συνοφρυόομαι [κατσουφρυάζω]. mit gerunzelt —, συναφρυωμένος. Jemandem die — bieten, ἀντιτάσσω τὸ μέτωπόν τι. er hat eine freche —, εἷς χαλκοπρόσωπος, θρασυμέτωπος. mit frecher —, ἀναιδῶς, θρασεῶς. er hatte die — mir dies zu sagen, εἶχε τὴν ἀναίδειαν (εἶχε καὶ πρόσωπον) νά μοι εἶπῃ τούτο. mit welcher — wirst du ihm unter die Augen treten? ποῖω προσώπῳ (ποίοις ὀμμασιν) ἀντιβλέψεις πρὸς αὐτόν [μὲ τί πρόσωπον (μὲ τί μάτια) θά τόν ἰδῆς]; sich vor die — schlagen, προσκρούω τὸ μέτωπον [κτυπάω 'ς τὸ κούτελον]. zur — gehörig, μετωπίδιος, μετωπίαιος. der eine grosse — hat, ὁ μετωπίαιος [ὁ κουτελιάρης]. vor (vorn an) der — befindlich, προμετωπίδιος.

Stirn-ader, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μετωπιαία φλέψ. -band, *n.* (-es, *pl.* -bänder), -binde, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μετώπιον, τὸ ἀνάδημα, ἡ μετωπιαία ταινία. -haar, *n.* (-s, *pl.* -e), αἱ μετωπίδιοι τρίχες, τὸ πρόκομιον. -haut, *f.* (—), τὸ μετωπιαῖον

δέρμα, τὸ ἐπιστόμιον. -locke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ προκόμιον. -raute, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ προμετωπίδιον (θωράκιον), ἡ προμετωπίς. -riemen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ περιδεσμός τοῦ μετώπου. -schmuck, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ, ἡ ἄμπυξ, τὸ προμετωπίδιον κόσμημα. -unwölkt, *adj.* σύνοφρος [κατσουφρυασμένος].

Stöbern, *v. t. h.* ἀνιχνεύω, ζητέω [τυρεύω]. —, *v. i. h.* ἀνασκαλεῶ, ἀναζητέω, ἀνιχνεύω [ἀνακουρκουρίζω*, κουρκουτεύω*, ἀνακατόνω, ψάχνω]. —, *v. imp. h.* es stöbert, παχνίζει.

Stöberwetter, *n.* (-s), ὁ νιφετώδης καιρός.

Stöcher, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ καλαμὴ, τὸ ἀπόξεστρον, τὸ γλύφανον. Zahn-, ἡ ὀδοντογλυφίς, τὸ ὀδοντόγλυφον. —, *v. t. h.* σκαλιζῶ, σκαλεῶ, ξύω. das Feuer, die Zähne —, σκαλιζῶ τὸ πῦρ, τοὺς ὀδόντας. —, *v. i. h.* in die Zähne —, διακαθαίρω (σκαλιζῶ) τοὺς ὀδόντας.

Stöchlometrie, *f.* (—), ἡ στοιχειομετρία.

Stock, *m.* (-es, *pl.* Stöcke), ἡ βακτηρία, ἡ ῥάβδος, τὸ ῥαβδίον [τὸ ῥαβδί, τὸ μπαστοῦνι] τὸ ξύλον, τὸ ῥόπαλον. τὸ στέλεχος, τὸ πρέπνον, τὸ στύπος, ὁ κορμός, ἡ ῥίζα [ἡ κουτσούρα, τὸ κούτσουρον]. ὁ σίμβλος, ἡ κυψέλη, τὸ μελισσοκόφρινον. τὸ πάτωμα. τὰ δεσμά, ἡ φυλακή. τὸ κεφάλαιον, τὸ χρηματικὸν κατάθεμα [τὸ καπτάλι]. (fig.) τὸ ξύλον, τὸ στέλεχος, τὸ ἀπείλητον ξύλον [τὸ κούτσουρον]. mit einem —e schlagen, παύω διὰ ῥαβδίου, ῥαβδίζω, ξυλοκοπέω. eine Rose am —e, ῥόδον ἐπὶ τῆς ῥοδέας. die alten Stöcke anreißen, ἐκρίζω(ν) τὰ ἐτηρά στέλεχη [ἐκρίζων τῇ ξηραὶς κουτσούρας*]. Jemanden in den — legen, ἐμβάλλω τινά εἰς τὰς φυλακάς, φυλακίζω τινά [τὸν χώνω μέσα]. im ersten — wohnen, κατοικεῖω εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα. über — und

- Stein springen, τρέχω ἀνά κράτος, »τρέχω εἰς τὰ τέσσαρα«. wie ein — da stehen, ἴσταμαι ὡς ξύλον.
- Stock-** (ἐν συνθέσει), ὄλο-, θεο-, ὄλοσχερῶς, παντελῶς, τελέως.
- Stock-blind**, *adj.* (*fam.*) ὀλότυφος, θεότυφος [θεόστραβος] τυφλότερος τῶν σπαλάκων. — *böhme*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ ἑνσεσαρχωμένος Βοεμός. — *börse*, *f.* (-, *pl.* -*n*), τὸ χρηματιστήριο.
- Stöckchen**, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ βακτηρίον, τὸ βακτηρίδιον, τὸ στυλάτιον, τὸ ραβδάκιον (*s.* Stock).
- Stock-dägen**, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ δόλων [τὸ μπαστοῦνι με στυλέτον]. — *deutsche*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ φανατικὸς Γερμανός. — *dumm*, *adj.* ἡλιθιώτατος, εὐηθέστατος, μωρότερος Μορύχου, Κοροβίου ἡλιθιώτερος [θεόκουτος, τάβλα]. ein —er Kerl, ὁ Μαργίτης [τὸ κουτάβι, ἡ τάβλα, τὸ ζωντόβολον]. — *dunkel*, *s.* Stockfinster.
- Stöcken**, *v. i. h.* ἰσχομαι, ἐπίσχομαι, ἀνακόπτωμαι [κοντοσταίνομαι, κοντοστέκομαι]. σήπομαι, σαπρίζομαι [σαπίζομαι*, σαπίζω]. das Wasser, das Blut stockt, τὸ ὕδωρ, τὸ αἷμα ἀνακόπτεται, σταματᾷ. die Sache stockt, τὸ πρᾶγμα προσκρούει, χωλαίνει. das Geld stockt, τὰ χρήματα δὲν κυκλοφοροῦσιν. der Handel stockt, die Geschäfte —, τὸ ἐμπόριον εἶνε στάσιμον, εἶνε ἀπρασία ἐν τῷ ἐμπορίῳ. im Reden —, ἀνακόπτωμαι, προσκόπτω εἰς τὴν ἑμίλιαν, ἰσχοφονεῖ, ἐπίσχομαι ὀμιλῶν, ἔσπονδάπτω εἰς τὴν ὀμιλῶν [κομπιάζω]. —, *n.* (-*s*), ἡ ἐπίσχεσις, ἡ στάσις, ἡ σταμάτησις [τὸ σκόνταμμα] ἢ πρόσκρουσις, ἡ ἀνακοπή. ἡ σήψις, ἡ μύδησις [τὸ σάπισμα]. — im Reden, ἡ ἰσχοφονία, ἡ ἐν τῇ ὀμιλᾷ πρόσκρουσις [τὸ κόμπιασμα]. ins — geräthen, προσκόπτω, ἰσχομαι [σκοντάφτω].
- Stock-finster**, *adj.* ἀμυφικνεφής, σκοτεινότερος, ὀλοσκοτεινός, »θεοσκοτεινός«. es ist —, εἶνε βαθὺ σκότος [εἶνε πῖσσα σκοτειδι*, εἶνε πῖσσα σκοτάδι]. — *fisch*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ὁ ἐξηραμμένος γάδος, ὁ ξηρὸς μαζίας [ὁ βακαλάος· τὸ γαῖδουρόψαρον], *s.* Kabeljau. — *fischfang*, *m.* (-*es*), ἡ ἀλίεια τῶν γάδων. — *fleck*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ κηλὶς σηπεδόνος [ἡ σαπίλα]. — *fleckig*, *adj.* ἀνάπλευς κηλίδων σήψεως. — *fremd*, *adj.* παντελῶς ἕτερος [φτάξενος, πεντάξενος]. — *haus*, *n.* (-*es*, *pl.* -*häuser*), ἡ φυλακή, τὸ δεσμοκτήριον. — *hieb*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ πληγὴ ξύλου, τὸ ράπισμα [ἡ ραβδιά, ἡ ξυλιά].
- Stöckig**, *adj.* καταστάσιμος ὑπὸ μυδαλέων κηλίδων. σκληροτενής, στερεός, δύσκαμπος, ξηρός.
- Stöckisch**, *adj.* σκληροτράχηλος, ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος, κακοκέφαλος, ξυλοκέφαλος [πειματάρης].
- Stock-jüde**, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ αὐταυτος (ὁ ἑνσεσαρχωμένος) ἔβραϊος, ὁ ἰουδαϊώτατος, ὁ καθ' αὐτὸ ἔβραϊος. — *knopf*, *m.* (-*es*, *pl.* -*knöpfe*), ἡ κεφαλὴ ραβδίου [τὸ κούμουλο]. — *laterne*, *f.* (-, *pl.* -*n*), ὁ ἐπὶ ράβδου φερόμενος φανός. — *meister*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ δεσμοφύλαξ, ὁ εἰρκτοφύλαξ [ὁ φυλακώτρως]. — *narr*, *m.* (-*en*, *pl.* -*en*), ὁ φρενώλης, »ὁ θεότρελλος«. — *prügel*, *m.* *pl.* ἡ ξυλοκοπία, τὰ ράπισματα, οἱ ραβδισμοί, οἱ ραπισμοί, τὸ κοπάνισμα [ἡ ραβδία, ἡ ξυλιά, τὸ στε(ι)λιάρι]. — *bekommen*, ξυλοκοπέομαι, ραπίζομαι, τρώγω ξύλον [τρώγω ραβδίαν*, στελιάρι]. — *geben*, δίδω ξύλον, ξυλοκοπέω, ραπίζω [στελιάρων]. — *schläg*, *m.* (-*es*, *pl.* -*schläge*), τὸ ράπισμα [ἡ ραβδιά, ἡ ξυλιά]. — *schnupfen*, *m.* (-*s*), ἡ βουκόρυξις, ἡ κόρυξις, ἡ ἐμφραξις τῆς ρινός. *den* — habend, βουκόρυξος. — *steif*, *adj.* στερεώτατος, ὄλως ἀκαμπος, δύσκαμπος, μονόξυλος* [ἀποξυλωμένος*, ντούρος]. — *taub*, *adj.* ὀλόκωφος, θεόκωφος.

Stöckung, f. (—, *pl.* -en), ἡ ἐπίσχεσις, ἡ στάσις, ἡ σταμάτησις, ἡ ἀνακοπή*. — im Handel, ἡ στάσις τοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀπρασία.

Stock-werk, n. (-es, *pl.* -e), τὸ πάτωμα. unterstes, oberstes —, τὸ ἰσόγειον, τὸ ἀνώτατον πάτωμα. mit einem —, μονόστεγος. mit zwei -en, δίστεγος, διώροφος [δίπατος]. mit drei -en, τρίστεγος, τριώροφος [τρίπατος]. das zweite —, τὸ δεύτερον πάτωμα, ἡ δίστεγια. das dritte —, τὸ τρίτον πάτωμα, τὸ τρίστεγον, τὸ τριώροφον, ἡ τριετήρη. -zahn, *m.* (-s, *pl.* -zähne), ὁ μασσητήρ ὀδῶν, ὁ μολδῶν, *ὁ τραπεζίτης.

Stoff, m. (-s, *pl.* -e), τὸ ὄφρασμα [τὸ πανικόν, τὸ πανί]. ἡ ὄλη. (*fig.*) ἡ ὑπόθεσις, τὸ θέμα, τὸ ὑποκειμενον ἡ ἀφορμή. — einer Rede, ἡ ὑπόθεσις λόγου. die einfachen -e, τὰ στοιχεῖα, τὰ ἀπλά σώματα. — zum Lachen geben, παρέχω ἀφορμὴν γέλωτος. -art, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ εἶδος ὄφρασματος.

Stoffen, adj. ἐξ ὄφρασματος.

Stoff-haltig, -lich, adj. ὑλικός. -los, *adj.* ἄυλος, ἄνυλος. κενός, ἄνευ ἐννοίας [ὄφραϊκος*]. -losigkeit, *f.* (—), τὸ ἄυλον, ἡ ἄυλότης. -name, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ ὄνομα τὸ δηλωτικὸν ὕλης. -verwandschaft, *f.* (—), ἡ στοιχειώδης συγγένεια.

Stöhnen, v. i. h. στενάζω βαθέως, ἀναστενάζω. —, *n.* (-s), ὁ στεναγμός. -d, *adj.* γοερός.

Stoicismus, m. (—), ὁ στωικισμός, ἡ στωικὴ φιλοσοφία.

Stoiker, m. (-s, *pl.* —), ὁ στωικός.

Stoisch, adj. στωικός. —, *adv.* στωικῶς.

Stöla, Stöle, f. (—, *pl.* Stölen), τὸ ἐπιτραχήλιον [τὸ πετραχήλι].

Stolle, f. (—, *pl.* -n), ὁ ἐλατήρ, τὸ ἐπίμηκες πλακούντιον [ὁ παῦλος*, τὸ τριβίδι*] τὸ χριστόψυμον.

Stollen, m. (-s, *pl.* —), ἡ, ὁ βῶλος, ἡ μάζα. τὸ κοντόχονδρον ξύλον, τὸ

πρέμον, τὸ κοντόξυλον [τὸ κότσουρον, τὸ κουτσούρι]. τὸ ὑποστήλωμα. ὁ ὀριζόντιος ὑπόνομος, ἡ ὑπονομή [τὸ μακρυνάρι, τὸ λαγούμι].

Stöpsel, m. (-s, *pl.* —), ἡ διπλὴ ἔνδρομις, ὁ ἀναπτυσκόμενος κόθρονος [τὸ διπλὸ στιβάνι*].

Stöper-ig, adj. προσκόπτων, προσκρούων. —, *v. i. s.* προσπατῶ, προσκόπτω, προσκρούω [σχοιντάφω] σφάλλομαι, παραπατέω [κοντυλάω, τρικλιζῶ, καλανταρίζω*]. —, *n.* (-s), ἡ προσκοπή, ἡ πρόσκοψις, ἡ πρόσκρουσις [τὸ σκόνταμμα].

Stolz, m. (-es), ἡ ὑπερηφάνια, ἡ ὑπερηφάνεια [ἡ περιφάνεια] ἡ ὑπεροψία, ἡ μεγαλοφροσύνη. τὸ καύχημα, τὸ σέμνωμα [τὸ καμάρι]. seihen — in etwas setzen, ὑπερηφανεύομαι, σεμνύομαι ἐπὶ τινι. der — seiner Familie, τὸ σέμνωμα τῆς οἰκογενείας του. —, *adj.* ὑπερήφανος, ἀκατάδεκτος [περήφανος]. — thun, σοβαρεύομαι. — sein auf etwas, ὑπερηφανεύομαι, σεμνύομαι, ἀτάλλομαι ἐπὶ τινι. ein -es Pferd, ἵππος γαῦρος.

Stolzigen, v. i. h. σοβαρεύομαι, βρενθόομαι, ἐπιδεικνύομαι [καμαρόνω σάν τὸ γόφτικο σκεπάρνι].

Stop! in! ὦπὸ! ἐπίσχεσε! στήθι! *στάσουα [στάξα]!

Stopfen, v. i. h. ἐμβύω, ἐμψράσω, πωμάζω [στουμπώνω] διαστοιβάζω, ἐμπληρῶ, παραγεμίζω [μπουκνώνω, μπιθιάζω*] διεμβάλλω, παρεμβάλλω. διαπλέκω, διεμπλέκω. ἀνακόπτω, σταματάω. ein Loch —, ἐμψράσω ὅπην, ψράσω τρύπαν. seine Taschen voll —, παραγεμίζω τὰ θυλάκιά μου. mit Werg —, παραγεμίζω διὰ στυπταίου. eine Pfeife —, γεμίζω καπνοσύριγγα. Jemandem das Maul —, ἐμψράσω τὸ στόμα τινός, ἐπιστομίζω, φημιόσ τινά. eine Gans —, παραγεμίζω (ὀνθυλεύω) χήνα. Strimpfe —, ἐπιδιορθώνω περιπόδια [μπαλλῶν καλτσάις]. ein Kleid —, ἀναράπτω* φόρεμα. das Blut —,

πρω το αίμα. den Durch-
—, σταματάω τὴν διάρροϊαν.
i. h. φέρω δυσκοιλιότητα. sich
. r. h. παρατρώγω, ἐμπληρὸ-
τὸν στόμαχον [μπουκνόμεναι,
ρόνω]. —, n. (-s), ἡ ἐμφραξις,
ὄπκωσις, τὸ ἐμφραγμα [τὸ
εἰσμα]. ὁ χορτασμός, ἡ χορτα-
ῆ ἐπίσχεσις, ἡ σταμάτησις. ἡ
φθωσις, τὸ ἀνάρραμμα*. -d,
στρυπτικός, στρυπτήριος, δυσκοί-
, m. (-s, pl. —), ὁ στοιβα-
ὸ παραγεμιστός. ὁ ἀκεστής,
ητής, ὁ συρράπτης. -ln, f.
-nen), ἡ ἀκέστρια.
ist, n. (-s), τὸ νῆμα ἀναρρα-
ῆ κλωστή ἐπιδιορθώσεως.
, n. (-s), ὁ μαλλὸς διαστοιβής,
ἀφαλλον, ἡ στοιβή. -messer,
, pl. —, τὸ μαχαίριον καθο-
-nadel, f. (—, pl. -n), τὸ
ἴριον, τὸ ἡπῆριον, ἡ σακκορ-
-nadel, f. (—, pl. -n), τὸ
κινὸν στέύσεως. -wachs, n.
ὁ πισσόκηρος, ἡ πρόπολις.
f. (—, pl. -n), ἡ καλάμη,
ἴσφος [ἡ ῥάπη]. — lösen,
ιλογέω. -felder, f. (—, pl. -n),
ἴλδς πτεροῦ. -feld, n. (-es,
r), ὁ καλαμιών, ὁ ἀγρὸς καλα-
ῆ ἀποκαλαμιά*. -n, v. i. h.
ιλογέω, σταχυολογέω. (fig.)
νίζομαι. -n, n. (-s), ἡ καρ-
ῆ, ἡ σταχυολογία. (fig.) ὁ
ανισμός, ἡ συμπίλησις. -werk,
s, pl. -e), τὸ συνεράνισμα, τὸ
λημα.
e, f. (—, pl. -n), ὁ πυροθῶ-
τὸ ἔναυσμα τηλεβόλου [τὸ
ι κανοιοῦ].
, m. (-s, pl. —), ὁ καρφο-
ὁ σταχυολόγος. (fig.) ὁ συν-
ητής, ὁ συμπιλητής.
, m. (-s, pl. —), τὸ πῶμα,
σμα, τὸ πῶμασμα, τὸ ἐμβο-
ῆ τάπα, τὸ στούμπωμα]. (fig.)
τὸ ἀνδράριον [τὸ ἀντράχι].
, n. (-s, pl. —), τὸ πωμάτιον,
ισμάτιον [τὸ στουμπωματάχι].

-n, v. i. h. πωμάζω, πωματίζω,
βύω, ἐπιβύω, στρυπνῶ [ταπνῶ].
Stör, m. (-s, pl. -e), ἡ γῆ, ἡ ἀνα-
καίος, ὁ σίλουρος, ὁ ἀκκίπῆσιος, ὁ
δέξυρρυγος [τὸ μεροῖνι, τὸ ξυρρύχι].
Storch, m. (-es, pl. Störche), ὁ πε-
λαργός [ὁ λέλεκας, τὸ λελέκι]. (fig.)
ὁ μακρόπους. ägyptischer —, ἡ
ἴβις. junger —, ὁ πελαργιδεύς. der
— klappert, ὁ πελαργὸς κροτεῖ.
Storch-artig, adj. πελαργώδης. -bein,
n. (-s, pl. -e), ὁ ποδὸς πελαργοῦ,
τὸ μακρὸν σκέλος [τὸ ξυλίτι*]. ὁ
μακρόπους ἄνθρωπος. -schnäbel,
m. (-s, pl. -schnäbel), τὸ ῥάμφος
τοῦ πελαργοῦ. (φωτὸν καὶ μηχανή)
τὸ γεράνιον [τὸ γεράνι]. τὸ παντο-
γράφον.
Stören, v. i. h. ταράττω, διαταράσσω,
ἀπασχολέω, ἐνοχλέω, παρνοχλέω
[πειράζω]. sich durch nichts —
lassen, ὅπ' οὐθένος κινούμαι, οὐ-
δαμῶς ταράττομαι. sich bei der
Arbeit nicht — lassen, δὲν ἀπα-
σχολοῦμαι ἐκ τῆς ἐργασίας μου.
lassen Sie sich nicht —, μὴ ἐνο-
χλεισθε, μὴ ταράττεσθε, μὴ ἀπα-
σχολεῖσθε, μὴ πειράζεσθε. —,
v. i. h. in etwas —, ἀνασκαλεύω,
ἀνερευνῶ [ψάχνω, ἀνακατεύω] τι.
-d, adj. ἐνοχλητικός, παρενοχλῶν.
-fried, m. (-es, pl. -e), ὁ παρα-
ξίας, ὁ παραχοποιός, ὁ ταράκτης.
Störte, m. (-s, pl. —), ὁ ἀνερευνη-
τής, ὁ σκαλευτής. (fig.) ὁ παραξίας,
ὁ ταράκτης. -el, f. (—, pl. -en),
ἡ ἐνόχλησις, ἡ παρενόχλησις. -ln,
f. (—, pl. -nen), ἡ ταράκτηρια, ἡ
παραχοποιός.
Stör rig, adj. ἀκαμπτος, ἀμετάπειτος,
ἐπίμονος δύστροπος, στρυφνός, ἀνά-
ποδος*. -keit, f. (—), τὸ ἀμετά-
πειστον, ἡ ἐπιμονή ἡ δυστροπία [ἡ
ἀναποδιά].
Stör risch, adj. s. Störrig.
Stör rügen, m. (-s), τὰ ψᾶ ἀνακαίως.
gesalzener —, ὁ φωτάρυγος, »τὸ
αὔγοτάρυγον« [τὸ χαβτάρυγι].
Stör ung, f. (—, pl. -en), ἡ ἐνόχλη-
σις, ἡ ταράχη [τὸ πείραγμα] ἡ

ἀπασχόλησις. ohne alle —, κατὰ πολλήν ἡσυχίαν, μεθ' ὅλης τῆς ἡσυχίας, ἀνενοχλήτως.

Stöss, *m.* (-es, *pl.* Stöße), ἡ ὤσις, ἡ ὠθησις, ὁ ὠθησμός [τὸ ἀμπωσιμα², ἡ ἀμπωσιὰ, ἡ σπρωξιὰ, τὸ σκούντημα] τὸ κτύπημα, τὸ πάταγμα. ὁ σωρός, τὸ σῶρευμα, ἢ στοῖβα, ὁ στοῖβος. — mit dem Fusse, τὸ λάκτισμα [ἡ κλωτσιὰ]. — des Windes, ἡ ὄρμη τοῦ ἀνέμου. — der Wellen, ἡ ἐπιφορὰ τῶν κυμάτων. — mit dem Degen, ἡ σπαθιά. einen sicheren — haben, κτυπεῖ καιρίως. (*fig.*) Jemandem einen — geben, καταφέρω καλύτερον τραῦμά τινα seinem Herzen einen — geben, βιάζω ἑμαυτὸν. Jemandem den letzten — geben, ἀποτελειῶναι τινά. einen — ins Horn thun, αὐλέω τὸ κέρατος. — Akten, φάκελλος ἐγγράφων. — Bücher, σωρός βιβλίων.

Stöss-act, *f.* (—, *pl.* -akte), ὁ ἀμφιστομος (ὁ διστομος) πέλκευς. — *degen*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ αἰχμηρὸν ξίφος, ἡ ἀκιδωτὴ σπάθη.

Stössel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑπερον, ὁ δοῖδουξ, ὁ ἀλετριβανος, ὁ τριπτῆρ [τὸ γουδοκόπανον, τὸ γουδοχερὸν].

Stössen, *I v. t. ir. h.* ὠθέω [ἀμπώθω², ἀμπώγων, σπρώγων, σκουντάω]. κοπανίζω, κατατριβίω. von sich —, ἀπωθέω, ἀποκρούω. mit den Hörnern —, κυρίτω, κερατίζω [χουτουλάω, κουτουλίζω]. mit den Füßen —, λακτιζώ [κλωτσιάω, τσιναῶ²]. Jemandem das Schwert, den Dolch ins Herz —, ἐμπηγνύω τὸ ξίφος, τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὴν καρδίαν τινός. einen Pfahl in die Erde —, ἐμπηγνύω πάσσαλον εἰς τὴν γῆν. zu Boden —, καταρρίπτω χυμαί. (*fig.*) über den Haufen —, ἀνατρέπω [ἀναποδογριζώ]. aus dem Hause —, ἐκβάλλω ἐκ τῆς οἰκίας. Jemanden vor den Kopf —, προσκρούω τινί, προσβάλλω τινά. vom Throne —, ἐκθρονίζω. ins Elend —, περιάγω εἰς ἀθλιότητα,

ἀφανίζω, καταστρέφω. zu Pulver —, λειοτριβέω, μεταβάλλω εἰς κόνιν. —, *II v. i. ir. h.* κρούω, κτυπέω, παίω, πατάσσω. γειτνιάω, συνορίζω, παράκειμαι, γειτονεύω, συνορεύω. an (gegen) etwas —, προσκρούω τινί [σκουντουφλάω, σκοντάπτω]. nach Jemandem —, καταφέρω κτύπημά τινα. der Wagen stösst, ἡ ἄμαξα ἀνατινάσσει [τὸ ἀμάξι, τραντανίζει, ταρτανίζει]. diese Flinte stösst, αὐτὸ τὸ ὄπλον ἀντικρούει [αὐτὸ τὸ τουφέκι κλωτσιάει, τσιναῶ²]. das Pferd stösst, ὁ ἵππος κόπτει τὸν ἀναβάτην [τὸ ἄλογον τραντανίζει]. ins Horn —, αὐλέω διὰ τοῦ κέρατος, κεραυλέω. πρῶς aneinander — *de* Zimmer, δύο παρακείμενα δωμάτια. —, *III v. i. ir. s.* προσκρούομαι, προσκρούω συναντῶμαι, ἐντυγχάνω, ἀπαντάω. auf Jemanden —, συναντάω τινί κατὰ τύχην, συντυγχάνω τινί. die beiden Heere stießen aneinander, τὰ δύο στρατεύματα συνεκρούσθησαν ἀλλήλοις. auf den Grund —, προσκρούω εἰς ὑψάλον [καθίζω 'ς τὴν ξέρην, ξεροκαθίζω]. auf eine Sandbank —, ἐξοκέλλω (καθίζω) εἰς τὴν ἄμμον. vom Ufer —, vom Lande —, ἀποπλέω, ἀναγομαι. zum Heere —, συνενόμαι μετὰ τοῦ στρατοῦ, προσκολλῶμαι εἰς τὸν στρατόν. sich —, *IV v. r. ir. h.* προσκρούω, προσκρούομαι. sich mit dem Kopfe an die Wand —, προσκρούω τὴν κεφαλὴν κατὰ τοῦ τοίχου [κτυπέω μετὰ τὸ κεφάλι 'ς τὸν τοίχον]. die Sache stösst sich noch an einer Kleinigkeit, τὸ πρᾶγμα ἀπαντᾷ εἰσὶ μικράν τινα δυσκόλιαν. woran stösst sich noch die Sache? τί τὸ κωλύον εἰστί; (*fig.*) sich an etwas —, προσκρούω τινί, σπανδαλιζομαι, δυσαρεστόμαι ἐπὶ τινί, εὐρίσχω εἰς τι ἀφορμὴν δυσαρεσίας. —, *n.* (-s), ὁ ὠθησμός, ἡ ὠθησις, ἡ ὤσις [τὸ ἀμπωσιμα², τὸ σπρωξιμον]. ἡ κοπάνισις, ἡ σύντριψις. —

lem Fusse, ὁ λακτισμός [τὸ ἅμα, ἢ κλωτσιάς]. — einos zns, ὁ τιναγμὸς ἀμάξης [τὸ ἄνωμα, τὸ ταρτάνισμα].

m. (-s, pl. —), ὁ λειοτρίβης, ττης, ὁ κοπανιστής. (πιτηνόν) [νος, ὁ ἔκτινος, ὁ ἰέραξ [τὸ]. ὁ τριπτήρ, ὁ ἀλετριβανος, τρον [τὸ γουδοκόπανον, τὸ γερον].

lke, m. (-n, pl. -n), ὁ αἰσμά- ὁ κιγλοῖεράξ [τὸ τοιγλοῖερα- -gebēt, n. (-es, pl. -e), ἡ μὲνη προσευχή, ἡ ἐναγώνιος. : (fig.) ἡ κραυγή ἀγῶνας. hr, n. (-s, pl. -e), τὸ αἰχμη- ἵπλον. -hels, n. (-es, pl. x), τὸ ξύλινον κόπανον.

adj. κυρίτων, κερατίων. e, ὁ κορυπίλος [ὁ κουτου- ῖ, ὁ κουτριστής].

linge, f. (—, pl. -n), ἡ αἰ- ἰ λητίς. —nāht, f. (—, pl.), ἡ ὑποστροφῆ, τὸ ῥύτισμα [ῥουτίσμα]. —seufzer, m. (-s, -), ὁ βραχύπνοος στεναγμός. issgebet. -vögel, m. (-s, pl.), τὸ ἀρπακτικὸν ὄρνεον, ὁ -weise, adv. ὠστικῶς, δι-

ων [ἀμπωστά*, σπρωχτά] ὄν, s. Ruokweise. —wind, es), ὁ διακεκομμένος σφοδρός c. -sähn, m. (-s, pl. -sähne), as ὁδοῦς (τῶν ἐλεφάντων).

ir, m. (-s, pl. —), ὁ βατταρι- ὁ ψελλιστής, ὁ ψελλός [ὁ ἴς*, ὁ τσευδός, ὁ ψευδός]. —n, h. βατταρίζω, ψελλίζω [τρευ- , τσευδίζω, τσηβδίζω]. —n, n. ὁ βατταρισμός, ὁ ψελλισμός, ἰλλότης [τὸ τρεύλισμα*, τὸ σμα]. —nd, adj. ψελλός, τραυ- :ρσευλός*, τσευδός].

adv. ἀπ' εὐθείας, κατ' εὐ- ἀμέσως, εὐθύς, παρευθύς.

it, n. (-es, pl. -ämter), τὸ ἱτήριον, τὸ κολαστήριον, τὸ ἡτήριον. —arbeit, f. (—, pl. ἡ τιμωρητικὴ ἐργασία. —bär,

adj. ἄξιος ποινῆς, ἀξιοποινός, ἄξιος τιμωρίας, τιμωρητός. —bärkeit, f. (—), τὸ ἀξιοποινον, τὸ ἀξιοτιμώ- ρητον.

Straße, f. (—, pl. -n), ἡ τιμωρία, ἡ ποινὴ [ἡ παιδωμή*]. — an Geld, τὸ ἐπιτίμιον, τὸ πρόστιμον. zur —, πρὸς τιμωρίαν, πρὸς ποινὴν [γὰ ποινῆ]. bei —, ἐπὶ ποινῆ. eine — auf etwas setzen, ἐπιθέντω ποινὴν τινι. — geben, bezahlen, ἐκτίνω ζημίαν, ἀποτίνω πρόστιμον [πλερώνω στράφι]. — leiden, be- kommen, δίδω δίκην, τιμωρόμαι. zur — ziehen, τιμωρέω. in — nehmen, τιμωρέω διὰ προστίμου. eine — auferlegen, ἐπιβάλλω ποινὴν.

Straßen, v. t. h. τιμωρέω [παίδεῶν]. ζημιό(ν)ω. streng, hart —, τιμω- ρέω αὐστηρῶς, σκληρῶς. um (an) Geld —, τιμωρέω διὰ προστίμου. am Leben —, τιμωρέω διὰ θανά- του. mit Worten —, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω [μαλλόνω]. Lügen —, ψευδοποιέω, διαψεύδω, ἐξελέγχω ψευδόμενον. gestraft werden, τιμωρόμαι. —, n. (-s), ἡ τιμωρησις, ἡ τιμωρία. —d, adj. τιμωρητικῶς.

Straf-erkennniss, n. (-es, pl. -e), ἡ καταδίκη, ἡ καταδίκασις. —erlass, m. (-es), —erlassung, f. (—, pl. -en), ἡ ἀμνηστία ἢ ἀφεσις τῆς ποινῆς. —exempel, n. (-s, pl. —), τὸ παράδειγμα ποινῆς.

Straff, adj. ἐπιστροφῆς, τετανός, ἐπί- τονος, τεταμένος [τενωμένος, ξεν- τωμένος*].

Straf-fall, m. (-s, pl. -fälle), ἡ τιμω- ρητέα περίπτωσις, ἡ ἀξιοποινος περίστασις. —fällig, adj. τιμωρητός, ἀξιοποινος, ὑποκειμένος εἰς τιμω- ρίαν, ἐνοχος. — werden, ὑφίστα- μαι τιμωρίαν. —sälligkeit, f. (—), τὸ ἀξιοποινον, τὸ ἀξιοτιμώρητον ἢ ἐνοχή.

Strafheit, f. (—), ἡ συντονία, ἡ εὐ- τονία, ἡ ἐντασις [τὸ τέντωμα]. (fig.) ἡ αὐστηρότης.

Straf'frel, adj. ἐξηρημένος τιμωρίας, ἄποινος, ἀτιμώρητος. -frelheit, *f.* (-), ἡ ἀτιμωρησία· ἡ ἀμνηστία. -geld, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐπιτίμιον, τὸ πρόστιμον. -gerechtigkeit, *f.* (-), ἡ νέμεσις. -gericht, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ τιμωρία. das göttliche —, ἡ θεία δίκη, ἡ ἐκ θεοῦ τιμωρία. -gesetz, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ποινικὸς νόμος. -gesetzbuch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), ὁ ποινικὸς κώδικς. -kolonie, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀποικία καταδικῶν. -kompagnie, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ λόγος τῶν ἀτάκτων.

Straf'flich, adj. ἀξιοποινός, ἀξιοτιμώρητος, τιμωρητέος ἐπίμειπτος. -keit, *f.* (-), τὸ ἀξιοποινόν, τὸ ἀξιοτιμώρητον· τὸ ἐπίμειπτον, τὸ ἀξιομειπτον.

Straf'fling, m. (-s, *pl.* -e), ὁ κατάδικος· ὁ ὑπόδικος. ὁ ἐγκληματίας.

Straf'flos, adj. ἀτιμώρητος, ἀποινήτος. -löslichkeit, *f.* (-), ἡ ἀτιμωρησία. -milderung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐλάφρυνσις τῆς τιμωρίας. -mittel, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ μέσον τιμωρίας, τὸ κολαστήριον, τὸ τιμωρημα. -ort, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κολαστήριον, τὸ δικαιοτήριον, τὸ τιμωρητήριον. -prediger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ τιμωρὸς ἱερολόγος. (*fig.*) ὁ ὄκληρὸς νοουθετητής· ὁ φιλεπιτιμητής. -predigt, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ περὶ τιμωρίας ἱερολογία. (*fig.*) ὁ νοουθετητικὸς (ὁ νοουθετηριος) λόγος, ἡ πανταχοῦσα, ὁ ἐξάψαλμος [τὸ ξαγόρευμα, τὸ τετραῦγγελον]. -prozess, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ποινικὴ δίκη. -recht, *n.* (-es), τὸ ποινικὸν δίκαιον. τὸ δικαίωμα τιμωρίας. -rede, *f.* (-, *pl.* -n), (*fig.*) ὁ ἐξάψαλμος, ἡ ὄκληρὰ νοουθεσία [τὸ ξαγόρευμα, τὸ τετραῦγγελον, ἡ κατασάβα]. -summe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἐπιτίμιον, τὸ πρόστιμον. -urtheil, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ποινικὴ ἀπόφασις, ἡ καταδίκη, ἡ καταδικασίς. -verfahren, *n.* (-s), ἡ διαδικασία. -versetzung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πρὸς ποινήν μετάθεσις (ὑπαλλήλου). -voll-

siehung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐτέλεισις ποινῆς. -würdig, *adj.* ἀξιοποινος, ἄξιος τιμωρίας. -würdigkeit, *f.* (-), τὸ ἀξιοποινον, τὸ ἀξιοτιμώρητον.

Strahl, m. (-s, *pl.* -en), ἡ ἀκτίς [ἡ ἀγτίδα]. ἡ γαλιδίων, ὁ βέτραγος (τῆς ὀπλῆς ἵππου). (*fig.*) ηλεκτρικός —, ὁ ἤλεκτρικός σπινθήρ. -en werfen, ἐκπέμπω ἀκτίνες, ἀκτινοβολῶ. die —en brechen sich, αἱ ἀκτίνες ἀντανεκλίνονται. die —en zurückwerfen, ἀντανεκλάω τὰς ἀκτίνας. mit —en versehen, ἀκτινωτός. wie —en, ἀκτινῶδ.

Strahl'len, v. i. h. ἀκτινοβολῶ, φωτοβολῶ· ἀπαστρέπτω, ἀποστέλλω, ἀπαυγάζω, ἐκλάμπω. —, *n.* (-s) ἡ ἀκτινοβολία· ἡ λάμψις. -los, *adj.* ἀκτινοειδής, ἀκτινωτός. —, *adv.* ἀκτινῶδ. -brechung, *adj.* διευθετικὸς, φωτοθλαστικός, ἀντανεκλαστικός. -brechung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ διάθλασις τῶν ἀκτίνων, ἡ ἀντανάκλασις τοῦ φωτός. —, *adv.* ἀκτινοειδῆς, ἀκτινωτός· ἀκτινοβόλῳ, ἀπαστρέπτῳ. -förmig, *adj.* ἀκτινοειδής. —, *adv.* ἀκτινῶδ. ἀκτινοειδῶς. -krans, *m.* (-es, *pl.* -kränze), -krone, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἀκτινωτὸς στέφανος· ἡ αἴγλη. -licht, *n.* (-es), τὸ ἀκτινωτὸς φῶγος, τὸ ἀκτινωτὸν φῶς. —, *adv.* τὰ ἀκτινωτὰ ζῶα, τὰ ἀκτινῶζα.

Strahl'glimmer, m. (-s), ὁ ἀκτινωτὸς μαρμαρυγίτης, ὁ ραβδωτὸς μαρμαρυγίας. -licht, *adj.* ἀκτινοειδής, ἀκτινωτός. -kies, *m.* (-es), ὁ μαρμαρυγίτης (λίθος). -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀκτινολίθος. —, *adv.* τὰ ἀκτινωτὰ ζῶα, τὰ ἀκτινῶζα.

Strähn, m. (-s, *pl.* -e), **Sträh'ne, f.** (-, *pl.* -n), τὸ σύνδεμα, ἡ δεσμία, ἡ δεσμη [τὸ μάτσο]. ein — Zwirn, μία δεσμία νήματος [ἓνα μέτρο κλωστή].

Stramin', m. (-s), τὸ κανναβόπανον, ἡ κανναβίς [τὸ κανναβάτσον].

adj. τετανός, τεταμένος, *s.*

v. i. h. ποδοπατέω, σφασφάρασω, τσιλιπουράω].

v. i. h. ποδοκρουστέω, ποιω, ποδοκτυπέω.

v. (-es), ὁ αἰγιαλός, ἡ ἀκτὴ, ἢ ἄλῃα [τὸ περιγιάλι, ἢ ἀκρο-

auf den — laufen, ἐξ-, ῥίπτομαι εἰς τὴν ξηράν.

m — treiben, auf den — lassen, ἐξωθέω εἰς τὴν [ῥίχων 'ς τὴ ξέρη].

Herie, f. (—, *pl.* -en), ἡ κτῆλεβολοστοιχία, ἡ παρα-

ια πυροβολοστοιχία. -bewöh-

(-s, *pl.* —), ὁ παραλιώτης, ἀθαλασσίτης.

v. i. s. & h. ἐξοκέλλω, ὀκέλλω ὀ 'ς τὴ ξέρη, ξεροκαθίζω].

(-s), ἡ ἐξόκεισις [τὸ ξερο-

ahere], *f.* (—, *pl.* -en); ἡ ἄκτῃν ἀλιεῖα. -gerechtig-

(—), τὸ ναυαγαριστικόν

-güt, *n.* (-es, *pl.* -güter);

ληγμένον ναυάγιον, τὸ θαλασσον κτήμα. -herr, *m.* (-n,

i), ὁ ναυαγοεισάρχης. -läufer, *pl.* —), πτηνόν, ὁ τρο-

-recht, *n.* (-es), τὸ ναυαγικόν δίκαιον. -reiter, *m.* (-s,

i, ὁ ἀκτωρὸς ἱππέος. -weg, *pl.* -en), ἡ ἐξόκεισις [τὸ ξε-

zmal]. -vögel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ παραθαλάσσιον πτηνόν.

m. (-es, *pl.* -vögel), ὁ ἐπι-

των ἀκτῶν. -wache, *f.* (—, *pl.* —), ἡ ἀκτωρὸς φρουρά· ἡ ἀκ-

τῆ ἀκτωρία.

v. (-es, pl. Strän'ge), τὸ σχοι-

τὸ λυτάριον· ὁ βρόχος, ἡ ἀλῃς, ἡ στραγγαλῆ, ἡ ἀγγόνη

ασταριά, ἡ συρταριά, ἡ φοῦρ-
zi Strafe des -es, ἐπὶ ποινῇ

κ. zum -e verurtheilen, κάζω εἰς ἀγγόνην. (*fig. fam.*)

alle Stränge reißen, ὅταν

κ' ἐπιλιπῇ, ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ

κάτω κάτω (τῆς γραφῆς), εἰς

τὰ ὑπερνὰ ὑπερνά]. alle Stränge anziehen, κινέω πάντα λαβόν, προσπαθεῖω ἐκ παντὸς τρόπου [κάνω τὰ δυνατὰ μου].

Strangul-aiōn', f. (—, *pl.* -en), ὁ στραγγαλισμός, ὁ πνιγμός. -i ren,

v. i. h. ἀπάγχω, ἀπαγχονίζω, στραγγαλίζω, στραγγαλῶ, πνίγω.

Strangurie', f. (—), ἡ ἰσχυρία, *s.* Harnzwang.

Strapā'se, f. (—, *pl.* -n), (*fam.*) ἡ

ταλαιπωρία, ἡ κακοπάθεια, ἡ κακουχία· ὁ μόχθος, ὁ κάματος. -n

erdulden, ταλαιπωρέωμαι, κακοπαθεῖω, ὑποφέρω μόχθου.

Strapasi ren, v. i. h. ταλαιπωρέω, κακουχέω· παραφθείρω, φθείρω [κατασκοτώνω].

Strass, m. (-es), ἡ ἀγγλικὴ ὕαλος, ὁ ψευδαδάμας.

Strā'sse, f. (—, *pl.* -n), ἡ ὁδός· ὁ δρόμος. ὁ πορθμός, τὸ στενόν. auf

offener (öffentlicher) —, εἰς τὸ φανερόν, ἐν τῷ φανερῷ, ἐν τῷ

μέσῳ τῶν δρόμων. auf den -n, εἰς τὰς ἀγιάς, εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς

τοὺς δρόμους.

Strā'ssen-arbeiter, m. (-s, *pl.* —), ὁ ἐργάτης ὁδοποιίας. -aufseher, *m.*

(-s, *pl.* —), ὁ ἐπιστάτης τῶν ὁδῶν, ὁ ῥυμάρχης, ὁ ὁδοφύλαξ.

-bau, *m.* (-s), ἡ ὁδοποιία. -heleuchtung, *f.* (—), ὁ φωτισμός τῶν ὁδῶν.

-hübe, -junge, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ παῖς τῶν τριόδων, ὁ τριοδίτης παῖς [ὁ μάγας, ἡ μάγχα]. -kehrer, *m.*

(-s, *pl.* —), ὁ σαρωτής τῶν ὁδῶν, ὁ κοπρολόγος [ὁ σκουπιτῆς]. -laterne, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φανὸς τῶν ὁδῶν.

-pflaster, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ λιθόστρωτον. -pöbel, *m.* (-s), ὁ ἀγοραῖος ὄχλος, ὁ συρφετός [τὸ σκυλολόγι].

-raub, *m.* (-es, *pl.* -raubfälle), ἡ ὁδοστασία, ἡ ληστεία.

-räuber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὁδοστατής, ὁ ληστής. -räuberel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὁδοστασία, ἡ ληστεία. — treiben, ὁδοστατέω, ὁδο-

σκοπέω, ληστεύω. -räuberisch, *adj.* ληστρικός, ληστικός. -wächter, *m.*

- (-s, *pl.* —), ὁ ὀδοφύλαξ. -zell, *m.* (-s, *pl.* -zelle), τὸ διόδιο.
- Stratagem'**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ στρατηγίημα [ἡ κατοργιαρία].
- Strategie'**, *f.* (—), ἡ στρατηγία.
- striker**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ στρατηγικός. -*isch*, *adj.* στρατηγικός στρατηγηματικός.
- Sträuben**, *v. i. h.* ἀνορθόω. *sich* —, *v. r. h.* ἀνορθόομαι. (*fig.*) ἀντιτάσσομαι, ἀπισχυρίζομαι, κατεξάνισταμαι. *die Haare* — *sich mir*, φρίττω, ἀνατριχιάζω. —, *n.* (-s), ἡ ἀνόρθωσις. ἡ ἀνατριχίασις, ἡ φρίκη. (*fig.*) ἡ ἐναντίωσις, ἡ ἀντίστασις, ἡ κατεξάνστασις.
- Sträubig**, *adj.* λυσίχομος [ἀναμαλ-λιάρης].
- Strauch**, *m.* (-es, *pl.* Sträucher & Sträucher), ὁ θάμνος [τὸ χαμόκλαδον, τὸ χαμόδενδρον]· τὸ δενδρόφιον, τὸ δενδρόλλιον [τὸ δεντρούλλακι, τὸ δεντράκι]. *mit Sträuchern dicht bewachsen*, λοχυμώδης, θαμνώδης. (*fig.*) *bei Jemandem auf den* — *schlagen*, διακωδωνίζω τινά, ἐξ-ετάζω τινά πλαγίως [τὸν ψαρεύω, τὸν δοκιμάζω ἀπ' ἔξω ἀπ' ἔξω].
- Strauch-ärlig**, *adj.* θαμνοειδής, θαμνώδης. -*lieb*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ λωποδότης [ὁ ἀγιογδότης].
- Sträucheln**, *v. i. s.* προσκόπτω, προσκρούω [σκοντάπτω, σκουντουφλάω]· σφάλλομαι, παραπατέω, κλονέομαι [παραγέρνω, καλανταρίζω*, κοντιλίζω, τρεκλίζω, τρικλίζω]. —, *n.* (-s), ἡ προσκοπή, τὸ πρόσπταισμα, ἡ πρόσκρουσις [τὸ σκόνταμμα, τὸ σκουντοσύφλημα]· ἡ κλόνησις, ἡ παραπάτησις [ὁ παραγερός, τὸ καλαντάρισμα*, τὸ τρικλισμα].
- Strauch-holz**, *n.* (-es), τὰ ὕληματα, τὰ χαμαίδενδρα, οἱ θάμνοι [τὰ χαμόκλαδα]. -*ig*, *adj.* θαμνώδης. -*werk*, *n.* (-es), τὰ ὕληματα, ἡ λόχημη, τὰ χαμαίκλαδα, οἱ θάμνοι.
- Strauss**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ στρουθοκάμηλος, ὁ στρουθίων [τὸ καμηλοπούλι].
- Strauss**, *m.* (-es, *pl.* Sträusse), ἡ δέσμη ἀνθῶν, ἡ ἀνθοδέσμη· ἡ δεσμὴ πτερῶν, ὁ λόφος [ἡ σκουτρούλλαδα*]. (*fig.*) ὁ ἀγόν, μάχη, ἡ πάλη.
- Strauss-blinder**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σπολόκος ὁ ἀνθοπώλης.
- f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀνθοπώλης ἀνθοπώλις.
- Sträusschen**, *n.* (-s, *pl.* —), ὁδοσίμιον, ἡ μικρὰ ἀνθο-λοφίσκος [ἡ σκουφίτσα].
- Sträussen-ei**, *n.* (-es, *pl.* -e), τῆς στρουθοκαμήλου. -*sei*, *pl.* -n), τὸ πτερόν στρουθο-
- Sträuse**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ρον κατάστιχον, *s. Kladd*
- Strēbe**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀάντερειδς, τὸ ἀντέρεισμα, στήριγμα, ὁ ὑποστάτης. -*li* (-s, *pl.* —), ἡ δοχὸς ἀνασ ἡ ἀντηρίς, τὸ στραβόξυλον.
- m.* (-s, *pl.* -bögen), τὸ ἀθόλου, τὸ ὑποστώλιωμα, ἡ βόσταξ. -*maner*, *f.* (—, *pl.* ἀντιτείχισμα, ἡ ἀντηρίς.
- Strēben**, *v. i. h.* τείνω· *i. m.* προθυμοποιέομαι, φιλο- (nach etwas, εἰς τι, nach Reichthum —, πλοῦτον. —, *n.* (-s), ἡ φιλοτιμία.
- Strēbe-pfeiler**, *m.* (-s, *pl.* —) τείχισμα, ἡ ἀντηρίς [τὸ π-*stütze*, *f.* (—, *pl.* -n), στήλιωμα, τὸ ὑποστήριγμα
- Strēbsam**, *adj.* φιλόπονος, ἐπιμελής. -*kelt*, *f.* (—), μία, ἡ προσπάθεια, ἡ φιλο-
- Streckbär**, *adj.* ἐκτατός, ἐλ-ήλατος, ἐπιδεκτικὸς ἐπ-*-kelt*, *f.* (—), τὸ ἐκτατόν, τατόν, τὸ εὐήλατον.
- Streckbett**, *n.* (-es, *pl.* -ei) ὁπαιδετικὴ κλίνη.
- Strecke**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἡ ἀπόστασις.
- Streckeisen**, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ
- Strecken**, *v. i. h.* ἐκτείνω, ἐξ-επαλύνω· ἐπιμηκύνω. σφυρηλατέω. *die Arme*, *εἰ* —, ἐκτείνω τὰς χεῖρας, τε

e gen Himmel —, ἀνα-
: χείρας πρὸς οὐρανόν.
e heraus —, προεκτείνω
(ω) τὴν γλῶσσαν. im ge-
Lauf (Galopp), ἀνά κρᾶ-
υτῆρος, προσβολήν [᾿ς τὰ
u Boden —, ἐκτείνω κατὰ
α χαμαί, ἐξαπλῶν κατώ,
τὸν τόπον. zu Boden
, χαμαίστρωτος. (fig.)
ehre —, παραβίβω τὰ
i —, v. r. ἢ ἐκτείνομαι
u, ζεντόνομαι*, ἀποδοξα-
κορδινῶμαι [ταϊτόνομαι,
μαι*]. sich nach der
, στέργω τοῖς ὑπάρχουσιν,
μαι πρὸς τὰς περιστάσεις
:ἀπλωμα καὶ τὸ ἀπλωμα].
-es, pl. -e), τὸ κτύπημα,
μα, ὁ κτύπος. (fig.) τὸ
μα* τὸ κίνημα, τὸ διά-
κατόρθωμα [τὸ κάμμαμα].
her —, τὸ μηχανεῦμα,
ργημα, τὸ πανούργευμα
αριά, ἢ διαβολιά]. hin-
ger —, τὸ ἐπιβούλευμα.
iger —, τὸ νεανεῦμα,
ὄν ἀτόπημα [ἢ μαγγαία].
—, τὸ ἀνοήτευμα, ἢ
kluger —, τὸ εὐφυές
μα. ein schlechter —,
χνία [ἢ διαβολοδουλεία].
r —, ἀστοχὸν ἐπιχείρημα,
: τὸ νερόν. Jemandem
spielen, πανουργεῖομαι
[τοῦ παίζω κατεργαριά,
γαρευῶμαι]. Jemandem
terlistigen — spielen,
u τινα, δολεύομαι, ἐπι-
: τινα [τοῦ καταφέρνω
:ἀ]. du hast uns einen
— gespielt, μᾶς διώρ-
ατά μας τὴν ἐφτιασε]. Sie
chöne — e, κάμνετε κατορ-
er macht immer diesel-
:ἀτὰ εἶνε τὰ κατορθώματά
've τὰ καμώματά του].
n. (-es, pl. -er), ὁ ἄμα-
τὸ ὁμάλιστρον, τὸ ἀπό-
τὸ ῥόχανον [ἢ ῥίγλα].

Streicheln, v. i. ἢ. ψήγω, καταψάω,
ψαθάλλω, σαίνω, θωπεύω [χαϊ-
δεύω]. —, n. (-s), ἡ ψηλάφησης,
ἡ θωπεία [τὸ χαϊδεμα, τὰ
χάδια].

Streicheln, v. i. ἢ. διέρχομαι ἐπιψάου-
στην, ἐπισύρω ελαφρῶς, παρεπισύρω,
ἐπιψάω, ψαίρω· παρασύρω, παρα-
ξύω, ἐπιτρέβω. ἐπεκτείνω· ἐπιχρίω,
ἐπαλείφω. δῆγω, ἀκονάω, ἀκονίζω.
διαγράφω, ἐξαλείφω [σβόνω]. Butter
aufs Brot —, ἐπιχρίω βούτυρον
εἰς τὸν ἄρτον. ein Pflaster —,
ἐπιχρίω ἔμπλαστρον. eine Eisen-
stange mit dem Magnete —, ἐπι-
τρέβω σιδηρᾶν ῥάβδον διὰ μαγνή-
του. ein Messer —, ἀκονάω μα-
χαίριον. das Mess voll —, ἀπο-
μάσσω τὸ μέτρον [κόβω μὲ τὴ
ῥίγλα τὸ κοιλόν]. gestrichenes
Mess, μέτρον ἀπομαγμημένον. das
Geld in die Tasche —, ἐμβάλλω
τὰ χρήματα εἰς τὸ θυλάκιον. die
Haare aus dem Gesichte —,
παραμερίζω τὰς τρίχας ἐκ τοῦ
προσώπου. die Geige —, τοξαρίζω
τὸ βιολίον. den Bass —, κρούω
(τοξαρίζω) τὴν βαρύφωνον χορδήν.
Ziegel —, ἔλκω πλίνθους [ισάζω
τοῦβλα]. die Segel —, συστᾶλλω
τὰ ἱστία [μαζεύω τὰ πανιά]. die
Flagge —, κατασπάω (καταβι-
βάζω) τὴν σημαίαν. eine Stelle
—, διαγράφω χωρίον. eine Schrift
—, ἐξαλείφω γραφήν. mit Ruthen
—, ῥαβδίζω, ῥαπίζω, ξυλλίζω. —,
v. i. ἢ. διέρχομαι ἐπιψάουστην. φέ-
ρομαι, διέρχομαι. ἐκτείνομαι, δῆχω.
mit der Hand über das Gesicht
—, ἐπιψάω διὰ τῆς χειρὸς τὸ πρό-
σωπον. an (über) etwas hin —,
ἐπιφέρομαι ἐπὶ τι, ἐπιψάω τι.
durch etwas —, διέρχομαι, δια-
πορεύομαι διὰ τινος. das Gebirge
streicht von Morgen gegen
Abend, τὸ ὄρος ἐκτείνεται ἀπ'
ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς. die Hündin
streicht, ἡ κύων σκυζᾶ [ἡ σκύλα
γυρεύγει*]. —, n. (-s), ἡ ἐπίψαυ-
σις, ἡ ψηλάφησης· ἡ ἐπιτρέψις· ἡ

- ἐπίχειρις, ἡ ἀλειψίς. ἡ ἐπιφορά· ἡ ἐπέκτασις.
- Streichfeuer**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μετωποβόλον πῦρ. — **fisch**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ γονοβόλος ἰχθύς. — **garn**, *n.* (-s), ἡ σαγήνη, τὸ ἀμφιβληστρον [τὸ σαρτικόν]. — **holz**, *n.* (-es, *pl.* -hölser), τὸ δμάλιστρον, ἡ ὀμαλίστρα, τὸ ἰωστήριον ἢ ἀπομάκτρα, τὸ βόχανον [ἢ βίγλα]. τὸ πυρεῖον, τὸ (φωσφορικόν) ἔναυσμα. — **hölischen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πυρεῖον, τὸ ἔναυσμα, τὸ φωσφόρον [τὸ σπέρτρον]. — **instrument**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τοξαριζόμενον ὄργανον. — **karpfen**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γονοβόλος κυπρίνος. — **leder**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ λωρίον ἀκονήσεως. — **musik**, *f.* (—), ἡ μουσικὴ ἐγχορδων ὄργανων. — **peise**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀμφιβληστρον, *s.* **Streichgarn**. — **quartett**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ τετραφωνία βιολίων. — **riemen**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀκονητήριον λωρίον. — **stein**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἀκόννη, τὸ ἀκόνιον. — **vögel**, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τὸ ὀδοιπόρον πτηνόν, ὁ ἀγελαῖος ὄρνις. — **zeit**, *f.* (—), ὁ καιρὸς τῆς ἀχείας [τὸ θύμισμα*]. — **der Vögel**, ἡ ἐποχὴ τῆς διαβάσεως τῶν ὀδοιπόρων πτηνῶν.
- Strelf**, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ λωρίς, ἡ ταινία [ἡ λουρίδα].
- Strelfchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ λωρίδιον [τὸ λουρίδι, τὸ λουριδάκι].
- Strelfeln**, *v. i. h.* βαβδῶ.
- Strelfen**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ λωρίς, ἡ ταινία [ἡ λουρίδα].
- Strelfen**, *v. i. h.* ἐπιψαύω, ψαίρω, παραψαύω, ψαθάλω, ψαλάσσω, ἐφάπτομαι τροχάδην [πανίζω, παραπανίζω, παραδέρνω]. βαβδῶ, ἀλακίζω. **gestreift**, βαβδωτός, ἐρραβδωμένος [λουριδάτος, ζωνός*]. **weiss gestreift**, διάλευκος. **die Armel in die Höhe** — ἀνακολπῶ τὰς χειρῖδας [ἀνακουμπῶν τὰ μανιχία]. **den Ring vom Finger** — ἐξέλκω τὸν δακτύλιον ἐκ τοῦ δακτύλου. **einen Aal** — ἐκδέρω (ἀποσύρω) ἐγγέλειον. —, *v. i. h.* ~~παρ~~ παραδρομάδην, παρεγγίφορᾶς, ἐφάπτομαι ἐξ [πανίζω*, παραπανίζω*]. ~~περι~~ περιτρέχω, περιπλανῶμαι ρίζω, ἀνεμογυρίζω*]. — **d. a. a. a.** τροχάδην, παραδρομάδην [ἔω].
- Strelfer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐμεύς, ὁ δρομεύς. — **el**, *f.* (—en), ἡ ἐπιδρομή, ἡ ἐπιβολὴ διεκδρομῆ, ἡ ἐπεκδρομῆ, ἡ ἐκδρομῆ. — **Strelf-kleb**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπαφῆς πάταγμα. — **ig**, *adj.* ἡ τός, ἐρραβδωμένος. — **jagd**, *f.* *pl.* -en), — **jagen**, *n.* (-s), ἡ ἐκδρομῆς κυνηγεσία. — **korps**, *n.* *pl.* —), τὸ σῶμα τῶν ἐκδρομῶν ἐκδρομοῦ. — **licht**, *n.* (-es) παράδρομον φῶς, ἡ παραφωτοβολία τῆς φωτοφάνειας, ἡ διαφιλωνικία, ἡ ἀμφισβήτησις, ἡ νοία, ἡ διένεσις ἢ ἐρις, ἡ μάχη, ἡ λογοτριβή· ὁ ἀγών, μάχη, ἡ πάλη (mit Jema πρὸς τινα). **in — mit Jema gerathen**, ἐρχομαι εἰς φιλ πρὸς τινα. **in — sein**, φιλερίζω. — **erregen**, ἀναφῶ — **anfängen**, συνάπτω φιλεζήτω ἐριδα. **einen — schli dialuws** ἐριδα, ἐξομαλλίζω **die mit sich selbst im — e sein** σιμαχέω, ἀμφιταλαντεύομαι.
- Strelf-äpfel**, *m.* (-s), τὸ μῆλ *Ἐριδος, τὸ ἐρισμα. — **art**, *f.* *pl.* -ärte), ὁ πολεμικὸς ἐπέλας γαρις [ἡ μανάρα*]. — **bart**, *m.* (-s), ὁ μάχιμος, πολεμικὸς. — **bart** (—), τὸ μάχιμον, τὸ πολεμ. μαχιμότης.
- Strelfen**, *v. i. ir. h.* ἐρίζω, φιλ

λογομαχίω, λογομαχέω [λογοτρι-
 γωνίζομαι, λογοφέρνω, μαλλόνω] δια-
 γωνίζομαι, διαμάχομαι μάχομαι,
 αγωνίζομαι, πολεμώ (mit Jemandem,
 προς τινα: über etwas, περί
 τινος) gegen Jemanden —, πα-
 λαίω. ανταγωνίζομαι προς τινα. —de
 Kirche, ή στρατευομένη εκκλησία,
 οι επί γης πιστοί, όσοι πιστοί. vor
 Gericht —, διαδικάζομαι [χριστο-
 λογώ]. über eine Frage —, φιλο-
 νικέω περί ζητήματος. die —den
 Mächte, αι έμπολέμιοι δυνάμεις.
 mit Hunger, mit Kälte —, πα-
 λαίω προς την πείναν, προς τὸ ψύ-
 χος. wider die gesunde Ver-
 nunft —, αντιβαίνω (αντίκειμαι)
 προς τὸν ὀρθὸν λόγον. mit sich
 selbst —, γνωσιμαχέω, ἀμφιγνοέω,
 ἀμφιταλαντεύομαι. um des Kaisers
 Bart —, μάχομαι περί ὄνου σιαῆς
 [μαλλόνω γιά ψόλλου πήδημα]. dar-
 über lässt sich nicht —, περί
 τούτου οὐδεὶς λόγος. —, n. (-s),
 ή φιλονικία, ή έρις, ή λογομαχία,
 ή διαμάχη.

Streit tot, m. (-s, pl. —), ὁ έριστής,
 ὁ φιλόδικος ὁ ἀγωνιστής, ὁ μαχη-
 τής, ὁ πολεμιστής. —el, f. (—, pl.
 —en), ή λογομαχία, ή διαμάχη. —in,
 f. (—, pl. —nen), ή φιλόδικος, ή
 φιλερις ἢ μαχήτρια.

Streit -frage, f. (—, pl. —n), τὸ ἀμφισ-
 βήτημα, τὸ (διαφιλονικούμενον) ζή-
 τημα, τὸ φιλονικημα. —genoss, m.
 (-en, pl. —en), ὁ συμμαχητής, ὁ
 σύμμαχος. —zier, f. (—), ή μανία
 διαμάχης. —hahn, s. Kampfhahn.
 —hammel, m. (-s, pl. —), (fam.)
 ὁ φιλερις, ὁ έριστής, ὁ φιλόδικος
 [ὁ καυγατζής]. —handel, m. (-s, pl.
 —händel), ή διαδικασία [ή χριστο-
 λογία]. —ig, adj. ἀμφισβητήσιμος,
 ἀμφισβήτητος, διαφιλονικούμενος.
 αντίπαλος, αντίδικος. —machen,
 διαφιλονικέω, διαμψιβητέω. —ig-
 keit, f. (—), τὸ ἀμφισβητήσιμον,
 τὸ ἀμφισβήτητον ἢ φιλονικία, ή
 λογομαχία, ή λογοτριβή. —kolben,
 m. (-s, pl. —), ή κορύνη, τὸ πολε-

μιστήριο ῥόπαλον. —kräfte, f. pl.
 αι πολεμικαὶ δυνάμεις. —lust, f.
 (—), ή ὄρεξις φιλονικίας. —lustig,
 adj. φιλόδικος, έριστικός, φιλοπόλε-
 μος. —sein, φιλεριστέω. —macht, f.
 (—, s. Streitkräfte. —punkt, m.
 (-es, pl. —e), τὸ ἀντικείμενον φιλο-
 νικίας, τὸ ἀμφισβήτημα, τὸ διαφιλο-
 νικούμενον ζήτημα. —rede, f. (—, pl.
 —n), ή λογομαχία. —ress, n. (-es, pl.
 —e), ὁ πολεμιστήριος ἴσπος. —sache,
 f. (—, pl. —n), s. Streipunkt.
 —schrift, f. (—, pl. —en), ή έριστική
 συγγραφή, τὸ ἀντιλογικὸν σύγγραμ-
 μα. ή διατριβή, ή πραγματεία. ή
 έναίσιμος διατριβή (τελειοδιδάχτου).
 —sucht, f. (—), ή μανία φιλονικίας,
 τὸ φιλόδικον, τὸ φιλερι. —vor
 Gericht, ή φιλοδικία. —süchtig, adj.
 φιλόδικος, έριστικός, φιλερις. —
 vor Gericht, φιλόδικος. der —e,
 ὁ φιλεριστής [ὁ καυγατζής]. —
 sein, φιλεριστέω. —übung, f. (—,
 pl. —en), ή περί την έριστικὴν
 άσκησις ἢ ἀντιλογική. —waffe, f.
 (—, pl. —n), τὸ πολεμικὸν ὄπλον.
 —wägen, m. (-s, pl. —), τὸ πολε-
 μιστήριο ἄρμα.

Streng, Strenge, adj. αὐστηρός: δρι-
 μύς, στρυφνός, στυφός: τραχύς. —er
 Geruch, ὁσμὴ δριμύτια. —e Kälte,
 ψύχος δριμύ. —er Winter, χειμῶν
 δριμύς, βαρύς. —e Lebensweise,
 διαίτα σκληρά. —e Erziehung, ή
 σκληραγωγία, ή τραχεία άγωγή.
 in —er Zucht halten, κρατέω ὑπὸ
 αὐστηρὰν πειθαρχίαν. im —sten
 Winter, ἐν τῇ δριμυτάτῃ εποχῇ
 τοῦ χειμῶνος, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
 χειμῶνος [εἰς τὴν καρδιά τοῦ χει-
 μῶνα]. —er Befehl, αὐστηρὰ δια-
 ταγή. —er Arrest, περιορισμὸς αὐ-
 στηρός, προφυλάξις αὐστηρὰ. —e
 Arbeit, έργασία σκληρά, έπιμοχθος.
 im —sten Sinne des Wortes, ὑπὸ
 τὴν στενοτάτην σημασίαν τῆς λέ-
 ξεως. — genommen, κατ' ἀκρι-
 βολογίαν, ὑπὸ τὴν ἀκριβῆ έποψιν. —e
 Herren regieren nicht lange, ή
 τῶν αὐστηρῶν έξουσία ἐφήμερος.

Strenge, *f.* (—), ἡ ἀσθηρότης· ἡ δριμύτης, ἡ στρωφρότης, ἡ στυφότης [ἡ στυφάδα], ἡ τραχύτης. — der Kälte, des Winters, ἡ δριμύτης τοῦ ψύχους, τοῦ χειμῶνος. mit —, ἀσθηρῶς· τραχῶς· ἀκριβῶς. mit aller —, διὰ πάσης ἀκριβείας, μετὰ μεγίστης ἀκριβολογίας. mit — verfahren, προβαίνω μετ' ἀκριβολογίας.

Strengflüssig, *adj.* πυκνόρρευτος, πηκτωματώδης, πηκτός. —kelt, *f.* (—), τὸ πυκνόρρευτον, ἡ πηκτότης.

Streu, *f.* (—), τὸ χορτόστωμα, τὸ ἀχυρόστωμα, τὸ ὑπόστωμα ἀχύρων· ἡ στιβάς. auf einer — liegen, στιβαδοκοιτέω.

Streu büchse, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ἐπίπαστρον [τὸ κουκκιστήρι]· ἡ ἄμμοδόχη, τὸ ἄμμοδοχείον [τὸ ἄμμοδερόν].

Streu en, *v. i. h.* διασπείρω, διαρρίπτω, διασκορπίζω· πάσσω, ἐπιπάσσω, διαπάσσω [κουκκίζω]. Blumen —, διασκορπίζω ἄνθη. den Pferden —, ὑποστρώννω ἄχυρα εἰς τοὺς ἵππους. (*fig.*) Jemandem Sand in die Augen —, ῥίπτω κόνιν εἰς τὰ ὀμμάτια τινος [ῥίχνω στάκτη ἔς τὰ μάτια του]. —, *n.* (—s), ἡ διασπορά, ἡ διάρριψις, ἡ διασκορπισις, τὸ ἐπίπασμα [τὸ σκόρπισμα, τὸ κούκισμα]· ἡ ὑπόστρωσις.

Streu-gold, *n.* (—es), ἡ κόνις χρυσοῦ, τὸ κατάπασμα χρυσοῦ. —pulver, *n.* (—s), τὸ ἐπίπαστρον, τὸ κατάπασμα, τὸ ξηρόν [ἡ σκόνη]. —sand, *m.* (—es), ἡ ἄμμος, ἡ ἐπίπαστος ἄμμος. —sandbüchse, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἄμμοδόχη, τὸ ἄμμοδοχείον. —stroh, *n.* (—es), τὰ ὑποστρώννόμενα ἄχυρα. —zucker, *m.* (—s), τὸ ἐπιπασσόμενον σάκχαρον, ἡ λεπτή ζάχαρις, ἡ κόνις ζαχάρως.

Stri bord, *m.* (—s), ἡ δεξιὰ πλευρὰ (ὁ δεξιὸς τοίχος) πλοίου, *s.* Steuerbord.

Strich, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ καταφορά, ἡ ὀλκή [ἡ τραβηγιά, τὸ τράβηγμα], ἡ γραμμὴ, ἡ κεραία· ὁ ὀλκός· ἡ ζώνη,

ἡ λωρίς. τὸ τρίχωμα, ἡ τριχιά, ἡ διεύθυνσις τοῦ γνοῦ. ἡ διάβασις, ἡ διαπορεία. ἡ κρούσις, τὸ κρούσμα, τὸ τοξάρισμα [ἡ δοξαρία]. ein — mit der Feder, ἡ ὀλκή γραφίδος, ἡ κονδυλιά. einen — durch eines Buchstaben machen, διαγράφω στοιχείον. (*fig.*) Jemandem einen — durch die Rechnung machen, ἀνατρέπω (παραλύω) τὰ σχέδιά τινος, ἐκκρούω τινὰ τῆς ἐπιπέδος [τοῦ χαλνάω τὰ κατάστιχα, τοῦ κάνω χαλδοστραίς]. — mit dem Kamme, ἡ ὀλκή κτενίου, ἡ καταφορά κτενός [ἡ κτενισματιά]. das Gold hält den —, ὁ χρυσοὸς ἀνέχει εἰς τὴν δοκιμασίαν, εἶνε ἴκιμος. — mit dem Violinbogen, ἡ ὀλκή πλήκτρου, ἡ τοξαρία [ἡ δοξαρία]. ein — Landes, ἡ λωρίς γῆς, ἡ ζώνη χώρας. ein — Wege, εἶν μέρος ὁδοῦ. der — des Tuches, τὸ τρίχωμα τοῦ ὑφάσματος, ἡ τριχιά. dem Tuche den — geben, λαίνω τὴν τριχιάν τοῦ ὑφάσματος. nach dem —e, πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ τριχώματος. wider den —, ἀνάτριχα. in einem —, ἀδιαιλίπτως, ἀδιακόπως, ὀδιονέιν. (*fig. fam.*) auf den — gehen, μεταβαίνω εἰς ἐρωτικὴν κυνηγίαν. (*fam.*) Jemanden auf dem —e haben, ἐγχαίρω, ἐχθρεύομαι τινα [τὸν ἔχω εἰς τὸ στομάχι].

Strichelchen, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ γραμμίδιον [ἡ γραμμίτσα]. —n, *v. i. h.* γραμμογραφέω, διαγραμμίζω.

Strich-förmig, *adj.* γραμμοειδής, γραμμωτός. —regen, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ σποραδικὴ βροχή. —vögel, *m.* (—s, *pl.* —vögel), τὸ ὀδοιπόρον πτηνόν, ὁ ἀγελαῖος ὄρνις. —weise, *adv.* σποραδῶδη, σποραδικῶς, κατὰ τόπους. —zeit, *f.* (—), ὁ καιρὸς τῆς περιείας τῶν πτηνῶν.

Strick, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ σχοινίον [τὸ σχοινί]. (*fig. fam.*) ὁ μαστήρας, ὁ μάσθλης, ὁ ὀλεθρός, ὁ λάσταυρος [ὁ κραιμάλας, ὁ χαμίνος, ἡ λέρα, τὸ χαμένο κορμί].

Strick'arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ χήλευμα, ἔοτ πλέξιμονα. —**beutel**, *m.* —**beutelchen**, *n.* (—s, *pl.* —), ἡ θήκη πλεκτῶν. —**chen**, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ σπαρτίον, τὸ σχοινάκιον.

Stricken, *v. i. d. i. h.* χηλεύω, πλέκω. **gestrickt**, χηλευτός, πλεκτός. —, *n.* (—s), τὸ χήλευμα, ἡ χήλευσις, ἡ πλέξις, ἡ πλοκή, ἔοτ πλέξιμονα.

Stricker, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ πλοκεύς, ὁ χηλευτής, ὁ πλέκτης. —**el**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ χήλευμα, τὸ πλεκτόν. —**in**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πλέκτηρια. —**lohn**, *m.* (—s, *pl.* -löhne), τὰ πλεκτικὰ, ὁ μισθὸς τοῦ πλεξιματος.

Strick'etal, *n.* (—s, *pl.* -s), ἡ θήκη πλεκτῶν. —**garn**, *n.* (—s), τὸ νῆμα πλέξεως. —**leiter**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σχοινόπλοκος κλίμαξ, ἡ ἐκ σχοινίου ἀναβάθρα [ἡ σχοινόσκαλα]. —**muster**, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ ὑπόδειγμα πλεκτοῦ. —**nadel**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ βελόνιον τοῦ πλεξιματος, τὸ χηλώτιον, ὁ συμβολεύς. —**nadelholz**, *n.* (—es, *pl.* -hölzer), τὸ βελονοφόρον [τὸ καλτσόξυλον]. —**ring**, *m.* (—es, *pl.* -e), ὁ κρίκος τοῦ πλεξιματος, ὁ χηλευτικὸς θακτύλιος. —**scheide**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θήκη πλεκτῶν. τὸ βελονοφόρον ξυλάριον [τὸ καλτσόξυλον]. —**strumpf**, *m.* (—es, *pl.* -strümpfe), ἡ πλεκομένη κνημὶς τὸ πλεκτόν περιπόδιον. —**stunde**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μᾶθημα τοῦ πλεξιματος. ἡ ὥρα τοῦ πλεξιματος. —**zeug**, *n.* (—es, *pl.* -e), τὰ πλεκτικὰ ἔργα λεῖτα.

Striefe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λωρίς, *s.* Streif.

Striegel, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ ξύστρα. —**n**, *v. i. h.* σπλεγγίζω, ἀποξύω, [τιμαρεύω]. (*fig.*) κοπανίζω.

Strieme, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σμῶδιξ, ὁ μῶλωψ.

Striemiß, *adj.* μωλωπικός, μεμωλωπισμένος, ἐμπλεος μωλωπών.

Striesel, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἐλατήρ, ὁ ἐπιμήκης ἄρτος [ὁ παῦλος*, τὸ τριβίδι*].

Stricke (πρόφερε Straik), *m.* -s, *pl.* -s), ἡ ἀπεργία (ἡ στάσις ἐργατῶν πρὸς ἐπίτευξιν ἀνωτέρου μισθοῦ).

Strikt, *adj.* ἀκριβής, αὐστηρός. **Strippe**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐλκυστήρ βρόχος, ἡ θηλειά, τὸ αὐτίον. τὸ ὑποπέδιλον λωρῶν [ἡ σάφια].

Stroh, *n.* (—es), τὰ ἄχυρα [τὰ ἄχυρα]. (*fig.*) leeres — dreschen, κενοκοπέω, ποιῶ ἀνόνητα, ματαιοπνέω, ἄερα κοπανίζω* [τοῦ κάκου κοπιάζω]. — **im Kopfe haben**, τρώγω ἄχυρα, εἶμαι ἡλίθιος.

Stroh'band, *n.* (—es, *pl.* -bänder), τὸ οὐλόδετον, ὁ οὐλόδετης, ὁ ἀχυρόδεσμος, ἔοτ λυγοδέτης*. —**binder**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀμαλλοδέτης, ὁ δεματιστής, ὁ δεματοποιός. —**blume**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ γναφάλιον (ἀνθος), τὸ ἐπρανθήμεον* ὁ ἀμάσαντος. —**boden**, *m.* (—s, *pl.* -böden), ὁ ἀχυρῶν. —**bund**, *n.* (—es, *pl.* -e), τὸ δέμα ἀχυρῶν, ἡ ἄμλλα [τὸ λιμάρι*, ἡ κουντούρα*]. —**butter**, *f.* (—), τὸ χειμερινὸν βούτυρον. —**dach**, *n.* (—es, *pl.* -dächer), ἡ ἀχυρίνη στέγη. —**decke**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀχυρίνη σκέπη* ὁ φορμός, ἡ ψάθος [ἡ ψάθα]. —**ern**, *adj.* καλάμιμος, ἀχυρίνος. —**farbe**, *f.* (—), τὸ χρῶμα ἀχυρῶν, τὸ κίρρον. —**farben**, —**farbig**, —**gelb**, *adj.* κνηχόφυρος, κίρρος, ἀχυρόχρους. —**geflecht**, *n.* (—es, *pl.* -e), τὸ ἀχυρίνον πλέγμα. —**halm**, *m.* (—s, *pl.* -e), ἡ καλάμη, τὸ κάρφος [ἡ ῥάπη]. **der Ertrinkende klammert sich auch an einen** —, ἐν ἀνάγκῃ πᾶν τὸ προστυχὸν χρησιμαεῖν ὡς καταφύγιον [ὁ πνιγμένος κί' ἀπὸ τὰ μαλλιά του πιάνεται, ὁποῖος πνίγεται καὶ τὰ μαλλιά του πιάνει*]. —**händler**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀχυροπώλης. —**haufen**, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ ἀχυρμιά. —**häut**, *m.* (—es, *pl.* -häute), ὁ ἀχυρίνος πῖλος, τὸ σκιάδιον [τὸ σκιάδι, τὸ ψάθινο καπέλο]. —**hüte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀχυροσκέπη καλύβη, ἡ ἀχυροκαλύβη [ἡ ἀχυροκαλύβα]. —**junker**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ εὐγενί-

- ζων ἀγρότης, τὸ ἀγροδίατον ἀρχοντόπουλον, ὁ ἀρχοντοχωριάτης.
- kopf, m.** (-es, *pl.* -köpfe), (*fig.*) ὁ βλάξ, τὸ κτήνος [ὁ κουτεντέξ].
- krans, m.** (-es, *pl.* -kränze), ὁ ἀχύρινος στέφανος. (*fig.*) ὁ στέφανος παρακμηξ.
- läger, n.** (-s, *pl.* —), ἡ στιβάς, τὸ χορτόστρωμα.
- lehm, m.** (-s), ὁ ἀχυρομιγῆς πηλός.
- mann, m.** (-s, *pl.* -männer), τὸ ἀχυροποίητον ἀνδράριον· τὸ ἀχύρινον σόβητρον.
- matte, f.** (—, *pl.* -n), ὁ (ἀχύρινος) φορμός, ἡ ψιθαός [ἡ ψάθα].
- sack, m.** (-s, *pl.* -säcke), τὸ ἀχύρινον τυλιεῖον, τὸ ἀχυρόστρωμα, τὸ χορτόστρωμα [τὸ ἀχυρένιο στρωμάτσον]. ἡ ἀχυροσακούλα.
- teller, m.** (-s, *pl.* —), τὸ ἀχύρινον ὑπόθεμα τρυβλίου.
- wisch, m.** (-es, *pl.* -e), τὸ ἀχύρινον μάκτρον.
- witwe, f.** (—, *pl.* -n), ἡ γυνὴ ἀπόντος συζύγου ἢ ζωντοχήρα.
- witwer, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ἀνήρ ἀπούσης συζύγου ὁ ζωντοχῆρος.
- Stroch, m.** (-es, *pl.* -e), (*fam.*) ὁ ἀλήτης, ὁ πλάνης [ὁ περιφορῆρης, ὁ σουρτούκης].
- Ström, m.** (-es, *pl.* Ströme), ὁ ροῦς, ἡ ροή, τὸ ρεῦμα [τὸ ῥέμμα]. ὁ χειμαρρός, ὁ ὀρηκτικὸς (ὁ μέγας) ποταμός. wider den — schwimmen, πλέω ἀνὰ τὸν ροῦν, πλέω ἄνω ποταμῶν. der — des Geschickes, τὸ ρεῦμα τῆς τύχης. — von Thränen, ρεῦμα (χειμαρρός) δακρύων. elektrischer —, τὸ ἤλεκτρικὸν ρεῦμα. der — der Zeit, ὁ χειμαρρός τῶν χρόνων. im — e der Zeit, προϊόντος τοῦ χρόνου, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν. der Regen fällt in Strömen, ἡ βροχὴ πίπτει ποταμηδόν, βρέχει κατακλυσμένον. ein — von Schimpfreden, τὰ ἐξ ἀμάξης [ἴσα ἀρνὴ ἢ σκούπα].
- Strömab, strömabwärts, adv.** κατὰ τὸν ροῦν, κατὰ τὸν ποταμόν, κάτω ποταμῶν, κατὰ (πρὸς) τὸ ρεῦμα. — fahren, καταπλέω. die Fahrt —, ὁ κατάπλους.
- Strömauf, strömaufwärts, adv.** ἀνὰ τὸν ροῦν, ἀνὰ τὸν ποταμόν, ἀνὰ τὸ ρεῦμα, ἄνω ποταμῶν. — fahren, ἀναπλέω, ἀνακοιμίζομαι. die Fahrt —, ὁ ἀνάπλους.
- Ström beif, n.** (-es, *pl.* -e), τὸ ρεῖθρον, ἡ κοίτη ποταμοῦ.
- Strömen, v. i. h. & s.** ῥέω ὀρηκτικῶς, φέρομαι, ἐπιφέρομαι. der Regen strömt, ἡ βροχὴ πίπτει κρουνηδόν, βρέχει ποταμόν, κατακλυσμένον. Thränen — aus seinen Augen, δακρυροεῖ, δάκρυα ῥέουσι ποταμηδόν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του. die Menge strömt zum Theater, τὸ πλῆθος συνέρρεεν εἰς τὸ θέατρον. —, n. (-s), ὁ ροῦς, ἡ ροή.
- Ström-fall, m.** (-s, *pl.* -fälle), ὁ καταρράκτης.
- karte, f.** (—, *pl.* -n), ὁ ὑδρογραφικὸς χάρτης.
- schnelle, f.** (—, *pl.* -n), ἡ ταχύτης τοῦ ῥέματος.
- Strömung, f.** (—, *pl.* -en), τὸ ρεῦμα, ὁ ροῦς [τὸ ῥέμμα].
- Strömwelse, adv.** ποταμηδόν, ῥόδην, κρουνηδόν.
- Strontian, m.** (-s), -erde, *f.* (—), τὸ ὄξειδιον τοῦ στροντίου. -it, *m.* (-es), ὁ στροντιανίτης (λίθος).
- Strontium, n.** (-s), τὸ στρόντιον (μέταλλον).
- Ströphe, f.** (—, *pl.* -n), ἡ στροφή. aus einer — bestehend, μόνοστροφος, μονοστροφικὸς. die — be-treffend, στροφικὸς.
- Ströphisch, adj.** στροφικὸς.
- Stropp, n.** (-es, *pl.* -e), ὁ τροπός, ὁ τροπωτήρ [ὁ στρόπος, τὸ τροπωτήρι].
- Strözen, v. i. h.** σφριγᾶω, σπαργᾶω, βρούω, βρόθω. vor Hochmuth —, εἶμαι τύφου ἀνάπλευς. —, n. (-s), τὸ σφριγός, ἡ σπάργωσις. —, *adj.* σφριγώδης, σφριγανός, σφριγών.
- Strübel-kopf, m.** (-es, *pl.* -köpfe), -peter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀόχηροκόμηξ [ὁ ἀναμαλλιάρης].
- Strüdel, m.** (-s, *pl.* —), ἡ δίνη, ὁ δῖνος, ὁ στρόβιλος. voll —, δυνάδης. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ἡ ἐξημμένη κεφαλή. —, v. i. h. δυνέομαι, περιδινέομαι, στροφοδινέομαι.

ἀναβράζω, παφλάζω. —, *n.* ἡ δίνησις, ἡ αὐστροφή ὁ ἀναυός, τὸ πάφλασμα.

, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πλοκή, ἡ ἀρμογή, ἡ συμπλοκή.

, *m.* (-es, *pl.* Strüm'pfe), ἡ τοκνημία, ἡ περιπέζις, τὸ περι-ν, ἡ ποδοκνημία [τὸ ποδόρτι, ἡ :σα, τὸ καρτσόνι]. gewirkter περιπέζις πλεκτή. kurzer —, ἡ περιπέζις [τὸ τσουράπι, τὸ ἱπ]. (fam.) sich auf die mpfe machen, ἀπέργομαι ἐν [τὸ βάνω 'ς τὰ πόδια, τὸ 3ω].

band, *n.* (-es, *pl.* -bänder), ὁ γονάτιος δεσμός, ὁ κνημιδο-; ἡ ἀμφιδία [ὁ καλτσούτης, ἡ λτσούετα].

-fabrik, *f.* (—, *pl.* τὸ τεχνουργεῖον περιποδίων, νημιδουργεῖον. -fabrikant, *m.*

pl. -en), ὁ τεχνουργὸς περι-
ον. -garn, *n.* (-s), τὸ νήμα
οδίων. -händler, *m.* (-s, *pl.*

ὁ ἔμπορος περιποδίων. -stricker,
ier, -wirker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ

ἰδοπλόκος, ὁ πλοκεὺς περι-
ων. -wirkerel', *f.* (—, *pl.* -en),

χουργεῖον περιποδίων. -wirker-
m. (-s, *pl.* -stühle), ὁ ἰστός
ἰδοπλόκου.

m. (-es, *pl.* Strün'ke), ὁ κορ-
τὸ στέλεχος [τὸ κουτσούρι, τὸ

σοουρον].
e, *f.* (—, *pl.* -n), (fam.) ἡ

ὀβριος γυνή. -n, *v. i. h. & s.*
εύομαι.

e, *s.* Strippe.
lg, *adj.* λυσιχομος, φριξός, αὐ-
ρός [ἀναμαλλίαρης].

en, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ οἰκ-
ιον, τὸ δωματίδιον. τὸ τετρά-
ι (παλαιὸν μέτρον βευστῶν
ιτρον).

, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δωμάτιον.
-arrest, *m.* (-es), ὁ κατ' οἶκον

ορισμός, ἡ ἀναγκαστικὴ οἰκου-
ἡ προφυλάκις. er hat —,

ὕπὸ κράτησιν ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

-bursche, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ὀμό-
σκηνος, ὁ σύσκηνος, ὁ σύντοκος.

-decke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὀροφή
[τὸ ταβάνι]. -fenster, *n.* (-s, *pl.*

—), τὸ παράθυρον δωματίου. -ge-
lehrte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κατ' οἶκον

αὐτομαθής, ὁ οἰκουρὸς πολυμαθής.
-genoss, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ σύν-
τοκος, ὁ συγγάτοκος. -helsler, *m.*

(-s, *pl.* —), ὁ θερμαντήρ τοῦ δω-
ματίου, ὁ καμινουκάστης. -hocker,

m. (-s, *pl.* —), ὁ σκιατραφίας, ὁ
οἰκουρὸς. -kammer, *f.* (—, *pl.* -n),
τὸ παραδωμάτιον. -mädchen, *n.*

(-s, *pl.* —), ἡ θεραπανίς, ἡ ἄβρα
[ἡ βία, ἡ παρακώρη]. -ofen, *m.*

(-s, *pl.* -ofen), ἡ ὑποκαύστρα,
ἡ θερμάστρα. -silzer, *m.* (-s, *pl.*

—), ὁ οἰκουρὸς, ὁ σκιατραφίας.
-thüre, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θύρα δω-
ματίου. -ühr, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ

ὤρολόγιον τοῦ δωματίου· τὸ ἐκ-
κρεμὲς ὤρολόγιον.

Stüber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀβλόος [ἡ
πεντάρα]. ὁ σκίνθαρος [ἡ μυττιά,
ἡ σκορδομυττιά], *s.* Nasenstüber.

Stuck, *m.* (-s), ἡ μαρμαροκονία,
τὸ μαρμαράσβετον, τὸ ἀσβεστομάρ-
μαρον [ὁ στόκος].

Stuckatür'arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ
ἐργασία μαρμαροκονίας. -arbeiter,

m. (-s, *pl.* —), ὁ ἐργαστήρ μαρ-
μαροκονίας, ὁ μαρμαρωτής.

Stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τεμάχιον
[τὸ κομμάτι]· τὸ τμήμα, τὸ μέρος.

τὸ τηλεβόλον, τὸ πυροβόλον [τὸ
κανόνι]. in -e zerbrechen, συν-
τριβω, καταθραύω, κατασυντριβω

[τσακίζω, (κατα)κομματίζω]. in

-e schneiden, κατατέμνω, κατα-
κόπτω, τεμαχίζω. in -e schlagen,

συνθραύω, καταθραύω. in zwei

-e schneiden, διχοτομῶ, δια-
τέμνω εἰς δύο. — Brot, τεμάχιον
ἄρτου [ἓνα κομμάτι ψωμί]. —

Landes, τμήμα γῆς. ein grosses

— Weges, μέγα μέρος ὁδοῦ. aus

fünf -en bestehend, ἐκ πέντε
μερῶν συγχείμενος. ein — von
einem Gelehrten, εἶδος λογιῦ.

aus einem -e bestehend, μονομερής, μονήλατος, »μονοκόμματος«. ein musikalisches —, μουσικόν τεμάχιον, τὸ κρούμα, τὸ μέλος. das schönste — einer Sammlung, τὸ ὠραιότατον (τεμάχιον) συλλογῆς. zwanzig — Pferde, εἴκοσιν ἵπποι. diese Bücher kosten drei Mark das —, αὐτὰ τὰ βιβλία στοιχίζουσι τρία μάρκα ἕκαστον. — für —, ἔν πρὸς ἔν [τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο]. ein schweres — Arbeit, ἐργασία τις πολυμοχθος. ein schönes — Geld, σημαντικὸν ποσὸν χρημάτων. welches — wird heute gegeben? ποῖον τεμάχιον παριστάνεται σήμερον; in einem -e fort, ἀδιαλείπτως, »δλονένε« [μονοκόρδι*]. in diesem -e hast du Recht, κατὰ τοῦτο ἔχεις δικαίον. in allen -en, κατὰ πάντα, καθ' ὅλα. in vielen -en, κατὰ πολλά. in den anderen -en, κατὰ τὰ ἄλλα. von freien -en, ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐξ ἰδίων οἰκιοθελῶς, αὐτοθελεῖ, ἰδιοθελεῖς, αὐτεπαγγέλτως. grosse -e auf Jemanden (auf etwas) halten, περὶ πολλοῦ ποιουμαί τινα (τι), ἔχω τινὰ (τι) εἰς μεγάλην ὑπόληψιν.

Stückarbeit, *f.* (—), ἡ κατ' ἀποκοπὴν ἐργασία. -arbeiter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κατ' ἀποκοπὴν ἐργάτης. -bettung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐπίπεδον ἀνάχωμα τηλεβόλου, τὸ πυροβολοστάσιον.

Stückchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τμημάτιον, τὸ τεμαχίδιον [τὸ κομματάκι]. τὸ τέχνασμα, τὸ πανούργημα, τὸ πανοῦργημα [ἡ κατεργαριά]. ein —, ὄλιγον τι, μικρόν τι. Jemandem ein — spielen, πανουργεῖσθαι πρὸς τινα [τὸ παίξω κατεργαριά].

Stückeln, *v. t. h.* τεμαχίζω, κατακερματίζω [κομματιάζω]. συρράπτω, ἀναρράπτω [ἀναμπαλόνω, ματίζω].

Stücken, *v. t. h.* κατακερματίζω, τεμαχίζω [κομματιάζω].

Stückfass, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ βυτίον, τὸ βαρέλιον (παλαιὸν μέτρον

ρευστῶν). -form, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ τύπος τηλεβόλου [τὸ καλοῦσι κανονιοῦ]. -giesser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χωνευτῆς τηλεβόλου. -giesserei, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ χωνευτήριον τηλεβόλου. -güt, *n.* (-es), τὸ μέταλλον τηλεβόλου, ὁ ἐρυθρὸς χαλκὸς τῶν πυροβόλων. -güter, *n. pl.* τὰ δέματα ἐμπορευμάτων. -junke, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιπυροβολητής. -kammer, *f.* (—, *pl.* -s), ἡ κωλάθρα πυροβόλου. -keller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οἰνῶν. -knecht, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ. -kugel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σφαῖρα τηλεβόλου, τὸ βόλιον. -patroue, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ βῶλος τηλεβόλου. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἵππος τοῦ πυροβολικοῦ. -pforte, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θυρὶς τηλεβόλου, ἡ τηλεβολήθρα [τὸ πορτέλο]. -pulver, *n.* (-s), ἡ πυρίτις τῶν τηλεβόλων. -setzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φακελλοποιὸς τυπογραφείου. -verkauf, *m.* (-s), ἡ κατὰ τεμάχια πώλησις. -wägen, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀμάξα τοῦ πυροβολικοῦ. -weise, *adv.* κατὰ τεμάχια, τεμαχιδόν, τεμαχί [μὲ τὸ κομματί]. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἡμιτελὲς ἔργον [ἡ μισοδουλεία] (*fig.*) τὸ ἀτελὲς πρᾶγμα. unser Wissen ist nur ein —, ἀτελεῖς εἰσιν αἱ γνώσεις ἡμῶν. -wischer, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ μάρτρον τηλεβόλου.

Student, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ σπουδαστής. — an der Universität, ὁ φοιτητής.

Studentenarbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐργασία φοιτητοῦ. -gesellschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παραία σπουδαστῶν. -haft, *adj.* ἴδιος φοιτητοῦ, ἰδίων εἰς σπουδαστήν παρόμοιος σπουδαστή. —, *adv.* δικήν σπουδαστοῦ. -jähre, *n. pl.* τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεως. in meinen -n, σπουδαστῆς ὢν. -korps, *n.* (—, *pl.* —), τὸ σωματεῖον σπουδαστῶν. -leben, *n.* (-s), ὁ βίος τῶν σπουδαστῶν. -schaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὁλότης τῶν σπουδαστῶν, οἱ σπουδασταί.

ε, *f.* (—), ἡ γλῶσσα τῶν στῶν. —*streich*, *m.* (—*es*, *pl.*), πραξικόπημα σπουδαστῶν.

Stang, *f.* (—, *pl.* —*en*), τὸ ἴσον σπουδαστῶν.

— (—, *pl.* —*n*), ἡ μελέτη ἢ τὸ μελέτημα, τὸ διαπόνημα.

, *m. s.* Student.

v. l. & i. h. σπουδάζω. *Me-Philosophie* —, σπουδάζω (ιατρικὴν, φιλοσοφίαν. *die* ε —, σπουδάζω τὰ νομικά.

was —, μελετάω τι. *ein* Mensch, ἄνθρωπος ἐλλόσπουδασμένος]. *der* —*de*, ὁ στής. —, *n.* (—*s*), ἡ σπουδή, ἔται. *zum* — *geschichte*, μένος διὰ τὰ γράμματα.

pre, *f.* (—, *pl.* —*n*), ὁ λύχνος λέτης. —*stübe*, *f.* (—, *pl.* —*n*), *r*, *n.* (—*s*, *pl.* —), τὸ σπουιον, τὸ μελετητήριον.

n. (—*s*, *pl.* —*dien*), ἡ μελέτη, δὴ τὸ μελέτημα.

(—, *pl.* —*n*), ἡ βαθμίς, ὁ ἡ ἀναβαθμίς [τὸ σκαλί, τὸ ἀπί] ὁ κλιμακτήρ [τὸ σκατὸ τρύφος, τὸ θρύμμα με-

(*fig.*) ὁ βαθμὸς, ἡ βαθμίς. *ichste* — *der* Ehre, ὁ ὑψι-

θμὸς τῶν τιμῶν, αἱ μέγισται *lie höchste* — *des* Glückes, ὁς βαθμὸς τῆς εὐτυχίας, τὸ ἄστων τῆς εὐτυχίας, τὸ τῆς μακαριότητος, ἡ ἄκρα

νία. *die höchste* — *des* , ἡ ἄκρα φιλαργυρία. *auf* er — *mit* Jemandem *ste-*

lmai ἰσόβαθμὸς τινι.

s, *n.* (—*es*), τὸ μέταλλον εἰς *τα*. —*folge*, *f.* (—, *pl.* —*n*), *iaia* διαδοχή, ἡ βαθμολογική

a. —*fortis*, *adj.* βαθμιαῖος, *λογικός*, ὁμοιος πρὸς βαθμί-

—, *adv.* βαθμηδόν, *κατά* *is*. —*gang*, *m.* (—*es*, *pl.* —*gänge*), *μαία* πορεία ἢ βαθμιαία *ίωσις*. ἡ βαθμολογία. —*jahr*, *pl.* —*e*), ὁ κλιμακτηρικὸς

ἐνιαυτός, τὸ κλιμακτηρικὸν ἔτος. —*leiter*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ κλίμαξ.

—*weise*, *adv.* βαθμηδόν, κλιμακτηδόν.

Stühl, *m.* (—*s*, *pl.* *Stühle*), ἡ ἔδρα, ὁ δίφρος, τὸ κάθισμα, ἡ καθέκλα [ἢ καρέκλα] τὸ βᾶθρον, ὁ ὀρθίβας.

ὁ ὕφαντικὸς ἱστός. *der* *bischöfliche* —, ἡ ἐπισκοπικὴ ἔδρα. *der* *päpstliche* —, ἡ ἔδρα τοῦ πάπα, ἡ παπικὴ ἔδρα. — *bei* den *Freimaurern*, τὸ σήνηυμα ἐλευθέρων τεκτόνων, ἡ καλύβη φαρμασόνων. *Meister vom* —*e*, ὁ πρόεδρος ἐλευθεροτεκτονικοῦ σκηνώματος. (*fig.*) *Jemandem* *den* — *vor* die *Thür* *setzen*, παραιτέω τινά εἰς τὸ μέσον, ἀφίνω τινά εἰς τοὺς πέντε δρόμους ἀποπέμπω τινά [τοῦ *die* τὰ παπούτσια]. *sich* *zwischen* *zwei* *Stühle* *setzen*, διώκω δύο λαγμούς. *zu* —*e* *gehen*, ἀφοδεύω, ἀποχωρέω ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα, πηγαίνω εἰς τὸν ἀπόπατον, πηγαίνω πρὸς χρεῖαν μου.

Stühl-bein, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ ποὺς καθίσματος [τὸ ποδάρει τῆς καρέκλας]. —*feier*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς ἰδρύσεως τῆς παπικῆς ἔδρας (τῆ 22 φεβρουαρίου).

—*flechter*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ καθεκλοπλόκος [ὁ καθεκλάς]. —*gang*, *m.* (—*es*, *pl.* —*gänge*), τὸ ἀποπάτημα, τὸ διαχώρημα, ἡ ἀποπάτησις, ἡ ἀφοδος [τὸ χέρι] ἢ κοιλιολυσία, ἡ εὐκοιλίτης. *den* — *befördernd*, κοιλιολυτικὸς, διαχωρητικὸς, εὐκοίλιος, λαπακτικὸς, εὐδιαχώρητος. *den* — *erschwerend*, δυσκοίλιος, στεγνωτικὸς. *ich* *habe* —, ἡ γαστήρ μοι ὑποχωρεῖ, με ὑπάγει, με ἐνεργεῖ, ἔχω εὐκοιλίτητα. —*geld*, *n.* (—*es*, *pl.* —*er*), τὸ δικαίωμα καθίσματος, τὸ μισθώμα δίφρου. —*karpe*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ ἐνδύμα καθέκλας [τὸ κλύφι]. —*lehne*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ καθέκλας πλευρόν. —*macher*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ καθεκλοποιός [ὁ καθεκλάς]. —*polster*, *n.* (—*s*, *pl.* —), ἡ στρωμνὴ καθίσματος. —*richter*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ δικαστικὸς πρό-

εδρος. -schlitten, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ διαφοροειδές ἑλκνηθρον. —überzüg, *m.* (-es, *pl.* -züge), τὸ ἐνδυμα καθέκλας [τὸ κλύφι]. —verhaltung, —verstopfung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δυσκοιλιότης. —zäpfchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πρόσθεμα, τὸ πρόσθετον, τὸ ὑπόθετον [τὸ ποθετόν]. —zwang, *m.* (-es), ὁ τεινεσμός. am — leidend, τεινεσμῶδης.

Stuk, *s.* Stuck.

Stülpe, Stulpe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ γύρισμα, τὸ ἀνάστροφον κράσπεδον, ὁ ἀνεστραμμένος γύρος [τὸ ξαναστροφίδι]. τὸ πῦμα, τὸ πῦμασμα, τὸ σκέπασμα [τὸ καπάκι].

Stülpen, *v. i. h.* ἀναστρέφω, πτύσσω [ξαναστροφίζω]· ἐπιθέτω βιαίως, ἐπικαταρρίπτω [μπουμπουρίζω*, καπακάνω]. einen Deckel auf einen Topf —, ἐπιρρίπτω σκέπασμα ἐπὶ δοχείου.

Stülp-handschuh, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ γυριστὸν χειρόκτιον. —näse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σιμὴ ῥίς [ἡ πατωτὴ μύτη]. —näsels, *adj.* σιμός (τὴν ῥίνα), ῥινδασιμος [πλατομύτης, πατσομύτης]. —stiefel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ διπλοῦν ὑπόδημα.

Stumm, *adj.* ἐνεός, ἄλαλος [βουβός, μουγγός]. —e Buchstaben, τὰ ἄφωνα γράμματα. —e Person, κωφὸν πρόσωπον. —er Zuschauer, θεατὴς ἄφωνος, ἀργός. — werden, γίνομαι ἄλαλος [βουβαίνομαι]. — bleiben, μένω ἄφωνος. — wie ein Fisch, ἄφωνότερος ἰχθύος.

Stummel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κολοβὸν τμήμα, τὸ κοντόχονδρον τεμάχιον, ὁ κορμός [τὸ κουτσουρί].

Stammholt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐνεότης, ἡ ἀφωνία, ἡ ἀλαλία, ἡ βωβότης [ἡ βουβαμάρια, ἡ βουβάρα].

Stumpf, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κακοτεχνήτης, ὁ ἀδέξιος τεχνουργός, ὁ ἀπειρότεχνος, ὁ ἀδάτημων, ὁ ἀπειροτεχνήμων [ὁ ἀτζαμής, ὁ πασαλειφτής, ὁ ἀλευρωτής]. —el, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀδαημοσύνη, ἡ ἀπειρο-

σύνη, ἡ ἀδέξιος τεχνοσύνη [τὸ ἀτζαμικί]· τὸ κακοτέγνημα, τὸ ἀδέξιος τεχνουργήμα, τὸ ἀutosχεδιάσμα [ἡ κακοδουλεία]. —haft, —mäßig, *adj.* κακότεχνος, ἀπειρότεχνος [ἀτζαμιστικός]. —n, *v. i. h.* ἀπειροτεχνῶ, τεχνιτεύω ἀδέξιος, ἐργάζομαι ἀπειροτέχνως, ἀutosχεδιάζω [πασαλειφῶ, κακοδουλεύω]. —, *n.* (-s), ἡ ἀπειρότεχνος ἐργασία.

Stumpf, *m.* (-es, *pl.* Stümpfe), ὁ κορμός, τὸ πρέμνον, τὸ κοντόξυλον [ἡ κουτσούρα, τὸ κουτσουρί, τὸ κούτσουρον]. (fig.) mit — und Stiel, ἀρδην, ῥιζηδόν, ὀλοσχερῶς, ἐξ ὀλοκλήρου [πατόκορφα]. mit — und Stiel ausgerotten, ἐκπρεμνίζω, ἐσφαινίζω ὀλοσχερῶς, ἐξολοθρεύω, ἐξόντω [ἐξαστρεύω, βγάνω ἀπὸ τ' αὐταχα τῆ γῆς*]. mit — und Stiel ausgerottet werden, ἀπόλυμαι αὐτόπρεμνος, ἐκπρίβομαι πῦτος δίκην. —, *adj.* ἀμβλύς ἀπαστομαμένος, ἀποτετριμμένος. —er Winkel, ἀμβλεία γωνία. —e Zähne, ὀδόντες αἰμωδιῶντες [μουδιασμένα δόντια, ἀμουδιασμέν' ἀντόδια*]. —e Nase, ῥίς σιμὴ [μύτη πατωτή]. —er Degen, ἕξιφος ἀπεστομαμένος. —er Schwanz, οὐρά κολοβή. —er Besen, σάρωθρον ἀποτετριμμένον. —er Verstand, νοῦς ἀμβλύς. —es Gesicht, ἡ ἀμβλυοπία. alt und —, πεπαλαιωμένος καὶ ἀποτετριμμένος. — machen, ἀμβλύνω, ἀπαμβλύνω· ἀποτρίβω, ἀποστομό(ν)ω. — werden, ἀμβλύνομαι.

Stümpfchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πρέμνιον [τὸ κουτσουράκι].

Stumpf-eckig, *adj.* ἀμβλυγώνιος. —es, *v. i. h.* ἀμβλύων, *s.* Abstumpfen. —ende, *n.* (-s, *pl.* -n), τὸ κολοβὸν ἄκρον. —füss, *m.* (-es, *pl.* -füsse), ὁ κολοβόπους, ὁ χαλαίπους [ὁ κουτσουρόποδας*]. —heit, *f.* (—), ἡ ἀμβλύτης. — der Zähne, ἡ αἰμωδία, ὁ αἰμωδιασμός [τὸ μούδιασμα, τὸ ἀμούδιασμα*]. — des Geistes, ἡ ἀμβλύτης τοῦ πνεύματος, ἡ βραδύνοια, ἡ ἀμβλύνοια. — der Augen,

- ἡ ἀμβλυωπία, ὁ ἀμβλυωγμός.** — **der Gefühle, ἡ δυσαισθησία, ἡ ἀναισθησία.** *näschen, n. (-s, pl. —), ἡ μικρὰ σιμὴ ῥίς* [τὸ πατωτὸ μυτταράκι]. *ein artig* —, σιμὴ ἐπίχαρις κληθεῖσα [νοστιμουλα]. *-nässe, f. (-, pl. -n)*, ἡ σιμὴ ῥίς [ἡ πατωτὴ μύττη]. *-näsig, adj.* συμῶς (τὴν ῥίνα), ῥινόσιμος [πλατομύττης, πατσομύττης]. *-schwanz, m. (-es, pl. -schwänze)*, ἡ κολοβὴ οὐρά, *s. Stutzschwanz. -siehtig, adj.* ἀμβλυωπός, ἀμβλυωπῆς [κοντόφωτος, κοντόφθαλμος]. *-sichtigkeit, f. (-, ἡ ἀμβλυωπία, ὁ ἀμβλυωγμός, ἡ μυωπία. -sinn, m. (-s), ἡ ἀμβλύτης τοῦ νοῦ, ἡ βραδύνοια· ἡ εὐήθεια, ἡ ἠλιθιότης, ἡ βλακία. -sinnig, adj.* ἀμβλὺς τὸν νοῦν, παχύνοος, βραδύνοος [χοιμισμένος]· εὐήθης, ἠλιθίος. *-winkelig, adj.* ἀμβλυγώνιος.
- Ständchen, n. (-s, pl. —), ἡ μικρὰ ὥρα, ἡ μικροχρόνιος ὥρα. ein —, μικρὰν τινα ὥραν. ein halbes —, βραχυχρόνιον τι ἡμίτριον.**
- Stunde, f. (-, pl. -n), ἡ ὥρα. τὸ μάθημα. jede —, πᾶσα ὥρα, ἐκαστὴ ὥρα [κάθε ὥρα]· πᾶσαν ὥραν. alle -n, ἀνὰ πᾶσαν ὥραν. zur —, ἐντὸς τῆς ὥρας, ὅσον οὕτω [ὅπου κι' ὅπου]. er wird zur — kommen, ὅσον οὕτω θὰ ἔλθῃ [ὅπου κι' ἂν εἶνε θὰν ἔρθῃ]. bis zur —, μέχρις (αὐτῆς τῆς) ὥρας. von — zu —, ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν. **von der — an, ἀπ' αὐτῆς τῆς ὥρας, ἀπὸ τοῦδε. zur selben —, (ἐν) τῇ αὐτῇ ὥρᾳ, τὴν αὐτὴν ὥραν. zu guter —, ἐν ὥρᾳ, ἐν καιρῷ εὐθέτω, εἰς καιρόν, εἰς καλὴν ὥραν, εἰς τὴν (κατάλληλον) ὥραν. zur ungelegenen —, εἰς κακὴν ὥραν. in der elften —, τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, τὴν τελευταίαν στιγμὴν. die letzte —, ἡ τελευταία ὥρα· ἡ ὥρα τοῦ θανάτου. die — ist gekommen, ἡ ὥρα ἐπέστη, ἡγγικεν ἡ ὥρα. wenn seine — gekommen ist, ὅταν αὐτῷ ἐπέλθῃ τὸ χρεών,****
- ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα του. -n geben, (παρα)δίδω μαθήματα. die — ist aus, τὸ μάθημα ἐτελείωσεν.**
- Stunden, v. i. h. ἀναβάλλω, παρατείνω. Jemandem das Honorar —, παρέχω τινὶ ἀναβολὴν τῶν διδάκτρων, δίδω τινὶ παράτασιν τῆς καταβολῆς τῶν διδάκτρων.**
- Stundengeld, n. (-es), τὰ διδάκτρα. -glas, n. (-es, pl. -gläser), ἡ κλεψύδρα. -lang, adj. ἐφ' ὥρας ὀλοκλήρους διαρκῶν· μακροχρόνιος. —, *adv.* ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους, ἐπὶ πολὺς ὥρας. *-messer, m. (-s, pl. —), τὸ ὠρόμετρον. -plän, n. (-s, pl. -pläne), τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. -schläge, m. (-es, pl. -schläge), τὸ κρούσμα τῆς ὥρας. mit dem —, σημαίνοντος τοῦ ὠρολογίου, ἐπάνω εἰς τὴν ὥραν. -uhr, f. (-, pl. -en), τὸ ὠρολόγιον τὸ δεικνύον μόνον τὰς ὥρας, τὸ ὠρονόμιον, ὁ ὠρογνώμων. *-weise, adv.* καθ' ὥρας, »μετ' τὴν ὥραν. κατὰ μαθήματα, »μετ' τὸ μάθημα. *-wesser, m. (-s, pl. —), τὸ ὠρονόμιον, τὸ ὠρολόγιον. -zeiger, m. (-s, pl. —), ὁ ὠροδείκτης.****
- Stündlein, n. s. Stündchen. (fam.) wenn einst sein — kommen wird, ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ὥρα του.**
- Stündlich, adj. & adv.** καθ' ὥραν, καθ' ἐκαστὴν ὥραν, ἀνὰ πᾶσαν ὥραν [κάθε ὥρα].
- Stundung, f. (-), ἡ χορήγησις ἀναβολῆς. -sgesuch, n. (-es, pl. -e), ἡ αἴτησις ἀναβολῆς.**
- Stupid, adj.** ἠλιθίος, εὐήθης [κουτεντές]. *-ität, f. (-), ἡ εὐήθεια, ἡ βλακία, ἡ ἠλιθιότης.*
- Sturm, m. (-s, pl. Stürme), ἡ θύελλα, ἡ καταγίτις, ἡ ἀνεμοζάλη· ἡ τρικυμία, ὁ κλύδων [ἡ φουρτούνα, ἡ φουρτόνα*]. ἡ ἐφοδος, ἡ ἐπιδρομὴ, ἡ ἐφορμὴ [τὸ γιουρούσι, ἡ γιούργια]. (fig.) ἡ τύρβη, ὁ σάλος, ἡ θυελλώδης ταραχὴ, ὁ κλύδων. *heftiger — zur See, σφοδρὰ τρικυμία. — blasen, σαλπίζω ἐφοδῶν. mit —, ἐξ ἐπιδρομῆς, ἐξ ἐφόδου, αὐτοβοεῖ.***

- mit — nehmen, κυριεύω ἐξ ἐφόδου. — laufen, προσβάλλω ἐξ ἐφόδου, ἐπιφέρωμαι ἀτοβοεῖ.
- Sturmangriff**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἐφοδος, ἡ ἐπιδρομή [τὸ γιουρούσι, ἡ γιούργια]. — bock, *m.* (-es, *pl.* -böcke), ὁ κριός, ἡ κριοειδής πολεμικὴ μηχανή. — dach, *n.* (-es, *pl.* -dächer), ἡ χελώνη.
- Stürmen**, *v. t. h.* προσβάλλω ἐξ ἐπιδρομῆς. Bilder —, θραύω εἰκόνας. —, *v. i. s.* φέρομαι βιαίως, ἐπιφέρωμαι ἐφορῶμαι, ἐπιπίπτω, ἐπιτίθεμαι· ἐφορῶμαι, καταφέρωμαι. hinein —, εἰσορῶμαι. heraus —, ἐξορῶμαι. heran —, ἐφορῶμαι. auf etwas los —, ἐπιπίπτω κατὰ τινος. —, *v. i. h.* εἶμαι θυελλώδης, ἀναταράσσομαι σφοδρῶς. der Wind stürmt, ὁ ἄνεμος καταφέρεται βιαίως, εἶνε ἀνεμοζάλη. es stürmt, εἶνε θυελλα, εἶνε θυελλώδης καιρός· κίνδυνος ἀγγέλλεται. —, *n.* (-s), ἡ καταφορά, ἡ ἐφορμή, ἡ σφοδρὰ ὁρμή· ἡ ἐπιδρομή, ἡ ἐφοδος, ἡ ἐπίθεσις. ἡ βία ἀνακινήσις, ἡ σφοδρὰ παραγῆ· ὁ θυελλώδης καιρός. —, *adj.* θυελλώδης, βίαιος, σφοδρῶς· ἐπιθετικὸς, ἐπιδρομικὸς.
- Stürmer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιδρομῆς ὁ ὁρμητίας. ὁ ὄξυθυμίας.
- Sturmfähne**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σημαία τῆς ἐφόδου, ἡ ἐρυθρὰ (ἡ πολεμικὴ) σημαία. — fisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ φύκαίνα [τὸ γουρουνόψαρον]. — fluth, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τρικυμιώδης πλημμυρίς. — glucke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κώδων τοῦ κινδύνου, ὁ μέγας κώδων. — haube, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κόρυς, τὸ κράνος, ἡ περικεφαλαία. — hüti, *m.* (-es), φυτὸν, τὸ ἀκόντιον, ἡ ἀκόντιος [τὸ στριγγλοβότανον, τὸ ψάκι].
- Stürmisch**, *adj.* θυελλώδης, καταγιδώδης, ἀελλώδης. (*fig.*) βίαιος, σφοδρῶς, ὁρμητικῶς· θοροβώδης, παραχώδης. — es Meer, θάλασσα τρικυμιώδης. — es Wetter, καιρὸς θυελλώδης, ἡ ἀνεμοζάλη.
- Sturmlauf**, *m.* (-s), — laufen, *n.* (-s), ἡ ἐπιδρομή, ἡ ἐφοδος. im —, ἐξ ἐφόδου. — läufer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιδρομῆς, ὁ ὁρμητίας, ὁ ἐφορητής. — leiter, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κλίμαξ τῆς ἐφόδου, ἡ ἐπιβάθρα. — schnell, *adj.* ἰσάνυμος, ταχύτερος ἀνέμου. — schritt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ταχὺ βῆμα, ὁ δρόμος. im — marschiren, βαδίζω τροχάδην, τροχάζω. — vogel, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τὸ πτηνὸν τὸ προμηγνόν τρικυμίας, ὁ οἰωνὸς τρικυμίας. — wetter, *n.* (-s), ὁ θυελλώδης καιρός. — wind, *m.* (-es), ἡ ἄελλα, ἡ θυελλα, ἡ ἀνεμοζάλη, ἡ ἀνεμοταραγῆ [τὸ ἀνεμοτάσπουρο*]. — welt, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ καιρὸς τῶν θυελλῶν· ἡ τρικυμιώδης ἐποχὴ.
- Sturm**, *m.* (-es, *pl.* Stürme), ἡ καταφορά, ἡ βία ἀκατάπτωσις, ὁ κρημνισμός· ἡ πτώσις, ἡ κατακλίσις. — des Wassers, ἡ ἀκατάπτωσις τοῦ ὕδατος, ὁ καταρράκτης. seinem — e nahe sein, μέλλω νὰ καταπέσω, εἶμαι ἐτοιμόδροπος. — eines Ministeriums, ἡ πτώσις ὀπουργείου.
- Sturmbach**, *m.* (-es, *pl.* -bäche), ὁ χεῖμαρρος, *τὸ ζηροπτόταμον*· ἡ χαράδρα [ἡ ρεμματιά]. — bad, *n.* (-es, *pl.* -bäder), ἡ διὰ βυθίσσεως ὑδρουλουσία, ἡ αἰφνιδία ὑδρουλουσία. — baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), τὸ κωβιστήμα [ἡ τοῦμπα, τὸ κουλουμούντρι*]. τὸ διάξυλον, τὸ διάφραγμα.
- Stürze**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πωμστηρίον, τὸ ἐπίθεμα, τὸ σκέπασμα [τὸ καπάκι].
- Stürzei**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κορμός [ἡ κουτσούρα, τὸ κούτσουρον].
- Stürzen**, *v. t. h.* καταρρίπτω· κρημνίζω, κατακρημνίζω [κρημνίζω, γρημνίζω*]. ἀνατρέπω, ἀναστρέφω [ἀναποδογυρίζω]. vom Throne —, καταρρίπτω ἐκ τοῦ θρόνου, ἐκθρονίζω. zu Boden —, καταρρίπτω χαμαί, ῥίπτω κατὰ γῆς [βάνω κάτω*]. hinunter —, κατακρημνίζω. ein Glas Wein hinunter —, καταρροφῶ ποτήριον

in den Abgrund — κατα-
 ζω εις τὸ βάραθρον. ins
 rben —, ὠθέω εις τὸν ὄλε-
 ins Unglück, Elend —,
 (παρωθέω) εις τὴν δυστυ-
 λευστότητα. ein Ministerium
 τῶ ὑπουργεῖον. den Acker
 νασκάπτω τὸν ἀγρὸν. den
 l auf den Topf —, ἐπιρ-
 τὸ σκέπασμα ἐπὶ τοῦ ἀγ-
 κατακόνω τὸ τσουκάλι]. —,
 ὄρμάω [χύνομαι*] φέρομαι.
 αι, ἐπιπίπτω, ἐφορμάω.
 ζομαι, κατακρημνίζομαι, κα-
 τομαι. ins Zimmer —, εισ-
 εις τὸ δωμάτιον. aus dem
 r —, ἐφορμάω ἐκ τοῦ δω-
 vom Pferde —, κατα-
 ἐκ τοῦ ἵππου. zusammen
 γκαταπίπτω, συγκαταρτέω.
 mandes Füßen —, ῥίπτο-
 τοῖς πόδας τινός. auf den
 —, ἐπιπίπτω κατὰ τοῦ
 der Regen stürzt aus
 Volken, ἡ βροχὴ καταφέρει-
 τῶν νεφελῶν. sich —, v.
 ἵπτομαι, ὄρμάω [χύνομαι*].
 ζομαι. sich ins Unglück —,
 ἑμαυτὸν (περιπίπτω) εις
 αν. sich in den Kampf —,
 εις τὴν μάχην. sich in Ge-
 —, ὄρμάω εις τὸν κίνδυνον.
 die Arbeit —, ἐπιδίδομαι
 τω) πάσῃ σπουδῇ εις τὴν ἐρ-
 [πέφτω μὲ τὰ μούτρα εις
 λειά]. —, n. (-s), ἡ κατάρ-
 κατακρημνισμός* ἢ καθαίρε-
 ἀνατροπὴ. ἡ καταφορά, ἡ
 ποσις.
 (—, pl. -n), ἡ (θήλεια) ἵπ-
 φορβάς [ἢ φοράδα].
 llen, —füllen, n. (-s, pl. —),
 ος, τὸ θηλυκὸν πωλάριον [τὸ
 ικι]. —meister, m. (-s, pl. —),
 τάτης ἵπποφορβείου. —milleh,
 τὸ ἵππειον γάλα [τὸ φορα-
 ἔλα].
 f. (—, pl. -en), τὸ ἵππο-
 ον, τὸ ἵπποφόρβιον, τὸ ἵππο-
 ον.

Stutz, m. (-es, pl. -e), τὸ κολοβὸν
 πρᾶγμα, τὸ κολόβωμα. auf den
 —, διὰ μιᾶς, παρακρημα, *μῖα κο-
 πανιᾶ, μονομιᾶς.
 Stutz'ärmel, m. (-s, pl. —), ἡ βρα-
 χεῖα χεῖρις [τὸ κοντὸ μανίκι].
 Stutz'balken, m. (-s, pl. —), ἡ δοκὸς
 ὑποστηρίξεως, ἡ ὑποδοκίς.
 Stutz'härt, m. (-es, pl. -härte), ὁ
 στρεπτός (ὁ κεκαλλωπισμένος) μύ-
 σταξ [τὸ στρημμένο μουστάκι].
 -büchse, f. (—, pl. -n), τὸ κοντὸν
 ραβδωτὸν ὄπλον.
 Stütze, f. (—, pl. -n), τὸ στήριγμα,
 τὸ κρείσμα, τὸ ὑποστήριγμα, ὁ ὑπο-
 στάτης. (fig.) ὁ στύλος, τὸ στή-
 ριγμα.
 Stützen, m. (-s, pl. —), s. Stutz-
 büchse.
 Stützen, v. t. h. κολοῶ, κολοβό(ν)ω
 ἀκροτομέω, περικόπτω. Bäume —,
 κλαδεύω (περικόπτω) δένδρα. —,
 v. t. h. ἐκπλήττομαι, θουμάζω, παρα-
 ξενίζομαι*, ἀπορέω, παραξενεύομαι.
 (über etwas, επί τινι, περί τινος).
 das macht mich —, αὐτό με
 ἐκπλήττει. —, n. (-s), ἡ κόλουσις,
 ἡ κολόβωσις* ἢ περικόψις, ἡ κλα-
 δεῖα. ἡ ἐκπληξις, ἡ ἀπορία.
 Stützen, v. t. h. στηρίζω ὑποστηρίζω,
 ὑπερείδω, στυλόνω. sich —, v. r. h.
 στηρίζομαι, ἐρείδομαι, ἐπερείδομαι.
 sich auf den Tisch —, στηρίζο-
 μαι ἐπὶ τῆς τραπέζης. (fig.) sich
 auf etwas —, στηρίζομαι, βασιζο-
 μαι ἐπὶ τι. —, n. (-s), ἡ στηρίξις.
 Stützer, m. (-s, pl. —), ὁ ὠραιστής,
 ὁ ἀβρυντής, ὁ φιλόμορος, ὁ φιλο-
 καλλωπιστής, ὁ καλλωπιστής [ὁ
 κυρτός, τὸ τζόβενο]. -haft, adj.
 καλλωπιστικὸς, φιλόκοσμος.
 Stutz'glas, n. (-es, pl. -gläser), ὁ κύα-
 θος [ἡ κανάτα, τὸ καυκί].
 Stutzig, adj. ἐκπληκτός, ἐκπληγ-
 μένος, ἐκστατικός. — werden, ἐκ-
 πλήττομαι, ἐξίσταμαι, ἀπορέω, μὲν
 ἐκστατικός. — machen, ἐκπλήττω,
 παραξενίζω.

- Stutz-ohr**, *n.* (-s, *pl.* -en), τὸ ἀκρότομον οὖς. ὁ ὠτότηςτος [ὁ κουσαύτης]. -**perücke**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ τρογγύλη φανάκη.
- Stutz-pfeiler**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ ἀντηρίς, τὸ ὑπέρισμα, τὸ ἀντιστήριγμα, τὸ ὑποστώλωμα. -**punkt**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ σημεῖον στηρίξεως, ἡ βάσις. — des Hebels, τὸ ὑπομόχλιον. **militärischer** —, τὸ δρμητήριον.
- Stutz-rohr**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κοντὸν βραδωτῶν ὄπλον, ἡ καρβίνα. -**schwanz**, *m.* (-es, *pl.* -schwänze), ἡ κολοβή οὐρά· ὁ κόλουρος [ὁ κουτσουούρης, ὁ κουτσοράδης*]. -**ühr**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἐκκρεμές ὠρολόγιον.
- Stylisch**, *adj.* στόγιος, στυγερός.
- Styl** etc., *s.* Stil etc.
- Sua'da**, **Sua'de**, *f.* (-), ἡ παιθῶ, ἡ πειστικὴ εὐφράδεια.
- Subaltern**, *adj.* ὑποτακτικὸς, ὑπεξούσιος· ὑποδέεστερος, κατώτερος. -**beamte**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κατώτερος ὑπάλληλος. -**officier**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κατώτερος ἀξιωματικὸς.
- Sub'diakonus**, *m.* (-, *pl.* -ni), ὁ ὑποδιάκονος.
- Substanz-ation**, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ πλειστηριασμός, ἡ δημοπρασία. -**iren**, *v. i. h.* ἐκθέτω εἰς δημοπρασίαν, πλειστηριαζῶ.
- Subjekt**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὑποκειμενον. **ein schlechtes** —, φαῦλόν τι ἀνθρώπινον, κακὸν ἀγγεῖον. -**iv**, *adj.* ὑποκειμενικὸς. -**ivität**, *f.* (-), ἡ ὑποκειμενικότης, τὸ ἐξ ὑποκειμένου.
- Sublim**, *adj.* μεγαλειὸς, ἐξαισιος, ὑψηλῆς, θεῖος.
- Sublim-äl**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἄχνη. **äzendes** —, ὁ διασχυλῶριος ὑδράργυρος, ἡ ἄχνη τοῦ ὑδράργυρου [ὁ σουλιμας]. -**ation**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐξάχνισις. -**iren**, *v. i. h.* ἐξάχνιζω. -**irgefäß**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐξάχνιστήριον. -**irung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐξάχνισις.
- Submission**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑποταγή.
- Subordin-ation**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑπόταξις· ἡ ὑπεξουσιότης· ἡ πεθαρχία. -**iren**, *v. i. h.* ὑποτάσσω. -**irt**, *adj.* ὑπεξούσιος.
- Sub'rektor**, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ ὑπογυμνασιάρχης· ὁ ὑποπρύτανης. -**äl**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὑπογυμνασιαρχία· ἡ ὑποπρυτανεία.
- Substän**, *n. pl.* τὰ βοηθήματα, τὰ χροματικὰ χροπηγήματα.
- Subsistenz**, *f.* (-), ἡ ὑπόστασις ἢ συντήρησις, ἡ ἐξοικονόμησις. -**mittel**, *n.* (-s, *pl.* -), ὁ πόρος ὑπάρξεως, τὸ πρὸς συντήρησιν μέσον.
- Subsistiren**, *v. i. h.* ἐξοικονομεῖμαι, διατηρεῖμαι, ἀποζῶ [πορεύομαι].
- Subskri-bent**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑπογεγραμμένος συνδρομητής. -**iren**, *v. i. h.* ὑπογράφω· ὑπογράφωμαι συνδρομητής. -**plön**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πρὸς συνδρομὴν ὑπογραφή.
- Subskriptions-anzeige**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ πρὸς συνδρομὴν ἀγγελία. -**preis**, (-es, *pl.* -e), ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς. -**termin**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ προθεσμία συνδρομῆς.
- Substant-ialität**, *f.* (-), ἡ οὐσιότης, τὸ οὐσιώδες, ἡ ὑπόστασις. -**ial**, *adj.* ἐνούσιος, οὐσιώδης· θεραπευτικός. -**iv**, *n.* (-s, *pl.* -e), -**ivum**, *n.* (-s, *pl.* -va), τὸ οὐσιαστικὸν (ἄνομα). -**ivisch**, *adj.* οὐσιαστικὸς. —, *adv.* οὐσιαστικῶς.
- Substanz**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ οὐσία.
- Substit-uir**, *v. i. h.* ἀντικαθιστάω, ὑποκαθιστάω, ἀνθυποκαθιστάω. -**iv**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑποκατάστατος, ὁ ἀντικαταστάτης. -**ution**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑποκατάστασις, ἡ ἀντικατάστασις.
- Substrät**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὑποκειμένη βάση, τὸ ὑποκειμενον τὸ ὑπόστρωμα· ἡ προκειμένη περίπτωσις.
- Subsummiren**, *v. i. h.* πορίζομαι, ἀνέγω, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω.
- Subtil**, *adj.* λεπτός, λεπτολογικὸς. **äusserst** —, λεπτεπλεπτός. —

λεπτολογέω, εύρεσιλογέω γάω]. -*hī'ten*, v. *ε. ἡ. λεπτό-κ'*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ λεπτο-ἡ εύρεσιλογία [ἡ φιλολογία, *ιουλειά*].

l', *m.* (-*en*, *pl.* -*en*), ὁ ἀφαι-*-hī'ten*, v. *ε. ἡ. ἀφαιρέω*.
f. (—, *pl.* -*en*), ἡ ἀφαί-

m, v. *ε. ἡ. συντρέχω*, ἐπι-*-ilōn'*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ *-eia*, ἡ ἐπιχορήγησις, ἡ συν-

n, v. *ε. ἡ. διαδέχομαι*. ἐπι-*n*, εὐδοκίμειω.

m. (-*es*), ἡ ἐπιτυχία, ἡ εὐ-*-ne*.

i', *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ δια-*-sfähig*, *adj.* *ικανός* πρὸς *n*. -*skrieg*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), διαδοχῆς πόλεμος. -*srecht*, *pl.* -*e*), τὸ δικαίωμα δια-

, adj. διαδοχικός. -*e*, *adv.* *κῶς*, κατὰ διαδοχῆν.

m. (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ ἐπι-

(—), ἡ ἀναζήτησις. *auf sein*, ἀναζητέω.

i, *n.* (-*s*, *pl.* —), ἡ μήλη *li*], *s.* *Sonde*.

v. *ε. ἡ. ζητέω* [ζητάω, γυ-*-báχnw*] ἀναζητέω, εύρενάω, *άω*, ἀνιχνεύω [χαλεύω]. ἐπι-

ἐπιδιώκω· προθυμέομαι,
θίω. was — Sie? τί ζη-

wer sucht, der findet, ὁ εύρίσκει. *er sucht sich zu*

uldigen, ζητεῖ νὰ δικαιο-*. zu gewinnen* —, ὑπο-

ie [καλοπιάνω]. *zu gefallen*

ospathéw νὰ ἀρέσκω. *diese*

wird überall gesucht, ὄρευμα τοῦτο ζητεῖται παν-

dieses Buch wird sehr

it, αὐτὸ τὸ βιβλίον εἶνε *τητον. Jemandem zu scha-*

z, ἐπιδιώκω νὰ βλάψω τινά,
iw τὴν βλάβην τινός. *Sie*

dort nichts zu —, οὐδὲν

ἔχετε ἐκεῖ τὸ ἐνδιαφέρον [ἡ δου-*λειά σας* δὲν εἶν' ἐκεῖ]. *ich hätte*
dies bei ihm nicht gesucht, δὲν
ἤλπιζον τοῦτο παρ' αὐτοῦ. etwas
in einer Sache —, φιλοτιμέομαι
εἰς τι. gesucht, ἐπιζητημένος, ἐπι-
ζήτητος· ἐπιτετηθευμένος, ἐπιτεθευ-
τός. eine zu gesuchte Redensart,
φράσις ὑπὲρ τὸ δέον ἐπιτετηθευμένη,
ἡ κομπολογία. —, n. (-*s*), ἡ ζή-
τησις, ἡ ἀναζήτησις, ἡ ἐπιζήτησις.

Sücher, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ζήτητής·
ὁ έρευνητής. ἡ μήλη [τὸ μήλι],
s. *Sonde*.

Sucht, *f.* (—), ἡ μανία, ἡ μονομανία.
fallende —, ἡ ἐπιληψις, ἡ ἐπι-
ληψία. eine — zu etwas haben,
ἔχω μανίαν εἰς τι.

Süd, *m.* (-*es*), ὁ νότος, ἡ μεσημβρία.

Süd'-afrika, *n.* (-*s*), ἡ νότιος Ἀφρικῆ.
-amerika, *n.* (-*s*), ἡ νότιος Ἀμερικῆ.

-deutsch, *adj.* τῆς νοτίου Γερμανίας.
-deutschland, *n.* (-*s*), ἡ νοτία (ἡ
νότιος) Γερμανία.

Sü'del, *m.* (-*s*), ἡ ἀκαθαρσία [ἡ μου-
τζούρα, ἡ βρωμιά]. -arbeit, *f.* (—,
pl. -*en*), ἡ ρυπαρά ἐργασία. -*büch*,
n. (-*es*, *pl.* -*bücher*), τὸ πρόχειρον

κατάστιχον. -*eif*, *f.* (—, *pl.* -*en*),
ἡ ρυπαρά ἐργασία, ἡ ρυπαρεία· ὁ

ἐπισυρμός [τὸ μουτζούρωμα]. -*haft*,
-ig, *adj.* ρυπαρός, ἀκάθαρτος. -*kech*,
m. (-*s*, *pl.* -*köche*), ὁ ἀγοραῖος

μάγειρος, ὁ κάπηλος. -*köchin*, *f.*
(—, *pl.* -*nen*), ἡ ἀγοραία μαγει-

ραῖνα. -*n*, v. *ε. ἡ. ἡ. ἐργάζομαι*
ρυπαρῶς [πασαλείφω, ἀλεύρονω]·

ἐπισύρω, ρυπαρογράφω [μυσοσου-
ρόνω]. -n, *n.* (-*s*), ἡ ρυπαρά ἐρ-

γασία, ἡ ρυπαρεία [τὸ πασαλείμμα,
τὸ ἀλεύρωμα]. -*papier*, *n.* (-*s*), τὸ

στυππόχαρτον, ὁ ναστοχάρτης.

Sü'den, *m.* (-*s*), ὁ νότος, ἡ μεσημ-
βρία.

Sü'derbrelite, *f.* (—), τὸ μεσημβρινὸν
πλάτος.

Sü'd-frucht, *f.* (—, *pl.* -*früchte*), τὸ
μεσημβρινὸν ὀπωρικόν. -*gegend*, *f.*
(—, *pl.* -*en*), ἡ μεσημβρινῆ χώρα,

- ὁ μεσημβρινὸς τόπος. -küste, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μεσημβρινὴ παραλία. -länder, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐκ (ὁ κάτοικος) τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν. -länderin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ κάτοικος (ἡ ἐκ) τῶν νοτίων χωρῶν.
- Südler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κακογράφος, ὁ ρυπαρογράφος [ὁ μουντζουρωτής] ὁ αὐτοσχεδιαστής, ὁ φαλουργός [ὁ ἀλευρωτής, ὁ πασαλειφτής].
- Südlich**, *adj.* μεσημβρινός, νότιος.
- Südlich**, *n.* (-es), τὸ νότιον ἕλας.
- Südmeer**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ μεσημβρινὴ θάλασσα, *s.* Südsee. -ost, *m.* (-es), -osten, *m.* (-s), τὰ νοτιανατολικά. -östlich, *adj.* νοτι(ο)ανατολικός, μεσημβρινοανατολικός. -ostwind, *m.* (-es), ὁ νοτιανατολικὸς ἄνεμος, ὁ νοταπλιώτης, ὁ εὐρος, ὁ φοινικίας [ὁ σρόκος]. -pöl, *m.* (-s), ὁ νότιος πόλος, ὁ ἀνταρκτικὸς πόλος. -see, *f.* (—), ἡ μεσημβρινὴ θάλασσα ὁ εἰρηνικὸς ὠκεανός. -seite, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεσημβρινὴ πλευρά, τὰ νότια (μέρη). -südost, *m.* (-es), ὁ εὐρόνοτος [ὁ σιροκολεβάντες]. -südwest, *m.* (-es), ὁ λιβόνοτος, ὁ λευκόννοτος, ὁ λιβοφοινιξ. -volk, *n.* (-es, *pl.* -völker), ὁ μεσημβρινός λαός. -wärts, *adv.* πρὸς μεσημβρίαν, πρὸς νότον, νοτόνδε. -west, *m.* (-es), τὰ νοτιοδυτικά, τὰ μεσημβρινοδυτικά. -westlich, *adj.* νοτιοδυτικός, μεσημβρινοδυτικός, δυτικονότιος. -westwind, *m.* (-es), ὁ λίψ [ὁ λίβας, ὁ γαρμπής]. -wind, *m.* (-es), ὁ νότος, ὁ νότιος ἄνεμος [ἡ νοτιά].
- Suffix**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐπίθεμα, ἡ κατάληξις.
- Suffragānbischof**, *m.* (-s, *pl.* -bischofe), ὁ ψηφοφόρος ἐπίσκοπος.
- Sühnaltar**, *m.* (-s, *pl.* -altäre), ὁ ἱλαστήριος βωμός. -bär, *adj.* ἐκθύσιμος, ἐξιλάσιμος.
- Sühne**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐξίλασμός, ἡ συνδιαλλαγή.
- Sühnen**, *v. t. h.* ἐξιλάσσομαι, ἐξαγ-
- νίζω, ἐξιλέω. -d, *adj.* ἱλαστήριος, ἐξιλαστήριος.
- Sühnopfer**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἱλαστήριον (θύμα), τὸ ἐξίλασμα, ἡ ἱλαστήριος θυσία. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἐξίλασμός, ἡ ἐξιλίωσις, ὁ ἐξαγνισμός. -ungsmittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἱλαστήριον, τὸ ἐξιλαστήριον (μέσον). -versuch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δοκιμὴ ἐξιλείωσως.
- Suggestiren**, *v. t. h.* ὑποκινῶ. -stiel, *f.* (—), ἡ ὑποκίνησις, ἡ εἰσήγησις.
- Sukkurs**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπικουρία.
- Sulfat**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸθεικὸν νάτριον. τὸθεικὸν ἄλας. -id, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸθειοῦχον ἄλας. -il, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸθειώδες ἄλας. -ür, *n.* (-s), τὸθειον [τὸθειάφι]. -ös, *adj.*θειώδης.
- Sultan**, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ σουλτάνος. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ σουλτάνα. -swürde, *f.* (—), ἡ σουλτανία.
- Sulze**, **Sülze**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔξι-άλμη· τὸ ἐν ἔξιάλμῃ ἔδεσμα ἡ πηγαία ἄλμη [τὸ βλυχόνερο], *s.* Sole.
- Sümmach**, *m.* (-s, *pl.* -e), δένδρον, ὁ ροῦς [τὸ ροῦδι] ἡ κοκκυγία.
- Summa**, *f.* (—), τὸ ἄθροισμα. — summarium, συλλήβδην, ἐν συνόψει, ἐνὶ λόγῳ, ἀπλῶς εἰπεῖν.
- Summatisch**, *adj.* περιληπτικός, συνοπτικός, κεφαλαιώδης, συμπεριληπτικός. — e Rechnung, συνοπτικὰ λογαριασμός. — er Process, — es Verhör, ἡ συνοπτικὴ διαδικασία. —, *adv.* ἐν συνόψει, συνοπτικῶς.
- Summenchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἄθροισμάτιον, τὸ μικρὸν ποσόν. ein hübsches —, ποσὸν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον.
- Summe**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἄθροισμα, τὸ σύνολον· τὸ ποσόν. die ganze —, τὸ ὅλκον ἄθροισμα. eine grosse — Geldes, μέγα (ἀδρὸν) ποσὸν χρημάτων.
- Summen**, *v. t. & t. h.* βομβέω [βοῦζω, μπουμπουνίζω]. die Ohren — mir, τὰ ὠτά μου βομβοῦσι [τ' ἀσπ]

- μου βούζουν od. σβουρίζουν]. ein Lied —, ἀναμυνηρίζω ἄσμα [μουρμουρίζω τραγοῦδι]. —, *n.* (-s), ὁ βόμβος, ἡ βόμβησις [τὸ μπουμπου-νισμα]. sich —, *v. r. h.* συναθροίζομαι, συσσωρεύομαι.
- Sammi'ten**, *v. i. h.* ἀθροίζω συγκατα-λαιώω. —, *n.* (-s), ἡ ἀθροισις, ἡ πρόσθεσις.
- Sampf**, *m.* (-es, *pl.* Säm'pfe), τὸ ἔλος, τὸ τέλημα [ὁ βάλτος, τὸ βλάτος*].
- Sampf'artig**, *adj.* τελματώδης, ἐλώ-δης. -biber, *m.* (-s, *pl.* —), ζῖπον, ὁ μυοπόταμος. -böden, *m.* (-s), ἡ ἐλώδης γῆ, τὸ τελματώδες ἔδαφος. -oppich, *m.* (-s), τὸ ἐλιωσίλινον, τὸ ὕδροσέλινον [τὸ νεροσέλινον]. -gäs, *n.* (-es), τὸ ἐλώδες ἀέριον, τὸ μεθάνιον. -gegend, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἐλώδης τόπος [ὁ βλατότοπος*]. -ig, *adj.* ἐλώδης, τελματώ-δης, τελματιαῖος. -kraut, *n.* (-es, *pl.* -kräuter), ἡ τελματιαία βοτάνη. -lache, *f.* (—, *pl.* —), τὸ βορβορώ-δες τέλημα. -land, *n.* (-es, *pl.* -länder), ἡ ἐλώδης χώρα, ὁ τελματώ-δης τόπος [ὁ βαλτότοπος, ὁ βλατό-τοπος*]. -loch, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ὁ βορβορώδης λάκκος. -weise, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ μικρὸς αἰγυθάλος, ὁ μελαγκρόμφος [ὁ καλογρηῖδα, ἡ κα-λογρηῖσα]. -pflanze, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τελματιαῖον φυτόν. -schnepfe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐνυδρος σκολόπαξ. -vögel, *m.* (-s, *pl.* -vögel), ὁ λι-μναῖος ὄρνις, τὸ πάρυδρον (τὸ τελ-ματιαῖον) πτηνόν. -wasser, *n.* (-s), τὸ τελματιαῖον (τὸ λιμνώδες) ὕδωρ. -welke, *f.* (—, *pl.* -n), πτηνόν, ὁ πάρυδρος τριόρχης. -weise, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐλώδης λιμῶν, τὸ λιμνο-γράφον.
- Sam'son**, *v. i. h.* βομβέτω, *s.* Sammen.
- Sand**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πορδμός.
- Sän'de**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀμαρτία, τὸ ἀμάρτημα, »τὸ κρίμα«. eino — begehcn, ἀμαρτάνω, »κολάζομαι, κριματίζομαι«. es ist (eine) — und Schande, εἶνε ἀνόστον, εἶνε ὄνειδος· εἶνε ἀμαρτία, εἶνε κρίμα.
- ich hasse ihn wie die —, μισῶ αὐτόν ὡς τὰς ἀμαρτίας μου.
- Sän'den-bahn**, *f.* (—), ἡ ὁδὸς τῆς ἀπω-λείας, -bekenntniss, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐξομολόγησις τῶν ἀμαρτιῶν. -beck, *m.* (-es, *pl.* -böcke), ὁ ἀπο-πομπαιὸς κρῖος. -orlass, *m.* (-es), ἡ ἄφεσις τῶν ἀμαρτιῶν. -fall, *m.* (-s, *pl.* -fälle), τὸ παράπτωμα, τὸ ἀμάρτημα· ἡ πτώσις τοῦ πρώτου ἀνθρώπου. -geld, *n.* (-es), τὸ ἀδι-κον κέρδος. -last, *f.* (—), τὸ βάρος τῶν ἀμαρτιῶν. -leben, *n.* (-s), ὁ ἀμαρτωλὸς βίος. -los, *adj.* ἀνα-μάρτητος. -register, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ κατάλογος τῶν ἀμαρτιῶν. -schuld, *f.* (—), ἡ ἀφορμὴ ἀμαρτήματος. -vergebung, *f.* (—), ἡ ἄφεσις ἀμαρ-τιῶν.
- Sän'der**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀμαρτω-λός. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀμαρ-τωλὸς, ἡ ἀμαρτωλὴ.
- Sünd'fluth**, *s.* Sintfluth.
- Sünd'haft**, *adj.* ἀμαρτητικός, ἐξαμαρ-τητικός, ἐπιρροεπῆς εἰς τὴν ἀμαρ-τίαν· ἀμαρτωλός. -igkeit, *f.* (—), ἡ ἀμαρτωλότης· ἡ κλίσις πρὸς τὴν ἀμαρτίαν.
- Sünd'ig**, *adj.* ἀμαρτωλός. -en, *v. i. h.* ἀμαρτάνω, »καλάζομαι, κριματίζω, κριματίζομαι«. was habe ich ge-sündigt? εἰς τί ἔπταισα; τί κακὸν ἔπραξα; nichts gesündigt haben, εἶμαι ἀνεπίληπτος [δὲν ἔχω ψευδί].
- Sünd'lich**, *adj.* ἄνομος, παράνομος, ἐγκληματικός. -keit, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πλημμέλημα, τὸ παρά-πτωμα, τὸ ἐγκλημα.
- Sünd'opfer**, *s.* Sühnopfer.
- Superb**, *adj.* ἐξαισιος, λαμπρός.
- Sü'perlein**, *adj.* (*fam.*) λεπτεπλεπτος, ὑπέρλεπτος· πανάριστος, ἐξόχως ἄριστος.
- Superintendent**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐφορος. General—, ὁ γενικὸς ἐφο-ρος. -ür, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐφο-ρία. General—, ὁ γενικὴ ἐφορία.
- Sup'e'rior**, *m.* (-s, *pl.* -ō'ren), ὁ ἡγού-μενος, ὁ καθηγούμενος.

- Super-lō'rin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἡγουμένησα. -loriāt, *f.* (—), ἡ ὑπεροχή.
- Superkar'go**, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ἐπιστάτης φορτώσεως, ὁ δίοπος.
- Sū'perkfug**, *adj.* (*fam.*) ὑπὲρ τὸ δέον συνειτός, ὑπεράγαν γνωστικός, ὑπεραποχρώντως φρόνιμος. προπετής, ἀλαζονικός, αὐθάδης.
- Superlati'v**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑπερθετικός (βαθμός), τὸ ὑπερθετικόν. im —, ὑπερθετικῶς. in -o, εἰς τὸν ὕπατον βαθμόν.
- Supernatural-ist' mus**, *m.* (—), ἡ πίστις εἰς τὴν θεῖαν ἀποκάλυψιν, ἡ ἀποκαλυπτικὴ θεωρία, ἡ ὑπερφυσιοδοξία. -ist', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πιστεύων εἰς τὴν θεῖαν ἀποκάλυψιν, ὁ ἀποκαλυπτικός, ὁ ὑπερφυσιοδόξος. -i'stisch, *adj.* ἀκαλυπτικός.
- Supernumerär'**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐκ περισσοῦ ὑπέρτερος, ὁ παραῦπυρρέτης.
- Supernumerär'**, *adj.* ὑπεράριθμος.
- Super-oxid'**, -oxid', *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὑπεροξειδίον.
- Superphosphät'**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὄξινον φωσφορικόν ἀσβέστιον.
- Superrevisiōn'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναθεώρησις.
- Supersüt-iōn'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δεισιδαιμονία. -iōs, *adj.* δεισιδαιμων.
- Supr'nam**, *n.* (-s, *pl.* -na), τὸ ὕπτιον, τὸ σουπίνον.
- Süpp'chen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ζωμίδιον [ἡ σουπίτσα].
- Sup'pe**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ζωμός [ἡ σούπα]. (*fig. fam.*) ἡ ἀμηχανία, ἡ στενοχωρία. Jemandem einē böse — einbrocken, βάλλω τινὰ εἰς τὸν χορόν. Jemanden in der — stecken lassen, καταλείπω τινὰ ἐν ἀμηχανίᾳ· βάλλω τινὰ εἰς τὰ αἶματα, εἰς τὴν στύψιν. die — aussessen müssen, λαμβάνω τὰ ἐπιχειρα.
- Sup'pen-löffel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κοχλιάριον τοῦ ζωμοῦ, τὸ ζωμήρυστρον [τὸ κουτάλι τῆς σούπας]. -napf, *m.* (-es, *pl.* -näpfe), -schüssel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λεκάνη τοῦ ζωμοῦ, ἡ λοπάς [ἡ σουπιέρα, ἡ λεκα-
νίδα]. -teller, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ βαθύ τρύβλιον [τὸ βαθύ πιάτο]. -topf, *m.* (-es, *pl.* -töpfe), ἡ ζωμόδοχη, τὸ δοχεῖον τοῦ ζωμοῦ [ἡ γαβάθα, ἡ σκουτέλα].
- Supplement'**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ συμπλήρωμα, ἡ ἐπιπροσθήκη· τὸ παράρτημα. -ä'risch, *adj.* συμπληρωματικός, παραπληρωματικός. -band, *m.* (-es, *pl.* -bände), ὁ συμπληρωματικός τόμος. -f'ren, *v. t. h.* συμπληρῶ.
- Supplie' ren**, *v. t. h.* ἀναφέρομαι, κάμνω αἰτησιν.
- Supplik'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναφορά, ἡ αἴτησις. -ant', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀναφερόμενος, ὁ αἰτητής. -ant'ia, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀναφερομένη.
- Suppli' ren**, *v. t. h.* συμπληρῶ.
- Suppositiōn'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπόθεσις.
- Supremät'**, *n.* (-es), **Suprematie'**, *f.* (—), τὰ πρωτεῖα, ἡ ἀρχηγία.
- Sur' ren**, *v. t. h.* βομβέω [σβουρῶ].
- Surpri'se**, *f.* (—, *pl.* -n), *s.* Überraschung.
- Surrogät'**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὑποκατάστατον.
- Suspen-di' ren**, *v. t. h.* ἀνακόπτω, διακόπτω, παύω πρὸς καιρόν. -siōn, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προσωρινὴ παύσις, ἡ διακοπή. -sō'rium, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ ἀνάζωστρον, ἡ σφενδόνη.
- Süss**, *adj.* γλυκός [γλυκός], ἡδύς. ein wenig —, γλυκερός, ὑπόγλυκος — machen, γλυκαίνω. sehr — machen, καταγλυκαίνω, καταγλυκαζώ. das — machen, ἡ γλυκάνωσις, ὁ γλυκασμός. — werden, γλυκαίνομαι. — sein, εἶμαι γλυκός, γλυκαζώ. mit —en Früchten, γλυκῶ καρπός. — schmecken, ἔχω γλυκεῖαν γεῦσιν, εἶμαι γλυκώχυμος. -e Worte, αἱ γλυκεῖαι λέξεις, ἡ ἡδυλογία. du —er Freund! ὦ γλυκότητε! ὦ γλύκων! mein —es Kind, γλυκῶ μου τέκνον. —e Träume, γλυκῆ ἀνεύρατα. —er Herr, ὁ ἡδυλλῶν, ὁ ἡδυλόγος, ὁ χαριτωλόγος.

du sagst mir -es, ῥόδα με λέγεις, μοι ἡδυλογεῖς. — thun, ἡδουλίζω, ἀρεσκεύομαι.

Süss-äpfel, *m.* (-s, *pl.* -äpfel), τὸ γλυκύμηλον. -bröi, *n.* (-es), ὁ ἀζυμίτης ἄρτος [τὸ λεῖψὸ ψωμί, ἢ λεῖψόπηρα]. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ γλύκασμα. (*fam.*) τὸ φιλοτάριον, τὸ ἐρωμένιον [τὸ πουλάκι].

Süssse, *f.* (—), ἡ γλυκύτης [ἢ γλύκα, ἢ γλυκάδα]. -lel, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἡδυλισμός, ἡ ἀρεσκεία, ἡ τρυφερότης. -n, *v. t. h.* γλυκαίνω. -n, *v. t. h.* γλυκάζω, γλυκίζω, εἶμαι γλυκερός ἡδουλίζω, ἀβρόνομαι, γλυκυλογεῖω, ἡδυλογεῖω [ζαχαρολογεῖω].

Süss-herb, *adj.* γλυκύπικρος. -holz, *n.* (-es), ἡ γλυκύρριζα, τὸ γλυκύρριζον [ἢ γλυκύρριζα]. (*fam.*) — raspeln, ἡδυλογεῖω, χαριτολογεῖω, ἀρεσκεύομαι [κλώθω, ζαχαρολογεῖω]. -holzsaff, *m.* (-es), ὁ χυμὸς γλυκύρριζης. -igkelt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γλυκύτης, ἡ ἡδύτης [ἢ γλύκα, ἢ γλυκάδα]. τὸ γλύκασμα, τὸ γλύκισμα, τὸ ἡδυσμα, τὸ γλυκὺ. Jemandem -en sagen, ῥόδα λέγω τινά, ἡδυλογεῖω, χαριτολογεῖω τινί [τοῦ γλυκομιλιῶ]. -igkelttsfreund, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ φίλος γλυκος. -kernig, *adj.* ἡδύκοκκος.

-kirsche, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ γλυκὺ κεράσιον ἢ τὸ γλυκοκέρασον. -kirschenbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ὁ γλυκύκαρπος κέρασος, ἡ γλυκύκαρπος κερασία [ἢ γλυκοκερασία]. -lech, *adj.* ὑπόγλυκος, ἔγγλυκος, γλυκερός [γλυκοῦτακος]. -er Mensch, ἄνθρωπος γλυκυλόγος, ἡδύλόγος, χαριτολόγος, ἀρεσκευτικός. -es Wesen, ἡ ἀβρότης, ὁ ἡδυλισμός, ἡ τρυφερότης, ἡ ἀρεσκεία, ἡ ἡδυλογία. -lechherb, *adj.* γλυκύστρυφος. -lig, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἡδύλόγος, ὁ χαριτολόγος, ὁ ἀρεσκευτικός, ὁ γλύκων. -maul, *n.* (-s, *pl.* -mäuler), ὁ γλυκυφάγος, ὁ ἡδυφάγος, ὁ λιγνοτένθης [ὁ καλοφαγῆς, ὁ λῆξουρος, ὁ γλιγουδιάρης]. -stimmig, *adj.* γλυκύφωνος, ἡδύφωνος. -thun, *n.* (-s), ὁ ἡδυλισμός, ἡ ἀρεσκεία, ἡ ἡδυλογία.

-töndend, *adj.* γλυκυηχής, μελιφθογος, γλυκύφωνος.

Suser-än, *adj.* ἐπικυριαρχικός, κυριαρχικός. -änthäl, *f.* (—), ἡ ἐπικυριαρχία s. Souverän.

Sybarit', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ Συβαρίτης. -lsch, *adj.* συβαρίτικος.

Syenit', *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ συηνίτης (λίθος).

Sykomō're, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ συκομωρέα.

Sylbe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ συλλαβή. die letzte —, ἡ λήγουσα. die vorletzte —, ἡ παραλήγουσα. die drittletzte —, ἡ προπαραλήγουσα. lange, kurze —, συλλαβὴ μακρά, βραχέα. mit langer —, μακροσύλλαβος. mit kurzer —, βραχυσύλλαβος. mit langer, kurzer — endigend, μακροκατάληκτος, βραχυκατάληκτος. mit langer, kurzer — endigen, μακροκαταληκτέω, βραχυκαταληκτέω. die vorletzte — lang, kurz haben, μακροπαραληκτέω, βραχυπαραληκτέω. um (über) -n streiten, -n stechen, συλλαβομαχεῖω. ich verstehe keine — davon, οὐδὲ γρῦ ἐννοῶ, δὲν καταλαμβάνω οὐδὲ γρῦ.

Sylben-bau, *m.* (-s), ὁ σχηματισμὸς τῶν συλλαβῶν. -klauber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συλλαβοπευσιαλητής. -mäss, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μέτρον, ἡ μετροποιία. -messung, *f.* (—), ἡ προσωδία. -rättsel, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ συλλαβόγριφος, ὁ λογόγριφος. -stecher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συλλαβομαχῶν. -stecherel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συλλαβομαχία, ἡ σχολαστικὴ λογομαχία. -weise, *adv.* κατὰ συλλαβάς, συλλαβικῶς.

Syllabi' ren, *v. t. h.* συλλαβίζω.

Syllabus, *m.* (—, *pl.* -bi), ὁ σύλλαβος, ὁ κατάλογος τῶν παπικῶν ἀφορισμῶν.

Syllog-is mus, *m.* (—, *pl.* -men), ὁ συλλογισμὸς τὸ πόρισμα, ἡ τέκμαρσις. -istich, *adj.* συλλογιστικὸς.

Sylphe, *Sylphide*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σελφίς, τὸ ἐναέριον δαιμόνιον.

Sylve'sterabend, *m.* (-s), ἡ (προεόρ-
τιος) ἑσπέρα τοῦ νέου ἔτους.
Symbōl, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σύμβολον,
s. Sinnbild. -**lk**, *f.* (-), ἡ συμβο-
λική. -**isch**, *adj.* συμβολικός. -**isi'ren**,
v. i. h. συμβολοποιέω.
Symm-etrié, *f.* (-), ἡ συμμετρία.
-**étrisch**, *adj.* σύμμετρος.
Sympathē'tisch, *adj.* συμπαθής, ὁμο-
παθής.
Sympathie', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ συμπά-
θεια· ἡ ὁμοπάθεια, ἡ ὁμοιοπάθεια.
— mit Jemandem haben, συμπα-
θῶ τινί.
Sympā'thisch, *adj.* συμπαθητικός.
Sympathisi'ren *v. i. h.* συμπαθῶ·
ὁμοπαθῶ.
Symph-onie', *f.* (-, *pl.* -en), ἡ συμ-
φωνία, ἡ παναρμόνιος (συμφωνία).
-**ō'nisch**, *adj.* παναρμόνιος, συμ-
μελής.
Symptom, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ προγνω-
στικόν (νόσου), τὸ σύμπτωμα.
Synagō'ge, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ συν-
αγωγή, τὸ συναγώγιον [ἡ χάρβρα].
Synchron'istisch, *adj.* σύγχρονος.
Syndikal', *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ συν-
δικία.
Syn'dikus, *m.* (-, *pl.* -ei), ὁ πρό-
δικος κοινότητος, ὁ σύνδικος.
Synek'doche, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ συν-
εκδοχή.
Syn'kope, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ συγκοπή.
Synkretis'mus, *m.* (-, *pl.* -men), ὁ
συμβιβασμὸς διαφορομένων αἰρέ-
σεων, ὁ συγκρητισμὸς.
Synodal', *adj.* συνοδικός. -**beschluss**,
m. (-es, *pl.* -schlüsse), ἡ συνοδική
ἀπόφασις. -**verfassung**, *f.* (-, *pl.*
-en), ὁ συνοδικὸς ὀργανισμὸς. -**ver-**
ordnung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ συν-
οδικὸς κανονισμὸς. -**versammlung**, *f.*
(-, *pl.* -en), ἡ συνοδική συν-
έλευσις.
Synō'de, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σύνοδος.
Synonym', *adj.* συνώνυμος. —, *n.*
(-es, *pl.* -en), τὸ συνώνυμον. -**lk**,
f. (-), ἡ συνωνυμία, ἡ συνωνυ-
μική. -**isch**, *adj.* συνώνυμος.

Syntak'tisch, *adj.* συντακτικός.
Syn'tax, *f.* (-), ἡ σύνταξις.
Synthē'se, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σύνθεσις.
Synthē'tisch, *adj.* συνθετικός.
Sy'phillis, *f.* (-), τὰ γαλλικὰ πάθη,
ἡ σφίλις.
Syphili'tisch, *adj.* σφιλτικὸς, ἀφρο-
δισιακός.
Sy'r-ien, *n.* (-s), ἡ Συρία. -**ier**, *m.* (-s,
pl. -), ὁ Σύρος. -**isch**, *adj.* σύριος,
συριακός. **das -e, die -e Sprache**,
ἡ συριακή γλῶσσα. **auf -**, συριστί.
Sy'rap, *m.* (-s), τὸ συρόπιον, s. Sirap.
System', *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σύστημα.
-**ātiker**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ συστη-
ματικός. -**ātisch**, *adj.* συστηματι-
κός. -**allsi'ren**, *v. i. h.* συστηματο-
ποιέω, διατάσσω συστηματικῶς.

Τ.

Ta'back, Ta'bak, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ
καπνός, ἡ νικοτιανή. **Schnupf-**, ὁ
ταμβάκος. — **rauchen**, καπνίζω,
καπνοποιέω * [καπνοπίνω*, φου-
μάρω]. **leichten — rauchen**,
καπνίζω ἐλαφρῶν καπνῶν. — **schm-
pfen**, πίνω ταμβάκων.
Ta'backs-asche, *f.* (-), ἡ αἰθάλη τῆς
νικοτιανῆς, ἡ τέφρα τοῦ καπνοῦ.
-**bau**, *m.* (-s), ἡ καλλιέργεια τοῦ
καπνοῦ. -**beutel**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ
καπνοσακκούλα. -**blatt**, *n.* (-es, *pl.*
-blätter), τὸ φύλλον καπνοῦ. -**bräde**,
m. (-s, *pl.* -brüder), ὁ καπνοπότης,
ὁ ἐμμανῶς καπνίζων. -**büchse**, *f.*
(-, *pl.* -n), ἡ καπνοθήκη. -**dampf**,
m. (-es, *pl.* -dämpfe), ὁ καπνός
τῆς νικοτιανῆς. -**döse**, *f.* (-, *pl.*
-n), ἡ ταμβακοθήκη [ἡ ταμπακέρα].
-**geruch**, *m.* (-es), ἡ ὄσμη τοῦ
καπνοῦ. -**gesellschaft**, *f.* (-, *pl.*
-en), ἡ συντροφία καπνιζόντων s.
Tabacksstube. -**handel**, *m.* (-s),
τὸ ἐμπόριον τοῦ καπνοῦ -**händler**,
m. (-s, *pl.* -), ὁ καπνοπώλης.
-**handlung**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ
καπνοπωλεῖον. -**kauer**, *m.* (-s, *pl.*

μασητής καπνοῦ, ὁ καπνο-
 -kollegium, *n.* (-s, *pl.* -ien),
 οἶκος καπνιστῶν. -läden, *m.*
l. -läden), τὸ καπνοπωλεῖον.
 , *n.* (-s, *pl.* -), ἡ ἀποθήκη
 ἰ. -mühle, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ
 μύλος. -pfeife, *f.* (-, *pl.* -n),
 νοσῦργη [ἡ πίπα' lange —,
 μπούκι]. -pflanze, *f.* (-, *pl.*
 υἰτῶν, ἡ νικοτιανή, ὁ καπνός.
 ier, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φυτευ-
 τῆς καπνοῦ. -pflanzung, *f.* (-, *pl.*
 ἡ φυτεία τοῦ καπνοῦ. -qualm,
), ὁ πυκνὸς καπνὸς τῆς νικο-
 τῆς ἢ λιγνὸς τοῦ καπνοῦ. -rauch,
), ὁ καπνὸς τῆς νικοτιανῆς.
 er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ καπνο-
 ὁ καπνίζων, ὁ καπνιστής [ὁ
 πιατής*]. -rolle, *f.* (-, *pl.*
) σὺστρεμμα καπνοῦ. -schmau-
 m. (-s, *pl.* -), ὁ ἐμμανθῆς
 πότης. -schnupper, *m.* (-s, *pl.*
) ταμβακοπότης [ὁ πρεζαρ-
 -splinner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ
 κλώστης, ὁ καπνουργός. -splin-
 f. (-, *pl.* -en), τὸ καπνουρ-
 -stange, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ
 τοῦ καπνοῦ. -stener, *f.* (-,
), ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ.
 , *f.* (-, *pl.* -n), τὸ δωμά-
 τοῦ καπνίσματος, τὸ καπνι-
 ν.
 sch, *adj.* & *adv.* ἐν εἰδει
 κ, συνοπτικός, -w̄c.
 f. (-, *pl.* -n), ὁ πίναξ.
 iel, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ σκηνή,
 ἡνωμα. τὸ ἱερὸν ἀρτοφόριον.
 , *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ σκίμ-
 τὸ σκαμνάκι).
 n. (-es, *pl.* -e), τὸ σανί-
 -n̄r, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
 ὑστέρ)μουσική φθόγγος γραφία.
 , *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ συρτα-
 ῖα πραγματευτοῦ [ἡ μόστρα].
 er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ῥωπο-
 ; ὁ πραγματευτής, ὁ πεζέμπο-
 -krämerel, *f.* (-), ἡ ῥωπο-
 , ἡ κατηλιεία πραγματειῶν.
 , *s.* Tabouret.

narakis, Deutsch-Neogr. Wörterbuch.

Tachygrāph', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ τα-
 χυγράφος. -lō, *f.* (-), ἡ ταχυ-
 γραφία. -lisch, *adj.* ταχυγραφικός.
 Tact etc., *s.* Takt etc.

Tā'del, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ μομφή, ἡ
 μέμψις, ὁ ψόγος, ἢ κατὰ χρισίς.
 τὸ ἐλαττώμα, ἡ ἐλλείψις, ἡ κακία
 [τὸ ψεγάδι]. das verdient —, αὐτὸ
 εἶνε ἀξίον μομφῆς. sich den —
 aller Menschen zuziehen, ἐπι-
 σῶρω τὴν κατὰ χρισίον τοῦ κόσμου.
 an ihm ist kein —, εἶνε ἀμεμ-
 πτος, ἀνεπλήπτος [δὲν ἔχει ψεγάδι].
 Niemand ist ohne —, οὐδεὶς ἀνε-
 ἐλαττώματος, οὐδεὶς ἀναμάρτητος.
 ohne Furcht und —, ἀνευ φόβου
 καὶ ψόγου, ἄφοβος καὶ ἀμεμπτος.
 -här, *adj.* μεμπτός, ἐπίμεμπτος,
 ἐπιλήψιμος. -el, *f.* (-, *pl.* -en),
 ἡ μικροπρεπὴς μεμφιλογία. -frei,
adj. ἀμεμπτος, ἀμώμητος, ἀμωμος,
 ἀψεκτος, ἀνεπλήπτος [ἀψεγάδια-
 στος]. -haft, *adj.* μεμπτός, ἐπίμεμ-
 πτος, ἐπίψογος, ἐπιλήψιμος, ἐπίμω-
 μος. -lōs, *adj.* ἀμωμος, ἀμώμητος,
 ἀμεμπτος, ἀψεκτος, ἀνεπλήπτος,
 ἀκατηγόρητος [ἀψεγάδιαστος]. -lō-
 sigkeit, *f.* (-), ἡ ἀμεμφία, τὸ
 ἀμεμπτον, τὸ ἀνεπλήπτον. -lust,
f. (-), ἡ ὄρεξις μέμψεως, ἡ φι-
 λοσοφία, ἡ φιλολοιδωρία.

Tā'deln, *v.* ἰ. ἢ. μέμφομαι, ψέγω,
 κακίζω, »κατηγορέω, κατακρίνω«.
 etwas an Jemandem —, μέμ-
 φομαι, ψέγω, ἐλέγχω, κατηγορέω
 τί τινος. Jemanden wegen etwas
 —, μέμφομαι, ψέγω τινὰ εἰς τι,
 μέμφομαι τινὰ εἰς τι, κατακρίνω
 τινὰ διὰ τι. getadelt werden,
 ψέγομαι, κακίζομαι, ἐλέγχομαι. er
 findet an Allem etwas zu —,
 εἰς πάντα εὕρισκει τι ἐπιλήψιμον.
 an dem fände auch der Neid
 nichts zu —, τοῦτον οὐδ' ἂν ὁ
 Μῶμος μέμψαιτο. — ist leichter
 als besser machen, μωμησεται
 τις μᾶλλον ἢ μιμησεται. —, *n.*
 (-s), ἡ μέμψις, ὁ κακισμὸς, τὸ μέμ-
 ψεσθαι, ἡ κατὰ χρισίς. -swērt̄h,
 -swürdig, *adj.* ἀξίος μομφῆς, ἀξιο-

- μεμπτος, ἀξιοκατάκριτος, ἐπίμειπτος, κατακριτός.
- Tā'del-sucht, f. (—),** τὸ φιλόψογον, ἡ φιλοψογία, ἡ φιλολοιδόρια. —*süchtig, adj.* φιλόψογος, φιλοκατήγορος, φιλομεμφής, φιλόμωμος, μεμπτικός, ψεκτικός.
- Tādler, m. (—s, pl. —),** ὁ ἐπιτιμητής, ὁ φιλεπιτιμητής, ὁ ψέκτης [ὁ ψεγάδιαστής]. *das Werk wird eher als Nachahmer finden, μωμῆσεται τις μάλλον ἢ μιμησεται. —In, f. (—, pl. —nen),* ἡ φιλόψογος, ἡ φιλοκατήγορος [ἡ ψεγάδιαστρα].
- Tā'fel, f. (—, pl. —n),** ἡ πλάξ· ὁ πίναξ. ἡ τράπεζα. *eine — Chokolade, πλάξ σοκολάτας. statistische, geschichtliche, astronomische —n, στατιστικοί, ιστορικοί, ἀστρονομικοί πίνακες. Schreib-, ἡ πλάξ τοῦ γραψίματος. die — decken, παρασκευάζω τὴν τράπεζαν [αὐτῶν τὸ τραπέζι]. die — anrichten, κοσμέω (εὐτρεπίζω) τὴν τράπεζαν, τραπεζοποιῶ. offen — halten, ἔχω ἀνοικτὴν τράπεζαν, διατηρῶ ἐλευθέραν τράπεζαν. zur — führen, einladen, ziehen, καλέω, παραλαμβάνω, ὀδηγῶ εἰς τὴν τράπεζαν. die — aufheben, ἀφαιρέω (ἀφρ, σηκόνω) τὴν τράπεζαν. gemeinsame —, κοινὴ τράπεζα. eine gute — führen, βιοτεύω ἐν ἀφθόνοις, εὐζωῶ [καλοζῶ, καλοπερνῶ]. bei —, παρὰ τὴν τράπεζαν. —aufsatz, m. (—es, pl. —sätze), τὸ ἐπιτραπέζιον παράθεμα, τὸ τραπέζωμα. —bler, n. (—s), ὁ παρὰ τὴν τράπεζαν πινόμενος ζῦθος, ὁ ζῦθος τῆς τραπέζης. —blei, n. (—s), ὁ πλακώδης μόλυβδος, αἱ πλάκες μολύβδου.*
- Tā'felchen, n. (—s, pl. —),** τὸ τραπέζκιον· ὁ πινακίσκος, τὸ πλακάκιον.
- Tā'fel-decker, m. (—s, pl. —),** ὁ τραπεζοκόμος, ὁ τραπεζοποιός. —*förmig, adj.* τραπεζοειδής. —*freuden, f. pl.* αἱ ἡδοναὶ τῆς τραπέζης. —*gelder, n. pl.* τὰ ἔξοδα τῶν ἐστίασεων.

- gerth, —geschirr, n. (—s, pl. —e)* τὰ ἐπιτραπέζια σκεύη. —*güt, n. (—es, pl. —güter)* τὸ εἰς διατροφήν δεδομένον κτήμα. —*musik, f. (—),* ἡ παρὰ τὴν τράπεζαν μουσική.
- Tā'feln, v. i. h. (fam.)** ἐστιῶμαι, ὠχέομαι, δειπνοποιέομαι [εἶφατόνω].
- Tā'feln, v. i. h. σανδύ(ν)ω.** *getäfel* τ, σεσανιδωμένος, σανιδωτός.
- Tā'fel-obst, n. (—es),** τὰ ὀπωρικά τραπεζής. —*tunde, f. (—, pl. —en),* ὁ κύκλος (συν)δαιτυμόνων. —*schleier, m. (—s),* ὁ πλακώδης σχιστολίθου. —*schneider, m. (—s, pl. —),* ὁ δαιτρός. —*stein, m. (—s, pl. —e),* ὁ πλακώδης ἀδάμας. —*stein, m. (—es, pl. —e),* τὸ πετροκόνδυλον. —*tisch, n. (—es, pl. —tische),* τὸ τραπεζομάνηλον. —*uhr, f. (—, pl. —en),* τὸ ἐπιτραπέζιον ὥρολόγιον. —*wein, m. (—s, pl. —e),* ὁ καθημερινὸς οἶνος. —*weise, adv.* ἐν εἰδει πλακῶν, πλακωδῶς.
- Tā'felwerk, n. (—es, pl. —e),** τὸ σάνδιωμα.
- Tā'fel-seug, n. (—es, pl. —e),** τὰ ἐπιτραπέζια ὀθόνια. —*simmer, n. s.* Speisezimmer.
- Taf'fel, Tafst, n. (—es, pl. —e),** τὸ λεπτομέταξον ὕφασμα, ὁ ταυτίς. —*band, n. (—es, pl. —bänder),* ἡ λεπτομέταξος ταινία. —*en, adj.* λεπτομέταξος, ἀπὸ ταυτῶν. —*wand, m. (—s, pl. —),* ὁ ὑφάντης τῶ ταυτῶν.
- Täg, m. (—es, pl. —e),** ἡ ἡμέρα *die — und Nachtzeit, τὸ νυκθήμερον, τὸ ἡμερονύκτιον. bei —e, am —e, μεθ' ἡμέραν, τὴν ἡμέραν vor —e, πρὸ (τῆς) ἡμέρας, πρὶν ἐξημερώση. mit Anbruch des —es, ἄμ' ἡμέρα, ἄμα τῇ ἡμέρᾳ [τὰ ξημερώματα, τὰ (γλυκο)χαρῆματα]. es ist noch früh am —e, εἶνε πρωὶ εἰστί. der — bricht an, ἡμέρα ὑπολάμπει, διαγράφεται ἡμέρα, ἀποδιαφωτίζεται* [γλυκο*

ει]. es wird —, ἐξημερώνει. —, ἐξημέρωσεν, εἶνε ἡμέρα. ; — wird, ἕως οὐ ἐξημε- am hellen -e, bei hellem v μέση ἡμέρα, ἐν σταθερᾷ βρα. es ist heller (lichter) ist hoch am -e, εἶνε μέση [εἶνε μέρα μεσημέρι]. bei d Nacht, νύκτωρ τε καὶ μεθ' , μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ, ; τε καὶ νύκτωρ, νυκτός καὶ ; ἡμέρας καὶ νυκτός, ἡμέραν κτα, νυχθημερόν, νύκτα καὶ v. — und Nacht, νύκτας τε μέρας, νυχθημερόν [μέρα νύ- νύκτα ἡμέρα, οὐλημερῆς κί' κτῆς*]. den — zubringen, iω, διημερεύω [λημεριάζω]. ialb zwei -en, ἐντός δύο v. an demselben -e, τῇ ἡμέρα, αὐθημερόν [τὴν ἴδιαν , μονήμερα, μονημερῆς*]. den her, τῇ προτεραίᾳ, τὴν προ- iαν (ἡμέραν). den — nach- τῇ ὑστεραίᾳ, τῇ (τὴν) ἐπαύ- an dem -e, τῇ ἡμέρα, τὴν i [ἀνήμερα]. am Johannis- γν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Ἰωάν- νημερα τ' ἀτ Γ'αννιου]. we- Tage nachher, ὀλίγαις ἡμέ- iστερον. vor einigen -en, iων ἡμερῶν, πρὸ ἡμερῶν. vor wenigen -en, προχθές μέλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. und —, πολλὸς καιρός, πολλὸς ; [καιρός καὶ ζαμάνια]. seit und —, ἀπὸ πολλοῦ, ἐκ πολ- ρόνου. vor Jahr und —, ολλοῦ καιροῦ, πρὸ χρόνου i, πρὸ καιροῦ. — für —, —, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, μέραν, ἀνά πάσαν ἡμέραν. rei -e, διὰ τρίτης ἡμέρας, ἕσαν τρίτην ἡμέραν. von —, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. — um den anderen, ἡμέ- ap' ἡμέραν. — und Nacht igen, διημερεύω καὶ δια- εῶω, διέρχομαι ἡμέραν τε κτα [μερνοξημερόνομαι*, ζη-

μερνοβραδυάζομαι]. auf (für) einen —, ἐπὶ μιαν ἡμέραν. an diesem -e, τῇ ἡμέρα ταύτῃ. nächster -e, προσχθός. dieser -e, κατ' αὐτάς. den — über, (ὄλην) τὴν ἡμέραν. den ganzen — hindurch, ὄλην (ὀλόκληρον) τὴν ἡμέραν, δι' ὄλης τῆς ἡμέρας, πανημερόν [οὐλη- μερῆς*, ὀλημερῆς*]. eines -es, ἡμέραν τινά. ein glücklicher, unglücklicher —, ἡμέρα αἰσία, ἀποφράς. der jüngste —, ἡ δευ- τέρα παρουσία. ein guter —, ἡμέρα καλή. guten —! καλὴν ἡμέραν [καλημέρα]! in unseren -en, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἐφ' ἡμῶν, καθ' ἡμᾶς. heut' zu -e, heutiges -es, ἐν τῷ νῦν χρόνῳ, τὴν σήμερον, τὰ νῦν. die Men- schen unserer -e, οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρωποι. heute vor acht, vier- zeh'n -en, σήμερον ὀκτώ, δεκαπέντε (οἰ. ὀκτώ, δεκαπέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον). (fig.) an den — kommen, γίνομαι φανερός, φανερό(ν)ομαι, ἔρχομαι εἰς φῶς. an den — bring- gen, zu -e fördern, προφέρω εἰς τὸ φῶς, προφέρω εἰς τὸ μέσον, φα- νερό(ν)ω, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς [βγάνω 'ς τὴ μέση] ἀνασκάπτω, ἀνορύσσω [ἐξουκλόνω, ξεχώνω]. an den — legen, ἀποδεικνύω, καταδεικνύω, δεικνύω. am -e liegen, εἶμαι φα- νερός, πρόδηλος, κατάδηλος. das liegt am -e, τοῦτο εἶνε πρόδηλον, αὐτὸ εἶνε φῶς φανερόν. bei -e be- sehen, θεωρῶ ὑπ' αὐγᾶς, βλέπω ἐν ἡμέρα. in den — hinein, ὅ τι τύχη, ἀρρητ' ἀθέμιτα [ἄραις μάραις]. in den — hinein schwatzen (reden), λέγω ὅ τι ἂν εἴθῃ ἐπὶ τὸ στόμα [λέγω ὅ τι μοῦ καταβῆ]. in den — hin- ein leben, διάγω βίον ἡμερόβιον, ζῶ ὅπως τύχη [μεροδοῦλι μεροφάγ]. sich . gute -e machen, ζῶ ἐν ἀφθόνοις, εὐζῶτω [καλοπερνάω]. er hat heute seinen guten —, σήμε- ρον εὐδιαθετεῖ [σήμερον εἶνε μετὰ καλὰ του, σήμερό 'νε 'ς τὰ καλὰ του]. heute ist sein böser —,

σήμερον δὲν δικάζεται καλῶς [σήμερον δὲν εἶνε ἔς τὰ καλά του, σήμερον δὲν εἶνε μετὰ τὰ σύγκαλάν του*]. *es wird — in meinem Gehirn, ἀρχομαι κατανοῶν, ἀρχίζω νὰ ἐννοῶ. dem lieben Gott den — abstehlen, ὀκνηρέομαι [κοπροσκυλάω, κοπροσκυλιάζω]. es ist noch nicht aller — e Abend, καθ' ἡμέραν δὲν εἶνε πάσχα. man muss den — nicht vor dem Abend loben, μηδὲνα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε [δὲ θωροῦν τὸν κολυμπητὴ ἔς τὸ ἔμπα μόνο ἔς τὸ ἔβγα*]. Niemand weiss was der nächste — bringen wird, οὐδεὶς οἶδε τί τελεῖται ἢ ἐπιούσα. (fam.) drei — e vor dem ersten Schnee, am Nimmermeers — e, τὸν κόκκινον μαίον, τὸν μῆνα ὁ ὅποτος δὲν ἔχει σάββατον [τὴν κόκκινη πέφτη, σὰν ἀποκάμουν τὰ κούμαρα*].*

Täg-arbeit, s. Tagearbeit. -blind, adj. νυκτάλωψ [ὄρνιθότυφος]. -blindheit, *f.* (—), ἡ νυκταλωπία [ἡ ὄρνιθουφιλία].

Täges-arbeit, f. (—, *pl.* —en), τὸ ἡμεροκάματον [τὸ μεροδοῦλι] ἢ ἐργασία τῆς ἡμέρας, ἡ καθημερεία. -arbeiter, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἡμερόμισθος ἐργάτης, ὁ θῆς [ὁ (ἡ)μεροκαματ(ι)άρης]. -blatt, *n.* (—es, *pl.* -blätter), τὸ ἡμερήσιον φύλλον, ἡ καθημερινὴ ἐφημερίς. -büch, *n.* (—es, *pl.* -bücher), τὸ ἡμερολόγιον, τὸ καθημερινὸν σημειωματάριον, τὸ ἡμέριον. -dieb, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ βράθυμος ἄνθρωπος, ὁ ὀκνηρός, ὁ κοπρόσκυλος [ὁ ἀκαμάτης, ὁ βαρυούλης*, ὁ τεμπέλης]. -faller, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ ἡμερόβιος χρυσάλις. -gelder, *n.* *pl.* ὁ ἡμερήσιος μισθός, τὸ ἡμερήσιον. -lang, *adv.* ἐπὶ ἡμέρας διαρκῶν. —, *adv.* πολλὰς ἡμέρας, διὰ πολλῶν ἡμερῶν, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. -löhn, *m.* (—s, *pl.* -löhne), τὸ ἡμερομισθιον. -löhner, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἡμερόμισθος ἐργάτης, ὁ θῆς [ὁ (ἡ)μεροκαματ(ι)άρης]. -löhnerin, *f.* (—, *pl.* —nen),

ἡ ἡμερόμισθος ἐργάτις. — *m.* (—es, *pl.* —märsche), ἡ ἡμεροπορεία, ἡ ὁδοπορεία ἡμέρας* ὁ μος ἡμέρας, ὁ σταθμικός.

Tägen, v. i. h. συνέρχομαι, συνεζω. —, v. imp. h. es tagt, ἡ ὑπολάμπει, ὑποφαύσκει ἡ ἡμέρονημερόνει [ἀποδιαφωτᾷ*, γλυκογοσει*, ἐημερόνει, γλυκοχαράζει] fängt in seinem Kopfe an zu ärgern, νὰ φωτίζηται ὁ νοῦς

Tägereise, f. (—, *pl.* —e), ἡ ἡμεροπορεία* ὁ δρόμος μετὰ ἡμερῶν τὸ ἡμερήσιον διάστημα, ὁ σταί — runde, *f.* (—, *pl.* —e), ἡ ἡμεροπεριπολία.

Tages-anbruch, —anfang, m. (—e ὄρθρος, ἡ ἔως, τὸ διαβάσμο ἐημέρωμα, τὰ (γλυκο)χαράγματα ἀποδιαφωτισματα*). mit —, ἡμέρα, ἅμα τῇ ἡμέρα, ἅμα τῷ [τὰ γλυκοχαράγματα, (μὲ) τὸ ἔρωμα, μετὰ (τὰ) ἐημερώματα, ταχα, σύναυγα, τὰ ἀποδιαφωτισματα*]. -befehl, *m.* (—s, *pl.* —e) ἡμερήσιον παράγγελμα.

Tages-ereigniss, n. (—es, *pl.* —e) ἡμερήσιον συμβεβηκός. -gestirne, *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ ὁμίλια τῆς ρας. -gleichheit, *f.* (—, *pl.* —e) ἰσημερία, s. Nachtgleiche. -licht, *n.* (—es), τὸ τῆς ἡμέρας, τὸ ἡμερινὸν (τὸ ἡμερινὸν) φῶς. ans — kom ἐρχομαι εἰς τὸ φανερόν, ἐρη εἰς φῶς, φανερό(ν)ομαι. da erblickten, ἀναβλέπω τὸ φῶς ἡμέρας, βλέπω τὸ φῶς τοῦ ἡ γεννώμαι. -neugierigkeit, *f.* (—en), τὸ νέον (τὸ νεώτερον) ἡμέρας. die —en, τὰ νέα τῆς ρας, τὰ ἡμερήσια νέα. -ordnen (—, *pl.* —en), ἡ ἡμερήσια διά — stunde, *f.* (—, *pl.* —e), ἡ ἡμέρα ἡμέρας. -zeit, *f.* (—), ἡ ἡμέροπρωίον, ὁ ἡμερήσιος χρόνος frühher —, πρῶτῃ τῆς ἡμέρας, πρῶτιαν. um diese —, περὶ τα

- τὴν ὥραν τῆς ἡμέρας. zu jeder —, ἐν πάσῃ ὥρᾳ, ὅποιαν δῆποτε ὥραν (τῆς ἡμέρας). zu welcher —? κατὰ ποίαν ὥραν; -selung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐφημερίς τῆς ἡμέρας· ἡ καθημερινὴ ἐφημερίς.
- Tä**ge-welse, *adv.* καθ' ἡμέραν [μὲ τὴν ἡμέρα]. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἡμερησίον ἔργον· τὸ ἡμεροκάματον [τὸ μεροδοῦλι].
- Täg**-fahri, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προθεσίμα. -falter, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἡμερόβιος χρυσαλλίς. -leistung, *s.* Tagssatzung.
- Täg**lich, *adj.* καθημερινός, ἡμερούσιος, καθημέριος. -e Arbeit, ἡ καθημερινὴ ἐργασία. unser -es Brot gib uns heute, τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὲς ἡμῖν σήμερον. das -e Brot verdienen, ἀποκερδαίνω τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. —, *adv.* καθ' ἡμέραν, ἐκάστης ἡμέρας, καθ' ἐκάστην (ἡμέραν).
- Täg**-satzung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύνοδος τῶν ἀντιπροσώπων (ἐν Ἑλβετίᾳ), ἡ διαίτα. -schlaf, *m.* (-s), ὁ ἐν ἡμέρα ὕπνος. -schläfer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἡμεροκόπος. -täglich, *adj.* καθημερινός. —, *adv.* καθ' ἡμέραν, καθημερινῶς [καθημερονούσιος*].
- Tag**- und Nacht gleiche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἰσημερία.
- Täg**welse, *adv.* καθ' ἡμέραν [μὲ τὴν ἡμέρα].
- Taille**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φυτὴ, τὸ ἀνάστημα [τὸ κορμί].
- Tä**kel, *n.* (-s, *pl.* —), τὰ σχοινία πλοίου. -age, *f.* (—), τὰ ἐξαρτήματα τῶν ἰστίων [τὰ ἄρμενα]. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σχοινοθέτης. -n, *v. i. h.* ἐξαρτῶν [ἀρματόνων]. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐξάρτημα τῶν ἰστίων, ἡ σκευὴ [τὰ ἄρμενα, ἡ ἀρματωσιά].
- Takt**, *m.* (-es), ὁ ῥυθμός· τὸ μέτρον χρόνου. (*fig.*) ἡ αἰσθησις τοῦ πρέποντος, ἡ εὐρυθμία, τὸ ὀρθὸν μέτρον, ἡ μετὰ ῥυθμοῦ συμπεριφορά, ἡ φιλοπρέπεια. im -e, nach dem -e, ἐν ῥυθμῷ, κατὰ ῥυθμόν, μετὰ ῥυθμοῦ. — halten, τηρεῖ
- ῥυθμόν. aus dem -e bringen, ἐκρυθμίζω· (*fig.*) συνταράσσω [σαστίζω]. aus dem -e kommen, γίνομαι ἔξω ῥυθμοῦ, ἐξέρχομαι τοῦ ῥυθμοῦ· (*fig.*) συνταράσσομαι [σαστίζω, βγαίνω ἀπὸ τὰ νερά μου*]. in den — bringen, καταρρυθμίζω, ρυθμίζω, ρυθμοποιῶ. den — schlagen, ὑποκρούω τὸν ῥυθμόν, κρούω τὸ μέτρον. nach dem — tanzen, χορεύω ἐν ῥυθμῷ. ohne —, ἀρρυθμῶς, ἐκρυθμῶς. ohne — sein, ἀρρυθμῶς. Mangel an —, ἡ ἀρρυθμία. den rechten — haben, ἔχω εὐρυθμον συμπεριφοράν. ein Mann von feinem —, ἀνὴρ εὐρυθμῶς τοῦς τρόπους. ein Mann ohne —, ἀνὴρ ἀνευ εὐρυθμίας περὶ τοῦς τρόπους.
- Takt**-fest, *adj.* ἀκριβῆς περὶ τὴν εὐρυθμίαν, ῥυθμικός, εὐρυθμῶς. -festigkeit, *f.* (—), ἡ περὶ τὸν ῥυθμόν ἀκρίβεια, ἡ εὐρυθμία. -führer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποκρούστης τοῦ ῥυθμοῦ.
- Takt**-tück, *f.* (—), ἡ τακτικὴ ἡ στρατηγική. -töcher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τακτικός. -isch, *adj.* τακτικός· στρατηγικός.
- Takt**-los, *adj.* ἀρρυθμῶς. (*fig.*) ἀπειρος ὀρθοτροπίας, ἀφιλόρρυθμῶς, ἀφιλοπρεπῆς. -losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀρρυθμία. (*fig.*) ἡ ἀρρυθμῶς συμπεριφορά· ἡ σκαϊότης, ἡ ἀπειροκαλία. -mässig, *adj.* ῥυθμικός, ἐνρυθμῶς, εὐρυθμῶς. —, *adv.* ἐνρυθμῶς, εὐρυθμῶς, ἐν ῥυθμῷ, κατὰ ῥυθμόν. -messer, *m.* (-s, *pl.* —), *T.* τὸ μετρονόμιον, τὸ μετρόμετρον, τὸ ρυθμόμετρον. -strich, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ παῦλα ῥυθμοῦ. -voll, *adj.* εὐρυθμῶς. (*fig.*) φιλοπρεπῆς, φιλόρρυθμῶς, ὀρθοπρεπῆς, ὀρθότροπος, ρυθμοπρεπῆς.
- Talär**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ποδήρης στολή, τὸ ὀρθοσταδίων, ὁ ὀρθοσταδίας χιτῶν.
- Talent**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τάλαντον. (*fig.*) τὸ φυσικὸν δῶρον· ἡ εὐφυΐα. ein — schwer, werth, ταλανταῖος τὸ βάρος, τὴν ἀξίαν. zwei, drei,

viele -e schwer, διτάλαντος, τριτάλαντος, πολυτάλαντος τὸ βάρος. -lös, *adj.* ἀφύτης. -losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀφύτις. -voll, *adj.* εὐφύτης.

Talg, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ στέαρ, τὸ λίπος, ὁ ἄνθος, »τὸ ἄλειμμα«.

Talg-ärlig, *adj.* στεατώδης, ἀλειμματώδης. -butte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ καθίσκος στέατος [ἡ βουτίνα, ἡ βούτη]. -en, *v. i. h.* ἀλείφω διὰ στέατος. -ig, *adj.* στεατώδης, λιπώδης, ἀλειμματώδης. — werden, στεατούμαι. -licht, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ στεατίνον κηρίον [τὸ ἀλειμματόκηρι, τὸ ξυγγοκέρι]. -säure, *f.* (—), τὸ στεατικὸν ὄξύ. -stoff, *m.* (-s), ἡ στεατίνη, ἡ στεαρίνη.

Tärlismann, *m.* (-s), τὸ βασκάνιον, τὸ προβασκάνιον, τὸ φυλακτήριον [τὸ φυλακτόν, τὸ φυλακτᾶρι, τὸ χαϊμαλί].

Tafje, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ στροφεῖον, ὁ ἐπάγων, τὸ πολυόπιστον [ἡ παλάγκα]. -n, *v. i. h.* ἀνέλκω διὰ τοῦ πολυόπιστου.

Talk, *m.* (-es), »τὸ τάλκον, τὸ μαρκάσιον«. -ärlig, *adj.* παρόμοιος τάλκω. -erde, *f.* (—), ἡ μαγνησία, τὸ ὄξειδον τοῦ μαγνησίου. -spāt, *m.* (-es), ὁ μαγνησίτης (λίθος). -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), »τὸ τάλκον, τὸ μαρκάσιον«.

Tamarin'de, *f.* (—, *pl.* -n), -nbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ὁ ὄξυφοῖνιξ.

Tamaris'ke, *f.* (—, *pl.* -n), -nbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ μυρική.

Tambour, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ τυμπανιστής. -in, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τυμπάνιον. τὸ κεντητήριον, *s.* Stickrahmen.

Tand, *m.* (-es), ἡ μικρολογία, ὁ ῥῶπος, τὸ εὐτελές πρᾶγμα.

Tändelef, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παιδιὰ, τὸ παιδιώδες πρᾶγμα.

Tän'del-haft, -ig, *adj.* παιδιώδης, παιγιώδης, παιδικός παραμικρός. -n, *v. i. h.* παίζω, παιδαριεύομαι, ἀνοηταίνω. -krämmerkī, *m.* (-es), ἡ ἀγορὰ μικρολογίων. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ εὐτελῆ πρᾶγματα, αἱ

μικρολογίαι, τὰ ῥωπικά, τὰ παραμικρά πρᾶγματα.

Tändler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παιγιώδης, ὁ γελοιστής [ὁ μασκαρατζής, ὁ νωθρός, ὁ μελλητής, ὁ ναυαγός [ὁ ἀκαμάτης]].

Tang, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ φῦκος, τὸ φυκίον [τὸ ἄβρι, τὸ φύκι]. -ärlig, *adj.* φυκώδης, φυκιώδης.

Tangent'e, *f.* (—, *pl.* -n), *T.* ἡ ἐπιψαύουσα (γραμμῆ), ἡ ἐφαπτομένη.

Tangentiäl'kraft, *f.* (—), ἡ κεντρόφυκὸν δύναμις.

Tän'ne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐλάτη [ὁ ἔλατος, τὸ ἔλατον]. Roth-, ἡ ἄρρηγ ἐλάτη. Weiss-, ἡ θήλεια ἐλάτη.

Tän'nen, *adj.* ἐλάτινος. -baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ἡ ἐλάτη [ὁ ἔλατος]. -hain, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἄλλος ἔλατων. -harr, *m.* (-es), ἡ ἐλάτινος ῥητίνη. -holz, *n.* (-es), τὸ ἐλάτινον ξύλον. -nädel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ (βελονοειδές) φύλλον ἐλάτης. -wald, *m.* (-es, *pl.* -wälder), τὸ δάσος (ὁ δρυμὸς) ἔλατων. -zapfen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ στρόβιλος ἐλάτης, ἡ στρόβιλέα [τὸ κοικουνάρι].

Tän'te, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θεία, ἡ νάννη* [ἡ θειά].

Tän's, *m.* (-es, *pl.* Tän'se), ὁ χορός ἡ λογομαχία, ἡ λογοτριβή, ὁ χορός [τὰ τράβαλα].

Tän's-bär, *m.* (-en, *pl.* -en), ἡ ὄρηστικὴ ἄρτος. -böden, *m.* (-s, *pl.* -böden), τὸ χορευτήριον, ἡ αἴθουσα τοῦ χοροῦ.

Tän'schem, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ βραχὺς χορός.

Tän'sen, *v. i. & i. h.* χορεύω. einen Walzer —, χορεύω στρόβιλον. sich müde —, ἀποκάνω ἐκ τοῦ πολλοῦ χοροῦ. Jemandem vor der Nase herum —, περιβρίζω, περιγλυφίζω τινά. nach Jemandes Pfeife —, πάντα ὑπακούω τινί, συναρμόζομαι πρὸς τὰς ὁρέξεις τινός [ὅπως μου σφύριζον χορεύω]. —, *n.* (-s), ὁ χορός ἡ ὄρησις, ἡ χορεία.

Tän'zer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χορευτής ὁ ὄρχηστής. *mein* —, ὁ συγχορευτής μου. -*ln*, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ χορεύτρια ἡ ὄρχήστρια. *meine* —, ἡ συγχορεύτρια μου.

Tänz-fest, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ χορευτικὴ ἑορτή. -*figür*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ χορευτικὸν σχῆμα. -*gefährte*, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ συγχορευτής. -*gefährtin*, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ συγχορεύτρια. -*gesellschaft*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ συναναστροφή χοροῦ, ὁ χορός. -*kranzchen*, *n.* (-s, *pl.* —), -*kunst*, *f.* (-, ἡ ὄρχηστική, ὁ χορός, ἡ χορευτικὴ. -*lehrer*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ, ὁ χοροδιδάσκαλος. -*lied*, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ χορευτικὸν ᾄσμα. -*lust*, *f.* (-, ἡ φιλορχημοσύνη, ἡ ἐπιθυμία χοροῦ. -*lustig*, *adj.* φιλορχημῶν, φιλορχηστής, περιψιχορός. -*meister*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ ὄρχηστοδιδάσκαλος. -*musik*, *f.* (-, ἡ μουσικὴ τοῦ χοροῦ. -*saal*, *m.* (-s, *pl.* -säle), ἡ αἴθουσα τοῦ χοροῦ. -*schuhe*, *m.* *pl.* τὰ ὑποδήματα τοῦ χοροῦ. -*schule*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ χοροδιδασκαλεῖον. -*schüler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μαθητὴς τοῦ χοροῦ. -*schülerin*, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ μαθήτρια τοῦ χοροῦ. -*stunde*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ μᾶθημα τοῦ χοροῦ. -*sucht*, -*wüth*, *f.* (-, ἡ χορομανία. -*süchtig*, *adj.* χορομανής.

Täp'el, *n.* (-es), (*fam.*) etwas aufs — bringen, προφέρω τι εἰς τὸ μέσον, ἀνακινῶ τι, ἐμβάλλω λόγον περὶ τινος [τὸ βγάνω εἰς τὴ μέση].

Täp'el, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ταπίτιον, ἡ τάπις, τὸ δαπίτιον, ἡ δάπις [ἡ ταπεταρία].

Täp'el-fabrik, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ταπιδουρτεῖον, τὸ ἐργοστάσιον ταπιδῶν. -*händler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔμπορος ταπιδῶν, ὁ ταπιδοπώλης. -*fabrikant*, *m.* (-en, *pl.* -en), -*macher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ταπιδουργός, ὁ τεχνουργός ταπιδῶν. -*papier*, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ χάρτης ταπιδώσεως,

τὸ ταπιδόχαρτον. -*thüre*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ταπιδόσκεπτης θύρα, ἡ ἀφανῆς θύρα. -*wirker*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ταπιδουργός.

Täp'el-r-em, *v. i. h.* ἐπιστρωννύω διὰ ταπιδῶν, ταπιδῶ. —, *n.* (-s), ἡ ταπιδῶσις, ἡ διὰ ταπιδῶν ἐπίστρωσις. -*er*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιπλοτέχνης, ὁ ταπιδωτής [ὁ ταπετοποιήτης]. -*ung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ταπιδῶσις, τὸ ταπιδῶμα.

Tä'pfer, *adj.* ἀνδρείος, γενναῖος [ἀντριτωμένος, παλληκαρᾶς]. -*o That*, τὸ ἀνδραγάθημα, ἡ ἀνδραγαθία [ἡ παλληκαριά]. *sich — halten*, *zeigen*, ἀνδραγαθῶ, ἀνδραγαθίζομαι. (*fam.*) — *arbeiten*, ἐργάζομαι μετὰ ζήλου. — *trinken*, κωθωνίζω, ἀκρατοποτέω [πίνω εἰς τὰ γεμάτα]. — *zugehen*, οὐροδρομέω [πηγαίνω πρῶμα]. -*kelt*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀνδρία, ἡ ἀνδρεία, ἡ γενναϊότης [ἡ παλληκαριά, ἡ παλληκαρῶσύνη].

Täp'ren, *v. i. h.* περιψηλαφᾶω [πασπατεύω]. *im Finstern —, bälten* κατὰ σκότον. *mit den Füßen —*, προσκρούω τοὺς πόδας θορυβωδῶς. *in etwas —*, ἐμπιπτοῦ βαρέως εἰς τι. —, *n.* (-s), ἡ ψηλάφησης.

Täp'pisch, *adj.* σκαίος, ἀδέξιος, χονδρόκοπος.

Täp'ps, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀδέξιος ἀνθρωπος.

Tä'ra, *f.* (-, ἡ ἀφαίρεσις, τὸ ὑφαίρεμα [ἡ ντάρα].

Täran'tel, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ φαλάγγιον [ἡ ῥωγαλίδα, ἡ ἀρωγαλοῦ*]. *von der — gestochen*, φαλαγγιδήκτος, φαλαγγιδόληκτος.

Täraf, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ διατίμησις, τὸ τιμολόγιον.

Täri'nen, *v. i. h.* ὑφαίρειω.

Täri'nen-kappe, *f.* (-, ἡ κυνὴ Ἄιδου, τὸ ἀράτον καθιστῶν ἱμάτιον.

Tärtä'ne, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κέλης, τὸ πλοῖαριον [τὸ κατικί] (τὸ ἔχον δύο ἰστούς μετὰ τριγωνοειδῶν ἰστίων).

Tärt'sche, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ (ἐλαφρὰ) ἀσπίς.

- Täschchen**, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ θυλακί-
ακος, τὸ θυλακίδιον [ἢ μικρὴ τσέπη]-
τὸ μαρσίπιον [τὸ σακκουλάκι].
- Tásche**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κόλπος, τὸ
θυλάκιον [ἢ τσέπη, ἢ μπουζουνάρα*].
ἢ πήρα, τὸ μαρσίπιον, ὁ σάκκος, ὁ
θύλακος [ἢ σακκούλα, τὸ ταγάρι,
τὸ σακκούλι*]. in die — stecken,
ἐμβάλλω εἰς τὸ θυλάκιον [χάνω
εἰς τὴν τσέπην, βάνω εἰς τ'—άστῆθι
μου*].
- Täschelkraut**, *n.* (-es), φυτὸν, τὸ
θλάσι.
- Taschen-büch**, *n.* (-es, *pl.* -bücher),
τὸ ἐγχειρίδιον, τὸ ἐγκόλπιον βιβλίον.
τὸ ἡμερολόγιον. —**dieb**, *m.* (-es, *pl.* -
e), ὁ βαλαντιοτόμος. —**formāt**, *n.*
(-es, *pl.* -e), τὸ σχῆμα ἐγκόλπιου
βιβλίου. —**geld**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ
πρόχειρον ἀργύριον, τὰ ψιλά χρῆ-
ματα. —**krēbs**, *m.* (-es, *pl.* -e),
ὁ ἥρακλεωτικὸς καρκίνος. —**kalender**,
m. (-s, *pl.* —), τὸ ἐγκόλπιον ἡμε-
ρολόγιον. —**messer**, *n.* (-s, *pl.* —),
τὸ μαχαίριδιον τοῦ θυλακίου, τὸ
συγκλειόμενον μαχαίριδιον [τὸ σφα-
λιτάρι*, ὁ σουγιάς]. —**puffer**, *m.*
(-s, *pl.* —), τὸ ἐγκόλπιον πιστό-
λιον. —**spiel**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ
ταχυδακτυλογραφία τὸ θαυματουργη-
μα. —**spieler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ
ψηφοπαίκτης, ὁ ψηφοκλέπτης, ὁ
ταχυδακτυλογράφος, ὁ λαθροχειρι-
στής. —**spielereif**, *f.* (—, *pl.* -en),
ἡ θαυματοποιία, ἡ ταχυδακτυλοου-
ργία, ἡ λαθροχειρία. —**spielerei**, *f.*
(—, *pl.* -nen), ἡ ταχυδακτυλοου-
ργός. —**spielerkunst**, *f.* (—), ἡ ταχυδακ-
τυλοργική, ἡ ταχυδακτυλοου-
ργία. —**tüch**, *n.* (-es, *pl.* -tücher), τὸ μαν-
δήλιον, τὸ ρινόμακτρον. —**uhr**, *f.*
(—, *pl.* -en), τὸ ὠρολόγιον. —**wörter-
büch**, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ ἐπι-
τομον λεξικόν.
- Täschner**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σακκο-
ποιός, ὁ σακκογράφος, ὁ μαρσι-
πουργός.
- Tässchen**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ φιαλίς,
ὁ κυαθίσκος [τὸ φυτζ'ανάκι].
- Tas'se**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κυάθιον,
τὸ φιάλιον [τὸ φυτζ'ανάκι].
- Tastatür**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ σύνολον
τῶν πλήκτρων.
- Tast'bar**, *adj.* ψαυστός, ψηλαφητός.
- Taste**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πλήκτρον.
- Tastein**, *v. i. h.* ψηλαφάω. —, *n.* (-s),
ἡ ψηλάφησις.
- Tast'sinn**, *m.* (-s), ἡ ἀφή.
- Tättowieren**, *v. i. h.* στίζω, διαστίζω,
διαποικίλλω (τὸ σῶμα) [πλουμίζω].
tätowirt, ἐστιγμένος.
- Tatse**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ (ὄνουόδης)
πούς, τὸ πόδιον (ἀρπακτικοῦ ζώου).
(*fig.*) ἡ ἀδέξιος χεὶρ.
- Tau**, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ κλάωσ, τὸ
καλώδιον, *τὸ παραβόσχοινον* [τὸ
παλαμάρι].
- Taub**, *adj.* κωφός [κουφός]. (*fig.*)
κωφός, κενός [κούφιος]. ἀνασθη-
τός, ἀπαθής, ἀδιάφορος. ein wenig
—, etwas —, ὑπόκωφος, βαρῆ-
κος. — sein, κωφεύω. etwas —
sein, εἶμαι ὑπόκωφος [κουφίζω].
— geboren, κωφός ἐκ γενετῆς.
sich — stellen, ἐθελόκωφος. sich
— stellend, ἐθελόκωφος. ganz
—, ὀλόκωφος, παντελῶς κωφός
[θεόκωφος]. für (gegen) etwas
— sein, κωφεύω, εἶμαι κωφός
πρὸς τι. — e Nuss, κάρουον κούφον,
διόκωνον [κούφιο καρύδι]. — e Gerate,
κρηθὴ ἄγονος, ἄμεστος. — e Kohle,
ἀνθραξ ἐσβεσμένος. mit hörenden
Ohren — sein, ἀκούων δὲν ἔ-
νωῶ. — en Ohren predigen, ἀδω
κωφοῖς, βοάω ἐν τῇ ἐρήμῳ [ὄσφ
θέλεις κτύπα εἰς τοῦ κωφοῦ τὴν
πόρταν].
- Täubchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ περι-
στερίδιον [τὸ περιστερνάκι]. mein
—! φαττίον μου [πουλάκι μου]!
- Tau'be**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ περιστέρα,
τὸ περιστέριον [τὸ περιστέρι]. junge
—, ὁ περιστερειδὴς [τὸ περιστερῶ-
πουλον]. wilde —, ἡ ἀγρία περι-
στερά, τὸ ἀγριοπερίστερον. Ringel-
ἡ φάσσα.
- Tauben-ähnlich**, -artig, *adj.* περιστερο-
ειδής. —einfalt, *f.* (—), ἡ ἀπλότης

περιστερᾶς. -falk, *m.* (-es, *pl.* -en), ὁ φασσοφόνος ἱεραεῖ, ὁ φασσοφάντης, ὁ φαβοτύπος. -farben, -farbig, *adj.* περιστερῶρους, περιστεροειδής. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ὁ περιστερειών, τὸ περιστεροτροφεῖον. -kraut, *n.* (-es), ὁ ἀριστεριών, ἡ ἱερὰ βοτάνη, ὁ περιστεριών. -mist, *m.* (-es), ἡ κόπρος περιστερᾶς. -schlag, *m.* (-es, *pl.* -schläge), ὁ περιστεριών, τὸ περιστεροτροφεῖον. -sucht, *f.* (-), ἡ περιστεροτροφία. -züchter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ περιστεροτρόφος.

Tauher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ περιστερός [τὸ ἀρσενικὸν περιστέρι].

Taubheit, *f.* (-), ἡ κωφότης, ἡ ἀνηχοῖα [ἡ κωφάδα, ἡ κωφάμαρα]. (*fig.*) ἡ ἀναισθησία, ἡ ἀπάθεια.

Taubstumm, *adj.* κωφάλαος, ἐνεός. -enanstalt, *f.* (-, *pl.* -en), -en-institut, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κατάστημα κωφάλλων. -enlehrer, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ διδάσκαλος κωφάλλων.

Taubchen, *v. i. h.* βυθίζω, ἐμβυθίζω, καταδύω [βουτάω, βουτίζω]. —, *v. i. h. & sich* —, *v. r. h.* δύομαι, βυθίζομαι, καταδύομαι [βουτάω]. —, *n.* (-s), ἡ κατάδυσις, ἡ βύθισις.

Tauchente, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κολυμβίς, ἡ αἰθια [ἡ βουταναριά, τὸ ζαρπαππί].

Tauchher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δότης, ὁ κολυμβητής [ὁ βουτηχτής]. -apparät, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ συσκευή δύτου. -glocke, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κώδων δύτου. -schiff, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ καταδυτικὸν πλοῖον.

Tauf-akt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ βάπτισμα, ἡ βάπτισις [τὰ βαπτίσια]. -becken, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ κολυμβήθρα. -büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ βαπτισματολόγιον. -bund, *m.* (-es, *pl.* -bündnisse), ὁ διὰ τοῦ βαπτίσματος σύνδεσμος, ἡ συντεχνία.

Taufe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ βάπτισμα, ἡ βάπτισις [τὰ βαπτίσια]. über die

— halten, aus der — heben, ἀναδέχομαι ἐκ τῆς κολυμβήθρας. die — verrichten, ταλεῶς τὸ μυστήριον τοῦ βαπτίσματος.

Taufen, *v. i. h.* βαπτίζω. —, *n.* (-s), ἡ βάπτισις, ὁ βαπτισμός.

Täufer, *m.* (-s), Johannes der —, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής.

Tauf-formel, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ τύπος τοῦ βαπτίσματος. -gebühren, *f. pl.* -geld, *n.* (-es), τὰ βαπτιστικά, ὁ μισθὸς τῆς βαπτίσσεως. -geschenk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δῶρον τοῦ βαπτίσματος. -handlung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ βάπτισις, τὸ βάπτισμα [τὰ βαπτίσια]. -hemd, *n.* (-es, *pl.* -en), ὁ χιτῶν τοῦ βαπτίσματος. -kleid, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐνδυμα τοῦ βαπτίσματος [τὸ βαπτισμιόν, τὸ φωτίαι].

Taufling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀνάδεκτος, ὁ βαπτιστικός [ὁ βαπτισμιός, ὁ ἀναδεξιμός].

Tauf-näme, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα. -päthe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀνάδοχος [ὁ νονός]. -register, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τῶν βαπτίσεων, τὸ βαπτισματολόγιον. -schein, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ βαπτιστήριον, τὸ βαπτιστικόν [τὸ βαπτισματοχάρτι]. -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ κολυμβήθρα. -tuch, *n.* (-es, *pl.* -tücher), ἡ σινδῶν τοῦ βαπτίσματος. -wasser, *n.* (-s), τὸ βαπτιστήριον ὕδωρ. -zeuge, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀνάδοχος [ὁ νονός, ὁ ἀντόουλος*]. -zeugin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἀνάδοχος [ἡ νονά].

Taugen, *v. i. h.* ἀξίζω. χρησιμεύω, ὠφελέω. zu etwas —, εἶμαι χρήσιμος, χρησιμεύω εἰς τι. wozu soll das —? πρὸς τί χρησιμεῖαι τοῦτο;

Taugenichts, *m.* (-, *pl.* -e), ὁ μαστιγίας, ὁ καλλιμπρατος, ὁ κώφων, ὁ κηφήν, ὁ οὐδαμινός, ὁ οὐτιδανός [ὁ χαμένος, ὁ κρεμάλας, τὸ χαμένον κορμί, ὁ θεοσκοτωμένος].

Tauglich, *adj.* χρήσιμος, ὠφελίμος, κατάλληλος, προσφύτης. -keit, *f.* (-), ἡ χρησιμότης, ἡ ὠφελιμότης.

Ταυμει, *m.* (-s), ὁ Ὀϊγγος [ἡ Ζαλάδα, ἡ Ζάλη] ἢ καρηβαρία, ἡ μέθη. — der Leidenschaft, ἡ ἔξαψις τῶν παθῶν, ἡ παραφορά. -lg, *adj.* σφαλλόμενος, παρακλονούμενος κραιπαλώδης, καρηβαρῶν [ζαλισμέ-νος]. -leich, *m.* (-es), ἡ αἶρα, τὸ ζιζάνιον [ἡ ἴρα.

Ταυμειν, *v. i. h.* σφάλλομαι, παρακλονόμαι [τρικλίζω, τρεκλίζω, καλανταρίζω]. mein Kopf taumelt mir, Ὀϊγγιάω [καλίζομαι]. —, *n.* (-s), ἡ παρακλόνησις, ἡ κραιπαλώδης ἀστάθεια [τὸ τρικλισμα, τὸ καλαντάρισμα]. ἡ παραφορά τῶν παθῶν.

Tausch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ μεταλλαγῆ, ἡ ἀλλαγῆ, ἡ ἀνταλλαγῆ.

Tauschen, *v. i. d. i. h.* ἀλλάσσω, μεταλλάσσω, ἀνταλλάσσω. (*fig.*) ich möchte nicht gerne mit ihm —, δὲν ἤθελον νὰ εἶμαι εἰς τὴν θέσιν του, δὲν ζηλεύω τὴν τύχην του.

Täuschen, *v. i. h.* ἀπατάω, ἐξαπατάω, παραπλανῶ, παρακρούω [γελῶ]. Jemanden in seiner Erwartung —, ψεύδω τινὰ τῆς ἐλπίδος. sich —, *v. r. h.* σφάλλομαι, πλανῶμαι, παραπλανῶμαι. sich — lassen, ἐξαπατῶμαι [γελιοῦμαι, γελοῦμαι]. -d, *adj.* ἀπατηλός, ἐξαπατητικός. —, *adv.* μέχρις ἀπατηλότητος, ἀπατηλῶς. — ähnlich, πανομοιότατος.

Tauschereŷ, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαμοιβή, ἡ καταλλαγῆ.

Tauschhandel, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον τῆς μεταλλαγῆς, ἡ δοσοληψία. — treiben, ἐμπορεύομαι ἐπ' ἀνταλλαγῆ. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπ' ἀνταλλαγῆ ἔμπορος.

Täuschung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐξαπάτη, ἡ ἀπάτη, ἡ παράκρουσις τὸ σφάλμα, ἡ πλάνη, ὁ παραλογισμός.

Tauschvertrag, *m.* (-es, *pl.* -träge), τὸ συμβόλαιον ἀνταλλαγῆς. -weise, *adv.* ἐπ' ἀνταλλαγῆ, δι' ἀλλαγῆς, κατ' ἐναλλαγῆν.

Tausend, *adj.* χίλιοι. eine Anzahl von —, ἡ χιλιάς. viele —, πολλοί

χιλιάδες. ein Korps von — Mann, σώμα χιλανδρον. ein Schiff von — Tonnen, πλοῖον χιλιοφορον. eine Anzahl von — Jahren, ἡ χιλιετηρίς, ἡ χιλιετία, ὁ χιλιετής χρόνος. —e und aber —e, χιλιάδες (καὶ μυριάδες), χίλιοι μύριοι*. — Dank schulden, ὀφείλω μυρία χάριτας. (*fam.*) —! der —! — nochmal! Ἠράκλειε! βαβα! μέγας εἰ κύριε [βρέ γὰ τὸ θεό!]. —, *n.* (-s), ἡ χιλιάς [ἡ χιλιάδα]. zu —en, κατὰ χιλιάδας. -blatt, *n.* (-s), τὸ χιλιόφυλλον. -eckig, *adj.* χιλιάγωνος. -erlei, *adj.* μυριοί, χίλιον εἰδῶν [χιλιῶν λογῶν]. -fach, -fältig, *adj.* χιλιοπλάσιος. —füss, *m.* (-es, *pl.* -füsser), ἡ σκολοπένδρα, ὁ λουλος [τὸ σαργανταπόδαρον]. —füssig, *adj.* χιλιόπους. —güldenkrant, *n.* (-es), φυτὸν, τὸ μικρὸν κενταύριον, ἡ κενταυρίς, ἡ κενταυρία, ἡ ἐρυθραία [τὸ θερμασοδόδατον]. -jährig, *adj.* χιλιετής, χίλιον ἐτῶν. das —e Reich Christi, ὁ χιλιαισμός. -künstler, *m.* (-s, *pl.* —), (*fam.*) ὁ μάγος, ὁ θαυματουργός, ὁ γόης, ὁ πανδέξιος ἄνθρωπος. —mal, *adv.* χιλιάκις [χιλιαίς φοραίς] μυριάκις. —mällig, *adj.* χιλιάκις ἐπαναληφθεῖς. —psündig, *adj.* χιλιόλιτρος. —schön, —schönchen, *n.* (-s), φυτὸν, ὁ ἀμύραντος, τὸ ἀμύραντον. —ste (der, die, das), *adj.* χιλιόστός. der — Theil, τὸ χιλιοστὸν μέρος, τὸ χιλιοστημόριον. vom hundertsten ins — kommen, λέγω ἄλλ' ἀπ' ἄλλων. —stel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ χιλιοστὸν μέρος, τὸ χιλιοστημόριον [ἀπὸ χιλία ἕνα]. —weise, *adv.* κατὰ χιλιάδας. —winkelig, *adj.* χιλιόγωνος. —zünftig, *adj.* χιλιόβλωσος.

Tauwerk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ σχοινία πλοίου, ἡ πανσχοινία.

Taxatŷon, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διατίμησις, ἡ ἐκτίμησις [τὸ στιμάρισμα]. —ator, *m.* (-s, *pl.* -toren), ὁ τιμητής, ὁ ἐκτιμητής [ὁ στιμαδόρος].

Taxe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τακτὴ τιμῆ, τὸ τίμημα ἢ διατίμησις.

- Taxe'te, f.** (—, *pl.* -n), φυτόν, ὃ ἔνδον προκώδης νάρκισσος, ὃ νάρκισσος τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
- Taxi'gen, v. t. h.** διατιμάω, ἐκτιμάω, ἀποτιμάω [στυμάρω, ζετιμάω]. —*er, m.* (-s, *pl.* —), ὃ τιμητής, ὃ ἐκτιμητής, ὃ διατιμητής [ὃ ζετιμητής, ὃ στυμαδόρος]. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐκτίμησις, ἡ διατίμησις [τὸ ζετιμημα].
- Tax'ordnung, f.** (—, *pl.* -en), ἡ διατίμησις.
- Taxus, m.** (—), -baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ὃ τάξος, ἡ, ὃ σμίλαξ, ὃ, ἡ μίλαξ, ἡ σμίλος.
- Tax'werth, m.** (-es, *pl.* -e), ἡ ἀξία τῆς ἐκτιμήσεως, τὸ ἀποτίμημα.
- Technik, f.** (—), ἡ ἔντεχνος ἀσκησις τῶν κανόνων τέχνης, ἡ ἐμπειροτεχνία, ἡ τεχνογνωμοσύνη ἡ βιομηχανία. —*er, m.* (-s, *pl.* —), ὃ ἐπιστημονικὸς τεχνίτης, ὃ βιομηχανικός, ὃ ἐμπειροτέχνος, ὃ τεχνογνώμων.
- Technisch, adj.** τεχνουργικός, τεχνογνωμονικός.
- Techno-lög, m.** (-en, *pl.* -en), ὃ ἐπιστήμων τῶν μηχανισμῶν τῆς βιομηχανίας, ὃ νοήμων τῆς περὶ τὴν βιομηχανίαν μηχανολογίας, ὃ τεχνολόγος. —*logie, f.* (—), ἡ ἐπιστημοσύνη τῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ λειτουργουσῶν μηχανῶν, ἡ τεχνολογία. —*logisch, adj.* τεχνολογικός.
- Tedē um, n.** (-s), ἡ δοξολογία.
- Teich, m.** (-es, *pl.* -e), ἡ λίμνη, τὸ ὑδροστάσιον, ὃ λιμνὸλακκος, »ὃ κόλυμβος, ὃ νερόλακκος«.
- Teich'artig, adj.** λιμνοειδής, λιμνώδης. —*fisch, m.* (-es, *pl.* -e), ὃ λιμναῖος ἰχθύς. —*ständer, m.* (-s, *pl.* —), ὃ καταρράκτης λίμνης [τὸ νερόδεμα]. —*wasser, n.* (-s), τὸ λιμναῖον ὕδωρ.
- Teig, m.** (-es, *pl.* -e), τὸ φύραμα, ἡ μάζα, ἡ ζύμη.
- Teig'licht, teig'ig, adj.** φουραματώδης, ζυμώδης.
- Teig'mulde, f.** (—, *pl.* -n), ἡ πινακωτή.
- Teint, m.** (-s), ἡ χροιά, ἡ χροία, τὸ χρώμα τοῦ προσώπου.
- Telegramm, n.** (-s, *pl.* -e), τὸ τηλεγράφημα.
- Telegraph, m.** (-en, *pl.* -en), ὃ τηλεγράφος, »ὃ τηλεγράφος«.
- Telegraphen-beamte, m.** (-n, *pl.* -n), ὃ ὑπάλληλος τηλεγραφεῖου. —*dräht, m.* (-es, *pl.* -drähte), ὃ τηλεγραφικὸς κάλως. —*bureau, n.* (-s, *pl.* -s), τὸ τηλεγραφεῖον. —*kabel, n.* (-s, *pl.* —), ὃ τηλεγραφικὸς κάλως. —*linie, f.* (—, *pl.* -n), ἡ τηλεγραφικὴ γραμμὴ. —*signal, n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τηλεγραφικὸν σὺνθημα. —*station, f.* (—, *pl.* -en), ὃ τηλεγραφικὸς σταθμὸς.
- Telegraph-ist, f.** (—), ἡ τηλεγραφική. —*igen, v. t. h.* τηλεγραφέω.
- Telegraphisch, adj.** τηλεγραφικός. —*e Depesche, τὸ τηλεγράφημα.*
- Telegraphist, m.** (-en, *pl.* -en), ὃ τηλεγραφητής.
- Teleo-logie, f.** (—), (ἡ φιλοσοφικὴ θεωρία περὶ σκοπιμότητος τῶν ὄντων πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ θεοῦ) ἡ τελεολογία. —*logisch, adj.* τελεολογικός.
- Telephōn, n.** (-s, *pl.* -e), τὸ τηλεφώνον. —*isch, adj.* τηλεφωνικός.
- Teleskōp, n.** (-es, *pl.* -e), τὸ τηλεσκόπιον. —*isch, adj.* τηλεσκοπικός.
- Teiler, m.** (-s, *pl.* —), τὸ πατάσιον, τὸ πινακίον, τὸ λεκάνιον, τὸ τρύβλιον [τὸ πιάτον]. — *der Hand, ἡ παλάμη. ein — voll, τὸ πατάσιον πλήρες. flacher —, πατάσιον ἀβαθές. —chen, n.* (-s, *pl.* —), τὸ λοπάδιον, ἡ λεπίς [τὸ πινατάκι]. —*förmig, adj.* τρυβλιοειδής, λοπαδοειδής. —*lecker, m.* (-s, *pl.* —), ὃ τραπέζολεῖχων, ὃ τραπέζολοιγός. —*tisch, m.* (-es, *pl.* -tische), τὸ χειρόμακτρον [ἡ πετσέτα].
- Tellur, n.** (-s), τὸ τελλούριον (μέταλλον). —*isch, adj.* γήινος. —*ismus, m.* (—), ὃ ζωικὸς μαγνητισμός. —*ium, n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ γαίωμα, τὸ οὐρανόγραμμα.

- Tempel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ναός· τὸ ἱεῖον. -besirk, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ τέμενος. -diener, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱερόδουλος. -herr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ναίτης. -höf, *m.* (-es, *pl.* -höfe), τὸ τέμενος. -orden, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τάγμα τῶν ἱπποτῶν. -raub, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἱεροσυλία, ἡ θεοσυλία, ἡ ἱεροσύλησις. -räuber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱερόσυλος, ὁ θεοσύλης, ὁ θεόσυλος [ὁ ἀγιογδύτης]. -räuberisch, *adj.* ἱεροσυλικός. -ritter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ναίτης. -welke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐγκαίνισις ναοῦ.
- Temperament**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ κρᾶσις, ἡ ἰδιοκρασία, ἡ ἰδιοσυγκρασία. -sfehler, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐλάττωμα τῆς κρᾶσεως.
- Temperatür**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θερμοκρασία.
- Temperiren**, *v. i. h.* μετριάζω. temperirt, εὐκρατος, εὐκράτης.
- Temppler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ναίτης.
- Temppe**, *n.* (-s, *pl.* -s), ὁ μουσικός χρόνος, ἡ ἀγωγή.
- Temporär**, *adj.* προσωρινός, ἐφήμερος.
- Temporiren**, *v. i. h.* συναρμόζομαι τοῖς καιροῖς, συμμορφόμαι πρὸς τὰς περιστάσεις.
- Tempkel**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κρατητήριον χειρογράφων, τὸ χαρτολάβιον.
- Tendentios**, *adj.* σκοπίμος, ἐπὶ σκοπῷ γινόμενος, προβεβουλευμένος.
- Tendenk**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ σκοπός· ἡ τάσις, ἡ ῥοπή.
- Tender**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀνθρακοφορεῖον ἀτμαμάτης.
- Tenne**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄλωσις, τὸ ἀλώνιον [τὸ ἀλώνι].
- Tenöf**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὀξύφωνος· ἡ ὀξυφωνία. -Isf, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὀξύφωνος. -stimme, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φωνὴ ὀξυφώνου, ἡ ὀξυφωνία.
- Terpich**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ τάπησις, ἡ τάπις [τὸ χαλί]. -arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ταπητουργία· τὸ ταπιδοῦρ-
γῆμα. -macher, -wäber, -wirker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ταπιδοῦργός. -wikererel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ταπητουργία· τὸ ταπιδοῦργεῖον, τὸ ἐργοστάσιον ταπήτων.
- Termin**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ προθεσμία, ἡ τακτὴ ἡμέρα, ἡ διορία.
- Terminol-ogier**, *f.* (—), οἱ τεχνικοί ὄροι, ἡ λεξιλογία. -ogisch, *adj.* λεξιλογικός, τῶν τεχνικῶν ὄρων.
- Terminweise**, *adv.* κατὰ προθεσμίαν.
- Terpentin**, *m.* (-s), ἡ τερμινθίνη, ἡ τερεβινθίνη [ἡ τερμινθίνα, ἡ τερεβινθίνα]. von —, τερμινθίνος, τερεβινθίνος. -baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ τερεβίνθος, ἡ τέρμινθος [ἡ τακουδιά]. -öl, *n.* (-s), τὸ τερμινθίνον ἔλαιον.
- Terrain**, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ ἔδαφος, τὸ γῆπεδον, ὁ τόπος.
- Terras se**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπιπεδοστρωτον [ἡ ταράτσα]· τὸ δῶμα, τὸ ἐπίδωμα.
- Terrine**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λοιπός, ἡ λεκάνη [ἡ λεκανίδα, ἡ σκουτέλα].
- Territorium**, *n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ γῆπεδον, ἡ ἔκτασις γῆς.
- Terror-Isiren**, *v. i. h.* ἐκφοβίω, τρομάσσω, (κατα)τρομάζω. -Isimus, *m.* (—), ἡ τρομοκρατία. -Isf, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ τρομοκρατικός, ὁ τρομοκράτης. -Isisch, *adj.* τρομοκρατικός.
- Terzila**, *f.* (—), ἡ τρίτη τάξις σχολείου.
- Terzler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μαθητὴς τῆς τρίτης τάξεως.
- Terzianfeher**, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ τρίτατος (ὁ τριταιοφύλης) πυρετός. das — haben, τριταίζω.
- Terziär**, *adj.* τριτογενής, τριτοφυής.
- Terzie**, *f.* (—, *pl.* -n), **Terz**, *f.* (—, *pl.* -en), **T.** τὸ διὰ τριῶν μείζον, τὸ δίτονον. kleine —, τὸ τριημίτονιον, τὸ τριημίτονον.
- Terzeröf**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἐγκόλιον (τὸ μικρὸν) πιστόλιον.
- Terzett**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ τριψῶδα.

Testament, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ διαθήκη. ein — machen, γράφω διαθήκην. das alte, neue —, ἡ παλαιά, νέα (καινή) διαθήκη. -ā risch, *adj.* & *adv.* ἐκ διαθήκης, διαθηκίως, διαθηκίμως. -serbe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἐκ διαθήκης κληρονόμος. -seröffnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀποσφράγις διαθήκης. -svollstreckker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐκτελεστής διαθήκης. -svollstreckung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐκτέλεσις διαθήκης. **Testā'tor**, *m.* (-s, *pl.* -tō'ren), ὁ διαθέτης, ὁ κληροδότης. **Testifikation**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπιμαρτυρία, ἡ πιστοποίηση. **Testimō'nium**, *n.* (-s, *pl.* -nien), τὸ μαρτύριον, τὸ ἐνδεικτικόν. **Testi'gen**, *v. l. h.* ἐπιμαρτυρῶ, πιστοποιῶ. διαθέτω, γράφω διαθήκην. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαθέτης, ὁ κληροδότης. -erin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ κληροδότις. **Tetra-chord**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τετράχορδον (ὄργανον). -ē der, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τετράεδρον. -logie, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ τετραλογία. **Teuf'el**, *f.* (-, *pl.* -n), *T.* ἡ βαθύτης, τὸ βάθος. **Teuf'el**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διάβολος, ὁ δαίμων. (*fam.*) hol' dich der —! ἀπόλοιο, χάμιστ' ἀπόλοιο, ὁ διάβολος νὰ σ' ἐπάρῃ. geh' zum —! ἔρρ' ἐς κόρακας! ἐκφθεῖρου! πῆγαινε εἰς τὸν διάβολον! zum —, εἰς τὸν διάβολον, κατὰ διαβόλου, εἰς τοῦ διαβόλου τὴν μάναν. zum — schicken, ἐξελαύνω ἐς κόρακας, σκορακίζω, στέλλω εἰς τὸν διάβολον. ich will des —s sein, ὁ διάβολος νὰ μ' ἐπάρῃ. des —s sein, εἶμαι δαιμονιόληπτος. des —s werden, δαιμονίζομαι. sein ganzes Vermögen ist zum — gegangen, ὅλη ἡ περιουσία του ὑπῆγε κατὰ διαβόλου. ich frage den — darnach, παρᾶν δὲν δίδω, ἀδιαφορῶ παντάπαισι περὶ τούτου. er frisst den —, τρώγει τὸν περιθρομον. was — soll das heissen? τί διάβολον σημαίνει τοῦ-

το; das taugt den — nichts, αὐτὸ ἀνάθεμα κί' ἂν ἀέιζῃ τίποτε. pfui —! οὐ 'ς τὸν διάβολον! der — ist los, τὰ πάντα εἶνε ἄνω κάτω, γίνεται τὸ ἀνάστα ὁ θεός [μεγάλο κακὸ γίνεται]. ein armer —, δειλαίος τις, κακίμοιρος [ἔνας φουκαρῶς]. man soll den — nicht an die Wand malen, δὲν πρέπει νὰ κακομελετᾷ τις. wenn man vom — spricht, so kommt er, σὺν τῇ φωνῇ και Λάζαρος [μὲ τὴν φωνὴν κί' ὁ γαίδαρος]. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ διαβόλιον, τὸ διαβολάκιον. -el, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σατανουργία, τὸ διαβολικὸν μηχανοὐργημα, ἡ δαιμονουργία [ἡ διαβολιά]. -isch, -mäßig, *adj.* διαβολικός, σατανικός. **Teufels-banner**, -beschwörer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐξορκιστής, ὁ κακοδαιμονιστής. -bannerei, -beschwörung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ἐξορκισμὸς. -bräten, *m.* (-s), (*fam.*) τὸ διαβολόπαιδον, τοῦ διαβόλου ὁ υἱός, ὁ φαῦλος ἄνθρωπος. -brüt, *f.* (-), τὸ γέννημα τοῦ διαβόλου, τοῦ διαβόλου ἡ γέννα (ἡ σπορά). -dreck, *m.* (-es), τὸ σίλφιον (φυτὸν). -junge, *m.* (-n, *pl.* -n), τοῦ διαβόλου ὁ υἱός, τὸ διαβολόπαιδον, ὁ διάβολος. -kerl, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ διαβολ-άνθρωπος. -kirsche, *f.* (-), φυτὸν, τὸ θρύον, τὸ δορυκνιον, ὁ ἀλικάκιστος στρύγνος [τὸ στρυχνί]. -kunst, *f.* (-, *pl.* -künste), ἡ σατανικὴ τέχνη [ἡ διαβολικὴ συνερπία*]. -streich, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ διαβολικὸν πραξι-κόπημα, ἡ σατανουργία, τὸ σαταν-οὐργημα [ἡ διαβολιά]. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σατανικὸν ἔργον. **Teuf'en**, *v. l. h.* ἐξορῶσω, ἐκμεταλλεύω. **Teuf'isch**, *adj.* διαβολικός, σατανικός· μιαρὸς, ἀνόσιος. — lachen, γελᾶω σαρδάνιον. **Teutsch**, *s.* Deutsch. **Text**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κείμενον. (*fig.*) ἡ ἐπίπληξις, ὁ ἐξῆψαλμος [τὸ τετρανάγγελον]. Jemandem den — lesen, ἀναγινώσκω τινὶ τὸν ἐξ-

- άψαλμον [τοῦ διαβάζω τὸ τετρα-
άγγελο, τοῦ τὰ ψάλλω]. aus dem
-e kommen, fallen, διαταράσσο-
μαι, θορυβίομαι [τὰ χάνω, σαστίζω].
- Text-büch**, n. (-es, pl. -bücher), τὸ
κειμενον (μουσικῆς). -gemäss,
-mässig, *adj.* συμφωνος πρὸς τὸ
κειμενον. -worte, n. pl. αἱ λέξεις
τοῦ κειμένου.
- Thäl**, n. (-s, pl. Thäler), ἡ κοιλάς [ὁ
κάμπος].
- Thäl-bewohner**, m. (-s, pl. —), ὁ
κάτοικος κοιλάδος, ὁ αὐλωνίτης [ὁ
καμπίτης, ὁ κατωμερίτης*].
- Thälchen**, n. (-s, pl. —), ἡ μικρὰ
κοιλάς, ὁ αὐλωνίσκος.
- Thäler**, m. (-s, pl. —), τὸ τάληρον
[τὸ τάλλαρον = 3,75 δραχμαῖς].
schöner — Geld, σημαντικὸν
ποσὸν χρημάτων.
- Thäl-gehänge**, n. (-s, pl. —), ἡ κλι-
τύς [ἡ πλαγιά, ἡ πλαγιάδα*].
- schlucht**, f. (-, pl. -en), τὸ ἄγχος,
ἡ συνάγκεια [ὁ λαγός*]. -wärts,
adv. πρὸς τὴν κοιλάδα. -weg, m.
(-es, pl. -e), ἡ συνάγκεια, ἡ μισ-
γάγκεια, τὸ σύναγος.
- Thälflum**, n. (-s), τὸ θάλλιον (μέ-
ταλλον).
- Thät**, f. (-, pl. -en), ἡ πρᾶξις, τὸ πε-
πραγμένον [τὸ κάμωμα]. ohne grosse
—, τὸ μέγα ἔργον, ἡ μεγαλοργία.
τὸ κατόρθωμα. wackere —, brave
—, τὸ ἀνδραγάθημα, ἡ ἀνδραγα-
θία [ἡ παλληκαριά]. eine wackere
— vollbringen, ἀνδραγαθίζομαι,
ἀνδραγαθῶ. mit Rath und —,
λόγῳ τε καὶ ἔργῳ. Jemandem mit
Rath und — beistehen, βοηθῆω
τινὶ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. zur —
schreiten, προβαίνω εἰς πρᾶξιν.
auf der —, auf frischer —, ἐπ'
αὐτοφώρῳ, παρ' αὐτὸ τὸ ἔργον [εἰς
τὰ πρᾶσα]. auf frischer — er-
tappen, überweisen, καταλαμ-
βάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ [πιάνω εἰς τὰ
πρᾶσα]. in der —, τῷ ὄντι, ὄντως,
πράγματι, πραγματικῶς. nach ge-
schehener —, κατόπιν ἐορτῆς,
ἂποδὲ ἀργάε.
- Thät-bestand**, m. (-es), ἡ κατάστασις
τοῦ πράγματος, τὸ πρᾶγμα ὅπως
ἔχει. -beweis, m. (-es, pl. -e), ἡ
διὰ πραγμάτων ἀπόδειξις.
- Thät-en-drang**, -durst, m. (-es), ἡ πρὸς
πρᾶξις ὀρμή, ἡ δίψα κατορθωμά-
των. -los, *adj.* ἀπρακτος. -reich,
adj. πολλὰ εἰρασμένους, διαπρεπῆς
ἐπὶ πολλοῖς κατορθώμασι.
- Thät-er**, m. (-s, pl. —), ὁ δράστης,
ὁ αὐτουργός, ὁ αἴτιος, ὁ πταίστης.
-in, f. (-, pl. -nen), ἡ αὐτουργός,
ἡ παραίτιος, ἡ ἐνοχος. -schaft, f.
(—), ἡ διάπραξις.
- Thät-ig**, *adj.* ἐνεργός, ἐνεργῆς ἐν-
εργητικός, δραστηκός, δραστήριος.
-keit, f. (-, pl. —), ἡ ἐνέργεια ἡ δρα-
στηριότης, ἡ δραστηκότης. in —
setzen, βάλω εἰς ἐνέργειαν.
- Thät-kraft**, f. (-, pl. -kräfte), ἡ δρα-
στηριότης, ἡ ἐνεργητικότης, ἡ δρα-
στηκότης, ἡ ἐνέργεια. -kräftig, *adj.*
ἐνεργῆς, δραστήριος, δραστηκός, ἐν-
εργητικός [προκομμένος].
- Thät-lich**, *adj.* & *adv.* ἐμπράγματος,
ἐμπρακτος, δι' ἔργου. sich — an
Jemandem vergeifen, ἐπιβάλλω
χεῖρας εἰς τινα. — misshandeln,
κακοποιῶ δι' ἔργου. -keit, f. (-,
pl. -en), ἡ βία πρᾶξις, τὸ βίαιον
ἔργον. zur — schreiten, ἔρχομαι
εἰς χεῖρας, τρίπομαι πρὸς βίαν.
- Thät-sache**, f. (-, pl. -n), τὸ πρᾶγμα,
τὸ γεγονός, τὸ πραγματικὸν συμβῶν.
durch — n beweisen, ἀποδεικνῶ
διὰ πραγμάτων. das ist eine voll-
endete —, αὐτὸ εἶνε γεγονός τε-
τελεσμένον. -sächlich, *adj.* πραγμα-
τικός.
- Thau**, m. (-s), ἡ δρόσος [ἡ δροσιά, ἡ
δρσοῦλα*]. — gebend, δρσο-
βόλος.
- Thau-ärtig**, *adj.* δρσοῦδης. -en, v.
imp. h. es thaut, δρόσος κατα-
φέρεται, δρόσος γίνεται [δρσοουλά-
ζει*]. τήκεται ἡ χιών [λυθεῖ τὸ
χιόνι]. -ig, *adj.* δρσοῦδης, δρσο-
μος, δρσοῦσις. -regen, m. (-s), ἡ
λεπτὴ βροχή. -wetter, n. (-s), ὁ

τῆν χιόνα διαλύων καιρός, ὁ χλιαρός καιρός. —wind, *m.* (-es), ὁ χλιαρός ἀνεμος, ὁ τρικτικός ἀνεμος.

Theater, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θέατρον. **kleines** —, τὸ θεατρίδιον. —**ärtlig**, —**sörmig**, *adj.* θεατροειδής. —**besuch**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπίσκεψις τοῦ θεάτρου. —**besucher**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπισκέπτης τοῦ θεάτρου, ὁ φιλοθέατος. —**billet**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ εἰσιτήριο τοῦ θεάτρου. —**dichter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκηναῖος ποιητής, ὁ δραματογράφος. —**freund**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ φίλος τοῦ θεάτρου, ὁ φιλοθέατος. —**maler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκηνογράφος. —**malerer**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σκηνογράφισσα τὸ σκηνογράφημα. —**narr**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ θεατρομανής. — **sein**, θεατρομανέω. —**pächter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θεατρώνης. —**streich**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ θεατρικὸν πραξικόπημα. —**stück**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θεατρικὸν τεμάχιον· τὸ δραματικὸν πόνημα. —**tänzer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκηναῖος ὀρχηστής, ὁ χορευτής τοῦ θεάτρου. —**tänzerin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ὀρχητρίς, ἡ ἐπὶ τῆς σκηναῖης χορεύτρια. —**truppe**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ θίασος Διονύσου, ὁ θίασος θεάτρου. —**zettel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πρόγραμμα τοῦ θεάτρου.

Theatralisch, *adj.* θεατρικός· σκηναῖος.

Thee, *m.* (-s), τὸ τῆνον [τὸ τσάϊ].

Thee-brett, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ δίσκος τείου. —**büchse**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κειβωτῆριον τείου. —**geschirr**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὰ σκεύη τείου. —**gesellschaft**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συναναστροφή τείου· τὸ τῆνον μετὰ χοροῦ. —**kanne**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ προχόη τείου. —**kessel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ λεβήτιον τείου. —**löffel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κοχλιάριον τοῦ τείου. —**maschine**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μηχανὴ τείου.

Theer, *m.* (-s), ἡ ἀποσταλακτὴ πίσσα, ἡ ὑγρόπισσα, ἡ ζώπισσα [τὸ κα-

τράμι, τὸ κατράνι]. — **brennen**, πισσοκαυτέω, βράζω ζώπισσαν.

Theer-berleiter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πισσοουργός. —**bereltung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πισσοουργία. —**brennerer**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πισσοουργέιον. —**en**, *v. l. h.* πισσαοφιῶν, πισσών, πισσοκοπέω. — *n.* (-s), ἡ πίσσωσις, ἡ πισσοκοπία. —**galle**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὀρρόπισσα. —**licht**, *adj.* παρόμοιος ζώπισσῃ, πισσηρός, πισσοειδής. —**ig**, *adj.* πισσώδης, πισσαοφιής. —**öfen**, *m.* (-s, *pl.* -öfen), τὸ πισσοργεῖον. **Thee-strauch**, *m.* (-es, *pl.* -sträucher), ὁ θάμνος τείου. —**iasse**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φιάλιον τείου [τὸ φυλτζάνι τοῦ τσαϊτοῦ]. —**isch**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ τραπέζιον τοῦ τείου. —**topf**, *m.* (-es, *pl.* -töpfe), τὸ ἀγγεῖον τείου. —**trinker**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φιλοπότης τείου. —**wasser**, *n.* (-s), τὸ ὕδωρ τοῦ τείου. —**zeug**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ σκεύη τοῦ τείου.

Theil, *m.* (& *n.*) (-s, *pl.* -e), τὸ μέρος. **ein kleiner** —, μικρὸν μέρος. **ein grosser** —, μέγα μέρος. **in vier-e theilen**, διαίρει εἰς τέσσαρα (μέρη). **der dritte** —, τὸ τρίτον μέρος, τὸ τρίτημόριον [ἀπό τρία ἔνα]. **zum** —, ἐν μέρει, μερικῶς. **eines** -s ... **ändern** -s, ἀφ' ἐνὸς μὲν ... ἀφ' ἑτέρου δέ, ἐξ ἐνὸς μὲν ... ἐξ ἄλλου δέ. **zum grössten** —, κατὰ μέγιστον μέρος. **ich für meinen** —, **meines** -s, τὸ κατ' ἐμέ, τὸ γ' ἐπ' ἐμοί. **der klagende** —, ὁ κατήγορος. **der beklagte** —, ὁ κατηγορούμενος. **beide** -e hören, ἀπρώμην ἀμφοτέρων τῶν διαδικαζομένων. — **haben an etwas**, μετέχω τινός. **er hat an der Sache** — **gehabt**, συμμετέχε τοῦ πράγματος. **zu** — **werden**, περιπίπτω, πίπτω, περιέρχομαι [λαχάνω]. **ein gut** — **reicher**, πολὺ πλουσιώτερος. **er wird seinen** — **bekommen**, θὰ λάβῃ τὴν δέουσαν ἀμοιβήν.

Theilbar, *adj.* μεριστός, διαιρετός. **leicht** —, εὐμεριστος, εὐδιαιρετος.

- keit, *f.* (—), τὸ διαρετόν, ἡ διαρετότης.
- Theilchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μερίδιον, τὸ μέρος, τὸ τμημάτιον [τὸ κομματάκι]. ganz geringes —, τὸ πολλοστημόριον, τὸ μυριοστὸν μέρος.
- Theilten**, *v. t. h.* μερίζω, διαμερίζω, διαιρέω μοιράζω, διανέμω. in zwei —, διχάζω, διχοτομέω. sich —, *v. r. h.* μερίζομαι, διαμερίζομαι, χωρίζομαι, διασχίζομαι. sich in etwas —, διαμοιράζομαι τε συμμερίζομαι συμμετέχω τινός. —, *n.* (-s), ὁ μερισμός, ὁ διαμερισμός ἢ διανομή.
- Theiler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μεριστής ὁ διαρέτης. -ln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ μεριστρια.
- Theilhaber**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μέτοχος, ὁ μερίτης, ὁ ἐπικοινωνός. -haberln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ μέτοχος, ἡ ἐπικοινωνός. -haftig, *adj.* μέτοχος, κοινωνός, συμμετοχος. — werden, γίνομαι μέτοχος, μεταλαμβάνω (einer Sache, τινός). — sein, μετέχω, εἶμαι μέτοχος. -nahme, *f.* (—), ἡ συμμετοχή, ἡ μέθεξις, ἡ συμμεθέξις, ἡ μετασχέσις, ὁ συμμερισμός. τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ διαφέρον ἢ συμπάθεια. -nähmslos, *adj.* ἀδιάφορος, ἀσυμπάθης, ἀπαθής, ἀναίσθητος. — sein, ἀδιαφορέω, ἀναισθητεύω, ἀναισθητεύω. -nähmslosigkeit, *f.* (—), ἡ ἀδιαφορία, ἡ ἀσυμπάθεια. -nehmend, *adj.* διαφορόμενος, ἐνδιαφερόμενος, συμπάθης. -nehmer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μερίτης, ὁ μέτοχος, ὁ συμμετοχος ὁ συλλήπτωρ, ὁ συνεργολάβος, ὁ συμπράκτωρ. -nehmerln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ μέτοχος, ἡ ἐπικοινωνός, ἡ συμμετοχος. -nehmung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συμμεθέξις, ἡ μέθεξις, ἡ μετασχέσις, ἡ συμμετοχή.
- Theils**, *adv.* ἐν μέρει. — ... —, τὸ μὲν ... τὸ δέ, τὰ μὲν ... τὰ δέ, τοῦτο μὲν ... τοῦτο δέ.
- Theilung**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ μερισμός, ὁ διαμερισμός, ἡ διαίρεσις [τὸ μοίρασμα].
- Theilungsartikel**, *m.* (-s, *pl.* —), *T.* τὸ διαριετικὸν ἄρθρον. -strich, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ διαριετικὸν σημεῖον. -vertrag, *m.* (-es, *pl.* -träge), τὸ συμβόλαιον μερισμοῦ. -zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ διαριετικὸν σημεῖον.
- Theilweise**, *adj.* μερικώς. —, *adv.* κατὰ μέρος, ἐπὶ μέρους, ἐν μέρει, μερικώς.
- Theismus**, *m.* (—), ὁ θεϊσμός, ἡ πίστις εἰς ζῶντα θεόν.
- Theist**, *m.* (-es, *pl.* -en), ὁ θεϊστής, ὁ ὀπαδὸς τοῦ θεϊσμοῦ.
- The'ma**, *n.* (-s, *pl.* -mata), τὸ θέμα, ἡ ὑπόθεσις, bei seinem — bleiben, μένω ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως. vom — abkommen, ἀποκλανῶμαι (ἀπὸ) τῆς ὑποθέσεως. ich kehre zu meinem — zurück, ἐπανέρχομαι ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν.
- Theodice'e**, *f.* (—), ἡ θεοδικία (ἡ δικαιολογία τοῦ θεοῦ ἐπιτρέποντος σκοπίμως τὴν ὑπαρξίν τοῦ κακοῦ).
- Theogonie'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μυθώδης γένεσις τῶν θεῶν, ἡ θεογονία.
- Theognosie'**, *f.* (—), ἡ θεογνωσία.
- Theokrat'**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ θεοκρατικός, ὁ θεοκράτης. -ie, *f.* (—), ἡ θεοκρατία, ἡ ἱεροκρατία.
- Theolog**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ θεολόγος. -ie, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θεολογία. -isch, *adj.* θεολογικός.
- Theophrast'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θεοφράνεια.
- Theor'ie**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ θέορβον (ἐργαλεῖον μουσικὸν ἀπρηχαιωμένον).
- Theor'em'**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ θεωρημα. -atisch, *adj.* θεωρηματικός.
- Theor'etiker**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θεωρητικός. -isch, *adj.* θεωρητικός.
- Theorie'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θεωρία.
- Theosoph'**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ θεόσοφος, ὁ θεόπνευστος. -ie, *f.* (—), ἡ θεία ἔμπνευσις, ἡ θεοσοφία.
- Therapie'**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θεραπευτική.
- Th'eriak**, *m.* (-s), ἡ θηριακή, τὸ θηριακόν (παλαιὸν φάρμακον ἐκλεισματικὸν παρασκευαζόμενον κατὰ τὴν συνταγὴν Ἀνδρομάχου τοῦ Κρητῆ).

Ther'men, *f. pl.* αἱ θέρμαι, τὰ θερμὰ λουτρά.

Thermo-chemie, *f.* (—), ἡ θερμοχημεία (ἡ γνῶσις τῆς κατὰ τὰς χημικὰς λειτουργίας ἀναπτυσσομένης θερμότητος). — **elektricität**, *f.* (—), ὁ θερμοηλεκτρισμός, ὁ πυροηλεκτρισμός (ὁ διὰ τῆς ἐπιπεριέργειας τῆς θερμότητος ἀναπτυσσόμενος ἠλεκτρισμός). — **graph**, *m.* (—, *pl.* —), τὸ θερμογράφων, τὸ αὐτόγραφον θερμόμετρον. — **meter**, *n. & m.* (—, *pl.* —), τὸ θερμόμετρον. — **métrisch**, *adj.* θερμομετρικός. — **stāt**, *m.* (—, *pl.* —), ὁ θερμοστάτης, τὸ θερμόστατον, ὁ ὑποστάτης θερμάνσεως.

Ther'ier, *adj.* πολύτιμος, βαρύτιμος· εὐδάπανος, πολυδάπανος, δαπανηρός, πολυέξοδος, »ἀκριβός«. (*fig.*) προσφιλής, τιμαλφής. — **verkaufen**, πωλέω ἀκριβὰ [ἀκριβοπουλάω]. — **kaufen**, ἀγοράζω ἀντὶ πολλοῦ [ἀκριβοφουσίω]. — **werden**, ὑπερτιμῶμαι [ἀκριβαίω]. **wie** —? ἀντὶ ποίας τιμῆς; εἰς ποίαν τιμὴν; πόσον; **wie** — **ist dieses Buch?** πόσον τιμᾶται τοῦτο τὸ βιβλίον; πόσον ἔχει (πόσον στοιχεῖ) αὐτὸ τὸ βιβλίον; ποίας τιμῆς εἶνε αὐτὸ τὸ βιβλίον; **in London ist** — **leben**, ὁ ἐν Λονδίῳ βίος εἶνε δαπανηρός. — **zu stehen kommen**, τιμοπωλέομαι, καθίσταμαι δαπανηρός. **hoch und** — **schwören**, ὀμνύω ὄρκον ἱερὸν, ὀρκίζομαι εἰς ὃ τι ἔχω ἱερὸν. **hoch und** — **versprechen**, ὑπισχένομαι ἱερὰν ὑπόσχεσιν. (*fig.*) **wie die** — **Zeit aussehen**, εἶμαι κατεσκληρῶς τὴν ὄψιν, φαίνομαι κάτισχος [εἶμαι περὶ καὶ κόκκαλον]. **mein Theurer!** φίλτατε! — **ung**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ ὑπερτίμησις [ἡ ἀκριβεία]. **grosse** —, ἡ σιτοδεία.

Thier, *n.* (—, *pl.* —), τὸ ζῷον. **wildes** —, τὸ θηρίον, τὸ ἄγριον ζῷον.

Thier-anbeter, *m.* (—, *pl.* —), ὁ ζωολάτρης. — **anbeterung**, *f.* (—), ἡ ζωο-

λατρεία. — **art**, *f.* (—, *pl.* —), τὸ εἶδος ζῷου. — **artig**, *adj.* ζωοειδής. **ζωώδης**. — **arsneil kunde**, — **arsneil-kunst**, *f.* (—), ἡ κτηνιτρικὴ, ἡ κτηνιατρία, ἡ ζωιατρική. — **arsneil-schule**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ κτηνιατρικὴ σχολή. — **arst**, *m.* (—, *pl.* —), ὁ κτηνίατρος· ὁ ἰππίατρος. — **beschreibung**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ ζωογραφία. — **bild**, *n.* (—, *pl.* —), ἡ εἰκὼν ζῷου, τὸ ζωδίων, τὸ ζωδάριον. — **bildner**, *m.* (—, *pl.* —), ὁ ζωδιογλύφος, ὁ ζωοπλάστης. — **chen**, *n.* (—, *pl.* —), τὸ ζωόφιον, τὸ ζωάριον [τὸ μαμμοῦδι, τὸ μαμμοῦνι*]. — **garten**, *m.* (—, *pl.* —), ὁ ζωολογικὸς κήπος. — **gattung**, *f.* (—, *pl.* —), τὸ εἶδος ζῷου. — **gefecht**, *n.* (—, *pl.* —), ἡ θηριομαχία, ἡ θηρομαχία. — **geschichte**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ ἱστορία τῶν ζῷων, ἡ ζωικὴ ἱστορία. — **geschlecht**, *n.* (—, *pl.* —), τὸ γένος ζῷου. — **gestalt**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ μορφή ζῷου, ἡ θηριομορφία, ἡ ζωομορφία. **von der** —, ζωομορφος, θηριομορφος. — **heit**, *f.* (—), ἡ ζωότης. — **heise**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ θηριομαχία, ἡ κνηγέσια ζῷων. — **isch**, *adj.* ζωικός, ζωογενής· ζωώδης, κτηνώδης. — **es Wesen**, ἡ ζωότης. — **kämpfer**, *m.* (—, *pl.* —), ὁ θηριομάχος, ὁ θηριομάχος. — **krels**, *m.* (—), ὁ ζωδιακὸς κύκλος. — **kunde**, *f.* (—), ἡ ζωολογία. — **maler**, *m.* (—, *pl.* —), ὁ ζωογράφος ζῷων, ὁ ζωογράφος. — **maleret**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ τῶν ζῷων ζωογραφία, ἡ ζωογραφία. — **opfer**, *n.* (—, *pl.* —), ἡ ζωοθυσία, ἡ θυσία τῶν ζῷων. — **pflanze**, *f.* (—, *pl.* —), τὸ ζωόφυτον. — **qualeret**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ τυραννία τῶν ζῷων· ἡ ζωοκτονία. — **reich**, *n.* (—), τὸ βασιλεῖον τῶν ζῷων, τὰ ζῷα. — **seelo**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ ψυχὴ τῶν ζῷων· ἡ ζωικὴ ψυχή. — **stimme**, *f.* (—, *pl.* —), ἡ ζωώδης φωνή. — **verehrung**, *f.* (—), ἡ ζωολατρεία. — **warter**, *m.* (—, *pl.* —), ὁ φύλαξ ζωοτροφείου,

- ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ζώων, ὁ ζωοθρέμων. — *welt*, *f.* (—), τὸ σύνολον τῶν ζώων, τὸ ζωικὸν γένος, τὰ ζῷα.
- Thon**, *m.* (—s), τὸ πηλοπλαστικὸν χῶμα, τὸ γλίνοχῶμα* ἢ ἀργίλος, ἢ ἀργίλλος, ἢ λευκάργίλλος [τὸ ἀσπρόχῶμα].
- Thon-ärlig**, *adj.* ἀργιλλώδης. — *böden*, *m.* (—s), ἡ ἀργιλλώδης γῆ, τὸ ἀργιλλώδες ἔδαφος. — *erde*, *f.* (—), τὸ ἀργιλλώδες χῶμα, ἡ ἀργίλλος· τὸ ὄξειδιον τοῦ ἀργιλίου. — *erdemetall*, *n.* (—s), τὸ ἀργίλλον (μέταλλον).
- Thöner**, *adj.* πήλινος, κεράμιος· ἀργίλλινος.
- Thon-gefäß**, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ πήλινον ἀγγεῖον. — *grube*, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ἀργιλλωρυχτεῖον. — *leht*, —*ig*, *adj.* ἀργιλλώδης. — *mergel*, *m.* (—s), ἡ ἀργιλλοκιμωλία. — *schiefer*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀργιλλώδης σχιστὸλίθος. — *selte*, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ σάπων ἀργιλίου. — *waare*, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ πήλινον σκεῦος, τὸ κεράμιον. — *ziegel*, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ ἀργιλλοκεραμίδα.
- Thör**, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ ἄφρων, ὁ μῶρος [ὁ τρελλός, ὁ κουζουλός].
- Thör**, *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ πύλη, ἡ ἀλοθύρα, ὁ πυλὼν [ἡ ὀξώπορτα, ἡ ρουγόπορτα].
- Thör-angel**, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ στρόφιγξ, ὁ στροφεύς [τὸ μάσκουλον*, τὸ θηλυκωτῆρι, ὁ βεζέξ]. — *flügel*, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ θύρωμα, ἡ δικλῆ, τὸ φύλλον πύλης. — *geld*, *n.* (—es, *pl.* —er), τὸ διαπύλιον.
- Thörheit**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μωρία, ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἀβελτερία, ἡ βλακεία [ἡ κουταμάρα, ἡ τρέλλα].
- Thörhüter**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ πυλωρός. — *in*, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ πυλωρός.
- Thörlich**, *adj.* ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος, ἀνόητος, ἀλόγιστος, ἄβουλος, μῶρος, μωροῦς [τρελλός, τρωζός]. — *sein*, ἀσυνετώμα, εὐθηλίζομαι.
- Thörin**, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ μῶρα, ἡ μωρά, ἡ ἀνόητος.
- Thörriegel**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μοχλός

- πύλης, τὸ ζύγωθρον [ὁ περάτης*, ἡ ἀμπάρα]. — *schluss*, *m.* (—en), ἡ κλείσις τῶν πυλῶν. *VOR* —, πρὶν κλεισθῶσιν αἱ πύλαι, οὐχί ἐξ ὥρας, ὄχι πᾶρῶρα. — *schreiber*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ὑπάλληλος τελωνίου. — *sippe*, *f.* (—), ἡ κατάκλεισις τοῦ πυλῶνος [τὸ περάτωμα*]. — *wache*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ πυλωρός φρουρά, οἱ πυλωροί. — *wächter*, —*wärter*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ πυλωρός. — *weg*, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ πυλὼν, ὁ θυρῶν [ἡ ρουγόπορτα, ἡ ὀξώπορτα]. — *zeitel*, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ διαπύλιος ἀπόδειξις. — *zell*, *m.* (—s, *pl.* —zelle), τὸ διαπύλιον.
- Thran**, *m.* (—s), τὸ ἰχθυελαίον, τὸ κῆτειον λίπος [τὸ ψαρόλαδον]. *im* — *sein*, εἶμαι ἀκροθύραξ [τὸ ἔω εἰς τὸ κέφι, εἶμαι ἀκρομεθυόμενος].
- Thranbrenner**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ χωνευτὴς ἰχθυελαίου. — *er*, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ χωνευτήριον ἰχθυελαίου.
- Thränne**, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ δάκρυον. *heisse* —*n*, θερμὰ δάκρυα. — *n* *hervorlocken*, προκαλεῖται δάκρυα. *nich der* —*n nicht enthalten können*, δὲν δύναμαι νὰ κρατήσω τὰ δάκρυα. *unter* —*n*, μετὰ δακρύων. *in* —*a schwimmen*, δακρυρροεῖω. — *n vergiessen*, ἐχέτω δάκρυα, δακρύα. *die* —*n fließen* (rollen) *über seine Wangen*, τὰ δάκρυα καταρρέουσιν ἐκ τῶν παρεῖων του. *voll* —*n*, δακρυώδης, δεδακρυμένος. *mit* —*n im Auge*, ἐνδακρυ. *ganz* *in* —*n*, πλήρης δακρύων.
- Thränne**, *v. i. h.* δακρύω, δακρυρροεῖω κλαίω. *mit* —*den Augen*, μετὰ δακρύων (ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς), ἐν δακρυς, δακρυώδης. —, *n.* (—s), ἡ δάκρυσις, τὸ δακρύειν. — *ärlig*, *adj.* δακρυώδης, δακρυοειδής. — *bach*, *m.* (—es, *pl.* —bäche), ὁ ροῦς δακρύων. — *drüse*, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ δακρυώδης ἀδὴν. — *feuchtigkeit*, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ δακρυώδες ὑγρὸν. — *stein*, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ ατρίλιος [ὁ φίστουλας]. — *guss*, *m.* (—es, *pl.* —güsse), ἡ ἐκχυσις δακρύων. — *krug*, *m.* (—es,

ίση), τὸ δακρυδόχον ἀγγεῖον.
-ίση, *adj.* ἀδακρυς, ἀδάκρυ-
-, *adv.* ἀδακρυτί, ἀδακρύτως.
adj. πολὺδακρυς, πολυδάκρυ-
-ισμός, *m.* (-es, *pl.* -ströme),
δακρύων. -voll, *adj.* πολὺ-
-, πολυδάκρυτος. -welle, *f.*
-n), φυτὸν, ἡ θρηνοῦσα

ί, *adj.* παρόμοιος ἰχθυελαίῳ.
i. ἐνέγων ἰχθυελαίον. -sieder,
-anbrenner.

i. (-es, *pl.* -e), ὁ θρόνος.
ἡ βασιλεία. auf den —
-, ἐγκαθίζω εἰς τὸν θρόνον,
ἴζω ἐπὶ τὸν θρόνον, ἐνθρο-
-uf dem — sitzen, κάθημαι
-, ἰθρόνου. vom — stossen,
n, ἐκθρονίζω. den — be-
-, ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν θρόνον.
uf den — schwingen, ἀν-
-u ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐνθρονίζο-

-selung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
-, ἰθρόνον ἀνάβασις, ὁ ἐν-
-ίς. -bewerber, *m.* (-s, *pl.*
-, μνηστὴρ τοῦ θρόνου. -be-
-, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μνη-
-οῦ θρόνου.

v. i. h. κάθημαι ἐπὶ τοῦ

e, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κληρο-
-τοῦ θρόνου. -folge, *f.* (-),
-, ἰγὴ ἐπὶ τὸν θρόνον. -folger,
-, *pl.* (-), ὁ διάδοχος τοῦ
-, -himmel, *m.* (-s, *pl.* -),
-, ἰθρόνου. -rede, *f.* (-,
-, ὁ βασιλικὸς λόγος, ὁ ἀπὸ
-ῶνος λόγος. -räuber, *m.* (-s,
-, ὁ σφετεριστὴς τοῦ θρόνου.
m. (-s, *pl.* -säle), ἡ αἰθουσα
-ῶνου. -wechsel, *m.* (-s, *pl.*
-, ἀλλαγὴ ἐν τῷ θρόνῳ.
f. (-, *pl.* -s), ἡ θύα, ὁ
-, s. Lebensbaum.

t. d. i. ir. h. ποιέω, πράττω,
-, βάλλω, ἐμβάλλω. — als
-, wenn, προσποιέομαι, ὑπο-
-, εἰ ὅτι [καυμόνομαι πῶς, κάνω
-ich thue was ich kann,

πράττω ὁ τι δύναιμι, κάμνω ὁ τι
-, ἡμπορῶ. zu — haben, ἔχω ἐν-
-, ασχόλησιν, ἔχω ἀσχολίας [ἔχω δου-
-, λειάν]. mit Jemandem zu —
-, haben, ἔχω ὑπόθεσιν μετὰ τινος
-, [ἔχω νὰ κάμω μαζὶ του]. nichts
-, zu — haben, δὲν ἔχω ἀσχολίαν.
-, was ist zu —? τί ποιητέον; τί
-, τὸ πρακτέον; das werde ich nicht
-, —, δὲν θὰ πράξω τοῦτο. das
-, lässt sich (nicht) —, αὐτὸ (δὲν)
-, γίνεται. wenn es sich — lässt,
-, ἐάν εἶνε τρόπος, ἐάν γίνεται. ich
-, will nichts damit zu — haben,
-, δὲν ἀναμειγνύομαι πῶσος εἰς αὐτά.
-, sein Brief hat damit nichts
-, zu —, ἡ ἐπιστολὴ του εἶνε
-, ἀσχετος πρὸς αὐτό. Jemandem
-, zu — geben, παρέχω πάματα
-, τινι. sich zu — machen, παρέχω
-, ἑμαυτῷ ἀσχολίας: προσποιέομαι ἐν-
-, ασχόλησιν. ich habe zu — dass
-, ich mein Brot verdiene, δυσκο-
-, λεύομαι νὰ ἀπολάβω τὸν ἄρτον
-, μου. Abbitte —, ἐκαίτομαι συγ-
-, γνώμην. sein Bestes —, πράττω
-, ὁ τι καλὸν δύναιμι. sein Mög-
-, liches —, πράττω πᾶν ὁ τι δύναι-
-, μι, κινέω πάντα λίθον, ποιέω πᾶν
-, τὸ δυνατόν, ἐβάλλω τὰ δυνατό
-, μου. Böses —, κακοποιέω. Busse
-, —, μετανοέω, κάμνω μετάνοιαν.
-, gute Dienste —, παρέχω χάριτας.
-, einer Sache Einhalt —, ἐπιθέτω
-, τέρμα εἰς τι. einen Fehltritt —,
-, παραπατέω. einen Gefallen —,
-, κάμνω χάριν, χαρίζομαι. Gutes
-, —, εὐποιέω, ἀγαθοεργέω, κάμνω
-, καλόν. Jemandem etwas zu Leide
-, —, ἀδικέω, παραβλάπτω τινά. seine
-, Pflicht —, seine Schuldigkeit —,
-, ἐκτελέω τὸ καθήκόν μου, κάμνω
-, τὸ χρέος μου. es thut Noth,
-, εἶνε ἀνάγκη, εἶνε ἐπίναγκας. einen
-, Schluck, Trunk, Zug —, πίνω ὀλί-
-, γον τι. einen Schrei —, ἀναπέμπω
-, κραυγὴν [ἔεφωνίζω]. Schritte —,
-, προβαίνω εἰς μέτρα. ein Übriges
-, —, πράττω πλεονα τοῦ καθήκοντός
-, μου. Verzicht auf etwas —,

παρατίθωμαι, αποσύρωμαι τινος. seinen Willen —, ἐκτελέω τὴν θέλησίν μου, κάμνω τὸ θέλημά μου. Jemandem etwas zu wissen —, ἀνακρινώ, μὴνῶ τινί τι. der Kopf thut mir weh, ἀλγέω τὴν κεφαλὴν, κεφαλαλγέω, ἢ κεφαλὴ μου πονεῖ* [τὸ κεφάλι με πονεῖ]. das hat mir wohl gethan, αὐτὸ με ὠφέλησε [μου ἔκαμε χαίρει]. es thut mir leid, αὐτὸ με λυπεῖ, λυπόμαι [μου κακοφαίνεται]. wie thut das? πῶς φαίνεται αὐτό; er thut nur so, ὑποκρίνεται μόνον, προσποιεῖται ἀπλῶς [καμόνεται μόνον]. gelehrt —, ὑποκρίνομαι σοφῶν, πολυμάθειαν. er thut sehr bekannt, vertraut, προσποιεῖται μεγάλην γνωρίμην, οἰκειότητα. mit einem Mädchen schön —, ἐνασμενίζομαι, χαριεντίζομαι πρὸς κόρην. gross —, dick —, καυχῶμαι, μεγαλύνομαι. spröde —, θρόπτομαι [κάμνω τσακίσματα]. auf die Seite —, βάλλω κατὰ μέρος. — Sie noch etwas dazu, προσθέσατε ἀκόμη τι. Salz in die Speisen —, ἐμβάλλω ἄλας εἰς τὰ φαγητά. die Hände in die Tasche —, ἐμβάλλω τὰς χεῖρας εἰς τὸ θυλάκιον. etwas von sich —, ἀποθέτω, ἀφαιρέω τι ἀπαλλάτομαι τινος. in die Lehre —, ἴδω ὑπὸ τεχνίτην [βάλλω τσιράκι]. ein Kind in die Schule —, βάλλω παιδίον εἰς τὸ σχολεῖον. es ist mir sehr darum zu —, μοι μέλει πολύ. es ist noch um einen Monat zu —, πρόκειται περὶ ἐνὸς μηνὸς εἰσέτι. es ist mir nur um Sie zu —, περὶ ὑμῶν μόνον μοι μέλει. es ist ihm um Geld zu —, περὶ χρημάτων ἐνδιαφέρεται. wenn es nur darum zu — ist, εἰάν περὶ τούτου μόνον πρόκηται. es ist mir nicht um Geld zu —, δέν μοι μέλει (ἀδιαφορέω) περὶ χρημάτων. das thut nichts, οὐδέν πρὸς τούτου, ἀδιάφορον, δέν βλάπτει, δέν πειράζει. es ist um ihn gethan, ἀπόλωλε,

ἔρρει τὰ κατ' αὐτόν [εἶνε χαμένος]. das thut nichts zur Sache, αὐτὸ δέν ἐπιηράζει τὸ πᾶγμα, αὐτὸ δέν ἀλλάσσει τὸ πᾶγμα, οὐδέν διαφέρει. das thut's auch, καὶ αὐτὸ ἄρχει. das thut's auch, καὶ αὐτὸ ἄρχει. gesagt, gethan, ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. thue Recht und scheue Niemand, δίκαια δράσον μὴδενὸς ἐντροπέμενος. —, n. (-s), τὸ πράττειν, τὸ ποιεῖν ἢ ἀσχολία, ἢ ἐνασχόλησις [ἢ δουλεία] αἱ πράξεις [τὰ καμώματα]. sein — und Treiben, sein — und Lassen, ἢ ἐπιτήδευσις καὶ σπουδὴ αὐτοῦ [τὰ καμώματά του]. sein — und Wesen, ἢ διαγωγή του, οἱ τρόποι του.

Thün'fisch, m. (-es, *pl.* -e), ἰχθύς, ὁ θύννος, ἢ θύννη [ὁ τούννος, ἢ τουνίνα]. -fänger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ θυννοθήρας, ὁ θυννοσκόπος.

Thū nichtgüt, m. (-s), *s.* Taugenichts.

Thün'lich, adj. πρακτός, ἐκτελεστός, πράξιμος [βολητός]. -keit, *f.* (-), τὸ ἐκτελεστόν, τὸ πρακτόν, ἢ δυνατότης.

Thür, f. (-, *pl.* -en), ἡ θύρα [ἡ πόρτα]. falsch —, geheime —, τὸ ψευδόθυρον. die — zumachen, ἐπισπᾶω τὴν θύραν, κλείω. Jemandem die — vor der Nase zuschlagen, προσαράττω τινί τὴν θύραν, προσαράττω εἰς τὸ μέτωπόν τινος εὐθὺ τὴν θύραν. offene —, θύρα ἀνεωγμένη, ἀνοικτή. an die — klopfen, κρούω τὴν θύραν, θυροκοπέω. vor der —, πρὸ τῶν θυρῶν. (*fig.*) vor der — sein, εἶμαι πρὸ τῶν θυρῶν, εἶμαι εἰς τὰ πρόθυρα, ἐπίκειμαι. bei verschlossenen —en, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. die — hinter sich zumachen, σύρω τὴν θύραν. (*fig.*) Jemandem die — weisen, ἐξελαύνω τινὰ ἐκ τῆς θύρας [τὸν βγάζω ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν]. die — suchen, sich nach der — umsehen, διανοοῦμαι νὰ δραπετεῦσω [κρυττάσω νὰ τὸ κόψω λάσπη]. mit der — ins

Haus fallen, προβαίνω ἀδεξίως, ἐνεργῶ σκαιῶς καὶ ἀπρονοήτως. — **und Thor öffnen**, ἀνοίγω πύλας τὰς θύρας. **Jemandem den Stuhl vor die — setzen**, δίδω τινὶ ἀποτόμως τὴν παραίτησίν του [τοῦ δίδω τὰ πανούτσια]. ζητέω τινα ἀποτόμως τὴν παραίτησίν μου. **zwischen — und Angel stocken**, εἶμαι μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμωνος, διατελέω ἐν μεγίστῃ ἀμηχανίᾳ. **Jeder kehre vor seiner —**, ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ σκοπεῖται, ἄς βλέπῃ ἕκαστος τὴν ἀβλήν του [καθένας ἄς κυτάζῃ τὴν δουλειάν του].

Thür'angel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ στροφῶς, ὁ ἢ στρόφιγξ [τὸ ἀσερνικὸν μάσκουλον*, ὁ βέλξ]. — **band**, *n.* (-es, *pl.* -bänder), αἱ ἀμφιδέται, ὁ γιγγλυμος [τὸ θηλυκὸν μάσκουλον*]. — **beschläge**, *m. pl.* τὰ προσαρτήματα θύρας, τὰ θυρώματα. — **chen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θυρῖδιον, ἡ θυρίς [ἡ πορτίτσα].

Thüre, *f.* (—, *pl.* -n), *s.* Thür.

Thür'einfassung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ στεφάνη θύρας. — **feld**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀβάκιον θύρας. — **flügel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ φύλλον θύρας, τὸ θύρετρον, τὸ θύρωμα. — **gesims**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὑπέρθυρος κορωνίς, τὸ ὑπέρθυρον. — **griff**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐπισπαστήρ, τὸ ἐπισπαστρον [ἡ κρικέλλα, ὁ κέρκελλος* τῆς πόρτας]. — **häuschen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θυρωρεῖον. — **hüter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θυρωρός. — **hüterin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ θυρωρός. — **kette**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄλυσαις θύρας. — **klinke**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ λύκος, ἡ βάλανος [ὁ σουρμέξ]. — **klopper**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κόραξ, τὸ βόπτρον, ἡ κορώνη.

Thurm, *m.* (-es, *pl.* Thür'me), ὁ πύργος. (*fig.*) ἡ φυλακή. **einen — bauen**, πυργοποιέω, κτιζω πύργον. **einen — tragen**, πυργοφόρος.

Thurm'artig, *adj.* πυργοειδής, πυργώδης, πυργωτός. — **bau**, *m.* (-es, *pl.*

-ten), ἡ πυργοποιία, ἡ οἰκοδομία πύργου.

Thürmchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πυργίον, τὸ πυργίσκιον, τὸ πυργισκάριον.

Thürmen, *v. i. h.* πυργῶ· σωρεύω, ἐπισωρεύω. **sich —**, *v. r. h.* πυργόμαι, ἀνυψόμαι πυργοειδῶς, κορυφόμαι· ἐπισωρεύομαι.

Thürmer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πυργοφύλαξ.

Thurm'fahne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σημαία πύργου. — **glocke**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κῶδων πύργου. — **höch**, *adj.* ὑψηλός ὡσπερ πύργος, πύργου ὑψηλότερος, πυργούψης. — **höhe**, *f.* (—), τὸ ὕψος πύργου. — **hüter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πυργοφύλαξ. — **knopf**, *m.* (-es, *pl.* -knöpfe), ἡ ἐπὶ τῆς κορυφῆς πύργου σφαῖρα. — **schiff**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πυργοφόρον (τὸ πυργωτόν) πλοῖον, ἡ ἀμύδαρις. — **spitze**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ (ἄκρα) κορυφή πύργου, ἡ ἄκρα τύρρις. — **uhr**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ὠρολόγιον πύργου. — **wächter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πυργοφύλαξ.

Thür'öffnung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ θυραῖος χώρος, ἡ θυρανοίξια, ὁ πόρος*. — **pfosten**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ παραστάς [ὁ παραστάτης*, ὁ παραστάτης]. — **riegel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μάνδαλος. — **ring**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κρικος θύρας, ὁ κόραξ, ἡ κορώνη [ἡ κρικέλλα, ὁ κέρκελλος* τῆς πόρτας]. — **schloss**, *n.* (-es, *pl.* -schlösser), τὸ κλειθρον, τὸ κλειστρον, ἡ κλειδαριά, ἡ κλειδωνιά*. — **schlüssel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κλειδίον θύρας. — **schwelle**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὀδός, ὁ οὐδός, τὸ κατώφλιον. — **stēher**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θυρωρός.

Thymian, *m.* (-s), φυτόν, τὸ θύμον, ὁ θύμος* [τὸ θυμάρι]. — **öl**, *n.* (-s), τὸ θυμέλιον.

Thyr'sus, *m.* (—, -stäb, *m.* (-es), ὁ θύρσος.

Ticken, *v. i. h.* ἐπιψαύω ἄκρω τῷ δακτύλῳ, ἀκροθιτέω. —, *v. i. h.* κτυπέω, κάμνω τις τάς.

Tick tack, *n.* (-s), τὸ τικτάκ. —, *int.* τικ τάκ.

Tief, *adj.* βαθύς. -e Grube, βόθρος βαθύς. -er Teller, πατάμιον βαθύ [πίατον βαθύ]. ein Brunnen acht Fuss —, φρέαρ ὀκτώ ποδῶν τὸ βάθος, φρέαρ ἔχον ὀκτώ πόδας τὸ βάθος. nicht —, ἀβαθής. so —, τοσοῦτος τὸ βάθος. -er Schnee, χιῶν πολλή. sehr -er Schnee, χιῶν παμπληθής, ἀπλετος. -e Stimme, φωνή βαρεῖα. mit —

gehenden Wurzeln, βαθύρριζος. mit -en Thälern, βαθυαγκής. -e Nacht, νύξ βαθεῖα. -er Schlaf, ὕπνος βαθύς. -er Frieden, εἰρήνη βαθεῖα. ein Mann von -er Einsicht, ἀνὴρ βαθυγνώμων. -e Einsicht, ἡ βαθυγνωμοσύνη. — in

Schulden stecken, εἶμαι ὑπέρχρος [εἶμαι χωμένος εἰς τὰ χρέη]. -e Trauer, πένθος μέγα, βαθύ, ἡ βαρυπενθία. (bis) — in die Nacht hinein, in die -e Nacht hinein, πόρρω τῶν νυκτῶν, ἐν βαθεῖα νυκτῇ. — hinein dringen, gehen, εἰσδύομαι βαθέως, ἐμβαθύνω, εἰσδύω βαθέως. — drücken, ἐμπιέζω βαθέως: φορέω βαθέως. in -en Gedanken sein, εἶμαι σύννους. —

liegen, ἔγκειμαι βαθέως. — liegende Augen, ὀφθαλμοὶ ἔγκοιλοι, ὑποδεδυκότες. mit — liegenden, κοιλόφθαλμος. im -sten Innern, εἰς τὰ ἔγκρατα [κατάβαθα]. —

athmen, seufzen, ἀναπνέω, ἀναστενάζω βαθέως, βαρέως. — bewegt, βαθέως συγκεκινημένος. es herrscht -es Dunkel, βαθύ σκότος ἐπικρατεῖ. ein -es Wissen, γνώσεως βαθεῖαι. sich — ins Gedächtniss einprägen, ἐγγραράσω βαθέως εἰς τὴν μνήμην μου. stille Wasser sind —, οἱ φαινόμενοι ἡσυχοὶ εἶνε ἐπικινδυνωδέστεροι [ἀπὸ σιγανῶν ποτάμι ψηλὰ τὰ ροῦχά σου].

Tief -äthmend, *adj.* μακρόπνοος. -äugig, *adj.* κοιλόφθαλμος. -bewegt, *adj.* βαθέως συγκεκινημένος. -blau, *adj.* βαθύς κυανός. -blick, *m.* (-es), τὸ

διορατικόν, ἡ ὀξυδέρχεια. -denkend, *adj.* βαθύνοος, βαθυγνώμων, βαθύφρων. -denker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βαθυγνώμων, ὁ βαθύνοος, ὁ βαθύφρων.

Tiefe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ βάθος, ἡ βαθύτης. — der Stimme, ἡ βαρύτης τῆς φωνῆς.

Tiefen, *v. l. h.* βαθύνω. -messer, *m.* (-s, *pl.* —), *s.* Senkblei.

Tief sinn, *m.* (-s), ἡ βαθύνοια, ἡ βαθυγνωμοσύνη. ἡ σύννοια: ἡ μελαγχολία, ἡ κατήφεια. -ig, *adj.* βαθύνοος, βαθυγνώμων, βαθύφρων, ἀγχινοός, σύννοος: κατηφής, μελαγχολικός. -igkeit, *f.* (—), *s.* Tief-sinn.

Tief gel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ χόανον, τὸ πηλινον τηγάνιον, τὸ πετροτήγανον, ἡ κάψα. -ehen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τηγανίδιον, τὸ λοπάδιον [τὸ τηγανάκι].

Tiefe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κάδος, ὁ γαυλός [ὁ γάδος*, ἡ βουτίνα].

Tiger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ, ἡ τίγρις. -farbig, *adj.* τιγροειδής, παρδαλός. -fell, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ δορά τίγρεως. -hund, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τιγροειδὴς κύων. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ (θηλεία) τίγρις. -kain, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τιγροειδὴς γαλῆ. -n, *v. l. h.* διαστίζω, διαποικίλλω τιγροειδῶς. -pferd, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ τιγροειδὴς ἵππος. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τιγροειδὲς ζῷον, ὁ, ἡ τίγρις. -weibchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ (θηλεία) τίγρις. -wolf, *m.* (-es, *pl.* -wölfe), ὁ χαίτοφόρος αἰλουρος.

Tilg bär, *adj.* ἐξίτηλος: ἐξοφλήσιμος.

Til gen, *v. l. h.* ἐξαλείφω, σβεννῶ, ἐξαφανίζω [σβύνω]. seine Schulden —, ἐξοφλέω τὰ χρέη μου.

Til gung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐξάλειψις, ἡ ἀπόσβεσις, ἡ ἐξαφάνισις: ἡ διάλυσις, ἡ ἐξοφλήσις, ἡ χρεωλυσις. -skasse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον. -sschein, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἀπόδειξις χρεωλυσις, τὸ χρεώλυτρον.

Tinktur', *f.* (—, *pl.* -en), τὸ βάμμα, τὸ οἰνοπνευματώδες φάρμακον, τὸ ἐκχύλιμα.

Tin'le, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μελάνη, τὸ μελάνιον. τὸ χρώμα, ὁ χρωματισμός, ἡ χροά. (*fig.*) in der — sitzen, διατελῶ ἐν ἀμηχανίᾳ [κάθομαι εἰς τὴ λάκκα]· μὴ ἐν πίστῃ, μὴ ἐν ἄλμῃ, μὴ ἄρτι πίστῃς γέυεται. — gesoffen haben, εἶμαι ἀπαρηγόρητος.

Tinten-fass, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ μελανοδοχεῖον, τὸ μελανοδόχον, τὸ καλαμάριον. -**fisch**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σπηλία [ἡ σπηλιά, ἡ σουπιά]· τὸ καλαμάριον. -**flasche**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λήκυθος μελάνης. -**fleck**, -**kleck**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κηλὶς μελάνης, ἡ μελανία [ἡ μελανιά]. -**pulver**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ κόνις (πρὸς κατασκευάσει) μελάνης. -**stecher**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ κερατοειδὲς (τὸ μαγικόν) μελανοδοχεῖον. -**stein**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ γάλλκανθος, τὸ χαλκανθές, τὸ γάλλκανθον [τὸ καλαχάνι]. -**stüpsel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πῦμα κερατοειδοῦς μελανοδοχεῖου.

Tintig, *adj.* μελανώδης, μελονόφυρτος.

Tirāde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ῥησοκοπία, ἡ κομψολογία, ἡ κομψοπέπεια. ἡ μουσικὴ καμπή.

Tirall'eur, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ἀκροβολιστής. -**Tiren**, *v. i. h.* ἀκροβόλιζομαι, ἀψιμαχέω.

Tisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ τράπεζα, τὸ τραπέzion. **den** — **decken**, παρασκευάζω τὴν τράπεζαν, στρώνω τὸ τραπέzion. **den** — **ab-räumen**, ἐκφέρω τὴν τράπεζαν. **sich zu** — **setzen**, παρακαθίζω εἰς τὸ τραπέzion. **bei** — **sein**, κάθημαι εἰς τὸ τραπέzion. **bei** — **e**, **über** — **e**, ἐπὶ διαίτῃ, παρὰ δειπνον, παρὰ τὴν τράπεζαν, εἰς τὸ τραπέzion. **freien** — **haben**, λαμβάνω ἀμυσθί τὴν τροφήν, ἐπιτίμωμαι δωρεάν. — **des Herrn**, ἡ ἀγία τράπεζα. **vor dem** — **ern**, πρὸ τῆς τραπέζης, πρὸ τοῦ φαγητοῦ. **nach** — **e**, μετὰ τὸ τραπέzion. **den** — **bei Jeman-**

dem haben, εἶμαι οἰκόσιτος παρὰ τινι. **zu Gottes** — **e gehen**, μεταλαμβάνω τῶν ἀγράντων μυστηρίων. **zu** — **e einladen**, προσκαλέω εἰς τὴν τράπεζαν. **er führt einen guten** —, παραθέτει τράπεζαν πλουσιοπάρογον. (*fig.*) **reinen** — **machen**, ἐπιφέρω ριζικὴν μεταρρύθμισιν, κάμνω θραύσιν.

Tisch'aufsatz, *m.* (-es, *pl.* -sätze), τὸ ἐπιτραπέζωμα, τὸ ἐπίστρωμα τῆς τραπέζης. -**bein**, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ πούς τῆς τραπέζης, τὸ τραπεζοπόδαρον. -**blatt**, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον τῆς τραπέζης. -**chen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τραπέζιδιον, τὸ τραπέζάκιον [τὸ τραπεζάκι]. -**decke**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπιτραπέζιον κάλυμμα, τὸ ἐπιτραπέzion ταπήτιον. -**decker**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τραπεζοκόμος. -**ecke**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ γωνία τραπέζης. -**freund**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ φιλοτράπεζος. ὁ συντράπεζος. -**gänger**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οἰκόσιτος, ὁ σύσιτος· ὁ ἑμοτράπεζος. -**gast**, *m.* (-es, *pl.* -gäste), ὁ ξενιζόμενος, ὁ ξένος [ὁ μουσαφίρης]. -**gebēi**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπιτραπέζιος προσευχή. -**gedeck**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐπιτραπέζωμα, ἡ ἐπιτραπέζιος σκευή, τὸ ἐπιτραπέzion κάλυμμα. -**genoss**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἑμοτράπεζος, ὁ συντράπεζος, ὁ συνδαιτυμών. -**gerāth**, -**geschirr**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ ἐπιτραπέζια σκευή. -**gesellschaft**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συντροφία ἑμοτραπεζίων, ἡ συσσιτία· οἱ συντράπεζοι. -**gespräch**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ παρὰ τὴν τράπεζαν ἑμίλια. -**gestell**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὑπόβαθρον τραπέζης, τὸ μονοπόδαρον τραπέzion. -**kasten**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ συρτάριον τραπέζης. -**klopfen**, *n.* (-s), ὁ χρησμός τραπέζης. -**läde**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ συρτάριον τραπέζης.

Tisch'ler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ξυλουργός [ὁ μαραγκός, ὁ πελεκάνος]. -**arbeit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐργασία ξυλουργοῦ· ἡ ξυλουργία [ἡ μαραγκοσύνη]. -**gesell**,

- m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μαθητῆς ξυλουργοῦ [τὸ παραγκόπουλο]. -*handwerk*, *n.* (-es), ἡ ξυλουργικὴ, ἡ ξυλουργία [ἡ παραγκοσύνη]. -*leim*, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ψαρόκλλα. -*meister*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ξυλουργός. —, *v. i. h.* ξυλουργέω [μαραγκέω]. -*werkzeug*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ ξυλουργικὰ σκεύη [τὰ σόνεργα τοῦ παραγκοῦ].
- Tisch**-*lied*, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ σκόλιον [τὸ τραγοῦδι τῆς τάβλας*]. -*nachbar*, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ παρακαθήμενος ὁμοτράπεζος, ὁ γειτῶν συνδατευμῶν, ὁ παρακλίτης. -*platte*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φύλλον τραπέζης. -*tische*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ συμποσιακὸς λόγος. -*rücken*, *n.* (-s), ἡ διὰ τῆς ἐπαφῆς κλειδῶν χειρῶν κίνησις τραπέζης. -*tüch*, *n.* (-es, *pl.* -tücher), τὸ τραπεζομάνδηλον. -*wein*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ συνήθης ἐπιτραπέσιος οἶνος. -*zeit*, *f.* (—), ἡ ὥρα τῆς τραπέζης. -*zeug*, *n.* (-es, *pl.* -e), αἱ ἐπιτραπέσιοι ὀδοί.
- Titan**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ Τιτάν. -*enhaft*, -*isch*, *adj.* τιτανικός, τιτανώδης.
- Titel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τίτλος ἡ ἐπιγραφή, ἡ παραστιχίς. τὸ τίμιον προσαγόρευμα, τὸ ἀξίωμα, ὁ τίτλος. *einen* — *führen*, φέρω τίτλον, τιτλοφορέω. *einen* — *führend*, τιτλοφόρος. *er hat den* — *eines Grafen*, φέρει τὸν τίτλον κόμιστος. -*bild*, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ ἐπιγεγραμμένη εἰκὼν, ἡ ἐπὶ τῆς προμετωπίδος εἰκονογραφία. -*blatt*, *n.* (-es, *pl.* -blätter), ἡ προμετωπίς, ἡ παραστιχίς, τὸ φύλλον τῆς ἐπιγραφῆς. -*kupfer*, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐπὶ τῆς προμετωπίδος χαλκογραφία. -*los*, *adj.* ἄνευ τίτλου ἀνεπίγραφτος. -*sucht*, *f.* (—), ἡ τιτλομανία. -*süchtig*, *adj.* τιτλομανής. -*wesen*, *n.* (-s), τὰ περὶ τοὺς τίτλους.
- Titular**, *adj.* ἐπίτιμος, ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι. -*fürst*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι ἡγεμῶν. -*professor*, *m.* (-s, *pl.* -oren), ὁ ἐπίτιμος καθηγητῆς. -*rath*, *m.* (-es, *pl.* -räthe), ὁ ἐπίτιμος σύμβουλος.
- Titulatür**, *f.* (—, *pl.* -en), τὰ περὶ τοὺς τίτλους, ἡ τιτλολογία.
- Tituliren**, *v. i. h.* προσαγορεύω διὰ τίτλου τιτλογραφέω.
- Teasf** (πρόφερε *Töbst*), *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ φιλοτιμία, ἡ πρόποισις, τὸ ἀναφώνημα. *Jemandem einen* — *ausbringen*, προπίνω τινὶ φιλοτισίαν, πίνω εἰς ὑγίαν τινός, κάμνω πρόποσιν εἰς ὑγίαν τινός.
- Töback**, *s.* *Taback*.
- Töben**, *v. i. h.* θορυβέω, θορυβοποιέω· μαίνομαι, λυσάω, βακχεύω, κορβαντιάω. —, *n.* (-s), ὁ θόρυβος, ἡ ἀγρία παραγῆ [τὸ κακόν]· ἡ μανία, ἡ λύσσα. -*d*, *adj.* θορυβώδης, παραγώδης· μανιώδης, ἀγρία. -*es Meer*, θάλασσα κυμαίνουσα, χυμαζομένη.
- Töbsucht**, *f.* (—), ἡ μανία, ἡ φρενίτις. -*süchtig*, *adj.* μανι(α)κός.
- Tochter**, *f.* (—, *pl.* *Töchter*), ἡ θυγάτηρ [ἡ θυγατέρα]· ὁ κόρη.
- Töchterchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θυγάτριον, τὸ θυγατρίδιον.
- Tochter-kind**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ τέκνον τῆς θυγατρὸς ὃ, ἡ ἔγγονος ὁ θυγατριδοῦς, ἡ θυγατριδῆ. -*kirche*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παρενορική ἐκκλησία. -*land*, *n.* (-es, *pl.* -länder), ἡ ἀποικία.
- Töchterlich**, *adj.* θυγατρικός, τῆς θυγατρὸς.
- Tochter-liebe**, *f.* (—), ἡ φιλοστοργία θυγατρὸς. -*mann*, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρὸς, ὁ γαμβρός.
- Töchterschule**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σχολὴ κορασίων, τὸ παρθεναγωγεῖον.
- Tochtersprache**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παράγωγος γλώσσα. -*stadt*, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ ἀποικία πόλις, ἡ ἀποικία.
- Töd**, *m.* (-es), ὁ θάνατος. *nattirlicher* —, ὁ αὐτόματος (ὁ φυσικὸς) θάνατος. *gewaltsamer* —, ὁ βίαιος θάνατος. *schöner*, *glücklicher*, *leichter* —, ὁ εὐθάνατος θάνατος,

ή εὐθανασία. den — eines Feldherrn sterben, ἀποθνήσκω στρατηγού θάνατον. dem — e nahe, ἐπιθάνατος, ἔτοιμοθάνατος. dem — e nahe sein, εἶμαι ἐπιθάνατος, ἔχω ἐπιθανατίως, πνέω τὰ λείσθια. Er ist auf den — krank, ψυχομαχεί, ἐπιθανάτως ἔχει. auf den — liegen, mit dem — e ringen, ψυχορραγέω, ψυχομαχέω. mit (dem) — e abgehen, ἀποθνήσκω, τελευτάω. ich bin des — es, ἀπόλωλα, εἶμαι ἀπολωλὸς πρόβατον. ich will des — es sein wenn, νὰ μὴ χαρῶ τὴν ζωὴν μου ἐάν [βάζω τὸ κεφάλι μου ἀν]. Jemandem den — geben, φονεύω τινά [τὸν σκοτόνω]. sich zu — e fürchten, ἐκθνήσκω ὑπὸ φόβου. sich zu — e arbeiten, ἀποθνήσκω ὑπὸ τῆς πολλῆς ἐργασίας [πεθαίνω ἀπὸ τῆ δουλιᾶ]. sich zu — e lachen, ἐκθνήσκω ὑπὸ γέλωτος [σκάνω ἀπὸ τὰ γέλια, ξεκαρδίζομαι εἰς τὰ γέλια]. sich zu — e hungern, λιμοκτονέω [πεθαίνω τῆς πείνας]. sich zu — e bluten, ἀποθνήσκω αἱμορροῦν. zu — e ärgern, ἀπάγχω, ἀνιάω θανασίμως [φουρξίζω]. sich zu — e ärgern, ἀπάγχομαι, κατατριβομαι ἀγανακτῶν [χολοσκάνω, σκάνω ἀπὸ τὸ κακό μου]. zu — e prügeln, ἀποτομπαρίζω [σκοτόνω εἰς τὸ ξόλον]. auf den — hassen, μισέω μέχρι θανάτου. zum — e verurtheilen, καταδικάζω εἰς θάνατον. vielfals den — verdienen, εἶμαι ἄξιος πολλῶν θανάτων. auf Leben und — kämpfen, ἀγωνίζομαι περὶ θανάτου, μάχομαι περὶ τῶν ὄλων. sich den — anthun, αὐτοκτονέω. auf den — verwunden, τραυματίζω θανασίμως. das ist mir in den — zuwider, αὐτό μοι εἶνε ὁ τι ἀντιπαθέε. treu bis über den — hinaus, πιστός μέχρι θανάτου. für den — ist kein Kraut gewachsen, δὲν ὑπάρχει ἀντιφάρμακον τοῦ θανάτου. umsonst ist der —, ὁ χαριστικὸς ἀπέθανε.

Todbringend, *adj.* θανατηφόρος, θανάσιμος.
 Tod's-ähnung, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ προαισθημα θανάτου. —angst, *f.* (—), ἡ (θανάσιμος) ἀγωνία. in — sein, εἶμαι ἐν ἀγωνίᾳ, ἀγωνιάω. —anzeige, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἀγγελία θανάτου. —art, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ εἶδος θανάτου, ὁ θάνατος. solche —, τοιοῦτος θάνατος. —becher, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ θανάσιμον πῶμα. —fall, *m.* (—es, *pl.* —fälle), τὸ κρούσμα θανάτου, ὁ θάνατος. auf den —, im — e, ἐν περιπτώσει θανάτου. —furcht, *f.* (—), ὁ φόβος τοῦ θανάτου. —gedanke, *m.* (—ns, *pl.* —n), ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου. —gefähr, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ περὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνος, ὁ κίνδυνος τῆς ζωῆς. in — sein, κινδυνεύω τὸν περὶ ψυχῆς κίνδυνον. —jähr, *n.* (—s, *pl.* —e), τὸ ἔτος τοῦ θανάτου, τὸ ἔτος τῆς ἀποβιώσεως. —kampf, *m.* (—es), ἡ ψυχορραγία, ἡ ψυχομαχία. im — e sein, ψυχορραγέω, ψυχομαχέω. —müthig, *adj.* ἀφειδῶν τῆς ἰδίας ζωῆς. —schlaf, *m.* (—es), ὁ ἀίδιος ὕπνος. —schrecken, *m.* (—s), ὁ θανάσιμος τρόμος, ὁ τρόμος θανάτου. —schweiss, *m.* (—es), ὁ ἰδρῶς τοῦ θανάτου. —stille, *f.* (—), ἡ σιγὴ νεκρῶν, ἡ βαθεῖα καὶ μακρὰ σιγή. —stöss, *m.* (—es), τὸ καρῖον κτύπημα, ἡ καρία· τὸ ὕστατον κτύπημα, ἡ ἀποθανάτωσις. —strafe, *f.* (—), ἡ ποινὴ θανάτου, ἡ θανατικὴ ποινή. —streich, *m.* (—es), τὸ θανατηφόρον κτύπημα s. Todesstoss. —stunde, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ὥρα τοῦ θανάτου. —tag, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου. —urtheil, *n.* (—s), ἡ εἰς θάνατον καταδίκη. —verbrechen, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ θανάσιμον ἔγκλημα. —verachtung, *f.* (—), ἡ καταφρόνησις τοῦ θανάτου. —wunde, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ καρῖον τραῦμα, ἡ θανατηφόρος πληγὴ. —würdig, *adj.* ἄξιος θανάτου. —zeichen, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ σημεῖον θανάτου.
 Tod's-feld, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ ἀδιάλ-

λακτος ἐχθρός, ὁ ἀσπονδος ἐχθρός, ὁ ἐχθιστος. -feindschaft, *f.* (—), ἡ ἀσπονδος ἐχθρα. -krank, *adj.* ἐπιθανάτος, ἐτοιμοθάνατος, ψυχορραγῶν.

Tödlich, *s.* Tödlich.

Töd-müde, *adj.* ἐπιθανάτος ὑπὸ τοῦ κόπου, νεκρὸς ὑπὸ τοῦ καμάτου, κατάκοπος [κατακουρασμένος, ἀποσταίμενος, ξεψυχισμένος, ἀποθαμμένος ἀπὸ τὴν κόουρασι]. -sünde, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ θανάσιμον ἀμάρτημα.

Todt, *adj.* νεκρός, ἄψυχος, ἀποθανών [ἀποθαμμένος]. -er Körper, σῶμα νεκρόν. -es Bild, εἰκὼν νεκρά, ἄψυχος. die -en, οἱ ἀποθανόντες, οἱ τεθνεώτες, οἱ νεκροί [οἱ ἀποθαμμένοι]. -e -liegen, κεῖμαι ὡς νεκρός. — machen, θανατώνω, φονεύω. — schlagen, — prügeln, ἀποτυμπανίζω [σκοτώνω, σαπίζω εἰς τὸ ξύλον]. sich — fallen, — niederfallen, ἀποθνήσκω πεσών. sich — lachen, ἐκθνήσκω ὑπὸ γέλωτος. sich — ärgern, ἀπάγχομαι, κατατριβομαι ὀργιζόμενος, ἐκτῆχομαι ὑπ' ὀργῆς [πεθαίνω ἀπὸ τὸ κακόν μου, χολοσκάνω]. — reiten, θανατώνω ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἱππασίας. — stechen, schiessen, φονεύω διὰ μαχαίρας, δι' ὀπλου. sich — bluten, ἀποθνήσκω ἐκ τῆς πολλῆς αἱμορροίας. das -e Meer, ἡ νεκρὰ θάλασσα. -e Züge, χαρακτηριστρες ἀνέμφοι. -er Ort, τόπος μονήρης, ἔρημος. -es Holz, ξύλα ξηρά. -es Kapital, κεφάλαιον νεκρόν, ἀτόκον. heute roth morgen —, σήμερον ἀνθρώπος αὔριον δὲ νεκρός, ὁ θάνατος μικρὸν ἀπέχει τῆς ζωῆς.

Todte, *m.* (—n, *pl.* -n), ὁ νεκρός. von den -n auferstehen, ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν.

Tödten, *v. t. h.* φονεύω, ἀποκτείνω, θανατώνω [σκοτώνω]. du sollst nicht —, οὐ φονεύσεις. die Bierden —, κολάζω τὰ πάθη. —, *n.* (—s), ἡ θανάτωσις.

Todten-acker, *m.* (—s, *pl.* -äcker), τὸ νεκροταφεῖον, τὸ πολυάνδριον. -amt, *n.* (—es), τὸ μνημόσυον. -bestattung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ταφή, ἡ κηδεία. -bähre, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ νεκροφορεῖον, τὸ φέρετρον. -beschwörer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ νεκρόμαντις, ὁ νεκυόμαντις. -beschwörung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ νεκρομαντεία, ἡ νεκυομαντεία. -bett, *s.* Sterbebett. -blass, -bleich, *adj.* πελιδνός ὡσπερ νεκρός· κάτωχρος, κατακίτρινος. -blässe, *f.* (—), ἡ νεκρώδης πελιδνότης. -böte, *m.* (—s, *pl.* -n), ὁ νεκράγγελος. -farbe, *f.* (—), τὸ χρῶμα νεκροῦ, ἡ νεκρώδης πελιδνότης. -farbig, *s.* Todtenblass. -feler, *f.* (—, *pl.* -n), -fest, *n.* (—es, *pl.* -e), τὰ θανατοῦσα, τὰ νεκῶσα· ἡ ἐπικηδείος τελετή, *s.* Leichenfeier. -gebeln, *n.* (—s, *pl.* -e), -gerippe, *n.* (—s, *pl.* —), τὰ ὀστᾶ νεκροῦ· ὁ σκελετός. -geleit, *n.* (—es), ὁ νεκρικός κώδων. -geruch, *m.* (—es), ἡ νεκρώδης ὀσμή. -gesang, *m.* (—es, *pl.* -sänge), ἡ ἐπικηδείος ψῆδῆ, τὸ ἐπιτάφιον ᾄσμα. -gespräch, *n.* (—es, *pl.* -e), ὁ νεκρικός διάλογος. -glocke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ νεκρικός κώδων. -gräber, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ νεκροθάπτης, ὁ νεκροτάφος. -gruft, *f.* (—, *pl.* -grüfte), ὁ τάφος τὸ νεκροδοχεῖον, τὸ κοιμητήριον. -haus, *n.* (—es, *pl.* -häuser), ὁ πενθῶν οἶκος, τὸ κοιμητήριον. -hemd, *n.* (—es, *pl.* -en), ἡ ἐντάφιος σινδών, τὸ ἐντάφιον, τὸ σάβανον. -kalt, *adj.* ψυχρός ὡσπερ νεκρός, ψυχρότερος νεκροῦ. -klage, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ νεκρικός θρήνος. -knochen, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ ὄστυν νεκροῦ. -krans, *m.* (—es, *pl.* -kränze), ὁ ἐντάφιος στέφανος. -lied, *n.* (—es, *pl.* -er), τὸ ἐπικηδείον ᾄσμα. -kranz, *n.* (—es, *pl.* -e), ὁ ἐπιτάφιος στωρός. -liste, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κατάλογος τῶν νεκρῶν, τὸ νεκρολόγιον, τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τῶν ἀποβιώσεων. -mähl, *n.* (—s, *pl.* -mählzeiten), τὸ περίδειπνον. -messe, *f.*

(—, *pl.* -n), ἡ νεκρώσιμος ἀκο-
λουθία. —*opfer*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ
ἐνάγισμα, ἡ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν θυσία.
—*register*, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ κατά-
λογος τῶν νεκρῶν, τὸ νεκρολόγιον.
—*reich*, *m.* (-es), τὸ βασιλεῖον τῶν
νεκρῶν, ὁ ἄδης. —*schau*, *f.* (—), ἡ
νεκροψία, ἡ νεκροσκοπία. —*scheln*,
m. (-s, *pl.* -e), τὸ πιστοποιητικὸν
ἀποβιώσεως. —*schlāf*, *m.* (-es), ὁ
νεκρώδης ὕπνος· ὁ κάρος, ὁ ληθαρ-
γικὸς ὕπνος. —*schlummer*, *m.* (-s),
s. Todtenschlaf. —*stille*, *f.* (—),
ἡ σιγή νεκρῶν, ἡ βαθεῖα καὶ μακρὰ
σιγή, ἡ βαθυτάτη σιγή. —*tanz*, *m.*
(-es, *pl.* -tänze), ἡ νεκρικὴ χορεία,
ὁ χορὸς νεκρῶν. —*tüch*, *n.* (-es, *pl.*
-tücher), τὸ ἐντάφιον, τὸ σάβανον
[τὸ λαζάρ]. —*urne*, *f.* (—, *pl.* -n),
ἡ ὑδρία, ἡ λάρναξ, ἡ λειψανοθήκη.
Töd'ter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φονεύς.
Töd'tgebören, *adj.* νεκρογενής. —*es*
Kind, τὸ νεκροτόκιον, τὸ νεκρὸν
βρέφος.
Töd'tlich, *adj.* θανάσιμος, θανατη-
φόρος, θανατώδης. —*er Schlag*, ἡ
καιρία πληγῆ, τὸ θανατηφόρον κτύ-
πημα. — *schlagen*, τύπτω και-
ριως. — *e Feindschaft*, ἡ ἄσπονδος
ἐχθρα. *Jemanden* — *hassen*, μί-
σῶω τινὰ ἄσπονδον μίσος. —*keil*, *f.*
(—), τὸ θανάσιμον, τὸ θανατώδες.
Töd'tschlāg, *m.* (-es, *pl.* -schläge), τὸ
θανατηφόρον κτύπημα· ἡ θανάτω-
σις [τὸ σκότωμα, ὁ σκοτωμός]. ὁ
ἐν παραφορᾷ φόνος. —*schläger*, *m.*
(-s, *pl.* —), ὁ φονευτής, ὁ φονεύς
[ὁ σκοτωτής].
Töd'tung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θανά-
τωσις, ὁ φόνος [ὁ σκοτωμός, τὸ
σκότωμα].
Töf, **Töf**, **Töf'stein**, *s.* Tuff.
Töf'sel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χρυστόφο-
ρος. (*fam.*) ὁ ἡλίθιος, ὁ βλάξ.
Tö'ge, *f.* (—, *pl.* Tö'gen), ἡ τήβεννα,
ἡ τήβεννος.
Tollef'te, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἄβαξ, ὁ
κοιμωτήρ, τὸ τραπέζιον τοῦ καλ-
ωπιστοῦ, ὁ καλωπισμός, ὁ ἱματι-

σμός. — *machen*, καλωπιζομαι,
στολιζομαι. *seine* — *machen*, ἐν-
δομαι.
Toka'ier, *m.* (-s), ὁ τοκαῖος οἶνος (τῆς
Ὀγγαρίας), ὁ τοκαίτης.
Tolerant', *adj.* ἀνεκτικός· ἀνεξίθρη-
σκος. —*anz*, *f.* (—), ἡ ἀνοχή, ἡ
ἀνεκτικότης· ἡ ἀνεξίθρησκαία, τὸ
ἀνεξίθρησκον. —*Iren*, *v. t. h.* ἀνέ-
γομαι, ὑπομένω.
Toll, *adj.* μανικός, ἐμμανής, ἐκφρων,
παράφρων, θεοβλαβής [δαιμονισμέ-
νος]· λυσσώδης, λυσομανής, μαινό-
μενος. (*fig.*) ἀλλόκοτος, παράξενος.
—*er Hund*, κύων λυσσώδης, λυσ-
σῶν. — *sein*, μαινομαι, λυσσῶω,
εἶμαι ἔξω φρενῶν, παραφρονέω
[εἶμαι δαιμονισμένος]. — *sein auf*
etwas, εἶμαι ἐξηγριωμένος ἐπὶ
τινι, διὰ τι. — *machen*, ἐμαίνω,
ἐξαγριαίνω, ἐξαγριώω, δαιμονίζω.
— *sein auf Jemanden*, πνέω
μένεα κατὰ τινος. *man möchte* —
werden, *es ist zum* — *werden*,
εἰς λύσσαν ἀναγκάζει τοῦτο [εἶνε γὰρ
νὰ τρελλαθῆ κανείς]. *ich möchte*
— *werden*, μανοῦμαι, λύσσα μοι
ἐρχεται [μοῦ ἐρχεται νὰ λυσσᾶξω,
νὰ σκάσω]. *das ist zum* — *wer-*
den, αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς
φρονήσεως. *er macht es zu* —,
ὑπερβαίνει τὰ ὅρια [τὸ παρακάνει,
τὸ παραξυλόνει]. —*er Einfall*, φαν-
τασία ἀλλόκοτος, τερατώδης [τὸ
κάνισμα, ἡ παραξενιά]. *es ging*
— *her*, ἔγινε τὸ ἀνάστα ὁ θεός,
ἔγινε τοῦ κουτρούλη ὁ γάμος. *Je-*
mandem den Kopf — *machen*,
συνταράσσω τὸν ἐγκέφαλον τινος
[τοῦ ζαλίζω τὰ μυαλά]. *bist du*
— ? μήπως ἐτρελλαθῆς;
Toll'apfel, *m.* (-s, *pl.* -äpfel), ὁ κη-
παῖος στρόγγυλος, ἡ μελίτταινα [ἡ
μελιτζάνα]. — *beere*, *s.* Tollkirsche.
Toll'en, *v. t. h.* μαινομαι, λυσομανέω,
εἶμαι ἔξω φρενῶν· θορυβέω ἀγριως.
Toll'haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ
φρενοκομεῖον. *er ist reif für das*
—, Ἀντικύρας δεῖ αὐτῷ [χρωστῆι
τῆς Μιχαλοῦς]. — *häusler*, *m.* (-s,

- pl.* —, ὁ φρενοκομούμενος, ὁ ἐν φρενοκομίᾳ θεραπευόμενος.
- Tollheit**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ λύσσα, ἡ μανία ἢ παράνοια, ἢ παραφροσύνη [ἢ τρέλλα].
- Toll-kirsche**, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ μανιχὸς στρύχνος, ἢ μανικὴ στρύχνος, τὸ μανικὸν στρύχνον, ὁ μανδραγόρας, τὸ θρόνον, τὸ δορύκνιον [τὸ στρυγνί]. —*kopf*, *m.* (—es, *pl.* —köpfe), ἡ ἐξημμένη κεφαλή ὁ ὄξυθυμίας, ὁ ἀπράχολος [ὁ ἀψόθυμος*, ὁ μανισιάρης]. ὁ λυσομανής, ὁ παράφρων. —*könig*, *adj.* μανικὸς, ἀπράχολος, ὄξυθυμος [ἀψόθυμος*]. —*kraut*, *n.* (—es), φυτὸν, ὁ ὑοσκύαμος* s. **Tollkirsche**. —*kühn*, *adj.* παράτολμος, παραβολὸς, ῥιψοκίνδυνος. — *sein*, παρατολμάω, ῥιψοκινδυνεύω. —*kühnheit*, *f.* (—), ἡ παράβολος τόλμη, ἡ ῥιψοκινδυνευσία. —*sinn*, *m.* (—s), ἡ παραφροσύνη [ἢ τρέλλα]. —*sinnig*, *adj.* παράφρων, μανικὸς. —*wüth*, *f.* (—), ἡ λύσσα, ἡ λυσομανία.
- Tollpatsch**, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ χονδράνθρωπος.
- Tollpel**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἄγροικος, ὁ χονδράνθρωπος. —*el*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀγροικία, ἡ σκαιότης, ἡ ἀβελτερία, ἡ βαναυσία [ἢ χοντράδα]. —*haft*, *adj.* ἀγροικός, σκαιός, βαναυσός, χονδροειδής. —*haftigkeit*, *f.* (—), ἡ σκαιότης, ἡ βαναυσότης, ἡ ἀγροικότης. —*jähre*, *n. pl.* ἡ ἡλικία τῆς σκαιότητος. —*n*, *v. i. h.* ἀγροικίζομαι, σκαιουργέω, φορτικεύομαι.
- Tollpilsch**, *adj.*, s. **Tölpelhaft**.
- Tomback**, *m.* (—es), τὸ τομπάκιον, τὸ σύγγραμμα χαλκοῦ καὶ ὀρειγάλκου καὶ ψευδαργύρου. —*en*, *adj.* τομπάκινο.
- Ton**, *m.* (—es, *pl.* **Töne**), ὁ τόνος ἢ ἡχή, ὁ ἦχος. τὸ ὕφος. οἱ κοινωνικοὶ τρόποι. *aus einem hohen* — *sprechen*, ὑψηγορεύω, ὑψηλολογέω. *in einem sprödtischen* — *sprechen*, ὀμιλέω ἐπὶ τὸ σκαπτικώτερον. *aus einem anderen* — *reden*, ἀλλάσσω τόνον ἐν τῇ ὀμιλίᾳ. *der gute* —, ἡ εὐμουσία, ἡ εὐρυθμία, ἡ ὀρθοπρέπεια, ἡ ὀρθοτροπία, ἡ εὐπρέπεια τῶν τρόπων. *schlechter* —, ἡ ἀρρυθμία, ἡ κακορρυθμία, ἡ ἀπειροκαλία, ἡ ἀνελευθερία περὶ τοὺς τρόπους. *den* — *angeben*, παραδειγματίζομαι, λαμβάνομαι ὡς παράδειγμα. *den* — *auf die letzte Silbe legen*, θέτω τὸν τόνον ἐπὶ τῆς ληγουσσης, τονίζω τὴν λήγουσαν.
- Ton-abstand**, *m.* (—es, *pl.* —stände), τὸ διάστημα. —*angeber*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ κορυφαίος, ὁ παραδειγματίζόμενος, ὁ ἡγέτης τοῦ συρμοῦ. —*art*, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ τονικός τρόπος, τὸ τονικὸν χρώμα, ὁ τόνος. *harter*, *weicher* —, τόνος μελῶν, ἑλάσσω. —*lichter*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ τονιστής, ὁ μελοποιός. —*ichtung*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μελοποιία.
- Tönen**, *v. i. h.* ἡχέω. *seine Rede tönt mir noch in den Ohren*, ἐναυλός ἐστι μοι εἶνε ὁ λόγος του. —*d*, *adj.* ἡχώδης, ἡχητικὸς. —, *n.* (—s), ἡ ἡχή, ἡ ἡχησις, τὸ ἡχημα.
- Ton-fall**, *m.* (—s), ὁ ῥυθμός. —*folge*, *f.* (—), ἡ ἐπαλλαγή τῶν τόνων. —*halle*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ αἰθουσα συναυλιῶν, ἡ ἀκουστικὴ στοά. —*isch*, *adj.* τονικός. —*kunst*, *f.* (—), ἡ μουσικὴ Theorie der —, ἡ ἁρμονικὴ. —*künstler*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μουσικός. —*lehre*, *f.* (—), ἡ ἀκουστικὴ. —*leiter*, *f.* (—), τὸ (μουσικὸν) διάγραμμα, ἡ μουσικὴ κλίμαξ. —*los*, *adj.* ἀτονός ἄηχος, ἀφωνός. —*losigkeit*, *f.* (—), ἡ ἀπουσία τόνου, ἡ ἀφωνία. —*malerel*, *f.* (—), ἡ διὰ τόνων παράστασις τῶν ἔξω ἀνακειμένων, ἡ τονικὴ ζωγραφία, ἡ τονογραφία, ἡ ἡχογραφία. —*messer*, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ τονόμετρον, τὸ φωνόμετρον. —*messung*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ προσηφία.
- Tönnchen**, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ πιθάκιον, ὁ πιθάκος [τὸ πιθαράκι, τὸ κουρούπι, τὸ βαρέλι].
- Ton-ne**, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ πῖθος, τὸ πιθάριον [τὸ πιθάρι, τὸ κιοῦπι] ἢ

βυτίνη, τὸ βυτίον [τὸ βουταί, τὸ βαγένη]. ὁ ἀμπορεύς. τὸ διαχυλάλιτρον βάρος, ὁ τόννος, ὁ τόνος. ein Schiff von 300 n, πλοῖον τριακοσίων τόννων.

Tonnenbutter, f. (—), τὸ ἐν βυτίνῃ βούτυρον. —gehalt, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ χωρητικότης. —weise, *adv.* κατὰ πίθους, κατὰ βυτίνας.

Ton-satz, m. (—es, *pl.* —sätze), ἡ μελοποιία. —setzer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μελοποιός. —setzung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μελοποίησις, ἡ μελοποιία. —silbe, —syllbe, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ τονιζομένη συλλαβή. —stück, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ μελοποίημα, τὸ μέλος, τὸ μουσικὸν τεμάχιον.

Tonsūr, f. (—, *pl.* —en), ἡ κουρά τῆς ἄκρας κεφαλῆς ἱερέως.

Ton-system, n. (—s, *pl.* —e), τὸ μουσικὸν σύστημα. —veränderung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μουσικὴ ἐπαλλαγὴ. —weise, *f.* (—, *pl.* —en), *s.* Tonart. —zeichen, *n.* (—s, *pl.* —), ὁ τόνος.

Top, s. Topf.

Topās, m. (—es, *pl.* —e), τὸ τοπάσιον, ὁ τοπάσιος λίθος.

Topf, m. (—es, *pl.* Töpfe), ἡ χύτρα, ἡ χυτρίς, ὁ χύτρος [τὸ τσουκάλι, τὸ τσουκάκι*]. ein — voll, μία χύτρα πλήρης [μια τσουκαλιά].

Töpfchen, n. (—s, *pl.* —), τὸ χυτρίδιον, ἡ χυτρίς [τὸ γαστρί*, τὸ τσουκαλάκι, τὸ τσουκαλάκι*]. ein — Bier, τὸ κανάτιον ζύθου.

Töpfer, m. (—s, *pl.* —), ὁ κεραμεύς, ὁ κεραμευτής, ὁ χυτρεύς, ὁ ἀγγειοπάσης [ὁ τσουκαλάς, ὁ τσουκαλάς, ὁ κανατάς]. —arbeit, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ κεραμευτικὸν ἔργον ἢ πηλοπλαστικὴ. —erde, *f.* (—), ἡ κεραμίτις γῆ, τὸ κεραμικὸν χῶμα, τὸ γλινδῶχωμα. —ei, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ κεραμεία, ἡ κεραμευτικὴ. τὸ κεραμεῖον, τὸ χυτροποιεῖον τὸ χυτροπωλεῖον. —geschirr, *n.* (—s, *pl.* —e), τὸ κεράμιον, τὰ κέραμα, τὸ πῆλινον ἀγγεῖον [τὸ γαστρί*]. —handwerk, *n.* (—es), ἡ κεραμεία, ἡ κερα-

μηκὴ, ἡ κεραμευτικὴ, ἡ ἀγγειοπλαστικὴ. —öfen, *m.* (—s, *pl.* —öfen), ἡ κεραμικὴ κάμινος. —schelbe, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ κεραμευτικός (ὁ κεραμικός) τροχός. —n, *adj. s.* Thöner. —n, *v. i. h.* κεραμεύς, πλάσσω ἀγγεῖα. —thöner, *m.* (—s), ἡ κεραμίτις γῆ, τὸ πηλοπλαστικὸν χῶμα, τὸ γλινδῶχωμα. —waare, *f.* (—, *pl.* —n), —zeug, *n.* (—es), τὸ κεραμικὸν ἐμπόρευμα, τὰ κεράμια, τὰ πῆλινα ἀγγεῖα.

Topf-gewächs, n. (—es, *pl.* —e), τὸ ἔχυτρον φυτόν. —gucker, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μικρομέριμος. —händler, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ χυτροπώλης [ὁ κανατάς, ὁ τσουκαλάς]. —händlerin, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ χυτροπώλις [ἡ κανατοῦ]. —lecker, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ γαστρίμαργος, ὁ καταφαγᾶς. —markt, *m.* (—es, *pl.* —märkte), ἡ ἀγορὰ χυτρῶν, τὰ χυτροπωλεῖα [τὰ κανατάδικα, τὰ τσουκαλάδικα*]. —nelke, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ἔχυτρον καρυόφυλλον [ἡ γαρφαλλία τῆς γλάστρας].

Töpf-ik, f. (—), ἡ τοπικὴ. —isch, *adj.* τοπικός.

Topo-graphē, m. (—en, *pl.* —en), ὁ τοπογράφος. —graphie, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ τοπογραφία. —gräphisch, *adj.* τοπογραφικός.

Toppl. inl. ἔστω, ἄς εἶνε. —, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ κορυφὴ (ἱστίου).

Topf-siegel, n. (—s, *pl.* —), τὸ παράσιον (ἱστίου).

Torf, m. (—es), ὁ φυτομιγῆς καύσιμος βῶλος, ὁ ποσάνθραξ, τὸ πυρῶχωμα, ἡ τύρφη. —stechen, —gräben, ἀνορύσσω τύρφη, ἀνασκάπτω πυρῶχωμα.

Torf-ärtig, adj. παρόμοιος τύρφη, τυρφοειδής. —böden, *m.* (—s), τὸ τυρφοειδὲς ἔδαφος. ἡ ἀποθήκη ποσάνθρακων. —erde, *f.* (—), ἡ τυρφοειδὴς γῆ. —feuerung, *f.* (—), ἡ διὰ ποσάνθρακων θέρμανσις. —gräber, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀνασκαφεὺς ποσάνθρακων, ὁ τυρφορῶχος. —gräberel, *f.*

(—), ἡ ἀνασκαφή ποανθράκων.
-grübe, f. (—, *pl.* -n), ὁ λάκκος τύρφης. —**köhle, f.** (—, *pl.* -n), ὁ ἀνθραξ ποανθράκων. —**stechen, n.** (-s), ἡ ἀνασκαφή ποανθράκων. —**stecher, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ἀνασκαφεὺς ποανθράκων, ὁ τυρφορῦχος. —**süch, m.** (-s, *pl.* -e), ὁ λάκκος ποανθράκων, τὸ τυρφορῦχειον.
Torkeln, v. i. h. & s. σφάλλομαι, παρακλονέομαι [τρικλίζω, καλανταρίζω*].
Tornister, m. (-s, *pl.* —), ἡ σακκοπήρα, ἡ πήρα στρατιώτου, ἡ ἀσκοπήρα [τὸ ταγάρι].
Torpedo, m. (-s, *pl.* -s), **Torpile, f.** (—, *pl.* -n), τὸ ναύκλαστρον, ὁ νηορρήκτης, ἡ νάρκη, ἡ τορπίλλη.
Torsion, f. (—, *pl.* -en), ἡ στρόψη.
Torso, m. (-s, *pl.* -s), ὁ κορμὸς ἀγάλματος.
Tort, m. (-es), ἡ σκόπιμος βλάβη. zum —, πρὸς βλάβην. Jemandem einen — anthun, πανουργέομαι πρὸς τινα [τοῦ παίζω κατεργαριάν].
Tortchen, n. (-s, *pl.* —), τὸ πεμμάτιον, τὸ πλακουτάριον [ἡ τορτίτσα].
Tortle, f. (—, *pl.* -n), ὁ στρεπτός, τὸ πέμμα [ἡ τόρτα, ἡ τούρτα]. —**näcker, m.** (-s, *pl.* —), ὁ πεμματουργός, ὁ ζαχαροπλάστης.
Tortür, f. (—, *pl.* -en), ἡ βάσανος ἀνακρίσεως, ἡ στρέβλη, τὸ μαρτύριον, s. Folter, Marter.
Tösen, v. i. h. θορυβέω, παταγέω, κτυπέω. —, *n.* (-s), ὁ θόρυβος, ὁ τάραχος, ὁ κρότος.
Totäl, adj. ὀλικός. —**eindruck, m.** (-es, *pl.* -drücke), ἡ ὀλικὴ ἐντύπωσις, ἡ ἐν συνόλῳ αἰσθησις. —**flinsterniss, f.** (—, *pl.* -e), ἡ ὀλικὴ ἐκλειψις. —**ität, f.** (—, *pl.* -en), ἡ ὀλιότης, τὸ ὄνολον. —**summe, f.** (—, *pl.* -n), τὸ ὀλικὸν ἀθροισμα, τὸ ὄνολον.
Tour, f. (—, *pl.* -en), ὁ γῦρος, ὁ κύκλος, ἡ περιφορά, ἡ κυκλοπορεία. eine — machen, κάμνω ἓνα γῦρον. —**ist, m.** (-en, *pl.* -en), ὁ περιοδευτής.

Träb, m. (-es), τὸ τρίποδον, ὁ τριποδισμός.
Trabant, m. (-en, *pl.* -en), ὁ δορυφόρος.
Träben, v. i. s. & h. διατροχάζω, τριποδίζω. —, *n.* (-s), ὁ διατροχασμός, ὁ τριποδισμός.
Träber, m. (-s, *pl.* —), ὁ διατροχαστής, ὁ τριποδιστής (ἵππος).
Träber, m. (-s, *pl.* —), τὸ στέμφυλον, τὸ σήπουρον [τὸ τσήπουρον, τὸ στράφυλον*].
Tracht, f. (—, *pl.* -en), ὁ ἱματισμός, ἡ ἐνδυμασία, ἡ στολή, τὸ φόρημα, τὸ φορτίον, τὸ βάσταγμα [ἡ φορτωσιὰ, τὸ γομάρι]. (*fig.*) eine derbe — Prügel, παρά μίαν τεσσαράκοντα.
Trachten, v. i. h. τείνω, σπουδάω, φιλοτιμέομαι, προσπαθέω [πολεμῶ*]. nach etwas —, τείνω πρὸς τι, ἐπορέγομαι τιος, ἐπιδιώκω τι. Jemandem nach dem Leben —, ἐπιβουλεύω τὴν ζωὴν τιος, ἀποπειρῶμαι τῆς ζωῆς τιος. —, *n.* (-s), ἡ τάσις, ἡ σπουδὴ, ἡ προσπάθεια ἡ ἐπιδιώξις, ἡ θῆρα. sein Dichten und —, τὰ σχέδια καὶ μηχανήματά του.
Trächtig, adj. ἔγκυος, ἐγκύμων [ἡγαστρωμένη, γαστρωμένη*]. — sein, κυοφορέω, κύω, εἶμαι ἔγκυος. — werden, κυίσκομαι, λαμβάνω τὸ πλῆσμα, συλλαμβάνω ἐν γαστρὶ [ἡγαστρόνομαι, γαστρόνομαι*]. —keit, *f.* (—), ἡ κυοφορία, ἡ κύησις [ἡ γαστρία, τὸ γάστρι*].
Tradition, f. (—, *pl.* -en), ἡ παράδοσις, ὁ παραδεδομένος λόγος, τὰ παραδεδομένα. durch — wissen, γνωρίζω ἐκ παραδόσεως. —ell, *adj.* πατροπαράδοτος, ἐκ παραδόσεως, παραδεδομένος, κατὰ παράδοσιν.
Trafik, m. (—), τὸ ἐμπόριον.
Tragant, m. (-es), φυτὸν, ἡ τραγάκανθα, τὸ αἰγόκερας [τὸ τετράγαχανον]. τὸ κόμμι αἰγόκερας, τὸ τήλιον κόμμι.
Träg-bähre, f. (—, *pl.* -n), τὸ φορέτιον, τὸ φέρτρον [τὸ κουβαλιτήρι]. —balken, *m.* (-s, *pl.* -n), ὁ ῥῶσταξ, ἡ

μη [τὸ μεσοδόκι]. —band, *n.*
pl. —bänder), ὁ ἀορτήρ σχε-
 ὁ ἀναφορεύς [ἡ τιράντα], *s.*
 nträger. —bär, *adj.* φορητός,
 κττός. καρποφόρος, γόνιμος,
 μος. —sein, καρποφορέω,
 πτώ, καρποφύω. —bärkeit, *f.*
 ἡ γονιμότης, ἡ εὐφορία, ἡ
 πία. —baum, *m.* (—s, *pl.*
 ne), τὸ ἀνάφορον, τὸ σκευο-
 ν [ἡ μανέλα]. —e, *f.* (—, *pl.*
 τὸ φορεῖον [ἡ ξυλογαϊδάρα].

adj. νωθρός, νωθής, νωθρώ-
 ἀδρανής, ὀκνηρός, φυγάπιος,
 :ονος [ἀκαμάτης]. die —
 ie, ἡ ἀδρανής ὄλη. — werden,
 μαι ἐπὶ τὴν ὀκνηρίαν, ὀκνη-
 , νωθρεύομαι.

alken, *m.* (—s), ὁ ῥῶσταξ, ἡ
 μη [τὸ μεσοδόκι]. —baum, *m.*
pl. —bäume), —holz, *n.* (—es,
 isler), τὸ ἀνάφορον, τὸ σκευο-
 ν [ἡ μανέλα]. —bett, *n.* (—es,
 en), ἡ βαστακτὴ κλίνη. —korb,
 —es, *pl.* —körbe), ἡ ἀρρηχός, ὁ
 ὅς, τὸ φορητὸν κοφίνιον. —lohn,
 s), τὰ κόμιστρα [τὰ κουβαλη-

, *v. l. ir. h.* φέρω· βαστάζω
 άω]. φέρω, φορέω. κομίζω,
 γωγέω [κουβαλώ]. auf den
 ltern —, auf dem Kopfe —,
 ἐπ' ὤμων, ἐπὶ κεφαλῆς. auf
 Armen —, περιφέρω ἐν ταῖς
 λαις [βαστώ εἰς τὴν ἀγκάλην]
 περιφέρω ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς,
 χειρίζομαι περιποιητικώτατα
 άω εἰς τὰ χέρια μου ἐπάνω].
 Körper gerade —, βαδίζω
 ;, ἵσταμαι ὀρθός. die Nase
 —, φέρω τὴν ῥίνα ὑψηλά,
 τὰς τὰς ὀφρύς, ὑψαυχενώω
 άω ψηλά τὴν μύτην, ἔχω
 μέτην τὴν μύτην]. zu Grabe
 ἔκφέρω εἰς τὸν τάφον, ἐν-
 ίζω. einen Überrock, einen
 eine Perrücke, einen Degen
 ῥέρω ἐπενδύτην, πῖλον, φενά-
 ξίφος. einen Namen —, φέρω

ὄνομα. den Mantel auf beiden
 Schultern —, ἐπαμφοτερίζω, εἶμαι
 διπρόσωπος, ὑπουργός. zur Schau
 —, ἐκθίτω, ἐπιδεικνύω. Bedenken
 —, διατάζω, ἐνδοιάζω. die Kosten
 —, ἀναλαμβάνω τὰ ἔξοδα. den
 Verlust —, ὑφίσταμαι τὴν ζημίαν.
 Leid —, φέρω πένθος. einer Sache
 Rechnung —, λαμβάνω τι ὑπ'
 ὄψει. die Schuld —, εἶμαι ὑπαί-
 τιος, πταίω. Sorge —, λαμβάνω
 πρόνοιαν, ποιῶμαι ἐπιμέλειαν,
 φροντίζω. Verlangen —, ἔχω πό-
 θον. Früchte —, καρποφορέω, ἀπο-
 φέρω καρπούς. Zinsen —, (ἀπο)-
 φέρω τόκους, τοκοφορέω. dieses
 Gut trägt 10000 Mark jährlich,
 τὸ κτήμα τοῦτο ἀποφέρει εἰσόδημα
 10000 μάρκων. —, *v. l. h.* ἀντέγω.
 ἐξικνέομαι, φθάνω. κωφορέω. das
 Eis trägt, ὁ πάγος ἀντέχει. diese
 Flinte trägt sehr weit, τὸ ὄπλον
 τοῦτο ἐξικνεῖται ἐπὶ πλείστον, αὐτὸ
 τὸ ὄπλον φθάνει εἰς μακρὰν ἀπό-
 στασιν. meine Augen — nicht so
 weit, οἱ ὀφθαλμοὶ μου δὲν βλέπουν
 τόσῳ μακρὰν. diese Hündin trägt,
 ἡ κύων αὐτῆ κωφορεῖ [αὐτῆ ἡ
 σκύλα εἶνε γγαστρωμένη]. auf
 beiden Achseln —, ἐπαμφοτερίζω,
 εἶμαι διπρόσωπος. sich —, *v. r. i. h.*
 βαστάζομαι, κρατέομαι [βαστηού-
 μαι]. ἐνδύομαι. ἐμφορέομαι. sich
 gerade —, ἵσταμαι ὀρθός, βαίνω
 ὀρθοστάδην. sich einfach —, ἐν-
 δύομαι ἀπλῶς. dieser Stoff trägt
 sich gut, τὸ ὄφασμα τοῦτο εἶνε
 διαρκές [αὐτὸ τὸ πανί βαστά]. sich
 mit einem Gedanken —, κωῶ
 τι ἐν τῇ ψυχῇ, ἐμφοροῦμαι ἰδέας
 τινος. man trägt sich mit dem
 Gerichte, λόγος διαίθετος, δια-
 θρυλεῖται, ἄδεται. —, *n.* (—s, ἡ
 φόρησις, τὸ φερεῖν.

Trägerpfeiler, *s.* Pfeiler.

Träger, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ κομιστής,
 ὁ κομιστήρ· ὁ φορεύς, ὁ βαστακτής.
 ὁ ἀναφορεύς, τὸ ἀνάφορον [ἡ μα-
 νέλα]. ὁ ῥῶσταξ, ἡ μεσοδόκι [τὸ
 μεσοδόκι].

Trägereff, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἀνάφορον, τὸ σκευοφόριον, τὸ ἀγθοφόριον [ἢ μακέλα]. -**riemen**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀορτήρ ἱμάς, ὁ ἀναφορέυς.

Trägerin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ κομιστρια, ἡ φέρουσα.

Trägerling, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐπι κεφάλαιος τύλη [ἢ κουλλούρα].

Trägerlöhn, *m.* (-es, *pl.* -löhne), τὸ κόμιστρον, τὰ κόμιστρα, τὰ φόρετρα [τὰ κουβαλητικά].

Trägesessel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φορητὸς ἴσθρος, τὸ φορεῖον, τὸ φέρτρον [τὸ ταχτιραβάνι].

Trägholt, *f.* (-), ἡ νωθρότης, ἡ ἀδράνεια, ἡ νύθθεια, ἡ φυγοπονία [ἢ ἀχαματωσύνη].

Träglicher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ τραγικός, ὁ τραγωδοποιός, ὁ τραγωδιογράφος· ὁ τραγικός ὑποκριτής, ὁ τραγῶδης.

Tragikōmisch, *adj.* τραγικοκωμικός, κωμικοτραγικός.

Tragikomödie, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἱλαροτραγωδία, ἡ τραγικοκωμῶδία.

Trägisch, *adj.* τραγικός. — **sprechen**, τραγικεύομαι.

Träghorb, *m.* (-es, *pl.* -körbe), ἡ ἀρριχος, ὁ φορμός, τὸ βασταχτὸν κοφίνιον.

Tragödie, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ τραγωδία. **kleine** —, τὸ τραγωδάριον. -**ndichter**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ τραγωδοποιός, ὁ τραγικός ποιητής, ὁ τραγωδιογράφος.

Trägpfeller, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ στύλος, τὸ ὑποστύλωμα. -**sessel**, *m.* (-s, *pl.* -), -**stuhl**, *m.* (-s, *pl.* -stühle), τὸ φορητὸν σκιμπόδιον, τὸ φορεῖον [τὸ ταχτιραβάνι]. -**stein**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑποβαστάζων λίθος, τὸ λίθινον ὑποστήριγμα. -**welle**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ διάνυσμα, ἡ ἐφιξίς, ἡ ἐφικτὴ διάσταςις. (*fig.*) ἡ βαρύτης, ἡ σπουδαιότης.

Train, *m.* (-s, *pl.* -s), τὰ ὑποζύγια, ἡ ἐφοδιοποιμία. -**soldāt**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ζευγίτης, ὁ ἐφοδιοπομπός. -**wagen**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ σκευο-

φόρος ἄμαξα. -**wesen**, *n.* (-s), τὰ τῶν ὑποζυγίων, ἡ ἐφοδιοποιμία.

Trakt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἔκτασις. -**ament**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπίτασις, τὸ ἐπίταμα, ἡ φιλοξένησις, ὁ ξενισμός [τὸ φίλευμα]. ὁ μισθός, ἡ μισθοδοσία. -**äl**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πραγματεία, ἡ διατριβή. ἡ διαπραγματεύσις, ἡ συνομολογία ἢ σύμβασις, ἡ συνθήκη. -**älchen**, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ μικρὰ πραγματεία, τὸ πραγματεύμα. -**iren**, *v. i. h.* ξενίζω, φιλοξενέω [φίλευω]. πραγματεύομαι, πραγματολογέω, διαπραγματεύομαι.

Tralala! *int.* θρεττανελό! τραλαλέ!

Trälern, *v. i. h.* μινυρίζω, μινυρομαι, τερετίζω, ὑπάδω. —, *n.* (-s), ὁ μινυρισμός, τὸ μινυρίσμα, ὁ τερετισμός, τὸ τερέτισμα.

Tram, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δοκὸς [τὸ δοκάρι].

Trampel, *m.* (-s, *pl.* -), (*fam.*) ὁ χονδρόκοπος ἄνθρωπος. -**n**, *v. i. h.* ποδοκτυπέω, ποδοκρουστέω, ποδοκροτέω. -**n**, *n.* (-s), ἡ ποδοκρουσία, ἡ ποδοκρότηςις. -**thier**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ βακτηριανὴ κάμηλος, ἡ δρομάς.

Tramway, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ τροχιόδρομος, ὁ τροχιαστὴ ἄδός, ὁ ἱπποσιδηρόδρομος, ὁ ἀμερικανικὸς σιδηρόδρομος.

Tranchée, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ προστήριος τάφος, *s.* Laufgraben.

Tranchieren, *v. i. h.* διατέμνω, κατετέμνω, δαιτρέω. -**messer**, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ κοπίς, ἡ τομὴ μάχαιρα.

Trändeln, *v. i. h.* νωθρεύομαι, νωθλεύομαι, σύρομαι βαρέως.

Trändler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ νωθρός, ὁ νωχελής, ὁ νωθρόδης.

Trank, *m.* (-es, *pl.* Tränk'e), τὸ πόμα, τὸ πῶμα, τὸ πότμημα· τὸ ποτὸν φάρμακον, τὸ ἱαματικὸν ποτὸν.

Tränken, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ ποτῆμον φαρμάκιον, τὸ ἱαματικὸν πομάτιον.

Tränke, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ποτίστρα, τὸ ποτιστήριον.

Trän'ken, *v. t. h.* ποτίζω. —, *n.* (-s), ή πότισις, ή ποτισμός.

Trank'opfer, *n.* (-s, *pl.* —), ή σπονδή, ή λουφή. *ein* — *verrichten*, σπένδω, σπονδηφορέω. *Gefäß zum* —, τὸ σπονδειον, τὸ λουβειον, τὸ λοιβάσιον. —*steuer*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐπὶ τῶν ποτῶν φόρος.

Transaktiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ή διαπραγματεύσις, ή συναλλαγή. ή πραγματεία ἐπιστημονικῶν συλλόγων.

Transalpi'nisch, *adj.* ὑπεράλπεις.

Transatlan'fisch, *adj.* ὑπερωκεανός.

Transfiguratiōn, *f.* (—), ή μεταμόρφωσις (τοῦ Χριστοῦ).

Transform-atiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ μετασχηματισμός, ή μεταμόρφωσις. —*iren*, *v. t. h.* μετασχηματίζω, μεταπλάσσω, μεταμορφό(ν)ω.

Transit', *m.* (-s), ή διαμετακόμισις, ή διακομιδή. —*handel*, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον διαμετακομίσεως. —*o*, *n.* (-s, *pl.* -s), *s.* Transit. —*ō risch*, *adj.* διαβατικός. —*soll*, *m.* (-s, *pl.* -sölle), τὸ διαγύγιον, τὸ παραγύγιον.

Transitiv', *adj.* μεταβατικός, ἄλλοπαθής. —*um*, *n.* (-s, *pl.* -va), τὸ μεταβατικὸν ῥήμα.

Transle-ci'ren, *v. t. h.* μετακινέω, μετατοπίζω. —*ci' rung*, —*katōn*, *f.* (—, *pl.* -en), ή μετακίνησις, ή μετατόπισις.

Transparent', *adj.* διαφανής, διαυγής. —, *n.* (-s, *pl.* -e), ή διαφανομένη εἰκών, τὸ διαύγιον, τὸ διαύγασμα.

Transpir-atiōn, *f.* (—, *pl.* -en), ή διαπνοή, ή διάπνοια, ή διάπνευσις ή διαφύρησις, ή ἀνίδρωσις, τὸ ἰδρωμα, ή ἰδρωσις. *gehindert* —, ή ἀδιαπνευσία, ή δυσδιαφορησία. —*iren*, *v. t. h.* διαπνέω, ἰδρωτοποιέομαι, ἰδρό(ν)ω. *leicht* -d, εὐδιαφύρητος. *schwer* -d, δυσδιαφύρητος. —, *n.* (-s), ή διάπνευσις, ή ἀνίδρωσις.

Transport', *m.* (-s, *pl.* -e), ή μεταφορά ή μετακόμισις, ή φορταγωγή. —*abel*, *adj.* μετακομιστός. —*eur*, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ γωνιο-

μετρικὸν ἡμικύκλιον, τὸ γωνιομέτρον. ὁ μετακομιστής. —*iren*, *v. t. h.* μετακομίζω, μεταφέρω, φορταγωγέω [μετακουβαλῶ, κουβαλάω]. —, *n.* (-s), ή μετακόμισις [τὸ κουβάλημα]. —*kosten*, *pl.* τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως. —*schiff*, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ φορητὸν πλοῖον, ή φορτίς. —*wagen*, *m.* (-s, *pl.* —), ή φορητὸς ἄμαξα, τὸ κάρρον.

Transversāle, *f.* (—, *pl.* -n), ή διατέμνουσα (γραμμή).

Trapēx, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ (γεωμετρικὸν) τραπέzion. —*oid'*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τραπεζοειδές (σχήμα).

Trap'pe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἔγχοσ, τὸ πάτημα. —, *m.* (-n, *pl.* -n), πτηνὸν, ή ὥτις [ή ὥτιδα, ὁ ἀγριογάλλος, ή ἄγρια μισορκα]. —*n*, *v. t. h.* βαδίζω βαρέως »βαροπατῶ«. —*podokruptō*. —*r*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θηραγρέτης, ὁ δηριθῆρας, ὁ θηρευτῆς ἀγριαίων [ὁ ἀγριολόγος*].

Trapp'sen, *v. t. h.* βηματίζω βαρέως, βαροπατέω, »βαροπατῶ«.

Trass, *m.* (-es), ὁ πῦρος, ὁ πῦρινος λίθος, τὸ πῦριον [τὸ πῦρι, τὸ πουρί].

Trass-anf', —*ent'*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐντολοδότης, ὁ ἐκδότης συναλλαγματοῦ [ὁ τραβηκτής]. —*äl'*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀποδέκτης συναλλαγματοῦ. —*iren*, *v. t. h.* ἐκδίδω (συνάλλαγμα) [τραβάω]. *ein transsirtter Wechsel*, συναλλαγματικὴ ἐκδεδομένη [ή τραβηκτικὴ].

Trat'te, *f.* (—, *pl.* -n), ή ἐκδεδομένη συναλλαγματικὴ, τὸ ἐκδεδομένον συνάλλαγμα [ή τραβηκτικὴ].

Trau'altar, *m.* (-s, *pl.* -altäre), ὁ βωμὸς τοῦ ὑμεναίου.

Trau'b'chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ βοτρυδιον [τὸ σταφυλάκι].

Trau'be, *f.* (—, *pl.* -n), ή σταφυλή, τὸ σταφύλιον [τὸ σταφύλι]. *ungeteife* —, ὁ ἄγ(γ)ουρον σταφύλι, τὸ ἀγ(γ)ουροστάφυλον, ή ἀγ(γ)ουρίδα].

Trau'ben-abfall, *m.* (-s, *pl.* -fälle), τὸ στέρφυλον [τὸ τσήπουρον, τὸ στρά-

φυλον*]. -*ärtig*, *adj.* βοτρουοειδής, βοτρυηρός, βοτρυώδης, σταφυλοειδής. -*beere*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή ράξ σταφυλής [ή ρώγα]. -*böhner*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ή άρσι, τὸ τρύπανον [τὸ άρβι, τὸ τρυβέλι]. -*fermig*, *adj.* βοτρουοειδής, βοτρυώδης, σταφυλοειδής. —, *adv.* βοτρυδόν, βοτρουοειδώς. -*hülse*, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ λέπος σταφυλής [τὸ σταφυλόφλουδον]. -*kamm*, *m.* (-*es*, *pl.* -*kämme*), ὁ ὄστλιγέ, ή ελιξ σταφυλής. -*krankheit*, *f.* (—, *pl.* -*en*), τὸ νόσημα τῶν σταφυλῶν, ή έρουσίβη. -*saft*, *m.* (-*es*), ὁ χυμὸς σταφυλῶν. -*kür*, *f.* (—), ή διά σταφυλῶν θεραπεία. -*stiel*, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ὁ μίσχος σταφυλής [τὸ τσουνί, τὸ ντένι* σταφυλοῦ]. -*zelt*, *f.* (—), ὁ καιρὸς τῶν σταφυλῶν. -*zucker*, *m.* (-*s*), ή σταφυλίγη ζάχαρις, ή γλύκωσις.

Traubig, *adj.* βοτρυώδης, βοτρυηρός, σταφυλώδης.

Trauen, *v. t. h.* στεφανό(ν)α, εὐλογέω, συζευγνύω δι' ιεροτελεστίας. *sich lassen*, στεφανούμαι. —, *v. i. h.* ἐμπιστεύομαι, πέποιθα, έχω πίστιν. *nicht* —, ἀπίστει, δυσπιστέω, δὲν ἐμπιστεύομαι. *dem Glück ist nicht zu* —, ή τύχη εἶνε άστατος, ἀπίσκει τῇ τύχῃ. *sich* —, θάρρει, έχω τὸ θάρρος, τολμῶ [χοτάω, άποχοτῶ*]. *sich nicht* —, ἀποδειλιάω, άτολμῶ. *ich traue mir nicht es zu thun*, δὲν τολμῶ νά πράξω τοῦτο. *trau*, *schau*, *wem*, μάθε ἀπίστειν.

Trauer, *f.* (—), τὸ πένθος, ὁ θλίψις [ή θλίψη] ή λύπη, ή θλίψις. *tiefe* —, πένθος μέγα, ή βαρυπενθία. *in gehen*, *sein*, έχω πένθος, εἶμαι ἐν πένθει, πενθηφορέω. — *anlegen*, περιβάλλομαι πένθος, πενθηφορέω. -*anzug*, *m.* (-*es*, *pl.* -*züge*), ή πενθικὴ στολή, ή πένθιμος ένδυμασία. -*blinde*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή ταινία πένθους. -*bote*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ άγγελος συμφορᾶς, ὁ κακάγγελος. -*botschaft*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ή άπαί-

σιος άγγελία, ή κακαγγελία. -*fähne*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή μέλαινα σημαία. -*fall*, *m.* (-*s*, *pl.* -*fälle*), ή πένθιμος συμφορά. -*fiör*, *m.* (-*s*), ή πενθικὴ ταινία. -*gedicht*, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ ἐπικήδειον άσμα, ὁ έλεος, ή ελεγεία [τὸ μυρολόγι]. -*gefolge*, *n.* (-*s*), ή συνοδία νεκροῦ, ή ἐπικήδειος προπομπή. -*gelächte*, *n.* (-*s*), ὁ νεκρικός κώδων. -*gepänge*, *n.* (-*s*), ή ἐπικήδειος πομπή. -*gerüst*, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ νεκροφόρον άνίδρυμα, ή σορός. -*gesang*, *m.* (-*es*, *pl.* -*sänge*), ή θρηνηψidia ή ἐπικήδειος ψόδη, ὁ νεκρικός ύμνος, ή νεκρικὴ ψαλμωψidia. -*haus*, *n.* (-*es*, *pl.* -*häuser*), ὁ πένθιμος οἶκος, ὁ πενθῶν οἶκος. -*jahr*, *n.* (-*s*, *pl.* -*e*), τὸ έτος τοῦ πένθους. -*klage*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή θρηνηψidia, τὸ μυρολόγιον. -*kleid*, *n.* (-*es*, *pl.* -*er*), ή πενθικὴ στολή, τὸ πένθιμον ένδυμα. *im e sein*, μελανεμιονέω, πενθηφορέω, μαυροφορέω. -*maniel*, *m.* (-*s*, *pl.* -*mänitel*), τὸ πενθικόν ἐπέन्दυμα. -*marsch*, *m.* (-*es*, *pl.* -*märsche*), τὸ ἐπικήδειον έμβατήριον, ὁ θρήνος. -*musik*, *f.* (—), ή πένθιμος μουσική.

Trauern, *v. i. h.* πένθει* θλίβομαι, θρηνέω. πενθέω, πενθηφορέω, έχω πένθος, εἶμαι ἐν πένθει. *tiefer* —, βαρυπενθέω, έχω μέγα πένθος. *um wen* — *sie?* τίνα πενθοῦσι; —, *n.* (-*s*), ή πένθησις, τὸ πένθημα, τὸ πένθος.

Trauer-nachricht, *f.* (—, *pl.* -*en*), ή άπαίσιος άγγελία, ή κακαγγελία. -*pferd*, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), ὁ πενθοφόρος ίππος. -*rede*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ ἐπικήδειος λόγος, ὁ ἐπιτάφιος (λόγος). -*spiel*, *n.* (-*s*, *pl.* -*e*), ή τραγωψidia. -*spleldichter*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ τραγικός ποιητής, ὁ τραγωδοποιός. -*stimme*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ή πένθιμος φωνή. -*tone*, *m.* (-*s*, *pl.* -*öne*), ὁ πένθιμος τόνος, ὁ πενθήρης ήχος. -*voll*, *adj.* θρηνώδης. -*wagen*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ή ἐπικήδειος άμαξα. -*weide*, *f.* (—, *pl.*

- n), φυτὸν, ἢ φιλόδακρυς ἰτέα.
-zeichen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ σημεῖον πένθους. **-zeit**, *f.* (-), ὁ χρόνος τοῦ πένθους. **-zug**, *m.* (-es, *pl.* -züge), ἡ ἐπιτήδειος συνοδία, οἱ συνεχέροντες λείψανον.
- Traufdach**, *n.* (-es, *pl.* -dächer), τὸ προστέγασμα, τὸ προστέγιον, τὸ ἀκρόδωμα* [ἢ ἀκροδοκαριά].
- Traufse**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ὑδρόρροια, ἡ ὑδρορροή, ὁ ὑδρορροός [ὁ ρεῦτης]. (*fig.*) aus dem Regen in (unter) die — kommen, φεύγων τὸν καπνὸν ἐμπίπτω εἰς τὸ πῦρ, φεύγων τὴν τέφραν ἐμπίπτω εἰς τὴν ἀνθρακίαν, ἐκ τοῦ καπνοῦ βιάζομαι εἰς τὸ πῦρ.
- Traufeln**, *v. t. h.* σταλάσσω, στάζω, »στάσσω*«. in etwas —, ἐνστάζω, ἐνσταλάσσω. —, *v. i. h.* στάζω, λείβωμαι »στάσσω*«. —, *n.* (-s), ἡ στάξις, ὁ σταλαγμός.
- Traufen**, *träufen*, *v. t. h.* στάζω, σταλάσσω, »στάσσω*«.
- Trauffass**, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ ὑποδοχείον ὑδρορροῦς. **-rinne**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ὑδρορροή, ἡ ὑδρόρροια, ὁ ὑδρορροός [ὁ ρεῦτης]. **-stein**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ νεροχύτης.
- Traugebühren**, *f. pl.* τὰ δικαιώματα τῆς στεφανώσεως, τὰ στεφανωτικά.
- Traulich**, *adj.* οικειῶς, οικιακός, σχετικός. **-keit**, *f.* (-), ἡ οικειότης, ἡ στενή σχέση.
- Traum**, *m.* (-es, *pl.* Träume), τὸ ὄνειρον, τὸ ἐνύπνιον. Träume, ὄνειρατα. im — e, ὄναρ, καθ' ὕπνον, ἐν ὄνειρῳ, εἰς τὸ ὄνειρον. nicht im — e, οὐδ' ὄναρ, οὐδὲ καθ' ὕπνον, οὔτε εἰς τὸ ὄνειρον. aus dem — e helfen, ἀφηνίξω, ἐξάγω ἐκ τῆς ἀπάτης. einen — haben, βλέπω ὄνειρον, ὄνειρώττω, ὄνειρεύομαι. Träume sind Schäume, τὰ ὄνειροπολήματα εἶνε ἀπάτηματα.
- Traum-ärzte**, *adj.* ὄνειρώδης, ἐνυπνιώδης. **-bild**, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ ὄνειροφαντασία, τὸ ὄνειραῖον φάσμα, τὸ ὄραμα. **-büch**, *m.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ ὄνειροκριτικὸν βιβλίον, τὰ ὄνειροκριτικά. **-deuter**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὄνειροκρίτης, ὁ ὄνειρόμαντις, ὁ ὄνειροσκόπος. **-deuterei**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὄνειροκριτική. **-deuterin**, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ὄνειροκρίτις, ἡ ὄνειρόμαντις, ἡ ὄνειροσκόπος. **-deutung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὄνειροκρισία. zur — gehörlig, ὄνειροκριτικός, ὄνειροσκοπικός.
- Träumen**, *v. t. & i. h.* ὄνειρώττω, ὄνειρεύομαι' ἐνυπνιάζω, ὄνειροπολέω. ich hätte mir das nicht — lassen, οὐδ' εἰς τὸ ὄνειρόν μου περιέμνον τοῦτο. —, *v. imp. h.* es träumt mir, ὄνειρώττω, ὄνειρεύομαι. es hat mir geträumt, ὄνειρεύθη, εἶδον ὄνειρον. —, *n.* (-), ἡ ὄνειρωξις, ἡ ὄνειροπολία.
- Träumerei**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐνυπνιαστής' ὁ ὄνειροπόλος, ὁ φαντασιοκόπος. **-erl**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὄνειροπολία, ἡ ὄνειροπόλησις. **-in**, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ὄνειροπόλος, ἡ φαντασιοκόπος. **-isch**, *adj.* ὄνειρώδης, ἐνυπνιώδης.
- Traum-erschelnung**, *f.* (-, *pl.* -en), **-gesicht**, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ καθ' ὕπνον ὄπτασία, τὸ καθ' ὄναρ ὄραμα, ἡ ὄνειροφαντασία. **-gestalt**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ὄνειραῖον φάσμα. **-gott**, *m.* (-es), ὁ Ὀνειρος, ὁ Μορφεύς. **-welt**, *f.* (-), τὰ ὄνειρατα, αἱ ὄνειροπολῖαι.
- Trauml. inl.** τῆ ἀληθεία, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὄντως.
- Traumrede**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ γαμήλιος λόγος.
- Traurig**, *adj.* δόσθιμος, περιλυπος, λελυπημένος, τεθλιμμένος [ληπημένος]. λυπηρός, θλιβερός [λυπητερός]. — machen, λυπέω. — sein, λυποῦμαι, εἶμαι περιλυπος. **-keit**, *f.* (-), ἡ λύπη, ἡ ἀθυμία, ἡ θλίψις. ἡ λυπηρότης, ἡ θλιβερότης, ἡ ἀνιαρότης.
- Traum-ring**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ γαμήλιος δακτύλιος [τὸ δακτυλίδι τῆς βλόγας*]. **-scheln**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ἀδεία τοῦ γάμου, τὸ τοῦ γάμου μαρτύριον.

Traut, *adj.* προσφιλής, ἀγαπητός, ἀσπαστός.

Trauttag, *s.* Trauungstag.

Traut ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ στεφάνωσις, ἡ ιεροπρεπής σύζευξις.

Traut ungs-büch, *n.* (—es, *pl.* —bücher), —register, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ ληξιαρχικὸν βιβλίον τῶν γάμων. —rede, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ γαμήλιος λόγος. —tag, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἡμέρα τῶν γάμων, ἡ τῶν γαμηλιῶν ἡμέρα.

Travestie, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παραφωδία, τὸ παραφωδισμὸς. —iren, *v. i. h.* παραφωδίσω. —irung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παραφωδία.

Treber, *s.* Trester.

Treckbank, *f.* (—, *pl.* —bänke), τὸ ἑλαστρον, ὁ ἑλαστρεὺς τόρνος. —schüte, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ῥυμουλκούμενον πλοῖον. —sell, *n.* (—s, *pl.* —e), τὸ ῥύμα.

Treff, *n.* (—s), τὸ σπαθίδιον (ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ). —, *m.* (—s, *pl.* —e), τὸ κτύπημα, τὸ κρούσμα, τὸ πάταγμα.

Treff sen, *v. i. & i. ir. h.* ἐπιτυγχάνω, εὐστοχέω [πετυχαίνω]. λαγχάνω [λαχαίνω] συναντάω, ἀπαντάω [ἀπαντήχων] συντυγχάνω, συμπίπτω εὐρίσκω. ἀποβλέπω, ἀφοράω, (ἐν)διαφέρω, ἀναφέρομαι. ποιέω, ἐκτελέω, διενεργέω. nicht —, ἀστοχέω, ἀποτυγχάνω. das Ziel —, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ. vom Blitze getroffen werden, κεραυνόσομαι, κεραυνοβολέομαι. nicht alle Schüsse —, πᾶσαι αἱ βολαὶ δὲν εἶνε εὐστοχοί. ich habe ihn zu Hause getroffen, εὐρον αὐτὸν κατ' οἶκον. ich traf ihn unterwegs, im Theater, συνήντησα αὐτὸν καθ' ὁδόν, εἰς τὸ θέατρον. den rechten Weg —, εὐρίσκω τὴν ὀρθὴν ὁδόν. die rechte Zeit —, ἐπιτυγχάνω τὴν εὐκαιρίαν. Sie haben es getroffen, τὸ ἐπετύχετε. den rechten Fleck —, den Nagel auf den Kopf —, καλὰ δὴ παταγέω, εὐστοχέω τοῦ πράγματος, ἐπι-

τυγχάνω τὸ πρᾶγμα. getroffen! αὐτὸ δὴ τοῦτο! αὐτὸ δά! αὐτὸ ἦτο εὐστοχοῦ! das trifft Sie, τοῦτο ὑμᾶς ἀποβλέπει. der Vorwurf trifft mich nicht, δὲν ἐπιπλήττομαι δικαίως. wen trifft die Schuld? τίς ὁ αἰτιος; τίς πταλεῖ; das Loos hat mich getroffen, ὁ κλήρος ἔπεσον εἰς ἐμέ. es traf ihn ein Unglück, δυστύχημα συνέβη αὐτῷ. es traf mich das Unglück dass ..., ἔσχον τὸ δυστύχημα νὰ sich getroffen fühlen, αἰσθάνομαι ἔνοχόν. Anstalten, Vorkehrungen, Einrichtungen —, λαμβάνω προπαρασκευαστικά μέτρα, προετοιμάζομαι. eine Auswahl —, κάμνω ἐκλογὴν. sich —, *v. r. ir. h.* συμβαίνω, συμπίπτω. es traf sich, συνέπεσε, συνέβη, ἔτυχε, ἔλαχε wie es sich trifft, ὅπως ἀν' τύχη, ὡς τόχοι. wenn es sich trifft, ἐάν τύχη.

Treff sen, *n.* (—s, *pl.* —), ἡ εὐστοχία, ἡ συμπλοκή, ἡ μάχη. ἡ παράταξις, ἡ τάξις, ἡ γραμμὴ. es kam zu einom —, συνεπλάκησαν, ἦλθον εἰς χεῖρας. das erste, zweite —, ἡ πρώτη, δευτέρα γραμμὴ.

Treff send, *adj.* ἐπιτυχής, εὐστοχος, εὐσκοπος, κεραιόφωτος. —er Ausdruck, ἔκφρασις εὐστοχος, προσηφύς. —, *adv.* εὐστόχως, εὐστοχα, εὐσκόπως.

Treff ser, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ Ἑρμοῦ κλήρος, ὁ λαχίων (ὁ κερδοφόρος) κλήρος.

Treff lich, *adj.* ἐξαιρετος, ἐξαισιος, ἄριστος. —, *adv.* ἐξαιρετικῶς, ἐξαισιῶς, ἄριστα. —heit, *f.* (—), τὸ ἐξαιρετον, ἡ ἐξαισιότης, ἡ ἐξαιρετος ἰδιότης, ἡ λαμπρότης.

Treibarbeit, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ ἀνακουφωτὸν ἀνάγλυφον. —heit, *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ κοπρομιγής φυταλία. —eis, *n.* (—es), ὁ ἐπιπλέων πάγος. der Fluss geht mit —, ὁ ποταμὸς κατάγει πάγον.

Treib en, *v. i. ir. h.* ἐλαύνω, παρωθέω, διώκω [διώχων, ζιγόνω],

λαλῶ*) ὠθέω, προκινέω [ἀμπώθω*, σπρώχω]. φῶ, ἀναφῶ, παράγω [βγάζω, ξεφυρνῶ]. ἐπιτηδεύω, ἀσκέω, μετέρχομαι. Esel —, ὄνηλατέω. Ochsen —, βοηλατέω. das Vieh auf die Weide —, ἐλαύνω τὰ βοσκήματα ἐπὶ τὴν νομήν. das Wasser treibt das Rad, τὸ ὕδωρ περιάγει τὸν τροχόν. (fig.) in die Flucht —, zu Paaren —, τρέπω εἰς φυγήν. einen Nagel in die Wand —, ἐμπηγνῶ ἕλον εἰς τὸν τοίχον. in die Enge —, ἐμβάλλω εἰς τὰ στενά, στενογουῶ. auf's Äusserste —, ὠθέω εἰς τὰ ἔσχατα. auf die Spitze —, ὠθέω εἰς τὸ ἑπακρον. zu weit —, ὠθέω πέραν τῶν ὀρίων, πηδῶ ὑπὲρ τὰ ἔσκαμμένα. die Noth hat ihn dazu getrieben, ἡ ἀνάγκη ὠθήσεν αὐτὸν εἰς τοῦτο. Zweige, Knospen —, ἀναφῶ κλάδους, κάλυκας [βγάζω κλαδιά, μπουμπούκια]. den Schweiss —, ἐξάγω ἰδρώτα, ἰδρωτοποιέω. eine Handthierung —, ἀσκέω ἐπάγγελμα. Handel —, μετέρχομαι ἐμπόριον. Sprachen, Musik —, καταγίνομαι εἰς γλώσσας, εἰς τὴν μουσικήν. Scherz, Spott mit etwas —, παίζω, σκώπτω εἰς τι [τὸ μασκαρεύω, τὸ μασκαρεύομαι*]. Possen —, ἀπειρίζομαι, παίζω. es zu arg —, προβαίνω πέρα τοῦ πρέποντος, ἐξέρχομαι τῶν ὀρίων [τὸ παρακάνω]. Muthwillen —, ἀνοηταίνω [τρελλοκοπάω]. aus der Stadt —, ἐξελαύνω ἐκ τῆς πόλεως. wie man es treibt, so geht es, οἷα τὰ ἐπιτηδεύματα τοιαῦτα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβάντα. er hat die Unverschämtheit so weit getrieben, dass ... εἰς τοσοῦτον ἀναιδέας πρόβη ὥστε ... getriebene Arbeit, ἡ οἰδηματώδης ἀναγλυφή, τὸ ἀνακουφωτὸν ἀνάγλυφον. —, v. i. tr. h. ἐπιπλέω, πλέω, ναυστολοῖμαι [λάμνω]. an's Ufer —, καταφέρομαι ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, κατάγομαι εἰς τὴν ἀκτὴν. das Eis treibt auf dem Flusse,

ὁ πάγος κατάγεται ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. das Schiff treibt, τὸ πλοῖον ἀνάγεται, ἀπαίρει. das Schiff auf den Strand — lassen, ἐξοκέλλω τὸ πλοῖον. mit dem Winde —, παρασύρομαι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, ἀνεμόομαι. —, n. (-s), ἡ παρώθησις, ἡ ὠθησις, ἡ κίνησις [τὸ σπρώξιμον] ἡ ἀσκησις, ἡ ἐπιτηδεύσις, ἡ ἐξάσκησις. ἡ ἀναβλάστησις, ἡ ἐκβλάστησις [τὸ ξεφύτρωμα]. ἡ καταφορά, ἡ κατάπλευσις. (fig.) ἡ κίνησις, ἡ παραγωγή, ἡ τύρβη [ἡ ἀνακατωσιὰ]. -d, adj. ὠθηστικός, ἀπωστικός. -e Kraft, ἡ ἀπωστικὴ δύναμις.

Treib'er. m. (-s, pl. —), ὁ ὠθηστής, ὁ ἐλατήρ. ὁ τὰ θηράματα ἐξανιστάς, ὁ θηροδιδῆξ. -el', f. (—, pl. -en), ἡ κυνηγεσία.

Treib'haus, n. (-es, pl. -häuser), τὸ ὕαλοσκεπὲς φυτώριον, τὸ φωτοκομεῖον. -pflanze, f. (—, pl. -n), τὸ θερμογραφὸς φυτὸν. (fig.) ὁ ἀνθρώπος βεβιασμένης ἀναπτύξεως.

Treib'jagd, f. (—, pl. -en), -jagen, n. (-s, pl. —), ἡ θήρα καθ' ἣν τὰ θηράματα συνδιώκονται πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος, ἡ συγκεντρωτικὴ θήρα.

Tre'ima, n. (-s, pl. -s), τὸ διαιρετικὸν σημεῖον.

Treim'se, f. (—, pl. -en), ἄνθος, ἡ κύανος.

Tremul-ant', m. (-en, pl. -en), τὸ τρέτισμα. -ation', f. (—, pl. -en), ὁ τριλισμός, ὁ κομπισμός, ἡ τρομαλεοφωνία. -igen, v. i. h. τερπερίζω.

Trenn'bär, adj. χωριστός, διαιρετός, εὐχώριστος. -keit, f. (—), τὸ εὐχώριστον, ἡ διαιρετότης.

Tren'del, m. (-s, pl. —), ὁ στρόμβος, ὁ βέμβιξ [ὁ σβούρος]. ὁ βραδυκίνητος ἄνθρωπος.

Tren'nem, v. i. h. χωρίζω, διαχωρίζω, διαλύω. sich —, v. r. h. χωρίζομαι, διαχωρίζομαι, ἀποχωρίζομαι. —, n. (-s), ἡ διαχώρισις, ὁ χωρισμός, ὁ διαχωρισμός.

Trennpunkt, m. (-es, pl. -e), τὸ διαιρετικὸν σημεῖον.

Trennung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαχώρισις, ὁ διαχωρισμός, ὁ χωρισμός ἢ διάσπασις, ἢ διάλυσις. —**sprung**, *s.* **Trennpunkt**.

Trense, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὑποχαλινίδα, τὸ ψάλιον.

Trepän, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ χειρουργικὸν τρύπανον, τὸ ἀβάπτιστον.

-ation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάτρησις (τοῦ κρανίου). —**iren**, *v. t. h.* ἀνατιτραίνω, τρυπανίζω (τὸ κρανίον).

Trepp-ab, *adv.* κατὰ τῆς κλίμακος, κάτω τὴν κλίμακα. —**auf**, *adv.* ἀνά τὴν κλίμακα.

Trepp, *pe*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κλίμαξ [ἢ σκάλα].

Treppenabsatz, *m.* (-es, *pl.* -sätze), τὸ κλιμακόμενον, τὸ πλατύσκαλον.

-förmig, *adj.* κλιμακώδης, κλιμακωτός, κλιμακοειδής. —**gelder**, *n.*

(-s, *pl.* —), ὁ θριγκὸς κλιμακος [τὸ κάγκελον τῆς σκάλας]. —**haus**, *n.*

(-es, *pl.* -häuser), ὁ περιβόλος κλιμακος, ἡ κλιμακοσκέπη. —**stufe**, *f.*

(—, *pl.* -n), ὁ κλιμακτῆρ [τὸ σκαλί].

Trespe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ζιζάνιον, ἡ αἶρα [ἢ ἤρα].

Tresor, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ θησαυρός, τὸ ταμεῖον. —**schein**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ χαρτονόμισμα.

Tresse, (—, *pl.* -n), τὸ λέγνον, τὸ ἀροστόλιον, τὸ σειράδιον [τὸ σειράδι, τὸ ἀροπρεπίδι, τὸ γαλόνη].

mit -n besetzen, λεγνώω, κρασπεδώω, περικοσμέω δι' ἀροστολίων. —**nkleid**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ λεγνωντὸν φόρεμα, ἡ λεγνωντῆ ἐσθῆς.

Trester, *f.* *pl.* τὰ βρούτεια, τὰ βρούτια, τὰ στέμφυλα [τὰ στράφυλα*, τὰ τσῆπουρα]. —**wein**, *m.* (-s), ὁ στεμφυλίτης (ὁ δευτερίας) οἶνος, ὁ λάκκος [ὁ μαγγανίτης, ἡ λάγκερη, ὁ λάγκερας, ὁ στραφυλίτης*].

Treten, *v. t. h.* πατέω [πατάω]. mit Füßen —, unter die Füße —, καταπατέω, λακπατέω [τσαλαπατάω, τσαλοπατάω*]. das Pflaster —, περιπατέω ἀργός, περιφέρομαι

εἰς τὰς ἀγυῖας, γυρίζω εἰς τοὺς δρόμους. die Trauben —, πατέω τὰ σταφύλια. den Takt —, ὑποκρούω διὰ τοῦ ποδὸς τὸν ρυθμὸν. entzwei —, θραύω εἰς δύο διὰ πατήματος.

in Stücke —, κατασυντρίβω διὰ πατήσεως, συμπατέω. die Schuhe schief —, στραβοπατέω τὰ ὑποδήματα. die Henne —, ὀγκύω ὄρνιθα. ich habe mir einen Dorn in den Fuss getreten, ἐπάτησα ἀκανθάν, ἀκανθὰ μοι εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόδα. (*fig. fam.*) Jemanden —, ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὰ στενά, στενοχωρέω τινὰ [τοῦ βάζω τὰ δύο πόδια εἰς ἓνα παπούτσι]. —, *v. i.*

ir. h. auf etwas —, πατέω τι, εἰς τι. —, *v. i. ir. s.* βαδίζω, βηματίζω, βαίνω. in das Zimmer —, εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω εἰς τὸ δωμάτιον. aus dem Zimmer —, ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ δωματίου. fehl —, κενεβατέω, παραπατέω. an das Fenster —, προσέρχομαι, πλησιάζω εἰς τὸ παράθυρον. an das Land —, ἀποβαίνω εἰς τὴν ξηράν. näher —, προσέρχομαι, πλησιάζω. Jemandem unter die Augen —, ἐρχομαι εἰς ὄψιν τινί, ἐμφανίζομαι ἐνώπιόν τινος. in ein Amt, in Dienst —, εἰσέρχομαι εἰς ὑπουργεῖον, εἰς ὑπηρεσίαν. Jemandes Ehre zu nahe —, προσβάλλω τὴν τιμὴν τινος. in sein dreissigstes Jahr —, ἐμβαίνω εἰς τὸ τριακοστὸν ἔτος. in englische Dienste —, εἰσέρχομαι εἰς ἀγγλικὴν ὑπηρεσίαν. ins Mittel —, παρεμβαίνω, μεσιτεύω, μεσολαβέω. die Thränen traten ihm in die Augen, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐδάκρυσαν. auf Jemandes Seite —, προστίθεμαι τινί, τάσσομαι μετὰ τινος, μεταβαίνω εἰς τὸ μέρος τινός. ans Licht —, προσέρχομαι εἰς τὸ φῶς. bei Seite —, μεθίσταμαι, παραμερίζω. zu Tage —, φανερό(ν)ομαι, φανεροποιέομαι. an Jemandes Stelle —, διαδέχομαι τινά, ἀντικαθιστάω τινά. in Jemandes Fusstapfen —, παρακολουθεῖω τὰ

- ζῆνη τινός. in den Ehestand —, ἔρχομαι εἰς γάμον. Jemandem zu nahe —, προσβάλλω, πειράζω τινά. ich lasse mich nicht —, δὲν ἀνέχομαι προσβολάς. —, n. (-s), ἡ πάτησις, τὸ πάτημα. ἡ ὀχρεία, ἡ ὀχρῶσις [τὸ βάτεμα].
- Trēter**, m. (-s, pl. —), ὁ πατητής.
- Trē-mühle**, f. (—, pl. -n), ὁ ποδοκλινητος μύλος. -rād, n. (-es, pl. -räder), τὸ τύμπανον, ἡ ἑλιξ. -schömel, m. (-s, pl. —), τὸ ὑποπόδιον ὑφάντου, ἡ πατητήρα*.
- Treu**, adj. πιστός· ἀξιοπίστος, ἐχέγγυος, φερέγγυος.
- Treu-bruch**, m. (-es), ἡ παράβασις πιστότητος, ἡ παρασπόνδησις, τὸ παρασπόνδημα· ἡ ἐπιπορκία, ἡ ἀναξιοπιστία, ἡ προδοσία. -brüchig, adj. παράσπονδος· ἐπιπορκος, ἀναξιοπίστος. -brüchigkeit, f. (—), ἡ ἐπιπορκία, s. Treubruch.
- Treu e**, f. (—), ἡ πίστις, ἡ πιστότης. (bei) meiner —! μά τὴν πίστιν μου! auf — und Glauben, διὰ πίστεως, κατὰ πίστιν, ἐπὶ ἀπλῇ πίστει, ἐπ' ἀγαθῇ πίστει.
- Treu-elfrig**, -ergeben, -fleissig, -gehorsam, adj. ἀφοσιωμένος καὶ πιστός, πιστός καὶ εὐπειθής. -herzig, adj. εὐκρινής, ἄδολος, ἀκακος, ἀφελής, καλοκάγαθος. -herzigkeit, f. (—), ἡ εὐκρινεία, ἡ ἀπλότης, ἡ ἀγαθότης, ἡ ἀφέλεια, ἡ καλοκαγαθία. -lich, adv. πιστῶς, ἀκάκως, ἀδύλως. -lös, adj. ἀπιστος, κακόπιστος. -lösigkeit, f. (—), ἡ ἀπιστία, ἡ κακοπιστία. -verleint, adj. πιστῶς ἠνωμένος.
- Triangel**, m. (-s, pl. —), τὸ τρίγωνον. τὸ κύμβαλον [τὸ τουμπελέκι].
- Triangul-ir**, adj. τρίγωνος, τριγωνοειδής. -alisch, f. (—, pl. -en), ὁ τριγωνισμός. -iren, v. i. h. τριγωνίζω πρὸς καταμέτρησιν, τριγωνομετρέω.
- Tribul-ation**, f. (—, pl. -en), ἡ τάλαιπωρία, ἡ κακουχία. -iren, v. i. h. κακουχέω, τάλαιπωρέω, βασανίζω.
- Tribun'**, m. (-en, pl. -en), ὁ φύλαρχος, ὁ δήμαρχος.
- Tribunal'**, n. (-s, pl. -e), τὸ δικαστικὸν βῆμα, τὸ δικαστήριον. -räthe, m. (-es, pl. -räthe), ὁ δικαστικὸς σύμβουλος.
- Tribunäl**, n. (-es, pl. -e), ἡ δημαρχία, ἡ φυλαρχία.
- Tribüne**, f. (—, pl. -n), τὸ βῆμα (ρήτορος). ἡ ἀψίς (ναοῦ).
- Tribüt'**, m. (-es, pl. -e), ὁ φόρος, ὁ δασμός [τὸ δόσιμον*]· ἡ πολεμικὴ ἀποζημίωσις. -ir, adj. φόρου ὑποτελής, δασμοφόρος. -irel, adj. ἐλεύθερος φόρου, ἀσούδοτος. -pflichtig, adj. δασμοφόρος, φόρου ὑποτελής.
- Trichi'ne**, f. (—, pl. -n), ἡ τριχίνη. -nkrankheit, f. (—), ἡ τριχίνωσις.
- Trichter**, m. (-s, pl. —), ἡ χοάνη, ἡ χώνη, τὸ χωνίον [τὸ χωνί, ἡ πέριρα*]. -chen, n. (-s, pl. —), τὸ μικρὸν χωνίον, τὸ χοάνιον. -fisch, m. (-es, pl. -e), ὁ κωβιός. -förmig, adj. χωνοειδής. -n, v. i. h. περᾶω διὰ χοάνης.
- Trick**, m. (-es, pl. -e), ἡ περισσεύουσα (τὰς εἰς) χαρτωσία.
- Trieb**, m. (-es, pl. -e), ἡ ὀρμή, ἡ ἐπιφορά, ἡ ῥοπή, ὁ βλαστός. der natürliche —, τὸ ὀρμέμφωτον, ἡ ἔμφυτος ὀρμή, τὸ ἐνοτικόν. aus eigenem —, ἀφ' ἑαυτοῦ, αὐθόρμητως. ein — Ochsen, ἀτέλη βοῶν.
- Trieb-feder**, f. (—, pl. -n), τὸ ἐλατήριο [ἡ σοῦστα]. (fig.) ἡ ἀφορμή, τὸ παρόρμημα, τὸ αἶτιον, τὸ ἐνδόσιμον. -kraft, f. (—, pl. -kräfte), ἡ κινητήρια δύναμις, τὸ κινούν· τὸ ἐλατήριο. -rād, n. (-es, pl. -räder), ὁ κινητήριος τροχός. (fig.) τὸ ἐλατήριο, τὸ παρόρμημα. -recht, n. (-es), τὸ δικαίωμα τῆς νομῆς, ἡ ἐπινομία. -sand, m. (-es), ἡ ψάμμος. -werk, n. (-es, pl. -e), ἡ μηχανή, ὁ μηχανισμός.
- Trief-auge**, n. (-s, pl. -n), ὁ γλαυρὸς ὀφθαλμός, τὸ λημῶδες ὄμμα [τὸ τουμπλιασμένο μάτι]. -äugig, adj. γλαυρός, λημάλος, λημῶδης

- [τουμπλιάρης, τζυγκιάρης]. -**Augigkeit**, *f.* (—), ἡ λημότης, ἡ λημία, ἡ ὀφθαλμία.
- Trübsen**, *v. i. reg. & ir. h.* στάζω, σταλάσσω σταλάσσω**e.* die Augen — ihm, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ καταρρέουσι λήμην. —, *n.* (—*s*), ἡ στάσις. -*d.* *adj.* στάζων, σταλάστων.
- Trübselig**, *adj.* στάζων τὴν βίαν. -*nass*, *adj.* κάθυγρος [μουσχιδι, μουσκειμα, σφουγγουδι*].
- Trübsium**, *n.* (—*s*, *pl.* -*nien*), ἡ τριετία.
- Trübsium**, *n.* (—*s*, *pl.* -*nien*), τὸ τριφυλλον [τὸ τριφύλλι].
- Trift**, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ νομή, ἡ βοσκή [ἡ βοσκαρά*]. -*gerechtigkeit*, *f.* (—), τὸ δικαίωμα τῆς νομῆς, ἡ ἐπινομία.
- Triftig**, *adj.* σπουδαῖος, σημαντικός, βάσιμος, ἰσχυρός. -*kelt*, *f.* (—), ἡ σπουδαίτης, ἡ σημαντικότης, ἡ ἰσχυρότης.
- Triftrecht**, *n.* (—*s*, *pl.* -*e*), τὸ δικαίωμα τῆς νομῆς, ἡ ἐπινομία.
- Trigono-metrie**, *f.* (—), ἡ τριγωνομετρία. -*métrisch*, *adj.* τριγωνομετρικός.
- Trikolore**, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ τρίχρους σημαία.
- Trilln-guisch**, *adj.* τρίγλωσσος.
- Trillböhner**, *m.* (—*s*, *pl.* —), ἡ ἀρίς, τὸ τρύπανον [τὸ τρυβέλι, τὸ τρυπάνι].
- Trillen**, *s.* Drillen.
- Trifler**, *m.* (—*s*, *pl.* —), τὸ τερετίσμα. einen — geben, τερετίζω.
- Triflern**, *v. i. h.* τερετίζω. —, *n.* (—*s*), ὁ τερετιομός, ἡ τρομαλοφωνία.
- Trillion**, *f.* (—, *pl.* -*en*), τὸ τρισεκατομμύριον.
- Trilogie**, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ τριλογία.
- Trimester**, *n.* (—*s*, *pl.* —), ἡ τριμηνία, τὸ τρίμηνον.
- Trimeter**, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ τρίμετρος ἱαμβος, τὸ τρίμετρον.
- Trinitätier**, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ τριαδίτης.
- Trinität**, *f.* (—), ἡ τριάς.
- Trink-bär**, *adj.* πότιμος, ποτός, πόσιμος. dieses Wasser ist nicht —, αὐτὸ τὸ ὕδωρ δὲν πίνεται. -*becher*, *m.* (—*s*, *pl.* —), τὸ κύπελλον, ἡ ψίλιξ, τὸ ποτήριον. -*brüder*, *m.* (—*s*, *pl.* -*brüder*), ὁ φιλοπότης, ὁ ἀρατοπότης [ὁ κρασοπατέρας].
- Trinken**, *v. i. & i. ir. h.* πίνω. Wasser —, πίνω ὕδωρ. aus einem Glase —, πίνω ἐκ ποτηρίου. gern —, φιλοποτέω. in langen, vollen Zügen —, πίνω ἀμυστί, ἀμυστίκω, πίνω ἀπνευστί [πίνω μονορροῦφι. einem zu — geben, ποτίζω ἐνέσich voll —, ἐμπίνω, χορτάζομαι πίνων [ἐκχορουνιάζομαι*]. auf Jemandes Gesundheit —, προπίνω τινὶ φιλοτησίαν, πίνω εἰς ὕγιαν τινός. viel —, πολυποτέω. wenig —, ὀλιγοποτέω. Bier —, ζυθοποτέω, πίνω ζῦθον. Wein —, οἰνοποτέω [κρασοποτέω, κρασοπίνω]. ein Glas leer —, ἐκπίνω, ἐκκενός ποτήριον. ich trinke nicht gern Bier, δὲν ἀγαπῶ τὸν ζῦθον. ich trinke lieber Wein, προτιμῶ τὸν οἶνον. das Papier trinkt, τὸ χαρτίον ἀπορροφᾷ. —, *n.* (—*s*), ὁ πότος, ἡ πόσις, τὸ πίνειν. sich das — angewöhnen, συνεθίζομαι εἰς τὸ ποτόν. beim —, παρὰ πότον, ἐν τῷ πότῳ, ἐν οἴνῳ, παρ' οἶνον [ἀπάνω εἰς τὸ πιεῖν*].
- Trinker**, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ πότης. starker —, ὁ φιλοπότης, ὁ πολυπότης. -*in*, *f.* (—, *pl.* -*nen*), ἡ πόσις. starke —, ἡ φιλοπότις, ἡ πολυπότις.
- Trink-gast**, *m.* (—*s*, *pl.* -*gäste*), ὁ θαμῶν ποτοπωλείου. -*gefäss*, *n.* (—*s*, *pl.* -*e*), τὸ ποτικὸν ἀγγεῖον. -*geläg*, *n.* (—*s*, *pl.* -*e*), τὸ συμπόσιον. -*geld*, *n.* (—*s*, *pl.* -*er*), τὸ ἐπίγειον, τὸ χειρομίσθιον, ἡ ἀναδωρεά [τὸ ποδοκόπι, τὸ μπαξίσι]. -*gesellschaft*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ ποτικὴ συντροφία, οἱ συμπόται. -*glas*, *n.* (—*s*, *pl.* -*gläser*), τὸ ποτήριον [τὸ ποτήρι, ἡ κοῦπα]. -*haft*, *adj.* ποτικός, φιλοπότης. -*haftigkeit*,

- f.* (—), ἡ φιλοσοφία. —*halle, f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ παράπηγμα ἀεριωδῶν ποτιῶν. —*horn, n.* (—*s, pl.* —*hörner*), τὸ ποτικὸν κέρας, τὸ ρυτόν. —*lied, n.* (—*es, pl.* —*er*), τὸ παροίνιον ᾄσμα, τὸ παροίνιον μέλος. —*lust, f.* (—), ἡ φιλοσοφία. —*schale, f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ πέταχρον, ἡ βατιάκη, ἡ φιάλη [τὸ καυαί*]. —*spruch, m.* (—*es, pl.* —*sprüche*), ἡ φιλοσοφία, ἡ πρόποισις. —*wasser, n.* (—*s*), τὸ πότιμον ὕδωρ.
- Trife, n.** (—*s, pl.* —*s*), τὸ τρίφωνον μέλος, ἡ τριμέλεια ἢ τριψῆδις.
- Triſle, f.** (—, *pl.* —*n*), ἡ τριτύσις, τὸ τρίφθογον (σχῆμα).
- Tripartitōn, f.** (—, *pl.* —*en*), ἡ τριμέρεια.
- Triſel-allians, f.** (—, *pl.* —*en*), ἡ τριπλή συμμαχία. —*takt, m.* (—*es*), ὁ τρίχρονος ρυθμός.
- Tripſeln, v. i. h.** βαίνειν βραχέα, βαδίζω συνεχῶς καὶ βραχέως, βραχυβατέω, περδικοπατέω* [περπατουλίω, περπατουλίω, στρατουλίω].
- Triſſer, m.** (—*s*), ἡ γονόρροια, ἡ βλεννόρροια. mit dem — behaftet, γονορροϊκός, γονόρροιος, γονορρυής, βλεννορροϊκός.
- Triſt, m.** (—*es, pl.* —*e*), τὸ βῆμα· τὸ βάδισμα, τὸ πάτημα. τὸ βάθρον. —*e machen, βηματίζω. auf Schritt und —, κατά πόδας, ἀνά πᾶν βῆμα.*
- Triſtſbret(t), n.** (—*es, pl.* —*er*), τὸ βάθρον, τὸ ἀνάβαθρον.
- Triumph, m.** (—*es, pl.* —*e*), ὁ θριαμβος. im —, ἐν θριαμβῳ, θριαμβευτικῶς. einēn — halten, ἄγω θριαμβον, ἐπιτελέω πομπήν, πομπεύω (πομπήν). —*ātor, m.* (—*s, pl.* —*tōren*), ὁ θριαμβευτής. —*bögen, m.* (—*s, pl.* —*bögen*), ἡ θριαμβική κῶλη, ἡ θριαμβευτικὴ ἄψις. —*Iren, v. i. h.* θριαμβεύω. —*Irend, adj.* θριαμβευτικός, τροπαιοῦχος, τροπαιοφόρος. —*lied, n.* (—*es, pl.* —*er*), τὸ θριαμβικὸν ᾄσμα, ὁ ἐπινίκιος ὕμνος, ὁ παιάν. —*säule, f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ θριαμβικὴ στήλη· τὸ τρόπαιον. —*wägen, m.* (—*s, pl.* —), τὸ θριαμ-
- βικὸν ἄρμα. —*süß, m.* (—*es, pl.* —*süße*), ἡ θριαμβικὴ πομπή.
- Triumvir, m.** (—*s, pl.* —*n*), ὁ τριάρχης, ὁ εἰς τῶν τριῶν ἀρχόντων. —*äl, n.* (—*es, pl.* —*e*), ἡ τριαρχία, ἡ τριανδρία.
- Trivial, adj.** ἀγοραῖος, πολυπάτητος, τετριμμένος, κοινός [πρόστοχος]. —*ität, f.* (—, *pl.* —*en*), τὸ πολυπάτητον, τὸ ἀγοραῖον, ἡ χυδαῖότης [ἡ προατυχία].
- Trochäisch, adj.** τροχαϊκός. —*us, m.* (—, *pl.* —*en*), ὁ τροχαῖος.
- Trocken, adj.** ἑρῶς [ἑρῶς]. καπυρός, «στεγνός». — werden, ξηραίνω· μαί· στεγνώνω. — legen, ξηραίνω· «στεγνώνω». —*es Brot, ἄρτος ἑρῶς* [ἑρῶ ψωμί]. —*en Fusse, ἀβρόχοις ποσί.* —*e Nahrung, ἡ ἑρροτροφία, ἡ ἑρροφαγία* [ἡ ἑρροφαγία]. —*e Nahrung geniessen, ἑρροστεύω, ἑρροφαγέω. im —en sitzen, εἶμαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἶμαι ἡσφαλισμένος. ins —e bringen, φέρω εἰς ἀσφαλὲς μέρος, ἐξασφαλίζω. —es Gerede, ἡ ψυχρολογία. die —e Wahrheit sagen, λέγω ἀπλήν (od. πάναν) τὴν ἀλήθειαν. er hat sein Schäfchen ins —e gebracht, ἀπέκειρε τὰ πρόβατα, εἶνε ἐξησφαλισμένος [ἔδεσε τὸν γαῖδαρόν του]. wir sind im —en hier, εἶμεθα ἡσφαλισμένοι ἐνταῦθα. (fig.) er ist noch nicht — hinter den Ohren, δὲν ἔμαθεν ἀκόμη γνώσιν, εἶνε ἀπειρος εἰσέτι. —böden, m.* (—*s, pl.* —*böden*), τὸ ψυχτήριον, τὸ θειλόπεδον [τὸ στεγνότηρι]. —*heit, f.* (—), ἡ ἑρρότης, ἡ ἑρρασία. —*kammer, f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ πυριατήριον, τὸ ἑρραντήριον. —*platz, m.* (—*es, pl.* —*plätze*), τὸ θειλόπεδον [ἡ ἴλιστρα].
- Trocknen, v. i. h.** ξηραίνω [ἑραίνω]· αὐαίνω, ἑρροποιέω, καπυρόω, «στεγνώνω». an der Sonne —, αὐαίνω πρὸς τὸν ἥλιον, θειλοπεδέω. —, v. i. h. ἑραίνωμαι [ἑραίνωμαι]· ἑρροποιέομαι, αὐαίνωμαι, «στεγνώνω». —, n. (—*s*), ἡ ἑρρασις· ἡ αὐανσις, ἡ ἑρροποίησης, «τὸ στεγνώμα».

Trock'niss, *f.* (—), ἡ ξηρασία.

Trod'del, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κροσσός, ὁ θύσανος [ἡ φούντα, τὸ κρόσσι, τὸ κρούσσι*]. **mit** -n besetzt, κροσσωτός, θυσανωτός. -**mütse**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ θυσανωτός πιλίσκος.

Trö'del, *m.* (-s), τὰ παλαιοπωλικά πράγματα, τὰ παλαιοπωλῆματα, αἱ παλαιολογίαι. -**büde**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ παλαιοπωλείον. -**el**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παλαιοκαπηλία, ἡ παλαιοπωλία· τὰ ῥωπικά, ἡ γρύτη, τὰ παλαιοπωλῆματα. -**frau**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παλαιοκάπηλος, ἡ παντοπωλις. -**kräm**, *m.* (-s), ἡ παντοπωλία, ἡ παλαιοκαπηλία. τὰ ῥωπικά, ἡ γρύτη, τὰ παλαιὰ πράγματα. -**mann**, *m.* (-es, *pl.* -leute), ὁ γρυτοπώλης, ὁ ῥωποπώλης, ὁ παλαιοπώλης. -**markt**, *m.* (-es, *pl.* -märkte), τὰ παλαιοπωλεία, ἡ σπειρόπωλις ἀγορά.

Trö'deln, *v. i. h.* παντοπωλέω, γρυτοπωλέω, ῥωποπωλέω, παλαιοπωλέω, καλιγκαπηλεύω, (*fig. fam.*) ὀνέω, νωθρεύομαι, νωθρίζω, νωχλεύομαι [χοπροσκυιάζω]. —, *n.* (-s), ἡ παντοπωλία, ἡ παλαιοκαπηλία.

Trö'delwaare, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ γρύτη, ὁ ῥώπος, τὸ παλαιοπώλημα.

Tröd'ler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γρυτοπώλης, ἡ ῥωποπώλης, ὁ παλαιοκάπηλος, ὁ παλαιοπώλης. -**ln**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ παντοπωλις, ἡ παλαιοκαπηλία.

Trög, *m.* (-es, *pl.* Trög'e), ἡ σκάφη.

Trof'len, *v. i. s.* τρέχω μικροῖς βήμασι, περιδοκατέω*. **sich** —, *v. r. h.* ἀπέρρω, ἀποσκοραχίζομαι, ἐκφθειρόμαι, κρημνίζομαι [ξεκουμπίζομαι].

Trom'mel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τύμπανον [τὸ τούμπανον]. **die** — schlagen, κρούω τὸ τύμπανον. **kleine** —, τὸ τυμπάνιον. -**ärtig**, *adj.* τυμπανοειδής, τυμπανίως. -**el**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κρούσις τυμπάνων, ἡ τυμπανοχρουστία. (*fig.*) ὁ θόρυβος, ἡ ὄχλοβοή. -**fell**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ δέρμα τυμπάνου. τὸ τύμπανον (τοῦ

ώτους). -**klöppel**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πληκτρον τυμπάνου. -**n**, *v. i. h.* τυμπανίζω, κρούω τὸ τύμπανον. —, *n.* (-s), ἡ κρούσις τυμπάνων, ὁ τυμπανισμός. -**schläg**, *m.* (-es, *pl.* -schläge), ὁ κρότος τυμπάνων, τὸ τυμπάνισμα. **unter** —, ὑπὸ τυμπάνων. -**schlägel**, *m.* (-s, *pl.* —), -**stock**, *m.* (-es, *pl.* -stöcke), τὸ πληκτρον τυμπάνου. -**schläger**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τυμπανιστής. -**schäl**, *f.* (—), ὁ τυμπανίτης ἕδρωψ. **an der** — **leidend**, τυμπανικός.

Tromm'ler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τυμπανιστής.

Tromp'e, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σάλπιγξ **die** — **blasen**, **auf der** — **blasen**, σαλπίζω. **die** — **tönt**, σαλπίζει.

Tromp'e, *v. i. h.* σαλπίζω. -**bläse**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σαλπιγχιτής, ὁ σαλπιστής. -**schall**, *m.* (-s), ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγος, τὸ σάλπιγμα. **unter** —, ὑπὸ σάλπιγγος. -**schnecke**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βυκάνη. -**stoss**, *m.* (-es, *pl.* -stösse), τὸ σαλπιστικὸν κρούμα, τὸ σάλπισμα. -**stück**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σαλπιστικὸν (μέλος), τὸ τεμάχιον σαλπισματος.

Tromp'e, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σαλπιγχιτής, ὁ σαλπιστής. -**marsch**, *m.* (-es, *pl.* -märsche), τὸ ἐμβατήριον σάλπιγγος. -**stück**, *s.* Trompetenstück.

Trö'pe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μεταφορὴ, τὸ μεταφορικὸν σχῆμα. ὁ τροπικός (κύκλος). -**nland**, *n.* (-es, *pl.* -länder), ἡ μεταξὺ τῶν τροπικῶν χώρα. -**plianse**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φυτό τῶν τροπικῶν.

Tropf, *m.* (-es, *pl.* Tröpf'e), ὁ βλάξ, ὁ ἡλίθιος [ὁ κουτεντής]. **ein armer** —, ὁ κακοδαίμων, ὁ ταλαίπωρος, ὁ καχόμοιρος [ὁ φουκαρᾶς].

Tropf'bad, *n.* (-es, *pl.* -bäder), τὸ στακτὸν λουτρόν, ἡ καταϊόνησις, τὸ καταϊόνημα, τὸ ἐπάντημα. -**bä**, *adj.* σταλακτός, στακτός, στακτικός. -**bärkeit**, *f.* (—), ἡ σταλακτιή βιότης, τὸ σταλακτὸν.

Tröpf'chen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ψακίς, τὸ ψακάδιον, ἡ βράνις [ἡ σταλίτσα],

υ. ἰ. & ἰ. ἡ. στάζω, σταλάσσω, ω*α. es tröpfelt, ψαλάζει, —, η. (-s), ἡ στάξις, ὁ μῦς, τὸ στάλαγμα, »ὁ στα-α.

η. (-s, pl. —), ἡ σταγῶν αμματιά, ἡ σταλιά, ἡ στάλα]. ἰ. & ἰ. ἡ. στάζω, σταλάσσω, ω*α. -fall, η. (-s), ἡ κατάσταγῶν, τὸ στάλαγμα, ὁ μῦς, »ὁ σταλακτόςα. -weise, τάγῃν, σταλαγμαίως.

η. η. (-s, pl. -e), ὁ σταλα- (λίθος).

φ. (-, pl. -n), τὸ τρόπαιον. -errichten, ἀνίστάω, ἐγείρω η.

αδῆ. τροπικός, μεταφορικός. иадруок, ἡ μεταφορά, ἡ ρικὴ ἔκφρασις. -e Gegend, εἰς τῶν τροπικῶν τόπος.

(-es), τὰ ὑποζύγια, ἡ ἐφοδιο- , ἡ στρατιωτικὴ ἀποσκευή. um.) ἡ ἄλκιχὴ συνοδία.

ε, η. (-n, pl. -n), -knecht, ι, pl. -e), ὁ ἐφοδιοπομπός, αγωγός, ὁ ζευγίτης. -pferd, , pl. -e), ὁ ἵππος ἐλάσεως. , η. (-s, pl. —), ἡ σκευο- ἄμαξα.

(-es), ἡ παρηγορία, ἡ παρα- [ἡ παρηγορία]. Jemandem irrehen, παρηγορέω τινά. wahren, εἶμαι παρηγορία. um.) nicht wohl (recht) bei η, δὲν ἤξεύρω πῶς εὐρίσκο- η ἤξεύρω τί μοι γίνεται.

αδῆ. παρηγορητός.

irfüe, αδῆ. παρηγορίας δεδ- -brief, η. (-es, pl. -e), ἡ ρικὴ ἐπιστολή.

υ. ἰ. ἡ. παρηγορέω. leicht εὐπαραμύθητος, εὐπαρηγόρη- :h —, υ. τ. ἡ. παρηγορέομαι. ἰ. παρηγορικός, παραμυθητι- φήγορος, παρηγορητικός.

η. (-s, pl. —), ὁ παρα- ρ, ὁ παρήγορος, ὁ παρηγορη- η, φ. (-, pl. -nen), ἡ παρή-

Tröstlich, αδῆ. παρηγορικός, παρα- μυθητικός, παρήγορος.

Tröst-los, αδῆ. ἀπαραμύθητος, ἀπαρη- γόρητος. ἀνήκεστος, κατεστραμ- μένος, ἀπολωλώς. -losigkeit, φ. (-), τὸ ἀπαραμύθητον, ἡ ἀπαρη- γόρητος κατάστασις. -fede, φ. (-, pl. -n), ὁ παραμυθητικός λόγος. -reich, αδῆ. παραμυθητικώτατος, παρηγορικώτατος, λίαν παρήγορος. -schreiben, η. (-s, pl. —), τὸ παρα- μυθητικὸν γράμμα. -sprecher, η. (-s, pl. —), ὁ παραμυθητής, ὁ παρήγορος. -spruch, η. (-es, pl. -sprüche), ἡ παρηγόρησις.

Tröstung, φ. (-, pl. -en), ἡ παρη- γόρησις, ἡ παραμυθία, ἡ παρη- γορία.

Tröst-voll, αδῆ. λίαν παρήγορος. -wort, η. (-es, pl. -e), ἡ παρήγορος λέξις, τὸ παρηγόρημα.

Trott, Trotti ren, s. Trab, Traben.

Trottoir, η. (-s, pl. -s), τὸ πεζοδρό- μιον, ὁ πεζόδρομος.

Trots, η. (-es), τὸ πείσμα, ἡ πει- σμονή [τὸ πεισματικόν]: ἡ ἰσχυρο- γνημοσύνη, ἡ δυσπειθεία, ἡ ἀπει- θεια, ἡ ἀυθάδεια. ihm zum -e, εἰς τὸ πείσμά του. — dem der . . . , οὐαί εἰς ἐκεῖνον ὅστις . . . Jemandem — bieten, ἀυθαδίζομαι, ἰσχυ- ρογνημονέω πρὸς τινά. —, γρη. (μετὰ δοτικῆς καὶ γενικῆς), ἐν- αντίον, παρά. ἐπ' ἰσης, ἐξ ἰσου, ὁμοίως, ἴσον. — aller Einwen- dungen, παρά πάσας τὰς ἀντι- λογίας. — seines Alters, καίπερ τηλικούτος τὴν ἡλικίαν ὦν, παρά τὴν ἡλικίαν του. — meines Befehls, παρά τὴν διαταγὴν μου. er läuft — einem Läufer, τρέχει οὐδὲν ἤττον δρομέως. — alle dem, adv. παρά πάντα ταῦτα, καίπερ τούτων οὕτως ἐχόντων, μεθ' ὅλα ταῦτα. -dem, καὶ ὁμοίως, μεθ' ὅλα ταῦτα, »μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα«. -dem (dass), καίπερ, εἰ καὶ, ἀν καὶ, »μ' ὅλον ὅτι«.

Trotzen, υ. ἰ. ἡ. πεισματίζω, ἰσχυρο- γνημονέω, ἐπιμένω ἰσχυρογνημό-

νας ἀπειθέω, ἀθθαδίζομαι, ἐναντιόομαι. ἀλαζονεύομαι, μεγαλύνομαι, ὑπερηφανέω, ὑπερηφανεύομαι (auf etwas, ἐπί τινι). der Gefahr —, ἐναντιοῦμαι πρὸς τὸν κίνδυνον. der Knabe trotzet seinem Lehrer, ὁ παις ἀθθαδίζεται πρὸς τὸν διδάσκαλον του. er trotzet auf seinen Reichthum, ὑπερηφανεύεται ἐπὶ τῷ πλοῦτι του. worauf — Sie? ἐπὶ τίνι ἀλαζονεύεσθε; —, n. (-s), ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ πεισμονή [τὰ πεισματικά].

Trotzser, m. (-s, pl. —), s. Trotz-kopf.

Trotzig, adj. ἐπίμονος, ἰσχυρογνώμων, σκληροτράχηλος, δυσπειθής [πεισματιάρικος, ἀντιδίκος*]. —, adv. ἰσχυρογνώμωνως, δυσπειθῶς [ἀντιδικά*, πεισματάρικα].

Trotz-kopf, m. (-es, pl. -köpfe), ὁ ἰσχυρογνώμων, ὁ σκληροτράχηλος, ὁ ξυλοκέφαλος* [ὁ πεισματιάρης, ὁ ἀντιδίκος*, τὸ ἕυλον*]. -köpfig, adj. ἰδιογνώμων, δυσπειθής, ξυλοκέφαλος*.

Trüb äugig, adj. θολὴν ἔχων τὴν ὄρασιν, ἀμαυρὸς ἔχων ὀφθαλμούς.

Trübe, adj. θολερὸς, θολώδης, θολός. συννεφέλος, νεφελώδης, συννεφής [συννεφιασμένος] ἀμαυρός [θαμπός]. κατηφής, σκυθρωπός [κατσουφριασμένος]. -es Wetter, καιρὸς συννεφής, ἡ συννεφεία. es wird —, συννεφεῖ [συννεφιάζει]. — machen, θολό(ν)ω, θολώνω, ἀναθολόω. — werden, θολοῦμαι, ἀναθολοῦμαι, θολύνομαι. -r Edelstein, λίθος ἀμαυρός, ἀμυδρός. ein -r Opal, ὀπάλλιος ἀμαυρός. — Augen, ὀφθαλμοὶ ἀμαυροί, ὄμμα συννεφές, βλέμμα θολόν. — Zeiten, καιροὶ χαλεποί, δυσχερεῖς. (fig.) im -n fischen, ταῦτά ποιῶ τοῖς τὰς ἐγγέλεις θηρωμένοις, ἐπωφελέομαι ἐκ τῆς εὐκαιρίας διαταραχῶν, χαίρω ὡς ὁ λύκος εἰς τὴν ἀνεμοζάλην.

Trübel, m. (-s), αἱ ταραχαί, αἱ ἀκαταστασίαι [τὰ ἀναλλώματα*].

Trüben, v. t. h. θολό(ν)ω, ἀναθολόω, θολώνω. συννεφεύω, νεφεύω, ἀμυδρόω, ἐπισκοτιέω διαταρασσώ. kein Wasser —, οὐδὲ ἐν ἀδικίᾳ, οὐδὲ κέρφος κινέω. sich —, v. r. h. θολοῦμαι, ἀναθολοῦμαι. der Himmel trübt sich, συννεφεῖ [συννεφιάζει].

Trüb-säl, f. (—, pl. -e) & n. (-s, pl. -e), ἡ θλιβερά δυστυχία ἡ ταλαιπωρία, ἡ κακουχία, ἡ ἀθλιότης, ἡ κακοπάθεια [ἡ κακομοιρία]. -sellig, adj. ταλαιπωρὸς, ἀθλιός, δυστυχής, δύστηνος [κακομοιριασμένος]. -selligkeit, f. (—), ἡ ἐλεεινότης, ἡ δυστυχία, ἡ κακοτυχία, ἡ κακουχία -sinn, m. (-s), ἡ ἀθυμία, ἡ κατήφεια, ἡ δυσθυμία, ἡ βαρυθυμία, ἡ μελαγχολία. -sinnig, adj. δύσθυμος, κατηφής, σκυθρωπός, μελαγχολικός — sein, δυσθυμῶν, κατηφῶν, κτηφιάων, σκυθρωπώζων. -sinnigkeit, f. (—), ἡ σκυθρωπότης, ἡ μελαγχολικότης s. Trübsinn.

Trübung, f. (—, pl. -en), ἡ θόλωσις, ἡ ἀναθόλωσις ἡ ἀμαύρωσις, ἡ ἀμύρωσις.

Trübsess, m. (-en, pl. -en), ὁ ἐλεητρος ὁ κρεοδαίτης, ὁ κρεανόμος.

Trübsel, f. (—, pl. -n), τὸ ἀγῶν, τὸ ὄδον [τὸ ὕτανον].

Trüg, m. (-es), ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος [ἡ κατεργαρία]. ohne —, ἀδόλος, ἀκακος.

Trüg bild, n. (-es, pl. -er), τὸ φάντασμα, τὸ (κενὸν) φᾶσμα.

Trügen, v. t. h. ἀπατάω [γᾶλω].

Trügerisch, adj. ἀπατηλός, ἀπατηλικός.

Trüggestalt, f. (—, pl. -en), τὸ φάντασμα.

Trüg lich, adj. ἀπατηλός. -keit, f. (—), ἡ ἀπατηλότης.

Trüg-los, adj. ἀψευστος, ἀψευδής, ἀδόλος. -losigkeit, f. (—), ἡ ἀψευδία, τὸ ἀψευδέες. -schluss, m. (-es, pl. -schlüsse), ὁ σοφιστικὸς συλλογισμὸς, ὁ παραλογισμὸς, τὸ σόφισμα — im Widerlegen, ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος, ὁ παρεξέλεγχος. einem — ähnlich, σοφισματώδης. -wert, n.

(-es, *pl.* -e), τὸ ἀπατηλὸν τεχνούργημα, τὸ ἐξαπάτημα.
Truhe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπίκυρτον κιβώτιον, ἡ ἀσύνδεσ [τὸ φορτοεῖρι, τὸ σεντούκι]. etwas in der — haben, ἔχω τὸ ἰδικόν μου.
Trümmer, *n. pl.* τὰ ἐρείπια, τὰ λείψανα [τὰ χαλάσματα]. zu (in) -n gehen, κατερείπομαι, κατερειπόμαι· κατασυντριβόμαι, καταθραύομαι zu -n schlagen, καταθραύω, κατασυντριβώ. -artig, *adj.* ἐρειπιώδης. -haufen, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σωρὸς ἐρειπίων [τὰ χαλάσματα].
Trumpf, *m.* (-es, *pl.* Trümpe), τὸ ἐπικρατοῦν χαρτίον, τὸ κόζιον. welche Farbe ist —? τί εἶνε τὸ κόζιον; Herz ist —, ἡ κοῦπα εἶνε κόζιον. (*fig.*) den letzten — ausspielen, ῥίπτω τὸ ἔσχατον κόζιον· κινῶ τὸν ἀπ' ἱερῶς, καταφύγω εἰς τὸ ἔσχατον καταφύγιον. den höchsten — ausspielen, ἔκκυβέω ὑπὲρ τῶν ἄλλων. einen — auf etwas setzen, ἐκφέρω βαρεῖαν γνώμην ἐπὶ τινος.
Trumpfen, *v. t. & i. h.* βάλλω κόζιον.
Trumpf-könig, *m.* (-s), ὁ ῥήγας τοῦ κοζίου. -stich, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ χαρτωσιὰ κοζίου.
Trunk, *m.* (-es), τὸ πόμα, ἡ πῶσις [ἡ καταπιωματιὰ]· τὸ ῥόφημα, ἡ ῥόφησις [ἡ ρουφηξιά]. ὁ πότος, ἡ φιλοποσία, ἡ πολυποσία. auf einen —, ἀμυστί [μονορροῦφι, μονοζάγκαδο*]. ein — Wasser, Wein, μικρὰ πῶσις ὕδατος, οἴνου. beim —, παρὰ πότον, ἐν τῷ πότῳ, παρ' οἶνον [ἀπάνω εἰς τὸ πιετό]. den — lieben, dem —e ergeben sein, εἶμαι φιλοπότης, φιλοποτέω [τὸ τσοῦζω, ἀγαπᾶω τὸ πιετό]. sich dem —e ergeben, ἀποκλίνω εἰς φιλοποσίαν [τὸ ῥίγνω εἰς τὸ πιετό].
Trunken, *adj.* μεθύων, μέθυσος [μεθυσμένος]. etwas —, ὑποπεποκώς, ὑποβεβρημένος, ἀχρομέθυσος [μισομεθυσμένος]. — vor Freude, μεθύων ὑπὸ χαρῆς, ὑπεργαρής. —

werden, μεθύσκομαι, μεθύω [μεθυῶ, μεθάω]. — machen, μεθύσκω [μεθυῶ, μεθάω]. -bold, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ μεθυστής, ὁ μέθυσος [ὁ μεθύστακας]. -helt, *f.* (—), ἡ μέθη [τὸ μεθύσι]. in der —, ἐν μέθει, διὰ μέθης, εἰς τὴν μέθην.
Trunk'liebe, -sucht, *f.* (—), ἡ φιλοποσία, ἡ οἰνοφλυγία.
Trupp, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀγέλη, ἡ πληθὸς, ὁ ὄμιλος, τὸ στίφος [τὸ κοπάδι, τὸ κουράδι*, ἡ πατούλια*].
Truppe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ θίασος, ὁ ὄμιλος. -n, *pl.* ὁ στρατός, τὸ στρατεύμα, ἡ στρατιά. -nschau, *f.* (—), ἡ ὀπλοσκοπία, *s.* Revue.
Truppweise, *adv.* ἀγελήδων, κατ' ἀγέλας [κουραδιαστά*, κοπαδιαστά*] κατ' ἴλας.
Trü'hähne, *m.* (-s, *pl.* -hähne), ὁ ἰνδικὸς ἀλεκτροῦν, ὁ ἰνδιόρνις, ὁ ἰνδιαλέκτωρ [ὁ διάνος, ὁ κούρκος]. -henne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἰνδικὴ ὄρνις, ἡ ἰνδιόρνις [ἡ διάνα, ἡ κούρκα, ἡ φραγκόκοττα].
Trü'schel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ εὐσαρκος γυνή [ἡ χοντράλα].
Trutz, *m. s.* Trotz. zu Schutz und —, πρὸς συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν, ἐπιθετικῶς καὶ ἀμυντικῶς.
Trutz- und Schutz'bündniß, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία.
Trutz- und Schutz'waffen, *f. pl.* τὰ ἐπιθετικὰ καὶ ἀμυντικὰ ὄπλα.
Tuber'kel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ γόγγρος, τὸ φῦμα [ὁ ῥόζος].
Tuberkulös, *adj.* γογγρώδης, φυματώδης [ροζιάρικος].
Tuberkulöse, *f.* (—), ἡ πνευμονία, ἡ φθίσις [τὸ κτικιό].
Tuberöse, *f.* (—), τὸ πολυάνθεμον [ἡ ταμπερόζα].
Tü'bus, *m.* (—, *pl.* -se & Tü'ben), ὁ βραχὺς κύλινδρος. τὸ τηλεσκοπίον.
Tüch, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὕφασμα, τὸ πανλόν [τὸ πανί]. mit — beschlagen, ἐπιπροσθέτω ὕφασμα, ἐνδύω δι' ὕφασματος. der Rock ist von grobem —, τὸ φόρεμα εἶνε ἐκ χονδροῦ ὕφασματος. das

Turlupinādē, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βωμολοχία, ἡ γελοιοποιία [τὸ καραγκιοζιλίκι].

Turmalin', *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σιβηρίτης (λίθος), ὁ τουρμαλίτης.

Turn'-anstalt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ γυμναστήριον, τὸ γυμνάσιον. -en, *v. i. h.* γυμνάζομαι, σωμαστέω. —, *n.* (-s), ἡ σωμασσία, ἡ γυμνασία, τὰ γυμνάσματα. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γυμναζόμενος, ὁ σωμασκητής. -halle, *f.* (—, *pl.* -n), *s.* Turnanstalt.

Turnier', *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἱππικὸς ἀγών. -en, *v. i. h.* ἐπιτελέω ἱππικὸν ἀγώνα. -kampf, *m.* (-es, *pl.* -kämpfe), ἡ ἀφ' ἱππου λογχουμαχία. -kämpfer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἱππακοντιστής, ὁ ἱπποτοξότης.

Turn'-kunst, *f.* (—), ἡ γυμναστική. -lehrer, -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γυμναστής, ὁ διδάσκαλος τῆς γυμναστικῆς. -plätze, *m.* (-es, *pl.* -plätze), -schule, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ γυμναστήριον, τὸ γυμνάσιον. -übung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γυμνασία, ἡ γυμναστικὴ ἀσκήσις. -zeug, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ χρειώδη γυμναστικῆς.

Tur'teltaube, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τρυγών, τὸ τρυγόνιον [τὸ τριγόνι].

Tusch, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ μετὰ πρόποσιν μουσικὸν κροῦμα, ἡ μουσικὴ ἐπευφημία, τὸ ἐπιμούσισμα. — blasen, ἐπικροτέω μουσικῶς.

Tüsche, *f.* (—), τὸ σιρικὸν μέλαν, ἡ σινικὴ μελάνη. -n, *v. i. h.* χρωματίζω διὰ σινικῆς μελάνης.

Tusch'pinsel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χρωστήρ σινικῆς μελανογραφίας.

Tüte, **Tüte**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χωνοειδὲς σύστρημμα, τὸ χάρτινον χωνίον, τὸ χαρτοστρόφιον [τὸ χωνί, τὸ σαρτατόν].

Tütel', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κηδεμονία, ἡ ἐπιτροπεία.

Tüten, *v. i. h.* κεραυλέω.

Tüt'schen, *v. i. h.* καρυκεύω, ἀρτώω, ὀψαρτώω.

Týren, *pl.* τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα, οἱ τύποι.

Typoid', *adj.* τυφοειδής.

Týphus, *m.* (—), ὁ τύφος. -ärts, *adj.* τυφοειδής.

Týpisch, *adj.* τυπικός.

Typograph', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ τυπογράφος. -ie, *f.* (—), ἡ τυπογραφία. -isch, *adj.* τυπογραφικός. -e Anstalt, τὸ τυπογραφεῖον.

Typskop', *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τυποσκόπιον. *s.* Kaleidoskop.

Týpus, *m.* (—, *pl.* Týren), ὁ τύπος, τὸ πρωτότυπον.

Tyrann', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ τύραννος. -ei, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τυραννία. -enloch, *n.* (-es), ὁ τυραννικὸς ζυγός. -enmord, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ τυραννοκτονία. -enmörder, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τυραννοκτόνος. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ τύραννος, ἡ τυραννίς. -isch, *adj.* τυραννικός. -isiren, *v. i. h.* τυραννέω, τυραννεύω, δεσποτεύω.

U.

Übel, *adj.* κακός [ἀσχημὸς, ἀχαμνός]. πάσχων, ἐπίνοσος, ἀρρωστος, ἀσθενής. —, *adv.* κακῶς [ἀσχημα, ἀχαμνά]. Jemandem — wollen, gegen Jemandem — gesinnt sein, δυσμενῶς ἔχω πρὸς τινα, κακονοέω, δυσνοέω τινί, θέλω τὸ κακόν τινος. von Jemandem — reden, κακολογέω, κακηγορέω, κατηγορέω τινά. es ist mir —, ναυτιῶν, ἐμετιῶ [ἀναγουλιάζω, ἀνακατόνομα, λιγομαρίζομαι]. es ist mir — zu Muthē, δυσθυμέω, ἀθύμως διάκειμαι, ἀνορεκτέω, εἶμαι δυσδιάθετος. es wird mir —, ἄσχη με καταλαμβάνει [ἀναγουῖα μου ἔργεται]. übler Ruf, ἡ δυσφημία, ἡ κατ' φήμη. wohl oder —, οὕτως ἢ ἄλλως [ἔτσι κ' ἔτσι]. ἐκὼν ἄκων [θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας]. Jemandem Übles thun, κακοποιέω, κακουχέω τινά. übler Geruch, ἡ

δυσσομία, ἡ κακοσμία. *ibide* Laune, ἡ κακὴ διάθεσις, ἡ κακορεξία. — schmecken, ἔχω κακὴν γεύσιν. — ansehen, προσβλέπω δυσμενῶς [κυττάζω μὲ κακῶ μάτι]. — ausgehen, κακῶς ἀποβαίνω, καταλήγω κακῶς. — gehen, εἶμαι ἐν δεινοῖς, ἐν δυσχερείᾳ. — auslegen, ὑπολαμβάνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, παρεξηγέω [κακοπιάνω]. — aussehen, ἔχω κακὴν ὄψιν, κακοχρόεω. Jemanden — behandeln, κακῶς προσφέρομαι τινι, κακοποιεῖω, κακουχέω τινά, μεταχειρίζομαι κακῶς τινά [τὸν κακομεταχειρίζομαι]. — bertüchtigt, κακόδοτος, κακόφημος, δύσφημος, διαβόητος. das soll ihm — bekommen, κακῶς θὰ τῷ ἀποβῆ [θὰ τοῦ κακοβῆ]. — beschaffen, κακοφύης, καχεκτικός. — bestellt, κακῶς διατεταγμένος, κακότακτος, κακῶς ἔχων. — gefallen, ἀπαρίσκω. das gefällt mir nicht —, αὐτὸ οὐδαμῶς μοι ἀπαρίσκει. es ist ihm — ergangen, ἀτυχία εὔρειν αὐτόν [κακὴν τὴν ἡῦρε]. — geartet, κακότροπος, ἀνάγωγος [καχοδιαταγμένος*]. — gebaut, — gewachsen, κακοφύης [κακοκαμωμένος]. — gekleidet, κακῶς ἐνδεδυμένος, δυσείματος, δυσείμων [κακοφορεμένος, κακοεντυμένος]. — gelaut, δυσκολαίνων, δυσδιάθετος [κακόρεξος]. — gerathen, δυσπραγίης, κακῶς ἀπολήξας [κακαποδωμένος*]. — gesinnt, κακοθηλής, κακόνους, δυσμενής. — klingend, — lautend, κακόηχος, δυσηχής, κακόφωνος. — davon kommen, ἀπέρχομαι κακὴν κακῶς. etwas — nehmen, ὑπολαμβάνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἐκλαμβάνω τι κακῶς, παρεξηγέω τι [τὸ κακοπιάνω]. — riechend, κάκοσμος, δύσοσμος, δυσώδης.

Übel, *n.* (-s, *pl.* -en), τὸ κακόν· τὸ δεινόν, ἡ δυσχέρεια. Jemandem — zufügen, περιάπτω τινὶ κακόν. das — ärger machen, καθιστάω χεῖρον τὸ ὑπάρχον κακόν.

Jeannarakis, Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

Übel-befinden, *n.* (-s), ἡ καχεξία, ἡ κακουχία, ἡ κακοδιαθεσία, ἡ ἀδιαθεσία. — kelt, *f.* (-), ἡ ἄση, ἡ ναυσία [ἡ ἀναγούλα]. — klang, — laut, *m.* (-es), ἡ δυσφωνία, ἡ κακοφωνία. — launisch, *adj.* δυσκολαίνων, δυσδιάθετος [κακόρεξος]. — nehmerrisch, — nehmissch, *adj.* παρεξηγητικός, μικρόλυπος, ὑπεράνω εὐαίσθητος [μυγίγγικτος*, ψηλομούττης*]. — stand, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ δυσχέρεια, ἡ ἀμηχανία. ἡ δυσπρέπεια, τὸ ἀσχημίσμα. — thät, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἐγκλημα, τὸ ἀνοσιούργημα. — thäter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κακοποιός, ὁ ἀνοσιούργος, ὁ κακοῦργος. — thäterin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἀνοσιούργος, ἡ κακοῦργος. — thätig, *adj.* ἀνοσιούργος, κακούργικός. — wollen, *n.* (-s), ἡ κακόνεια, ἡ δυσμένεια, ἡ δύσνοια. — wollend, *adj.* κακοθηλής, κακόνους, δυσμενής.

Üben, *v. t. h.* ἀσκέω, γυμνάζω. ἐπιτηδέω, μετέρχομαι, ἐξασκέω, ἀσκέω. geübter Soldat, Fechter, γεγυμνασμένος στρατιώτης, ξιφομάχος. den Leib —, ἀσκέω τὸ σῶμα, σωμασκέω. die Stimme —, φωνασκέω. Rache an Jemandem —, ἐκδικέομαι κατὰ τινος. Gewalt —, χρώμαι βία, βιαιοπραγέω. Ver-rath an Jemandem —, προδίδω τινά. sich —, *v. r. h.* ἀσκέομαι, γυμνάζομαι. —, *n.* (-s), ἡ ἀσκήσις.

Über, *prp.* (ἐπὶ μὲν κινήσεως μετὰ αἰτιατικῆς, ἐπὶ δὲ ἀκινήσεως μετὰ δοτικῆς), ὑπέρ, ὑπεράνω, ἄνωθεν. πέραν, ἐπ' ἐκεῖνα, ἐπέκεινα, ἐκείθεν. περί, ἐπὶ. διά· κατὰ τὴν ἔκτασιν. μετά, ὕστερον, μετὰ παρέλευσιν. — dem Fenster, ὑπὲρ τὸ παράθυρον, ὑπεράνω τοῦ παραθύρου. der Himmel ist — unserem Haupte, ὁ οὐρανός ἐστιν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν. er wohnt — mir, κατοικεῖ ἄνωθεν ἐμοῦ. (*fig.*) — Jemandem sitzen, προτερεύω τινός. — ein Volk herrschen, δεσπόζω λαοῦ, ἐξουσιάζω

λαόν. Gewalt — Jemanden haben, ἔγω ἐξουσίαν ἐπὶ τινος. — die Feinde siegen, αἴρω νίκην κατὰ τῶν ἐχθρῶν. — den Büchern, — der Arbeit sitzen, εἰμαι βιβλιοθισμένος εἰς τὰ βιβλία, εἰς τὴν ἐργασίαν. er schlief — dem Lesen ein, ἀπεκοιμήθη ἀναγινώσκων. — dem Spielen vergisst er seine Arbeit, παίζων λησμονεῖ τὴν ἐργασίαν του. — Tische, παρὰ τὴν τράπεζαν, παρὰ τὸ δεῖπνον. — den ganzen Leib schwitzen, ὑδροτοποιοῖμαι καθ' ὅλον τὸ σῶμα. — das ganze Land, ἀνά πᾶσαν τὴν χώραν, δι' ὅλης τῆς χώρας. — Land reisen, περιηγέομαι κατὰ τὴν γῆράν. — Köln nach Paris, διὰ Κολωνίας εἰς Παρίσιους. — den Markt hingehen, βαδίζω διὰ τῆς ἀγορᾶς. — den Graben springen, πηδάω ὑπὲρ τὴν τάφρον, ὑπερηδάω τὴν τάφρον. — die Strasse gehen, διαβαίνω ἐτέρωθεν τῆς ὁδοῦ. (fig.) das geht — meine Kräfte, αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις μου, τοῦτο εἶνε πέρα τῶν δυνάμεών μου. — Alles, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο. — dies geht nichts, οὐδὲν ὁλον τοῦτο. es geht nichts — ein gutes Gewissen, οὐδὲν προτιμότερον καθαρᾶς συνειδήσεως. (fam.) das geht — den Spass, αὐτὸ δὲν εἶνε πλέον ἀστειότης. — die Schnur hauen, πηδάω ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. — alle Erwartung, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν. es ist schon — ein Jahr her, εἶνε ἤδη περισσότερον τοῦ ἐνὸς ἔτους. — die Grenze hinaus sein, ὑπερέβην τὰ ὄρια. — alle Berge sein, ἔγεινα ἀφαντος [ἔγεινα φύλλα φτερά]. — die 30 Jahre hinaus sein, ὑπερέβην τὰ τριάκοντα ἔτη. er ist mir — 500 Mark schuldig, μοι χρεωστῆ ὑπὲρ τὰ 500 μάρκα. — den Durst trinken, ὑπερχορευνύομαι πίνων. — die Massen, ὑπὲρ τὸ μέτρον, πέρα τοῦ μέτρον, ὑπερβαλλόντως. — Nacht, die Nacht

—, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός. — Nacht bei Jemandem bleiben, διανυκτερεύω παρὰ τινι. — den Sommer, διαρκούντος τοῦ θερού. — ein Jahr, —s Jahr, μετὰ ἔν ἔτος, εἰς ἔν ἔτος. heute — acht Tage, μεθ' ἡμέρας ὀκτώ ἀπὸ τῆς νῦν, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, σήμερον ὀκτώ. — eine Weile, — ein Kleines, μετὰ μικρόν, μετ' ὀλίγον, εἰς ὀλίγον. — kurz oder lang, θάττον ἢ ὀψιαιτέρον, θάττον ἢ βράδιον, ταχύτερον ἢ βραδύτερον. einmal — das andere, ἀλλεπαλλήλως, ἐπανειλημμένως. Geld — Geld, χρήματα ἐπὶ χρήμασι. er erhielt Briefe — Briefe, εἴλαβη γράμματα ἐπὶ γραμματίων. — etwas streiten, φιλονικεῖς περὶ τινος. sich — etwas freuen, χαίρω ἐπὶ τινι. sich — etwas beklagen, wunden, παραπονοῖμαι, θαυμάζω περὶ τινος. er hat ein Buch — Krieg geschrieben, διαβίβλω βιβλίον περὶ πολέμου. eine Abhandlung — Musik, πραγματεία περὶ μουσικῆς. — sich ergehen lassen, ὑπομένω, ὑποφέρω, ἀνέχομαι. — Hals und Kopf fliehen, φεύγω προτροπέην, ἐπὶ κεφαλῆν, ἐπὶ τράχηλον [φεύγω εἰς τὰ τέσσαρα, φεύγω παταίς με πατῶ σε]. — adv. πανταῶς, ἀσχερῶς, πέρα καὶ πέρα. — und — voll, ὑπέρπλεος, ὑπερπλήρης. — und — nass, κάθυρος [μουσικήδι, σφουγγυδί*]. — und — roth, ἐξέρυθρος, κατακόκκινος. pfui — den Verräther, αἰσχος εἰς τὸν προδότην!

Über- (ἐν συνθέσει), ὑπερ-, ἐπι-.

Überallkern, v. t. h. ἐπαροτριάω, ἀροτριάω ἐπιπολαίως, καταρῶω. sich —, v. r. h. ἀποκάμνω ἀροτρώων.

Überall, adv. πανταχοῦ, πανταχόθι, [παντοῦ]. — auf der Erde, πανταχοῦ τῆς γῆς. — her, πανταχόθεν [ἰδοῦσθε].

Überall, adj. ὑπέρηρωως. — werden, ὑπεργηράσκω.

Überantwort-en, *v. t. h.* παραδίδω, ἐγχειρίζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράδοσις, ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἐγχειρίσις.

Überarbeit-en, *v. t. h.* ἐπιδιασκευάζω, ἐπεξεργάζομαι [ξετελειώνω*]. sich —, *v. r. h.* ἀποκάμνω ἐργαζόμενος, καταπονέομαι [κατακουράζομαι ἀπὸ τὴν πολλὴν δουλείαν]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπεξεργασία, ἡ ἐπιδιασκευή.

Überaus, *adv.* ὑπερβαλλόντως, διαφερόντως, ἐξέχως.

Überbau, *m.* (-s, *pl.* -ien), τὸ ἐποικοδόμημα, τὸ ὑπεροικοδόμημα.

Überbauen, *v. t. h.* ὑπεροικοδομέω, ἐποικοδομέω.

Überbehalten, *v. t. ir. h.* κρατέω ὡς ὑπόλοιπον.

Überbein, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ γάγγλιον.

Überbett, *n.* (-es, *pl.* -en), τὸ ἐπίστρωμα, τὸ ἐφάπλωμα.

Überbiegen, *v. t. h.* κάμπτω ὑπεράνω, ὑπερπεπικάμπτω. sich —, *v. r. h.* ὑπερκύπτω, ἐπικύπτω [ἀποκρηννοῦμαι*].

Überblät-ten, *v. t. ir.* (*part.* überblät-ten) *h.* ὑπερθεματίζω, πλειστηριάζω, πλειοδοτέω [ἀπανωβάνω]. ὑπερβάλλω, ὑπερτερέω, ὑπερβαίνω. sich —, *v. r. ir. h.* συναμιλλομαι. προθυμοποιέομαι πέρα τῶν δυνάμεών μου. —, *n.* (-s), ὁ ὑπερθεματισμός, ὁ πλειστηριασμός, ἡ πλειοδότησις.

Überblät-en, *v. t. h.* διαπλάσσω πέρα τοῦ δέοντος ὑπερλεπτόνω, περισσοτεχνέω. -ung, *f.* (—), ἡ ὑπερμόρφωσις, ἡ υπερλέπτονσις, ἡ υπερβολικὴ διπλάσις.

Überblinden, *v. t. ir. h.* δένω ὑπεράνω.

Überblinden, *v. t. ir.* (*part.* überblinden) *h.* ἐπιδέω, περιδέω.

Überblät-tern, *v. t. h.* ἀναδιφάω, φυλλοκοπέω.

Überbleib-en, *v. t. ir. s.* ὑπολείπομαι, καταλείπομαι, ἀπομένω. -sel, *n.*

(-s, *pl.* —), τὸ ἀπόλειμμα, τὸ περίλειμμα, τὸ περισσεύμα [τὸ ἀπομεινάρι, τὸ ἀπομεινάρη*].

Überblick, *m.* (-es), ἡ ἐπισκόπησις, τὸ ἐπίτροχον βλέμμα. ἡ σύνοψις.

Überblicken, *v. t. h.* ἐπισκοπέω, θεωρῶ τροχάδην. συνοψίζω.

Überbret-ten, *v. t. h.* ὑπερστρωννύω, ἐπιστρωννύω.

Überbrin-gen, *v. t. ir.* (*part.* überbracht) *h.* προσκομίζω, φέρω, κομίζω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κομιστής. -erin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ κομιστρία. -ung, *f.* (—), ἡ κόμισις, ἡ παράδοσις.

Überbrück-en, *v. t. h.* γεφυρώω, ζευγνύω διὰ γεφύρας, ἐπιγεφυρώω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γεφύρωσις, ἡ διὰ γεφύρας ζεύξις.

Überdach, *n.* (-es, *pl.* -dächer), τὸ προστέγασμα, τὸ γέισον, τὸ ἀκρόδωμα* [ἡ ἀκροδοκαριά*].

Überdä-chen, *v. t. h.* ἐπιστεγάζω, στεγάζω.

Überdauern, *v. t. h.* ὑπερβαίνω κατὰ τὴν διάρκειαν, ἐπιδιακρέω, ἐπιζῶ.

Überdecke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπίστρωμα, τὸ ἐπι κάλυμμα.

Überdecken, *v. t. h.* ἐπικαλύπτω, ἐπισκεπέζω.

Überdies, *adv.* πρὸς τούτοις, *s.* Überdies.

Überden-ken, *v. t. ir.* (*part.* überdacht) *h.* ἀναλογίζομαι, διαλογίζομαι, ἀνασκοπέω, στοχάζομαι.

Überdies, *adv.* πρὸς τούτοις, προσέτι· παρὰ ταῦτα, ἐκτὸς τούτου· ἄλλα τε καὶ [κοντὰ εἰς τ' ἄλλα].

Überdruck, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὑπεράριθμὸν ἀντίτυπον. ἡ ὑπερβάλλουσα πίεσις.

Überdruss, *m.* (-es), ὁ κόρος, ἡ ἄση, ἡ ἀηδία [ἡ ἀναγοῦλα].

Überdrüssig, *adj.* διάκορος, διακορής, κεχορησμένος [χορτασμένος, ἀηδιασμένος]. einer Sache — werden, κορέννυμαι τινος, ἀηδιάζω τι [τὸ χορταίνω]. — sein, ἀηδίζομαι. leicht — werden, εἶμαι ἀψίκορος.

Überdün'gen, *v. t. h.* ὑπερκοπρίζω.

Überreck', *adv. (fam.)* διαγωνίως. (*fig.*) ἀτάκτως, ἀναμῖξ [ἀκατάστατα].

Überf'ellen, *v. t. h.* ἐπικαταλαμβάνω, προφθάνω, καταφθάνω [καταπλάκωνω]. ὑπερεπιταχύνω, ὑπερπεύγω. sich —, *v. r. h.* σπεύδω ὑπεράγαν, ὑπερπεύγομαι, ἐπιέγομαι σφόδρα [παραβιάζομαι]. — *t. adj.* ὑπεράγαν ἐσπευσμένος, ὑπερσπευσμένος [παραπολὸν βιαστικός]. ἀλόγιστος, ἀπροβούλευτος, ἀπερισκεπτος. — *e Arbeit*, ἐργασία αὐτοσχέδιος, ἐπιπόλαιος, τὸ αὐτοσχέδιασμα. — *adv.* κατὰ σπουδὴν, ἐν ὑπερβολικῷ τάχει [βιαστικά]. — *handeln*, αὐτοσχεδιάζω, ἐνεργεῖω ἀπροβουλεύτως.

Übereln', *adv.* συμφώνως, ὁμοίως, ἴσα.

Übereinan'der, *adv.* ἄλλος ἐπ' ἄλλω, ἐπ' ἀλλήλοις, ἐπαλλάξως. die Beine, die Hände — schlagen, ἐπαλλάσσω τὰ σκέλη, τὰς χεῖρας [σταυρόνως τὰ πόδια, τὰ χέρια]. — *legen*, *setzen*, *stellen*, ἐπαλλάσσω. — *liegen*, κείμει ἄλλος ἐπ' ἄλλω. mit — gekreuzten Armen, ἐπηλλαγμέναις (δὲ ἀλλήλων) ταῖς χερσίν [μὲ σταυρωμένα χέρια, σταυροχεριασμένος]. mit — geschlagenen Beinen, ἐπηλλαγμένοις τοῖς σκέλεσι, συγκάμφας τὰ σκέλη [σταυροπότης, σταυροποδισμένος].

Übereln'-kommen, *v. i. ir. s.* συμφωνέω, συντίθεμαι, συμβιβάζομαι [συβάζομαι]. — *kommen*, *n. (-s)*, — *kunft*, *f. (-, pl. -künfte)*, ἡ διομολόγησις, ἡ συνομολογία, ὁ συμβιβασμός, ἡ σύμβασις, ἡ συμφωνία. — *stimmen*, *v. i. h.* συμφωνέω, ὁμογνωμονέω, συνάδω, εἶμαι σύμφωνος. ich

stimme damit überein, συμφωνέω εἰς τοῦτο, σύμφημι. nicht —, διαφωνέω, ἀπάδω. — *stimmend*, *adj.* σύμφωνος ἀνάλογος, ἀντιστοιχός. — *stimmung*, *f. (-)*, ἡ συμφωνία ἡ ἄρμονία, ἡ ἀναλογία, ἡ συμμετρία, ἡ ἀντιστοιχία. — *treffen*, *v. i. ir. h.* συμβιβάζομαι, συντίθεμαι. sich **Überes'sen**, *v. r. ir. h.* ὑπερμεφρορῶμαι, ὑπερμεπίπλωμαι, τρώγω ὑπὲρ τὸ δέον, παρατρώγω [μπουκίζομαι, ξεραγκανιάζομαι*].

Überf'arben, *v. t. h.* ἐπιχρωματίζω.

Überfahren, *v. t. ir. h.* διαπεραιώω, διαβιάζω, διαπορθμεύω, διαπεράω [περνάω ἀντίπερα, ἀντινταίρων*]. —, *v. i. ir. s.* διαπεραιόομαι, διαβαίνω [περνάω ἀντίπερα, ἀντινταίρων*].

Überf'ahren, *v. t. ir. (part. überf'ahren)* ἡ καταπατέω ἐλαύνων, κατασυντριβῶ διαβαίνων, θράσω ὑπὸ τὴν τροχίαν μου. die Meerenge —, διαβαίνω τὸν πορθμῖον, διαπορθμεύω.

Überfährt, *f. (-, pl. -en)*, ἡ διάβασις, ἡ διαπεραιώσις, ἡ πορθμεία, ἡ διακομιδὴ. ἡ διάβασις, τὸ διάπεραμα, ἡ διαβάθρα, τὸ πέραμα. — *schiff*, *n. (-es, pl. -e)*, τὸ πορθμείον.

Überfall, *m. (-s, pl. -fälle)*, ἡ ἀπροσδόκητος προσβολή, ἡ ἐξ ἀπροσδοκῆτου ἐπίθεσις, ἡ ἐπιδρομή [τὸ ξαφνίδισμα*, τὸ καταπλάκωμα].

Überfal'len, *v. t. ir. (part. überfal'len)* ἡ προσβάλλω ἀπροσδοκῆτως, ἐπικαταλαμβάνω [ξαφνίζω*, ξαφνιδιάζω*, καταπλάκωνω, πατέω*].

Überf'ellen, *v. t. h.* ἐπιρρινάω, περιρρινάω.

Überf'ein, *adj.* ὑπέρλεπτος, ὑπεράγαν λεπτός, λεπτεπλεπτος.

Überf'lecken, *v. t. ir. (part. überf'lochten)* ἡ ἐπιπλέκω, περιπλέκω.

Überf'liegen, *v. i. ir. s.* ὑπερπέτομαι, ὑπερίπταμαι.

Überfliegen, *v. t. ir.* (*part. überfliegen*) *h.* παρατρέχω, επιτρέχω, διατρέχω.

Überfließen, *v. i. ir. s.* υπερχέομαι, έχέομαι, επιπολάζω, υπερεκχειρίζομαι, πλημμυρέω [ξεχειρίζω, ξεχειλάω].

Überflügeln, *v. t. h.* υπερφαλαγγίζω, υπερφαλαγγέω, υπερκεράω. υπερβάλλω, υπερτερέω.

Überfluss, *m.* (-es), ή περισσότης, ή περισσειά ή αφθονία, ή δαψιλεία, ή πλησμονή. *im* —, εις αφθονίαν, εν αφθονία, αφθόνως. *Alles im* — haben, έχω αφθονίαν πάντων. — *an Worten*, ή περιττολογία. *zum* —, εκ περισσοῦ, υπεραποχρώντως.

Überflüssig, *adj.* περιττός [περίσσιος]. αφθονος, δαψιλής [μπόλικος]. —, *adv.* εις αφθονίαν, αφθόνως, δαψιλώς [μπόλικα]. εκ περισσοῦ, υπεραποχρώντως, υπερεκπερισσοῦ, υπεραποχρώντως.

Überfluthen, *v. t. h.* κατακλύζω, επικλύζω, πλημμυρίζω.

Überfordern, *v. t. h.* υπερτιμάω, τιμολκέω, τιμοπωλέω [ἀκριβοπουλώ]. —*ung*, *f.* (—), ή υπερτίμησις, ή ἀπαίτησις υπερβολικῆς τιμῆς.

Überfracht, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ περισσεῦον βάρος, τὸ πλεονάζον ἐφόλιον, τὸ ὑπέρφορτον.

sich Überfressen, *v. r. ir.* (*part. überfressen*) *h. s.* *sich überessen*.

Überfrieren, *v. i. ir.* (*part. überfrieren*) *s.* ἐπιψήνυμαι.

Überführen, *v. t. h.* διαβιβάζω, διαπεραίω, διαπεράω [περνάω ἀντίπερα, ἀντιταίρων*].

Überfüh-ren, *v. t. h.* ἐξελέγχω, ἀποδεικνύω ἔνοχον. —*ung*, *f.* (—), ή ἐξέλεγξις, ή ἔλεγξις, ὁ ἔλεγχος.

Überfülle, *f.* (—), ή αφθονία, ή πλησμονή.

Überfüllen, *v. t. h.* μεταγγίζω, μεταχέω, μετεγγέω.

Überfüllen, *v. t. h.* υπερπληρώω, υπεργεμίζω. —*t*, *adj.* ὑπέμπλος, υπερπλήρης [ξεχειλισμένος]. —*ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ή υπερπλήρωσις ή πλησμονή.

Überfütern, *v. t. h.* υπερχορτάζω, παραγεμίζω διὰ τροφῆς, υπερτρέφω.

Übergabe, *f.* (—), ή παράδοσις.

Übergang, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ή μετάβασις, ή διάβασις: τὸ διαπέραμα, ή διαβάθρα, τὸ πέραμα. ή ἐπαλλαγή, ή ἐπάλλαξις, ή μεταστάσις. —*spunkt*, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ διαπέραμα, τὸ πέραμα. —*soil*, *m.* (-s, *pl.* -stellen), τὸ διαγώνιον, *s.* Transitsozoll.

Übergöben, *v. t. ir.* (*part. übergöben*) *h.* παραδίδω· ἐπίδωω, ἐγγειρίζω, μεταδίδω· παραχωρέω. *sich* —, *v. r. ir. h.* παραδίδομαι ἐμέω, ἐξεμέω [ξερνάω]. —, *n.* (-s), ή παράδοσις. ὁ ἔμετος [τὸ ἔρασμα].

Übergehöt, *n.* (-es), τὸ πλειοδότημα· ὁ ὑπερθεματισμός, ὁ πλειστηριασμός, ή πλειοδοσία [τὸ ἀπανώθημα].

Übergöbung, *f.* (—, *pl.* -en), ή παράδοσις, ή ἐπίδοσις, ή ἐγγειρίσις.

Übergehen, *v. i. ir. s.* διαβαίνω, διαπεράω, διαπεραιόδομαι [περνάω ἀντίπερα, ἀντινταίρων*]. μεταβαίνω, μεθίσταμαι, περιέρχομαι, μετατάσσομαι, μεταλλάσσομαι, μεταβάλλομαι, μεταπίπτω. υπερχέομαι, εκχειρίζομαι. παρέρχομαι, διέρχομαι [περνάω]. *zum Feinde* —, περιέρχομαι εις τοὺς ἐχθρούς· παραδίδομαι πρὸς τοὺς πολεμίους. *in Fäulnis* —, σήπομαι [σαπίζομαι*, σαπίζω]. *die Augen gingen ihm über*, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐδάκρυσαν. *wess das Herz voll ist, dess geht der Mund über*, ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

Übergöhen, *v. t. ir.* (*part. übergöhen*) *h.* υπερβαίνω· υπερπηδάω,

παράτρέχω· παρέρχομαι, παραλείπω.
ein Feld —, διατρέχω χωράφιον.
ein Wort —, παραλείπω λέξιν.
mit Stillschweigen —, παρέρχομαι
έν σιωπῇ. —ung, f. (—, pl.
-en), ἡ παράλειψις.

Übergelehrt, adj. υπέρσοφος.

Übergenüg, adv. υπεραρκούντως, υπεραποχρώντως.

Übergewicht, n. (-es, pl. -e), τὸ περισσεῦον βάρος, τὸ υπέρφορτον, τὸ υπερέζυγιον ἢ υπερισχίουςα ῥοπή, ἢ ἐπιρροπή ἢ ἐπικράτεια, ἢ υπεροχή, τὰ πρωτεία. das — gewinnen, υπερισχῶ, ἐπικρατέω, ἐνικιάω. das — haben, υπερέχω, υπεράλλω, υπερετέω. das — bekommen, ἐπιρρέπω, ἐπικλίνω.

Überglessen, v. t. ir. h. μετεγγέω, μεταγγίζω, μεταχέω.

Überglessen, v. t. ir. (part. übergos-sen) h. υπερχέω ἑπαντλέω, καταντλέω, καταβρέχω. mit Kalk —, κονιάω, καταλευκαίνω διὰ κονίας.

Überglittern, v. t. h. περιβάλλω διὰ κιτκλίδων, περιφράσσω διὰ δρυφάκτου [φράσσω με κάγκελα].

Überglücklich, adj. υπερευδαίμων, υπερευτυχής.

Übergolden, v. t. h. περιχρυσό(ν)ω, ἐπιχρυσό(ν)ω.

Übergreifen, v. i. ir. h. ἀντιποιέομαι, ιδιοποιέομαι.

Übergriff, m. (-es), ἡ ἀντιποίησις, ἡ ιδιοποίησις.

Übergröss, adj. υπερμεγέθης, υπέρμεγας, υπερογκος, υπερφυής [ἀθεώρατος].

Übergurt, m. (-es, pl. -e), ἡ ἐπιζώστρα, ἡ ἐπιζώστρα.

Überguss, m. (-es, pl. -güsse), ἡ ἐπιχυσις, τὸ ἐπίχυμα.

Übergüt, adj. υπεράγαθος, υπέρκαλος, υπέρ τὸ μέτρον καλός.

Überhaben, v. t. ir. h. εἶμαι περιβεβλημένος, φέρω, φορέω. ἔχω υπόλοιπον.

Überhalten, v. t. ir. h. κρατέω υπεράνω.

Überhand, f. (—), ἡ υπεροχή, ἡ υπερισχυσίς. — nehmen, υπερισχῶ, κατισχῶ, ἐνικιάω. — haben, ἐπικρατέω, υπερέχω. — nehmen, n. (-e), ἡ υπερισχυσίς, ἡ κατισχυσίς, ἡ ἐνικησις.

Überhang, m. (-es, pl. -hänge), ἡ προβολή, ἡ προεξοχή. τὸ περιβόλαιον, τὸ περιβλήμα, τὸ περιπέτασμα ἢ τὸ καταπέτασμα, τὸ παραπέτασμα.

Überhangen, v. i. ir. h. υπερχρέμαμαι. προεκτείνομαι, προέχω προεἶχε [βγωρίζω*, ξελοξεύω*].

Überhängen, v. t. h. υπερχρέμασ' περιπετανύω, περιβάλλω. einen Schleier —, περιβάλλομαι πέπλον, s. Überhangen.

Überhängen, v. t. h. κατακλύζω, υπερχρῶ, υπερχρῶ, υπερχρῶ, υπερχρῶ, υπερχρῶ. Jemanden mit etwas —, ἐπιχρῶ, ἐπιχρῶ, ἐπιχρῶ, ἐπιχρῶ, ἐπιχρῶ. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ κατάκλυσις, ἡ υπερχρῶσις ἢ πλησμονή, ἡ ἀφθονία.

Überhaupt, adv. καθ' ὅλου, καθ' ἅπαν, σὺλλήθδην, ἐν γένει, γενικῶς.

Überhaben, v. t. ir. (part. überhōben) h. ἀπαλλάττω, ἀνακουφίζω. nie —, v. r. ir. h. ἐπαίρομαι, υπεραίρομαι, ἀναφυσῶμαι, υπερηφανεύομαι [τὸ ψηλόνω, τὸ παίρνω ἀπάνω μου, ψηλόνω (σηκόνω), τῇ μύττῃ μου]. ἀπαλλάττομαι, ἀνακουφίζομαι, ἀπολύομαι, ἀπελευθερόομαι.

Überhebung, f. (—, pl. -en), ἡ ἀπαλαγή, ἡ ἀνακούφισις, ὁ ἀνακουφισμός. ἡ ἔπαρσις, ἡ υπερηφάνια.

Überhelfen, v. i. ir. h. βοηθέω πρὸς υπέρβασιν.

Überhell, adj. υπεραυγής, υπερφανής, υπέρλαμπρος.

Überhēr, adv. υπεράνω.

Überhin, adv. υπεράνω. τροχάδην,

- ἀκροθιγῶς, ἐπιπολαίως [ἀπάνω 'πάνω]. — machen, ποίω ἐπιπολαίως, αὐτοσχεδιάζω [πασαλείφω, ἀλευρόνω]. — gemacht, αὐτοσχέδιος [πασαλειμμένος, ἀλευρωμένος].
- Überhöbeln, *v. t. h.* ἐπιρρυκανάω [πλανίζω ἀπάνω 'πάνω].
- Überhöch, *adj.* ὑπερόψηλος.
- Überhölen, *v. t. h.* διακομίζω, φέρω ἀντιπέρα. die Segel —, παρατρέπω, παραλλάσσω τὰ ἱστία.
- Überhölen, *v. t. h.* παρατρέχω, προτερεύω, ἀπολείπω [προπερνάω, μπροντερεύω*, προσπερνάω].
- Überhören, *v. t. h.* παρακούω, ἀνηκουστέω. Jemanden —, ἀκρωμαίτινος δηγούμενον· ἐπερωτάω, ἀνερωτάω, ἐρωτηματίζω, ἐξετάζω τινά.
- Überhösen, *f. pl.* ἡ ἔξω σκελαία, αἱ ἔξω περισκελίδες [ἡ δὲ ξάκαρσα*, τὰ ἀπέξω βρακιά].
- Überhöpfen, *v. t. h.* ὑπερπηδάω. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ὑπερπήδησις.
- Überirdisch, *adj.* ὑπέργειος, ὑπερχθόνιος· μετέωρος, οὐράνιος, ὑπερφυσικός.
- Überjagen, *v. t. h.* ἐλαύνω ὑπεράγαν.
- Überjährlig, *adj.* πρεσβύτερος τοῦ ἐνὸς ἔτους, ὑπέρτειος.
- Überkalten, *v. t. h.* τιτανόω, ἀσβεστούω.
- Überkippen, *v. i. s.* ἀποκλίνομαι, παρακλίνομαι, ἐπιτρέπω, προσρέπω [παργέρνω*, γέρνω*].
- Überklitten, *v. t. h.* ἐπαλείφω διὰ κόλλης.
- Überklöben, *v. t. h.* περικολλάω, ἐπικολλάω.
- Überkleid, *n.* (—es, *pl.* —er), τὸ περιβόλαιον, τὸ ἐπένδυμα [τὸ ἐπάνω φόρι].
- Überkleiden, *v. t. h.* ἐπενδύω, περιβάλλω, περιενδύω.
- Überkleistern, *v. t. h.* ἐπαλείφω δι' ἀλευροκόλλης.
- Überklüg, *adj.* ὑπέροσφος.
- Überklettern, *v. t. h.* ὑπερβαίνω ἀναρριχώμενος.
- Überkochen, *v. t. h.* βράζω πέρα τοῦ δέοντος, ὑπερβράζω. —, *v. i. s.* ὑπερκαλάζω, ὑπερζέω, ὑπερπαφλάζω.
- Überkommen, *v. t. ir.* (*part.* überkom'men) *h.* παραλαμβάνω. καταλαμβάνω, ὑφέρπω [πιάνω]. —, *v. i. ir. s.* περιέρχομαι, περιπίπτω, πίπτω.
- Überläden, *v. t. ir.* (*part.* überläden) *h.* ὑπερφορτίζω, ὑπερφορτύνω ὑπερπληρώω, ὑπεργεμίζω, παραγεμίζω. —, *adj.* κατάφορτος, ὑπέργομος, ὑπέρφορτος [καταφορτωμένος]. mit Geschäften —, ὑπεράσχολος. mit Schulden —, ὑπέρχρεος, κατάχρεος [καταχρεωμένος]. —er Stil, λεκτικὸν κομπῶδες, διθυραμβώδες.
- Überladung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ὑπερφόρτωσις· ἡ ὑπερπλήρωσις.
- Überlang, *adj.* ὑπερμήκης, ὑπέρμακρος.
- Überlassen, *v. t. ir.* (*part.* überlas'sen) *h.* παραιτέω, παραχωρέω, ἀφίνω. ich überlasse es Ihnen, τὸ ἀφίνω εἰς τὴν διάθεσίν σας. sich —, *v. r. ir. h.* ἀφίνομαι, παραιτέομαι, παραδίδομαι.
- Überlassung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παραιτησις, ἡ ἀφισις, ἡ παραχώρησις.
- Überlast, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ περισσεῦον βάρος, τὸ πλεονάζον φορτίον, τὸ ὑπέρφορτον, τὸ ὑπερζύγιον. (*fig.*) τὸ (ὀχληρὸν) βάρος, ἡ ἐνόχλησις.
- Überlasten, *v. t. h.* ὑπερφορτίζω, ὑπερβαρύνω, *s.* Überladen.
- Überlästig, *adj.* ὑπέρφορτος, ὑπερβαρής. (*fig.*) ὑπερπαχθής, ἐπαχθής [γομάρι].
- Überlaufen, *v. i. ir. s.* ὑπερχέομαι, περιχέομαι, ὑπερπολάζω, πλημμυρέω, ὑπερχειρίζομαι [εχειλάω, εχειλάζω]· ὑπερζέω, ὑπερπαφλάζω. αὐτομολέω, λιποτακτέω, ἀπαιτομολέω. die Milch läuft über, τὸ

- γάλα ὑπερζει, ὑπερπαφλάζει. die Augen liefen ihm über, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐδάκρυσαν. die Galle läuft ihm über, ἡ χολή ἐπιζει αὐτῷ, ἀναβράζει ἡ χολή του. zum Feinde —, αὐτομολῶ πρὸς τὸν ἐχθρόν. —, *n.* (-s), ἡ πλημμύρησις, ἡ ἐκχειλισίς [τὸ ἐκχειλισμα]· ἡ ὑπέρχεισις. ἡ αὐτομόλησις, ἡ αὐτομολία.
- Überlauf fen, v. t. ir. (part. überlauf fen)**
h. παρατρέω, προτερεύω [προσπερνάω, μπροντερεύω*]· ὑπερπηδάω, ὑπερβαίνω. καταπατέω τρέχων. ἐνοχλῶ δι' ὑπερβολικῆς συχνάσεως, ὑπερσυχνάζω εἰς. καταλαμβάνω, ὑφέρπω [πιάνω]. es überläuft mich ein Schauer, φρίκη ἐπιτρέχει μοι, φρίκη με καταλαμβάνει [τρομάρα με πιάνει]. sich —, *v. r. ir. h.* ἀποκάμνω τρέχων, τρέχω ὑπὲρ τὰς δυνάμεις μου. —, *n.* (-s), ἡ ὑπερβολικὴ σύχνασις, ἡ ὑπερσύχνασις.
- Überläufer, m. (-s, pl. —),** ὁ αὐτόμολος.
- Überlaut, adj.** ὑπεράγαν μεγαλόφωνος. —, *adv.* ὑπεράγαν μεγαλόφωνως, »παραπολὺ δυνατά«. — lachen, ὑπερκαγχάζω.
- Überleb-en, v. t. h.** ἐπιζιώω, ἐπιζῶ. die -den, οἱ ἐπιζῶντες, ἡ περιόντες [οἱ ἀπομενέροι*]. —, *n.* (-s), -ung, *f.* (-), ἡ ἐπιβίωσις.
- Überlegen, v. t. h.** ἀναλογίζομαι, διαλογίζομαι, συλλογίζομαι, διασκέπτομαι, ἀνασκοπέω [καλοστοχάζομαι, καλολογίζομαι*, μετρώ*]. etwas mit Jemandem —, συσκέπτομαί τι μετὰ τίνος. ein überlegtes Verbrechen, κακούρηγμα ἐκ προβουλής. —, *adj.* καθυπέρτερος, ὑπέρτοχος, ὑπέρτερος, ὑπερέξιος, ἀνώτερος. -heit, *f.* (-), ἡ ὑπεροχή, ἡ ὑπέρτοχος ιδιότης.
- Überleg'säm, adj.** συντετός, φρόνιμος, γνωστικός.
- Überleg't, adj.** ἑσκαμμένος, συντετός, φρόνιμος [μετρημένος*]. προβεβουλευμένος, προνοηθεὶς [προμηλετημένος].
- Überlegung, f. (-),** ὁ ἀναλογισμός, ὁ λογισμός, ἡ σκέψις, ἡ περίσκεψις [ἡ στόχασις, ὁ στοχασμός, ὁ μετρημός*]. besonnene —, richtige —, ἡ εὐβουλία [ἡ καλὴ στόχασις]. nach reiflicher —, μετὰ ὤριμον σέφην ohne — und Verstand, ἄνευ λογιμοῦ τε καὶ νοῦ. -skraft, *f.* (-), τὸ λογιστικόν, ἡ σόνεσις.
- Überlesen, v. t. ir. h.** ἀναγινώσκω τροχάδην.
- Überlesen, v. t. ir. (part. überlesen)**
h. παραλείπω ἀναγινώσκων.
- Überliefer-n, v. t. h.** παραδίδω, ἐπιδίδω, ἐγχειρίζω. überliefert erhalten, παραλαμβάνω ἐκ παραδόσεως. -ung, *f.* (-, pl. -en), ἡ παράδοσις· τὰ παραδεδομένα.
- Überlist-en, v. t. h.** περισσοφίζομαι, κατασοφίζομαι, ὑπερβάλλω ἐν τῇ πανουργίᾳ· ἐξαπατάω διὰ πανουργίας, παρακρούω διὰ δόλου. -ung, *f.* (-, pl. -en), ἡ διὰ πανουργίας ἐξαπάτησις, ἡ παράκρουσις.
- Übermass-en, v. t. h.** ἀποστέλλω, διαποστέλλω. -en, *n.* (-s), ἡ ἐπίπληψις, ἡ ἀποστολή. -er, *m.* (-s, pl. —), ὁ ἐξαποστολεὺς.
- Übermacht, f. (-),** ἡ ὑπέρτοχος δύναμις, ἡ τῆς δυνάμεως ὑπεροχή.
- Übermächtig, adj.** ὑπερδύναμος, καθυπέρτερος τὴν δύναμιν.
- Übermachung, f. (-, pl. -en),** ἡ ἀποστολή, ἡ διαποστολή.
- Übermal-en, v. t. h.** ἐπιχρῶζω, ἐπιχρωματίζω. —, *n.* (-s), ἡ ἐπιχρωσις.
- Übermann-en, v. t. h.** κατανδρίζομαι, ὑπερνικάω, ὑπερδυναστεύω, καταβάλλω, καταπονέω*.
- Übermass, n. (-es),** τὸ ὑπερβάλλον μέτρον, ἡ ὑπερμετρία, τὸ ὑπέρμετρον, τὸ ἐπίμετρον· ἡ ὑπερβολή

ή περισσεύα, ή πλημονή. im —, ὑπὲρ τὸ μέτρον, καθ' ὑπερβολήν, ὑπερμέτρως.

Übermässig, *adj.* ὑπέμετρος, ὑπερβάλλον, ὑπερφυής, ὑπερβολικός, ὑπέρογκος. —, *adv.* ὑπεράγαν, ὑπερβαλλόντως, ὑπερμέτρως, ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὑπερβεβλημένως, καθ' ὑπερβολήν. — *gross*, ὑπερμεγέθης.

Übermaß'ern, *v. t. h.* ὑπερτειγίζω, ἐπιτειγίζω.

Übermef stern, *v. t. h.* ὑπερνικάω, ὑπερδυναστεύω, καταβάλλω.

Übermenschlich, *adj.* ὑπεράνθρωπος.

Übermessen, *v. t. ir.* (*part.* übermessen) *h.* ἀναμετρέω, ἐκμετρέω, καταμετρέω. *sich* —, *v. r. ir. h.* ἀπατώμαι ἀναμετρῶν.

Übermorgen, *adv.* μεθαύριον, μεθαύριον. —, *adj.* μεθαυρινός. *der* — *Tag*, ή μεθαύριον.

Übermüth, *m.* (-es), ή ὑπεροψία, ή ἀγερωχία, τὸ ἀγέρωχον, ή ὑπερφροσύνη, ή ἔπαρσις· ή ὑπερηφάνια. ή αὐθάδεια, ή προπέτεια.

Übermüthig, *adj.* ὑπεροπτικός, ἀγέρωχος, ὑπερόπτης, ἐπηρμένος, ὑπερήφανος· αὐθαδικός, προπετής. —, *adv.* ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς· αὐθαδῶς.

Übernachten, *v. i. h.* διανυκτερεύω, νυκτερεύω [ξενυκτιζώ].

Übernächtlig, *adj.* ξωλος, ἀγρυπνώδης [χακονυκτισμένος, ἀγρυπνισμένος].

Übernehmen, *v. t. h.* ἐπιρράπτω [τροπόνω].

Übernahme, *f.* (—), ή ἀναδοχή, ή παραδοχή, ή παράληψις, ή παραλαβή· ή ἐπιχείρησις.

Übernäht, *f.* (—, *pl.* -nähte), ή ἐπιρραφή [ή τροπωτή, τὸ τρώπωμα].

Übernarben, *v. i. s.* ἐπουλόδομαι, ἀπουλόδομαι.

Übernatürlich, *adj.* ὑπερφυής, ὑπερφυσικός.

Übernehmen, *v. t. ir.* (*part.* übernommen) *h.* παραλαμβάνω, δέχομαι, παραδέχομαι· ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι, ἐπιφορτίζομαι [παίρνομαι]*. *das Kommando* —, ἀναλαμβάνω τήν διοίκησιν. *sich* —, *v. r. ir. h.* ἀγωνίζομαι ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπερπονέω, ὑπερμοχθέω, κοπιάζω πέρα τῶν δυνάμεών μου· ὑπερπροθυμέομαι. *sich im Essen* —, τρώγω ὑπὲρ τὸ δέον, παρατρώγω [μπουκόνομαι]. *sich im Trinken* —, παραπίνω, πίνω πέρα τοῦ δέοντος. *sich mit Essen und Trinken* —, ὑπερεμπίπλωμαι, ὑπερχορτάζομαι [παραχορταίνω]. —, *n.* (-s), *s.* Übernahme.

Übernehm, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παραλαμβάνων, ὁ ἀποδέκτης. ὁ ἐπιχειρητής· ὁ ἐργολήπτης, ὁ ἐργολάβος.

Übernehmung, *f.* (—, *pl.* -en), *s.* Übernahme.

Überordnen, *v. t. h.* τάσσω ὑπεράνω, τοποθετέω ὑπέρτερον.

Überpfaffen, *v. t. h.* ἀρτύω διὰ περισσοῦ πεπτεως, ὑπεριπερέω.

Überprüfen, *s.* Überackern.

Überprüfen, *v. t. h.* πισσαλοιφέω, πισσό(ν)ω.

Überreden, *v. t. h.* ὑπέρέχω, προσέτιχω.

Überreden, *v. t. h.* ὑπερβλαστώνω, ὑπερβάλλω διὰ βλαστῶν.

Überreden, *v. t. h.* ἐπικαταλαμβάνω, προκαταλαμβάνω, προφθάνω [πλάκωνω, καταπλακῶνω, ἐαφνιδιάζω*]. ἐκπλήττω, ξενίζω, παραξενίζω. —, *adj.* ἀπροσδόκητος, ἀπρόοπτος, ἀφνίδιος [ἐαφνικός]· ἐκπληκτικός, παράδοξος, θαυμαστός.

Überredung, *f.* (—, *pl.* -en), ή ἀπροσδόκητος κατάληψις, ή ἐπικατάληψις [τὸ ἐαφνιδιασμα, τὸ ἐαφνικόν]· ή ἐκπληξις, τὸ ἀπροσδόκητον περιστατικόν.

Überrechnen, *v. t. h.* λογαριάζω τροχάδην, ὑπολογίζω ἐν παρόδῳ. παρα-

- βλέπω λογαριάζων. -en, n. (-s), -ung, f. (—, pl. -en), ὁ πάρεργος λογαριασμός, ὁ ταχύς λογισμός, ὁ ἐπιλογισμός [τὸ λογάρισμα].
- Überrechnen, v. t. h. πειθῶ, ἀναπειθῶ, καταπειθῶ. auf listige Weise —, παραπειθῶ. leicht zu —, εὐπειθής, εὐπειστος, εὐκολόπιστος. schwer zu —, δύσπειστος, δυσπειθής, δυσκολόπιστος. sich — lassen, πειθομαι, καταπειθομαι. -d, adj. πειστικός, ἀναπειστήριος.
- Überredung, f. (—, pl. -en), ἡ πείσις, ἡ κατάπεισις, ἡ πειθῶ. Göttin der —, ἡ Πειθῶ. -sgabe, -skraft, f. (—), ἡ πειθῶ, ἡ πειστικὴ δύναμις. -grund, m. (-es, pl. -gründe), ὁ πειστικὸς λόγος, τὸ ἐπιχείρημα πειθοῦς. -kunst, f. (—), ἡ πιθανουργικὴ (ἢ πιθανολογικὴ) τέχνη, ἡ τῆς πειθοῦς τέχνη, ἡ πειστικὴ.
- Überreich, adj. ὑπέρπλουτος, ὑπερπλούσιος, περιπλουτος.
- Überreichen, v. t. h. παραδίδω, προσφέρω, ἐγχειρίζω.
- Überreichlich, adj. ὑπεράφθονος, ὑπερπείριστος.
- Überreichung, f. (—, pl. -en), ἡ παράδοσις, ἡ προσφορά, ἡ ἐγχειρίσις.
- Überreich, adj. ὑπέρωρος, ὑπερώριμος [παραγινωμένος]. -e, f. (—), ἡ ὑπερβολικὴ ὠριμότης.
- Überreiten, v. i. ir. s. διαβαίνω ἐφ' ἵππου, διαπεράω ἐπιππος.
- Überreiten, h. t. ir. (part. überritten) h. διέρχομαι ἐφ' ἵππου, διατρέχω ἐπιππος. παρτρέχω ἐφ' ἵππου, προτερεῶ ἐπιππος [προσπερνάω καβάλλα]. καταπατέω ἐπιππος, συντρέψω διυπεύων. ein Pferd —, καταπονέω ἵππον ἐκ τῆς πολλῆς ἵππασίας.
- Überreiß, m. (-es), ἡ ὑπερέξαψις, ὁ ὑπερερεθισμός.
- Überreissen, v. t. h. ὑπερερεθίζω, ὑπερεξάπτω.
- Überrechnen, v. t. ir. (part. überrechnen) h. παρτρέχω, προτερεῶ τρέγων [προσπερνάω εἰς τὸ τρέξιμον]. καταπατέω τρέγων.
- Überross, m. (-es, pl. -e), τὸ ἐπιλοπτον, τὸ κατάλοιπον [τὸ ἀπομεινάρη].
- Überrheinisch, adj. πέραν τοῦ Ῥήνου εὐρισκόμενος, ὑπερρῆγιος.
- Überrock, m. (-es, pl. -röcke), τὸ περιβόλαιον, ἡ ἐφεστρίς, ἡ διπλοῖς, τὸ ἐπένδυμα, ὁ ἐπενδύτης, τὸ ἐπανωφόριον [τὸ ἐπανωφόρι].
- Überrollen, v. t. h. ἐπικαταλαμβάνω, καταλαμβάνω αἰφνιδίως [πλακῶν, καταπλακῶν, ξαφνιδιάζω]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ ἐπικατάληψις, ἡ αἰφνιδία ἐπιδρομὴ [τὸ καταπλάκωμα].
- Übers = über das.
- Übersäen, v. t. h. κατασπείρω, ἐπασπείρω. übersäet sein mit etwas, πληθύνω, βριθῶ τινός. mit Gold übersäet, χρυσόπαστος.
- Übersäen, v. t. h. ὑπεραλατίζω.
- Übersatt, adj. ὑπέρκωρος, ὑπερκωρής, διάκωρος [παραχορτασμένος].
- Übersättigen, v. t. h. ὑπερκωρύνω, ὑπερκωρέω, ὑπερχορτάζω ὑπερπληρῶ, ὑπεργεμίζω, παραγεμίζω. sich —, v. r. h. ὑπερκωρύννυμαι, ὑπερχορτάζομαι [παραχορταίνομαι, παραχορταίνω]. übersättigt, ὑπέρκωρος.
- Übersättigung, f. (—, pl. -en), ὁ ὑπερμετρος κόρος, ὁ ὑπερχορτασμός, ὁ παραχορτασμός. (fig.) ἡ ἄση, ἡ ἀηδία [ἡ ἀναγούλα].
- Überschallen, v. t. h. ὑπερφθέγγω, ὑπερβόω, ὑπερκραυγάζω, ὑπερβαίνω ἐν τῷ ἤχῳ.
- Überschallten, v. t. h. ἐπισκιάζω, κατασκιάζω. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ ἐπισκίασις, τὸ κατασκίασμα.
- Überschätzen, v. t. h. ὑπερτιμάω, ὑπερεκτιμάω. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ ὑπερεκτίμησις. — seiner selbst, ἡ ἑπαρσις.

Überschau'en, *v. t. h.* ἐπισκοπέω ἄνωθεν, καταθεώωμαι, καταβλέπω.

Überschäumen, *v. i. h.* ὑπεραφρίζω, ὑπερχέομαι ἀφρίζων.

Überschick-en, *v. t. h.* ἀποστέλλω, διαποστέλλω, ἐπιπέμπω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἐπιπέμψις, ἡ διαποστολή, ἡ ἀποστολή.

Überschiessen, *v. t. ir. h.* πυροβολέω πέρα, ὑπερπυροβολέω. ὑπολείπομαι, ἀπομένω, μένω ὅπως.

Überschiffen, *v. t. h.* διαπορθμεύω, διακομίζω, διαπεραιόω ἐπὶ πλοίου. —, *v. i. s.* διαπλέω, διαπεραιόομαι, διαβαίνω ἐπὶ πλοίου.

Überschiff-fen, *v. t. h.* διαπλέω. das Meer —, διαπλέω τὴν θάλασσαν.

Überschlag, m. (—*s, pl. -schläge*), ἡ ῥοπή, ἡ ἐπιρροπή, ἡ ἐπιρρέπεια, τὸ ὑπερζόγιον. ἡ παρυφή, τὸ καταγεῖον [τὸ στροφήμα]. ὁ κατὰ προσέγγισιν ὑπολογισμός, ὁ ἐπιλογισμός.

Überschlagen, *v. t. ir. h.* περιθέτω, περιβάλλω, περιτυλίσσω. die Hände —, ἐπαλλάσσω τὰς χεῖρας [σταυρόνω τὰ χεῖρα]. die Füße —, συγκαμπύω τοὺς πόδας. —, *v. i. ir. s.* ἀνατρέπομαι, πίπτω ὑπίτιος, ὑπιδίξω [κουλουμουντῶ*, ἀναποδογυρίζομαι]. ἐπιρρέπω, παρακλίνω, ἔχω ἐπιρροπὴν [παραγέρνω*, γέρνω*, κοντυλλίξω]. ὑποθερμαίνομαι, χλιαίνομαι ἡρέμα.

Überschlag-en, *v. t. ir.* (*part. überschlag-en*) ἡ ὑπολογίζω κατὰ προσέγγισιν, ἐκτιμάω [ταμινάρω]. παραλείπω, ὑπερπηδάω, παρατρέχω. nach dem Augenmasse —, ὑπολογίζω ἐξ ὄψεως. —*es Wasser, ὕδωρ ἀροχλάρον.*

Überschlag-ung, f. (—, *pl. -en*), ὁ κατὰ προσέγγισιν ὑπολογισμός, ὁ ἐπιλογισμός, ἡ ἐκτιμήσις. ἡ παράλειψις, ἡ ὑπερπήδησις.

Überschleichen, *v. t. ir.* (*part. über-*

schli'chen) ἡ ὑπέρχομαι, ὑφέρπω, καταλαμβάνω ἀφανώς.

Überschleif-ern, *v. t. h.* περικαλύπτω διὰ πέπλου. (*fig.*) παρακαλύπτω, παρασκεπάζω, ἀποκρύπτω, ἀποσκεπάζω*.

Überschmie-ren, *v. t. h.* περιχρίω, ἐπιχρίω, περιλείφω.

Überschmie-ken, *v. t. h.* ἐπαλείφω διὰ ψιμυθίου.

Überschnappen, *v. i. s.* ὑπερτινάσσομαι, ὑπερπηδάω, ἀνατινάσσομαι πέραν. ἐξίσταμαι τοῦ φρονεῖν, παραφρονέω, καθίσταμαι παράφρων [κουζουλαίνομαι, ζετρελλαινόμεαι].

Überschnel-en, *v. t. h.* ἐπικαλύπτω διὰ χιόνος, κατανίφω.

Überschön, *adj.* ὑπερκαλλῆς, περικαλλῆς [πανώρηος*].

Überschreiben, *v. t. ir.* ἡ μεταγράφω. —, *n.* (—*s*), ἡ μεταγραφή.

Überschreib-en, *v. t. ir.* (*part. überschrieb-en*) ἡ γράφω ὑπεράνω, ὑπεργράφω. ἐπιγράφω, ἐπιγραμματίζω, προσθέτω τὴν ἐπιγραφὴν. καλύπτω διὰ γραφῆς. der Brief ist nicht überschrieben, ἡ ἐπιστολή εἶνε ἀνεπίγραφος. —, *n.* (—*s*), ἡ ἐπίγραφις.

Überschrei-en, *v. t. ir.* (*part. überschrie-en*) ἡ ὑπερβοάω, ὑπερφωνέω, καταβοάω, κατακράζω, ὑπερβαίνω κραυγάζων. sich —, *v. r. ir. h.* ἀποκάνω κραυγάζων, καταπονέομαι βοῶν.

Überschreit-en, *v. t. ir.* (*part. überschreit-en*) ἡ ὑπερβαίνω, ὑπερπηδάω. (*fig.*) ὑπερβαίνω, παραβαίνω, ὑπερπηδάω, παραβιάζω. die Grenzen —, ὑπερβαίνω τὰ ὄρια. ein Gesetz —, ὑπερβαίνω, παραβαίνω νόμον. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ὑπέρβασις. (*fig.*) ἡ παράβασις, ἡ παραβίασις.

Überschrift, f. (—, *pl. -en*), ἡ ἐπιγραφὴ, τὸ ἐπιγράμμα [τὸ ἀπανώγραμμα]. mit —, ἐπιγεγραμμένως.

- ohne —, ἀνεπίγραφος. mit falscher —, ψευδεπίγραφος.
- Überschüh, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀσκέρα, ἡ ἀρβυλλίς, ἡ πηλοβατίς, τὸ ἐξω ὑπόδημα [τὸ καλοῦσι].
- Überschuss, *m.* (-es, *pl.* -schüsse), τὸ περισσεύμα, τὸ πλεόνασμα. als —, ἐκ περισσοῦ, ἐκ προσθήκης, ἐν προσθήκης μέρει.
- Überschüssig, *adj.* περισσεύων, περισσός [περίσσιος].
- Überschütten, *v. t. h.* μεταχέω, μεταγχεώ, μεταγγίζω.
- Überschütten, *v. t. h.* καταχωννύω. (*fig.*) κατακλύζω, υπεργμιζω, πλημμυρίζω. -en, *n.* (-s), -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κατάκλυσις, ἡ πλημμύρησις.
- Überschwän gerung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπισύλληψις, ἡ ἐπικύησις.
- Überschwänglich, *adj.* ὑπέρογκος, ὑπερμετρος, ὑπερβολικός. -keit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑπερμετρία, ἡ ὑπερβολικότης, ἡ περιτότης.
- Überschwanken, *v. t. h.* παρακλίνω ἐτέρωθι, ἐπιρρίπω [παραγέρνω].
- Überschwemmen, *v. t. h.* κατακλύζω, ἐπικλύζω, συγκλύζω, πλημμυρίζω, καταπλημμυρίζω. überschwemmt werden, κατακλύσομαι, πλημμυρέω, πελαγίζω, ἐπιλιμνάζομαι. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ἐπικλυσμός, ἡ κατάκλυσις, ἡ ὑπέργυσις, ἡ πλημμυρα [τὸ ξεχειλίσμα].
- Überschwēr, *adj.* ὑπέρβαρος, ὑπερβαρής [παραπολὸν βαρὺς].
- Überschwimmen, *v. i. ir. s.* διαβαίνω κολυμβῶν, διανήχομαι, διαπλέω.
- Überseeisch, *adj.* ὑπερπόντιος, διαπόντιος, ὑπερωκεάνιος.
- Übersēgeln, *v. i. s.* ὑπερπλέω διαπλέω. προτερεύω ἰστιοδρομῶν, παρατρέχω ἐν τῇ ἰστιοδρομίᾳ. ein Schiff —, ἐπιπλέων καταποντιζῶ πλοῖον.
- Übersch̄bār, *adj.* κάτωπος, ἄποπος, εὐκατάβλεπτος, καταθεατός· εὐσύνοπτος.
- Übersēben, *v. t. ir.* (*part.* übersēben) ἢ καταθεῶμαι, καταβλέπω, ἐπισκοπέω. διατρέχω, διέρχομαι, λαμβάνω· περιλαμβάνω συνοπτικῶς, συνοψίζω. ὑπερτερέω, εἶμαι καθυπέρτερος, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω [περνᾶω]. παραβλέπω, παροράω, παραλείπω· ἀβλεπέτω. zwei Zeilen —, παραβλέπω δύο στίχους. Jemandes Fehler —, παραβλέπω τὰ σφάλματά τινος. Jemandem zu viel —, εἶμαι ὑπερπερικτῆς πρὸς τινα. —, *n.* (-s), ἡ κάτωψις, ἡ καταθέωρησις· ἡ ἐπισκόπησις. ἡ παράβλεψις· ἡ ἐπιτελεία.
- Übersēllig, *adj.* τρισμακάριος, τρισμακάριστος, τρισευδαίμων. der —, ὁ τρισμακαρίτης.
- Übersēnd-en, *v. t. ir.* (*part.* übersēndē) ἢ ἐπιτέμπω, ἀποστείλω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐξαποστολεύς. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπιπέμψις, ἡ διαποστολή, ἡ ἀποστολή.
- Übersets̄bār, *adj.* μεταφραστός, μεθερμηνευτός.
- Übersetzen, *v. t. h.* διαπεραιῶω, διακομίζω, διαβιβάζω, διαπορθμῶω, διαπεράω· ὑπερβιβάζω. —, *v. i. s.* διαπεραιβομαι, διαβαίνω, διαπεράω [ἀντινταίρνω*]. —, *n.* (-s), ἡ διαβίβασις, ἡ διαπεραιώσις, ἡ διάβασις ἢ ὑπέρβασις.
- Übersētzen, *v. t. h.* μεταφράζω, μεθερμηνεύω, μεταγλωττίζω. ins Griechische —, μεθερμηνεύω εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μεταφράζω εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἐξελληνίζω. ins Deutsche —, μεταφράζω εἰς τὸ γερμανικόν, ἐκγερμανίζω.
- Übersētzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μεταφράστης, ὁ μεταγλωττιστής.
- Übersētzung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μετάφρασις (in der Schule) ἡ ἐξήγησις, ἡ παράφρασις.
- Übersicht, *f.* (-, ἡ ἐπισκόπησις, ἡ

- κάτοψις. (*fig.*) ἡ σύνοψις. -lich, *adj.* εὐσύνοπτος, σύνοπτος, συνοπτικός. —, *adv.* συνοπτικῶς, εὐσύνοπτως. kurz und — durchgenommen, διέρχονται συντόμως καὶ κεφαλαιωδῶς. -lichkeit, *f.* (—), τὸ εὐσύνοπτον, ἡ συνοπτικότης.
- Übersiedeln**, *v. i. h.* μετοικίζω. —, *v. i. s.* μετοικίζομαι, μετοικέω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μετοικησις, ἡ μετοικασία, ὁ μετοικισμός.
- Übersiedeln**, *v. i. ir. h.* ὑπερλέω, ὑπερκαχλάζω, ὑπερπαφλάζω. —, *n.* (-s), ἡ ὑπέρσεις, ὁ ὑπερπαφλασμός.
- Übersilbern**, *v. i. h.* ἐπαργυρῶ, καταργυρῶ [ἀσημόνω]. übersilbert, ἐπάργυρος, κατάργυρος [ἀσημωτός, ἀσημωμένος, ἀσημοκακνισμένος].
- Übersinnlich**, *adj.* ὑπερούσιος, μεταφυσικός, ὑπερβατικός, ὑπερκατάληπτος, ὑπερνόητος. -keit, *f.* (—), ἡ ὑπερουσιότης, ἡ μεταφυσικότης, τὸ ὑπερκατάληπτον.
- Übersonnen**, *v. i. h.* διατηρέω διὰ τοῦ θήρους. —, *v. i. s.* διέρχομαι τὸ θήρος, διαθερῶ [εὐκαλοκαιριάζω].
- Überspannen**, *v. i. h.* ἐπιτείνω, ἐπεντείνω, ἐπεκτείνω, ἐπιτανύω. ὑπερτείνω, ἐπιτείνω ὑπὲρ τὸ δέον [παρατεντών].
- Überspannen**, *v. i. h.* ὑπερτείνω, ὑπερτανύω. (*fig.*) μεγαλοποιέω, δεινοποιέω, ἐξογκῶ [παραμεγαλῶνω, παραξυλῶνω]. -t, *adj.* ὑπέρμετρος, ὑπερφύτης, ὑπερβολικός. -theit, *f.* (—), ἡ ὑπερβολή. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπέρτασις. ἡ δεινοποιήσις, ἡ μεγαλοποιήσις, ἡ ἐξόγκωσις [τὸ παραμεγάλωμα].
- Überspringen**, *v. i. ir. s.* διαπηδάω, πηδάω πέραν, ὑπερπηδάω, ὑπερτινάσσομαι.
- Überspringen**, *v. i. ir.* (*part.* übersprungen) ἢ περιπλέκω, ἐπιπλέκω.
- Überspringen**, *v. i. ir. s.* διαπηδάω, πηδάω πέραν, ὑπερπηδάω, ὑπερτινάσσομαι.
- Überspringen**, *v. i. ir.* (*part.* übersprungen) ἢ ὑπερπηδάω. προτε-
- ρεύω, ὑπερτερέω, ὑπερβαίνω, ἀπολείπω [προσπερνάω]. sich —, *v. r. ir. h.* προσκρούω πηδῶν. —, *n.* (-s), τὸ ὑπέραλμα ἢ ὑπερπήδησις.
- Übersprüdeln**, *v. i. h.* ὑπερκαχλάζω, ὑπερπαφλάζω.
- Überständig**, *adj.* ὑπερώριμος, πάρωρος [παραγινωμένος].
- Überstehen**, *v. i. ir.* (*part.* überstehen) ἢ περιστίζω, ἐπιστίζω. συνεπιρράπτω [ἀναπιάνω]. ἐπιδιορθό(ν)ω, ἐπιδιασκευάζω, ἐπεξεργάζομαι. ἐπικόπτω, κόπτω (τὰ χαρτία).
- Überstehen**, *v. i. ir. s.* ὑπερστατέω, προσέχτω, προέχω [βγωρίζω*].
- Überstehen**, *v. i. ir.* (*part.* überstehen) ἢ ὑφίσταμαι, ὑπομένω, διακαρτερέω [περνάω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διακαρτερήσις.
- Übersteigbar**, *adj.* ὑπερβατός.
- Übersteigen**, *v. i. ir. s.* ἀνέρχομαι ὑπεράνω μετεμβαίνω, μετεκβαίνω.
- Übersteigen**, *v. i. ir.* (*part.* übersteigen) ἢ ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερτερέω [περνάω]. das übersteigt meine Kräfte, αὐτὸ ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις μου. —, *n.* (-s), ἡ ὑπέρβασις ἢ ὑπερνίκησις.
- Übersteigern**, *v. i. h.* ὑπερθεματίζω, πλειστηριάζω, *s.* Überbieten.
- Übersteigend**, *adj.* ὑπερβατός. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπέρβασις.
- Überstimmen**, *v. i. h.* νικάω διὰ πλεονοψηφίας, ὑπερβάλλω κατὰ τὰς ψήφους. ὑπερτείνω, ὑπερχορδοτονέω, παραχορδίζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διὰ πλεονοψηφίας ὑπερνίκησις.
- Überstolz**, *adj.* ὑπὲρ τὸ δέον ὑπερήφανος, ἀγέρωχος, ὑπεροπτικός.
- Überstrahlen**, *v. i. h.* ἐπιλάμπω, ἐπαυγάζω, καταλάμπω, περιλάμπω, ἀκτινοβολέω. ὑπερβάλλω κατὰ τὴν λάμψιν, ὑπεραυγάζω.
- Überstreichen**, *v. i. ir.* (*part.* über-

- stri' chen) *h.* επαλειφω, περιαλειφω, επιχρίω, περιχρίω.
- Ūberstreifen, *v. t. h.* πτύσσω υπεράνω, ἀναστρίλλω, ἀναγυρίζω.
- Ūberstreifen, *v. t. h.* επιτρέχω, παρατρέχω.
- Ūberstreifen, *v. t. h.* επιπάσσω, καταπάσσω, περιπάσσω, επισπείρω. mit Blumen —, ποικίλλω δι' ἀνθέων.
- Ūberstricken, *v. t. h.* επικαλύπτω διὰ πλέγματος.
- Ūberströmen, *v. i. s.* επικλύζω, πλημμυρίζω, υπερεκχειλίζομαι.
- Ūberströmen, *v. t. h.* επικλύζω, κατακλύζω, πλημμυρίζω. —, *n.* (-s), -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή επίκλυσις, ή επικλυσιμός, ή κατάκλυσις ή πλημμυρίς, ή πλημμυρα.
- Ūberstudiren, *v. t. h.* υπερμελετώ, υπερσπουδάζω. sich —, *v. r. h.* υπερσπουδάζω, αποκάμνω μελετών. συγχέομαι εκ της υπερβολικής σπουδής.
- Ūberstülpen, *v. t. h.* επισκεπάζω, επικαλύπτω [κατακύνω].
- Ūberstülpen, *v. t. h.* επιθέτω, επιβάλλω. ἀναστρέφω, ἀναγυρίζω [ξαναστροφίζω].
- Ūberstürzen, *v. t. h.* επιβάλλω, επιθέτω· επαναστρέφω.
- Ūberstürzen, *v. t. h.* ἀναστρέφω, ἀνατρέπω [ἀναποδογυρίζω]. (*fig.*) επισπεύδω υπερβαλλόντως, επιταγύνω υπέρ τὸ δέον. sich —, *v. r. h.* ἀνατρέπομαι· καταφέρομαι, καταπίπτω [ἀναποδογυρίζομαι]. (*fig.*) σπεύδω υπερβαλλόντως, υπερπείγομαι. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή ἀνατροπή, ή ἀναστροφή· ή καταφορά. (*fig.*) ή ἀλόγιστος ἐπισπευσις· τὸ ἀπερίσκεπτον διάβημα.
- Ūbersüss, *adj.* υπέργλυκος, υπέρηδus [παραπολὸν γλυκός].
- Ūbertiefeln, *v. t. h.* επισανιδώω.
- sich Ūbertreiben, *v. r. h.* αποκάμνω χορεύω.
- Ūbertreiben, *v. t. h.* εκκωφόω, εκκωφέω [εξκουφαίνω]. υπερηχέω, υπερβασάω, υπερφθέγγομαι. -ung, *f.* (-), ή κώφωσις [ὁ εξκουφισμός].
- Ūbertheuer, *adj.* υπερτίμος, υπεράνω δαπανηρός, υπέρ τὸ δέον πολυδάπανος [παραπολὸν ἀκριβής].
- Ūbertheueren, *v. t. h.* υπερτιμάω [ἀκριβαίνω]. -ung, *f.* (-), ή υπερτιμῆσις [τὸ ἀκριβίσμα].
- Ūbertölpeln, *v. t. h.* εξαπατάω σκαιῶς, υποσκελίζω ἀδεΐτως.
- Ūbertölpeln, *v. t. h.* υπερηχέω, υπερφθέγγομαι.
- Ūbertrāg, *m.* (-es, *pl.* -träge), ή μεταφορά (λογαριασμοῦ).
- Ūbertrāgbar, *adj.* μεταφορητός, μετακομιστός.
- Ūbertrāgen, *v. t. ir. h.* μεταφέρω, μετακομίζω [μετακουβαλῶ].
- Ūbertrāgen, *v. t. ir.* (*part.* übertrāgen) *h.* μεταφέρω, μεταγράφω· μεταφράζω, μεθερμηνεύω, μεταγλωττίζω. ἀναθέτω, παραχώρησις, ἐντέλλομαι κατατρίβω, παρατρίβω φορῶν. Jemandem sein Recht sein Amt —, παραχωρῶ τινι τὸ δικαίωμα, τὸ ὑπόβρρημά μου. sich —, *v. r. ir. h.* καταβάλλομαι ὑπὸ τοῦ φορτίου, αποκάμνω βαστάσει. -en, *adj.* μεταφορικός, τροπικός· κατατετριμμένος, ἀπότριπτος, παλαιωμένος [ἀποφορεμένος]. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή μεταφορά. ή ἀνάθεσις, ή παραχώρησις.
- Ūbertreffen, *v. t. ir.* (*part.* übertröfen) *h.* υπερβαίνω, υπερβάλλω, υπερτερέω, υπερέχω [εξαρνάω, περνάω]. Alle —, ἀριστεῖω, πρωτεύω, πρωτιστεύω πάντων. er übertrifft sich selbst an Schlechtigkeit, χειριστός ἐστιν αὐτός ἑαυτοῦ.
- Ūbertreiben, *v. t. ir. h.* ἐλαύνω πίεω, διελαύνω. ἐλαύνω υπεράνω.
- Ūbertreiben, *v. t. ir.* (*part.* übertrieben) *h.* ἐκδινῶω, δεινοποιῶω, πλεονάζω, δεινῶω ἐπὶ τὰ μέγιστα.

ἐξογκώ, μεγαλοποιέω, παρατραφιδέω, μεγεθύνω, μεγαλύνω [παραμεγαλόνω, παραξυλόνω, παρακάνω]. im Lobe —, ὑπερεπαίνέω, ἐγκωμιάζω, ἐκθειάζω. Alles —, ἀμέτρως ἔχω εἰς πάντα.

Übertreibung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπερβολή.

Übertreibung, *v. i. ir. s.* παραπατέω [στραβοπατέω]. ὑπερβαίνω, ἐξέρχομαι πέραν ὑπερχέτομαι, πλημμυρίζω. μεθίσταμαι, μεταβαίνω, ἀποστατέω. zu Jemandes Partei —, τάσσομαι πρὸς τὸ κόμμα τινός. zu einer anderen Religion —, ἀλλάσσω θρησκείαν, ἀλλαξοπιστέω. zum Christenthum —, γίνομαι χριστιανός. —, *n.* (-s), ἡ ὑπερβάσις ἢ ἐπίκλισις, ὁ ἐπικλισμός, ἡ ἐχειλίσις.

Übertreibung, *v. i. ir.* (*part.* übertrēten) *h.* διαβαίνω, διέρχομαι. ὑπερβαίνω, παραβαίνω, παραβιάζω, καταπατέω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παραβάτης. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράβασις. -ungsfall, *m.* (-es, *pl.* -fälle), τὸ παράπτωμα, ἡ παράβασις.

Übertreibung, *adj.* ὑπερβολικός, ὑπερβάλλον. -heit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπερβολικότης, ἡ ὑπερβολή.

sich Übertreiken, *v. r. ir.* (*part.* übertrunken) *h.* ὑπερπίνω, παραπίνω.

Übertreibung, *m.* (-es), ἡ μετάστασις, ἡ μετάβασις, ἡ προσχώρησις. — zu einer anderen Religion, ἡ ἀλλαγὴ θρησκείας, ἡ ἀλλαξοπιστία.

Übertreibung, *v. i. h.* κονιάω, καταλευκώω, καταλευκαίνω [σουβαντίζω]. übertüncht, κονιατός, κεικονιαμένος [σουβαντισμένος]. (*fig.*) ἐπικεχρισμένος, ἀηλιμμένος, ἡλειμμένος. —, *n.* (-s), ἡ κονίασις [τὸ σουβάντισμα].

Übertreibung, *v. i. h.* ὑπερπληρῶω κατοίκων, ὑπερκατοικίζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ὑπέροπλος πληθυσμός.

Überweil, *adj.* ὑπερπλήρης, ὑπέροπλος ὑπερχειλής [ἔχειλιμένος].

Überweil, *v. i. h.* πλεονεκτέω, παρακρούω, ἐξαπατάω, παραβλάπτω [πουλάω γιὰ πράσινο χαβιάρη, γελάω, κομπώνω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράκρουσις, ἡ ἐξαπάτησις [τὸ γέλασμα].

Überweil, *v. i. h.* ἐπιβλέπω, ἐπισκοπέω, ἐπιτηρέω, παραφυλάττω, ἐπαγρυπνέω.

Überweil, *v. i. ir.* (*part.* überwachsen) *h.* καλύπτω ἐπιφύομενος, ἐπικαλύπτω δι' ἐπαύξης, περιφύομαι εἰς. ὑπερρύομαι, ὑπερβάλλω φύομενος. —, *v. i. ir. s.* καλύπτωμαι δι' αὐξης, ἐπικαλύπτομαι ὑπὸ χλόης. sich —, *v. r. ir. h.* αὐξάνομαι πέρα τοῦ δέοντος.

Überweil, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιβλεψίς, ἡ ἐπιτηρησις, ἡ ἐπαγρύπνησις.

Überweil, *v. i. s.* ὑπερζέω, ὑπερκαχλάζω, ὑπερπαφιάζω.

Überweil, *v. i. h.* καταγωνίζομαι, ὑπερδυναμόω, ὑπερδυναστεύω, κατανικάω, καταβάλλω, καταπονέω*. im Ringen —, καταπαλαίω. im Zweikampfe —, καταμονομαχέω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κατανικητής, ὁ καταγωνιστής. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπέρνικησις, ὁ καταγωνισμός, ἡ καταπάλαισις, ἡ κατανίκησις.

Überweil, *v. i. h.* ὑπερθερμαίνω.

Überweil, *v. i. h.* περιψαίνω.

Überweil, *adj.* ὑπέροφος, καθ' ὑπερβολὴν σοφός.

Überweil, *v. i. ir.* (*part.* überwießen) *h.* προσδιορίζω, ἀναθέτω, παραχωρέω. ἐξέλεγγω, καταλαμβάνω [τσακόνω, πίνω].

Überweil, *v. i. h.* καταλευκαίνω, καταλευκώω [ἀσπρίζω].

Überweil, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάθεσις, ἡ παραχώρησις. ἡ ἐλεγεῖς, ἡ ἐξέλεγεῖς.

Überwendlich, *adj.* ἐπερραμμένος [σπρηφωμένος]. — *e* Naht, ἡ ἐπιρραφή [τὸ καθάλλουρικ*]. — nähren, ἐπιρράπτω, συνεπιρράπτω.

Überwerfen, *v. t. ir. h.* ἐπιρρίπτω, περιρρίπτω, ἐπιθέτω περιτυλλίσσω. seinen Mantel —, περιβάλλομαι τὸν μανδύαν μου.

Überwerfen, *v. t. ir. (part. überworfen)* *h.* περιχρίω, περιαιέφω, ἐπιχρίω. ὑπερνικάω ῥίπτων, νικάω ἐν τῇ βολῇ. sich —, *v. r. ir. h.* συγκρούομαι, ἐρίζω (mit Jemandem, πρὸς τινα).

Überwichtig, *adj.* ὑπερβαρής, ὑπερβαρὺς, πρόσβαρὺς. (*fig.*) ὑπερισχύων. — *kelt*, *f.* (—), τὸ ὑπερισχύον βάρος, ἡ προσβάρσις.

Überwickeln, *v. t. h.* περιεiltώ, περιτυλλίσσω. —, *n.* (—), ἡ περιεiltήσις, ἡ περιτόλιξις.

Überwiegend, *v. t. ir. (part. überwiegend)* *h.* ὑπερβαρέω. (*fig.*) ὑπερισχύω, ὑπερνικάω. —, *n.* (—), ἡ ὑπερισχύσις, ἡ ἐπικράτησις. — *d*, *adj.* ὑπερισχύων, ἐπικρατῶν, καθυπέρτερος, ἐπικρατέστερος.

Überwinden, *v. t. ir. (part. überwunden)* *h.* ὑπερνικάω, καταβάλλω, ὑπερδυναστεύω, ὑπερδυναμώω, καταπονέω*. — *er*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ὑπερνικητής, ὁ καταγωνιστής. — *lich*, *adj.* εὐνικητός, εὐκαταγωνιστός, εὐκατάβλητος, εὐκαταπάλαιστος.

Überwindseite, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ προσήνεμος πλευρά, τὸ προσήνεμον μέρος.

Überwindung, *f.* (—), ἡ ὑπερνικήσις, ἡ κατανίκησις, ὁ καταγωνισμός, ἡ καταπάλαισις, ἡ κατακράτησις. ὁ κόπος, ἡ προσπάθεια. das hat mich viel — gekostet, μεγάλην προσπάθειαν ἐδέησε νὰ καταβάλλω. es gehört viel (eine grosse) — dazu, πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται μεγάλη προσπάθεια.

Überwintern, *v. t. h.* διασώζω διὰ τοῦ

χειμῶνος, διατηρέω ἐν τῷ χειμῶνι. —, *v. i. h.* χειμάζω, χειμερίζω, διαχειμάζω, παραχειμάζω [ἐχειμωνιάζω]. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ διὰ τοῦ χειμῶνος διατήρησις. ἡ παραχειμασία, ἡ χειμασία [τὸ ἐχειμωνιάσισμα].

Überwitszig, *adj.* ὑπερευφύης.

Überwölben, *v. t. h.* κατακαμαρόω, καλύπτω διὰ θόλου.

Überwölken, *v. t. h.* καλύπτω διὰ νεφελῶν. sich —, *v. r. h.* συννεφίω [συννεφιάζω]. überwölkt, συννεφίης [συννεφιασμένος].

Überwurf, *m.* (—*s*, *pl.* —*würfe*), ἡ διπλοῖς, τὸ περιβόλαιον, τὸ ἐπένδυμα τὸ κολλάμα [ὁ σουβάς].

Überzähl, *f.* (—, *pl.* —*en*), ὁ πλεονάζων ἀριθμός, ἡ ὑπεράριθμος ποσότης ἡ πλειονότης, ἡ πλειονότης.

Überzählen, *v. t. h.* ἀναμετρέω, καταριθμέω.

Überzählig, *adj.* ὑπεράριθμος.

Überzahn, *m.* (—*s*, *pl.* —*ähne*), ὁ περισσὸς ὀδός [τὸ παραδόντι].

Überzellig, *adj.* ὑπέρωρος, πάρωρος, ἔξωρος.

Überzeugen, *v. t. h.* πείθω, καταπείθω. sich —, *v. r. ir. h.* πείθομαι, καταπειθομαι. — *end*, *adj.* πειστικός, ἀναπειστήριος, καταπειστικός. — *t*, *adj.* πεπεισμένος, πεποιθώς. — *sein*, πέπεισμαι, πέποιθα. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ πεποιθήσις. ἡ κατέπεισις. die — haben, gewinnen, ἔχω, σχηματίζω τὴν πεποιθήσιν. feste —, πεποιθήσις ἀκρίβαντος σταθερά. zur — bringen, καταπείθω. — *ungsgabe*, *f.* (—), τὸ δῶρον τῆς πειθοῦς, ἡ πειθὴ.

Überstehen, *v. t. ir. h.* περιβάλλομαι, ἐπενδύομαι. Jemandem einen Hieb —, καταφέρω τινὶ πληγὴν [τὸν τραβάω μίαν].

Überstehen, *v. t. ir. (part. überzogen)* *h.* ἐπιστρωννύω, ἐπενδύω, καλύπτω, περικαλύπτω, περιβάλλω,

ἐπισκεπάζω. mit Gold —, καταχρυσό(ν)ω, ἐπιχρυσό(ν)ω. mit Silber —, καταργυρόω, ἐπαργυρόω. mit Farbe —, ἐπιχρωματίζω. mit Gold, Silber, Kupfer überzogen, ἐπίχρυσος, ἐπάργυρος, ἐπίχαλκος. (fig.) ein Land mit Krieg —, καταλαμβάνω χώραν διὰ πολέμου, εἰσβάλλω εἰς χώραν.

Übersteher, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐφοστρίε, ὁ ἐπένδυτης, τὸ ἐπένδυμα [τὸ ἐπανωφόρι, τὸ παλτόν].

Überstin'n-en, *v. t. h.* κασιτερώω, ἐπιχρῖω διὰ κασιτέρου, ἠγανόω. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κασιτέρωσις, »τὸ γάνωμα.

Überstäckern, *v. t. h.* ἐπιπάσσω διὰ σάκχαρος, καταπάσσω διὰ ζαχάρεως, ἐπιζαχαρόνω.

Überstäng, *m.* (-es, *pl.* -stänge), τὸ ἑλυτρον, τὸ ἐπικάλυμμα, τὸ περικάλυμμα, τὸ περιβλήμα, τὸ περιτύλιγμα, τὸ ἐπένδυμα [ἢ σένια]. τὸ περιάλειμμα, τὸ ἐπιχρίσμα.

Überstewerk, *adv.* κατὰ διάμετρον, διὰ πλαγίου, πλαγίως, λοξῶς, ἔγκαρσιως, λοξά.

Überstich, *adv.* συνειδημένος, συνήθης, εὐχρηστος, ἐπικρατῶν. in einem Lande —, ἐπιχώριος, ἐπιχωριάζων. es ist bei uns —, εἶνε συνήθεια παρ' ἡμῖν, συνήθεια ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν. so wie es — ist, κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος. -keit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ συνήθεια, τὸ ἔθος, τὸ ἔθιμον. s. Uebelkeit.

Überst, *adj.* λοιπός, ἐπιλοιπος, περίλοιπος, ὑπόλοιπος, κατάλοιπος, περιλιπτός, ὑπολιπτός [ἀποδόλειπος]. die -en, οἱ λοιποί, οἱ ἄλλοι. das -e Geld, τὰ λοιπὰ χρήματα. — sein, — bleiben, ὑπολείπομαι, ἀπομένω. — haben, — behalten, ἔχω ὑπόλοιπον, μοι ὑπολείπεται. ein -es thun, ποίωω πλέον τοῦ δέοντος. im -en, κατὰ τὰλλα' πληθυντούτου, ἄλλως τε. -ens, *adv.*

κατὰ τὰ ἄλλα' πλὴν τούτου, ἄλλως τε.

Übung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀσκησις, ἡ γυμνασία, ἡ γύμνασις ἢ τριβή. τὸ γύμνασμα, τὸ ἀσκημα' τὸ μελέτημα, τὸ διαπόνημα. — des Leibes, ἡ σωμασκία. gemeinschaftliche —, ἡ συγγυμνασία. etwas in — haben, εἶμαι γεγυμνασμένος περὶ τι, ἔχω εὐγέρειάν τινος. Mangel an —, ἡ ἀγυμνασία. aus der — kommen, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω [ἐξουθενίζω, ξεμαθαίνω]. — macht den Meister, σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλιανοῦσι, ἡ γύμνασις ἀναδεικνύει τεχνίτην. -släger, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ πλατεῖα γυμνασίων. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ γύμνασμα, τὸ ἀσκημα' τὸ μελέτημα. -stunde, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ὥρα γυμνάσματος τὸ γύμνασμα.

Ufer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ὄχθη [τὸ γυροπόταμον]' ἡ ἀκτὴ, ὁ αἰγιαλός [τὸ γυρογιάλι, τὸ περιγιάλι]. steiles —, ἡ βραχία, ὁ αἰγιαλός. das rechte, linke —, ἡ δεξιὰ, ἀριστερὰ ὄχθη. am — fahren, παραπλωτὴν τὴν ὄχθην' ἀκτοπλοεῖω. -bewohner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παρόχθιος, ὁ παραποτάμιος [ὁ γυροποταμίτης]. -damm, *m.* (-es, *pl.* -dämme), ἡ προχυμαία. -läufer, *m.* (-s, *pl.* —), πτηνόν, ἡ οἰνάνθη, ὁ σχολοίνικλος [τὸ σκαιοποῦλι].

Uhlau, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ δορυφόρος ἱππεύς, ὁ ἱπποδορατιστής, ὁ οὐλᾶνος.

Uhr, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ὠρολόγιον [τὸ ὠρολόϊ]. ἡ ὥρα. wie viel — ist es? ποία ὥρα εἶνε; wie viel ist die —? τί ὥρα εἶνε; es schlägt zwei —, σημαίνει τὴν δευτέραν ὥραν [κτυπᾷ δύο ἡ ὥρα]. es ist noch nicht sieben —, δὲν εἶνε εἰσέτι ἑβδόμη ὥρα, δὲν εἶνε ἀκομή ἑπτὰ ἡ ὥρα. ein Mann nach der —, ἄνθρωπος ἀκριβῆς περὶ τὴν ὥραν. die — aufziehen, χορδίζω τὸ ὠρολόγιον.

Uhr-band, *n.* (-es, *pl.* -bänder), τὸ

σειρήτιον ὠρολογίου. — *deckel*, *m.* (—, *pl.* —), τὸ στέπασμα [τὸ καπάκι] ὠρολογίου. — *enfabrik*, *f.* (—, *pl.* —*en*), τὸ ἐργοστάσιον ὠρολογίων, τὸ ὠρολογοποιεῖον. — *enfabrikant*, *m.* (—*en*, *pl.* —*en*), ὁ τεχνουργὸς ὠρολογίων, ὁ ὠρολογοποιός. — *feder*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ ἐλατήριο [ἢ σούστα] ὠρολογίου. — *futler*, *n.* (—, *pl.* —), ἡ θήκη ὠρολογίου, ἡ ὠρολογοθήκη. — *gehänge*, *n.* (—, *pl.* —), τὸ προσάρτημα (τὸ ἐξάρτημα) ὠρολογίου. — *gehäuse*, *n.* (—, *pl.* —), ἡ ὠρολογοθήκη. — *ketten*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ αἰσισ ὠρολογίου. — *macher*, *m.* (—, *pl.* —), ὁ ὠρολογοποιός [ὁ ὠρολογᾶς]. — *macherkunst*, *f.* (—), ἡ ὠρολογοποιία. — *schlüssel*, *m.* (—, *pl.* —), τὸ κλειδίον ὠρολογίου. — *tasche*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ θυλάκιον τοῦ ὠρολογίου. — *werk*, *n.* (—*es*, *pl.* —*e*), ὁ μηχανισμὸς ὠρολογίου. — *zeiger*, *m.* (—, *pl.* —), ὁ δείκτης ὠρολογίου, ὁ γνῶμων.

Uhu, *m.* (—, *pl.* —*s*), πτηνὸν, ὁ βῦας, ὁ βοῦφος [ὁ μπουφος].

Ukās, *m.* (—*es*, *pl.* —*e*), τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα (ἐν Ῥωσίᾳ).

Ulan, *s.* Uhlan.

Ume, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ πετελία [ἡ φτεληά].

Umen-ärtig, *adj.* πετελώδης. — *baum*, *m.* (—*es*, *pl.* —*bäume*), δένδρον, ἡ πετελία [ἡ φτεληά]. — *hain*, *m.* (—, *pl.* —*e*), τὸ ἄσος πετελών, ὁ πετελών. — *holz*, *n.* (—*es*), τὰ πετελίνα ξύλα. — *wald*, *m.* (—*es*, *pl.* —*wälder*), ὁ πετελών.

Ulmä'tum, *n.* (—, *pl.* —*s*), ἡ τελικὴ δὴλωσις τὸ τελεσίγραφον.

Ultimo, *adv.* ἐν τέλει. — *Mai*, τὴν τελευταίαν μαῖου. — *dieses*, τὴν τελευταίαν λέγοντος.

Utra, *adv.* σφόδρα, εἰς ἄκρον, ὑπεράγαν, ὑπερμέτρως, »παραπολύς«. — *m.* (—, *pl.* —*s*), ὁ ἐνθουσιαστικὸς, ὁ μανικὸς, ὁ ἐκκεντρικὸς. — *ismus*, *m.* (—), ἡ ὑπερμετρία, ἡ ἐκκεντρότης,

ἡ ὑπερβολικότης. — *liberale*, *m.* (—, *pl.* —*n*), ὁ σφόδρα φιλελεύθερος ὁ ριζοσπαστικὸς. — *marin*, *n.* (—), ὁ κύανος, τὸ κυανωγὸς χρῶμα. *gelbes* —, τὸ χρωματικὸν βῆριον. — *mentis*, *adj.* ὑπεράλπειος, σφόδρα καθολικὸς. — *mentialis mus*, *m.* (—), ὁ σφόδρα καθολικισμὸς, ὁ ἄγαν φιλοπαπισμὸς. — *revelutionär*, *adj.* σφόδρα ἀνατρεπτικὸς, ὑπεροτασιωτικὸς. — *royalist*, *m.* (—*en*, *pl.* —*en*), ὁ σφόδρα φιλοβασιλέως, ὁ ἄγαν φιλοβασιλεὺς. — *royalistisch*, *adj.* σφόδρα φιλοβασιλέως, εἰς ἄκρον μοναρχικὸς.

Um, *prp.* (μετὰ αἰτιατικῆς), περὶ ἐπὶ διὰ, χάριν [γιά]. μετὰ, κατόπι, ὑστερον. κατά, περὶ. εἰς, παρὰ. — ... herum, πῆρτε, κύκλῳ [τριγύρου]. — ... willen, χάριν, ἔνεκα, πρὸς χάριν [γιά τὸ χατήρι]. — *den Leib*, περὶ τὸ σῶμα, πῆρτε τοῦ σώματος. — *den Hals*, περὶ τὸν τράχηλον. — *die Stadt gehen*, περιέρχομαι κύκλῳ τῆς πόλεως. — *Mittag*, περὶ μεσημβρίαν. — *Miternacht*, περὶ τὸ μεσονύκτιον, περὶ μέσας νύκτας. — *diese Zeit*, κατ' αὐτὸν τὸν χρόνον. — *die fünfte Stunde*, περὶ τὴν πέμπτην ὥραν. — *sieben Uhr*, τῆ ἑβδόμῃ ὥρᾳ [εἰς τὰς ἑπτὰ ἢ ὡρᾶ]. — *Weihnachten*, κατὰ τὰ χρυστούγεννα. *Einer* — *den Anderen*, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, ἄλλος μετ' ἄλλον, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις, »ἄλλος μὲ τὸν ἄλλον«. *eins* — *das andere*, ἄλλο μετ' ἄλλο, κατὰ διαδοχὴν, ἀλληλοδιαδόχως, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο. *ein Tag* — *den anderen*, (ἡμέραν) παρ' ἡμέραν. — *ein Haas*, παρὰ τρίχα, παρ' ἐλάχιστον [ἐκ τρίχα, ἀλλήν τρίχα*] παρὰ μικρὸν, παρ' ὀλίγον, ὀλίγου δεῖν, μικροῦ δεῖν, ὀλίγον εἰσέψε. — *vieles*, παρὰ πολὺ. — *fünf Fuss höher*, κατὰ πέντε πόδας ὑψηλότερος. — *vieles besser*, πολλῶ ἀμείνων, (κατὰ) πολὺ καλλίτερος. — *die Hälfte*, κατὰ τὸ ἥμισυ. — *so mehr*, ὅσῳ μᾶλλον. — *so viel mehr als ...*,

τοσοῦτῃ μᾶλλον ὄσφ . . . — so besser, τόσφ (τὸ) καλλίτερον. — Geld, ἀντί χρημάτων. — Lohn, ἐπὶ μισθῷ, ἀντί μισθοῦ. — nichts, ἐπ' οὐδενί, ἀμισθί. — Geld kaufen, arbeiten, ἀγοράζω, ἐργάζομαι ἀντί χρημάτων. ich habe es — drei Drachmen gekauft, τὸ ἡγόρασα ἀντί τριῶν δραχμῶν. Jemanden — fünfzig Mark strafen, ἐπιβάλλω τινὶ ποινὴν πενήκοντα μάρκων. — nichts und wieder nichts, ἀπλῶς διὰ τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα, εἰς μάτην [εἰς τὰ κατὰ καθούμενα]. — Alles in der Welt nicht, οὐδ' ἐπὶ τιμῇ ἰσχύει τῷ κόσμῳ, οὔτε δι' ὅλον τὸν κόσμον. Auge — Auge, Zahn — Zahn, ὀφθαλμὸν ἀντί ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντί ὀδόντος. wie steht es — dich? πῶς ἔχουσι τὰ περὶ σε; πῶς ἔχουσι τὰ κατὰ σε; wie steht es — seine Gesundheit? πῶς ἔχει ἡ υἰεία του; — etwas wissen, ἔχω γινῶσιν τινας. ich rede wie es mir —s Herz ist, ὁμιλῶ ὅπως μοι λέγει ἡ καρδιά μου. — die Ehre kämpfen, μάχομαι περὶ τιμῆς. sich — etwas kümmern, φροντίζω περὶ τινος. — etwas bitten, παρακαλῶ περὶ τινος. — etwas anhalten, sich — etwas bewerben, θηρεύω, ἐπιδιώκω τι. es ist schade — ihn, εἶνε ἄξιος λύπης, κρίμα εἰς αὐτόν. es ist eine schöne Sache — die Tugend, εἶνε ὠραῖόν τι ἢ ἀρετῇ. — Hilfe rufen, ἐπικαλέομαι, κρᾶζω βοήθειαν. — Rache schreien, φωνάζω ἐκδίκησιν. es ist — ihn geschehen, ἀπόλωλεν, οὐχεται, ἔρρει, εἶνε ἀπολλῶδες πρόβατον, κατεστράφη [εἶνε χαμένος, πάει πλέον]. — etwas kommen, ἀπολλῶ τι. Jemanden — etwas bringen, ἀποστερέω τινά τινος, γίνομαι τινὶ παραίτιος τῆς ἀπωλείας τινος. — Gotteswillen, πρὸς θεοῦ, δι' ἀγάπην θεοῦ. — deinethwillen, οὐδ' χάριν, πρὸς χάριν σου. — des Gewinns willen,

ἐπὶ κέρδει, χάριν κέρδους. — adv. ἐν τέλει, τετέλεσται. — und —, κύκλω περίε [ὀλοτρόγυρα]. wenn der Monat — ist, ὅταν τελειώσῃ ὁ μῆν, μετὰ παρέλευσιν τοῦ μηνός. das Jahr ist —, τὸ ἔτος παρήλθε. wenn es — und — ist, ἀφ' οὗ παρέλθωσι πάντα, ἐν τέλει πάντων, εἰς τὸ τέλος τέλος. dieser Weg führt —, ἡ ὁδὸς αὕτη παρεκτρέπεται. links —! ἐπὶ δεξιᾷ! —, κοινή. — su, ἴνα, ὅπως, διὰ νά. ich thue es — Ihnen su zeigen, ποιῶ τοῦτο ἴνα δείξω ὑμῖν. er ist fleissig — gelobt su werden, ἐπιμελεῖται ἴνα ἐπαινεθῇ.

Um- (ἐν συνθέσει), περι-, um-, ἀνα-, μετα-, ἐπανα- [ἐξανα-].

Um ackern, v. t. h. ἀνασκάπτω, καταροτριάω, ἀνασκαύζω διὰ τοῦ ἀροτρίου. —, n. (-s), ὁ ἄροτος, ἡ ἀροτρίασις [τὸ ὄργωμα].

Um ändern, v. t. h. μεταλλάσσω, μεταποιέω, ἀλλοιῶω, μεταβάλλω. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ μεταλλαγῆ, ἡ ἀλλοίωσις, ἡ μεταποίησις, ἡ μετασκευῆ.

Um arbeiten, v. t. h. μεταποιέω, μετασκευάζω, μεταπλάσσω, ἐπεξεργάζομαι, διασκευάζω. das Erdreich —, ἀνασκάπτω τὴν γῆν. ein Buch —, ἐπεξεργάζομαι, ἐπιδιασκευάζω βιβλίον.

Umarmen, v. t. h. περιπτύσσομαι, ἐγκαλιζομαι [ἀγκαλιάζω]. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ περιπτύξις, ὁ ἐγκαλισμός [τὸ ἀγκαλισμα].

Um bauen, v. t. h. μετοικοδομέω.

Umbau en, v. t. h. περιοικοδομέω, περικτιζω.

Um behalten, v. t. ir. h. ἐξακολουθέω φορῶν, μένω περιβεβλημένος.

Um betten, v. t. h. μεθυποστρωνώω, μεταστρώννω. —, n. (-s), ἡ μεθυπόστρωσις.

Um beugen, v. t. h. κάμπτω, s. Umbiegen.

Um biegen, v. t. ir. h. κάμπτω, ἐπικάμπτω, ἀνακάμπτω, λυγίζω. —, v. i. ir. s. & sich —, v. r. ir. h.

- ἐπικάμπτω, ἀνακάμπτω, μετακλίνω· λυγίζομαι. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἐπικάμψις, ἡ ἀνάκαμψις· ἡ ἐπικαμπή.
- Um'bild-en**, *v. t. h.* μετασχηματίζω, μεταπλάσσω· μεταμορφώνω, μεταποιέω. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μετάπλασις, ὁ μεταπλασμός, ὁ μετασχηματισμός, ἡ μεταμόρφωσις.
- Um'bind-en**, *v. t. ir. h.* περιδέω. ἀναδέω, μεταδένω.
- Um'bläsen**, *v. t. ir. h.* ἀνατρέπω φυσῶν, ἀναστρέφω διὰ φυσήσεως.
- Um'blättern**, *v. t. h.* στρέφω τὰ φύλλα, φυλλοστροφίω [φυλλοκοπάω].
- Um'blicken**, *v. i. h.* περιβλέπω, περισκοπέω.
- Umbräu'sen**, *v. t. h.* περικτυπέω, περιηξέω, περιπαταξέω.
- Um'brech-en**, *v. t. ir. h.* περικλάω, θραύω λυγίζων. ἀναστρέφω, μεταστρέφω, ἀναγυρίζω. μεταποιέω, μετασχηματίζω, μεταπλάσσω· μετατοπίζω, μεταθέτω. einen Acker —, ἀνασκάπτω ἀγρόν. —, *v. i. ir. s.* περικλώμαι, θραύομαι χαμπτόμενος. —en, *n.* (—s), —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ περίκλασις, ἡ διὰ λυγίσεως θραύσις. ἡ ἀναστροφή· ἡ ἀνασκαφή, ἡ ἀροτρίασις. ἡ μεταποίησις, ἡ μετάπλασις.
- Um'bring-en**, *v. t. ir. h.* θανατώνω, φονεύω, ἀποκτείνω [σκοτόνω]· καταστρέφω. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ θανάτωσις, ἡ ἀναίρεσις, ἡ σφαγή· ἡ καταστροφή.
- Um'bruch**, *m.* (—es, *pl.* —brüche), τὸ ἀρότρευμα, τὸ ἀροτρίαμα [ἡ καλ-λουργιά*, τὸ ὄργωμα].
- Umbräu'len**, *v. t. h.* περιμυκώμαι.
- Umdäm'men**, *v. t. h.* περιγωννύω, περιφράσσω δι' ἀναχώματος, περιβάλλω δι' ἐπιχώματος.
- Um'decken**, *v. t. h.* μετασκεπάζω, μετακαλύπτω· μεταστεγάζω, στεγάζω ἄλλως. —, *n.* (—s), ἡ μετασκεπάσις· ἡ μεταστέγασις.
- Um'dreh-en**, *v. t. h.* περιστρέφω, περιδινέω, στροφοδινέω· στρέφω, ἀναστρέφω, γυρίζω. sich —, *v. r. h.* στρέφομαι· περιστρέφομαι, ἐπανακυκλόμαι. —, *n.* (—s), ἡ περιστροφή, ἡ στροφή.
- Um'drehung**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ περιστροφή, ἡ περιδίνησις, ἡ περιφορά, ἡ ἐπανακύκλισις. —sachs, *f.* (—, *pl.* —s), ὁ ἄξων τῆς περιστροφῆς. —sprunkt, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ σημείον τῆς περιστροφῆς.
- Um'drucken**, *v. t. h.* μετατυπώνω, ἀνατυπώω. —, *n.* (—s), ἡ μετατύπωσις.
- Umdul'ten**, *v. t. h.* περιπνέω, περιευδιάζω.
- Umdü'stern**, *v. t. h.* συσκιάζω [σκιου-νιάζω].
- Um'f'cheln**, *v. t. h.* περιρριπίζω.
- Um'f'hen**, *s.* Umfangen.
- Um'fahren**, *v. t. ir. h.* ἀνατρέπω ἐλαύνων. —, *v. i. ir. s.* ἀποπλανώμαι ἐλαύνων, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ [ξενερίζω*].
- Umfäh'ren**, *v. t. ir.* (*part.* umfähr'en) ἡ. περιελαύνω, περιέρχομαι ἐλαύνων· περιπλέω.
- Um'fähr't**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ περιέλασις, ἡ ἐπ' ὁχήματος κυκλοπορία· ὁ περίπλους.
- Um'fall**, *m.* (—s, *pl.* —fälle), ἡ ἀνατροπή, ἡ ἀναστροφή, ἡ ἀναστροφέδην κατάπτωσις· ἡ κατάπτωσις.
- Um'fallen**, *v. i. ir. s.* καταπίπτω ἀναστροφάδην· ἀνατρέπομαι, καταπίπτω.
- Um'falten**, *v. t. h.* περιπτύσσω, περιδιπλό(ν)ω.
- Um'fang**, *m.* (—es), ἡ περίμετρος, ὁ περίβολος, ἡ περιοχή, ἡ περιφέρεια (*fig.*) ἡ ἔκτασις, ἡ διάστασις.
- Umfan'gen**, *v. t. ir.* (*part.* umfan'gen) ἡ. περιβάλλω, περικυκλόνω.
- Um'fänglich**, **um'fangreich**, **adj.** περιεκτικός, περιεχτής· ἀμφιλαφής, ἐτενής.
- Um'färben**, *v. t. h.* μεταβάπτω, μεταχρωματίζω.
- Umfär'ben**, *v. t. h.* περιβάπτω, περιχρωματίζω.
- Um'fassen**, *v. t. h.* περισφηνόω ἄλλως, μετενδέω.

Umfas'sen, *v. t. h.* περιλαμβάνω, περιβάλλω, συμπεριλαμβάνω· περιέχω, έμπεριέχω. -d, *adj.* περιεκτικός, περιεχής· άμφιλαφής, έκτενης, άπείραντος. ein Mann von -er Gelehrsamkeit, άνηρ πολυμαθέστατος, σοφώτατος.

Umfassung, *f.* (—, *pl.* -en), ή μετασφύκωσις, ή μετένδεσις.

Umfassung, *f.* (—, *pl.* -en), ή περιβολή, ή περικύκλωσις· τὸ περίφραγμα. -smauer, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ περιτείχιμα, τὸ περίτειχος.

Umfassern, *v. t. h.* περιπέτομαι, πετροσόσμαι· πείριε, περυγίζω κύκλω.

Umflechten, *v. t. ir.* h. μεταπλέκω.

Umflechten, *v. t. ir.* (*part.* umflochten) h. περιπλέκω. eine umflochtene Flasche, λήκυθος περίπλεκτος [ή ταμετζάνα]. —, *n.* (-s), ή περίπλεκξις, ή περιπλοκή.

Umfliegen, *v. t. ir.* (*part.* umfliegen) h. περιπέτομαι, περιπταμαι.

Umfließen, *v. t. ir.* (*part.* umfließen) h. περιρρέω. umflossen, περίρρυτος.

Umflühen, *v. t. h.* περικυμαίνω, περικλύζω, περιρρέω.

Umformen, *v. t. h.* μεταπλάσσω, μετασχηματίζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή μετάπλασις, δ μετασχηματισμός.

Umfrage, *f.* (—, *pl.* -n), ή κύκλω έρώτησις, ή περιερώτησις. — halten, περιερωτάω, περιπυνθάνομαι, διερωτάω κύκλω. -n, *v. t. h.* διερωτάω κύκλω, περιερωτάω.

Umfrühdigen, *v. t. h.* περιφράσσω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή περιφραγή.

Umführen, *v. t. h.* περιάγω, άγω διά κυκλοπορίας, περιφέρω.

Umfüllen, *v. t. h.* μεταγέω, μετεγγέω, μεταγγίζω.

Umgeben, *v. t. h.* περιβάλλω κεχηγώς.

Umgeben, *v. t. h.* άμφιχάσκω, περιχασμώμαι.

Umgehen, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ή περιπόλησις, ή περιβόσις, ή περιπορεία, ή περιπόρευσις· ή πομπεία, ή πομπή. ή συναναστροφή, ή προσομιλία, ή συγκοινωνία, ή έπιμιξία, ή σχέσις.

einen — halten, πορεύομαι έν πομπή, πομπεύω. — mit Jemandem haben, έχω έπιμιξίαν, συναναστρέφομαι πρός τινα. — nehmen von etwas, άποφεύγω τι.

Umgänglich, *adj.* εύσύμβολος, έντευκτικός, εύσυμπερίφορος, εύσυνάλλακτος, κοινωνικός, εύκοινωνήτος· φιλοπροσήγορος, εύπροσήγορος [καλομιλητός*, γλυκομιλητός]. nicht —, άκοινωνήτος, δυσέντευκτος, άπροσήγορος, άνέντευκτος [κακομιλητός*, δυσκολομιλητός]. -keit, *f.* (—), ή εύσυναλλαξία, ή φιλοπροσηγορία, ή έπροσηγορία, ή κοινωνικότης.

Umgangssprache, *f.* (—, *pl.* -n), ή καθομιλουμένη (ή καθωμιλημένη) γλώσσα.

Umgehen, *v. t. h.* περιπλέκω. (*fig.*) σαγγηνεύω, δελεάζω [βάζω εις τὰ κατσούνια μου].

Umgehen, *v. t. h.* περιπέτομαι· παίζω, περιπταμαι άνοηταίνων. (*fig.*) περιστοιχίζω διά γοήτρων, περιθέλω.

Umgeben, *v. t. ir.* h. περιδίδω, δίδω κύκλω. περιβάλλω, περιενδύω, περιαμπέχω, περικαλύπτω.

Umgeben, *v. t. ir.* (*part.* umgeben) h. περιβάλλω, περιστοιχίζω, περιστατέω, περικυκλώνω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), τὰ περικείμενα, τὰ περιχώρα, τὰ περίεξ. ή συνοδία, ή άκολουθία· οι άκόλουθοι, οι περιστατούντες. die — des Ministers, οι περί τόν ύπουργόν.

Umgehend, *f.* (—, *pl.* -en), τὰ περικείμενα, ή περιοιχίς, τὰ περιχώρα, τὰ περίεξ.

Umgehen, *v. t. ir.* s. πορεύομαι κύκλω, περιπορεύομαι, περιπολέω, κυκλοπορέω, περιφέρομαι, περιέρχομαι. mit Jemandem —, συναναστρέφομαι, έχω σχέσις, συμπεριφέρομαι πρός τινα. mit etwas —, χρώμαι· ή μεταχειρίζομαι τι, ποίεομαι· ή ήρσην τινος· καταγινομαι, άσχολέομαι, διατριβω περί τι, μετέρχομαι, έπιτηδεύω τι· βουλευομαι, έπινοέω, έχω έν νψ, διανοέομαι, έχω κατά

νοῦν τι. *es ist gut mit ihm* —, εἶνε εὐσμπέριφορος, εὐκοινωνητος. *er ist hart, unbarmherzig mit ihm umgegangen*, προστηνέχθη αὐτῷ τραχέως, ἀνηλεῶς. *gut, schlecht mit etwas* —, ποιῶμαι καλὴν, κακὴν χρῆσιν πράγματός τινος. *mit etwas umzugehen wissen*, ἔγω εὐχέρειάν τινος, γινώσκω τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τινος. *er weiss nicht mit dem Gewehr umzugehen*, ἀγνοεῖ τὸν χειρισμὸν τοῦ ὄπλου. *er ging langé damit um, ein Haus zu bauen*, ἐπὶ μακρὸν διανοεῖτο νὰ κτίσῃ οἶκίαν. *mit Lügen, mit Betrug* —, καταγίνομαι εἰς ψεῦδη, εἰς τὴν ἀπάτην. *sage mir mit wem du umgehst, so will ich dir sagen wer du bist*, ὁ πρὸς ὃν συναστρέφῃσαι μαρτυρεῖ περὶ σοῦ. —, *v. imp. ir. s. es geht in diesen Ruinen um*, φαντάσματα περιέρχονται ἐν τοῖς ἔρειπλοις τούτοις [φαντάσσει εἰς εὐτὰ τὰ χαλάσματα*]. —, *n. (-s)*, ἡ περιπορεία, ἡ κυκλοπορία, ἡ περιπόλησις. ἡ συναστροφή, αἱ σχέσεις. ἡ ἐπιτήδευσις, ἡ ἐξάσκησις, ἡ ἐνασχόλησις.

Umgehen, *v. t. ir. (part. umgan'gen)* ἢ περιέρχομαι, περιπολέω, περιπορούμαι, περιτρέχω. (*fig.*) παρέρχομαι, παρτρέχω' ἀποφεύγω, ὑπεκφεύγω.

Umgehend, *adj.* ἀμέσως ἐπιστρέφων. *mit -er Post*, διὰ τοῦ πρώτου ἐπιστρέφοντος ταχυδρομείου. —*s, adv.* ὡς τάχιστα, ὡς δυνατόν τάχιστα [τὸ γληγορώτερον, τὸ γληγορήτερον*].

Umgehung, *f. (-, pl. -en)*, ἡ περιπόρευσις, ἡ περιπόλησις, ἡ περιπορεία' ἡ περικύκλωσις, ἡ περιέλασις. (*fig.*) ἡ ἀποφυγή, ἡ ὑπεκφυγή.

Umgekehrt, *adj.* ἀνεστραμμένος, ἀναστροφος, μετεστραμμένος [ἀνάποδος, ἀναποδογυρισμένος]' ἀντίστροφος, ἐναντίος, ἀντίθετος. *er ist wie* —, ἔγεινεν ἐντελῶς ἄλλος, ἤλλαξεν ἐν-

τελῶς. *in -er Richtung, κατ' ἀντίθετον διεθῆσιν. in -en Verhältniss, κατ' ἀντίστροφόν λόγον.* —, *adv.* ἀνεστραμμένως, ἀντιστρόφως, τάντιθέτως [ἀνάποδα]' τούναντιον, τάνάπαλιν, τοῦμπαλιν. *gerade* —, αὐτὸ τούναντιον, ἀπαρτί. *er handelt* —, πράττει τάναντία.

Umgestalt-en, *v. t. h.* μετασχηματίζω, μεταμορφώνω, μεταπλάσσω. —*ung, f. (-, pl. -en)*, ὁ μετασχηματισμός, ἡ μετασχημάτισις, ἡ μετάπλασις, ὁ μεταπλασμός, ἡ μεταμόρφωσις.

Umglessen, *v. t. ir. h.* μεταχέω, μεταγχεύω, μεταγγίζω. ἀναχώνεω, μεταχαλκεύω, μεταχωνεύω, μεταχέω (μέταλλον). —, *n. (-s)*, ἡ μετάχυσις, ὁ μεταγγισμός. ἡ ἀναχώνεωσις' ἡ μεταχάλκευσις.

Umgle'ssen, *v. t. ir. (part. umgos'sen)* ἢ περιγέω.

Umgl'tern, *v. t. h.* περιφράσσω διὰ κιγκλίδος [φράσσω με κάγκλα].

Umglän'sen, *v. t. h.* περιλάμπω, περιαυγάζω. —, *n. (-s)*, ἡ περιαύγια.

Umgräben, *v. t. ir. h.* ἀνασκάπτω, σκαλεύω, ἀνασκαλεύω, σκάπτω. —, *n. (-s)*, ἡ ἀνασκαφή, ὁ σκαφητός, ἡ σκαφή.

Umgräben, *v. t. ir. (part. umgräben)* ἢ περισκάπτω. —, *n. (-s)*, ἡ περισκαψίς.

Umgrif'fen, *v. t. ir. (part. umgrif'fen)* ἢ περιλαμβάνω διὰ τῆς σπιδαμῆς, περιβάλλω διὰ τῆς χειρός.

Umgren's-en, *v. t. h.* περιορίζω, ὀρίω πέριε, ὀροθετέω κύκλω. —*ung, f. (-, pl. -en)*, ὁ περιορισμός, τὸ περιόρισμα.

Umgurt-en, *v. t. h.* μεταζώννω, μεταζώννω.

Umgür'ten, *v. t. h.* περιζώννω, ζώννω, ζώννω. *sich* —, *v. r. h.* περιζώννυμαι, ζώννυμαι [ζώννυμαι] (*mit etwas, τι*). —*en, n. (-s)*, —*ung, f. (-, pl. -en)*, ἡ περιζώσις, ἡ ζώσις.

Um'guss, *m. (-es, pl. -güsse)*, ἡ ἀναχώνευσις, ἡ μεταχάλκευσις, ἡ μετα-

χώνευσις· τὸ ἀναχώνευμα, τὸ μεταχάλκευμα. ἢ μετάχυσις, ἢ μετέγχυσις.

Umhāben, *v. i. ἱ. ἡ.* εἶμαι περιβεβλημένος, φορέω.

Umhacken, *v. i. ἡ.* ἀνασκάπτω, ἀνασκαλεύω.

Umhācken, *v. i. ἡ.* περισκάπτω.

Umhāfs-en, *v. i. ἡ.* περιβάλλω τὸν λαϊμόν (Jemanden, τινός)· περιπτύσσομαι, ἐναγκαλιζομαι [ἀγκαλιάζω]. —*ung, f. (-) pl. (-en)*, ἡ περιπτύξις, ὁ ἐναγκαλισμός [τὸ ἀγκάλισμα].

Umhang, *m. (-es, pl. -hänge)*, τὸ περιπέτασμα, τὸ περικάλυμμα.

Umhängen, *v. i. ἱ. ἡ.* περικρέμαμαι.

Umhängen, *adj.* περικρεμάμενος, περιπετασμένος. etwas — haben, εἶμαι περιβεβλημένος τι, φορέω τι.

Umhängen, *v. i. ἡ.* περικρεμάω, περιπετανύω· περιβάλλω, περιενδύω, ἐνδύω. μετακρεμάω, κρεμάω ἄλλως. einen Mantel —, περιβάλλωμαι μανδύαν.

Umhängen, *v. i. ἡ.* περικαλύπτω, περισκεπάζω.

Umhängetuch, *n. (-es, pl. -tücher)*, τὸ περιβάλαιον, τὸ περιώμιον, τὸ τοῦ λαϊμοῦ μανδήλιον.

Umhauen, *v. i. ἱ. ἡ.* κατακόπτω, καταρρίπτω κόπτων. Bäume —, κόπτω δένδρα, δενδροκοπέω, δενδροτομέω. —, *n. (-s)*, ἡ κατακοπή, ἡ ἐκκοπή. — von Bäumen, ἡ δενδροτομία, ἡ δενδροκοπία.

Umhēf, *adv.* κύκλῳ, περίεξ [τριγύρου]. rund-, rings-, κύκλῳ περίεξ, κύκλῳ [δλοτρόγυρα, δλόγυρα, γύρου γύρου].

Umhēf— (ἐν συνθέσει), περι-, περίεξ. τῆδε κάκεισε, ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

(*Wörter, die unter umher vermisst werden, sind unter herum nachzuschlagen.* Λέξεις ἀρχομένας διὰ τοῦ umher ἄλλειποσας δ' ἐνταῦθα, ζητεῖ ἐν ταῖς διὰ τοῦ herum ἀρχομένας).

Umhēf-bewēgen, *v. i. ἡ.* περικινέω, περιάγω, περιφέρω. —blicken, *v. i. ἡ.*

περιβλέπω, περιθεῶμαι, περισκοπέω [κυττάζω δλόγυρα]. —fahren, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιελαύνω· περικινέομαι, περιφέρομαι. —flattern, *v. i. ἡ. ἡ.* περιπτερούσσομαι, πτερυγίζω περίεξ. —fliegen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιπέτομαι, περιπταμαι [πετάω δλόγυρα]. —führen, *v. i. ἡ. ἡ.* περιάγω. —gehen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιέρχομαι, περιτορεύομαι, περιφέρομαι τῆδε κάκεισε. —irren, *v. i. ἡ. ἡ.* περιπλανώμαι, περιφέρομαι πλανώμενος, ἀλώω [κλωθογυρίζω, ἀνεμογυρίζω]. —, *n. (-s)*, ἡ περιπλάνησις. —jāgen, *v. i. ἡ. ἡ.* περιδιώκω, διώκω πανταχόθεν. —, *v. i. ἡ. ἡ.* περιέρχομαι κυνηγόν. —klettern, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιέρπω. —laufen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιτρέχω. —legen, *v. i. ἡ. ἡ.* περιθέτω· διασκορπίζω τῆδε κάκεισε. —liegen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περικίμαι· εἶμαι διασκορπισμένος. —reisen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιοδοεύω, περιοδοιοιρέω, περιπολέω, ταξειδεύω τῆδε κάκεισε. —teilen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιέρχομαι ἐπιπτοσ, περιελαύνω· περιπλανώμαι ἐφ' ἵππου. —schicken, *v. i. ἡ. ἡ.* στέλλω τῆδε κάκεισε, διαπέμπω, περιπέμπω. —schleichen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιέρχομαι λάθρα, εισδύομαι τῆδε κάκεισε. —schlendern, *v. i. ἡ. ἡ.* περιφέρομαι τῆδε κάκεισε. —sehen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιβλέπω, περισκοπέω [κυττάζω δλόγυρα]. —sitzen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περικάθημαι· διακάθημαι, κάθημαι ἐδῶ κ' ἐκεῖ. —springen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περισκιρτάω, διασκιρτάω. —stehen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περίσταμαι· ἴσταμαι διασποράδην [στέκω ἐδῶ κ' ἐκεῖ]. sich —treiben, *v. r. ἱ. ἡ. ἡ.* περιπλανώμαι, περιφέρομαι [κλωθογυρίζω, ἀνεμογυρίζω]. —werken, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* ρίπτω τῆδε κάκεισε, διαρρίπτω, διασκορπίζω. —stehen, *v. i. ἱ. ἡ. ἡ.* περιτορεύομαι, περιέρχομαι, περιπλανώμαι.

Umhin, *adv.* nicht — können, δὲν δύναμαι νά μή, ἀδυνατέω νά μή, βιάζομαι νά. ich kann nicht — dir Glauben zu schenken, δὲν δύναμαι ἢ νά σοι πιστεύσω, ἀδυνατώ νά σοι ἀπιστήσω, δὲν ἤμπορώ παρὰ νά σοι πιστεύσω.

Umhüll-en, *v. i. ἡ.* περικαλύπτω, περι-

- αμπέχω, κατακαλύπτω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ περικαλυφή, ἡ περικαλύψις· τὸ περιάλυμμα.
- Um'kehre, f.** (—) ἡ μεταστροφή, ἡ ἐπιστροφή. -en, *v. t. h.* μεταστρέφω, ὑποστρέφω, ἐπιστρέφω, μεταγυρίζω. ἀναστρέφω [ξανάστροφίζω, γυρίζω ξανάστροφα]· ἀνατρέπω [ἀναποδογυρίζω, ἀνωκατίζω]. Alles —, ἀνατρέπω τὰ πάντα, στρέφω τὸ πᾶν ἄνω κάτω. —, *v. i. s.* ὑποστρέφω, ἐπιστρέφω, ὑποστρέφομαι, ἐπανακάμπτω. sich —, *v. r. h.* στρέφομαι, ἐπιστρέφομαι, μεταστρέφομαι, ὑποστρέφομαι, μετατρέπομαι, γυρίζω. -en, *n.* (-s), -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιστροφή, ἡ ὑποστροφή, ἡ ἐπανακάμψις. ἡ ἀναστροφή, ἡ ἀνατροπή [τὸ ἀναποδογύρισμα].
- Um'kippen, v. t. h.** ἀποκλίνω, βιάζω πρὸς ἐπικλίσειν· ἀνατρέπω. —, *v. i. s.* ἀποκλινόμαι, ἐπιτρέπω· ἀνατρέπομαι [διπληρίζω].
- Umklaffen, v. t. h.** περιβάλλω διὰ τῶν βραχιόνων, ἀγκάζομαι, ἐναγκαλιζομαι [ἀγκαλιάζω].
- Umklamern, v. t. h.** περιλαμβάνω διὰ τῶν χειρῶν, περιπλέκομαι, περιπλέχω διὰ τῶν χειρῶν [ἀγκαλιζομαι].
- Umkleiden, v. t. h.** μετενδύω, μεταμφιάζω, μεταμπίζω. sich —, *v. r. h.* μετενδύομαι, μεταμπέχομαι, ἀλλάσσω ἐνδύματα.
- Umkleiden, v. t. h.** περιμπίζω, περιμπέχω, μετενδύω.
- Umkleidung, f.** (—, *pl.* -en), ἡ ἀλλαγὴ ἐνδυμάτων, ἡ μετενδύσις.
- Umkleiden, f.** (—, *pl.* -en), ἡ περιβολή, ἡ μετενδύσις.
- Umknicken, v. t. h.** περικλάω, περιθραύω [τρακίζω γυρίζοντας]. —, *v. i. s.* περικλῶμαι, περιθραύομαι [τρακίζομαι εἰς τὸ γύρισμα].
- Umkommen, v. i. ir. s.** ἀπόλλυμαι, ἀπολύομαι, καταστρέφομαι [χάνομαι]. in der Schlacht —, πίπτω μαχόμενος.
- Umkrämpfen, v. t. h.** ἀναγυρίζω, ἀναστρέφω.
- Umkränzen, v. t. h.** περισταφανῶ, στεφανῶ.
- Umkreis, m.** (-es, *pl.* -e), ὁ περικύκλος· ἡ περιφέρεια, ἡ περίμετρος· ὁ περίβολος, ἡ περιοχὴ, τὰ πέρι· τὰ περικείμενα. im —, κύκλῳ, πέρι.
- Umkreisen, v. t. h.** περικυκλό(ν)ω, πεπτρέχω κυκλοτερῶς [τριγυρίζω].
- Umladen, v. t. ir. h.** μεταφορτίζω, μεταφορτόνω.
- Umhängen, v. t. h.** περιστρατοπεδεύομαι, περιστρατοπεδεύω, εἶμαι περισκηνωμένος. περίκειμαι, περιστοιχίζω, περικυκλό(ν)ω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ περικύκλωσις, ἡ περιστοιχίσις· ἡ περιστρατοπεδεύσις.
- Umlauf, m.** (-s, *pl.* -läufe), ἡ περιφορά, ἡ περιδρομή, ἡ περιστροφή, ἡ κυκλοπορία, ἡ κυκλοφορία, ἡ ἐπανακύκλιση, ἡ ἀνακύκλιση. — der Sonne, ἡ περιφορά (ἡ περιστροφή) τοῦ ἡλίου. — des Blutes, ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ἡ πύρροια. in — bringen, θίτω εἰς κυκλοφορίαν, κυκλοφορῶ· διαδίδω, διασπείρω. im — sein, κυκλοφοροῦμαι. es ist ein Gerücht im —, λόγος διαδίδεται, διαφυσίεται. -en, *v. t. ir. h.* ἀνατρέπω τρέχων. —, *v. i. ir. s.* περιτρέχω, τρέχω πέριε, περιστρέφομαι, περιφέρομαι, περιπερῶμαι· κυκλοφοροῦμαι. -schreiben, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐγκύκλιος (ἐπιστολή), τὸ ἐγκύκλιον γράμμα.
- Umlaut, m.** (-es, *pl.* -e), ἡ παραλλαγὴ φωνήεντος, τὸ παράφωνον, τὸ μετάφωνον. -en, *v. t. e. i. h.* παραλλάσσω.
- Umlegen, v. t. h.** περιθέντω, περιβάλλω· περιτυλίσσω. κλίνω, παρακλίνω, ἐπικλίνω, κάμπτω, ἐπικάμπτω· συμπύσσω [διπλόνω]. μεταθέτω, μετατοπίζω. sich etwas —, περιβάλλομαι τι. sich —, *v. r. h.* πύσσομαι, συμπύσσομαι [διπλόνομαι]. ἀλλάσσω, μεταβάλλομαι. der Wind hat sich umgelegt, ὁ ἀνεμος ἤλλαξεν [ἐτάξισε].
- Umliegen, v. t. h.** περιστοιχίζω, περιβάλλω, περικυκλό(ν)ω.

υ. ε. ἡ στρέφω, ὑποστρέφω, ἰέφω. — υ. ε. ἡ ὑποστρέφω, τω, ὑποστρέφομαι, ἐπι-
-εν, η. (-s), -ung, f. (—, ἡ ὑποστροφή, ἡ ἐπιστροφή·
μψις, ἡ ἐπανάκαμψις, ὁ ε.

ι, υ. ε. ἡ περιλάμπω, s. Um-

adj. περικειμενος· περι-
die -e Gegend, ἡ περι-
: περιχώρα.

υ. ε. ἡ περιθέτω.

υ. ε. ἡ ζωγραφέω ἄλλως,
ραφέω· ἀναζωγραφέω.

υ. ε. ἡ περιβάλλω διὰ ζω-
γραφίαν ζωγραφέω.

ι, υ. ε. ἡ περιτείχζω. -ung,
pl. -en), ἡ περιτείχισις, ὁ
: ὁμαδ· τὸ περιτείχισμα.

υ. ε. ἡ ἐπαναμετρέω,
ρέω.

υ. ε. ἡ μετασχηματίζω,
θμίζω.

υ. ε. ἡ ἀργυροκοπέω ἄλ-
τακόπτω, μεταβάλλω (τὸ
).

υ. ε. ἡ συσκοτάζω, ἐπι-
ἐπισκοτίζω, καλύπτω διὰ

υ. ε. ἡ περιρράπτω.

υ. ε. ἡ ἐπισκοτέω, ἐπισκοτί-
όπτω διὰ νεφέλης.

υ. ε. ἡ ἐπι- ἡ περιβάλλο-
: αἰμπέχομαι, ἐνδύομαι. den
—, περιβάλλομαι τὸν ἐπι-

υ. ε. ἡ μετασκευάζω, συ-
ἄλλως.

υ. ε. ἡ θωρακίζω, περι-
ω.

ι, υ. ε. ἡ περιχαράκω(ν)ω,
ίρω. -ung, f. (—, pl. -en),
ῶσις, τὸ περιχαράκωμα.

ι, υ. ε. ἡ μεταφυτεύω, μετα-
ι.

ι, υ. ε. ἡ περιφυτεύω, περι-
ιὰ φυτῶν.

Um'pflanzung, f. (—, pl. -en), ἡ μετα-
φύτευσις, ἡ μεταφυτεία.

Um'pflügen, υ. ε. ἡ ἀνασκάπτω δι' ἀρό-
τρου, s. Umackern.

Um'pflügen, υ. ε. ἡ μεταχαράσσω, μετα-
κόπτω, ἀργυροκοπέω ἄλλως. -ung,
f. (—, pl. -en), ἡ μεταχαράξις.

Um'quartir-en, υ. ε. ἡ μεταφέρω εἰς
ἄλλον σταθμόν, μετασκηνώ, μετα-
τοπίζω. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ
μετασκήνωσις.

Umrän'ken, υ. ε. ἡ περιελίσσω, περι-
τυλίσσω.

Umräu'schen, υ. ε. ἡ περιβομβέω, περι-
ηχέω.

Um'reisen, s. Umherreisen.

Um'reisen, υ. ε. ἡ περιέρχομαι ταξει-
δέω, περιοδεύω, περιηγέομαι, πε-
ριοδοιοποιέω.

Um'reissen, υ. ε. ἡ καθαιρέω, κα-
ταρρίπτω, κατακρημνίζω· κατα-
σκάπτω, ἀνασκάπτω. —, η. (-s), ἡ
καθαίρεσις, ἡ κατασκαφή.

Um'reißen, υ. ε. ἡ ἀνατρέπω ἐλαύ-
νων, καταπατέω ὀχούμενος. —,
υ. ε. ἡ ἀποπλανῶμαι ἐφ' ἵππου,
περιπλανῶμαι ἐριππος.

Um'reißen, υ. ε. ἡ (part. umrit'ten)
ἡ περιέρχομαι ἐφ' ἵππου, περιππέω,
περιππάζω, περιελαύνω.

Um'rennen, υ. ε. ἡ ἀνατρέπω τρέχω,
s. Niederrennen.

Um'ren'nen, υ. ε. ἡ (part. umrannt')
ἡ περιτρέχω, περιέρχομαι τροχά-
δην.

Umrin'gen, υ. ε. ἡ περικυκλό(ν)ω, περι-
βάλλω κυκλοτερώς, περικλείω κυ-
κλόθεν.

Umriss, m. (-es, pl. -e), τὸ περί-
γραμμα, τὸ περιδιάγραμμα· τὸ περι-
σχεδίασμα· ἡ ἀχρογραφία, ἡ σκια-
γραφία, τὸ σκιαγράφημα, τὸ σχε-
διογράφημα, τὸ σχηματογράφημα.
den — machen, περισχεδιάζω, περι-
σκιαγραφέω. im — e, ἐν εἰδει σκια-
γραφίας· ἐν περιλήψει.

Um'ritt, m. (-es, pl. -e), ἡ περιέλασις,
τὸ περιπέπωμα.

Umrüh'ren, υ. ε. ἡ διακυκλάω, δια-
ταράσσω [ἀνακατάνω].

Umrütteln, *v. t. h.* διασειώ, συσειώ [σεισοκουνώ].
Umsacken, *v. t. h.* μετασακίζω.
Umsägen, *v. t. h.* καταρρίπτω διὰ πριονίστως, καταπρίω, καταπριονίζω.
Umsatteln, *v. t. h.* μετασάττω, σάττω άλλως. —, *v. i. h.* μεταλλάσσω ἐπιτήδευμα, άλλοτεχνέω ἀποστατέω. —, *n.* (-s), ἡ μετάσαςις. ἡ μεταλλαγὴ ἐπιτηδεύματος ἢ ἀποστασία.
Umsatz, *m.* (-es, *pl.* -sätze), ἡ ἀνταλλαγὴ, ἡ μεταλλαγὴ ἢ ἐκπώλησις, ἡ χρηματοποίησης.
Umsäuen, *v. t. h.* περιβομβέω.
Umsäuen, *v. t. h.* περιψιδυρίζω.
Umsäuen, *v. t. h.* περισυρίττω, περισυρίζω.
Umschaffen, *v. t. h.* μεταποιέω, μεταπλάσσω, μετασχηματίζω. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μεταποίησις, ἡ μετασχηματίσις, ἡ μεταπλασις, ἡ μεταμόρφωσις.
Umschanzen, *v. t. h.* περιχαράκω, περιοχυρίζω. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ περιχαράκωσις, ἡ περιοχυρίζωσις ἢ περιχαράκωμα.
Umschatten, *v. t. h.* ἀνασκαλεύω, ἀνασκαλλίζω.
Umschatten, *v. t. h.* περισκιάζω, συσκιάζω, ἐπισκιάζω. umschattet, περίσκιος, ἐπίσκιος, οὐσκιος. -en, *n.* (-s), -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ περισκιασμός, ὁ συσκιασμός, ἡ ἐπισκίασις.
sich Umschauen, *v. r. h.* μεταστρέφωμαι· περιθεώμαι, περιβλέπω, περισκοπέω· περιζητέω, γυρεύω, *s.* sich Umsehen.
Umschaukeln, *v. t. h.* ἀναστρέφω διὰ πτυαρίου.
Umschleifen, *v. t. ir.* (*part.* umschleifen) *h.* περιλάμπω, περιαιγάζω, περιφωτίζω.
Umscheren, *v. t. h.* μετακουρεύω, ἀνακουρεύω, περικουρεύω.
Umschleifen, *v. t. h.* περιβάλλω διὰ κνημίδων. *sich* —, *v. r. h.* περιβάλλομαι κνημίδας.
Umschiessen, *v. t. ir.* *h.* καταρρίπτω διὰ βολῆς· *s.* Niederschiessen.

Umschiffen, *v. t. h.* μεταφέρειω εἰς ἄλλο πλοῖον· μεταφορτόνω.
Umschiffen, *v. t. h.* περιπλέω. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ περίπλους, ἡ περίπλευσις.
Umschlag, *m.* (-es, *pl.* -schläge), τὸ περικάλυμμα, τὸ περίβλημα ὁ φέκαλλος. ἡ περιπτυχὴ ἢ παρυφή, τὸ παταγίον, ἡ πτυχὴ, ὁ γύρος τὸ ἐπίθεμα, τὸ ἐπίβλημα, τὸ περίπλασμα· τὸ ἐμβρεγμα, τὸ σπλήνον, ἡ ἐμβροχὴ, τὸ κατάπλασμα [ἢ πανάδα]. ἡ ἀπότομος ἀλλαγὴ ἢ αἰφνίδιος μεταβολή. warmer —, τὸ θερμάσμα, τὸ χλιασμα, τὸ θερμὸν ἐμβρεγμα. erweichender —, τὸ μαλακτικὸν σπλήνον, τὸ μέλασμα. — der Witterung, ἡ (αἰφνίδιος) μεταβολὴ τοῦ καιροῦ. -e! *v. t. ir. h.* καταρρίπτω διὰ κτηνίματος· ἀποκόπτω διὰ κρούσεως, ἐκρούω. μεταστρέφω, μετακίνω· στρέφω ἀναστρέφω, ἀνακίνω, ἀναγυρίζω. περιπτύσσω, περιβάλλω, περιτυλίσσω· περιθέτω, περίπτω, ἐπιθέτω, περιπλάσσω. μεταλλάσσω, ἀντάλασσω. mit Papier —, περιτυλίσσω διὰ χαρτίου. Münzen —, μετακόπτω νομίσματα. —, *v. i. ir. s.* ἀνατρέπομαι, ἀναστρέφομαι [ἀναποδογυρίζομαι]· μετατρέπομαι, μετααστρέφομαι, λαμβάνω μεταβολήν, ἀλλάσσω, μεταβάλλομαι αἰφνης [τσακίζω]. ἐκτρέπομαι, φθείρομαι die Milch schlägt um, τὸ γάλα θρομβοῦται, κόπτεται. umgeschlagener Wein, οἶνος ἐκτροπίας, ἐς εστηώς, ὁ τροπίας [γαλακτίνης χρασί]. —, *n.* (-s), ἡ ἀνάκλισις, ἡ μετακλισις ἢ μεταβολή, ἡ ἀλλαγὴ. ἡ περιτόλιξις, ἡ περιθίσις -eüch, *n.* (-es, *pl.* -tücher), ἡ ἐπιτοίξις, τὸ περιθόλαιον, τὸ μαντήλιον τοῦ λαμποῦ, τὸ περιώμιον.
Umschleichen, *v. t. ir.* (*part.* umschleichen) *h.* περιέρπω.
Umschleichen, *v. t. h.* περιβάλλω διὰ πέπλου [μουρώνω]· περικαλύπτω, ἐπισκοτέω.

Umschließen, *v. t. ir. (part. umschlossen)* *h.* περικλείω.
Umschließen, *v. t. ir. (part. umschlossen)* *h.* περιέλλω, περιπλέω, περιπλέκομαι. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή περιπλέξις, ή περιπλοκή, ή περιτόλιξις.
Umschmelzen, *v. t. ir. h. (fam.)* καταρρίπτω, ανατρίπτω.
Umschmelzen, *v. t. h.* αναχώνεω, μεταχώνεω, ανατήχω [μεταλύονω, ξαναλύονω]. —*en, n. (-s), -ung, f.* (—, *pl. -en*), ή αναχώνευσις, ή μεταχώνευσις, ή ανάπτυξις.
Umschmelzen, *v. t. h.* μεταχαλκείω. —, *n. (-s)*, ή μεταχαλκείυσις.
Umschmelzen, *v. t. h.* περιχρίω, περιλείφω.
Umschnallen, *v. t. h.* μεταπορπιάω, μεταπορπιέω, ιμαντόω άλλως, μεταδέω.
Umschnüren, *v. t. h.* μετασφιγγώ· μεταζωννύω, μεταζώννω. περισφιγγώ.
Umschränken, *v. t. h.* περιφράσσω. (*fig.*) περιορίζω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ό περιορισμός, ή περίφρασις.
Umschreiben, *v. t. ir. h.* μεταγράφω· αναγράφω, έπαναγράφω.
Umschreiben, *v. t. ir. (part. umgeschrieben)* *h.* περιγράφω· περιφράζω. —*d, adj.* περιγραφικός· περιφραστικός.
Umschreibung, *f.* (—, *pl. -en*), ή μεταγραφή, ή αναγραφή.
Umschreibung, *f.* (—, *pl. -en*), ή περιγραφή· ή περιφρασις.
Umschrift, *f.* (—, *pl. -en*), τό έπιγράμμα, ή έπιγραφή.
Umschürzen, *v. t. h.* περιζωννύω· περιζώμα, περιδέω· περιζώστραν. sich —, *v. r. h.* περιζώννυμαι· περιζώμα.
Umschütteln, *v. t. h.* διατινάσσω, διασειώ, συσειώ, περισειώ [σεισοκουνώ*].
Umschütten, *v. t. h.* περιχέω· περιχωννύω, περισαρρεύω.
Umschütten, *v. t. h.* μεταχέω, μετεγχεώ· μεταγγίζω.

Umschwarzen, *v. t. h.* περικωμάζω· περιπέτομαι, περιφέρομαι· κύκλω.
Umschwarzen, *v. t. h.* περιπέτομαι, αίωρόμαι· κύκλω· περικυμαίνω.
Umschwelen, *m.* (—*es, pl. -e*), ή περιαγωγή, ό πλάνος, ή παρεκδρομή, ή παρεκτροπή. —*e machen*, περιπλανώμαι, αποπλανώμαι, παρεκτρέπομαι. —*en, v. i. s.* περιπλανώμαι, αποπλανώμαι, παρεκτρέπομαι.
Umschwenken, *v. t. h.* περιστρέφω, περιδινέω.
Umschwimmen, *v. t. ir. h.* περινέω, περινήχομαι, περικολυμβάω.
Umschwingen, *v. t. ir. h.* περιδινέω, περιδονέω, περιάγω· βιάω. sich —, *v. r. h.* περιδινέομαι, περιδονέομαι, περιστρέφομαι.
Umschwirren, *v. t. h.* περιβομβέω.
Umschwung, *m.* (—*es, pl. -schwünge*), ή περιφορά, ή περιστροφή. (*fig.*) ή αιφνίδιος μεταβολή.
Umsiegeln, *v. t. h.* βυθίζω· πλέω, καταβυθίζω· επιπλέω.
Umsiegeln, *v. t. h.* περιπλέω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ό περίπλους.
Umssehen, *v. r. ir. h.* μεταστρέφομαι, έπιστρέφομαι, στρέφομαι· περιβλέπω, περισκοπέω, περιθεώω [χυττάζω· τριγύρου]· περιζητέω, περιεξετάζω, αναζητέω· περιβλέπων, γυρεύω. sich nach Jemandem, nach etwas —, ζητέω τινά, τι· sich in etwas —, διαθεώω τι, παρατηρέω τι· έπισταμένως, διασκοπέω τι. sich an einem Orte —, έπισκοπέω τά έν τόπω τινί. sich in der Welt —, περιέρχομαι τόν κόσμον, γυρίζω εις τόν κόσμον. sich in der Welt umgesehen haben, έμπείρω· έχω τού κόσμου [είμαι κοσμογυρισμένος]. —, *n. (-s)*, ή περισκόπησις· ή περιεξέτασις.
Umseln, *v. i. ir. s.* είμαι τετελεισμένος, έχω παρέλθει.
Umsetzbar, *adj.* μεταλλακτός, άνταλλάξιμος, χρηματοποιητός. —*en, v. t. h.* μεταθέτω, μετατοπίζω, μετακινέω, μετατάσσω· μεταλλάσσω,

- ἀνταλλάσσω. ἐκποιῶ, ἐκπωλέω· χρηματοποιῶ, ἐξαργυρίζω. —, *v. i. h. & sich* —, *v. r. h.* μεταβάλλομαι ἀφῆς [τσακίζω]. der Wind setzt (sich) um, ὁ ἄνεμος ἀλλάσσει. —, *n. (-s), -ung, f. (-, pl. -en)*, ἢ μετὰθεσις, ἢ μετατόπισις, ἢ μετακίνησις· ἢ μετὰστασις. ἢ μεταφύτεσις· ἢ ἐκποίησης, ἢ ἐκπώλησις, ἢ κατανάλωσις· ἢ χρηματοποίησης.
- Um'sichgreifen**, *n. (-s)*, ἢ περινομή, ἢ ἐπέκτασις, ἢ ἐξάπλωσις, ἢ μετὰδοσις.
- Um'sicht**, *f. (-, pl. -en)*, ἢ περίεθρα· ἢ περιβλεψίς, ἢ περισκόπησις, ἢ περιόρασις. (*fig.*) ἢ περισκεψίς, ἢ σύνεσις, ἢ φρόνησις, ἢ πρόνοια, ἢ προσοχή. —*ig, adj.* περισκευμένους, προσεκτικῶς, συνετός. —, *adv.* περισκευμένως, διεσκευασμένως, προσεκτικῶς, ἐπισταμένως. —*igkelt, f. (-)*, ἢ περισκεψίς, *s. Umsicht*.
- Um'siedel-n**, *v. i. h.* μετοικίζω. *sich* —, *v. r. h.* μετοικίω, μετοικίζομαι. —*ung, f. (-, pl. -en)*, ἢ μετοικίσις, ὁ μετοικισμός· ἢ μετοικησις, ἢ μετοικεσία.
- Um'sinken**, *v. i. ir. s.* καταπίπτω.
- Umsonst**, *adv.* δωρεάν, ἀμισθί, προίκα [χάρισμα, τζάμπα]. μάτην, εἰς μάτην, ματαίως, ἀνωφελῶς [τοῦ κάκου, ἀδικα]· ἄνευ λόγου, ἄνευ αἰτίας [εἰς τὰ κατὰ καθόμμενα]. das soll er mir nicht — gethan haben, δὲν θά μοι ἀποφύγη τὰ ἀντίποινα [δὲν θά μοι τὴν γλυτώση χάρισμα]. — ist der Tod, ὁ χαριστὴς ἀπέθανεν.
- Um'spannen**, *v. i. h.* μεταεργνῶω, ζευγνῶω ἄλλως [μεταζεύγω, μεταζεύω]. —, *v. i. h.* μεταεργνῶω συνωρίδα, ἀλλάσσω ἵππους.
- Um'spannen**, *v. i. h.* περιλαμβάνω διὰ τῆς χειρὸς, περιβάλλω διὰ τῆς παλάμης.
- Um'springen**, *v. i. ir. (part. umspringen)* ἢ περιπλέκω.
- Um'springen**, *v. i. h.* ἀνατρέπω πηδῶν, ἀναστρέφω δι' ἄλματος. —, *v. i.*

ir. s. μεταβάλλομαι ἀφῆς, ἀλλάσσω ἀφινδῶς, μεταστρέφομαι, μεταπηδάω. mit Jemandem, mit etwas —, μεταχειρίζομαι τινα, τι. mit etwas umzuspringen wissen, ἔχω εὐχέρειάν τινος.

Um'springen, *v. i. ir. (part. umspringen)* ἢ περισκίρτῶω, περιπηδάω.

Um'spülen, *v. i. h.* περικλύζω, περιβρέχω.

Um'stand, *m. (-es, pl. -stände)*, ἢ περιστάσις, ἢ περίπτωσις· ἢ κατάστασις, ἢ θέσις. ἢ δυσχέρεια, ἢ δυσκολία. ἢ περιττότης. ein besonderer —, περιστάσις ἰδιαιτέρα, ἢ μερικύτης. die näheren Umstände, τὰ καθ' ἕκαστα, αἱ λεπτομέρειαι. unter Umständen, κατὰ τὰς περιστάσεις. in schlechten Umständen sein, διατελεῖω ἐν δυσχερείᾳ θύσει. dieses —es wegen, τοῦτου ἕνεκα. unter diesen Umständen, οὕτως ἔχόντων τῶν πραγμάτων, τοῦτων οὕτως ἔχόντων, εἰς τοιαύτας περιστάσεις. sich in die Umstände fügen, ἀκολουθεῖω τοῖς καιροῖς, συμμορφοῖμαι πρὸς τὰς περιστάσεις. so gut es meine Umstände erlauben, καθ' ὅσον αἱ δυνάμεις μου ἐπιτρέπουσιν. gute Umstände, ἢ εὐπραγία, ἢ εὐτορία. schlechte Umstände, ἢ στενωχωρία, ἢ δυσχέρεια. sie ist in anderen (in gesegneten) Umständen, εἶνε ἔγγυος. Umstände machen, παρέχω περιττὰς δυσπραγίας [κάνω φασαγίας, καμώματα]. ohne (alle) Umstände, ἐξ ἐπιμοῦ, ἄνευ διατυπώσεων, ἀπροσάστως [χωρὶς καμώματα, χωρὶς πολὺ λεμόνι]. ohne weitere Umstände, ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεων.

Um'ständlich, *adj.* λεπτομερῆς, σφωβοτενῆς, διεξοδικῶς, μακρομερῆς, ἐκτενῆς. ἀκριβῆς περὶ τοὺς τύπους, τυπικῶς. das ist mir zu —, αὐτὸ μοι ἀπαταῖ πολλὰς περιττότητας.

- , *adv.* λεπτομερῶς, διεξοδικῶς, ἐκτενῶς [καταλεπτῶς]. — *orzählen*, διηγέομαι λεπτομερῶς. — *kelt*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ διεξοδικότης, ἡ περιττότης, ἡ λεπτολογία, ἡ περιτολογία. ἡ περί τοὺς τύπους περιττὴ ἀκριβεία.
- Um'stands-krämer**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μικρολόγος, ὁ λεπτολόγος. — *wort*, *n.* (—es, *pl.* —wörter), τὸ ἐπίρρημα.
- Um'stechen**, *v. t. ir. h.* μεταχαράσσω. μετασκαλεύω, μετασκάπτω. —, *n.* (—s), ἡ μεταχάραξις, ἡ μετασκαφή, ἡ ἀνασκαφή.
- Um'stecken**, *v. t. h.* μεταπηγνύω μεταφουτεύω. ἐπιθέτω ἄλλως.
- Um'sticken**, *v. t. h.* περιπηγνύω περιεμβάλλω [καρφῶνω τριγύρου].
- Um'stellen**, *v. t. ir. (part. umstan'den)* ἢ περιίσταμαι, ἴσταμαι πέριξ.
- Um'stehend**, *adj.* περιεστῶς, περιεστήμενος· παράπλευρος [πλαγινός]. *die* —en, οἱ περιεστῶτες· οἱ παρόντες, οἱ παρευρισκόμενοι.
- Um'stellen**, *v. t. h.* μεταθέτω, μετατοπίζω, μετατάσσω, μετακινέω, τοποθετέω ἄλλως, στήνω ἄλλως.
- Umstellen**, *v. t. h.* περιστοιχίζω, περικυκλόνω.
- Um'stellung**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μεταστάσις, ἡ μετάθεσις, ἡ μετατόπισις, ἡ μετατάξις, ἡ μετακίνησις. — *von Wörtern (in der Syntax)* τὸ ὑπέρβατον (σχῆμα).
- Umstellung**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ περιστοιχισις.
- Um'stampeln**, *v. t. h.* μετασφραγίζω, σφραγίζω ἄλλως.
- Um'stimmen**, *v. t. h.* μεθαρμόττω, μεταχορδίζω, χορδίζω ἄλλως. (*fig.*) μεταπειθῶ, ἀναπειθῶ. —, *v. t. h.* διαψηφίζω, ψηφοφορέω καθεξῆς. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μεθάρμοσις, ἡ μεταχορδισις. (*fig.*) ἡ μεταπεισις.
- Um'stoss-en**, *v. t. ir. h.* ἀνατρέπω [ἀναποδογυρίζω]. (*fig.*) καθαιρέω, καταλύω, ἀθετέω, ἀκυρόω. —en, *n.* (—s), —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀνατροπή [τὸ ἀναποδογύρισμα]. ἡ καθαιρέσις· ἡ ἀθέτησις, ἡ ἀκύρωσις.
- Um'stößlich**, *adj.* ἀκυρώσιμος, ἀθετήσιμος.
- Umsträh'len**, *v. t. h.* περιλάμπω, περιαυγάζω, ἀκτινοβολέω.
- Umstrel'chen**, *v. t. ir. (part. umstri'chen)* ἢ περιγυρίω, περιαιτέφω.
- Umstreuen**, *v. t. h.* περιπέσσω.
- Um'stricken**, *v. t. h.* μεταπλέκω.
- Umstrick-en**, *v. t. h.* περιπλέκω· ἐμπερικλέκω. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ περιπλοκή, ἡ περιπλοκή.
- Umströ'm-en**, *v. t. h.* περιρρέω. umströmt, περιρροτός. —, *n.* (—s), —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ περιρροή, ἡ περιρροία.
- Um'stülpen**, *v. t. h.* πτύσσω πρὸς τὰ ἄνω, ἀναστέλλω, ἀναστρέφω, ἀναγυρίζω, γυρίζω ἐπάνω.
- Um'sturm**, *m.* (—es, *pl.* —stürme), ἡ ἀνατροπή [τὸ ἀναποδογύρισμα]· ἡ καθαιρέσις, ἡ κατάλυσις. (*fig.*) ἡ πτώσις, ἡ κατάρπτωσις.
- Um'stürzen**, *v. t. h.* ἀνατρέπω, ἀναστρέφω [ἀναποδογυρίζω, ἀνακατέζω]· καθαιρέω, καταρρίπτω. völlig —, στρέφω ἄνω κάτω, ποίω ἄνω κάτω, ἐκάμνω ἄνω κάτω [ἀνωκατέζω*]. —, *v. t. s.* ἀνατρέπομαι [ἀναποδογυρίζω]· καταπίπτω, καταρέω, καταλύομαι.
- Um'sturspartel**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀνατρεπτικὴ μερίς, τὸ ἀνατρεπτικὸν μέρος.
- Um'tanzen**, *v. t. h.* ἀνατρέπω χορεύων [ἀναποδογυρίζω χορεύοντας].
- Um'tausen**, *v. t. h.* περιχορεύω.
- Um'taufen**, *v. t. h.* μεταβαπτίζω, ἀναβαπτίζω μετονομάζω. —, *n.* (—s), ὁ ἀναβαπτισμός, ἡ ἀναβάπτισις· ἡ μετονομασία.
- Um'tausch**, *m.* (—es), ἡ μεταλλαγὴ, ἡ ἀνταλλαγὴ, ἡ ἀντικαταλλαγὴ. —en, *v. t. h.* μεταλλάσσω, ἀνταλλάσσω, ἀντικαλλάσσω.
- Um'thün**, *v. t. ir. h.* περιβάλλω, περιδέτω. sich —, *v. r. ir. h.* περιερευνάω, περιζητέω (nach etwas, τι).
- Um'tö'ben**, *v. t. h.* περικυπέω, περιθορυβέω.

Umſehen, v. t. h. περιηχέω.

Umſehen, v. t. h. περικυπέω, περιπατάγω περιμυκῶμαι.

Um'treiben, v. t. ir. h. περιελαύνω, περιάγω, περιφέρω. —, n. (-s), ἡ περιέλασις, ἡ περιαγωγή.

Umtrēten, v. t. ir. h. καταπατέω.

Um'trieb, m. (-es, pl. -e), ἡ περιαγωγή, ἡ περιστροφή. heimliche -e, αἱ σκευωρίαί, τὰ σκευωρήματα, αἱ δολοπλοκίαι, αἱ μηχανορραφίαι. demagogische -e, αἱ δημαγωγίαι, ἡ δημοκοπία.

Umwä'chen, v. t. h. περιφουρέω, περιφιλᾶτω.

Umwach'sen, v. t. ir. (part. umwach'sen) h. περιφύομαι (etwas, εἰς τι).

Umwäls-en, v. t. h. περικυλίνδω, περικυλίω. (fig.) ἀνατρέπω, ἀναστρέφω [ἀναποδογυρίζω]. sich —, v. r. h. περικυλίνδομαι, περιστρέφομαι, ἐπανακυκλόομαι [στρηφογυρίζομαι]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ περικύλισις· ἡ ἀνακύκλησις, ἡ ἐπανακύκλησις, ἡ κυκλοφορία. ἡ ἀνατροπή, ἡ ἀναστᾶσις, ἡ κατάλυσις.

Umwandeln, v. t. h. μεταλλάσσω, μεταποιέω, ἀλλοιέω, μετασχηματίζω.

Umwandeln, v. t. h. περιτοιχίζω, περικυλό(ν)ω.

Umwandlung, f. (—, pl. -en), ἡ μεταλλαγῆ, ἡ ἀλλοίωσις, ἡ μεταβολή.

Umwandern, v. i. s. περιοδοιορέω, περιπορεύομαι.

Umwä'sern, v. t. h. περιαρδέω, περιβρέχω.

Umwēhen, v. t. h. περιυφαίνω.

Umwech'seln, v. t. h. μεταλλάσσω, ἀντάλλάσσω. —, v. i. h. ἐναλλάσσομαι, διαμείβομαι, ἀντικαλλάσσομαι. -d, adj. ἀμοιβαίος, ἀλληλοδιάδοχος, διαδοχικός. —, adv. κατὰ διαδοχὴν, κατ' ἐναλλαγὴν, ἐκ διαδοχῆς, ἐκ περιτροπῆς.

Umwech'selung, f. (—, pl. -en), ἡ μεταλλαγῆ, ἡ ἀνταλλαγῆ.

Umwēg, m. (-es, pl. -e), ὁ λοξὸς δρόμος [τὸ γυρόστρατον]· ἡ περιδρομή, ἡ περιπορεία, ἡ κυκλο-

πορία, ἡ λοξοδρομία· ὁ ἐλιγμός, ὁ κύκλος. auf -en, durch -e, περιωδευμένως, δι' ἐλιγμῶν.

Umwēhen, v. t. h. ἀνατρέπω φουσῶν, καταρρίπτω διὰ φουσηματος.

Umwēhen, v. t. h. περιπνέω. (fig.) ἐμπνέω. —, n. (-s), ἡ περιπνοία.

Umwend-en, v. t. reg. & i. h. μεταστρέφω, ἀναστρέφω, γυρίζω. (fig.) μεταπέθω, ἀναπέθω. er ist wie umgewendet, ἠλλαξε γνώμην. mit umgewendeter (umgewandter) Hand, διὰ τοῦ ὀπισθέναρος. wie man eine Hand umwendet, ἐν ἀκαρεῖ, παραρρήμα. —, v. i. & μεταστρέφομαι, ἀνακίμπτω. sich —, v. r. reg. & i. h. στρέφω, μεταστρέφομαι, γυρίζω. —, n. (-s), ἡ στροφή, ἡ μεταστροφή. im —, ἐν ἀκαρεῖ (χρόνου), ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ [ὥστε νὰ στραφῆς καὶ νὰ ἰδῆς*]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ μεταστροφή, ἡ στροφή.

Um'werfen, v. t. ir. h. ἀνατρέπω, καταρρίπτω [ἀναποδογυρίζω]. περιβάλλω, περιθέτω ταχέως. seinen Mantel —, περιβάλλομαι τὸν ἐπὶν δούτην (ἐν τάχει), τυλίσσομαι τὸν μανδύαν. —, v. i. ir. h. ἀνατρέπομαι [ἀναποδογυρίζομαι]. διαταράσσομαι [σαστίζω, τὰ χάνω]. —, n. (-s), ἡ ἀνατροπή, ἡ ἀναστροφή [τὸ ἀναποδογυρίσμα].

Um'wickeln, v. t. h. περιειλέω, περιτυλίσσω. μετατυλίσσω, τυλίσσω ἄλλως.

Umw'ckeln, v. t. h. περιειλέω, περιτυλίσσω, τυλίσσω.

Um'wicklung, f. (—, pl. -en), ἡ περιείλησις, ἡ περιτύλιξις· ἡ μετατύλιξις.

Um'winden, v. t. ir. h. περιελάσσω, περιτυλίσσω. μετατυλίσσω.

Umw'ind'en, v. t. ir. (part. umw'ind'en) h. περιτυλίσσω· περιστρέφω.

Umwir'beln, v. t. h. περιστροβέω, περιδινέω.

Umwō'gen, v. t. h. περικυμαίνω, περικλύω, περιβάλλω διὰ κυμάτων.

Um'wohnend, *adj.* περίοικος, περιοικῶν.
Um'wöhner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ περίοικος.

Umwöl'k-en, *v. t. h.* συννεφέω, ἐπινεφέω, καλύπτω διὰ νεφῶν. -t, *adj.* συννεφέλος, σύννεφος, συννεφής, ἐπινεφέλος, ἐπινεφής. -er **Blick**, βλέμμα συννεφελόν, ὄμμα συννεφές. -e **Stirne**, μέτωπον συννεφές.

Um'wählen, *v. t. h.* ἀνασκαλεύω, ἀνασκαλίζω ἀνατρέπω σκαλλῶν.

Um'zählen, *v. t. h.* ἀναριθμέω, ἐπαναριθμέω· διαριθμέω, ἀπαριθμέω ἐκ περιτροπῆς.

Um'zerren, *v. t. h.* μεταγγίζω.

Umzäh'n-en, *v. t. h.* περιφράσσω. **umzähunt**, περιφρακτός. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ περίφραξις· τὸ περίφραγμα, τὸ περίφρακτόν, ἡ περίφραγξίς, ὁ φραγμός, ὁ φράκτης.

Um'zeichnen, *v. t. h.* ἰχνογραφέω ἄλλως, μετασχεδιάζω.

Umseich'nen, *v. t. h.* περισχεδιάζω, ἰχνογραφέω κύκλω.

Um'ziehen, *v. t. ir. h.* ἀνατρέπω ἔλκω, καταρρίπτω σύρω, καθελκύω· μετένδύω, μεταμφιεννύω, μεταμπίσχω, ἐνδύω ἄλλα ἐνδύματα. —, *v. t. r. s.* μετοικίζομαι, μετοικίω. **sich** —, *v. r. ir. h.* μετενδύομαι, μεταμπίσχομαι, ἀλλάσσω ἐνδύματα. —, *n.* (-s), ὁ κατασπασμός, ὁ καθελκυσμός. ἡ ἀλλαγὴ ἐνδυμάτων, ἡ μετένδυσις, ὁ μεταμφιασμός. ἡ μετοικησις.

Umzie'h-en, *v. t. ir.* (*part.* umz'ogen) *h.* περιτείνω, περιταννύω, περιτυλίσσω· περιβάλλω, περικυκλόνω, περιστοιχίζω. *eine Stadt mit einem Graben* —, περικταφρῶν πόλιν. *der Himmel ist mit Wolken umzogen*, ὁ οὐρανὸς εἶνε συννεφέλος. **sich** —, *v. r. ir. h.* περικαλύπτομαι, περιβάλλομαι. *der Himmel umzieht sich*, συννεφεῖ [συννεφιάζει]. —, *n.* (-s), ἡ περιβολή, ἡ περικύκλωσις.

Umzi'n'gel-n, *v. t. h.* περικυκλόνω, περιλείω· πολιορκέω. -ung, *f.* (—, *pl.*

-en), ἡ περικύκλωσις, ἡ περιλείσις· ἡ πολιορκησις, ἡ πολιορκία.

Um'zug, *m.* (-es, *pl.* -züge), ἡ περιπορεία, ἡ περιπόλησις· ἡ πομπή, ἡ πομπεία, ἡ δημοτελής περιφορά. ἡ μετοικησις, ἡ μετανάστασις, ὁ μετοικισμός, ἡ μετοικία. *einen — halten*, πομπεύω πομπήν, πομπαγωγέω.

Um- (μόνον ἐν συνθέσει), ἀ-, ἀν- (στερητικόν), οὐχι, μή.

Unabän'derlich, *adj.* ἀμετάβλητος, ἀναλλοίωτος. -es **Wort**, ἀκλιτόν ὄνομα. -keit, *f.* (—), τὸ ἀναλλοίωτόν, τὸ ἀμετάβλητόν· τὸ ἀμετακίνητον.

Un'abbüsslich, *adj.* ἀνεξίλιωτος.

Unab'brechen, *adj.* ἀδρεπτός. ἀμείωτος.

Un'abgedruckt, *adj.* ἀτύπωτος.

Un'abgefertigt, *adj.* ἀπεμπτός, ἀδιάπεμπτος.

Un'abgeklärt, *adj.* ἀδιώλιωτος, ἀκαταστάλακτος.

Un'abgemacht, *adj.* ἀναποφάσιτος.

Un'abgerechnet, *adj.* ἀναφαιρετός.

Un'abgerichtet, *adj.* ἀτιθάσευτος, ἀχειραγωγῆτος [ἀτιμάρευτος]· ἀπαδαγωγῆτος, ἀπαίδευτος.

Un'abgesondert, *adj.* ἀχώριστος, ἀδιάχωριστος.

Un'abhängig, *adj.* ἀνεξάρτητος· ἀνεπίτακτος, ἀτεξούσιος, αὐτοτελής. -er **Staat**, πολιτεία αὐτόνομος, ἀνεξάρτητος. -keit, *f.* (—), ἡ αὐτεξουσιότης, ἡ ἀνεξαρτησία. -keitserklärung, *f.* (—), ἡ ἀνακήρυξις ἐλευθερίας.

Un'abhelflich, *adj.* ἀθεράπευτος.

Un'abkömmlich, *adj.* ἀφυκτός, ἀναπόφυκτος, ἀφυκτός, ἀνέφυκτος.

Un'ablässig, *adj.* ἀδιλείπτος, ἀκατάπαυστος, ἀδιάπαυστος, ἀδιάκοπος. —, *adv.* ἀδιαλείπτως, ἀδιαπαύστως, ἀδιακόπως. -keit, *f.* (—), τὸ ἀδιλείπτον, τὸ ἀδιάκοπον.

Un'abschbär, *adj.* ἀκατάβλεπτος, ἀπέραντος, ἀπειρομεγέθης. -keit, *f.* (—), ἡ ἀπειρία, τὸ ἀπέραντον.

Un'absatzbār, adj. ἀμετάθετος, ἀκατανάλωτος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀμετάθετον.

Un'absichtlich, adj. ἀπροβούλευτος, ἀπροαίρετος, ἀπρόβουλος, ἀπρομελέτητος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀπροβουλία, ἡ ἀπροαίρεσις.

Un'abtrēthbār, adj. ἀπαραχώρητος.

Un'abweis-bār, -lich, adj. ἀφευκτος, ἀναπόφευκτος, ἀπαραίτητος, ἀπολύτως ἀναγκαῖος. es ist —, ἀνάγκη πάσα.

Un'abwend'bār, adj. ἀπαράτρεπτος, ἀναποσβήτητος, ἀνακόφευκτος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀπαρatreψία, τὸ ἀπαράτρεπτον, τὸ ἀναπόφευκτον.

Un'acht, adj. νόθος, ψευδής· κίβδηλος. -kelt, *f.* (—), ἡ νοθεία· ἡ κίβδηλα.

Un'achtsām, adj. ἀπρόσεκτος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀπροσεξία. leichtsinnige —, ἡ ἀπειρικεψία.

Un'ädellig, adj. μὴ εὐγενής, δημογενής, κοινογενής, ἀγεννής.

Un'ähnlich, adj. ἀνόμοιος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀνομοιότης.

Un'andächtig, adj. ἀνευλαβής.

Un'anfecht'bār, adj. ἀνανταγώνιστος, ἀπολέμητος, ἀκαταμάχητος· ἀναμφισβήτητος, ἀδιαφιλονίκητος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀνανταγώνιστον, τὸ ἀδιαφιλονίκητον.

Un'angebau't, adj. ἀγεώργητος, ἀκαλλιέργητος.

Un'angefechten, adj. ἀδιαφιλονίκητος, ἀκαταπολέμητος, ἀναμφισβήτητος· ἀπαράβλαπτος, ἀνενόχλητος, ἀτάρακτος.

Un'angeführt, adj. ἀμνημόνευτος.

Un'angeklagt, adj. ἀκατηγόρητος, ἀνσπαιτίαςτος.

Un'angekleidet, adj. ἀνένδυτος, ἀναμφιστος.

Un'angemeldet, adj. ἀκατάγγελτος, ἀνάγγελτος.

Un'angemessen, adj. ἀνάρμοστος, ἀνοίκειος, ἀπροσφύης, ἀκατάλληλος, ἀκαιρος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀναρμοστία, ἡ ἀνοικειότης, ἡ ἀκαιρία, ἡ ἀτοκία, τὸ ἀκατάλληλον.

Un'angenehm, adj. δυσάρεστος. das berührt mich —, αὐτὸ μοι ποιῆ δυσάρεστον αἰσθησίν.

Un'angerührt, adj. ἄθικτος, ἀθιγής, ἀνέπαφος [ἀνέγγιγος*, ἄγγικτος].

Un'angesehen, adj. ἀθέατος, ἀβλεπτος ἀφανής, ἀσημος, ἀσημαντος, εὐκαταφρόνητος.

Un'angestellt, adj. ἀτοποθέτητος.

Un'angestrichen, adj. ἀχρωμάτιστος.

Un'angestastet, adj. ἄθικτος, ἀνέπαφος [ἄγγικτος].

Un'angreif'bār, adj. ἀπρόσβλητος.

Un'annehm'bār, adj. ἀπαρόδεκτος, ἀπρόδεκτος. -lich, *adj.* δυσάρεστος -lichkelt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δυσareσία, τὸ δυσareστῆμα, ἡ δυσareσκεια.

Unanim' , adj. ὁμοφωνος, ὁμόθυμος -ität, *f.* (—), ἡ ὁμοφωνία, ἡ ὁμοθυμία.

Un'ansässig, adj. ἀναποκατάστατος.

Un'ansähnlich, adj. ἀφανής, ἀσημος ἀσημαντος, εὐκαταφρόνητος, εὐτελής, παραμικρός. -er Mensch, ὁ ἀνθρωπίσκος, τὸ ἀνθρωπάριον, ὁ ἀνεμάνθρωπος*. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀφάνεια, ἡ ἀσημότης, ἡ εὐτέλεια, τὸ ἀσημαντον, ἡ παραμικρότης.

Un'anständig, adj. ἀπρεπής, ἀσχημω, αἰσχρὸς, αἰσχροπρεπής, ἀχρεῖς, ἄσεμνος. —, *adv.* ἀσχημῶς, ἀπρεπῶς, αἰσχροῦς. sich — betragen, ἀσχημονέω. -kelt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀσχημοσύνη, ἡ ἀπρέπεια, ἡ αἰσχροτήτης, ἡ ἀχρευτήτης.

Un'ansüssig, adj. ἀπρόσκοπος, ἀπρόπταιστος, ἀπρόσκραυστος, μὴ προβλητικὸς, ἀνεπιληπτος.

Un'antastbār, adj. ἀψαυστος, ἄθικτος ἀπαρβλαστος, ἀβέβηλος, ἀπαρβλαστος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀψαυστον, τὸ ἄθικτον· τὸ ἀπαρβλαστον, τὸ ἀβέβηλον, ἡ ἱερότης.

Un'anwendbār, adj. ἀχρησίμος, ἀεφάρμοστος, ἀχρηστος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀχρηστία.

Un'appetitlich, adj. ἀνόρεκτος, μὴ ὀρεκτικὸς ἀηδής.

- Un'ärt**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κακοῦμαιδον.
Un'ärt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κακοήθεια.
 -ig, *adj.* κακότακτος*, ἀτακτος, ἀνάγωγος [κακοδιαταμμένος*]· κακοήθης. -igkeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κακοήθεια, ἡ κακοταξία*, ἡ ἀταξία· τὸ κακοήθειμα, τὸ ἀτάκτημα. eine — begehien, ἀτακτώ, ἀπειροκαλεύομαι.
Un'artikuliert, *adj.* ἀδιάρθρωτος, ἀναρθρος.
Un'attisch, *adj.* ἀνάττικος.
Un'aufgefordert, *adj.* ἀπαράκλητος, ἀκλητος, ἀκείμενος, ἀπρόσκλητος [ἀπροσκέλευτος*]· αὐτοκείμενος, αὐτεπαγγέλτος.
Un'aufgeklärt, *adj.* ἀδιαφώτιστος· ἀδιευκρίνητος, ἀδιασάφηςτος.
Un'aufgelebt, *adj.* δυσδιάθετος, ἀδιάθετος.
Un'aufgelöst, *adj.* ἀδιάλυτος.
Un'aufgeräumt, *adj.* ἀνεύθετος, ἀκατάστατος, δυσδιάτακτος· δυσδιάθετος, ἀδιάθετος.
Un'aushalt-bär, -sām, *adj.* ἀκατάσχετος, ἀκάθεκτος, ἀνεπίσχετος, ἀκράτητος. -bärkeit, *f.* (—), ἡ ἀκατάσχεσις, τὸ ἀκάθεκτον, τὸ ἀκατάσχετον.
Un'aushörllich, *adj.* ἀπαυστος, ἀκατάπαυστος, ἀδιάπαυστος, ἀδιάλειπτος. —, *adv.* ἀπαύστως, ἀκαταπαύστως. -keit, *f.* (—), τὸ ἀκατάπαυστον, τὸ ἀδιάπαυστον.
Un'auflös-bär, -lich, *adj.* ἀδιάλυτος, ἄλυτος. -bärkeit, -lichkeit, *f.* (—), τὸ ἀδιάλυτον.
Un'aufmerksam, *adj.* ἀπρόσεκτος, ἀνεπίστατος. -keit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπροσεξία, ἡ ἀνεπίστασις.
Un'aufschlebbär, *adj.* ἀνυπέρθετος, ἀμέλλητος, ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς.
Un'austreiblich, *adj.* ἀνεύρετος, ἀνεξεύρετος, ἀπρομήθευτος, δυσεύρετος.
Un'ausbleiblich, *adj.* ἀνεπίδεκτος καθυστερήσεως, ἀπαράλειπτος, ἀπαραίτητος, ἀναπόδρατος. -keit, *f.* (—), τὸ ἀπαραίτητον, ἡ ἀπαραίτητος ἀναγκαιότης.
- Un'ausdehnbar**, *adj.* ἀνεπίδεκτος ἐκτάσεως, ἀνεπέκτατος.
Un'ausforschlich, *adj.* ἀδιερεύνητος, ἀνεξερεύνητος, ἀδιεξέταστος.
Un'ausführbar, *adj.* ἀτέλεστος, ἀνεκτέλεστος, ἀνεκπλήρωτος, ἀκατόρθωτος, ἀπραγματοποίητος. -keit, *f.* (—), τὸ ἀνεκπλήρωτον, τὸ ἀπραγματοποίητον, τὸ ἀδύνατον.
Un'ausfüllbar, *adj.* ἀπλήρωτος, δυσαναπλήρωτος, ἀνεπίδεκτος πληρώσεως.
Un'ausgearbeitet, *adj.* ἀνεξέργαστος, ἀδιέργαστος, ἀνεπεξέργαστος, ἀκατέργαστος.
Un'ausgebildet, *adj.* ἄμοιρος ἀναπτύξεως, μὴπω ἀνεπτυγμένος, ἀανάπτυκτος· ἀδιάπαστος, ἀδιαπαιδευτος, ἀμόρφωτος.
Un'ausgedehnt, *adj.* ἄμοιρος ἐκτάσεως, μὴ ἐκτεταμένος, ἀνέκτατος.
Un'ausgeführt, *adj.* ἀτελείωτος, ἀνεκτέλεστος, ἀπραγματοποίητος.
Un'ausgekleidet, *adj.* ἀνέκδυτος.
Un'ausgelöscht, *adj.* ἀνεξάλειπτος· ἄσβεστος.
Un'ausgemacht, *adj.* ἀναποφάσιςτος, ἀόριστος· ἀμφισβητήσιμος.
Un'ausgenommen, *adj.* ἀνεξαίρετος.
Un'ausgepackt, *adj.* ἀναποσκευαστος.
Un'ausgesetzt, *adj.* ἀδιάπαυστος, ἀδιάκοπος.
Un'ausgesöhnt, *adj.* ἀδιάλλακτος, ἀφιλιωτος.
Un'ausgesücht, *adj.* ἀνέκλεκτος, ἀδιάλεκτος.
Un'ausgetilgt, *adj.* ἀνεξάλειπτος, ἀδιάφθαρτος (ἀξέπαστρευτος).
Un'aushaltbär, *adj.* ἀκαρτερήτος, ἀφόρητος, ἀνυπόφορος, δυσανάσχετος.
Un'ausglgch, *adj.* ἀνερμήνευτος, ἀνεξήγητος.
Un'auslösch-bär, -lich, *adj.* ἄσβεστος, ἀκατάσβεστος· ἀνεξάλειπτος, ἀνάλειπτος, ἄσβεστος.
Un'ausreichend, *adj.* ἀνεπαρκής.
Un'ausprechlich, *adj.* ἀνέκφραστος, ἄφραστος, ἀνεκλάλητος, ἀδιήγητος, ἄφατος, ἄρητος, ἀμύθητος. -keit,

f. (—), τὸ ἀνέκφραστον, τὸ ἀνεκλάλητον.
Un'ausstehlich, *adj.* ἀφόρητος, ἀνυπομένητος, ἀνυπόφορος, δυσανάσχετος.
 -keit, *f.* (—), τὸ ἀφόρητον.
Un'austilgbar, *adj.* ἀνεξάλειπτος, ἀνεξίτηλος, ἀνεξαφανίστος.
Un'ausweichlich, *adj.* ἀνέκφευκτος, ἀφευκτος, ἀδιάδραστος.
Un'bändig, *adj.* ἀδάμαστος, ἀγαλλινωτος, ἀτιθάσειτος, ἀτίθασος, ἀκράτητος, ἀκρατής, ἀκατάσχετος. ein -es Ross, ὁ φρουακτῆς ἵππος, ὁ φρουαγματίας, ὁ φρουακτίας. -keit, *f.* (—), ἡ ἀκράτεια, ἡ ἀκατασχεσία, τὸ ἀγαλλινωτον.
Un'barmhertig, *adj.* ἀνηλεής, ἀνελεήμων, ἀσπλαγχνος, ἀπληγῆς. -keit, *f.* (—), ἡ ἀσπλαγχνία, ἡ ἀνελεημοσύνη, ἡ ἀπληγία ἢ ἀπανθρωπία.
Un'barbirt, *adj.* ἀξέριστος.
Un'böhtig, *adj.* ἀγένειος. -keit, *f.* (—), τὸ ἀγένειον, ἡ ἔλλειψις γενείου.
Un'beabsichtigt, *s.* Unabsichtlich.
Un'beachtet, *adj.* ἀπαρτηρητος, ἀφανής· παρρημηλημένος. — lassen, ἀβλεπῶ, παραμελέω, ἀψηφῶ.
Un'beantwortet, *adj.* ἀναπόκριτος, ἀν αντιφώνητος, ἄνευ ἀποκρίσεως. etwas — lassen, δὲν ἀποκρίνομαι εἰς τι.
Un'beantwortlich, *adj.* δυσἀπόκριτος, ἀνεπίδεκτος ἀποκρίσεως.
Un'bearbeitet, *adj.* ἀδιέργαστος, ἀκατέργαστος, ἀνέργαστος, ἀνεπεξέργαστος [ἀδούλευτος]. — es Land, γῆ ἀγεώρητος, ἀργός.
Un'beauftragt, *adj.* ἀπαράγγελτος, ἀνεπίτακτος, ἀκέλευστος.
Un'bebaut, *adj.* ἀγεώρητος, ἀκαλλιεργητος. ἀνοικοδόμητος, ἄκτιστος.
Un'bedacht, *adj.* ἀστέγαστος.
Un'bedacht, -sam, *adj.* ἀπερίσκεπτος, ἀλόγιστος, ἀβουλος, ἀσύνετος, ἀπροβούλευτος, ἀπρονόητος, ἀστόχαστος· ἀνεπίσκεπτος, παρρημηλημένος, «ἀψήφιστος» [ἀπορριξιμιός*]. -samkeit, *f.* (—), ἡ ἀλογιστία, ἡ ἀπρονοησία, ἡ ἀπερισκεψία, ἡ ἀβουλία, ἡ ἀσυνήθεια· ἀπροβουλία, ἡ ἀπροαιρεσία.

Un'bedächtig, *adj.* *s.* Unbedachtsam.
Un'bedauert, *adj.* ἀθρήνητος, ἀλύπητος.
Un'bedeckt, *adj.* ἄσκαπος, ἀσκέπαστος, ἀκάλυπτος· ἀστέγαστος.
Un'bedenklich, *adj.* ἀπροφάσιτος, ἀδειλάτος. ἀκίνδυνος, ἀπαρακινδύνευτος.
Un'bedeutend, *adj.* ἄσημος, ἀσημαντος· εὐκαταφρόνητος, ἀνάξιος λόγου, ἀναξιόλογος, οὐδαμίνος, οὐτιδανός [τιποτένιος]. -heit, *f.* (—), ἡ ἀσημότης, ἡ οὐτιδανότης, ἡ εὐτέλεια, ἡ ἀφάνεια, τὸ εὐκαταφρόνητον.
Un'bedient, *adj.* ἀνυπηρέτητος.
Un'bedingt, *adj.* ἀπόλυτος, ἀνεπιφύλακτος, ἀναγκαῖος. —, *adv.* ἐξ ἁπαντος, κατ' ἀνάγκην [χωρὶς ἄλλο, δίγως ἄλλο, ἄσφαλτα].
Un'beeldigt, *adj.* ἄνορκος, μὴ ὠρκωμένος, μὴ ὀρκισθεὶς.
Un'beeinträchtigt, *adj.* ἀπαράβλαπτος.
Un'beendigt, *adj.* ἀτελειωτος, ἀτελής.
Un'beerbt, *adj.* ἀκληρονόμητος, ἀκληρος* [ἀκληρος*].
Un'beerdigt, *adj.* ἄταφος, ἄθαπτος, ἀκήδευτος.
Un'befährbar, *adj.* ἀδιαπόρευτος, ἀδιάβατος· ἀναμάξευτος· ἀπλευστος.
Un'befähigt, *adj.* ἀνίκανος· ἀψής, ἀνεπίδεκτος, ἀπροκίσιτος.
Un'befangen, *adj.* ἀνυπόστολος, ἀπροδιάθετος, ἀφελής, παρρησιαστικῆς ἀπρωσοπόληπτος, ἀμερόληπτος. -heit, *f.* (—), ἡ ἀφέλεια, ἡ ψευκότης ἢ παρρησία, ἡ εἰλικρινεία.
Un'befesigt, *adj.* ἀτελιχιστος, ἀνώχυρος.
Un'befiedert, *adj.* ἄπτερος.
Un'befleckt, *adj.* ἀκηλίδωτος, ἀμιατος, ἄσπιλος, ἀμόλυντος, ἀγνός· ἀμειμπος, ἀνεπληπτος. -heit, *f.* (—), ἡ ἀγνότης, τὸ ἀκηλίδωτον.
Un'beflügelt, *adj.* ἄπτερος.
Un'befolgt, *adj.* ἀναχολούθητος.
Un'befragt, *adj.* μὴ ἐρωτηθεὶς.
Un'befreundet, *adj.* ἀνοίκειος, ἔξνος.
Un'befriedigend, *adj.* ἀνεπαρκής, μὴ ἀποχωρῶν.
Un'befriedigt, *adj.* μὴ εὐηρεστημένος, ἀνικανοποίητος.

- Un'befügt, adj.** αναρμοδιος, άδικαιοδό-
τητος. -heit, *f.* (—), ή αναρμοδιό-
της.
- Un'begäbt, adj.** άφύτης, άπροικιστος.
- Un'begehrlich, adj.** ούχι πλεονέκτης,
όλιγαρχής.
- Un'begehrt, adj.** άζήλωτος, ανεπιθύ-
μητος, άπόδητος.
- Un'begelstert, adj.** ανενοουσίατος.
- Un'beglaubigt, adj.** άμάρτυρος, άπι-
στοποιητος, ανεπικύρωτος.
- Un'begleitet, adj.** άσυνοδευτος.
- Un'begnügungsam, adj.** άστεργος, πλεον-
εκτηικός. -keit, *f.* (—), ή άστεργεία,
ή πλεονεξία.
- Un'begräben, adj.** άταφος, άθαπτος.
- Un'begreiflich, adj.** άκατάληπτος, άκατα-
νόητος, άδιανόητος. es ist mir —,
ich finde es —, άπορώ, θαυμάζω.
-keit, *f.* (—), ή άκαταληψία.
- Un'begrenzt, adj.** άπερμάτιστος, άπε-
ρίοριστος, άπεράττως. -heit, *f.* (—),
τό άπερμάτιστον, τό άπερίοριστον.
- Un'begriffen, adj.** άσυγκαταλόγητος.
- Un'begründet, adj.** άνυπόστατος, άβά-
σιμος. -e Furcht, ό άνευ λόγου
φόβος, τό άδειξ; θεός.
- Un'begüttert, adj.** άκτημών, άμοιρος
κτημάτων, άπορος.
- Un'behaart, adj.** άθριξ, άτριχος, άνευ
τριχών.
- Un'behaftet, adj.** άηπλλαγμένος, έλεύ-
θερος.
- Un'behägen, n.** (-s), ή δυσχερεία s.
Missbehagen.
- Un'behäglich, adj.** δυσχερής, δυσάρε-
στος, άτερπής. -heit, *f.* (—), ή
δυσχερεία, ή δυσάρεστος θέσις, ή
άτερψία.
- Un'behangen, adj.** άπερικάλυπτος.
- Un'behauen, adj.** άτελέκτητος.
- Un'beherrscht, adj.** άδυναστευτος, άβασί-
λευτος, άνηγεμόνευτος.
- Un'beherzt, adj.** άκάρδιος, άκαρδος,
άτολμος, άνανδρος, ψοφοδεής, δι-
λόξ. -heit, *f.* (—), ή άτολμία, ή
δειλία, ή άνανδρία.
- Un'be-hilfflich, -holfen, adj.** δυσκίνητος,
βαρυκίνητος, σκαιός, άδέξιος*. -hilff-
lichkeit, -holfenheit, *f.* (—), ή δυσ-
- κίνησία, ή βαρυκίνησία, ή σκαιότης,
ή άδεξιότης [ή χοντροκοπία].
- Un'behülsam, adj.** άφύλακτος, άπρο-
φύλακτος, άπρόσεκτος, άπρονόη-
τος. -keit, *f.* (—), ή άφύλαξία, ή
άπρονουσία, ή άπερισκεψία.
- Un'bekannt, adj.** άγνωστος. άδαής,
άπειρος, ξένος [άνήξευρος*]. sein —
er, ξένος, άγνωστός τις. es ist —, εινε
άγνωστον, άδηλον. mit etwas —
sein, ειμαι άδαής, άπειρος, ξένος
τινός, άγνωώ τι. —er Weise, άγνώ-
στως. -heit, *f.* (—), ή άγνωσία,
ή άφάνεια. -schaft, *f.* (—), ή
άγνωσία, ή άγνοια, ή άδαημοσύνη.
- Un'bekährbar, adj.** ανεπίδεκτος προ-
σηλυτεύσεως, άπροσηλύτιστος.
- Un'bekährht, adj.** άπροσηλύτευτος, άπρο-
σηλύτιστος, μη προσηλυτισμένος.
- Un'beklägt, adj.** άκλαυστος, άθρήνη-
τος, άλύπητος.
- Un'bekleidet, adj.** άνένδυτος, γυμνός.
- Un'bekräftigt, adj.** άκύρωτος, άπι-
στοποίητος.
- Un'bekrängt, adj.** άστεφάνωτος.
- Un'bekümmert, adj.** άφρόντιστος, άμερι-
μνος, άφροντις [έξηγοιος*]. seien
Sie deswegen —, μη σας μέλει
περι τούτου, μένετε ήσυχος [έν-
νοια σας]. -es Leben, βίος άμερι-
μνος. — sein, άφροντιστέω. -heit,
f. (—), ή άφροντιστία, ή άμεριμνία.
- Un'beläden, adj.** άφόρτωτος.
- Un'belägert, adj.** άπολιόρκτητος.
- Un'belästigt, adj.** άνενογλήτος.
- Un'belaubt, adj.** άφύλλωτος, άφυλλος.
- Un'belauscht, adj.** άπαρτήρητος.
- Un'belēbt, adj.** άζως, άψυχος. —
er Ort, τόπος έρημος. -heit, *f.* (—),
ή άζωία, ή άψυχία.
- Un'beleidigt, adj.** άνύβριστος, άπρόσ-
βλητος, άλοιδόρητος.
- Un'belēsen, adj.** άγράμματος, άμαθής,
άδίδακτος [άδιάβαστος]. -heit, *f.*
(—), ή άγραμματία, ή άμαθία, ή
άμάθεια.
- Un'beleuchtet, adj.** άφώτιστος, άφεγ-
γής.
- Un'beliebt, adj.** ήμισα αγαπητός.

- Un'belohnt**, *adj.* μὴ ἀνταμειφθεῖς, ἀμισθος.
Un'bemält, *adj.* ἀχρωμάτιστος, ἀζωγράφητος.
Un'bemannt, *adj.* ἄνευ πληρώματος, κενός.
Un'bemerk-bär -lich, *adj.* ἀπαρατήρητος· ἀφανής, ἀνεπαίσθητος. — *adv.* ἀφανῶς, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, κρύβδην, λάθρα, κρύφα [μὲ τρόπον, κρυφά, χωστά*]. — *adj.* ἀπαρατήρητος.
Un'bemittelt, *adj.* ἀνελέητος, ἀλύπητος.
Un'bemittelt, *adj.* ἄπορος, ἀχρήματος, ἐνδεής πόρων.
Un'benächrichtigt, *adj.* ἀπληροφόρητος, ἀνεידωποίητος.
Un'benannt, *adj.* ἀνώνυμος, ἀνονόματος.
Un'bedidet, *adj.* ἀζήλωτος, ἀφθόνητος, ἀζυλοτύπητος.
Un'beneizi, *adj.* ἀνάρκευτος, ἄβροχος, ἄβρεκτος, ἀπότιστος.
Un'benommen, *adj.* ἀκύλυτος, ἐλεύθερος. es bleibt Ihnen —, ἐναπόκειται εἰς ὑμᾶς, μένει εἰς τὴν διάθεσίν σας.
Un'benutzt, *adj.* ἀνωφελής, ἀνεπωφελής, ἀχρησιμοποίητος.
Un'beobachtet, *adj.* ἀπαρατήρητος.
Un'bepanzert, *adj.* ἀθωράκιστος.
Un'berpflanzt, *adj.* ἀφύτευτος.
Un'bequem, *adj.* μὴ ἀναπαυτικός [ἄβολος]· ἐνοχλητικός, στενόχωρος. -lichkeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δυσχέρεια, ἡ στενοχωρία, ἡ ἐνοχλητικότης.
Un'beräthen, *adj.* ἀσυμβούλευτος.
Un'berauscht, *adj.* ἀκραίπαλος, ἀμέθυστος.
Un'berechenbär, *adj.* ἀνυπολόγητος.
Un'berechtigt, *adj.* ἀδικαιολόγητος· ἀδικαιοδότητος.
Un'beredt, *adj.* ἄμοιρος εὐγλωττίας, δόσγλωττος, δυσφραδής. -samkeit, *f.* (—), ἡ δυσφράδεια, ἡ δυσγλωττία, ἡ τοῦ λέγειν ἀδύνασις.
Un'berleichert, *adj.* ἀπλούτιστος, ἄπλουτος.
Un'berest, *adj.* ἀταξείδευτος, ἀπεριόδευτος [ἀκοσμογύριστος].
Un'berettet, *adj.* ἀπαρασκευάστος.
Un'bereut, *adj.* ἀμεταμέλητος, ἀμετανόητος.
Un'berichtet, *adj.* ἀκατάγγελλος, ἀνέγγελλος· ἀπληροφόρητος.
Un'berichtigt, *adj.* ἀδιόρθωτος· ἀνεφωμάλιστος, ἀτακτοποιήτος.
Un'beritten, *adj.* ἀνίππευτος· ἄνιππος.
Un'berücksichtigt, *adj.* ἀνεπισκόπητος, ἀσυσκόπητος, ἀσυνεξέταστος, μὴ ληφθεὶς ὑπ' ὄψει. — lassen, δὲν λαμβάνω πρὸ ὀφθαλμῶν, δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψει.
Un'berufen, *adj.* ἀκέλευστος, ἀπαράκλητος, ἀπρόσκλητος [ἀπροσκέλιστος].
Un'berühmt, *adj.* ἄδοξος, ἀκλειής, ἀφανής, ἀσημος. -heit, *f.* (—), ἡ ἀδοξία, ἡ ἀφάνεια.
Un'berührt, *adj.* ἄψαυστος, ἄθικτος, ἀνέπαφος, ἀθιγής, ἀναφής [ἀνέγγιχος, ἀγγικτος]. etwas — lassen, ἀφίνω τι ἀνέπαφον, ἀψουστῶ, παρέρχομαι ἀψουστῶ, παραλείπω τι.
Un'berühigt, *adj.* ἀκαταπαράνυτος, ἀκαθησύχαστος.
Un'beschädelt, *adj.* ἀβλαβής. — *adv.* ἄνευ βλάβης. — meiner Ehre, meiner Ehre —, μὴ παραβλαπτομένης τῆς τιμῆς μου.
Un'beschädigt, *adj.* ἀβλαβής, ἀκέραιος, ἀπαραβλαπτος, ἀλύμαντος.
Un'beschäftigt, *adj.* ἀπράγμων, σχολαῖος, ἀργός, ἀεργής, ἀεργός.
Un'beschattet, *adj.* ἀσκιαστος, ἄσκιος.
Un'beschelden, *adj.* ἀδιάκριτος, προπετής, αὐθάδης. -heit, *f.* (—), ἡ ἀδιακρισία, ἡ ἀκοσμία, ἡ θρασυτία.
Un'beschenkt, *adj.* ἀδώρητος, ἄδωρος.
Un'beschiemen, *adj.* ἀφώτιστος, ἀλαμπής.
Un'beschiffbär, *adj.* ἄπλους, ἄπλευστος, ἄπλωτος.
Un'beschimpft, *adj.* ἀνύβριστος, ἀκώκωτος, ἀλοιδόρητος.
Unbeschirmt, *adj.* ἀπροστάτευτος, ἀνυπεράσπιστος.
Un'beschmutzt, *adj.* ἀμόλυντος.
Un'beschnitten, *adj.* ἀπεριτμητος· ἀκλάδευτος.

- Un' bescholten**, *adj.* ἀμεμπτος, ἀνέγκλητος, ἀνεπιληπτος, ἀνεπιτιμητος, ἀμωμος, ἀμώμητος. -*heitt*, *f.* (—), ἡ ἀμεμφία, τὸ ἀνεπιληπτον, ἡ ἀμωμότης, ὁ ἀμεμπτος χαρακτήρ.
- Un' beschören**, *adj.* ἄκουρος, ἀκούρευτος.
- Un' beschränkt**, *adj.* ἀπερίοριστος. -*heitt*, *f.* (—), τὸ ἀπερίοριστον.
- Un' beschreiblich**, *adj.* ἀπερίγραφτος, ἀνεκδιήγητος, ἀδιήγητος, ἀνέκφρατος. -*heitt*, *f.* (—), τὸ ἀνεκδιήγητον, τὸ ἀνέκφραστον.
- Un' beschrieben**, *adj.* ἄγραφος, ἄγραφτος. ἀπερίγραφος, ἀπερίγραφτος.
- Un' beschreien**, *adj.* ἀβάσκαντος.
- Un' beschützt**, *adj.* ἀπροούρητος, ἀφύλακτος, ἀπροφύλακτος, ἀπροστάτευτος.
- Un' beschützt**, *adj.* ἀνυπόδητος.
- Un' beschuldigt**, *adj.* ἀνέγκλητος, ἀκατηγόρητος, ἀνεπαιτίατος.
- Un' beschwerlich**, *adj.* ἀβαρής, ἀνεπαχθής, ἀκοπιάστος, ἀνενόχλητος.
- Un' beschwert**, *adj.* ἀβαρής, ἀφορτος, ἀφόρτιστος. ἀνεπαχθής· ἀνενόχλητος.
- Un' beschwichtigt**, *adj.* ἀκαταπραΐντος, ἀκαθησύχαστος.
- Un' beseelt**, *adj.* ἄψυχος. -*heitt*, *f.* (—), ἡ ἀψυχία, ἡ νεκρότης.
- Un' besehen**, *adj.* ἀνεπισκόπητος, ἀνεπιθεώρητος, ἀνεξέταστος.
- Un' besetzt**, *adj.* ἀπαραμέριστος· ἀναφάρετος.
- Un' besetzt**, *adj.* ἀκατάληπτος, μὴ κατειλημμένος [ἀπιαστος]· κενός [ἀδειος].
- Un' besichtigt**, *adj.* ἀνεπιθεώρητος, ἀνεξέταστος.
- Un' besieg-bär**, -*lich*, *adj.* ἀήττητος, ἀνίκητος, ἀκαμάχητος, ἀκατανίκητος. -*bärkeit*, *f.* (—), τὸ ἀήττητον, τὸ ἀκατανίκητον.
- Un' beslegt**, *adj.* ἀνίκητος, μὴ νικηθεὶς.
- Un' bestegelt**, *adj.* ἀσφράγιστος.
- Un' besoldet**, *adj.* ἄμισθος.
- Un' besonnen**, *adj.* ἀσκεπτος, ἀσύνητος, ἀπερίσκεπτος, ἄβουλος, ἀστόχαστος. -*heitt*, *f.* (—), ἡ ἀσκηψία, ἡ ἀβου-
- λία, ἡ ἀσύνησία, ἡ ἀπερίσκεψία, ἡ ἀλογιστία.
- Un' besorgt**, *adj.* ἀμέριμνος, ἀφροντις [ἐγνοιος, ἐγνοιασμένος]. ἀπρακτος, ἀτέλεστος, ἀνεκτέλεστος. *seid* —, μὴ φροντίζετε, μὴ σας μέλει [ἐννοία σας]. -*heitt*, *f.* (—), ἡ ἀμεριμνία, ἡ ἀφροντιστία.
- Un' gespannt**, *adj.* ἄζευκτος· ἀχορδοτόνητος, ἀχορδος.
- Un' bestand**, *m.* (-es), ἡ ἀστάθεια, ἡ ἀστασία.
- Un' beständig**, *adj.* ἀστατος, ἀσταθής, εὐμετάβολος. -*heitt*, *f.* (—), ἡ ἀστασία, ἡ ἀστάθεια, ἡ εὐμεταβλησία.
- Un' bestigt**, *adj.* ἀκύρωτος, ἀνεπικύρωτος.
- Un' bestattet**, *adj.* ἀκήδευτος, ἄταφος.
- Un' bestech-bär**, -*lich*, *adj.* ἀδωροδόκητος, ἀκαταδέκαστος, ἀδέκαστος, ἀδιάφθορος. -*lichkeit*, *f.* (—), ἡ ἀδωροδοκία, τὸ ἀδωροδόκητον.
- Un' bestieg-bär**, *adj.* ἀβάτος, ἀνεπίβατος, ἀπρόσβατος, ἀνεπίδεκτος ἀναβάσεως. -*heitt*, *f.* (—), τὸ ἀνεπίβατον, τὸ ἀπρόσβατον.
- Un' bestell-bär**, *adj.* ἀπαράδοτος, ἀνεγχειριστος. -*er* Brief, ἐπιστολή ἀπαράδοτος. -*t*, *adj.* ἀνεπιμέλητος, παρημελημένος. -*es* Feld, ἀγρὸς ἀγώρητος. -*er* Auftrag, ἐντολή ἀνεκτέλεστος. -*es* Haus, οἰκία ἀνεπιμέλητος. -*e* Briefe, ἐπιστολαὶ παραπεσοῦσαι, γράμματα ἀπαράδοτα.
- Un' besteuert**, *adj.* ἀφορολόγητος.
- Un' bestiegen**, *adj.* ἀνεπίβατος.
- Un' bestimm-bär**, *adj.* ἀπροσδιόριστος, ἀνεπίδεκτος προσδιορισμοῦ.
- Un' bestimmt**, *adj.* ἄριστος, ἀπροσδιόριστος. — *sein*, ἄριστώ. — *reden*, λέγω ἄριστα. *ein* -*er* Ausdruck, λόγος ἄριστοῦμενος, ἔκφρασις ἄριστος. *das* -*e* Pronomen, ἡ ἄριστος ἀντωνυμία. -*heitt*, *f.* (—), ἡ ἄριστία.
- Un' bestochen**, *adj.* ἀδιάφθορτος, ἀδέκαστος, μὴ δωροδοκηθεὶς, ἀκέρατος.
- Un' besträfft**, *adj.* ἀτιμώρητος. —, *adv.* ἀποινεὶ, νηποινί, ἀτιμωρήτως.

- Un'bestreitbār, adj.** άναμφισβήτητος, άναμφίλογος, άδιαφιλονίκητος, άνεπίδεκτος άμφισβήτησεως. -kelt, f. (—), τὸ άναμφισβήτητον, τὸ άναμφίλεκτον.
- Un'bestritten, adj.** άναμφισβήτητος, άναμφίλογος, άναμφήριστος, άναμφίλεκτος, άναντίρρητος.
- Un'bestürzt, adj.** άκατάπληκτος, άτάρακτος.
- Un'besücht, adj.** άνεπίσκεπτος, άσούχναστος.
- Un'besüddelt, adj.** άμύλαντος, άμόλυντος.
- Un'betastet, adj.** άψαυστος, άψηλάφητος.
- Un'bethelligt, adj.** άμέτοχος, άσυμμέτοχος.
- Un'bethört, adj.** άγοήτευτος, άσαγήνευτος, άνεξαπάτητος.
- Un'betitelt, adj.** άνεπίγραφος, άνευ τίτλου.
- Un'betönt, adj.** άτῶνος.
- Un'betrachlet, adj.** άθεώρητος, άπαρατήρητος άνεξέταστος.
- Un'beträchtlich, adj.** άσήμαντος, άναξιόλογος, άσημος, παραμικρός, μικροῦ λόγου άξιος. -kelt, f. (—), τὸ άσήμαντον, ἡ εὐτέλεια, ἡ παραμικρότης.
- Un'betrauert, adj.** άπένθητος, άθρήνητος, άκλαυστος.
- Un'betreibbār, adj.** άβατος, άπόρευτος, άπρόσβατος, άπάτητος, άνεπίδεκτος πατήσεως.
- Un'betreten, adj.** άστιβής, άβατος, άπόρευτος.
- Un'betriebsam, adj.** άδρανής, άνενεργής [άπέργιος*]. -kelt, f. (—), ἡ άδράνεια.
- Un'betrübt, adj.** άλυπος.
- Un'betrüglich, adj.** μὴ άπατηλός, άδολος, άλάθητος, άλάνθαστος.
- Un'beugsam, adj.** άκαμπτος, άκαμπής, άμετακλινής. -kelt, f. (—), ἡ άκαμπσία, ἡ άκαμπσία.
- Un'beunrühigt, adj.** άτάρακτος, άθροῦβητος, άνενόηλητος.
- Un'bewacht, adj.** άφροῦρητος, άφρουρος, άφύλακτος, άπροφύλακτος.
- Un'bewaffnet, adj.** άοπλος, άνοπλος [εξαρμάτωτος]. -es Auge, όφθαλμός φίλος, γυμνός.
- Un'bewährt, adj.** άδοκιμαστος, μὴ δοκιμασμένος, άπύρωτος.
- Un'bewandert, adj.** άδαής, άπειρος, άτριβής [άκάτεργος*].
- Un'beweglich, adj.** άκίνητος, άμετακίνητος, άπαρασάλευτος, άμετασάλευτος [άκούνιστος]. -e Güter, τὰ έγγεια κτήματα, ἡ άκίνητος περιουσία. ein -er Stern, άστήρ άπλανής. -er Charakter, χαρακτήρ άδιάρητος, άνένδοτος. -er Wille, θέλησις άκράδαντος, άκλόνητος. -kelt, f. (—), ἡ άκίνησία, τὸ άμετακίνητον ἡ άδιάρρησις, ἡ άκαμπσία.
- Un'bewegt, adj.** άκίνητος, άσάλευτος, άπαρασάλευτος.
- Un'bewehrt, adj.** άοπλος, άνοπλος.
- Un'beweibt, adj.** άγαμος, άνούμφευτος, άγύναικος, άγύναξ, άνευ γυναικός.
- Un'beweinl, adj.** άδάκρυτος, άκλαυστος, άθρήνητος.
- Un'beweis-bār, -lich, adj.** άναπόδεικτος, άνεπίδεκτος άποδείξεως.
- Un'bewlesen, adj.** άναπόδεικτος, μὴ άποδεδεγμένος.
- Un'bewöhhbār, adj.** άκατοίκητος, άοίκητος, άνεπίδεκτος κατοικήσεως. -kelt, f. (—), τὸ άοίκητον, τὸ άκατοίκητον.
- Un'bewöhnt, adj.** άκατοίκητος, μὴ καταρκημένος.
- Un'bewölkt, adj.** άνέφελος, άνόμιγλος, άθριος. -er Himmel, ἡ αίθρία, ό καθαρός και αίθριος αίθρ.
- Un'bewusst, adj.** άσυναίσθητος, άεπαίσθητος, μὴ συναισθανόμενος, μὴ συνειδώς, αὐτόματος, όρμώμενος. etwas — thun, ποιέω τι αὐτομάτως, ποιέω τι έν άγνοία μου λανθάνω έμαυτὸν ποιῶν τι. das ist mir —, αὐτό με λανθάνει, δέν συναισθάνομαι τοῦτο. sich seiner — sein, άναισθητέω. mir —, έν άγνοία μου.
- Un'besählibār, adj.** άνεπίδεκτος πληρωμής, άτιτος, άνέκτιστος.
- Un'besählt, adj.** άναπότιστος, άπλήρωτος, άνεξόφλητος, άνεξαργύρωτος, μὴ έκτετισμένος.

hmbār, *adj.* ἀδάμαστος, ἀκαταστος, ἀνεπίδεκτος τιθασέσεως.
hmt, *adj.* ἀδάμαστος, ἀτιθάσις [ἀτιμάρευτος].
hnt, *adj.* ἄφρακτος.
lehnet, *adj.* ἀνεπιστημείωτος, εἰώτος.
ngt, *adj.* ἀμαρτυρος, ἀμαρτύρις, ἀνεπικύρωτος.
gen, *adj.* ἀπερικάλυπτος, ἀνεπίτος, ἀχορδός, ἀχορδοτόνητος.
eifel-bār, **-i**, *adj.* ἀναμφίλογος, φισβήτητος, ἀναμφίλεκτος, ἀδίτος, ἀνευδοκαστος.
ing-bār, **-lich**, *adj.* ἀήτητος, ητος, ἀκαταμάχητος, ἀκατατος. **-lichkeit**, *f.* (—), τὸ ἀήτην, τὸ ἀκαταμάχητον.
ungen, *adj.* ἀκαπόνητος, ἀνιστος, ἀκατάβλητος, ἀνίκητος.
iam, *adj.* ἀκαμπτος, ἀκαμπής, ἀκλαστος, ἀμετακλήνης, ἀμετάτος, ἀδιάτρεπτος, ἀνένδοτος, *f.* (—), ἡ ἀκαμπία, ἡ ἀκαμπία' ιατρική.
n. (—es, *pl.* —er), τὸ δύσμορ-
 γηῖμα' τὸ παραμόρφωμα.
n, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἀδικία, τὸ ἴμα' ἡ παρανομία.
am, *adj.* ἀδιάπλαστος.
f. (—, *pl.* —en), τὸ ἀδίκημα, ἡ α, τὸ κακόν. **-ig**, *adj.* ἀφιλό-, ἀνεπεικτής. **-igheit**, *f.* (—), ἐπεικτεία, ἡ ἀφιλοφροσύνη.
g, *adj.* ἀναίμακτος, ἀναίματος τωτος]. — *adv.* ἀναίμακτι, ἰωτί [χωρὶς αἷμα].
ässig, *adj.* ἀνυπότακτος, ἀπει-
-keit, *f.* (—), ἡ ἀνυποταξία, εὐθαρξία, ἡ ἀπειθεία.
hbār, *adj.* ἀχρησμος, ἄχρη-
-keit, *f.* (—), ἡ ἀχρηστία.
erlich, *adj.* ἀνάξιος ἀδελφοῦ, ἰδελφος, κακάδελφος.
erlich, *adj.* ἀνάξιος πόλιτου, κακοῦ πόλιτου.
serlig, *adj.* ἀμετανόητος, ἀμετατος, μὴ μετανοῶν.
t, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ μὴ
 ιανός' ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀν-

ηλεθς. **-lich**, *adj.* μὴ χριστιανικός, ἀχριστιανός, ἀνάξιος χριστιανοῦ' ἀντιχριστιανικός, ἀνηλεθς, ἀσπλαγ-
 χνος. **-lichkeit**, *f.* (—), ἡ ἀντιχρι-
 στιανικότης.

Und, *conj.* καὶ' δέ. *ich* — *du*, ἐγὼ
 καὶ σὺ. — *nicht*, καὶ ὄχι, καὶ οὐχί,
 οὐχὶ δέ' οὐδέ, μὴδέ. — *auch*, καὶ
 δὴ, καὶ δὴ καὶ. — *doch*, καὶ ὅμως,
 ἀλλ' ὅμως. — *zwar*, καὶ ταῦτα,
 καὶ μάλιστα, μάλιστα δέ, λέγω δέ.
 — *dabei*, πρὸς δέ καί, πρὸς δέ
 τούτοις, προσέτι δέ. *geh* — *sage*
ihm, ὕπαγε νά τω εἰπῆς. *weg-*
gehen — *schelten*, ἀπέρχομαι
 ὑβρίζων. *er sitzt da* — *weint*,
 κάθηται καὶ κλαίει.

Un'dank, *m.* (—es), ἡ ἀχαριστία, ἡ
 ἀγνωμοσύνη. *mit* — *lohn*en, ἀχαρι-
 στέω, ἀγνωμονέω, ἀποδίδω ἀγνω-
 μοσύνην. — *ist der Welt Lohn*,
 οἱ πλείους ἀχάριστοι, ὁ κόσμος εἶνε
 ἀχάριστος [κάμει καλὸ μὴ μὴν
 ἀνημένης καλῶ]. **-bār**, *adj.* ἀχάρι-
 στος, ἀγνώμων. *gegen* *Jemanden*
 — *sein*, ἀχαριστέω, ἀγνωμονέω
 πρὸς τινα. **-bärkeit**, *f.* (—), ἡ
 ἀχαριστία, ἡ ἀγνωμοσύνη.

Un'dehnbār, *adj.* ἀνεπίδεκτος, ἐκτά-
 σεως, ἀνέκτατος.

Un'denkbar, *adj.* ἀδιανόητος, ἀνεπι-
 νόητος, ἀφάνταστος' ἀδύνατος. *das*
ist —, αὐτὸ δὲν χωρεῖ εἰς τὸν
 νοῦν, εἶνε τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον.
-keit, *f.* (—), τὸ ἀδιανόητον, ἡ
 ἀνεπινοήσια' τὸ ἀδύνατον.

Un'denklich, *adj.* ἀδιανόητος (s. *Un-*
denkbar). ὑπέρμακρος' αἰώνιος,
 ἀμνημόνευτος, λίαν μακροχρόνιος.
seit — *en* *Zeiten*, *von* — *er* *Zeit*
her, ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, ἀπ'
 αἰώνος. *für* — *e* *Zeit*, εἰς αἰῶνα
 (τὸν ἅπαντα).

Un'deutlich, *adj.* ἀσαφής, δυσδιάκρι-
 τος' ἀμαυρός, ἀμυδρός, ἀφανής.
-keit, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀσάφεια' ἡ
 ἀμαυρότης, ἡ ἀμυδρότης, ἡ ἀφάνεια.

Un'deutsch, *adj.* μὴ γερμανικός, ἀντι-
 γερμανικός. — *reden*, σολοικίζω
 περὶ τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν.

Un'dicht, *adj.* άπυκνος.

Un'dichterlich, *adj.* μη ποιητικός.

Un'dienlich, *adj.* άχρησίμος, άχρηστος: άπρόσφορος, άνωφελής, άλυσιτελής, άσύμφορος, άσκοπος. es ist nicht —, δέν εινε άπό σκοπού, δέν εινε άσκοπον. —kelt, *f.* (—), ή άχρηστία, ή άνωφέλεια, τó άσκοπον.

Un'dienstfertig, *adj.* άπρόθυμος, άφιλότιμος, μη ύποχρεωτικός. —kelt, *f.* (—), ή άπροθυμία, ή άφιλοφροσύνη.

Un'ding, *n.* (—es, *pl.* —e), τó άνύπαρκτον πράγμα, τó τέρας, τó άλλόκοτον πράγμα, τó κώδαλον [τó μιανόν*].

Un'duldsam, *adj.* μισαλλόφρων μισαλλόδοξος. —kelt, *f.* (—), ή μισαλλοφροσύνη ή μισαλλοδοξία.

Un'durchdringlich, *adj.* άδιαχώρητος, άδιαπέραστος. —kelt, *f.* (—), τó άδιαχώρητον, τó άδιαπέραστον.

Un'durchschossen, *adj.* άδιάληπτος δια λευκών φύλλων, άδιάφυλλος.

Un'durchsichtig, *adj.* άδιόρατος, άδιάφαντος, άδιαφανής. —kelt, *f.* (—), τó άδιόρατον, τó άδιάφαντον, τó μη διαφανές.

Un'eben, *adj.* άνώμαλος, άνωμαλής, άνισόπεδος, μη επίπεδος. (*fam.*) das ist nicht —, άγόντι δέν εινε άσημον, αυτό τρώγεται. —bürtig, *adj.* άνισόπαλος, άνισοπαλής. —kelt, *f.* (—), ή άνομαλότης, ή άνωμαλία. —mäss, *n.* (—es), ή άσυμμετρία. —mässlg, *adj.* άσύμμετρος.

Un'echt, *adj.* ούχι γνήσιος, νόθος, κιβδηλος, ψευδής, ύποβολιματος. —kelt, *f.* (—), ή νοθεία ή κιβδηλία.

Un'edel, *adj.* άγενής: μικροπρεπής, άνελεύθερος. unedle Metalle, μέταλλα ούχι πολύτιμα, κοινά. unedle Gesinnung, ή άγέννεια, ή μικροπρέπεια, ή άνελευθερία.

Un'ehelich, *adj.* νόθος, νοθαγενής, νοθογενής, νοθογέννητος: άθέμιτος. —e Geburt, —e Abkunft, ή νοθεία.

Un'ehrbär, *adj.* άσμενος, άκρομος, άπρεπής, αίσχρός. —kelt, *f.* (—), ή άκοσμία, ή άπρέπεια, ή άσημία.

Un'ehre, *f.* (—), ή άτιμία ή αίσχύνη, τó όνειδος. — machen, περιάπτω αίσχύνην, φέρω άτιμίαν.

Un'ehrerbietig, *adj.* άσεβής, άνευσεβαστος, μη σεβόμενος. —kelt, *f.* (—), ή άσεβεία, ή έλλειψις σεβασμού.

Un'ehrlich, *adj.* άτιμος: άναξίτιμος, άναξίπιστος. αίσχρός, έπονείδιστος, άτιμωτικός. —er Mensch, ó παλαιάνθρωπος. —kelt, *f.* (—), ή άτιμία τó αίσχος, τó όνειδος.

Un'eigennützig, *m.* (—es), ή άφιλοκέρδεια, ή άπλεονεξία, ή άκέρδεια: ή άμφοληψία. —nützig, *adj.* άφιλοκέρδης, άκέρδης, άπλεονέκτητος: άμφοληπτος. —nützigkelt, *f.* (—), ή άπλεονεξία, ή άφιλοκέρδεια, ή άκέρδεια, ó μη ιδιωφελής χαρακτήρ.

Un'eigentlich, *adj.* άκυρολέκτητος, καταχρηστικός: μεταφορικός, τροπικός. —er Ausdruck, ή άκυρολέξια, ή άκυρολογία, ή άκυρία. —kelt, *f.* (—), ή άκυρία, ή άκυρολέξια, ή άκυρολογία.

Un'eingebunden, *adj.* άδετος, άχαρτόδετος [άστάχυτος*].

Un'eingedenk, *adj.* άμνήμων, έπιλήσιμων. — sein, άμνημονέω.

Un'engeheilt, *adj.* άθήραμαντος.

Un'eingehüllt, *adj.* άπερικάλυπτος.

Un'eingeladen, *adj.* άπρόσκλητος, αυτόκλητος.

Un'eingeschränkt, *adj.* άπερίοριστος.

Un'eingeweiht, *adj.* άμύητος, άμυσταγωγητος.

Un'einig, *adj.* άσύμφωνος, διάφωνος, διχόθυμος, διαφωνών, διχογνωμών. mit Jemandem — sein, διαφωνέω, διχογνωμονέω, διχογνωμέω, διχονοέω πρός τινα. —kelt, *f.* (—, *pl.* —en), ή άσύμφωνία, ή διχοστασία, ή διχόνοια, ή διχογνωμοσύνη, ή διχοφροσύνη.

Un'einnehmbar, *adj.* άνάλωτος, άκρίευτος, άνεπίδεκτος άλώσεως.

Un'eins, *adv.* s. Uneinig.

Un'eträglich, *adj.* άλυσιτελής, άσύμφορος.

Un'elegant, *adj.* άκομψος.

Un'empfindlich, *adj.* άνεπίδεκτος (für

τινός). δυσαισθητος, ἀναί-
-kelt, *f.* (—), τὸ ἀνεπί-
-ῆ δυσαισθησία, ἡ ἀναισθη-

ibār, *adj.* ἀνεπαίσθητος.

illich, *adj.* ἀναισθητος, δυσ-
αισθητός (gegen etwas,
τι). — sein, ἀναισθητέω,
ητεύω, δυσαισθητέω, ἔχω
ἥτως. —kelt, *f.* (—), ἡ ἀν-
-αῖα, ἡ δυσαισθησία ἢ ἀπά-
-ναλγησία.

iden, *adj.* ἀνεπαίσθητος.

is, *adj.* ἀπέραντος, ἀτελεύτη-
-πυρος. das —e, τὸ ἀπειρον,
ἄριστόν. (bis) ins —e, ἐπὶ
τι. —, *adv.* ἀπέρας, ἀπειρά-
-τῃ ἀπειρον, ἀτελευτήτως. —
ἀπειρομεγέθης. — viel,
ἀληθῆς. — reich, ἀπειρό-

ς. — oft, ἀπειράκις, μυριά-
- vielfach, ἀπειροπλάσιος,
πλασίων. Berechnung des
zinsen, ὁ ὑπολογισμός τοῦ
τοῦ, τοῦ ἀπειροστημορίου.
f. (—), ἡ ἀπειρία, τὸ ἀπει-
-ἀτελεύτητον.

illich, *adj.* ἀπαραίτητος, ἀπο-
-ἀναγκαῖος. —kelt, *f.* (—), ἡ
ος ἀναγκαιότης.

it, *adj.* ἀναποκάλυπτος, ἀν-
-ος.

ibār, *adj.* ἀνέκφυκτος, ἀν-
-κτος, ἀναπόδραστος.

illich, *adj.* ἀμισθος, ἀμισθο-
-ς, ἀναποζημίωτος. —, *adv.*
δωρεάν [χάρισμα].

sam, *adj.* ἀκρατής, μὴ ἐγ-
-ἀκρατεύμενος, ἀκρατευτι-
-kelt, *f.* (—), ἡ ἀκράτεια, ἡ
x.

t, *adj.* ἀναποκάλυπτος, μὴ
υφθεις.

sbār, *adj.* ἀναπόσπαστος,
ρετος.

ibār, *adj.* ἀνέκφυκτος, ἀδιά-
-ς, ἀναπόδραστος.

eden, *adj.* ἀναποφάσιτος.

hlaht, *mágh* ἀγχώματος,
οπος, ισόρροπος. die Sache

ist noch —, τρὺς κατ' ὀψώραν,
τὸ πρᾶγμα δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι.

—kelt, *f.* (—), τὸ ἀναποφάσιτος.

Un'entschlossen, *adj.* ἀμφιγνώμος, ἀνα-
-ποφάσιτος, ἀμφίδοξος, ἀμφιρρεπής.
—kelt, *f.* (—), τὸ ἀναποφάσιτος, ὁ
ἐνδοιασμός, ἡ ἀμφιγνώμοσύνη.

Un'entschuldbar, *adj.* ἀδικαιολόγητος,
ἀναιτιολόγητος, ἀνεπίδεκτος δικαιο-
-λογήσεως ἀσυγχώρητος.

Un'entschuldiget, *adj.* ἀναπολόγητος, ἀδι-
-καιολόγητος.

Un'entsieget, *adj.* ἀναποσφράγιτος
[ἀξεβούλλωτος].

Un'entstellt, *adj.* ἀπαραμόρφωτος.

Un'entweilt, *adj.* ἀβέβηλος, ἀμίαντος.

Un'entwickelt, *adj.* ἀνεξέλικτος [ἀξέτε-
-λιγος]. μὴπω ἀνεπτυγμένος, ἀνα-
-νάπτωκτος.

Un'erbitlich, *adj.* ἀνεπίδεκτος ἀνα-
-γνώσεως, ἀκατανάγνωστος, δυσανά-
-γνωστος.

Un'entsündbar, *adj.* ἀφλεκτος, ἀνεπί-
-δεκτος ἀναφλέξεως ἀφλέγμαντος,
ἀνεπίδεκτος φλεγμονῆς.

Un'erachtet, *s.* Ungeachtet.

Un'erbaut, *adj.* ἀνοικοδόμητος. (*fig.*)
ἀτελής, ἀψυχαγώγητος, ἀκήλητος,
ἄθελκτος.

Un'erbitlich, *adj.* ἀδυσώπητος, ἀκαμ-
-πτος, ἀπηνής. —kelt, *f.* (—), τὸ
ἀδυσώπητον, ἡ ἀκαμψία, ἡ ἀπηνεια.

Un'erbrochen, *adj.* ἀδιάρρηκτος ἀνα-
-ποσφράγιτος.

Un'erdacht, *adj.* ἀνεφεύρετος, ἀνεπι-
-νόητος.

Un'erfahren, *adj.* ἀπειρος, ἀδαής [ἀκά-
-τεχος*] πρωτόπειρος, ἀπειρότεχνος.
—kelt, *f.* (—), ἡ ἀπειρία, ἡ ἀδαη-
-μοσύνη ἢ πρωτοπειρία, ἡ ἀπειρο-
-τεχνία.

Un'erfindlich, *adj.* μὴ ἐφευρετικός.

Un'erfindlich, *adj.* ἀνεξεύρετος, ἀνε-
-φεύρετος, ἀνεπινόητος, ἀνεπίδεκτος
ἐφευρέσεως.

Un'erforschlich, *adj.* ἀνεξερεύνητος,
ἀδιερεύνητος, ἀνερεύνητος, ἀδιεξέ-
-ταστος, ἀνεξακρίβωτος. —kelt, *f.*
(—), τὸ ἀνεξερεύνητον, τὸ ἀδιερευ-
-νητον.

Unerforscht, *adj.* ανεξέταστος, αδιερευνήτος, ανεξερευνητος.
Unerfreulich, *adj.* ατερηής, ανευφρόσυτος, μη χαροποιός.
Unerfüllt, *adj.* ἀπλήρωτος· ανεκπλήρωτος, άπραγματώτος, άπραγματοποιήτος, ανεπιτέλεστος.
Unergiebig, *adj.* άγονος, άφορος, άκαρπος, άπρόσοδος. -kelt, *f.* (—), ή άκαρπία, ή άφορία.
Unergründet, *s.* Unerforscht.
Unergründlich, *adj.* άβυθος, άχανής. (*fig.*) ανεξερευνητος, αδιερευνητος, ανεξεκρηβωτος. -ο Tiefe, βάθος άχανής, ή άβυθος. -kelt, *f.* (—), το ανεξερευνητον, το αδιερευνητον, το αδιεξεταστον.
Unerheblich, *adj.* αναξιόλογος, άσημαντος, παραμικρός.
Unerhell, *adj.* άφώτιστος, άλαμπής, άφεγγής.
Unerhört, *adj.* μη εισακουσθεις, ανεπακουστος· ανήκουστος.
Unerkannt, *adj.* άγνωριστος, άγνωστος, μη ανεγνωρισμένος.
Unerkennbar, *adj.* άγνωριστος, αδιεγνωστος, αδιαγνωριστος, ανεπίδεκτος αναγνωρίσεως. -kelt, *f.* (—), το άγνωριστον, το αδιαγνωριστον.
Unerkennlich, *adj.* άχάριστος, άγνωμων. άγνωριστος. -kelt, *f.* (—), ή άχαριστία, ή άγνωμοσύνη. ή άσάφεια, το άγνωριστον.
Unerklärbar, -lich, *adj.* αδιεξήγητος, ανερμήνευτος, ανεξηγήητος, ανεπίδεκτος εξηγήσεως. -bärkelt, -lichkelt, *f.* (—), το ανεξηγήητον, το ανερμήνευτον.
Unerkünstelt, *adj.* ατεχνίτευτος, άτεχνος, άπροσποίητος, άπερίττος.
Unerlässlich, *adj.* άπαραίτητος, αναπόφευκτος. -kelt, *f.* (—), το άπαραίτητον.
Unerlaubt, *adj.* άθέμιτος, άπηγορευμένος. -heit, *f.* (—), το άθέμιτον.
Unerledigt, *adj.* άτακτοποιήτος, ανεξομώδιτος.
Unerleuchtet, *adj.* άφώτιστος, άλαμπής.
Unermesslich, *adj.* άκαταμέτρητος, άμετρος, άμέτρητος· άπειρος, άπερ-

αντος, άνάριθμος, αναριθμητος.
 -kelt, *f.* (—), ή άμετρία, ή άπειρία, το άκαταμέτρητον.
Unermittelt, *adj.* ανεξεύρετος.
Unermüdet, *adj.* άκατάπονος, άκοπος, μη κατάκοπος, «άκούραστος».
Uermüdlich, *adj.* άκάματος, άκαταπόνητος, άκατάπονος, άτρομος, άκοπος, «άκούραστος» [άβάρτος]. -kelt, *f.* (—), το άκαταπόνητον, το άκάματον, ό άκάματος χαρακτηρ.
Ueröberlich, *adj.* άνάλωτος, άκυριευτος, μη άλώσιμος.
Ueröffnet, *adj.* άδιάνοικτος, κλειστός.
Uerörtert, *adj.* άσυζητήτος, άβασάνστος, άδιασάφητος.
Uerprobt, *adj.* άπειρατος, άδοκιμαστος, μη δεδοκιμασμένος.
Uerquicklich, *adj.* ατερηής, ανευφρόσυτος, δυσάρετος.
Uerräthen, *adj.* ασύμβλητος, άμάντευτος, άπρομάντευτος.
Uerreichbar, *adj.* ανεφικτος· άπρόσβητος, άπροσπείλαστος.
Uerreicht, *adj.* ανεπίτευκτος, άνεφικτος.
Uersätlich, *adj.* άκόρεστος, άπληστος [άχόρταγος]. — sein, άπληρωσώμαι. -kelt, *f.* (—), ή άπληστία, ή άχορία [ή άχορτασιά].
Uerschaffen, *adj.* άγέννητος, άδημιούργητος, άπλαστος.
Uerschöpflich, *adj.* ανεξάντλητος, άνέκλειπτος. -kelt, *f.* (—), το ανεξάντλητον.
Uerschöpft, *adj.* άκατάπονος, «άκούραστος». άνέκλειπτος, μη εξαντληθείς.
Uerschrocken, *adj.* άφοβος, άδής, άτρητής, άτρομος, άτρόμητος, άνέκπληκτος, άκατάπληκτος. -heit, *f.* (—), ή άφοβία, ή ανεκπληξία, ή άκαταπληξία.
Uerschütterlich, *adj.* ασάλευτος, άκατάσειστος, άκράδαντος, άσειστος, άλόγητος [άκούσιος]· άτάρακτος, άνέκπληκτος. -kelt, *f.* (—), το ασάσειστον, το άκατάσειστον, το άκράδαντον· ή άταραξία, ή άκαταπληξία, ή ανεκπληξία.

lttert, *adj.* ἄσειτος, ἀσυφέ-
; ἀκατάσειτος· ἀτάρακτος.

vinglich, *adj.* ἀνεπίτευκτος,
τος· ὑπέριμετρος, ὑπερβολικός.
bär, *-lich*, *adj.* ἀνεπανόρθω-
ναντικατάστατος. **-lichkeit**, *f.*
:ὸ ἀνεπανόρθωτον.

lich, *adj.* ἀνεπινόητος, ἀφάντα-

sslich, *adj.* ἀσύμφορος, ἄλυ-
ς, ἄκαρπος.

bär, *-lich*, *adj.* ἀνεπίβατος,
βατος, δυσανάβατος, ἄβατος.

lich, *adj.* ἀφόρητος, ἀνυπο-
λη, ἀνυποφύρητος, ἀνυπόφο-
-es Leben, βίος ἀβίωτος
να ζωή]. **-keit**, *f.* (—), τὸ
τον, τὸ ἀνυποφύρητον, τὸ
μόνητον.

isen, *adj.* ἀνήλικος, ἄνηβος.

ni, *adj.* ἀμνημόνευτος.

ni, *adj.* ἀθέρμαντος.

ei, *adj.* ἀπροσδόκητος, ἀν-
ος. —, *adv.* ἀπροσδοκῆτως,
οσδοκῆτου, παρὰ προσδοκίαν,
λήϊδα.

lich, *adj.* ἀτέραμνος, ἀμά-
; ἀνεπίδεκτος μαλακύνσεως.
ἄκαμπτος. **-keit**, *f.* (—), ἡ
ινότης, τὸ ἀμάλακτον. (*fig.*)
ψία.

silich, *adj.* ἀναπόδεικτος, ἀνο-
τος ἀποδείξεως. **-keit**, *f.* (—),
πόδεικτον.

ert, *adj.* ἀναπόκριτος, ἀνα-
ος. — lassen, δὲν ἀποκρίνο-
;.

en, *adj.* ἀναπόδεικτος, μὴ
ετιμένο.

en, *adj.* ἄσκεπτος, ἀδιά-
ς, ἀλόγιτος.

schl, *adj.* ἀνεθέλητος, ἀβού-
ἀπόθητος, ἀνεπιθύμητος,
ρετος.

bär, *adj.* ἀνεκδιήγητος, ἀδιή-

t, *adj.* ἀγέννητος, ἀγέννητος.

n, *adj.* ἄνηβος, νήπιος.

gawog, ἀπαιδαγωγῆτος.

agen, *adj.* ἀνεχβίαστος.

Un'essbär, *adj.* ἄβρωτος, μὴ ἐδώδι-
μος, μὴ τραγόμενος.

Un'fähig, *adj.* ἀνίκανος, ἀνάξιος· ἀνε-
επίδεκτος, ἀφυής, ἀνεπιτήδειος.
-keit, *f.* (—), ἡ ἀνικανότης ἢ ἀνε-
επιτηδείότης, ἡ ἀφύια.

Un'fährbär, *adj.* ἀπύρευτος, ἀδιαπρέυ-
τος· ἀναμάξευτος.

Un'fall, *m.* (-es, *pl.* -fälle), τὸ ἀτύ-
χημα, τὸ ἀπόπτωμα, ἡ ἀτύχια, ἡ
συμφορὰ. einen — erleiden, περι-
πίπτω εἰς συμφορὰν.

Un'farbig, *adj.* ἀχρῶματος.

Un'fass'bär, *-lich*, *adj.* ἀκατάληπτος.
-lichkeit, *f.* (—), ἡ ἀκαταλήψια.

Un'fehl'bär, *adj.* ἀναμάρτητος [ἀκριμά-
τιστος]· ἀδιάπτωτος, ἀδιάπταιστος,
ἀπταιστος, ἀλάθητος, ἀλάνθαστος
[ἀλάθευτος]. ἀσφαλής, ἀφυκτος,
ἀφευκτος [ἀσφαλτος]. —, *adv.*
ἀσφαλῶς [ἀσφαλτα]. **-keit**, *f.* (—),
ἡ ἀδιαπτωσία, ἡ ἀναμαρτησία, τὸ
ἀναμάρτητον [ἡ ἀκριματία].

Un'fein, *adj.* ἐστερημένο λεπτότητος,
ἄλεπτος, χονδρός. **-heit**, *f.* (—), ἡ
ἐλλειψίς λεπτότητος, ἡ χονδρότης.

Un'fern, *adv.* οὐχί μακρὰν.

Un'fertig, *adj.* ἀνέτοιμος, ἀτέλειστος,
ἀτελής, ἡμιτελής, ἡμιτέλειστος,
ἀτελειωτος [ἀξετέλειωτος]. etwas
— lassen, καταλείπω τι ἡμιτελές.

Un'fläth, *m.* (-es), ὁ ῥύπος, ἡ ἀκα-
θαρσία, ἡ κόπρος [ἡ βρώμα, ἡ
μαγариσία, ἡ βρώμιας].

Un'flätherel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀκα-
θαρσία, ἡ βδελυρία, ἡ βδελυρότης.

Un'fläthig, *adj.* ἀκάθαρτος, βδελυρός
[βρώμικος, σιγαμερός, σιγαμένος].
-keit, *f.* (—), ἡ βδελυρότης, ἡ
δυσπαρότης [ἡ βρωμοσύνη].

Un'fleiss, *m.* (-es), ἡ ἀμέλεια, ἡ ἀφιλο-
πονία, ἡ ὀκνηρία [ἡ ἀκαματωσύνη].
-ig, *adj.* ἀμελής, ἀφιλόπονος, ἄδου-
λος*, ὀκνηρός [ἀκαμάτης, ἀπέργιος*].

Un'folgsam, *adj.* ἀπειθής, ἀνυπήκοος,
ἀνυπότακτος, δυσπειθής. — sein,
ἀπειθέω. **-keit**, *f.* (—), ἡ ἀπειθεία,
ἡ ἀνηκουστία, ἡ δυσπειθεία.

Un'form, *f.* (—), ἡ ἀμορφία, ἡ κακο-
μορφία.

Unförmlich, *adj.* άμορφος, δύμορφος, καχώμορφος. -*kelt*, *f.* (—), ή άμορφία, ή δυσμορφία, ή καχώμορφία.
Unfrankirt, *adj.* μη έλεύθερος, μη άπηλλαγμένος τελών.
Unfranzösisch, *adj.* άντιγαλλικός, ούχι γαλλικός.
Unfrei, *adj.* άνελεύθερος, μη έλεύθερος.
Unfreiig, *adj.* άνελεύθερος, μη έλεύθεριος, άφιλοδωρος. -*kelt*, *f.* (—), ή άνελευθερία, ή άφιλοδωρία.
Unfreiwillig, *adj.* άκων, άκούσιος, άνεθέλητος [άδυναστικός*]. —, *adv.* άκουσίως [άδυναστικώς*, στανιώς]. -*kelt*, *f.* (—), ή άνεθελγησία, ή άκούσιότητα.
Unfreundlich, *adj.* δυσάρεστος, άφιλόφρων, άπρόθυμος, άπροσήγορος, δυσπροσήγορος, σκυθρωπός, σκυθρός, στυγρός, δύστροπος. -*es Wesen*, ή σκυθρωπότης, ή στυγρότης. -*kelt*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ή δυσαρεστία, ή δυσαρεστότης, ή άφιλοφροσύνη, ή άπροθυμία, ή δυσπροσηγορία, ή άπροσηγορία, ή άκαταδεξία, ή σκυθρωπότης, ή στυγρότης, ή δύστροπία.
Unfreundschaftlich, *adj.* δυσμενής, άφιλος, άφιλόφρων.
Unfriede, *m.* (-*n*), ή διχοστασία, ή διχόνοια. -*lich*, *adj.* φιλόνικος, έριστικός. -*lichkeit*, *f.* (—), τó φιλόνοικον, ή φιλερις ιδιότης. -*sam*, *adj.* ούχι φιλήσυχος, άφιλήσυχος.
Unfruchtbar, *adj.* άκαρπος, άφορος, άγονος, άτοκος, στείρος, στέριφος. -*kelt*, *f.* (—), ή άκαρπία, ή άφορία, ή άγονία, ή άτοκία.
Unfug, *m.* (-*es*), ή άταξία, τó άτάκτημα, τó κακοήθευμα, ή παρανομία, τó παρανόμημα.
Unfüglich, *adj.* άνάρμοστος, άτοπος, άνομος, παράνομος. -*kelt*, *f.* (—), ή άτοπία, ή άπρέπεια, ή άνομία.
Unfugsam, *adj.* άσυμμόρφωτος, άνυπότακτος, άπειθής.
Unföhlbar, *adj.* άνεπαίσθητος.
Unfürchtlich, *adj.* άφοβος, άνέκπληκτος.
Unfürstlich, *adj.* ήκιστα ήγεμονικός, άνθηγεμονικός, άνάξιος ήγεμόνος.

Un'galant, *adj.* άπειρόκαλος, άφιλόφρων (πρός τας κυρίας).
Un'gangbar, *adj.* άβρατος, άπρόσιτος, άτιβής [καχόβολος*]. άκυκλοφορητος, άπηρχαιωμένος, άδύσιμος.
Un'gar, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ó Ούγγρος, ó Ούγγαρος. -*in*, *f.* (—, *pl.* -*nen*), ή Ούγγρις, ή Ούγγαρις. -*isch*, *adj.* ούγγρικός, ούγγαρικός. -*n*, *n.* (-*n*), ή Ούγγαρία. -*wein*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ó οίνος τής Ούγγαρίας.
Un'gastfrei, *s.* Ungastlich.
Un'gastfreundlich, *un'gastlich*, *adj.* άφιλόξενος, άξενιος. -*kelt*, *f.* (—), ή άξενία, ή άφιλοξενία.
Un'geachtet, *adj.* άνυπόκλητος, έληττιμος. —, *prp.* (μετά γενιτιζής ή δοτικῆς), παρά, έναντιον. —, *conj.* εί και, καιτοι, άν και [ή καλά (και)].
Un'geackert, *adj.* άγεώργητος.
Un'geahndet, *adj.* άτιμώρητος [άπειδευτος].
Un'geahnt, *adj.* άπροσδόκητος, άπροαίσθητος, άπροαίμνυτος.
Un'geändert, *adj.* άπαράλλακτος.
Un'gearbeitet, *adj.* άνέργαστος, άετήργαστος.
Un'gebäht, *adj.* άστιβής, άνοδοκτήτος, άνόδευτος, άστρωτος.
Un'gebändigt, *adj.* άδάμαστος [άτιμώρευτος].
Un'gebaut, *adj.* άκτιστος, άνοικοδόμητος, άκαλλιεργητος, άγεώργητος.
Un'gebürdig, *adj.* μορφάζων, σχημαποιών. sich — stellen, σχημαποιέω, μορφάζω κακοτροπέω, έωτροπέω.
Un'gebessert, *adj.* άδιόρθωτος.
Un'gebieten, *adj.* άπαρακλήτος, έλεητος, άπρόσκλητος [άκάλειστος] ωτεπάγγελτος, άυτόκέλευστος.
Un'gebugt, *adj.* άκαμπτος, άκλιης, άλύγιστος. (*fig.*) άταπεινωτος.
Un'gebildet, *adj.* άπλαστος, άμόρφωτος, άδιόπλαστος, άπαιδευτος, άπαιδαγωγητος, άπαιδάγωγος, άμαθής, άμουσος, άγράμματος. -*kelt*, *f.* (—), ή άπαιδευσία, ή άγραμματία, ή άμαθία, ή άγραμματισώνη.

ιτ, *adj.* ἀλεύκαντος.
 ; *adj.* ἀποικιλτος, ἀδιαποϊ-
 ἀπέρυτος.
 ι, *adj.* ἀκαμπτος.
 ι, *adj.* ἀγέννητος.
 ιτ, *adj.* ἀκατής, ἀκαυστος·
 ς ἀνέψητος· ἀπύρωτος.
 η, *adj.* ἀνέψητος [ἀψητος,
 ; ἀνήψητος*].
 ηληχ, *adj.* ἀχρηστος, ἀχρή-
 τηρησίμευτος.
 ητ, *adj.* ἀμεταχειρίστος.
 f. (—), ἡ ἀπρέπεια, ἡ ἀκο-
 ἀτοπία. zur —, ἀπρεπῶς,
 . —end, —lich, *adj.* ἀπρεπής,
 ς, ἐκπρεπής, ἀτοπος. —es
 en, ἡ ἀσχημοσύνη, ἡ ἀκο-
 —lichkeit, f. (—, pl. —en), ἡ
 ἡ ἀπρέπεια.
 η, *adj.* ἄδετος, ἄδεσμος.
 ἀνεμμένος· ἔκλυτος, ἀπρα-
 βλαστος. πεζός, πεζολογικός.
 Rede, ὁ πεζός λόγος. —heit,
 ἡ ἄδεσία, ἡ ἀνεσις· ἡ
 α, ἡ ἀκολασία, ἡ παραλυσία.
 ; *adj.* ἀκάλυπτος, ἀσκέπα-
 τήγαστος. —er Tisch, τρά-
 πηρωτος.
 ιχ, *adj.* ἀνεπίδοτος, ἀπρό-
 ἄστοχος, μὴ ἐσδοκιμῶν.
 ιτ, *adj.* ἀτύπωτος.
 ι, *adj.* ἀκόπριτος, ἀκοπρος.
 f. (—), ἡ ἀνυπομονησία, ἡ
 ὄνος ὀρμή. mit —, ἀνυπο-
 —ig, *adj.* ἀνυπόμονος, ἀν-
 —τος, ἀνυπομόνητος [λιγόψυ-
 — sein, ἀνυπομονέω.
adj. ἀτίμητος.
 ι, *adj.* ἀνεπιτήδειος, ἀνοϊ-
 ἀπροσφής, ἀνάρμοστος,
 διος, ἀκατάλληλος.
 ιτ, *adj.* ἀτέλεστος, ἀτελεύτη-
 ελειωτος.
 ι, *adj.* ἀθέριστος.
 η. (—s), ἡ τύχη, ἡ συν-
 τὸ αὐτόματον. von —, κατὰ
 κατὰ συγκυρίαν, κατὰ συν-
 —εξ τύχης. aufs —, εἰς τὴν
 —, *adj.* τυχαῖος [καταλαχά-
 κατὰ προσέγγισιν γινόμενος.

—, *adv.* περίπου, ὡς ἔγγιστα, κατὰ
 προσέγγισιν [ἀπάνω κάτω]. τυχαίως,
 κατὰ τύχην. — so, ὡδὲ πως,
 οὕτω περίπου. — dreihundert
 Mark, τριακόσια περίπου μάρκα.
 Ungefährdet, *adj.* ἀκίνδυνος, ἀσφα-
 λής, ἐξησφαλισμένος.
 Ungefährlich, *adj.* ἀκίνδυνος, ἀνεπι-
 κίνδυνος, ἀκακος.
 Ungefällig, *adj.* ἀπαρέσκιων, ἀπάρε-
 στος, δυσάρεστος· ἀπρόθυμος, ἀφιλό-
 φρων, ἡκιστα ὑποχρεωτικός. —keit,
 f. (—), ἡ ἀπροθυμία, ἡ ἀφιλο-
 φροσύνη.
 Ungefältsch, *adj.* ἀψευδής, ἀνόθευτος,
 ἀκίβδηλος.
 Ungefärbt, *adj.* ἄβαφος, ἀχρωμάτι-
 στος, ἀχρωστος.
 Ungefēg, *adj.* ἀκόρητος, ἀσάρωτος,
 ἀπαράουτος [ἀσκούπιστος, ἀπαρά-
 σαιρτος*].
 Ungefesselt, *adj.* ἄδεσμος, μὴ δέσμιος.
 Ungefledert, *adj.* ἄπτερος, ἀπτέρωτος.
 Ungefūgell, *adj.* ἀπτέρυγος, ἄπτερος,
 ἄνευ πτερώγων.
 Ungefordert, *adj.* ἀπαράκλητος, ἀπρόσ-
 κλητος, αὐτοκέλευστος. δωρητός,
 χαριστός.
 Ungefornit, *adj.* ἀσχημάτιστος, ἄπλα-
 στος, ἀδιατύπωτος.
 Ungefragt, *adj.* ἀνερώτητος, μὴ ἐρω-
 τηθείς.
 Ungefūgig, *adj.* ἀλύγιστος, ἀκαμπτος·
 ἀσυμμόρφωτος, δυσμεταχειρίστος.
 —keit, f. (—), ἡ ἀκαμψία, ἡ ἀλυγι-
 σία· τὸ δυσμεταχειρίστον.
 Ungefūhlt, *adj.* ἀνεπαίσθητος.
 Ungefūhrt, *adj.* ἀνοδήγητος.
 Ungefūllt, *adj.* ἀπλήρωτος, ἀγέμιστος.
 Ungefūrchtet, *adj.* μὴ φοβερός.
 Ungegerbt, *adj.* ἀδέψητος, ἀβύρσευ-
 τος, ἀγναφος, ἀγναπτος.
 Ungegessen, *adj.* ἀγευστος, ἄσιτος,
 ἀναρίστητος, ἀνάριστος, ἀφάγωτος.
 ἄβρωτος.
 Ungeglättet, *adj.* ἄξεστος, ἀνομάλι-
 στος [ἀμαγλίτιστος*].
 Ungegledert, *adj.* ἀναρθρος, ἀδιάρ-
 θρωτος.

- Un' gegründet, adj.** ἀβάσιμος, ἀνυπόστατος.
- Un' gegrüst, adj.** ἀπροσηγόρητος, ἀπροσαύδητος, ἀχαίρειστος.
- Un' gegürtet, adj.** ἄζωστος.
- Un' gehalten, adj.** ἀγανακτῶν, ὠργισμένου, παρωργισμένου, ἀγανακτῶν [φουρκισμένου, θυμωμένου, μανισμένου, ἀγκαναρισμένου*]. — über etwas werden, ἀγανακτῶ, δυσχεραίνω, δυσφορῶ ἐπὶ τινὶ [ἀγκανάρωμαι*]. — sein, π. (-s), ἢ ἀγανάκτησις [ἢ ἀγκανάρωσι*].
- Un' gehellt, adj.** ἀνάτατος, ἀθεράπευτος, μὴ θεραπευθεὶς.
- Un' gehelssen, adj.** ἀκέλευστος, ἀνεπίτακτος, ἀπαράκλητος, αὐτοκέλευστος, αὐτεπάγγελτος.
- Un' gehelzt, adj.** ἀθέρμαντος.
- Un' gehemmt, adj.** ἀκώλυτος, ἀνεμπόδιστος, ἀπαρὰκώλυτος [ἀσκληπόδωτος*].
- Un' geheuchelt, adj.** ἀνυπόκριτος, ἀπροποήτος, ἀτεχνίτευτος.
- Un' geheuer, n.** (-s, pl. —), τὸ τέρας [τὸ θεριό, τὸ μαρό]. —, *adj.* τερατώδης, τεράστιος* ὑπερφυῆς, παμμεγέθης, ὑπερμεγέθης, πελώριος, κολοσσιαῖος [ἀθεώρατος*] μυθώδης, πάμπολυς, ὑπέρπολος. etwas —es, τερατώδες τι. — viel, ὑπερφυῆς τὸ πλῆθος, ἀμέτρητος. — gross, τεράστιος, πελώριος τὸ μέγεθος [ἀθεώρατος]. das geht ins —e, τοῦτο κατανατῆ τεράστιον. —, *adv.* ὑπερφυῶς, ὑπερμέτρως, τερατωδῶς, δεινῶς. —lich, *adj.* τεράστιος, τερατώδης, πελώριος. —lichkei, *f.* (—), ἡ τερατωδία, τὸ τερατώδες, τὸ τεράστιον.
- Un' gehindert, adj.** ἀκώλυτος, ἀνεμπόδιστος, ἀνεπικώλυτος, ἀποραπόδιστος, ἀπαρὲμπόδιστος [ἀσκληπόδωτος*]. —, *adv.* ἀκωλυτῶ, ἀκωλυτῶς.
- Un' gehöbelt, adj.** ἀρρυκάνητος, ἀξεστος. (*fig.*) ἀτόρευτος, ἀπειρόκαλος, ἀπολίτευτος, ἀδιάπαστος.
- Un' gehofft, adj.** ἀνέλπιστος.
- Un' gehörig, adj.** ἀτοπος, ἀπρεπής, ἀνάρμοστος. —kei, *f.* (—), ἡ ἀτοπία.
- Un' gebörnt, adj.** ἀξέρατος.
- Un' gehörsam, adj.** ἀπειθής, ἀνυπήκοος, ἀνυπότακτος. — sein, ἀπειθῶ, ἀνηκουστέω. —, π. (-s), ἢ ἀπειθεια* ἢ δυσπειθεία.
- Un' gehöri, adj.** ἀνάκουστος, ἀνημωστος, ἀνακράτος. — verurtheilen, καταδικάζω ἄνευ ἀκροάσεως.
- Un' gehüdel, adj.** ἀνενόηλος. lassen Sie mich —, ἀφετέ με ἤσυχον.
- Un' gehütel, adj.** ἀφύλακτος.
- Un' gesillich, adj.** οὐχὶ πνευματικός, κοσμικός, λαϊκός.
- Un' gekämmt, adj.** ἀκτένιστος.
- Un' gekannt, adj.** ἀγνωστος.
- Un' gekauft, adj.** ἀπρίατος, μὴ ἀγορασθεὶς, ἀνεξαγόραστος.
- Un' gekaut, adj.** ἀμάσητος.
- Un' geklärt, adj.** ἀδιόλιτος [ἀκαταστάλακτος*].
- Un' gekleidet, adj.** ἀνένδυτος [ἀνυτος].
- Un' gekocht, adj.** ἀνέψητος, ἀνεφθός, ἄβραστος.
- Un' gekränkt, adj.** ἀδυσάρεστος, ἀλόπητος* ἀπαράβλαπτος.
- Un' gekrönt, adj.** ἀστεφάνωτος, ἀστέφανος.
- Un' gekrümmt, adj.** ἀκαμπής, ἀκαμπτος.
- Un' gekühlt, adj.** ἀψυχτος, ἀψύγραντος.
- Un' gekünstelt, adj.** ἀτεχνίτευτος, ἀεπιτέχνητος, ἀνεπιτήδειος, ἀτέχνωστος, ἀτεχνός* ἀπέρητος, ἀπελής, ἀπλοῦς. —es Wesen, ἡ ἀτεχνία, ἡ ἀφέλεια, ἡ ἀπλότης.
- Un' geladen, adj.** ἀπρόσκλητος [ἀκλήστος]. ἀγέμιστος, ἀφόρτωτος, κενός.
- Un' geläufig, adj.** ἀπρόχειρος, ἀσυνειθιστος. das ist mir —, δὲν ἔχω εὐχέρειαν τούτου.
- Un' geläutert, adj.** ἀδιακαθάρατος, ἀδιόλιτος [ἀλαγάρητος*].
- Un' gelogen, adj.** ἄκαιρος, ἀτοπος, παράκαιρος, ἀνάρμοστος, ἀπροσφήτης, ἀκατάλληλος. —e Zeit, ἡ ἀκαιρία, ὁ ἀκατάλληλος καιρός. —, *adv.* ἀκαιρῶς, παρὰ καιρόν, παρακαίρως. Jemandem — kommen, φέρω ἐνόηλυσιν εἰς τινα. —heii, *f.* (—, pl. —en), ἡ ἀκαιρία, ἡ ἀναρμοστία, ἡ

α, ἡ ἀκαταλληλότης· ἡ δυσ-
 ι. ἡ ἐνόχλησις. — en machen,
 ὡ δυσχεραίας.
 ἱ, *adj.* ἀθετος· ἀνησύχαστος.
 ier, ψὰ ἄποκα, ἀνύπαρκτα.
 rig, *adj.* δυσμαθής· δυσπειθής.
 f. (—), ἡ δυσμαθία· ἡ δυσ-
 α, ἡ ἀπειθεια.
 ri, *adj.* ἀδίδακτος, ἀμαθής,
 ευτος, ἄμουσος, ἀγράμματος.
 f. (—), ἡ ἀμαθία, ἡ ἀπαι-
 ι, ἡ ἀγραμματολία, ἡ ἀμουσία,
 πιστημοσύνη.
 ni, *adj.* ἀκόλλητος.
 k, *adj.* ἀκαμπτος, ἀκαμπής,
 k. (*fig.*) ἀγύμναστος, σκαιοός,
 ις, ἀνεπιτήθειος. — heit, f. (—),
 μψία, ἡ στερρότης. (*fig.*) ἡ
 ασία, ἡ ἀδεξιότης, ἡ σκαιοότης.
 en, *adj.* ἀναγνωσθεὶς
 ατος].
 hi, *adj.* ἀσβεστος, ἀκατάσβε-
 ἄσβυστος]. — er Kalk, ἡ ἄσ-
 ι (τίτανος) [ὁ ἀκράτος ἀσβε-
 ἱ, *adj.* ἄλυτος, ἀδιάλυτος.
 ih, n. (—es), τὸ κακόν, ἡ κα-
 ζ [ἡ ἀναποδιά].
 hlich, *adj.* ἡκιστα ἀναπαυτι-
 ιουσχηρής. — heit, f. (—), ἡ μὴ
 υτικότης· ἡ δυσχέρεια.
 ht, *adj.* ἀποίητος, ἀκατα-
 ατος [ἀκάμωτος].
 ni, *adj.* ἀθέριτος.
 hni, *adj.* ἀπρότρεπτος, ἀπαρρό-
 ρ, ἀπαραινίητος· ἀναπαίτητος.
 is, *adj.* ἀνάρμοςτος, ἀναρμό-
 ἄκαιρος. — heit, f. (—), ἡ ἀτο-
 ῖ ἀναρμοσία.
 hei, *adj.* ἀσίτευτος, οὐχὶ σι-
 ι.
 n, *adj.* ἀσυνήθης, ἐξαιρετικός,
 ατος. —, *adv.* διαφερόντως,
 τως, ἰδιαζόντως, ἐξαιρέτως·
 α, λίαν, καθ' ὑπερβολήν. —
 ὑπέρπολος. — hoch, ὑπερ-
 ις.
 de, *adj.* ἀνάγγελτος, ἀδήλω-
 μνημόνευτος.
 igt, *adj.* ἄμικτος, ἀμιγής.

Un'gemessen, *adj.* ἀκαταμέτρητος,
 ἀμέτρητος, ἄμετρος. — heit, f. (—),
 ἡ ἀμετρία.
 Un'gemischt, *adj.* ἀμιγής, ἄμικτος·
 ἀσύγκρατος, ἀσυγκέραστος. — er
 Wein, ἄκρατος οἶνος.
 Un'gemüht, *adj.* ἄσημος, ἀναργυρο-
 κόρητος· ἀχάρακτος, ἀκοπος.
 Un'gemüthlich, *adj.* ἀνεύθυμος, ἀθυ-
 μικός, κακόθυμος, δυσθυμικός, ἀκα-
 λόκαρδος, δυσάρεστος. — heit, f. (—),
 ἡ κακοθυμία, ἡ δυσαρεσία.
 Un'genährt, *adj.* ἀτροφος, ἀτραφής.
 Un'genannt, *adj.* ἀνώνομος, ἀνωνόμα-
 ατος.
 Un'genau, *adj.* οὐχὶ ἀκριβής, ἀνακρι-
 βής. — igt, f. (—), ἡ ἀνακριβεία,
 ἡ ἑλλειψίς ἀκριβείας.
 Un'geneigt, *adj.* ἀπρόθυμος· ἀφιλό-
 φρων, ἀπροσήμερος, ἡκιστα εὐνοϊ-
 κός, δυσμενής. — heit, f. (—), ἡ
 ἀπροθυμία· ἡ δυσμένεια.
 Un'genessbar, *adj.* ἀναπόλαυστος·
 ἄβρωτος, μὴ τραγόμενος· οὐχὶ
 πόσιμος, μὴ πινόμενος. dieses
 Fleisch ist —, αὐτὸ τὸ κρέας δὲν
 τρώγεται. der Wein ist —, ὁ
 οἶνος δὲν πίνεται. — heit, f. (—),
 τὸ ἀναπόλαυστον· ἡ ἀβρωσία· ἡ
 ἀποσία.
 Un'genirt, *adj.* ἀνυπόστολος· ἀνενό-
 χλητος, ἀπαρηνόχλητος. — heit, f.
 (—), τὸ ἀνενόχλητον.
 Un'genossen, *adj.* ἀναπόλαυστος· ἄγευ-
 ατος [ἀφάγωτος]· ἄποτος [ἄπιωτος].
 Un'genühtigt, *adj.* ἀνανάγκαστος, ἀκατα-
 νάγκαστος, ἀπειθανάγκαστος.
 Un'genügend, *adj.* ἀνεπαρκής.
 Un'genügsam, *adj.* ἀπληστος, ἀκόρε-
 ατος [ἀχόρταγος]. — heit, f. (—), ἡ
 ἀπληστία, ἡ ἀκορεσία [ἡ ἀχορτα-
 σιά].
 Un'genützt, *adj.* ἀχρησιμοποίητος,
 ἀχρησίμευτος, ἀμεταχειριστος, ἀχρη-
 ατος.
 Un'geöffnet, *adj.* οὐχὶ ἀνεψυγμένος,
 κλειστός· ἀναποσφράγιστος.
 Un'geopfert, *adj.* ἄθυτος, ἀθυσίαστος.
 Un'geordnet, *adj.* ἀδιάτακτος, ἀδια-
 κόσμητος, ἀτακτοποιητος, ἀκατά-

- στατος, ἀδιάρρυθμιτος [ἀδιάρρυθμος*]. — *er* Zustand, ἡ ἀτάξια, ἡ ἀκαταστασία.
- Un' gepaart, *adj.* ἀσυνδύαστος.
- Un' gepansort, *adj.* ἀθωράκιστος.
- Un' gepflanzt, *adj.* ἀφύτευτος.
- Un' gepflastert, *adj.* ἀλιθόστρωτος.
- Un' gepflügt, *adj.* ἀτημέλητος, παρημελημένος, ἀνεπιμέλητος.
- Un' gepflügt, *adj.* ἀνήροτος, ἀγεώρητος, ἀκαλλιέργητος.
- Un' gerächt, *adj.* ἀπίσσωτος.
- Un' geplägt, *adj.* ἀκάχωτος, ἀταλαίπωρος, ἀτυράννητος.
- Un' gepländert, *adj.* ἀσκύλευτος, ἀλτήστευτος, ἀδιάρπαστος [ἀδιαγούμιστος].
- Un' geprägt, *adj.* ἀχάρακτος, ἀνομισματοποίητος, ἄσημος.
- Un' gepresst, *adj.* ἀπίεστος.
- Un' gepresen, *adj.* ἀνεγκωμιάστος.
- Un' geprüft, *adj.* ἀνεξέταστος, ἀδοκίμαστος.
- Un' geprügelt, *adj.* ἀξύλιστος, ἄδαρτος.
- Un' gepulzt, *adj.* ἀστόλιστος, ἀκαλλώπιστος, ἀκόρητος, ἀκαθάρσιος.
- Un' gerächt, *adj.* ἀνεκδικητος.
- Un' gerade, *adj.* ἄνιστος, μὴ εὐθύς· ἀνώμαλος. ἀνάρτιος, περιττός.
- Un' gerathen, *adj.* (*fig.*) ἄστοχος, ἀνεπιτυχής· διάστροφος, κακόμορφος [ζουδερός*, παραζούβαλος*], ἀνάγωγος, ἀδιαπαιδαγώγητος, κακότακτος* [καχοδιαταμένος, κακαναθρεμμένος].
- Un' geräuchert, *adj.* ἀκάπνιστος· ἀταρτέχουτος.
- Un' gerechnet, *adj.* ἀσυνυπολόγιστος, ἀσυναριθμητος. — *adv.* μὴ συνυπολογιζομένου, -ης, -ων, ἐκτός, χωρὶς, πλὴν.
- Un' gerecht, *adj.* ἄδικος· ἄνομος, παράνομος. — sein gegen Jemanden, ἀδικῶ τινά. — handeln, ἀδικοπραγῶ. — fertig, *adj.* ἀναπολόγητος, ἀδικαιολόγητος. — Igit, *f.* (—), ἡ ἀδικία· ἡ ἀνομία, ἡ παρανομία· τὸ ἀδικημα· τὸ παρανόμημα, τὸ ἀνόμημα.
- Un' geregelt, *adj.* ἀκανόνιστος, ἀτακτοποιητος.
- Un' gereimt, *adj.* ἀνομοιοτέλευτος, ἀνομοιοκατάληκτος. (*fig.*) ἀσυνάρμωστος, ἀσυνάρτητος, ἀσυμβίβαστος, παράλογος, ἄτοπος [ἄμοιαστος]. — *helt, f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀτομία, τὸ ἀσυνάρτητον.
- Un' gereinigt, *adj.* ἀδιακάθαρτος, ἀκαθάρσιος [ἀπάστρευτος].
- Un' gerichtet, *adj.* ἀδικαστος.
- Un' gerleben, *adj.* ἀτριπτος.
- Un' geritten, *adj.* ἀνίπτευτος, ἀνεπίβατος [ἀκαβαλλίκευτος].
- Un' gern, *adv.* ἀκουσίως, ἀπροθύμως [ἀνόρεξα, στανσιῶς, στανικῶς, μὲ τὸ στανσιό*]· ἄκων, ἀκούσιος, ἀπρόθυμος. — haben, δὲν ἀγαπᾶω. — etwas thun, ἄκων ποιῶ τι. gern oder —, ἔκων ἄκων, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως [θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας].
- Un' gerochen, *adj.* ἀνεκδικητος.
- Un' gerollt, *adj.* ἀτύλικτος, ἀσυντύλικτος.
- Un' gerüstet, *adj.* ἄφρυκτος.
- Un' gerufen, *adj.* ἀκλητος, ἀπρόσκλητος, ἀτόκλητος [ἀκάλεστος].
- Un' gerügt, *adj.* ἀμεμπτος, ἀνεπιτίμητος, ἀνεπίπληκτος.
- Un' gerühmt, *adj.* ἀνεγκωμιάστος.
- Un' gerührt, *adj.* ἀκίνητος, ἀμετακίνητος· ἀσυκίνητος.
- Un' gerupft, *adj.* ἀπαράτιλος, ἀμύθητος. (*fig.*) ἀπαράβλαπτος, ἀποικος, ἀβλαβής.
- Un' gerüstet, *adj.* ἀνεφοδίαστος, ἀπαρασκευάστος, ἀπαρασκευος, ἀνέτοιμος μὴ ἐξωπλισμένος, ἀνοπλος.
- Un' gerüttelt, *adj.* ἄσειστος, ἀκατέσειστος.
- Un' gesäet, *adj.* ἄσπαρτος, ἄσπορος.
- Un' gesagt, *adj.* ἄρητος, ἄλεκτος. — lassen, παραλείπω, ἀποσιωπᾶω.
- Un' gesalzen, *adj.* ἀνάλιστος, ἀναλτος, ἀναλος, ἀναλμος, ἀνάλμυρος, ἀνάλατος. (*fig.*) ἀνούσιος, ἀνάλατος, ἀηδής [σαγλός].
- Un' gesammelt, *adj.* ἀσυγκόμιστος, ἀσυνάθροιστος.
- Un' gesattelt, *adj.* ἀνεπίσакτος, ἀνεπίστρωτος [ἀσαμάρωτος, ἀσέλλωτος, ἀσομάρωτος*, ἔσομαρωμένος*].

Un'gesättigt, *adj.* ἀκόρεστος, ἀδιακόρεστος, ἀχόρταστος.
Un'gesäuert, *adj.* ἄζυμος, ἀκρόζυμος [λειψός, λειψανάβατος, λιπανάβατος].
Un'gesäugt, *adj.* ἄθλος, ἀθήλαστος [ἀβόζακτος, ἀβόζαστος*].
Un'gesäumt, *adj.* ἀκρασπέδωτος, ἀπέζωτος, ἀλέγνωτος [ἀπιμπίλιστος, ἀστρήφωτος]. ἀμέλλητος, ἀνυπέρθετος, ἄμεσος. — *adv.* ἀμελλητί, ἀνυπερθέτως, παραχρήμα, ἄνευ ἀναβολῆς, ἄμεσως.
Un'geschält, *adj.* ἀλόπιστος, ἀλέπιστος [ἄξεφλούδιστος].
Un'geschält, *adj.* ἄστομος, ἄθηκτος, ἀνακόνητος.
Un'geschält, *adj.* ἀτίμητος· μικρότιμος, ἀναξιόλογος.
Un'geschaffen, *adj.* ἀγέννητος, ἄκτιστος, ἀδημιούργητος [ἀκάμωτος].
Un'geschöhen, *adj.* ἀπρακτος, ἀποίητος, ἀγέννητος [ἀγένητος].
Un'geschöhen, *adj.* ἀδέξιος, ἀπερίσκεπτος, ἀστόχαστος.
Un'geschönt, *adj.* ἀδέης, ἀφοβος (s. Ungescheidt).
Un'geschichtlich, *adj.* οὐχί ιστορικός.
Un'geschicklichkeit, *f.* (—), ἡ σκαιότης, ἡ ἀδεξιότης, ἡ ἀνεπιτηδεϊότης, ἡ ἀδεξιωσύνη* ἡ ἀπειρία, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ἡ ἀχειρία, ἡ ἀφύια.
Un'geschickt, *adj.* ἀδέξιος, σκαιός, ἀνεπιτηδεύς. — *helt*, *f.* (—), ἡ σκαιότης, ἡ ἀδεξιότης, ἡ ἀνεπιτηδεϊότης.
Un'geschlacht, *adj.* ἀπελέκητος, ἀτόρνευτος, βάνανσος, χονδροειδής, ἄγροικος, ἀπολίτευτος. — *helt*, *f.* (—), ἡ ἀγροικία, ἡ βαναυσία, ἡ χονδροτής [ἡ χοντραδά].
Un'geschliffen, *adj.* ἄθηκτος, ἀνακόνητος. (*fig.*) ἀτόρνευτος, ἀπολίτευτος, ἀσυμπεριφορὸς [ἀπρακτος*]. — *helt*, *f.* (—), ἡ χονδροτής, ἡ βαναυσία, ἡ ἀπολίτευσις, ἡ ἀγροικία [ἡ χοντραδά].
Un'geschlossen, *adj.* ἄκλειστος, ἀκατάκλειστος.
Un'geschmack, *m.* (—es), ἡ ἀπειροκαλία, ἡ κακαισθησία.

Un'geschmälert, *adj.* ἀπαραμείωτος, ἀκέραιος, ἀκραιφνής [δλάκαριος, ἀνάκαριος*].
Un'geschmeichelt, *adj.* ἀκολάκευτος, ἀθώπευτος.
Un'geschmeidig, *adj.* δυσκαμπής, δύσκαμπτος, ἀλύγιστος· δυσμεταχειρίστος, δυσπειθής, δυστραπέλος. — *kelt*, *f.* (—), ἡ ἀκαμψία, ἡ τραχύτης· ἡ δυσπεΐθεια, ἡ δυστραπέλεια.
Un'geschminkt, *adj.* ἀκόμμωτος, ἀψιμυθίωτος, ἀνήλειπτος [ἀφουασίδωτος]· ἀνεπίπλαστος, ἄπλαστος, ἀπροκάλυπτος.
Un'geschmolzen, *adj.* ἄθηκτος, ἀδίλυτος [ἄλυωτος].
Un'geschmückt, *adj.* ἀκόσμητος, ἀκαλώπιστος, ἄκοσμος, ἀστόλιστος.
Un'geschnitten, *adj.* ἄτμητος, ἄκοπος.
Un'geschnitten, *adj.* ἄγλυφος.
Un'gescholten, *adj.* ἀνεπιτίμητος, ἄμεμπτος, ἀλοιδόρητος, ἀνύβριστος.
Un'geschören, *adj.* ἀκούρος, ἀκούρευτος. (*fig.*) ἀνεόχλητος. — *lassen*, ἀφίνω ἡσυχον. — *davon kommen*, ἀπαλλάττομαι χαίρων [φτηνὰ τὴν γλυτόνω].
Un'geschrieben, *adj.* ἄγραφος, ἄγραπτος.
Un'geschuppt, *adj.* ἀλεπίδωτος, ἀλέπιδος, ἀφολλίδωτος, ἀλέπιστος.
Un'geschürzt, *adj.* ἄζωστος.
Un'geschüttelt, *adj.* ἄσειστος.
Un'geschützt, *adj.* ἀφύλακτος, ἀπροφύλακτος.
Un'geschwächt, *adj.* ἀνεξασθένητος· ἀκήρατος, ἀκμαίος, ἀκέραιος.
Un'geschwänzt, *adj.* ἀκερκος, ἄνευ οὐράς, ἀνοροπόγιος.
Un'geschwören, *adj.* ἀνώμοτος, ἀνορκος, ἄνευ ορκου.
Un'gesehen, *adj.* ἀνόρατος, ἀθέατος, ἀνοπτος, ἀοπτος, ἀπαρτήρητος.
Un'gesellig, *adj.* ἀπρόσμικτος, ἀκοινώνητος, δυσπρόσδοος, δυσσύμβολος, ἀπροσμηγής, ἀνέντευκτος, δυσέντευκτος, ἀπροσόμιλος, ἄγριος, φυγάνθρωπος, μισάνθρωπος. — *kelt*, *f.* (—), ἡ ἀκοινωνησία, ἡ ἀνεπιμείζια, ἡ ἀγριότης.

- Un'gesellschaftlich**, *adj.* ἀντικοινωνικός.
- Un'gesetzlich**, **un'gesetzmässig**, *adj.* ἄνομος, παράνομος, ἔκνομος. -*keit*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνομία, ἡ παρανομία, ἡ ἀθεμιστία· τὸ ἀνόμημα, τὸ παρανόμημα.
- Un'gesittet**, *adj.* ἀπολίτευτος, ἀσυμπερίφορος, ἀπειρόκαλος [ἀπρακτος*]. -*heit*, *f.* (—), ἡ ἀπολιτευσία, ἡ ἀπειροκαλία, ἡ ἀναγωγία.
- Un'gesoit**, *adj.* ἄβρατος.
- Un'gespalten**, *adj.* ἀσχιστος, ἀσχιδής.
- Un'gespannt**, *adj.* ἀσύντονος, ἀνεμμένος [ἀτέντωτος].
- Un'gespeist**, *adj.* s. Ungegessen.
- Un'gesperrt**, *adj.* ἀκατάλειστος, ἄφρακτος.
- Un'gesprächlich**, *adj.* ἀπροσῆγορος, ἀνομιλητος, ὀλιγολόγος [δυσκολομιλητος, κακομιλητος*]. -*keit*, *f.* (—), ἡ ἀπροσηγορία, ἡ δυσπροσηγορία, ἡ ὀλιγολογία.
- Un'gesprochen**, *adj.* ἄρρητος, ἀλάλητος.
- Un'gestalt**, -*ei*, *adj.* δύσμορφος, κακόμορφος, κακοειδής, δυσειδής. -*heit*, *f.* (—), ἡ δυσμορφία, ἡ κακομορφία, ἡ δυσειδεΐα.
- Un'gestärkt**, *adj.* ἀδυνάμωτος, ἀνίσχυρος. ἀνάμυλος, ἀκολλάριστος*.
- Un'gestattet**, *adj.* ἀνεπίτρεπτος, ἀθέμιτος, ἀσυχώρητος.
- Un'gestieft**, *adj.* ἀνυπόδητος [ἀπαπούτωτος].
- Un'gestillt**, *adj.* ἄσβεστος, ἀκαταπράυντος, ἀκατάπαυστος.
- Un'gestimmt**, *adj.* ἀνάρμοστος, ἀχόρδιος, ἀχορδοτόνητος· δυσδιάθετος, ἀνόρεξος.
- Un'gestirnt**, *adj.* ἀναστρως.
- Un'gestochen**, *adj.* ἀκέντητος.
- Un'gestört**, *adj.* ἀτάρακτος, ἀτάραχος, ἀνενόηλος, ἀπαρηνόηλος, ἀόηλος, ἀθορόβητος. — lassen, ἀφίνω ἤσυχον, δὲν ἐνοχλέω. —es Glück, συνεχῆς εὐδαιμονία. —, *adv.* ἀταράχως, ἀνενοχλήτως, καθ' ἡσυχίαν, ἐν ἡσυχίᾳ. -*heit*, *f.* (—), ἡ ἀσυχλοσία, ἡ ἀταραξία, ἡ ἀνενοχλοσία.
- Un'gestossen**, *adj.* ἀνώθητος [ἀκόντητος, ἀσπρωχτος]. ἀκοπάνωτος, ἀτριπτος.
- Un'gestraft**, *adj.* ἀτιμώρητος, ἀζημιος [ἀπαίδευτος]. —, *adv.* ἀποινεῖ, νηποινεῖ, νηποινεῖ, ἀτιμωρητεῖ. -*heit*, *f.* (—), ἡ ἀτιμωρησία.
- Un'gestüm**, *adj.* σφοδρός, βίαιος, ἀάθεκτος, ἀκράτητος, ὀρμητικός, ἐπιφορος. —, *m.* (-es), ἡ σφοδρότης, ἡ βιαιότης, ἡ ἐπιφορά, ἡ ὄρμη.
- Un'gesücht**, *adj.* ἀζήτητος, ἀπερίζητος· ἀνεπιτήδευτος, ἀπείριτος.
- Un'gesund**, *adj.* νοσώδης, νοσηρὸς, ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν υγίειαν. ἐπίνοσος, καχεκτικός, ἀσθενικός, φιλάσθενος. -*heit*, *f.* (—), ἡ νοσηρότης, τὸ νοσῶδες, ἡ βλαβερότης. τὸ φιλάσθενον, ἡ ἐπίνοσος ἀκατάστασις.
- Un'getadelt**, *adj.* ἀνετίμητος, ἀνόμητος, ἀμεμπτος, ἄμωμος, ἀκακιστος, ἀψηγής [ἀψηγάδιστος].
- Un'getäuscht**, *adj.* ἀνεξαπάτητος, μὴ ἀπατηθεῖς.
- Un'getauft**, *adj.* ἀβάπτιστος.
- Un'gethän**, *adj.* ἀπρακτος, ἀποίητος, [ἀκάμωτος].
- Un'getheert**, *adj.* ἀπίσωτος [ἀκατάνωτος].
- Un'getheilt**, *adj.* ἀμέριστος, ἀδιαίρετος, ἀδιαμέριστος (*fig.*) ὁμόθυμος, ὁμόφρωνος, ὁμόψηφος. -*heit*, *f.* (—), ἡ ἀδιαίρεσις, τὸ ἀδιαμέριστον. (*fig.*) ἡ ὁμοθυμία, ἡ ὁμοφρωνία.
- Un'gethüm**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τέρας [τὸ θερίον, τὸ μιαιρόν*, ἡ λάμα].
- Un'getrügen**, *adj.* ἀφόρητος, ἀπρήθης [ἀφόριος].
- Un'getrennt**, *adj.* ἀχώριστος.
- Un'getröten**, *adj.* ἀπάτητος.
- Un'getreu**, *adj.* ἀπιστος.
- Un'getrübt**, *adj.* ἀδόλωτος, ἀνεπίδωκτος, ἀθολος· καθαρὸς. (*fig.*) ἀλωπος, ἀλύπητος, ἀδυσαρπήςτος.
- Un'getücht**, *adj.* ἀκονίατος [ἀσυνέτιστος].
- Un'geübt**, *adj.* ἀγύμναστος, ἀνάσκητος, ἀτριβής, ἀπειρος [ἀμάθητος]. -*heit*, *f.* (—), ἡ ἀγυμνασία, ἡ ἀνασκησία, ἡ ἀτριψία, ἡ ἀπειρία.

Un'gewählt, *adj.* ανέλεκτος, μὴ ἐκλεχθείς· ἀχειροτόνητος. προστυχών, τυχαίος.

Un'gewaffnet, *adj.* ἀοπλος, ἀνοπλος.

Un'gewalkt, *adj.* ἄγναφος, ἄγναπτος.

Un'gewandt, *adj.* ἀνεπιτήθειος, ἀδέξιος, σκαίος. — *helt*, *f.* (—), ἡ ἀδεξιότης, ἡ σκαιότης, ἡ ἀνεπιτηδεύτης.

Un'gewärmt, *adj.* ἀθέρμαντος.

Un'gewarnt, *adj.* ἀπροϊδέαστος, ἀπροειδοποιητός.

Un'gewaschen, *adj.* ἄνπιτος, ἀναπόνιπτος, ἄπλυτος. — *es* Zeug, αἱ ἀήδεῖς φλυαρίαι, αἱ ἀήδαι. — *es* Maul, ἡ κακογλωσσία, ἡ κακοστομία.

Un'gewässert, *adj.* ἀνύδρευτος, ἀνάρδευτος, ἀπόστιος· ἀνυδρος, ἀμυγής ὕδατος.

Un'gewebt, *adj.* ἀνύφαντος.

Un'gewechselt, *adj.* ἀμετάλλακτος, ἀνάλλακτος.

Un'gewehlt, *adj.* ἀνίερος, ἀνευλόγητος, ἀκαθαγιαστος.

Un'gewessagt, *adj.* ἀμάντευτος, ἀπροφήτευτος.

Un'gewessst, *adj.* ἀλεύκαντος· ἀκονίατος [ἀσουβάντιστος].

Un'gewiss, *adj.* ἀβέβαιος· ἄδηλος. *das* —, τὸ ἄδηλον, τὸ ἀβέβαιον. *aufs* —, εἰς ἄδηλον, εἰς τὴν τύχην [εἰς τὰ κουτουροῦ]. *es* ist —, εἶνε ἀβέβαιον, ἄδηλον. *im* — *en* sein, εἶμαι ἐν ἀβεβαιότητι. *die* Zukunft ist —, τὸ μέλλον εἶνε ἄδηλον.

Un'gewissenhaft, *adj.* ἀσυνείδητος, ἥμισα εδσυνείδητος. — *igkelt*, *f.* (—), ἡ ἀσυνείδησία.

Un'gewissheit, *f.* (—), ἡ ἀβεβαιότης· ἡ ἀδηλότης, ἡ ἀσάφεια, ἡ ἀδηλία. ἡ ἀπορία, ὁ ἐνδοιασμός, ὁ δισταγμός.

Un'gewitter, *n.* (—, *pl.* —), ὁ δυσχεῖμερος καιρός, ἡ κακοκαιρία.

Un'gewogen, *adj.* ἀστάθμητος, ἀζύγιστος [ἀκαμπάνιστος*]. δυσμενής, κακόβουλος, κακοθελής. — *helt*, *f.* (—), ἡ δυσμένεια, ἡ δόσνοια, ἡ κακόνοια.

Un'gewöhnhelt, *f.* (—), ἡ ἀσυνήθεια, ἡ ἀήθεια, ἡ ἑλλειψς ἕξεως [ἡ ἀνηθοσύνη*].

Un'gewöhnlich, *adj.* ἀσυνήθης, ἀήθης, ἀσυνείθιστος· ἀλλόκοτος, ἔκτοπος, παράξενος. — *helt*, *f.* (—), ἡ ἀσυνείθεια, ἡ ἀήθεια· τὸ ἀλλόκοτον, ἡ παραξενία.

Un'gewöhnt, *adj.* ἀήθης, ἀσυνήθης, ἀσυνείθιστος [ἀνηθος*, ἀμάθητος*]· ἀπειρος. — *helt*, *f.* (—), ἡ ἀσυνήθεια, ἡ ἀήθεια, τὸ ἀσύνθηδες.

Un'gezählt, *adj.* ἀναριθμητος, ἀναριθμος, ἀμέτρητος.

Un'gezähmt, *adj.* ἀδάμαστος, ἀτίθασος, ἀτιθάσευτος, ἀνήμερος. — *helt*, *f.* (—), ἡ ἀνημερότης, τὸ ἀτιθάσευτον.

Un'gezäumt, *adj.* ἀχαλίνωτος, ἀχάλινος.

Un'gezeichnet, *adj.* ἀσχεδιαστος, ἀσχηματογράφητος.

Un'gezeigt, *adj.* ἀδεικτος.

Un'gezielter, *n.* (—*s*), τὰ φθοροποιὰ ζώφια, τὰ κνώδαλα [τὰ μιάρθ*].

Un'gezlemend, *adj.* ἀπρητής, ἄκοσμος.

Un'geziert, *adj.* ἀνεπιτήδειος, ἀτεχνίτευτος, ἀπέρητος, ἀφελής.

Un'gesögen, *adj.* ἀπαιδαγωγήτος, ἀνάγωγος, κακοήθης [ἀτακτος, κακοδιαταμέντος, κακ(ο)αναθρεμμέντος]. — *handeln*, *sich* — *betragen*, ἀπειροκαλέομαι, νεανισκεύομαι. — *helt*, *f.* (—), ἡ ἀναγωγή, ἡ ἀπαιδευσία, ἡ ἑλλειψς ἀγωγῆς, ἡ κακοήθεια.

Un'gesüchtigt, *adj.* ἀτιθάσευτος, ἀσωφρόνιστος [ἀτιμάρευτος*].

Un'gesügelt, *adj.* ἀχαλίνωτος, ἀχάλινος· ἀκάθεκτος, ἀκρατής.

Un'gezwungen, *adj.* ἀανάγκαστος, ἀκατανάγκαστος, ἀβίλαστος. ἀνεπιτήδειος, ἀτεχνίτευτος, ἀφελής, φυσικός. —, *adv.* ἐθέλοντι, ἐθέλοντηδόν, ἀκαταναγκάστως· ἐλευθέρως, ἀτέχνως, φυσικῶς, ἀφελῶς. — *helt*, *f.* (—), τὸ ἀκατανάγκαστον, τὸ ἀανάγκαστον. ἡ ἀτεχνία, ἡ ἀφέλεια, ἡ ἀπλότης.

Un'giltig, *s.* Ungültig.

Un'glaube, *m.* (—*ns*), ἡ ἀπιστία.

Un'gläubig, *adj.* ἀπιστος, ἀπιστητικός, δόσιστος. — *sein*, ἀπιστέω. *die* — *en*, οἱ ἀπιστοί.

Unglaublich, *adj.* ἀπίστευτος. -keit, *f.*

(—), τὸ ἀπίστευτον, ἢ ἀπίθανότης.

Un glaublich, *adj.* ἀναξιοπίστως. -keit,

f. (—), ἢ ἀναξιοπιστία.

Un gleich, *adj.* ἄνισος. ἀνώμαλος,

ἀνωμαλής, τραχύς [κακόβολος*,

ἄβλος*]. ἀνόμοιος, ἀσύμμετρος, ἀνομοιοειδής,

ἀνισοειδής, ἀνισοειδής. ἀνάρτιος,

περιπτός. — schwer, ἀνομοιοβαρής.

— grösser, πολλῶν μελῶν, πολὺ

μεγαλειότερος. -artig, *adj.* ἀνομοιοει-

δής, ἀνομοιογενής, ἀνομοιογενής.

-ähnlichkeit, *f.* (—), ἢ ἀνομοιοειδεια,

τὸ ἀνομοιοειδές, ἢ ἀνωμαλότης.

-förmig, *adj.* ἀσύμμετρος, ἀνομοιοει-

δής. -förmigkeit, *f.* (—), ἢ ἀσυ-

μμετρία. -heit, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ

ἀνισότης ἢ ἀνομοιότης. — des

Bodens, ἢ ἀνωμαλία τοῦ ἐδάφους.

-mässig, *adj.* ἀνομοιοειδής, ἀνομο-

ειδής, ἀσύμμετρος. -mässigkeit, *f.*

(—), ἢ ἀσυμμετρία, ἢ ἀνομοιοει-

δεια. -nämig, *adj.* ἑτερόνυμος.

-seitig, *adj.* ἀνισόπλευρος, ἑτερο-

μήκης. -es Dreieck, τρίγωνον

σκαληνόν, ἀνισόπλευρον. -es Vier-

eck, τὸ ἑτερόμηκες τετράγωνον,

τὸ τετράπλευρον. -seitig, *adj.* ἀνο-

μοιόχρονος, ἀνισόχρονος, ἀσύγ-

χρονος.

Un glimpf, *m.* (-es), ἢ ἀνεπιείκεια, ἢ

ἀφιλοφροσύνη, ἢ τραχύτης. -lich,

adj. ἀνεπιείκης, ἀφιλόφρων, τρα-

χύς.

Un glück, *n.* (-es), ἢ δυστυχία, ἢ

κακοτυχία, ἢ ἀτυχία τὸ ἀτύχημα,

τὸ δυστύχημα, ἢ συμφορά ἢ κακο-

πραγία, ἢ κακοπάθεια, ἢ καουχία

[ἢ κακομοιρία]. — haben, δυστυ-

χέω, κακοτυχέω (mit etwas, bei

etwas, ἐν τινι, περί τι). ins —

gerathen, περιπίπτω εἰς συμφορὰν

[κακαποδοῦδω*]. viel — ausstehen,

πολλὰ καὶ διενὰ πάσῳ, ὑποφέρω

πολλὰς δυστυχίας. es ist kein —

wenn, οὐδὲν τὸ δυστύχημα ἐάν.

zum —, πρὸς δυστυχίαν, δυστυ-

χῶς, zu Jemandes —, ἐπὶ κακῶ

τινος, ἐπὶ βλάβῃ τινός, πρὸς δυσ-

τυχίαν τινός. zu meinem —, πρὸς

δυστυχίαν μου. sich über Anderer

— freuen, ἐπιχαιρεκακῶ, χαίρε-

κακῶ. Sie haben —, εἶσθε ἀτυ-

χῆς, ἀτυχεῖτε. — über —, καὶ

ἐπὶ κακῶ, δυστύχημα ἐπὶ δυστυ-

χίματι. — bringend, ὀλέθριος,

ἀπαίσιος. von schwerem — be-

troffen, βαρυσύμφορος. ein —

folgt immer dem andern, δέχεται

κακὸν ἐκ κακοῦ αἰ, ἐν δυστύχημα

δὲν ἐρχεται μόνον. -lich, *adj.* ἀτυ-

χῆς, δυστυχῆς, κακοτυχῆς: κακο-

παθῆς, κακόπαθος, τάλαιπρος,

τάλας, δύστηνος. ὀλέθριος, ἀπαίσιος,

κακοδαμονικός. sehr —, βαρυσύ-

μφορος. — sein, δυστυχεῖν, κα-

κοτυχεῖν ἀτυχεῖν. — machen, κα-

θιστάω δυστυχῆ. -er Tag, ἢ ἀπο-

φρὰς ἡμέρα, ἢ δυσημερία. -en

Weise, δυστυχεῖς, κατὰ δυστυχίαν.

— spielen, ἔχω ἀτυχίαν ἐν τῷ

παιγιδίῳ. — enden, λαμβάνω

ὀλέθριον πέρασ. -e Nachricht, ἢ

κακῆ ἀγγελία, ἢ κακαγγελία.

Un glücks-bote, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κα-

κάγγελος, ὁ ἀπαίσιος ἄγγελος. -bot-

schaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ ἀπαίσιος

ἄγγελος, ἢ κακαγγελία. -brüder, *m.*

(-s, *pl.* -brüder), ὁ συνάδελφος συμ-

φορῶν, ὁ συνδυστυχῆς.

Un glücks-selig, *adj.* κακοδαίμων, δυσ-

τυχῆς, κακότυχος. -keit, *f.* (—),

ἢ κακοδαμονία, ἢ κακοτυχία, ἢ

δυσδαμονία.

Un glücks-fall, *m.* (-s, *pl.* -fälle), τὸ

δυστύχημα, ἢ συμφορὰ τὸ ἀτύ-

χημα. -gefährte, -genosse, *m.* (-s,

pl. -n), ὁ συμμέτοχος κακῶν, ὁ

συνδυστυχῆς. -kind, *n.* (-es, *pl.*

-er), -mensch, *m.* (-en, *pl.* -en),

ὁ κακοδαίμων, ὁ ἀτυχῆς. -prophet,

m. (-en, *pl.* -en), ὁ μάντις κακῶν,

ὁ προφήτης δυστυχῶν, ὁ κακαγ-

γελος. -schwester, *f.* (—, *pl.* -n),

ἢ συνάδελφος συμφορῶν. -stifter,

m. (-s, *pl.* —), ὁ αἴτιος κακῶν, ὁ

κακοποιός, ὁ δλεθρος, ὁ ἀλετήριος

-stunde, *f.* (—, *pl.* -n), ἢ ἀπαίσιος

ῥα, ἢ ἀποφρὰς ῥα. -tag, *m.* (-es,

pl. -e), ἢ ἀποφρὰς ἡμέρα. -wage,

- m.* (-s, *pl.* -vögel), ὁ κακὸς οἰωνός. (*fig.*) ὁ κακοδαίμων, ὁ κακοτυχής, ὁ βαρυσύμφορος. -*seil*, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ χρόνος συμφορῶν.
- Un'gnäde**, *f.* (-), ἡ δυσμένεια, ἡ ὀργή. bei Jemandem in — fallen, ἐπιπίπτω τῆς εὐνοίας τινός, περιπίπτω εἰς τὴν δυσμένειάν τινος.
- Un'gnädig**, *adj.* ἀνεπεικτής, δυσμενής, ἀμείλιχος, ἀπηγής, ἀνηλεής· παρωργισμένος. — gegen Jemandem sein, δι' ὀργῆς ἔχω τινά, δυσμενῶς ἔχω πρὸς τινά, δυσμεναίνω τινί, δυσχεραίνω πρὸς τινά. etwas — aufnehmen, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χειρὸν, ἐκλαμβάνω τι ἐπὶ κακοῦ [τὸ κακοπιάνω].
- Un'göttlich**, *adj.* ἀντίθεος.
- Un'grade**, *adj.* s. Ungerade. Grad oder —? μονὰ ἢ ζυγά; ζυγά ἢ ἄζυγα;
- Un'grammatisch**, *adj.* σόλοικος, σολοικώδης.
- Un'griechisch**, *adj.* ἀνέλλην, ἀνελληνικός, ἀνθαλληνικός.
- Un'grisch**, *adj.* οὐγγαρίκος, οὐγγρικός.
- Un'grossmüthig**, *adj.* οὐχὶ μεγαλόψυχος, ἥκιστα μεγαλόθυμος.
- Un'grund**, *m.* (-es), τὸ ἀβάσιμον, τὸ ἀνυπόστατον, τὸ ἀνάληθες. mit —, ἄνευ λόγου.
- Un'gründlich**, *adj.* ἐπιπόλαιος. -*kelt*, *f.* (-), ἡ ἐπιπολαιότης.
- Un'gütig**, *adj.* ἄκυρος, ἀνάδαστος, ἡθετημένος, ἄνευ κύρους· ἀδόκιμος, »ἀπέραστος· ἀπαράδεκτος. — machen, für — erklären, ἀκυρῶ, ἀθετέω, καταργέω. — e Münze, νόμισμα ἀδόκιμον. — e Entschuldigungen, προφάσεις μάταιαι. -*kelt*, *f.* (-), ἡ ἀκυρία, ἡ ἀκυρότης.
- Un'gunst**, *f.* (-), ἡ δυσμένεια ἡ κακόνοια, ἡ δόσνοια, ἡ κακοβουλία.
- Un'günstig**, *adj.* δυσμενής· κακόβουλος, κακοθελής. Jemandem — sein, δυσνοεῖω, δυσμεναίνω, ἔχω δυσμενῶς πρὸς τινά. etwas — aufnehmen, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χειρὸν, ἐκλαμβάνω τι ἐπὶ κακοῦ [τὸ κακοπιάνω].
- Un'güt**, *adj.* etwas für — nehmen, ὑπολαμβάνω τι ἐπὶ τὸ χειρὸν, ἐκλαμβάνω τι ἐπὶ κακοῦ [τὸ κακοπιάνω]. nichts für —! μηδὲν πρὸς ὀργήν, ἀπέσω φθόνος [μὴ σου (σας) κακοφανῆ]. nimm es nicht für —, μὴ πρὸς βάρους σου.
- Un'gütig**, *adj.* δυσμενής, ἀνεπεικτής, ἀπροσήγορος, ἀπηγής, ἀφιλόφρων. etwas — aufnehmen, κακῶς ὑπολαμβάνω τι, δέχομαι τι οὐχὶ εἰς καλόν; ἐκλαμβάνω τι ἐπὶ κακοῦ [τὸ κακοπιάνω].
- Un'haltbar**, *adj.* μὴ διαρκῆς, οὐχὶ μόνιμος, ἥκιστα στερεός· ἥκιστα ἀχυρός. (*fig.*) ἀνυπόστατος, ἀβάσιμος. -*kelt*, *f.* (-), ἡ μὴ στερεότης, ἡ μὴ διάρκεια. τὸ ἀνυπόστατον, τὸ ἀβάσιμον.
- Un'harmönisch**, *adj.* ἐξαρμόνιος ἄρρυθμος.
- Un'häuslich**, *adj.* ἥκιστα οἰκονόμος, μὴ οἰκονομολογικός.
- Un'hell**, *n.* (-s), τὸ κακόν, ἡ συμφορὰ, ἡ δυστυχία. — anrichten, — stiften, γίνονται αἴτιος κακοῦ. — bringen, φέρω κακόν. — bringend, ὀλέθριος.
- Un'hellbar**, *adj.* ἀνίατος, ἀθεράπευτος, ἀνυγίαστος [ἀγίατρευτος]. (*fig.*) ἀνῆκεστος, ἀθεράπευτος. -*kelt*, *f.* (-), τὸ ἀνίατον, τὸ ἀθεράπευτον, ἡ ἀθεραπευσία.
- Un'hellbringend**, *adj.* ὀλέθριος, ἀπαίσιος.
- Un'hellig**, *adj.* ἀνόσιος, ἀνίερος, ἀσεβής, -*kelt*, *f.* (-), ἡ ἀνοσιότης, τὸ ἀνίερον, ἡ ἀσεβεία.
- Un'hellsam**, *adj.* ἥκιστα ὕγιενός, ἐπιβλαβῆς τῆς ὑγείας.
- Un'heilstifter**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δλεθρος, ὁ αἴτιος κακοῦ.
- Un'heilmlich**, *adj.* δυσοιωνιστος, κακέμπατος, δυσοιωνιστικός, ἀνησυχίας πρόξενος. -*kelt*, *f.* (-), τὸ δυσάρεστον αἰσθημα, ὁ δυσοιωνισμός, ἡ ἀνησυχία, ἡ ἀδημονία.
- Un'heilsbar**, *adj.* ἀθέρμαντος, μὴ θερμαινόμενος.

- Unhöflich**, *adj.* ἀντικειμενος πρὸς τὴν ἀβλυτητα, ἀντιβαίνων πρὸς τὰ ἔθιμα τῆς αὐτῆς.
- Unhöflich**, *adj.* ἀγενής, ἀπολίτευτος, ἄγροικος, ἀπειρόκαλος, ἤμιστα εὐγενικός [χωριάτικος]. — *kelt*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀγένεια, ἡ ἀπολιτευσία, ἡ ἀπειροκαλία, ἡ ἀγροικία [ἡ χωριατιά, ἡ χοντράδα].
- Unhold**, *adj.* ἀνεπιεικής, δυσμενής, ἀπηνής, ἀφιλόφρων, κακόβουλος, κακοθελής. — *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ πονηρὸν πνεῦμα, ὁ κακοδαίμων, ὁ ἀλάστωρ, τὸ ζιζάνιον, ὁ πειρασμός [ὁ τσίτωνα*].
- Unhörbar**, *adj.* μὴ ἀκουστός, μὴ ἀκουόμενος.
- Uniform**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ στολή. — *ī*ren, *v. t. h.* περιβάλλω στολήν. — *itäl*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ὁμοειδεια, τὸ ὁμοειδές, ἡ ὁμοιοτροπία.
- Unikum**, *n.* (—s), τὸ μοναδικὸν πρᾶγμα.
- Uninteressant**, *adj.* ἀδιάφορος, ἤμιστα ἐνδιαφέρων, ἀναξιόλογος, ἀσύμφορος.
- Unison**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἕνωσις. — *ist*, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ ὁπαδὸς τῆς ἑνώσεως.
- Unisono**, *adv.* μᾶ φωνῆ, ὁμοφώνως.
- Unitärer**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἐνωτικός, ὁ Σοκινιανός.
- Universäl**, *adj.* παγκόσμιος, γενικός, καθολικός. — *arsnei*, *f.* (—), ἡ πανάκεια, τὸ πανάκεις φάρμακον. — *erbe*, *m.* (—n, *pl.* —n), ὁ γενικός κληρονόμος. — *geschichte*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ παγκόσμιος ἱστορία, ἡ καθολικὴ ἱστορία. — *itäl*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ καθολικότης. — *mittel*, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ πανάκεις φάρμακον, ἡ πανάκεια.
- Universell**, *adv.* παντοειδῶς, κατὰ πάντα.
- Universität**, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ πανεπιστήμιον.
- Universitätsgebäude**, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ οἰκοδόμημα τοῦ πανεπιστημίου. — *jähre*, *n. pl.* τὰ πανεπιστημιακὰ ἔτη. — *professor*, *m.* (—, *pl.* —sēren), ὁ καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου. — *studium*, *n.* (—s, *pl.* —dien), αἱ πανεπιστημιακαὶ σπουδαί. — *zeit*, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ καιρὸς τοῦ πανεπιστημίου.
- Univertsum**, *n.* (—s), τὸ σύμπαν.
- Unkathölich**, *adj.* μὴ καθολικός ἀπὸ καθολικός.
- Unkäuflieh**, *adj.* οὐχὶ ἀγοραστός, ἀνεξαγόρατος.
- Unke**, *f.* (—, *pl.* —n), ζῷον, ὁ φῦνος, ὁ φύσαλος [ὁ φρουνός, ἡ ζούμπα]. ὁ ὕδρος, ἡ ὑδρέχιδνα [ἡ νεροφειβα, τὸ νερόφιδον, ὁ νερόφις*]. (*fig.*) τὸ κατοικίδιον φάντασμα, ἡ μορμιά, ὁ κόβαλος, ὁ σύντριψ [τὸ στοιχιά].
- Unkennbär**, *unkennlich*, *adj.* ἀδιάγνωστος, ἀγνωρίστος, δυσγνωρίστος. — *kelt*, *f.* (—), τὸ ἀδιάγνωστον, ἡ δυσγνωσία.
- Unkenntniss**, *f.* (—), ἡ ἄγνοια, ἡ ἀγνωσία.
- Unkeusch**, *adj.* ἀναγνος ἀσελῆς, λάγνος, λαγνικός. — *sein*, ἀσελγαίνω, λαγνεύω. — *heit*, *f.* (—), ἡ ἀσελγεια, ἡ λαγνεία.
- Unkindlich**, *adj.* ἀνάξιος τέκνου, ἤμιστα υἱικός, ἀστοργός. — *kelt*, *f.* (—), ἡ υἱικὴ ἀστοργία.
- Unkirchlich**, *adj.* οὐχὶ ἐκκλησιαστικός, ἀντεκκλησιαστικός. — *kelt*, *f.* (—), ἡ μὴ ἐκκλησιαστικότης.
- Unklagbär**, *adj.* ἀκατηγόρητος, ἀἐγκλητος.
- Unklar**, *adj.* ἀσαφής, ἀδιάγνωστος. — *heit*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀσάφεια.
- Unklug**, *adj.* ἀσύνετος, ἄβουλος, ἀλόγιτος, ἀσυλλόγιτος, ἀστόχαστος. — *heit*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀσυνεσία, ἡ ἀβουλλία, ἡ ἀλογιστία, ἡ ἀστοχία.
- Unköniglich**, *adj.* οὐχὶ βασιλικός, ἀπὸ βασιλικός, ἤμιστα βασιλικός.
- Unkörperlich**, *adj.* ἀσώματος, ἀσώμος ἄυλος, ἄνυλος. — *kelt*, *f.* (—), ἡ ἀύλεια, τὸ ἀσώματον, ἡ ἀσώματια.
- Unkosten**, *pl.* ἡ δαπάνη, τὰ ἀναλώματα τὰ πάρεργα ἐξοδα. *weder* — *noch* *Mühe sparen*, οὐτε χρημάτων οὐτε πόνων φείδομαι. *auf eigene* —, ἰδίᾳ δαπάνη, ἰδίως ἀναλώμασιν. *auf* — *Anderer*, δι' ἄλλοτρῶν ἐξόδων. *Jemandem* —

en, Jemanden in — setzen, ἄλλω τινὰ εἰς ἔξοδα. die — n, φέρω τὰ ἀναλώματα, ἢ τὰ ἔξοδα.

g, *adj.* ἀδύναμος, ἀδύνατος, ε' ἀνεργής, ἀνεργήτος.

f. (—), ἡ ἀδυνασία, ἡ ἀδυνα-
ῆ ἀτονία, ἡ ἀνεργησία.

, *n.* (-es, *pl.* -kräuter), τὸ
ον, τὸ ἀγριοβότανον.

erisch, *adj.* ἀπόλεμος, ἀφιλο-
ος.

, *f.* (—), ἡ ἄγνοια, ἡ ἀγνω-
ῆ ἀμαθία.

g, *adj.* ἀνίδεος, ἀδαής, ἀπει-
νήξευρος, ἀκάτεχος*]. — des
n, ἀπειρόκακος. — des Meeres,
ροθάλασσοσ. — der Schiff-
, ἀπειρόπλοος.

är, *adj.* ἀπροσόρμιστος.

, *adv.* νεωστί, ἄρτι, ἀρτίως,
ως, ἐπ' ἐσχάτων, πρόσθεσ,
θέσ* [της προδλλαισ].

isch, *adj.* οὐχι λατινικός, ἀντι-
κός, ἥμισα λατινικός.

är, *adj.* s. Unleugbar.

, *adj.* ἀναγνος, ἀκάθαρτος,
καθαρός* ἀγεννής, ἀχρεῖος.

f. (—), ἡ ἀκαθαρσία ἡ
α.

h, *adj.* ἀφόρητος* δύσφορος,
ρής, δυστράπελος, δύστροπος.

f. (—), τὸ ἀφόρητον ἡ δυσ-
λεια, ἡ δυστροπία.

im, *adj.* δυσήνιος, δυσηλια-
δυσηνιόχητος* ἀπειθήσ, δυσ-
εῖ, δυσάγωγος. — *kelt*, *f.* (—),
θεῖα, ἡ δυσπειθεῖα.

ich, *adj.* δυσανάγνωστος. — *kelt*,
, τὸ δυσανάγνωστον.

ir, *adj.* ἀναμφισβήτητος, ἀν-
οχος, ἀναμφίλεκτος. — *kelt*, *f.*
τὸ ἀναμφισβήτητον, τὸ ἀν-
εκτον.

ig, *adj.* ἀπροσόμιλος, ἀπρόσμι-
μισάνθρωπος, φυγάνθρωπος,
λητος, ἀκονιώντος. — *kelt*, *f.*
ἡ μισανθρωπία, ἡ ἀκονιωνησία.

adj. δυσάρεστος, ἀπάρεστος.
i mir —, λυπούμαι, δυσαρ-

στοῦμαι [μοῦ κακοφαίνεται]. es ist
mir nicht —, δέν μοι εἶνε δυσάρε-
στον, χαίρω.

Un' liebenswürdig, *adj.* ἀνάρεστος, ἥμισα
ἀξιαγάπητος, ἀφιλόφρων, ἀπρόθυμος.

Un' lieblich, *adj.* ἀχαρίς, ἀηδέσ. — *kelt*,
f. (—), τὸ ἀχαρι, ἡ ἀκομψία.

Un' löblich, *adj.* ἥμισα ἐπαινετός.

Un' löglisch, *adj.* ἄλογος, παράλογος.

Un' lösbär, *adj.* ἄλυτος.

Un' löschbär, *adj.* ἄσβεστος, ἀκατάσβε-
στος, ἀνεξάλειπτος.

Un' löslich, *adj.* ἄλυτος, ἀδιάλυτος.

Un' lust, *f.* (—), ἡ κακορεξία ἡ ἀη-
δία, ἡ σιχαασία, ἡ ἀποστροφή. — *ig*,
adj. δύσθυμος, δύσθετος, κακόμενος.

Un' mächtig, *adj.* ἀδύνατος, ἀνίσχυρος.

Un' mäterlich, *adj.* ἥμισα ζωγραφικός.

Un' manterlich, *adj.* ἀσυμπερίφορος,
ἀπαιδευτότροπος, ἀγροικότροπος,
ἀπολίτευτος [ἀπρακτός*]. — *kelt*, *f.*
(—), τὸ ἀσυμπερίφορον, ἡ ἀγροι-
κοτροπία, ἡ περι τοὺς τρόπους ἀπει-
ροκαλία.

Un' mannbar, *adj.* ἄωρος πρὸς γάμον,
ἀνηβος. — *kelt*, *f.* (—), ἡ ἀνηβος
ἡλικία (κέρης).

Un' männlich, *adj.* ἥμισα ἀνδρικός,
ἀνάξιος ἀνδρός, ἀνανδρος, θηλυ-
δριώδης, γυναικώδης, γυναικηρός,
θηλυπρεπής. — *kelt*, *f.* (—), ὁ μὴ
ἀνδρικός χαρακτήρ, τὸ θηλυδριώδες.

Un' masse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἄμετρον
πλήθος, ἡ ἀπειρος πληθός, ἡ ἀπειρία.

Un' mässigblich, *adj.* ἥμισα προοδιορι-
στικός, ἀνάξιος παραδειγματισμοῦ,
ἀσήμενος.

Un' mässig, *adj.* ἄμετρος, ὑπέμετρος*
ἀκρατής, ἀκάθεκτος, ἀκλάστος. —
sein, ἀκρατεύομαι. — leben, ἀσω-
τεύομαι. — *kelt*, *f.* (—), ἡ ἀμετρία,
ἡ ὑπερβολή ἡ ἀκράτεια, ἡ ἀκρα-
σία.

Un' melödisch, *adj.* ἐκμελής, ἄρρυθμος.

Un' mensch, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀπ-
άνθρωπος. — *lich*, *adj.* ἀπάνθρωπος*
ἀσπλαγχνος, σκληροκάριδος, θηριώ-
δης, βάρβαρος. — *hekkelt*, *f.* (—), ἡ
ἀπάνθρωπία ἡ ὠμότης, ἡ βαρβα-
ρότης.

- Unmerklich**, *adj.* ἀνεπαίσθητος, ἀφανής, ἀπαράτηρητος. —, *adv.* ἀνεπαίσθητως, ἀφανώς [μὲ τρόπου]· κατὰ μικρόν. —*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀφάνεια, τὸ ἀνεπαίσθητον.
- Unmessbar**, *adj.* ἀμετρος, ἀμέτρητος, ἀκαταμέτρητος. —*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀκαταμέτρητον.
- Unmetallisch**, *adj.* ἀμέταλλος.
- Unmethödisch**, *adj.* ἀμεθόδευτος, ἀμέθοδος.
- Unmild**, *adj.* ἀπληγής, ἥκιστα πρᾶος, ἀνεπιεικής.
- Unmischbar**, *adj.* ἀμικτος, ἀνεπίδεκτος μίξεως.
- Unmitleidig**, *adj.* ἀνηλεής, ἀνελεήμων, ἀσπλαγχνος, ἀσυμπαθής [ἀπονός*].
- Unmittelbar**, *adj.* ἀμέσως. —, *adv.* ἀμέσως. —*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀμέσων.
- Unmittelbar**, *adj.* ἀμετάδοτος, ἀνεπίδεκτος ἀνακοινώσεως.
- Unmithellsam**, *adj.* μὴ ἀνακοινωνικός, ἥκιστα μεταδοτικός, κρυψίνους.
- Unmodern**, **unmōdisch**, *adj.* ἀσύμφωνος πρὸς τὸν συρμόν, ἔξω τοῦ συρμοῦ* παλαιότροπος, ἀρχαιοτρόπος, ἀρχαϊκός.
- Unmöglich**, *adj.* ἀδύνατος· ἀκατόρθωτος, ἀνεπιτέλεστος. *ich kann — weiter gehen*, (εἶνε) ἀδύνατον νὰ προβῶ προσωπέρω, ἀδυνατῶ νὰ προχωρήσω περαιτέρω. *es ist mir —*, μοὶ εἶνε ἀδύνατον. *das ist —*, αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον. *man kann es — glauben*, ἀδύνατον νὰ το πιστεύσῃ τις. —*es unternehmen*, ἐπιχειρῶ ἀδύνατα. *das — möglich machen*, κάμνω τὰ ἀδύνατα δυνατά. *das ist rein —*, εἶνε τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον· (*sprichwörtlich*) λύκος οἶν ὕμναϊοῦ, κόρακες λευκοί. —*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀδύνατον· τὸ ἀκατόρθωτον. *das ist eine —*, αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον. *reine —*, τῶν ἀδυνάτων ἀδύνατον.
- Unmonarchisch**, *adj.* ἀντιμοναρχικός, ἥκιστα μοναρχικός.
- Unmoralisch**, *adj.* ἥκιστα ἠθικός, ἀνῆθικός· ἀίσχυρός, ἀχρεῖος.
- Unmündig**, *adj.* ἀνήλικος, ἄνηβος. —*kelt*, *f.* (—), ἡ ἄνηβος ἡλικία, ἡ ἀνηλικιότης.
- Unmusikälisch**, *adj.* ἀμουσος, ἀπρόμουσος, ἀδαής μουσικῆς.
- Unmüssig**, *adj.* οὐχὶ ἀργός· ἀσχαλος, ἐνησχολημένος.
- Unmuth**, *m.* (—*es*), ἡ δυσθυμία, ἡ ἀθυμία, ἡ κακοθυμία [ἡ κακορεξία]. —*ig*, *adj.* δύσθυμος, ἀθυμος, κακόθυμος, κακόρεξος. ἀταλμος, *s.* **Muthlos**.
- Unmütterlich**, *adj.* ἀνάξιος μητρῆς, ἥκιστα μητρικός, ἀστοργος.
- Unnachahmlich**, *adj.* ἀμίμητος. *von —em Lebenswandel*, ἀμιμητόβιος. —*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀμίμητον.
- Unnachbärlich**, *adj.* ἥκιστα γειτονικός, ἀνάξιος γειτονός.
- Unnachgiebig**, *adj.* ἀνένδοτος, ἀνυπαχώρητος, ἰσχυρογνώμων [ἀντιθεκός*, πεισματάρης]. —*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀνένδοτον, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη [ἡ ἀντιδικωσύνη*].
- Unnachlässlich**, *adj.* ἀνυπέροφτος, ἀμετέθετος, ἀνεπίδεκτος παραμελήσεως.
- Unnachtheilig**, *adj.* ἀνεπιβλαβής, οὐχὶ βλαβερός. —*kelt*, *f.* (—), ἡ μὴ βλαβερότης.
- Unnahbar**, *adj.* ἀπροσέλαστος, ἀπρόσιτος, ἀπλησίαστος.
- Unnatur**, *f.* (—), τὸ ἀφύσικον πᾶγμα.
- Unnatürlich**, *adj.* ἀφύσικος, οὐχὶ φυσικός, ἐπιτηδευτός. —*kelt*, *f.* (—, *pl* —*en*), ἡ ἀφύσικος ιδιότης, τὸ ἀφύσικον.
- Unnennbar**, *adj.* ἀνονόμαστος, ἀκατονόμαστος· ἀφατος, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος. —*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀκατονόμαστον· τὸ ἀνεκδιήγητον.
- Unnöthig**, *adj.* οὐχὶ ἀναγκαῖος, ἀσᾶπος, περιττός. —, *adv.* ἄνευ ἀνάγκης, ἀνευδώς, ἀσκόπως, μάτην [εἰς τὰ καλὰ καθούμενα]. —*kelt*, *f.* (—), ἡ μὴ ἀναγκαιότης, τὸ ἀσᾶποπον.
- Unnützlich**, *adj.* ἀνωφελής, ἀχρησιμικός, ἀχρηστος, ἀσύμφορος, ἀχρησιμευτός. *sich —e Mühe geben*, ματαιοπονεῖ. —*er Versuch*, μὴ τρῦπα εἰς τὸ νερόν.
- Unordentlich**, *adj.* ἀτακτος, ἀκατάστα-

—, *adv.* ἀτάκτως. —*kelt, f.* ἡ ἀταξία, ἡ ἀκαταστασία.
ag, f. (—, *pl. -en*), ἡ ἀταξία, ἀκαταστασία. *in* — *bringen*, ἰάσσω, φέρω ἄνω κάτω. *in* *kommen*, γίνομαι ἄνω κάτω, ἰάσσομαι.
isch, adj. ἀνόργανος.
gräplich, adj. ἀνορθόγραφος.
adj. ἀνάρτιος, περιττός. *paar* —? μονὰ ἢ ζυγά; ζυγά ἢ ; *paar oder* — *spielen*, ᾤω, παίζω μονὰ ἢ ζυγά.
nestärisch, adj. ἡκιστα κοινοτυκός.
-isch, -lich, adj. ἀπροσωπὴ ἀφιλοπόσωπος, ἀμερόληπτος, *ic. -lichkeit, f.* (—), ἡ ἀπροληψία, ἡ ἀφιλοπροσωπία, ἡ ληψία, ἡ ἀμέρεια.
adj. ἐπίνοος, ἀδιάθετος, καθετος [ἀνήμπορος].
nd, adj. ἀνάρμοστος ἀπρεπής, ἀνοίκειος, ἀκαίριος. — *sein*, ἰοστῶ. *das* — *e*, τὸ ἀτοπον, ἰάρμοστον ἢ ἀναρμοστία, ἡ *z*, ἡ ἀκαίρια, ἡ ἀκαταλληλία.
adv. ἀτόπως, ἀπρεπῶς.
ch, adj. ἀδιάθετος, κακοδιά- [ἀνήμπορος]. —*kelt, f.* (—), ἀθεσία, ἡ κακοδιαθεσία.
isch, adj. ἡκιστα πατριωτικὸς ἀφιλόπατρις, μὴ ὀφειλόμενος.
isch, adj. ἀπερίοδος, οὐχί ιτικός.
allch, adj. ἀπρόσωπος.
lmässig, adj. παρὰ τὸ καθή- ἰνόμενος, μὴ ὀφειλόμενος.
örplich, adj. ἀφιλόσοφος, ὀρηπτός.
ch, adj. ἡκιστα ποιητικός.
, adj. ἀλείαντος, ἀστίβωτος, *ic*, ἀτόρνευτος, ἀτρέχιστος, *oc*, ἀπολλτευτος.
sch, adj. ἡκιστα πολιτικός, ἀστοχος, ἀτεχνος.
isch, adj. ἡκιστα πρακτικός.
z, adj. ἀδοκιμαστος.
ktiv, adj. ἀγιος, ἀκαρπος, ἰορος, ἀλυσιτελής.

Un'proportion-äl, -irt, adj. ἀσύμμετρος, δυσανάλογος.
Un'pünktlich, adj. ἡκιστα ἀκριβής, ἀνακριβής περὶ τὸν χρόνον, ἡκιστα τακτικός. —*kelt, f.* (—), ἡ περὶ τὸν χρόνον ἀνακριβεία, ἡ περὶ τὸν τακτὸν χρόνον ἀταξία.
Un'räth, m. (—*es*), τὸ περίττωμα, τὸ κάθαρμα, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ κόπρος.
Un'räthlich, adj. ἀνοικονόμητος ἀπει- ἰθής, ἡκιστα οἰκονομικός, οὐχί συμβουλεύσιμος, ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος.
Un'räthsam, adj. οὐχί συμβουλεύσιμος, ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος.
Un'recht, adj. οὐχί ὀρθός. ἀνοίκειος, σφαλρός, ἐσφαλμένος, πληγμελής, ἀδικος, παράνομος, ἄνομος. —*er Schlüssel*, κλειδίον ξένον. —*e Thüre*, θύρα ξένη, σφαλερά. —*er Weg*, ὁδός σφαλερά. *in* —*e Hände fallen*, περιπίπτω εἰς χεῖρας ἀκαταλλήλους, ἀναρμοδίου. —*er Ort*, τόπος ἀνοί- κειος, ἀκατάλληλος. *am* —*en Orte befindlich*, ἔκτοπος. *zur* —*en Zeit*, ἀκαίρως, παρὰ καιρὸν, ἐν καιρῷ ἀκαταλλήλῳ. *zur* —*en Stunde*, ἔω τῆς ὥρας. *eine Sache am* —*en Ort angreifen*, ἐπιλαμβάνομαι πράγματός τινος ἀκαίρως, ἐπιχει- ρῶ τι ἀστόχως [τὸ ἀρχινᾶω ἀνά- ποδα]. *an den* —*en kommen*, περι- πίπτω κακῶς [κακοπέφτω, κακα- ποδοῦδω*]. *er ist der* —*e*, δὲν εἶνε ὁ ἐν λόγῳ. *die* —*e Seite eines Zeugnes*, ἡ ἀνάστροφος πλευρὰ ὑφά- σματος [ἡ ἀνάποδη μεριά πανιοῦ]. *mir ist etwas in die* —*e Kehle gekommen*, εἰς τὸν λάρυγγά μοι ἐκάθησέ τι [κατ' ἐστραβοκατάπια]. *das geht mit* —*en Dingen zu*, τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀφύσικον, ἐν τῷ πράγματι ὑπάρχει τι τὸ ὑπου- λον [κατ' ἰλάκκων ἔγει ἡ φάβα]. — *Gut gedeiht nicht*, τὸ ἀδι- κον οὐκ εὐλογεῖται, ἀδικον κέρ- δος δὲν ὠφελεί. —, *adv.* οὐχί ὀρθῶς ἐσφαλμένως, πληγμελῶς, σφαλερῶς. ἀδικῶς, παρανόμως. — *verstehen*, παρανοεῖω. — *aus-*

- legen, παρεξηγέω. — *n.* (-s), τὸ ἄδικον ἢ ἀδικία. — haben, ἔχω ἄδικον. Jemandem — thun, ἀδικέω τινά. — geben, δίδω ἀδικον. mit —, ἀδικώ. — *lich, adj.* ἄδικος, παράνομος. — *lichkeit, f.* (-), ἡ ἀδικία, ἡ ἀδικότης. — *mässig, adj.* ἄδικος, ἀνομος, παράνομος. — *adv.* ἀδικῶς, παρανόμως. — *mässigkeit, f.* (-), ἡ ἀνομία, ἡ παρανομία.
- Unredlich, adj.** ἀναξιοπιστος, ἀνεμπιστευτος, κακόπιστος, ἥκιστα τίμιος. — *kelt, f.* (-), ἡ ἀναξιοπιστία, ἡ κακοπιστία ἢ ἀσυνειδησία.
- Unrednerisch, adj.** ἥκιστα ῥητορικός.
- Unregelmässig, adj.** ἀνώμαλος ἄτακτος, ἀκατάστατος. — *kelt, f.* (-), ἡ ἀνωμαλία.
- Unrein, adj.** ἄωρος [ἄγουρος, ἀγένωτος]. ἀνήθος, ἀνήλικος. — *e Trauben, ol* ὄμφακες [ἡ ἄγουριδες, τὰ ἀγουροστάφυλα]. — *e, f.* (-), ἡ ἄωρα, τὸ ἄωρον ἢ ἀνήθος ἡλικία.
- Unrein, adj.** ἀκάθαρτος, οὐχὶ καθαρός, ἀσαφής, ἀμυδρός. — *heit, -ig, kelt, f.* (-), ἡ ἀκαθαρσία ἢ ἀσάφεια, ἡ ἀμυδρότης. — *lich, adj.* ἀκάθαρτος, ῥυπαρός [ἄπαστρος]. — *lichkeit, f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀκαθαρσία, ἡ ῥυπαρότης [ἡ ἀπαστροσύνη].
- Unrepublikanisch, adj.** ἥκιστα δημοκρατικός, ἀντιδημοκρατικός.
- Unrepubliklich, adj.** ἀναξιοπρεπής.
- Unreife, adj.** ἀσωτος, ἀνεπίδεκτος σωτηρίας ἀβοήθητος. — *adv.* ἀνευσωτηρίας.
- Unrichtig, adj.** οὐχὶ ὀρθός, ἐσφαλμένος, σφαλερός, πλημμελής [σφαλτός*]. — *e Meinung, ἡ* σφαλερὰ γνώμη, ἡ ψευδοδοξία. — *es Urtheil, χριστι* σφαλερὰ. — *adv.* ἐσφαλμένως, σφαλερῶς, πλημμελῶς. — *keit, f.* (-, *pl.* -en), ἡ μὴ ὀρθότης, ἡ σφαλρότης, ἡ πλημμέλεια τὸ σφάλμα.
- Unritterlich, adj.** ἥκιστα ἱπποτικός, οὐχὶ ἱπποτικός. — *kelt, f.* (-), ἡ μὴ ἱπποτικότης.
- Unruhe, f. (-), ἡ ἀνησυχία ἢ ἀκαταστασία, ἡ ταραχή, ἡ διαταραχή [ἡ ἀνακατωσιά]. *die -n, ai* ταραγαί [τὰ ἀναλλώματα*]. *in — gerathen, διαταρασσομαι, θορυβέομαι.***
- Unrühlig, adj.** ἀνήσυχος ἑταραγμένος. ταραχώδης, στασιώδης, στασιαστικός, παραγοποιός. — *machen, ἀναταράσσω, διαταράσσω.*
- Unrühmlich, adj.** ἄδοξος, ἀκλεής.
- Unrüh-stifter, m.** (-s, *pl.* -), ὁ ταραξίας, ὁ ταραχοποιός, τὸ ζιζάνιον [ὁ ἀνακατωτής, ὁ ἀνακατωσοφύτης]. — *voll, adj.* πολυτάραχος, ταραχώδης.
- Uns, pron.** ἡμᾶς [ἐμᾶς, μᾶς, μας] ἡμῖν, πρὸς ἡμᾶς [μᾶς, μας, εἰς ἐμᾶς].
- Unsattig, adj.** ἀχυμος, ἀχυλος, ἀκυμος.
- Unsäglich, adj.** ἀφατος, ἄρητος, ἀέκφραστος, ἀμύθητος, ἀνεκτίμητος. — *kelt, f.* (-), τὸ ἀνέκφραστον, ἡ ἀφασία.
- Unsanft, adj.** ἀπηνής, ἥκιστα πρῶς, ἀνήμερος.
- Unsauber, adj.** ἥκιστα καθάριος, ἀκάθαρτος [ἄπαστρος]. — *kelt, f.* (-), ἡ μὴ καθαρότης, ἡ ἀκαθαρσία [ἡ ἀπαστροσύνη].
- Unsäuberlich, adj.** ἀκάθαρτος [ἄπαστρος].
- Unschädhaft, adj.** ἀβλαβής, ὀψος, ἀκέραιος, »σωστός« [δλάκερος, ἀνέκερος*]. — *igkelt, f.* (-), ἡ ἀβλάβεια, ἡ ἀκεραιότης.
- Unschädlich, adj.** ἀβλαβής, ἥκιστα ἐπιβλαβής ἀπειρόκακος, ἀκακος. — *kelt, f.* (-), ἡ ἀβλάβεια, ἡ ἀπειροκακία, ἡ μὴ βλαβερότης.
- Unschämhaft, adj.** ἀναισχυντος, ἀναιδής [ἀδιάντροπος, ζεστοπωμένος].
- Unschätlig, adj.** ἄσχιος.
- Unschätzbar, adj.** ἀτίμητος, ἀνεκτίμητος ὑπερτίμιος, πολύτιμος. — *kelt, f.* (-), τὸ ἀνεκτίμητον.
- Unscheinbar, adj.** ἀμαυρός, ἀφανής, ἀμυδρός. (*fig.*) ἀσήμαντος, εὐτάλης, παραμικρός, ποταπός [τιποτένης]. — *machen, ἀμαυρῶω. — werden, ἀμαυρόομαι, ἐπισκοτεύομαι. — kelt, f.* (-), ἡ ἀφάνεια, ἡ ἀδηλότης, ἡ ἀδηλία ἢ ἀμαυρότης, ἡ ἀμυδρότης. (*fig.*) ἡ εὐτέλεια, ἡ ποταπότης

klich, *adj.* άπρεπής. -kelt, *f.* ή άπρέπεια.
lbär, *adj.* άπλους, άκατάπλευ-
it, m. (-es), τὸ α̅λειμμα, τὸ
ν στέαρ· s. Talg.
ssig, *adj.* άναποφάσιτος, άμ-
μιος, άμφίδοχος, άμφιρρεπής,
ροπος, διαστακτικός. -kelt, *f.*
έπαμφοτερισμός, ὁ ένδοιασμός,
ταγμός, τὸ άναποφάσιτον.
ackhaft, *adj.* άνήδυντος, άνού-
άχυμος, »άνοτος«. -Igkelt, *f.*
ή άνοουσίτης, ή άηδής γεύσις
[οστιά].
elshär, *adj.* άτηκτος. -kelt, *f.*
τὸ άτηκτον, ή άτηξία.
ernhaft, *adj.* άνώδυνος, άπο-
ζναλγής, άνάλγητος.
ledbär, *adj.* άνήλατος, άσφυρο-
τος.
, adj. άκαλλής, άσχημος. -kelt,
-), ή άσχημία, ή δυσμορφία.
el, *f.* (-), ή άθωότης· ή
z, ή άγνότης, ή άκακία. ich
he meine Hände in —
μαι τὰς χε̅ιρας. -Ig, *adj.* άν-
-, άνυπαίτιος, άθῶος· άκακος,
όκακος, άγνός.
er, *adj.* άβαρής· οὐχι δύσκο-
εὔκολος.
esterlich, *adj.* άνάξιος άδελφής,
α άδελφικός, άφιλάδελφος,
γος.
el, *m.* (-s), τὸ άνάθεμα, ή κα-
ή κακοτυχία, ή άτυχία [ή
λοιριά, ή κακορριζικιά].
isländig, *adj.* οὐχι άυτοτελής,
ύσιος.
, adj. δυστυχής, άθλιος, κακο-
-, τρισάθλιος [κακορριζικός].
f. (-), ή δυστυχία, ή άθλιό-
ή κακορριζικιά].
prn. ήμῶν [μας]· ήμέτερος
ιδικός μας]. Gott erbarme
—, ὁ θεός έλεησάτω ήμᾶς, ὁ
νά μας έλεησῆ. das ist —
εἶνε ήμέτερον, τούτο εἶνε
μας. das Haus ist nicht
, es ist —, ή οἰκία δέν εἶνε

ιδική σας ἀλλ' ιδική μας. — einer,
άνθρωπος οἷος ἐγώ, ήμεῖς τοῦλά-
χιστον. es waren — drei, ήσαν
τρεῖς ἐξ ήμῶν, ήμεθα τρεῖς. —
(der, die, das), *prn.* ὁ ήμέτερος,
ή ήμέτερα, τὸ ήμέτερον, ὁ ιδικός
μας, ή ιδική μας, τὸ ιδικόν μας.
die —n, οἱ ήμέτεροι, οἱ ιδικοί μας.
—Ige (der, die, das), *prn.* ὁ ήμέ-
τερος, ή ήμέτερα, τὸ ήμέτερον, ὁ
ιδικός μας, ή ιδική μας, τὸ ιδικόν
μας. die —n, οἱ ήμέτεροι, οἱ ιδικοί
μας. thun wir das —, ἄς πράξω-
μεν τὸ ἐφ' ήμῖν, τὸ καθ' ήμᾶς,
ἄς κάμωμεν ὁ τι ήμποροῦμεν.
—selts, *adv.* τὸ καθ' ήμᾶς αὐτούς.
—thalben, —twegen, um —twillen, *adv.*
χάριν ήμῶν, ένεκα ήμῶν, ἐξ αιτίας
ήμῶν [για τὸ χατήρι μας]. —twegen!
ἐφ' οὐ άπαιτεῖται δέν αντιτείνομεν!
καλὸν λοιπόν!
Un'sicher, *adj.* άβέβαιος· οὐχι άσφα-
λής, έπισφαλής, άπροσφαλής. —
e Wege, ὁδοὶ έπισφαλές, δρόμοι έπι-
κίνδουνοι. —kelt, *f.* (-, *pl.* -en), ή
άβεβαιότης· ή έπισφάλεια, τὸ άπρο-
σφαλές, ὁ κίνδυνος.
Un'sichtbär, *adj.* άόρατος, άνόρατος,
άφανής. — werden, καθίσταμαι
άόρατος. —kelt, *f.* (-), τὸ άόρατον,
ή άορασία, ή άφάνεια.
Un'singbär, *adj.* άνυπόδος, άψαλτος,
άτραγῶδητος, άνεπιδέκτος ψδῆς.
Un'sinn, *m.* (-s), ή άνοησία, ή άνοια,
ὁ παραλογισμός. das ist —, αὐτὸ
εἶνε άνοησία. —Ig, *adj.* άνόητος,
παράλογος, άλογος. —Igkelt, *f.* (-),
ή άνοητότης, ή παράνοια, ή παρα-
φρονία, ή παραφροσύνη.
Un'sinnlich, *adj.* ύπερούσιος, άδιανόη-
τος, μεταφυσικός. —kelt, *f.* (-), τὸ
ύπερούσιον, τὸ άδιανόητον, ή μετα-
φυσικότητα.
Un'sitte, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κακὸν
εἶθος, ή κακή συνήθεια.
Un'sittig, *adj.* άσυμπερίφορος, άπο-
λίτευτος. —kelt, *f.* (-), ή άπολιτευ-
σία, ή άγροικοτροπία.
Un'sitt-lich, *adj.* άνήθικος, άχρεῖτος,
αισχρός. —lichkeit, *f.* (-), ή άχρεϊό-

- της, ἡ αἰσχρότης. -sam, *adj.* ἀκοσμος, ἀπρέπης. ἀγροικότροπος, ἀπολιτευτος [ἀπρακτος*]. -samkelt, *f.* (—), ἡ ἀκομία, ἡ ἀπρέπεια· ἡ ἀγροικία, ἡ ἀπολιτευσία.
- Un' sorg-fältig, -sam, *adj.* ὀλιγωρος, ἀκηδής, ἀμελής [ἀναμελειάτης*, ἀπέργιος*]. -fältigkeit, -samkelt, *f.* (—), ἡ ἀκηδία, ἡ ὀλιγωρία, ἡ ἀμελεία, ἡ ἀφροντισία [ἡ ἀναμελεία*].
- Un' sparsam, *adj.* ἀφειδής, οὐχὶ οἰκονόμος.
- Un' sprechbär, *adj.* ἀνομιλήτος, δυσπροσήγγoros [δυσκομιλήτος, κακομιλήτος*].
- Un' sre, Un' srige, s. Unserere, Unserige.
- Un' stät, -ig, *adj.* ἀστατος, ἀσταθής· ἀναποκατάστατος, πλάνης, περιπόλαιος, περίφορος. -igkelt, *f.* (—), ἡ ἀστασία, ἡ ἀστάθεια· ὁ πλάνης χαρακτήρ.
- Un' standhaft, *adj.* οὐχὶ μόνιμος, ἀσταθής, ἥκιστα ἔδραλος. -igkelt, *f.* (—), ἡ μὴ μονιμότης, ἡ ἀστάθεια.
- Un' statthalt, *adj.* ἀνένδεκτος, ἀπρόσδεκτος, ἀπαράδεκτος, ἀναπόδεκτος, ἀνεπίτρεπτος· ἀτέλεστος, ἀνεκτέλεστος [ἀγείνωτος, ἀβόλετος]. -igkelt, *f.* (—), τὸ ἀνένδεκτον, τὸ ἀπρόσδεκτον, τὸ ἀναπόδεκτον, τὸ ἀνεπίδεκτον· ἡ ἀτοπία, ἡ ἀκαίρια.
- Unsterblich, *adj.* ἀθάνατος· ἀθανής, ἀφθαρτος. -er Ruhm, δόξα αἰμνηστος, αἰδιος. — machen, καθιστᾶω ἀθάνατον, ἀπαθανατίζω, ἀθανατίζω. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀθανασία· ὁ ἀθανατισμός.
- Un' stern, *m.* (-es), ἡ κακοτυχία, ἡ ἀτυχία, ἡ συμφορά.
- Un' stillbär, *adj.* ἀπληστος, ἀκόρεστος.
- Un' störbär, *adj.* ἀδιατάρακτος, ἀτάρακτος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀδιατάρακτον.
- Unsträf' bär, *adj.* ἀναξιόποινος.
- Unsträf' lich, *adj.* ἀνέγκλητος, ἄμεπτος, ἀνεπίληπτος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀνέγκλητον, ἡ ἀμεμψία, ἡ ἀκεραιότης.
- Unstreif' bär, *adj.* ἀπόλεμος, ἄμαχος· s. Unstreitig.
- Unstrel' ig, *adj.* ἀναμφοβήτης, ἀαντίρρητος, ἀδιαφιλονίκητος. —, *adv.* ἀναντιρρήτως, ἀναμφίλεκτως.
- Un' studirt, *adj.* ἀσπούδαστος.
- Un' sühbär, *adj.* ἀνεξιλέωτος, ἀνετίγνιστος.
- Un' summe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἄπειρον ποσόν, ἡ ἄπειρος ποσότης.
- Un' sündhaft, *adj.* ἀναμάρτητος. -igkelt, *f.* (—), ἡ ἀδιαπτωσία, ἡ ἀναμαρτησία.
- Un' sündig, *adj.* ἀναμάρτητος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀναμαρτησία.
- Un' sündlich, *adj.* ἀναίτιος, ἀθῆος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀθωότης.
- Un' symmetrie, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀσυμμετρία.
- Un' symmetrisch, *adj.* ἀσύμμετρος.
- Un' tä delhaft, *adj.* ἄμεμπτος, ἀνέγκλητος, ἀνεπίληπτος, ἀμεμψής, ἀμειψής, ἄμωμος [ἀψευδάδαιστος]. -igkelt, *f.* (—), ἡ ἀμεμψία, τὸ ἀνεπίληπτον.
- Un' tä delig, s. Untadelhaft.
- Un' tä uerig, *adj.* ἄστικτος.
- Un' tauglich, *adj.* ἀχρηστος, ἀχρήσιμος· ἀνωφελής. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀχρηστία, ἡ ἀνωφελεια.
- Un' taxirt, *adj.* ἀδιατίμητος, ἀτιμολόγητος.
- Un' ten, *adv.* κάτω. weiter —, κατωτέρω, παρακάτω. ganz —, κατωτάτω [κάτω κάτω]. siehe —, ἵε κατωτέρω, ζήτησι ὀπισθεν. — und oben, ἄνω καὶ κάτω. von — her, ἀποκάτω, ὑποκάτωθεν. nach — hin, εἰς τὰ κάτω. hier —, ἴθι κάτω. dort —, ἐκεῖ κάτω. von — auf, κάτωθεν μέχρις ἄνω. von oben bis —, ἄνωθεν ἕως κάτω [ἀποπάν' ὡς κάτω]. — an sitzen, κάθημαι τελευταίως, ἑσθαι.
- Un' ter, *prp.* (ἐπὶ μὲν ἀκινήσεις μετὰ δοτικῆς, ἐπὶ δὲ κινήσεις μετὰ αἰτιατικῆς), ὑπὸ [ἀποκάτω ἀπό]. ἐν, μεταξύ [ἀναμεταξύ]. — dem Tische liegen, κεῖμαι ὑπὸ τὴν τράπεζαν. — freiem Himmel, ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς τὸ ὑπαίθρον. — Wasser stehen, εἶμαι κατακεκλιμένος, ἐπιλιμνάζομαι, παλαίω,

ἀμυδῶ. — Jemandem wohnen, κατοικῶ ὑποκάτω τινός. — der Erde liegen, εἶμαι ὑπὸ γῆς, εἶμαι τεθαμμένος. (*fig.*) mit Jemandem — einer Decke stecken, liegen, ὁμονοῶ, ὁμογνωμονῶ, συμπνέω τινί. — einer Decke spielen, συντεχνῶ, ὁμοτεχνῶ. — den Händen haben, μεταχειρίζω, χειρίζω, διαχειρίζω. — den Waffen stehen, εἶμαι ἐν ὅπλοις, ἴσταμαι εἰς τὰ ὅπλα. nichts Neues — der Sonne, οὐδὲν νέον ὑπὸ τὸν ἥλιον. wir sind — uns, εἴμεθα κατ' ἴδιον [εἴμεστα ἀναμεταξύ μας, συνατοί μας, συναλλήλως μας]. — Freunden, μεταξὺ φίλων. — uns gesagt, μεταξύ ἡμῶν ἔστω εἰρημένον. er sagte — Anderem auch dies, ἀλλὰ τε πολλὰ εἶπε καὶ δὴ καὶ τόδε, μεταξύ ἄλλων εἶπε καὶ τοῦτο. viele — den Menschen, πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. — einander, πρὸς ἀλλήλους, »συναλλήλως«. — sich, καθ' ἑαυτοῦς [συνατοί τους]. — uns, καθ' ἡμᾶς αὐτοῦς [συνατοί μας, συναλλήλως μας]. — Jemandem stehen, εἶμαι ὑπὸ τινα, εἶμαι ὑπεξουσίως τινος, ὑπόκειμαι τινί. — einer Bedingung, ὑπὸ ἓνα ὄρον, ὅφ' ἐνὶ ὄρφ. — der Bedingung, ὑπὸ τῷ ὄρφ, ὑπὸ τὸν ὄρον [μὲ τὴν συμφωνίαν]. — dem Vorwande, ἐπὶ προφάσει, προφασίζόμενος. — der Maske der Freundschaft, ὑπὸ τὸ πρόσχημα φιλίας. — dem Scheine ... in der That aber, λόγῳ μὲν ... ἔργῳ δέ. Kinder — zehn Jahren, παιδία ἐντὸς δέκα ἐτῶν, παῖδον ὑπὸ τὰ δέκα ἔτη. etwas — 1000 Mann, κατὰ τι ὀλιγώτερον τῶν 1000 ἀνδρῶν. — dem Flötenspiel, πρὸς αὐλόν. — dem Trommelschlag, ὑπὸ τυμπάνων. — der Regierung Otto's, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ὀθωνος, ἐπὶ Ὀθωνος. — Karl dem Grossen, ἐπὶ Καρόλου τοῦ Μεγάλου. — diesen Umständen, εἰς τοιαύτας περιστάσεις, οὕτως ἐχόντων τῶν

πραγμάτων. — allen Umständen, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἰς ἅπαντος. — Umständen, κατὰ τινας περιστάσεις. — die Erde bringen, θάπτω τινά. — Wasser setzen, κατακλύζω, ἐπιμιμνῶζω. Jemandem — die Augen kommen, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμούς τινος, ἔρχομαι εἰς ὄφιν τινί, ἐμφανίζομαι τινί. — die Augen sagen, λέγω κατ' ὀφθαλμούς, κατὰ πρόσωπον. — die Menschen gehen, ἐξέρχομαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους. — die Feinde gerathen, ἐμπίπτω εἰς τοὺς πολεμίους. — eine Klasse zählen, συγκαταριθμῶ εἰς τινα τάξιν. — die Freunde rechnen, συγκαταλογίζω μεταξύ τῶν φίλων. — den Befehl stellen, τάττω ὑπὸ τὴν διαταγὴν. — seine Gewalt bringen, ὑποτάσσω ἑμαυτῷ. — die Soldaten gehen, γίνομαι στρατιώτης. — die Leute bringen, διαδρῦλω, διασπείρω, διαφημίζω. — der Hand, πλάγιως, ἀφανῶς [μὲ τρόπον].

Un'ter, *adj.* ὁ, ἡ τὸ κάτω κατώτερος, ὑποδιέστερος [παρακατινός]. das -e Stockwerk, τὸ κάτω πάτωμα. der -e Theil, τὸ κάτω μέρος. die -sten Klassen, Stände, αἱ κατώταται τάξεις. die -en Schulen, τὰ κατώτερα σχολεῖα. zu -st, κατωτάτω [κάτω κάτω]. das Oberste zu -st kehren, ποιῶ ἀνω κάτω, ἀνατρέπω [ἀνωκατέλω*, ἀναποδογυρίζω].

Un'terabtheilung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑποδιαίρεσις τὸ ὑποδιαίρεμα.

Un'teradmīrāl, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑποναύαρχος.

Un'terarm, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πῆχυς τῆς χειρός.

Un'terärz, *m.* (-es, *pl.* ärzte), ὁ βοηθὸς ἰατρός, ὁ ἐπίταρος.

Un'terbalken, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐπιστόλιον, ἡ ἐπιστολίς [τὸ μεσοδόκι*].

Un'terband, *m.* (-es, *pl.* -bände), τὸ ὑπόδεμα, ὁ ὑπόδεσμος, ἡ ὑποδεσμία.

Un'terbau, *m.* (-s, *pl.* -ten), ἡ κρηπίς, τὰ θεμέλια.

- Un'terbauch**, *m.* (-es, *pl.* -bäuche), τὸ ὑπογάστριον, ἢ κάτω κοιλία.
- Un'terbeamt**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ὑποταγῆς ὑπάλληλος, ὁ ὑποπάλληλος, τὸ ἀρχίζιον, ὁ ὑπαλληλισκος.
- Un'terbefehlshaber**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑπαρχηγός, ὁ ὑπαρχος.
- Un'terbeförderung**, *f.* (—, *pl.* -n), αἱ κατώτεροι ἀρχαί· ἢ ὑποκειμένη ἀρχή.
- Un'terbeinkleid**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐσώβραχον [τὸ μπαινοβράκι].
- Un'terbett**, *n.* (-es, *pl.* -en), τὸ ὑπόστρωμα.
- Un'terbibliothekār**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑποβιβλιοθηκᾶριος.
- Un'terbinden**, *v. t. ir. h.* ὑποδέω.
- Unterbin'd-en**, *v. t. ir. (part. unterbun'den) h.* διαδέω, ἀποδέω, ἀποβροχίζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ ἀπόδεσις, ὁ ἀποβροχισμός.
- Unterbleiben**, *v. i. ir. (part. unterblie'ben) s.* παραλείπομαι, μένω ἀτέλεστος· διακόπτωμαι. —, *n.* (-s), ἢ παράλειψις· ἢ διακοπή.
- Unterbre'ch-en**, *v. t. ir. (part. unterbroc'hen) h.* διακόπτω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ διακοπή· ἢ ἐπίσχαισις, ἢ κάλυσις, ἢ σταμάτησις. ohne —, ἀνευ διακοπῆς, ἀδιαλείπτως, ἀδιακόπτως.
- Un'terbretten**, *v. t. h.* ὑποστρωννύω.
- Unterbref'ten**, *v. t. h.* ὑποτείνω, ὑποβάλλω, καθυποβάλλω.
- Un'terbringen**, *v. t. ir. h.* θέτω ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐξασφαλίζω, ἀσφαλίζω. ἀποκαθιστάω. —, *n.* (-s), ἢ τοποθέτησις· ἢ ἐξασφάλισις· ἢ ἀποκατάστασις.
- Un'terdeck**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐσωτερικὸν κατάστροφωμα.
- Unterdess**, **unterdes'sen**, *adv.* ἐν τοσοῦτω, ἐν τῷ μεταξὺ [ὡς τόσον]. — dass, ἐν ὅσῳ.
- Un'terdiakon**, *m.* (—, *pl.* -könen), ὁ ὑποδιάκονος.
- Un'terdrücken**, *v. t. h.* πιέζω εἰς τὰ κάτω.
- Unterdrü'ck-en**, *v. t. h.* καταπιέζω· καταδυναστεύω, στενωχωρέω· καταβάλλω, καταπνίγω, καθυποτάσσω.
- end, *adj.* πειστικός, δυναστικός.
- en *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πειστής, ὁ δυνάστης, ὁ καταπιεστής. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ καταπίσις, ἢ στενωχώρησις· ἢ καταβολή, ἢ κατέπνιξις· ἢ κατάπαυσις· ἢ δούλωσις, ἢ καταδούλωσις.
- Un'terdücken**, *v. t. h.* βυθίζω. (*fig.*) ὑποσκελίζω, ὑπερτερέω.
- Un'tere** (*der, die, das*), *adj.* κατώτερος, ὁ, ἡ, τὸ κάτω. die -1 Theile, τὰ κάτω (μέρη), *s.* Unter.
- Un'ter einander**, *adv.* πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως [συναλλήλως]· φέρον, ἀναμίξ, φέρον μίγδην [ἀνάκτα].
- Un'tereintheilung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ ὑποδιαίρεσις.
- Un'ter sich** **Unterfan'gen**, *v. t. ir. (part. unterfan'gen) h.* ἀποτολμάω [χοτιάω, ἀποκοτώ*]. —, *n.* (-s), ἢ ἀποτόλμησις, ἢ τόλμη [ἢ ἀποκοπή*].
- Un'terfeldherr**, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ὑποστράτηγος.
- Un'terfläche**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βῆσις, ἢ κάτω ἐπιφάνεια.
- Unterflech'ten**, *v. t. ir. (part. unterfloch'ten) h.* συνδιαπλέκω.
- Un'terförster**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποδασονόμος.
- Un'terfütter**, *n.* (-s), τὸ ὑπόγραμμα [ἢ φόδρα].
- Unterfü'tern**, *v. t. h.* ὑπορράπτω [φοδράω].
- Un'tergang**, *m.* (-es), ἡ δύσις [τὸ βασιλευμα, τὰ βασιλεύματα]. ἢ καταφορά· ἢ ἀφάνισις, ὁ ἀφανισμός, ἢ καταστροφή. vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem —, ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μέχρι δυσμένου, ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου μέχρι τῆς δύσεως αὐτοῦ. den — finden, ἀφανίζομαι, καταστρέφομαι. dem — nahe sein, εἶμαι ἐγγύτατα τῷ ὀλέθρου.
- Un'tergattung**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ὑποδιαίρεμα γένους.
- Untergrö'ben**, *v. t. ir. (part. untergrö'ben) h.* ὑποτάσσω· ἀναθέτω. —, *adj.* ὑποκειμενος, ὑποταταγμένος,

- ὑποχος, ὑπεχούσιος, ὑποτελής, ὑποτακτικός· κατώτερος, ὑποδεέστερος. -heit, *f.* (—), ἡ ὑπεχουσιότης, ἡ ὑπόταξις.
- Un' tergehēn**, *v. i. ir. s.* καταδύομαι, βυθίζομαι· δύνω [καθίζω, βασιλεύω]. καταφέρομαι εἰς ὄλεθρον· καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι, φθείρομαι, ἀπολλύομαι [χάνομαι]. die -de Sonne, ὁ ἥλιος δυόμενος, δύνων.
- Un' ter-gehilfe**, -gehilfe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ὑποβοηθός.
- Untergeord' net**, *adj.* ὑποτεταγμένος, ὑποκειμένος.
- Un' tergericht**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κατώτερον δικαστήριον.
- Un' tergeschöben**, *adj.* ὑπέισακτος, ὑποβολιμαῖος.
- Un' tergeschoss**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὑπόγειον, τὸ κατώγειον.
- Un' tergestell**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ὑποστήριγμα, τὸ ὑπέρισμα, τὸ ὑποστόλωμα.
- Un' tergewand**, *n.* (-es, *pl.* -wänder), τὸ ὑπέρισμα.
- Un' tergewöhr**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κατακρεμάμενον ὄπλον, *s.* Seitengewehr.
- Untergrä' ben**, *v. i. ir.* (*part.* untergrä' ben), *h.* ὑποσκάπτω, ὑπορύπτω, ὑπερείπτω, ὑπονομεύω. καταστρέφω, ἐξολοθρεύω. -ung, *f.* (—), ἡ ὑπόρυξις, ἡ ὑποσκαφή· ἡ καταστροφή, ἡ ἀφάνισις.
- Un' terhaben**, *v. i. ir. h.* ἔχω κάτω, ἔχω καταβεβλημένον.
- Un' terhalb**, *prp.* (μετὰ γενικῆς), ὑποκάτω, κάτωθεν, κάτω, ὑπὸ [ἀποκάτω ἀπὸ]. mehr —, κατωτέρω, κατώτερον [παρακάτω].
- Un' terhalt**, *m.* (-s), ἡ ἀποτροφή, ἡ διατροφή, τὰ πρὸς τὸν βίον, τὰ πρὸς τὸ ζῆν (ἀναγκαῖα). seinen — von etwas haben, ἔχω τὸν βίον ἐκ τίνος, ἀποτρέφομαι, ζῶ ἀπὸ τίνος.
- Un' terhalten**, *v. i. ir. h.* ὑποβαστάζω.
- Unterhalt' en**, *v. i. ir.* (*part.* unterhalten) *h.* συντηρῶ, διατηρῶ· διατρέφω. διασκεδάζω, διάγω, ψυχαγωγῶ, τέρπω. einen Briefwechsel —, διατηρῶ ἀλληλογραφίαν. Jemanden von etwas —, ὁμιλῶ τινὶ περὶ τίνος. sich —, *v. r. ir. h.* διασκεδάζω, ψυχαγωγῶμαι, τέρπομαι. sich mit Jemandem —, συνδιαλέγομαι τινι, κοινολογῶμαι τινι, συνομιλῶ μετὰ τίνος. -end, *adj.* διασκεδαστικός.
- Unterhaltung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διατήρησις, ἡ συντήρησις· ἡ διατροφή. ἡ διασκέδασις, ἡ ψυχαγωγία, ἡ τέρψις. ἡ συνδιάλεξις, ἡ συνομιλία, ἡ ὁμιλία.
- Unterhaltungs- gäbe**, *f.* (—), τὸ δῶρον τῆς συνδιαλέξεως, τὸ διασκεδαστικόν. -kosten, *pl.* τὰ ἐξοδα τῆς διατηρήσεως. -kunst, *f.* (—), ἡ διασκεδαστικὴ τέχνη.
- Unterhand' deln**, *v. i. h.* διαπραγματεύομαι, διαπρεσβεύομαι.
- Unterhändler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαπραγματευτής, ὁ διάγγελος· ὁ μεσίτης. -ln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ διάγγελος, ἡ μεστρία.
- Unterhand' lung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαπραγματεύσις. sich in -en einlassen, in -en treten, ἔρχομαι εἰς διαπραγματεύσεις. -shote, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κήρυξ, ὁ στρατοκέρυξ.
- Un' terhauptmann**, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ ὑπολόχαγος, *ὁ ὑπολοχαγός*.
- Un' terhaus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ ἰσόγειον (τὸ πρόσγειον) πᾶνμα. ἡ κάτω βουλή, ἡ βουλή τῶν κοινοτήτων.
- Un' terhemd**, *n.* (-es, *pl.* -en), τὸ ὑποχιτώνιον, ὁ χιτωνίσκος, τὸ ἔσω ὑποκάμισον.
- Unterhöhl' en**, *v. i. h.* ὑποσκάπτω, ὑποκοιλαινῶ, ὑπονομεύω [ξελαγομίζω].
- Un' terholz**, *n.* (-es), τὸ λεπτὰ ξύλα [τὰ λιανόξυλα*].
- Un' terhüse**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐσωβραχον [τὸ μπαينوβράχι, ἡ ἀπομεσόχαρτα*].
- Un' terirdisch**, *adj.* ὑπόγειος, ὑποχθόνιος, ὑπόγειος, κατάγειος. -er Gang, ὁ

- ὀρόνομος, ἡ ὀρονομή [τὸ μακρυνάρι]. -ο Begräbnisse, τὸ ὀρόγειον κοιμητήριον.
- Un'terjacke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὑποχιτωνίσκος [τὸ σωκάρδι].
- Unterj'ochen, *v. t. h.* καταδουλόω, ὑποδουλόω, δουλόω καταβάλλω. -ung, *f.* (—), ἡ καταδούλωσις, ἡ δούλωσις, ἡ ὑποδούλωσις.
- Un'terkanonier, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑποπυροβολητής.
- Un'terkellner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποξενόκομος, ὁ ὑφυπηρέτης.
- Un'terkleber, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κάτω σιαγών [ἡ κατωσαγούνα*, τὸ κατωσάγωνον].
- Un'terkield, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ὑπένδυμα, ὁ ὑπενδύτης.
- Un'terknoch, *m.* (-es, *pl.* -knoche), ὁ ὑπομάγειρος.
- Un'terkommen, *v. i. ir. s.* εὐρίσκω καταφύγιον ἐξασφαλίζομαι, ἀποκαθίσταμαι. —, *n.* (-s), τὸ σκέπος*, τὸ καταφύγιον ἢ ἀσφάλεια, ἡ ἐξασφάλισις.
- Un'terkönig, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑπαρχος, ὁ ὑποβασιλεύς.
- Un'terkörper, *m.* (-s, *pl.* —), τὰ κάτω τοῦ σώματος.
- Un'terkriegen, *v. t. h.* καταβάλλω, ὑπερτέρωω, κατανικάω, καταπονέω*.
- Un'terläge, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ βάσις τὸ ὑπόδημα, τὸ ὑπόθεμα, τὸ βάθρον, τὸ ὑπέρισμα, τὸ ὑποστήριγμα. — des Hebels, τὸ ὑπομόγλιον.
- Un'terland, *n.* (-es, *pl.* -länder), ἡ κάτω χώρα, ὁ κάτω τόπος [τὸ κατωμέρι*, τὰ κατωμέρια*].
- Un'terländer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κάτοικος τῆς κάτω χώρας [ὁ κατωμερλής*].
- Un'terlass, *m.* (-es), ἡ διακοπή, τὸ διάλειμμα. ohne —, ἀδιαλείπτως, ἀδιακόπως, ἀπαύστως.
- Unterlas's-en, *v. t. ir.* (*part.* unterlas'sen) *h.* παραλείπω, παραμελέω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράλειψις ἢ παραμέλησις.
- Un'terlaufen, *v. i. ir. s.* ὑποτρέγω, ὑπέρχομαι, παρέρχομαι, διέρχομαι mit —, συμπαρέρχομαι, συνδουλοῦμαι. das mag so mit —, ἂν διέλθῃ καὶ τοῦτο μεταξὺ τῶν ἄλλων [κοντὰ εἰς τ' ἄλλα ἄς περθεῖ κι' αὐτό]. etwas mit — lassen, ἐγκαταμινύω τ.ι.
- Unterlawfen, *v. i. ir.* (*part.* unterlau'fen) *s.* ἐπεκτείνομαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. mit Blut —, γίνεμαι ὑφαιμος, ἐκχυρόδομαι. —, *adj.* ὑφαιμος, πελιτός. —, *n.* (-s), ἡ ἐκχύμωσις, τὸ ἐκχύμωμα, ὁ αἰμάλωψ.
- Un'terleder, *n.* (-s), τὸ ὑποκάτω δέρμα, τὸ κάττωμα [τὸ πετοί, τὸ χονδρόπέτσι, τὸ γνάρι].
- Un'terleise, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κάτω χεῖλος.
- Un'terlegen, *v. t. h.* ὑποθέτω, ὑποβάλλω, ὑπεμβάλλω, θέτω ὑποκάτω. (*fig.*) προσάπτω, ἀποδίδω.
- Unterlie'gen, *adj.* ἡττημένος* ὑποδαστερός* *s.* Unterliegen.
- Un'terlehrer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποδιδάσκαλος.
- Un'terleib, *m.* (-es), τὸ ὑπογάστριον, τὸ ὑποκοιλίον, τὸ ὑπέρτριον ἢ κοιλία.
- Un'terleutnant, *s.* Unterlieutenant.
- Un'terlegen, *v. i. ir. h.* ὑπόκειμαι, καίμαι ὑποκάτω.
- Unterlie'gen, *v. i. ir.* (*part.* unterlie'gen) *s.* ὑπόκειμαι* ὑποκίπτω, ἐδίδω* καταβάλλομαι, κατανικάω. das unterliegt keinem Zweifel, αὐτὸ εἰς οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὑπέκειται, εἶνε ἀναμφισβήτητον.
- Un'terlieutenant, *m.* (-s, *pl.* -s), ὁ ἀνθυπολόχατος, »ὁ ἀνθυπολοχατός*.
- Un'terlippe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κάτω χεῖλος.
- Untermä'len, *v. t. h.* ὑποζωγραφίω, ὑποχρωματίζω.
- Unterman'ern, *v. t. h.* ὑποκοδοῦμαι, ὑποτιγχίζω. —, *n.* (-s), ἡ ὑποτειχισις.
- Untermen'gen, *v. t. h.* ὑπομινύω, ἐγκαταμινύω, ἀναμινύω [*in-*

- κατόνω]. **untermengt**, ἀναμειγμένος· *adv.* ἀναμειβ, φέρδην [ἀνάκατα]. -*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάμειξις [τὸ ἀνακάτωμα].
- Unterminir-en**, *v. t. h.* ὑπονομεύω, ὑποταφρεύω [ἐξαγομίζω*]. -*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπόρυξις, ἡ ὑπονομώσεις [τὸ ἐξαγομίσιμα*].
- Untermisch-en**, *v. t. h.* συμμιγνύω, ἀναμιγνύω [ἀνακατόνω]. -*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάμειξις [τὸ ἀνακάτωμα].
- Unternehm-en**, *v. t. ir. (part. unternom'men) h.* ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι —, *n.* (-s), ἡ ἐπιχειρησις. -*d, adj.* ἐπιχειρητικός, ἐπιχειρηματικός.
- Unternehm-er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιχειρητής, ὁ ἐπιχειρηματίας· ὁ ἐργολάβος, ὁ ἐργολήπτης. *grosser* —, ὁ μεγαλοπράγμων. -*in, f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἐπιχειρητρία· ἡ ἐργολάβος.
- Unternehmung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιχειρησις· τὸ ἐπιχειρημα.
- Unternehmungsg-eist**, *m.* (-es), τὸ ἐπιχειρητικὸν πνεῦμα, ἡ μεγαλοπραγμοσύνη· ὁ ἐπιχειρητικός, ὁ ἐπιχειρηματίας. *grosser* —, ὁ μεγαλοπράγμων. -*lustig, adj.* ἐπιχειρητικός, ἐπιχειρηματικός.
- Unteroffizier**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑπαξιωματικός. ὁ λοχίας· ὁ δεκανεύς.
- Unterordnen**, *v. t. h.* ὑποτάσσω, τάσσω ὑπὸ. *untergeordnet*, ὑποτεταγμένος, ὑποκείμενος, ὑπεξούσιος. *sich* —, *v. r. h.* ὑποτάσσω ἑμαυτόν, ὑποτάσσομαι, ὑποκύπτω.
- Unterordnung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπόταξις· ἡ ὑποταγή, ἡ ὑπόταξις.
- Unterpacht**, *m.* (-es), ἡ ὑπομίσθωσις, τὸ ὑπομίσθωμα.
- Unterpächter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑπομισθωτής, ὁ ὑπεννοικιαστής.
- Unterpfand**, *n.* (-es, *pl.* -pfänder), τὸ ἐνυπόθηκον ἐνέχειρον· ἡ ὑπόθηκη, τὸ ἐνέχειρον. *als* — *gegeben*, ἐνυπόθηκος.
- Unterpfändlich**, *adj.* ἐνυπόθηκος, ὑποθηκίματος.
- Unterpfand-sgläubiger**, *m.* (-s, *pl.* —),
- ὁ ἐπὶ ὑπόθηκῃ πισωτής, ὁ ἐπ' ἐνέχειρῳ δανειστής. -*schuld, f.* (—, *pl.* -en), τὸ ὑπόθηκίματιον χρέος.
- Unt'erpflügen**, *v. t. h.* ὑπαρῶ, ὑπαροτρῶω.
- sich Unterr'ed-en**, *v. r. h.* διαλέγομαι, κοινολογέομαι, συνδιαλέγομαι, συνομιλέω (wegen etwas, περί τινος). -*ung, f.* (—, *pl.* -en), ὁ διάλογος, ἡ κοινολογία, ἡ συνδιάλεξις, ἡ συνομιλία.
- Un'terricht**, *m.* (-s), ἡ παιδεία, ἡ παιδείσις, ἡ ἐκπαίδεσις· ἡ διδασκαλία, ἡ διδαχὴ· ἡ παράδοσις, τὸ δίδαγμα, τὸ μάθημα. — *geben*, παρέχω διδασκαλίαν, παραδίδω μάθημα. *später* —, ἡ ὄψιμαθία. — *auf Gymnasial- und Realschulen*, ἡ μέση ἐκπαίδεσις.
- Un'terricht-en**, *v. t. h.* διδάσκω, παιδεύω (Jemanden in einer Sache, τινά τι)· πληροφορεῖω. Jemanden in den Anfangsgründen —, διδάσκω τινά τὰ στοιχεῖα, (κατα)στοιχεῖω τινά. *noch weiter* —, ἐπιδιδάσκω. -*en, n.* (-s), ἡ διδασκαλία, ἡ παιδείσις, ἡ διδαχὴ. -*ei, adj.* παιδευτός, δεδιδασγμένος· εἰδώς, ἐνήμερος, «πληροφορημένος, εἰδοποιημένος». *früh* —, παιδομαθής. *spät* —, ὄψιμαθής. *nicht* — *sein*, εἶμαι ἐν ἀγνοίᾳ, ἀγνοεῶ.
- Un'terrichter**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποδιδασκτής.
- Un'terrichts-anstalt**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐκπαιδευτήριον. -*brief, m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διδακτικὴ ἐπιστολή. -*kommission*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπεία, ἡ ἐφορεία. -*minister, m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας. -*ministerium, n.* (-s, *pl.* -rien), τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας. -*wesen, n.* (-s), τὰ περὶ τὴν παιδείαν, ἡ παιδεία. -*swelg, m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κλάδος τῆς παιδείας, τὸ παιδεύμα.
- Un'terrock**, *m.* (-es, *pl.* -röcke), τὸ ὑπένδυμα, τὸ ἔσω φόρεμα [τὸ μεσοφόρι, τὸ ἀπομεσοφόρι*].

- Untersä'g-en**, *v. t. h.* ἀπαγορεύω, »ἐμποδίζω«. untersagt, ἀπηγορευμένος [ἐμποδισμένος]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπαγορευσις· τὸ ἀπαγορεύμα. -ungsbefehl, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ διάταγμα ἀπαγορεύσεως.
- Untersalpetersäure**, *f.* (—), τὸ ὑπονιτρικὸν ὄξύ.
- Untersatz**, *m.* (-es, *pl.* -sätze), τὸ ὑπόθεμα, τὸ ὑπόθημα· τὸ ὑπέρισμα, τὸ ὑποστήριγμα, τὸ ὑποστόλωμα.
- Unterschäle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὑποκατηρίδιον [τὸ τᾶσι, τὸ πιατέλο, τὸ πιατάκι].
- Unterscharren**, *v. t. h.* ἐγκρύπτω εἰς τὴν γῆν, καταγώνω.
- Unterschatzmeister**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποταμίαιος.
- Unterscheid-bär**, *adj.* γνωριστός· εὐδιάκριτος, εὐδιάγνωστος. nicht —, ἀδιάγνωστος, ἀγνώριστος. -en, *v. t. ir.* (*part.* unterschieden) *h.* διακρίνω. leicht zu —, εὐδιάγνωστος. schwer zu —, δυσδιάγνωστος. sich —, *v. r. ir. h.* διακρίνομαι· διαφέρω. -end, *adj.* διακριτικός, διαγνωστικός· χαρακτηριστικός.
- Unterscheidung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διάκρισις, ἡ διαστολή.
- Unterscheidungs-begriff**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διαφορά. -kraft, *f.* (—), -vermögen, *n.* (-s), ἡ διακριτικὴ δύναμις, τὸ διαγνωστικόν. -lehre, *f.* (—), ἡ διαγνωστικὴ, ἡ διάγνωσις. -zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ διακριτικὸν σημεῖον, τὸ γνῶρισμα.
- Unterschenkel**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ κνήμη [ἡ ἄντρα, τὸ ἀντζί*, ἡ γάμπα].
- Unterschieben**, *v. t. ir. h.* ὑποβάλλω, ὑποθέτω, ὑπεμβάλλω, ὑπεισάγω. untergeschoben, ὑποβολματός. -en, *n.* (-s), -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑποβολή.
- Unterschied**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διαφορά. ohne —, ἀδιαφόρως, ἀδιακρίτως. es macht einen grossen —, πολὺ διαφέρει. was ist der — zwischen den Thieren und Pflanzen? τί διαφέρουσιν ἀλλήλων τὰ ζῷα τῶν φυτῶν; einen — machen zwischen Freunden und Bekannten, διακρίνω ἀπ' ἀλλήλων τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους. zum —, πρὸς διάκρισιν, πρὸς διαστολήν. es ist ein — unter den Dingen, κολιὸς καὶ κολιὸς διαφέρει.
- Unterschieden**, *adj.* διάφορος, ἄλλοιος [διαφορετικός]. — sein, διαφέρει.
- Unterschiedlich**, *adj.* (*fam.*) διάφορος [διαφορετικός]. —, *adv.* διαφόρως [διαφορετικῶς].
- Unterschiedslos**, *adj.* ἀδιάκριτος, ἀδιάφορος. —, *adv.* ἀδιακρίτως, ἀδιαφόρως [ἀπὸ τὴν ἄκρα*].
- Unterschlagen**, *v. t. ir. h.* ὑφαρτᾶν, ἐφαρμόζω κάτωθεν, ὑποπροσθῆναι. Jemandem ein Bein —, ὑποσκελίζω, περνίζω τινά [τοῦ βῆναι πόδα*].
- Unterschlägen**, *v. t. ir.* (*part.* unterschlagen) *h.* ὑπεξαίρειναι, ὑποκλέπτω [σουφρόνω]. einen Brief —, κατακρατέω ἐπιστολήν. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ σφετερισμός, ἡ ὑπεξαίρεσις [τὸ σουφρωμα]. — eines Briefes, ἡ κατακράτησις ἐπιστολῆς.
- Unterschleif**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ὑπεξαίρεσις, ὁ σφετερισμός, ἡ λαθρογραφία· ἡ κατάχρησις· τὸ κλέμμα. — machen, σφετερίζομαι, νοσφίζομαι, ὑποκλέπτω, ὑπεξαίρειναι [σουφρόνω, ζουπίζω].
- Unterschreiben**, *v. t. ir. h.* γράφω ὑποκάτω.
- Unterschreiben**, *v. t. ir.* (*part.* unterschrieben) *h.* ὑπογράφω. sich —, *v. r. ir. h.* ὑπογράφομαι, ὑποσημαίνομαι, ὑποσημαίνομαι. der Unterschiebene, ὁ ὑπογεγραμμένος, ὁ ὑποφαινόμενος. —, *n.* (-s), ἡ ὑπογραφή.
- Unterschreiber**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑπογραμματεύς, ὁ ὑπογράφος.
- Unterschrift**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπογραφή· τὸ ὑπόγραμμα.

- Un'terschwelle**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὀδός, ὁ οὐδός, τὸ ὑπόθυρον, τὸ κατώφλιον [τὸ κατώφλι].
- Un'terseelsch**, *adj.* ὑποβρύχιος, διαπόντιος, ὑποθαλάσσιος. —er Telegraph, ὁ ὑποβρύχιος τηλεγράφος.
- Un'tersiegel**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κάτω ἱστίον.
- Un'terseite**, *f.* (—, *pl.* -n), τὰ ὑποκάτω.
- Un'tersinken**, *v. t. h.* καταβυθίζω.
- Un'tersetzen**, *v. t. h.* θέτω ὑποκάτω, ὑποθέτω, ὑποβάλλω. untergesetzt, ὑποκειμένος, ὑποταταγμένος.
- Untersetzl'**, *adj.* ὑπόπαχος τὸ σῶμα, κοντόχοन्द्रος, κοντόπαχης [παχουλόσ]. eine -e Person, τὸ κοντοπίθαρρον.
- Untersiegel-n**, *v. t. h.* ἐπισφραγίζω, κατασφραγίζω. —ung, *f.* (—), ἡ ἐπισφράγις.
- Un'tersinken**, *v. i. ir. s.* καταδύομαι, (κατα)βυθίζομαι.
- Un'terspannen**, *v. t. h.* ὑποτείνω, ὑποτανύω.
- Unterspählen**, *v. t. h.* ὑποκλύζω, ὑποπλύνω.
- Un'terst**, *adj.* κατώτατος. zu —, κατωτάτω [κάτω κάτω].
- Un'terstaatssekretär**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ κράτους, ὁ ὑφυπουργός.
- Un'terstädt**, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ κάτω πόλις.
- Un'terstämmen**, *v. t. h.* ὑπερείδω, ὑποστυλώνω, ὑποστηρίζω.
- Un'terste** (der, die, das), *adj.* κατώτατος.
- Un'tersteck-en**, *v. t. h.* ὑποπηγνύω, ἐμπηγνύω κάτωθεν. ἐγκατασπείρω, ἐγκατατάσσω, ἐγκαταμηνύω. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐγκατάταξις.
- Un'terstehen**, *v. i. ir. s.* ὑφίσταμαι, ἵσταμαι ὑποκάτω.
- sich Unterstehen**, *v. r. ir.* (*part.* unterstan'den) *h.* τολμάω, ἀποτολμάω [χοτάω, ἀποχοτάω*].
- Un'terstellen**, *v. t. h.* τοποθετέω κάτωθεν, στήνω ὑποκάτω. sich —, *v.*
- r. h.* στήνομαι ὑποκάτω, τοποθετέομαι κάτωθεν.
- Unterstell-en**, *v. t. h.* ὑποβάλλω, προσάπτω, *s.* Unterschoben. —ung, *f.* (—), ἡ ὑποβολή.
- Un'terstemmen**, *v. t. h.* ὑπερείδω, ὑποστυλώνω.
- Un'tersteuer-mann**, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ ὑποπρωφρεὺς.
- Unterstreifch-en**, *v. t. ir.* (*part.* unterstrichen) *h.* ὑποσημαίνω διὰ γραμμῆς, ὑπογράφω γραμμῆν, ὑποσημαίνω. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διὰ γραμμῆς ὑποσημαίωσις.
- Un'terstreuen**, *v. t. h.* ὑποπάσσω, ὑποσπείρω, ὑποσκορπίζω, ὑποστρωνύω. mit —, συγκατασπείρω.
- Un'terstumpf**, *m.* (-es, *pl.* -strümpfe), ἡ βραχεῖα περιπέλις, τὸ βραχὺ ποδεῖον [τὸ τσουράτι].
- Un'terstück**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κάτω τεμάχιον.
- Un'terstützen**, *v. t. h.* ὑπερείδω, ὑποστυλώνω.
- Unterstütz-en**, *v. t. h.* ὑποστηρίζω. —er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑποστηρικτής, ὁ βοηθός.
- Unterstützung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑποστήριξις, ἡ ἐπικουρία, ἡ βοήθεια.
- sanstalt**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐπίκουρον κατάστημα. —skasse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπίκουρον ταμεῖον.
- Untersüch-en**, *v. t. h.* ἐξετάζω, δοκιμάζω, διερευνάω ἀνακρίνω. genau —, ἐξετάζω ἀκριβῶς, διακριβῶω, ἐξευκρινέω, ἐξακριβῶ(ν)ω. —er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀνακριτής ὁ ἐξεταστής, ὁ δοκιμαστής.
- Untersüehung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐξέτασις, ὁ ἐξετασμός, ἡ ἔρευνα ἡ ἀνάκρισις. chemische —, ἡ χημικὴ ἀνάλυσις. zur — ziehen, ἀνακρίνω. —sgericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀνακριτήριον. —srichter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀνακριτής.
- Un'tertasse**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὑποκρατηρίδιον [τὸ πιατάκι, τὸ πιατέλο, τὸ τσίπ].

Un'tertauchen, *v. t. h.* βυθίζω, καταδύω [βουτάω]. —, *v. i. s.* βυθίζομαι, καταδύομαι [βουτάω]. —, *n.* (-s), ἡ κατάδυσις, ἡ καταβύθισις.

Un'terthān, *adj.* ὑπήκοος. sich ein Volk — machen, ὑποτάσσω λαόν. —, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ ὑπήκοος.

Un'terthānig, *adj.* ὑπήκοος, ὑποχός, ὑποχείριος, ὑποτεταγμένος· εὐπειθής, ταπεινοπρεπής. —ster Diener, δούλος εὐπειθέστατος, ταπεινότατος. —, *adv.* εὐπειθῶς. —st, εὐπειθέστατα, ταπεινότατα. —keit, *f.* (—), ἡ ὑπηκόουτης· ἡ ὑποταγή, ἡ ὑπόταξις· ἡ δουλοπρέπεια.

Un'terthell, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ κάτω μέρος.

Un'tertröten, *v. i. ir. s.* ἐπέρχομαι ὑποκάτω, ὑποτρέχω, προσφεύγω ὑποκάτωθεν.

Un'terverwaller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δεύτερος διευθυντής, ὁ ὑποδιευθυντής.

Un'tervögt, *m.* (-es, *pl.* -vögte), ὁ ὑποδιοικητής, ὁ ὑποτοπάρχης.

Un'tervörmund, *m.* (-es, *pl.* -münder), ὁ δεύτερος ἐπίτροπος, ὁ παρεπίτροπος.

Un'tervörsteh'er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀντιπροϊστάμενος, ὁ δεύτερος προϊστάμενος.

Unterwach'sen, *v. t. ir.* (*part.* unterwach'sen) *h.* διαπαινώ, ὀφθαλμῶ, παραγεμίζω.

Un'terwald, *m.* (-es, *pl.* -wälder), τὸ κάτω δάσος.

Un'terwärts, *adv.* πρὸς τὰ κάτω [ἴσα κάτω]. — gehend, κατωφερής.

Unterwäg's, *adv.* καθ' ὁδόν, ἐν τῇ ὁδῷ, κατὰ τὴν ὁδόν. (*fam.*) etwas — lassen, παραιτέω τι εἰς τὸ μέσον.

Unterwies'en, *v. t. ir.* (*part.* unterwies'en) *h.* διαπαιδεύω, κατηχέω, συμβουλεύω [δασκαλεύω]. —er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σύμβουλος, ὁ κατηχητής. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διδασκαλία, ἡ ὁδηγία, ἡ συμβούλευσις [ἡ ὁρμηγνεία].

Un'terwelt, *f.* (—), ὁ κάτω κόσμος, ὁ ᾗδης.

Unterwerf'en, *v. t. ir.* (*part.* unterworf'en) *h.* ὑποτάσσω, καθυποτάσσω, ὑποδουλόω. ὑποβάλλω, καθυποβάλλω. sich —, *v. r. ir. h.* ὑποτάσσομαι, καθυποτάσσομαι, ὑποκόπτω, ὑπεικώ· ὑποβάλλομαι, καθυποβάλλομαι. unterworfen, ὑποτεταγμένος· ὑποκείμενος. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπόταξις, ἡ ὑποταγή, ἡ καθυπόταξις, ἡ ὑποδουλώσις· ἡ ὑπόκυψις.

Un'terwind, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κάτωθεν ἄνεμος.

sich Unterwün'den, *v. r. ir.* (*part.* unterwün'den) *h.* ἀποτομάω, ε. sich Unterstehen.

Unterwöl'ben, *v. t. h.* ὑποκυοιλῶ, ὑποκαμαρῶ.

Unterworf'en, *adj.* s. Unterwerfen.

Unterwüh'len, *v. t. h.* ὑπορύττω, διορύττω, ὑποσκάπτω.

Un'terwund'arzt, *m.* (-es, *pl.* -ärzte), ὁ ἐπίχειρος χειρουργός, ὁ ὑποχειρουργός.

Unterwüh'lig, *adj.* ὑπήκοος, ὑποχείριος, ὑποχός, ὑποκείμενος· ταπεινοπρεπής, δουλοπρεπής, δουλικός, ἀντροποδώδης. —keit, *f.* (—), ἡ ὑποταγή, ἡ ὑπηκόουτης· ἡ δουλοφροσύνη, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ ἀντροποδώδεια.

Un'tersāhn, *m.* (-s, *pl.* -sāhne), ὁ κάτω ὁδός.

Unterzeich'n-en, *v. t. h.* ὑπογράφω· ὑποσημεῖο(ν)ω. der Unterzeichn'ete, ὁ ὑπογεγραμμένος, ὁ ὑποφανόμενος —er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑπογεγραμμένος, ὁ ὑπογράφας. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπογραφή.

Un'tersiehen, *v. t. ir. h.* ὑποτείνω, ὑπατείνω, ὑποτανύω· ὑποβάλλω.

sich Untersie'h-en, *v. r. ir.* (*part.* untersie'h'en) *h.* ὑποβάλλομαι, ὑφίσταμαι, ὑπέγω, καθυποβάλλομαι. sich einer Sache —, ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω, ἐπιχειρέω τι. —ung, *f.* (—) ἡ ὑπόκυψις, ἡ ὑποχή· ἡ ἐπιχειρήσις.

Un'tersüg, m. (-es, *pl.* -züge), τὸ ὑπόβλημα, τὸ ὑπόστρωμα.
Un'thät, f. (—, *pl.* -en), τὸ ἀνόσιον ἔργον, τὸ ἐγκλημα, τὸ ἀνοσιούργημα.
Un'thätchen, n. (-s), (*fam.*) kein —, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐλάττωμα.
Un'thätig, adj. ἀργός, ἄπραγος, ἄπρακτος, ἀνεργός. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀργία, ἡ ἀπραξία, ἡ ἀπραγία.
Un'theil bär, adj. ἀδαιρετος, ἀμέριστος, ἀδιαμέριστος, ἀμεριατός. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀδαιρετον, ἡ ἀδαιρεσία.
Un'theilhaft, -ig, adj. ἀμοιρος, ἀμέτοχος, ἀμερής. -igkelt, *f.* (—), ἡ ἀμοιρία, ἡ ἀμερεια.
Un'theilnehmend, adj. ἀσυμπαθής, ἀσυμμέτοχος.
Un'thier, n. (-s, *pl.* -e), τὸ τέρας, τὸ θηρίον [τὸ μαρό*].
Un'thümlieh, adj. ἀμύχανος, ἄπρακτος, ἀνέμπρακτος, ἀδιάπρακτος [ἀβόλετος, ἀβολός] ἀσύμφορος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀμύχανον, τὸ ἀδιάπρακτον τὸ ἀσύμφορον.
Un'tief, adj. ἀβαθής [ἀνάβαθος*, ῥηχός]. -e, *f.* (—, *pl.* -en), τὰ βράχη, τὸ ἀβαθές [τὰ ῥηγά].
Un'tilg bär, adj. ἀνεξάλειπτος, ἀνεξίτηλος, ἄσβεστος. ἀχρεώλυτος, ἀνεξόφλητος, οὐχὶ ἐξοφλήσιμος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀνεξίτηλον, τὸ ἀνεξάλειπτον.
Un'tödtlich, adj. οὐχὶ θανατηφόρος, μὴ θανάσιμος.
Un'träg bär, adj. ἀβάστακτος s. Unfruchtbar.
Untrenn bär, adj. ἀχώριστος, ἀδιαχώριστος, ἀδιάσπαστος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀχώριστον, τὸ ἀδιαχώριστον, τὸ ἀδιάσπαστον.
Un'treu, adj. ἀπιστος. Jemandem — werden, ἀπολείπω, ἀρνέομαι, ἀπαρνέομαι τινα.
Un'treue, f. (—), ἡ ἀπιστία. ἡ ἀπάρνησις, ἡ ἐγκατάλειψις. — schlägt ihren eigenen Herrn, ἡ ἀπιστία στρέφεται κατὰ τοῦ ἀπίστου.
Un'trink bär, adj. ἀποτος, οὐχὶ πόσιμος, μὴ πινόμενος. -kelt, *f.* (—), ἡ μὴ πόσιμος ιδιότης, τὸ ἀποτον.

Un'tröst bär, un'tröst'lich, adj. ἀπαράμυθτος, ἀπαρήγορος, ἀπαρηγόρητος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀπαράμυθτον, ἡ ἀπαρηγόρησις, ὁ ἀπελπισμός, ἡ ἀπελπισία.
Un'trüg'lich, adj. ἀψευδής. — sein, ἀψευδέω. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀψεύδεια.
Un'tüchtig, adj. ἀνίκανος, ἀνάξιος, ἀπροσφυής. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀνικανότης, ἡ ἀναξιοτήτης, ἡ ἀνεπιτηδειότης.
Un'tugend, f. (—, *pl.* -en), ἡ κακία, τὸ ἐλάττωμα, ἡ ἀτέλεια, ἡ ἔλλειψις. -haft, *adj.* ἀνάρετος ἀτελής, ἐλαττωματικός.
Un'überlegt, adj. ἀπρόσκεπτος, ἄσkeptos, ἀπροβούλευτος, ἀπερίσκεπτος, ἀπρονόητος, ἀβουλος, ἀστόχαστος. —, *adv.* ἀπερισκέπτως, ἀπροσκέπτως, ἀπροβουλεύτως. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀβουλία, ἡ ἀπερικεφία, ἡ ἀπρονοησία, ἡ ἀλογιστία, ἡ ἀγνωσία, ἡ ἀσχεψία, ἡ ἀστοχασία.
Un'übersch' bär, adj. ἀκαταθέατος, ἀπερίβλεπτος ἀπέραντος, ἀχανής. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀπειρία, τὸ ἀπέραντον.
Un'übersetz bär, adj. ἀμετάφραστος, οὐχὶ μεταφραστός.
Un'übersteig'lich, adj. ἀνυπέρβατος ἀνυπέρβλητος.
Un'übertreff'lich, adj. ἀνυπέρβλητος, ἀκαθυπερέτρητος ἀπαράμιλλος, ἀπαράμιλλος.
Un'übertrof fen, adj. ἀνυπέρβλητος, ἀνυπέρβατος, μὴ ὑπερβληθεὶς.
Un'überwind'lich, adj. ἀήττητος, ἀκαταμάχητος, ἀνυπέρβατος, ἀνυπέρβλητος, ἀνίκητος, ἀκατανίκητος. -kelt, *f.* (—), τὸ ἀήττητον, τὸ ἀκατανίκητον, τὸ ἀνυπέρβλητον.
Un'überwun den, adj. ἀήττητος, ἀνίκητος, μὴ νικηθεὶς.
Un'üblieh, adj. ἀσυνήθης, ἀσυνείθιστος.
Unumgäng'lich, adj. ἀπρόσμικτος, ἀκοινωνητος, ἀπροσιμιγής, ἀνέντευκτος, ἀπροσόμιλος, ἀνέκφευκτος, ἀναπόδραστος, ἀναπόφευκτος, ἀπαραίτητος. -kelt, *f.* (—), ἡ ἀκοινωνησία, ἡ ἀνεπιμιξία. τὸ ἀναπόδραστον, τὸ ἀπαραίτητον, τὸ ἀναπόφευκτον.

- Unumschränkt**, *adj.* ἀπερίριστος· ἀπόλυτος. — *adv.* ἀπεριοριστως· ἀπολύτως. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀπερίριστον, ἡ αὐτεξουσίτης.
- Unumstösslich**, *adj.* ἀδιάσειστος, ἀμετακίνητος· ἀμετάπτωτος· ἀνεξέλεγκτος, ἀνελεγκτος, ἀδιαφιλονίκητος, ἀναμφήριστος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀμεταπτωσία, ἡ ἀνελεξία, ἡ ἐδραϊότης, ἡ παγιότης· τὸ ἀναμφισβήτητον, ἡ βεβαιότης.
- Unumwerflich**, *adj.* δυσανάτρεπτος, ἀνεπίδεκτος ἀνατροπῆς.
- Unumwölkt**, *adj.* ἀνέφελος, ἀσυννεφής.
- Unumwunden**, *adj.* ἀπροκαλύπτος, ἀνυπόστολος, ἀσύστολος, ἀνυπόκριτος, παρρησιαστικός. — *adv.* ἀνυπόστολως, ἀπροκαλύπτως, παρρησίᾳ [καθαρὰ καθαρὰ].
- Ununterbrochen**, *adj.* ἀδιάλειπτος, ἀδιάπαυστος, ἀδιάστατος, ἀδιάκοπος. — *e* Fortdauer, ἡ ἐνδελέχεια, ἡ συνεχῆς διάρκεια.
- Ununterrichtet**, *adj.* ἀδίδακτος, ἀπαιδευτος. ἀπληροφόρητος, ἀνήκοος· ἀνίδεατος.
- Ununterscheidbar**, *adj.* ἀδιάγνωστος, ἀδιαγνώριστος, ἀδιάκριτος.
- Ununterschieden**, *adj.* ἀνυπόγραφος.
- Ununtersucht**, *adj.* ἀνεξέταστος, ἀνερέωντος.
- Ununterwürfig**, *adj.* ἀνυπότακτος, ἀνυπήκοος, ἀνεξάρτητος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀνεξαρτησία, ἡ μὴ ὑποταγή.
- Ununterzeichnet**, *adj.* ἀνυπόγραφος.
- Unväterlich**, *adj.* ἥμισα πατρικός, ἄστοργος, ἀφιλόστοργος.
- Unverächtilich**, *adj.* ἀκαταφρόνητος.
- Unveränderlich**, *adj.* ἀναλλοίωτος, ἀμετάβλητος, ἀμετάλλακτος, ἀμετάβολος, ἀνετεροίωτος, ἀπαράλλακτος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀμεταβλησία, ἡ ἀπαραλλαξία, τὸ ἀναλλοίωτον, τὸ ἀμετάβολον.
- Unverändert**, *adj.* ἀναλλοίωτος, ἀπράλλακτος, ἀμετάβλητος. — lassen, ἀφίνω ἀκίνητον.
- Unverantwörtlich**, *adj.* ἀνυπεύθυνος, ἀνέυθυνος, ἀναπολόγητος. ἀδικαιο-
- λόγητος, ἀσύγγνωστος, ἀσυγχώρητος. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀνυπεύθυνον, τὸ ἀναπολόγητον. ὁ ἀδικαιολόγητος τρόπος.
- Unverarbeitet**, *adj.* ἀκατέργαστος.
- Unverargt**, *adj.* ἀνεμίσητος, ἀνεπίφθονος.
- Unveräußertlich**, *adj.* ἀναπαλλοτρίωτος. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀναπαλλοτρίωτον.
- Unverbessertlich**, *adj.* ἀδιόρθωτος· ἀνεπίδεκτος διορθώσεως. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀδιόρθωτον, ἡ ἀδιόρθωτος φῶς ἡ τελειότης.
- Unverbessert**, *adj.* ἀδιόρθωτος, μὴ διορθωμένος.
- Unverblindlich**, *adj.* μὴ ὑποχρεωτικός. — *kelt, f.* (—), ἡ μὴ ὑποχρεωτικότητα.
- Unverblümt**, *adj.* ἀποκάλυκτος, ἀπέρητος, ἀπλοῦς. — sprechen, παρρησιάζομαι, ἐλευθεριάζω, ὁμιλέω ἀπροκαλύπτως.
- Unverborgen**, *adj.* ἄκρυπτος, μὴ ἀποκρυμμένος, οὐχὶ ἀπόκρυφος.
- Unverböten**, *adj.* ἀναπαγόρευτος, οὐχὶ ἀπηγορευμένος, ἀνεμπόδιστος.
- Unverbraunt**, *adj.* ἀκατάκαυστος, ἀκαής, ἀκαυστος.
- Unverbraucht**, *adj.* ἀκατανάλωτος.
- Unverbrennbar**, **unverbrennlich**, *adj.* ἀκαυστος, ἀφλόγιστος, μὴ καίμενος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀκαυστος ιδιότης, τὸ ἀκαυστον.
- Unverbrüchlich**, *adj.* ἐμπειδος· ἀπαραβίαστος, ἀπαράβατος. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀπαραβίαστον.
- Unverbunden**, *adj.* ἀσύνδετος· ἀσμπλεκτος. (*fig.*) ἀνυπόχρεος.
- Unverbürgt**, *adj.* ἀνεγκύχιος, ἀβεβαίωτος, ἀκύρωτος, ἀνεπιβεβῆτος.
- Unverdächtig**, *adj.* ἀνυπόπτος, ἀνυπέπτευτος, ἀνυπονόητος. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀνυπόπτον, τὸ ἀνυπέπτευτον.
- Unverdammmt**, *adj.* ἀκαταδίκαστος.
- Unverdammlich**, *adj.* ἀπεπτος, δόσπεπτος, «ἀχώνευτος». — *kelt, f.* (—), ἡ ἀπειψία, ἡ δυσπεψία. an — leiden, ἀπεπτέω, δυσπεπτέω.

- Un' verdaut**, *adj.* άπεπτος, »άχώνευτος».
- Un' verdeckt**, *adj.* άκάλυπτος, άπαρακάλυπτος, άνεπικάλυπτος, άσκεπος, άκάλυφος, άκαλυφής.
- Un' verderblich**, *adj.* άδιάφθορος, άδιάφθατος, άφθορος. — *kelt*, *f.* (—), ή άδιαφθορία, τó άδιάφθορον.
- Un' verderbt**, *adj.* άδιάφθατος, άφθατος, μη έφθαμενός. — *helt*, *f.* (—), ή έφθαρασία, ή άδιαφθορία.
- Un' verdient**, *adj.* άνάξιτος. — *es Weise*, = —, *adv.* άναξίως, παρ' άξίαν. — *leiden*, άναξιοπαθέω, πάσχω άνάξα. — *es Leiden*, ή άναξιοπάθεια.
- Un' verdorben**, *adj.* άδιάφθορος, άδιάφθατος, άφθατος, άφθορος, μη διεφθαμενός· άτέλειος. — *helt*, *f.* (—), ή άδιαφθορία, ή άφθαρασία ή άτελειότης.
- Un' verdreht**, *adj.* άδιάστροφος, άδιάστρεπτος.
- Un' verdrossen**, *adj.* άοκνος, άπροφάσιστος, πρόθυμος· άοκλαστος. — *helt*, *f.* (—), ή άοκνία, ή προθυμία ή έθελονία, ή έθελουργία.
- Un' verdungen**, *adj.* άμισθωτος.
- Un' verëhellt**, *adj.* άγαμος, άνούμφευτος· άνέχδοτος, άνυπανδρος [άπάντρευτος].
- Un' verëdel**, *adj.* άνώμοτος, άνόρκωτος.
- Un' vereinhär**, *adj.* άσυνάρμοστος, άσυνάρτητος, άσυμβίβαστος. — *kelt*, *f.* (—), ή άναρμοστία, τó άσυνάρτητον, ή άσυμβασία.
- Un' vereint**, *adj.* άσυνένωτος, μη συνηνωμένος.
- Un' verfälscht**, *adj.* άνόθευτος, άνοθος, άκίβδηλος, άδολος, άπαραποίητος, άψευδής. — *helt*, *f.* (—), ή άψεύθεια, ή άνόθευτος ιδιότης, τó άκίβδηλον.
- Un' verfänglich**, *adj.* άνυπόκρυπτος, άνύπουλος, άδολος, άνεπίβουλος. — *kelt*, *f.* (—), ό άνυπόκρυπτος χαρακτήρ, τó άνυπόκρυπτον, τó άνύπουλον.
- Un' verfaulbär**, *adj.* άσηπτος, μη σηπόμενος.
- Un' verfault**, *adj.* άσαπής, άσηπος [άσαπίστος].
- Un' vergänglich**, *adj.* άφθατος, άδιάφθατος, άνώλεθρος, άφθιτος· άιδιος, άγήρατος, αιώνιος. — *kelt*, *f.* (—), ή άφθαρασία· ή αιώνιότης, ή άιδιότης, ή άθανασία.
- Un' vergessen**, *adj.* άλησιμόνητος, μη λησιμονηθείς.
- Un' vergesslich**, *adj.* άνεπιληστος, μη λησιμονούμενος, άλησιμόνητος, άλειμνηστος. — *kelt*, *f.* (—), τó άνεπιληστον, τó άλειμνηστον.
- Un' vergleich-bär**, — *lich*, *adj.* άσύγκριτος, άπάρβλητος, άνεπίδεκτος συγκρίσεως. — *lichkeit*, *f.* (—), τó άσύγκριτον, τó άπάρβλητον.
- Un' vergoldet**, *adj.* άνεπίχρυσος, άχρυσωτος.
- Un' vergolten**, *adj.* άναταπόδοτος, άναπόδοτος, άνευ άνταμοιβής.
- Un' vergrössert**, *adj.* άναξήτης, άμεγαλοποίητος.
- Un' verhalten**, *adj.* άνυπόκρυπτος.
- Un' verhältnissmässig**, *adj.* δυσανάλογος, άσύμμετρος, άρρυθμος. — *grösser*, άσύγκριτως μεγαλύτερος. — *kelt*, *f.* (—), ή δυσαναλογία, ή άσυμμετρία, ή άρρυθμία.
- Un' verhätschelt**, *adj.* άθρυπτος, άθώπτευτος· *s.* Unverdorben.
- Un' verhëhlt**, *adj.* άπαρακάλυπτος.
- Un' verheiräthet**, *adj.* άγαμος, άνυπανδρος [άπάντρευτος].
- Un' verherrlicht**, *adj.* άνεγκωμιαστος, άνεξύμνητος.
- Un' verhindert**, *adj.* άνεμπόδιστος, άκώλυτος [άσκληπόδωτος].
- Un' verhofft**, *adj.* άελπτος, άνελπίστος, άπροσδόκητος. —, *adv.* έξ άπροσδοκήτου, παρ' έλπίδα, άνελπίστως.
- Un' verhöhlen**, *adj.* άπαρακάλυπτος, άνυπόστολος, άπροκάλυπτος [έξσκεπος]. —, *adv.* άποκεκαλυμμένως, άπροκαλύπτως, άνυποστόλως.
- Un' verhüllt**, *adj.* άκάλυπτος, άπαρακάλυπτος [έξσκεπος].

Unverjährbar, *adj.* ἀπαράγραπτος, ἀνεξάλειπτος. -*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀπαράγραπτον.

Unverkäuflich, *adj.* ἄπρατος, ἀπώλητος, δυσπώλητος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀπρασία, ἡ ὄπωλησις.

Unverkauft, *adj.* ἀπώλητος, μὴ πωληθείς.

Unverkennbar, *adj.* ἀπαραγνώριστος, ἐμφανής, ἐναργής. —, *adv.* προφανῶς, ἐμφανῶς, σαφῶς.

Unverküsst, *adj.* ἀπαραμειώτος, ἀμειώτος ἀκέραιος, σῶς, ἀνέπαφος.

Unverletzt, *adj.* ἀπαραβλαπτός, ἀβλαβής, ἀθικτός, ἀθιγής, ἀκέραιος, ἀνέπαφος, σῶς καὶ ἀβλαβής. -*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀπαραβλαπτόν, ἡ ἀκεραιότης, ἡ ἀβλάβεια.

Unverleumdet, *adj.* ἀσυκοφάντητος, ἀδιάβλητος.

Unverlierbar, *adj.* ἀναπώλεστος, μὴ ἀπολλυόμενος. -*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀναπώλεστον.

Unverlobt, *adj.* μὴ ἡρραβωνισμένος, ἀμνηστευτός.

Unverlören, *adj.* ἀναπώλεστος, μὴ ἀπολεσθεὶς.

Unverlöschlich, *adj.* ἀσβεστός, ἀκατάσβεστος.

Unvermählt, *adj.* ἄγαμος [ἀπάντρευτος].

Unvermeldlich, *adj.* ἄφικτος, ἄφικτος, ἐνέκφυκτος, ἀναπόφυκτος, ἀπαραίτητος. —, *adv.* ἀφεύκτως, ἀναποφεύκτως, ἀπαραίτητως. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀπαραίτητος ἀνάγκη.

Unvermerkt, *adj.* ἀπαρατήρητος, ἀνεπαίσθητος.

Unvermiehet, *adj.* ἀμίσθωτος, οὐχὶ μεισθωμένος.

Unvermindert, *adj.* ἀμειώτος, ἀπαραμειώτος.

Unvermischbar, *adj.* ἄμικτος, ἀσύμικτος, ἀκατάμικτος, ἀνεπίδεκτος συμμιξεύς.

Unvermischt, *adj.* ἀμικτός, ἄμικτος ἀνεπίμικτος, μὴ ἀναμειγμένος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀμείξια.

Unvermögen, *n.* (—s), ἡ ἀδυναμία, ἡ ἀδυνασία, ἡ ἀνικανότης. -*δ*, *adv.* ἀδύνατος, ἀδύναμος, ἀνίκανος ἄνθρωπος. ἄπορος, ἀχρήματος, πτωχός.

Unvermüthet, *adj.* ἀνυπονόητος, ἀνυπόπτος, ἀπροσδόκητος, ἀδόκιμος. —, *adv.* ἐξ ἀπροσδοκίτου, παρὰ προσδοκίαν, ἐξ ἀπρονοήτου.

Unvernäcslässigt, *adj.* ἀπαραμέλειος.

Unvernähmlich, *adj.* ἀσαφής, ἀάσαφτος. —, *adv.* ἀσαφῶς.

Unvernunft, *f.* (—), ἡ ἀλογία, ἡ ἀλογιστία, ἡ ἀνοησία, ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἀσυνεία.

Unvernünftig, *adj.* ἄλογος, ἀάνετος, ἀλόγιστος, ἀλογώδης, παράλογος [ἄγνωστος]. —, *adv.* ἀλόγως, παράλογως, ἀσυνέτως. -*kelt*, *f.* (—), ἡ Unvernunft.

Unverpachtet, *adj.* ἀμισθωτός [ἀνόκιαστος].

Unverpfändet, *adj.* ἀνεπιδήμιος, ἀνενεχύραστος.

Unverpflicht, *adj.* ἀπίσσωτος.

Unverrichtet, *adj.* ἀπρακτός, ἀτέλειος, ἀποίητος. -*er* Sache, ἔνω ἀποτελέσματος, ἀπρακτός. -*er* Sache ziehen, fortgehen, ἀφίχομαι ἀπρακτός. -*er* Sache ziehen lassen, ἀποπέμπω ἀπρακτός.

Unverringert, *adj.* ἀμειώτος, ἀπαραμειώτος [ἀλγίστευτος*].

Unverrückt, *adj.* ἀκίνητος, ἀμετακίνητος. mit -*en* Augen, ἀπνεύς, ἀσχαρδαμυκτί.

Unversäunbar, *adj.* ἀπαραμέλητος ἀνυπέρθετος, ἀμετάθετος, ὀριστάς.

Unverschämt, *adj.* ἀναιδής, ἀναισχύντος [ἀδιάντροπος, ξετουπωμένος]. — sein, ἀναισχύντῃ, ἀναιδεύομαι [ἀποδιαντρέπομαι, ξετουπόνομαι]. —, *adv.* ἀναιδῶς, ἀναισχύντως. -*kelt*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ ἀναίδεια, ἡ ἀναισχυντία [ἡ ἀδιαντροπία] τὸ ἀνασχύντημα.

ant, *adj.* ἀχαράκωτος, ἀτελ-
ἀνώχυρος.
blleh, *adj.* ἀνυπέρθετος,
ετος [ἀναρποθήρης].
hert, *adj.* ἀπαράκαλυπτος,
κλυμμένος.
essbār, *adj.* ἀκλειδωτος,
ιστος, ἀνεπίδεκτος κλειδώ-
issen, *adj.* ἀδιάκλειστος,
ιστος, ἄκλειστος.
itten, *adj.* ἀνευνούχιστος,
[ἀμουνούχιστος]. ἀπερίτμη-
λάδευτος· ἀτμητος, ἀκοπος.
nt, *adj.* οὐδεμίαν φειδούς
ἀσέβαστος. Niemanden —
οὐδενὸς φειδομαι.
ldet, *adj.* ἀναίτιος, ἀνυπαί-
θῳος· ἀνάξιος, ἄδικος, ἐλεύ-
χρῳών. —er Weise = —,
ναξίως, παρ' ἀξίαν. — lei-
νάξια πάσχω, ἀναξιοπαθέω.
vlegen, *adj.* ἀνεγέμυθος,
τος· ἀσίγητος. —kelt, *f.* (—),
χεμυθία, ἡ ἀσίγησία, ἡ ἀδια-
im, *adj.* ἀπρονόητος, ἀπρο-
σι· ἀπρομήθευτος, ἀνεφοδία-
ἀνεξάρτιστος, ἀναπάρτιστος.
ν. ἀπροσοκῆτως, ἐξ ἀπρο-
ς, παρὰ προσδοκίαν.
vbār, —lich, *adj.* ἀπαρά-
ς, ἀπαρалуμαντος, ἀνεπί-
παραβλάψεως. —t, *adj.* ἀπαρά-
ς, ἀβλαβῆς, ἀκέραιος, ἀπει-
ert, *adj.* ἀνεξασφάλιστος.
bār, *adj.* ἀέναιος, ἀνεξάν-
ell, *adj.* ἀσφράγιςτος [ἀβούλ-
t, *adj.* σῳος, ἀκέραιος [δλά-
ἀνάκαιρος].
llch, *adj.* ἀδιάλλακτος, ἀν-
ος, «ἀφιλίωτος». —er Hass,
ιδιάλλακτον, ἄσπονδον. —kelt,
τὸ ἀδιάλλακτον.
nt, *adj.* ἀδιάλλακτος, ἀνεξι-
μῆ διηλλαγμένος.

Un' versorgt, *adj.* ἀπρομήθευτος, ἀν-
εφοδίαστος· ἀπορος· ἀναποκατάστα-
τος.
Un' verstand, *m.* (—es), ἡ ἀσυνεία, ἡ
ἀλογιστία, ἡ ἀλογία, ἡ ἀφροσύνη,
ἡ ἀνοία, ἡ ἀνοησία.
Un' verstanden, *adj.* ἀκατανόητος, ἀκα-
τάληπτος, μὴ ἐννοηθεῖς.
Un' verständig, *adj.* ἀσύνετος, ἀλόγι-
στος, ἄλογος. —kelt, *f.* (—), ἡ
ἀσυνεία, ἡ ἀλογία, ἡ ἀλογιστία.
Un' verständlich, *adj.* ἀκατάληπτος, ἀδια-
νόητος, ἀκατανόητος, ἀσαφής. —kelt,
f. (—), ἡ ἀκαταληψία, ἡ ἀσαφεία.
Un' verständniss, *n.* (—es), ἡ ἀκατα-
ληψία, τὸ ἀκατανόητον.
Un' verstellt, *adj.* ἄπλαστος, ἀνυπόκρι-
τος, ἀπροσοκῆτος.
Un' verstümmelt, *adj.* ἀπῆρωτος, ἀπη-
ρος, ἀνακρωτηριαστος, ἀρτιμελής.
Un' versucht, *adj.* ἀδοκιμαστος, ἀπειρα-
τος. nichts — lassen, kein Mittel
— lassen, μεταχειρίζομαι πᾶν μέ-
σον, κινῶ πάντα λίθον, μηχανῶ-
μαι πάσας μηχανάς. was liess er
—? τί δὲν ἔκαμεν; ποῖον μέσον
δὲν μετεχειρίσθη;
Un' vertheidigt, *adj.* ἀνυπεράσπιστος.
Un' vertheilt, *adj.* ἀδιανεμήτος, ἀδια-
μοίραστος.
Unverillg' bār, *adj.* ἀνεξάλειπτος, ἀν-
εξαφάνιστος, ἀνεξίτηλος, ἀναπότρι-
πτος, ἀνέκλυτος· ἀδιάφθαρτος.
—kelt, *f.* (—), τὸ ἀνεξάλειπτον.
Un' verträglich, *adj.* ἀσυνάρμοστος,
ἀσυνάρτητος, ἀσυμβίβαστος. ἀκοι-
νώνητος, δυσσύμβολος, ἀπρόσμικτος,
ἀπροσμίλος· δύστροπος, φιλαπεχθής.
—kelt, *f.* (—), τὸ ἀσυνάρμοστον, ἡ
ἀναρμοστία. ἡ ἀκοινωνησία, ἡ ἀκοι-
ωνία, ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ἡ δυσ-
τροπία.
Un' verurtheilt, *adj.* ἀκατάκριτος, ἀκατα-
δικαστος.
Un' verwahrt, *adj.* ἀφύλακτος, ἀπρο-
φύλακτος.
Un' verwandelt, *adj.* ἀμετάβλητος, ἀμε-
τάλλακτος, ἀναλλοίωτος, ἀνετεροίω-
τος.

Un' verwandt, adj. ἀμετακίνητος, ἀδιάστροφος, ἀμετάστρεπτος. -er Blick, βλέμμα ἀτενές, προσηλωμένον. mit -en Augen, mit -em Blicke = —, *adv.* ἀτενές, ἀσκαρδαμυκτί. Jemanden — ansehen, ἀτενές βλέπω εἰς τινά, ἀσκαρδαμυκτέω τινά, ἀτενίζω εἰς τινά.

Un' verwehrt, adj. ἀκώλυτος, ἀνεμπόδιστος, ἀναπαγόρευτος, ἐπιτετραμμένος, ἐλεύθερος. es ist —, δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον, ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως.

Un' verwelt, adj. ἀνυπέρθτος, ἀμετάθετος, ἀμέλλητος [ἀναργοπόρητος].

Un' verwelklich, adj. ἀμάραντος, ἀειθαλής. (*fig.*) ἀγήρατος, αἰδῖος, ἀθάνατος. -keit, *f.* (—), τὸ ἀμάραντον, τὸ ἀειθαλές, ἡ ἀμάραντος ιδιότης. (*fig.*) ἡ αἰδιότης, ἡ ἀθανασία.

Un' verwelkt, adj. ἀμάραντος, μὴ μαμαράμένος.

Un' verwerflich, adj. ἀναπόβλητος, ἀναπόρριπτος, οὐχὶ ἀπορρίψιμος. -keit, *f.* (—), ἡ ἀναπόρριπτος ιδιότης, τὸ ἀναπόβλητον.

Un' verweslich, adj. ἄσηπτος, ἀσαφής· ἀδιάφθατος, ἀφθατος. -keit, *f.* (—), ἡ ἄσηπτος ιδιότης, τὸ ἀσηπτον· ἡ ἀφθαρασία.

Un' verwickelt, adj. μὴ περιπεπλεγμένος, ἀπερίπλεκτος· ἀσύγχυτος.

Un' verwischbar, adj. ἀνεξάλειπτος, ἀνεξίτηλος, μὴ ἐξαλειφόμενος.

Un' verwischt, adj. ἀνεξάλειπτος, μὴ ἐξηλειμμένος.

Un' verworren, adj. ἀτάρακτος, ἀδιατάρακτος.

Un' verwüstet, adj. ἀδήωτος, ἀπόρθητος, ἀλεηλάτητος.

Unverwund'bar, adj. ἄτρωτος, ἀτραυματίστος, μὴ τραυματιζόμενος. -keit, *f.* (—), ἡ ἀτρωσία, τὸ ἀτρωτον [ἡ ἀλαβωσιά].

Un' verwundet, adj. ἀτρωτος, ἀτραυματίστος, ἀπλήγωτος [ἀλάβωτος].

Unverwüst'lich, adj. ἀνώλεθρος, ἀδιάφθατος, ἀκατάστρεπτος.

Un' verzag, adj. ἀφοβός, ἀδεής, ἀτρόμητος. -heit, *f.* (—), ἡ ἀφοβία.

Un' versärlt, adj. ἄτρυφος, ἀτρυφήτος, σκληροδίατος.

Un' versiehllich, adj. ἀσύγγνωστος, ἀσηχώρητος. -keit, *f.* (—), τὸ ἀσηγνωστον, τὸ ἀσηχώρητον.

Un' verserrt, adj. ἀδιάστροφος, ἀπαρμόρφωτος.

Un' versiert, adj. ἀκαλλώπιστος, ἀδικόσμητος, ἀστόλιστος.

Un' versins-bär, -lich, -t, adj. ἀτοκός, ἀτόκιστος, ἀνευ τόκων [ἀδιαφόρτος*].

Un' versögert, adj. ἀνεπιβράδυντος.

Un' versollt, adj. ἀδασμολόγητος, ἀπλώνιστος.

Un' versüglich, adj. ἀνυπέρθτος, ἀμύλητος, ἀμετάθετος [ἀναργοπόρητος]. —, *adv.* ἀνυπερθέτως, ἀμύλητῶ, ἀνευ ἀναβολῆς, τὴν ταχίστην, ἐπιτάχιστα.

Un' vollbracht, un' vollendet, adj. ἀτελείωτος, ἀτέλειστος, ἀσυντέλειστος, ἀσπτελής [ἀετέλειωτος*].

Un' vollkommen, adj. ἀτελής, ἑλλειπής, ἐπιδεής, οὐχὶ τέλειος. -heit, *f.* (—) *pl.* -en), ἡ ἀτέλεια, ἡ ἑλλειψίς, ἡ μὴ τελειότης· τὸ ἐλάττωμα.

Un' vollständig, adj. ἀτελής, ἑλλειπής, ἀσυμπλήρωτος, ἀναπάρτιστος, μὴ πλήρης [λειψός]. -keit, *f.* (—), ἡ ἀτέλεια, ἡ ἑλλειψίς, τὸ ἐπίδειξ, ἡ ἑλλειπής ιδιότης, ἡ μὴ ὀλοτέλεια.

Un' vollstreckt, adj. ἀνεκτέλειστος, ἀτέλειστος.

Un' vollzählig, adj. ἀναπάρτιστος, ἀσμπλήρωτος, ἑλλειπής [λειψός]. -heit, *f.* (—), ἡ μὴ ὀλοτέλεια, τὸ ἀναπάρτιστον, τὸ ἀσυμπλήρωτον.

Un' vollzogen, adj. ἀτέλειστος, ἀναπάρτιστος.

Un' vorausschbar, adj. ἀπρονόητος, ἀπρόοπτος, ἀπροαίδητος.

Un' vörbereitet, adj. ἀπροπαρασκευαστος, ἀπαρασκευαστος, ἀπαρασκευαστος, ἀνέτοιμος. —, *adv.* ἀνευ προπαρασκευῆς, ἀτοσχεδῶς, ἐκ τοῦ παρταυχόντως.

Unvordenklich, *adj.* ἀμνημόνευτος, προαιώνιος. *seit* -er Zeit, ἀπ' αἰῶνος, ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων.

Unvorgreiflich, *adj.* ἀπροβληκτος, ἀπροδιάθετος, ἀπροσωπώληκτος.

Unvörhergesehen, *adj.* ἀπρονόητος, ἀπρόβλεπτος, ἀπρόοπτος.

Unvorsätzlich, *adj.* ἀπρόβουλος, ἀπροβούλευτος, ἀπροαίρετος, ἀπρομελέτητος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀπροβουλία, ἡ ἀπροαιρέσια.

Unvorsichtig, *adj.* ἀπροφύλακτος, ἀπρονόητος, ἀπροβούλευτος, ἀπρόβλεπτος, ἀπρόσκεπτος, ἀπροσδόχαστος. —, *adv.* ἀπρονοήτως, ἀπροβουλεύτως, ἀπροσκέπτως. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀπρονοήσια, ἡ ἀπροβουλία, ἡ ἀπροσεξία. *aus* —, ἐξ ἀπρονοήσιας, ἐξ ἀστοχασίας.

Unvörtheilhaft, *adj.* ἀσύμφορος, ἀλυσιτελής.

Unwachsam, *adj.* μὴ ἄγρυπνος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ μὴ ἐγρηγόρησις.

Unwägbar, *adj.* ἀζύγιστος, ἀνεπίδεκτος σταθμῆσιως.

Unwählbar, *adj.* μὴ ἐκλέξιμος, ἀνεκλόγιμος. -*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀνεκλόγιμον.

Unwahr, *adj.* ἀναλήθης. -*haft*, *adj.* ἀφιλαλήθης, φιλοψευδής. -*haftig-kelt*, *f.* (—), ἡ μὴ φιλαλήθεια, ἡ φιλοψευδία. -*kelt*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φιλοψευδία, ἡ μὴ φιλαλήθεια. τὸ ψεῦδος, τὸ ψεῦμα.

Unwahrnehmbar, *adj.* ἀνεπαίσθητος.

Unwahrscheinlich, *adj.* ἀπίθανος. *nicht* —, ἀπαράλογος ὄχι ἀπίθανος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀπίθανότης.

Unwandelbar, *adj.* ἀμετακίνητος, ἀμετάστροφος, ἀμετάστατος ἀμετάβλητος, ἀμετάβολος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀμετακίνησια ἢ ἀμεταβλησια.

Unwägung, *adj.* ἄβρατος, ἀπρέυτος, ἀδιάβατος, ἀτίβης* δύσβατος, δυσπρόρευτος [κακόβολος*]. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀνοδία, τὸ ἀδιάβατον.

Unweib, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ ἄγνος γυνή.

Unweiblich, *adj.* ἀγύναιος, ἥμιστα γυναικεῖος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀγύναιος ιδιότης, τὸ μὴ γυναικοπρεπές.

Unwellig, *adj.* ἀπροφάσιτος, ἀδυσκόλευτος.

Unweise, *adj.* ἄσοφος, ἀσύνετος. —, *adv.* ἀσυνέτως.

Unweit, *adj.* οὐχὶ μακρινός, οὐχὶ μακρὰν κείμενος. —, *adv.* οὐχὶ μακρὰν.

Unwerth, *m.* (-es), ἡ εὐτελεστάτη ἀξία, ἡ εὐτέλεια. —, *adj.* ἀνάξιος, ἀπάξιος* εὐτέλης, ἀσημαντός [τυποτένιος].

Unwesen, *n.* (-s), ἡ ἀκαταστασία, ἡ ἀταξία ἢ τὴ ἄρβη, ὁ κωκεῶν. -*haft*, *adj.* ἄυλος, ἄνυλος. -*lich*, *adj.* ἐπουσιώδης, οὐχὶ οὐσιώδης.

Unwetter, *n.* (-s), ὁ κακὸς καιρὸς, ἡ κακοκαιρία [ἢ κακοκαιριά].

Unwichtig, *adj.* ἀναξιόλογος, ἀσημαντός, ἀσημος, ἥμιστα σπουδαῖος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ μὴ σπουδαϊότης, ἡ ἀσημότης, ἡ οὐδαμινότης.

Unwiderlegbar, -*lich*, *adj.* ἀνέλεγκτος, ἀνεξέλεγκτος, ἀναντίρρητος. -*lich-kelt*, -*barkelt*, *f.* (—), τὸ ἀνεξέλεγκτον. -*l*, *adj.* ἀνεξέλεγκτος, μὴ ἐτηλεγμένος.

Unwiderrufflich, *adj.* ἀμετάκλητος, ἀμετάθετος. -*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀμετάκλητον.

Unwidersetzlich, *adj.* ἀναντίθετος.

Unwidersprechlich, *adj.* ἀναντίρρητος, ἀναντίλεκτος, ἀναμφλεκτος, ἀναμφιλογος, ἀναμφισβήτητος. -*kelt*, *f.* (—), τὸ ἀναντίρρητον.

Unwiderstehlich, *adj.* ἀνανταγώνιστος, ἀκατάσχετος, ἀκάθεκτος, ἀκράτητος ἀκατανίκητος, ἀκαταμάχητος. -*kelt*, *f.* (—), ἡ ἀκατασχεσία.

Unwiederbringlich, *adj.* ἀνεπίστρεπτος [ἀμεταγύριστος] ἀνεπανόρθωτος.

Unwille, *m.* (-ns), ἡ ἀγανάκτησις, ἡ δυσφορία. *heftiger* —, ἡ σφοδρὰ ἀγανάκτησις, ἡ διαγανάκτησις. *mit* -n, ἀκουσίως [στανικώς, ἀνόρεξα].

Unwillfährig, *adj.* ἀπρόθυμος, ἥμιστα ὑποχρεωτικῶς.

Unwillig, *adj.* ἀγανακτῶν, παρωργισμένος [ἀγαναρισμένος*] ἀγανα-

- κρητικός, ἀγανακτικός (über etwas, επί τινι, διά τι). ἀπρόθυμος, ἀκούσιος, «άνορετος» (zu etwas, πρός τι). — sein, δυσχεραίνω, ἀγανακτέω, δυσφορέω, χυλεπαίνω [ἀγκανάρομαι*] (τινί, über Jemanden, über etwas). — sein zu etwas, εἶμαι ἀπρόθυμος εἰς τι.
- Un willkommen**, *adj.* οὐχί ἀσπαστός, μὴ ἀσπίσιος· ἀβούλητος, ἀνεθέλητος, ἀνεπιθύμητος, δυσάρετος. —, *adv.* δυσάρετως.
- Un willkürlich**, *adj.* ἀπροαίρετος, ἀκούσιος, ἀνεθέλητος. —, *adv.* ἀκούσιως, ἀπροαίρετως, ἀθελήτως.
- Un wirksam**, *adj.* ἀνεργής· ἀτελεσφόρητος, ἀνεργητός. —*keit*, *f.* (—), ἡ ἀνεργησία.
- Un wirsch**, *adj.* ἀπρόθυμος, δυσάρετος, δύστροπος.
- Un wirthbär**, *un wirthlich*, *adj.* ἀφιλόξενος, ἄξενος. ἀκατοικητός, *s.* Unbewohnbar. —*keit*, *f.* (—), ἡ ἀφιλοξενία. ἡ ἀκατοικησία.
- Un wirthschafflich**, *adj.* οὐχί οικονομικός, μὴ οικονομολογικός.
- Un wissend**, *adj.* ἀγνώος, ἀμαθής, ἀδαής, ἀνίδεος [ἀνήξευρος, ἀκάτεχος*]· ἄμουσος, ἀγράμματος, ἀπαίδευτος. — sein in etwas, ἀγνοέω τι, εἶμαι ἄπειρός τιος.
- Un wissenheit**, *f.* (—), ἡ ἄγνοια, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ἡ ἀδαημοσύνη, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀπειροσύνη, ἡ ἀδαημονία [ἡ ἀκατεχασύνη*]· ἡ ἀμαθία, ἡ ἀπαίδευσία, ἡ ἄμουσία, ἡ ἀγραμματοσία. —*sfehler*, *m.* (—*s*, *pl.* —), τὸ ἐξ ἀγνοίας σφάλμα.
- Un wissenschaftlich**, *adj.* ἀνεπιστήμων, οὐχί ἐπιστημονικός.
- Un wissenschaftlich**, *adj.* ἀπροβούλετος, ἀπρόσκεπτος, ἀπρόβουλος, ἀπροαίρετος, ἀπρομελέτητος. —, *adv.* ὑπ' ἀγνοίας, δι' ἀγνοίαν, ἐξ ἀγνοίας· ἀκούσιως, ἀπροβουλεύτως, ἀπροαίρετως.
- Un witsig**, *adj.* ἀνάστειος, οὐχί ὀστεῖος, ἥκιστα εὐφυής, ἀηδής.
- Un wohl**, *adj.* ἀδιάθετος, κακοδιάθετος [ἀνήμπορος]. —*sein*, *n.* (—*s*), ἡ ἀναθεσία, ἡ κακοδιαθεσία.
- Unwöhn bär**, *adj.* ἀκατοικητός, ἀοικητός, μὴ κατοικήσιμος.
- Un würdig**, *adj.* ἀνάξιος, ἀπάξιος, ἀναξιοπρεπής. —*keit*, *f.* (—), ἡ ἀναξιοπρεπεία, ἡ ἀναξιοπρέπεια.
- Un züchtig**, *adj.* ἀφοβος, ἀδειλατος, ἀδέης.
- Un zähl**, *f.* (—, *pl.* —*en*), τὸ ἄπειρον πλήθος, ἡ ἀμετρία.
- Unzähl bär**, *adj.* ἀναπότλιτος, ἀπλήρωτος, ἀνεξόφλητος.
- Unzähl bär**, —*ig*, *adj.* ἀναριθμητός, ἀνριθμικός, μυριάριθμος, ἀπειράριθμος [ἀρίφνητος*]. —*e mal*, ἀπειράκι, μυριάκις. —*bärkeit*, *f.* (—), ἡ ἀνριθμία, τὸ ἀπειράριθμον.
- Unzählm bär**, *adj.* ἀτιθάσυντος, ἀκατάμαστος [ἀτιμάρευτος].
- Un zärt**, *adj.* ἀτρυφερός, ἄτρυφος, ἀτρυφητός, οὐχί τρυφερός, ἥκιστα ἄβροφύτης. —*heit*, *f.* (—), ἡ μὴ τρυφερότης· ἡ μὴ ἄβρότης.
- Un ze**, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ οὐγία, τὸ δωδεκατημόριον (μέτρον = 29,33 γραμμάρια). (ζῶον) ὁ θῶς [τὸ τοκάλι].
- Un zeit**, *f.* (—), ἡ ἀκαιρία· ἡ ἄπειρα. *zur* —, παρά καιρόν, ἀκαιρως, παρακαίρως, εἰς κακὴν ὥραν. *mit* — *geschehend*, ἄκαιρος, κατ' καιρος, ἐξωρος. *zur* — *reden*, ἀκαιρολογέω. —*gemäß*, *adj.* ἀκαιρως, ἀπ' καιροῦ, παρά καιρόν [παράκαιρος]. —*ig*, *adj.* ἀκαιρος, παράκαιρος ἔωρος· ἄωρος, πρόωρος. —, *mit* ἀκαιρως, παρά καιρόν· ἄωρος, προώρως. —*igkeit*, *f.* (—), ἡ ἀκαιρία· ἡ ἄπειρα.
- Un zewweise**, *adv.* κατὰ οὐγίας.
- Unserbrechlich**, *adj.* ἄρρηκτος, ἄρρηγής, ἀκάτακτος, ἀθραυστος, ἀσπαστός, μὴ θραυόμενος [ἀσπίσιος]. —*keit*, *f.* (—), τὸ ἄρρηκτον, τὸ ἄθραυστον.
- Unserbrochen**, *adj.* ἄθραυστος, ἄρρηγής, μὴ θραυσθεῖς, ἀσπαστός.

Unzerhauen, *adj.* ἀκατάκοπος.

Unserlög bär, *adj.* ἀναποσύνθετος, δυσαναστοιχείωτος, ἀνεπίδεκτος ἀποσυνθέτως. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀναποσύνθετος ἰδιότης, τὸ ἀναποσύνθετον.

Unserrelss bär, *adj.* ἀδιάρρηκτος, ἀδιάσχιτος, μὴ σχιζόμενος.

Unserissen, *adj.* ἀσχιτος, ἀδιάσπατος.

Unsersetz bär, *adj.* ἀναποσύνθετος, δυσαναστοιχείωτος, μὴ ἀποσυντιθέμενος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀναποσύνθετος ἰδιότης, τὸ ἀναποσύνθετον.

Unserstör bär, *adj.* ἀκατάλυτος, ἀκαθάρατος, ἀκατάστροπος. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀκαθάρατον, τὸ ἀκατάλυτον, ἡ ἀκαταστρεψία.

Unserstückelt, *adj.* ἀδιάτμητος, ἀκατάκοπος.

Unsertheil bär, *adj.* ἀδιαίρετος, ἀδιαιμέριστος, ἀμέριστος.

Unsertheilt, *adj.* ἀδιαιμέριστος, ἀκατάτμητος, ἀδιάτμητος· ἀδιανέμητος.

Unsertrenn bär, *unsertrennlich*, *adj.* ἀχώριστος, ἀδιαχώριστος, ἀναποχώριστος. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀδιαχώριστον, τὸ ἀναποχώριστον.

Unstem-end, — *lich*, *adj.* ἀπρητής. — *Heckelt, f.* (—), ἡ ἀπρέπεια.

Unzier, — *de, f.* (—), ἡ ἀκοσμία, ἡ ἀκομψία, ἡ ἀσχημία. — *lich, adj.* ἀκομψος, ἀχαρὶς, ἀσχημος. — *Heckelt, f.* (—), ἡ ἀκοσμία, ἡ ἀκομψία, ἡ ἀσχημία.

Unzinsbär, *adj.* ἀφορολόγητος, ἀσυντελής, ἀσύνδοτος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀσύνδοσία, ἡ ἀσυντέλεια, τὸ ἀφορολόγητον.

Unsucht, *f.* (—), ἡ ἀκολασία, ἡ ἀσέλγεια, ἡ παραλοσία· ἡ κιναιδεία. — *treiben*, ἀσελγαίνω, ἀκολασταίνω, αἰσχρουργέω, αἰσχροπραγέω· κιναιδεύομαι.

Unsüchtig, *adj.* ἀκόλαστος, ἀσελγής. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀκολασία, ἡ ἀσέλγεια, ἡ παραλοσία. — *en reden*, αἰσχρολογέω, κιναιδολογέω.

Unzufrieden, *adj.* δυσηρεστημένος, ἀνευχάριστος, ἀνευχάριστος. —

sein, δυσκολαίνω, δυσχεραίνω (τινί, mit Jemandem, mit etwas). mit seinem Schicksale — sein, μέμφομαι τὴν τύχην μου, μεμψιμοιρέω. — *kelt, f.* (—, *pl.* — *en*), ἡ δυσαρεστία, ἡ δυσαρέστησις, ἡ δυσἀρέσκεια· ὁ γογγυσμός.

Unzänglich, *adj.* ἀπρόσιτος, ἀπρόσβατος, ἀπρόσδοος, ἀπρόσοιτος, ἀπροσέλαστος, ἀπλησίαστος. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀπρόσβατον, τὸ ἀπρόσιτον.

Unzulänglich, *adj.* ἀνεπαρκής. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀνεπαρκές, τὸ ἐλλιπές.

Unzulässig, *adj.* ἀνεγχώρητος, ἀνένδεκτος, ἀπαράδεκτος· ἀνεπίδεκτος. — *kelt, f.* (—), τὸ ἀνένδεκτον, ἡ ἀπαράδεκτος ἰδιότης.

Unzufüg, *adj.* ξένος τῆς συντεχνίας, μὴ ἀνήκων εἰς τὴν συντεχνίαν.

Unzurechnungsfähig, *adj.* ἀσυναίσθητος, ἀπονενοημένος· ἀπομειωραμένος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀσυναίσθησία, ἡ ἀπόνοια· ἡ ἠλιθιότης.

Unzureichend, *adj.* ἀνεπαρκής.

Unzusammen-gesetzt, *adj.* ἀσύνθετος. — *hängend, adj.* ἀσύνθετος· ἀσυνάρμοστος, ἀσυναρμολόγητος, ἀσυνάρτητος [ἀμοίαστος].

Unzuträglich, *adj.* ἀσύμφορος, ἀλυσιτελής. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀλυσιτέλεια.

Unzuverlässlich, *adj.* ἀνεμπίστευτος, ἀνεγέγγυος, ἀναξίπιστος· ἀβέβαιος, ἀμφίβολος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀναξιοπιστία· ἡ ἀβεβαιότης, ἡ ἀμφίβολια.

Unzweckmässig, *adj.* ἀσκοπος, ἀτελεσφόρητος, μὴ σκόπιμος, ἡχιστα τελεσφόρος· ἀκαρος, ἀνοίκειος, ἀκατάλληλος. — *kelt, f.* (—), ἡ μὴ σκοπιμότης· ἡ ἀκαιρία, ἡ ἀνοικιότης, ἡ ἀκαταλληλία.

Unzweideutig, *adj.* ἀναμφίλογος, ἀναμφίβοτος, ἀναμφίβολος, οὐχὶ διαφορούμενος. — *kelt, f.* (—), ἡ ἀναμφίλογος ἰδιότης, τὸ ἀναμφίβολον.

Unzweifelhaft, *adj.* ἀναμφίβολος, ἀναμφισβήτητος, ἀναμφισβήτησιμος. — *igkelt, f.* (—), τὸ ἀναμφισβήτητον, ἡ παντελής βεβαιότης.

Ὑρρίε, *adj.* ἀφθονος, θαψιλής, πλουσιοπάρχοχος· σφριγῶν, σπαργῶν, εὔρωστος, σθεναρός, εὐθαλής. ἀβρόβιος, ἀβροδύλιτος, ἡδυπαθής, τρυφήλος. -keit, *f.* (—), ἡ ἀφθονία, ἡ θαψιλία. ἡ σθεναρότης, ἡ εὐρωστία. ἡ ἀβρόβτης, ἡ τρυφή, ἡ τρυφήλότης, ἡ ἡδυπάθεια.

Ὑρ, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ οὖρος (βοῦς), ὁ βόνασος.

Ὑρ- (ἐν συνθέσει), ἀρχικός, ἀργέγονος, πρῶτος.

Ὑρāhn, *m.* (-s, *pl.* -en), ὁ πρόπαππος. die -en, οἱ προπάτορες. -frau, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προμάμη. -herr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ τοῦ γένους ἀρχηγέτης.

Ὑρalt, *adj.* παμπάλαιος, παναρχαῖος, τριπάλαιος. seit -en Zeiten, ἐκ παμπάλαιων χρόνων, ἔκπαλαι, ἀνέκαθεν. vor -en Zeiten, πρόπαλαι.

Ὑρalterthum, *n.* (-s), ἡ παμπάλαιος ἀρχαιότης.

Ὑρān (Ium), *n.* (-s), τὸ οὐράνιον (μέταλλικὸν στοιχεῖον).

Ὑρānfang, *m.* (-es), ἡ πρώτη ἀρχή.

Ὑρānfänglich, *adj.* ἀρχικός, πάμπρωτος, πρῶτιστος, ἀργέγονος, κατάπρωτος. —, *adv.* ἐκ πρώτης ἀρχῆς.

Ὑρāngut, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ οὐραγοῦστανος (πίθηκος).

Ὑρbanität, *f.* (—), ἡ ἀστικότης, ἡ εὐγένεια.

Ὑρbār, *adj.* γεωργήσιμος, ἀρόσιμος, καλλιεργήσιμος. — machen, γεωργέω, καλλιεργέω. -machen, *n.* (-s), -machung, *f.* (—), ἡ γεωργίσις, ἡ καλλιεργίσις, ἡ ἐξημέρωσις.

Ὑρbedeutung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀρχικὴ σημασία.

Ὑρbeginn, *m.* (-s), ἡ πρωτίστη ἀρχή.

Ὑρbegriff, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀρχικὴ ἰδέα.

Ὑρbestandtheil, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ πρῶτον στοιχεῖον, τὸ πάμπρωτον συστατικὸν μέρος.

Ὑρbewegung, *f.* (—), ἡ πρωτοεργὸς κίνησις, ἡ ἀρχικὴ κίνησις.

Ὑρbewohner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχέγονος κάτοικος, ὁ αὐτόχθων.

Ὑρbild, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀρχετυπον, τὸ πρωτότυπον, τὸ πρότυπον.

Ὑρdeutsch, *adj.* πρωτογενῆς γερμανός παναρχαῖος γερμανικός.

Ὑρelgen, *adj.* ὄλως πρωτότυπος. -heit, *f.* (—), ἡ πρωτοτυπία.

Ὑρelwöhner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πρωτογενῆς κάτοικος, ὁ αὐτόχθων.

ὙRelement, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖον.

ὙRelter-mutter, *f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ τρίμαμα, ἡ τρισμάμη. — s, *pl.* οἱ προπάτορες, οἱ πρόγονοι. -väter, *m.* (-s, *pl.* -väter), ἡ τρίπαππος, ὁ ἐπίπαππος, ὁ ἀντιπρόπαππος.

ὙRenkel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀπέγγονος, ὁ προέγγονος, ὁ δισηέγγονος. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀπέγγονη, ἡ δισηέγγονη, ἡ προεγγόνη.

ὙRehde, *f.* (—), ὁ ὄρκος ἀμνησκαιίας.

ὙRefels, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πρωτογενῆς βράχος· τὸ πρωτογενὲς συμπέτρωμα.

ὙReform, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πρωτόπλαστον σχῆμα, τὸ πρωτοτύπων, τὸ πρωτόπλασμα.

ὙRebrige, *n.* (-s, *pl.* —), τὰ ἀρχέγονα ὄρη.

ὙRegeschichte, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παναρχαία ἱστορία.

ὙRegestalt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πρωτότυπον σχῆμα, ἡ πρωτόπλαστος μορφή.

ὙRegestein, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἀρχέγονον συμπέτρωμα.

ὙRegriech, *v. i. h.* ἐπιείγω, βιάζω.

ὙRegriech-e, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ πάμπρωτος Ἑλλήν. -isch, *adj.* ἀρχῆθεν ἐλληνικός.

ὙRegross-eltern, *pl.* ὁ πρόπαππος καὶ ἡ προμάμη. -mutter, *f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ προμάμη, ἡ ἐπίπαππος.

-väter, *m.* (-s, *pl.* -väter), ὁ ἐπίπαππος, ὁ ἐπίπαππος. -väterlich, *adj.* προπαπτικός.

ὙRegrund, *m.* (-es, *pl.* -gründe), ἡ πρώτη αἰτία, ἡ πηγή καὶ βίβα, τὸ

ια καὶ ἡ βίβλα [ἡ βίβλα τοῦ
ιαῶς*].

οὐρός, ὁ πρωταίτιος. — in, *f.*
pl. —nen), ἡ πρωτουργός, ἡ
ίτιος, ἡ ὑπαίτιος, ἡ αἰτία.
ft, *f.* (—), ἡ ἀρχικὴ αἰτία.

m. (—s), ὁ διάβολος, ὁ δαίμων.
) ὁ ἀστος ἄνθρωπος, ὁ
ἄνθρωπος* [τὸ βῆσο*].

ef, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ τῷ
πῇ ἐπικλίνουτος ἐπιστολή.

a. (—s), τὸ οὔρον, *τὸ κάτου-
[τὸ κατρουλιό*] τὸ οὔρημα,
κτούρημα. — lassen, οὔρέω,
ἰρώ [κάμνω τὸ νερό μου
νερό μου*]. — treibend,

ητικός, ὕδραγωγός. — becken
s, *pl.* (—), ἡ οὔροδοχος λε-

—bläse, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ
λόχος κύστις [ἡ φοῦσκα]. — gläs,

es, *pl.* —gläser), ἡ οὔροδοχη.
istal, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ οὔρη-

v. —Iren, *v. i. h.* οὔρέω, κα-
ω. —föhrchen, *n.* (—s, *pl.* —),

ἡδρῶν, ὁ οὔρητήρ, ὁ οὔρητικός
v. —stein, *m.* (—s, *pl.* —e), ἡ

ι τῆς κύστεως. —treibend, *adj.*
ητικός, ὕδραγωγός. —zwang,

—es), ἡ στραγγουρία, ἡ δυσ-
, ἡ ἰσχυρία.

, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ πρωτο-
σπέρμα, τὸ πρωτόπλασμα, *τὸ
τρωτον φῦτρον*.

e, *f.* (—), ἡ πρώτη ἐκκλησία.
f. (—), ἡ πρωτουργός δύνα-

e, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ (ἐπίση-
ἔγγραφον, τὸ γραμματεῖον τὸ
ποιητικόν. zu —dossen, εἰς

ἰριαν τούτου. —n, *v. i. h.* εἰ. ἡ.
ἰρέω, πιστοποιέω.

in-bewährer, *m.* (—s, *pl.* —),
χειφόλαξ. —beweis, *m.* (—es,

e), ἡ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων
μῆξις. —fälschung, *f.* (—, *pl.*

ἡ πλαστογραφία ἐπισήμων
ἰφων. —ferscher, *m.* (—s, *pl.*

ὁ διπλωμάτης. —gewölbe, *n.*

(—s, *pl.* —), τὸ καμαρωτὸν ἀρχαιο-
φυλάκιον. —kenner, *m.* (—s, *pl.* —),
ὁ διπλωμάτης. —kenntnis, *f.* (—,
pl. —e), ἡ διπλωματικὴ νομοσύνη
ἡ διπλωματικὴ, ἡ διπλωματία.
—sammlung, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ ἀρ-
χεῖον, ἡ συλλογὴ ἐπισήμων ἐγ-
γράφων.

Ur kundlich, *adj.* δι' ἐπισήμων ἐγγρά-
φων κυρούμενος, ἐπίσημος, ἀδεντι-
κός, ἔγκυρος.

Ur land, *n.* (—es, *pl.* —länder), ἡ πάμ-
πρωτος χώρα.

Ur laub, *m.* (—es), ἡ πρόσκαιρος ἄδεια,
τὸ συγχώρημα ἡ ἄδεια. — neh-
men, λαμβάνω συγχώρημα, λαμ-
βάνω ἄδειαν (ἐπὶ ῥητὸν χρόνον).
auf —sein, διατελέω ἐν ἀδείᾳ.
—er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἐν ἀδείᾳ
στρατιώτης.

Ur mensch, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ πρῶ-
τος ἄνθρωπος.

Ur mutter, *f.* (—, *pl.* —mütter), ἡ πρώτη
μητήρ, ἡ παμητήρ.

Ur ne, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ ἀμφορεύς, ἡ
ὑδρία, τὸ ὑδρίον ἡ κάλπη.

Ur ochs, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ οὔρος
(βοῦς), ὁ βόναςος.

Ur rätslich, *adj.* ἀγγί(στροφος, πάντως
αἰφνίδιος, αἰφνιδιώτατος [ἔαφνικός].
—, *adv.* αἰφνης, ἔξαφνης, αἰφνι-
δίως [ἔξαφνα, ἔξαφνα, ἔαφνικά].

Ur produktion, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παρα-
γωγὴ ἀκατεργάστων προϊόντων.

Ur quell, *m.* (—s, *pl.* —e), —e, *f.* (—,
pl. —n), ἡ πρωτουργός πηγὴ, ἡ
ἀρχή, ἡ γένεσις [ἡ βίβλα τοῦ δου-
λειᾶς*].

Ur sache, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ αἰτία, τὸ
αἴτιον, ἡ ἀφορμή. ohne —, ἄνευ
αἰτίας, ἄνευ λόγου, ἀλόγως, χωρὶς
λόγον, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε [δίχως
ἀφορμὴν]. ohne alle —, ἄνευ οὐ-
δεμιᾶς ἀφορμῆς [εἰς τὰ καλὰ κα-
θούμενα]. aus dieser —, dieser
— wegen, διὰ τὸν λόγον τούτου,
δι' αὐτὸν τὸν λόγον. aus welcher
—? διὰ ποῖον λόγον; aus vielen
—n, διὰ πολλοὺς λόγους. man hat

- zu zweifeln, ὑπάρχει αἰτία ἀμφιβολίας. ich habe — zu glauben, ἔχω λόγους νὰ πιστεύσω. -r, m. s. Urheber.
- Ursächlich**, *adj.* αἰτιος, αἰτιώδης, παραίτιος, πρωταίτιος. -keit, *f.* (—), ἡ αἰτιότητα, ἡ ἀφορμὴ.
- Ursäße**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πρώτη παράδοσις, ὁ ἀρχικὸς μῦθος.
- Ursatz**, *m.* (-es, *pl.* -sätze), τὸ ἀξιωμα s. Grundsatz.
- Urschrift**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ αὐτόγραφον, τὸ πρωτόγραφον.
- Ursitz**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀρχικὴ ἔδρα.
- Ursprache**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πρωτότυπος (ἡ πρώτη, ἡ ἀρχικὴ) γλῶσσα.
- Ursprung**, *m.* (-es), ἡ ἀρχὴ, ἡ γένεσις, ἡ πηγὴ. ἡ πηγὴ καὶ ῥίζα, τὸ σπέρμα καὶ ἡ ῥίζα. seinēn — haben, nehmen, πηγάζω, ἔχω τὴν γένεσιν, προέρχομαι (von, ἐκ).
- Ursprünglich**, *adj.* ἀρχικὸς, πρωτότυπος, πρωτογενής, ἀρχέγονος. —, *adv.* ἀρχικῶς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν. -keit, *f.* (—), ἡ ἀρχικότης, ἡ πρωτοτυπία.
- Ursstand**, *m.* (-es), ἡ ἀρχικὴ κατάστασις.
- Ursstoff**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ στοιχεῖον, ἡ πρώτη ὕλη. -lehre, *f.* (—), ἡ ἀτομολογία, ὁ ἀτομισμὸς. -lich, *adj.* στοιχειακός. -theilchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀτομον.
- Ursstück**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πρωτότυπον, τὸ ἀρχέτυπον, τὸ πρότυπον.
- Urs-text**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ πρωτότυπον κείμενον.
- Urs-thel**, *n.* s. Urtheil.
- Urs-thell**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ κρίσις· ἡ γνώμη, ἡ δοξασία. ἡ ἀπόφασις. ein — fällen, ἀποφάνομαι γνώμην, ἐκφέρω κρίσιν, γνωμοδοτέω. meinem — nach, κατὰ τὴν γνώμην μου, κατ' ἐμὴν κρίσιν, κατ' ἐμὴν γνώμην. nach eigenem — handeln, αὐτογνωμονέω. -em, v. i. h. κρίνω (über etwas, περί τινος)· γνωμοδοτέω.
- Urs-theils-fähig**, *adj.* ἰκανὸς νὰ κρίνῃ, γνωμονικός, κριτικός. -fähigkeit, *f.* (—), ἡ ἰκανότης τοῦ κρίνειν, τὸ κριτικόν. -kraft, *f.* (—), ἡ δύναμις τοῦ κρίνειν, ἡ γνωμοσύνη, ἡ κρίσις, ἡ σύνεσις, ἡ διανόησις. -los, *adj.* ἀκριτος. -losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀκρισία. -spruch, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), ἡ ἀπόφασις ἡ ἐτυμηγορία. -vornehmen, *n.* (-s), ἡ δύναμις τοῦ κρίνειν, τὸ κριτικόν, ἡ γνωμοσύνη, ἡ κρίσις.
- Urs-ihlere**, *n. pl.* τὸ πρῶτα ζῶα, τὰ πρωτόζωα.
- Urs-übel**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ, τὸ πρωτογενὸν κακόν.
- Urs-üreltern**, *pl.* οἱ ἀντιπροπάτορες.
- Urs-urenkel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τρισηγόνος, ὁ τρισηγόνος. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ τρισηγόννη, ἡ τρισηγόνος.
- Urs-ürgross-mutter**, *m.* (—, *pl.* -mütter), ἡ τρισημάμη, ἡ τριμάμη. -väter, *m.* (-s, *pl.* -väter), ὁ τριπαππός, ὁ παππηπάππος, ὁ πρόπαππος. seine Ururgrossväter, οἱ ἀντιπροπάτορες του.
- Urs-väter**, *m.* (-s, *pl.* -väter), ὁ πρῶτος (ὁ πάμπρωτος) πατήρ, ὁ πρωτοπάτωρ.
- Urs-volk**, *n.* (-es, *pl.* -völker), ὁ πρωτογενὴς λαός, οἱ αὐτόχθονες.
- Urs-vorfahr**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πρόγονος, ὁ προπάτωρ.
- Urs-wähl**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀρχικὴ ἐκλογὴ.
- Urs-wähler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πρῶτος ἐκλογεύς.
- Urs-wald**, *m.* (-es, *pl.* -wälder), τὸ ἀρχέγονον ὄσος, ὁ πρωτοφυεὶς ἔρμος.
- Urs-weit**, *f.* (—), ὁ ἀρχικὸς κόσμος. -lich, *adj.* τοῦ ἀρχικοῦ κόσμου, πρωτόκοσμος.
- Urs-wesen**, *n.* (-s), τὸ ἀρχικὸν ὄν ἢ ἐξ ἀρχῆς οὐσία.
- Urs-wort**, *n.* (-es, *pl.* -wörter), ἡ ἀρχέτυπος λέξις, τὸ ἀρχέτυπον, ἡ πρωτότυπος λέξις.
- Urs-zelt**, *f.* (—, *pl.* -en), οἱ παναρχαῖοι χερόνοι, ὁ ἐξ ἀρχῆς χερόνος.

Urszustand, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ ἀρχικὴ κατάστασις.
Ursprung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀρχικὴ γένεσις, τὸ ἀρχέγονον.
Ursweck, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀρχικὸς σκοπός.
Usance, *f.* (—), ἡ συνήθεια (παρ' ἐμποροῖς).
Uso, *m.* (-s), ἡ ἐν ταῖς συναλλαγαῖς χρήσις, ἡ ἐύχρηστία. -wechsel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ συνάλλαγμα καθιερωμένης προθεσμίας.
Ueber-istön, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ σφετερισμός. -ä'tor, *m.* (-s, *pl.* -tö'ren), ὁ σφετεριστής. -i'ten, *v. t. h.* σφετερίζομαι.
U'sus, *m.* (—), ἡ χρήσις, ἡ συνήθεια, τὸ νόμιμον.
Utsensl'len, *pl.* τὰ σκευή, τὰ ἐργαλεῖα [τὰ χρευσάδια*, τὰ συχέρια*].
U'terus, *m.* (—), ἡ μήτρα, ἡ ὄστρα.
U'tika, *n.* (-s), ἡ Ἴτυκία, ἡ Οὐτίκη. Einwohner von —, ὁ Ἴτυκαίος, ὁ Οὐτικῆσιος.
U'topien, *n.* (-s), αἱ νῆσοι τῶν μακάρων, ὁ ἐπίγειος παράδεισος· ἡ ἰδανικὴ πολιτεία, ἡ εὐτοπία.
U'topist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ πολιτικὸς φαντασιολόγος, ὁ φαντιώδης μεταρρυθμιστής· ὁ οὐνειροπόλος ἰδανικῶν σχεδίων.
U'traquist', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ Καλυχίνος, ὁ Διμορφίτης (αἰρετικὸς). ὁ ἀμπίγλωσσος.

V.

Vacant', **Vacant'**, *s.* Vakant, Vakanz.
Vaccination', *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἐμβολισμός, τὸ ἐμβόλισμα.
Vacuum, *n.* (-s, *pl.* -ua), τὸ κενόν, ὁ κενὸς χώρος, τὸ διάκενον.
Vademō cum, *n.* (-s, *pl.* -s), ὁ συν-ἐκδημος· τὸ ἐγχειρίδιον.
Väg, *adj.* ἀόριστος, ἀπροσδιόριστος.
Vagabund', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀλήτης, ὁ φιλόδρομος, ὁ τυχοδιώκτης, ὁ πλανοδίας, ὁ ὀδοιπλανῆς [ὁ σουρτούκης, ὁ περιφοράρης]· *s.* Land-

streicher. -enl'eben, *n.* (-s), ὁ πλάνης βίος, ἡ ἀλητεία [ἡ σουρτουκιά, ἡ σουρτουκοσύνη]. -enthüm, *n.* (-s), ἡ ἀλητεία, ἡ περιπλάνησις. -i'ten, *v. t. h.* ἀλητεύω, πλανητεύω, ὀδοιπλανέω, περιφοιτάω [σουρτουκεύω]. —, *n.* (-s), ἡ περιπλάνησις, ἡ ἀλητεία, ἡ ὀδοιπλάνια [ἡ σουρτουκοσύνη].
Vakant', *adj.* κενός, χηρεῶν [ἄδειος, ἄδειανός, ἑάδειος*].
Vakant', *f.* (—), ἡ κενότης· ἡ κενὴ θέσις, ἡ χηρευούσα θέσις. αἱ διακοπαί, αἱ ἀύσεις.
Vä'kuum, *s.* Vacuum.
Valedicid'ien, *v. t. h.* ἀποχαιρετίζω.
Valens', *f.* (—), *s.* Werthigkeit.
Valér', *n.* (-s), ὁ ἀποχαιρετισμός.
Valid', *adj.* ἔγκυρος. -ität, *f.* (—), τὸ κύρος.
Valü'ta, *f.* (—), ἡ ἀξία.
Valvation', *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ὀρισμὸς τῆς ἀξίας, ἡ ἀποτίμησις. -stabelle, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κατάλογος τῆς νομισματικῆς ἀξίας, τὸ νομισματικὸν τιμολόγιον, ἡ τιμογραφία, τὸ νομισματολόγιον.
Valv'i'ten, *v. t. h.* τιμολογέω, τιμογραφέω, ἐκτιμάω.
Vam'pfr, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ αἰμόδιψον μορμολύκειον.
Vand'ale, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ Βάνδαλος. -nröhelt, *f.* (—), ὁ βανδαλισμός.
Vandalis'mus, *m.* (—), ὁ βανδαλισμός.
Vanll'le, *f.* (—), ἡ βανίλλα, ἡ βανίλλια.
Variä'bel, *adj.* εὐμετάβλητος, ἀσταθής.
Variant'e, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παραλλαγὴ γραφῆς, ἡ διάφορος γραφῆ, ἡ ἀλλογραφία, ἡ διττογραφία.
Variat'ion', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ποικιλομέλεια, ἡ παραλλαγὴ μέλους.
Varietät', *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παραλλαγὴ, τὸ παράλλαγμα.
Vari'i'ten, *v. t. & i. h.* παραλλάσσω.
Vasall', *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑποτελής ἀρχων, ὁ ὑπερβύσιος μεγιστάν. -enschaft, *f.* (—), -enthüm, *n.* (-s), ἡ ὑποτελία, ἡ ὑπερβουσιότης.
Vä'se, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ (ἀρχαῖον) ἄγγετον. -nkunde, *f.* (—), ἡ ἄγγετολογία, ἡ ἄγγετογνωσία.

- Väter**, *m.* (-s, *pl.* -Väter), ὁ πατήρ [ὁ πατέρας, ὁ κύριος, ὁ ἀφέντης]. von Seiten des -s, πατρίθεν, πρὸς πατρός. von — herrührend, πατρῷος, πατριος. ohne —, ἀπάτωρ. er ist zu den Vätern gegangen, ἀπήκε χρόνους, ἀπέθανε. -auge, *n.* (-s, *pl.* -n), ὁ πατρικός ὀφθαλμός. -brüder, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ πατράδελφος, ὁ θεῖος.
- Väterchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πατρίδιον, ὁ παππίας [ὁ παππούλης, ὁ παππάκης]. ein altes —, μικρὸν γερόντιον.
- Väterfreude**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πατρικὴ χαρά. -güte, *f.* (—), ἡ πατρικὴ στοργή, ἡ φιλοστοργία. -hand, *f.* (—), ἡ πατρικὴ χεῖρ. (fig.) Jemanden an der — führen, προνοῶ περὶ τινος ὡς πατήρ, λαμβάνω πατρικὴν πρόνοιάν τινος. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ἡ πατρῷα οἰκία, ὁ πατρικός οἶκος. -herz, *n.* (-ens, *pl.* -en), ἡ πατρικὴ καρδιά. -huld, *f.* (—), ἡ πατρικὴ στοργή, ἡ φιλοστοργία. -land, *n.* (-es), ἡ πατρίς [ἡ πατρίδα]. wo es einem wohl ist da ist sein —, (τῷ καλῶς πράττοντι) πᾶσα γῆ πατρίς. -ländisch, *adj.* πατριος, πατριωτικός, τῆς πατρίδος· ἐγχώριος, ἐπιχώριος. -landsfreund, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ φιλόπατρις, ὁ φιλόπολις. -landslebe, *f.* (—), ἡ φιλοπατρία, ὁ πατριωτισμός.
- Väterlich**, *adj.* πατρῷος, πατρικός, πατριος. -es Haus, ἡ πατρῷα οἰκία, ὁ πατρικός οἶκος. -e Gewalt, ἡ πατρονομία. —, *adv.* ὡσπερ πατήρ, δικην πατρός, πατρικῶς. — waltend, πατρονόμος.
- Väterlebe**, *f.* (—), ἡ πατρικὴ στοργή, ὁ πατρικός ἔρωσ. -lös, *adj.* ὀρφανός πατρός, ἀπάτωρ, λιποπάτωρ. — werden, καταλείπομαι ὀρφανός πατρός. -lösigkeit, *f.* (—), ἡ ὀρφανία πατρός. -mord, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πατροκτονία. -mörder, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πατροκτόνος, ὁ πατροφόνος, ὁ πατραλοίας, ὁ πατροτύπτης. -mörderin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πατροφόνος, ἡ πατροκτόνος. -mörderisch, *adj.* πατροκτόνος, πατροφόνος. -name, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ πατρικὸν ὄνομα. -pflicht, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πατρικὸν χρέος. -recht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πατρικὸν δικαίωμα, ἡ πατρονομία.
- Vätersbrüder**, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ πατράδελφος, ὁ πάτωρ, ὁ πρὸς πατρός θεῖος.
- Väterschaft**, *f.* (—), ἡ πατρότης. -sagen, *m.* (-s), ἡ εὐλογία τοῦ πατρός. -sinn, *m.* (-es), τὸ πατρικὸν αἰσθημα. -sorge, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πατρικὴ φροντίς.
- Väterschwester**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πατράδελφη, ἡ πρὸς πατρός θεία.
- Väterstadt**, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ πατριος πόλις, ἡ πατρίς. -stand, *m.* (-es), ἡ πατρότης. -stelle, *f.* (—), ἡ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ πατρός, ἡ πατρότης. bei Jemandem — vertreten, εἶμαι ἀντὶ πατρός τινι, ἀντιπροσωπεύω τὸν πατέρα τινός. -thell, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ πατρῷα κληρονομία, τὸ πατρῶν κληρονομήμα. -unser, *n.* (-s), τὸ Πάτερ ἡμῶν, ἡ κυριακὴ προσευχὴ. τὸ κομβόλιον, s. Rosenkranz.
- Vatikan**, *m.* (-s), ὁ Βατικανός. -isch, *adj.* τοῦ Βατικανοῦ, βατικάνειος.
- Vaudeville**, *n.* (-s, *pl.* -s), τὸ κωμικὸν μελοδραμάτιον, ἡ ἡμιψόδια.
- Vedette**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐπιτετασμένος σκοπός (ἐκ δύο φρουρῶν).
- Vegetabilien**, *pl.* τὰ φυτά. -ablässig, *adj.* φυτικός. -ation, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φυτεία, ἡ φυτικὴ αὐτὴ. -igen, *v. i. h.* διάγω βίον φυτικόν.
- Vehemens**, *f.* (—), ἡ σφοδρότης, ἡ ὄρη.
- Veilchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἴον [ἡ βιδόλα, ὁ μενεζέζ]. weißes —, τὸ λευκὸν ἴον, τὸ λευκίδιον. blaues —, τὸ μέλαν (τὸ πορφυροῦν) ἴον, τὸ μελάνιον. mit — bekränzt, ἰοστέφανος, ἰοστέπτος, ἰοστέφης. -beet, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ πρᾶσι

- λων, ἡ ἰωνιά. —blau, *adj.* ἰώδης, ἰοβαφής, ἰάνθινος. —, *n.* (-s), τὸ ἰώδες χρῶμα, τὸ ἰάνθινον. —essig, *m.* (-s), τὸ ἰάνθινον ὄξος. —farbig, *s.* Veilchenblau. —geruch, *m.* (-es), ἡ ἰανθίνη ὀσμή. —stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἰόλιθος. —strauss, *m.* (-es, *pl.* -sträusse), ἡ ἰανθίνη ἀνθοδέσμη. —wurzel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἕλκα ἰων.
- Velin papier**, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ λεπτός περιγαμητός χαρτῆς.
- Velleitäl**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀργὸς θέλησις.
- Velociped**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ποδήλατον, τὸ ποδοκίνητον δίκυκλον. —ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀναβάτης ποδηλάτου, ὁ δίκυκλοβάτης.
- Venäsektion**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φλεβοτομία.
- Vene rtsch**, *adj.* συμφιλιτικός.
- Venetianer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ Βενετός, ὁ Ἐνετός. —erin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ Βενετίς, ἡ Ἐνετίς. —lsch, *adj.* βενετικός, ἐνετικός.
- Venetian**, *n.* (-s), ἡ Βενετία, ἡ Ἐνετία.
- Ventil**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ δικλῆς, τὸ ἐπιστόμιον, τὸ ἀερόφυλον, τὸ διάεριον, τὸ διάνεμον, ὁ ἀνεμολόγος. —atlon, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἀερισμός, τὸ ἀέρισμα. —ator, *m.* (-s, *pl.* -toren), ὁ ἀνεμιστήρ, ἡ ἀνεμιστική μηχανή. —ten, *v. t. h.* ἀνεμιζῶ, ἀερίζω. (*fig.*) συζητέω.
- Venus**, *f.* (—, ἡ Ἀφροδίτη).
- Verabfolg-en**, *v. t. h.* παραδίδω. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράδοσις.
- Verabred-en**, *v. t. h.* συμφωνέω, συνομολογέω. sich —, *v. r. h.* συνεννοῦμαι, συμφωνέω. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συνθεσία, ἡ συμφωνία, ἡ συνεννόσις. unserer — gemäss, καθ' ἃ συμφωνήσαμεν, κατὰ τὴν συμφωνίαν ἡμῶν.
- Verabreichen**, *v. t. h.* προσφέρω, ἀποδίδω.
- Verabsäum-en**, *v. t. h.* παραμελέω, ὀλιγωρέω. —ung, *f.* (—), ἡ παραμέλησις.
- Verabscheu-en**, *v. t. h.* ἀποστρέφομαι, ἀποστύγω· σιχαίνομαι. —ung, *f.* (—), ἡ ἀποστροφή· ὁ βδελυγμός. —ungswürth, —ungswürdig, *adj.* ἀποτρόπαιος, ἄξιος ἀποστροφῆς, μισαρός, βδελυρός, μιαιρός [συχαμερός].
- Verabschied-en**, *v. t. h.* ἀπολύω, ἀπέμπω. sich —, *v. r. h.* παραιτέομαι. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παραιτησις, ἡ ἀφεισις.
- Veraccordiren**, *v. t. h.* συμφωνέω, συνομολογέω.
- Veracht-en**, *v. t. h.* καταφρονέω· περιφρονέω, ἀπαξίω, ἀψηφέω.
- Veracht'er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ καταφρονητής. —ln, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ καταφρονοῦσα.
- Verächtlich**, *adj.* καταφρονητικός, περιφρονητικός. ἄξιος καταφρονήσεως, εὐκαταφρόνητος, καταφρονητός, ἄξιοκαταφρόνητος. —, *adv.* καταφρονητικῶς, περιφρονητικῶς. — behandeln, καταφρονέω, ἀτιμάζω, προπηλακίζω, ἐκφαλλίζω, μεταχειρίζομαι καταφρονητικῶς. —kelt, *f.* (—), τὸ εὐκαταφρόνητον, ἡ καταφρονητικότης, ἡ ἀναξία.
- Verachtung**, *f.* (—), ἡ καταφρόνησις· ἡ περιφρόνησις, ἡ ἀπαξίωσις. —swürth, —swürdig, *adj.* εὐκαταφρόνητος, ἄξιος καταφρονήσεως, ἄξιοκαταφρόνητος.
- Verakkordiren**, *v. t. h.* συμφωνέω, συνομολογέω.
- Verallgemeiner-n**, *v. t. h.* γενικεύω, καθολικεύω, γενικοποιέω. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γενίκευσις, ἡ καθολίκευσις, ἡ γενικοποίησις.
- Veralt-en**, *v. i. s.* ἀπαρχαίβομαι, παλαιόδομαι, παρακμάζω. —, *n.* (-s), ἡ παρακμή, ἡ ἀπαρχαίωσις.
- Veraltet**, *adj.* ἀπρχαίωμένος, πεπρωμένος· παλαιότροπος, ἀρχαίοτροπος, παλαιοφανής.
- Veränderlich**, *adj.* εὐμετάβολος, εὐμετάβλητος, ἀλλοιωτός, μεταβλητός· ἀστατος, ἀσταθής. —kelt, *f.* (—), ἡ εὐμεταβλησία, ἡ εὐτρεψία, τὸ εὐμετάβολον· ἡ ἀστασία, ἡ ἀστάθεια.

Verän'der-n, *v. t. h.* μεταβάλλω, ἀλλοιώνω, μεταλλάσσω, μεταποιέω, ἀλλάσσω. *die Miene* —, ἀλλάσσω ὄψιν, μεταλλάσσω τὴν χροάν [ἀλαξοπροσωπίζω]. *seine Wohnung, die Religion* —, μεταλλάσσω κατοικίαν, θρησκείαν. *sich* —, *v. r. h.* μεταβάλλομαι, ἀλλάσσω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ μεταβολή, ἡ ἀλλοίωσις, ἡ ἀλλαγὴ, ἡ μεταποίησις. (*fam.*) *sich eine — machen*, ἀλλάσσω ἐνασχόλησιν· σχολάζω, διασκεδάζω.

Veran'lass-en, *v. t. h.* προξενέω, προκαλέω παρορμάω, παρακινέω, παρωθέω, προτρέπω. *sich veranlasst fühlen, finden*, παρακινέομαι, παρορμῶμαι. —*er, m.* (—*s, pl. —*), ὁ πρόξενος, ὁ παραίτιος, ὁ ὑπαίτιος, ὁ αἴτιος· ὁ παρορμητής, ὁ παρακινήτης. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἀφορμή, ἡ αἰτία, τὸ αἴτιον, τὸ ἐνδοσίμων· ἡ παρόρμησις, ἡ παρακίνησις. — *zu etwas geben, γίνομαι αἰτίος τινος, ἐνδίδω ἀφορμὴν εἰς τι. auf* —, τῇ εἰσηγήσει, κατὰ παρακίνησιν, καθ' ὑποκίνησιν. *ohne* —, ἀνευ ἀφορμῆς, ἀπὸ ταυτομάτου, αὐτογνημόνως, ἰδιογνημόνως.

Veran'schanlich-en, *v. t. h.* καριστάνω πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀναπαριστάω, προεικονίζω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἐξεικόνισις, ἡ ὀφθαλμοφανὴς παράστασις, ἡ ἀναπαράστασις.

Veran'schlag-en, *v. t. h.* ἐκτιμάω, ὑπολογίζω. —*ung, f.* (—), ἡ ἐκτίμησις, ἡ ὑπολόγησις, ὁ ὑπολογισμός.

Veran'stalt-en, *v. t. h.* διατάσσω, διευθετέω, διοργανώω, τακτοποιέω, ἐτοιμάζω, παρασκευάζω. —*er, m.* (—*s, pl. —*), ὁ διοργανωτής, ὁ τακτοποιητής, ὁ διευθετητής. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ διάταξις, ἡ διευθέτησις, ἡ διοργάνωσις, ἡ τακτοποιησις· ἡ ἐτοιμασία, ἡ προπαρασκευή, ἡ προετοιμασία.

Veranf'wort-en, *v. t. h.* δικαιολογέω, αἰτιολογέω· ἐγγυῶμαι, ἀναλαμβάνω ὑπ' εὐθύνην μου. *ich will es* —,

ἐγγυῶμαι περὶ τούτου, τὸ λαμβάνω ὑπ' εὐθύνην μου. *sich* —, *v. r. h.* ἀπολογέομαι, δικαιολογέομαι, ἰδὼν λόγον. —*lich, adj.* εὐαπολόγητος, εὐδικαιολόγητος, συγγνωστός, ὑπεύθυνος, ὑπόλογος. — *für etwas sein, εἶμαι ὑπεύθυνός τινος, εἰς τι, ὑπέχω λόγον τινός. nicht* —, ἀνεύθυνος, ἀνυπεύθυνος. —*lichkeit, f.* (—), ἡ εὐθύνη. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ δικαιολογία, ἡ ἀπολογία, ἡ εὐθύνη, ὁ ἀπολογισμός. —*ungsged., f.* (—, *pl. -n*), ὁ ἀπολογητικὸς λόγος. —*ungsschrift, f.* (—, *pl. -en*), ἡ (ἔγγραφος) ἀπολογία.

Verar'beit-en, *v. t. h.* ἐξεργάζομαι, κατεργάζομαι, ἐπεξεργάζομαι, ἐκπονώ. καταναλίσκω, ἐξαναλίσκω, ἀπαναλίσκω, ἐξοδεύω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ καταργασία, ἡ ἐξεργασία, ἡ ἐκπόνησις. ἡ κατανάγκωσις, ἡ ἀνάλωσις.

Verar'gen, *v. t. h.* νεμεσάω, ἀποδοιμάζω, κατακρίνω [κακοπιάω]· ψέγω, κακίζω, μέφομαι (*Jemandem etwas, τινά διὰ τι, ἐπί τιν.*)

Verar'm-en, *v. i. s.* γίνομαι πτωχός, περιπίπτω εἰς πέναν, πτωγέω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ πτώχευσις.

Verä'sten, *v. t. h.* διακλαδίζω, διακλαδέ(ν)ω. *sich* —, *v. r. h.* διακλαδίζομαι, διακλαδέομαι.

Verankloni'r-en, *v. t. h.* ἐκθέτω εἰς πλειστηριασμόν, πωλέω εἰς δημοπρασίαν, πλειστηριάζω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ὁ πλειστηριασμός, ἡ δημοπρασία.

Veraus'gäben, *v. t. h.* καταδαπάνω, καταναλίσκω (ὡς ἐξοδα).

Veräus'ser-lich, *adj.* ἀπαλλοτριώσιμος, ἐκποιητός, ἐκποιήσιμος. —*lichkeit, f.* (—), τὸ ἀπαλλοτριώσιμον, ἡ ἐκποιησιμότης. —*n, v. t. h.* ἀπαλλοτριώω, ἐκποιέω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἀπαλλοτριώσις, ἡ ἐκποίησις.

Verb, n. (—*s, pl. -en*), *T.* τὸ ῥήμα. **Verhä'cken**, *v. t. h.* καταναλίσκω ὅπων·

Verbal', *adj.* προφορικός, στοματικός. —**Injurie**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λόγῳ ὕβρις, ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς.
Verband, *m.* (-es, *pl.* -bände), ἡ ἐπίδεσις, ὁ ἐπίδεσμος, τὸ ἐπίδεμα, τὸ ἐπίδεσμον ὁ δεσμός. ohne —, ἀνεπίδετος. gesellschaftlicher —, ὁ κοινωνικὸς σύνδεσμος, ἡ κοινωνία.
Verban'-en, *v. t. h.* φυγαδεύω, ἐξορίζω, ἐξοστρακίζω. -i, *adj.* ἐξοριστός, φυγαδικός. -te, *m. & f.* (-n, *pl.* -n), ὁ, ἡ φυγάς, ὁ, ἡ ἐξοριστός. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φυγαδεύα, ὁ ἐξορισμός ἡ ἐξορία. immerwährende —, ἡ ἀειφυγία, ἡ αἰδιος ἐξορία. -ungsort, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τόπος ἐξορίας, ἡ ἐξορία.
Verbarrikad'-en, *v. t. h.* ἀποφράσσω, ἀποκλείω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπόφραξις.
Verbau'-en, *v. t. h.* καταναλίσκω οἰκοδομῶν. παραμορφό(ν)ω οἰκοδομῶν, παραφθείρω κτίζων.
Verbau'-ern, *v. i. s.* ἀπαγορεύομαι, γίνομαι ἄγροικος.
Verbeis'-sen, *v. t. ir.* (*part. verbis'sen*) *h.* ἀποκρύπτω δακνόμενος τὰ χεῖλη κατέγω, ἀπονίγω κατὰ πίνω, χωνεύω. das Lachen, den Zorn —, κατέγω τὸν γέλωτα, τὴν ὀργήν. einen Schimpf —, κατὰ πίνω προσβολήν. die Wörter —, τρώγω τὰς λέξεις. die Schmerzen —, ἀποκρύπτω τοὺς πόνους. verbissen, παρωργισμένος, κεχολωμένος. sich —, *v. r. ir. h.* δάκνωμαι, ἀποδάκνω ἑμαυτὸν [δαγκάνομαι] συγγρατέομαι δάκνων. -ung, *f.* (—), ἡ κάθειξις, ἡ κατάσχεσις.
Verber'-gen, *v. t. (part. verbor'gen)* *h.* κρύπτω, κατακρύπτω. sich verbor-gen halten, ἐγκρυφιάζω. leicht zu —, εὐκρυπτός. sich —, *v. r. ir. h.* κρύπτομαι, ἀποκρύπτομαι, ὑποκρύπτομαι [κρύβομαι] (vor Jemandem, ἀπό τινος). -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κρύψις, ἡ ἀπόκρυψις, ἡ ἐπικρυψις.
Verbes-ser'-er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διορθωτής, ὁ ἐπανορθωτής, ἡ μεταρ-

ρυθμιστής, ὁ ἀναμορφωτής. -Heb, *adj.* διορθωτός, ἐπανορθωτός, διορθώσιμος. -n, *v. t. h.* διορθό(ν)ω, ἐπανορθόω ἐπιδιορθόω, (ἐπι)διασκευάζω, βελτιό(ν)ω. eine verbesserte Auflage, ἔκδοσις ἐπιδιωρθωμένη, ἐπιδισκευασμένη. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διόρθωσις, ἡ βελτίωσις, ἡ ἐπιδιόρθωσις τὸ διόρθωμα. -ungsantrag, *m.* (-es, *pl.* -träge), ἡ τροποποίησης, ἡ τροπολογία. -ungssucht, *f.* (—), ἡ μανία μεταρρυθμίσεων.
sich Verbeu'-gen, *v. r. h.* ὑποκλίνομαι, κλίνομαι, κύπτω [σκύπτω, κύνω μετάνοια]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προσκύνησις, ἡ ὑπόκλισις [ἡ μετάνοια].
Verble'-gen, *v. t. ir.* (*part. verb'd'gen*) *h.* κάμπτω, ἐπικάμπτω, κυρτώω, γυρίζω [στραβόνω]. sich —, *v. r. ir. h.* κάμπτομαι, διαστρέφομαι [στραβόνω]. -en, *n.* (-s), -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κύρτωσις, ἡ διαστρόφη [τὸ στράβωμα].
Verble'ten, *v. t. ir.* (*part. verb'd'ten*) *h.* ἀπαγορεύω κωλύω, εμποδίζω. —, *n.* (-s), ἡ ἀπαγόρευσις.
Verbil'-den, *v. t. h.* παρασχηματίζω, παραμορφό(ν)ω, παραπλάσσω. -Hechen, *v. t. h.* παριστάνω εἰκονικῶς, παριστάνω συμβολικῶς. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κακοπλαστία, ἡ παραμόρφωσις, ἡ διαστρόφη.
Verblin'-den, *v. t. ir.* (*part. verbun'den*) *h.* συνδέω συνάπτω, συνενθώ. ἐπίδew, τελαμινίζω, προσδέω, περιδέω. δένω ἐσφαλμένως, παραδένω [στραβοδένω]. καταναλίσκω δένων. (*fig.*) ὑπογρέφ(ν)ω, καθιστάω ὑπόχρεον. Jemandem die Augen —, καταδέω τοὺς ὀφθαλμοὺς τινι. eine Wunde —, ἐπίδew τραύμα. einen Verwundeten —, ἐπίδew τὰς πληγὰς τραυματίου, νοσηλεύω τραυματίαν. zwei Personen mit einander —, συζευγνύω δύο πρόσωπα. Bretter —, συνδέω σανίδια. das Nützliche mit dem Angenehmen —, συνάπτω τὸ ὠφέλιμον μετὰ τοῦ τερ-

πνοῦ. verbunden, συναφής, συν-
εχής, συνημμένος. ὑπόχρεος. sich
—, v. r. ir. h. συνδέομαι, συνενό-
μαι, συνάπτομαι· συζευγνύομαι, συν-
δύαζομαι. ὑποχρεό(ν)ομαι, καθίστα-
μαι ὑπόχρεος. sich ehelich —,
συζευγνύομαι, ἔρχομαι εἰς γάμον.
—, n. (-s), ἡ σύνδεσις· ἡ ἐπίδεσις,
ἡ κατάδεσις. — eines Verwun-
deten, ἡ νοσηλεία τραυματίου. -d,
adj. συνδετικός, συνδέων, συνδυα-
στικός.
Verblindlich, adj. ὑποχρεωτικός, ἀν-
αγκαστικός. ὑπόχρεος, ἠναγκασμέ-
νος. sich — machen, ὑποχρεό(ν)ο-
μαι. —, adv. ὑποχρεωτικῶς. -heit,
f. (-), ἡ ὑποχρεωτικότητα.
Verbindung, f. (-, pl. -en), ἡ σύν-
δεσις, ὁ σύνδεσμος, ἡ συναψις, ὁ
συνδυασμός, ἡ συναφή, ἡ συνένω-
σις, ἡ ἔνωσις. (fig.) ἡ σχέσις, ἡ
ἐπιμέτεια, ἡ συνάφεια, ἡ συγκοινω-
νία. τὸ σωματεῖον, τὸ σῶμα (σπου-
δαστῶν). chemische —, ἡ χημικὴ
ἔνωσις. eheliche —, ἡ σύζευξις,
τὸ συνοικεῖσθαι. in — mit Jemandem
stehen, ἔχω (εἶμαι εἰς) σχέ-
σις πρὸς τινα, ἔχω φιλίαν μετὰ
τινος.
Verbindungsbahn, f. (-, pl. -en), ὁ
ἐνωτικὸς σιδηρόδρομος. -linie, f.
(—, pl. -n), ἡ συνδετικὴ γραμμὴ.
-mittel, n. (-s, pl. —), ὁ σύνδε-
σμος, τὸ σύνδεμα. -röhre, f. (-,
pl. -n), ὁ σωλὴν συγκοινωνίας.
-strich, m. (-es, pl. -e), τὸ ἐνωτι-
κὸν σημεῖον, ἡ ὑφέν. -wort, n. (-es,
pl. -wörter), ὁ σύνδεσμος. -zeichen,
n. (-s, pl. —), τὸ ἐνωτικὸν ση-
μεῖον.
Verblissen, adj. κεχολωμένος, παρρω-
γισμένος [χολιασμένος, θυμωμένος,
ἀγκυραρισμένος*, μανισμένος*]. -heit,
f. (-), ὁ θυμὸς, ὁ παροργισμός.
Verblühen, v. i. ir. (part. verblöhen)
h. ἀπαγορεύω παρακαλῶν, ἀπο-
κρούω. das verblühte ich mir,
αὐτὸ παρακαλῶ νὰ μὴ συμβῆ πλέον.
Verblühter, v. i. h. πικραίνω, ἐμ-
πικραίνω, διαπικραίνω, πληρώω

πικρίας [βγάζω ἀπὸ τὴν μύτην].
sich das Leben —, πίνω φαρμά-
κια. Jemandem die Freude —,
ποτιζῶ τινὰ φαρμάκιοι. -ung, f.
(—), ὁ πικρασμός, ἡ ἐμπικρωσις.
Verbläsen, v. i. ir. (part. verbläsen)
h. διαφυσάω, διασκορπίζω φυσῶν.
Verblasen, v. i. s. ὠγριάω, ὠγραίνω-
μαι, »κιτρινίζω«. —, n. (-s), ἡ
ὠγρίασις [τὸ κιτρινίσμα].
Verbleib, m. (-s), ἡ διαμονή. -en,
v. i. ir. (part. verbleiben) s. δια-
μένω, μένω διατελέω. bei seiner
Meinung —, ἐμμένω εἰς τὴν γνώ-
μην μου. ich verbleibe Ihr ge-
horsamster Diener, διατελῶ (δια-
μένω) εὐπειθέτατος ὑμῶν δούλος
—, n. (-s), ἡ διαμονή.
Verbleichen, v. i. ir. s. ἀπανθῆω, πα-
ρανθῆω [ξεθωρίζω, ξεθωριάζω]
μαραίνομαι, ἀπομαραίνομαι [χλω-
μαίζω] φθίνω, ἀφανίζομαι ἀπο-
θνήσκω. der Verblichene, ὁ ἀπο-
βιώσας. —, n. (-s), ἡ ἀπάνθησις,
ἡ ἀπομάρανσις ἡ παρακμή, ἡ
ἀφίνισις.
Verblenden, v. i. h. θαμβώνω, τυφλώ-
νω. (fig.) ἐξαπατάω, ἀπάτῶ, κατα-
γοητεύω [στραβώνω]. -ung, f. (-,
pl. -en), ἡ θάμβωσις. (fig.) ἡ γοη-
τευσις, ἡ γοητεία, ἡ ἐξαπάτη.
Verblöhen, adj. ὠχρός, ἀπομεμαρμα-
μένος. κεκοιμημένος, ἀποβιώσας.
Verblühen, v. i. s. τυφλό(ν)ομαι.
Verblühen, v. i. h. ἐμβροντάω, κατα-
πληττώ, διαταράσσω. verblüht, ἐκ-
πληκτος, ἐμβροντήτος, ἐμβρονη-
μένος. -heit, -ung, f. (-), ἡ κατά-
πληξις, ἡ ἐμπληξία, ἡ ἐμπληξις, ἡ
ἐμβροντησία.
Verblühen, v. i. s. ἀπανθῆω· παρα-
νθῶ, παρακμαίζω, ἐξακμαίζω, ἀπο-
μαραίνομαι. verblüht, ἀπληθῆκός
παρημακώς, ἔξωρος. —, n. (-s)
ἡ ἀπάνθησις· ἡ ἀπομάρανσις, ἡ
παρακμή.
Verblümt, adj. (fig.) αἰνιγματώδης
ἀλληγορικὸς.
sich Verblühen, v. r. h. λιφαμῶ,
γίνομαι ἔξαιμος. -et, adj. ἔξαιμος

λείψαιμος, λειψαιμος. -ung, f. (—),
·ή λειψαίμα, ή θανατηφόρος αιμορ-
ραγία.

Verböd'men, v. t. h. ύποθηκέω (πλοϊον).

Verböh'ren, v. t. h. παρατρύπω.

Verbor'gen, v. t. h. έκδανείζω, δανείζω.

Verbor'gen, adj. κρυπτός, απόκρυφος,
άποκεκρυμμένος [χωστός*, χω-
σιμένος*] άφανής. Jemandem —
bleiben, διαλανθάνω, λανθάνω
τινά. etwas vor Jemandem —
halten, (άπο)κρύπτω τινά τι, έπι-
κρύπτω τι προς τινα. —, adv.
κρύφα, λάθρα, κρυφά, κρυφώς
[χωστά*]. -heit, f. (—), ή άπο-
κρυφή, ή άφάνεια, τó κρυπτόν, τó
άφανές.

Verbor'gung, f. (—, pl. -en), ó δα-
νεισμός.

Verböt', n. (-es, pl. -e), τó άπα-
γόρευμα, ή άπαγόρευσις. -en, adj.
άπηγορευμένος.

Verbrä'm-en, v. t. h. παρυφαίνω, περι-
κοσμέω διά παρυφής [πιμπιλόνω].
-ung, f. (—, pl. -en), τó παρύ-
φασμα, ή παρυφή [τó πιμπιλισμα,
τó κενάρι].

Verbrauch', m. (-es), ή άνάλωσις, ή
κατανάλωσις, τó κατανάλωμα. gänz-
licher —, ή τελεία κατανάλωσις,
ή έξανάλωσις. -en, v. t. h. άναλίσκω,
καταναλίσκω, έξοδεύω.

Verbra'n-sen, v. i. s. άποβράσσω, άπο-
βράζω. (fig.) πραινόμεαι, καθη-
συχάζω.

Verbré'chen, v. t. ir. (part. ver-
bro'chen) h. διαπράττω, πράττω
παρανόμως· πλημμελέω, σφάλλω,
παρανομέω (etwas, είς τι). was
hat er verbrochen? τί έπραξε
κακόν; —, n. (-s), τó έγκλημα, τó
κακούρηγμα, τó άνοσιούρηγμα. ein
— begehcn, διαπράττω κακούρ-
γημα, κακούργέω.

Verbré'cher, m. (-s, pl. —), ó κα-
κούργος, ó έγκληματίας. -ln, f. (—,
pl. -nen), ή κακούργος. -isch, adj.
κακούργος, κακούργικός. -kolonie,
f. (—, pl. -en), ή άποικία κατα-
δικών.

Verbref't-en, v. t. h. διαδίδω, διασπείρω
έπεκτείνω, έξαπλό(ν)ω. ein Gerücht
—, διασπείρω λόγον, διαφημιζώ,
διαθρuléw. sich —, v. r. h. δια-
σπείρομαι, διαδίδομαι· έπεκτείνο-
μαι, έξαπλόδομαι. es verbreitet
sich das Gerücht, διαδίδεται, δια-
θρυλείται, διαφημιζείται, λέγεται,
άδεται, φήμη κυκλοφορείται. -er,
m. (-s, pl. —), ó έξαπλωτής, ó
διαδότης· ó διασπορεύς. -ung, f.
(—, pl. -en), ή διάδοσις, ή δια-
σπορά, ή έξάπλωσις.

Verbrenn'-bar, adj. καύσιμος, καυστός,
κατακαύσιμος. leicht —, φλογιστός,
εύφλεκτος, άναφλέξιμος. -barkelt,
f. (—), ή καύσιμος ιδιότης, ή κα-
υσιότης, τó κατακαύσιμον. -en, v.
t. ir. (part. verbrannt') h. κάω,
καίω· κατακαίω, καταφλέγω. zu
Asche —, άποτεφρώ [κάνω άθον*].
sich die Hände —, καίομαι τās
χείρας. von der Sonne verbrannt,
ήλιόβολος, ήλιοκαής, ήλιοκαυστός.
ein verbranntes Kind fürchtet
das Feuer, πάθος μάθος, τά πα-
θήματα γίνονται μαθήματα [στομα
κατ' ες τó χυλό φουά και τó για-
ούρι]. —, v. i. ir. s. καίομαι. zu
Asche —, άποτεφρόομαι [γίνομαι
άθος*]. -en, n. (-s), -ung, f. (—,
pl. -en), ή καύσις, ή κατάκαυσις,
ή κατάφλεξις. — zu Asche, ή
άποτέφρωσις, ή όλοκαύτωσις. -lich,
adj. καύσιμος. -lichkeit, f. (—), τó
καύσιμον, s. Verbrennbarkeit.

Verbré'f-en, v. t. h. επικυρώω έγγρά-
φως. sich —, v. r. h. ύποχρέ(ν)ομαι
έγγράφως. -ung, f. (—, pl. -en),
ή έγγραφος ύποχρέωσις.

Verbrin'g-en, v. t. ir. (part. verbracht')
h. διατρέβω, διάγω, διέρχομαι κατα-
ναλίσκω, δαπανάω. -ung, f. (—),
ή κατανάλωσις, ή άνάλωσις. ή είς
τās άποικίας έξορία.

Verbrö'ckeln, v. t. h. θρύπτω, κατα-
θρύπτω, θρυλίσσω [θρυλλίζω*].

Verbrü'der-n, v. t. h. άδελφοποιέω, συν-
οικειώω άδελφικώς. sich —, v. r. h.

- ἀδελφίζομαι, ἀδελφοποιόμαι. —ung, f. (—, pl. —en), ἡ ἀδελφοποίησις ἢ ἀδελφότης, ἡ ἀδελφική ἑταιρία.
- Verbrühen**, v. t. h. ἐγγυματίζω διὰ βραστοῦ ὑγροῦ, ζεματίζω. sich —, v. r. h. ζεματίζομαι.
- Verbühhl**, adj. ἐρωτικός, ἀφροδίσιος.
- Verbum**, n. (—s, pl. —ba), T. τὸ ῥῆμα.
- Verbum'meln**, v. t. h. καταναλίσκω περιφερόμενος.
- Verbunden**, adj. συνδεδεμένος· ἐπιδεδεμένος. ὑπόχρεος, »ὕποχρεωμένος«.
- Verbünd-en**, v. t. h. συνδέω, συνασπίζω. sich —, v. r. h. συμμαχέω, συναπτῶ συμμαχίαν, συνασπίζομαι, ὁμοσπονδός. verbündet, σύμμαχος, ἑσπονοδός, ὁμοσπονδός. die Verbündeten, οἱ σύμμαχοι, τὸ συμμαχικόν. —ung, f. (—, pl. —en), ἡ ὁμοσπονδία.
- Verbürg-en**, v. t. h. ἐγγυῶμαι, ἀναλαμβάνω ὑπ' ἐγγύησίν μου· καταπιστώ, διαβεβαίω. sich —, v. r. h. ἐγγυῶμαι (für etwas, περί τινος). —er, m. (—s, pl. —), ὁ ἐγγυητής. —t, adj. ἐγγύγιος, φερέγγυος, ἀξίπιστος, ἀδθεντικός. —ung, f. (—, pl. —en), ἡ ἐγγύησις, ἡ διεγγύησις, ἡ ἐγγύη, ἡ καταπίστωσις.
- Verbütter-n**, v. i. s. κακοβλαστέω, καχεκτέω [ζουριάζω, κασιδιάζω*]. —t, adj. κακοφυής, δυσφυής, κακόβλαστος [ζουριασμένος, κασιασμένος*].
- Verdacht**, m. (—es), ἡ ὑπόψια, ἡ ὑπόνοια (gegen Jemanden, πρὸς τινά, εἰς τινά) bei Jemandem — erregen, ὑποψίαν ἐμβάλλω (παρέχω) τινί. auf Jemanden — haben, gegen Jemanden — hegen, ὑποψίαν ἔχω πρὸς τινά, ἐν ὑπόψιᾳ ἔχω τινά, ὑποπτεύω τινά, »ὕποπτεύομαι, ὑποψιάζομαι τινά«. in — kommen, gerathen, ἐμπίπτω εἰς ὑποψίαν, γίνομαι ὑποπτος.
- Verdächt'ig**, adj. ὑποπτος. die Sache kommt mir — vor, μοι φαίνεται ὑποπτον τὸ πρᾶγμα. —en, v. t. h. καθιστάω ὑποπτον· ἐνοχοποιέω.
- keit, f. (—), τὸ ὑποπτον, ὁ ὑποπτος χαρακτήρ. —ung, f. (—, pl. —en), ἡ ἐνοχοποίησις, ἡ διέγερσις ὑποψίας.
- Verdam'm-en**, v. t. h. καταδικάζω. καταρώμαι, ἀναθεματίζω. —enswürth, adj. ἄξιος καταδίκης, κατακρίσιμος, καταδικάσιμος, καταδικαστέος· καταράσιμος. —niss, f. (—), ἡ κατάδικη· ὁ ὄλεθρος. —t, adj. κατάδικος, κατάκριτος, καταδικασμένος. κατάρατος, ἐπάρατος, κατηγορούμενος· τρισκατάρατος. —! ὦ διάβολε! ὦ ἀνάθεμα!
- Verdam'mung**, f. (—, pl. —en), ἡ κατάδικη, ἡ καταδίκασις. —surtheil, n. (—s, pl. —e), ἡ ἀπόφασις καταδίκης. —swürth, —swürdig, adj. ἄξιος καταδίκης, κατακρίσιμος· καταράσιμος.
- Verdam'pf-en**, v. t. h. ἐξατμίζω, ἐξατμιάω, ἐκθυμιάω. (fam.) viel Taback —, κατακαπνίζω πολὺν καπνόν. —, v. i. s. ἐξατμίζομαι, ἀναθυμιάωμαι. —lassen, ἐξατμίζω. —ung, f. (—, pl. —en), ἡ ἀποθυμίασις, ἡ ἐξαέρωσις, ἡ ἐξάτμισις.
- Verdan'ken**, v. t. h. ὀφείλω, χρεωστῶ· γνωρίζω χάριν. Jemandem etwas —, zu — haben, ὀφείλω τινί π.
- Verdau'-en**, v. t. h. πέττω, πέπτεω, διαπέπτω, χωνεύω. gut —, leicht —, εὐπεπτῶ [καλοχωνεύω]. langsam —, βραδυπεπτῶ. —lich, adj. εὐπεπτος, πεπτικός, »εὐκολοχώνευτος, καλοχώνευτος«. schwer —, δυσπεπτος, »δυσκολοχώνευτος, καχοχώνευτος«. —lichkeit, f. (—), ἡ εὐπεψία, τὸ εὐπεπτον. —ung, f. (—) ἡ πέψις, ἡ διάπεψις, ἡ χώνευσις. gute —, leichte —, ἡ εὐπεψία. schwere —, schlechte —, ἡ δυσπεψία, ὁ καχοστομαχία. langsame —, ἡ βραδυπεψία. Mangel an —, ἡ ἀπεψία. eine gute — haben, εὐπεπτῶ.
- Verdaun'ngs-beschwerden**, pl. οἱ ἐκ δυσπεψίας πόνοι, ἡ δυσπεψία, ἡ καχοστομαχία. —kraft, f. (—), ἡ πεπτικὴ δύναμις. —mittel, n. (—s, pl. —),

τικόν (φάρμακον), τὸ πεπτή-
-werkzeug, *n.* (-es, *pl.* -e),
τικτὸν ὄργανον.

n. (-es, *pl.* -e), τὸ κατά-
α. τὸ σανίδωμα· τὸ στήνωμα,
σχήνωμα, τὸ στέγασμα.

m, v. t. h. καλύπτω, σκεπάζω,
ὕπτω· κρύπτω, ἀποκρύπτω.
ekt, καλυπτός, στεγαστός,
πτός. —, *n.* (-s), ἡ ἐπικάλυ-
-) σκέπασις· ἡ ἐπίκρυψις, ἡ

m, v. t. ir. (*part. verdacht'*)
ισάω [χακοπᾶνω], *s.* Ver-

m. (-es), ἡ φθορά, ἡ δια-
· ὁ δλεθρος, ἡ καταστροφή.

t. ir. h. διαφθείρω, φθείρω
n, χαλνᾶνω. sich den Magen
ταλαμβάνομαι ὑπὸ δυσπεψίας

τομαχιάζω]. böse Beispiele
te Sitten, ἡ κακὴ συνανα-
-) διαφθείρει τὰ χρηστὰ ἤθη.

it Jemandem —, συγκροβο-
:χονοῦε πρὸς τινα [τὰ χαλάω
:ου]. —, *v. i. ir. s.* φθείρομαι,
ίρομαι [χαλάω, χαλνᾶνω]

·όμαι, καταστρέφομαι [χάνο-
an ihm ist ein Soldat (ein
spieler) verdorben, ἐν αὐτῷ

σθῆ καλὸς στρατιώτης (ἡθο-
· αυτός θὰ ἐγένετο καλὸς
ώτης (ἡθοποιός). dazu bin
erdorben, πρὸς τοῦτο εἶμαι

·ναρμόδιος. an ihm ist Hopfen
[alz verdorben, πᾶσα προσ-
· πρὸς διόρθωσίν του ἀποβαίνει

·, ἀγρόν ἠγόρασε [ἄλα πᾶνε
· εἰς αὐτόν, δὲν πᾶνει ἀπὸ
· sich —, *v. r. ir. h.* φθειρο-
·αφανίζομαι, καταστρέφομαι.

· (-s), ἡ διαφθορά, ἡ φθορά,
θρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ κατα-
·, ὁ ἀφανισμός [ὁ γαιμός].

- stürzen, ἄγω εἰς δλεθρον,
ίρω, ἀφανίζω, καταστρέφω.

ius — stürzen, δίδομαι εἰς
· πώλειαν. das ist sein —,
· εἶνε ὁ δλεθρός του, ἡ κατα-
· του. —enbringend, *adj.* ὀλέ-

θριος, φθοροποιός, καταστρεπτικός.
-er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαφθορεύς,
ὁ φθορεύς, ὁ λυμεών, ὁ καταστρο-
· φεύς. —lich, *adj.* φθαρτός, φθειρό-
· μενος. ὀλέθριος, φθοροποιός, κατα-
· στρεπτικός. ein —er Mensch, ὁ

· δλεθρος, ὁ φθόρος [ὁ κρεμάλας, ὁ
· θεοσκοτωμένος]. —lichkeit, *f.* (—),
· ἡ φθαρτότης. ἡ ὀλεθριότης, ἡ κατα-
· στρεπτικότης. —niss, *f.* (—), ὁ δλε-
· θρος· ἡ διαφθορά, ἡ ἀχρειότης. —l,

adj. διεφθαρμένος [χαμένος]. ganz
—, ἐξώλης καὶ προώλης [θεοσκο-
· τωμένος]. —ibelt, *f.* (—), ἡ δια-
· φθορά, ὁ δλεθρος, ἡ ἐξώλεια. —ung,

f. (—), ἡ φθορά.

Verdientlich-en, *v. t. h.* σαφηνίζω, δια-
· σαφηνίζω, διασαφίω. —end, *adj.*
· σαφηνιστικός, διασαφητικός. —ung,

f. (—, *pl.* -en), ὁ σαφηνισμός, ἡ
· διασαφήσις.

Verdientlich-en, *v. t. h.* μεταφράζω εἰς
· τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν· ἐκγερμα-
· νίζω, ἀπογερμανίζω. —ung, *f.* (—,
· *pl.* -en), ἡ ἐκγερμάνισις, ὁ ἐκγερ-
· μανισμός.

Verdicht-bär, *adj.* συμπυκνωτός, εὐ-
· συμπύκνωτος, συμπίεστός. —barkeit,

f. (—), τὸ εὐσυμπύκνωτον, τὸ εὐ-
· πύκνωτον. —en, *v. t. h.* πυκνῶω,
· συμπυκνῶω, ἐπιπυκνῶω. —end, *adj.*
· πυκνωτικός, συμπυκνωτικός. —ung,

f. (—, *pl.* -en), ἡ πύκνωσις, ἡ
· συμπύκνωσις.

Verdick-en, *v. t. h.* συμπηγνῶω, πη-
· γνῶω, συμπυκνῶω [πῆζω, πῆσσω*].
· παχύνω. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ

· πῆξις, ἡ συμπύκνωσις [τὸ πῆξιμον].
· ἡ πᾶχυνσις, ἡ σωματώσις.

Verdiele n, *v. t. h.* σανιδέ(ν)ω.

Verdienen, *v. t. h.* ἀξίζω, εἶμαι ἀξίος.
· ἀπολαμβάνω, πορίζομαι, κερδαίνω,
· κερδίζω [βγάζω, βγάνω]. sein

· Brot —, πορίζομαι τὸν ἄρτον
· μου. Lob, Belohnung, Strafe —,
· εἶμαι ἀξίος ἐπαίνου, ἀμοιβῆς, ποι-
· νῆς. sich um das Vaterland ver-

· dient machen, παρέχω ὑπηρεσίας
· πρὸς τὴν πατρίδα, κάμνω καλὸν εἰς
· τὴν πατρίδα. ich habe es nicht

- um ihn verdient, οὐδαμῶς ὀφλισκάνω τοῦτο παρ' αὐτῶν, δὲν κατέστην ἄξιος τούτου ἐκ μέρους του. (*fig.*) er hat seinen verdienten Lohn, ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του, ἔδωκε λόγον τῶν πράξεών του. das hat er verdient, δικαίως τῶ συνέβη τοῦτρ. Geld muss Geld —, τὰ χρήματα δέον νὰ φέρωσι χρήματα. —, *n.* (-s), ὁ πορισμός.
- Verdienst**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὠφέλεια, τὸ κέρδος, ἡ ἀπολαβή. das ist mein ganzer —, ἰδοὺ ἡ ἀπολαβή μου, ἰδοὺ τὸ ὅλον κέρδος μου. —, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀξία. ἡ ὑπηρεσία, ἡ ἐξυπηρέτησις, ἡ ἐκδούλευσις τὸ δικαίωμα. nach —, κατ' ἀξίαν. wider —, παρ' ἀξίαν, παρὰ τὴν ἀξίαν. sich grosse — e um Jemanden erwerben, παρέγω πολλὰς ὑπηρεσίας τινί. -lich, *adj.* ἐπάξιος, ἀντάξιος, δικαιοματικὸς, ἀξιόμισθος. -lichkeit, *f.* (-), ἡ ἀξιώτης, ἡ δικαιοματικότης· αἱ ὑπηρεσίαι, αἱ ἐκδουλεύσεις. -los, *adj.* ἀνωφελής, ἀχρηστος. -orden, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ παράσημον ἀξίας. -voll, *adj.* πολλοῦ ἀξίος.
- Verdienst**, *adj.* ἄξιος, ἀξιόμισθος, ἐπάξιος, δικαίος· πολλοῦ ἀξίος, πολλῶν ἀγαθῶν πρόβενος. sich — um Jemanden machen, ὠφελῶ τινά, παρέγω ἑμαυτὸν χρήσιμόν τινί. (*fig.*) er hat seinen —en Lohn, ἔλαβε τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του, δίδει λόγον τῶν πράξεών του, δίκαια πάσχει.
- Verdikt**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐτυμηγορία, ἡ ἀμετάκλητος ἀπόφασις.
- Verdingen**, *v. t. ir.* (*part.* verdungen) *h.* μισθό(ν)ω, ἐκμισθῶ, δίδω ἐπὶ μισθῶ· ἐργοδοτέω. einem Baumeister ein Gebäude —, παραδίδω κατ' ἐργολαβίαν οἰκοδόμημα εἰς ἀρχιτέκτονα. sich —, *v. r. ir.* *h.* μισθόμαι, μισθοδοτέομαι, λαμβάνω ἐμισθον ὑπηρεσίαν. sich bei Jemandem in die Kost —, τίθεμαι ὑπὸ ἐμισθον τροφοδοσίαν.
- ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μισθωσις, ἡ ἐκμισθωσις.
- Verdol'metsch-en**, *v. t. h.* μεθερμηνῶ, διερμηνῶ, μεταφράζω, ἐξηγῶ. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μετάφρασις, ἡ ἐξηγήσις, ἡ διερμηνεία, ἡ μεθερμηνεύσις.
- Verdon'ern**, *v. t. h.* ἐμβροντάω, καταβροντάω. verdonnert, ἐμβρόντητος.
- Verdop'pel-n**, *v. t. h.* διπλασιάζω, διπλασιῶ, διπλάζω, ἀναδιπλασιῶ, διπλό(ν)ω. sich —, *v. r. h.* διπλασιάζομαι. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ διπλασιασμός, ὁ διπλασιός, ἡ ἀνεδιπλωσις.
- Verdor'ben**, *adj.* διεφθαρμένος. -heit, *f.* (-), ἡ διαφθορά.
- Verdor'gen**, *v. i. s.* ξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι· ἀπομαραίνομαι. — machen, lassen, ἀποξηραίνω, ξηραίνω· μαραίνω, ἐκμαραίνω. verdorrt, ἀπεξηραμμένος· ἀπομαραμμένος. -ung, *f.* (-), ἡ ξηρασις, ὁ ξηρασμός· ἡ ξηρασία· ἡ (ἀπο)μαράνσις.
- Verdrän'gen**, *v. t. h.* ἐξώθῶ, ἀπωθῶ· ἐκτοπίζω, ἐκκροῶ, ἐκβάλλω (*fig.*) ὑποσκελιζῶ, παραγκωνίζω. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐξώθωσις, ἡ ἐκτόπισις, ἡ ἐκβολή, ὁ παραγκωνισμός, ὁ ὑποσκελισμός.
- Verdre'h-en**, *v. t. h.* παραστρέφω, στρέβλω, διαστρέφω [στραβογυρίζω]. verdreht, διεστραμμένος, διαστρεφός, σκολιός. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐκστροφή, ἡ παραστροφή, ἡ διαστροφή.
- Verdreif'fach-en**, *v. t. h.* τριπλασιάζω, τριπλόω. sich —, *v. r. h.* τριπλασιάζομαι. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ τριπλασιασμός.
- Verdrick' ss-en**, *v. t. c. imp. ir. h.* δυσαρστέω, ἀνιάω, λυπέω [φουρρίζω]. es verdriest mich, ἀγανακτέω, δυσφορέω, δυσχεραίνω [ἀγχανίζομαι*, φουρρίζομαι]. die Sache verdriest mich, τὸ πρᾶγμα με ἀνταρᾶσσει [με φουρρίζει]. sich etwas nicht — lassen, δὲν ἀποδεικνῶ εἰς

h weder Mühe noch Kosten
 zen, οὐτε κόπου οὔτε δαπάνης
 αι. -lich, *adj.* δύστροπος,
 ἥς, δύσθυμος, κακότροπος,
 ὄς, κατακορῆς, γογγυστικός,
 ὑπὸς ἀνιαρός, δυσάρεστος.
 li, *f.* (—), ἡ δυστροφία, ἡ
 ἰοπία, ἡ στρυφνότης, ὁ διε-
 μένος χαρακτήρ.
 in, *adj.* δύσθυμος, δυσδιά-
 κατακορῆς [κακόρεξος]. -heit,
 ἡ δυσθυμία, ἡ δυστροφία,
 ἡ ἀηδία ἢ ἀπροθυμία.
 on, *v. t. h.* καταναλίσκω εἰς
 οσιν. παρατυπό(ν)ω, τυπώνω
 ἑνὸς.
 , *m.* (-es), ἡ ἀγανάκτησις, ἡ
 ἡ δυσανεξία [ἡ φούρκα] ἢ
 ὁ κόρος. (*fam.*) τὸ κύψωμα,
 ρος [ἡ καμπούρα]. mit —,
 ἀχθεινῶς, ἀντιπαθῶς. mit
 ras thun, ἀχθομαι ποιῶν τι.
 einen — haben, εἶμαι κυ-
 ρω καμπούραν, καμπουρίζω].
 u, *v. i. s.* διαπνέω, ἐκθυμιώ-
 ατμίζομαι ἀφανίζομαι.
 -en, *v. t. h.* ἀπομωραίνω [ξε-
 μωρῶ, ἀποβλακόνω]. —, *v. i. s.*
 μαι, μωραίνομαι, ἀπομωραί-
 [ξεκουταίνομαι, ἀποβλακόνω-
 νυταίνομαι]. -ung, *f.* (—), ἡ
 ις, ἡ μωράσις, ἡ ἀπομώρω-
 ξεμώραμα, ὁ ξεκουταμός].
 n, *adj.* μισθωτός, ἐμμισθος.
 l-n, *v. t. h.* ἀποσκοτόω, ἀπο-
 ν, ἐπισκοτίζω, ἐπισκοτέω,
 ἰω παρευδοκίμει. -ung, *f.*
 ἡ ἐπισκότησις, ὁ σκοτισμός,
 ασμός, ἡ ἐπισκότισις, ὁ ἐπι-
 λός ἢ ἐπισκόλασις, ἡ ἀμαύρω-
 παρευδοκίμησις.
 iar, *adj.* ἀραιώσιμος, ἐπι-
 ραιώσιμος. -en, *v. t. h.*
)ω ἀπολεπτόνω. sich —,
 ἀραιόομαι λεπτόνομαι. -end,
 αιωτικός λεπτυντικός. -ung,
 pl. -en), ἡ ἀραιώσις ἢ ἡ
 ις, ὁ λεπτυσμός. -ungsmittel,
 pl. —), τὸ ἀραιωτικὸν μέ-
 ἀραιωτήριον.

Verdunst' bär, *adj.* ἐξατμιστός.
 Verdun's ten, *v. i. s.* διαφορόομαι, ἐξ-
 αερόομαι, ἐξατμίζομαι, ἐκθυμιώμαι
 [ξαχνίζω, ξεθυμαίνω].
 Verdun's ten, *v. t. h.* ἐξατμίζω, ἐξ-
 αερώω, διατμίζω. -ung, *f.* (—, *pl.*
 -en), ἡ ἐξάτμισις, ἡ ἐξαέρωσις.
 Verdur's ten, *v. i. s.* ἀπολλύομαι δίψῃ,
 ἀποθνήσκω (ὑπὸ) τῆς δίψης [ἀπο-
 θαίνω τσῆ δίψας*, πεθαίνω τῆς
 δίψας].
 Verdä's tern, *v. t. h.* ἐπισκοτίζω, ἀπο-
 σκοτίζω, *s.* Verdunkeln.
 Verdü's ten, *v. t. h.* ἐμβροντάω, κατα-
 πλήττω. verdutzt, ἐμβρόντητος,
 κατάπληκτος, ἀπόπληκτος.
 Verē'del-n, *v. t. h.* ἐξημερώω, ἐξευγε-
 νίζω. sich —, *v. r. h.* ἐξευγενίζο-
 μαι. -ung, *f.* (—), ἡ ἐξημερώσις,
 ὁ ἐξευγενισμός.
 Verē'helich-en, *v. t. h.* συνάπτω εἰς
 γάμον, συζευγνύω [παντρεύω]. sich
 —, *v. r. h.* ἐρχομαι εἰς γάμον
 [παντρεύομαι] νυμφεύομαι (vom
 Manne), ὑπανδρεύομαι (eigentlich
 vom Weibe). -ung, *f.* (—), ἡ
 σύζευξις, ὁ γάμος.
 Verē'hren, *v. t. h.* σέβω, σέβομαι. δω-
 ροδοτέω, φιλοδωρέω, χαρίζω. gött-
 lich —, λατρεύω, θρησκέω. -er,
 m. (-s, *pl.* —), ὁ λάτρης, ὁ λατρευ-
 τῆς. ὁ θαυμαστής, ὁ ζηλωτής ὁ
 ἐπιθυμητής. -erin, *f.* (—, *pl.* -nen),
 ἡ λάτρις. ἡ ζηλώτρια. -lich, *adj.*
 σεβαστός, σεβάσιμος. -ung, *f.* (—,
pl. -en), ὁ σεβασμός, ἡ σέβασις ἢ
 λατρεία ἢ δωρησις, ἡ φιλοδωρία.
 -ungswürdig, *adj.* ἀτίσιβαστος,
 σεβάσιμος, αἰδέσιμος ἀξιολάτρευτος.
 Verē'hren, verē'hlig-en, *v. t. h.* ὀρκίζω,
 ὀρκό(ν)ω. verē'heidet, ὀρκωτός, ἐν-
 ώματος. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ
 ὀρκωτής, ὁ ὀρκωμότης. -ung, *f.*
 (—, *pl.* -en), ἡ ἐξόρκωσις, ὁ ὀρκι-
 σμός, ἡ ὀρκωσις, ὁ ἐξορκισμός.
 Verē'eln, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ σύλλογος ἢ
 ἔνωσις, ἡ συνένωσις, ἡ ἐνώτης. in
 — mit, ὁμοῦ μετὰ [μαζί με, ἀντάμα
 μέ]. in — mit seinen Freunden,

- μετὰ τῶν φίλων του. -bär, *adj.* συμβιβαστός, συμβιβάσιμος. -bären, *v. t. h.* συμβιβάζω. sich —, *v. r. h.* συμβιβάζομαι, συμφωνέω. -bärlich, *adj.* συμβιβάσιμος. -bärung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ συμβιβασμός, ἡ συμβίβασις. -en, *s.* Vereinigen. -fachen, *v. t. h.* ἀπλοποιέω. -fachtung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπλοποίησης. -igen, *v. t. h.* συνενώω, ἐνδ(ν)ω' συναρμύζω, συνάπτω, συνδέω. συμβιβάζω, συμπιλό(ν)ω, φιλό(ν)ω. mit verein(ig)ten Kräften, πάσαις δυνάμεσι. die Vereinigten Staaten, αἱ ἡνωμένοι πολιτεῖαι. sich —, *v. r. h.* ἐνόμοιαι, συνενόμοιαι' συνάπτομαι, συναρμύζομαι' συμβιβάζομαι, συμφωνέω. sich wieder —, συμπιλόομαι, συνδιαλλάσσομαι.
- Vereinfachung, f.** (—, *pl.* -en), ἡ ἑνωσις, ἡ συνένωσις' ἡ σύνδεσις, ἡ συναρμογή. ὁ συμβιβασμός, ἡ συμβίβασις, ἡ συμφώνησις. -smittel, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ σύνδεσμος, τὸ σύνδεμα, ὁ δεσμός. -sort, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τόπος συνελύσεως. -spunkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ σημεῖον τῆς συνενώσεως, ἡ συναφή.
- Verein'sam-en, v. t. h.** ἀπομονώω, μονώω. vereinsamt, μεμονωμένος, μονήρης, ἔρημος. —, *v. i. s.* ἀπομονόομαι, ἐρημόομαι. -ung, *f.* (—), ἡ ἀπομόνωσις, ἡ μόνωσις' ἡ ἐγκατάλειψις.
- Vereinl, adj.** ἡνωμένος' ἀθρόος [μονομεριστός*, μονομεριάτικος*].
- Verein'sel-n, v. t. h.** διαχωρίζω, διασπείρω, διαμερίζω, μονώω. vereinzelt, μεμονωμένος, διεσπαρμένος, ἔρημος. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μόνωσις, ἡ ἰδίωσις, ἡ διαχώρισις, ὁ διαχωρισμός, ὁ διαμερισμός, ἡ διασπορά.
- Vereintel-n, v. t. h.** ματαίω(ν)ω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ματαίωσις.
- Vereitel-n, v. i. s.** ἐμπυδομαι, ἐμπυσομαι, ἐκπυέω, ἐκπυώω, ἐλκδομαι [ἐμπυάζω, ὀμπυάζω*]. vereitert, ἐμπυος, ἐλκώδης [ἐμπυασμένος].
- ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πύσις, ἡ ἔλκωσις [τὸ ἐμπυασμα]' τὸ ἐκπύημα, τὸ ἐμπύημα, τὸ ἀπόστημα.
- Verē keln, v. t. h.** καθιστάω ἀθρόοι. Jemandem etwas —, ἐμβάλλω τινὶ βδελυγμῶν τινας.
- Verē den, v. i. s.** τελευτάω, ἀπογίνομαι, ἀποθνήσκω [ψοφάω].
- Verēn'g-en, -ern, v. t. h.** στενύω, ἀποστενύω. sich —, *v. r. h.* ἀποστενόομαι, στενόομαι. -erung, -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ στένωσις, τὸ στένωμα.
- Verēr'b-en, v. t. h.** κατακληρονομέω' κληροδοτέω, καταλείπω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κληροδοτήσις.
- Verēr'd-en, v. t. h.** χωματοποιέω. -ung, *f.* (—), ἡ χωματοποίησης.
- Verēr's-en, v. t. h.** μεταλλοποιέω. -ung, *f.* (—), ἡ μεταλλοποίησης.
- Verē wig-en, v. t. h.** ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω, διαωνίζω. der, die Verewigte, ὁ μακαρτής, ἡ μακαρτίς. -ung, *f.* (—), ὁ ἀθανατισμός, ὁ ἀπαθανατισμός, ἡ διαϊώνισις.
- Verfāh ren, v. t. ir.** (*part.* verfāh ren) *h.* μεταχομιζω, μεταφέρω [μεταχομβάλω]' διαχομιζω. καταναλίσκω ἐλαύνων, δαπανάω ὀχούμενος. (*fig.*) eine Sache —, περιπλέκω τι —, *v. i. ir. s.* ἐνεργέω, πράττω' προβαίνω, διενεργέω. προσφέρομαι, φέρομαι. vorsichtig —, προβαίνω περισσευμένως. nach der Strenge —, προβαίνω ἀστηρῶς, χρωμα ἀσστηρότητι. hart, grausam mit Jemandem —, προσφέρομαι τινι τραχέως, σκληρῶς. —, *n.* (-s), ὁ τρόπος ἐνεργείας, ἡ μέθοδος. gerichtliches —, ἡ δικονομία.
- Verfāh'rungs-art, f.** (—, *pl.* -en), -weise, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μέθοδος. -lehre, *f.* (—), ἡ μεθοδολογία.
- Verfall, m.** (-s), ἡ παρακμή' ἡ κατὰπτωσις, ἡ ἐλάττωσις. ἡ λήξις' ἀπιδεσμίας, ἡ ὑπερημερία. -en, *v. i. ir.* (*part.* verfall en) *s.* ἐκπίπτω, παρακμάζω' καταρρέω. ἐκπίπτω, περιπίπτω, ὑποπίπτω, περιέρχομαι, καταντάω' ἐξοκέλλω, ἐξολιοθάνω.

- λήγω, παρέρχομαι. auf etwas —, πτώ εις τι. (*fig.*) στοχάζομαι τι. auf einen Gedanken —, ἰδέα τίς μοι ἐπέρχεται. sein Recht ist —, ἀπώλεσε τὸ δικαίωμα του. seine Güter sind dem Fiskus —, τὰ κτήματά του περιέπεσον εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου. in Laster —, ὑποπίπτω εἰς ἐλαττώματα. in Schlaf —, ὑπολισθάνω εἰς ὕπνον. —en, *n.* (-s), ἡ παρακμή· ἡ ἔκπτωσις. —en, *adj.* παρηγμακῶς [ἔξεσημένως]· ὑπερήμερος, ὑπερπρόθεσμος, ληξιπρόθεσμος. —iäg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὑπερμερία, ἡ ληξιπρόθεσμος ἡμέρα. —seit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑπερμερία, ὁ ὑπερπρόθεσμος χρόνος.
- Verfallsch-en**, *v. t. h.* νοθεύω· παραποιέω, κιβδηλεύω. den Wein —, δολό(ν)ω τὸν οἶνον. —er, *m.* (-s), ὁ νοθευτής, ὁ παραποιητής· ὁ κιβδηλευτής. — einer Urkunde, einer Schrift, ὁ πλαστογράφος. —i, *adj.* νόθος· κιβδηλός, παραποιημένος. —ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ νόθευσις, ἡ παραποίησις· ἡ κιβδηλεία.
- Verfassen**, *v. i. ir.* (*part.* verfaſſen) *h.* ἐμπλέκω, περιπλέκω [ἐμπερδεύω]. —, *v. i. ir. h.* (*fam.*) ἐνεργῶ, τελεσοφρῶ, κάμνω ἐνέργειαν, φέρω ἀποτελεσμα. sich —, *v. r. ir. h.* ἐναπολαμβάνομαι, ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι [ἐμπερδεύομαι, πιάνομαι]. τολμάω, ἀποτολμάω. der Wind verfähngt sich, ὁ ἄνεμος ἐγκαταλαμβάνεται.
- Verfänglich**, *adj.* σοφιστικός, δολερός, ἀπατηλός. —keit, *f.* (-), τὸ σοφιστικόν, τὸ ἀπατηλόν.
- Verfarben**, *v. t. h.* παραχρῶννύω, μεταβάπτω. sich —, *v. r. h.* μεταβάπτομαι, μεταχρωματίζομαι, ἀλλοχρῶω, παραλλάσσω τὸ χρῶμα. —ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μεταβολή τοῦ χρώματος, ἡ ἀλλοχρῶα.
- Verfassen**, *v. t. h.* συνθέτω, συντάσσω· συγγράφω. —er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ συγγραφεύς, ὁ βιβλιογράφος· ὁ συντάκτης. —erin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ συντάκτρια· ἡ βιβλιογράφος.
- Verfassung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ συγγραφή, ἡ σύνθεσις, ἡ σύνταξις. ἡ κατάστασις, ἡ διάθεσις. τὸ πολίτευμα, τὸ κυβερνητικὸν σύστημα. in einer guten, traurigen —, ἐν καλῇ, θλιβερᾷ καταστάσει.
- Verfassungsgeld**, *m.* (-es), ὁ ὄρκος πίστεως πρὸς τὸ πολίτευμα. —iös, *adj.* *adv.* ἀνευ πολιτεύματος· ἀκυβερνητος. —losigkeit, *f.* (-), ἡ ἀκυβερνησία, ἡ ἔλλειψις πολιτεύματος. —mäßig, *adj.* σύμφωνος πρὸς τὸ πολίτευμα· συνταγματικός. —mäßigkeit, *f.* (-), ἡ πρὸς τὸ πολίτευμα συμφωνία· ἡ συνταγματικότης. —urkunde, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σύνταγμα, ὁ χάρτης πολιτεύματος. —widrig, *adj.* ἐναντίος τοῦ πολιτεύματος· ἀντισυνταγματικός. —würidigkeit, *f.* (-), ἡ πρὸς τὸ πολίτευμα ἐναντιότης· ἡ ἀντισυνταγματικότης.
- Verfaulbar**, *adj.* ἐπιδεκτικὸς σήψεως, σηπτός. —en, *v. i. s.* σήπομαι, ἀποσήπομαι, κατασῆπομαι [σαπίζω, σαπίζομαι]. — lassen, σήπω, κατασῆπω [σαπίζω]. verfaulst, κατασεσηπώς, σαπρὸς [σαπημένως, σάπιος]. —en, *n.* (-s), ἡ σήψις [τὸ σάπημα].
- Verfaulensen**, *v. t. h.* διέρχομαι ἐν ὄκνηρῳ.
- Verfechten**, *v. t. ir.* (*part.* verfochtēn) *h.* διεδικιέω, ὑπερασπίζω, ὑπερδικιέω, ὑπερμαχέω. —er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πρόμαχος, ὁ προαγωνιστής, ὁ ὑπέρμαχος, ὁ ὑπερασπιστής. —ung, *f.* (-), ἡ ὑπερμάχησις, ἡ ὑπάρσπισις.
- Verfehlen**, *v. t. h.* παραμαρτάνω, ἀστοχῶ, ἀποτυγχάνω. den Weg —, des Weges —, ἀποπλανώμαι τῆς ὁδοῦ [χάνω τὸν δρόμον]. seinen Zweck —, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ μου, ἀστοχῶ. er hat einen verfehlten Streich gemacht, ἔκαμε μίαν τρύπαν εἰς τὸ νερόν. —, *n.* (-s), ἡ ἀπότευξις, ἡ ἀστοχία, ἡ ἀποτυχία.

- Verfeh'len**, *v. t. h.* καταργέω, ἀθετέω, ἀκυρώω.
- Verfehl'en**, *v. t. h.* ἐχθροποιέω, ἐκπολεμέω, ἐκπολεμέω, συγκρούω. *sich* —, *v. r. h.* συγκρούομαι, ἔρχομαι εἰς ἐχθρῶν. —, *n.* (-s), ἡ ἐκπολέμωσις, ἡ σύγκρουσις, ἡ ἐχθροποίησις.
- Verfehl'ner-n**, *v. t. h.* ἐκλεπτύνω, λεπτοურγέω, λεπτόνω, λεπτοποιέω. ἀποτορνέω· ἐξευγενίζω, ἐκπολιτίζω. *sich* —, *v. r. h.* λεπτόνομαι, ἐκλεπτόνομαι. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ὁ λεπτοσυμός, ἡ λέπτυνσις, ἡ λεπτοουργία· ἡ ἐκόλλισις, ὁ ἐξευγενισμός.
- Verfehl'ig-en**, *v. t. h.* κατασκευάζω, ἀπεργάζομαι, τεχνουργέω [κάμνω, κάνω*, φτειάνω]. —*er, m.* (-s), ὁ κατασκευαστής, ὁ τεχνουργός. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατασκευή, ἡ ἀπεργασία, ἡ τεχνουργία.
- Verfehl'er-n**, *v. t. h.* κατακαίω, καίω, καταναλλίσκω καίων. —*ung, f.* (—), ἡ καύσις.
- Verflin'ster-n**, *v. t. h.* ἀποσκοπώ, ἀποσκοπίζω, σκοπίζω, ἐπισκοπίζω [σκοτεινιάζω]· ἀμαυρώω. —*ung, f.* (—), ἡ ἐπισκόπησις, ὁ σκοτασμός, ὁ σκοτισμός [τὸ σκοτεινίασμα]. ἡ ἀμαύρωσις· ἡ ἐκλειψις. —*ungssucht, f.* (—), ἡ μισομάθεια, ἡ μισογραμματία, ἡ φωτισοφροσύνη.
- Verfla'ch-en**, *v. t. h.* ὀμαλύνω, ἐπιπέδω. einen Gedanken —, χυδαιοποιέω ἰδέαν. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ὁ ὀμαλισμός, ἡ ἐπιπέδωσις· ἡ χυδαίωσις, ἡ χυδαιοποίησις.
- Verfla'ckern**, *v. t. h.* ἀναφλέγω, ἀναφλογίζω, κατακαίω. —, *v. i. s.* ἀναφλέγομαι, κατακαίομαι.
- Verflecht'en**, *v. t. ir.* (*part.* verflochten) *h.* διαπλέκω, συμπλέκω, ἐμπλέκω. καταναλλίσκω πλέκων. (*fig.*) in einer Sache verflochten sein, εἶμαι περιπελεγμένος [ἐμπερδευμένος] εἰς τι. —*ung, f.* (—), ἡ ἐμπλεξις, ἡ ἐμπλοκή, ἡ σύμπλεξις.
- Verflie'sch-en**, *v. i. s.* & *sich* —, *v. r. h.* σαρχοποιέομαι. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ σάρκωσις, ἡ σαρχοποιία.
- Verflie'gen**, *v. i. ir.* (*part.* verfliegen) *s.* διαπέτομαι, διαφυσώμαι, ἀναπέτομαι, διασκορπίζομαι ἐν τῷ ἀέρι [ἀνεμοσκορπίζομαι]· ἀφανίζομαι ταχέως. *sich* —, *v. r. ir.* *h.* ἀποπλανῶμαι πετόμενος. —, *n.* (-s), ἡ διάπνευσις, ἡ διαφύσησις, ὁ ἐν τῷ ἀέρι διασκορπισμός· ἡ ταχέια ἀφάνισις.
- Verflie'ssen**, *v. i. ir.* (*part.* verfließen) *s.* παρρρέω, ἐκρέω. (*fig.*) παρρρομαι, διέρχομαι [πρνάω]. der Termin ist verfließen, παρήλθεν ἡ προθεσμία. die Zeit verfliehet, ὁ χρόνος παρέρχεται.
- Verflö'ssen**, *v. t. h.* κατάγω ἐφ' ὕδατος, ναυστολέω.
- Verflü'chen**, *v. t. h.* καταρῶμαι, ἀναθεματίζω, βλασφημέω [ἀτμῶν*, βλαστημῶ*]. —, *n.* (-s), ἡ κατάρασις, ὁ ἀναθεματισμός. —*swürde, adj.* καταράσιμος, ἀξιοκατάρατος.
- Verflü'cht**, *adj.* κατάρατος, ἐπάρατος, ἐπικατάρατος, κατηραμένος [ἀναθεματισμένος, καταραμένος]. — *adv.* (*fam.*) ὑπεράγαν, ὑπερμέτρος.
- Verflü'cht'ig-en**, *v. t. h.* ἐξαερώω, ἐξαιθερώω, ἐξανεμόω, ἀεριοποιέω. *sich* —, *v. r. h.* ἐξαερόομαι, ἐξανεμόομαι, διαλύομαι εἰς αὔραν, ἐκφορέομαι. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐξαέρωσις, ἡ διαφύρησις.
- Verflü'chung, f. (—, *pl.* -en), ἡ κατάρασις, ὁ ἀναθεματισμός· ἡ κατάρα, τὸ ἀνάθεμα.**
- Verfolg'**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀκολουθία, ἡ ἐπακολουθία, ἡ συνέπεια. —*er, v. t. h.* διώκω, ἐπιδιώκω, μεταδιώκω, θηράω, κυνηγέω· ἐφέπομαι, ἀκολουθέω, παρακολουθέω [ξετρέγω*]. καταδιώκω, κατακυνηγέω· κατατρέγω [ζιγώνω*]. einen Hasen —, κυνηγέω λαγών. seinen Weg —, ἀκολουθέω τὸν δρόμον μου. sein Interesse —, ἐπιδιώκω τὸ συμφέρον

ein Ziel —, ἐπιδιώκω σκο-
stœckbrieflich —, καταδιώκω
ντάλματος συλλήψεως. das
Hück verfolgt ihn überall,
γιοῦ καταδιώκει αὐτὸν ἢ ἀτυ-
Jemanden mit dem Blicke
υμπαρέπω τινὶ τὴν ὄψιν. die
sten wurden verfolgt, οἱ
ιανοὶ κατεδιώχθησαν. -er, m.
pl. —), ὁ διώκτης, ὁ κατα-
της, ὁ καταδρομεύς. -erin, f.
pl. -nen), ἡ διώκτρια. -ung,
-, pl. -en), ἡ δίωξις, ὁ διω-
τὸ δίωγμα· ἡ ἐπιδίωξις, ἡ
δίωξις, ὁ ἐπιδιωγμός, ἡ θήρευ-
ἡ καταδίωξις, ἡ καταδιωγμός,
ταδρομή. -ungssucht, f. (—),
νία καταδιωγμοῦ.
i't-en, v. t. h. ἐξαποστέλλω, ἐκ-
ω, ἀποστέλλω. μισθόνα, ναυ-
-er, m. (-s, pl. —), ὁ ναυ-
-ung, f. (—, pl. -en), ἡ
ναυς.
sen, v. t. ir. (part. verfressen)
τατρῶγω, κατοψοφαγέω, κατα-
θίζω, καταπίνω. —, n. (-s),
τοψοφαγία, ὁ καταβροχθισμός,
τάπος. -heit, f. (—), ἡ λαί-
λα, ἡ γαστριμαργία.
ren, v. i. ir. (part. verfrören)
πολλόσαι ἐπὶ τοῦ ψύχους,
γινυμαι [ἐπαγιάζω]. verfrören,
ἰθνής [ἐπαγιαζόμενος].
l', adj. πρόωρος.
bär, adj. διαθέσιμος. -en, v.
διαθέτω, διατάσσω. —, v. i. h.
ίτω, ἐξουσιάζω, διοικέω [ὀρίζω*,
σσω*]. (τι, über etwas). über
as zu — haben, εἶμαι κύριός
, ἐξουσιάζω τι. unumschränkt
, etwas —, λύω καὶ δένω
ἐχω τὴν ἐξουσίαν τοῦ λείπειν
δεσμεῖν τι [δίδω καὶ παίρνω].
anden über etwas — lassen,
ίπω τὸ εἰς τὴν διάθεσιν τινος.
—, v. r. h. μεταβαίνω, πορεύο-
sich nach Hause —, πορεύο-
olkaße. -lich, adj. διαθέσιμος.
, f. (—, pl. -en), ἡ διάθεσις·
κατὰ. Jemandem etwas zur

— stellen, ἀφίνω τι εἰς τὴν διά-
θεσιν τινος, δίδω τινὶ ἀπόλυτον ἐξ-
ουσίαν ἐπὶ τινος. zu seiner —, εἰς
τὴν διάθεσιν τοῦ, εἰς τὰς διαταγὰς
τοῦ. -en treffen, διατάσσω ἐτοι-
μασίας· παρασκευάζομαι, ἐτοιμάζο-
μαι.

Verführ'-bär, adj. μετακομιστός. (fig.)
δელεαστός, ἐπίδεκτικὸς ἀποπλανή-
σεως. -en, v. t. h. μετακομίζω, ἀπο-
κομίζω. (fig.) ἀποπλανᾶω, παρα-
πλανᾶω [ἐπλανᾶω]· δελεάζω, ἐξ-
απατάω [ἐξελογιάζω]· διαφθείρω.
-er, m. (-s, pl. —), ὁ πλάνος, ὁ
δελεαστής, ὁ φρενοκλόπος [ὁ ξελο-
γιαστής]· ὁ ἀπατεών· ὁ διαφθορεύς,
ὁ φθορεύς. -erlich, adj. ἐπαγωγός,
πλάνος, ἀπατηλός, ἐφοκός, δελεα-
στικός. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ
μετακομιδή. (fig.) ἡ ἐπαγωγή, ὁ
δελεασμός, ἡ ἀποπλάνησις· ἡ δια-
φθορά. -ungsmittel, n. (-s, pl. —),
τὸ δέλεαρ, τὸ γόητρον.

Verfü'ter-n, v. t. h. καταναλίσκω σι-
τίων, δαπανᾶω τροφοδοτῶν. κατα-
στρέφω διὰ σιτίσεως, φθείρω σι-
τίων. -ung, f. (—), ἡ διὰ σιτί-
σεως κατανάλωσις· ἡ διὰ σιτίσεως
φθορά.

sich Vergaf'fen, v. r. h. ἐρωτεύομαι
(in Jemanden, τινά).

Vergäh'nen, v. t. h. διέρχομαι, κατα-
ναλίσκω χασμώνεμος.

Vergaf'fen, v. i. s. γίνομαι χολή,
πικραίνομαι δίκτην χολῆς.

Vergäl'len, v. t. h. μετατρέπω εἰς
χολήν, ἐμπικραίνω [βγάζω ἀπὸ τὴν
μύτην].

sich Vergallop'ren, v. r. h. (fam.)
προσπρόω, προσπαταίω.

Vergan'gen, adj. παρελθών, παροχό-
μενος, παρψηχμένος [παρασμένος].
-heit, f. (—), τὸ παρελθόν.

Vergäng'lich, adj. ἐφήμερος, προσωρι-
νός, φθαρτός [πραστικός]. -keit, f.
(—), τὸ ἐφήμερον, ἡ προσωρινότης,
τὸ φθαρτόν.

Vergan't-en, v. t. h. πλειστηριάζω,
πωλέω εἰς δημοπρασίαν. -ung, f.

(—, *pl.* -en), ὁ πλειστηριασμός, ἡ δημοπρασία.
Verge^h-en, *v. t. & i. ir.* (*part.* ver^g-en) ἢ *gē^h-en*) ἢ δίδω, νέμω, ἀπονέμω, παραχωρέω· διανέμω, μοιράζω, διαμοιράζω. συγχωρέω, συγγινώσκω, συγγνωμονέω. δίδω ἑσφαλμένως, ἀπατώμαι δίδων. seiner Ehre nichts —, οὐδαμῶς παραβλάπτω τὴν τιμὴν μου. sich —, *v. r. ir.* ἢ ἀπατώμαι δίδων, σφάλλωμαι μοιράζων (τὰ χαρτία). -ens, *adv.* μάτην, ματαίως, εἰς μάτην, ἐπὶ ματαίῳ [τοῦ κάκου]. sich — be^mühen, ματαιοπονέω. — reden, ματαιολογέω. -leh, *adj.* μάταιος, ἀνωφελής [ἀνωφέλιτος]. -lehhkeit, *f.* (—), ἡ ματαιότης, ἡ ἀνωφελεία, ἡ κενότης. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπονομή, ἡ παραχώρησις. ἡ συγχώρησις, ἡ συγγνώμη. ἡ δηλητηρίασις. um —! συγγνωμὴν!
Vergegenwärtig-en, *v. t. h.* ἀναπαριστάω, στοχάζομαι ἐν τῷ παρόντι. -ung, *f.* (—), ἡ ἀναπαράστασις, ἡ ἐν τῷ παρόντι παράστασις.
Verge^h-en, *v. i. ir.* (*part.* vergan^g-en) *s.* παρέρχομαι [περνάω]· ἀπολείπω, ἐκλείπω· ἀφανίζομαι· φθείρομαι, ἀπολλύομαι [χάνομαι]. vor Furcht, vor Schmerzen, vor Gram, vor Hunger —, ἀπολλύομαι ὑπὸ φόβου, ὑπ' ἀληθόνων, ὑπὸ λύπης, ὑπὸ λιμοῦ. vor Lachen —, ἐκνήσχω ὑπὸ γέλωτος. dabei verging mir Hören und Sehen, ἐμβρόντητος ἔμεινα. das Gesicht vergeht mir, ἡ ὄρασις μου ἀμβλύνεται, ἐξασθενεῖ. sich —, *v. r. ir.* ἢ πλημμελέω, προσκρούω, προσπατῶ, σφάλλω, ἀμαρτάνω (an Jemandem, εἰς τινά). sich wider das Gesetz —, παρανομέω, διαπράττω παρανόμημα. sich gegen Jemanden —, σφάλλω πρὸς τινά, προσπατῶ εἰς τινά. —, *n.* (-s), -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παρέλευσις· ἡ ἐκλείψις, ἡ ἐξαφάνισις. τὸ πλημμέλημα, τὸ ἀμάρτημα, τὸ παράπτωμα, τὸ πα-

ρανόμημα, ἡ παρανομία. schweres —, τὸ ἐγκλημα, τὸ ἀνοσιούρημα.
Vergesallig-en, *v. t. h.* ἐκπνευμάτω, πνευματοποιέω, ἀφυλλίζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐκπνευμάτωσις, ἡ πνευματοποιήσις, ἡ ἀφύλισις.
Vergesallt-en, *v. t. ir.* (*part.* vergesallt-en) ἢ ἀνταμείβω [ἀντημεύω]· ἀντιπληρόνω· ἀνταποδίδω, ἀντιποιέω. Gleiches mit Gleichem —, ἀνταποδίδω τὰ ὁμοία. Jemandem Wohlthaten —, ἀντευεργετέω πρὸς Böses mit Bösem —, ἀντιποιέω κακά. Gutes mit Bösem —, ἀνταποδίδω κακὸν ἀντὶ καλοῦ. Gott wird es dir —, εὖροις θεὸν τὸν ἀλιτρόν, ἀπὸ τὸν θεὸν νά το εὖρε^h-end, *adj.* ἀνταμειπτικός, μισθεποδοτικός. -er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μισθαποδοτής. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνταπόδοσις, ἡ ἀμοιβή, ἡ ἀμειψις, ἡ ἀντιδωρεά, ἡ μισθεποδοσία. zur —, πρὸς ἀνταπόδοσιν. -ungskrieg, *m.* (-es), ὁ πόλεμος ἀντιτιμωρήσεως. -ungarecht, *n.* (-es), τὸ δίκαιον ἀντίτισεως.
Vergesell'schaften, *v. t. h.* συνεταιρίζω, »συντροφεύω« [συντροφιάζω]· συμπολιτικῶ, συνοικίζω, συνενόω εἰς κοινότητα. sich —, *v. r. h.* συνεταιρίζομαι, »συντροφεύω« [συντροφιάζω].
Vergessbār, *adj.* ἀμνηστούμενος, ἐπιδεκτικός λήθης, λησμονούμενος.
Vergessen, *v. i. ir.* (*part.* verges^{sen}) ἢ ἐπιλανθάνομαι, ἀμνημονέω, λησμονέω [ἀλησιμονέω, ξεγάνω, ξεχνάω]. sich —, *v. r. ir.* ἢ ἀμνηστούνομαι, λησμονέομαι [ξεγάνομαι, ξεχνοῦμαι]. —, *adj.* ἀμνηστούμενος, λησμονηθεὶς [ξεχαιμένως]· ἐπιλήσιμων, ἐπιλησιμος, ἀμνηστος [ξεχαστάρης]. -heit, *f.* (—), ἡ λήθη [ὁ ξεχασμός, ὁ ξεχαιμός].
Vergesslich, *adj.* ἐπιλήσιμων, ἐπιλησιμος, ἀμνηστων [ξεχαστάρης, ξεχασμένος]. -keit, *f.* (—), ἡ ἐπιλησιμότης, ἡ ἐπιλησιμότης, ἡ ἐπιλησιμότης.

Vergeu d-en, *v. t. h.* καθήσπαθίω, διασπαθᾶω, καταδαπανᾶω, διαφορέω, κατασπαταλάω, κατεροδεύω [ἀνεμοσχορπίζω]. *die Zeit* —, καταδαπανᾶω τὸν χρόνον ἀσκόπως [χασομεράω]. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀναλωτής, ὁ σπαταλὸς [ὁ ἀνεμοσχορπιστής]. -ung, *f.* (—), ἡ σπατάλη, ἡ καταδαπάνησις [τὸ ἀνεμοσχορπισμα].

Vergewaltig-en, *v. t. h.* βιάζω. -ung, *f.* (—), ὁ βιασμός, ἡ βίασις.

Vergewis-ser-n, *v. t. h.* διαβεβαίω. *sich* —, *v. r. h.* διαβεβαίβομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαβεβαίωσις.

Vergle-ss-en, *v. t. ir.* (*part.* vergossen) *h.* προχέω, έχχέω, χέω, χύνω. Thränen —, δακρυρροέω, δακρύνω, χύνω δάκρυα. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐκχυσίς, ἡ πρόχυσις. *unter* — *heisser Thränen*, μετὰ πολλῶν δακρύνω.

Vergif't-en, *v. t. h.* φαρμακώ(ν)ω, φαρμακεύω, δηλητηριάζω [φαρμακεύω]. (*fig.*) μολύνω, δηλητηριάζω. *sich* —, *v. r. h.* φαρμακεύω ἑμαυτὸν, δηλητηριάζομαι, φαρμακεύομαι. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φαρμακευτής, ὁ φαρμακεύς. -erin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ φαρμακεύτρια, ἡ φαρμακίς. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φαρμακευσις, ἡ φαρμακωσις, ἡ δηλητητηριασις.

Vergif't, *m.* (-s), ὁ Οὐβεργίλιος.

Vergiss meinlich, *n.* (-s, *pl.* —), ψυτὸν, ἡ μυσωτίς, τὸ μύσωτον.

Vergif'ter-n, *v. t. h.* περιφράσσω διὰ κιχκλίδος. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διὰ κιχκλίδος περιφρασίς· ὁ περιφραγμός.

Verglās-bar, *adj.* ὑαλοποιήσιμος. -en, *v. t. h.* ὑαλοποιέω, ὑαλόω· γανόω. —, *v. i. s.* ὑαλόομαι, ὑαλοποιέομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑαλοποιήσις.

Vergleich, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ σύγκρισις, ἡ ἀντιπαραβολή, ἡ παραβολή. ὁ συμβιβασμός, ἡ συμβίβασις, ἡ συμφωνία. *im* —, ἐν συγκρίσει, κατὰ παραβολήν, συγκριτικῶς. *im*

— *zu*, ὡς πρὸς. *ohne* —, ἀσυγκριτως, ἀσυγκρίτω λόγῳ. *es ist kein* —, δὲν ὑπάρχει σύγκρισις. *einen* — *machen*, *stellen*, ποιῶ σύγκρισιν, παραβάλλω, συγκρίνω. *einen* — *treffen*, συμβιβάζομαι, συμφωνέω. *gütlicher* —, φιλικὸς συμβιβασμός. *die Sache kommt zum* — *e*, τὸ πρᾶγμα μέλλει νὰ ἐξομαλισθῇ. -bar, *adj.* παραβλητός, συμβλητός, συγκριτός. -barkelt, *f.* (—), ἡ δυνατὴ σύγκρισις, τὸ παραβλητόν. -en, *v. t. ir.* (*part.* verglich) *h.* παραβάλλω, ἀντιπαραβάλλω, συγκρίνω, συμπαραβάλλω, παραλληλιζώ. (*mit*, πρὸς). *συμβιβάζω*· διαλλάσσω, καταλλάσσω, φιλιόνω. *sich* —, *v. r. ir. h.* παραβάλλομαι, συγκρίνομαι, ἀντιπαραβάλλομαι [ἔμετρούμαι]. *συμβιβάζομαι*· διαλλάσσομαι, καταλλάσσομαι, φιλιόνομαι. -end, *adj.* συγκριτικὸς, παραβλητικὸς. -lich, *adj.* παραβλητός. -smässig, *adj.* σύμφωνος πρὸς τὴν συνθήκην, συνθηκματός. -sweise, *adv.* συγκριτικῶς, παραβλητικῶς, ἐκ παραβολῆς. ἐν εἶδει συνθήκης, δικῆν συμβάσεως. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παραβολή, ἡ σύγκρισις, ἡ ἀντιπαραβολή, ἡ ἀντιπαραθέσις, ὁ παραλληλισμός. *eine* — *anstellen*, ποιῶ σύγκρισιν. -ungsweise, *adv.* ἐκ παραβολῆς, κατὰ σύγκρισιν, συγκριτικῶς.

Vergl'chen, *adj.* παράβλητος, σύγκριτος, παραβεβλημένος.

Vergl'm'men, *v. i.* (*part.* verglommen) *s.* ἐκτύφομαι, ἀποσβεγνύομαι κατὰ μικρόν.

Vergl'hen, *v. i. s.* ἀποπαύομαι πυρακτούμενος, ἀπολλύω τὴν πυρᾶν μου. (*fig.*) ἀπομαραινόμεαι, ἀπολλύω τὴν θερμότητα.

Vergnū'g-en, *v. t. h.* τέρπω, εὐφραίνω, ψυχαγωγέω, διασκεδάζω, εὐαρεστέω. *sich* —, *v. r. h.* τέρπομαι, εὐφραίνομαι, εὐαρεστέομαι, εὐθυμέω (*an etwas*, ἐπὶ τινί)· διασκεδάζω (*mit etwas*, διὰ τινος). -en, *n.* (-s), ἡ

εὐαρίστησις, ἢ εὐχαρίστησις, ἢ τέρψις, ἢ ψυχαγωγία. sich ein — machen, τέρπομαι, εὐφραίνομαι. zum —, πρὸς διασκεδάσιν. mit —, μετὰ χαρᾶς, ἐκθύμως, ἀσμένως, εὐχαρίστως. —lich, *adj.* τερπνός, ἐπιτερπής, εὐφραντικός, εὐαρεστικός, διασκεδαστικός. —sam, *adj.* ὀλιγαρχίας, μετρίοφρων. —samkeit, *f.* (—), ἡ ὀλιγαρχία, ἡ μετριοφροσύνη. —t, *adj.* εὐθύμος, εὐχαρῖς, φαίθρος, λαρός [χαρούμενος]. hoch —, περιχαρής [καταχαρούμενος]. εὐφραντικός, χαροποιός. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἡδονή, ἡ τέρψις, ἡ διασκέδασις. nach —en haschen, θηρεύω τὰς ἡδονάς, ζητέω τὰς διασκέδασεις. den —en ergeben sein, die —en lieben, φιληδέω, φιληδονέω. die —en liebend, φιληδέης, φιληδονός.

Vergnügungslust, *f.* (—), ἡ φιληδία, ἡ φιλοδονία ἢ ἡδυπάθεια. —lustig, *adj.* φιληδέης, φιληδονός ἡδυπαθής. —ort, *m.* (—s, *pl.* —e), ὁ τόπος ἡδονῶν, τὸ ἐνηθητήριον, τὸ ἡβητήριον. —telse, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ πρὸς διασκέδασιν ταξιδίον. —sucht, *f.* (—), ἡ πρὸς τὰς διασκέδασεις μανία, ἡ μανιώδης φιληδονία. —süchtig, *adj.* εἰς ἄκρον φιληδονός, ἐμμανής πρὸς τὰς ἡδονάς.

Vergold-en, *v. t. h.* καταχρυσῶ, χρυσό(ν)ω, ἐπιχρυσό(ν)ω [μαλαματοκαπνίζω]. —et, *adj.* χρυσοτός, ἐπιχρυσός, κατάχρυσος [μαλαματοκαπνισμένος]. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ χρυσοτής. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ χρύσωσις, ἡ ἐπιχρυσῶσις.

Vergönnen, *v. t. h.* δέν φθονέω, ἐπιτρέπω ἀνεπιφθόνως, χαρίζω. vergönnt, ἀνεπιφθονός.

Vergötter-n, *v. t. h.* ἀποθεῶ, ἀθανάτιζω, θεοποιῶ, ἀνάγω εἰς τοὺς θεούς· ἐκθειάζω, ἐκθειῶ, ἐκθεῶ. —ung, *f.* (—), ἡ ἀποθέωσις.

Vergräben, *v. t. ir. (part. vergräben)* *h.* κατορύττω, «καταχώνω». sich —, *v. r. ir. h.* ἐγρύπτομαι, θάπτομαι. —en, *n.* (—s), —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ κατορύξις, ἡ κατάχωσις.

Vergreif-en, *v. t. ir. (part. vergreif-en)* *h.* sich die Hand —, διαστρέφω, ἐξαρθρώω τὴν χεῖρα [στραγγουλίω τὸ χέρι μου]. sich —, *v. r. ir. h.* ἀπατῶμαι λαμβάνω, ἐπιλαμβάνομαι ἐσφαλμένως [παρπατιάνω, στραβοπιάνω]. ἐπιβάλλω τὰς χεῖρας, ἀποπειρώμαι [βάζω χέρι]. ἐκπωλέομαι, καταναλίσκομαι [ἀποκάνω]. sich an fremdem Eigentum —, σφετερίζομαι τι. sich an den Götzen setzen —, παραβαίνω τοὺς νόμους. sich an etwas Heiligem —, κινέω τάκνητα, ἐπιγεύρωμαι ἄνοσιον. sich an Jemandem —, ἀποπειρώμαι τινος. —en, *n.* (—s), —ung, *f.* (—), ἡ διαστρόφη, ἡ ἐξάρθρωσις [τὸ στραγγουλίωμα, τὸ ξεστραμπούλισμα*]. ἡ ἀπόπειρα ὁ βιασμός, ἡ παραβίασις.

Vergreif-en, *adj.* ἐξητλημένος, ἐκπεπωλημένος [ξεπουλημένος].

Vergrößser-en, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀξητής, ὁ μεγαλοποιός. —n, *v. t. h.* μεγαλύνω, αὐξάνω, ἐπαυξάνω [μεγαλδύω]. (*fig.*) μεγαλύνω, δεινῶ, ἐδεινῶ, δεινοποιῶ, ἐξογκό(ν)ω [μεγαλύνω, παραμεγαλύνω]. sich —, *v. r. h.* μεγαλύνομαι, αὐξάνομαι, ἐπαυξάνομαι. —nd, *adj.* ἀξητητικός.

Vergrößserung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀύξησις, ἡ ἐπαύξησις. (*fig.*) ἡ δεινυσις, ἡ δεινοποίησις, ἡ ἐξόγκωσις.

Vergrößserungsglas, *n.* (—s, *pl.* —gläser), ἡ ἀξητηκὴ ὕαλος· τὸ μικροσκοπίον. —laterne, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ μαγνός φανός, τὸ σκιοπτικόν. —lisse, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ ἀξητηκὸς φακός. —spiegel, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ ἀξητηκόν (τὸ κοίλον) κατόπτρον. —sucht, *f.* (—), ἡ μανία πρὸς τὸ μεγαλιῶν ἢ φιλοδοξία.

Vergülden, *s. Vergolden.*

Vergünst-, *f.* (—), ἡ ἄδεια. mit —, μετὰ τὴν ἄδειαν, μετὰ συγχώρησιν, μετὰ συμπάθειον.

Vergünstig-en, *v. t. h.* ἐπιτρέπω, παραχωρέω. —ung, *f.* (—), ἡ χάρις, ἡ εὐνοία· τὸ συγχώρημα, τὸ πρόνομιον, ἡ παραχώρησις.

Vergüt -ten, -igen, *v. t. h.* ἀποζημιώ(ν)ω ἀντιδίδω, ἐπανορθώω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀποζημιώσις· ἡ ἐπανάρθωσις, ἡ ἀνταπόδοσις.

Verhalt, *m.* (-es), ἡ φυλακὴ· ἡ φυλάκις. *in* — nehmen, φυλακίζω, ἀπάγω εἰς τὴν φυλακὴν. -befehl, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ διαταγὴ συλλήψεως. geheimer —, τὸ ἔνταλμα συλλήψεως. -brief, -m. (-es, *pl.* -e), τὸ ἔνταλμα συλλήψεως. -en, *v. t. h.* συλλαμβάνω (πρὸς φυλάκιον)· ἀπάγω εἰς τὴν φυλακὴν, φυλακίζω [φυλακίζω*]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύλληψις (καταδικίου)· ἡ φυλάκις [τὸ φυλάκιωμα].

Verhã geln, *v. t. h.* χαλαροκοπέω. —, *n.* (-s), ἡ χαλαροκοπία.

Verhalten, *v. i. s.* ἀπηχέω, ἐκπνέω, καθίσταμαι ἀνήκοος.

Verhalt, *m.* (-es), ὁ τρόπος.

Verhalten, *v. t. ir.* (*part.* verhal'ten) *h.* κατέχω, ἐπέχω, ἴσχω, ἀναστέλλω, κρατέω, ἀνακατέχω, ἀνακρατέω. *das* Lachen —, κατέχω τὸν γέλωτα. *sich* —, *v. r. ir.* *h.* διαμένω, μένω· καθυστερέω. διατελέω· διακείμε· ἔχω, ἀναφέρομαι, ἔχω λόγον. *die* Sache verhält sich so, τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει. *wenn* es sich so verhält, εἰάν οὕτως ἔχη τὸ πρᾶγμα, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, τούτων οὕτως ἐχόντων. *die* Sache verhält sich ganz anders, τὸ πρᾶγμα εἶνε ὅλως διάφορον. *wie* verhält es sich mit der Sache? πῶς ἔχουσι τὰ πράγματα; *die* Höhe verhält sich zu der Breite wie acht zu fünf, τὸ ὕψος ἔχει λόγον πρὸς τὸ πλάτος ὡς ὀκτώ πρὸς πέντε. *drei* verhält sich zu sechs wie sechs zu zwölf, ὁ ἀριθμὸς τρία ἔχει λόγον πρὸς τὸν ἕξ ὡς ὁκτώ πρὸς ἕξ πρὸς τὸν δώδεκα. *sich* umgekehrt —, ἀναφέρομαι κατ' ἀντιστροφον λόγον, ἔχω ἀντιστρόφως. *sich* ruhig —, διατελέω ἡσυχος. *sich* gehorsam —, εὐπειθέω. —, *n.* (-s), ἡ ἐπίσχεσις, ἡ ἀνακράτησις,

ἡ ἀναστολή. ἡ σχέσις, ἡ ἀναφορὰ· ὁ τρόπος, ἡ συμπεριφορὰ [τὸ φέρσιμον].

Verhã liss, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ σχέσις· ὁ λόγος, ἡ ἀναφορὰ· ἡ ἀναλογία. ἡ κατάστασις, ἡ θέσις. *geometrisches* —, ὁ γεωμετρικὸς λόγος. *das* — *der* Höhe zu der Breite, ὁ λόγος τοῦ ὕψους πρὸς τὸ πλάτος. *die* Höhe dieses Baumes steht in keinem -e zu seiner Dicke, τὸ ὕψος τούτου τοῦ δένδρου δὲν εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὸ πάχος του. *in* umgekehrtem -e, κατ' ἀντιστροφον λόγον, ἀντιστρόφως. *nach* —, κατὰ λόγον, ἀναλόγως. *mit* Jemandem in keinem -e stehen, δὲν ἔχω σχέσιν πρὸς τινα. *ein* — mit einer Person haben, ἔχω σχέσιν μετὰ τίνος προσώπου. *sie* stehen nicht in freundschaftlichen -en mit einander, οἱ στέην nicht in freundschaftlichen -en mit einander, δὲν ἔχουσι φιλικὰς σχέσεις πρὸς ἀλλήλους. *die* -e des menschlichen Lebens, τὰ κατὰ τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου, αἱ σχέσεις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. *sein* -e, τὰ κατ' αὐτόν. *er* lebt in angenehmen -en, ζῆ ἐν εὐάρεστον θέσει, διαίγει εὐάρεστον βίον, εὐζῶει [τὴν ἔχει καλὴν]. *unter* solchen -en, ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, τοιοῦτων ὄντων τῶν πραγμάτων, τούτων οὕτως ἐχόντων. *meine* -e erlauben es nicht, τὰ μέσα μου δὲν το ἐπιτρέπουσιν. -antheil, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἀνάλογον μέρος. -mässig, *adj.* ἀνάλογος· σύμμετρος. —, *adv.* ἀναλόγως· κατ' ἀναλογίαν. *symmetrisch*, *adj.* δυοανάλογος, ἀσύμμετρος. -wort, *n.* (-es, *pl.* -wörter), ἡ πρόθεσις. -zahl, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἀνάλογος ἀριθμὸς.

Verhal'tung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κάθεξις, ἡ ἐπίστασις, ἡ ἐπίσχεσις, ἡ ἀνακράτησις, ἡ σταμάτησις. ὁ τρόπος, ἡ συμπεριφορὰ, ἡ διαγωγὴ. -befehl, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ παραγγελία, τὸ παράγγελμα, ἡ ὁδηγία.

Verhan del-n, *v. t. h.* ἐκπιπέω, ἐκποιέω. *διαπραγματεύομαι* συζητέω,

- διασκέπτομαι, πραγματεύομαι. -ung, f. (—, pl. -en), ή συζήτης, ή διάσκεψις ή διαπραγματεύσεις. ή επώλητης. gerichtliche —, ή δικαστική συζήτης, ή δίξης.
- Verhängen**, v. t. h. περικαλύπτω, προκαλύπτω, περιβάλλω. αναχαλάω, χαλαρώ [ξετενώνω, αγαμνίζω*]. όρίζω, προσδιορίζω τάσσω, επιτάσσω. einem Pferde die Zügel —, χαλαρώ τας ήνίας ίππου. mit verhängtem Zügel, από ρυτήρος, εις τὰ τέσσερα [διπλοκοῦρτι*]. Gott, das Schicksal hat es so verhängt, ό θεός, ή τύχη ώρισεν οὕτως, οὕτως εἶνε πεπωμένον. die Todesstrafe über Jemandem —, όρίζω θανατικήν ποινήν επί τινι, καταδικάζω τινά εις θάνατον. von Gott verhängt, έκ θεού προωρισμένος, θεήλατος, θεϊκός.
- Verhängniss**, n. (-es, pl. -e), ή μοῖρα, ή ειμαρμένη, ή πεπωμένη, τὸ πεπωμένον. -gläubige, m. & f. (-n, pl. -n), ό, ή μοιροδόχος. -lehre, f. (—), ή μοιροδοξία. -voll, adj. απαίσσιος, όλέθριος.
- Verhängen**, v. t. h. διαμένω, διατελέω, διάγω έμμένω, έπιμένω. bei seiner Meinung —, έπιμένω εις την γνώμη μου, άπισχυρίζομαι. -en, n. (-s), -ung, f. (—), ή έμμονή, ή έπιμονή, ή καρτερία.
- Verhängen**, v. i. s. διαπωρόσομαι, άπουλόσομαι, έπουλόσομαι [κλείω, καρκαδιάζω]. —, n. (-s), ή άπούλωσις, ή έπούλωσις.
- Verhängen**, v. t. h. σκληρώνω, άποσκληρώνω, άποσκληρόω. sich —, v. r. h. άποσκληρόνομαι, άποσκληρόομαι, σκληρόομαι. -ung, f. (—, pl. -en), ό σκληρωμός, ή άποσκληρωσις, ή πώρωσις τὸ σκληρωμα, τὸ πώρωμα, ό σίκερος [ό ρόζος].
- Verhängen**, adj. μισητός, άπεχθής. sich — bei Jemandem machen, καθίσταμαι μισητός πρὸς τινι.
- Verhängen**, v. t. h. θρύπτω, διαθρύπτω, σκιατραφέω, σκιατροφέω [κανακεύω, κανακίζω, χαϊδεύω]. -ung, f. (—, pl. -en), ή διάθρυψις, ή σκιατραφία [τὸ κανάκιωμα, τὸ χαϊδεύω].
- Verhau**, m. (-es, pl. -e), ή έκκοπή δένδρων, ή δενδροτομία.
- Verhauen**, v. t. h. εκπνέω, εκφυσάω. den letzten Athem —, παραδέω τὸ πνεῦμα, εκπνέω. das Leben —, εκμετρέω τὸν βίον, τελευταία.
- Verhauen**, v. t. ir. (part. verhaun) h. εκκόπτω, παρακόπτω, κλαδέω. άποφράσσω διά κλάδων, διαφράσσω διά κεκομμένων δένδρων. (fam.) ξυλοκοπέω σπουδαίως [δέρνω εις τὰ γεμάτα]. sich —, v. r. ir. h. σφάλλομαι κόπτω, παρακόπτω, άστοχέω παύω.
- Verheeren**, v. t. h. έρημιόω, κατηριόω, εκπορθέω, καταστρέφω, λεηλατέω. mit Feuer und Schwert —, τέμνω και καίω, κατηριόω διά πυρός και σιδήρου. -end, adj. καταστρεπτικός, έρημιωτικός. -en, m. (-s, pl. —), ό πορθητής, ό έρημιωτής, ό λυμαντήρ, ό καταστροφός. -ung, f. (—, pl. -en), ή πόρθησις, ή εκπόρθησις, ή έρημισις, ή λεηλατήσις.
- Verheeren**, v. t. h. άποκρύπτω, άποκρύπτω, κρύπτω. -ung, f. (—, pl. -en), ή έπικρυψις, ή άπόκρυψις, ή ύπόκρυψις.
- Verheimlichen**, v. t. h. άποσωπάω, άποκρύπτω, ύποκρύπτω, φυλάττω μυστικόν [άποσκηπάζω*, κρύβω, χώνω*]. -en, n. (-s), -ung, f. (—, pl. -en), ή άποσιώπησις, ή ύπόκρυψις.
- Verheirathen**, v. t. h. συζευγνώω, ώδω πρὸς γάμον. seine Tochter —, εκδίδω την θυγατέρα μου πρὸς γάμον, ύπανδρεύω την κόρην μου. sich —, v. r. h. νυμφεύομαι (vom Manne), ύπανδρέομαι (eigentlich nur vom Weibe). -et, adj. έγγαμος [παντρεμένος]. νενυμφεύομαι (vom Manne), ύπανδρος (vom Weibe). -ung, f. (—, pl. -en), ό γάμος ή νύμφευσις (nur vom Manne), ή ύπανδρία (eigentlich nur vom Weibe).

-en, *v. t. ir.* (*part. ver-*
en) *h.* επαγγέλλομαι, ὑπι-
 λαι, »ὑπόσχομαι«. -ung, *f.*
l. -en), ἡ ὑπόσχεσις.
 n, *v. t. ir.* (*part. verhol fen*)
 οβοηθέω, συμπράττω, συν-
 (zu etwas, πρὸς ἐπίτευξιν
 -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ συν-
 δ συμπράκτωρ, ὁ βοηθός.
f. (—), ἡ συνεργία, ἡ βοήθεια.
 erl, *adj.* παμμίαρος [διαβολε-
 ich-en, *v. t. h.* δοξάζω, ὑμνέω,
 αἰζώ, ἐξυμνέω, δοξολογέω.
n. (-s, *pl.* —), ὁ ἐγκωμια-
 ὁ ὑμνητής, ὁ ἐξυμνητής.
f. (—, *pl.* -en), ἡ ὑμνησις,
 ὑμνιαμὸς, ἡ ἐξυμνησις.
 n, *v. t. h.* παροτρύνω, παρο-
 ἀνερεθίζω, ἐρεθίζω, ἐξάπτω,
 ἰεύ [βάνω ἀπάνω*]. -ung, *f.*
l. -en), ἡ παρότρυνσις, ὁ ἐρε-
 ἡ παρόρμησις.
 i, *v. t. h.* μαγεύω, μαγγανεύω,
 ἰω* βασκαίνω [ματιάζω,
 v*].
 ger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐμπο-
 ὁ διακωλυτής. -lch, *adj.*
 ος, κωλυτικός, ἐμποδιστικός,
 ἥριος. n, *v. t. h.* ἐμποδίζω,
 ἰ, ἀποκωλύω [ἀντισκολεύω*,
 τίζω*]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en),
 ὁδισμός, ἡ ἀποκώλυσις· τὸ
 ον, τὸ πρόσκομμα.
 n, *v. t. h.* κατελπίζω, ἐλπίζω.
 (-s), gegen alles —, παρὰ
 ἐλπίδα.
 en, *v. t. h.* καταγελᾶω, χλευ-
 μασκαρεύομαι]· μυκτηρίζω,
 τηρίζω, σκώπτω. -ung, *f.*
l. -en), ὁ κατάγελως, ἡ σκώ-
 χλευασία, ὁ χλευασμὸς, ὁ
 μὸς [τὸ μασκάρημα].
 i, *v. t. h.* ἐκκαηλεύω, καπη-
 πωλέω μικρομερῶς [λιανο-
].
n. (-s, *pl.* -e), ἡ ἀνάκρισις.
 mit Jemandem anstellen,
 iden ins — nehmen, ὑπο-
 τινὰ εἰς ἀνάκρισιν, ἀνακρίνω

τινά. -en, *v. t. h.* ἀνακρίνω. παρα-
 κούω, ἀκούω ἐσφαλμένως. sich —,
v. r. h. παρακούω, ἀπατωῖμαι ἀκούων.
 Verbüf-len, *v. t. h.* καλύπτω, περι-
 καλύπτω, παρακαλύπτω, συγκαλύ-
 πτω [μουρῶνω, κουκκουλόνω]. sich
 —, *v. r. h.* παρακαλύπτομαι, περι-
 καλύπτομαι [κουκκουλόνομαι, μου-
 ρῶνομαι]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ
 ἐπικάλυψις, ἡ περικάλυψις· τὸ περι-
 κάλυμμα, τὸ κάλυμμα, τὸ συγ-
 κάλυμμα, τὸ παρακάλυμμα, ἡ περι-
 κάλυψις.
 Verhun dert-fachen, -fältigen, *v. t. h.*
 ἑκατονταπλασιάζω.
 Verhun gern, *v. i. s.* λιμώττω, λιμο-
 κτονέομαι, ἀποθνήσκω (ὑπὸ) τῆς
 πείνης [λιμάζω, ψοφᾶω τῆς πείνης].
 verhungert, ἔκλιμος, λιμαλῆτος [λι-
 μαγμένος, ξενυστικωμένος].
 Verhun zen, *v. t. h.* (*fam.*) φθείρω, παρα-
 μορφῶ, παραστρέφω, διαστρέφω
 [χαλνᾶω].
 Verhüt-en, *v. t. h.* ἀποκωλύω, ἀπο-
 σοβέω, ἀπειργῶ [ἀπαντῶ]· ἐμπο-
 δίζω, προλαμβάνω. einen Schaden,
 ein Unglück —, προλαμβάνω ζη-
 μίαν, δυστόχημα. Gott verhüte
 es! ὁ θεὸς νὰ φυλάξῃ! ὁ θεὸς νὰ
 μὴ δώσῃ! -ung, *f.* (—, *pl.* -en),
 ἡ ἀποκώλυσις, ἡ ἀποσόβησις, ὁ
 ἐμποδισμὸς.
 Verhüt-en, *v. t. h.* ἀληθοποιέω, ἀπο-
 δεικνύω ἀληθῆς, ἐπικυρῶ. -kätön,
f. (—), ἡ ἀληθοποίησις, ἡ ἐπι-
 κύρωσις.
 Verinteress- ren, *v. t. h.* καταβάλλω
 τοὺς τόκους. sich —, *v. r. h.* ἀπο-
 φέρω τόκους.
 sich Verir- ren, *v. r. h.* ἀποπλανῶμαι,
 παρεκτρέπομαι, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ,
 λοξοδρομέω [παραστρατίζω, παρα-
 δρομίζω, χάνω τὸν δρόμον]. -ung,
f. (—, *pl.* -en), ἡ ἀποπλάνησις, ἡ
 ἐκτροπή, ἡ παρεκτροπή [τὸ παρα-
 στρατίσμα].
 Verjā g-en, *v. t. h.* διώκω, ἐκδιώκω,
 ἀποδιώκω [διώγω, ζιγόνω*, ἀπο-
 ζιγόνω*]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ
 διώξις, ἡ ἐκδιώξις, ἡ ἐξωσις.

Verjährl' bār, *adj.* παραγραφτός, παραγράφιμος. -en, *v. i. s.* παλαιόμαι, υπερχρονίζω, υπερημερεύω· παραγράφομαι. -t, *adj.* παράγραφτος, παραγεγραμμένος· υπερπρόθεσμος, υπερήμερος, υπερχρόνιος. für — erklären, παραγράφω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή παλαιώσις, ή υπερημερία· ή παραγραφή. -ungsfrist, *f.* (—, *pl.* -en), -termin, *m.* (-s, *pl.* -e), ή προθεσμία παραγραφής.

Verjauch'zen, *verjū' helm*, *v. t. h.* καθηδουπαθέω, καταδαπανάω έν τρυφή.

Verjūn'g-en, *v. t. h.* άνανεάζω, καθιστάω πάλιν νέον [ξανανιώνω]. (*fig.*) μικρόνω, μικροποιέω, μικρόνω, άποσμικρόω [μικραίνω]. sich —, *v. r. h.* νεάζω, άνηθάω, άνηθάσχω, άνανεάζομαι [νιώνω, ξανανιώνω]. -t, *adj.* συντετμημένος, έπίτομος. -er *Massstab*, ή κλίμαξ άναγωγής. im -en *Massstab*, κατ' έπίτομήν, έν συντομία. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή άνανέωσις, ή άνήθησις, ό νεασμός [τό ξανάνωμα]. (*fig.*) ή συντόμωσις, ή συστολή, ή έπίτομή [τό μικραμα].

Verkalk' bār, *adj.* άσβεστοποιήσιμος, διακαύσιμος. -en, *v. t. h.* άσβεστοποιέω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή άσβεστοποίησις.

Verkann't, *adj.* παρεγνωρισμένος.

Verkar'p-en, *v. t. h.* σκεπάζω διά καλύπτρας [κουκκούδων, κουκλώνω]. (*fig.*) ένσκειάζω, μεταμφιάζω, ένδύω σκευήν [μουρνώνω, μασκαρνώνω]. **verkar'p't**, ένσκευος, ένσκειωσμένος, μετεσχηματισμένος, παραμορφωμένος, μετημφιεσμένος [μουρωμένος, μασκαρωμένος]. sich —, *v. r. h.* ένσκειάζομαι, ένδύομαι σκευήν, μεταμφιάζομαι, παραμορφόμαι [μουρνόνομαι, μασκαρνόνομαι]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή παραμόρφωσις, ή μεταμφίσις [τό μούρωμα, τό μασκάρωμα].

Verkar'ten, *v. t. h.* καταδαπανάω έν τψ χαρτοπαιγνίψ.

Verkauf', *m.* (-s, *pl.* -käufe), ή διάπρασις, ή πώλησις, ή πωλή, ή

άπεμπολή [τό πούλημα]. — aus freier Hand, ή διά χειρός πράσις. -būde, *f.* (—, *pl.* -n), τό πωλητήριον παράπηγμα. -en, *v. t. h.* πωλίω, πιπράσχω, διαπιπράσχω, άεμπολάω, έμπολάω [πουλάω]. aus freier Hand —, πιπράσχω διά χειρός. ich bin verrathen und verkauft, πέπραμαι κάπόλωλα, είμαι προθεδομένος και πεπραμένος. sich —, *v. r. h.* πωλώομαι· εύρίσχω πόλησιν. άπατώμαι άγοράζων. an guter Waare verkauft man sich nicht, καλόν έμπόρευμα καλόν άγόρασμα.

Verkauf'f-er, *m.* (-s, *pl.* —), ό πωλητής, ό πωλητήρ, ό πρατήρ [ό πουλητής]. -erin, *f.* (—, *pl.* -nen), ή πωλήτρια. -lich, *adj.* πρᾶσιμος, πωλήσιμος, πωλητός, εύπόλητος. (*fig.*) δεκάσιμος, δωροδόκος, δωροδοκητός. — überlassen, πωλώ. -lichkeit, *f.* (—), τό εύπόλητον. (*fig.*) ό δεκάσιμος χαρακτηρ.

Verkaufs'bedingung, *f.* (—, *pl.* -en), ό όρος πωλήσεως. -lokal, *n.* (-s, *pl.* -e), τό πωλητήριον. -preis, *m.* (-es, *pl.* -e), ή τιμή πωλήσεως.

Verke'geln, *v. t. h.* καταναλίσχω πάλζων κωνίνδα [ξοδεύω εις τά τούνια].

Verkehr', *m.* (-s), ή έπιμιξία, ή συγχωνύνα· ή συναναστροφή, ή σχέσις, ή σχέσις, ή συνάφεια. freier —, ή έλευθέρα κοινωνία. -en, *v. t. h.* άναστρέφω, παραστρέφω, διαστρέφω [γυρίω άνάποδα]. —, *v. i. h.* άναστρέφομαι, συχνάζω· συναναστρέφομαι, συκοινωνέω, έχω συναναστροφήν (mit Jemandem, πρός τινα, μετά τινος). sich —, *v. r. h.* μετασχηματίζομαι, μεταμορφοόμαι. -en, *n.* (-s), ή συναναστροφή, ή έπιμιξία. -t, *adj.* διάστροφος, παρεστραμμένος, άπίστροφος [άνάποδος]· άνάστροφος [ξανάστροφος]. άλογος, παράλογος, άνόητος. die -e Hand, τό όπισθεν, τό όπισθεν τής παλάμης. die -e Welt, ή άμαξα τόν βούν, ό

τόν λέοντα, ἄνω ποταμῶν τροφα τ' ἀσία ἔς τὸ λάδι*.
 ἀν. ἀντιστρόφως [ἀνάποδα].
 — anfangen, μανθάνω τὴν ἴαν ἐν πιδω. — thelt, *f.* (—, *n*), ἡ στρεβλότης, ἡ ἀναί, ἡ διαστροφή [ἡ ἀναποδιά]. ἡ ἀτοπία, τὸ παράλογον. *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀναστροφή, ἡ ἀναστροφή [τὸ ἀναρῖσμα].
n, *v. t. h.* σφηνόω, κατα-
 υ. (*fig.*) πωλέω. βραδίζω, πέα [ξύλοφορτόνω]. —ung, *f.* *l.* —en), ἡ σφηνώσις.
 bñr, *adj.* παραγνωρισμός· γνώριστος. —en, *v. t. ir.* (*part. npt*) ἡ ἀλλογνοέω, παρα-
 ω. das lässt sich nicht ὄνατον νά ἀρνηθῆ τις τοῦτο. st sich nicht — dass, ὁμο-
 ον ὄτι. —ung, *f.* (—, *pl.*) παραγνώρισις.
n, *v. t. h.* συνδέω δι' ἀλύσεως, ἰω [ἀλυσοδένω]· συνάπτω, υ. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ σεις [τὸ ἀλυσοδέμα]· ἡ σύν-) συναφή, ἡ σύνδεσις, ἡ συν-
 —*n*, *v. t. h.* ἀποκηρύττω αἰ-
 ἄφοριζω. —ung, *f.* (—, *pl.* ἡ ἐπί αἰρετισμῷ ἀποκηρύξις, αἰρέσει κατηγορία.
 , *v. t. h.* κοσμέω διὰ πτερῶν,
 ἰ.
n, *v. t. h.* συγκολλάω διὰ λι-
 ης, κολλάω δι' ἀμμοκονίας.
 ῆ. (—, *pl.* —en), ἡ συγκόλλη-

n, *v. t. h.* κατηγορέω, ἐγ-
 ἑνάγω (εἰς δίκην), καταγ-
 verklagt, κατηγορούμενος,
 ενος, ὑπόδικος. —, *n.* (—s),
 ἰγορία, ἡ ἀγωγή, ἡ καταγ-

, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ κατή-
 ὁ ἐνάγων.

, *m.* & *f.* (—n, *pl.* —n), ὁ, ἡ
 ἰς, ὁ κατηγορούμενος, ἡ κατη-
 ἐνη.

Verkl'ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μήνυ-
 σις, ἡ ἀγωγή, ἡ καταγγελία.

Verklam mer-n, *v. t. h.* περιβάλλω δι'
 ἀγκυλῶν· συνάπτω διὰ προσαγ-
 γίων, συνδέω δι' ἀγκίστρων· ἀγκι-
 στρώ [γαντζώνω]. —ung, *f.* (—, *pl.*
 —en), ἡ δι' ἀγκυλῶν σύνδεσις.

Verkl'ren, *v. t. h.* δηλόω ἐνόρκως,
 καταθέτω μεθ' ὄρκου.

Verkl'ren, *v. t. h.* περιβάλλω λαμπη-
 δόνα, λαμπρόνω. δοξολογέω, ἀν-
 υμνέω, δοξάζω. Christus wurde
 verklärt, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μετε-
 μορφώθη. Christi —, ἡ μεταμόρ-
 φωσις τοῦ Χριστοῦ.

Verkl'ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἐν-
 ορκος ἐκθεσις, *s.* Seeprotost.

Verkl'ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ περι-
 βολή λαμπρότητος. ἡ μεταμόρφω-
 σις.

Verkl'achen, *v. t. h.* διασύρω, δια-
 βάλλω, δυσφημέω, κακηγορέω [κα-
 κωνοματίζω, γλωσσοτρογῶ].

Verkl'ben, *v. t. h.* συγκλείω διὰ κόλ-
 λης, παραγεμίζω. —ung, *f.* (—, *pl.*
 —en), ἡ παράγωσις, τὸ παραγεμίμα.

Verkleck sen, *v. t. h.* χρίω, ἀλείφω
 ἀδειξίως [πασαλείφω, μουτζαλώνω].

Verkleben, *s.* Verkleben.

Verkle d-en, *v. t. h.* ἐνσκαυάζω, ἐνδύω
 σκευήν, μεταμφιάζω [μασκαρόνω]·
 περιβάλλω, περικαλύπτω. ein Schiff
 —, ἀποστεγανῶ πλοῖον. sich —,
v. r. h. ἐνσκαυάζομαι, ἐνδύομαι
 σκευήν, μεταμφιάζομαι, μετασημα-
 τίζομαι [μασκαρόνομαι]. —ung, *f.*
 (—, *pl.* —en), ἡ μεταμφίεσις, ὁ
 μετασηματισμός, ἡ παραμόρφωσις
 [τὸ μασκάρωμα]. — einer Wand,
 τὸ στεγάνωμα τοῦ τοίχου.

Verkle ner-er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μικρο-
 ποιός, ὁ μειωτής. —n, *v. t. h.* μικρο-
 ποιέω, σμικρόνω, μικρύνω, ἀπο-
 σμικρῶ [μικραίνω]· ἐλαττό(ν)ω,
 μειώω. in verkleinertem Mass-
 stab, ἐν μικρομέτρῳ, συντεταγμέ-
 νως, εἰς μικρὸν μέγεθος. Jemand
 des Ansehen —, ἀμαυρῶ (ἐλατ-
 τῶ) τὴν ὑπόληψιν τινος. —ung, *f.*
 (—, *pl.* —en), ἡ μικροποίησις, ἡ

- ἐλάττωσις, ἡ μείωσις [τὸ μίκραμα].
 -ungsglas, n. (-es, pl. -gläser), τὸ κοῖλον λάττωτρον. -ungswort, n. (-es, pl. -wörter), τὸ ὑποκοριστικόν (ὄνομα).
- Verkleistern**, v. t. h. συγκλείω δι' ἀλευροκόλλης.
- Verklüngen**, v. i. ir. (part. verklungen) s. ἀπηγέω, ἀποπαύομαι ἡχῶν, καθίσταμαι ἀνήκοος· ἐκπνέω.
- Verklüpfen**, v. t. h. ἐμφράσσω διὰ κρούσεως. πατάσσω, παίω, κτυπέω. περιρρίπτω, κατασπαταλάω.
- Verkmalen**, v. t. h. καταναλίσκω κροτῶν. —, v. i. s. ἀποπαύομαι κροτῶν, ἀποκροτέω.
- Verklempen**, v. t. h. καταναλίσκω ἐν τῷ κηπίλειψ.
- Verkücher-n**, v. t. h. ὀστεοποιέω, ὀστεύω. —, v. i. s. ὀστεύομαι, κονδυλόδομαι [κοκκαλιάζω]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ ὀστεύσις, τὸ κονδύλωμα.
- Verknorpeln**, v. i. s. συγχονδρόδομαι [ροζιάζω]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ συγχόνδρωσις [τὸ ρόζιασμα].
- Verknüpfen**, v. t. h. συνάπτω, συναρμολύω, συνδέω. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ σύναψις, ἡ συναφή, ἡ συναρμογή, ἡ σύνδεσις, ἡ συνάφεια.
- Verküchen**, v. t. h. καταναλίσκω βράζων· παραβράζω, ὑπερβράζω. —, v. i. s. ἀποζέω, ἀποβράζω [ξεβράζω]. ἐξατμίζομαι, ἐξαερόομαι, ἐξατμιάω.
- Verkücheln**, v. t. h. ἀπανθρακώ, ἀπαιθαλόω [καρβουνιάζω]. —, v. i. s. ἀπανθρακώδομαι, ἀπαιθαλόδομαι [καρβουνιάζω]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ ἀπανθρακώσις, ἡ ἀνθρακοποίησης [τὸ καρβουνιάσμα].
- Verkommen**, v. i. ir. (part. verkommen) s. παραφθειρομαι, ἀπολλύομαι [γαλνάω, γάνομαι]. —, adj. διεφθαρμένος. -heit, f. (—), ἡ διαφθορά.
- Verkorben**, v. t. h. πωμάζω, ἐπιπωμάζω διὰ φελλοῦ, (ἐπι)πωματιζῶ [ταπόνω].
- Verkörpern**, v. t. h. σωματώω, ἐνσωματώω, σωματιζῶ, σωματοποιέω. —, adj. ἐνσωματός, ἐνσωμάτος. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ ἐνσωμάτωσις, ἡ ἐνσωματοποίησης, ἡ σωματοποίησης, ἡ σωματοποίησης.
- Verköstigen**, v. t. h. ὑποτρέφω, διατρέφω, σιτιζῶ, διατηρέω, συντηρέω. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ διατροφή, ἡ διατήρησις, ἡ συντήρησις.
- Verkrämen**, v. t. h. (fam.) παραμερίζω, ἐκτοπίζω.
- sich Verkrämen**, v. r. ir. (part. verkrämen) h. ὑπερβύζω, ἀποκρίπτομαι ἔρπων, ὑποδύομαι [χύνομαι]. —, n. (-s), ἡ ὑπόδυσις.
- Verkrämen**, v. t. h. συνθραύω, συνθρύπτω, θρουλίσσω [θρόβω, θρουλίζω*]. (fig.) καταναλίσκω ὄλιγον κατ' ὄλιγον, ἀναλίσκω κατὰ μικρόν. sich —, v. r. h. συνθραύομαι, συνθρύπτομαι, θρουλλίζομαι [θρόβωμαι, θρουλλίζομαι*]. (fig.) καταναλίσσομαι κατὰ μικρόν, φθίνω· ἐξαφανίζομαι, γίνομαι ἀφανής.
- Verkrümmen**, v. t. h. κυρτώω, διαστρέφω [καμπουρνώω]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ κύρτωσις [τὸ καμπύρωμα].
- Verkrüppeln**, v. t. h. πηρώω, ἀναπηρώω, ἀποχλώω, χλωαίνω [μισέρονω*, σακατεύω, ζαγλόνω*]. mit verkrüppelter Hand, κολοβόγερ [κουλοχέρης, ζαγλός*]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ πτέρωσις, ἡ ἀκρωτηρίασις, ἡ ἀποχλώωσις [τὸ μισέρωμα*, τὸ σακάτεμα].
- Verkümmern**, v. t. h. ἐμπικραίνω, ἐμπληρώω πικρίας· ἀπομαραίνομαι, τήκομαι, φθίνω [μαραζιάζω*, κακουριάζω*]. -ung, f. (—), ἡ ἀπομαραίνσις, ἡ φθίσις, ὁ μαρασμός.
- Verkünd(ig)en**, v. t. h. ἀγγέλλω· προκηρύττω, κηρύττω, ἀνακηρύττω, διακοινώω [διαλαλάω]. vorher —, προαγγέλλω, προαναγγέλλω· προλέγω, προφητεύω. -er, m. (-s, pl. —), ὁ κήρυξ, ὁ προκτῆρυξ [ὁ διαλαλητής]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ προκήρυξις, ἡ διακοινώσις [τὸ διαλάλημα], τὸ ἀγγελμα. Mariä —, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.

l-n, *v. t. h.* κακοτεχνέω, πε-
χνέω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en),
ισοτεχνία, ή κακοτεχνία.
n, *v. t. h.* χαλκώω, επι-
[μπαχιρώνω]. verkupfert,
ης, επίχαλκος. -ung, *f.* (—,
), ή χάλκωσις, ή επίχαλκω-

n, *v. t. h.* μαστροπέω, προ-
ω, διαμαστροπέω [βουφια-
—, *n.* (-s), ή μαστροπεία,
γωγεία.

n, *v. t. h.* βραχύνω, επι-
[κονταίνω]. συγκόπτω,
ω, συντομέω, ελαττώ(ν)ω,
όλιγοστεύω. παραβλάπτω.
dem die Zeit —, παρέχω
ασίν τινι. sich die Zeit —,
δξω έμαυτόν. -ung, *f.* (—,
), ή συντομή, ή επιβραχύν-
συγκοπή ή ελάττωσις, ή
, ή όλιγόστευσις ή παρά-

i, *v. t. h.* καταγέλαω, δια-
περιγέλαω. -t, *adj.* κατα-
ς, περιγέλαστος. -ung, *f.*
l. -en), ή καταγέλασις, ό
λως.

, *v. t. ir.* (*part.* verläden)
:όνω, φορτίζω. φορτόνω κα-
ραφορτόνω [στραβοφορτόνω].
(-s, *pl.* —), ό φορτωτής.
; *f.* (—, *pl.* -en), ή φόρτω-
skosten, *pl.* τὰ έξοδα της
εως, τὰ φορτωτικά. -sscheln,
pl. -e), τὸ φορτολόγιον, ή
τάη.

n. (-es), τὸ χορήγημα, ή
ι, ή δαπάνη, τὰ ἀναλώματα.
άλατα έκδόσεως, τὰ της έκ-
ξοδα τὸ κατάστημα έκ-
in — nehmen, έκδίδω βι-
den — übernehmen, άνα-
ω τὰ έξοδα της έκδόσεως.
Buch kommt in seinem
aus, τοῦτο τὸ βιβλίον έκ-
παρ' αὐτῷ. er verkauft
ihnen —, πωλεῖ μόνον τὰ
υπὲρ έκδιδόμενα βιβλία. im
N, παρά τῷ έκδότῃ N.

Verlägs'artikel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ
έκτόπωμα έκδότου. -büch, *n.* (-es,
pl. -bücher), τὸ βιβλίον τὸ παρ' έκ-
δότῃ τυπωθέν. -büchhandel, *m.* (-s),
ή βιβλιοπωλία ιδίας έκδόσεως.
-büchhändler, *m.* (-s, *pl.* —), ό έκ-
δότης και βιβλιοπώλης. -büchhand-
lung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ βιβλιο-
πωλεῖον έκδότου. -kosten, *pl.* ή
δαπάνη έκδόσεως. -recht, *n.* (-es),
τὸ δικαίωμα έκδόσεως.

Verläh'men, *v. i. s.* χωλεύομαι, χωλό-
μαι, χωλαίνομαι, άποχωλαίνομαι
[κουτσαίνομαι].

Verlan'gen, *v. t. h.* θέλω χρειάζομαι.
was — Sie von mir? τί άπαί-
τετε παρ' έμοῦ; τί θέλετε παρ'
έμοῦ; was — Sie für dieses
Buch? τί άπαταίτε (τί ζητείτε)
δι' αὐτὸ τὸ βιβλίον; mehr ver-
lange ich nicht, οὐδέν ζητῶ
πλέον, δὲν θέλω τίποτε περισσό-
τερον. —, *v. i. h.* ποθέω, επιποθέω,
έπιθυμέω (nach etwas, τ). es
verlangt mich, mich verlangt
zu wissen, έπιθυμῶ νὰ μάθω,
θέλω νὰ ήξεύρω. es soll mich
(doch einmal) —, mich soll —,
είμαι περιεργος νὰ μάθω. —, *n.*
(-s), ή έπιθυμία, ό πόθος, ή έπι-
ποθία, ή επιπόθησις: ό ζήλος. was
ist Ihr —? τί έπιθυμείτε; τί
άγαπάτε; τί θέλετε;

Verlä'n'ger-n, *v. t. h.* μηκύνω, άπο-
μηκύνω, έπιμηκύνω [μακραίνω].
έκτείνω, παρεκτείνω, προεκτείνω'
παρ' αὐτῶν. sich —, *v. r. h.* μη-
κύνομαι, έπιμηκύνομαι [μακραίνω].
έκτείνομαι, έπεκτείνομαι. -ung, *f.*
(—, *pl.* -en), ό μηκοςμός, ή έκ-
τασις, ή παρέκτασις, ή προέκτασις.
-ungslinie, *f.* (—, *pl.* -n), ή γραμμή
προεκτάσεως. -ungsstück, *n.* (-es,
pl. -e), τὸ συμπλήρωμα, τὸ πρόσ-
θεμα έπεκτάσεως [τὸ μάτισμα].

Verlar'ven, *v. t. h.* ένοσκαίζω, μεταμ-
φιάζω [μασκαρόνω, μουρόνω]. ver-
larvt, ένοσκαος, μετμμφιστεμένος,
προσωπιδιοφόρος [μουρωμένος, μα-
σκαροφορεμένος]. —, *v. i. s.* μετα-

- μορφόβομαι εἰς σκώληκα. sich —, v. r. h. ἐνσκευάζομαι, περιβάλλομαι σκευήν, μεταμφιέννυμαι, μεταμφιάζομαι, μετασχηματίζομαι [μουρόνομαι, μασκαρόνομαι].
- Verlass**, m. (-es), ἡ πίστις, ἡ αξιοπιστία. es ist kein — auf ihn, δὲν δύναται νὰ βασισθῆ τις εἰς αὐτόν.
- Verlassen**, v. t. ir. (part. verlass'en) h. καταλείπω, ἀπολείπω, ἐγκαταλείπω, παραιτέω· καταπρολείπω, παραιτέω εἰς τὸ μέσον· ἀπαρνέομαι, ἀρνέομαι. sich —, v. r. ir. h. θαρρέω, πέποιθα, ἐπαναπαύομαι, βασίζομαι, ἐμπιστεύομαι [θαρρεύομαι] (auf etwas, εἰς τι, ἐπί τι· auf Jemanden, εἰς τινα, ἐπί τινα). verlass dich darauf, εὐ θοθι, εὐ τοῦτο ἐπίστω, μέν ἤσυχος [ἐνοια σου, ἔνοια σου, μένε ἔνοιος]. —, adj. ἐγκαταλειμμένος, παρητημένος. —, n. (-s), ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ παραιτήσις· ἡ ἀπάρνησις. -heit, f. (-), ἡ ἐρημία, ἡ μονήρης κατάστασις. -schaft, f. (-, pl. -en), τὰ καταλειπόμενα· ἡ κληρονομία.
- Verlässig**, verlässlich, adj. ἐμπιστος, ἀξιόπιστος, πιστός.
- Verlassung**, f. (-), ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ κατάλειψις, ἡ παραιτήσις.
- Verlächstern**, v. t. h. δυσφημέω, δυσφημίζω, κακηγορέω, διασύρω [γλωσσотρώγω, κακονοματίζω]· βλασφημέω, ἀναθεματίζω [βλαστημάω, ἀτιμώνω*]. -ung, f. (-, pl. -en), ἡ κακηγορία, ἡ δυσφημία, ἡ συκοφαντία [ἡ γλωσσοφαγία]· ἡ βλασφημία, ὁ ἀναθεματισμός [ἡ ἀτιμωξιά*].
- Verlaub**, m. mit —, ἐάν ἐπιτρέπεται, ἢ μὲ συμμάθειον.
- Verlauf**, m. (-s), ἡ πορεία, ἡ διαπορεία· ἡ διεξοδος, ἡ διεξαγωγή, ἡ παρέλευσις. nach —, μετὰ παρέλευσιν. nach — einer Zeit, χρόνου τινὸς διελθόντος, μετὰ παρέλευσιν τινος χρόνου. im — der Zeit, der Rede, προϊόντος τοῦ χρόνου, τοῦ λόγου. seinen — nehmen, προχωρέω, προβαίνω. einen gün-

stigen — nehmen, προβαίνω αἰσίως, κατ' εὐχὴν. der ganze — einer Sache, τὰ καθ' ἕκαστα πράγματα. —en, v. t. ir. (part. verlaufen) h. καταναλάσκω πράγμων. —, v. i. ir. s. διαρρέω, ἀπορρέω, ἐκρέω· παρέρχομαι, διέρχομαι [περνάω]. (fig.) συμβαίνω, γίνομαι· ἀποβαίνω, λήγω, ἀπολήγω, ἀποτελεύτω [τελειώνω]. sich —, v. r. ir. h. ἀπορρέω, διαρρέω, ὑπορρέω· διαλύομαι, διασκορπίζομαι, παρτρέχω, ἀποπλανώμαι, ἐκτρέπομαι, παρεκτρέπομαι, λοξοδρομῶ [γάνομαι, παραστρατίζω, παραστρατεύω, ἐξελόβω*]. —en, adj. πλανητός, πλανητικός, ἀποπεπλανημένος, πλόνης, περιφερόμενος, ἀλήτης [πικφοράρικος, σουρτούκιος]. ein er Kerl, ὁ πλόνης, ὁ ἀλήτης [ὁ σουρτούκιος].

Verläugnen, s. Verleugnen.

Verläumd, s. Verleumd.

Verlauf, m. (-es), ἡ φήμη, τὰ θηλούμενα. dem —e nach, καθ' ἃ λέγεται. -bären, v. t. h. διαθρῦλλω, διακηρύττω, διαχωδωνίζω, διαδίδω [διαλαῶ]. —, -en, v. i. s. λέγομαι, διαθρῦλλέομαι, φημιζομαι. es verlaute, λέγεται, λέγουσι, διαθρῦλλεται, διαδίδεται, ἄδεται. — lassen, διαθρῦλλέω, διαχωδωνίζω, διαδίδω nichts — lassen, οὐδὲν ἐξαγγέλλω.

Verleiben, v. t. h. διαζῶ, καταζῶ, διαβιδῶ· διάγω [περνάω]. -t, adj. παρελθόν· πεπαλαιωμένος, ἀπρηχαιμένος· ὑπέργητος, ἐσχατόγητος [παραγερασμένος, ἀπογερασμένος].

Verleihen, v. t. h. μεταδέτω, μετακινέω, μετατοπίζω, μεταφέρει· μετατάσσω· ἀποκινέω, παραμερίζω· θέτω που κατὰ λάθος. ἀποφράσσω, διαφράσσω, φράσσω. ἐκδίδω, δημοσιεύω, ἐκτυπώνω ἰδίᾳ δαπάνη. ein Land mit Waaren —, προμηθεύω ἐμπορεύματα εἰς χώραν τινά. der Buchhändler verlegt mein Werk, ὁ βιβλιοπώλης ἐκδίδει (ἰδίᾳ δαπάνη) τὸ ἔργον μου. ich habe den Schlüssel verlegt, κάπω ἴδιου

λάθος) τὸ κλειδίον. -en, *adj.*
 ἀμήχανος, ἄπορος, τεταραγ-
 [σασσιμένως, μπερδευμένος].
 twas — sein, ἀμηχανέω περί
 — machen, ἐμβάλλω εἰς
 ἀνίαν, διαταράσσω. -enheit, *f.*
pl. -en), ἡ ἀμηχανία, ἡ ἀπο-
 ἢ στενοχωρία, ἡ περιπλοκή
 τερδεψιά]. in — sein, ἀμη-
 ο, διαπορέω, εἶμαι (διατελέω,
 ιομαι) ἐν ἀμηχανίᾳ (wegen
 s, über etwas, περί τινος).
 - kommen, διαταράσσομαι,
 τῶ εἰς ἀμηχανίαν [μπερ-
 αι, σασσιζω, τὰ χάνω]. in —
 sein, ἐμβάλλω εἰς ἀμηχανίαν,
 ράσσω, στενοχωρέω. aus der
 ehnen, helfen, ἐξάγω, σώζω
 ἰς ἀπορίας. -er, *m.* (-s, *pl.*
 -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ
 ισεις, ἡ μετακινήσεις, ἡ μετα-
 σ, ἡ μεταφορὰ.
 n, *v. t. h.* καθιστάω ἀηδές.
 nđem etwas —, παρέχω
 ἡδῖαν τινός.
 n, *v. t. ir.* (*part.* verliehen)
 κνείζω. παρέχω, ἀπονέμω,
 ὠρέω, δίδω περιποιέω, περι-
 auf Zinsen —, δανείζω ἐπὶ
 τοκίζω. -er, *m.* (-s, *pl.* —),
 ειστής. ὁ δοτήρ, ὁ ἀπονέμων.
f. (-, *pl.* -en), ὁ δανεισμός.
 νομή, ἡ παραχώρησις.
 n, *v. t. h.* ἐμφράσσω διὰ κόλ-
 ιακολλάω, κατακολλάω.
 n, *v. t. h.* παραπλανάω, ἀπο-
 παρεκτρέπω, παροδηγέω,
 ὠρῶ ἀναπεῖθω, παραπειθῶ,
 τῶω. sich — lassen, παρα-
 αι, παραπλανῶμαι. leicht
 ὀ, εὐπαράγωγος, εὐαπάτητος.
 er zu —, δυσπαράγωγος,
 ιπάτητος. -er, *m.* (-s, *pl.* —),
 εαστής, ὁ πλάνος. -ung, *f.*
 n. -en), ἡ παραπλάνησις, ἡ
 ἀνησις, ἡ παράπεισις, ἡ ἐξ-
 ισις, ἡ ἐξαπάτη, ὁ δολεισμός.
 en, *v. t. h.* ἀπομανθάνω, μετα-
 ἰνω, λησμονέω [ξεμαθαίνω,

ξεχνάω]. -en, *n.* (-s), -ung, *f.* (-),
 ἡ ἀπομάθησις, ἡ λησμονήσις [τὸ
 ξεμάθημα].

Verle's-en, *v. t. ir.* (*part.* verliessen)
 ἢ ἀναγινώσκω μεγαλοφῶνως [δια-
 βάζω δυνατά]. συγκαλέω, προσ-
 καλέω, καλέω συνάγω, συλλέγω.
 sich —, *v. r. ir. h.* παραναγινώσκω,
 ἀναγινώσκω ἰσφαλμένως, σφάλλο-
 μαι ἀναγινώσκων. -ung, *f.* (-, *pl.*
 -en), ἡ κλήσις, ἡ πρόσκλησις. τὸ
 ἀνάγνωσμα. ἡ σύλλεξις, ἡ συλλογή.
 Verlet's-bar, *adj.* τρωτός. (*fig.*) ἀπρο-
 σφαλής, ἐπισφαλής [σκατάτικος] εὐ-
 αίσθητος, εὐεπαίσθητος, εὐερέθιστος
 [μυγιδόγγικτος, ψηλομούττης]. -bar-
 keit, *f.* (-), τὸ τρωτόν, ἡ τρωτή
 ιδιότης. (*fig.*) ἡ ἐπισφάλεια, τὸ
 ἀπροσφαλές· ἡ εὐαίσθησις. -en,
v. t. h. βλάπτω, καταβλάπτω· παρα-
 βλάπτω [ἀζιγανεύγω*]. παραβιάζω,
 παραβαίνω. προσκρούω [κτυπάω,
 βαραίνω*]. προσβάλλω [πειράζω*]
 τραυματίζω [πληγόνω*]. den Eid,
 die Treue, seine Pflichten —,
 παραβαίνω τὸν ὄρκον, τὴν πί-
 στιν, τὰ χρέη μου. das Gesetz
 —, παραβιάζω, παραβαίνω τὸν
 νόμον. die Rede, die verletzt,
 bringt auch Heilung, αὐτὸς ὁ
 τρώσας λόγος ἰάται. sich durch
 etwas verletzt fühlen, αἰσθάνο-
 μαι προσβολὴν ἐπὶ τινι. sich —, *v.*
r. h. προσκρούω, παρτιτρώσκομαι
 [κτυποῦμαι, βαραίνω*]. -lich, *adj.*
 τρωτός· s. Verletzbar. -ung, *f.*
 (-, *pl.* -en), ἡ βλάβησις, ἡ πρόσ-
 κρουσις· ἡ λώβη, ἡ τρώσις, ἡ τραυ-
 μάτισις [τὸ κτύπημα, τὸ λάβωμα,
 ἡ λαβωματιά]. ἡ παράβλαψις [ἡ
 ἀζιγανιά*]. ἡ παράβασις, ἡ παρα-
 βιασις.

Verleug'n-en, *v. t. h.* ἀρνέομαι, ἀπαρνέο-
 μαι· διαψεύδω. Gott, seinen Glau-
 ben —, ἀρνέομαι τὸν θεόν, τὴν
 πίστιν μου. Farbe —, παίζω χαρ-
 τίον ἄλλου χρώματος, ἀποποιούμαι
 τὰ παίζω τὸ ἀπαιτούμενον χρώμα.
 Jemanden —, ἀποκρύπτω, ὑπο-
 κρύπτω τὴν ὕπαρξιν τινος. die

- Natur —, ποιέω παρὰ τὴν φύσιν.
 sich —, *v. r. h.* ἀρνέομαι τὴν παρουσίαν μου, λέγω δι' ἄλλου ὅτι δὲν εἶμαι παρών. sich selbst —, ἀπαρνέομαι ἑμαυτόν. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀρνήσις, ἡ ἀπάρνησις ἢ διάφρασις.
- Verleum d-en**, *v. t. h.* διαβάλλω, συκοφαντέω [καταλαλῶ, ἀβανίζω, σουρεύω*]. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ συκοφάντης, ὁ διαβολεύς [ὁ καταλαλητής, ὁ ἀβανιστής, ὁ σουρευτής*]. —erin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ συκοφάντρια. —erisch, *adj.* συκοφαντικός, διαβλητικός. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συκοφαντία, ἡ διαβολή [ἡ ἀβανιά*] τὸ συκοφάντημα [ἡ ἀβανιά, τὸ σουρέμα*].
- sich Verlie b-en**, *v. r. h.* sich in Jemandem —, ἐμπίπτω εἰς ἔρωτά τιος, ἐρωτεύομαι τινα, συλλαμβάνω ἔρωτα πρὸς τινα. —t, *adj.* ἐρωτόληπτος, φιλέραστος, ἐρωτευμένος*. —er Natur sein, εἶμαι ἐρωτολήπτου φύσεως, φιλεραστός. in etwas — sein, κατέχομαι ὑπὸ ἐρωτός τιος. in sich selbst —, αὐτάρασκος. närrisch, rasend —, ἐρωτομανής. rasend — sein, ἐρωτομανέω. —es Abenteuer, ἐρωτικὸν συντύχημα. die —en, οἱ ἐρασταί. —thelt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φιλεραστία, ἡ ἐρωτοληψία. rasende —, ἡ ἐρωτομανία.
- Verlier bär**, *adj.* δυνάμενος νὰ ἀπολεσθῆ.
- Verlie ren**, *v. t. ir.* (*part.* verlō ren) ἡ ἀπολλύω [χάνω]. den Muth —, ἀποβάλλω, ἀπολλύω τὸ θάρρος. die Hoffnung —, ἀπελπίζω, ἀπελπίζομαι. kein Wort —, οὐδὲ γρῦ λέγω, σιωπάω [ἄχνα δὲν βγάνω*]. an etwas, an Jemandem —, ζημι(δ)νοῦμαι ἐκ τιος (*s.* Verloren). sich —, *v. r. ir. h.* ἀπολλύομαι [χάνομαι]· ἐκλείπω, ἀφανίζομαι. sich aus der Gesellschaft —, γίνομαι ἄφαντος ἐκ τῆς συναναστροφῆς. sich aus dem Gesichte —, γίνομαι ἀφανής. sich in Gedanken —, γίνομαι σύννοος. der Fluss verliert sich im Sande, ὁ ποταμὸς καταπίνεται ὑπὸ τῆς ἄμμου.
- Verlie rer**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀπολλύων, ὁ ἀπολέσας.
- Verless**, *n.* (—es, *pl.* -e), ἡ ὑπόνοος εἰρηκτῆ, ἡ σκοτεινὴ φυλακὴ.
- Verlō ben**, *v. t. h.* κατεγγυάω, ἀρραβωνίζω [ἀρραβωνιάζω, δαχτυλιδώνω*]. verlobt, μελλονύμφος, μελόγαμος, μεμνηστευμένος, ἡρραβωνισμένος [ἀρραβωνιασμένος, δαχτυλιδωμένος*]. die Verlobte, ἡ μνηστή, ἡ μελλονύμφος [ἡ ἀρραβωνιστική]. der Verlobte, ὁ μνηστή, ὁ νυμφίος [ὁ ἀρραβωνιαστικός]. sich —, *v. r. h.* ἀρραβωνίζομαι [ἀρραβωνιάζομαι, δαχτυλιδώνομαι*] (mit Jemandem, τινα, μετὰ τιος).
- Verlō niss**, *n.* (—es, *pl.* -e), οἱ ἀρραβῶνες.
- Verlō te**, *m. & f.* (—n, *pl.* -n), ὁ μνηστήρ, ὁ νυμφίος [ὁ δαχτυλιδότης*], ἡ μνηστή [ἡ ἀρραβωνιαστική].
- Verlō bung**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἀρραβῶνας, ἡ ἀρραβώνισις. —sankeige, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀγγελία ἀρραβῶνων. —sfest, *n.* (—es, *pl.* -e), ἡ τελετὴ ἀρραβῶνων, τὰ κατεγγυητικά, οἱ ἀρραβῶνες. —skarte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δηλωτήριον ἀρραβῶνων. —sing, *m.* (—es, *pl.* -e), ὁ δαχτύλιος ἀρραβῶνων, ὁ ἀρραβῶν. —stäg, *m.* (—es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα ἀρραβῶνων.
- Verlō ck-en**, *v. t. h.* ἐπάγω, προσελάω, δελεάζω. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπαγωγή, ὁ δελεασμὸς.
- Verlō dern**, *v. i. s.* καταφλέγομαι, ἀναφλέγομαι [ἀφουναρίζω*]. ἀποπαύομαι φλεγόμενος, ἀποσβέννομαι.
- Verlō gen**, *adj.* ψευδολόγος, ψευδηγόρος, φιλοψευδής. —helt, *f.* (—, ἡ φιλοψευδία, ἡ ψευδηγορία [ἡ ψευτοσύνη].
- Verlō hen**, *v. imp. h.* es verlohnt die Mühe nicht, es verlohnt sich der Mühe nicht, δὲν ἀξίει τὸν κόπον.
- Verlō sen**, *s.* Verlosen.

adj. ἀπολωλώς [χαμένος].
en, ἀπολλύομαι [χάνομαι].
 — **geben**, ἀπελπίζω τι, *περί* τινος, θεωρώ τι ἀπο-
 [τὸ λογαριάζω χαμένον].
 κα εἰς τὰ παληὰ κατὰστικα].
den — **geben**, ἀπελπίζω
 ἰος, θεωρῶ τινα ἀπολωλότα
 μίζω χαμένον]. Ihre Mühe
 ματαιοπονεῖτε, κενοκοπεῖτε.
 Sohn, ὁ ἄσωτος (υἴος). ein
 1sten, φρουρὰ ἀπροσφαλής,
 ἰος.
n, *v. i. ir. s.* ἀποσβέννυμαι,
 μαι [σβύνω].
 , *v. t. h.* διακληρώω, δια-
 κληρώω. — **ung**, *f.* (—, *pl.*
) διακληρώσεις, ἡ κλήρωσις.
 bringen, (δια)κληρώω.
 1, *v. t. h.* συστεγνῶω, συγ-
 , κολλάω. — **ung**, *f.* (—, *pl.*
) ἡ στέγνωσις, ἡ μεταλλικὴ
 ἡσις.
 , *v. t. h.* (fam.) καταναλίσκω
 τίς, κατασυντεύω.
adj. βικένδυτος, κατερρα-
 ρ [κουρελιασμένος, ξεμαλ-
 ἔνος*].
n. (—es), ἡ ἀπώλεια· ἡ ζη-
 βλάβη. **einen** — **erleiden**,
 και ἀπώλειαν· ζημιό(ν)ομαι.
 — **zufügen**, προξενέω ἀπώ-
 ἐπιφέρω ζημίαν, βλάβην.
sein, πάσχω ἀπώλειαν,
bei —, ἐπὶ ποιῆῃ ἀπώλειας,
 ωλεία. — **lg**, *adj.* ἀπεστερη-
 ἀπόκληρος. ἔκπτωτος. —
n, ἀποστερέω. **sich** —
n, — **werden**, **gehen**, ὑφί-
 ἀπώλειαν, ἀποστερέομαι.
n, *v. t. h.* διαθέτω, κληρο-
 καταλείπω διὰ διαθήκης.
 (—s, *pl.* —), ὁ κληροδότης,
 τής.
ils, *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ δια-
 ἡ κληροδοσία, τὸ κληροδό-
 —**nahme**, *f.* (—), ἡ ἀποδοχὴ
 τήματος. —**nahme**, *m.* (—s,
 , ὁ κληρονόμος, ὁ κληρο-

Vermā gern, *v. i. s.* ἰσχυαίνομαι, (κατα)-
 σκελετεύομαι [κοκκαλιάζω, γίνομαι
 πεταὶ καὶ κόκκαλο, ἀδυναμίζω].

Vermäh'len, *v. t. h.* συνοικίζω, συζευ-
 γνῶω, συνάπτω εἰς γάμον [παν-
 τρεύω]. **sich** —, *v. r. h.* νυμφεύο-
 μαι (nur vom Manne), ὑπανδρεύ-
 ομαι (eigentlich nur vom Weibe).

Vermählung, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ γάμος,
 οἱ γάμοι. —**sfeier**, *f.* (—, *pl.* —n),
 ἡ τελετὴ τῶν γάμων. —**sfest**, *n.*
 (—es, *pl.* —e), ἡ ἑορτὴ τῶν γάμων.
 —**stag**, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἡμέρα
 τῶν γάμων.

Vermäh'n-en, *v. t. h.* νουθετέω, παραι-
 νέω. —**ung**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παραι-
 νεσις, ἡ νουθέτησις, ἡ νουθεσία, ὁ
 νουθετησμός.

Vermalede'el-en, *v. t. h.* καταραῶμαι,
 ἀναθεματίζω. —**ung**, *f.* (—, *pl.* —en),
 ἡ κατάρα, ἡ καταράσις, ἡ ἀνα-
 θεματίσις.

Vermā'len, *v. t. h.* καταναλίσκω εἰς
 ζωγραφίαν. κακοζωγραφέω, χρίω,
 φθείρω [πασαλείρω].

Verman nig-fachen, —**fälligen**, *v. t. h.*
 διαποικίλλω, μεταβάλλω ποικιλο-
 τρόπως.

Vermar'k-en, *v. t. h.* ὀροθετέω [ἀστρα-
 λικόνω]. —**ung**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ
 ὀροθεσία [τὸ ἀστραλίκωμα]· τὸ ὀρο-
 θέσιον [τὸ ἀστραλίκαι].

Vermäu'ern, *v. t. h.* ἀποφράσσω διὰ
 τειχίσματος, ἀποτελιζῶ. —, *n.*
 (—s), ἡ ἀποτελιξις, ὁ ἀποτελισμός.

Vermehr'bar, *adj.* πολλαπλασιαστός,
 ἐπιδεκτικὸς ἐπαυξήσεως. —**en**, *v. t. h.*
 πληθύνω, αὐξάνω, πολλαπλασιῶ
 [πλησιαίνω*]. **sich** —, *v. r. h.* αὐξάνο-
 μαι, ἐπαυξάνομαι, πληθύνομαι, πολ-
 λαπλασιόομαι [πλησιαίνω*], πλησιαί-
 νομαι*. —**er**, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ
 αὐξητής, ὁ πολλαπλασιαστής. —**ung**,
f. (—, *pl.* —en), ἡ αὐξησις, ἡ ἐπ-
 αὐξησις, ἡ πολλαπλασίωσις. —**ungs-**
sähl, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ παράγων
 (ἀριθμός).

Vermeld'bar, *adj.* φευκτός, s. Vermeid-
 lich. —**en**, *v. t. ir.* (part. ver-

- miß'den** *h.* φεύγω, υποφεύγω, αποφεύγω, υπεκαφεύγω, παρεκκλίνω (Jemandem, τινά etwas, τι). -lich, *adj.* φευκτός, αποφευκτός. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή φυγή, ή άποφυγή.
- Vermeiß'n-en**, *v. t. h.* νομίζω, υποθέτω, φρονέω [θαρρώ]. -i, -ilich, *adj.* νομιζόμενος, υποτιθέμενος, λεγόμενος, δῆθεν ύποστάμενος.
- Vermeiß'd-en**, *v. t. h.* μηνύω, άναγγέλλω. Jemandem seißen Gruss —, στέλλω τινί τās προσήσεις μου, πέμπω τινί χαιρετισμόν. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή μήνυσις, ή διαγγελία, ή άγγελισίς.
- Vermeiß'g-en**, *v. t. h.* άναμιγνύω, συμμιγνύω, μιγνύω [άνακατώνω, άνακατεύω]. sich —, *v. r. h.* άναμιγνύομαι [άνακατόνομαι]. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή μιξις, ή άνάμιξις, ή σύμμιξις [τό άνακάτωμα, ό άνακατωμός].
- Vermenschlich-en**, *v. t. h.* άνθρωπομορφώω, άνθρωποποιέω. -end, άνθρωποποιός. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή άνθρωποποιία, ό άνθρωπισμός, ή άνθρωποπάθεια, ή άνθρωπομορφία. -ungslehre, *f.* (-, *pl.* -en), ό άνθρωπομορφισμός. Anhänger der —, ό άνθρωπομορφίτης.
- Vermerk**, *m.* (-es, *pl.* -e), τό σημείωμα, ή σημείωσις. -en, *v. t. h.* παρατηρέω* σημειό(ν)ω. übel —, ύπολαμβάνω επί τό χειρόν [κακοπίάνω].
- Vermess'bär**, *adj.* καταμετρητός. -en, *v. t. ir.* (*part.* vermess'en) *h.* καταμετρέω* έμετρέω, άναμετρέω, μετρέω. sich —, *v. r. ir.* κρουσιμετρέω, μετρέω έσφαλμένως, σφάλλομαι μετρών, παραμετρέω. (*fig.*) άποτολμάω, τολμάω, λαμβάνω τόλμην, θρασύνομαι [άποκοτώ*, κοτάω]. sich zu viel —, ύπερεκτιμάω έμαυτόν. -en, *adj.* τολμηρός, τολμητικός, άπότολμος, παράτολμος, φιλοκίνδυνος, παράβολος, ριψοκίνδυνος, μεγαλότολμος [άπόκοτος*] προπετής, αὐθάδης. -eneit, *f.* (-), ή τολμηρία, ή τόλμη, ή
- ριψοκίνδυνευσία [ή άποκοπή*] ή προπέτεια, ή θρασύτης. -ei, *m.* (-s, *pl.* —), ό καταμετρητής. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή καταμετρησης.
- Vermieth-en**, *v. t. h.* έμισθώω, μισθώω, δίδω επί μισθώ* ένοικιάζω, δίδω ύπ' ένοίκιον. ein Schiff —, ναλόνω πλοϊόν. zu —, μισθώομαι, δι' ένοίκιον. vermietet, μισθωτός. sich —, *v. r. h.* μισθό(ν)ομαι, τιθεμαι ύπό μισθωσιν. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ό έμισθωτής* ό ένοικιαστής — eines Schiffes, ό ναυλαστής. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή έμισθωσις, ή μισθωσις* ή ένοικιασις [τό νοίκιασμα]. — eines Schiffes, ή ναύλωσις.
- Vermiß'der-n**, *v. t. h.* μειώω, ελαττώ(ν)ω, όλιγοσταύω. sich —, *v. r. h.* έλαττόομαι, μειόομαι, όλιγοσταύω [μγαλνώ]. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή ελάττωσις, ή μειώσις, ή όλιόστεισις.
- Vermiß'sch-en**, *v. t. h.* μιγνύω, άναμιγνύω, συμμιγνύω [άνακατώνω, άνακατεύω]. Flüssiges mit Flüssigem —, συγκιρνάω ύγρόν μετά ύγρού. Wein und Wasser —, συγκιρνάω οίνον μεθ' ύδατος. sich —, *v. r. h.* μιγνύομαι, άναμιγνύομαι, συμμιγνύομαι [άνακατόνομαι, άνακατεύομαι]. συνδυάζομαι, συνωσιάζω [ζευγρόνω]. -t, *adj.* σύμμικτος, συμμιγής, μικτός, φωρτός [άνακατωμένος]. -e Aufsätze, -e Schriften, (φιλολογικά) άνάμικτα —, *adv.* άναμικξ, φωράδην, φώρηη (μίγδην) [άνάκατα, άνακατωτά, άνακατωμένα]. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή μιξις, ή άνάμιξις, ή σύμμιξις ή κατάμιξις [τό άνακάτωμα, ό άνακατωμός] ή κρᾶσις, ή σύγκρασις, ή σύγκρασμός, ή κατακράσις, ή σύγκραμα. die fleischliche —, ή συνουσία, ό συνδυασμός.
- Vermiß's-en**, *v. t. h.* άναζητώ* έπισθάνομαι τήν έλλειψιν, αίσθάνομαι τήν άπουσίαν (τινός, etwas) έποθέω, έπιζητέω ποθείνω [λιγόνομαι*, λαχαρώ*]. ich vermiss'e

Uhr, παρατηρῶ ὅτι μοι τὸ ὠρολόγιόν μου. man hat ir vermisst, ὡς ἐπεθύμησαν ἐπέστητε ἐπιπόθητος ἐναυθα. rird mich nicht gleich —, ἢ αἰσθανθῶν ἀμέσως τὴν εν μου. dieser Mann wird ermisst, ἢ ἀπουσία αὐτοῦ ἰδρὸς εἶνε λῖαν ἐπαισθητή.

(-s), -ung, f. (—, pl. -en), ὄθησις, ἢ ἐπιζήτησις, »τὸ ἦμα«.

π, v. t. h. μεσιτεύω, ἐμμεσι-μεσολαβέω, διαπραγματεύο-λεν Frieden —, μεσιτεύω, ματεύομαι τὴν εὐρήνην. Streit —, διαλύω διαφοράν, ἰαν. -elst, prp. (μετὰ γενι-ιά, διὰ μέσου, μέσον. -elung, pl. -en), ἢ μεσιτεία, ἢ ἐπ-; ἢ μεσολάβησις, τὸ μεσολά-ἢ ἐξομάλσις, ἢ διάλυσις. -ler, pl. —), ὁ μεσίτης. -lerin, f. -nen), ἢ μεσίτις, ἢ μεσίτρια.

π, v. t. h. συναπαρτίζω δι' ν' διασκευάζω. (fam.) ἐκ- , πωλέω εἰς τὴν προστυ-τιμὴν [πωλάω ὅσα ὅσα].

π, v. i. s. μυδάω, διαμυδάω, πομαί, διαλύομαι ὑπὸ τῆς : [ἀναδοῦδάω*, σαγλιάζω]. f. (—), ἢ μύδησις, ἢ σῆψις τισμα].

prp. (μετὰ γενικῆς), δυνά- unseres Kontrakts, δυνά- i συμβολαίου ἡμῶν. — der inheit, κατὰ τὴν συνθήειαν, ἂ εἰωθότα.

ι, v. t. & i. ir. (part. ver-) h. δύναμαι, εἶμαι εἰς θέειν, ω, ἢ μπορέω [μπορῶ]. viel εγα δύναμαι, ἔχω μεγάλην . alles was ich vermag, ti δύναμαι. ich will thun ih vermag, θὰ πράξω ὅ τι ι, θὰ κάμω ὅ τι ἢ μπορῶ. ich as nicht vermocht, δέν το hosa. nicht —, ἀδυνατέω. über Jemanden —, ἔχω

δύναμιν εἰς τινα, ἰσχύω παρὰ τινι. es über sich —, ἀναλαμβάνω, τολμάω. Jemanden zu etwas —, παρακινέω, προτρέπω τιὰ εἰς τι. —, n. (-s), ἢ δύναμις [ἢ ἰσχύει*]. ἢ περιουσία, τὰ ὑπάρχοντα, ἢ κατὰ-στασις, τὰ ἀγαθά, τὸ ἔχειν [τὰ ἔχη*, τὸ πρᾶμμα*]. das — zu denken, ἢ δύναμις τοῦ σκέπτεσθαι. das steht nicht in meinem —, τοῦτο εἶνε πέρα τῶν δυνάμεών μου. so weit es in meinem — steht, καθ' ὅσον δύναμαι, ὅσον ἐπ' ἐμοί, τὸ κατ' ἐμέ. er arbeitet über sein —, ἐργάζεται πέρα τῶν δυνάμεών του. nach —, κατὰ δύναμιν, κατὰ τὸ δυνατόν, κατὰ τὸ ἐνόν, ἐκ τῶν ἐνόνητων, ἐκ τῶν δυνατῶν. über —, ὅπῃ (παρὰ) δύναμιν. hübsches —, ἢ εὐπορία [τὸ πρᾶμματόαμι*]. (ein hübsches) — besitzen, εὐ-πορέω, εἶμαι εὐκατάστατος [ἔχω τὸ δικό μου]. sein — zerrüften, durchbringen, οἰκοφθορέω, τρώγω τὴν περιουσίαν μου. er hat nicht einen Heller im —, οὐδ' ὀβολὸν ἔχει [εἶνε μὲ τὸ σάλιο εἰς τὸ στόμα, εἶνε ξεπαρδιασμένος]. -d, adj. δυνατός, ἰσχυρός, ἰσχύων, εὐπορος, εὐχρήματος, εὐκατάστατος [μπορεζά-μενος*, πρᾶμματόατος*].

Vermögensaufzeichnung, f. (—, pl. -en), ἢ καταγραφὴ τῆς περιουσίας. -bestand, m. (-es), τὸ τῆς περιου-σίας σύνολον. -konfiskation, f. (—, pl. -en), ἢ δήμευσις τῆς περιουσίας. -lös, adj. ἄπορος, ἀκληρος, ἀχρή-ματος, πτωχός. -steuer, f. (—, pl. -n), ὁ ἐπὶ τῆς περιουσίας φόρος, ἢ εἰσφορά. -taxe, f. (—, pl. -n), ἢ ἀποτίμησις τῆς περιουσίας, τὸ τι-μημα. -umstände, m. pl. -verhält- nisse, n. pl. τὰ περὶ τὴν περιου-σίαν, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν περι-ουσίαν. in guten -n, ἐν εὐπορίᾳ. -verlust, m. (-es), ἢ ἀπώλεια τῆς περιουσίας. -verwalter, m. (-s, pl. —), ὁ διαχειριστῆς τῆς περιουσίας, ὁ οἰκονόμος. -verwaltung, f. (—), ἢ διαχείρισις τῆς περιουσίας.

- Verwimmeln-en**, *v. t. h.* περιβάλλω σκευήν, ἐνσκευάζω, μεταμφιάζω, παρασχηματίζω [μουρόνω*, κουκκουλόνω, μασκαρόνω]. *sich* —, *v. r. h.* περιβάλλομαι σκευήν, ἐνσκευάζομαι, μεταμφιέννομαι, μεταμφιάζομαι [μουρόνομαι, μασκαρόνομαι]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεταμφίσις, ἡ παραμυρόφωσις, ὁ μετασχηματισμός.
- Vernähmen**, *v. t. h.* ἐξαργυρίζω, μεταβάλλω εἰς χρήματα. καταναλίσκω ἀργυροκοπῶν.
- Vermuth-en**, *v. t. h.* εἰκάζω, τοπάζω, ὑποθέτω, στοχάζομαι [ξεικάζω*]. *es ist daraus zu* —, ἐκ τούτου εἰκάζεται. *wer hätte das vermuthet?* τίς ἤθελεν ὑποθέσει τούτο; *das hätte ich nicht vermuthet*, αὐτό δὲν ὑπέπτευον. —, *n.* (-s), ὁ εἰκασμός, ὁ ὑποποτασμός, ἡ εἰκασία, ἡ δοξασία [τὸ ξεικασμα*]. *wider alles* —, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν. -lich, *adj.* εἰκαστικός, ὑποθετικός, ὑποτιθέμενος. —, *adv.* καθ' ἃ φαίνεται, κατὰ τὰ φαινόμενα, ὡς φαίνεται. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εἰκασία, ὁ εἰκασμός, ὁ στοχασμός, ὁ συμπερασμός. *aller* — *nach*, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα. *eine starke* — *haben*, ἔχω μεγάλην ὑποψίαν, ὑποπτεύω πολύ. -ungsgrund, *m.* (-es, *pl.* -gründe), ὁ λόγος ὑποψίας, ἡ αἰτία εἰκασίας. -ungsweise, *adv.* εἰκαστικῶς, ἐξ εἰκασίας, κατὰ συμπερασμόν [κουτουροῦ] καθ' ὑπόνοιαν, ἐξ ὑπονοίας.
- Vernächlässig-en**, *v. t. h.* παραμελέω, ἀμελέω. *vernachlässigt*, ἡμελημένος, ἀνεπιμέλητος, ἀτημέλητος, ἀτημελής, παρημελημένος. *sich* —, *v. r. h.* παραμελέομαι, ἀμελέω ἑμαυτόν. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὀλιγώρησις, ἡ παραμέλησις.
- Vernägel-n**, *v. t. h.* καθήλω, »καρφώνω, κατακαρφώνω«. -t, *adj.* καθήλωμένος [καρφωμένος]. (*fig.*) ἀφῆς, εὐήθης, ἡλίθιος, βλακώδης. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ καθήλωσις, ἡ (κατα)κάρφωσις.
- Vernähen**, *v. t. h.* συρράπτω. *x* *ναλίσκω* *ράπτων*.
- Vernähen-en**, *v. t. s.* ἐπούλωμαι, ὀλόμαι, ἱατρεύομαι [κλείω]. *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπούλωσις ἀπούλωσις, τὸ ἱατρεῖμα [τὸ σίμον].
- Vernähen-ten**, *v. t. h.* καταναλίσκω ταινῶν. —, *v. t. s.* παραφφῆμαίνομαι, ἐξίσταμαι τοῦ φη [τρελλάινομαι]. *vernährt*, ἐρωγός. *sich* —, *v. r. h.* ἐκμαίρωτομανέω, ἐρωμανέω, κατέσομαι (*in etwas*, πρὸς τι).
- Vernäschen**, *v. t. h.* καταλιχνεύω, ψοφαγέω, καταναλίσκω εἰς λιμάτα. *vernäscht*, εἰς ἀπριχγος, ἡδυσάγος [λίξουρος*, λιχο —, *n.* (-s), ἡ κατοψοφαγία.
- Vernähm-bär**, *adj.* ἐπεισθητός, αἰσασφής, ἀκουστός, μαθητός. — *i. ir.* (*part.* *vernommen*) ἡ ἄμανθάνω. ἀνακρίνω. *some* *St liess sich* —, ἡ φωνή του ἤκουσich über etwas — *lasset* φράζομαι περί τινος. *wie vernimmt*, καθὼς ἀκούεται, ἃ λέγεται. *ich habe vernommen* ἤκουσα, ἔμαθον. *gerichtlich nommen werden*, ἀνακρδικαστικῶς. *sich* —, *v. r.* συνεννοέομαι. -en, *n.* (-s), ἐννόησις, ἡ ἀμοιβαία διάθεσις ἀκουόμενα, τὰ λεγόμενα, ἡ *dem* — *nach*, καθὼς ἀκούε καθ' ἃ λέγεται, ὡς λέγεται. —, ἡ ὁμόνοια, ἡ σύμπτνοι *gutem* — *mit Jemandem* *s* ὁμονοέω, ὁμοφρονέω, ὁμογν πρὸς τινα. -lich, *adj.* αἰσασφής, ἀκουστός, ἐξακουστό *sprechen*, λέγω εἰς ἐπίηκουον, μαί ὁμιλῶν. -lichkeit, *f.* (-ἐξακουστόν, ἡ εὐκρίνεια. -t (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάκρισις, ὁ σμός.
- sich Vernägen-en*, *v. t. h.* ὑποκλ—ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπέ
- Vernägen-en**, *v. t. h.* ἀρνέομαι, ἀνἀποφάσκω ἀποκρίνομαι ἀρνη

adj. ἀρνητικός, ἀποφατικός, τικός, ἀνανευστικός. — *ung*, *f.* (-en), ἡ ἀρνησις, ἡ ἀπάρνη- ἀρνητικὴ ἀπόκρισις. — *ungs-* (-s, *pl.* -fälle), ἡ περί- ἀρνήσεως. im -e, εὐν δὲν ἴτως. — *ungspartikel*, *f.* (-, ἡ τὸ ἀρνητικὸν μόριον.

bar, *adj.* ἐπιδεικτικός κατα- ρ, ἐξολοθρευσιμος. — *en*, *v.* καταστρέφω, ἀφανίζω, ἐξ- ω, ἐξολοθρεύω, ἐξοντώω ἰζω*, ἐξβγάνω*. ἀκυρώω, ἡ, καταργέω. vernichtet, κα- μμένος, ἡφανισμένος [ἀφανι- , ἐξβγαρμένος*]. — *er*, *m.* (-s, ἡ, ὁ ἀφανιστής, ὁ ὀλεστήρ, ὁ ροφεύς, ὁ ἐξολοθρευτής. — *ung*, *pl.* -en), ὁ ἀφανισμός, ἡ κατα- ἡ, ἡ ἐξολοθρευσις, ἡ ἐξόντω- ἐξβγαρμός*]. ἡ ἀκύρωσις, ἡ ἡ, ἡ κατάργησις. — *ungskrieg*, *s*, *pl.* -e), ὁ πανώλεθρος (ὁ ρεπτικός) πόλεμος.

is, *v. i. h.* γανόνω δια νικε-

f. (-), τὸ λογικόν, ὁ ὄρ- γος* ἡ ὀρθοφροσύνη* ὁ ἐνδιά- λόγος, ἡ φρόνησις, ἡ σόνεσις, ἡ, ἡ ἐξεφροσύνη. das ist über die — αὐτὸ ὑπερ- τὸν ὀρθὸν λόγον. das lehrt sünde — τοῦτο διδάσκει ὁ νοῦς, ὁ ὀρθὸς λόγος. bei — ἰγίως ἔχω τὸν νοῦν. — an- in, der — Gehör geben, αἰ εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον λόγον, παίρω ἀπὸ λόγον]. — bringen, σαφρονίζω, φρε- ἔρω εἰς θεογνωσίαν. er lässt nicht zur — bringen, δὲν νίεται, δὲν ἔρχεται εἰς θεο- ν [δὲν βάνει γνώσι]. — *begäbt*, ἐκτρημένος λογικόν, ἔλλογος, ρ. — *begriff*, *m.* (-es, *pl.* -e), τοῦ λογιχοῦ. — *beweis*, *m.* *pl.* -e), ἡ λογικὴ ἀπόδειξις. *heit*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ λεπτο- ἡ σοφιστεία, ἡ εὔρεσιλογία, λαστικότης [ἡ φιλολογία].

narakis, *Deutsch-Neugr. Wörterbuch.*

Vernunftteil, *v. i. h.* λεπτολογέω, εὔ- ρεσιλογέω, σοφίζομαι [φιλολογέω]. — *n.* (-s), αἱ λεπτολογίαι, ἡ εὔ- ρεσιλογία [ἡ φιλολογία].

Vernunft-forscher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ φιλόσοφος. — *gebrauch*, *m.* (-es), ἡ χρῆσις τοῦ ὀρθοῦ λόγου. — *gemäss*, *adj.* εὐλογος, λογικός, ἔλλογος. — *ad.* εὐλόγως, λογικῶς. — *gesetz*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ λογικὸς νόμος. — *glaube*, *m.* (-ns), ἡ ἔλλογος πίστις, *s.* Rationalismus. — *grund*, *m.* (-es, *pl.* -gründe), ἡ λογικὴ αἰτία, τὸ εὐλογον αἴτιον.

Vernunftig, *adj.* ἔλλογος, λογικός· νουνεχής, φρόνιμος, συντός, γνω- στικός*. εὐλογος, εὐλογοφανής, λο- γικός. — *ad.* λογικῶς, ἔλλογως· φρονίμως, συντεῶς, λόγον ἔχον- τως, νοῦν ἔχοντως, εὐλόγως. — *keit*, *f.* (-), ἡ λογικότης* ἡ ὀρθοφρο- σύνη, ἡ φρονιμότης.

Vernunft-kraft, *f.* (-), ἡ διάνοια, ἡ νοερά δύναμις· ὁ ἐνδιάθετος λόγος. — *lehre*, *f.* (-), ἡ λογική. ἡ μετα- φυσική* ἡ διαλεκτική. — *lehre*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ λογικευόμενος.

Vernunftler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ λεπτο- λόγος, ὁ εὔρεσιλογος, ὁ σοφιστής, ὁ σχολαστικός [ὁ φιλόλογος].

Vernunft-lös, *adj.* ἄλογος· ἀσύνετος, ἀνόητος [ἄγνωστος*]. — *losigkeit*, *f.* (-), ἡ ἀλογία* ἡ ἀφροσύνη, ἡ ἀσυνεσία. — *mässig*, *adj.* λογικός, εὐλογος, ἔλλογος. — *mässigkeit*, *f.* (-), ἡ λογικότης, τὸ εὐλογον, ἡ εὐλογο- φάνεια. — *prediger*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κήρυξ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ὁ ὀρθο- λογιστής. — *recht*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ λογικὸν δίκαιον. — *religion*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ λογικὴ θρησκεία* ἡ ἐθειλοθρησκεία. — *schluss*, *m.* (-es, *pl.* -schlüsse), ὁ (λογικὸς) συλλογι- σμός. — *sittenlehre*, *f.* (-), ἡ ἠθικὴ φιλοσοφία. — *wahrheit*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ λογικὴ ἀλήθεια. — *widrig*, *adj.* παράλογος, ἄλογος. — *ad.* ἄλόγως, παραλόγως, παρὰ λόγον.

Verö-d-en, *v. i. h.* ἐρημίω, κατερημῶω [καταρημάζω, ἐρημαίωω] ἀναστα-

- τώ, έκπορθέω. —, *v. t. s.* έρημόβομαι, έξερημάζω [έρημάζω, ρημάσσω*]. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή έρήμωσις ή άναστάσις.
- Veröf' fentlich-en**, *v. t. h.* δημοσιεύω, δημοσιύω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή δημοσίευσις.
- Verord' n-en**, *v. t. h.* επιτάσσω, διατάσσω, παραγγέλλω, όρίζω, διορίζω· θεσπίζω· καθιστάω, έγκαθιστάω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή διάταξις· τό δημόσιον πρόσταγμα, τό διάταγμα, ό διορισμός.
- Verpach' t-en**, *v. t. h.* έκμισθώ, διαμισθώ, μισθό(ν)ω, δίδω επί μισθώ [νοικιάζω, παχτόνω]. zu —, μισθώσιμος. *verpachtet*, μισθωτός. —*er, m.* (—*s, pl. —*), ό έκμισθωτής [ό παχτωτής, ό νοικάτορας]. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή έκμισθωσις, ή μισθωσις [τό πάχτωμα].
- Verpa' ck-en**, *v. t. h.* έσκευάζω, συσκευάζω [άμπαλάρω]· τυλίσσω, περιτυλίσσω. —*er, m.* (—*s, pl. —*), ό συσκευαστής, ό περιτυλιχτής [ό άμπαλαδόρος]. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή συσκευασία, ή περιτύλιξις [τό άμπαλάρισμα].
- Verpallissadi' r-en**, *v. t. h.* άποχαράκω, χαράκιζω, περισταυρώ, άποφράσσω διά χαράκων. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ό χαράκισμός, ή χαράκωσις.
- Verpan' sern**, *v. t. h.* θωρακίζω.
- Verpas' sen**, *v. t. h.* δέν προφθάνω, καθυστερώ, παραλείπω, παραμελέω, άπολλύω.
- Verpö' st-en**, *v. t. h.* μαινώ, μολώνω, λοιμιάζω [μολεύω, πανουκιάζω]. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή μόλυνσις, ή μίανσις, ό μiasμός [τό μόλεμα, τό πανούκλιασμα]. —*ungsstoff, m.* (—*es, pl. -e*), τό μiasμα.
- Verpfäh' l-en**, *v. t. h.* άποσταυρώ, περισταυρώ, χαράκιζω, άποχαράκω, περιχαράκω. *sich —, v. r. h.* χαράκόμεαι, περιχαράκόμεαι. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή χαράκωσις, ή περιχαράκωσις, ό χαράκισμός· τό περισταύρωμα, τό χαράκωμα.
- Verpfäh' d-en**, *v. t. h.* ένεχυ εγυράζω, δίδω ώς ένεχυ ένέχυρον· ύποθηκέω. *sich —, δίδω τον λόγον μου.* *det.* ένυπόθηκος, ύπέγυραμος. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή ένεχυρασί χυριασμός· ή ύποθήκευσις.
- Verpfan' s-en**, *v. t. h.* μεταφυφυτεύω, άποφυτεύω, μεταμοσχεύω. (*fig.*) μετατοπίζω. —*er, m.* (—*s, pl. —*), ή μεταφυτευτής. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή μεταφυτεύσις, ή μεταμοσχεύσις, ή μεταμοσχευσις.
- Verpflö' g-en**, *v. t. h.* περιποιεμέλομαι [πολεμιώ*]· διατηρέω, διατρέφω. *einen —, νοσηλεύω, νοσοκοι.* **Armen —, πτωχοκοιέω** (—*s, pl. —*), ό έπιμελητή ποιούμενος· ό τροφός, ή τροφή. — *von Kranken, νοσηλεύω, νοσοκοιέω.* —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή έπιμέλεια [τροφή, ή διατροφή, ή συντήρησις]. — *von —, ή νοσηλεία, ή νοσοκομία.*
- Verpfli' gungs-amt, n.** (—*es, pl. —*) τό έπιμελητήριον διατροσιταρχεϊον. —*anstalt, f.* (—, *pl. —*) τό πτωχοκοιέον· τό άκατάστημα. —*geld, n.* (—*es, pl. —*) τό άντίτιμον διατροσιταρχεϊου.
- Verpflicht' en**, *v. t. h.* ύποκαθιστάω ύπόχρεον. *ein —, ύποχρεώ ένόρκως, περι ύπόχρεος.* *sich —, v. r. h.* (ν)ομαι. —*end, adj.* ύποχρεωμένος. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ή ύπόχρεωσις.
- Verpfu' schen**, *v. t. h.* διαφθείρω, φθείρω [κακοδουλεύω, πωμουςμουλεύω*, χαλιμουσι].
- Verpfi' ch-en**, *v. t. h.* πισσό(ν)ω, πισσοί(ν)ω. *verpflicht, —ung, f.* (—, *pl. -en*), ή

, **verplau'dern**, *v. t. h.* καταρλουαρών, καταδαπανάω ἐν sich —, *v. r. h.* λησμονεοιρών, λησμονέω ἐμαυτὸν πολλῆς φλυαρίας παρα-

v. t. h. ἀπαγορεύω.

v. t. h. διασπαθάω, καθηκατασπαταλάω [κακοξο-
-ung, *f.* (—, *pl.* -en), *h.* ἰνησις, *h.* σπατάλη.

en, *s.* Verprozessiren.

r-en, *v. t. h.* σιτηρεσιάζω, σιτομετρέω, ἐφοδιάζω διὰ -ung, *f.* (—, *pl.* -en), *h.* ἰς, *h.* σιτάρκησις τὸ σιτάρσιτάρκεια.

en, *v. t. h.* καταναλίσκω μενος.

v. t. h. κροτέω, ἐκκροτέω. (—, *pl.* -en), *h.* κρότσησις, *μα.*

v. t. h. (*fam.*) δανείζω.
p-en, *v. r. h.* μεταμορφόο-
χρυσάλλισα). -ung, *f.* (—, *h.* (εἰς χρυσάλλισα) μετα-

ien, *v. r. h.* ἀναπνέω [ἀνα-
ασάνω].

v. t. h. (*fam.*) καταναλίσκω
κατασπαταλάω [καταξο-

bern, *v. t. h.* καταναλίσκω
τὰ φάρμακα.

v. t. h. καταναλίσκω κα-

, *v. t. h.* συμμιγνύω, συγ-
ἀμαλγαμοποιέω. -ung, *f.* (-en), *h.* σύμμειξις, *h.* συγ-
ἢ ἀμαλγαμοποίησις.

n, *v. t. h.* ἐμφράσσω, δια-
ἀποφράσσω, κατακλείω
ερατόνω*, περατόνω*].
(—, *pl.* -en), *h.* ἐμφραξις,
ἰξις, *h.* ἐμφραγμός, *h.* κατά-
δ (σφιγτο)περάτωμα*].

(-es), *h.* προδοσία, *h.* πρό-
v. t. ir. (*part.* verräthen)
ω, καταπροδίδω ἐκλαλέω,
v. καταγγέλλω, καταφω-

ράω, καταγορεύω [μαρτυράω, κατα-
δοῦδω*]. verrathen, πρόδοτος, προ-
δομένος. sich —, *v. r. h.* προ-
δίδω ἐμαυτὸν, προδίδομαι, ἀλλασκομαι.

Verräther, *m.* (-s, *pl.* —), *h.* προ-
δότης. -el, *f.* (—, *pl.* -en), *h.*
προδοσία. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), *h.*
προδότις. -isch, *adj.* προδοτικός.

Verräuch-en, *v. t. h.* καταναλίσκω
καπνίζων διατιμίζω. —, *v. i. s.* δια-
λόβομαι εἰς καπνόν, διατιμίζομαι, ἐξ-
ατιμίζομαι, διαπνέομαι. ἀποσβέννυ-
μαι [ξεθυμαίνω]. seinen Zorn —
lassen, καταπραύνω τὴν ὀργὴν μου
[ξεθυμαίνω, ξεθυμόνω, ξεμανίζω*].
-en, *n.* (-s), -ung, *f.* (—), *h.* ἐξ-
άτμισις, *h.* εἰς καπνὸν διάλυσις.

Verräuschen, *v. i. s.* πάβομαι ἡχώων,
ἐξηγέω. παρέρχομαι, καθησυχάζω.

Verrechn-en, *v. t. h.* καταλογίζω, ὑπο-
λογίζω, λογαριάζω, φέρω εἰς λογα-
ριασμόν, συμψηφίζω. sich —, *v.*
r. h. παραλογίζομαι, ὑπολογίζω
πλημμελῶς, σφάλλομαι εἰς τοὺς
ὑπολογισμοὺς μου, παραλογιάζω
[κακολογαριάζω, λογαριάζω στραβῆ].
sich in etwas —, ἀπατώμαι εἰς
τι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), *h.* κατα-
λογισμός, *h.* ὑπολογισμός, *h.* λογα-
ριασμός. *h.* ἐσφαλμένος ὑπολογισμός,
h. σφαλερὲς λογαριασμός τὸ λογι-
στικὸν σφάλμα.

Verrécken, *v. i. s.* (*fam.*) ἀποθνήσκω,
»ψοφάω«. verreckt, νεκρός [ψο-
φησμένος] κενέβρειος, θνησιδίας,
θνησιμαίος [ψόφιος, ψοφίμιος].

Verréden, *v. t. h.* ἀποποιέομαι ἐνόρκως.
sich —, *v. r. h.* ἀπατώμαι λαλών,
παραλαλέω.

Verreißen, *v. t. ir.* (*part.* verrié ben)
h. παρὰτριβω, συμφθειρώ.

Verreißen, *v. t. h.* καταναλίσκω περιο-
δεύων. —, *v. i. s.* ἀποδημέω, ἐκ-
δημέω, μεταβαίνω εἰς περιοδείαν,
περιοδεύω [ξενιτεύομαι]. verreist,
ἀπόδημος, ἐκδημος. verreist sein,
λείπω εἰς ταξείδιον, ἀποδημέω. —,
n. (-s), *h.* ἀποδημία, *h.* ἀποδήμη-
σις [τὸ ξενίτευμα].

- Verreit'en**, *v. t. ir. (part. verreit'en)*
h. καταναλίσχω ἐν ἵπποις, δαπανῶ ἵππευόν. *sich* —, *v. r. ir. h.* ἀποπλανῶμαι ἐφ' ἵππου.
- Verren'k-en**, *v. t. h.* διαστρέφω, παραστρέφω, ἐξαρθρέω, ἐξαρθρόω [στραγουλίζω, ξεστραμπούλιζω*]. *verrenkt*, διάστροφος, ἐξαρθρος [στραγουλισμένος]. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ διαστροφή, ἡ ἐξάρθρωσις, ἡ ἐξάρθρωσις, ἡ παράρθρωσις [τὸ στραγουλισμα, τὸ ξεστραμπούλισμα*]· τὸ παράρθημα, τὸ ἐξάρθρωμα, τὸ ἐξάρθημα.
- Verren'nen**, *v. t. ir. (part. verrannt)*
h. ὑποτρέχω, ἀποφράσσω τρέχων. *Jemandem den Weg* —, κόπτω τὸν δρόμον εἰς τινα. *sich* —, *v. r. ir. h.* παρατρέχω, λοξοδομέω, παραπλανῶμαι τρέχων.
- Verrich't-en**, *v. t. h.* ἀπεργάζομαι, διαπράττω, ἐπιτελέω, ἐκτελέω. *viel zu* — *haben*, εἶμαι πολυάσχολος. *seine Nothdurft* —, ἀποπατέω, κάμνω τὴν ἀνάγκην μου. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἐπιτέλεσις, ἡ ἐκτέλεσις, ἡ διάπραξις. ἡ ἀσχολία, ἡ ἀπασχόλησις, ἡ ἐνασχόλησις, τὸ ἔργον.
- Verrie'chen**, *v. i. ir. (part. verro'chen)*
s. & sich —, *v. i. ir. h.* ἀπολλύω τὴν ὁσμήν [ξεθυμαίνω].
- Verrie'gel-n**, *v. t. h.* ἐπιμοχλόω, ἐπιζυγῶ, μοχλόω, μανδαλό(ν)ω. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἐπιβολή τοῦ μοχλοῦ, ἡ μανδάλωσις.
- Verrin'ger-n**, *v. t. h.* ἐλάττω(ν)ω, μειῶω, σμικρύνω, μικροποιέω, ὀλιγοστεύω. *sich* —, *v. r. h.* ἐλάττωμαι, μειόομαι, σμικρύνομαι, ὀλιγοστεύω. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἐλάττωσις, ἡ μειώσις, ἡ μικροποίησις, ἡ ὀλιγόστευσις.
- Verrin'nen**, *v. i. ir. (part. verro'nenn)*
s. ἀπορρέω, διαρρέω, διαχέομαι.
- Verro'st-en**, *v. i. s.* ἰδομαι, κατιδομαι [σκουριάνω]. *verrostet*, ἰωμένος, ἰώδης [σκουριασμένος]. —*en*, *m.* (—*s*), —*ung*, *f.* (—), ἡ ἴωσις [τὸ σκουριασμα].
- Verrücht'**, *adj.* μιτρός, ἀνόσιος, ἀτίμος, ἀθέοφοβος [σκοτωμένος]. —*heit*, *f.* (—), ῥία, ἡ ἀτίμοσύνη, ἡ ἀνοσιμιά.
- Verrü'cken**, *v. t. h.* μετακινέω, κινέω. *Jemande Kopf, den Verstand* — *stän* παράφρονά τινα [τὸ λαίνω, τὸν λωλαίνω, τὸν λαίνω, τὸν κουζουλαίνω].
- Verrückt'**, *adj.* (fig.) παράφρονος, παράφρων, παραπάπιστος, παραπεπληφρενώλης [ξεστρημένος, ἰσχυρός, τρελλαμένος, λωλός, τρωζός*, κουζουλόξ]. *er bischen* —, παρακινήτικόν [ἐπῆρε ὁ νοῦς τοῦ ἀέρα*, χιτῆς Μιχαλοῦς]. (*fam.*) ὁ *zum* — *werden*, αὐτὸ δύναι φέρη παραφροσύνην εἰς τὸ θρωπὸν [αὐτὸ εἶναι γιὰ νὰ τρεκασθῆς]. —*heit*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ παραφροσύνη, ἡ φροναία, ἡ παραφρόνησις [ἡ λαμῶσις, ὁ ξετρελλαμός, ὁ κουζουλόξ, ἡ τρέλλα].
- Verrückung**, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ κίνησις, ἡ μετατόπισις.
- Verrüf'**, *m.* (—*es*), ἡ δυσφημία, ἡ δοξία, ἡ κακὴ φήμη, τὸ κακὸν [τὴ σοῦρα*]. *in* — *thun*, ἀπάγειν — *bringen*, διαβόω, δυσδιαβάλλω, διασώρω [σουρεύγειν, γλωσσοτρῶναι]. *stehen*, ἔχω κακὴν φήμην. *kommen*, λαμβάνω κακὴν φήμην. —*en*, *v. t. ir. (part. verrüft)* διασώρω, δυσφημέω, διαβόω φημίζω, καταλάλω [γλωσσοκακονοματίζω, σουρεύω*]. —*ung*, *f.* (—), ὁ διασυρμός, τὸ δυσφημέω, ἡ δυσφημία.
- Verrun'zeln**, *v. t. h.* ῥυτιδῶ [ζυγίζω]. *sich* —, *v. r. h.* ῥυτιδομαι.
- Vers**, *m.* (—*es*, *pl.* —*e*), ὁ στίβος, ἡ ἀστάθεια, ἡ ἀστάθεια, ἡ ἀστάθεια.

στίχους, στιχουργία. — *e* end, στιχουργός, στιχογράφος. *rtigung* von —en, ή στιχουργία. *in* —*e* bringen, στιχοποιία. *in* —*e* bringen, ω εις μέτρον, στιχίζω, θέτω τρον. *in* —*e* gebracht, στιχίζω, στιχέτρος. (*fam.*) *ann* mir keinen — daraus en, οὐδὲν ἐνωῶ ἐκ τούτων. *n*, *v. t. h.* ὑπισχνέομαι, ἐπαγγίλλομαι, ὑπόσχομαι. ἀρνέομαι, ἰέομαι, ἀπαρνέομαι. *seine* ter ist versagt, ή θυγάτηρ ἔλασε τὸν λόγον της. *ich* vermir nichts, οὐδὲν ἀποποιῶ—δὲν ἀποκροῶ τίποτε. —, *v.* ἀδυνατέω προσκροῶ, προσκροῦμαι. *die* Kräfte *r*, αἱ δυνάμεις με ἀπολείπου. *lie* Stimme versagt mir, ή μοι ἀποκόπτεται. *das* Geversagte, τὸ ὄπλον δὲν βόλησεν, ἔσφαλε*. *das* Schiff *gt*, τὸ πλοῖον ἀδυνατεῖ νὰ *sich* —, *v. r. h.* ὑπισχνέομαι, δίδω ὑπόσχεσιν, δίδω ὄγον μου. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή ἀρνήσις, ή ἀπάρνησις· ή ἴησις, ή ἀπόκρουσις. *ich*säbe, *m.* (—*n*, *pl.* —*n*), *Ver-* *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ ἀρχικόν ἰον, τὸ κεφαλαῖον (γράμμα). *n*, *v. t. ir.* (*part.* versalzen) τεραλατίζω, καθιστάω ὑπερον. (*fig. fam.*) ἐμπικραίνω, ω πικρίας. versalzen, κάθα-περάλμυρος. *diese* Freude *ir* recht — worden, ή χαρά μοι ἀπέβησαν δυσάρεστος ή χαρά μου ἐβγήκε ἀπό τῆ]. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή λάττις. *eln*, *v. t. h.* συνάγω, συνάγω, συλλέγω, ἀθροίζω, συνομαζεύω, συμμαζεύω, μαζεύω, συμμαζώνω*. *sich* —, *v. r.* ἐρχομαι, συναθροίζομαι [συμμαζεύω, μαζώνομαι*]. *lung*, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ συν- μός, ὁ συναγεμμός, ή συν-

ἀθροισις· ή συνέλευσις, ή ὁμήγουρις, ή ἐκκλησία. *eine* — berufen, ver-anstalten, συγκαλέω συνέλευσιν, συνάγω ἐκκλησίαν. *eine* — ent-lassen, διαλύω συνέλευσιν. —*sort*, *m.* (—es, *pl.* —e), —*splatz*, *m.* (—es, *pl.* —plätze), ὁ τόπος συνέλευσεως, τὸ ἐκκλησιαστήριον. —*ssaal*, *m.* (—s, *pl.* —säle), ή αἴθουσα συνέλευσεως. *Versan'd-en*, *v. t. h.* ἀποθινώω, καθαμιζώ, πληθρῶ ἄμμου. —, *v. t. s.* ἀποθινόομαι, καθαμιζομαι, πληθροομαι ἄμμου. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή πλήρωσις ἄμμου. *Vers'art*, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ μετρικὸν εἶδος, τὸ μέτρον. *Versatil'*, *adj.* εὐστροφος, εὐκίνητος. —*ität*, *f.* (—), ή εὐστροφία, ή εὐκίνησις. *Versatz*, *m.* (—es, *pl.* —sätze), ὁ ἐνεχυρασμός, τὸ ἐνεχυράσιμα. *Versäu'ern*, *v. t. s.* ὀξύνομαι, ὀξίζω [ξινίζω, ξεινίζω]. (*fig.*) ἐκκατέω, ἀποχαινόομαι [μουχλιάζω]. *Versäu'ern*, *v. t. h.* καθιστάω ὑπέροξυ, ὀξύνω ὑπὲρ τὸ δέον [περισσοξινίζω]. *Versäu'fen*, *v. t. ir.* (*part.* versoff fen) *h.* καταναλισκω ἐν πότῳ, κατα-δαπανῶ ἐν πολυποσίᾳ. —, *v. t. ir.* *s.* πνίγομαι. *Versäu'm-en*, *v. t. h.* παραμελέω, κατα-μελέω· δὲν προφθάνω, καθυστερέω [χάνω]. *es* ist keine Zeit zu —, ἀκμή ἔργου, καιροῦ ἀκμῆ, ή ὥρα ἐπέγει. —*niss*, *f.* (—es, *pl.* —e), —*ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή καθυστερήσις, ή παραμέλησις· τὸ παρεμύδισμα, τὸ κώλυμα. *Vers'ausgang*, *m.* (—es, *pl.* —gänge), τὸ ἀκροτελεύτιον. —*bau*, *m.* (—s), ή στιχουργία, ή στιχοποιία. *Verschä'chern*, *v. t. h.* μικροπωλέω, κατηλέω, πωλέω [λιανοπουλώ]. *Verschaf'fen*, *v. t. h.* πορίζω, προμηθεύω, παρέχω [προξενεύω]. *sich* selbst Recht —, διεκδικέω τὸ δικαίόν μου. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ πορισμός, ή προμήθεισις. *Verschä'kern*, *v. t. h.* (*fam.*) ἀπολλύω ἀνοηταίνων.

- τώ, έκπορθέω. —, *v. i. s.* έρμηόμοι, έξερμηόμοι [έρμηιάζω, θημάσσω*]. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή έρμημοίς· ή άναστάσις.
- Veröf' femlich-en**, *v. i. h.* δημοσιεύω, δημοσιύω. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή δημοσιεύσις.
- Verord' n-en**, *v. i. h.* επιτάσσω, διατάσσω, παραγγέλλω, όρίζω, διορίζω· θεοπιζώ· καθιστάω, έγκαθιστάω. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή διάταξις· τó δημόσιον πρόσταγμα, τó διάταγμα, ό διορισμός.
- Verpach't-en**, *v. i. h.* εκμισθόω, διαμισθόω, μισθό(ν)ω, δίδω επί μισθώ [νοικιάζω, παχτώνω]. zu —, μισθώσιμος. verpachtet, μισθωτός. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ό εκμισθωτής [ό παχτωτής, ό νοικιατορας]. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή εκμισθωσις, ή μισθωσις [τό πάχτωμα].
- Verpa'ck-en**, *v. i. h.* ένσκευάζω, συσκευάζω [άμπαλάρω]· τυλίσσω, περιτυλίσσω. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ό συσκευαστής, ό περιτυλιχτής [ό άμπαλαδόρος]. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή συσκευασία, ή περιτύλιξις [τό άμπαλάρισμα].
- Verpallissadi' r-en**, *v. i. h.* άποχαράκω, χαράκιζω, περισταυρόω, άποφράσσω διά χαράκων. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ό χαρακισμός, ή χαράκωσις.
- Verpa'n'ern**, *v. i. h.* θωρακίζω.
- Verpas'sen**, *v. i. h.* δέν προφθάνω, καθυστερέω, παραλείπω, παραμελέω, άπολλύω.
- Verpe'st-en**, *v. i. h.* μαινώ, μολύνω, λοιμεύω [μολεύω, πανουκιάζω]. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή μόλυνσις, ή μίανσις, ό μiasμός [τό μόλεμα, τό πανούκλιασμα]. —ungsstoff, *m.* (—es, *pl.* —e), τό μiasμα.
- Verpfäh'l-en**, *v. i. h.* άποσταυρόω, περισταυρόω, χαράκιζω, άποχαράκω, περιχαράκω. sich —, *v. r. h.* χαράζομαι, περιχαράζομαι. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή χαράκωσις, ή περιχαράκωσις, ό χαρακισμός· τό περισταύρωμα, τό χαράκωμα.
- Verpfän'd-en**, *v. i. h.* ένεχυρίζω, ένεχυριάζω, δίδω ώς ένέχυρον, βάλλω ένέχυρον· όποθηκέω. sein Wort —, δίδω τόν λόγον μου. verpfändet, ένυπόθηκος, ύπέγγυος, άπότιμος. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ό ένεχυρασμός, ή ένεχυρασία, ό ένεχυριασμός· ή ύποθήκευσις.
- Verpfän's-en**, *v. i. h.* μεταφυτεύω· διαφυτεύω, άποφυτεύω, έκφυτεύω, μεταμοσχεύω. (fig.) μεταφέρει, μετατοπίζω. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ό μεταφυτευτής. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή μεταφύτευσις, ή μεταφαισίς· ή άποφυτεία, ή μεταμόσχευσις.
- Verpfle'g-en**, *v. i. h.* περιποιέομαι, έπιμελέομαι [πολεμώ*]· διατηρέω, συντηρέω, διατρέφω. einen Kranken —, νοσηλεύω, νοσοκομέω. die Armen —, πτωχοκομέω. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ό έπιμελητής, ό περιποιούμενος· ό τροφεύς, ό διατηρητής. — von Kranken, ό νοσηλιμος. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή περιποίηση, ή έπιμέλεια [τό πόλεμμα*]· ή διατροφή, ή διατήρησις, ή συντήρησις. — von Kranken, ή νοσηλεία, ή νοσοκομία.
- Verpfle'gungs-amt**, *n.* (—es, *pl.* —ämter), τό έπιμελητήριον διατροφής, ή σιταρχεΐον. —anstalt, *f.* (—, *pl.* —en), τό πτωχοκομείον· τό άγαθοεργήν κατάστημα. —geld, *n.* (—es), —kosten, *pl.* τό αντίτιμον διατροφής, τά έξοδα τής διατηρήσεως.
- Verpflicht'en**, *v. i. h.* όποχρεό(ν)ω, καθιστάω ύπόχρεον. eidlich —, όποχρεώ ένόρκως. verpflichtet, ύπόχρεος. sich —, *v. r. h.* όποχρεό(ν)ομαι. —end, *adj.* όποχρεωτικός. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή ύποχρεωσις.
- Verpfl'uschen**, *v. i. h.* διαφθείρω, παραφθείρω [κακοδουλεύω, πασαιλειψ, μουσμουλεύω*, χαλιμουτιζώ*].
- Verpfl'chen**, *v. i. h.* πισσό(ν)ω, καταπισσό(ν)ω. verpflichtet, πισσώτός. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ή πισσώσις.

iern, verplau'dern, v. t. h. κατα-
φλουαῶν, καταδαπανάω ἐν
ἴα. sich —, v. r. h. λησιμονέω
φλουαῶν, λησιμονέω ἑμαυτὸν
ἢς πολλῆς φλουαρίας παρα-
ι.

n, v. t. h. ἀπαγορεύω.

ien, v. t. h. διασπαθᾶω, καθη-
έω, κατασπαταλάω [κακοξο-
]. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ
ἀπάνησις, ἡ σπατάλη.

ssi ren, s. Verprozessiren.

anl'g-en, v. t. h. σιτηρεσιάζω,
ιέω, σιτομετρέω, ἐφοδιάζω διὰ
ίν. -ung, f. (—, pl. -en), ὁ
ισμός, ἡ σιτάρησις· τὸ σιτάρ-
ἡ σιτάρκεια.

ssi ren, v. t. h. καταναλίσκω
αζόμενος.

en, v. t. h. κροτέω, ἐκκροτέω.
f. (—, pl. -en), ἡ κρότησις,
ὄστημα.

ien, v. t. h. (fam.) δανείζω.

rupp-en, v. r. h. μεταμορφό-
εις χρυσαλλίδα). -ung, f. (—,
n), ἡ (εἰς χρυσαλλίδα) μετα-
σις.

ri'sten, v. r. h. ἀναπνέω [ἀνα-
άνασάνω].

en, v. t. h. (fam.) καταναλίσκω
ων· κατασπαταλάω [καταξο-

salbern, v. t. h. καταναλίσκω
ριττά φάρμακα.

nen, v. t. h. καταναλίσκω κα-
ν.

ien, v. t. h. συμμιγνύω, συγ-
ιῶ, ἀμάλγαμοποιέω. -ung, f.
pl. -en), ἡ σύμμικξις, ἡ συγ-
σις, ἡ ἀμάλγαμοποίησις.

n-eln, v. t. h. ἐμφράσσω, δια-
ω, ἀποφράσσω, κατακλείω
κοπερατόν*, περατόν*].
z, f. (—, pl. -en), ἡ ἐμφραξις,
φραξις, ὁ ἐμφραγμός, ἡ κατά-
ς [τὸ (σφιγτο)περάτωμα*].

m. (-es), ἡ προδοσία, ἡ πρό-
-en, v. t. ir. (part. verräthen)
ιδίδω, καταπροδίδω· ἐκλαλέω,
ἔλλω, καταγγέλλω, καταφω-

ράω, καταγορεύω [μαρτυράω, κατα-
δούδω*]. verräthen, πρόδοσις, προ-
δοσόμενος. sich —, v. r. h. προ-
δίδω ἑμαυτὸν, προδίδομαι, ἀλίσκομαι.

Verräther, m. (-s, pl. —), ὁ προ-
δότης. -el, f. (—, pl. -en), ἡ
προδοσία. -in, f. (—, pl. -nen), ἡ
προδοτὶς. -isch, adj. προδοτικός.

Verräuch-en, v. t. h. καταναλίσκω
καπνίζων· διατμίζω. —, v. i. s. δια-
λύομαι εἰς καπνόν, διατμίζομαι, ἐξ-
ατμίζομαι, διαπνέομαι. ἀποσβέννου-
μαι [ξεθυμαίνω]. seinen Zorn —
lassen, καταπραύνω τὴν ὀργήν μου
[ξεθυμαίνω, ξεθυμόνω, ξεμανίζω*].
-en, n. (-s), -ung, f. (—), ἡ ἐξ-
άτμισις, ἡ εἰς καπνὸν διάλυσις.

Verräuschen, v. i. s. παύομαι τήχων,
ἐξηχέω. παρέρχομαι, καθησυχάζω.

Verrechn-en, v. t. h. καταλογίζω, ὑπο-
λογίζω, λογαριάζω, φέρω εἰς λογα-
ριασμόν, συμψηφίζω. sich —, v.
r. h. παραλογίζομαι, ὑπολογίζω
πλημμελῶς, σφάλλομαι εἰς τοὺς
ὑπολογισμούς μου, παραλογαριάζω
[χакολογαριάζω, λογαριάζω στραβά].
sich in etwas —, ἀπατώμαι εἰς
τι. -ung, f. (—, pl. -en), ὁ κατα-
λογισμός, ὁ ὑπολογισμός, ὁ λογα-
ριασμός, ὁ ἐσφαλμένος ὑπολογισμός,
ὁ σφαλερὸς λογαριασμός· τὸ λογι-
στικὸν σφάλμα.

Verrücken, v. t. s. (fam.) ἀποθνήσχω,
»ψοφάω«. verreckt, νεκρός [ψο-
φησμένος]· κενέβρειος, θνησειδῖος,
θνησιμαῖος [ψόφιος, ψοφίμιος].

Verréden, v. t. h. ἀποποιέομαι ἐνόρκως.
sich —, v. r. h. ἀπατώμαι λαλῶν,
παραλάω.

Verreihen, v. t. ir. (part. verriéden)
h. παρατρῖβω, συμφθεῖρω.

Verreisen, v. t. h. καταναλίσκω περιο-
δεύων. —, v. i. s. ἀποδημέω, ἐκ-
δημέω, μεταβαίνω εἰς περιοδείαν,
περιοδεύω [ξενιτεύομαι]. verreist,
ἀπόδημος, ἐκδημος. verreist sein,
λείπω εἰς ταξείδιον, ἀποδημῶ. —,
n. (-s), ἡ ἀποδημία, ἡ ἀποδημη-
σις [τὸ ξενίτευμα].

Verreit'en, *v. t. ir. (part. verrit'ten)*
h. καταναλίσκω ἐν ἵπποις, δαπανᾶω ἵππεύων. *sich* —, *v. r. ir. h.* ἀποπλανᾶμαι ἐφ' ἵππου.

Verrenk-en, *v. t. h.* διαστρέφω, παραστρέφω, ἐξαρθρῶ, ἐξαρθρῶω [στραγουλλίζω, ξεστραμπουλίζω*]. *verrenkt*, διάστροφος, ἐξαρθρὸς [στραγουλλισμένος]. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ διαστροφή, ἡ ἐξάρθρωσις, ἡ ἐξάρθρωσις, ἡ παράρθρωσις [τὸ στραγουλλισμα, τὸ ξεστραμπούλισμα*]: τὸ παράρθρωμα, τὸ ἐξάρθρωμα, τὸ ἐξάρθρωμα.

Verran'nen, *v. i. ir. (part. verrannt')*
h. ὑποτρέχω, ἀποφράσσω τρέχων. *Jemandem den Weg* —, κόπτω τὸν ὁρμον εἰς τινα. *sich* —, *v. r. ir. h.* παρατρέχω, λοξοδρομέω, παραπλανῶμαι τρέχων.

Verricht-en, *v. t. h.* ἀπεργάζομαι, διαπράττω, ἐπιτελέω, ἐκτελέω. *viel zu* — *haben*, εἶμαι πολυάσχολος. *seine Nothdurft* —, ἀποπατέω, κάμνω τὴν ἀνάγκην μου. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἐπιτέλεσις, ἡ ἐκτέλεσις, ἡ διάπραξις. ἡ ἀσχολία, ἡ ἀπασχόλησις, ἡ ἐνασχόλησις, τὸ ἔργον.

Verrück'ten, *v. i. ir. (part. verrückt)*
s. & sich —, *v. i. ir. h.* ἀπολλύω τὴν ὁμῆν [ἔσθυμαίνω].

Verrück'ten, *v. t. h.* ἐπιμοχλῶ, ἐπιζυγῶ, μοχλῶ, μανδαλό(ν)ω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἐπιβολή τοῦ μοχλοῦ, ἡ μανδάλωσις.

Verrin'gen, *v. t. h.* ἐλαττό(ν)ω, μειῶω, μικρύνω, μικροποιέω, ὀλιγοστεύω. *sich* —, *v. r. h.* ἐλαττόμαι, μειόμαι, μικρύνομαι, ὀλιγοστεύω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἐλάττωσις, ἡ μειώσις, ἡ μικροποίησις, ἡ ὀλιγόστευσις.

Verrin'nen, *v. i. ir. (part. verrennen)*
s. ἀπορρέω, διαρρέω, διαχέομαι.

Verröst'en, *v. i. s.* ἰόμαι, κατιόμαι [σχοουραίνω]. *verrostet*, ἰωμένος, ἰώδης [σχοουρασμένος]. —*en, n. (-s), -ung, f.* (—), ἡ ἰωσις [τὸ σχοουρασμα].

Verrückt', *adj.* μιᾶρος, ἀνόσιος, τῆριος, ἀλίτρος, ἀθεόφοβος [ἰσχοτωμένος]. —*heit, f.* (—), ἡ ἰρία, ἡ ἀλίτροσύνη, ἡ ἀνοσιότη μιᾶρότης.

Verrücken, *v. t. h.* μετακινέω, μετακινῶ, κινέω. *Jemandem Kopf, den Verstand* —, ἰστάω παράφρονά τινα [τὸν ἰλαίνω, τὸν λωλαίνω, τὸν ξελαίνω, τὸν κουζουλαίνω].

Verrückt', *adj. (fig.)* παράφορος, ἰπληκτος, παράφρων, παράκαραπάιστος, παραπεπληγμφρηνώλης [ἔστρομημένος, λωλος, τρελλωμένος, λωλός, τρετρωζός*, κουζουλός]. *er ist bischen* —, παρακινητικῶς [ἐπῆρε ὁ νοῦς του ἀέρα*, χρωτῆς Μιχαλοῦς]. (*fam.*) *das zum* — *werden*, αὐτὸ δύναιτε φέρη παραφροσύνην εἰς τὸν φρωπον [αὐτὸ εἶν γιά νὰ τρελκαίνει]. —*heit, f.* (—, *pl. -e*), παράνοια, ἡ παραφροσύνη, ἡ ἰφρονία, ἡ παραφρόνησις [ὁ λαμός, ὁ ξετρελλαμός, ὁ κουζμός, ἡ τρέλλα].

Verrückung, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ κίνησις, ἡ μετατόπισις.

Verrül', *m. (-es)*, ἡ δυσφημία, ἡ δοξία, ἡ κακὴ φήμη, τὸ κακὸν ἰ[ἡ σοῦρα*]. *in* — *thun*, ἀπαγοῖν — *bringen*, διαβόσσω, δυσφδιαβάλλω, διασύρω [σοουρεύω, κονοματίζω, γλωσσοτρώγω]. *stehen*, ἔχω κακὴν φήμην. *kommen*, λαμβάνω κακὴν φ—*en, v. t. ir. (part. verrüft)* διασύρω, δυσφημέω, διαβόσσω, φημιζω, καταλάλω [γλωσσοκακονοματίζω, σοουρεύω*]. —*ei* δύσφημος, ἐπιβόητος, περιβέκαχόδοτος [κακονοματισμένος]. *f.* (—), ὁ διασυρμός, τὸ δυσφήμῆ ἡ δυσφημία.

Verrun'zeln, *v. t. h.* ρυτιδῶω [ζακ*sich* —, *v. r. h.* ρυτιδῶομαι.

Vers, *m. (-es, pl. -e)*, ὁ στίχοῖς ἐδάφιον ἡ στροφή. —*e ma*

- γράφω στίχους, στιχουργέω. -e machend, στιχουργός, στιχογράφος. Verfertigung von -en, ή στιχουργία, ή στιχοποιία. in -e bringen, έντεινω εις μέτρον, στιχίζω, θέτω εις μέτρον. in -e gebracht, στιχίρης, στιχηρός, έμμετρος. (*fam.*) ich kann mir keinen — daraus machen, ούδέν έννωώ έκ τούτων.
- Versägen**, v. t. h. ύπισχνέομαι, επαγγέλλομαι, υπόσχομαι. άρνέομαι, άποποιέομαι, άπαρνέομαι. seine Tochter ist versagt, ή θυγάτηρ του έδωκε τον λόγον της. ich versage mir nichts, ούδέν άποποιούμαι, δέν άποκρούω τίποτε. —, v. i. h. άδυνατώ προσκρούω, προσκόπτω άποποιέομαι. die Kräfte — mir, αι δυνάμεις με άπολείπουσιν. die Stimme versagt mir, ή φωνή μου άποκόπτεται. das Gewehr versagte, τó όπλον δέν έπυροβόλησεν, έσφαλε*. das Schiff versagt, τó πλοιον άδυνατεί να προβή. sich —, v. r. h. ύπισχνέομαι έμαυτον, δίδω υπόσχεσιν, δίδω τον λόγον μου. -ung, f. (—, pl. -en), ή άρνησις, ή άπαρνησις ή άποποιήσις, ή άπόκρουσις.
- Versälbüchstäbe**, m. (-n, pl. -n), Versä lile, f. (—, pl. -n), τó άρχικόν στοιχείον, τó κεφαλαίον (γράμμα).
- Versälzen**, v. t. ir. (*part.* versälzen) h. ύπεραλιτζώ, καθιστάω ύπεράλυρον. (*fig. fam.*) έμπικραίνω, πληθρόω πιπρίας. versälzen, κάθαλος, ύπεράλυρος. diese Freude ist mir recht — worden, ή χαρά αύτη μοι άπέβη λιαν δυσάρετος (αύτη ή χαρά μου έβγήκε από τή μύτη). -ung, f. (—, pl. -en), ή ύπεραλιτσία.
- Versammeln**, v. t. h. συνάγω, συνάθροίζω, συλλέγω, άθροίζω, συναγείρω [μαζεύω, συμμαζεύω, μαζώνω*, συμμαζώνω*]. sich —, v. r. h. συνέρχομαι, συναθροίζομαι [συμμαζεύομαι, μαζόνομαι*].
- Versammlung**, f. (—, pl. -en), ό συνάθροισμός, ό συναγερμός, ή συνάθροισις ή συνέλευσις, ή δημόγυρις, ή έκκλησία. eine — berufen, veranstalten, συγκαλέω συνέλευσιν, συνάγω έκκλησίαν. eine — entlassen, διαλύω συνέλευσιν. -sort, m. (-es, pl. -e), -splatz, m. (-es, pl. -plätze), ό τόπος συνελεύσεως, τó έκκλησιαστήριον. -ssaal, m. (-s, pl. -säle), ή αίθουσα συνελεύσεως.
- Versän den**, v. t. h. άποθινώω, καθαμιζώ, πληθρόω άμμου. —, v. i. s. άποθινόομαι, καθαμιζόομαι, πληθρόομαι άμμου. -ung, f. (—, pl. -en), ή πληθρωσις άμμου.
- Vers ärt**, f. (—, pl. -en), τó μετρικόν είδος, τó μέτρον.
- Versärl**, adj. εύστροφος, εύκίνητος. -lial, f. (—), ή εύστροφία, ή εύκίνησις.
- Versätze**, m. (-es, pl. -sätze), ό ένεχυρασμός, τó ένεχύρασμα.
- Versäuen**, v. i. s. όξύνομαι, όξίλω [ξινίλω, ξεινίλω]. (*fig.*) έκκακώω, άποχαυνόομαι [μουχλιάζω].
- Versäuen**, v. t. h. καθιστάω ύπέρροζυ, όξύνω ύπέρ τó δέον [περισσεινίλω].
- Versäufen**, v. t. ir. (*part.* versöf fen) h. καταναλισκώ έν πότω, καταδαπανάω έν πολυποσία. —, v. i. ir. s. πνίγομαι.
- Versäuen**, v. t. h. παραμελέω, καταμελέω δέν προφθάνω, καθυστερέω [χάνω]. es ist keine Zeit zu —, άκμή έργου, καιρού άκμη, ή ώρα έπείγει. -nlss, f. (-es, pl. -e), -ung, f. (—, pl. -en), ή καθυστέρησις, ή παραμέλησις τó παρεμπόδισμα, τó κώλυμα.
- Versäusgang**, m. (-es, pl. -gänge), τó άπροτελεύτιον. -bau, m. (-s), ή στιχουργία, ή στιχοποιία.
- Verschä chern**, v. t. h. μικροπωλέω, κατηλέω, πωλέω [λιανοπουλώ].
- Verschä ften**, v. t. h. πορίζω, προμηθεύω, παρέχω [προξενεύω]. sich selbst Recht — διεκδικέω τó δικαίόν μου. -ung, f. (—, pl. -en), ό πορισμός, ή προμήθεισις.
- Verschä kern**, v. t. h. (*fam.*) άπολλύω άνοηταίνων.

Verscha'len, *v. i. s.* στελειώω, στελειώω, στελειώ(ν)ω*.

Verschäl'en, *v. i. s.* άπηγέω, έξηγέω, άποπαλάω ή χώνω, καθίσταμαι άνήκοος* *s.* Verschollen.

Verschäm't, *adj.* αίσχυντηλός, έντροπαλός. — *sein*, έντρέπομαι, δυσωπύομαι, συστέλλομαι, είμαι αίσχυντηλός. — *heiß*, *f.* (—), ή αίσχυντηλλα, ή δυσωπία, ή συστολή, ή έντροπαλότης.

Verschän'den, *v. t. h.* άσχημίζω* *s.* Schänden.

Verschän'zen, *v. t. h.* όχυρό(ν)ω, περιχαράκω, περιτειχίζω, περιβάλλω διά χαράκωματος. *sich* —, *v. r. h.* περιχαράκωμαι, όχυρό(ν)ομαι. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή όχύρωσις, ή χαράκωσις, ή περιτειχισμός* τό χαράκωμα, τό πρόχωμα, τό όχύρωμα.

Verschärf'en, *v. t. h.* έπιτείνω, έπιβαρύνω. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή έπίτασις, ή έπιβαρύνσις.

Verschärf'ten, *v. t. h.* κατορούσσω, καταχώνω, ένθάπτω. *sich* —, *v. r. h.* έχρύπτομαι υπό την γήν, χώνομαι*. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή κατορούσις, ή κατάχωσις.

Verschief'den, *v. i. ir.* (*part.* verschief'den) *s.* έκπνέω, τελευτάω, άποβίω. — *n.* (—s), ή τελευτή, ή άποβίωσις.

Versch'en, *n.* (—s, *pl.* —), τό στιγιδιον.

Versch'en'ken, *v. t. h.* δωρέω, δωροδοτέω, χαρίζω, δίδω. μικροπωλέω, καπηλεύω [λιανοπουλάω]. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή δώρησις, ή δόσις* τό δώρημα, τό χάρισμα. ή καπηλεία.

Versch'er'zen, *v. t. h.* καταναλισκω άστειζόμενος. (*fig.*) άψηφέω, παραμελέω άπερισκέπτως, άπολλύω παγνιωδώς, χάνω. *sein Glück* —, χάνω την τύχην μου. — *ung*, *f.* (—), ή άπερισκεπτος παραμέλησις, ή άπόλεια.

Versch'euf'chen, *v. t. h.* φυγαδεύω, έκφοβέω, έκδιώκω [ξυλόνω*]. — *ung*, *f.* (—), ή φυγάδευσις, ή φυγαδεία, ή έκδιώξις.

Versch'ck-en, *v. t. h.* έκπέμπω, άποστέλλω, διαπέμπω. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή άποστολή, ή έκπεμψίς, ή διαπομπή.

Verschle'b-en, *v. t. ir.* (*part.* verschö'ben) *h.* μετακινέω, μετατοπίζω. (*fig.*) αναβάλλω, ύπερβέτω. *sich* —, *v. r. ir.* *h.* μετακινέομαι, έκτοπίζομαι. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —en), ή μετακίνησις, ή μετατόπισις* ή έκτόπισις. (*fig.*) ή αναβολή, ή ύπερθεσις.

Verschle'den, *adj.* άποθανών, τελευτήσας, *s.* Verscheiden.

Verschle'den, *adj.* διάφορος* άλλοίος, άνόμοιος [διαφορετικός]. — *e* Menschen, διάφοροι άνθρωποι — *e* Arten, Sorten, διάφορα είδη. — *sein*, διαφέρω. *das sind zwei-e* Dinge, τό μόν έτερον τό δε έτερόν έστιν αύτών, αύτά εινε δύο πράγματα διάφορα άπ' άλλήλων. — *machen*, άλλοιόω, έτεροτύω, άλλίσσω. *das ist sehr* —, τούτο διαφέρει πολύ. *von -er* Gestalt, Form, έτερόσχημος, άλλοιόμορφος. *von -er* Länge, έτερομήχηχος. — *ärtlich*, *adj.* άλλοίος, έτεροτός, άλλοιότροπος, άλλοιόδης, έτερογενής* παντοίος, πολυειδής, ποικίλος [λογισμός]. — *ärtigkeit*, *f.* (—), ή έτεροτύτης, ή άλλοιότης, ή διαφορότης* ή ποικιλία ή πολυειδία. — *farbig*, *adj.* έτερόχρους, άλλόχρους, έτερόχρους, ποικιλόχρους. — *sein*, έτεροχρόεω. — *farbigkeit*, *f.* (—), ή έτεροχροτύτης, ή έτερόχροια, ή άλλόχροια. — *heiß*, *f.* (—, *pl.* —en), ή άλλοιότης, ή έτερότης, ή έτεροτύτης, ή διαφορότης. — *tlich*, *adv.* διαφορός.

Verschle'ssen, *v. t. ir.* (*part.* verschos'sen) *h.* έκτοξεύω, έκτινάσσω, έκσφενδονάω. μεταθέτω, μεταφέρω, μετατοπίζω (σελίδας). άμαυρόω, παραχρωννύω, άποχρωννύω [εθωρίζω, ξεβάφω]. —, *v. i. ir. s.* έθανθήω, άμαυρόομαι, έθαλείφομαι, γίνομαι έξίτηλος [εθωρίζω, εθωριάζω, ξεβάφω, θραπέωνα]. *sich* —, *v. r. ir. h.* πυροβολέω άστόχως

- ἀπατώμαι πυροβολῶν [τραβάω στραβά]. ἀποπυροβολέω, ἀποπαύομαι πυροβολῶν. (*fig. fam.*) συλλαμβάνω ἔρωτα, ἐρωτεύομαι. —, *n.* (-s), ἡ παράχρως, ἡ ἀμαύρωσις, ἡ ἀμύδρωσις [τὸ ξεθώρισμα, τὸ θάμπωμα]. ἡ ἀποπυροβόλησις.
- Verschiff f-en**, *v. t. h.* μετακομίζω διὰ πλοίου. —*ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διὰ πλοίου μετακομιδὴ.
- Verschiff**, *adj.* δονακώδης, καλαμώδης.
- Verschimmeln**, *v. i. s.* εὐρωτιάω, μυδάω [μουχλιάζω, ἀμουχλιάζω*]. —, *n.* (-s), ἡ μύδησις [τὸ μούχλιασμα].
- Verschimpfen**, *v. t. h.* ἐξυβρίζω, ὑβρίζω.
- Verschlack-en**, *v. i. s.* μεταβάλλομαι εἰς ἐκβολίδα, σκωριοποιέομαι. —*ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σκωριοποίησις.
- Verschläffen**, *v. t. ir.* (*part. verschläffen*) *h.* διέρχομαι κοιμώμενος· κατακοιμάω, κατακοιμίζω, καθυστερέω κοιμώμενος. *die Zeit* —, κοιμῶμαι ὑπὲρ τὸν ὠριμαμένον χρόνον. *sich* —, *v. r. ir. h.* κοιμῶμαι μακρότερον τοῦ δέοντος [παρακοιμῶμαι]. —, *adj.* κάθυπνος, ὑπνηλός, ὑπνώδης, ὑσταλέος [κατακοιμισμένος, κακοθυκτισμένος]. —*heit*, *f.* (—), τὸ κάθυπνον, τὸ ὑπνώδες, ἡ ὑπνώδεια, ἡ νυσταλεότης [ἡ νύστα, ἡ νυστάγρα*].
- Verschläg**, *m.* (-es, *pl.* -schläge), τὸ διάφραγμα. —*en*, *v. t. ir.* (*part. verschlägen*) *h.* διαφράσσω, ἀποφράσσω, φράσσω, ἀποκλείω. παρακρούω, παραπαίω, κρούω ἐσφαλμένως. ἀποπλανάω, παραπλανάω, ἐκτρέπω. καταναλίσκω κτυπῶν. *mit Brettern* —, διαφράσσω διὰ σανίδων. *einen Hund* —, τρομάσσω κύνα διὰ κτυπήματος. *eine Stelle im Buche* —, ἀπολλύω χωρίον ἀναδιφῶν βιβλίου. *der Sturm hat die Schiffe* —, ἡ τρικυμία ἀπεκλήθησε τὰ πλοῖα. *an die Küsten* — *werden*, ἀποφέρομαι εἰς τὴν παραλίαν, ῥίπτομαι εἰς τὰ παράλια. *sich etwas* —, παραμελέω, ἀψηφίω τι. *sich die Kunden* —, ἀποξενῶ τοὺς πελάτας μου. —,
- v. i. ir. s.* ὑποχλαινομαι. φέρομαι, ῥίπτομαι, ἀρρωστέω, ἀσθενέω· ἀποκόπτομαι. —, *v. i. ir. h.* διαφέρω, ἐνδιαφέρω, μέλω. *das verschlägt mir viel (nichts)*, πολὺ (οὐδαμῶς) μοι διαφέρει τοῦτο, πολὺ (οὐδὲν) φροντίζω περὶ τούτου. *was verschlägt es dir?* τί σοι διαφέρει, τί σε μέλει [τί σε κόφτει; ἵνα σε γνοιᾶζει*]; *was kann Ihnen das* —, τί σας μέλει περὶ τούτου; *das verschlägt mir nicht*, αὐτὸ δέν με μέλει ποῶς, τοῦτό μοι εἶνε ὄλιως ἀδιαφορὸν, ἀδιαφορῶ παντάπασιν [δὲ δρόνει τὸ αὐτί μου]. —, *adj.* ἀποπεπλανημένος. χλιαρός, ὑπόθερμος [χλιός, σύχλιος, φτόχλιος*]. *πανούργος*, ἐπίτριπτος, πολύτροπος, *πονηρός*, τετραπέρατος [ξεπονηρεμένος, διαβολεμένος, τετραπερασμένος]. *höchst* —, *τριπάνουργος*, *παμπόνηρος* [ἐφτακαθαρισμένος]. *ein* — *er Kerl*, ὁ κέρκωψ, τὸ περίτριμμα, ὁ πανούργος, ὁ Σί-συφος [ὁ κατεργάτης, ὁ διάβολος μὲ τὰ κέρατα]. —*heit*, *f.* (—), ἡ πανουργία, ἡ πολυτροπία, ἡ *πονηρία* [ἡ κατεργαρωσύνη].
- Verschlämmen**, *v. i. s.* μολύνομαι διὰ πηλοῦ, βορβορόομαι [λασπόνομαι, λασπόνω].
- Verschlämmen**, *v. t. h.* βορβορόω, μολύνω διὰ πηλοῦ [λασπόνω] *s.* *Verschlemmen*. *sich* —, *v. r. h.* βορβορόομαι, *s.* *Verschlämmen*.
- Verschlecken**, *v. t. h.* χαιστίαω χειρότερον, χειροτερέω· διαφθείρω, φθείρω [χαλάω]. *sich* —, *v. r. h.* βαινῶ ἐπὶ τὰ χεῖρα, γίνομαι χειρότερος, χειροτερέω. —*ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπὶ τὰ χεῖρα μετατροπὴ, ἡ δεινώσις, ἡ χειροτέρευσις.
- sich Verschlecken* —, *v. r. ir.* (*part. verschlecken*) *h.* εἰσδύομαι, εἰσχωρέω, εἰσέρπω, ὑπεισχωρέω, εἰσδύω [τρυπόνω, κρυφοχώνομαι].
- Verschletern**, *v. t. h.* καλύπτω διὰ πέπλου, περικαλύπτω παρακαλύπτω, ἀποσκειάζω*.

Verschleifen, *v. t. h.* επιτείνω, ἀπομηκύνω, ἐπιμηκύνω. —, *v. t. ir.* (*part. verschlif fen*) *h.* παρατρῖβω ἀκονῶν, παραφθείρω δι' ἀκονήσεως.

Verschleif m-en, *v. t. h.* φλεγματοποιέω, γλοιώω, μυξοποιέω, ἐμπληρώω φλέγματος. *verschleimt*, φλεγματίας, φλεγματιαίος, φλεγματώδης, κορυζώδης [μυξιασμένος]. *sich* —, *v. r. h.* γλοιόομαι, κορυζάω, μυξάζω, φλεγματοποιέομαι [μυξιάζω]. —*ung*, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ φλεγματοποιήσις, ἡ πλήρωσις φλέγματος, ἡ γλοιώσις.

Verschleiss, *m.* (-es), ἡ εὐπώλησις, ἡ εὐπώλησις. —*en*, *v. t. ir.* (*part. verschlis sen*) *h.* παρατρῖβω, ἀποτρῖβω, παραφθείρω, φθείρω [χαλνάω, χαλάω]. πωλέω, ἐκπωλέω. —, *v. i. ir.* *s.* ἀποτρῖβομαι, παρατρῖβομαι, φθείρομαι [χαλνάω].

Verschleim m-en, *v. t. h.* βορβορώω (*s. Verschläm m-en*). διασπαθάω, σπαθάω, (κατα)σπαταλάω, καθηδυπαθέω, καταστωδέομαι [ἀνεμοσκορπίζω].

Verschleim d-ern, *v. t. h.* καταναλίσκω ἐν ὀκνηρίᾳ, δαπανάω ἐν ἀργίᾳ.

Verschlepp-en, *v. t. h.* παρασύρω, ἐκτρέπω, ἀποπλανάω. (*fig. fam.*) παρατείνω, χρονοτριβέω, ἀργοπορέω. —*ung*, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἀποπλάνησις, ἡ ἐκτροπή, ἡ παράτασις, ἡ ἀναβολή, ἡ ἀργοπόρησις, ἡ χρονοτριβή.

Verschleud-ern, *v. t. h.* ἐκσφενδονάω, σφενδονάω, ῥίπτω διὰ σφενδόνης. (*fig. fam.*) πωλέω εἰς τὴν προσυχοῦσαν τιμὴν, ἐκπωλέω εἰς εὐτελῆ τιμὴν [πουλῶ ὄσα ὄσα] ῥίπτω ἀφειδῶς, διαφορέω, διασκορπίζω, διασπαθάω, σπαταλάω [ἀνεμοσκορπίζω]. —*ung*, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἐκσφενδόνησις. (*fig. fam.*) ἡ ἐπ' εὐτελεῖ τιμῇ ἐκπώλησις ἡ διαφόρησις, ἡ διασκορπίσις [τὸ ἀνεμοσκορπισμα].

Verschless-bär, *adj.* κλειστός, ἐπιδεκτικὸς κλείσεως, κλειόμενος. —*en*, *v. t. ir.* (*part. verschlos sen*) *h.*

κλείω, κατακλείω, συγκαλείω, ἐκκατακλείω [σφαλίτω, σφαλίω], seine Ohren —, ἐπιφράσω τὰ ὦτα (für, πρὸς). den Mund —, συγκαλείω τὸ στόμα *s. Verschlossen sich* —, *v. r. ir.* *h.* κλείομαι, συγκαλείομαι. —*ung*, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ κλείσις, ἡ σύγκαλεισις, ἡ κατάκλεισις.

Verschlim m-besser-n, *v. t. h.* παραδιόδο(ν)ω, παραφθείρω. —*ung*, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ παραδιόρθωσις τὸ παραδιόρθωμα.

Verschlim m-ern, *v. t. h.* καθιστάνω χειρότερον, μεταβάλλω ἐπὶ τὸ χειρόν, διαφθείρω, φθείρω, χειροτέρω [χαλάω, χαλνάω]. *sich* —, *v. r. h.* βαίνω ἐπὶ τὰ χεῖρα, τρέπομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, γίνομαι χειρότερος, χειροτέρω. —*ung*, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολή, ἡ πρὸς τὸ χεῖρον τροπή, ἡ δεινώσις, ἡ χειροτέρευσις.

Verschlu g-en, *v. t. ir.* (*part. verschlun gen*) *h.* καταπίνω, κάπτω, καταβροχθίζω [χάφτω, χάφτομαι], ἐμπλέκω, διαπλέκω, περιπλέκω, ἐμπεριπλέκω, τυλίσσω [ἐμπερθεύω]. —*ung*, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ κατάπισις, ἡ κάψις, ὁ καταβροχθισμὸς [τὸ κατάπιμα]. ἡ ἐμπλοκή, ἡ περιπλοκή [τὸ μπερδευμα].

Verschlos sen (*s. Verschliessen*), *adj.* κλειστός, κατάκλειτος, (κατα)κλεισμένος. (*fig.*) σιωπηρὸς, σιωπηλὸς, κρυψίνους, κρυψίφων. —*heit*, *f.* (—), ἡ κρυψινοία.

Verschlu cken, *v. t. h.* καταπίνω, καταβροχθίζω, κάπτω, κατεσθίω, κατατρέγω [χάφτω, χάφτομαι], ἀποροφάω, ἀπορροφίω, πίνω. die Erde verschluckt das Wasser, ἡ γῆ ἀπορροφᾷ τὸ ὕδωρ. ein Wort —, καταπίνω λέξιν. eine Beleidigung in sich —, καταπίνω προσβολήν. *sich* —, *v. r. h.* πνίγομαι καταπίνων [στραβοκαταπίνων].

Verschlum m-ern, *v. t. h.* καταναλίσκω ὑπνώτων, δαπανάω νυστάζων, διέρχομαι ἐν νυσταγμῷ.

ισά, *m.* (-es, *pl.* -schlüsse), ἡ ἰς, τὸ κλείσμα. *in* — haben, *r* (einem) — haben, φυλάττω ἰσμένον, ἔχω κατάκλειστον. **achten**, *v. i. s.* τήκομαι, συν-
 λαι, ἀπομαραινόμεαι, φθίνω, θίνω [ξεροκαίομαι*], vor Durst
 ξηραίνομαι (ὑπὸ) τῆς δίψης. **Hunger** —, ἀποθνήσκω ὑπὸ
 :είνης. — **machen**, ἐκμαραίνω.
 α. (-s), ἡ ἀπομάρανσις, ἡ τη-
 ν, ἡ ἀποφθορά [ὁ ξεροκαυμός*,
 ρόκαυμα*].
ih-en, *v. t. h.* καταφρονέω,
 :ώω, ἀψηφέω· ἀπωθέω, ἀπορ-
 ο, ἀποποιέομαι. **verschmäh**t,
 πρόνητος, ἀπόβλητος, κατα-
 νημένος. — **ung**, *f.* (—, *pl.*
 ἡ καταφρόνησις, ἡ ἀπαξί-
 ῃ ἀπόριψις, ἡ ἀποποίησις.
ian'chen, *v. t. h.* καταναλίσκω
 ἴζων.
iaú'sen, *v. t. h.* καταναλίσκω ἐν
 (αἰς, καταθιναίω, καθηδυνα-
 [ξεραινόνω].
iel's-en, *v. t. ir.* (*part.* ver-
 iol'zen) *h.* συντήκω, συγχω-
 . καταναλίσκω συντήκων. —,
ir. s. συντήκομαι, συγχωνεύο-
 συμπηγνύμαι, συμφύομαι, συν-
 ομαι, συνενόομαι. — **ung**, *f.* (—,
 -en), ἡ σύντηξις, ἡ συγχώνευ-
 ῃ σύμμιξις, ἡ συνένωσις.
ieŕ'sen, *v. t. h.* ἀπαλγέω, μένω
 γητος πρὸς, δὲν αἰσθάνομαι
 v. **ich kann das nicht** —,
 δύναμαι νὰ μείνω ἀνάλητος
 τοῦτο. —, *n.* (-s), ἡ ἀπάλη-
 ῃ ἀνάληψις· ἡ λήθη.
ileŕ't-en, *v. t. h.* καταναλίσκω
 ἴζων, δαπανᾶω ἀλείφων. κατα-
 , ἐπιχρίω, ἐπαλείφω, φράσσω
 χρίσεως [πασαλείφω]. (*fam.*)
 ἴρω, ἀλείφω, χρίω [μουτσα-
 , μουτζουρόνω]. — **ung**, *f.* (—,
 -en), ἡ ἐπιχρίσις, ἡ περιχρίσις,
 ἀλείψις [τὸ πασάλειμμα].
ilts', *adj.* πανούργος, ἐπί-
 :ος, πολύτροπος, πονηρός, τε-
 έρατος [ξεπονηρεμένος, δια-

βολεμένος, τετραπερασμένος]. höchst
 —, τριπάνουργος, παμπόνηρος [ἔφτα-
 καθαρισμένος]. — **heit**, *f.* (—), ἡ
 πονουργία, ἡ πολυτροπία, ἡ πονη-
 ρία [ἡ διαβολωσύνη].
sich Verschmaŕ'pen, *v. r. h.* (*fam.*) προ-
 δίδω ἑμαυτὸν ἀπεριστέτως.
Verschnaú'ben, **verschnaú'ſen**, *v. i. h.*
 ἀναπνέω, ἐξαναπνέω, λαμβάνω
 ἀναπνοήν· ἀναλαμβάνω [ἀνασαίνω].
Verschneí'd-en, *v. t. ir.* (*part.* ver-
 schnit'ten) *h.* ἐπικόπτω, περικό-
 πτω· κλαδεύω. καταναλίσκω τέμ-
 νων. κόπτω ἐσφαλμένως [στραβο-
 κόπτω]. ἐκτέμνω, εὐνοουίζω [μου-
 νουχίζω, κοπανίζω*] *s.* **Verschmit-**
ten. — **ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπι-
 κοπή, ἡ ἐπίκοψις· ἡ κόλουσις, ἡ
 κολόβωσις· ἡ κλάδευσις, ἡ κλαδεία,
 τὸ κλάδευμα. ἡ ἐκτομή, ὁ εὐνο-
 χισμός [τὸ μουνούχισμα].
Verschneí'en, *v. t. h.* καλύπτω διὰ χιό-
 νος, κατανίφω, καταχιονίζω, χιο-
 νίζω. **verschneit werden**, ἐπι-
 χιονίζομαι, χιονίζομαι.
Verschní'ten, *adj.* ἐπίκοπος· κολοβός,
 κλόουρος. ἐκτετμημένος, ἄνοργος
 [μουνουχισμένος, κοπανισμένος*].
nicht —, ἔνοργος, ἐνόργης [ἀμου-
 νούχιστος, ἀκοπάνιστος, βαρβάτος].
 — *e, m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἐκτομίας, ὁ
 εὐνούχος, ὁ σπάδων [ὁ μουνούχος].
Verschní'tseln, *v. t. h.* λεπτοκοπέω,
 κατακόπτω εἰς μικρά.
Verschnú'pfen, *v. t. h.* καταναλίσκω εἰς
 ταμβακοποσίαν, δαπανᾶω εἰς ἀπο-
 ρόφησιν ταμβάκου. —, *v. imp. h.*
das verschnupft mich, αὐτὸ με
 ἐμβάλλει εἰς ἀγανάκτησιν, τοῦτο
 διεγείρει τὴν ἀγανάκτησιν μου.
Verschnupff, *adj.* καταρρωδῆς, κα-
 τερροισμένος [συναγωγμένος].
Verschnú'gen, *v. t. h.* περισφίγγω, δια-
 σφίγγω, περιδεσμέω.
Verschö'ben, *adj.* μεταλίνθος, παρα-
 λίνθος. ἀναβεβλημένος.
Verschö'len, *adj.* ἀφανής, ἄφαντος,
 ἄμνηστος.
Verschö'nen, *v. t. h.* φείδομαι, λυπέο-
 μαι [πιδεξέομαι*, ψυχοπονοῦμαι*].

Verschwō'men, s. Verschwimmen.

Verschwō'ren, *v. t. ir.* (*part.* verschwō'ren) *h.* άπομνύω, άποφάσκω ένώρκως, όράζομαι άποχήν, έξομνύω, έξαρτέομαι ένώρκως. verschworen, ένώμοτος. sich —, *v. r. ir. h.* καταρῶμαι, άναθεματίζω, βλασφημέω. συνομνύω, συνωμοτέω, πράττω συνωμοσίαν.

Verschwō'rene, *m. & f.* (—, *pl.* -n), ό, ή ένώμοτος, ό συνωμότης, ή συνωμότις.

Verschwō'rer, *m.* (-s, *pl.* —), ό συνωμότης. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή συνωμοσία, τό συνώμοτον. eine — anstiften, anzetteln, συγχροτέω συνωμοσίαν.

Verschwū'den (s. Verschwinden), *adj.* άφανής, άφαντος.

Versechs'fachen, *v. t. h.* έξαπλασιάζω, έξαπλώω, ποιέω έξαπλάσιον.

Versē'hen, *v. t. ir.* (*part.* versē'hen) *h.* έφοδιάζω, έξαρτύω, καταρτίζω. διοικέω, διαχειρίζω έπιστατέω, έπιτροπεύω. παραβλέπω, άβλεπτέω. Jemandem mit etwas —, έπαρκέω, χορηγέω, κορίζω τί τινη, έφοδιάζω τινά διά τινος. ein Zimmer mit Möbeln —, εύτρεπίζω, καταρτίζω οίκον δι' έπιπλων. ein Amt —, έξασκέω ύπούργημα. den Gottesdienst —, ιερουργέω, λειτουργέω. Jemandes Stelle —, ύπέχω την θέσιν τινός, άναπληρώω τά καθήκοντά τινος. eine Pfarre —, προϊσταμαι ένορίας. ein Haus, einen Keller, den Stall —, έπιστατέω οίκου, όφισθήκης, του σταύλου. es bei Jemandem —, προσκρούω, προσπαίω τινί (in etwas, ες τι). sich —, *v. r. ir. h.* έφοδιάζομαι. άπατώμαι, σφάλλομαι, λανθάνομαι. sich einer Sache —, προσδοκιάω, άπεκδέγομαι τι. das hätte ich mir von ihm nicht —, τούτο δέν περιέμενον παρ' αύτου. ich versehe mir nichts Gutes von ihm, ούδέν όγιμés προσδοκῶ παρ' αύτου. ehe ich es mir versah, καθ' ήν στιγμήν ούδέν

προσεδόκων. sich an etwas —, δυσωπέομαι τι. —, *adj.* παρεσκευασμένος, άπηρτισμένος, έφοδιασμένος, καθηρτισμένος. —, *n.* (-s) ή παρόρασις, ή παράβλεψις, ή παραδρομή, ή άπροσεξία' τό παρόραμα, τό σφάλμα, τό πλημμέλημα, τό άμάρτημα, τό πταίσμα. aus —, κατά παραδρομήν, κατά λάθος, έξί άπροσεξίας. das — der Schwangersen, ή ύπτασία έγκύου γυναίκας περι τής όψευς του γεννηθησομένου τέχνου.

Versē'ken, *v. t. h.* βλάπτω, κακοποιέω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή βλάβη, ή κάκωσις.

Versē'hung, *f.* (—), ό έφοδιασμός, ή έφοδιασις, ή χορηγία, ή προμήθεισις, ό πορισμός. — mit Lebensmitteln, ό έπαιτιασμός, ή σιταρχισία.

Versē'macher, *m.* (-s, *pl.* —), ό σιχαουργός, ό σιχογράφος' ό σιχοποιός, ό σιχοπλόκος.

Versē'nd-en, *v. t. reg. & ir.* (*part.* versē'ndt') *h.* άποστέλλω, έκπέμπω, διαπέμπω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ό άποστολεύς, ό έξαποστολεύς. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή άποστολή, ή έμπειψις. -ungsgebühren, *f. pl.* τί δικαιώματα της άποστολής.

Versē'ng-en, *v. t. h.* έπικαίω, περκαίω, καίω άκριθιγώς [καψάλλω, τσουδίζω, τσουδάω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή έπικαυσις, ή περκαυσις [τό καψάλισμα, τό τσουδίσιμα].

Versē'ken, *v. t. h.* καταδύω, βυθίζω, καταβυθίζω [βουτάω, βουτίζω]. ins Meer —, καταποντίζω, κατακοντόω. in Schlaf —, κατακοιμάω, κατακοιμίζω, άποκοιμίζω. den Geist —, έφιστάω την διάνοιαν, την σίψιν. eine Leiche —, θάπτω κρόν. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή κατάδυσις, ό βυθισμός. (im Theater) ή καταρακτή θύρα, ή όροσθόρα, ή καταπακτή [ή κλαβανή]. — ins Meer, ό καταποντισμός.

Versēs'sen, *adj.* έπιμανής, έμπαθής, έμμανής (auf etwas, ες τι).

Versetz-bar, *adj.* μεταθετός, μετακινήτος. -en, *v. t. h.* μεταθέτω, μετακινῶ, μετατοπίζω, μεταφέρω, μετατάσσω· μεταφύτω. ἐμβάλλω, καθιστάω, περιάω, φέρω. ἐντρέβω, καταφέρω, δίδω. φράσσω, ἀποφράσσω, ἐμφράσσω, διαφράσσω. μιγνύω, συμμιγνύω, προσμιγνύω. μεταθέτω κατὰ λάθος, σφάλλομαι θέτων. ἀπαντάω, ἀποκρίνομαι. ἐνεχυράζω, ἐνεχυράζω, βάλλω ἐνεχυρον· ὑποθηκεύω. Bäume —, μεταφύτω δένδρα. einen Officier, Beamten —, μεταθέτω ἀξιωματικόν, ὑπάλληλον. einen Schüler in eine höhere Klasse —, προβιβάζω μαθητήν (εἰς ἀνωτέραν τάξιν). unter die Heiligen —, ἀναγράφω εἰς τοὺς ἁγίους, ἁγιοποιέω. in die Nothwendigkeit —, ἐμβάλλω, φέρω εἰς τὴν ἀνάγκην. diese Nachricht versetzte alle in grosse Freude, ἡ ἀγγελία αὐτῆ ἐπροξένησεν εἰς πάντας μεγάλην χαράν. in Verlegenheit, Furcht, Misstrauen, Unruhe —, ἐμβάλλω εἰς ἀηχανίαν, φόβον, δυσπιστίαν, ἀνησυχίαν. in eine schlimme Lage —, φέρω εἰς δυσχερῆ θέσιν. ich bin in die Nothwendigkeit versetzt, εἶμαι ἡναγκασμένος. denken Sie sich in meine Lage versetzt, ὑποθέσατε ὅτι εὐρίσκασθε εἰς τὴν θέσιν μου. eine Thür, den Weg —, διαφράσσω θύραν, τὴν ὁδόν. (*fam.*) das versetzt mir den Athem, αὐτό μοι διακόπτει τὴν ἀναπνοήν, τοῦτό με πνίγει. eine Farbe —, μιγνύω χρώμα. das Silber mit Kupfer —, προσμιγνύω τὸν ἄργυρον χαλκῷ. Jemandem einen Schlag, eins —, ἐντρέβω τινὶ κτύπημα, καταφέρω τινὶ μίαν. seine Uhr —, ἐνεχυράζω τὸ ὀρολόγιόν μου. sich —, *v. r. h.* μετατίθεμαι, μετακινέομαι, μετατοπίζομαι· μετατίθεμαι κατὰ διάνοιαν. — Sie sich in meine Lage für einen Augenblick, ὑποθέσατε πρὸς

στιγμὴν ὅτι εἶσατε εἰς τὴν θέσιν του.

Versetzung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μετάθεσις, ἡ μετατόπισις, ἡ μετακίνησις, ἡ μετάταξις ἢ μεταφύτεσις. ἡ μίξις, ἡ σύμμιξις, ἡ σύγκρασις. ἡ ἀπόφραξις, ἡ διάφραξις, ἡ ἀπόκλεισις. ἡ ἐνεχυρασία, ὁ ἐνεχυρασμός. -skonferenz, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ συμβούλιον προβιβασμῶν. -sprung, *f.* (—, *pl.* -en), αἱ ἐξετάσεις πρὸς προβιβαζόμεν.

Verseufsen, *v. t. h.* διάγω στενάζων [περνάω μὲ ἀναστεναγμούς].

Versfüss, *m.* (-es, *pl.* -füsse), ὁ μετρικὸς ποῦς.

Versicherung, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀσφαλιστής. -n, *v. t. h.* ἀσφαλίζω, ἐξασφαλίζω. βεβαίω(ν)ω, διαβεβαιόω (Jemandem eine Sache, τινὶ τι Jemanden (von) einer Sache, τινὰ περὶ τινος). seien Sie versichert, ἔστε βέβαιος, πέπεισθε. sei dessen versichert, ἔσο βέβαιος περὶ τούτου [ἐννοια σου]. sich —, *v. r. h.* ἀσφαλίζομαι, ἐξασφαλίζομαι. διενεργέω κατασχέσιν, κάμνω κατοχήν. -t, *adj.* βέβαιος· ἀσφαλής.

Versicherung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ βεβαίωσις, ἡ διαβεβαίωσις· ἡ ἀσφάλεια, ἡ ἐξασφάλεια.

Versicherungsanstalt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀσφαλιστικὸν κατάρστημα, τὸ ἀσφαλιστήριον. -geld, *n.* (-es, *pl.* -er), τὰ ἀσφάλιστρα. -gesellschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία. -nehmer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀσφαλιζόμενος. -prämie, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀσφάλιστρον. -schein, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον, τὸ ἀσφαλιστήριον. -werth, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀξία τοῦ ἀσφαλισματος. -wesen, *n.* (-s), τὰ τῆς ἀσφαλείας.

Verslechen, *v. i. s.* ἀπομαραίνομαι, καταμαραίνομαι, τήχομαι, φθίνω.

Verselgen, *v. t. h.* σφραγίζω, κατασφραγίζω, ἐπισφραγίζω [βουλλώνω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπισφράγις, ἡ σφράγις.

-es, ἡ ἀγγίνοια, ἡ δξύνοια. bei gutem, gesundem — sein, ὀρθοφρονέω, σωφρονέω [τά 'χω σωστά]. nicht wohl bei — sein, παραφρονέω, παραπατάω, παρακόπτω τῇ διανοίᾳ [χρωστάω τῆς Μιχαλοῦς]. um den — kommen, ἐξίσταμαι τοῦ φρονεῖν, ἀπολλύω τὰς φρένας, ἔχάνω τὸν νοῦν μου [παίρνει ὁ νοῦς μου ἀέρα]. ohne — handeln, πράττω ἀλογίστως, ἀπερισκέπτως. er hat natürlich —, ἔχει φρόνησιν, σόνεσιν. mit —, μετὰ συνέσεως, περιεσχεμεμένως, συνετῶς. ein Mann von gutem —, ἀνὴρ εἰσύνετος, νουνεχῆς, σώφρων. zu — kommen, ἔρχομαι εἰς φρόνιμον ἥλιξιαν. wieder zu — kommen, ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις μου, ἀναφρονέω, ἀναλαμβάνω. ohne — reden, λαλέω ἀπερισκέπτως. das geht über meinen —, τοῦτο ὑπερβαίνει τὰς διανοητικὰς μου δυνάμεις. dabei steht mir der — still, δὲν το χωρεῖ ὁ νοῦς μου. der — kommt mit den Jahren von selbst, αὐτὸ τὸ γῆρας νοῦν ἔχον προσέρχεται, σὺν τῇ ἥλιξιᾳ ἀναπτύσσεται καὶ ὁ νοῦς. er hat mehr Glück als —, ἔχει τύχην πλείονα τοῦ νοῦ. es ist kein — in diesem Werke, δὲν ὑπάρχει ἔννοια ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ. seine Worte haben keinen —, οἱ λόγοι του δὲν ἔχουν νόημα.

Verstandesbegriff, m. (-es, *pl.* -e), ἡ ἀφηρημένη ἔννοια. -kasten, *m.* (-s, *pl.* -), (*fam.*) τὸ κιβώτιον τοῦ νοῦ, τὸ κρανίον [τὸ νοινοιά, τὸ μυαλό, τὰ μυαλά]. -kraft, *f.* (-, *pl.* -kräfte), ἡ διανοητικὴ δύναμις. -mensch, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀνθρωπος τοῦ νοῦ. -schärfe, *f.* (-), ἡ ἀγγίνοια, ἡ δξύνοια. -schwäche, *f.* (-), ἡ ἀδυναμία τοῦ νοῦ.

Verständig, adj. νουνεχῆς, φρόνιμος, συνετός, ἐχέφρων, εἰσύνετος, γνωστικός* [στοχασμένος]. εὐλογος, εὐλογοφανής, ἔλλογος, λογικός, σωφρονικός. -er Weise, νοῦν ἔχόντως, φρονίμως, συνετῶς, σωφρόνως. das

-e Alter, ἡ συνετὴ ἥλιξις. -en, *v. t. h.* διδάσκω, προδιδάσκω, κατήχέω, διαφωτίζω, ἐπιστημονίζω, ὀδηγέω, καθοδηγέω [δασκαλεύω]. sich —, *v. r. h.* συνεννοέομαι, συμφωνέω. -keit, *f.* (-), ἡ νοημοσύνη, ἡ φρονιμότης, ἡ σωφροσύνη, ἡ ἐχεφροσύνη, ἡ ὀρθοφροσύνη. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ συνεννόησις.

Verständiglich, adj. καταληπτός, ενήλικτος, εὐκατάληπτος, εὐνόητος, ελληπτος, εὐπαρακολούθητος. allgem. —, καταληπτός τοῖς πᾶσι. — machen, καθιστάω καταληπτόν. sich — machen, γίνομαι καταληπτός. -keit, *f.* (-), ἡ καταληπτότης, ἡ εὐκαταληψία, ἡ καταληπτή ιδιότης.

Verständnis, n. (-es, *pl.* -e), ἡ κατέληψις, ἡ κατανόησις, ἡ νόησις, ἡ ἀντίληψις ἡ νοημοσύνη, ἡ γνωμοσύνη, ἡ εἰδημοσύνη, ἡ ἐπιστημοσύνη, ἡ συνεννόησις. gutes —, ἡ ὁμόνοια, ἡ σύμψνοια, ἡ ὁμογνωμοσύνη. schlechtes —, ἡ διαφωνία, ἡ διχόνοια. in gutem — mit Jemandem leben, ζω. ἐν ὁμονοίᾳ, ὁμονοίᾳ πρὸς τινά. er hat kein — für Poesie, δὲν ἔχει νοημοσύνη τῆς ποιήσεως, δὲν ἐννοεῖ τι ἐκ τῆς ποιήσεως.

Verstärken, v. t. h. ἐπιρρωννύω, ἰσχυροποιέω, δυναμό(ν)ω, ἐνδυναμό(ν)ω, ἐνίσχύω. sich —, *v. r. h.* ἐπιρρωννύομαι, ἰσχυροποιέομαι, (ἐν)δυναμό(ν)ομαι. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπιρρωσις, ἡ ἰσχυροποίησις, ἡ ἐνίσχυσις, ἡ (ἐν)δυναμωσις. ἡ ἐπικουρία, ἡ βοήθεια. -ungstruppen, *pl.* ὁ ἐπικουρος στρατός, οἱ ἐπικουροὶ.

Verstarren, s. Erstarren.

Verstärken, v. t. h. ἐπιτρέπω, συγχωρῶ. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀδεία.

Verstehen, v. i. s. διαλύομαι εἰς νοιορτόν, μεταβάλλομαι εἰς κόνιν. καλύπτομαι ὑπὸ κονιορτοῦ.

Verstehen, v. t. h. μεταβάλλω εἰς κονιορτόν, κονιοποιέω. —, *v. i. s.* φεῖρομαι ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ.

ch-en, *v. t. h.* διαστρέφω, παραρ-
ξερθῶ [στραγγουλίζω, ξε-
πουλίζω*]. verstaucht, διά-
ρος, ξερθῶς. —ung, *f.* (—, *pl.*
ἡ ξερθῶσις, ἡ παράρθησις
τραγγουλίσιμα, τὸ ξεστραμπού-
ι*).

ί, n. (—es, *pl.* —e), ἡ κρυπτη-
τὸ κρυπτήριον, ἡ κρύπτη [ἡ
ἀνα, ἡ κρυψίωνα, ὁ κρυψίνας].
ἡ ἐνέδρα, ὁ προλοχισμός [ἡ
ἰ*, τὸ καρτέρι]. aus dem
ix τοῦ ἀφανούς. —en, *v. t. h.*
τω, κατακρύπτω [κρύβω, χύ-
sich —, *v. r. h.* κρύπτομαι
λομαι, χώνομαι*]. —, *n.* (—s),
ίψις [τὸ κρύψιμον]. — spielen,
ὁ κρυπτινὰ, ἐγκρυφιάζω [παίζω
υφοῦρία, τὸ κρυβητόν, τὸ κρυ-
τὸ χωστό*].

ί, adj. κεχυμμένος, κρυφαίος,
ιος, κρυπτός, λαθραῖος [κρυφός,
ός*]. auf eine —e Weise,
ώς, πλαγίως, κρυφίως, »μὲ τρό-
ein —er Mensch, ἀνθρωπος
ίνους, κρυπτικός, ὁ κρυψίφρων.
ιδύ. κρύφα, κρύβην, λάθρα,
ῖ [χωστό*, κρυφῖ*]. — an-
ehen, ὑποδηλώω, ὑπαινίττομαι.
rohen, ὑπαπειλέω. —helt, *f.*
ἡ κρυφίότης ἡ κρυψίνοια.

kung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ κρύ-
ἡ κατάκρυψις, ἡ ἐπικρυψις.

ien, *v. t. ir.* (*part.* verstan'den)
αταλαμβάνω, νοέω, ἐννοέω
λαβαίνω, νοιώθω]. ἐπίσταμαι,
ίζω, ἡξέρω [κατέχω*, κα-
|. er versteht griechisch
deutsch, καταλαμβάνει, ἡξέ-
ἐλληνικά καὶ γερμανικά. er
teht zu schweigen, ἡξέφρει
ωπῆ. ich verstehe nicht was
sagen, δὲν ἐννοῶ τί λέγετε.
ersteht keinen Spass, δὲν
λαμβάνει ἀστεϊότητας δὲν ἀν-
ἀστεϊσμός [δὲν χωρατεύει].
cht —, παρανοέω, παρεξηγέω.
verstehe (schon), ἐννοῶ. zu
eben, δίδω νὰ ἐννοήσῃ, ὑπο-

narakis, Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

δηλώω, ὑπεμφαίνω, ὑποδεικνύω.
was — Sie darunter? τί θη
τοῦτο λέγετε; τί λέγετε αὐτό; τί
ἐννοεῖτε δι' αὐτοῦ; was versteht
man unter Patriotismus? τί δηλοῖ
ἡ λέξις φιλοπατρία; mit darunter
—, προσυπακούω, συνυπακούω, ἐξ-
υπακούω. leicht zu —, εὐνόητος,
εὐκατανόητος, εὐπαρακολούθητος.
schwer zu —, δυσνόητος. was
versteht der Bauer von Sauer-
gurken? τί ἐννοεῖ ὁ χωριάτης ἀπὸ
σφογγάτον; verstanden? ἐνόησας;
haben Sie mich verstanden? μὲ
ἐνόησατε; wohl verstanden! ἔστω
τοῦτο πρὸς γινώσκιν! sich —, *v. r.*
ir. h. συνεννοέομαι, συμβιβάζομαι,
συμφωνέω. ἐννοέομαι, εἶμαι κατα-
ληπτός. das versteht sich, αὐτὸ
ἐννοεῖται. das versteht sich von
selbst, τοῦτο ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ,
αὐτὸ νοεῖται ὀκθοθεν, τοῦτο εἶνε
ἀθρομολογοῦμενον, τοῦτο καὶ τυ-
φλῶ δῆλον [αὐτὸ εἶνε κοντὰ εἰς
τὸν νοῦν]. sich auf etwas —,
καταλαμβάνω τι, ἔγω γινώσκω τινός
[καταλαβαίνω (ξέρω) ἀπ' αὐτό]. sich
zu etwas —, ἀναδέχομαι, ἀνα-
λαμβάνω τι συναινεῶ, συγκατα-
τίθεμαι, συγκατανεύω πρὸς τι, εἰσα-
κούω εἰς τι. sich zu Allem —,
συμφωνέω εἰς πάντα. —, *n.* (—s),
ἡ κατανόησις, ἡ κατάληψις, ἡ νόη-
σις. ἡ σύνεσις, ἡ φρόνησις.

sich Versteigen, *v. r. ir.* (*part.* ver-
stie'gen) ἡ ἀποπλανώμαι ἀνα-
βαίνων, ἀναβαίνω που κατὰ λάθος
[fig.) ὑπερψύδομαι, ὑπερανυψόδομαι
[ψηλοπετάω, παραψηλόνομαι]. sich
zu weit —, ὑπερβαίνω τὰ ὅρια,
ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, πηδάω ὑπὲρ
τὰ ἐσκαμμένα. er hat sich in der
Dichtkunst nicht weit ver-
stiegen, δὲν ἡῤδοκίμησεν ἰδιαζόν-
τως ἐν τῇ ποιήσει. sich in seine
Gedanken —, μετεωρίζομαι εἰς
τὰς ἰδέας μου.

Versteigerer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ δη-
μόσιος κῆρυξ [ὁ τελάλης]. —n, *v.*
t. h. ἐκθέτω εἰς πλειστηριασμόν,

πωλέω εἰς δημοπρασίαν, πλειστηριαζώ. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ πλειστηριασμός, ἡ δημοπρασία.

Verstei-er-en, *v. i. h.* ἀπολιθώω, λιθώω, λιθοποιέω, ἀπολιθοποιέω. -d, λιθοποιός. —, *v. i. s.* & *sich* —, *v. r. h.* ἀπολιθόομαι, πετρόομαι, λιθοποιόομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπολιθώσις, ἡ λιθώσις· τὸ πέτρωμα, τὸ συμπέτρωμα.

Verstei-ll-en, *v. i. h.* μετακινέω, μεταθέτω, μετατοπιζώ· ἰσάνω ἐσφαλμένως [στήνω στραβῶ]. (*fig.*) παραμορφώω, παρασχηματίζω, διαστρέφω. seine Stimme —, προσποιόομαι ἄλοτρον φωνήν. *sich* —, *v. r. h.* ὑποκρίνομαι, προσποιόομαι, παρασχηματίζομαι [χαμόνομαι]· ἀκκίζομαι, θρύπτομαι [χαμόνομαι, κάμνω]· ψακίσματα, κάνω νάζια*. **verstellt**, παραμεμορφωμένος, διάστροφος· προσποιήτης, ἐπίπλαστος, ἀπατηλός. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μετὰθεσις, ἡ μετακινήσις, ἡ μετὰτάξις. (*fig.*) ἡ προσποίησις, ἡ ὑπόκρισις· ὁ ἀκκισμός, τὸ προσποίημα [τὸ κάμωμα, τὸ τσάκισμα, τὸ νάζι*]. -ungskunst, *f.* (—), ἡ ὑποκριτικὴ, ἡ προσποιητικὴ.

Verster-ben, *v. i. ir.* (*part.* verstorben) *s.* ἀποθνήσκω [ἀποθαίνω*, πεθαίνω], *s.* Verstorben.

Versteu-er-n, *v. i. h.* etwas —, ἀποτίνω τὸν δασμὸν τινος, πληρώνω τὸν φόρον τινός. -ung, *f.* (—), ἡ ἀπότισις τοῦ δασμοῦ.

Verste-le-ben, *v. i. ir.* (*part.* verstöben) *s.* διαλύομαι εἰς κοινοτόν, διασκορπίζομαι [ἀνεμοσκορπίζομαι].

Verste-le-ten, *v. i. h.* ἐξαρτίζω διὰ στελεοῦ, στελειώω, στελειώω, στελειώνω*.

Verstimm-en, *v. i. h.* παραγορδίζω, ἀπογορδίζω, παραγαλάω [ξεκορδίζω]. (*fig.*) δυσαρσενέω, λυπέω, ἐμβάλλω εἰς ἀθυμίαν [κακοκαρδίζω]. -i, *adj.* ἀπηχτής, διάφωνος, παράχορδος, παράφωνος [ξεκορδισμένος]. (*fig.*) ἀθυμος, δόσθημος, δυσδιάθετος [κακοκαρδισμένος]. -ung, *f.* (—), ἡ

διαφωνία, ἡ ἀναρμοστία, ὁ παραχορδισμός [τὸ ξεκορδισμα]. ἡ ἀθυμία, ἡ δυσθυμία [ὁ κακοκαρδισμός].

Verstö-cken, *v. i. h.* ἀποσκληρύνω, ἀποσκληρώω. —, *v. i. s.* διαμυδάω, μυδάω, φθειρόομαι ὑπὸ τῆς σήμης [σαχλιάζω, μουχλιάζω]. σκληρύνωμαι, παυρόομαι, ἀπαμβλόνομαι.

Verstöck-t, *adj.* πεπωρωμένος, δυσαισθητός, ἀναίσθητος. -heit, *f.* (—), ἡ ἀμβλύτης, ἡ δυσαισθησία, ἡ ἀναίσθησις.

Verstö-ckung, *f.* (—), ὁ σκληρυσμός, ἡ πώρωσις, ἡ δυσαισθησία.

Verstök-len, *adj.* κλόπιος, κρυφαίος, κρύφιος, λαθραῖος [κρυφός, χωστός*, κυρφόσ*]· ἀφανής. —, *adv.* κρύφα, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα, κρυφῶ [κλεφτάτα, κλεφτά, χωστό*]. — ansehen, βλέπω λοξά [κρυφικυττάζω, κρυφοβλέπω]. — art-chen, ὀμιλέω ἀφανῶς [κρυφομιῶ].

Verstö-pf-en, *v. i. h.* βίωω, ἐμφύω, ἐπιβίωω, βυνέω, ἐμφράσσω, παραγεμίζω, φράσσω [στοιμύπνωω, στοιμύπω], στεγνώνω, καθιστάω δυσκόλιον, φέρω δυσκολιότητα. seine (sieh die) Ohren —, ἐπιφράσσω τὰ ὦτά μου. verstopft, ἀνέκκρητος, ἐμφρακτος, ἐστεγνωμένος, δυσκόλιος. -d, ἐφεκτικός, στεγνωτικός, στυπικός, δυσκόλιος. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐμφραξις, ἡ ἀπόφραξις, ὁ ἐμφραγμός, ἡ ἐπίφραξις [τὸ φράξιμον]. ἡ στεγνώσις τῆς κοιλίας, ἡ ἐπίστασις, ἡ δυσκολιότης. an-leiden, στεγνοπαθεῖω, πάσχω δυσκολιότητα.

Verstor-ben, *adj.* ἀποθανών, ἀποθνήσκων [ἀποθαμένος*, πεθαμένος]· μακαρτήτης, -ίτης. -e König, ὁ ἀποθανών βασιλεὺς. der -e Nachbar, ὁ μακαρτήτης γείτων. die -e Königin, ἡ μακαρτήτης βασίλισσα.

Verstört-en, *v. i. h.* διαταράσσω, ἀνεταράσσω. verstört, τεταραγμένος, συγχευμένος [σαστισμένος]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ταραχὴ, ἡ διατάραξις [ὁ σαστισμός].

ς, *m.* (-es, *pl.* -stösse), τὸ τὴν ἐθιμοταξίαν σφάλμα, τὸ ἵπτασμα, τὸ πρόσκρουμα, τὸ μέλημα. einen — begehen, κρούω, παραπταίω, προσπταίω: en etwas, εἰς τι). -en, *v. t.* (*part.* verstoßen) ἢ ἀπο-ω, ἀπωθέω, ἐξωθέω ἀπο-ω, ἀποβάλλω, διώκω. —, *v. i.* ἢ προσκρούω, παραπταίω, πταίω, πταίω, σφάλω (gegessen, περί τι, εἰς τι). bei Jeddem —, προσκρούω, προσ-ω εἰς τινα. -en, *adj.* ἀποκτος, ἀπόβλητος. -ung, *f.* (-, -en), ἡ ἐξώθησις, ἡ ἔξωσις, ἡ ἐμφις, ἡ ἀποπομπή, ἡ ἀπο-, ἡ ἀποδιώξις.

iden, *v. i. s.* ἐξοκέλλω.
chen, *v. t. ir.* (*part.* ver-
zhen) ἢ καταναλίσκω χρίων, ὡς ἀλείφω. ἐπιχρίω, διαχρίω, λείφω, καταχρίω, ἐναλείφω, ἄσω δι' ἐπιχρίσεως [πασα-ω]. —, *v. i. ir. s.* παρέρχομαι, ὀμοί, φεύγω [περνάω]. die verstricht, ὁ χρόνος παρέρ-
[ὁ καιρὸς περνᾷ]. der Ter-
ist verstrichen, ἡ προθεσμία
λθεν, ἔληξεν. -ung, *f.* (-, *pl.*
ἡ ἐπίχρισις, ἡ περίχρισις, ἡ
εμφις [τὸ πασάλειμμα]. ἡ παρ-
ης, ἡ λήξις.

ten, *v. t. ir.* (*part.* ver-
ten) ἢ καταναλίσκω φιλονι-
καταδαπανᾶν διαδικαζόμενος.
ien, *v. t. h.* διασπείρω, δια-
ίζω, διαφορέω, διαχέω. -ung,
-, *pl.* -en), ἡ διασπορά, ὁ δια-
τισμός, ἡ διάχυσις.

ken, *v. t. h.* καταναλίσκω
ον. περιπλέκω, ἐμπλέκω, παγι-
[ἐμπερδεύω]. in etwas ver-
kt sein, εἶμαι περιπεπλεγμέ-
εἰς τι. sich in einen üblen
el — lassen, εὐρίσκω τὸν
λόν μου, ἐμβαίνω εἰς τὸν χο-
sich —, *v. r. h.* ἐμπλέκομαι,
λέκομαι [ἐμπερδεύω] ἐμπίπτω,
ίπτω. sich in eine unlieb-

same Sache —, ἐμπλέκομαι εἰς
δυσγερή ὑπόθεσιν, εὐρίσκω τὸν διά-
βολόν μου. -ung, *f.* (-, *pl.* -en),
ἡ περιπλοκή, τὸ παγιδεύμα [τὸ
μπερδεύμα, ἡ μπερδεψιά]. ὁ περι-
ορισμός, ἡ φυλάκισις.

Verstudiren, *v. t. h.* δαπανᾶν σπου-
δάων, καταναλίσκω εἰς σπουδὴν
καταφροντιζω.

Verstümmeln, *v. t. h.* πηρώ, ἀνα-
πηρώ, κολοβό(ν)ω, ἀκρωτηριάζω
[μισερώνω*, κουλαίνω]. verstüm-
melt, πεπηρωμένος, ἀνάπηρος, πη-
ρός [μισερός*]. sich —, *v. r. h.*
ἀναπηρόμαι, ἀκρωτηριάζομαι [μισε-
ρόνομαι*]. -ung, *f.* (-, *pl.* -en),
ἡ πήρωσις, ἡ κολόβωσις, ὁ ἀκρω-
τηριασμός [ὁ μισερωμός*, τὸ μισέ-
ρωμα*].

Verstummen, *v. i. s.* καθίσταμαι ἄλα-
λος [βουβαίνομαι] γίνομαι ἄφωνος,
ἀποσιωπᾶω, σιωπᾶω, φημδομαι [βου-
βαίνομαι]. — machen, ἀφωνίζω,
ἐπιστομιζω, φημώω [βουβαίνω]. ich
verstummt vor Staunen, ἀφασία
με κατέλαβεν, ἔμεινα ἄναυδος. ver-
stummt, ἄφωνος, ἀναυδος, ἄλαλος
[βουβός]. -ung, *f.* (-, ἡ ἔκλειψις
τῆς φωνῆς ἡ ἀφωνία, ἡ ἀναυδία
[ὁ βουβαμός].

Verstünnen, *v. t. h.* κολοβό(ν)ω, κολο-
λούω [κοντουρεύω, κουτσοραδιάζω*].

Versüch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διάπειρα, ἡ
ἀπόπειρα, ἡ πείρασις, ἡ δοκιμή τὸ
πείραμα. zum —, εἰς ἀπόπειραν, εἰς
διάπειραν, πρὸς δοκιμήν. es auf
einen — ankommen lassen, τολ-
μάω ἐπιχινδύνον πείραμα, ἀποπειρῶ-
μαι. er hat einen unnützen —
gemacht, ἔκαμε μίαν τρῦπαν εἰς
τὸ νερόν. -en, *v. t. h.* δοκιμάζω
[δοκιμάζω*]. διαπειρᾶω, ἀποπειρᾶω,
ἀποπειρῶμαι. sein Glück —, δο-
κιμάζω τὴν τύχην μου. sich ver-
sucht fühlen, αἰσθάνομαι πειρα-
σμόν, γαργαλιζομαι, σκανδαλιζομαι.
Alles —, ἐρχομαι ἐπὶ πάν, μηχανῶ-
μαι πᾶσαν μηχανήν, κινέω πάντα
λίθον, μεταχειρίζομαι πᾶν μέσον.
sich —, *v. r. h.* δοκιμάζω ἑμαυτόν.

-er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πειραστής, ὁ πειρασμός [ὁ τσίτονας*]. —, lass mich in Frieden! λείπέ με πειρασμέ! ὅπως μου σατανά! -swelse, *adv.* χάριν δοκιμῆς, πρὸς δοκιμήν. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πείρασις, ὁ πειρασμός. in — führen, φέρω εἰς πειρασμόν, σκανδαλίζω [τσιτόνω*]. in — gerathen, σκανδαλλίζομαι.

Versüdel-n, *v. t. h.* (*fam.*) μολύνω, καταμολύνω, καταρρυπαίνω, καταμαίνω [μαγαρίζω]. φθείρω. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ μολυσμός, ἡ μίανσις, ὁ μισμός [τὸ μαγάρισμα].

Versum'pf-en, *v. t. h.* λιμνώνω, τελματώω [βαλτόνω]. —, *v. t. s.* λιμνόμεαι, λιμνάζω, τελματόβομαι, τεναγίζω [βαλτόνομαι]. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ λιμνασία.

sich Versündig-en, *v. r. h.* ἀμαρτάνω, ἐξαμαρτάνω, «κρματίζομαι» προσκρούω, παραπταίω, προσπταίω, διαπράττω σφάλμα. womit habe ich mich versündigt? τί ἀμάρτημα διέπραξα; εἰς τί ἐσφαλα; -ung, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἀμάρτημα, ἡ ἀμαρτία.

Versunken (s. Versinken), *adj.* βεβυθισμένος. (*fig.*) ἐξηχρειωμένος, ἀχρεῖος, ἀνήθικος. -heit, *f.* (-), ἡ ἀχρειότητα, ἡ ἐξαχρειώσις.

Versüßs-en, *v. t. h.* γλυκαίνω, ἀπογλυκαίνω, γλυκάζω, ἡδύνω. -d, γλυκαντικός, ἡδυντικός. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ γλύκανσις, ὁ γλυκασμός.

Vers'weise, *adv.* στιχηρῶς, εἰς στίχους.

Vertāgen, *v. t. h.* ἀναβάλλω, παρατείνω, ἀναθέτω εισαῦθις, ὑπερθέτω. die Kammer, das Parlament —, κηρύττω τὴν λήξιν τῆς βουλῆς, τοῦ κοινοβουλίου. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀναβολή, ἡ παράτασις, ἡ ὑπέρθησις. ἡ λήξις.

Vertän'deln, *v. t. h.* (*fam.*) καταναλίσσω ἀνοηταίνω, καταδαπανάω εἰς ἀνοητεύματα.

Vertan'nen, *v. t. h.* διάγω χορεύων, διέρχομαι ἐν χορῶν.

Vertausch'bar, *adj.* ἀνταλλακτός, ἀνταλλάξιμος. -en, *v. t. h.* ἀνταλλάσσω, ἀντικαταλλάσσω, μεταλλάσσω. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μεταλλαγή, ἡ μετάλλαξις, ἡ ἀνταλλαγή, ἡ ἀντικαταλλαγή. gegenseitig —, ἡ ἀνθυκαλλαγή.

Vertebräl', *adj.* σπονδυλικός.

Verteu'felt, *adj.* διαβολικός, καταρμεμένος [διαβολεμένος, κερατήσιος].

Verthel'dig-en, *v. t. h.* ὑπερασπίζω ἐκαίολογέω. sich —, *v. r. h.* ὑπερασπίζω ἑμαυτόν, ἀμύνομαι ἀκαίολογέομαι, δικαιολογέομαι. -er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὑπερασπιστής, ὁ πρόμαχος. — in Gerichtssachen, ὁ σύνδικος, ὁ συνήγορος. -eris, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ πρόμαχος, ἡ ὑπερασπίστρια. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ὑπεράσπισις, ἡ ἀμυνα ἡ ἀπολογία, ἡ δικαιολόγησις.

Verthel'digungs-anstalt, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πρὸς ἀμυναν προπαρασκευαστική, -bündniss, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀμυντική συμμαχία, ἡ ἐπιμαχία. -gründ, *m.* (-es, *pl.* -gründe), τὸ ἀπολόγημα, τὸ δικαιολόγημα, τὸ ἀπολογητικὸν ἐπιχείρημα. -krieg, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀμυντικὸς πόλεμος. -tes, *adv.* ἀνώχυρος, ἀφροόρητος, ἀφρονος, ἀνυπεράσπιστος· ἀπαράσκευος, ἀπαρασκευάστος. -mittel, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ ἀμυντήριον, τὸ ἀμυντικὸν μέσον. -punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀπολόγημα, τὸ δικαιολόγημα τὸ ὀχύρωμα, τὸ ὀρμητήριον. -rede, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀπολογία, ὁ ἀπολογητικὸς λόγος. -schrift, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀπολογητικὴ γραφή ἡ ἀπολογία. -stand, *m.* (-es), ἡ ἀμυντικὴ κατάσταση. -waffe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀμυντήριον ὄπλον. -weise, *adv.* ἀμυντικῶς, ἀμυντικῶν τῶν πρὸς πρ. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀμυντήριον, τὸ ἀμυντικὸν ὄργανον.

Vertheil'bar, *adj.* διανεμητός, διαμεραστός. -en, *v. t. h.* διανέμω, διαμοιράζω, διαμερίζω, μοιράζω. durchs Loos —, διακλήρω. sich —, *v. r. h.* διαμερίζομαι, διανέμω

- μαι. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διανομεύς, ὁ διαμοιραστής, ὁ διαμεριστής, ὁ μοιραστής. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διανομή, ἡ διανέμησις, ὁ διαμερισμός, ἡ μοίρασις, ἡ διαμοιρασία.
- Vertheu' er-n**, *v. t. h.* ὑπερτιμάω, ἐπιτιμάω, ἀνυψώω [ἀκριβαίνω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπερτίμησις, ἡ ἐπιτίμησις [τὸ ἀκριβίσιμα].
- Verthie' r-en**, *v. t. h.* ἀποκτηνῶω, ἀποζφώω. —, *v. i. s.* ἀποκτηνῶμαι, ἀποζφώομαι. -ung, *f.* (—), ἡ ἀποκτηήνωσις, ἡ ἀποζφώωσις.
- Verthü' er**, *m.* (-s, *pl.* —), (*fam.*) ὁ ἀναλωτής, ὁ δαπανητής, ὁ ἐξοδευτής [ὁ ξοδιαστής].
- Verthün'**, *v. t. ir.* (*part.* verthän') *h.* δαπανάω, καταδαπανάω, ἐξοδεύω, κατεξοδεύω, κατασπαταλάω [κακοξοδεύω, κακοξοδιάζω].
- Vertikal'**, *s.* Vertikal.
- Vertie' f-en**, *v. t. h.* βαθύνω, κοιλαίνω, ἐγκοιλαίνω [βαθουλόων, ξεκουφίζω, λακκουδώνω]. sich —, *v. r. h.* βαθύνομαι, κοιλαίνομαι. (*fig.*) ἐμβαθύνω, βυθίζομαι, εἰσδύω βαθέως, ἐμφιλοχωρέω, ἐμβατεύω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ βάθυνσις, ἡ κοιλαίνσις, τὸ βάθυσμα, τὸ κοίλωμα, ἡ εἰσοχή [τὸ βαθούλωμα, τὸ λακκούδωμα]. (*fig.*) ἡ σόννοια, ἡ βαθεΐα σέψις.
- Vertikäl'**, *adj.* κατακόρυφος. -ebene, *f.* (—, *pl.* -n), Ἡ. τὸ κατακόρυφον ἐπίπεδον. -linie, *f.* (—, *pl.* -n), Ἡ. ἡ κατακόρυφος γραμμή. -punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κατακόρυφον σημεῖον, τὸ ζενίθ.
- Vertil' g-en**, *v. t. h.* ἐξαφανίζω, ἐξολοθρεύω, καταστρέφω, ἐξοντόω [ξεβγάνω*, ξεπαστρεύω]. mit Stumpf und Stiel —, ἐκτρίβω πρόρριζον, ἐκτρίβω πῖτυον, καταστρέφω ἄρδην, ἐξολοθρεύω ὀλοτελῶς [βγάνω ἀπὸ τ' αὐτάχα τῆς γῆς*, ξεπαστρεύω πατόκορφα]. mit Stumpf und Stiel vertilgt werden, ἀπόλωμαι αὐτόπρηνος, ἐξαφανίζομαι ὀλοσχερῶς. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐκτριωτής, ὁ ἐξολοθρευτής, ὁ ἀφ-
- ανιστής. -ung, *f.* (—), ὁ ἀφανισμός, ἡ ἐξαφάνισις, ἡ ἐξολοθρευσις, ἡ ἐξόντωσις [ὁ ξεκληρισμός*, ὁ ξεβγαρισμός*, τὸ ξεπάστρεμα]. -ungskrieg, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πανώλεθρος (ὁ ἐξολοθρευτικὸς) πόλεμος.
- Vertö' nen**, *v. i. s.* ἀπηχέω, ἐξηχέω, ἀποπαύομαι ἡχῶν, *s.* Verhallen.
- Vertrackt'**, *adj.* διεστραμμένος, στρυφνός, ἀνάποδος, κατηραμένος [διαβλεμένος, ἀναθεματισμένος].
- Verträg'**, *m.* (-es, *pl.* -träge), ἡ συνθήκη, ἡ σύμβασις· τὸ συμβόλαιον, τὸ συμφωνητικόν. -en, *v. t. ir.* (*part.* verträ' gen) *h.* μεταφέρω, μετακινέω, μετακομιζω, παρατρίβω φορών, φθείρω φέρων. (*fig.*) ὑπομένω, ἀνέχομαι, ὑποφέρω [βαστάω]. er kann nicht viel —, δὲν ἀντέχειται πολλά, δὲν σηκῶνει πολλά. sich —, *v. i. ir.* *h.* συμβιβάζομαι, συμφωνῶμαι ὁμοιῶς, ὁμοφρονέω, ὁμογνωμονέω [μονοιάζω]. sich wieder —, συνδιαλλάσσομαι, φιλόνομαι. sie — sich wie Hund und Katze, συμφωνοῦσιν ὡς κύων καὶ γαλῆ [τρώγονται σάν τὸ σκόλο μὲ τὸ γάτο]. diese Farben — sich nicht gut mit einander, αὐτὰ τὰ χρώματα δὲν ἀρμόζουν πρὸς ἄλληλα.
- Verträgl' ich**, *adj.* εἰρηνικός, εἰρηναῖος, εὐσυμβιβαστος ἀνεκτός. -keit, *f.* (—), ἡ εὐσυμβαλλεΐα, ἡ εἰρηνικότης.
- Verträgs' bedingung**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ὅρος συνθήκης. -bruch, *m.* (-es, *pl.* -brüche), ἡ παρασπένδηση. -brüchig, *adj.* παράσπονδος. -mässig, *adj.* συνθηκιμαῖος, συμβολιμαῖος. -mässigkeit, *f.* (—), ἡ πρὸς τὴν συνθήκην συμφωνία, τὸ συμβολιμαῖον. -punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὅρος συνθήκης, ἡ συνθηκιμαῖα ῥήτρα. -widrig, *adj.* παράσπονδος, ἐναντίος πρὸς τὴν συνθήκην.
- Vertrakt'**, *s.* Vertrackt.
- Vertrau' en**, *v. t. h.* ἐμπιστεύω, διαπιστεύω. —, *v. i. h.* πιστεύω· πέποιθα, θάρρῶ, ἐμπιστεύομαι, διαπιστεύομαι, ἐπιθάρρῶ, ἀναθέτω τὸ θάρρος μου, ἔχω τὰ θάρρη μου

(Jemandem, auf Jemanden, επί τινι, εἰς τινα). sich —, *v. r. h.* ἐμπιστεύομαι, διαπιστεύομαι. —, *n.* (-s), ἡ πίστις, ἡ πεποίθις, τὸ θάρρος, ἡ ἐμπιστοσύνη· ἡ ἐμπιστευτικότητα, ἡ οἰκειότης. sein — auf Jemanden setzen, ἔχω πίστιν πρὸς τινα, ἐμπιστεύομαι τινι. — auf etwas haben, ἔχω πεποίθῃσιν εἰς τι. (sein) — zu Jemandem haben, ἔχω πεποίθῃσιν, ἐμπιστοσύνην πρὸς τινα, ἐπιθαρρέω, πέποιθα ἐπὶ τινι. sein — auf Gott haben, ἔχω τὰ θάρρη μου εἰς τὸν θεόν. im —, ἐν οἰκειότητι, ἐμπιστευτικῶς. Jemandem etwas im — sagen, λέγω τι τινι ἐμπιστευτικῶς. im — gesagt, εἰρήσθω ἐμπιστευτικῶς.

Vertrauensmann, m. (-es, *pl.* -männer), ὁ ἐμπιστος ἀνὴρ, ὁ ἐξ ἀπορρήτων. -sache, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ζήτημα ἐμπιστοσύνης. -sellig, *adj.* πλήρης ἐμπιστοσύνης, ἐμπιστος. -voll, *adj.* πεποισθῶς, θαρρῶν, ἐμπιστευόμενος. -wuth, *n.* (-s), ἡ ψῆφος ἐμπιστοσύνης. -werth, *adj.* ἀξιοπιστος, ἐμπιστος.

Vertrauern, v. t. h. διάγω πενθῶν.

Vertraulich, adj. ἐμπιστευτικός, πιστικός· οἰκεῖος, οἰκιακός, στενός. -e Mittheilung, ἀνακοίνωσις ἐμπιστευτική. —, *adv.* ἐμπιστευτικῶς· οἰκειῶς. -heit, *f.* (—), ἡ ἐμπιστευτικότητα· ἡ οἰκειότης, αἱ στεναὶ σχέσεις.

Vertraumen, v. t. h. διάγω ὄνειροπολῶν.

Vertraul, adj. οἰκεῖος, ἐμφικειωμένος, οἰκιακός, στενός, σχετικός, πιστός, ἐμπιστος. eine -e Person, πρόσωπον ἐμπιστευτικόν. der -e, ὁ ἐμπιστος, ὁ πιστός. auf einem -en Fusse mit Jemandem stehen, οἰκειῶς ἔχω πρὸς τινα, ἔχω στενάς σχέσεις πρὸς τινα. mit etwas — sein, εἶμαι ἐμφικειωμένος, ἐντριβής πρὸς τι, εἶμαι ἐμπειρὸς τινος. — mit Jemandem (etwas) machen, ἐξοικεῖω, συνοικεῖω πρὸς τινα (τι).

— mit Jemandem werden, συνοικεῖομαι, ἐξοικεῖομαι πρὸς τινα. —, *adv.* οἰκειῶς, ἐμπιστευτικῶς. — mit Jemandem thun, umgehen, οἰκειῶς ἔχω πρὸς τινα. -heit, *f.* (—), ἡ οἰκειότης, ἡ στενὴ σχέση.

Vertrauensvoll, s. Vertrauensvoll.

Vertreib-en, v. t. ir. (part. vertrieben) *h.* ἀπελαύνω, ἐξελαύνω, ἐξωθέω, ἐκδιώκω, φυγαδεύω [διώχνω, ζιγώνω*]. Fremde —, ξενηλατῆς. Jemandem etwas —, ἀφαιρῶ τινά τι, ἀπαλλάττω τινά τινοσ. aus dem Hause —, ἐκβάλλω ἐκ τῆς οἰκίας, ἐξοικίζω. den Feind aus seiner Position (von seinem Platz) —, ἐκκρούω, ἐκτοπίζω τὸν ἐχθρόν. sich die Zeit —, διαπαιδαγωγῶ τὸν χρόνον, διασχεδάζω [πενθῶν] τὸν καιρὸν μου. Farben —, συμφθεῖρω χρώματα. Jemandem den Schnupfen, das Fieber, die Heiserkeit —, θεραπεύω τινά τι τοῦ κατάρρου, ἐκ τοῦ πυρετοῦ, ἐκ τοῦ βράγχου. Gewalt mit Gewalt —, ἐκκρούω πάσσαλον πασάλη, ἐκβιάζω βία βίαν. -er, *m.* (-s, *pl.* -er), ὁ διώκτης, ὁ ἐκδιώκτης. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐξέλασις, ἡ ἀπέλασις, ἡ ἀπελασία, ἡ ἐκδιώξις, ἡ φυγαδεύα. — aus dem Wohnsitze, ὁ ἐξοικισμός. — von Fremden, ἡ ξενηλασία. — der Zeit, ἡ διατριβὴ τοῦ χρόνου, ἡ διασκέδασις. — der Farben, ἡ φθορὰ τῶν χρωμάτων.

Vertre't-en, v. t. ir. (part. vertre'ten) *h.* καταπατέω, συμπατέω [παιδοπατέω*]. παραπατέω, διαστρέφω πατῶν, ἐξαρθρόω διὰ παραπατήσεως ἀποφράσσω παρεμβαλλόμενος, φράσσω παρεμβαίνων [ἀπαντῶ*]. ἀνακληρόω, ἀντικαθιστάω, ἀντιπροσωπεύω, ἐκπροσωπεύω, ἐπιτροπεύω· ὑπεραπίζω, προστατεύω. sich den Fuss —, διαστρέφω τὸν πόδα μου. (fig.) die Kinderschuhe —, ἐξέρχομαι τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Jemandem den Weg —, ἀποφράσσω τινὶ τὴν ὁδόν, γίνομαι ἐμπόδιον εἰς τινα [τὸν

ἀπαντῶ*. Jemandes Stelle —, ὑπέχω, ἀναπληρῶ τὴν θέσιν τινός, ἀντικαθιστάω τινά. ich werde deine Stelle —, ἐγὼ θά σε ἀντικαταστήσω. Jemanden —, ἀντιπροσωπεύω, ἐκπροσωπέω τινά ὑπερασπίζω τινά. Jemanden vor Gericht —, ὑπερασπίζω τινά ἐν τῷ δικαστηρίῳ, συνδίκιω, συνηγορέω τινί. —, *adj.* ὑποκατάστατος, ἀντικαθεσταμένος. —*er, m.* (-es, *pl.* —), ὁ ἀντιπρόσωπος, ὁ ἐπίτροπος, ὁ πρόδικος, ὁ σύνδικος, ὁ συνήγορος. —*erschafft, f.* (—), ἡ ἀντιπροσωπεία. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ περαπάτησις ἢ διαστροφή, ἡ παράβησις, ἡ ἐξάρθρωσις. ἡ ἀντιπροσωπευσις, ἡ ἐκπροσώπησις, ἡ ἀντικατάστασις, ἡ ἀντιπροσωπεία, ἡ ἐπιτροπεία.

Vertreib, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διάπραξις, ἡ διαπώλησις, ἡ πώλησις. —*en* (*s.* Vertreiben), *adj.* φυγᾶς, ἐξόριστις· ἀπόξενος, ἔπιπτος.

Vertirren, *v. t. ir. (part. vertrunken)* ἡ διύγω παρ' οἴνου· καταναλίσκω πίνω, ἐκπίνω. ἐκδιώκω διὰ πότου.

Vertrocknen, *v. i. s.* ξηραίνομαι, ἀποξηρανομαι, καταξηραίνομαι στεγνώνομαι ἀποστεγνώνω. —*en, n.* (-s), —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ξήρανσις, ἡ αἰάνσις, ἡ στέγνωσις, τὸ στέγνωμι.

Vertrocknen, *v. t. h.* ἐκπωλέω δικὴν εὐκαταφρονήτων πραγμάτων, καπηλεύω ἀσκόπως· καταναλίσκω ἀνοηταίνω, δαπανᾶω ἀσκόπως. die Zeit —, ἀποδιατρίβω τὸν χρόνον, «χάνω τὸν καιρὸν μου» [χασομεράω, χάφτω μύγαισι].

Vertrossten, *v. t. h.* βόσκα δι' ἐλπίδων, καθησυχάζω δι' ὑποσχέσεων, ἐλπιδοκοπέω [ψευτογελᾶω, μεταδένω*. Jemanden auf etwas —, βόσκα τινά ὑποσχομένους τι. seine Gläubiger von einer Zeit zur andern —, παρατείνω τοὺς δανειστάς σου δι' ἐλπίδων καὶ ὑποσχέσεων. sich —, *v. r. h.* παρηγορέομαι δι' ἐλπίδων, ἐλπιδοκοπέω. —*ung,*

f. (—, *pl.* -en), ἡ ἐλπιδοκοπία, ἡ κενὴ παρηγορία. das ist eine schlechte —, κακὰ εἶνε τὰ ψεύματα.

Vertusch-en, *v. t. h.* συγχρονώνω, συγχρώζω, συναλείφω. (*fig.*) ὑποκρύπτω, παρακρύπτω, ἀποκρύπτω, «ἀποσκεπάζω*». —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὑπόκρυψις, ἡ ἐπίκρυψις.

Verübeln, *v. t. h.* παρεξηγέω [κακοπιάνω], *s.* Verargen.

Verüben, *v. t. h.* διαπράττω. —*ung, f.* (—), ἡ διάπραξις.

Verunehr-en, *v. t. h.* ἀτιμάζω καταισχύνω. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἀτιμασμός, ἡ ἀτιμία, ἡ καταισχύνη.

Veruneinigen, *v. t. h.* φέρω εἰς διχόνοιαν, διαιρέω, συγχρόω [διχορίζω*]. sich —, *v. r. h.* διχοστατέω, διχονοέω, συγχρόομαι [διχορίζω*]. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ διχοφροσύνη, ἡ διχοστασία, ἡ διχόνοια, ἡ σύγκρουσις.

Verunglimpf-en, *v. t. h.* κατηγορέω, κακολογέω, κακηγορέω, διασώρω, καταλαλέω [γλωσσοστρώγω]. —*er, m.* (-s, *pl.* —), ὁ κατήγορος, ὁ κακολόγος, ὁ κατάλογος. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ κακολογία, ἡ κακηγορία, ἡ κατηγορία, ἡ καταλαλιά [ἡ γλωσσοφαγιά].

Verunglück-en, *v. i. s.* περιπίπτω εἰς συμφορὰν, κακοτυχέω, περιέρχομαι εἰς δυστυχίαν [δυστυχίζω, κακαποδοῦδά*]· δυστυχέω, ἀτυχέω, ἀστοχέω, ἀποτυγχάνω, ἀποβαίνω κακῶς, ναυαγέω· ἀπολλύομαι, καταστρέφομαι. das Schiff, die Sache ist verunglückt, τὸ πλοῖον, τὸ πᾶρμα ἐναυάγησεν. ein Verunglückter, ἀνθρωπος εἰς συμφορὰν περιπεσών, κακοτυχῆς, δυστυχῆς [δυστυχημένος, κακαποδομένος*]. —*ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ δυστυχία, ἡ κακοτυχία, ἡ ἀτυχία, ἡ ἀπότευξις, ἡ ἀποτυχία [ἡ ἀταυτιδιά*].

Verunheiligen, *s.* Entheiligen.

Verunreinigen, *v. t. h.* μολύνω, καταμολύνω, ρυπαίνω, καταρρυπαίνω, μαιίνω, καταμαίνω [λερόνω, μολαίνω*, μαγαρίζω*]. sich —, *v. r. h.*

μολδύνομαι, ρυπαίνομαι, (κατα)μιαίνομαι [λερόνομαι, μαγαρίζομαι*]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ μολυσμός, ἡ μόλυνσις, ἡ μίανσις [ὁ μαγαρισμός*, ὁ μολεμός*, τὸ λέρωμα].

Verun stall-en, *v. t. h.* παραμορφώω, διαστρέφω, ἀσχημίζω [μισερδώνω*, στραβδώνω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παραμόρφωσις, ἡ διαστροφή, τὸ ἀσχημίσμα [τὸ μισέρωμα*].

Verun treu-en, *v. t. h.* καταχρῶμαι, σφετερίζομαι, ὑπεξαιρέω, ὑπεκκλέπτω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σφετεριστής, ὁ καταχραστής. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατάχρησις, ὁ σφετερισμός, ὁ νοσητισμός.

Verun sieren, *v. t. h.* παραμορφώω, διαστρέφω.

Verur sach-en, *v. t. h.* προξενέω· διεγείρω, διενερόμαι. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ αἴτιος, ὁ παραίτιος, ὁ πρόξενος. -ung, *f.* (—), ἡ προξენισις, ἡ διέγερσις.

Verur theil-en, *v. t. h.* καταδικάζω. *in contumaciam* —, καταδικάζω ἐρήμην. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κατάδικη, ἡ καταδικασίς.

Vervielfachen, -fälligen, *v. t. h.* πολλαπλασιῶ, πολλαπλασιάζω [πληθαίνω, πλησιαίνω*]. *vervielfältigt*, πολλαπλάσιος. -fachung, -fälligung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πολλαπλασιωσις, ὁ πολλαπλασιασμός.

Vervierfachen, *v. t. h.* τετραπλασιῶ, τετραπλασιάζω.

Vervollkommlich, *adj.* ἐπιδικτικὸς τελειοποιήσεως, τελειοποιήσιμος. -nen, *v. t. h.* τελειοποιέω, τελειουργέω, τελειουργέω [ξετελεύω]. *sich* —, *v. r. h.* τελειοποιέομαι. -ner, *f.* (-s, *pl.* —), ὁ τελειοποιητής. -nung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τελειοποίησις. -nungsfähig, *adj.* ἐπιδεκτικὸς τελειοποιήσεως, δυνάμενος νὰ τελειοποιηθῆ, τελειοποιήσιμος.

Vervollständig-en, *v. t. h.* ἀποτελειῶ, συμπληρῶω [ξετελειῶ, ξετελεύω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συμπλήρωσις, ἡ ἀποτελείωσις· τὸ συμπλήρωμα.

Verwachen, *v. t. h.* διαγρυπνέω, διέγρυμαι ἄγρυπνος, ἄγρυπνέω.

Verwachsen, *v. t. ir.* (*part. verwachsen*) *s.* συμφύομαι· συγλιόμαι· συνουλόδομαι, ἐπουλόδομαι· ἀπουλόδομαι [κλείω, σφαλίζω]. —, *adj.* σύμφυτος, συμφυτής. (*fig.*) κατοφυής, διάστροφος, δυσφυής [ζουερός*, παρατέλεμος*]· κυφός, κυρτός [καμπούρης]. —, *n.* (-s), ἡ σύμφυσις, ἡ συμφυτή· ἡ ἐπούλωσις, ἡ ἀπούλωσις.

Verwähren, *v. t. h.* φυλάσσω, διαφυλάσσω [στερεύγω*]· προφυλάττω, ἀσφαλίζω (*vor etwas*, ἀπὸ τινος). *sich* —, *v. r. h.* προφυλάττομαι, φυλάττομαι, ἀσφαλίζομαι· υπερασπίζω ἑαυτόν (*vor etwas*, ἀπὸ τινος). *sich gegen etwas* —, διαμαρτύρομαι, υπερασπίζομαι κατὰ τινος, ἀποκρούω τι [ξελέγωμαι*]. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φύλαξ· ὁ φυλακτῆρ· ὁ προφύλαξ, ὁ προστασίης, ὁ υπερασπιστής. -erin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ φύλαξ· ἡ υπερασπιστρια. -kasse, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ταμευτήριον. -lich, *adj.* ἐναπόθετος. -niederlegen, καταθέτω, πασακαθέτω, ἐναποθέτω. -lösen, *v. t. h.* ὀλιγώρῳ, παραμελέω, ἀφήνω, καταμελέω πρὸς ὄλεθρον· φθείρω ἐξ ἀμελείας. -lösung, *f.* (—), ἡ ὀλιγώρησις, ἡ παραμέλησις ἢ ὀλεθροφόρος ὀλιγωρία.

Verwahrung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τήρησις, ἡ διατήρησις, ἡ προφύλαξις, ἡ διαφύλαξις. ἡ διαμαρτυρία, ἡ ἀμυνα. *Jemandem etwas in geben*, καταθέτω τι πρὸς τιν, παρακαταθέτω τινὶ τι. *in bringen*, ἀποθέτω, ἐναποθέτω. *Jemanden in bringen*, ἰδὼν τινὰ εἰς φυλακὴν [χώνω μέσα, βάζω εἰς τὸ φρέσκο]. — *gegen etwas einlegen*, διαμαρτύρομαι κατὰ τινος εἰς τι [ξελέγωμαι*]. *unter* — *seinere Rechte*, ἐπιφυλάττων τὰ δικαιώματά του. -smittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ προφυλακτικὸν μέσον, τὸ φυλακτήριον, τὸ προφυλακτικόν.

Verwal's-en, *v. t. h.* ὀρφανίζω, ὀρφανόω. (*fam.*) ἀποστρέφω. —, *v. t. s.* ὀρφανόμαι, ὀρφανίζομαι, γίνομαι ὀρφανός, «ὀρφανεύω». ein verwaistes Haus, οἶκος ὀρφανός, ἔρημος [σπίτι ἔρημιασμένου]. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ ὀρφάνευμα, ἡ ὀρφανία.

Verwal't-en, *v. t. h.* διοικέω, διευθύνω, διαχειρίζομαι [διαφεντεύω*, κολαντριζώ*]. ein Haus —, διοικέω οἰκίαν. ein Amt —, ἐξασκέω ὑπόβρυγμα. —d, διοικητικός. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ διοικητής· ὁ διαχειριστής, ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἐπιμελητής, ὁ ἐπιστάτης. — eines Gutes, ὁ ἀγροκόμος. — einer Wirthschaft, ὁ οἰκονόμος. —erin, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ ταμία, ἡ ἐπιστάτις. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ διοίκησις, ἡ ἐπιτροπεία, ἡ ἐπιτρόπουσις. — eines Amtes, ἡ ἐνάσκησις ὑποουρηγήματος.

Verwaltungs-ausschluss, *m.* (—es, *pl.* —schüsse), ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπεία. —beamte, *m.* (—n, *pl.* —n), ὁ διοικητικὸς ὑπάλληλος. —behörde, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ διοικητικὴ ἀρχή. —besirk, *m.* (—s, *pl.* —e), τὸ διοικητικὸν τμήμα. —kammer, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ διοικητικὸν συνέδριον. —rath, *m.* (—es, *pl.* —räthe), τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, ὁ διοικητικὸς σύμβουλος. —recht, *n.* (—es), τὸ διοικητικὸν δίκαιον. —wesen, *n.* (—s), τὰ διοικητικά, ἡ διοικήσις. —swelg, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ διοικητικὸς κλάδος.

Verwand'el-bär, *adj.* μεταβλητός, ἀλλοιωτός. —bärkeit, *f.* (—), ἡ μεταβλητότης. —n, *v. t. h.* μεταβάλλω μετατρέπω, μεταλλάσσω, ἀλλοιῶ, ἑτεροῖῶ, μεταμορφῶ. sich —, *v. r. h.* μεταβάλλομαι, μεταλλάσσω, ἑτεροῖόμαι, ἀλλοιόομαι, μεταμορφόομαι. —ung, *s.* Verwandlung.

Verwand'lung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μετάλλαξις, ἡ μεταβολή, ἡ ἀλλαγὴ, ἡ μεταμόρφωσις, ἡ ἀλλοίωσις, ἡ ἑτεροίωσις.

Verwand'i, *adj.* συγγενής [δικός, ἡ δικολογιά*]. er ist mir —, εἶνε συγ-

γενής μου [εἶνε δικολογιά μου]. wir sind —, εἴμεθα συγγενεῖς, συγγενειάζομεν, συγγενεῖσθε [εἴμεσθε δικοί, εἴμεσθα δικολογιά*]. seine-en, οἱ συγγενεῖς του [ἡ δικολογίας του*]. naher, weitläufiger —er, στενός, μακρινός συγγενής. Dichtkunst und Malerei sind mit einander —, ἡ ποίησις καὶ ἡ ζωγραφικὴ εἶνε συγγενεῖς (συγγενεῖσθε) πρὸς ἀλλήλας. —schaft, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ συγγένεια [ἡ δικωσύνη]. οἱ συγγενεῖς [τὸ συγγενολόγι]. (*fig.*) ἡ συγγένεια, ἡ ἀναλογία. die menschliche Seele steht in — mit Gott, ἡ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ συγγενής ἐστί πρὸς τὸ θεῖον, μετέχει τῆς θείας φώσεως. —schafflich, *adj.* συγγενικός. —, *adv.* κατὰ συγγένειαν, συγγενικῶς. —schaffsgrad, *m.* (—es, *pl.* —e), ὁ βαθμὸς συγγένειας.

Verwar'n-en, *v. t. h.* προειδάζω [γνοιάζω*], *s.* Warnen. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ προειδεασμός, ἡ προειδεάσις, ἡ προειδοποίησις.

Verwa'schen, *v. t. h.* καταναλίσκω πλύνων, δαπανᾶω διὰ πλύσεως. ἐκπλύνω, ἀποπλύνω [ξεπλύνω]. (*fam.*) ἐκλαλέω, φλυαρέω ἀπερισκέπτως. —, *adj.* ἀμυδρός, ἀμαυροφανής [θαμπός, θομπός*].

Verwē ben, *v. t. h.* καταναλίσκω ὑφαίνων, συνυφαίνω, διυφαίνω.

Verweck'sel-n, *v. t. h.* ἀνταλλάσσω, μεταλλάσσω κατὰ λάθος, συγγέω [συγγύζω]. eins mit dem andern —, ἐκλαμβάνω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων. zum — ähnlich, πονομοίωτατος, ἀπαράλλακτος. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μεταλλαγὴ, ἡ ἀνταλλαγὴ ἡ σύγχυσις.

Verwē gen, *adj.* παράβολος, φιλοκινδύνης, ριψοκινδύνης, ἑθελοκινδύνης, παρὰτολμος. —er Mensch, ὁ τολμητής, ὁ τολμητίας [ὁ ἀποφασισιάρης]. —heit, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παράβολος τόλμη, ἡ ριψοκινδυνευσία.

Verwē hen, *v. t. h.* διαφυσῶ, διαπνέω, διαφορέω, διασκορπίζω φυσῶν* ἑξαφανίζω φυσῶν. —, *v. t. s.* κοπάζω, καταπαύω, παύομαι, ἐκλείπει.

Verweh' ren, *v. t. h.* ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω, διακωλύω. —, *n. (-s)*, ἡ κώλυσις, ὁ ἐμποδισμός, ἡ ἀπαγόρευσις.

Verweich' lich-en, *v. t. h.* μαλθακίζω, ἐκθηλώνω, ἀποθηλώνω, (κατα)θηλώνω, σκιατραφέω, διαθρύπτω. **verweichlicht**, μαλθακός, θηλυδριώδης, θηλυπρεπής. **sich** —, *v. r. h.* ἐκθηλόνομαι, ἀποθηλόνομαι. —**ung**, *f. (-)*, ἡ ἐκθήλυνσις, ἡ σκιατραφία, ἡ μαλθακία.

Verweil' ger-n, *v. t. h.* ἀποποιέομαι, ἀρνεόμαι, ἀποκρούω. —**ung**, *f. (-)*, *pl. (-en)*, ἡ ἀποποίησης, ἡ ἀρνήσις, ἡ ἀπόκρουσις, ἡ ἀπάρνησις.

Verweilen, *v. i. h. & sich* —, *v. r. h.* διατρίβω, διαμένω, ἐνδιατρίβω, μένω, παρεπιδημέω, διάγω* [διάω*]. χρονίζω, χρονοτριβέω, τριψήμερέω, βραδύνω [ἀργώ*]. **bei etwas** —, διατρίβω περί τι, ἐνδιατρίβω τινί. —, *n. (-s)*, ἡ διατριβή, ἡ διαμονή, ἡ μέλλησις, ὁ χρονομός, ἡ χρονοτριβή.

Verweil' nen, *v. t. h.* διέρχομαι κλαίων, καταναλίσκω κλαίων. φθείρω κλαίων. seinen Schmerz —, ἀνακουφίζω τὸν πόνον μου κλαίων. **verweint**, δεδακρυμένος, ἔνδακρυς [κλαυμένος, κλαυόμενος].

Verweil' s, *m. (-es, pl. -e)*, ἡ ἐπιπλήξις, ἡ ἐπιτιμῆσις [ἡ μαλλιά, τὸ μάλλωμα, ἡ καταμουτσουνα*]. **strenger** —, σφοδρὰ ἐπιπλήξις [ἡ κατοάδα].

Verweis' -en, *v. t. ir. (part. verwie'sen)* *h.* παραπέμπω. ἐξελαύνω, ἐκδιώκω, ἐξορίζω, φυγαδεύω. ἐπιπλήττω, ἐπιτιμάω [μαλλώνω]. (Jemandem etwas —, τινί τι, τινὰ διὰ τι, τινὰ ἐπί τινί). **vor ein anderes Gericht** —, παραπέμπω εἰς ἄλλο δικαστήριον. **den Leser auf eine Stelle** —, παραπέμπω τὸν ἀναγνώστην εἰς χωρίον τι. **von einem zum anderen verwiesen werden**, παραπέμπομαι ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον. **des Landes verwiesen werden**, ἀπελαύνομαι ἐκ τῆς χώρας, ἐξορίζομαι. **Jemanden auf eine Insel** —, ἐξορίζω τινὰ εἰς νῆσον. —**ung**, *f. (-)*, *pl.*

—**en), ἡ παράπεμψις, ἡ παραπομπή, ὁ ἐξορισμός, ἡ ἐξορία, ἡ ἐπιπλήξις.**

Verweil' k-en, *v. i. s.* μαραίνομαι, ἀπομαραίνομαι. — **lassen**, ἐκμαραίνω, μαραίνω. **verwelkt**, μαρανθείς, μεμαραμμένος. —**lich**, *adj.* μαρανόμενος, μαραντός. —**ung**, *f. (-)*, *pl. (-en)*, ἡ μάρανσις, ὁ μαραμμός.

Verweil' lich-en, *v. t. h.* ἐκλαϊκέω* δημεύω. —, *v. i. s.* ἐκλαϊκέομαι. —**ung**, *f. (-)*, *pl. (-en)*, ἡ ἐκλαϊκωσις, ἡ δήμευσις.

Verweil' d-bar, *adj.* εὐχρηστος, χρήσιμος. —**härkelt**, *f. (-)*, ἡ εὐχρηστία.

—**en**, *v. t. reg. & ir. (part. verwandt')* *h.* μεταχειρίζομαι. δαπανάω, καταναλίσκω, καταβάλλω, ἐ-

οδεύω, μεταστρέφω, μετακινέω. **kein Auge von etwas** —, δὲν μετακινῶ τὸ βλέμμα ἀπὸ τινος, βλέπω

τι ἀπενός, ἀτενίζω εἰς τι. **ohne die Augen zu** —, ἀσκαρδαμκτικί, ἀτενέ

sein Geld zu etwas —, μεταχειρίζομαι τὰ χρήματά μου πρὸς

τι. **er hat viel Zeit darauf ver-**

wandt, πολλὴν χρόνον καταναλίσκω

πρὸς τοῦτο. **Sorgfalt, Mühe auf**

etwas —, καταβάλλω φροντίδα, κόπον εἰς τι. **etwas gut** —, μετα-

χειρίζομαι τι ἐς καλόν, ποίω κα-

λὴν χρῆσιν τινος. **sich** —, *v. r.*

reg. & ir. h. παρεμβάτω, με-

τεύω, μεσολαβέω (für Jemanden,

περί τινος, ὑπὲρ τινος). —**ung**, *f.*

—, *pl. (-en)*, ἡ χρῆσις, ἡ μετα-

χειρίσις, ἡ ἀνάλωσις, ἡ κατανά-

λωσις, ἡ δαπάνησις, ἡ μεσιτεία, ἡ

παρέμβασις, ἡ μεσολαβήσις.

Verweil' f-en, *v. t. ir. (part. verwor'sen)* *h.* διαρρίπτω, διατινάσκω, περι-

ρίπτω. ἀπορρίπτω, ἀποδοκιμάζω.

—, *v. i. ir. h.* ἐξαμβλίσκω, ἀπα-

βλίσκω, ἀποβάλλω [ρίχνω*]. **sich**

—, *v. r. ir. h.* παραρρίπτω, ῥίπτω

ἀστόχως, ῥίπτω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων.

—**lich**, *adj.* ἀπορρίψιμος, ἀποβλητός,

ἀπρόσδεκτος, ἀποδοκιμαστέος, ἀπρό-

δεκτος [ἀπορρίψιμός*]. —**lichkeit**, *f.*

—, τὸ ἀπορρίψιμον, τὸ ἀπρόσδε-

κτον. —**ung**, *f. (-)*, *pl. (-en)*, ἡ ἄ-

εις, ἡ διασκόρπισις. ἡ ἀπόρρι-
 ῆ ἀποδοκιμασία· ἡ ἀποβολή.
in-en, *v. t. h.* μετατρέπω εἰς
 μα ἀξίας· ἐξαργυρίζω, χρηματο-
 γρησιμοποιώ. — **ung**, *f.* (—,
 en), ἡ χρηματοποίησις, ὁ ἐξ-
 ισμός.
en, *v. t. h.* διοικέω, διευθύνω,
 οπεύω [διαφεντεύω*, κολαν-
 *]. —, *v. t. s.* σήπιομαι, ἀπο-
 λυαί, κατασήμεμαι [σαπίζομαι*,
 ω]. — lassen, σήπω, κατα-
 [σαπίζω]. — **er**, *m.* (—s, *pl.* —),
 ροπος, ὁ ἐπιστάτης. — **lich**, *adj.*
 λυμένος εἰς σήψιν. — **ung**, *f.* (—,
 n), ἡ σήψις, ἡ ἀπόσχησις. ἡ ἐπι-
 λυα, ἡ ἐπιτροπέυσις. — **ungsprozess**,
 ss), ἡ λειτουργία τῆς σήψεως.
en, *v. t. h.* συνθηκίζω, στοιχη-
 γώ. γάνω εἰς τὸ στοιχημα. ich
 ette mein Leben, παραβάλ-
 τὸν βίον, περιδίδομαι περὶ τῆς
 ῆς, »τὴν κεφαλὴν μου βάλλω
 * [βάζω κάτω τὸ κεφάλι μου].
ert, *adj.* (*fam.*) κατάρτος,
 ιαμένος, θεοκατάρτος.
en, *adj.* παρελθὼν [περα-
 ς, παραζόμενος*]. — **es Jahr**, τὸ
 ῆν ἔτος, πέρυσι. —, *adv.* νευ-
 ἔσχάτως, πρόχθες, προχθές
 πράλλαις].
ei-n, *v. t. h.* τυλίσσω, συστρέφω.
 λέκω, ἐμπλέκω [ἀναφέρνω*,
 δεύω]. sich —, *v. r. h.* ἐμ-
 μαι, περιπλέκομαι [ἐμπερδεύω-
 ἔμπερδεύω, πιάνομαι]. sich in
 el (in eine Sache) —, εἰσχυ-
 μαυτὸν εἰς πράγματα, ἐμπλέ-
 * »ἐύρισκω τὸν διάβολόν μου·
 ω τὸν μπελᾶ μου]. — **ti**, *adj.*
 λεγμένος, περιπελεγμένος,
 πλεγμένος [μπερδεμένος, ἀνα-
 νος*]. — **sehr** —, πολύπλοκος,
 κοκος. — **ung**, *f.* (—, *pl.* —en),
 πλοκή, ἡ ἐμπλοκή [τὸ μπερ-
 δεμένη].
en (*s.* Verweisen), *adj.* ἐξ-
 ις, φυγὰς, προγεγραμμένος.
er-n, *v. t. s.* ἀπαγριόομαι, ἐξ-
 ἔμαι, ἐκβαρβαρόομαι· θηριόο-

μαι, ἀποθηριόομαι. — lassen, ἐξ-
 αγριώω, ἐκβαρβαρώω, ἀποθηριόω.
verwildert, ἀγριώδης, ἀγριος. — **ung**,
f. (—, *pl.* —en), ἡ ἀπαγριώσις, ἡ
 ἐκβαρβαρώσις, ἡ ἀποθηριώσις.

Verwiltigen, *v. t. h.* παραχωρέω, ἐπι-
 τρέπω.

Verwunden, *v. t. ir.* (*part. verwun-*
den) *h.* περιπλέκω, συμπλέκω. ὑπερ-
 νικάω [περνάω]. eine Krankheit,
 einen Verlust —, ἀναλαμβάνω ἐξ
 ἀσθενείας, ἐξ ἀπωλείας. er wird
 es so bald nicht —, δὲν θὰ ἀνα-
 λάβῃ ἐκ τούτου τόσον ταχέως.

Verwirken, *v. t. h.* καταναλίσκω ὑφαί-
 νων. ὑφαίνω ἐσφαλμένως. ἀπολλύω
 κατ' ἄξίαν, ἀποστερέομαι αὐτοδι-
 καίως [χάνω μὲ τὸ δίκη*]. ἐνο-
 ογοποιέω. das Leben —, εἶμαι
 ἄξιος θανάτου. (*fam.*) was habe
 ich verwirkt? τί κακὸν διέπραξα;

Verwirklichen-en, *v. t. h.* ἀληθοποιέω,
 πραγματώω, πραγματοποιέω. sich
 —, *v. r. h.* ἀληθοποιέομαι, πραγμα-
 τδομαι, πραγματοποιέομαι. — **ung**, *f.*
 (—, *pl.* —en), ἡ πραγματώσις, ἡ
 πραγματοποιήσις, ἡ ἀληθοποίησις.

Verwirklichung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ δι'
 ὑφάνσεως κατανάλωσις. ἡ ἐνοχο-
 ποιήσις· ἡ δικαία ἀπώλεια.

Verwirren-en, *v. t. h.* ταράσσω, δια-
 ταράσσω, ἀναταράσσω, συνταράσσω,
 συμφύρω, ἀναφύρω, συγγέω [ἀνα-
 κατεύω, ἀνακατόνω*, ἀναφέρνω*].
verwirrt, τεταραγμένος, διατεταραγ-
 μένος· συγκεχυμένος [ἀναφερμένος*].
 — **ung**, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ τάραξις,
 ὁ ταραγμός· ἡ ταραχὴ, ἡ σύγχυσις.
in — bringen, συνταράσσω, δια-
 ταράσσω. in — gerathen, διαταράσ-
 σομαι, ἀναταράσσομαι [τὰ χάνω].

Verwischen-bär, *adj.* ἐξαιλιπτός, ἐξίτη-
 λος. — **en**, *v. t. h.* ἐξαιλείφω. — **ung**,
f. (—, *pl.* —en), ἡ ἐξαιλίφσις· ἡ
 ἀμύδρωσις, ἡ ἀμαύρωσις.

Verwilttern, *v. t. s.* διαλύομαι εἰς
 κόνιν, ψαθυρόομαι, θρυλλίζομαι
 [ἀναξερνάω]. — **n**, *m.* (—s), — **ung**, *f.*
 (—, *pl.* —en), ἡ ψαθύρωσις, ἡ εἰς
 κόνιν διάλυσις.

- Verwitw-en**, *v. t. h.* γηρέω. -ei, *adj.* χήρος. — sein, γηρέω. die -e Herzogin, ή χήρα δούκισσα.
- Verwō gen**, *adj.* s. Verwōgen.
- Verwōh n-en**, *v. t. h.* κακῶς συνεθίζω, διαθρόπτω [καχοσυνθίζω, κακομαθαίνω, καλομαθαίνω]. sich —, *v. r. h.* κακῶς συνεθίζομαι [καχοσυνθίζω, κακομαθαίνω, καλομαθαίνω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή διάθρῳψις, ή θρώψις [τὸ χάϊδεμα, τὸ κακομάθημα].
- Verworf-en** (s. Verwerf-en), *adj.* ἀπόβλητος, ἀπεριμμένος, ἀποδοκιμασμένος [παρὰ πεταμένος*] διεφθαρμένος, φαῦλος, ἀχρεῖος. ein -er Mensch, ἀνθρώπος ἐξώλης. -heit, *f.* (—), ή φαυλότης, ή ἀχρειότης.
- Verworf-en** (s. Verwirf-en), *adj.* τεταραχμένος, συγκεχυμένος [ἀναφερμένος*]. -heit, *f.* (—), ή σύγχυσις, ή ἀκαταστασία, ή ἀταξία.
- Verwund-bär**, *adj.* τραυτός. (*fig.*) εὐαίσθητος, εὐεπαίσθητος. -bärheit, *f.* (—), τὸ τραυτόν. -en, *v. t. h.* τραυματίζω, τιτρώσκω, «πληγώνω» [λαβώνω]. (*fig.*) προσβάλλω, δάκνω. die Verwundenen, οἱ τραυματῖαι [οἱ πληγωμένοι, οἱ λαβωμένοι]. sich —, *v. r. h.* τραυματίζομαι [πληγόνομαι, λαβώνομαι].
- Verwund-er-n**, *v. t. h.* ἐκπλήττω, ξενίζω, παραξενίζω. es ist nicht zu —, οὐδὲν θαυμαστόν, δὲν εἶνε ἄξιον ἀπορίας. verwundert, ἐκπεπληγμένος, ἐκπληκτος. sich —, *v. r. h.* θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, ἀπορέω, παραξενίζομαι* [θαυμάζομαι*]. -ung, *f.* (—), ή ἐκπληξίς, ή ἀπορία, τὸ θαῦμα. in — setzen, ἐκπλήττω. in — gerathen, ἐκπλήττομαι, θαυμάζω.
- Verwund-ete**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ τραυματίας [ὁ πληγωμένος, ὁ λαβωμένος]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή τρώσις, ὁ τραυματισμός [τὸ λάβωμα]. τὸ τραῦμα, ή πληγή [ή λαβωματιά]. leichte —, τὸ ἐπιπόλαιον τραῦμα, ή ελαφρὰ πληγή.
- Verwun'schen**, *adj.* κατάρτος, κατηρημένος. γεγοτητευμένος.
- Verwun'sch-en**, *v. t. h.* καταρῳμαῖ ἀναθεματίζω, βλασφημέω. γοητεύω, καταγοητεύω, μαγεύω. -t, *adj.* κατάρτος, ἐπάρτος, καταράμιος, κατηραμένος [ἀναθεματισμένος]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή κατάρσις, ὁ ἀναθεματισμός* ή ἐπάρσις, ή κατάρσις. ή γοητεία, ή μαγεία.
- Verwun'sen**, *v. t. h.* ὑπεραρτῳώ, ὑπερηδόνω.
- Verwun'st-en**, *v. t. h.* κατερημῳώ, ἐρημῳώ, καταστρέφω, ἀναστατώνω, (ἐκ-)πορθέω [ἐρημάζω, ῥημασόω*]. mit Feuer und Schwert —, τιμῳ και καίω, καταστρέφω διὰ πυρός και σιδήρου. verwun'stet, ἀνάστατος, ἠρημωμένος, ἐρημος. -er, *m.* (-t, *pl.* —), ὁ λυμαντήρ, ὁ πορθητής, ὁ καταστροφεὺς. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή ἐρήμωσις, ή ἐκπόρθησις, ή ἀναστάτωσις, ή καταστροφή.
- Versā gen**, *v. t. h.* ἀποδειλιάω, δειλιάω, ἀθυμέω, ἀποβάζω τὸ θάρρος, ἀπαθαρρῳνομαι, ἀπενθαρρῳνομαι. — n. (-s), ή ἀπόγνωσις, ή ἀποδειλισις, ή ἀποθάρρῳσις [τὸ δειλιάμα*].
- Versāgt**, *adj.* ἀτολμος, ἀθαράσις, ἀθυμος, δειλός. -heit, *f.* (—), ή ἀτολμία, ή δειλία, ή ἀποδειλία [ή δειλία*, τὸ δειλιάμα*].
- sich Versāh'l-en, *v. r. h.* πλημμέλις ἀριθμῳν, ἀριθμέω ἐσφαλμένος, ἀριθμέω ἀλλ' ἀντ' ἄλλων [μετρέω στραβά]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή ἐσφαλμένη ἀριθμησις.
- Versāh n-en**, *v. t. h.* ὀδοντόω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή ὀδόντωσις.
- Versāpf-en**, *v. t. h.* κατηγλεύω.
- Versārt tel-n**, *v. t. h.* διαθρόπτω, θρόπτω [χαϊδέω, κανακέω] μαλακῳνῳ, ἐκθηλῳνῳ, καταθηλῳνῳ, ἀποχωνῳ. -ung, *f.* (—), ή θρώψις, ή διέθρῳψις [τὸ χάϊδεμα, τὸ κανάκεμα] ή ἐκθήλῳσις, ή χωνῳσις.
- Versāu ber-n**, *v. t. h.* γοητεύω, καταγοητεύω, μαγεύω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή γοητευσίς, ή καταγοητεύσις, ή μαγεία.

Verzäu'n-en, *v. t. h.* περιφράσω, ἀποφράσω, φράσω διὰ φραγμοῦ. -*t*, *adj.* περιφρακτός. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ περίφραξις, ἡ ἀπόφραξις· ὁ φραγμός, ὁ φράκτης.

Verzä'chen, *v. t. h.* καταναλισκω ἐν τῷ πότῳ· πίνω.

Verzäh'n-fachen, *v. t. h.* δεκαπλασιάζω.

Verzäh'n-ten, *v. t. h.* ἐκδεκατεύω.

Verzäh'r-en, *v. t. h.* κατεσθίω, ἐσθίω, καταβιβρώσκω, τρώγω, κατατρώγω· καταναλισκω, καταδαπανάω, ἐξοδεύω, ἐξαντέλω. sein Vermögen —, κατατρώγω τὴν περιουσίαν μου. **sich** —, *v. r. h.* τήκομαι, ἐκτήκομαι, κατατήκομαι, φθίνω. -*end*, *adj.* διαβρωτικός· τηκτικός. -*er*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ἀναλωτής, ὁ ἐξοδευτής. ein Sparer will einen — haben, πατήρ φειδωλὸς υἱὸς σπαταλός. -*ung*, *f.* (—), ἡ κατάβρωσις· ἡ κατανάλωσις, ἡ καταδαπάνη. -*ungssteuer*, *f.* (—, *pl.* -*n*), ὁ ἐπὶ τῶν τροφίμων δασμός.

Verzeich'n-en, *v. t. h.* ἀναγράφω, καταγράφω, καταλογίζω. κατογραφέω, ἰχνογραφέω κακῶς. **sich** —, *v. r. h.* ἰχνογραφέω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, σφάλλωμαι ἰχνογραφῶν. -*niss*, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), ὁ κατάλογος, ἡ καταγραφή, ὁ πίναξ. — der Waarenpreise, ὁ τιμοκατάλογος, τὸ τιμολόγιον. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ ἀναγραφή, ἡ καταγραφή. ἡ σφαλερὰ ἰχνογραφία, ἡ κατογραφία.

Verzief'h-en, *v. t. ir.* (*part.* verzief'h-en) *h.* συγγινώσκω, συγγνωμόντω, συχωρέω, ἀπονέμω συγγνώμην [συχωράω, συμπαθῶ]. Jemandem etwas —, συχωρέω τινὶ τι. — Sie! συχωρησάτέ μοι! σύγγνωτέ μοι! (ὡς ζητῶ) συγγνώμην! μὲ συχωρεῖτε! verziefhend, συγνωμονικός. -*lich*, *adj.* συγνωστός, συχωρητός, ἄξιος συγγνώμης [συχωρημένος, συμπαθημένος]. -*lichkeit*, *f.* (—), τὸ συγνωστόν. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ συγγνώμη, ἡ συχωρησις [ἡ συχώρησις, ὁ συχωρημός, τὸ συμπαθεῖν]. Jemandem um

— bitten, ἐξαιτέομαι (ζητέω) συγγνώμην παρὰ τινος. — angedeihen lassen, ἀπονέμω συγγνώμην, συχωρέω [συμπαθῶ].

Verzer'r-en, *v. t. h.* διαστρέφω, παραστρέφω, παραμορφῶ [στραβογυρίζω]. das Gesicht —, διαστρέφω τὸ πρόσωπον, μορφάζω [στραβομουρίζω]. verzerrt, διάστροφος, διαστραμμένος, παραμεμορφωμένος [στραβογυρισμένος]. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ διαστροφή, ἡ παραμόρφωσις· ὁ μορφασμός.

Verzer'tel-n, *v. t. h.* διασπαθῶ, διασκορπίζω, διαφορέω, κατασπαταλάω [ἀνεμοσκορπίζω]. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ διασκορπίασις, ἡ κατασπατάλησις [τὸ ἀνεμοσκορπίσασθαι].

Verzicht, *m.* (-*es*), ἡ ἀποχή, ἡ παραίτησις, ἡ ἀπάρνησις. auf etwas — leisten, thun, παραιτέομαι τινος. -*en*, *v. i. h.* παραιτέομαι, ἀποσύρομαι (auf etwas, τινός). -*leistung*, *f.* (—), ἡ ἀποχή, ἡ παραίτησις.

Verzie'h-en (*s.* Verzeihen), συγκεχωρημένος [συχωρημένος, συμπαθημένος].

Verzie'h-en, *v. t. ir.* (*part.* verzö'gen) *h.* παρασπάω, διασύρω, παραστρέφω, διαστρέφω [πατρατραβάω, στραβοσέρνω]. κακῶς παιδεύω, ἀνατρέφω κακῶς [κακανατρέφω]. den Mund —, διαστρέφω τὸ στόμα, διαμυλλάινω [στραβουμουτσουνιάζω]. —, *v. i. ir. h.* βραδύνω, χρονίζω, βραδυπορέω, χρονοτριβέω, τριψημερέω, ἀργοπορέω. —, *v. i. ir. s.* μετοικέω, μετοικίζομαι, ἀλλάσσω διαμονήν. **sich** —, *v. r. ir. h.* παροπιζομαι, μετατοπιζομαι, μετακινέομαι, ἐκτοπιζομαι. ἀπέρχομαι, παρέρχομαι, ἐκλείπω, γίνομαι ἀφανής. κινέω ἄλλον πησῶν ἀντ' ἄλλου. διαρκέω, παρατείνωμαι. die Geschwulst verzieht sich, τὸ ὄδημα συστέλλεται [τὸ πρήξιμον μαζεύεται]. die Wolken — sich, τὰ νέφη διαλύονται. das hat sich lange verzogen, aus τὸ διήρκεισε παρὰ πολὺ. es verzieht sich mit der Sache,

- τὸ πρᾶγμα παρατείνεται πολὺ. **-en**, **n.** (-s), **-ung**, **f.** (—, **pl.** -en), ἡ διαστροφή, ἡ παρὰσπασις, ὁ παρασπασμὸς [τὸ παρατρέβηγμα]. τὸ παράστρεμμα, τὸ παράθρημα. ἡ παραμόρφωσις, ἡ διαστροφή. ὁ μελλήσιμος, ὁ χρονισμὸς, ἡ βράδυναις, ἡ ἀργοπορία. ἡ κακὴ ἀνατροφή, ἡ πλημμελεὴς ἀγωγή.
- Verzle** **r-en**, **v. t. h.** κοσμέω, ἐπικοσμέω, ἐκκοσμέω, καλλωπίζω, στολιζώ. ποικίλλω, διαποικίλλω [πλουμίζω]. **-er**, **m.** (-s, **pl.** —), ὁ καλλυντήρ, ὁ κοσμητής, ὁ καλλωπιστής, ὁ στολιστής. **-ung**, **f.** (—, **pl.** -en), ἡ κόσμησις, ἡ ἐκκόσμησις, ὁ καλλωπισμὸς, ὁ στολισμὸς· τὸ ἐπικόσμημα, τὸ καλλώπισμα, τὸ κόσμημα [τὸ στολίδι]· τὸ ποικίλμα [τὸ πλουμί].
- Verzle** **ken**, **v. t. h.** ἐπικαλύπτω διὰ ψευδαργύρου.
- Verzin** **n-en**, **v. t. h.** κασιτερώω, γαν(ό)ω. **verzinttes Blech**, ὁ λευκοσίδηρος, ὁ λευκοπάφυλος [ὁ πάφυλος, ὁ τενεκέξ]. **-er**, **m.** (-s, **pl.** —), ὁ γανωτής, ὁ κασιτερουργός. **-ung**, **f.** (—, **pl.** -en), ἡ γάνωσις, τὸ γάνωμα.
- Verzin** **s-en**, **v. t. h.** τοκοφορέω, ἀποτίνω τὸν τόκον. **ein Kapital** —, πληρόνω τὸν τόκον κεφαλαίου. **sich** —, **v. r. h.** φέρω τόκους, τοκοφορέω [διαφορεῦμαι]. **sich reichlich** —, φέρω πολλοὺς τόκους. **-lich**, **adj.** ἐντοκος, τοκοφόρος. **-ung**, **f.** (—, **pl.** -en), ἡ ἀπότισις τοῦ τόκου· ἡ τοκοφορία.
- Verzö** **gen** (**s.** **Verzie**'hen), **adj.** διάστροφος, παραμορφωμένος. διάπλοκος, ἐμπλεκτος. ἀδιαπαιδευτος, ἀνάγωγος [κακαναθρεμμένος]. **ein** **-er Name**, ὄνομα γριφοειδές.
- Verzö** **ger-n**, **v. t. h.** ἐπιβραδύνω, προάγω ἐπὶ μῆκος, παρατείνω, ἀναβάλλω. **sich** —, **v. r. h.** προάγομαι ἐπὶ μῆκος, ἐπιβραδύνομαι, παρατείνομαι, καθυστερέω, ἀναβάλλομαι, χρονίζω, ἀργοπορέω, χρονοτριβέω, τρισημερέω. **-ung**, **f.** (—, **pl.** -en), ἡ παρέλκυσις, ἡ παράτασις, ἡ ἀναβολή, ἡ βράδυνσις, ἡ μέλλησις, ἡ ὑστέρησις, ἡ καθυστέρησις, ἡ ἀργοπορία, ἡ βραδυπορία, ἡ χρονοτριβή. **ohne** —, ἀνευ ἀναβολῆς, ἀνυπερθέτως.
- Verzoll** **-bar**, **adj.** ὑποκείμενος εἰς δασμὸν, δασμοφόρος, δασμολογητός. **-en**, **v. t. h.** **etwas** —, τελέω τὸν φόρον τινός, δασμοφορέω τι. **-ung**, **f.** (—, **pl.** -en), ἡ ἀπότισις τοῦ φόρου, ἡ δασμοφορία.
- Verzu** **cken**, **v. t. h.** θέτω εἰς σπασμῶδη κίνησιν, κινέω σπασμωδῶς. —, **v. t. s.** ἐκπνέω σφαδάζων.
- Verzu** **ck-en**, **v. t. h.** φέρω εἰς ἔκστασιν, ἐνθεάζω. **verzückt**, ἐνθεος, θεόληπτος, νυμφόληπτος, ἔκστατικός.
- Verzu** **cker-n**, **v. t. h.** ζαχαρόνω. **-ung**, **f.** (—, **pl.** -en), ἡ ζαχαρώσις.
- Verzu** **ckung**, **f.** (—, **pl.** -en), ὁ σπασμὸς, ὁ σφαδασμὸς, ὁ τέτανος, ὁ σπαραγμὸς.
- Verzu** **ckung**, **f.** (—), ἡ ἔκστασις, ἡ ἐπίπνοια, ἡ νυμφοληψία, ἡ θεομανία.
- Verzū** **g**, **m.** (-es), ἡ μέλλησις, ὁ μελλήσιμος, ὁ χρονισμὸς, ἡ ὑστέρησις, ἡ βράδυνσις, ἡ καθυστέρησις· ἡ βραδυπορία, ἡ ἀργοπορία, ἡ ἀναβολή, ἡ χρονοτριβή. **ohne** —, ἀνευ ἀναβολῆς, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί, ἐξ ἐτοίμου, εὐθύς. **die Sache leidet keinen** —, τὸ πρᾶγμα δὲν ἐνδέχεται ἀναβολήν [ἡλθ' ὁ κόμβος εἰς τὸ χτένι].
- Verzwei** **fel-n**, **v. t. h.** ἔχω ἀνεπιπτώω, διάκειμαι δυσεπιπτώω, ἀπελπίζω, δυσελπιστέω, ἀπελπίζομαι [ἀπορπίζομαι*] (**an etwas**, περὶ τινος). **-t**, **adj.** ἀπεγνωσμένος, ἀνέλπιστος, ἀπελπὶς, δύσελπις, ἀπονενημένος, κἀπηλπισμένος [ἀπορτισμένος*]. —, **adv.** ἀπονενημένως, ἀπεγνωσμένως, ἀπεγνωχότως, δυσελπιστώως, ἀπελπιστικῶς. **-ung**, **f.** (—), ἡ ἀπόγνωσις, ἡ ἀπόγνοια, ἡ ἀπόνοια, ὁ ἀπελπισμὸς, ἡ ἀνεπιπιστία, ἡ δυσελπιστία, ἡ ἀπελπία. **in** (**zur**) — **bringen**, καθιστάνω εἰς ἀπόνοιαν, φέρω εἰς ἀπελπία. **in** — **sein**, εἶμαι ἐν ἀπελπισμῷ. **-ungsvoll**, **adj.** ἀπονενημένος, ἀπελπτις.

πρωί-g-en, *v. r. h.* διακλαδό-
ιποσχίζομαι, διασχίζομαι. -ung,
-*pl. -en*), ή διακλάδωσις.

kl', adj. διάστροφος, διεστρα-
μ; στρυφνός [διαβολεμένος, ανά-
μ].

riium, *n. (-s, pl. -rien)*, τὸ
ιον [τὸ βιζικάντι, τὸ φυσιγάντι].

f. (-, pl. -n), τὸ δειλινόν,
τόγευμα [τὸ κεντί], ὁ ἐσπερινός,
περινή ἀκολουθία [τὸ σπερνό*],
n. (-es), τὸ δειλινόν, τὸ ἀπό-
α, τὸ πρόδειπνον [τὸ γίωμα*, τὸ
νόν]. -glocke, *f. (-)*, ὁ κώδων
ἐσπερινοῦ. -*n*, *v. i. h.* προδει-
π, ἀπογευματιζῶ. -**prediger**, *m.*

pl. -n), ὁ ιεροκήρυξ τοῦ ἐσπερι-
-**predigt**, *f. (-, pl. -en)*, τὸ
ινδὸν ἱερὸν κήρυγμα. -**seit**, *f.*
ή δειλη, τὸ δειλινόν, τὸ ἀπό-
α, »τὸ ἀπομυσημερονα.

f. (-), ή (θεά) Ἑστία.

n, f. (-, pl. -nen), ή ἱερεία
Ἑστίας, ή ἐστίας (παρθένος).

m. (-s), ὁ Οὐεσοῦβιος, ὁ Βε-
βιος, ὁ Βέβιος, τὸ Οὐεσοῦβιον

, *m. (-en, pl. -en)*, ὁ ἐμπειρο-
μος στρατιώτης, ὁ ἐστρατευ-
μαχητής.

ir'schule, *f. (-, pl. -n)*, ή
ιατρικὴ σχολή.

n. (-s), ή ἀρνησιχυρία.

f. (-, pl. -n), ή φαυλόβιος
alte —, ή φαύλη γραῖα [ή
όγρηα, τὸ λαδικό*].

m. (-s, pl. -n), ὁ ἐξαδέλφος
ιδερφος*]. ὁ συγγενής [ὁ δικός].

adj. τοῦ ἐξαδέλφου, ἐξαδελ-
ς [ξαδερφικός*]. -**ngunst**, *f.*

, ή φιλοκτηδεμονία, ὁ νεπωτι-
s. **Nepotismus**. -**schaft**, *f.*

ή ἐξαδελφότης.

n, v. i. h. (fam.) βασανίζω,
ίζω, ἐνοχλέω [πεισματούνω,
ιζώ].

el', f. (-, pl. -en), (*fam.*) ή παρ-
λησις, τὸ πείραγμα [ή φούρκα].

ias, *n. (-es, pl. -gläser)*, τὸ
ισιατικὸν ὑάλιον. -**schloss**, *n.*

(-es, *pl. -schlösser*), τὸ μυστηριώ-
δες κλειθρον, τὸ μυστικὸν κλειδίον.

Venler, *m. (-s, pl. -e)*, ὁ βεζύρης, ὁ
βεζύρης, ὁ ὑπουργός. -**ai**, *n. (-es,*
pl. -e), ή βεζυρεία, ή ὑπουργία.

Viadukt, *m. (-es, pl. -e)*, ή καμα-
ρωτὴ ὁδός, τὸ γεφύρωμα, ὁ γεφυ-
ρόδρομος.

Via'tikum, *n. (-s, pl. -ka)*, τὰ πορθ-
μεῖα, τὰ διόδια. τὸ εὐχέλαιον.

Vibration, *f. (-, pl. -en)*, ὁ παλμός,
ή πάσις, ἡ κραδασμός.

Vibrīren, *v. i. h.* πάλλομαι, κραδαίνο-
μαι.

Vicār, *s. Vikar.*

Vice-admirāl, *m. (-s, pl. -e)*, ὁ ἀντι-
ναύαρχος. -**admirālschaft**, *f. (-,*
pl. -en), ή ἀντιναυαρχία. -**kansler**,

m. (-s, pl. -), ὁ ὑπογραμματεὺς.

-**könig**, *m. (-s, pl. -e)*, ὁ ἀντι-
βασιλεύς. -**königthum**, *n. (-s, pl.*

-**thümer)**, ή ἀντιβασίλευς. -**konsul**,

m. (-s, pl. -n), ὁ ὑποπρόξενος.

-**konsulāt**, *n. (-es, pl. -e)*, ή ὑπο-
προξενία. τὸ ὑποπροξενεῖον. -**prä-**

sident, *m. (-en, pl. -en)*, ὁ ἀντι-
πρόεδρος. ὁ ὑποπρόεδρος. -**präsi-**

dent-
schaft, *f. (-)*, ή ἀντιπροεδρεία.

Vidim-atiōn, *f. (-; pl. -en)*, ή πιστο-
ποίησις ἀντιγράφου, ή ἐπικύρωσις
ἀντιγραφῆς. -**ātum**, *n. (-s, pl. -ta)*,

τὸ ἔγκυρον ἀντίγραφον. -**īren**, *v.*
i. h. πιστοποιεῖω, ἐπικυρώω, νομι-
μοποιεῖω.

Vieh, *n. (-es, -s)*, τὸ ζῶον [τὸ ἔχνος*].
τὰ κτήνη, τὰ ζῶα, τὰ θρέμματα
[τὰ ἔχνη*]. — **halten**, ζωοτροφεῖω,
κτηνοτροφεῖω, θρεμματοτροφεῖω. —

haltend, ζωοτρόφος, κτηνοτρόφος.
zum — **machen**, werden, ἀπο-
κτηνώω, ἀποκτηνόομαι. -**ärtig**, *adj.*

βοοκηματώδης, κτηνώδης, ζωώδης.

-**arsnelkunde**, *f. (-)*, ή κτηνια-
τρική, ή κτηνιατρία. -**ärst**, *m. (-es,*

pl. -ärste), ὁ κτηνίατρος. -**aus-**

stellung, *f. (-, pl. -en)*, ή ἐκθεσις
ζώων. -**bremse**, *f. (-, pl. -n)*, ὁ
οἰστρος [ή ἀλογόμια]. -**dieb**, *m.*

(-es, *pl. -e)*, ὁ ζωοκλόπος. -**dieb-**

stähl, *m.* (-s), ἡ ζωοκλοπία. -**dumm**, *adj.* κτηνώδης, προβατώδης, κτηνώδεστερος κτήνως. -**futier**, *n.* (-s), ὁ χόρτος, τὸ χόρτασμα, ἡ φορβή. -**handel**, *m.* (-), ἡ ἐμπορία ζῶων, ἡ κτηνεμπορία. -**händler**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἔμπορος κτηνῶν, ὁ κτηνέμπορος. -**herde**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀγέλη, τὸ ποιμνιον [τὸ κοπάδι, τὸ κουράδι*]. -**hirt**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ βοσκὸς κτηνῶν, ὁ νομεύς· ὁ βουκόλος [ὁ βούκολος*]. -**hof**, *m.* (-es, *pl.* -höfe), τὸ κτηνοστάσιον, τὸ κτηνοτροφεῖον. -**isch**, *adj.* κτηνώδης, ζωώδης, βοσκηματώδης. -**knecht**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δούλος κτηνοτροφείου. -**mägd**, *f.* (-, *pl.* -mägde), ἡ δούλη κτηνοτροφείου. -**markt**, *m.* (-es, *pl.* -märkte), ἡ ζωόπωλις ἀγορά, ἡ ἀγορά κτηνῶν. -**mässig**, *adj.* βοσκηματώδης, κτηνοπρεπής, κτηνοειδής. -**mast**, *f.* (-), ὁ στείλα κτηνῶν. -**mäster**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ στευτής κτηνῶν. -**raub**, *m.* (-es), ἡ κλοπὴ κτηνῶν, *s.* Viehdiebstahl. -**schwemme**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κωλύστρα κτηνῶν. -**seuche**, *f.* (-), ἡ ἐπιζωοτία. -**stall**, *m.* (-s, *pl.* -ställe), τὸ κτηνοστάσιον. -**sterben**, *n.* (-s), ἡ θνησιμότης τῶν κτηνῶν. -**steuer**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἐπὶ τῶν κτηνῶν φόρος. -**tränke**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ποτίστρα. -**trift**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ νομή, ἡ ἐπινομία, τὸ δικαίωμα νομῆς. -**trög**, *m.* (-es, *pl.* -tröge), ἡ ληνός, ἡ σκάφη ποτίσεως. -**weide**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ νομή, ἡ βοσκή [ἡ βοσκαριά]. -**zucht**, *f.* (-), ἡ ζωοτροφία, ἡ κτηνοτροφία, ἡ ζωοτροφικὴ. — **treiben**, κτηνοτροφέω, ζωοτροφέω, θρεμματοτροφέω. -**büch-ter**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κτηνοτρόφος, ὁ ζωοτρόφος.

Viel, *adj.* **ε** *adv.* πολὺς, πολλή, πολὺ -ε, πολλοί, πολλαί, πολλά. — **Geld**, πολλά χρήματα, πλῆθος χρημάτων. **sehr** —, πάμπολος, παμπόλλη, πάμπου, πλείστος, -η, -ον. **zu** —, ὑπέρολος, ὑπερόλλη, ὑπέρολου·

ὑπερπείριστος. — **zu** —, καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβαλλόντως. **wie** —, πόσος, ὅσος, ὅπως. **es fehlt** — dazu, πολλοὺ δέεται, πολὺ λείπει. **seine -en Geschäfte**, αἱ πολλὰ ἀσχολίαι του. **durch -es Arbeiten**, ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας. **durch -es Laufen**, ἐκ τοῦ πολλοῦ δρόμου [ἀπὸ τοῦ πολὺ τρέξιμον]. **es hat nicht — gefehlt**, δὲν ἔλειπε πολὺ. — **anders**, πολὺ διαφόρος. **gleich-**, τοσοῦτος· ἀδιαφόρος, ἀδιάφορον. **so — als**, ὅπως, ὅσοι τοσοῦτον ὅσον, καθ' ὅσον. **so — ich weiss**, καθ' ὅσον ἤξευρα, καθ' ἃ γινώσκω. **so und so** —, τόσο καὶ τόσο, τόσο καὶ τόσο. **so — ist gewiss**, τοσοῦτον εἶνε βέβαιον. **um so — mehr**, τοσοῦτ' περὶ ἄλλο. **Wie — Uhr ist es? cola [τῆ] ὥρα εἶνε; e Körper -e Sinne**, ἕκαστός τις εἰρεῖται τὸ αὐτῶν δόξαν, ἕλλος ἄλλη γνώμην ἔχει, τοῖς πολλοῖς πολλὰ δοκεῖ, ὅσαι κεφαλαὶ τόσαι γνώμαι. **allzu — ist ungesund**, μηδὲν ἄγαν [τὸ πολὺ περισσίο χαλὰ τὸ ἴσθ'].
Viel-ährig, *adj.* πολύσταχυς. -**arm**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πολὺχειρ. -**artig**, *adj.* πολὺχειρῶς. -**ärtig**, *adj.* πολυειδής [λογισμὸς*]. -**ärtigkeit**, *f.* (-), ἡ πολυειδία ἢ πολυτροπία. -**ästig**, *adj.* πολὺκλυδός, πολυκλυδής, πολὺόζος, πολὺκλωνος. -**ästigkeit**, *f.* (-), ἡ πολυκλυδία. -**äugig**, *adj.* πολυὸφθαλμος, πολυὸμματος. -**bedeutend**, *adj.* πολυσήμαντος, πολύσημος· σημαντικώτατος. -**beinig**, *adj.* πολὺποῦς, πολυσκελής. -**belesen**, *adj.* πολλὰ ἀναγνοῦς [πολλὰ διαβασμένους]. -**belesenheit**, *f.* (-), ἡ πολυαναγνώσια. -**beschäftigt**, *adj.* πολυάσχολος. -**besprochen**, *adj.* πολυθρόλητος. -**besücht**, *adj.* πολυάνθρωπος, πολὺ συχναζόμενος. -**besungen**, *adj.* πολυὺμνητος, πολὺμνος. -**beweg**, *adj.* πολυκίνητος. -**blättrig**, *adj.* πολὺφυλλος. -**deutig**, *adj.* πολὺσημος, πολυσήμαντος· ποικίλος, ἀμφ-

λογος. -*deutigkeit*, *f.* (—), ἡ ποι-
κιλία, ἡ λοξότης, ἡ ἀμφιλογία, ὁ
ἐπαμφοτερισμός. -*eck*, *n.* (-es, *pl.*
-e), τὸ πολύγωνον. -*eckig*, *adj.*
πολύγωνος. -*erfahren*, *adj.* πολύ-
πειρος [πολύξευρος]. -*erlei*, *adj.*
πολυειδής· παντοῖος [λογίζιμος*].
auf — *Arten*, πολλαχῶς, πολυ-
τρόπως, παντοῖως. -*ersehnt*, *adj.*
πολυπόθητος. -*essen*, *n.* (-s), ἡ
πολυφαγία. -*esser*, *m.* (-s, *pl.*
—), ὁ πολυφάγος, ὁ ἀδηφάγος.
-*fach*, *adj.* πολλαπλοῦς. *wie?*
ποσαπλοῦς; -*fällig*, *adj.* πολλαπλά-
σιος, πολυπλάσιος. *wie?* ποσαπλά-
σιος; -*fälligkeit*, *f.* (—), ἡ πολλα-
πλασιότης. -*farbig*, *adj.* πολύχρους,
πολύχρωμος, πολυχρώματος· ποι-
κιλόχρους. -*farbigkeit*, *f.* (—), ἡ
πολύχροια. -*faserig*, *adj.* πολίνος.
-*fassend*, *adj.* πολύχωρος, πολυ-
χώρητος, εὐρύχωρος, εὐρυχω-
ρής, πολυχανθής [ἀπλόχωρος]. -*fin-
gerig*, *adj.* πολυδάκτυλος. -*flach*, *n.*
(-es, *pl.* -e), τὸ πολυῆδρον. -*fü-
gellig*, *adj.* πολύπτερος. -*förmig*,
adj. πολύμορφος, πολυσχημῶν, ποι-
κίλομορφος. -*förmigkeit*, *f.* (—), ἡ
πολυμορφία, ἡ ποικιλομορφία. -*frass*,
m. (-es), ὁ πολυφάγος, ὁ καταφαγᾶς.
-*füss*, *m.* (-es, *pl.* -füsse), ὁ πολύπους,
ὁ ἱσουλός [τὸ σαρανταπόδαρον, τὸ χι-
λιοπόδαρον, ἡ πολυποδοῦσα]. -*füssig*,
adj. πολύπους. -*füssigkeit*, *f.* (—),
ἡ πολυποδία. -*gellebt*, *adj.* πολυ-
έραςτος, πολυγάπητος, προσφιλέ-
στατος, φίλατος. -*gelöbt*, *adj.* πολυ-
επαίνετος. -*geschäftig*, *adj.* πολυ-
πράγματος, πολυπράγμων, περί-
εργος. — *sein*, πολυπραγμονέω,
πολυπραγματέω, φιλοπραγμονέω.
-*geschäftigkeit*, *f.* (—), ἡ πολυ-
πραγμοσύνη, ἡ φιλοπραγμοσύνη, ἡ
περιεργία. -*gestaltig*, *adj.* πολυει-
δής, πολύμορφος, πολυσχημῶν,
πολυσημασιότητος. -*gllederig*, *adj.*
πολυμελής, πολύκωλος. -*güttere*,
f. (—), ἡ πολυθεΐα, ἡ πολυθεότης.
-*halmig*, *adj.* πολυκάλαμος. -*händig*,
adj. πολύχειρ [πολυέρης]. -*heit*,

f. (—), ἡ πολλότης, ἡ πληθὺς.
-*herrschaft*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πολυ-
αρχία, ἡ πολυκρατία. *unter einer*
— *stehen*, πολυαρχεῖσθαι. -*jährig*,
adj. πολυετής· πολυχρόνιος. -*jährig-
keit*, *f.* (—), ἡ πολυετία, ἡ πολυ-
χροניות. -*knödig*, *adj.* πολυγόνα-
τος. -*köpfig*, *adj.* πολυκέφαλος.
-*körnig*, *adj.* πολυκόκκος.

Vielleicht, *adv.* ἴσως, τυχόν, τυχὸν
ἴσως. *wenn* —, εἰάν τυχόν, εἰάν
πως. *damit nicht* —, ἵνα μὴ τυχόν.

Viel-leidend, *adj.* πολυπαθής, πολύ-
πονος. -*lieb*chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ
ἐνθύμιον [ὁ γιάντης]. -*linig*, *adj.* πολυ-
γράμμος. -*löcherig*, *adj.* πολύτρη-
τος. -*mäl*(s), *adv.* πολλάκις [πολλάκις
φοραίς]. — *grösser*, *mehr*, πολλα-
πλάσιος τὸ μέγεθος, τὸ πλῆθος.
-*mällig*, *adj.* συγχός, πολλαπλοῦς.
-*männere*, *f.* (—), ἡ πολυανδρία,
ἡ πολυγαμία. -*männereig*, *adj.* πολυ-
άνδρος. -*mehr*, *adv.* μάλλον, πολὺ
μᾶλλον. τούναντιον, ἀπὲ ἐναντίας.
-*nämig*, *adj.* πολυώνυμος. -*räderig*,
adj. πολύτροχος. -*reihig*, *adj.* πολύ-
στοιχος. -*rüderig*, *adj.* πολύκομος,
πολύσκαλμος. -*sägend*, *adj.* πολυ-
στήμαντος, πλήρης νοήματος, πολλὰ
σημαίνων· ἐκφραστικώτατος. -*saltig*,
adj. πολύχορδος. -*sämig*, *adj.* πολυ-
σπερμος, πολυσπέρματος. -*säulig*,
adj. πολύστυλος. -*schenkellig*, *adj.*
πολυσκελής. -*schreibend*, *adj.* πολυ-
γράφος. -*schreiber*, *m.* (-s, *pl.* —),
ὁ πολυγράφος. -*sehend*, *adj.* (—),
ἡ πολυγραφία. -*sehend*, *adj.* πολλὰ
βλέπων. (*fig.*) πολύφωτος. -*seitig*,
adj. πολύπλευρος· πολυμερής. (*fig.*)
πολυειδής, ποικίλος [λογίζιμος*]. *ein*
— *er Mann*, ἀνὴρ πολύπειρος, πολυ-
ίστωρ, πολυειδήμων. -*seitigkeit*, *f.*
(—), ἡ πολυπλευρία· ἡ πολυμέρεια.
(*fig.*) ἡ πολυειδία, ἡ πολυτροπία, ἡ
ποικιλία· ἡ πολυπερία, ἡ πολυγνο-
μοσύνη, ἡ πολυμαθία. -*slbig*, *adj.*
πολυσύλλαβος. -*spaltig*, *adj.* πολυ-
σχιδής. -*spitzig*, *adj.* πολυγώνιον·
πολυκόρυφος. -*sprachig*, *adj.* πολυ-
γλωσσος. -*stämmig*, *adj.* πολυστελής

χης. -stengelig, -stellig, *adj.* πολύ-
 καυλος. -stimmig, *adj.* πολύφωνος,
 πολύφθογγος. -stimmigkeit, *f.* (—),
 ή πολυφωνία. -stöckig, *adj.* πολυ-
 όροφος, πολύστεγος. -streitig, *adj.*
 πολυμάχτος. -syblig, *adj.* πολυ-
 σύλλαβος. -tägig, *adj.* πολυήμερος.
 -thätig, *adj.* πολυάσχολος, πολύ-
 εργος. -thätigkeit, *f.* (—), ή πολυ-
 ασχολία, ή πολυεργία. -thellig, *adj.*
 πολυμερής. -thörlig, *adj.* πολύ-
 πυλος. -thüerel, *f.* (—), ή πολυ-
 πραγμοσύνη. -thürig, *adj.* πολύθυ-
 ρος. -thürmig, *adj.* πολύθυρτος.
 -tönend, *adj.* πολυηχής, πολύφωνος.
 -tönigkeit, *f.* (—), ή πολυηχία, ή
 πολυφωνία. -traubig, *adj.* πολυστά-
 φυλος. -trinker, *n.* (-s), ή πολυπο-
 σία. -trinker, *m.* (-s), ό πολυπότης,
 ό πολύποτος, ό πολυκόθων. -um-
 fassend, *adj.* πολύφωρος, εύρύχωρος,
 εύρυχωρής [άπλόχωρος]. -e Kenn-
 niss, ή πολυγνωμοσύνη, ή πολυμα-
 θία, ή πολυμάθεια. -vermögend, *adj.*
 πολυδύναμος, πολυθενής, μεγαλο-
 δύναμος. πολυχρήμων, πολυκτη-
 μων, πολυούσιος [πραμματάτος].
 -vermögenheit, *f.* (—), ή πολυδυνα-
 μία, ή μεγαλοδυναμία. ή πολυκτημο-
 σύνη, ή πολυκτησία. -versprechend,
adj. πολλές έλπίδας παρέχων, πολλά
 ύπισχοούμενος. -welberel, *f.* (—), ή
 πολυγαμία. -welbig, *adj.* πολυγύναιος,
 πολυγύνης. -weniger, *adv.* πολλώ
 ήττον, πολύ όλιγώτερον. -winkelig,
adj. πολύγωνος, πολυγώνιος. sich
 — wissen, *v. r. in. h.* μεγαλοφρο-
 νία, ύψηλοφρονία, έπαιρομαι [ψη-
 λοπιάνομαι, μεγαλοπιάνομαι]. -wis-
 send, *adj.* πολυίστωρ, πολυμαθής,
 πολύπειρος [πολύξυρος] πολυγράμ-
 ματος. -wisse, *m.* (-s, *pl.* —), ό
 πολυγνύμων, ό πολυγράμματος, ό
 πολυίστωρ, ό πολυμαθής [ό πολύ-
 ξυρος]. -wisserel, *f.* (—), ή πολυ-
 γνωμοσύνη, ή πολυμαθία. -wurzellig,
adj. πολύρριζος. -zählig, *adj.* πολυ-
 δάκτυλος. -zellig, *adj.* πολύστιγος,
 πολύγραμμος. -zelligkeit, *f.* (—),
 ή πολυστιχία. -züngig, *adj.* πολύ-

γλωσσος. -zweilig, *adj.* πολύκλαδος,
 πολυκλαδής.

Vier, *adj.* τέσσαρες, -ρα. die Zahl
 —, ή τετράς, ή τετρακτός. Zeit-
 raum von — Jahren, ή τετρα-
 ετία, ό τετραετής χρόνος. auf allen
 -en, τετραποδηδόν, τετραποδιστί,
 τετραποδητί. auf — Füßen kri-
 chen, gehen, τετραποδίω, βαδίω
 τετραποδηδόν. unter — Augen,
 κατά μόνος, εις πρός ένα, μόνος
 πρός μόνον. unter — Augen spre-
 chen, ύμιλώ μόνος πρός μόνον. mit
 -en (mit — Pferden) fahren,
 έλαύνω επί τεθρίπτου. —, *f.* (—,
pl. -en), τó τεσσαρίον [τό τεσσαρί].
 Vier-armig, *adj.* τέσσαρας βραχίους
 έχων, τετράχειρ. -beinig, *adj.* τε-
 τρασκέλης, τετράπους. -blättrig,
adj. τετράφυλλος. -bund, *m.* (-s,
pl. -bünde), ή τετραπλή συμμαχία
 -drähig, *adj.* τέσσαρα σύρματα
 έχων, τετράμιτος. -eck, *n.* (-es, *pl.* -
 e), τó τετράπλευρον, τó πλασίον
 [τό τεσσαράγωνον]. gleichseitig
 rechtwinkeliges —, τó τετρί-
 γωνον. ein — mit parallelen
 Seiten, τó παραλληλόγραμμον.
 -eckig, *adj.* τετράγωνος, τετρα-
 γωνιατός [τεσσαράγωνος, τετρί-
 γωνος]. — machen, τετραγώνω.
 —, *adv.* τετραγώνως. -ellig, *adj.*
 τετράπηγος, τετραπηγυατός. -es,
v. t. h. τετραγωνίζω. -eriel, *adj.*
 τετραπλάσιος, τετραπλούς, τεσσαρίων
 ειδών. auf — Art, Weise, τετρα-
 χώς, τετραχῆ, κατά τέσσαρας τρέ-
 πους. -fach, *adj.* τετραπλούς, τε-
 τραπλάσιος, τετραξός. -fädig, *adj.*
 τετραπλάσιος. -fingerig, *adj.* τετρα-
 δάκτυλος. -flach, *n.* (-es, *pl.* -e), τó
 τετράεδρον, τó τετράπεδον. -flügelig,
adj. τετράπεδος, τετράεδρος. -flügelig,
adj. τετράπτερος. -fürst, *m.* (-es,
pl. -en), ό τετράρχης. -füssig, *adj.*
 τετράπους. τετράμετρος, τετράρρο-
 θμος. -e Thiere, τά τετράποδα.
 -gesang, *m.* (-es, *pl.* -sänge), ή
 τετραφωνία, ή τετραψάλια. -gespann,
n. (-s, *pl.* -e), τó τεθρίπτον, τó

τέτρωρον. ein — halten, τεθριπποτροφῶ. — gliederig, *adj.* τετράκωλος, τετραμελής. — händig, *adj.* τετράχειρ, τεσσάρων χειρῶν. — herr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ τετράρχης, ὁ εἰς τῆς τετραρχίας. — herrschaft, *f.* (-), ἡ τετραρχία, ἡ τετρανδρία. — hundred, *adj.* τετρακόσιοι. einige —, τετρακόσιοι τινες [μὴ τετρακοσάρια]. — mal, τετρακοσιάκις [τετρακόσιας φοράς]. der — ste, ὁ τετρακοσιοστός. — jährig, *adj.* τετραετής, τεσσάρων ἐτῶν. — er Zeitraum, ἡ τετραετία. — es Fest, ἡ τετραετηρίς. — kantig, *adj.* τετράκωχος, τετράγωνος. — klafferig, *adj.* τετραόρμιος. — körnig, *adj.* τετρακέφαλος. — mäl, *adv.* τετράκις [τέσσερις φορές]. — so gross, so viel, τετραπλάσιος τὸ μέγεθος, τὸ πλῆθος. — nehmen, τετραπλασάζω. — mällig, *adj.* τετράκις ἐπαναληφθεὶς, τετραπλασιασθεὶς. — mähnerig, *adj.* τετρανδρός. — monatlich, *adj.* τετραμήνιος, τετραμηνιαῖος. — pfündig, *adj.* τετραλίτρος, τετραλιτριαῖος. — räuderig, *adj.* τετρατρόχος, τετράκυκλος. — rüderig, *adj.* τετρήρης, τετρηρικός, τετράσκαλμος. — sautig, *adj.* τετράχορδος. — skullig, *adj.* τετράστυλος. — schenkellig, *adj.* τετρασκελής. — schrötlig, *adj.* τετράγωνος. (*fig.*) ἄδρός, εὐπαγής. — seitig, *adj.* τετράπλευρος. — silbig, *adj.* τετρασύλλαβος. — sitzig, *adj.* τετράκλιμος, τετράεδρος. ein — er Wagen, ἄμαξα ἔχουσα τέσσαρας θέσεις. — spaltig, *adj.* τετράσχιτος. — spanig, *adj.* τετραπαλαιστιαῖος, τετραπάλαιστος, τεσσάρων σπιθαμῶν. — spännig, *adj.* τέθριππος, τετράζυγος. — er Wagen, τὸ τέθριππον, τὸ τέτρωρον. — fahren, ἐλαύνω ἐπὶ τέθριππου. — splitzig, *adj.* τετραγλῶχιν τετρακόρυφος. — stimmig, *adj.* τετράφωνος. — stückig, *adj.* τετρώροφος, τετράστεγος. — streifig, *adj.* τετράρραβδος, τέσσαρας ραβδώσεις ἔχων. — strophig, *adj.* πολύστροφος. — stündig, *adj.* τεσσάρων ὥρων, τε-

τράωρος. — sylbig, *adj.* τετρασύλλαβος. — täglig, *adj.* τετραήμερος, τεσσάρων ἡμερῶν. — es Fieber, ὁ τεταρταῖος πυρετός. — tausend, *adj.* τετρακισίλιοι, τέσσαρες χιλιάδες. der — ste, ὁ τετρακισχιλιοστός.

Vier te (der, die, das), *adj.* τέταρτος. der — Theil, τὸ τέταρτον μέρος, τὸ τεταρτημόριον [ἀπὸ τέσσερα ἔνα]. zum — n Mal, τὸ τέταρτον. im — n Grade, τετάρτως, εἰς τέταρτον βαθμῶν. der — April, ἡ τετάρτη ἀπριλίου. den — n dieses Monats, τῆ τετάρτη Ἰσταμένου. — halb, *adj.* τρεῖς καὶ ἥμισυ.

Vier tel, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ τεταρτημόριον, τὸ τέταρτον (μέρος) [ἀπὸ τέσσερα ἔνα]. — einer Stadt, ἡ συνοικία, τὸ τέταρτον [ὁ μαχαλάς]. — eines Kreises, ὁ τετράς, τὸ τεταρτοκύκλιον. — Pfund, τέταρτον τῆς λίτρας. ein — auf eins, μία παρὰ τέταρτον. drei — auf fünf, πέντε παρὰ τέταρτον. — bögen, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ τετραεῖον, τὸ τέταρτον κόλλας χαρτίου. — elle, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ τέταρτον τοῦ πήχως. — hundred, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τέταρτον ἑκατοντάδος [ἡ εἰκοσπενταριά]. — jähr, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ τρίμηνος, τὸ τρίμηνον, ἡ τρίμηνια, τρεῖς μῆνες. drei —, τρία τρίμηνα, ἑννέα μῆνες. fünf —, πέντε τρίμηνα, ἔν ἔτος καὶ τρεῖς μῆνες, δεκαπέντε μῆνες. sieben —, ἔν ἔτος καὶ ἑννέα μῆνες. — jährig, *adj.* τρίμηνος, τρίμηνιαῖος. — jährlich, *adj.* διὰ τρίτου μηνός, κατὰ τρίμηνον γινόμενος. der — e Gehalt, ὁ τρίμηνιαῖος μισθός, ἡ τρίμηνια. — welle, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ τέταρτον μίλλου. — n, *v. i. h.* σημαίνω τὰ τέταρτα. — nute, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ μουσικὸν τέταρτον, τὸ βραχὺ φθογγόσημον, ἡ διεσις. — pause, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ παῦλα βραχέος (φθογγόσημου), ἡ διεσιαία παῦλα. — pfund, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τέταρτον τῆς λίτρας. — stunde, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ τέταρτον ὥρας. — stündig, *adj.* ἔν

- τέταρτον διαρκῶν. -stündlich, *adj.* ἀνά πᾶν τέταρτον (τῆς ὥρας) γινόμενος. —, *adv.* ἀνά πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας -takt, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τετράμετρος ρυθμὸς, ὁ δίσημος χρόνος, τὸ βραχύ, τὸ τέταρτον.
- Vier'tens**, *adv.* (τὸ) τέταρτον, κατὰ τέταρτον λόγον.
- Vier'theil**, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τεταρτημέριον, *s.* Viertel. -en, *v. t. h.* διατρέω εἰς τέσσαρα μέρη, »τεταρτιάζω». -ig, *adj.* τετραμερής.
- Vier'ring**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ τετραγωνισμός.
- Vier-vierteltakt**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ δλόκληρον (τὸ μακρόν) μουσικὸν μέτρον. -weg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ τετραοδία, τὸ τετραόδιον, τὸ σταυροδρόμιον. -winkelig, *adj.* τετράγωνος. -zackig, *adj.* τετραγλῶχιν. -zählig, *adj.* τετραδάκτυλος.
- Vier'zehn**, *adj.* δεκατέσσαρες [δεκατέσσαρις]. — Tage, δεκαπέντε ἡμέραι. Zeitraum von — Tagen, τὸ δεκαπενθήμερον, ἡ δεκαπενθήμερία. -jährig, *adj.* τεσσαρακαίδεκτης, -zig, δεκατεσσάρων ἐτῶν. -löhlig, *adj.* κατὰ δεκατέσσαρα δέκατα ἕκτα καθαρὸς, δεκατεσσάρων βαθμῶν. -silbig, -syllbig, *adj.* τεσσαραεκαίδεκασύλλαβος. -tägig, *adj.* δεκατεσσάρων ἡμερῶν. -te (der, die, das), *adj.* δέκατος τέταρτος. der — März, ἡ δεκάτη τετάρτη μαρτίου. heute den — n dieses Monats, σήμερον τῆ δεκάτῃ τετάρτῃ μεσοῦντος οἱ. τρέχοντος. -tel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δέκατον τέταρτον (μέρος) [ἀπὸ δεκατέσσερα ἔνα]. -tens, *adv.* (τὸ) δέκατον τέταρτον, κατὰ δέκατον τέταρτον λόγον.
- Vier'zeilig**, *adj.* τετράστιχος. -e Strophe, τὸ τετράστιχον.
- Vier'zig**, *adj.* τεσσαράκοντα [σαράντα]. eine Anzahl von —, ἡ τεσσαρακοντάς [ἡ σαρανταριά]. Zeit von — Jahren, ἡ τεσσαρακονταετία [τὸ σαραντάχρονον]. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τεσσαρακοντούτης [ὁ σαραντάρης]. -jährig, *adj.* τεσσαρακονταετής, τεσσαράκοντα ἐτῶν [σαραντάρικος, σαραντάρης]. eine -e Frau, γυνή, τεσσαρακοντούτις [γυναῖκα σαραντάρη]. -mäl, *adv.* τεσσαρακοντάκις [σαράντα φοραίς]. -ste (der, die, das), *adj.* τεσσαρακοστός. -stel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τεσσαρακοστόν (μέρος) [ἀπὸ σαράντα ἔνα]. -täglig, *adj.* τεσσαρακονθήμερος. die -en Fasten, ἡ τεσσαρακονθήμερος νηστεία [τὸ σαραντάχρονον]. -tausend, *adj.* τετρακισμύριοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες.
- Vigilant**, *adj.* ἀγρυπνος, ἐπάγρυπνος, ἐπαγρυπνῶν.
- Vigilanz**, *f.* (—), ἡ ἐπαγρύπνησις ἡ ἀγρυπνος προσοχή.
- Vig'ille**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀγρυπνία ὁ ἑσπερινὸς ἑορτής, τὰ προεόρτια.
- Vikar**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀντιπρόσωπος, ὁ ὑποκατάστατος, ὁ ἀντικαταστάτης ὁ ὑπεφημέριος. -igen, *v. t. h.* ἀντικαθιστάω, ἀντιπροσωπεύω (für Jemanden, τινά).
- Viktualien**, *pl.* τὰ σιτία, τὰ τρόφιμα, αἱ ζωοτροφία.
- Vil'la**, *f.* (—, *pl.* Villen), ἡ ἐκκλησία, ἡ ἐξοχική μεγαλοπρεπὴς οἰκία.
- Vindicten**, *v. t. h.* διεκδικεῖω.
- Vindikativ**, *adj.* μνηστικός.
- Viö'le**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἴον [ἡ βιόλα, ἡ βιολέτα, ὁ μενεζέξ]. τὸ ἐπτάχορδον βιολίον.
- Violet'**, *adj.* ἰοβαφής, ἰάνθινος, ἰσθής, ἰώδης, ἰσιεδής [μενεζέξ].
- Violin'bogen**, *m.* (-s, *pl.* -bögen), τὸ πλήκτρον βιολίου, τὸ τοξάριον [τὸ δοξάρι]. -e, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ βιολίον. -ist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ βιολιστής. -kasten, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ θήκη βιολίου. -quartett, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ τετραφωνία βιολίων. -saite, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χορδή βιολίου. -schlüssel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γινώμων (ἡ κλείς) βιολίου. -soli, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ μονοφωνία βιολίου.

- λλου. *-spieler, m. (-s, pl. —)*, ὁ βιολιστής, ὁ κρούστης βιολίου. *-stimme, f. (—, pl. -n)*, ἡ φωνὴ βιολίου. *-virtuose, m. (-n, pl. -n)*, ὁ ἔξοχος βιολιστής.
- Violoncell'** (πρόφερε *wiolontchell'*), *n. (-s, pl. -e)*, ἡ βαρύφωνος βάρβιτος, τὸ μέγα βάρβιτον [ἡ μπάσα-βιόλα]. *-ist, m. (-en, pl. -en)*, ὁ βαρβιτιστής, ὁ κρούστης τῆς βαρυφώνου βάρβιτου.
- Viper, f. (—, pl. -n)**, ἡ ἔχιδνα, ὁ ἔχιδ [ἡ ὄχεντρα, ἡ ὄχιά]. *-nbiss, m. (-es, pl. -e)*, τὸ δῆγμα ἐχιδνης.
- Virgil, m. (-s)**, ὁ Βιργίλιος, *s. Vergil*.
- Virilität, f. (—)**, ἡ ἀνδρικὴ ἡλικία.
- Virtuös, m. (-en, pl. -en)**, ὁ ἔξοχος τεχνίτης ὁ ἔξοχος μουσικός. *-in, f. (—, pl. -nen)*, ἡ ἔξοχος μουσουργός. *-ität, f. (—)*, ἡ ἔξοχος τέχνη, ἡ δεινότης.
- Vis-à-vis, adv. s. Gegenüber.**
- Visier, s. Visir.**
- Vision, f. (—, pl. -en)**, τὸ ὑποφανές ὄραμα, ἡ ὄπτασια, τὸ ὄραμα.
- Visir, n. (-s, pl. -e)**, ἡ προσωπὴς περικεφαλαίας, τὸ προσκόπιον. ἡ διόπτρα, τὸ στόχαστρον [τὸ κανεπτῆρι]. *-en, v. i. h. σκοπεύω, »σημαδεύω« [ἐξιμόνω*].* ἐπιθεωρῶ, ἐπισκοπεύω (διαβατηρίου). καταμετρέω, χωρομετρέω. *-en, n. (-s)*, ἡ σκόπευσις, ὁ στοχασμός, ἡ διοπτρεία [τὸ σημάδεμα, τὸ ξίμαμα*]. ἡ ἐπιθεώρησις (διαβατηρίου). ἡ καταμέτρσις, ἡ χωρομετρία. *-er, m. (-s, pl. —)*, ὁ στερομετρός, ὁ χωρομέτρης. *-geld, n. (-es, pl. -er)*, τὸ δικαίωμα ἐπιθεωρήσεως, καταμετρήσεως. *-korn, n. (-s)*, τὸ στόχαστρον [ἡ μίρα]. *-kunst, f. (—)*, ἡ στερομετρία, ἡ χωρομετρία. *-linie, f. (—, pl. -n)*, ἡ στοχαστικὴ (ἡ διοπτρικὴ) γραμμή. *-stäb, m. (-es)*, τὸ μέτρον χωρητικότητος.
- Visitatōn, f. (—, pl. -en)**, ἡ ἐξέτασις, ἡ διερεύνησις, ἡ ἀναζήτησις [τὸ ψάξιμον].
- Visitator, m. (-s, pl. -tōren)**, ὁ τελωνικός ἐπιστάτης.
- Visite, f. (—, pl. -n)**, ἡ ἐπίσκεψις. *-nkarte, f. (—, pl. -n)*, τὸ ἐπισκεπτήριον.
- Visitiren, v. i. h. ἐξετάζω, διερευνῶ, διεξετάζω [ψίχνω, ἀναγυρεύω*].**
- Viso, n. (-s, pl. -s)**, ἡ πιστοποίησις ἐπιθεωρήσεως, ἡ ἐπιθεώρησις (διαβατηρίου).
- Vitriol, m. & n. (-s, pl. -e)**, τὸ θεικὸν ἄλας, τὸ μίσιον, ἡ μείσια, ὁ γάλκανθος, τὸ βιτριόλιον. *-artig, adj.* παρόμοιος θεικῶ ἄλατι, στυπτηριώδης. *-era, n. (-es, pl. -e)*, ἡ χαλκίτις. *-haltig, adj.* ἐνέχων θεικὸν ἄλας. *-öl, n. (-s)*, τὸ καπνώδες θεικὸν ὄξυ, τὸ γαλκάνθες, ἡ γαλκάνθη, ὁ γάλκανθος, τὸ γάλκανθον. *-parfen, m. (-s, pl. —)*, τὸ σταλακτικὸν γάλκανθον, ἡ σταλακτίς, ὁ σταλαγματις.
- Vivat! int. ζήτω. -ruf, m. (-es, pl. -e)**, ἡ εὐφημία, ἡ ἐπευφημία, ἡ ζητωκραυγή. *-rufen, n. (-s)*, αἱ εὐφημαί, καὶ ζητωκραυγαί.
- Vliess, n. (-es, pl. -e)**, τὸ προβάτειον δέρμα, τὸ νάκος, ἡ νάχη. *das goldene —*, τὸ χρυσομάλλον δέρμα, τὸ χρυσοῦν δέρας.
- Vocabel etc., s. Vokabel etc.**
- Vögel, m. (-s, pl. Vögel)**, τὸ πτηνόν, τὸ ὄρνεν [τὸ πουλί]. *die Vögel, τὰ πτηνά [τὰ πετούμενα].* — *fangen, θηρεύω πτηνά, ὀρνιθοθηρῶ, ὀρνιθεύω. friss — oder stirb, ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τὰν. den — kennt man an seinen Federn, ἐξ ὄνουος τὸν λέοντα. (fam.) ein lustiger (loser) —, ὁ χαροκόπος. — art, f. (—, pl. -en)*, τὸ εἶδος πτηνοῦ. *-artig, adj.* ὀρνειώδης, πτηνοειδής. *-bauer, n. (-s, pl. —)*, τὸ κλωβίον, ὁ κλωβός [τὸ κλουβί]. *-beere, f. (—, pl. -n)*, τὸ ὄνον, τὸ οὔον [τὸ σούρβον]. *-beerbaum, m. (-es, pl. -bäume)*, δένδρον, ἡ ὄνη, ἡ ὄα, ἡ ὄνη [ἡ σουρβιά, ἡ αὐγαριά]. *-beize, f. (—, pl. -n)*, τὸ δι' ἱεράκων κυνήγιον, ἡ δι' ἱεράκων ὀρνιθοθηρία. *-be-*

- schreibung, f.** (—, *pl.* -en), ἡ ὀρνιθογραφία ἢ ὀρνιθολογία.
- Vögelchen, n.** (-s, *pl.* —), τὸ πτηνάριον [τὸ πουλάκι].
- Vögel-deuter, m.** (-s, *pl.* —), ὁ οἰωνοσκόπος, ὁ ὄρνεοσκόπος, ὁ ὀρνιθόμαντις, ὁ οἰωνόμαντις. -deuterei, -deutung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὄρνεοσκοπία, ἡ ὀρνιθομαντεία. -dreck, *m.* (-es), ἡ κόπρος πτηνῶν [ἡ κουτσουλιά*]. -dunst, *m.* (-es), τὰ λεπτότατα σκάγια. -ei, *n.* (-es, *pl.* -en), τὸ ὄρν πτηνοῦ. -fang, *m.* (-es), ἡ ὀρνιθοθήρα, ἡ θήρα πτηνῶν. auf den — gehen, ὀρνιθοθηράω. -flieger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀρνιθοθήρας, ὁ ὀρνιθαγρευτής, ὁ ἰξευτής [ὁ πουλλόλογος]. -flinte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὀρνεοθηρευτικὸν ὄπλον. -flüg, *m.* (-es), ἡ πτέρυξ τῶν πτηνῶν. -frei, *adj.* ἀγώγιμος, ἐπικηρυχθεὶς, προγεγραμμένος, ἀποκέρυκτος, ἀποκεκρυμμένος. -futter, *n.* (-s), ἡ τροφή τῶν πτηνῶν. -garn, *n.* (-s), ἡ νεφέλη, ἡ γαίς, τὰ δίχτυα, ἡ ὀρνιθοπέδη. -gesang, *m.* (-es), τὸ ἄσμα τῶν πτηνῶν, τὸ κελάδημα. -geschrei, *n.* (-s), αἱ κραυγαὶ τῶν πτηνῶν. -handel, *m.* (-s), ἡ ἐμπορία τῶν πτηνῶν. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀρνεοπώλης, ὁ ὀρνεώτης, ὁ πτηνοπώλης. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ πτηνοτροφεῖον, τὸ ὀρνεοτροφεῖον, τὸ ὀρνεοκομεῖον. -hecke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φωλεὰ ἐπιφάσεως. -herd, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐνέδρα πτηνῶν, ὁ τόπος παγίδων. -kirschbaum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ἡ ἀγριοκερασαία, ἡ μαυροκερασαία. -kirsche, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀγριοκέρασον, τὸ μαυροκέρασον. -kunde, *f.* (—), ἡ ὀρνιθολογία. -leim, *m.* (-s), ὁ ἰξός, *ἡ ἰξόκολλα. mit — bestreichen, ἰξό(v)ω. -liebhaber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φίλος τῶν πτηνῶν, ὁ φιλορνεύς. -liebhaberei, *f.* (—), ἡ φιλορνευθία. übertriebene —, ἡ ὀρνιθομανία. -markt, *m.* (-es, *pl.* -märkte), τὸ ὀρνεοπώλιον. -milch, *f.* (—), φυτὸν, τὸ ὀρνιθογάλον. -mist, *m.* (-es), ἡ κόπρος ὀρνέων [ἡ κουτσουλιά*]. -narr, *m.* (-es, *pl.* -en), ὁ ὀρνιθομαντής. -nest, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ καλιά, ἡ φωλεὰ πτηνοῦ. -netz, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ νεφέλη, ἡ πτηκτὴ, τὸ δίχτυον πτηνῶν. -perspektive, *f.* (—), ἡ κατοπτική. -pfeife, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δεικτικὴ σύριγξ. -schau, *f.* (—), ἡ οἰωνοσκοπία, ἡ ὄρνεοσκοπία. ἡ κατοπτική, ὁ κάτοπις. -schauer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οἰωνοσκόπος, ὁ ὄρνεοσκόπος, ὁ οἰωνόμαντις, ὁ ὀρνιθόμαντις. -scheuche, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φόβητρον [τὸ σκιάκτρον]. -schlessen, *n.* (-s), ἡ πυροβολία πτηνῶν, ἡ σκοποβολία ὀρνέων. a Schützenfest. es ist —, man hält —, πανηγυρίζουσι πυροβολοῦντες ξύλινον ὄρνεον. -schlag, *m.* (-es), ἡ ἀρπεδὸνη, ἡ γαίς, τὸ περικλάθητρον. -schrei, *m.* (-es), s. Vogel-dunst. -stange, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὑπόστατον κοντάριον ξύλινου πτηνοῦ. -stellen, *n.* (-s), ἡ ὀρνιθοθήρα, ἡ θήρα τῶν πτηνῶν. -steller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀρνιθοθήρας, ὁ ὀρνιθαγρευτής, ὁ ἰξευτής [ὁ πουλλόλογος]. -strich, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διάβασις τῶν πτηνῶν. -wiche, *f.* (—), φυτὸν, ἡ ἀφάξη. -wildpret, *n.* (-es), τὰ ὀρνεώδη θηράματα. -züchter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀρνιθοκόμος.
- Vögler, m.** (-s, *pl.* —), ὁ ὀρνιθοθήρας, ὁ ὀρνιθαγρευτής, ὁ ἰξευτής [ὁ πουλλόλογος].
- Vögt, m.** (-es, *pl.* Vög'te), ὁ βαΐλος ὁ τοποτηρητής, ὁ ἀστυνομικὸς ἀλητῆρ.
- Vögtef, f.** (—, *pl.* -en), ἡ τοπαρμία, ἡ βαΐλεια. ἡ διαμονὴ τοποτηρητοῦ, τὸ βαΐλειον. τὸ ἀστυνομικὸν γραφεῖον.
- Volgt, s. Vogt.**
- Vokäbel, f.** (—, *pl.* -n), ἡ λέξις μαθήματος. die -n, τὸ ὀνομαστικόν, αἱ λέξεις. -nbüch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), s. Vokabulär.
- Vokabulär, n.** (-s, *pl.* -e), τὸ λέξιλόγιον, τὸ ὀνομαστικόν.

Vokäl, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ φωνῆεν. -*ist* ren, *v. i. h.* ἐκφράζω διὰ φωνῆεντος. -*konzert*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ φωνητικὴ συναυλία. -*musik*, *f.* (-), ἡ φωνητικὴ μουσική.

Vokation, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μεταπεμφίς, ἡ πρόσκλησις (εἰς ὑπούργημα).

Vokativ, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ κλητικὴ (πτῶσις). -*us*, *m.* (-), (*fam.*) ὁ πανούργος, ὁ Σίσυφος [ὁ κατεργάτης, τοῦ διαβόλου ὁ υἱός].

Volk, *n.* (-es, *pl.* *Völker*), ὁ λαός· τὸ ἔθνος. ἡ ἀγέλη, ἡ ὁμάς, ἡ πληθὺς [τὸ σμάρι]. *das gemeine* —, ὁ κοινὸς λαός, ὁ ὄχλος. *viel* —, πλῆθος λαοῦ. *mit dem ganzen* —, πανδημίαι, πανδημίαι. *das — ergötzend*, δημοκρατικός. *ein — von Rebhühnern*, ἀγέλη περδίκων.

Volk arm, *adj.* ὀλιγάνθρωπος.

Volk chen, *n.* (-s, *pl.* -en), ὁ μικρὸς λαός, τὸ ἐθνάριον.

Völker-beschreibung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἔθνογραφία. -*kunde*, *f.* (-), ἡ ἔθνολογία· ἡ στατιστική. -*recht*, *n.* (-es), τὸ διεθνὲς δίκαιον. -*rechtlich*, *adj.* τοῦ διεθνoῦς δικαίου, σύμφωνος πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον· λαώδης. -*schaft*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἔθνος, ἡ φυλή. -*wanderung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ μετανάστασις τῶν λαῶν.

Volk reich, *adj.* πολυάνθρωπος, πολύοχλος, πολυάνδρος. — *sein*, πολυάνθρωπέω, πολυανδρέω.

Volks-äberglaube, *m.* (-ns), ἡ δεισιδαιμονία τοῦ λαοῦ. -*abstimmung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πανεθνική ψηφοφορία, τὸ πάνδημον ψήφισμα. -*anföhrer*, *s.* *Volksföhrer*. -*auflauf*, -*aufstund*, *m.* (-es), ἡ ἐπανάστασις τοῦ λαοῦ, ἡ γενικὴ στάσις. -*bank*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ τράπεζα τοῦ λαοῦ. -*beschluss*, *m.* (-es, *pl.* -schlüsse), τὸ ψήφισμα τοῦ λαοῦ, τὸ πανεθνικὸν βούλευμα. -*blatt*, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον τοῦ λαοῦ. -*büch*, *n.* (-es,

pl. -bücher), τὸ δημῶδες βιβλίον. -*charakter*, *m.* (-s, *pl.* -täre), ὁ χαρακτήρ τοῦ λαοῦ. -*dichter*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δημοτεροπῆς ποιητής. -*dichtung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ δημῶδης ποίησις. -*feind*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐχθρὸς τοῦ λαοῦ, ὁ μισόδημος, ὁ μισόλαος. -*feindlich*, *adj.* ἀντιδημοτικὸς, μισόλαος, ἀντεθνικὸς. -*fest*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ δημοτικὴ πανήγυρις, ἡ ὀημοτελής ἑορτή. -*freiheit*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἔθνικὴ ἐλευθερία. -*freund*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δημοραστής, ὁ φιλοεθνικός, ὁ δημοτικὸς (ἀνὴρ). -*freundlich*, *adj.* φιλοεθνικός, φιλόλαος, δημοτικὸς. -*föhrer*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δημογαγός. *ein — sein*, δημογαγέω. -*geist*, *m.* (-es), τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα. -*gesang*, *m.* (-es, *pl.* -sänge), τὸ δημῶδες ᾄσμα. -*gewöhl*, *n.* (-s), ὁ (συνεσωρευμένος) ὄχλος. -*glaube*, *m.* (-ns), ἡ δοξασία τοῦ λαοῦ. -*gunst*, *f.* (-), ἡ εὐνοία τοῦ λαοῦ. *nach der — streben*, δημοκοπέω, δημογαγέω. *nach der — strebend*, *haschend*, δημοκοπικός, δημοκόπος. -*hass*, *m.* (-es), τὸ ἐθνικὸν μίσος. -*haufe*, *m.* (-ns, *pl.* -n), ὁ ὄχλος, ἡ συρροή λαοῦ. -*herrschaft*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ δημοκρατία. -*klasse*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ τάξις τοῦ λαοῦ. -*leben*, *n.* (-s), ὁ βίος τοῦ λαοῦ. -*leiter*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ δημογαγός. -*leitung*, *f.* (-), ἡ δημογαγία. -*liebe*, *f.* (-), ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ. -*liebling*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ τοῖς πολλοῖς κεχαρισμένος, ὁ (ὑπὸ) τοῦ λαοῦ ἐξαιρέτως εὐνοούμενος. -*lied*, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ δημῶδες ᾄσμα. -*mährchen*, *n.* (-s, *pl.* -), ὁ δημῶδης μῦθος, τὸ λαῶδες παραμῦθιον. -*mann*, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ δημοτικὸς ἀνὴρ. -*mässig*, *adj.* λαῶδης, δημῶδης. -*meinung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κοινὴ γνώμη. -*menge*, *f.* (-), ὁ ὄχλος, ὁ πληθυσμός [τὸ ψυχόμετρο]. -*name*, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ λαῶδες ὄνομα.

-poesie, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δημώδης ποίησις. -rede, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ δημογραφικὸς λόγος, ὁ δημογορία. -redner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημογῶρος· ὁ δημοτερεπῆς ῥήτωρ. -regierung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δημοκρατία. unter einer — stehen, δημοκρατέομαι. -religion, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐθνικὴ θρησκεία. -repräsentant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ. -sache, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὑπόθεσις τοῦ λαοῦ. -sage, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δημώδης παράδοσις· ὁ λαώδης μῦθος. -schmaus, *m.* (-es, *pl.* -schmäuse), ἡ δημοθονία, ἡ πάνδημος ἐστίασις. -schmeichelei, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δημοκοπία, τὸ δημοκόπημα. -schmeichler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημοκόλας, ὁ δημοκόπος. -schrift, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ δημῶδες σόγγραμμα. -schriftsteller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημοτερεπῆς συγγραφεύς. -schule, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δημοτικὸν σχολεῖον. -schullehrer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δημοδιδάσκαλος. -sitte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δημῶδες ἔθιμον, τὸ λαῶδες ἔθος. -sprache, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κοινὴ γλῶσσα· ἡ δημῶδης γλῶσσα, ἡ λαώδης διάλεκτος. -stamm, *m.* (-es, *pl.* -stämme), ἡ φυλή. -stimmung, *f.* (—, ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ. -stimmung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ δημόσιον πνεῦμα. -thüm, *n.* (-es, *pl.* -thümer), ἡ ἐθνικότης, ἡ ἐθνικότης. -thümlieh, *adj.* ἐθνικῶς, λαώδης, δημῶδης. -unrühren, *f.* *pl.* αἱ ὀχλαγωγίαι, αἱ λαώδεις ταραχαί [τὰ ἀναλλώματα*]. -unterricht, *m.* (-es), ἡ δημῶδης διδασκαλία, ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις. -versammlung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐκκλησία τοῦ λαοῦ, ἡ συνέλευσις τοῦ λαοῦ. ἡ ἐθνοσυνέλευσις, ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις. -vertreter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ. -vertretung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀντιπροσωπία τοῦ λαοῦ. -wille, *m.* (-ns), τὸ θέλημα τοῦ λαοῦ. -wirtschaft, *f.* (—), ἡ πολιτικὴ οἰκονο-

μία, ἡ πλουτολογία. -sählung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπογραφή, ἡ ἀπαιριθμησις τοῦ λαοῦ. -setzung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐφημερίς τοῦ λαοῦ.

Voll, *adj.* πλήρης [γεμάτος]. παντλήης, ὀλοσχερής, ὀλοτελής, ὀλόκληρος [σωστός]. ἐντελής, τέλειος. πλήρης ἀκαθαρσιῶν. (*fam.*) μέθυσος [μεθυσμένος]. ganz —, ἀνάπλεος, ἀνάμεστος, κατὰμεστος. ziemlich —, ὑπόπλεος, übermässig —, allzu —, ὑπέρπλεος, ὑπερπλήρης, ὑπέρμεστος. -er Mond, ἡ σελήνη πλήρης, τὸ πληροσέληνον, ἡ πανσέληνος. — machen, πληρῶω, γεμίζω, μολύνω, μαίωω [λερόνω]. ganz — machen, καταπληρῶω, καταγεμίζω. ein wenig — machen, ὑποπληρῶω. übermässig (allzu) — machen, ὑπερπληρῶω, ὑπεργεμίζω. -er Freude, περιχαρής· ἡδιστος, χαρμόσυνος. -er Trauer, περιλυπός, λυπηρότατος. -er Erwartung, μετέωρος τῇ διανοίᾳ, ἀνεπτερωμένος. mit -en Segeln, πλήρησι (πᾶσι) τοῖς ιστίοις, πλησίστιος. ein — Glas, πλήρης ποτήριον. ein Glas —, ποτήριον πλήρες [μὴ κομψά]. er ist -er Schulden, εἶνε κατὰχρεος, καταχρεωστέι. eine Arbeit -er Schwierigkeiten, ἐργασία πλήρης δυσκολιῶν. sich — machen, μολύνομαι, ρυπαίνομαι [λερόνομαι, μαγαρίζομαι]. sich — pflöpfen, παραγεμίζομαι [μπουκόνομαι, περιδρομιάζω]. — sein, εἶμαι πλήρης, καταγέμω· εἶμαι πλήρης ἀκαθαρσίας. (*fam.*) er ist —, εἶνε ἔξωτος, μεθύει. der Saal war drückend —, ἡ αἰθουσα ἦτο ὑπέρπλεος [βελόνα δὲν ἔπεφτε χάμω]. war es — im Theater? ἦτο τὸ θέατρον πλήρες θεατῶν; mit -en Händen, δαψιλῶς, πλουσιοπαρόχως. aus -em Halse (aus -er Kehle) schreien, λαρυγγίζω [βγάζω τὸ λαρόγγι μου, ξελαρυγγίζομαι]. in -em Masse, εἰς ἀφθονίαν, ἀφθόνως. Jemandem die Ohren — schreien, ἐμπληρῶω

- τὰ ὠτά τινος [τὸν ἔξουφαίνω]. die
 -e Summe, ὀλόκληρον τὸ ποσόν,
 τὸ ὅλικόν ποσόν, ἢ ὅλη ποσότης.
 in -em Laufe, δρόμῳ ἐκτενεστάτῳ,
 ἀνὰ κράτος [εἰς τὰ τέσσαρα]. in
 -em Trabe, διατροχάζων ἀνὰ κρά-
 τος. in -em Galopp, ἐπιπρραβδο-
 φρωῶν, χαλπάζων ἀνὰ κράτος,
 προσβολῆν [διπλοκῶρτι*, εἰς τὰ
 τέσσαρα]. ein -es Jahr, ὀλόκληρον
 ἔτος. nicht — zwanzig Jahre,
 οὐχὶ ὅλα εἴκοσι ἔτη. -e Freiheit,
 ἐλευθερία ἄκράτος, πλήρης. mit
 -er Genauigkeit, μετὰ πλείστης
 ἀκριβείας. mit -em Rechte, πᾶν
 δικαίως, κατὰ δικαιοτάτον λόγον.
 die -e Wahrheit, πᾶσα ἢ ἀλή-
 θεια. -e Rüstung, ἢ (παντελής)
 πανοπλία. in -er Manneskraft,
 ἀμμοῖος κατὰ τὴν ἡλικίαν. im -en
 (im -sten) Sinne des Wortes,
 καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως.
 ein -es Glas, τὸ ποτήριον πλήρες
 [μιά κουτιά, ποτηριά].
- Vollauf**, *adv.* ἀφθόνως, εἰς ἀφθονίαν,
 ὑπεραρκοῦντως. — zu leben haben,
 ἔχω ἀφθονίαν τῶν εἰς τὸν βίον
 ἐπιτηδείων, βιοτεύω ἐν ἀφθόνοις.
- Vollblüt**, *n.* (-es), ὁ ἵππος εὐγενοῦς
 αἵματος.
- Vollblütig**, *adj.* πολυαίματος, πολυαίμα-
 τος, πληθωρικός. — sein, πολυ-
 αιμέω, ὑπεραιμέω, πληθωριάζω.
 -keit, *f.* (-), ἡ πολυαιμία, ἡ πλη-
 θωρία, ἡ πληθωρία, ἡ ὑπεραιμωσις.
- Vollbringen**, *v. i. ir.* (*part.* voll-
 bracht) ἢ ἀπεργάζομαι, ἐπιτελέω,
 περαίνω, τελεσιουργέω, διεξάγω,
 διεκπεραίνω, τελειώνω, ἀποτελειώνω
 [ἔτελειώνω]. -er, *m.* (-s, *pl.* -),
 ὁ ἐπιτελεστής, ὁ τελεσιουργός, ὁ
 τελειωτής, ὁ ἀποτελειωτής, ἢ ἐκ-
 τελεστής, ὁ διεκπεραιωτής, ὁ δι-
 εξαγωγεύς. -ung, *f.* (-, *pl.* -en),
 ἡ ἀπεργασία, ἡ κατάπραξις, ἡ ἐπι-
 τέλεισις, ἡ ἀποτελειωσις, ἡ περαιω-
 σις, ἡ ἀποπεράτωσις, ἡ τελεσιουρ-
 γία.
- Vollbürger**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἰσόνο-
 μος πολίτης, ὁ ἰσοπολίτης. -bürtig,
- adj.* ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος,
 γνήσιος. -bürtigkeit, *f.* (-), ἡ γνη-
 σιότης.
- Vollen'd-en**, *v. i. h.* τελειώνω, ἐπιτελέω,
 περαίνω, διεκπεραίνω, ἀποτελειώνω,
 τελεσιουργέω [ἔτελειώνω]. -end,
adj. τελεσιουργός, τελεστικός. -ei,
adj. τετελεσμένος, τέλος, τέλειος
 [ἔτελειωμένος]. -er, *m.* (-s, *pl.*
 -), ὁ τελειωτής, ὁ τελεσιουργός.
- Vollends**, *adv.* παντελῶς, ἐντελῶς,
 ὀλοσχερῶς, ὀλοτελῶς, τελέως, παν-
 τάπαισι, ὅλως δι' ὅλου [ὀλότελα,
 παντάπαισι*]. προσέτι, πρὸς τού-
 τοις. — zu Grunde richten, κατα-
 στρέφω ὀλοσχερῶς, ἐξολοθρεύω.
- Vollen'dung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐπι-
 τέλεισις, ἡ ἀποτελειωσις, ἡ τελειω-
 σις. ἢ ἐντέλεια, ἡ τελειότης.
- Vollerei**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀσωτία,
 ἡ ἀκράτεια, ἡ ἀκολασία, ἡ ὑπέρ-
 μετρος φαγοποσία [τὸ περιδρό-
 μισμα].
- Vollfüh'r-en**, *v. i. h.* ἐπιτελέω, περαίνω,
 s. Vollbringen. -ung, *f.* (-, *pl.*
 -en), ἡ τελείωσις, ἡ ἐπιτέλεισις, ἡ
 τελεσιουργία, ἡ κατορθωσις.
- Vollfüllen**, *v. i. h.* πληρῶω, γεμίζω.
- Vollgenuss**, *m.* (-es, *pl.* -nisse), ἡ
 πλήρης ἀπόλαυσις. -gepfropft, -
 gestopft, *adj.* παραγεμιστός. -geschicht,
n. (-es, *pl.* -er), ἡ ἀντιμέτωπος
 ὄψις, ἡ πρόσοψις. -gewalt, *f.* (-),
 ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία. -gillig, -gültig,
adj. ἔγκυρος κατὰ πάντα, ἰσχύων
 καθ' ὅλα. -giltigkeit, -gültigkeit,
f. (-), τὸ πλήρες κύρος, ἡ πλήρ-
 ρης ἰσχός. -haarig, *adj.* πολύμαλ-
 λος, μάλλωδης. -heit, *f.* (-), ἡ
 πληρομότης, τὸ πλήσιμον. (*fig. fam.*)
 ἡ μέθη.
- Völlig**, *adj.* παντελής, ἐντελής, τέλειος,
 πλήρης, τέλειος. -es Mass, τὸ
 ἀκριβὲς μέτρον. — *adv.* ἐντελῶς,
 παντελῶς, τελέως. -keit, *f.* (-), ἡ
 πληρότης, ἡ ὀλοκληρία. — des
 Leibes, ἡ εὐσωματία, ἡ εὐσωαρία,
 ἡ πολυσαρκία.

- Voll-jährig**, *adj.* ἐνήλικος, ἐνήλιξ, ἡλικιωμένος. -**jährigkeit**, *f.* (—), ἡ (νόμιμος) ἡλικία, ἡ ἐνηλικιότητα.
- Vollkommen**, *adj.* τέλειος, ἐντελής· ὀλοτελής, ἀκέραιος [σωστός]. —, *adv.* ἐντελῶς, τελῶς, εἰς τὴν ἐντέλειαν· παντέλης, παντάπασι, πληρέστατα. -**heit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τελειότης, ἡ ἐντέλεια· ἡ παντέλεια, ἡ ὀλοκληρία.
- Voll-kraft**, *f.* (—), ἡ ἀκμὴ τῶν δυνάμεων· ἡ ῥωμαλέοτης. -**leibig**, *adj.* πολύσαρκος, εὐτραφής. -**macht**, *f.* (—), ἡ ἐξουσία· ἡ πλήρης ἐξουσία, ἡ πανεξουσία, ἡ πληρεξουσιότης. **unbeschränkte** —, ἡ ἀπεριόριστος ἐξουσία. -**machtgeber**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐξουσιοποιός, ὁ ἐξουσιοδότης. -**münd**, *m.* (-es), ἡ πλήρης (ἡ ὀλόκυκλος) σελήνη, ἡ πανσέληνος, τὸ πληροσέληνον [τὸ γεμόφεγγον, τὸ γεμοφέγαρον]. **beim** —, **zur Zeit des** -s, **κατὰ τὴν πανσέληνον**, **κατὰ τὸ πανσέληνον**. -**müdnacht**, *f.* (—, *pl.* -nächte), ἡ πανσέληνος νύξ. -**saffig**, *adj.* πλήρης χυμῶν, πολύχυμος, πολύχυλος. πλήρης ὑγείας, σφριγῶν, σφριγώδης. -**saffigkeit**, *f.* (—), τὸ σφρίγος. -**sein**, *n.* (-s), ἡ πληρότης. -**ständig**, *adj.* πλήρης, ὀλοτελής, ὀλόκληρος, παντέλης [σωστός, ἀδάκερος, ἀνάκερος*]. — **machen**, ἐπιτελέω, ἐκτελείω, ἀπαρτίζω, συμπληρῶ [ἀποσώνω*]. -**ständigkeit**, *f.* (—), ἡ ὀλοκληρία, ἡ ὀλοτέλεια· ἡ παντέλεια, ἡ τελειότης. -**stimmig**, *adj.* ἀμόφωνος, παναρμόνιος· ἀμόψηφος. -**stimmigkeit**, *f.* (—), ἡ πλήρης ἁρμονία.
- Vollstre-ck-en**, *v. t. h.* ἐκτελέω, ἐπιτελέω, διενεργέω, τελεσιουργέω, διεκπεραίνω [ξετελειώνω*]. -**end**, *adj.* τελεσιουργός, ἐκτελεστικός. -**er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τελεσιουργός, ὁ ἐκτελεστής, ὁ διεκπεραιωτής. -**ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιτέλεις, ἡ διεκπεραιώσεις, ἡ ἐκτέλεις, ἡ τελεσιουργία.
- Voll-tönend**, -**tönig**, *adj.* ἀμόφωνος, παναρμόνιος. -**wichtig**, *adj.* ὄλον
- τὸ ἀπαιτούμενον βάρος ἔχων, ἀκέραιος τὸ βάρος, ὀλοβαρής. **nicht** —, ἐλλιπής [ἔλιτικός]. -**wichtigkeit**, *f.* (—), ἡ ὀλοκληρία τοῦ βάρους, τὸ ἀκέραιον βάρος. -**ählig**, *adj.* ὀλίριθμος, ἀπρητισμένος, τέλειος τὸν ἀριθμόν. -**ähligkeit**, *f.* (—), ὁ ἀπρητισμένος ἀριθμός. -**eißig**, *adj.* ὠρμος [γεινωμένος].
- Vollst-é-h-en**, *v. t. ir.* (*part.* vollzōgen) ἢ ἐπιτελέω, τελεσιουργέω, ἐκτελέω, ἐκτελείω, διεκπεραίνω, διεξάγω [ξετελειώνω*]. -**end**, *adj.* τελεσιουργός, ἐκτελεστικός. -**e Gewalt**, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. -**er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τελεσιουργός, ὁ ἐκτελεστής, ὁ διεκπεραιωτής, ὁ διεξαγωγέος. -**erin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ τελεσιουργός. -**ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τελεσιουργία, ἡ ἐπιτέλεις, ἡ κατάπραξις, ἡ διεξαγωγή, ἡ διεκπεραιώσεις, ἡ ἀποτελεώσεις, ἡ ἀποπεράτωσις [ἡ ξετέλεψι*].
- Vollst-ér**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐθελοντής.
- Volltasch**, *adj.* βολταϊκός. -**e Säule**, ἡ βολταϊκὴ στήλη.
- Voll-té**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ περιαγωγή, ἡ περιστροφή (ἔππου)· ἡ μεταστροφή, ἡ λόξευσις (πρὸς ἀποφυγὴν σπαθιάς, ἡ ταχυδακτυλοουργία, ἡ λαθροχειρία (ἐν τῷ χαρτοπαίγνιου)).
- Vollt-éur**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἀεροπηδητής, ὁ χοροπηδητής. ὁ εὐζωνος (στρατιώτης).
- Vollt-ig-én**, *v. i. h.* περιπέτομαι, περιίπταμαι [γυροπετάω, ἀναπεταρ[ω]]· πηδάω εἰς τὸν ἀέρα, ἀναπηδάω, ἀνασιρτάω, ἀεροπηδέω.
- Vollbillit-ig**, *f.* (—), ἡ εὐφράδεια, ἡ γλωσσοστροφία.
- Voll-üm**, *n.* (-s, *pl.* -e), -**en**, *n.* (-s, *pl.* -mina), ὁ ὄγκος. -**inös**, *adj.* ὄγκώδης, πολύογκος. πολύτομος.
- Voll-üté**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἑλιξ κίονος, ἡ κάλχη, ὁ κρίς.
- Vom** = von dem.
- Vom-it-én**, *v. i. h.* ἐμέω, ἐξεμέω, ἐξεράω [ξερνάω].
- Vom-it-iv**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐμετικὸν φάρμακον [τὸ ξερατικόν].

Von, prp. (μετά δοτικῆς) ἐκ, ἀπό, —θεν παρά. ὑπό [ἀπό] περί [γιά, διά]. vom Wagen, vom Pferde steigen, καταβαίνω ἐκ τῆς ἀμάξης, ἀπό τοῦ ἵππου. vom Hause, ἐκ τῆς οἰκίας, οἰκοθην. — Athen, ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀθήνηθεν [ἀπό τὴν Ἀθήνα]. — dort, ἐκεῖθεν, ἀπ' ἐκεῖ. — hier, ἐντεῦθεν, ἐδῶθεν, ἀπ' ἐδῶ. — beiden Seiten, ἐκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν. — allen Seiten her, πανταχόθεν, ἀπανταχόθεν [όλουθαι]. — vielen Seiten, πολλαχόθεν, ἐκ πολλῶν μερῶν. — hinten, ὀπίσθεν, ἀπ' ὀπίσω. — vorn, ἔμπροσθεν, ἀπ' ἔμπρός. — oben, ἄνωθεν. — unten, κάτωθεν, ἀπό κάτω. — wo? πόθεν; ἀπό ποῦ [πούθει]; — weitem, μακρόθεν. — einem Meere zum anderen, ἀπό (ἐκ) θαλάσσης εἰς θάλασσαν. vom Morgen bis Abend, ἀπό πρωίας μέχρις ἑσπέρας. — Jemandem kommen, ἔρχομαι παρά (ἀπό) τινος. — Jemandem stammen, καταγόμαι ἀπό (ἐκ) τινος. — nun an, ἀπό τοῦδε, ἀπό τοῦ νῦν, ἀπό τώρα καί εἰς τὸ ἔξης. — alter Zeit her, παλαιόθεν, ἀρχαίόθεν. — Kindheit an, ἐκ παιδός, παιδιόθεν, νηπιόθεν. — Jugend auf, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας. — Jahr zu Jahr, ἀπό ἔτους εἰς ἔτος, ἔτος εἰς ἔτος. — Zeit zu Zeit, ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν, ἐνίοτε [ποῦ καί φορά]. ein Haus — Stein, οἶκία ἐκ λίθων, οἶκία λιθίνη. — Gold, ἐκ χρυσοῦ, χρυσοῦς. eine Höhe — zehn Fuss, ὕψος δέκα ποδῶν. ein Mann — 30 Jahren, ἀνὴρ 30 ἐτών. ein Mann — grossem Ansehen, ἀνὴρ μεγάλης περιωπῆς, περιβλεπτός ἀνὴρ. eine Sache von grossem Werth, πρᾶγμα μεγάλης ἀξίας. — Geburt ein Deutscher, Γερμανός τὸ γένος. klein — Person, μικρός τὸ ἀνάστημα. einige — ihnen, τινές ἐξ αὐτῶν. — Hörensagen, ἐξ ἀκοῆς. eine Schrift — Jemandem, σύγγραμμα ὑπό

τινος. Antigone — Sophokles, Ἀντιγόνη ὑπό Σοφοκλέους. Wilhelm Tell — Schiller, Γουλιέλμος Τέλλος ὑπό Σχιλλέρου. — Jemandem geschlagen, gezankt, gelobt, bewundert werden, τύπτομαι, ἐπιπλήττομαι, ἐπαινοῦμαι, θαυμάζομαι ὑπό τινος. vom Wetter sprechen, ὁμιλῶ περὶ τοῦ καιροῦ. — wem redest du? περὶ τίνος λαλεῖς; — Gottes Gnaden, χάριτι θεία, τῆ θεία χάριτι. König — Sachsen, βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας. Kaiser — Russland, αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας. — Sinnen kommen, γίνομαι ἔξω φρενῶν. — neuem, ἐκ νέου. —nöthen, ἀναγκαῖος, ἐπανάγκης.

Von dan'nen, adv. ἐντεῦθεν, αὐτόθεν.

Von einan'der, adv. ἀπ' ἀλλήλων ἄλλήλων. — bringen, — legen, — lassen, — machen, — reissen, — trennen, διαχωρίζω, διαλύω (ἀπ' ἀλλήλων). — gehen, διαχωρίζομαι, διαλύομαι.

Vonnö'then, adv. ἀναγκαῖος. etwas — haben, ἔχω ἀνάγκην τινός, χρειάζομαι τι.

Vör, prp. (ἐπὶ μὲν κινήσεως μετὰ αἰτιατικῆς, ἐπὶ δὲ ἀκινήσεως μετὰ δοτικῆς), πρό ἔμπροσθεν, ἐπίπροσθεν, ἐνώπιον [μπροστά εἰς, ὀμπρός*]. ὑπό, διά, ἀπό. — der Thüre stehen, ἵσταμαι πρὸ τῆς θύρας [στέκω μπροστά 'ς τὴν πόρτα]. (fig.) ἵσταμαι πρὸ τῶν θυρῶν, εἶμαι εἰς τὰ πρόθυρα, μέλλω ὄσον οὐκω. — die Thüre stellen, ἱστάνω πρὸ τῆς θύρας. sich — etwas stellen, ἵσταμαι ἔμπροσθεν τινος. — allem, — allen Dingen, πρὸ πάντων, πρὸ παντός. — Tagesanbruch, πρὸ τῆς ἡμέρας, πρὶν ἐξημερώσῃ. — der Ankunft des Königs, πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ βασιλέως. — Ostern, πρὸ τοῦ πάσχα. — Alters, τὸ πάλαι. — kurzem, πρὸ μικροῦ, νεωστί. — dem, — dieser Zeit, πρὸ τοῦ. — zwei Tagen, πρὸ δύο ἡμερῶν. — vier

Wochen, πρὸ τεσσάρων ἐβδομάδων. — dem Gerichte, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐπὶ δικαστηρίου. — den Augen schweben, προφαίνομαι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν. — allen Augen, — aller Welt, δημοσία, ἐνώπιον πάντων. — Trauer, ὑπὸ λύπης, ἀπὸ λύπην. — Freude, ὑπὸ χαρᾶς, ἀπὸ χαράν. — Furcht, ὑπὸ φόβου, ἀπὸ τὸν φόβον. — Hunger, (ὑπὸ) τῆς πείνης. — Durst, (ὑπὸ) τῆς δίψης. — Hunger, Kälte sterben, ἀποθνήσκω (ὑπὸ) τῆς πείνης, (ὑπὸ) τοῦ ψύγους. Furcht — den Feinden, ὁ φόβος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. — etwas schützen, ὑπερασπιζῶ ἀπὸ τινος. sich — Jemandem verbergen, ἀποκρύπτομαι ἀπὸ τινος. — Jemandem fliehen, φεύγω ἀπὸ τινος, φεύγω τινά. sich — Jemandem fürchten, φοβέομαι τινά. — Gott schwören, ὀμνῶ εἰς τὸν θεόν. den Hut — Jemandem abnehmen, ἀφαιρῶ τὸν πῖλόν μου εἰς τινά. — Anker liegen, ὀμνῶ ἐπ' ἀγκυρῶν. er spricht — sich hin, ὀμνῶ καθ' ἑαυτόν. — sich gehen, τελέομαι, γίνομαι, λαμβάνω χώραν. — der Hand, πρὸς τὸ παρόν, προσωρινῶς. Schritt — Schritt, βῆμα πρὸς βῆμα, κατὰ βῆμα. diesen Vortheil hat er — mir voraus, τοῦτο τὸ προτέρημα ἔχει περισσότερον ἐμοῦ. Abneigung, Achtung — Jemandem haben, ἔχω ἀποστροφὴν, σέβας πρὸς τινά. — wie nach, nach wie —, ὡς πάντοτε, κατὰ τὴν συνήθειαν [σὰν καὶ πρῶτα]. was haben Sie —? τί σκοπεύετε; τί εἶνε τὰ σχέδιά σας; Vor- (ἐν συνθέσει), προ-, πρότερον. Vorabend, m. (-es, pl. -e), ἡ προεόρτιος ἑσπέρα. Vorännen, pl. οἱ πρόγονοι, οἱ προπάτορες [οἱ προκατόροι*]. Vorahn-en, v. t. h. προαισθάνομαι, προωινίζομαι. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ προαισθησις, ὁ οἰωνισμός. Voran, adv. ἔμπροσθεν, πρόσθεν,

ἔμπροσ [ἔμπροστά, ὀμπρός*]. -gehen, v. i. ir. s. προηγεῖσθαι, προπορεύομαι (Jemandem, τινί, τινός). -kommen, v. i. ir. s. προφθάνω, προλαμβάνω (Jemandem, τινά), προτερέω, προτερεύω (τινός). -laufen, v. i. ir. s. προτρέχω, προεκτρέχω (Jemandem, τινός). -reiten, v. i. ir. s. προίπτειν, προελαύνω. -rücken, v. i. s. προελαύνω, προβαίνω, προάγω. -schlecken, v. t. h. προπέμπω, προαποστέλλω.

Voranschlag, m. (-es, pl. -schläge), ὁ προϋπολογισμός.

Voranstalt, f. (—, pl. -en), ἡ προπαρασκευή, ἡ προετοιμασία.

Voranzeige, f. (—, pl. -n), ἡ προαγγελία.

Vorarbeit, f. (—, pl. -en), ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία, ὁ προάγων, ἡ προεργασία. -en, v. t. h. ἐργάζομαι καθ' ὑπόδειγμα, δεικνύω τὴν ἐργασίαν προπονήτως, προεργάζομαι, προτερέω ἐργαζόμενος, ὑπερτερέω εἰς τὴν ἐργασίαν.

Voraus, adv. ἔμπροσ, s. Voran.

Voraus, n. (—), T. ἡ προημασία δωρεά. —, adv. πρότερον [προτίτερα] πρὸ τοῦ, πρὶν. er hat so und so viel vor mir —, με ὑπερβαίνει εἰς τόσα καὶ τόσα im —, zum —, ἐκ τῶν προτέρων, προλαβόντως, πρότερον ἤδη.

Voraus- (ἐν συνθέσει), προ-, -anduten, v. t. h. προαινέτομαι, προῖποθῆλόω, προῖπεμφαίνω. -anzeigen, v. t. h. προαγγέλλω, προαναγγέλλω, προσημαίνω, προμηνύω. -bedenken, v. t. h. προσκέτομαι, προαναλογίζομαι. -bedingen, v. t. ir. h. συνομολογῶ πρότερον, προδιομολογῶ, προσυμφωνῶ. sich etwas —, ἐπιφυλάττω ἑμαυτῷ τι ἐκ τῶν προτέρων. -bekommen, v. t. ir. h. λαμβάνω πρότερον, προλαμβάνω. λαμβάνω κατὰ προτίμησιν. -bestimmen, v. t. ir. h. προδιορίζω, ὀρίζω πρότερον, προορίζω. -bezahlen, v. t. h. προκαταβάλλω, προεκτίνω, προπληρώνω. -bezahlang, f. (—, pl. -en), ἡ προκαταβολή, ἡ

προπληρωμή. -ellen, *v. i. s.* προτρέχω, προεκτρέχω, προεξορμάω. προτρέω, προτρέω [μπροσπερνάω, περνάω]. -empfinden, *v. t. ir. h.* προαισθάνομαι. -empfindung, *f.* (-, *pl.* -en), ή προαισθησις. -entscheiden, *v. t. ir. h.* προαποφασίζω. -erinnern, *v. t. h.* προϋπομνήσκω, προϋπενθυμίζω. -erzählen, *v. t. h.* προδιηγέομαι, προδιεξέρχομαι. -fahren, *v. i. s.* προελάνω, προηγέομαι ἐφ' ἀμάξης. sich -freuen, *v. r. h.* προχαίρω, προηγθῆναι, χαίρω ἐκ τῶν προτέρων. -gehen, *v. i. ir. s.* πορορεύομαι, προηγέομαι, πράγω. -genessen, *v. t. ir. h.* προαπολαύω. -haben, *v. t. ir. h.* vor Jemandem etwas —, ὑπερέχω, ὑπερτέρω, ὑπερβαίνω τινά κατά τι, προέχω τινός εἰς τι. -hören, *v. t. h.* προακούω. -laufen, *v. i. ir. s.* προτρέχω. -marschieren, *v. i. s.* πορορεύομαι, πράγω, προελάνω. -nehmen, *v. t. ir. h.* λαμβάνω προηγούμενος [προαίρνω]. -reisen, *v. i. s.* προδοιοτρέω, προταξιδεύω. -reisende, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ προδοιοπόρος. -reiten, *v. i. ir. s.* προίπτω, προελάνω. -sagen, *v. t. h.* προλέγω· προφητεύω, προδιαγορεύω. -sägung, *f.* (-, *pl.* -en), ή πρόρρησις, ή προαγόρευσις, ή προδιαγόρευσις, ή προφητεία. -schicken, *v. t. h.* προαποστέλλω, προπέμπω, προεκπέμπω. (*fig.*) προομιάζομαι, προλογίζω. -sehen, *v. t. ir. h.* προβλέπω. -sein, *v. i. ir. s.* εἶμαι πρότερος· προτέρω, προτερεύω. προέχω, ὑπερέχω, ὑπερτέρω. -senden, *v. t. ir. h.* προπέμπω, προαποστέλλω. -setzen, *v. t. ir. h.* ὑποθέτω, προϋποθέτω. vorausgesetzt, ὑποθετόν, ὑποθετίσθω, προϋποθετίσθω, δεδόσθω, καθ' ὑπόθεσιν. -setzung, *f.* (-, *pl.* -en), ή ὑπόθεσις. unter einer —, ἐξ ὑποθέσεως. unter der —, ἐπὶ τῇ ὑπόθεσιν. unter dieser —, τούτου ὑποθεθέντος, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. -sichtlich, *adj.* πιθανός, ἐνδεχόμενος, προσδοκώμενος.

—, *adv.* καθ' ἃ φαίνεται, κατά τὰ φαινόμενα, ὡς φαίνεται [κατά τὸ φανῆ]. -sprengen, *v. i. s.* προελάνω ἀνά κράτος. -springen, *v. i. ir. s.* προάλλομαι, προπηδάω. -üben, *v. t. h.* προγυμνάζω. -verkündigen, *v. t. h.* προαγγέλλω. -vermüthen, *v. t. h.* προεικάζω· προϋποπτεύω. -wissen, *v. t. ir. h.* προεπιστάμαι, ήξεύρω προτού. -zählen, *v. t. h.* προεκτίνω, προκαταβάλλω, προπληρόνω. -zählung, *f.* (-, *pl.* -en), ή προκαταβολή, ή προαπότισις, ή προπληρωμή. -ziehen, *v. i. ir. s.* προηγέομαι, πορορεύομαι.

Vor bau, *m.* (-s, *pl.* -ten), ή προικοδομή, τὸ προικοδόμημα, τὸ ἐμπροσθεν κτίριον. -en, *v. t. h.* προικοδομέω, προδομέω, προκτίω. —, *v. i. h.* προλαμβάνω, προφυλάττω (einer Sache, *ti.*) -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή προικοδομήσις. (*fig.*) ή προφύλαξις, ή προφυλαχθῆ.

Vor bedacht, *m.* (-es), ή προβουλή, ή προμελέτη. mit —, ἐκ προβουλῆς, ἐκ προμελέτης, βεβουλευμένος, ἐπίτηδες, δεληματικῶς. ohne —, ἀβούλων, ἀπροβουλεύτως.

Vor bedächtig, *adj.* προβουλευμένος, ἐσκεμμένος, περιεσκεμμένος.

Vor bedenken, *v. t. ir. h.* προδιαλογίζομαι, προδιανοέομαι, προαναλογίζομαι, προσκέπτομαι, προστοχαζομαι.

Vor bedeut-en, *v. t. h.* προσσημαίνω, προδηλώω, προεμφανίζω. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή προσσημασία ὁ οἰωνός, τὸ προγνωστικὸν σημεῖον. gute —, οἰωνός αἰσιος, σημεῖον καλόν. schlimme —, οἰωνός καχός, ἀπαίσιος, καχὸν σημεῖον. von guter —, αἰσιος, εὖσημος. von schlimmer —, ἀπαίσιος, καχόσημος.

Vor beding-en, *v. t. ir. h.* προδοιολογέω, θέτω πρότερον ὄρον, ἐπιφυλάττω ὡς ὄρον. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ἐκ τῶν προτέρων ὄρος.

Vor begriff, *m.* (-es, *pl.* -e), ή προκαταρκτικὴ ἰδέα.

Vor behalt, *m.* (-es), ή ἐπιφύλαξις, ὁ ὄρος. mit dem —, ἐπιφυλακτο-

μένου, -ης. mit dem — meiner Rechte, ἐπιφυλαττομένων τῶν δικαιωμάτων μου. —en, v. t. *ir. h.* ἐπιφυλάττω, προεξαιρέω. sich etwas —, ἐπιφυλάττω ἐμαυτῷ τι. ich behalte mir vor zu ..., ἐπιφυλάττομαι να ... —Ich, *adj.* ἐπιφυλακτικός. —, *adv.* τῇ ἐπιφύλαξει, ἐπιφυλασσομένου, -ης, -ων. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιφύλαξις ὁ ὅρος.

Vorbei, *adv.* ἔμπροσθεν, κατέμπροσθεν, παρεμπρός. διελθῶν, παρελθῶν [περασμένου]. es ist —, παρήλθεν, ἐπέρασεν. es ist mit ihm —, ἀπόλωλεν, ἐτελείωσεν αὐτός [πάναι πλέον].

Vorbei— (ἐν συνθέσει), παρα-, κατέμπροσθεν. —delliren, v. i. s. παρελαύνω, παραλλάσσω, διέρχομαι ἐν παρατάξει. —ellen, v. i. s. παρέρχομαι ἐν τάξει, παραφέρομαι. —fahren, v. i. *ir. s.* παρελαύνω, παροχέομαι, διέρχομαι ἐπ' ὄχηματος (zu Wasser) παραπλέω. —fliegen, v. i. *ir. s.* παραπέτομαι, παρίπταμαι. —flessen, v. i. *ir. s.* παραρρέω, παραφέρομαι ῥέων. —führen, v. t. *h.* παροδηγέω, ὀδηγέω ἔμπροσθεν. —gehen, v. i. *ir. s.* παροδεύω, παραπορεύομαι, παρέρχομαι, διαβαίνω ἔμπροσθεν, παραδιαβαίνω. ἀστοχέω, ἀποτυγχάνω. —gehen, *n.* (-s), ἡ πάροδος, ἡ παρόδευσις, ἡ παροδεία, ἡ παραδιάβασις. im —, ἐν τῇ παρόδῳ, κατὰ τὴν πάροδον, διαβατικῶς [περνώντας]. ἐκ παρόδου, ἐν παρόδῳ [περαστά]. der —de, ὁ παροδίτης [ὁ περάτης*, ὁ περατάρης*]. —kommen, v. i. *ir. s.* παρέρχομαι, παροδεύω, παραδιαβαίνω. —können, v. i. *ir. h.* δύναμαι να παρέλθω, ἡμπορέω να περάσω. —lassen, v. i. *ir. h.* ἀφίνω να διέλθῃ. —laufen, v. i. *ir. s.* παρέρχομαι τροχάδην, παρατρέχω. —marschieren, v. i. s. παρελαύνω, παραπορεύομαι. —müssen, v. i. *ir. h.* ἀναγκάζομαι να διέλθω (ἔμπροσθεν). —passieren, v. i. s. παρέρχομαι, παραλλάσσω, παραπορεύομαι. —reisen, v. i. s. παρο-

δοιπορέω, παρέρχομαι ταξιδεύων. —reisen, v. i. *ir. s.* παρῖπτεύω, παρελαύνω, παρέρχομαι ἐφ' ἵππου. —rennen, v. i. *ir. s.* παρελαύνω δραμαίος, παραφέρομαι τροχάδην, παρατρέχω, παραθέω. —schliessen, v. i. *ir. h.* ἀστοχέω σκοποβολῶν, ποροβολέω ἀστόχως. —, v. i. *ir. s.* παρέρχομαι ὀρηγτικός, παραφέρομαι, παρέρχομαι ἐπίφορος. —schiffen, v. i. s. παραπλέω. —, *n.* (-s), ὁ παράπλους. —schlagen, v. i. *ir. h.* παραπαίω, παρακτυπέω* κτυπέω ἀστόχως. —segeln, v. i. s. παραπλέω, ναυτιλλομαι κατέμπροσθεν. —sein, v. i. *ir. s.* ἔχω παρέλθει, παρήλθον. es ist mit Allem —, οὐδεὶς τὰ πάντα [πάνε ὄλα, ὄλα εἶνε χαμένοι]. es ist — mit uns, ἀπολώλαμε, »εἰμεθα χαμένοι«. —streichen, v. i. *ir. s.* παρέρχομαι, παροίχομαι. —strömen, v. i. s. παραρρέω, παραφέρομαι ῥέων. —tragen, v. t. *ir. h.* παραφέρω, παρακομίζω. —ziehen, v. i. *ir. s.* παρελαύνω, παρέρχομαι, παραπορεύομαι, παραδιαβαίνω.

Vor bemeldet, **vör benannt**, *adj.* προειρημένος, ἄνω εἰρημένος, προμημονευθείς.

Vör bemerkung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προεισαγωγικὴ παρατήρησις, ἡ προδιοίκησις.

Vör bereit-en, v. t. *h.* προπαρασκευάζω, προτοιμάζω, ἐτοιμάζω, παρασκευάζω, sich —, v. r. *h.* προπαρασκευάζομαι, προτοιμάζομαι, ἐτοιμάζομαι (auf etwas, εις τι, πρὸς τι). —end, *adj.* προπαρασκευαστικός. —ei, *adj.* προπαρασκευασμένος, ἐτοιμος. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προπαρασκευή, ἡ προτοιμασία, ἡ ἐτοιμασία. geistige —, ἡ προμελέτη, ἡ προμελέτησις. körperliche —, ἡ προγυμνασία. ohne gehörige —, ἀνίπτοις ποσῶν, ἀνευ τῆς δεούσης προπαρασκευῆς.

Vör bereitungs-kennntnisse, *f. pl.* αἱ προκαταρκτικαὶ γνώσεις. —mittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ προπαρασκευαστικὸν μέσον. —schüle, *f.* (—, *pl.* -n),

- τὸ προκαταρτικὸν σχολεῖον. -stunde, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ προκαταρτικὸν μάθημα, τὸ προπαιδεύμα, τὸ προγύμνασμα. -unterricht, *m.* (-es), ἡ προπαιδεία, ἡ προγύμνασις. -wissenschafft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προκαταρτικὴ ἐπιστήμη, ἡ προπαιδεία.
- Vorberge**, *m.* *pl.* οἱ ὑπώρειοι λόφοι.
- Vorbericht**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ προοίμιον, ἡ προδοίκτησις, ἡ προεισαγωγὴ, ὁ πρόλογος, ἡ προέκθεσις. einen — machen, προοιμιάζομαι, προλογίζω.
- Vorbesägt**, *adj.* προειρημένος.
- Vorbescheid**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δικαστικὴ κλήσις, ἡ κλήτευσις. -en, *v. t. ir. h.* καλέω, κλητεύω.
- Vorbestimm-en**, *v. t. h.* προορίζω, προδιαθέτω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ προορισμός, ἡ πρόρισις.
- Vorbei-en**, *v. t. h.* προηγέομαι προσευχόμενος, προπαγγέλλω τὴν προσευχὴν προσεύχομαι παραδειγματικῶς, ὑπαγορεύω τὴν προσευχὴν. (*fig.*) ἐκθέτω μακρολόγως, διεξέρχομαι ἐκτενῶς, ἐκθέτω διὰ μακρῶν. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προηγούμενος προσευχομένων, ὁ προεχέτης.
- Vorbeug-en**, *v. t. h.* κάμπτω εἰς τὰ πρόσω, λυγίζω πρὸς τὰ ἔμπροσ. —, *v. i. h.* προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω, ἀποσοβέω (einer Sache, τι). sich —, *v. r. h.* προνεύω, προκλίνομαι, ὑποκλίνομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πρόκλισις, ἡ εἰς τὰ πρόσω κλίσις. (*fig.*) ἡ πρόληψις, ἡ ἀποσοβησις ἢ προφύλαξις. -ungsmittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ προφυλακτικὸν μέτρον, τὸ προφυλακτήριον.
- Vorbild**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ πρότυπον, ὁ ὑπογραμμός, τὸ ὑπόδειγμα, τὸ παράδειγμα. -en, *v. t. h.* ὑποτυπῶ, προδιατυπῶ, προπλάσσω, προεικονίζω. geistig —, προπαιδεύω, προγυμνάζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προδιατύπωσις, τὸ προεικόνισμα. geistige —, ἡ προπαιδεία, ἡ προγύμνασις. -ungsanstalt,
- f.* (—, *pl.* -en), -ungsschule, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ προκαταρτικὸν κατάστημα, τὸ προπαιδευτήριον.
- Vorbinden**, *v. t. ir. h.* περιδέω, περιδεσμέω. sich etwas —, περιδέομαι, περιζώννυμαι τι. —, *n.* (-s), ἡ περιδέσις, ἡ περιζώνσις.
- Vorblasen**, *v. t. ir. h.* Jemandem etwas —, καταυλέω, αὐλέω τι πρὸ τινος.
- Vorboite**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ προάγγελος.
- Vorbring-en**, *v. t. ir. h.* προφέρω, προεφέρω, προσάγω, φέρω εἰς μέσον, προφέρω εἰς τὸ μέσον, παρουσιάζω. ἐκθέτω, καταθέτω. eine Angelegenheit —, ἐκθέτω ὑπόθεσιν. Beweise —, φέρω ἀποδείξεις. etwas bei Jemandem —, ἀναφέρω τι πρὸς τινα, ἐκθέτω τι εἰς τινα. —, *n.* (-s), -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προσαγωγὴ, ἡ παρουσίαισις. ἡ ἀπόφανσις ἢ ἐκθεσις, ἡ κατάθεσις.
- Vorbuchstabiren**, *v. t. h.* ἀποστοματίζω, συλλαβίζω (Jemandem ein Wort, λέξιν εἰς τινα).
- Vorhühne**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ προσκήνιον.
- Vordach**, *n.* (-es, *pl.* -dächer), τὸ γείσον, τὸ γείσωμα, τὸ προ(σ)τέγιον, τὸ προστέγασμα, τὸ προστέγισμα, τὸ προτέγισμα, τὸ ἀκρόδωμα*.
- Vordatiren**, *v. t. h.* προχρονολογεῖν.
- Vordeklaminren**, *v. t. h.* ἀπαγγέλλω ἐνώπιον.
- Vordem**, *adv.* πρὸ τοῦ, προτοῦ, πρὸ τούτου [προτιήτερα]· πρῆμην, πρότερον, ἄλλοτε, (τὸ) πάλαι.
- Vor der**, *adj.* πρόσθιος, ἐμπρόσθιος [μπροστινός]. der —e, ὁ πρόσθιος ὁ ἐμπρόσθιος, ὁ πρῶτος. -arm, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πήχυς τῆς χειρὸς [τὸ καλᾶμι τοῦ χειροῦ]. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ πρόσθιον φύλλον. ἡ ὠμοπλάτη, ἡ πλάτη [ἡ κουτάλα*]. -büß, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὦμος, ἡ ὠμοπλάτη. -deck, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐμπρόσθιον κατάστρωμα. -e, *adj.* πρόσθιος, ἐμπρόσθιος [μπροστινός]. -flügel, *m.* (-s,

pl. —, ἡ προσθία πτέρυξ. —*fuss*, *m.* (—, *pl.* —*füsse*), ὁ πρόσθιος πούς. τὸ ἄκρον τοῦ ποδός, τὸ ἀκροπόδιον, ὁ ἀκρόπους. —*gebäude*, *n.* (—, *pl.* —), τὸ πρόσθιον οἰκοδόμημα, τὸ ἐμπρόσθιον κτίριον. —*gestell*, *n.* (—, *pl.* —*e*), τὰ ἐμπρόσθια τῆς ἀμάξης. —*giled*, *n.* (—, *pl.* —*er*), τὸ ἄκρον κώλον, τὸ πρόσθιον μέλος. οἱ πρότακτοι στρατιῶται, οἱ πρωτοστάται. τὸ ἠγούμενον, ἡ ἠγούμενη πρότασις. —*grund*, *m.* (—*es*), τὰ ἐμπροσθεν, ὃ ἐμπροσθεν τόπος. —*haar*, *n.* (—, *pl.* —*s*), τὸ προκείμενον, αἱ μεταπίδιοι τρίχες. —*hand*, *f.* (—), τὰ ἄκρα τῆς χειρός. —*haupt*, *n.* (—*es*), *s.* *Vorderkopf*. —*haus*, *n.* (—*es*, *pl.* —*häuser*), τὰ ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας. —*kopf*, *m.* (—*es*), τὰ ἐμπροσθεν τῆς κεφαλῆς, τὸ βρέγμα. —*lauf*, *m.* (—*es*, *pl.* —*läufe*), ὁ πρόσθιος πούς. —*leib*, *n.* (—*es*), τὰ ἐμπρόσθια (μέρη) τοῦ σώματος. —*mann*, *m.* (—*es*, *pl.* —*männer*), ὁ προτεταγμένος στρατιώτης, ὁ πρωτοστάτης, ὁ πρότακτος. —*mast*, *m.* (—*es*, *pl.* —*en*), ὁ ἐμπρόσθιος ἰστός. —*räd*, *n.* (—*es*, *pl.* —*räder*), ὁ πρόσθιος τροχός. —*reihe*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ προσθία γραμμὴ, ἡ πρώτη σειρά. —*satz*, *m.* (—*es*, *pl.* —*sätze*), τὸ πρότερον κώλον, ἡ πρότασις· τὸ λῆμμα· τὸ ἠγούμενον. —*schenkel*, *m.* (—, *pl.* —), τὸ πρόσθιον σκέλος. —*schinken*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ πετασών, τὸ ἐμπρόσθιον χοιρομήριον. —*seite*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὰ πρόσθια, τὸ μέτωπον, τὸ πρόσωπον. —*sitz*, *m.* (—*es*, *pl.* —*e*), τὸ ἐμπρόσθιον κάθισμα. —*ste*, *adj.* πρῶτος, πρώτιστος, κατάπρωτος. —*stube*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ πρόσθιον δωμάτιον. —*stück*, *n.* (—*es*, *pl.* —*e*), τὸ πρόσθιον τεμάχιον. —*theil*, *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), τὸ ἐμπρόσθιον μέρος. — *eines Schiffes*, ἡ πῦρα [ἡ πλώρη]. —*thor*, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), ἡ αἴλειος πύλη, τὸ πρῶθυρον. —*thüre*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ ἐμπρόσθιος θύρα. —*treffen*, *n.* (—*s*), ἡ πρώτη τάξις (στρατιωτῶν), ἡ πρόταξις, οἱ πρω-

τοστάται, οἱ πρότακτοι, οἱ πρόμαχοι. —*viertel*, *n.* (—*s*, *pl.* —), τὸ ἐμπρόσθιον τέταρτον [τὸ μπροστὸν τέταρτον]. —*sähne*, *m.* (—*s*, *pl.* —*sähne*), ὁ πρόσθεν ὀδούς, τὸ ἐμπρόσθιον ὀδόντιον [τὸ μπροστινὸ δόντι].

Vor drängen, *v. t. h.* προωθῶ. *sich* —, *v. r. h.* ὠθῆτομαι εἰς τὰ πρόσω. (*fig.*) προσπαθῶ νὰ ἀναδειχθῶ.

Vor dringen, *v. i. ir. s.* προχωρῶ, προβαίνω βιαίως, προορμάω, προελαύνω. —, *n.* (—*s*), ἡ εἰς τὰ πρόσθεν ὁρμή, ἡ προέλασις, ἡ προώρησις.

Vor drucken, *v. t. h.* προεπιθῶ, προτυπώνω· προσφραγίζω.

Vor ell-en, *v. i. s.* προτρέχω, προτερῶ, προτερῶ [μπροστερῶ] προηίμαι ἐν τάχει. —*ig*, *adj.* κατεπευσμένος, ταχύβουλος, ἀπροβούλευτος, ἀπρόσκεπτος, ἄβουλος, ἀστόχαστος, ἀπερίσκεπτος [ἐλαφρόμυαλος]. — *mit der Zunge*, ταχύγλωσσος, πρόγλωσσος. —, *adv.* κατεπευσμένως, ἀπροβουλεύτως, ἀπερίσκεπτος. —*ig kelt*, *f.* (—), ἡ ἀπροβούλευτος ταχύτης, ἡ ἀγνωσία, ἡ ἀπερισκεπτικότητα, ἡ ἀπρονοησία, ἡ κούφονοια, ἡ ἐλαφρόνοια.

Vor eingennommen, *adj.* προεπιλημμένος, προκατειλημμένος, προδιατεθειμένος. —*helt*, *f.* (—), ἡ πρόληψις, ἡ προκατάληψις, ἡ προδιάθεσις.

Vor empfind-en, *v. t. ir. h.* προαισθάνομαι. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ προαισθησις· τὸ προαισθημα.

Vor enthalt-en, *v. t. ir. h.* κατακρατῶ, καθυστερῶ. —*ung*, *f.* (—), ἡ καθυστέρησις, ἡ κατακρατῆσις.

Vor erinner-n, *v. t. h.* προύπομνήσκω, προαναμνήσκω. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ προϋπόμνησις, ἡ προαναμνησις· ἡ προδιόκησις, τὸ προύμνημα, ὁ πρόλογος.

Vor erklär-ung, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ προεξήγησις, ἡ προδήλωσις.

Vorerst, *adv.* ἐν πρώτῳ, κατὰ πρῶτον, πρῶτον, πρῶτα.

Vör'erwähnt, *adj.* προμνημονευθεὶς, προειρημένος, ἄνω εἰρημένος.
Vör'ersählen, *v. t. h.* διηγέομαι, ἀφηγέομαι (ἐνώπιον).
Vör'fabeln, *v. t. h.* διηγέομαι μυθωδῶς.
Vör'fahr, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ προκατόχος, ὁ πρόγονος, ὁ προπάτωρ. *die* -en, οἱ πρόγονοι, οἱ προπάτορες [οἱ προπατόροι].
Vör'fahren, *v. i. ir. s.* προηγέομαι ἐφ' ἀμάξης, προελαύνω· προτερεῖω ἐλαύνων, προτερεῖω ἐφ' ἀμάξης. παρελαύνω, παρέρχομαι ἐφ' ἀμάξης.
Vör'fall, *m.* (-s, *pl.* -fälle), τὸ συντόχημα, τὸ σύμβαμα, τὸ περιστατικόν, τὸ συμβάν, τὸ συμβεβηκός. ἡ πρόπτωσης, ἡ ἔκπτωσης, ἡ ἔκβολή (ἐντοσθίων). *unglücklicher* —, τὸ ἀτύχημα, τὸ δυστύχημα, ἡ συμφορά. -en, *v. i. ir. s.* προπίπτω, πίπτω ἐμπροσθεν. συμβαίνω, γίνομαι, συμπίπτω, συντυγχάνω [ἀκλουθῶ]. *wie wenn nichts vorgefallen wäre*, ὡς ἐὰν οὐδὲν εἶχε συμβῆ.
Vör'fechter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προαγωνιστής, ὁ πρόμαχος.
Vör'fehler, *f.* (—, *pl.* -n), τὰ προεόρτια.
Vör'fenster, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἔξω παράθυρον.
Vör'fest, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ προεόρτια.
Vör'finden, *v. t. ir. h.* εὐρίσκω ἐλθών· ἀνευρίσκω, ἐντυγχάνω.
Vör'fordern, *v. t. h.* καλέω, προσκαλέω, κλητεύω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κλήσις, ἡ πρόσκλησις.
Vör'frage, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ προεισαγωγικὴ ἐρώτησις, τὸ προεισαγωγικὸν ζήτημα.
Vör'führ-en, *v. t. h.* προάγω· προσάγω, παρέχω, παρουσιάζω· παρεισάγω, εἰσάγω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προεισαγωγή, ἡ παρουσίασις.
Vör'gang, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ἡ προήγησις, ἡ προπορεία. τὸ συμβαῖνον, τὸ διατρέχον· ὁ τρόπος περιστατικοῦ, ἡ λειτουργία. τὸ συμβάν, τὸ συμβεβηκός.

Vör'gänger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προηγητής, ὁ ἡγέτης, ὁ προηγέτης· ὁ προκατόχος. -ig, *adj.* προηγητικός, προκαταρκτικός.
Vör'gaukeln, *v. t. h.* τερατολογεῖω, τερατοურγέω, ἀγυρτολογεῖω.
Vör'gebäude, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ προικοδόμημα.
Vör'gehen, *v. t. ir. h.* δίδω προκαταβολικῶς, χαρίζω ἐκ τῶν προτέρων. πλαστολογεῖω, ψευδολογεῖω, διασυρίζομαι ψευδῶς, προφασιολογέομαι, προφασίζομαι· προσποιέομαι. *wie viel geben Sie mir vor?* πόσα (πόσους πόντους) μοι χαρίζετε; *er gab vor unschuldig zu sein*, διασυρίσθη ὅτι ἦτο ἀθῶος. —, *n.* (-s), ἡ προφασιολογία, ἡ πρόφασις, ἡ πλαστολογία. *dem* — *nach*, ἐπὶ προφάσει, λόγῳ μὲν.
Vör'gebirge, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀκρωτήριον. τὰ προκειμένα ὄρη. *gegenüberliegendes* —, τὸ ἀντακρωτήριον.
Vör'geblich, *adj.* προσποίητος, ἐπιπλαστός, λεγόμενος. —, *adv.* δῆθεν, τάχα, ἐπὶ προφάσει.
Vör'gedacht, *adj.* προμνημονευθεὶς, προειρημένος.
Vör'gefasst, *adj.* προειλημμένος, προκατελημμένος, προληπτικός. *eine* — *o* *Meinung*, ἡ πρόληψις.
Vör'gefühl, *n.* (-s, *pl.* -e); τὸ προαισθημα, ἡ προαισθησις. *ein* — *haben*, προαισθάνομαι.
Vör'gehen, *v. i. ir. s.* προπορεύομαι, προηγέομαι· προάγω, προχωρέω, προβαίνω. προτιμῶμαι, προκρίνομαι, πρωτεύω. γίνομαι, συμβαίνω, διατρέχω, λαμβάνω χώραν. *mit dem guten Beispiele* —, δίδω τὸ καλὸν παράδειγμα, γίνομαι παράδειγμα. *das Geschäft geht vor*, αἱ ὑποθέσεις προτιμῶνται. *die Pflicht muss dem Vergnügen* —, τὸ καθήκον δεῖον νὰ προηγῆται τῆς διασκεδάσεως. *was geht hier vor?* τί τὸ συμβαῖνον ἐνταῦθα; τί τρέχει ἐδῶ; *was ist vorgegangen?* τί συνέβη; τί διέτρεξεν;

- Vör'gemach**, *n.* (-es, *pl.* -mächer), τὸ προδωμάτιον, ὁ πρόδομος, ἡ προστάς.
- Vör'gemeldet**, *adj.* προηγγελημένος, προανηγγελημένος.
- Vör'genannt**, *adj.* προειρημένος, ειρημένος.
- Vör'genuss**, *m.* (-es, *pl.* -nüsse), ἡ προσπάλαισις. einen — haben, προσπολάω.
- Vör'gericht**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ προεισαγόμενον ἔδρασμα, τὸ ἐναρκτήριον φαγητόν.
- Vör'gesang**, *m.* (-es, *pl.* -sänge), τὸ εἰσαγωγικὸν ᾄσμα, τὸ προοίμιον.
- Vör'geschmack**, *m.* (-s), ἡ πρόγευσις, ἡ προσπάλαισις.
- Vör'gesehen!** *inf.* προσοχή [βάρδα]!
- Vör'gesetzt**, *adj.* προϊστάμενος, ἀνώτερος. προεσκεμμένος, μεμελετημένος.
- Vör'gestern**, *adv.* πρόχθες, προχθές [ἄπροχθές].
- Vör'gestirg**, *adj.* προχθεσινός.
- Vör'glänzen**, *v. i. h.* ἐκλάμπω, διαλάμπω. (*fig.*) ἐκπρέπω, διαπρέπω [φανίζω*].
- Vör'greif-en**, *v. i. ir. h.* διασκελλίζω. (*fig.*) προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω, προενεργέω. den Rechten Jemandes —, παραβλάπτω τὰ δίκαιά τινος. ich will Ihnen nicht —, οὐδὲν θέλω ἐπιχειρήσει ἵνα σας προλάβω.
- en**, *n.* (-s), ἡ πρόληψις, ἡ προκατάληψις.
- end**, **-lich**, *adj.* προληπτικός. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πρόληψις, ἡ προκατάληψις.
- Vör'gucken**, *v. i. h.* προκύπτω, προφαινόμεαι, προβαίνω.
- Vör'häben**, *v. i. ir. h.* φέρω ἐμπροσθεν, φορέω κατέμπροσθεν. διανοέομαι, ἐπινοέω, μελετάω, σκοπέω, σκοπεύω, προτίθεμαι, ἔχω κατὰ νοῦν, ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου, σχεδιάζω. etwas Böses —, διανοοῦμαι κακόν τι, ἔχω κακὸς σκοπούς, ἔχω κακὸν εἰς τὸν νοῦν μου. was haben Sie heute vor? τί εἶνε τὸ σχέδιόν σας σήμερον; τί μελετᾶτε νὰ πράξητε σήμερον; eine Reise —, μελετᾶω ταξίδιον. —, *n.* (-s), τὸ σχέδιον, ὁ σκοπός.
- Vör'halle**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ προστάς, τὸ πρόστοον, ἡ προτύλις, τὸ προτύλαιον, τὸ πρότυλον. — einer Kirche, ὁ πρόναος, τὸ πρόναον.
- Vör'halt-en**, *v. i. ir. h.* κρατέω ἐπιπροσθεν, προεκτείνω· προτείνω, προβάλλω, ὑποβάλλω. (*fig.*) προσφέρω, μέμφομαι, μεμψιμοιρέω, ἐλέγγω [κοπανίζω, ἀναγορεύω*]. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ προέκτασις, ἡ προβολή, ἡ πρότασις· ἡ παρουσίαις (*fig.*) ἡ ἐπιτίμησις, ἡ μεμψιμοιρία, ἡ μέμφις [τὸ ἀναγόρευμα*].
- Vör'hand**, *f.* (*fig.*) τὰ πρωτεία, ἡ πρωτεία.
- Vorhanden**, *adj.* ὑπάρχων, παρὼν· πρόχειρος. — sein, ὑπάρχω. -sich, *n.* (-s), ἡ ὑπαρξις.
- Vör'hang**, *m.* (-es, *pl.* -hänge), τὸ παραπέτασμα, τὸ περιπέτασμα, τὸ καταπέτασμα [ἡ κουρτίνα]· τὸ κατάβλημα, ἡ ἀδαλία (θεάτρου). den — aufziehen, fallen lassen, ἀναβιάζω, καταβιάζω τὸ παραπέτασμα.
- Vör'hängen**, *v. i. ir. h.* προκρέμαμαι, ἐπικρέμαμαι, προέξω.
- Vör'hängen**, *v. i. h.* προκρεμάω, παρεπεταννῶ, προκαλύπτω. —, *v. i. ir. h.* προκρέμαμαι, *s.* Vorhangen.
- Vör'hängeschloss**, *n.* (-es, *pl.* -schlösser), τὸ κρεμαστὸν κλειθρον, »ἡ κρεμαστὴ κλειδονία [τὸ λουκέτον].
- Vör'hangs-halter**, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ἔγμα παραπετάσματος [τὸ κρεμαστόρι, τὸ πούμουλο]. -stäb, *m.* (-es, *pl.* -stäbe), -stange, *f.* (-, *pl.* -), ἡ κρεμάθρα (τὸ κοντάριον) παραπετάσματος.
- Vör'haus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), ὁ θυρῶν, τὰ πρόθυρα, τὸ προτύλαιον. — einer Kirche, τὸ πρόναον, ὁ πρόναος.
- Vör'haut**, *f.* (-), ἡ ἀχροβυστία, τὸ προκαλύπτον δέρμα.
- Vör'hemd**, *n.* (-es, *pl.* -en), -chen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ προσηθέδιον ὑποκάμισον.
- Vör'hēr**, *adv.* πρὸ τοῦ, προτοῦ, πρότερον, πρὶν [προτῆτερα]. lange —,

- πολλῶ πρότερον. kurz —, ὀλίγω πρότερον. am Tage —, τῇ προτεραίᾳ.
- Vörher'**— (ἐν συνθέσει), προ-, πρὸ τοῦ, προτοῦ, πρότερον. -**bedenken**, v. t. *ir. h.* προδιαλογίζομαι, προδιανοέομαι, προβουλευόμαι, προσκέπτομαι, προαναλογίζομαι. -**bestimmen**, v. t. *h.* προορίζω. -**bestimmend**, *adj.* προοριστικῶς. -**bestimmung**, *f.* (—), ὁ προορισμὸς ἢ προόρισις.
- Vör'herbst**, *m.* (-es), τὸ φθινόπωρον ἐπερχόμενον, τὸ πρῶμιον φθινόπωρον.
- Vörher'-daseln**, *n.* (-s), ἡ προὔπαρξις. -**empfinden**, v. t. *ir. h.* προαισθάνομαι. -**gehen**, v. i. *ir. s.* προπορεύομαι, προηγέομαι. -**gehend**, *adj.* προηγούμενος, πρότερος. am -en Tage, τῇ προτεραίᾳ. im -en, ἐν τοῖς ἐμπροσθεν, ἐν τοῖς ἐπάνω, ἐν τοῖς προειρημένοις, ἀνωτέρω. -**ig**, *adj.* πρότερος, προηγούμενος. -**merken**, v. t. *h.* προαισθάνομαι s. **Vormerken**.
- Vör'herrschen**, v. i. *h.* ἐπικρατέω, κατασχέω, ἐκνικάω.
- Vörher'-sagen**, v. t. *h.* προλέγω, προφητεύω. -**sägung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πρόφησις, ἡ προφητεία, ἡ προδιαγόρευσις. -**sehen**, v. t. *ir. h.* προβλέπω, προνοέω. -**sēhung**, *f.* (—), ἡ πρόβλεψις, ἡ πρόνοια, ἡ προόρασις. -**verkündigen**, v. t. *h.* προαγγέλλω, προαναγγέλλω, προμηνύω. -**verkündigung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προάγγελσις, ἡ προμήνυσις· τὸ προάγγελμα. -**wissen**, v. t. *ir. h.* προεπίσταμαι, προγνωρίζω, γινώσκω ἐκ τῶν προτέρων, ἤξεύρω πρὸ τοῦ.
- Vör'beucheln**, v. t. *h.* ὑποκρίνομαι, προσποιέομαι, προσπλάττω ὑποκριτικῶς.
- Vorhin'**, *adv.* πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου ἄρτι, ἄρτίως, νεωστί, ἐσχάτως, ἐπ' ἐσχάτων.
- Vör'höf**, *m.* (-es, *pl.* -höfe), τὸ προαύλιον· τὸ πρόθυρον, ὁ πυλῶν, ὁ θυρῶν, τὸ προπόλαιον, ἡ προπύλις.
- zum — **gehörig**, προπόλαιος, προαύλιος.
- Vör'hüt**, *f.* (—), ἡ προνομή, ἡ πρώτη βοσκή, ἡ προφυλακὴ, ἡ προπορεία, ἡ πρωτοπορία.
- Vör'ig**, *adj.* προηγούμενος, πρότερος [προητητερινός]· παρελθὼν [περασμένος]. das -e Jahr, τὸ παρελθὸν ἔτος, ὁ παρελθὼν ἑνιαυτός. -en Jahres, im -en Jahre, -es Jahr, πέρυσι, τὸ παρελθὸν ἔτος [ὀπέρυσις*]. -e Zeit, ὁ παρελθὼν χρόνος. -e Woche, τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα. wieder in den -en Stand setzen, ἐπαναφέρω εἰς τὴν πρότεραν κατάστασιν. die -en, οἱ προηγούμενοι.
- Vör'jährig**, *adj.* περυσινός, προέτειος. -er Wein, ὁ περυσινός οἶνος, ὁ περυσίας.
- Vör'jammern**, v. t. *h.* δυόρομαι, κλαίωμαι (Jemandem, πρὸς τινα).
- Vör'kammer**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ προθάλαμος.
- Vör'kampf**, *m.* (-es, *pl.* -kämpfe), ὁ προάγων, τὸ προαγωνίσμα.
- Vör'kampf-en**, v. t. *h.* πρωτομαχεῖ· προμαχίζω, προμαχέω· προαγωνίζομαι, προμάχομαι. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πρωτόμαχος, ὁ προαγωνιστής [ὁ πολεμάρχος*]· ὁ πρόμαχος, ὁ ὑπέρμαχος.
- Vör'kauen**, v. t. *h.* μασάω, ψωμίζω [μασουλλίζω]· ἀναμασάω. (*fig.*) ἐπαναλαμβάνω συχνὰ πυκνά, ἐμβάλλω εἰς τὸν νοῦν διὰ συχνῆς ἐπαναλήψεως.
- Vör'kauf**, *m.* (-es, *pl.* -käufe), ἡ προαγοράσις, ὁ προαγορασμὸς, ἡ προαγορά. -en, v. t. *h.* προαγοράζω, προωνόματι.
- Vör'käufer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προαγοραστής. ὁ μεταπράτης, ὁ ἀναπράτης, ὁ μεταπωλητής.
- Vör'kaufsrecht**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δικαίωμα προαγοράσις.
- Vör'kehr-en**, v. t. *h.* στρέφω εἰς τὸ φανερόν. (*fig.*) προπαρασκευάζω, προετοιμάζω, προδιαθέτω. die geeigneten Mittel —, προλαμβάνω

- τὰ κατάλληλα μέτρα, προπαρασκευάζομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ προπαρασκευή, ἢ προετοιμασία. τὸ παρασκευάσμα, τὸ κατασκευάσμα, τὸ μηχανοποίημα. -en treffen, προπαρασκευάζομαι, προετοιμάζομαι, προλαμβάνω μέτρα.
- Vor'kenntnisse, f. pl.** ἢ προκαιδελα, αἱ προκαταρκτικαὶ γνώσεις.
- Vor'kirche, f.** (—), ὁ πρόναος, τὸ πρόναον, τὸ προτεμένσιον.
- Vor'klage, f.** (—, *pl.* -n), ἡ ἐκ τῶν προτέρων κατηγορία, ἡ πρὸ τοῦ ἀγωγῆ. mit der -kommen, ἐνάγω πρὸ τοῦ, προενάγω.
- Vor'klingen, v. i. ir. h.** ἡχέω ἐπικρατέστερον.
- Vor'kommen, v. i. ir. s.** προφαίνομαι, ἀναφαίνομαι, προεμφαίνομαι. ἐρχομαι πρότερον, προτερέω· προφθάνω, προλαμβάνω, προκαταλαμβάνω. ἐμφανίζομαι, εἰσάγομαι, παρουσιάζομαι, ἐρχομαι εἰς ὄψιν. εὐρισκομαι, ἀπαντάω, ἀπαντῶμαι, ὑπάρχω. συμβαίνω, γίνομαι, λαμβάνω χώραν [ἀκλουθῶ*]. φαίνομαι, δοκέω. Jemandem —, προφθάνω τινά. bei Jemandem —, εἰσάγομαι, παρουσιάζομαι πρὸς τινα. bei Jemandem — wollen, θέλω νὰ εἰσαχθῶ πρὸς τινα. dieses Wort kommt bei Vergil vor, ἡ λέξις αὕτη ἀπαντᾷ (κεῖται, εὔρηται) παρὰ Οὐεργίλιου. das kommt häufig vor, αὐτὸ συμβαίνει συχνά. es ist mir noch nie ein solcher Mensch vorgekommen, οὐδέποτε μέχρι τοῦδε τοιοῦτος ἄνθρωπός μοι ἦλθεν εἰς ὄψιν. eine solche Hitze ist mir oft vorgekommen, πολλάκις ὑπέμεινα τοιοῦτον καύσωνα. das kommt mir sonderbar, räthselhaft vor, αὐτὸ μοι φαίνεται ἀλλόκοτον, ἀνιγματοῶδες. es kommt mir vor als ob, μοι φαίνεται ὡς ἐάν, μοι εἶνε ὡς νά. ich weiss nicht wie Sie mir heute —, δὲν ἤξεύρω πῶς μοι φαίνεσθε σημερον. —, *n.* (-s), ἡ εὐρεσις, ἡ ὑπαρξις. -d, *adj.* ἐνδεγόμενος. -en Falls, im -en Falle, τυχοῦσης περιπτώσεως, δοθείσης περιστάσεως, ἐν ἐνδεγόμενῃ περιπτώσει, ἂν τύχη.
- Vor'kommnis, n.** (-es, *pl.* -e), τὸ συμβάν, τὸ περιστατικόν, τὸ συντόχημα.
- Vor'kommen, v. i. ir. h.** δύναμαι νὰ προχωρήσω.
- Vor'kost, f.** (—), τὸ προεισαγόμενον ἔδεσμα, τὸ προέδεσμα. -en, *v. i. h.* γεύομαι πρὸ τοῦ. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προγεύστης, ὁ προτένθης.
- Vor'läd-en, v. i. ir. h.** καλέω, κλητεύω, προσκαλέω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κλήσις, ἡ πρόσκλησις, ἡ κλήτευσις.
- Vor'läge, f.** (—, *pl.* -n), ἡ πρότασις, τὸ προτεθέν. τὸ ὑποδοχείον.
- Vor'land, n.** (-es, *pl.* -länder), ἡ προκειμένη χώρα, ὁ προκειμένος τόπος.
- Vor'längst, adv.** πάλαι, πρόπαιλαι, πρὸ καιροῦ· ἔκπαιλαι, ἐκ παλαιού, ἀπὸ πολλοῦ.
- Vor'las-sen, v. i. ir. h.** ἀφίνω νὰ ἐλθῆ ἐμπρός, ἀφίνω νὰ προβῆ· εἰσδέγομαι, δέχομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εἰσαγωγή, ἡ προσαγωγή ἢ ἐμφάνισις ἢ προσδοχῆ, ἡ ἀποδοχῆ.
- Vor'laufen, v. i. ir. s.** προτρέχω.
- Vor'läufer, m.** (-s, *pl.* —), ὁ πρόδρομος, ὁ προηγητής, ὁ προηγήμενος. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πρόδρομος, ἡ προηγέτις, ἡ προηγήμετρα.
- Vor'läufig, adj.** προηγητικός, προεισαγωγικός. προσωρινός, πρόσκαιρος. —, *adv.* προηγουμένως, προεισαγωγικῶς. προσωρινῶς, πρὸς τὸ παρόν, πρόσκαιρως, πρὸς καιρόν.
- Vor'laut, adj.** (*fig.*) προπετής, πρόγλωσσος, ἀπρόσκεπτος. — sein, προπετεύομαι.
- Vor'läges-löffel, m.** (-s, *pl.* —), τὸ μέγα χοχλιάριον, *ἡ κουτάλα* [ἡ χουλιάρα]. -messer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μέγα μαχαίριον, τὸ μεγαλομαχαίριον. -n, *v. i. h.* προθέτω, θέτω ἐμπροσθεν· προφέρω, προσάγω, φέρω εἰς τὸ μέσον. (*fig.*) προτείνω, προβάλλω· ὑποβάλλω, καθυποβάλλω. Speisen —, προφέρω ἐδέσματα,

- παραθέτω φαγητά. Jemandem etwas zur Beurtheilung —, ὑποβάλλω τι εἰς τὴν κρίσιν τινός. eine Frage —, προτείνω ζήτημα, ἐρώτησιν. seine Gründe —, ἐκθέτω τοὺς λόγους μου. —n, n. (-s), ἡ προσαγωγή, ἡ παρουσίασις.
- Vor'leger**, m. (-s, pl. —), ὁ δαιτρός, ὁ κρωδαίτης, ὁ διανομέας.
- Vor'legeschloss**, n. (-es, pl. -schlösser), τὸ ἐπιβλητὸν κλειθρον, »ἡ κρεμαστὴ κλειδονιά« [τὸ λουκέτον].
- Vor'legung**, f. (—, pl. -en), ἡ προσαγωγή, ἡ παρουσίασις. — von Speisen, ἡ παράθεσις φαγητῶν.
- Vor'lernen**, v. i. h. παίζω μονοτόνως ἐπὶ τῆς λύρας· ραψωδέω, ψάλλω [διαβάζω].
- Vor'les-en**, v. i. ir. h. προαγινώσκω, ἀναγινώσκω, ὑπαναγινώσκω (Jemandem etwas, τινί τι)· ἀπαγγέλλω ἀναγινώσκων. —, n. (-s), ἡ παρανάγνωσις, ἡ ὑπανάγνωσις, ἡ ἀνάγνωσις. —er, m. (-s, pl. —), ὁ ἀναγνώστης, ὁ ὑπαναγνώστης. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ ὑπανάγνωσις, ἡ παρανάγνωσις. τὸ ἀρθραμα, ἡ παράδοσις, τὸ μᾶθημα. öffentliche —en halten, παραδίδο δημοσίᾳ, διδάσκω δημοσίᾳ μαθήματα. —en hören, ἀκροῶμαι μαθήματα. botanische, anatomische, chemische —en, παραδόσεις περὶ βοτανικῆς, ἀνατομίας, χημείας.
- Vor'leitet**, adj. παρέλατος, δευτερέλατος, προτελευταίος, παρατελευταίος [προϋστερνός]. —e Sylbe, ἡ παραλήγουσα.
- Vor'leucht-en**, v. i. h. προφέρω λόχνον, δαδουχέω, προφαίνω, φέγγω· ἐκλάμπω, διαλάμπω. (fig.) εἶμαι ἐκλαμπρον παράδειγμα, διδω διαπρεπές παράδειγμα. —, n. (-s), ἡ δαδουχία, ἡ φώτισις. —er, m. (-s, pl. —), ὁ φωταγωγός, ὁ φωτιστής, ὁ δαδούχος. (fig.) ὁ παραδειγματιζόμενος, τὸ παράδειγμα.
- Vor'lieb**, adv. mit etwas — nehmen, στέργω, ἀρξέομαι εἰς τι.
- Vor'liebe**, f. (—), ἡ κατὰ προτίμησιν ἀγάπη, ἡ ἐξαιρετικὴ ἀγάπη· ἡ προτίμησις. ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιθυμία, ἡ ἰδιαίτερα ὄρεξις.
- Vor'liegen**, v. i. ir. h. πρόκειμαι, προέκκειμαι, κεῖμαι ἐνώπιον. ὑπάρχω, εἶμαι ἀνὰ χεῖρας. es liegen That-sachen vor, ὑπάρχουσι γεγονότα. es liegt heute nichts vor, οὐδὲν ὑπάρχει (ἀνὰ χεῖρας) σήμερον. es liegt nichts gegen ihn vor, οὐδὲν ὑπάρχει ἐναντίον του. —d, adj. προκειμένος, παρών, ἀνὰ χεῖρας εὐρισκόμενος. —es Buch, τὸ ἀνὰ χεῖρας βιβλίον. im —en Falle, ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει.
- Vor'lippe**, f. (—, pl. -n), τὸ πρόχειλον, τὸ προχειλίδιον.
- Vor'lügen**, v. i. ir. h. καταφεύδομαι, λέγω ψευδόμενος, διηγέομαι ψευδῶς, ψευδολογέω.
- Vor'machen**, v. i. h. κάμνω ἐμπροσθεν, ἐκτελέω ἐνώπιον· ποίεω ὡς ἐν παραδείγματι, ὑποδεικνύω, δεικνύω. (fig. fam.) ψευδολογέω, πωλέω [πουλάω, ψευτοπουλάω].
- Vor'malen**, v. i. h. ζωγραφέω ἐνώπιον· ζωγραφέω δικην ὑποδείγματος, ὑποζωγραφέω.
- Vor'mällg**, adj. πρότερος, προγενέστερος, παλαιός, ὁ, ἡ, τὸ ἄλλοτε [πρωτεϊνός*, προτητηρινός]. der —e König, ὁ πρὶν βασιλεὺς. die —e Republik, ἡ ἄλλοτε δημοκρατία. in den —en Zeiten, κατὰ τοὺς προγενεστέρους (παλαιότερους) χρόνους.
- Vor'mäls**, adv. πάλαι, τὸ πάλαι, τὸ πρὶν, ἄλλοτε, πρῶην, πρὸ τοῦ.
- Vor'mann**, m. (-es, pl. -männer), ὁ πρῶτος τῆς σειρᾶς· ὁ πρωτοστάτης, s. Vordermann.
- Vor'marsch**, m. (-es, pl. -märsche), ἡ προπορεία. —iren, v. i. s. προβαίνω, προάγω, προχωρέω, προπορεύομαι.
- Vor'mauer**, f. (—, pl. -n), τὸ προτειχισμα.
- Vor'merk-en**, v. i. h. προσημιόνω. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ προσημιώσις.
- Vor'messen**, v. i. ir. h. προμετρέω· μετρέω ἐνώπιον.

- Vör'mittäg**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πρὸ (τῆς) μεσημβρίας χρόνος, ἡ πρωία, τὸ πρόγευμα, τὸ προμεσήμερον.
- Vör'mittägig**, *adj.* πρωινός, προμεσημβρινός, προμεσημερινός, πρὸ μεσημβρίας γινόμενος. *der* -e Spaziergang, ὁ πρὸ μεσημβρίας περιπατος.
- Vör'mittägiglich**, *adv.* καθ' ἡμέραν πρὸ μεσημβρίας, ἀνά πᾶσαν πρωίαν.
- Vör'mittägs**, *adv.* πρὸ (τῆς) μεσημβρίας, *τὸ πρωί, τὸ πρόγευμα. -stunde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πρὸ μεσημβρίας ὥρα. τὸ πρὸ μεσημβρίας μᾶθημα. -zeit, *f.* (—), ὁ πρὸ μεσημβρίας χρόνος.
- Vör'mund**, *m.* (-es, *pl.* -münder), ὁ κηδεμών, ὁ ἐπίτροπος.
- Vör'münderin**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ κηδεμών, ἡ ἐπίτροπος.
- Vör'mundsbestellung**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ διορισμός κηδεμόνος.
- Vör'mundschaft**, *f.* (—), ἡ κηδεμονία ἢ ἐπιτροπεία, ἡ ἐπιτροπεία (über Jemanden, τινός), unter — stehen, εἶμαι ὑπὸ κηδεμόνα, κηδεμονεύομαι, ἐπιτροπεύομαι. -lich, *adj.* κηδεμονικός, ἐπιτροπικός, ἐπιτροπικός.
- Vör'mundschafts-gelder**, *n. pl.* τὰ ὀφφανικά χρήματα. -gericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ὀφφανικὸν δικαστήριον ἢ δημογεροντία*. -wesen, *n.* (-s), τὰ τῆς κηδεμονίας, τὰ περὶ τὴν κηδεμονίαν τὰ τῆς δημογεροντίας.
- Vorn**, *adv.* ἔμπροσθεν, πρόσθεν, ἔμπρός [ἔμπρός*, ἔμπροστά]. von —, ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν, ἀπ' ἔμπρός. nach — zu, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, πρὸς τὰ ἔμπρός. von — herein, ἐξ ἀρχῆς, ἐξ ὑπαρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. von — anfangen, beginnen, ἀρχομαι ἀπ' ἀρχῆς. den Feind von — angreifen, προσβάλλω τὸν ἐχθρὸν κατὰ μέτωπον. — im Buche, ἐν ἀρχῇ τοῦ βιβλίου. von — bis hinten, ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους. hinten und — sein, εὐρίσχομαι παντοῦ, εἶμαι πάντοτε εἰς τὸ μέσον.
- Vör'nägeln**, *v. t. h.* προσηλῶν, προκαθηλῶν, καθηλῶν ἔμπροσθεν.
- Vör'nähme**, *f.* (—), ἡ ἐπιχείρησις ἢ ἐκτέλεσις.
- Vör'näme**, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ πρῶνύμιον, τὸ βαπτιστικὸν ὄνομα.
- Vör'ne**, *adv.* s. Vorn.
- Vör'nēhm**, *adj.* πρωτεύων, προεάρχων πρόκριτος, ἔγκριτος, ἐπιφανής, διαπρεπής, περιβλαπτος, διακεκριμένος, εὐγενής, ἀρχοντικός. die —en, οἱ πρόκριτοι, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες, οἱ προὔχοντες, οἱ ἄρχοντες. die Manieren der —en Welt, οἱ τρόποι τοῦ ὑψηλοῦ κόσμου. die —en der Stadt, οἱ πρόκριτοι, οἱ προὔχοντες τῆς πόλεως. — thun, μεγαλύνομαι, βρονθῶμαι, σοβαρεύομαι [μεγολοπιάνομαι].
- Vör'nēhmen**, *v. t. ir. h.* βάλλω ἔμπροσθέν μου· περιτίθεμαι, περιζώνομαι. (*fig.*) ἀναλαμβάνω, ἐπιχειρῶ [χειρίζω*]. ἐπιτίδομαι εἰς κάμνω, ἐκτελέω. einen Schleier —, περιτίθεμαι πέπλον. eine Arbeit —, ἐπιχειρῶ ἐργασίαν. etwas zuerst —, ἀρχίζω ἐκ τινος. eine Schürze —, περιζώνομαι περιζώμα. Jemanden —, ἐξετάζω, διεξετάζω τινά. sich etwas —, σχεδιάζω, ἀποφασίζω τι. —, *n.* (-s), ἡ ἐπιχείρησις τὸ σχέδιον, ἡ ἀπόφασις, s. Vorsatz.
- Vör'nēhmheit**, *f.* (—), ἡ ἐξοχότης, ἡ ὑπέροχος εὐγένεια, ἡ περιωπή. von grosser —, μεγάλης περιωπῆς.
- Vör'nēhmlich**, *adv.* διαφερόντως, ἐαιρέτως, ἐξόχως, πρὸ πάντων.
- Vör'nēhmste**, *adj.* πρῶτιστος, πάντων πρωτεύων.
- Vör'nēhm-thuerel**, *f.* (—, *pl.* -en), -thun, *n.* (-s), ἡ σεμνοτυφία, ἡ ἐπιτηδευτὴ εὐγένεια.
- Vorn'hereln**, *adv.* von —, ἐξ ἀρχῆς, ἐξ ὑπαρχῆς, s. Vorn.
- Vör'pfeifen**, *v. t. ir. h.* συρίζω ἐνώπιον αὐλέω (Jemandem etwas, τινί τι).
- Vör'plappern**, *v. t. h.* φλυαρέω, φλυαρολογέω.
- Vör'platz**, *m.* (-es, *pl.* -plätze), τὰ πρόθυρα, τὰ προπόλεια τὸ προαίλιον.

- Vör'posten**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ προφυλακή. — *gefecht*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀψιμαχία τῶν προφυλακῶν.
- Vör'postiren**, *v. t. h.* προτάσσω, τάσσω πρότερον.
- Vör'predigen**, *v. t. h.* ψάλλω νουθεσίας.
- Vör'prüfung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προεξέτασις, ἡ πρόπειρα, ἡ προδοκιμασία.
- Vör'rügen**, *v. i. h.* προέχω, ἐξέχω, προεξέχω, ὑπερέχω [ξεπερνᾶω, βγορίζω*, ξελοξεύω*].
- Vör'rang**, *m.* (-es), τὰ πρωτεία, τὸ πρωτεῖον, ἡ πρωτεία, ἡ ὑπεροχή. *den* — *vor* Jemandem haben, πρωτεύω, προτιμῶμαι τινος.
- Vör'räth**, *m.* (-es, *pl.* -räthe), τὸ ταμίευμα, τὸ θησαύρισμα· ἡ προμήθεια. *sich einen* — *von* etwas anschaffen, προμηθεύομαι τι, ἀποταμιεύω, θησαυρίζω τι. *in* —, πρόχειρος ἐν τῷ ταμιευτηρίῳ.
- Vör'räthig**, *adj.* τησαυρισμένος· πρόχειρος.
- Vör'raths-haus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), — *kammer*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀποθήκη, τὸ ταμιευτήριον. — *schränk*, *m.* (-es, *pl.* -schränke), ἡ ὀψοθήκη, τὸ ὀψοφυλάκιον [τὸ κελλάρι].
- Vör'raum**, *m.* (-es, *pl.* -räume), ὁ ἔμπροσθεν χώρος· τὰ πρόθυρα, τὰ προπόλαια, τὸ προαύλιον, ὁ θυρῶν.
- Vör'rechn-en**, *v. t. h.* ἐξαριθμέω, ἀριθμέω· διέρχομαι λεπτομερῶς, διεξηγέω, ἐκδιηγέομαι. — *ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐξαριθμῆσις, ἡ καταρίθμησις.
- Vör'recht**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πρόνομον, ἡ προνομία.
- Vör'recken**, *v. t. h.* (*fam.*) προεκτείνω, προτείνω.
- Vör'rede**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πρόλογος, τὸ προοίμιον. *eine* — *machen*, προσημαίνομαι, προλογίζω. — *n*, *v. t. h.* κολλάω, πᾶλω, ψευδολογέω, προσπλάττω, διαχυρίζομαι ψευδῶς [πουλῶ]. *ich lasse mir nichts* —, δὲν παρασύρομαι ποσῶς ἀπ' αὐτά.
- Vör'rechner**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προαγορευτής, ὁ προηγούμενος ῥήτωρ.
- Vör'reiben**, *v. t. ir. h.* προτριβῶ· τριβῶ κατὰ πρόσωπον.
- Vör'reiB**, *adj.* πρόωρος.
- Vör'reit-en**, *v. t. ir. h.* Jemandem ein Pferd —, ἵππεύω ἵππον ἐνώπιόν τινος, ἐπιδεικνύω τινὶ ἵππον. —, *v. i. ir. s.* προηγέομαι ἐφ' ἵππου, προίππεύω, προελάνω· προτερέω ἐφ' ἵππου, προτρέχω ἐφιππος. — *er*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐφιππος πρόδρομος, ὁ πρωτοπόρος ἵππεύς, ὁ προίππευτής, ὁ προίππιστής.
- Vör'rennen**, *v. i. ir. s.* προτρέχω.
- Vör'richten**, *v. t. h.* παρασκευάζω, παρασκευάζω. — *ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παρασκευή· τὸ παρασκευάσμα, τὸ κατασκευάσμα, τὸ μηχανοποίημα, τὸ μηχανοῦρημα, ὁ μηχανισμός. *kleine* —, τὸ κατασκευασμάτιον.
- Vör'ritt**, *m.* (-es), ἡ προίππισα.
- Vör'rücken**, *v. t. h.* προάγω, προκίνω, προωθέω, κινέω εἰς τὰ πρόσω. (*fig.*) μεμψιμοιρέω, μέφομαι, κοπανίζω (Jemandem etwas, τινὶ τι). —, *v. i. s.* προάγω, προβαίνω, προελαύνω, προχωρέω· προοδεύω, προκόπτω. *die Truppen* — *lassen*, προάγω τὸ στράτευμα. *die Zeit rückt vor*, ὁ χρόνος προβαίνει, προχωρεῖ. *im Alter vorgerückt*, πόρρω τῆς ἡλικίας, προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν, ἡλικιωμένος. —, *n.* (-s), ἡ προώθησις, ἡ προκίνησις, ἡ εἰς τὰ πρόσω κίνησις· ἡ εἰς τὰ ἔμπροσθεν πορεία, ἡ προχώρησις· ἡ πρόδοσις, ἡ προκοπή.
- Vör'rufen**, *v. t. ir. h.* προκαλέω, ἐκκαλέω, καλέω ἔμπροσθεν.
- Vör'saal**, *m.* (-s, *pl.* -säle), ἡ παστάς, ἡ προστάς, ὁ πρόδρομος, τὸ προδωμάτιον, ὁ προθάλαμος.
- Vör'sag-en**, *v. t. h.* λέγω ῥητῶς· ὑπαγορεύω, προαγορεύω, κωνοναρχέω [καλοναρχῶ*]· ὑποβάλλω, προσψιθυρίζω [σφυρίζω]. —, *n.* (-s), ἡ ὑπαγόρευσις· ἡ ὑποβολή. — *er*, *m.*

- (-s, *pl.* —), ὁ ὑπαγορευτής· ὁ ὑποβολεύς.
- Vör'sänger, m.** (-s, *pl.* —), ὁ προάδων· ὁ κανονάρχος, ὁ κανονάρχης [ὁ καλονάρχος*, ὁ καλοναρχητής*].
- Vör'satz, m.** (-es, *pl.* -sätze), τὸ πρόθεμα. (*fig.*) ἡ πρόθεσις, ὁ σκοπός, τὸ σχῆδιον, ἡ ἀπόφασις. mit —, ἐκ προθέσεως, κατὰ πρόθεσιν, ἐκ προαιρέσεως, προαιρετῶς, ἐκ προμελέτης, ἐξεπίτηδες, »μὲ σκοπόν, θεληματικῶς«.
- Vör'sätzlich, adj.** προαιρετός, ἐθελοῦσιος, σκόπιμος, θεληματικός. —, *adv.* προαιρετῶς, ἐκ προαιρέσεως, βεβουλευμένως, ἐκ προθέσεως, σκόπιμως, ἐθελοῦσιως, ἐπίτηδες, ἐξεπίτηδες [ἐπὶ ταύτου, ἐκργουτου*].
- Vör'schanze, f.** (—, *pl.* -n), τὸ προτειχισμῶ· τὸ πρόχυμα, τὸ προοχύρωμα, τὸ προχαράκιωμα.
- Vör'scheln, m.** (-s), zum — kommen, ἀναφαίνομαι, προφαίνομαι, ἐμφανίζομαι, φαίνομαι [φανίζομαι*]. zum — bringen, προφαίνω, ἐκφαίνω, ἐμφανίζω, φέρω εἰς φῶς, καθιστάω ἐμφανῆ, καταδεικνύω. -en, *v. i. ir. h.* ἐκλάμπω, διαλάμπω, ἐξαστράπτω, διαφαίνομαι.
- Vör'schleken, v. i. h.** προπέμπω, προαποστέλλω.
- Vör'schlehen, v. i. ir. h.** προκινέω, προωθέω, κινέω εἰς τὰ πρόσω· ὠθέω εἰς τὰ ἐμπρός. (*fig.*) προφασίζομαι, προφασιολογέομαι. den Riegel —, ἐμβάλλω τὸν μοχλόν, βάλλω τὸν μάνδαλον. Vorposten —, στέλλω προφυλακᾶς.
- Vör'schlessen, v. i. ir. h.** προπαρέχω, προκαταβάλλω, χορηγέω· δανείζω. —, *v. i. ir. h.* πυροβολέω ἐνώπιον· πρωτοβολέω, πυροβολέω πρῶτος. —, *v. i. ir. s.* προφέρωμαι βιαίως, ὀρμύμαι εἰς τὰ πρόσω, προέρχομαι ἐπίφορος.
- Vör'schlimmern, v. i. h.** ἐκλάμπω, ἐξαστράπτω, διαλάμπω.
- Vör'schläg, m.** (-es, *pl.* -schläge), ἡ πρόκρουσις, ὁ προκρουσμός· ἡ μουσική ἀνάκρουσις. (*fig.*) ἡ πρότασις· ἡ εἰσήγησις, τὸ εἰσήγημα. in — bringen, προτείνω, προτείνω, προσβάλλω nach meinem —e, κατὰ πρότασίν μου, κατ' εἰσήγησίν μου. auf Jemandes —, τῇ εἰσηγήσει τινός, κατ' εἰσηγησίν, κατὰ πρότασίν τινος. -en, *v. i. ir. h.* προπηγνύω, προεμπηγνύω, προκαθηλώω. ἀνακρούω (τόνον). (*fig.*) προτείνω, προσβάλλω τιμιοπώλῳ, τιμιουκλέω [ἀκριβοπουλῶ]. -snöte, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ διατονική πρόκρουσις, ἡ ἀνάκρουσις.
- Vör'schleppen, v. i. h.** προέλκω, προσύρω· ἐξέλκω.
- Vör'schmack, m.** (-es), ἡ πρόγευσις· einen — von etwas bekommen, προαισθάνομαι τὴν γεῦσίν τινος.
- Vör'schmecken, v. i. h.** etwas —, προαισθάνομαι τὴν γεῦσίν τινος. προπαρέχω γεῦσίν τινος.
- Vör'schneid-en, v. i. ir. h.** διατέμνω, δαιτρεύω, κρεοκοπέω. (*fam.*) Gesicht —, διαστρέφω τὸ πρόσωπον, μορφάζω [στραβομουτσουνάζω]. —, *v. i. ir. h.* κόπτω παραδειγματικῶς, δεικνύω συγκόπτω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δαιτρός, ὁ κρεοδαίτης.
- Vör'schnell, adj.** κατεπευσμένος ὑπέρτατον, ὑπερπευσμένος· ταχύβουλος, ἀπροβούλευτος, ἀπρόσκεπτος, *s. Voreilig.* -igkeit, *f.* (—), ἡ ἀπροβούλευτος ταχύτης, ἡ ἀπρονησία, ἡ κουφόνοια, ἡ ἐλαφρόνοια.
- Vör'schreiben, v. i. ir. h.** προγράφω· γράφω παραδειγματικῶς, ὑπογράφω, γράφω πρὸς ἀπομίμησιν. (*fig.*) προγράφω, διαγράφω, προσοιρίζω, παραγγέλλω.
- Vör'schreiten, v. i. ir. s.** προχωρέω, προβαίνω· προοδεύω, προκόπτω.
- Vör'schrift, f.** (—, *pl.* -en), ὁ ὑπογραμμός, τὸ ὑπόδειγμα, τὸ παράδειγμα. (*fig.*) τὸ παράγγελμα, ἡ ἐντολή [ἡ ὀρμηγία*]. ἡ ὀδηγία. wider die —, κατὰ τὴν ἐντολήν, κατὰ τὰς ὀδηγίας. -enbüch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ βιβλίον παρα-

- δειγμάτων. —smässig, *adj.* σύμφωνα πρὸς τὰ παραγγέλματα κανονικός, ἔννομος.
- Vor'schritt**, *m.* (—, *pl.* —e), ἡ προχώρησις, ἡ πρόβασις· ἡ πρόοδος, ἡ προκοπή.
- Vor'schüb**, *m.* (—es), ἡ πρώτη βολή, ἡ πρωτοβολα. (*fig.*) ἡ συμβοήθεια, ἡ συνεργία, ἡ σύμπραξις, ἡ βοήθεια. Jemandem — leisten, thun, παραστατέω, συμπράττω τινί.
- Vor'schüb**, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ ἐπίταρσον [τὸ ψίδι, τὸ ἀψίδι].
- Vor'schüle**, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ προπαιδευτικὴ σχολή, τὸ προκαταρκτικὸν σχολεῖον· ἡ προπαιδεία, ἡ προπαιδευσις· ἡ προμελέτη, ἡ προγυμνασία, ἡ στοιχείωσις.
- Vor'schuss**, *m.* (—es, *pl.* —schüsse), ἡ πρωτοβολα. (*fig.*) ἡ προκαταβολή, ἡ προεισφορά, ἡ χορηγία, τὸ χορηγημα —weise, *adv.* ἐκ προκαταβολῆς, προκαταβολικῶς.
- Vor'schütten**, *v. t. h.* παραχέω, προχέω, προρρίπτω.
- Vor'schützen**, *v. t. h.* προφασίζομαι, προφασιλογέω. —, *n.* (—s), αἱ προφάσεις, ἡ προφασιολογία· τὸ πρόσχημα.
- Vor'schwatsen**, *v. t. h.* καταφλυαρτέω, φλυαρολογέω, φλυαροκοπέω.
- Vor'schwēben**, *v. i. h.* προφαίνομαι πετόμενος· παρίσταμαι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, προεικονίζομαι. es schwebt mir etwas im Traume vor, παρίσταται μοι τι ἐν ὄνειρῳ. das schwebt mir dunkel, deutlich vor, αὐτό μοι παρίσταται ἀμυδρῶς, σαφῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.
- Vor'segeln**, *v. i. s.* προπλέω.
- Vor'sēhen**, *v. t. ir. h.* προβλέπω. προπαρασκευάζω, προετοιμάζω, ἐφοδιάζω. —, *v. i. ir. h.* προνοέω, λαμβάνω πρόνοιαν (für etwas, τινος, περί τινος). sich —, *v. r. ir. h.* προφυλάττομαι, φυλάττομαι [ἔχω τὴν ἔγνοιάν μου*] (vor Jemandem, vor etwas, ἀπὸ τινος). vorge-sehen! προσοχή [βάρδα]! seht

- euch vor! (προ)φυλάγητε! βλέπεσθε! —ung, *f.* (—), ἡ πρόνοια, ἡ πρόβλεψις· ἡ θεία πρόνοια. durch göttliche —, τῇ θεῖα πρόνοια.
- Vor'setz-en**, *v. t. h.* προθέτω, θέτω ἐμπροσθεν· προτάσσω, προϊστάνω· ἐπιτάσσω, διορίζω προϊστάμενον. παραθέτω, παραφέρω, παρεπιθέτω. sich etwas —, προτίθεμαι, σκοπεύω, μελετῶ τι. seinen Namen —, προγράφω τὸ ὄνομά μου. einem Worte eine Sylbe —, προτάσσω συλλαβὴν λέξεως. Jemandem Spei-sen —, παραθέτω τινὶ ἐδέσματα. darf ich Ihnen etwas —? δύναμαι νὰ σᾶς προσφέρω φαγητόν τι; Jemanden einen Unternehmen —, διορίζω τινὰ ἐργεπιστάτην. Jemanden über etwas —, τάττω τινὰ ἐπὶ τινί. der Vorgesetzte, ὁ προϊστάμενος. eine Karte —, ῥίπτω, βάλλω κάτω χαρτίον. —, *n.* (—s), ἡ πρόταξις, ἡ ἐμπροσθεν τοποθέτησις· ἡ παράθεσις. —lich, *s.* Vorsätzlich. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἐμπροσθεν τοποθέτησις, ἡ πρόταξις· ἡ παράθεσις.
- Vor'sicht**, *f.* (—), ἡ πρόνοια, ἡ πρόβλεψις· ἡ προφύλαξις, ἡ προσοχή. mit —, μετὰ προσοχῆς, μετὰ προφύλαξεως, πεφυλαγμένως. —ig, *adj.* προφυλακτικός, προσεκτικός, προμηθής, προνοητικός· εὐλόγιστος, περισκεμμένος, στοχαστικός. —, *adv.* πεφυλαγμένως, διεσκεμμένως, προφυλακτικῶς, περισκεμμένως. —igkeit, *f.* (—), ἡ προσοχή, ἡ προσεκτικότης, *s.* Vorsicht. —smässig, *adj.* (—, *pl.* —n), τὸ προφυλακτικὸν μέτρον, τὸ φυλακτήριον, τὸ προφυλακτήριον.
- Vor'silbe**, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ προτακτικὴ (ἢ προθετικὴ) συλλαβή*.
- Vor'sinnföthlich**, *adj.* προκατακλυσματός.
- Vor'singen**, *v. t. ir. h.* προᾶω, ἐνδίδω τὸ μέλος, ἠγέομαι τῆς ψῆδς. ᾄδω ἐνώπιον, ἐπᾶδω, ᾄδω πρὸς ἀπομίμησιν. Jemandem ein Lied —, ᾄδω τινὶ ᾄσμα.

Vör'sits, *m.* (-es), ἡ προεδρία, ἡ πρωτοκαθεδρία. *den* — *haben*, προεδρεύω. -*en*, *v. i. ir. h.* προκάθημαι. προεδρεύω. *der* -*de*, ὁ προεδρεύων, ὁ πρόεδρος.

Vör'sommer, *m.* (-s), τὸ θέρος ἐπερχόμενον, τὸ πρῶτον θέρος.

Vör'sorge, *f.* (-), ἡ πρόνοια, ἡ προφύλαξις. — *ist besser als Nachsorge*, ἡ πρόνοια εἶνε προτιμότερα τῆς ἐξ ἀμελείας προερχομένης μετανόιας. -*n*, *v. i. h.* προνοέω, λαμβάνω πρόνοιαν.

Vör'sorglich, *adj.* προνοητικός, προβλεπτικός, προμηθής, προσεκτικός. προσωρινός, πρόσκαιρος. — *adv.* προνοητικῶς, προσεκτικῶς. προσωρινῶς, πρόσκαιρως, πρὸς καιρόν.

Vör'spann, *m.* (-es), τὸ πρῶτον ἐπίκουρον ὑποζύγιον. — *nehmen*, προσλαμβάνω ἐπίκουρον ὑποζύγιον. -*en*, *v. i. h.* προτείνω, προεκτείνω, προτανύω. ζευγνύω ἐμπροσθεν, προὔποζευγνύω [ζεύγω]. -*pferd*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἐμπροσθεν ἐζευγμένος ἐπίκουρος ἵππος.

Vör'spiegel, *n*, *v. i. h.* οὐρανοκίεσθαι, ὑποτείνω τερατοουργικῶς· φανακίζω, διαβουκολέω, ἐξαπατάω (Jemandem etwas —, τινὰ διὰ τινος). Jemandem Hoffnungen —, ὑποτείνω τινὲς κενὰς ἐλπίδας [τόνε μεταδένω*]. -*ung*, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ φανακισμός, ἡ ἐξαπάτη, ἡ ἀπάτη.

Vör'spiel, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ προανάκρουσμα, τὸ προσίμιον, τὸ ἐνδοσίμιον ὁ πρόσγιον, τὸ προαγώνισμα. — *auf der Flöte*, τὸ προαύλιον, τὸ προαύλημα. — *auf der Cither*, τὸ προκιθάρισμα. -*en*, *v. i. h.* παίζω ἐνώπιον· παίζω πρὸς ἀπομίμησιν. —, *v. i. h.* προομιάζομαι, ἐνδίδω.

Vör'sprache, *f.* (-), ἡ προηγορία, ἡ συνηγορία, ἡ μεσιτεία.

Vör'sprechen, *v. i. ir. h.* ἀπαγγέλλω, προφέρω· λέγω πρὸς ἀπομίμησιν. —, *v. i. ir. h.* σταματάω πρὸς ἐπίσκεψιν.

Vör'springen, *v. i. ir. s.* προπηδάω, προάλλομαι· ἐκπηδάω. Jemandem

—, ὑπερβαίνω τινὰ εἰς τὸ πῆγμα, ὑπερτερεύω τινὰ πηδῶν [τὸν ξεπρνάω εἰς τὸν πῆδον]. -*d*, *adj.* προέχων, ἐξέχων, προεξέχων.

Vör'sprung, *m.* (-es, *pl.* -sprünge), ἡ προδρομή, ἡ προδρομία, ἡ προτήρησις, ἡ υπερτέρησις· τὸ προτέρημα, τὸ πλεονέκτημα, ἡ ὑπεροχή· ἡ προοχή, ἡ προεξοχή, ἡ ἐξοχή, ἡ προβολή. *einen* — *gewinnen*, προλαμβάνω σπεύδων, προσπεύδω, προταχύνω, ὑπερτρέχω [ξεπρνάω, μπροστερεύω]. *einen* — *haben*, προτερέω, προτερεύω, προτρέχω, εἶμαι ἐμπρός.

Vör'spük, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ οἰωνός, τὸ προμήνυμα, τὸ προγνωστικόν. -*en*, *v. i. h.* (*fam.*) προμηγνύω, προσημαίνω.

Vör'stadt, *f.* (-, *pl.* -städte), τὸ πρῶτον ἀστυον [ἡ ἐξώχωρα]. *in der* — *gelegten*, πρῶτον ἀστυον.

Vör'städter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κάτοικος πρῶτον ἀστυον, ὁ πρῶτον ἀστυον. -*isch*, *adj.* πρῶτον ἀστυον.

Vör'stand, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ εἰς τὸ δικαστήριον ἐμφάνισις. ὁ προϊστάμενος, ὁ προσετώς· ὁ πρόεδρος. τὸ ἐπιμελητήριον, ἡ ἐπιτροπεία. -*smittglied*, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ μέλος τῆς προϊσταμένης ἐπιτροπείας.

Vör'stechen, *v. i. ir. h.* προφαίνομαι, ἐκλάμπω, διαλάμπω· διαπρόπω, προεξέχω [φανίζω*, πρεπιζω*].

Vör'stecken, *v. i. h.* προπηγνύω, ἐμπηγνύω ἐμπροσθεν, προεμβάλλω. (*fig.*) *sich ein Ziel* —, ἐπιθέσθαι σκοπόν, προθέτω τέμμα.

Vör'stöhen, *v. i. ir. h.* προέχω, ἐξέτω, προεξέχω [ξελοξεύγω*, βγωρίζω]. προισταμαι· προστατέω, ἐπιστατέω. *die* -*de Seite*, ἡ προηγουμένη οὐκίς. *einem Amte* —, εἶμαι τεταγμένος ἐφ' ὑποურγήματος. *seinem Geschäften* —, ἐπιστατέω εἰς τὰς ὑποθέσεις μου. *dem Hauswesen* —, προστατέω εἰς τὰ οἰκονομικά. *einer Schule* —, προισταμαι σχολείου, διευθύνω σχολεῖον, σχολαρχέω.

Vor'steher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προϊστάμενος, ὁ ἐπόπτης, ὁ ἐπιμελητής, ὁ προϊστάμενος· ὁ πρόεδρος, ὁ διευθυντής. — einer Schule, ὁ σχολάρχης. — *amt*, *n.* (-es, *pl.* -ämter), ἡ ἐπιστατεία, ἡ ἐποπτεία, ἡ ἐπιτροπεία, ἡ διεύθυνσις· ἡ προεδρία. — *ln*, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ προϊσταμένη, ἡ ἐπιμελήτρια, ἡ διευθύντρια· ἡ πρόεδρος. — *schaft*, *f.* (—), ἡ ἀρχηγία, ἡ διεύθυνσις.

Vor'stell-bär, *adj.* παραστατός· φανταστός. — *en*, *v. t. h.* προϊστάνω, προθέτω, ἱστάνω ἐμπροσθεν, προτάσσω. — *sunistátw*, προσάγω, εἰσάγω, παρουσιάζω. — *paristátw*, παριστάνω, προφαίνω, εἰκονίζω, ἐμφαίνω. *sich etwas —*, φαντάζομαι, στοχάζομαι *τι*. *stellen Sie sich das vor*, φαντάσθητε τοῦτο. *Jemanden —*, συνιστάω, παρουσιάζω *τινά*. *sich — lassen*, παρουσιάζομαι δι' ἄλλου. *ein Lustspiel —*, ὑποκρίνομαι, διδάσκω ἀπὸ σκηνῆς, παριστάνω, ἠθοποιέω κωμῳδίαν. *die Antigone —*, ὑποκρίνομαι τὴν Ἀντιγόνην. *dieses Gemälde stellt einen Schiffbruch vor*, αὕτη ἡ εἰκὼν παριστάνει ναυάγιον. *was soll das —?* τί παριστάνει τοῦτο; τί δηλοῖ αὐτό; *ich kann es mir nicht —*, δὲν δύναμαι νὰ φαντασθῶ τοῦτο, δὲν το χωρεῖ ὁ νοῦς μου. *das hätte ich mir nicht vorgestellt*, δὲν ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ τοῦτο. — *lg*, *adj.* Jemandem etwas — *machen*, παριστάνω, καταδεικνύω *τί* *τινι*. *bei Jemandem — werden*, διαμαρτύρομαι πρὸς *τινα*, ἀναφέρομαι εἰς *τινα*. — *ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράστασις. ἡ σύστασις, ἡ προσαγωγή, ἡ παρουσίασις. ἡ νοερά παράστασις, ἡ ἰδέα· ἡ φαντασία. *eine deutliche —*, παράστασις σαφής, εὐκρινής. *ich kann mir keine — davon machen*, δὲν δύναμαι νὰ σχηματίσω ἰδέαν τοῦτου. *über alle — gehen*, ὑπερβαίνω τὰ ὅρια τῆς φαντασίας. *Jemandem — en über*

etwas machen, κάμνω *τινὶ* *παραστάσεις* *περὶ* *τινος*. *nach meiner —*, κατ' ἐμὴν ἰδέαν, καθ' ἃ ἐγὼ φαντάζομαι. — *ungskraft*, *f.* (—), — *ungsvermögen*, *n.* (-s), τὸ φανταστικόν, ἡ φανταστικὴ δύναμις, ἡ καταληπτικὴ φαντασία. — *ungsweise*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ τρόπος παραστάσεως.

Vor'stopfen, *v. t. h.* παρεμβάω, παρεμφράσσω, ἐμφράσσω [μπουκῶνω, παραγεμίζω].

Vor'stoss, *m.* (-es, *pl.* -stösse), τὸ παράρραμμα, ἡ παρωφή, τὸ κράσπεδον [τὸ κορδόνι τῆς ραφῆς]. — *en*, *v. t. h.* προωθέω, ὠθέω εἰς τὰ πρόσω. *παρυφαίνω*, *κράσπεδῶ*. —, *v. i. h.* *προέχω*, ἐξέχω, προεξέχω [ξελοξεύω*, βγαρίζω*].

Vor'streck-en, *v. t. h.* προτείνω, προεκτείνω, προεκβάλλω· ὀρέγω, παρέχω, χορηγέω· προπαρέχω, προκαταβάλλω. *die Hand —*, ὀρέγω τὴν χεῖρα. *die Zunge —*, προεκβάλλω τὴν γλῶσσαν. *den Kopf —*, προκύπτω [ἐνανιῶ*]. *Geld —*, χορηγέω χρήματα. — *ung*, *f.* (—), ἡ προεκβολή, ἡ προέκτασις. ἡ χορηγία, ἡ προκαταβολή, ἡ χορηγία.

Vor'streuen, *v. t. h.* προσκορπίζω, προορίπτω.

Vor'stufe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ προκαταρκτικὴ βαθμὶς· τὰ πρῶτα στοιχεῖα.

Vor'suchen, *v. t. h.* ἀναζητέω, ἀνερευνάω.

Vor'sündfütlich, *adj.* προκατακλυσματός.

Vor'sylbe, *f. s. Vorsilbe*.

Vor'tanz, *m.* (-es, *pl.* -tänze), ὁ προεισαγωγικὸς χορὸς, ὁ πρωτόχορος. — *en*, *v. t. h.* χορεύω ἐμπροσθεν, δεκνύω χορεύων. —, *v. i. h.* προορχέομαι, προχορεύω, σύρω τὸν χορὸν.

Vor'tänzer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προορχηστήρ, ὁ προορχηστής, ὁ ἡγέτης τοῦ χοροῦ, ὁ πρῶτος χορευτής. — *ln*, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἡγέτις τοῦ χοροῦ, ἡ πρωτοχορευτρία.

Vör'tempel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πρόναος, τὸ πρόναον, τὸ προτεμένισμα.

Vör'theil, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ συμφέρον, τὸ σύμφωρον, τὸ ὀφέλημα, τὸ ὄφελος, ἡ ὠφέλεια [τὸ διάφορον]. τὸ προτέρημα, τὸ πλεονέκτημα, τὸ προσόν, ἡ ἀρετὴ [ἡ χάρι*]. — haben, ἔχω ὠφέλειαν, ἔχω συμφέρον. — ziehen, ἐξάγω ὠφέλειαν. was soll das für einen — für uns haben, τί τὸ ὄφελος τούτου πρὸς ἡμᾶς; wir haben keinen — davon, οὐδὲν τὸ ἐκ τούτου ὄφελος πρὸς ἡμᾶς, οὐδὲν ὀφελούμεθα ἐκ τούτου. zum — Jemandes, ἐπ' ὠφελεία, ἐπ' ἀγαθῷ τινος. er sieht bloss auf seinen —, μόνον τὸ ἴδιον συμφέρον σκοπεῖ, μόνον πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον ἀποβλέπει, ἐπιδιώκει τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. des -s wegen, κέρδους ἕνεκα, διὰ πλεονεξίαν, χάριν τοῦ συμφέροντος. es wird immer auf den — bedacht, διὰ πλεονεξίαν πάντα γίνονται, τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα [ὁ καυγᾶς εἶνε (γίνεται) γιὰ τὸ πάπλωμα]. mit —, συμφερόντως, ἐπικερδῶς, λυσιτελῶς. im -e sein, ἔχω τὴν ὠφέλειαν, εἶμαι ὠφελημένος [διαφορεμένος]. sich zu seinem — auszeichnen, διακρίνομαι ἐπὶ προτερήμασιν. -haft, *adj.* συμφέρων, σύμφωρος, λυσιτελής, ἐπικερδής, ἐπικερδῆς. —, *adv.* συμφερόντως, ἐπιωφελῶς, λυσιτελῶς, ἐπικερδῶς.

Vör'thün, *v. t. ir. h.* προθέτω περιβάλλω, περιθέτω. sich etwas —, περιβάλλομαι, περιτίθεμαι, περικαλύπτομαι. sich —, *v. r. ir. h.* διαπρέπω, διακρίνομαι.

Vör'thür, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐμπροσθεν θύρα, τὸ ἀντίθυρον.

Vör'trüb, *m.* (-es), ἡ προφυλαχὴ, ἡ προπορεία, ἡ πρωτοπορεία. -en, *v. i. s.* προελαύνω τριποδίζων.

Vör'trällern, *v. t. h.* τερτερίζω, ἀναμυρρίζω (Jemandem etwas, τινὶ τι).

Vör'träg, *m.* (-es, *pl.* -träge), ἡ ἀπαγγελία, ἡ ἐκφώνησις, ἡ ἀγόρευσις,

ἡ ῥητορεία. τὸ ἀκρόαμα, τὸ ἀνίγνωσμα, ὁ λόγος. ἡ ἐκθεσις, ἡ ἀφήγησις, ἡ καταθέσις. in — bringen, ἐκθέτω, ἀφηγέομαι, εισηγίομαι. den — haben, εἶμαι ὁ εισηγητής. er hat einen schönen —, ἔχει ὠραίαν ἀπαγγελίαν. einen — halten, ἐκφωνέω λόγον, ἀγορεύω, ὁμιλέω. -en, *v. t. ir. h.* προκομίζω, προφέρω, προεκφέρω, προέρχομαι φέρων μεταφορῶν ἔμπροσθεν. ἐκθέτω, καταθέτω, ἀναφέρω ἀφηγέομαι, διηγέομαι, παριστῶ ὁμιλέω, ἀπαγγέλλω, ἐκφωνέω, ῥητορεύω. ein Gedicht —, ἀπαγγέλλω ποίημα. er trägt gut vor, ἔχει καλὴν ἀπαγγελίαν, ῥητορείαν, καλῶς ἀπαγγέλλει. -sart, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ τρόπος ἀπαγγελίας, ἡ ῥητορεία.

Vörtreff'lich, *adj.* ἐξαισιος, ἐξαιρετος ἐκπρεπής, διαπρεπής, ἔξοχος. —, *adv.* ἐξόχως, ἐξαισιῶς, διαφερόντως. ganz —, ἀριστα, κάλλιστα ganz —! εὖγε καὶ θεῖως! ὑπέευγε! -keit, *f.* (-), ἡ ἐξαισιότης, τὸ ἐξαιρετον, τὸ ἔξοχον, ἡ ἐκπέπεια.

Vör'treiben, *v. t. ir. h.* προωθέω, προελαύνω, προάγω, ἐλαύνω εἰς τὰ πρόσω [λαλῶ*].

Vör'treppe, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐμπροσθία κλίμαξ.

Vör'treten, *v. i. ir. s.* ἔρχομαι ἔμπροσθεν, προβαίνω, προέρχομαι, προέχω, ἐξέχω, προεξέχω.

Vör'trinken, *v. t. & i. ir. h.* προπίνω.

Vör'tritt, *m.* (-es), ἡ πρόβασις, τὸ πρόβημα. ὁ ἐξώστῃς. (*fig.*) ἡ πρωτιμῆσις, ἡ πρωτεία. den — vor Jemandem haben, προτιμῶμαι, προηγέομαι τινος.

Vör'trupp, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ προπορεία, τὸ προταχθὲν ἀπόσπασμα.

Vör'üben, *v. t. h.* προγυμνάζω, προασκέω (Jemanden, τινά). etwas —, προμελετάω τι, προγυμνάζομαι εἰς τι. sich —, *v. r. h.* προγυμνάζομαι, προμελετάω, προασκέομαι.

Vorüber, *adv.* εμπροσθεν, παρῆμ-
προσθεν. παρελθών, διελθών [περα-
σμένος], *s.* Vorbei. —gehen, παρ-
έρχομαι. —sein, παρήλθον.

(*Alle mit vorüber zusammengesetzten
Wörter sind unter vorbei nachzu-
schlagen.* Τα σύνθετα ἐκ τοῦ vor-
über ζητητέον ἐν τοῖς διὰ τοῦ vorbei
ἀρχομένοις.)

Vorübung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ προ-
γυμνασία, τὸ προγύμνασμα.

Vorurtheil, *n.* (—s, *pl.* —e), ἡ πρό-
ληψις, ἡ προειλημμένη ἰδέα. ein —
gegen Jemanden fassen, συλλαμ-
βάνω κακὴν ἰδέαν περὶ τινος [τὸν
παίρνω μὲ κακὸ μάτι]. —sirel, —slös,
adj. ἐλεύθερος πρόληψεων, ἀπρό-
ληπτος. —svoll, *adj.* προειλημμένος,
προκατειλημμένος, προληπτικός.

Vorväter, *m. pl.* οἱ προπάτορες [οἱ
προπατόροι*].

Vorvorig, *adj.* παρῆσχατος, προτελευ-
ταῖος. im —en Jahre, προτέρωσι
[πρότεροι].

Vorvorletzt, *adj.* προπαρατέλευτος,
προπαρατέλευτος. —e Sylbe, ἡ
προπαραλήγουσα.

Vorwache, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ προ-
φυλακή.

Vorwachs, *n.* (—es), ἡ μέτωπος, ἡ κή-
ρωσις, ἡ πρόπολις, ὁ πισσόκηρος.

Vorwachsen, *v. i. ir. s.* προφύομαι,
ἐπιφύομαι.

sich Vorwägen, *v. r. h.* τολμάω νὰ
προχωρήσω.

Vorwägen, *v. t. h.* προσταθμιζώ, ζυ-
γίζω ἐμπρός.

Vorwahl, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ προ-
εκλογή.

Vorwall, *m.* (—s, *pl.* —wälle), ἡ ἐμ-
προσθία ἑπαλξις, τὸ ἐμπρόσθιον
ὄχρωμα.

Vorwalten, *v. i. h.* ἐπικρατέω, κατι-
σχύω, ὑπερισχύω, ἐνικιάω.

Vorwälsen, *v. t. h.* προκυλίνδω, προ-
κυλίω, κυλίω εἰς τὰ πρόσω.

Vorwand, *m.* (—es, *pl.* —wände), ἡ
πρόφασις, τὸ πρόσχημα, τὸ προ-
κάλυμμα, ἡ προφασιολογία. unter

dem —e, ἐπὶ πρόφασει, ἀπὸ προ-
φάσεως, πρόφασει, ὑπὸ τὸ πρό-
σχημα, προφασιζόμενος, —ἐνη. unter
welchem —e? ἐπὶ τίνι πρόφασει;
τίνα πρόφασιν ἔχων; unter kei-
nem —e, ἀπ' οὐδεμιᾶς πρόφά-
σεως, ἐπ' οὐδεμιᾶ πρόφασει, ἐπ'
οὐδενὶ λόγῳ. etwas zum —e neh-
men, gebrauchen, προφασίζομαι
τι, μεταχειρίζομαι τι ὡς πρό-
φασιν. einen — gebrauchen, an-
wenden, προφασίζομαι πρόσω.
einen — suchen, ersinnen, ζητέω,
ἐξευρίσκω πρόσω. alle mög-
lichen Vorwände ergreifen, προ-
φασίζομαι πάσας προφάσεις. nur
keinen —! μὴ μοι προφάσεις! μὴ
μοι πρόσω! ohne —, ἀπρο-
φασίστως. —, *f.* (—, *pl.* —wände),
τὸ προτελεῖον, τὸ προτελεῖσμα, ὁ
πρότοιχος, τὸ πρότοιχον.

Vorwärts, *adv.* πρόσω, εἰς τὸ πρόσω,
ἐπὶ τὰ πρόσω, ἐμπρός, πρὸς τὰ
ἐμπρός. —! ἐμπρός! weiter —,
προσωτέρω, παρεμπρός. — gehen,
προβαίνω εἰς τὰ πρόσθεν, προχω-
ρέω. es — bringen in etwas, προ-
κόπτω, ἐπιδίδω, εὐδοκίμω εἰς τι.

Vorweg, *adv.* πρόσθεν πρότερον, πρὸ
τοῦ, πρὶν, ἐκ τῶν προτέρων. —
gehen, προηγέομαι, προπορεύομαι.
— nehmen, λαμβάνω πρὸ τοῦ,
προλαμβάνω. —nähe, *f.* (—, *pl.*
—n), —nehmen, *n.* (—s), ἡ προκατά-
ληψις, ἡ πρόληψις.

Vorweinen, *v. t. h.* μεψιμοιρέω,
κατακλαίομαι*, ἐκθέτω κλαίων.

Vorweis-en, *v. t. ir. h.* προφαίνω, δει-
κνύω, παρουσιάζω. —ung, *f.* (—),
ἡ δεῖξις, ἡ ἐμφάνισις.

Vorwelt, *f.* (—), ὁ προϊστορικός κό-
σμος, ἡ πρόπαλαι ἀρχαιότης· τὰ
πάλαι, τὰ πρόπαλαι. —leh, *adj.*
προιστορικός, εἰς τοὺς πρόπαλαι
χρόνους ἀνήκων, παμπάλαιος, παν-
αρχαῖος.

Vorwenden, *v. t. h.* προφασίζομαι, προ-
φασιολόγομαι.

Vorwerfen, *v. t. ir. h.* ῥίπτω ἐμπρο-
σθεν, προρρίπτω. (*fig.*) προφέρω,

- έγκαλέω, μεμψιμοιρέω, μέφομαι [κοπανίζω, άναγορεύω*].
- Vorwerk**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐπαύλιον, τὸ ζευγηλατεῖον, τὸ μετόχιον*, τὸ μισθωτὸν κτήμα. τὸ προτεχίωμα, τὸ ἐμπρόσθιον τεύχισμα.
- Vorwiegen**, *v. t. ir. h.* ζυγίζω ἐνώπιον προσαθμίζω, *s.* Vorwägen. —, *v. ir. h.* ἐπικρατέω, ὑπερισχύω.
- Vorwimmern**, **vörwinseln**, *v. t. h.* μυυρίζω, δεινολογέομαι, κλαίωμαι, άνακλαίωμαι.
- Vorwinter**, *m.* (-s), ὁ γεμιῶν ἐπερχόμενος, ὁ πρώιμος χειμῶν.
- Vorwissen**, *n.* (-s), ἡ συνειδησις, ἡ γνώσις. mit meinem —, συνειδότος ἐμοῦ, ἐν γνώσει μου. ohne mein —, ἐν άγνοίᾳ μου, άγνοῦντος ἐμοῦ. -schaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προπαιδεία, ἡ προκαταρκτικὴ ἐπιστήμη.
- Vorwitz**, *m.* (-es), ἡ ἄλλοτριπραγμοσύνη, ἡ ἄλλοτριπραγμία, ἡ πολυπραγμοσύνη, ἡ φιλοπραγμοσύνη, ἡ ἀδιάκριτος περιεργία. was deines Amtes nicht ist, da lass deinen —, Σπάρταν ἔλαχες κείναν κόσμηι, τὸ σεαυτοῦ πράττε, μὴ ἀναμιγνύεσαι εἰς ξένα πράγματα [ἀπὸ τὴν πῆττα ποῦ δὲν τρώγεις μὴ σε μέλει κι' ἂν καῖ, ὅπου δέ σε σπέρνουνε μὴν ξεφυτρώνης*]. -ig, *adj.* πολυπράγμων, ἄλλοτριπράγμων, περιεργος, ἀδιάκριτος.
- Vorwort**, *n.* (-es, *pl.* -e & -wörter), ὁ πρόλογος, τὸ προοίμιον. ἡ πρόθεσις.
- Vorwurf**, *m.* (-es, *pl.* -würfe), ἡ ὑπόθεσις, τὸ ὑποκειμενον, τὸ θέμα. τὸ δέλεαρ, τὸ δελείασμα [τὸ δόλωμα]. ἡ μομφή, τὸ κατηγορημα, ὁ ἔλεγχος, ἡ αἰτίασις, ἡ μέμψις, τὸ παράπονον [ἡ αναγοριά*, τὸ κοπάνισμα, τὸ ἀναγόρεμα*]. Jemandem Vorwürfe machen, αἰτιῶμαι, ἐπαιτιῶμαι, μέφομαι τίνα, παραπονώμαι κατὰ τινος, ἐκφέρω παράπονα κατὰ τινος. es trifft mich ein —, ὑπέγχευ αἰτίαν, εἶμαι ἔνοχος. -sfrei, -slos, *adj.* ἀνάτιος,
- ἀνέγκλητος, ἄμειπτος, ἀνεπιτίμητος. -svoll, *adj.* πλήρης μομφῶν.
- Vorwahl-em**, *v. t. h.* ἀπαριθμέω, καταριθμέω, ἐξαριθμέω (Jemandem etwas, τινί τι). -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπαριθμησις, ἡ καταριθμησις.
- Vorwahren**, *v. t. h.* παρουσιάζω ἐν γοητείᾳ.
- Vorzeichen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πρόσημον, τὸ προσήμαντρον· τὸ προγνωστικόν (σημεῖον), ὁ οἰωνός, τὸ σημεῖον.
- Vorzeichnen**, *v. t. h.* ὑποσχεδιάζω, διαγράφω, σχεδιογραφέω παρεδειγματικῶς. (fig.) διαγράφω, προδεικνύω, διαχαράσσω, προσδιορίζω, χαράσσω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σχεδιογράφος, ὁ σχηματογράφος. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σχεδιογράφησις· ἡ διαχαράξις.
- Vorzehn**, *v. t. h.* δεικνύω [δείνω, δείχτω]. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δείκτης, ὁ δεικνύων· ὁ παρουσιαστής, ὁ κομιστής. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δείξις, ἡ παρουσιασις.
- Vorzelt**, *f.* (—), ὁ παλαιὸς χρόνος, οἱ ἀρχαῖοι χρόνοι, οἱ παλαιοὶ καιροὶ in der grauen —, πρὸ χρόνων παμπάλαιων. in der —, τὸ πάλαι. -ig, *adj.* ἀρχαῖος, παλαιός [πρωτεινός*]. πρόωρος, πρώμιος. —, *adv.* τὸ πάλαι· πρόωρος.
- Vorziehen**, *v. t. ir. h.* προέλω, σέρω εἰς τὰ πρόσω. προτιμάω, προκρίνω, προαιρέομαι (dieses jenem, αὐτὸ ἐκεῖνου) [ἐγὼ καλλιὰ αὐτὸ ἐπὶ κείνῳ]. vorzuziehen, αἰρετώτερος, προτιμότερος, προτιμητέος [καλλιτέρος, καλλιὰ(ς)*]. ich ziehe den Tod der Sklaverei vor, προτιμῶ τὸν θάνατον τῆς δουλείας, ὁ θάνατός μοι εἶνε προτιμότερος τῆς δουλείας. etwas allem Anderen —, προτιμῶ τι πρὸ παντὸς ἄλλου.
- Vorzimmer**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ προδωμάτιον, ὁ πρόδομος.
- Vorzug**, *m.* (-es, *pl.* -züge), ἡ προτιμησις, ἡ πρόκρισις· ἡ ὑπεροχή· τὸ προτέρημα, τὸ πλεονέκτημα, ἡ

ἀρετή, τὸ προσόν [ἢ χάρι*]. den — vor Jemandem haben, ὑπερτέρω, ὑπερέγω τινά, εἶμαι ὑπεροχὸς τινος. den — verdienen, εἶμαι προτιμότερος, προτιμῶμαι. den — verdienend, προτιμότερος, προτιμητέος.

Vorzügl'ich, *adj.* ἐξαιρετός, ἐξαισιος. ὑπέροχος, ἔξοχος, ὑπέρτερος, προφερές, προτιμότερος. — *adv.* διαφερόντως, κατ' ἐξοχὴν, ἐξαιρέτως· ἴδια, ἰδίως, ἰδιαίοντως, μάλιστα [μάλλιος*, περίττου*]. — *kelt*, *f.* (—), ἡ ἐκπρέπεια, ἡ ἐξοχότης, ἡ ἐξαισιότης. ἡ ὑπεροχή.

Vorzügsweise, *adv.* κατ' ἐξοχὴν, ἐξαιρέτως, διαφερόντως, μάλλιος*].

Vorren, *v. t. & i. h.* ψηφοφορέω, ψηφοφορέω, ψηφίζω. — *n.* (—), ἡ ψηφοφορία, ἡ ψηφοφορία.

Votiv, *adj.* εὐκτήριος, ἀναθηματικὸς [ταξιμιά*]. — *täfel*, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ ἀναθηματικὸς πίναξ, τὸ ἀνάθημα πίνακος.

Votum, *n.* (—s, *pl.* Vö'ta), ἡ ψήφος.

Vulgär, *adj.* ὑδαίσιος, ἀγοραῖος.

Vulgus, *m.* (—), ὁ ὄχλος.

Vulkän, *m.* (—s, *pl.* —e), τὸ ἠφαιστειον, τὸ πυρίπνοον ὄρος. ὁ ἠφαιστεος. Ausbruch eines —s, ἡ ἔκρηξις ἠφαιστείου (ὄρους). — *isch*, *adj.* ἠφαιστεῖος, πυρίπνοος. — *er* Ausbruch, ἠφαιστεῖος ἔκρηξις.

W.

Waare, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ ἐμπόρευμα, τὸ ἀγώμιον, τὸ ὄνιον, »ἡ πραγματεία« [ἡ πραγματεία]. Material—n, τὰ φαρμακευτικὰ ὄνια. Ess—, τὰ τροφίμα. Krämer—n, τὰ ἐμπορευμάτια [τὰ ψιλικά]. kurze —n, τὰ ῥωπικά, τὰ ῥώπια, τὰ γέλυγ, τὰ σιδηρὰ πραγματία [τὰ σιδηρικά]. wollene, baumwollene, seidene —n, ὑφάσματα μάλλινα, βαμβάκινα, μετάξινα. verbotene —, τὸ παρ-ἐμπόρευμα, τὸ λαθραῖον ἐμπόρευμα. eine — nicht führen, δὲν ἐμπο-

ρεύομαι εἶδος τι. (*fig.*) leichte —, ὁ ἐλαφρόνους ἄνθρωπος.

Waaren-adresszettel, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ πιττάχιον ἐμπορευμάτων. — *anschläg*, *m.* (—es, *pl.* —schläge), ἡ διατίμησις ἐμπορευμάτων. — *bestand*, *m.* (—es, *pl.* —stände), τὰ ὑπολειπούμενα ἐμπορεύματα. — *kenner*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ εἰδήμων τῶν ἐμπορευμάτων, ὁ ἐμπορευματολόγος, ὁ ἐμπορευματογνώμων. — *kenntniss*, *f.* (—, *pl.* —e), — *kunde*, *f.* (—), ἡ ἐμπορευματολογία, ἡ τῶν ἐμπορευμάτων γνώμοσύνη. — *läger*, *n.* (—s, *pl.* —), ἡ ἀποθήκη ἐμπορευμάτων. ἡ προμήθεια ἐμπορευμάτων. — *mäkler*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἐμπορομεσίτης. — *prels*, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ τιμὴ ἐμπορευμάτων. ὁ τιμοκατάλογος, τὸ τιμολόγιον. — *prübe*, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ δογίμα ἐμπορεύματος [ἡ μόστρα]. — *rechnung*, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ τιμολόγιον ἐμπορευμάτων. — *sendung*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀποστολὴ ἐμπορευμάτων. — *stempel*, *m.* (—s, *pl.* —), ἡ σφραγὶς ἐμπορευμάτων. — *steuer*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἐπωνία, τὸ ἐπώνιον, ὁ φόρος ἐμπορευμάτων. — *tausch*, *m.* (—es), ἡ ἀνταλλαγὴ ἐμπορευμάτων. — *verkauf*, *m.* (—s), ἡ πώλησις ἐμπορεύματος. — *versender*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀποστολεὺς ἐμπορευμάτων. — *versendung*, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀποστολὴ ἐμπορευμάτων. — *vertrieb*, *m.* (—es), ἡ καταβάσις ἐμπορεύματος. — *verzeichnis*, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ δελτίον ἐμπορευμάτων, τὸ ἐμπορευματολόγιον. — *vorräth*, *m.* (—es, *pl.* —räthe), ἡ προμήθεια ἐμπορευμάτων. — *zoll*, *m.* (—s, *pl.* —zölle), ἡ ἐπωνία, τὸ ἐπώνιον, ὁ τελωνικὸς δασμός.

Wäbe, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ σφαδών, τὸ σφηκίον, ἡ μελιχηρίς [ἡ κερήθρα, ἡ κηρήθρα]. — *nbau*, *m.* (—s, *pl.* —bauten), ὁ ἰστός, ἡ κυψέλη.

Wach, *adj.* ἐγρήγορος, ἐξυπνος [ἐυπνητός, ἐυπνός]. — *werden*, ἀφ-υπνίζομαι, ἐξυπνέω [ἐυπνάω]. — *sein*, ἀγρυπνέω, εἶμαι ἐξυπνος.

- Wachdienst**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ φρουρά, ἡ φρουρῆσις, ἡ φρουρικὴ ὑπηρεσία. *im* — *sein*, εἶμαι ἐν φρουρᾷ.
- Wache**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φρουρά, ὁ σκοπός, ἡ φρουρῆσις, ἡ ἐπαγρύπνησις. — *halten*, *stehen*, *thun*, φρουρέω, εἶμαι φρουρός, σκοπός. *die* — *haben*, *auf der* — *sein*, εἶμαι ἐν φρουρᾷ. *die* — *ablösen*, ἀλλάσσω τὴν φρουράν.
- Wachen**, *v. i. h.* ἀγρυπνέω, εἶμαι ἐξυπνος. (*fig.*) ἐπαγρυπνέω, ὑπεραγρυπνέω, ἀγρυπνέω. — *a*, *adj.* ἐγρήγορος, ἀύπνος, ἐξυπνος [ἐυπνητός, ἐυπνός]. —, *n.* (-s), ἡ ἐγρήγορις, ἡ ἀγρυπνία, ἡ ἐγρηγόρησις, ἡ ἀύπνια. *im* —, ἐγρηγορότως, ὕπαρ [ἐυπνητόντας*]. *im* Schlafen und —, ὕπαρ τε καὶ ὄναρ.
- Wachfeuer**, *n.* (-s, *pl.* —), τὰ πυρά. — *frau*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπαγρυπνοῦσα νοσοκόμος. — *frel*, *adj.* ἐλεύθερος φρουρᾶς. — *habend*, *adj.* ἐν φρουρᾷ ὢν, σκοπιωρός. *der* — *Offizier*, ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς. — *haus*, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ φυλακτήριον, ἡ φρουρά [ἡ βίγλα]. — *häuschen*, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ σκοπία, ὁ οἰκίσκος σκοπιωρῶν, τὸ φυλακεῖον [ἡ βίγλα].
- Wachholder**, *m.* (-s), φυτὸν, ἡ ἄρκευθος, ἡ μικρὰ κέδρος [ὁ κέδρος, τὸ κέδρον, τὸ ἀρδίτσι]. *Cypressen* —, ἡ μεγάλη ἄρκευθος. *stachliger* —, ἡ ἀκανθώδης (ἡ μικρὰ) ἄρκευθος, ἡ ὀξύκεδρος. *Zwerg* —, ἡ κεδρίς. *von* — *gemacht*, ἀρκευθίνος. — *baum*, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ κέδρος, ἡ μεγάλη ἄρκευθος [ὁ κέδρος]. — *beere*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀρκευθίς, ἡ κεδρίς, ἡ ἀρκευθος [τὸ κεδροκούχουτσον]. — *braunwein*, *m.* (-s), τὸ ἀρκευθίνον οἶνόπνευμα [ἡ ζινέβρα]. — *öl*, *n.* (-s), τὸ ἀρκευθίνον ἔλαιον, τὸ κεδρέλαιον. — *safft*, *m.* (-es, *pl.* -säfte), ὁ ἀρκευθίνος χυμός [τὸ κεδρολούμι]. — *strauch*, *m.* (-es, *pl.* -sträucher), ἡ μικρὰ κέδρος, ἡ κεδρίς, ἡ χθαμαλὴ ἄρκευθος.
- Wachmannschaft**, *f.* (—, *pl.* -en), οἱ φρουροί, ἡ φρουρά, ἡ προκοιτία. — *meister*, *m. s.* *Wachmeister*. — *parade*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐνοπλος παράταξις, ἡ παρέλασις, ἡ ὀπλοσιπία. — *posten*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φρουρός, ὁ σκοπιωρός, ὁ σκοπία, τὸ φυλακτήριον, τὸ φυλακεῖον, ἡ φρουρά, ἡ σκοπία.
- Wachs**, *n.* (-es), ὁ κηρός, τὸ κηρίον [τὸ κερῖ]. *von* —, κηρίνος [κερίνιος]. *mit* — *überziehen*, κηρί(ν)ω, ἐκηρῶ. *mit* — *überzeugen*, κηρωτός. *das Überziehen mit* —, ἡ κήρωσις. — *abdruck*, *m.* (-es, *pl.* -drücke), ἡ ἐπὶ κηροῦ σφραγίς. — *ähnlich*, *adj.* κηροειδής, κηρωδής.
- Wachsam**, *adj.* ἀγρυπνος, ἐγρήγορος, ἐπάγρυπνος, προσεκτικός. — *sein*, ἐπαγρυπνέω, ὑπεραγρυπνέω, ἀγρυπνέω. — *es Auge*, ἀγρυπνον βλέμμα, ἀγρυπνος ὀφθαλμός. — *keit*, *f.* (—), ἡ ἐγρήγορις, ἡ ἐγρηγόρησις, ἡ ἀγρυπνία, ἡ προσεκτικότης.
- Wachsartig**, *adj.* κηροειδής, κηρωδής. — *bild*, *n.* (es, *pl.* -er), τὸ κηροπλαστον, ἡ ἐπὶ κηροῦ εἰκῶν. — *bildner*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κηροπλάστης, ὁ κηροτέχνης. — *bildnerel*, *f.* (—), ἡ κηροπλαστική. τὸ κηροπλαστεῖον. — *bleiche*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λεύκανσις κηροῦ. τὸ λευκαντήριον κηροῦ. — *bleichen*, *n.* (-s), ἡ λεύκανσις κηροῦ. — *bleicher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λευκάντης κηροῦ. — *bleichere*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ λευκαντήριον κηροῦ. — *blüme*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κήριον ἄνθος. ἡ κηρίνθη, τὸ κήρινθον, τὸ κηράνθημον. — *bossiger*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κηροπλάστης, ὁ κηροτέχνης.
- Wachschiff**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ φρουρὴ ἡ προφυλακίς, ἡ φυλακίς (ναῦς).
- Wachsen**, *v. i. ir. s.* αὐξάνομαι, ἐαυξάνομαι, αὐξάνω [μεγαλῶναι, τρανεύω]. φύομαι, βλαστῶμαι, ἀναβλαστῶναι [φυτρῶναι]. *dieses Kind ist in Kurzem sehr gewachsen*, αὐτὸ τὸ παιδίον, ἠόξήθη πολὺ ἐν βραχεῖ χρόνῳ. *wieder* —, ἀνα-

βλαστάνω [ξανφαυτρώνω]. sich den Bart — lassen, ἀρίνω γενειάδα, πωγοτροφέω. in die Höhe —, ἐπιθίβω εἰς ὕψος, ἀναβλαστάνω. in die Breite —, αὐξάνομαι κατὰ πλάτος. Jemandem über den Kopf —, καθίσταμαι ὑπέρτερος, γίνομαι καθυπέρτερός τινος [τοῦ παίρνω τὸν ἀέρα, τὸν καβαλλικεύω*]. (fig.) dafür ist kein Kraut gewachsen, δὲν ὑπάρχει θεραπεία τούτου. er hört das Gras —, νομίζεται ὑπέρσοφος [καταιβάζει (τὸν οὐρανὸν μὲ) τ' ἄστρα]. darüber ist längst Gras gewachsen, τοῦτο ἀπὸ πολλοῦ ἐλησημονήθη, οὐδεὶς πλέον φροντίζει περὶ τούτου [αὐτὸ ἔνε γραμμένο εἰς τὰ παλῆα κατὰστυχα]. darum lass' ich mir keine graue Haare —, ἐλάχιστα φροντίζω περὶ τούτου, οὐ φροντίζε Ἰπποκλείδῃ [δὲ χαλῶ τὸ σκώτι μου γι' αὐτὸ, δὲ δρόνει τ' αὐτί μου, καρφί δέν μου καίεται]. das ist ihm ans Herz gewachsen, αὐτὸ εἶνε τὸ κύριον μέλημά του. er spricht, wie ihm der Schnabel gewachsen ist, ὁμιλεῖ τὴν γλῶσσάν του, λαλεῖ κατὰ τὸν ἰδιάζοντα αὐτῷ τρόπον. gewachsen, ἠῶξήμένος* ἰσάζιος, ἀντάξιος* ἰσοπαλής, ἰσόπαλος, ἰσόμαχος. schön —, εὐμορφος τὴν φυτὴν, καλλιφυτής [καλοκαμωμένος]. schlecht —, κακοφυτής [κακοκαμωμένος, παραζούβαλος*]. krumm —, καμπύλος τὴν φυτὴν, κυρτοφυτής [καμπούρικος]. —, *n.* (-s), ἡ αὐξη, ἡ αὐξησις, ἡ ἐπαύξη, ἡ ἐπαύξησις [τὸ τράνεμα]. ἡ βλάστησις, ἡ ἀναβλάστησις. der Mond ist im —, ἡ σελήνη αὐξάνεται [εἶνε γέμωσι*].

Wächsern, *adj.* κήρινος [κερένιος].

Wachs-fabrik, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ κηροπλαστεῖον, τὸ κηρουργεῖον. -fackel, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κήριων, ἡ (κήρινη) λαμπάς [ἡ λαμπάδα]. -farbe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ χρώμα κηροῦ, τὸ κηροειδὲς χρώμα. -farbig, -gelb, *adj.* κηροειδής, κηρόχρους. -figür, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ κηρόπλαστον

ὁμοίωμα, τὸ κήρινον ἀγαλμα. -figürnkabinet, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πανοπτικόν (μουσεῖον). -gesicht, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ κήρινον πρόσωπον. -handel, *m.* (-s), τὸ ἐμπόριον τοῦ κηροῦ. -händler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κηροπώλης. -hüt, *m.* (-es, *pl.* -hüte), ὁ κηρωτὸς πῖλος. -kerze, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κηρίον [τὸ κερ]. -küchen, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ σχαδών, τὸ μελικτηρον [ἡ κηρόπητα, ἡ κηρήθρα]. -leinwand, *f.* (-), ἡ κηρωτὴ, τὸ κηρωτόν, τὸ κηρύφανον, τὸ κηρόπανον, τὸ κηροπάνιον [ὁ μουσαμάς]. -licht, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ κηρίον, ἡ λαμπάς. -lichtfabrik, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ κηροπλαστεῖον, τὸ λαμπαιοποιεῖον. -lichtfabrikant, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κηροπλάστης, ὁ λαμπαιοποιός [ὁ κηράς]. -maler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κηρογράφος. -malerel, *f.* (-), ἡ ἐγκαυστική, ἡ κηρογραφία. -maske, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κηρωτὸν προσωπίον. -mehl, *n.* (-s), φυτὸν, ἡ ἐριθάκη, ἡ σανδαράκη, ὁ κήρινθος [τὸ ψωμί τῶν μελοσών]. -modell, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κήρινον πρόπλασμα. -motte, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἡπίλος, ἡ φάλαινα, ὁ πυραύστης [τὸ ψυχάρι, ὁ κανδηλοσβύστης]. -papier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ κηρωτὸν χαρτίον. -pech, *n.* (-es), ὁ πισσόκηρος. -pflaster, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ κηρωτόν (ἐμπλαστον), τὸ κήριωμα, τὸ κηρωτομάλαγμα, τὸ κηρωτάριον, ὁ κηρόπισσος. -perle, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ κήρινος μαργαρίτης. -pomade, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κηρωτὴ (ουραλοιφή). -puppe, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ πλαγγών, τὸ πλαγγόνιον [ἡ κοῦκλα ἀπὸ κερ]. -salbe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κήριωμα, ὁ κηρόπισσος, ἡ κηραλοιφή. -scheibe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ μελικτηρον, ἡ σχαδών [ἡ κηρόπητα, ἡ κηρόπητα]. -stock, *m.* (-es, *pl.* -stöcke), τὸ ἐλικτόν κηρίον. -tafel, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κηρίνη πλάξ, τὸ κήριωμα. -tapete, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κηρίνη ταπίς.

Wachsthum, *n.* (-s), ἡ αὔξη, ἡ αὔξησις, ἡ ἐπαύξη [τὸ τράνεμα] ἡ βλάστη, ἡ βλάστησις.

Wachstübe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ φυλακεῖον, τὸ φυλακτήριον (δωμάτιον).

Wachstuch, *n.* (-es, *pl.* -tücher), τὸ κηρωτὸν ὕφασμα, τὸ κηρόφανον, ἡ κηρωτή, τὸ κηρωτὸν, τὸ κηρόπανον, τὸ κηροπάνιον [ὁ μουσαμάς].
-tüchfabrik, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐργοστάσιον κηροπάνων. **-selle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κύτταρον, ὁ κύτταρος, ἢ ἡ τρύπα τῆς κηρόθρας. **-sieher**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κηροποιός, ὁ κηροπλάστης.

Wacht, *f.* (—), ἡ φρουρά, ὁ σκοπός, *s.* Wache etc.

Wachtel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὄρνυξ, τὸ ὄρνυγιον [τὸ ὄρνυξι, τὸ ὄρνυξι*].
-fang, *m.* (-es, *pl.* -fänge), ἡ θήρα τῶν ὄρνυγων. **-garn**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θήρατρον ὄρνυγων. **-hund**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὄρνυγοθήρας κύων. **-könig**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ ὄρνυγομήτρα, ὁ κύχραμος [ἡ ὄρνυγομάννα].
-schlag, *m.* (-es), ἡ φωνὴ ὄρνυγίου. **-strich**, **-süg**, *m.* (-es), ἡ διαπορεία ὄρνυγων. **-seil**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐποχή τῶν ὄρνυγων.

Wächter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φύλαξ [ὁ βλέπατορας*], ὁ φρουρός, ὁ σκοπός, ὁ σκοπιωρός. **-horn**, *n.* (-s, *pl.* -hörner), τὸ σαλπγγιον (τὸ κέρας) φύλακος. **-in**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ φύλαξ, ἡ φυλακίς, ἡ φυλακίσσα.

Wachthaus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ φυλακεῖον, τὸ φυλακτήριον, ἡ οἰκία φρουρῶν.

Wachthurm, *m.* (-s, *pl.* -türme), ἡ σκοπιά, ἡ σκοπὴ [ἡ βίγλα].

Wachtmeister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λοχίας τοῦ ἱπποῦ. **-schiff**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ φυλακίς, ἡ φρουρίς, ἡ προφυλακίς (ναῦς). **-thurm**, *m.* (-es, *pl.* -türme), ἡ σκοπιά, ἡ σκοπὴ, ὁ πύργος φρουρᾶς.

Wackelei, *f.* (—), ἡ ἀστασία, ἡ συνελχὴ κλόνησις [τὸ σεισοκύνισμα].

Wackelig, *adj.* σφαλερός, ἀστατός, ἀσταθής, σαλευόμενος, κλονούμενος. *ein -es Hufeisen*, πέταλον χαλαρόν. *ein -er Stuhl*, καθέκλις γαλαρά. **-kopf**, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ τρέμων τῆν κεφαλὴν. **-n**, *v. i. h.* σαλεύω, κλονέομαι, ἀστατεύω, κινέομαι [κουνιούμαι]. **-n**, *n.* (-s), ὁ σάλος, ἡ κλόνησις.

Wacker, *adj.* γενναίψυχος, γενναιοπρεπής, γενναίφρων, ἀνδρικός, ἀνδρώδης, ἀνδραγαθικός, εὐψυχος [πυμνημένος, ἀνδρίσττικος] ἱκανός, δραστήριος, δραστηκός, ἐνεργής [προκομμένος]. —, *adv.* γενναίως, γενναιοπρεπῶς, ἀνδραγαθικῶς [τυμμημένα, ἀνδρίσττικα]: δραστηρίως, ἐνεργητικῶς [προκομμένα]. **-heit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γενναιοφροσύνη, ἡ γενναιοψυχία, ἡ γενναιότης: ἡ ἐκνότης, ἡ δραστηριότης, ἡ προκοπή.

Wade, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κνήμη, ἡ γαστροκνήμια, ἡ γαστροκνήμη, τὸ γαστροκνήμιον [ἡ ἀντζα, τὸ ἀντζὴ, ἡ γάμπα].

Waden, *s.* Waten.

Wadenbela, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ πέρνη, τὸ ξξω ὀστούν τῆς κνήμης.

Waffe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὄπλον. *die -n*, τὰ ὄπλα, τὰ ὄπλοματα [τὰ ἄρματα]. — *zum Angriff*, ὄπλον ἐπιθετικόν. *blanke -n*, τὰ ἀγγέμαχα ὄπλα. — *zur Vertheidigung*, ὄπλον ἀμυντήριον, ἀμυντικόν. *zu den -n!* εἰς τὰ ὄπλα! *unter den -n stehen*, εἶμαι ἐν τοῖς ὄπλοις. *unter den -n bleiben*, μένω ἐπὶ τοῖς ὄπλοις. *unter die -n treten*, *die -n ergreifen*, *zu den -n greifen*, (ἀνα)λαμβάνω εἰς τὰ ὄπλα, τρέπομαι ἐπὶ τὰ ὄπλα, ἀρπάζω τὰ ὄπλα. *unter die -n treten lassen*, παραγγέλλω εἰς τὰ ὄπλα, καλέω πρὸς τὰ ὄπλα. *die -n niederlegen*, καταθέτω τὰ ὄπλα. *-n tragen*, φέρω ὄπλα, ὀπλοφορέω. *die -n strecken*, παραδίδω (καταθέτω) τὰ ὄπλα, παραδίδομαι.

Waffel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λάγανον, τὸ ἀρτολάγανον.

- Waf sen-brüder**, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ συμμαχητής, ὁ δυμαίμιος, ὁ συστρατιώτης. -*fabrik*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἐργοστάσιον ὄπλων, τὸ ὄλοποιεῖον. -*fähig*, *adj.* μάχιμος, στρατεύσιμος. -*es Alter*, ἡ στρατεύσιμος ἡλικία. -*gattung*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ εἶδος ὄπλου. -*geführte*, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ συστρατιώτης, ὁ συμπολεμιστής. -*gekllrt*, -*getöse*, *n.* (-s), ὁ θόρυβος τῶν ὄπλων. -*gerüst*, -*gestell*, *n.* (-s), ἡ ὄπλοθήκη, τὸ ἰλοφυλάκιον. -*gewalt*, *f.* (-), ἡ διὰ τῶν ὄπλων βία, ἡ ἐνοπλος βία. -*glück*, *n.* (-es), ἡ τύχη τῶν ὄπλων, ἡ τύχη τοῦ πολέμου. -*haus*, *n.* (-es, *pl.* -häuser), -*kammer*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ὄλοφυλάκιον, ἡ ὄλοθήκη. -*lehre*, *f.* (-), ἡ ὄλοποιική, ἡ ὄλογνωμοσύνη. -*lös*, *adj.* ἄοπλος, ἄνοπλος, ἔσπλος [ἐσαρωμένους, ἐσαρωμένους]. -*platz*, *m.* (-es, *pl.* -plätze), τὸ πολεμικὸν ὄρμητήριον τὸ φρούριον. -*rock*, *m.* (-es, *pl.* -röcke), ἡ γλαυός. -*rühe*, *f.* (-), ἡ ἀνακωχή. -*rühm*, *m.* (-es), ἡ τῶν ὄπλων δόξα, ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου δόξα. -*rüstung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πανοπλία, ὁ ὄλοισμός [ἡ ἄρωμασσία]. -*schau*, *f.* (-), ἡ ὄλοσκοπία, ἡ ἐξοπλισία, ἡ ἐξέτασις τῶν ὄπλων. -*schmied*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὄλοποιός, ὁ ὄλοουργός. -*schmiede*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ὄλοποιεῖον. -*schmiedekunst*, *f.* (-), ἡ ὄλοποια, ἡ ὄλοποιική, ἡ ὄλοποιική. -*stillstand*, *m.* (-es), ἡ ἀνακωχή ἢ διακωχή, ἡ ἐκεχειρία. -*streif*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐνοπλος ἔρις, ὁ ἐνοπλος ἀγών. -*tanz*, *m.* (-es, *pl.* -tänze), ἡ πυρρίχη, τὸ πυρρίχιον ὄρχημα, ἡ πυρρίχιος ὄρχησις, ὁ πυρρίχιος (ὁ ἐνόπλιος) χορός. (*fig.*) ὁ πόλεμος. -*ihät*, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ πολεμικὸν ἀνδραγάθημα. -*tragen*, *n.* (-s), ἡ ὄλοφορία. -*träger*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ὄλοφόρος ὁ ὑπασπιστής. -*übung*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐν τοῖς ὄλοις ἄσχησις τὸ στρατιωτικὸν γυμνάσιον. -*wache*, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ φρουρά τῶν ὄπλων.
- Waf sen**, *v. t. h.* ὄπλιζω, ἐξοπλιζω, καθοπλιζω [ἀρωματώνω]. mit *gewaffneter Hand*, δι' ἐνόπλου χειρός, ἐνόπλως. *sich* —, *v. r. h.* ὄπλιζομαι, ἐξοπλιζομαι [ἀρωματόνομαι]. *sich gegen etwas* —, *παρασκευάζομαι*, ἀντιτάσσομαι πρὸς τι. (*fig.*) *sich mit Geduld* —, λαμβάνω μεγάλην ὑπομονήν. —, *n.* (-s), ἡ ὄπλις, ὁ ὄπλισμός [τὸ ἀρωμάτωμα].
- Wäg amt**, *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ ζυγοστάσιον.
- Wäg bar**, *adj.* σταθμητός, ζυγιστός. -*kelt*, *f.* (-), τὸ σταθμητόν.
- Wä ge**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ζυγός [τὸ ζύγι] ἢ τρουτάνη, ὁ ζυγόσταθμος, ἡ ζυγοτρουτάνη, ἢ ζυγαριά. (*fig.*) ἡ ἰσορροπία, ἡ ἰσοσταθμία. *römisches* —, ὁ ῥωμαϊκὸς ζυγός, ὁ στατήρ [τὸ στατέρι, τὸ καντάρι]. (*fig.*) *jedes Wort auf die* — *legen*, ἀργυραμοιβικῶς ἐξετάζω τὰ λεγόμενα, σταθμῶμαι ἀκριβέστατα ἕκαστα τῶν λεγομένων, ζυγίζω ἕκαστην λέξιν. *Jemandem die* — *halten*, εἶμαι ἀντίσταθμος, ἰσορροπος, ἰσάτιος, ἐφαμίλλος πρὸς τινα, ἰσορροπέω τινί, ἀνθαμιλλῶμαι πρὸς τινα. -*balken*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κανὼν (ἡ ῥάβδος) τοῦ ζυγοῦ. -*breit*, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ πλάστιγξ, ὁ διασκος ζυγοῦ. -*geld*, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ δικαίωμα σταθμησεως, τὰ ζυγιστικά.
- Wä ge-hals**, *m.* (-es, *pl.* -hälse), ὁ ῥιψοκίνδυνος, ὁ φιλοκίνδυνος, ὁ ἐθελοκίνδυνος, ὁ κινδυνευτής, ὁ τολμητής, ὁ τολμητής, ὁ παρὰβολος, ὁ μεγαλότολμος, ὁ ἀπότολμος. -*halsig*, *adj.* φιλοκίνδυνος, ῥιψοκίνδυνος, ἐθελοκίνδυνος.
- Wä ge-halter**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑπόστατον ζυγοῦ. -*haus*, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ ζυγοστάσιον. -*bett*, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ ζυγοστάτης. -*kunst*, *f.* (-), ἡ στατική.
- Wä gelchen**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀμαξίς, τὸ ἀμαξάριον, τὸ ἀμαξάκιον.

Wāge-macher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ζυγοποιός. -**meister**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ζυγοστάτης.

Wāgen, *v. t. & i. h.* τολμάω, παρακινδυνεύω, ρισκοκινδυνεύω, διακυβεύω, διακινδυνεύω. **Alles** —, κινδυνεύω περί τῶν ὅλων. **eine grosse Summe** —, παρακινδυνεύω μέγα ποσόν. **sein Leben** —, κινδυνεύω τὴν ζωὴν μου. **ich wage ihn nicht mehr anzusehen**, δὲν ἔχω πρόσωπον νά τον ἴδω. **sein Leben für Jemanden** —, διακινδυνεύω ὑπὲρ τινος. **es** —, ἀναρριπτικῶς κίνδυνον, τολμάω τι παρακινδυνευμένον, ἐπιχειρῶ κινδυνεύμα. **gewagt**, ἐπικίνδυνος, παρακινδυνευμένος, παρακινδυνευτικῶς, παράβολος. **gewagtes Unternehmen**, τὸ κινδυνεύμα, ἡ κινδυνεύσις. **es sei gewagt**, ἀνερρίφθω ὁ κύβος, ὁ τι γείνη ἄς γείνη [ὅ τι βρέξῃ ἄς καταβάσῃ]. **frisch gewagt ist halb gewonnen**, τὸ γοργόν καὶ χάριν ἔχει, ἀρχὴ ἤμισυ παντός. **sich** —, *v. r. h.* διακινδυνεύω, ρισκοκινδυνεύω, ῥιπτομαι εἰς κίνδυνον. —, *n.* (-s), ἡ τόλμησις, ἡ τολμηρὰ ἐπιχειρήσις.

Wāgen, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ ἄμαξα, τὸ ὄχημα [τὸ ἀμάξι]. (als Sternbild) **der grosse** —, ἡ μεγάλη ἀρκτος, ἡ ἄμαξα [ὁ ζευγῆς, τὸ ἀλέτρι. ὁ κάραβος, τὰ ἑπτὰ ἀδέρφια]. **vier-spänniger** —, τὸ τέθριππον. **zum** — **gehörig**, ἀμαξικῶς, ἀρμάτειος. (*fig.*) **das Pferd hinter den** — **spannen**, ἡ ἄμαξα τὸν βούν, ἐν πῖθῳ ἡ κεραμεία γίνεται [ἐξανάστροφῳ τ' ἀσικῶς τὸ λάδι*].

Wāgen, *v. t. ir. h.* τρυτανίζω, ζυγοστατεύω, σταθμάω, ζυγοφορέω, ζυγίζω [ζυγιάζω, καμπανίζω*]. **σταθμίω**, ἰσοσταθμίζω, ἰσορροπέω.

Wāgen-achse, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἄξων ἀμάξης. -**bank**, *f.* (-, *pl.* -bänke), τὸ θρανιον ὄχηματος. -**baum**, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ὁ ῥυμὸς ἀμάξης [τὸ τιμόνι]. -**burg**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ὄχυρωμα ἀμαξῶν, τὸ χαράκιωμα

ὄχημάτων. -**decke**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σκέπη ἀμάξης. -**delchsel**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ῥυμὸς ἀμάξης [τὸ τιμόνι]. -**fabrik**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἐργοστάσιον ἀμαξῶν, τὸ ἀμαξουργεῖον, τὸ ἀμαξοποιεῖον. -**fracht**, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ φορτίον ἀμάξης, ἡ ἀμαξιά. -**geleise**, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ ἀμαξοτροχιά, ἡ ἀρματοτροχιά. -**grassel**, *n.* (-s), ὁ κρότος τῶν ἀμαξῶν. -**gestell**, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ ὑπερτερία, τὸ πῆγμα ἀμάξης. -**haus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ ἀμαξοστάσιον, τὸ ἀμαξοφυλάκιον. -**himmel**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ σκιητὴ ἀμάξης, ἡ ὑπερῶα ὄχηματος. -**korb**, *m.* (-es, *pl.* -körbe), τὸ κἀνάθρον ὄχηματος. -**letter**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κλιμαξ ἀμάξης. -**macher**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀμαξοπηγός, ὁ ἀμαξοουργός, ὁ ἀρματοπηγός. -**meister**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν τεταγμένος *s.* Schirrmeister. -**pferd**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὄχηματικῶς (ὁ ἀμαξικῶς) ἵππος, ὁ τὸ ἀμαξάλογον. -**räd**, *n.* (-es, *pl.* -räder), ὁ ἀμαξικὸς τροχός. -**remise**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀμαξοστάσιον, τὸ ἀμαξοφυλάκιον. -**rennen**, *n.* (-s), ἡ ἀρματοδρομία, ἡ ἀρματοηλασία, ἡ ἀμαξοδρομία. -**schlag**, *m.* (-es, *pl.* -schläge), ἡ θύρα ἀμάξης. -**schmiere**, *f.* (-), τὸ ἀμαξικὸν ἄλειμμα [τὸ κατάνι]. -**schoppen**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ ἀποθήκη ἀμαξῶν. -**sitz**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δίφρος, τὸ κάθισμα ἀμάξης. -**spur**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ τροχὴ ἀμάξης, ἡ ἀμαξοτροχιά. -**weg**, *m.* (-es, *pl.* -wege), ἡ ἀμαξοστοχία.

Wāger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σταθμητής, ὁ ζυγιστής, ὁ ζυγοστάτης.

Wāgerecht, *adj.* ἰσόρροπος, ἀντίρροπος, ὀριζόντιος.

Wāgestück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κινδυνεύμα, τὸ τολμημα.

Wāghals etc., *s.* Wagehals etc.

Wāgner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀμαξοπηγός, ὁ ἀμαξοουργός, ὁ διφροურγός, ὁ ἀρματοποιός, ὁ ἀμαξοποιός. -**arkel** *f.* (-), -**handwerk**, *n.* (-es), ἡ ἀρ-

Ξουργία, ή διφροπηγία, ή διφρουργία, ή άμαξοπηγία, ή άρματοπηγία.
Wäg'niss, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τόλμημα, τὸ κινδύνευμα, τὸ παράβολον ἐπιχειρήμα, ή παρακινδύνευσις.
Wäg'schale, *f.* (-, *pl.* -n), ή τρυπάνη, ή πλάστιγγή, τὸ ζυγοστάτημα, τὸ τάλαντον, ὁ δίσκος ζυγοῦ.
Wahl, *f.* (-, *pl.* -en), ή ἐκλογή. — *der Magistrate*, αἱ ἀρχαιρεσείαι, τὰ ἀρχαιρέσια. *eine* — *treffen*, κάμνω ἐκλογήν. *aus freier* —, ἐκ προαιρέσεως, κατὰ προαίρεσιν, κατ' ἐκλογήν. *zwischen zwei Dingen die* — *haben*, ὀρμέω ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν [τὸ ἔγω ὁππορτο].
Wähl'bar, *adj.* ἐκλόγιμος, αἰρετός, ἐκλέξιμος. — *keit*, *f.* (-), ή ἐγλογιμότης, ή αἰρετότης, τὸ ἐκλέξιμον.
Wähl'-berechtigt, *adj.* ψηφοφόρος. — *beschöf*, *m.* (-es, *pl.* -schöffe), ὁ χειροτονητὸς ἐπίσκοπος.
Wählen, *v. i. h.* ἐκλέγω. *durch Abstimmung* —, ψηφοφορέω, ψηφηφορέω, ψηφίζω. *gewählt*, αἰρετός, χειροτονητός. —, *n.* (-s), ή ἐκλέξις, ή ἐκλογή.
Wähl'er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ψηφοφόρος, ὁ ἐκλογεύς. — *isch*, *adj.* δύσκολος περὶ τὴν ἐκλογήν, ἐκλεκτικός, φιλεκλεκτικός, σιγχός [ἀναγυριστής*, σιχασιάριχος]. — *er Mensch*, ὁ σιγχός [ὁ ἀναγυριστής*, ὁ σιχασιάρης*].
Wähl'-fähig, *adj.* αἰρετός, δικαιοῦμενος ἐκλογῆς, ἐκλόγιμος, ἐκλέξιμος. *ψηφοφόρος*, *ψηφηφόρος*. — *fähigkeit*, *f.* (-), τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς. — *fürst*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ αἰρετὸς πρίγκηψ, ὁ κατ' ἐκλογὴν ἡγεμών. — *kaiser*, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ αἰρετὸς αὐτοκράτωρ. — *kind*, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ θετὸν τέκνον. — *könig*, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ αἰρετὸς βασιλεύς. — *kugel*, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σφαιροειδὸν ἐκλογῆς. — *kreis*, *m.* (-es, *pl.* -e), ή περιφέρεια ἐκλογῆς. — *mann*, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ ψηφοφόρος, ὁ ἐκλογεύς. — *platz*, *m.* (-es, *pl.* -plätze), τὸ πεδὸν ἐκλογικοῦ ἀγώνος· τὸ πεδὸν τῆς μάχης.

— *recht*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐκλογικὸν δίκαιον, τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς. *actives* —, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν. *passives* —, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι. — *reich*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κράτος ἐν ᾧ ἐκλέγεται ὁ ἡγεμών, τὸ κράτος αἰρετοῦ ἡγεμόνος. — *spruch*, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), τὸ γνωμικόν, τὸ κεχαρισμένον ῥητόν. — *statt*, *f.* (-, *pl.* -stätten), τὸ πεδὸν τοῦ ἀγώνος, *s. Wahlplatz*. — *stimme*, *f.* (-, *pl.* -n), ή ψήφος. — *täg*, *m.* (-es, *pl.* -e), ή ἡμέρα ἐκλογῆς· αἱ ἀρχαιρεσείαι, τὰ ἀρχαιρέσια. — *umtrieb*, *m.* *pl.* αἰ περὶ τὰς ἐκλογὰς ῥαδιουργία. — *versammlung*, *f.* (-, *pl.* -en), ή ἐκλογικὴ συνέλευσις. — *verwandtschaft*, *f.* (-), *T.* ή γημικὴ (ή ἐκλογικὴ) συγγένεια. — *zeitel*, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ψηφοδέλιον. — *zeuge*, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἐπόπτης ἐκλογῶν, τὸ κατὰ τὰς ἐκλογὰς μέλος ἐλεγχτικῆς ἐπιτροπῆς.
Wahn, *m.* (-es), ή σφαλερὰ δοξασία, ή πλάνη. *Jemandem seinen* — *benehmen*, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς ἀπάτης του, ἐξάγω τινὰ ἐκ τῆς πλάνης του. — *bild*, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀπατηλὸν φάσμα, ή φαντασιοκοπία.
Wäh'nen, *v. i. h.* δοξάζω, ὑποθέτω, στοχάζομαι· ψευδοδοξάζω, νομίζω ἀνεῦ λόγου, ψευδοδοξέω.
Wahn'-glaube, *m.* (-ns), ή ψευδὴς δόξα, ή ψευδοδοξία. — *schaffen*, *adj.* δύσμορφος, κακόμορφος, δυσφυῆς [παραζούβαλος*]. — *sinn*, *m.* (-s), ή παραφροσύνη, ή φρενοβλάβεια, ή παραφρόνησις, ή παράνοια, ή φρενίτις [ή τρέλλα]. *im* —, παράφρων, φρενοβλαβής. — *sinnig*, *adj.* μανικός, παράνοος, φρενοβλαβής, φρενόληπτος [ἔστρημμένος, τρελλός]. — *sein*, παραφρονέω, μαίνομαι, φρενοβλαβέω. — *werden*, ἐξίσταμαι τῶν φρενῶν, παραπλήττομαι [τρελλαίνομαι, ἔστρηβω]. — *witz*, *m.* (-es), ή ἔκστασις τῶν λογισμῶν, ή φρενοβλάβεια [ή τρέλλα]. — *witzig*, *adj.*

φρονοβλαβής, παράπληκτος, παρά-
νους [ξεστρημμένος].

Wahr, *adj.* ἀληθής, ἀληθινός, ἀψευ-
δής. — machen, καθιστάω ἀληθές,
ἀληθεύω, ἀληθοποιέω, πραγματο-
ποιέω. — werden, ἐπαληθεύω,
πραγματόμαι, πραγματοποιέομαι,
ἀληθοποιέομαι. die -en Weisen,
οἱ ἀληθῶς σοφοί. nicht —? δὲν
ἔχει οὕτως [δὲν εἶν' ἔτσι; ἔ ποῦρ*];
ist es nicht —? ἄλλο τι; δὲν εἶνε
ἀληθές; ἀλλ' ὄχι; für — ansehen,
halten, νοιάζω, θεωρέω ἀληθές.
er will es nicht — haben, δὲν
το παραδέχεται. vollkommen —,
ἀληθέστατα. so — ich ein ehr-
licher Mann bin, νὰ χαρῶ τὴν
τιμὴν μου, μὰ (εἰς) τὴν τιμὴν μου.
so — mir Gott helfe, οὕτως ὀναί-
μην, τόσον καλὸν νὰ ἔχω [ἔτσι νὰ
ἰδῶ καλόν]. so — ich lebe, οὕτω
ζῶγην, νὰ χαρῶ τὴν ζωὴν μου, μὰ
(εἰς) τὴν ζωὴν μου.

Wahr *ren*, *v. t. h.* φυλάττω, τηρέω, προ-
φυλάττω. παρατηρέω. sich —, *v.*
r. h. φυλάττομαι, προφυλάττομαι,
ἔχω τὸν νοῦν μου.

Wahr *ren*, *v. i. h.* διαρκέω, ἐξακολουθεύω.

Wahr *rend*, *grp.* (μετὰ γενικῆς), κατὰ
τὴν διάρκειαν, ἐν καιρῷ, ἐπί, δι-
αρχοῦντος, διαρκούσης. — eines
Jahres, ἐπὶ ἓν ἔτος, διαρχοῦντος
ἐνὸς ἔτους. — seines Lebens, ζῶν-
τος αὐτοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ
βίου του, ἐπὶ ζωῆς τοῦ, διὰ βίου
του. — seines ganzen Lebens,
δι' ὅλου τοῦ βίου του. — der
Nacht, ἐν καιρῷ νυκτός, διὰ νυκτός.
— der Regierung Otto's, ἐπὶ (τῆς
βασιλείας) Ὀθωνος. —, *conj.* ἐν φ,
ἐνφ — ἐν ὄσφ.

Wahr *haft*, *adj.* ἀληθής, ἀψευδής, φιλα-
λήθης, ἀψευστος. —, *adv.* ἀληθῶς,
ὄντως, τῷ ὄντι. -ig, *adj.* ἀληθινός,
ἀληθευτικός, ἀληθής. —, *adv.* τῇ
ἀληθείᾳ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀληθῶς.
—? ἀλήθεια; ἀληθες; -igkeit, *f.*
(—), ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀληθότης, ἡ
ἀληθοσύνη, ἡ ἀληθινότης.

Wahr *heit*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀλήθεια.
die volle —, πᾶσα ἡ ἀλήθεια.
die reine —, ἡ καθαρά ἀλήθεια.
ich will die volle — hören, θέλω
(νὰ ἀκούσω) πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν,
τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν. die — sagen,
ἀληθεύω, ἀληθίζομαι, λέγω τὴν ἀλή-
θειαν. in —, τῇ ἀληθείᾳ, ἀληθῶς,
κατ' ἀλήθειαν. der — gemäss, κατὰ
τὴν ἀλήθειαν, πρὸς ἀλήθειαν. hinter
die — kommen, ἐξιχνιάζω τὴν
ἀλήθειαν. der — zu nahe treten,
διαστρέφω, παραμορφῶν τὴν ἀλή-
θειαν. Kinder und Narren sagen
die —, οἶνος καὶ παῖδες ἀληθείς
[ἀπὸ κουζουλό κι' ἀπὸ μεθυσμένο
μαθαίν' ὁ φρόνιμος τὴν ἀλήθειαν].

Wahr *helts*-elfer, *m.* (-s), ὁ ζήλος πρὸς
τὴν ἀλήθειαν. -forscher, *m.* (-s, *pl.*
—), ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας.
-freund, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ φιλαλή-
θης. -liebe, *f.* (—), τὸ φιλάληθες,
ἡ φιλαλήθεια. -leibend, *adj.* φιλα-
λήθης, ἀψευστος. -widrig, *adj.*
ἀσύμφωνος πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Wahr *lich*, *adv.* τῇ ἀληθείᾳ, μὰ τὴν
ἀλήθειαν [τιμημένα*].

Wahr *nehm*-bar, *adj.* αἰσθητός, ἐπαι-
θητός. leicht —, εὐεπαίσθητος.
-barkeit, *f.* (—), ἡ αἰσθητότης, ἡ
ἐπαισθητότης. -en, *v. t. ir. h.* ἐπαι-
σθάνομαι, κατανοέω, παρατηρέω,
στοχάζομαι [τοπόνω*]. ἐπωφελέο-
μαι, δράττομαι. eine Sache —,
στοχάζομαι, παρατηρέω τι. die
Gelegenheit —, ἐπωφελοῦμαι τὴν
περίστασιν, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας,
εὕρισκω καιρὸν. seine Zeit —, ἐπω-
φελοῦμαι τὸν καιρὸν μου. -ung, *f.*
(—, *pl.* -en), ἡ ἐπαίσθησις, ἡ αἰ-
θησία ἢ παρατήρησις, ὁ στοχασμός
ἢ κατανόησις, ἡ ἀντίληψις. -ungs-
vermögen, *n.* (-s), τὸ ἀντιληπτικόν.

Wahr *säg*-kunst, *f.* (—), ἡ μαντική,
-en, *v. t. h.* προφητεύω, χρησολο-
γέω, χρησιμοδοτέω, χρησιμηγορέω,
χρησιμφέδω, προφητίζω, μαντεύω.
sich — lassen, χρησιμηγοροῦμαι,
μαντεύομαι, πληροφοροῦμαι διὰ
χρησολογίας. aus der Karte —,

χρησιμολογῶ διὰ τῶν χαρτίων, προμηθῶ ἐκ τῶν χαρτίων. — *en, n. (-s)*, ἡ μαντεία, ἡ χρησιμωδία, ἡ χρησιμολογία, ἡ προφήτεισις. — *aus den Händen*, ἡ χειρομαντεία.

Wahr'säg-er, m. (-s, pl. —), ὁ μάντις, ὁ χρησιμωδός, ὁ χρησιμολόγος, ὁ προφήτης, ὁ χρησιμωδοῦντος, ὁ χρησιμωγῆρος. — *aus der Hand*, ὁ χειρόμαντις. — *aus Wasser*, ὁ ὑδρομαντις. — *aus dem Siebe*, ὁ κοσκινόμαντις. — *aus dem Feuer*, ὁ πυρόμαντις. — *aus dem Fluge der Vögel*, ὁ οἰωνοσκοπός. — *erel, f. (-, pl. -en)*, ἡ μαντεία, ἡ χρησιμολογία. — *erim, f. (-, pl. -nen)*, ἡ μάντις, ἡ προφήτης. — *erisch, adj.* προφητικὸς, μαντικὸς. — *erkunst, f. (-)*, ἡ μαντική. — *ung, f. (-, pl. -en)*, ἡ χρησιμωδία, ἡ μαντεία, ἡ προφήτεισις ἢ προφητεία, τὸ προφητεύμα, τὸ μάντευμα, τὸ χρησιμωδῆμα.

Wahrscheinlich, adj. πιθανός, ἐνδεχόμενος· εὐλόγος, εὐλογοφανής. *es ist —*, εἶνε πιθανόν, ἐνδεχόμενον, ἐνδέχεται. — *er Weise*, πιθανόν, ἐνδεχομένως. — *machen*, πιθανῶν, πιθανολογῶν, πιθανουργῶν, καθιστάω πιθανόν. — *machend*, πιθανολόγος, πιθανουργός, πιθανουργικός. — *adv.* πιθανόν, ἐνδεχόμενον, πιθανῶν τῶν λόγων, κατὰ πιθανὸν λόγον. — *kelt, f. (-, pl. -en)*, ἡ πιθανότης. *der — nach*, κατὰ πιθανὸν λόγον. *aller — nach*, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα.

Wahr'spruch, m. (-es, pl. -sprüche), ἡ τῶν ἐνόρκων ἀπόφασις, ἡ ἐτυμολογία.

Wäh' rung, f. (-), ἡ φύλαξις, ἡ τήρησις.

Wäh' rung, f. (-, pl. -en), ἡ νομισματικὴ ἀξία.

Wäh' r' wolf, m. (-s, pl. -wölfe), ὁ λυκόμορφος ἄνθρωπος.

Wäh' r' zeichen, n. (-s, pl. —), τὸ σύμβολον, τὸ σύστημον, τὸ γνῶρισμα· τὸ εἰδικὸν σύμβολον πόλεως.

Wald, m. (-es), φωτὸν, ἡ ἱστικία, — *asche, f. (-)*, ἡ αἰθάλη ἱστικίδος. — *mann, m. (-es, pl. -männer)*, ὁ κυνηγός, ὁ κυνηγέτης. — *messer, n. (-s, pl. —)*, ἡ κυνηγητικὴ μάχαιρα, ἡ κοπίς. — *werk, n. (-es)*, ἡ κυνηγία, τὸ κυνήγιον.

Wal'se, f. (-, pl. -n), τὸ ὄρφανόν· ὁ ὄρφανός, ἡ ὄρφανή. *eine vater- und mutterlose —*, ὄρφανός πατρός τε καὶ μητρός.

Wal'sen-anstalt, f. (-, pl. -en), τὸ ὄρφανοτροφεῖον. — *geld, n. (-es, pl. -er)*, τὰ ὄρφανικὰ χρήματα. — *haus, n. (-es, pl. -häuser)*, τὸ ὄρφανοτροφεῖον. — *kind, n. (-es, pl. -er)*, τὸ ὄρφανόν. — *knäbe, m. (-n, pl. -n)*, ὁ ὄρφανός παῖς, τὸ ὄρφανόν. — *mädchen, n. (-s, pl. —)*, ἡ ὄρφανή, τὸ ὄρφανὸν κοράσιον. — *mutter, f. (-, pl. -mütter)*, ἡ ὄρφανοτρόφος. — *pflege, f. (-)*, ἡ ὄρφανοτροφία. — *pfleger, m. (-s, pl. —)*, ὁ ὄρφανοτρόφος. — *schule, f. (-, pl. -n)*, τὸ ὄρφανικὸν σχολεῖον· τὸ ὄρφανοτροφεῖον. — *stand, m. (-es)*, ἡ ὄρφανία [ἡ ὄρφανί]· ἡ ἐρημία, ἡ ἀπομόνωσις. — *väter, m. (-s, pl. -väter)*, ὁ ὄρφανοτρόφος, ὁ ὄρφανοφύλαξ.

Wal'sen, s. Weizen.

Wä' ke, f. (-, pl. -n), ἡ ὀπὴ πάγου.

Wala' ch-e, m. (-n, pl. -n), ὁ Βλάχος. — *el, f. (-)*, ἡ Βλαχία. — *isch, adj.* βλαχικός.

Wald, m. (-es, pl. Wä' lder), τὸ δάσος· ὁ δρυμός, ὁ δρυμὸν. *wie es in den — schallt hallt es zurück*, *wie man in den — hinein schreit so schallt es wieder heraus*, ὁποῦτον ἔ ἐπηρεθα ἔπος τοῖον ἔ ἐπακούσασις, κατὰ τὴν ἐρώτησιν καὶ ἡ ἀπόκρισις.

Wald' affe, m. (-n, pl. -n), ὁ δασόβιος πίθηκος. — *baum, m. (-es, pl. -bäume)*, τὸ δένδρον δάσους, τὸ ἄγριον δένδρον. — *beere, s. Heidelbeere*. — *biene, f. (-, pl. -n)*, ἡ ἄγρια (ἡ ἰλιονόμος) μέλισσα, ἡ ἄγριομέλισσα. — *bewohner, m. (-s, pl. —)*, ὁ κάτοικος τῶν δασῶν, ὁ

- ὑλόβιος, ὁ δασόβιος. —blüme, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἄγριον ἄνθος. —brand, *m.* (-es, *pl.* -brände), ἡ πυρκαϊὰ δάσους. —brüder, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ ἐρημίτης, ὁ ἀσκητής.
- Waldchen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἄλσος, τὸ μικρὸν δάσος [τὸ δασουλάχι].
- Wald-erdbeere**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μόνον μωρτάλου, *s.* Heidelbeere.
- esel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὄναγρος, ὄνος ὁ ἄγριος. —fenchel, *m.* (-s), τὸ ἀγριομάραθρον. —fävel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ περὶ τὰ δάση πλημμέλημα, ἡ παράνομος βλάβη δάσους. —gebirge, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑλώδες ὄρος, τὸ δασώδες ὄρος. —geit, *m.* (-es, *pl.* -göiter), ὁ θεὸς τῶν δασῶν, ὁ Πᾶν. —göttin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ θεὰ τῶν δασῶν, ἡ δρυάς. —hönig, *m.* (-s), τὸ ἄγριον μέλι. —horn, *n.* (-s, *pl.* -hörner), τὸ κυνηγετικὸν κέρας. —hornist, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κεραυλῆς. —hüter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑλωρὸς, ὁ δασοφύλαξ. —hühn, *n.* (-s, *pl.* -hühner), πτηνὸν, ὁ τετράων. —licht, *adj.* δασοειδής. —lg, *adj.* ὑλώδης, δρυμώδης, δασώδης· κατάδρυμος, κατάφυτος. —kirsche, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀγριοκέρασον, τὸ μαυροκέρασον. —mann, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ ὑλόβιος, ὁ δασόβιος ἄνθρωπος. —mensch, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ὑλόβιος (ὁ ἄγριος) ἄνθρωπος. ὁ ὕραγούτανος. —nymphe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ νύμφη τῶν δασῶν, ἡ δρυάς, ἡ ἀμαδρυάς. —rebe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀγριάμπελος, ἡ κληματὶς, ἡ κληματῖς, τὸ ἄγριον κλήμα. —schäden, *m.* (-s, *pl.* -schäden), ἡ βλάβη δάσους. —schneffe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κοινὸς σχολοπάξ [ἡ σκαλόρθα, ἡ ξυλόκορτα]. —schütze, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ὑλωρὸς, ὁ δασοφύλαξ. —see, *m.* (-s, *pl.* -n), ἡ ἐν δάσει λίμνη. —stadt, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ ἐν δάσει πόλις. —ström, *m.* (-es, *pl.* -ströme), ὁ χειμάρρος, ὁ ἐν δάσει πηγάζων ποταμὸς. —taube, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ οἰνάς, τὸ ἀγριοπερίστερον.
- teufel, *m.* (-s, *pl.* —), ζῶον, ὁ σάτυρος, ὁ κυνοκέφαλος μάρμων, *s.* Mandrill. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ δάσος. —vögel, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τὸ ὑλόβιον πτηνόν, τὸ ὄρνειον. —wärts, *adv.* πρὸς τὸ δάσος. —weg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διὰ τοῦ δάσους ὁδός.
- Waldfisch**, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ φάλανα, τὸ κῆτος. —artig, *adj.* κητώδης. —fang, *m.* (-es), ἡ θήρα τῶν φαλαινῶν. —fänger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θηρευτὴς φαλαινῶν. —fäule, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λύγος φαλαίνης [ἡ μπαλαῖνα]. —thran, *m.* (-s), τὸ ἐλαιον τῆς φαλαίνης.
- Walke**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ γναφεῖον ἢ κνάψις, ἡ γναφή, τὸ πλῆμα dem Tuche die — geben, κναφεύω, γνάπτω τὸ ὕφασμα. —s, *v. i. h.* κναφεύω, κνάπτω, ἐπιγνάπτω, πιλέω, συμπιλέω. (*fig. fam.*) Je manden —, κοπανίζω, ἐκλιέω, ραβδίζω τινὰ [τοῦ γνάφου τὴν προβεία]. —, *n.* (-s), ἡ κνάψις, ἡ γνάψις.
- Walker**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κναφεύς, ὁ στιβεύς, ὁ δευτεροργός, ἡ πηλῆτης. —erde, *f.* (—), ἡ σμηκτρὶς τῆς ἡ σμηκτρὶς, τὸ νίτρον [τὸ λατρόν]. —handwerk, *n.* (-es), ἡ κναφευτικὴ ἢ πηλητικὴ. —kardetsche, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κνάφος, ὁ γνάφος [ἡ λανάρα, τὸ λανάρι]. —werkstätte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κναφεῖον, τὸ γναφεῖον.
- Walk-mühle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κναφεῖον, τὸ πηλητήριον. —müller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κναφεύς, ὁ πηλητής, ὁ πηλωτής.
- Wall**, *m.* (-s), ἡ ὀδοηκοντάς (μανιδων) [ἡ ὀδοηκονταρὰ ῥέγγαις].
- Wall**, *m.* (-s, *pl.* Wälle), ἡ ἐπαλις, τὸ ἐπιτείχισμα, τὸ προπύργιον τὸ πρόχωμα· τὸ ἀνάχωμα, τὸ ἐπίχωμα, τὸ προανάχωμα.
- Wallach**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἐκτομῆς ἵππος, ὁ θαδιάς [τὸ μουνουχιόμνο ἄλογο]. —en, *v. i. h.* ἐκτέμνω (ἵππον), ὀρχιτομέω, εἰνουχιέω [μουνουχιέω, κοπανίζω].

Wallen, *v. i. h.* ζέω, ζέννυμαι, βράσσω, βράζω, ἀναβράζω, παφλάζω· κυμαίνω, κυματίζομαι, ταράττομαι κυματωδῶς, σείομαι. βαδίζω, πορεύομαι, ὀδεύω· μεταβαίνω εἰς προσκύνησιν. — *de Locken*, βόστρυχοι σείόμενοι, κυμαίνοντες, κυματιζόμενοι. *das Blut wallt*, τὸ αἷμα σφύζει, ἀναβράζει. *noch auf Erden* — εἶμαι ἐτι ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἐπι γῆς. —, *n.* (-s), ὁ βρασμός, τὸ πάφλασμα, ὁ ἀναβρασμός· ἡ κύμανσις, ἡ κυμάτωσις. ἡ βάδις, ἡ πορεία, ἡ μετάβασις.

Walf-fahrer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ προσκυνητῆς ὁδοιπόρος. — *fahrt*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θρησκευτικὴ περιουσία, ἡ εἰς προσκύνησιν ἀποδημία. — *fährten*, *v. i. s.* μεταβαίνω εἰς προσκύνησιν, ὁδοιπορέω δίκτην προσκυνητοῦ. — *fährtsort*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τόπος προσκυνήσεως.

Walf-fisch etc., *s.* Walfisch.

Walf-gräber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χωματουργός, ὁ τευχοποιός, ὁ ταφρευτής.

Walf-nuss, *f.* (—, *pl.* -nüsse), τὸ (βασιλικόν) κάρυον, τὸ καρύδιον. — *nussbaum*, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ἡ καρύα [ἡ καρυδιά].

Walf-rath, -ross, *s.* Walrath, Walross.

Walf-lung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ βρασμός, τὸ πάφλασμα, ὁ ἀναβρασμός· ἡ κύμανσις, ἡ κυμάτωσις. — *des Blutes*, ἡ σφύξις τοῦ αἵματος. *in* — *gerathen*, ἀναβράζω, ἐξάπτομαι.

Walf-rath, *m.* (-es), ὁ κήτειος μυελός, ἡ κητήνη. — *ross*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ θαλάσσιος ἵππος.

Wälisch, *adj.* ξενικός, ἄλλοεθνής, ἄλλοδαπός. φραγκικός, ἰταλικός. — *er Hahn*, ὁ ἰνδικὸς ἀλεκτροῦν, ὁ ἰνδιόρνις [ὁ διάνος, ὁ κούρκος]. — *es Huhn*, ἡ ἰνδικὴ ὄρνις [ἡ διάνα, ἡ κούρκα]. — *e Bohne*, ὁ φάσηλος [τὸ φασούλι]. — *e Nuss*, τὸ κάρυον [τὸ καρύδι]. — *e Schweiz*, ἡ γαλλικὴ Ἑλβετία. — *e*, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ Φράγκος, ὁ Ἰταλός. — *en*, *v. i. h.*

βαρβαροφωνέω, βαρβαρίζω [χαλιμπουρδίζω*]. — *korn*, *n.* (-s), ὁ ἀραβόστος, ἡ ζέα [τὸ ξενικόσταρον*, τὸ καλαμπόκι]. — *land*, *n.* (-es), ἡ Ἰταλία.

Wallen, *v. i. h.* εἶμαι κύριος, ἐξουσιάζω, ἄρχω, δεσπόζω (über etwas, τινός, ἐπὶ τινός). ἐπικρατέω. *schalten und* —, ἔχω τὴν ἐξουσίαν τοῦ λύειν καὶ δεσμεῖν, λύω καὶ δένω [δίνω καὶ παίρνω]. *über etwas willkürlich schalten und* —, διαχειρίζομαι τι αὐθαίρετως, κατὰ τὸ δοκοῦν. *Jemanden schalten und* — *lassen*, δίδω τι ἐξουσίαν τοῦ λύειν καὶ δεσμεῖν [τοῦ δίνω τὰ κλειδιά]. *das walte Gott! walt's Gott!* ὁ θεὸς βοηθός! *den lieben Gott* — *lassen*, παραιτέομαι εἰς τὴν θεῖαν πρόνοιαν.

Wal-thiere, *n. pl.* τὰ κήτη, τὰ κητώδη ζῷα.

Wal-se, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κύλινδρος, τὸ στροφεῖον. τὸ κυλινδρικόν ἔργαλειον. *kleine* —, τὸ κυλινδρίον. — *n*, *v. i. h.* κυλινδρόω· ὀμαλίζω διὰ κυλινδρου. —, *v. i. h.* χορεύω τὸν στρόβιλον, στροβιλίζω. —, *n.* (-s), ἡ κυλινδρωσις· ἡ διὰ κυλινδρου ἐξομάλισις.

Wäl-zen, *v. i. h.* κυλινδρῶ, κυλινδέω, κυλίω, στροβιλίζω [σπρηγογυρίζω, κυλιώ*, κυλάω]. (*fig.*) etwas von sich —, ἀποσειώ, ἀποτρίβω, ἀποκρούω τι. *die Schuld auf Andere* —, ἐπιρρίπτω, στρέφω τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους. *sich* —, *v. r. h.* κυλινδομαι, κυλομαι [κυλιούμαι].

Wal-zen-förmig, *adj.* κυλινδροειδής, κυλινδρώδης, κυλινδρικός. — *linie*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κυλινδρική γραμμὴ, ἡ ἐλιξ, ἡ σπειρα. — *tad*, *n.* (-es, *pl.* -räder), ὁ κυλινδρικός τροχός.

Wal-ser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ στρόβιλος.

Wal-swerk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔλαστρον, ἡ ἐλασματοποικὴ μηχανή.

Wamme, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λωγάκιον, τὸ λωγάλιον, ἡ λαγών [ἡ λαγοῦνα*]· τὸ ὑπογάστριον, τὸ ὑποκόλιον, ἡ κοιλία.

Wamms, *n.* (-es, *pl.* Wämm'ser), ὁ χιτωνίσκος, τὸ ἐπιχιτωνίων [ἡ καμιζόλα, τὸ σακάρδι].

Wampe, *s.* Wamme.

Wand, *f.* (—, *pl.* Wände), ὁ τοίχος· τὸ διάτοιχον, τὸ μεσότοιχον, ὁ μεσότοιχος. spanische —, ὁ ὀκλαδίας τοίχος, τὸ ἀνεμοσκεπές, ἡ ἀνεμοσκέπη. mit dem Kopfe gegen die — rennen, πίπτω κατακέφαλα ἐπὶ τοῦ τοίχου. es ärgert ihn die Fliege an der —, ἐκ τοῦ παραμικροῦ παροργίζεται [εἶνε μυιόγικτος*]. — eines Gefässes, ἡ πλευρὰ ἀγγείου. — eines Berges, ἡ πλευρὰ ὄρους, ἡ κλιτὸς [ἡ πλαγιάδα*, τὸ πλάϊ].

Wandbekleidung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐπίστρωμα τοίχου, ἡ τοίχοστρωσά.

Wandel, *m.* (-s), ἡ ἀλλαγὴ, ἡ μεταλλαγὴ, ἡ μεταβολή. (*fig.*) ἡ βιοτεία, ὁ βίος, ἡ διαίτα, ὁ τρόπος τοῦ βίου. Gott ist ohne —, ὁ θεὸς εἶνε ἀμετάβλητος. Handel und — treiben, ἐμπορεύομαι, πραγματεύομαι, μετέρχομαι ἐμπόριον. -bär, *adj.* μεταβλητός, εὐμετάβολος, εὐμετάβλητος, ἄστατος. -barkelt, *f.* (—), ἡ εὐμεταβλησία, ἡ παλιμβολία, ἡ ἀστασία. -glück, *n.* (-es), ἡ ἀστατος τύχη. -n, *v. i. h.* μεταβάλλω, ἀλλάσσω, ἀλλοιῶ. —, *v. i. h. & s.* ὀδεύω, βαδίζω, πορεύομαι. διάγω βίον, ζῶ. unsträflich —, διάγω τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ζῶ ἀμέμπτως. -stern, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πλανήτης. -thurm, *m.* (-s, *pl.* -türme), ὁ ὑπέρτοχος πύργος. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεταβολή, ἡ ἀλλαγὴ ἡ μετουσίωσις (τῆς ἀγίας κοινωνίας).

Wanderer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀδοπόρος, ὁ ὀδίτης, ὁ πεζοπόρος, ὁ διαβάτης [ὁ δρομολάτης*, ὁ στρατολάτης*]. -falke, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ὀδοπόρος ἱέραξ. -leben, *n.* (-s), ὁ πλάνης βίος, ἡ νομαδικὴ ζωή. ein — führen, διάγω βίον πλάνητα, περιφοιτῶ [σορτουκέω]. -lustig, *adj.* φιλ-

απόδημος, ἀποδημικός. -n, *v. i. s. & h.* ὀδοπορεύω, ὀδεύω, περιπορεύομαι, πεζοπορέω. -n, *n.* (-s), ἡ ὀδοπορία, ἡ πεζοπορία. -rose, *f.* (—), τὸ μεταβατικὸν ἐρυσίπελας. -schiff, *f.* (—), ἡ ἀποδημία, ἡ ἀποδημίασις, τὸ ταξείδιον. -swann, *m.* (-s, *pl.* -ente), ὁ ὀδοπόρος, ὁ πεζοπόρος. -stüb, *m.* (-es, *pl.* -stübe), ἡ βακτηρία, ἡ ὀδοπορικὴ βράβδος. den — ergreifen, ὀρμῶμαι εἰς ὀδοπορίαν, ἀποδημέω [στρατεῦω]. -weg, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὀδοπορία, ἡ πορεία, ἡ πεζοπορία, ἡ περιόδια, ἡ περιήγησις. -volk, *n.* (-es, *pl.* -völker), τὸ πλανητῶν ἔθνος, ὁ νομαδικὸς λαός. -zelt, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ χρόνος περιόδιας.

Wandgemälde, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐντοίχιος εἰκὼν, ἡ ἐπὶ τοῦ τοίχου ζωγραφία. -haken, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐντοίχιον ἄγκιστρον. -kalender, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐπὶ τοῦ τοίχου κρεμάμενον (τὸ κρεμαστὸν, τὸ ἐντοίχιον) ἡμερολόγιον. -karte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐντοίχιος χάρτης. -laus, *f.* (—, *pl.* -läuse), *s.* Wanze. -leuchter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐντοίχιος λύχνος.

Wandlung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεταβολή, ἡ ἀλλαγὴ, ἡ μετουσίωσις (τῆς θείας κοινωνίας).

Wandpfeiler, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ παραστάς, ἡ ἐντοίχιος ἀντηρίς. -schrank, *m.* (-es, *pl.* -schränke), τὸ ἐντοίχιον σκευοφυλάκιον [τὸ ντουλάκι]. -schraube, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐντοίχιος κοχλίας, τὸ κοχλωτὸν ἄγκιστρον. -uhr, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐπὶ τοῦ τοίχου ὠρολόγιον, τὸ ἐκκρεμές, τὸ κρεμαστὸν ὠρολόγιον.

Wandge, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παρεία (τὸ μάγουλον). -ngrübechen, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ γελαστικός [τὸ λακκουδάκι, τὸ λακκάκι εἰς τὰ μάγουλα].

Wankelmüthig, *m.* (-es), ἡ ἀβεβαιοτής, ἡ ἀμφιγνωμοσύνη, ἡ παλιμβολία, ἡ ἀστασία. -müthig, *adj.* ἀβέβαιος, παλιμβολός, ἀναποφάσιτος· ἀγγιστροφός, ἀστατος, ἀσταθής, εὐ-

- μετάβολος. —*müthigkeit*, *f.* (—), *s.* Wankelmuth.
- Wan'ken**, *v. i. h.* σεοίμαι, κλονέομαι, άσστατά [τρικίλλω, κοντιλλώ, κοντιλάω, παραγέρνω*, καλανταρίζω*]. (*fig.*) άμφιγνοέω, έπαμφοτερίζω, διαστάζω, ένδοιαζώ, άμφιταλαντεύομαι. —, *n.* (—s), ή κλόνησις, ή σεισις, ή άστασία. (*fig.*) ή άμφιγνωμοσύνη, ή παλιμβολία, ή έπαμφοτερισμός, ή ένδοιασμός. —*d*, *adj.* άμφιρρεπής, όξυρρεπής, άμφίγνωμος, έπαμφοτερίζω.
- Wann**, *adv.* πότε [πότες*]. *seit* —? από πότε; — *waren sie in Paris?* πότε ήσθε έν Παρισίους; *man weiss nicht* — *er kommen wird*, είνε άγνωστον πότε θα έλθη. *dann und* —, έστιν ότε, πότε και πότε, ένίοτε [κάποτε, καμμιά φορά]. —, *conj.* όταν, όπότεν, ότε, όπότε [όποτε, όντε*].
- Wänn'chen**, *n.* (—s, *pl.* —), τώ σκαφίδιον, τώ πινάκιον* *s.* Wanne.
- Wan'ne**, *f.* (—, *pl.* —n), ή σκάφη. τώ λίκνον, ή λικμός, τώ λικμητήριον [τώ λιχνιστήρι]. *Bade*—, ή λουτήρ, ή ασάμινθος.
- Wan'nen**, *adv.* von —? πόθεν; από πού;
- Wan'nen**, *v. i. h.* λικμάω, λιχνίζω [λιχνίζω].
- Wanst**, *m.* (—es, *pl.* Wänste), ή γαστήρ, ή κοιλία [ή κοιλιά, ή άσκαρος*].
- Wan'se**, *f.* (—, *pl.* —n), ή κόρις [ή κοριός, ή κόριζα].
- Wap'pen**, *n.* (—s, *pl.* —), τώ οικόσημον, τώ ιδιόσημον. —*bild*, *n.* (—es, *pl.* —er), τώ σύμβολον οικόσημου. —*büch*, *n.* (—es, *pl.* —bücher), τώ βιβλίον οικόσημων, τώ οικόσημολόγιον. —*kenner*, *m.* (—s, *pl.* —), ή οικόσημολόγος, ή ειδήμων των οικόσημων. —*kunde*, *f.* (—), ή οικόσημολογία, ή σηματολογία. —*kundige*, *m.* (—n, *pl.* —n), ή οικόσημολόγος, ή σηματολόγος. —*schild*, *n.* (—es, *pl.* —er), ή άσπίς οικόσημου.
- Wapp'nen**, *v. i. h.* όπλίζω, έξοπλίζω [άρματώνω].

- Wardeln**, *m.* (—s, *pl.* —e), ή άργυρογνώμων, ή όριστής των νομισμάτων.
- Warm**, *adj. & adv.* (*Comparativ* wärmer, *Superlativ* wärmst), θερμός, χζεστός. *etwas* —, υπόθερμος. *sehr* —, διάθερμος, περιθερμος. *recht* —, εύθερμος. — *machen*, θερμαίνω. — *werden*, θερμαίνομαι (*für etwas*, προς τι). *es ist* —, είνε θερμοτός, ή καιρός είνε θερμός, είνε ζεστή [κάμνει ζεστήν, είνε κάψα*, κάνει κάψα]. *mir ist* —, αισθάνομαι ζεστήν. (*fig.*) *er sitzt* —, διάγει έν άνέσει, έχει ό τι έπιθωμει, εύπραγεί [καλή τήν έξει]. *Jemandem den Kopf* — *machen*, όπекκαίω τήν γνώμην τινός [τόν ξελογιάζω]: διαταράσσω, θορυβώ τινά [τόν παρακίλλω, τόν σκοτίζω]. — *baden*, θερμολουτέω. — *trinken*, θερμοποτέω. *sich* — *kleiden*, *halten*, ένδύομαι θερμά ένδύματα, ζεστά φορέματα. —*bäd*, *n.* (—es, *pl.* —bäder), τώ θερμόν λουτρόν.
- Wärm'becken**, *n.* (—s, *pl.* —), ή θερμομαντικός φακός, τώ φακωτόν πυριτήριον.
- Warm' Bier**, *n.* (—s), ή θερμός ζυθος. —*blütig*, *adj.* θερμοόμιος. —*brunnen*, *m.* (—s, *pl.* —), ή θερμή πηγή, αι θέρμαι.
- Wär'me**, *f.* (—), ή θερμοτός [ή ζεστα*, ή ζεστή, ή ζεστασιά]: ή θερμοασία. *ohne* —, άθερμος. *die* — *liebend*, φιλόθερμος. —*grad*, *m.* (—es, *pl.* —e), ή βαθμός θερμοτότης. —*lehre*, *f.* (—), ή περι θερμοτότης θεωρία. —*leiter*, *m.* (—s, *pl.* —), ή θερμογωγός, ή άγωγός τής θερμοτότης. —*messer*, *m.* (—s, *pl.* —), τώ θερμομετρον. —*n*, *v. i. h.* θερμαίνω [ζεσταίνω]. *ein wenig* —, υπόθερμαίνω. *an der Oberfläche* —, επίθερμαίνω. *sich* —, *v. r. h.* θερμαίνομαι [ζεσταίνομαι]. —*d*, *adj.* θερμομαντήριος, θερμομαντικός. —*r*, *m.* (—s, *pl.* —), ή θερμομαντήρ τώ θερμοαντήριον. —*stoff*, *m.* (—es, *pl.* —e),

τὸ θερμαντικόν, τὸ θερμογόνον. —seliger, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ θερμοσκόπιον, ὁ θερμοδείκτης

Wärm-flasche, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ θερμαντήριος φακός, τὸ φακωτὸν πυριατήριον. —lampe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ θερμαντικὸς λύχνος, ὁ θερμολαμπτήρ. —ofen, *m.* (-s, *pl.* -öfen), ἡ θερμαντικὴ κάμινος. —pfanne, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πυριατήριον. —stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ κεραμοῦς φακός, τὸ κεραμοῦν πυριατήριον. —stube, *f.* (—, *pl.* -n), —zimmer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θερμαντήριον δωμάτιον.

Wärmen, *v. t. h.* προπαραίνω, ιδεάζω, προιδάζω, προειδοποιῶ, προλαμβάνω [γνῶιάζω*] (vor etwas, περιτινός).

Wärmung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ προπαραίνεσις, ἡ προιδέασις, ἡ προάγγελσις, ὁ προιδεασμός, ἡ προειδοποίησις, ἡ προληπτικὴ εἰδησις. sich etwas zur — dienen lassen, θερμέω τι ὡς προειδοποίησιν. das mag zur — dienen, τοῦτο ἔστω διδακτικὸν μάθημα* ὁ νοῦν νοεῖτω, τοῖς φρονίμοις ὄλγα. —sruf, *m.* (-es, *pl.* -e), —stimme, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φωνὴ προαγγέλλας.

Wärte, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σκοπιὰ, ἡ σκοπιή, ἡ περιωπή [ἡ βίγλα]. Stern-, τὸ ἀστεροσκοπεῖον. —frau, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ νοσοκόμος. —geld, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ μισθὸς νοσηλείας. ἡ σύνταξις. —n, *v. t. h.* νοσηλεύω, νοσοκομῶ, καιροφυλακέω, θεραπεύω, περιποιῶμαι [πολεμῶ*] παραφυλάττω. seines Amtes, Berufes —, ἀσκέω τὰ καθήκοντά μου. —, *v. t. h.* ἀναμένω, περιμένω, προσμένω (auf etwas, τί auf Jemanden, τινά). man wartet auf Sie, ὡς περιμένουσιν, περιμένεσθε. auf die Gelegenheit —, καιροτηρέω, καιροφυλακέω. das wartet deiner, αὐτό σε περιμένει. welches Schicksal wartet meiner? ποῖα τύχη με περιμένει; die Zeit wartet nicht,

ὁ χρόνος δὲν περιμένει. mit etwas —, ἀναβάλλω τι εἰς ἄλλοτε, ἔγω καιρὸν νὰ περιμένω τι. (fam.) da können Sie lange auf mich —, ἂν με ἰθῆτε γράφατέ με. da können Sie lange —, περιμένετε μόνον [καλὰ γδέχεστε*]. warte! warte nur! στάσου διάβωλε! —, *n.* (-s), ἡ καρδοχία, ἡ προσδοχία, ἡ ἀπεκδοχὴ [ἡ ἀπαντοχὴ]. ich bin des-s müde, ἀπέχασον νὰ περιμένω

Wärter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φύλαξ, ὁ ἐπιστάτης ὁ ἐπιμελητής, ὁ θεραπευτής. (bei Kranken) ὁ νοσοκόμος. —in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ φύλαξ, ἡ φυλακίς ἡ νοσοκόμος.

Wärte-saal, *m.* (-s, *pl.* -säle), ἡ ἀθήουσα τῶν περιμενόντων, ὁ ἐξών. —zimmer, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δωμάτιον τῶν περιμενόντων.

Wärting, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ περιποίησις, ἡ ἐπιμέλεια [τὸ πολέμημα]. — eines Kranken, ἡ νοσηλεία, ἡ νοσοκομία. gute, schlechte —, ἡ καλὴ, κακὴ περιποίησις.

Warum, *adv.* διὰ τί, διατί, τίος ἐνεκα, διὰ τίνα αἰτίαν. — nicht? διὰ τί ὄχι; — denn? διὰ τί οὐ; ἀλλὰ διὰ τί; διὰ τί τάχα; (fam.) — nicht gar! ὄχι δά! καλὲ δὲν βαρύνεσαι [μονιτάρου δά*]!

Wärzchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀπροχορδόνιον [ἡ ἐλήτσα].

Wärze, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπροχορδῶν, ἡ μυρμηκία, τὸ μυρμηκῶν [ἡ κρεατολήα, ἡ μερμηγκία*]. — an der Brust, ἡ θηλή [ἡ ῥῶτη τοῦ βυζιῦ].

Wärzen-förmig, *adj.* ἀπροχορδονώδης, παρόμοιος μυρμηκία. —pomerane, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὑπόπικρον χρυσόμηλον [τὸ νεράντζι].

Wärzig, *adj.* πλήρης ἀπροχορδῶν, μυρμηκώεις.

Was, *l. pron.* (ἐρωτηματικῶς), τί [ἴνα*, εἰντά*]. — für ein, ποῖός, ὅποιος τις [τί λογῆς, τί λογῶ, τί]. — für Blumen? ὅποιον ἄνθος [τί ἄνθος; τί λουλοῦδι]; — für Geld? ὅποιόν τινα χρήματα; ποῖου εἶδους χρή

ματα [τί λογῆς (τί λογῶν) χρήματα; τί χρήματα]; — denn? τί δά; ἄλλα τί; τί τάχα; nun — denn? καί τί τάχα; — ist zu thun? — ist zu machen? τί ποιητέον; τί τὸ πρακτέον; τί νά γένη; τί νά γένῃ; — sagt er? τί λέγει [ἴνα λέει*]; — für Leute? ὅποιοι τινες ἄνθρωποι [τί (λογιῶ) ἄνθρωποι]; — ist das? τί ἐστὶ τοῦτο; τί εἶν αὐτό; τί εἶν αὐτά; — für ein lästiger Mensch! οἷος ὄκληρός ἄνθρωπος! — steht Ihnen zu Diensten? τί ἀγαπάτε; — meinen Sie? τί λέγετε; τί εἰπετε; — lachen Sie? τί γελᾶτε; — reddest du da? τί κάθῃσαι καί λέγεις; — soll das bedeuten? τί τοῦτο θέλει; τί δηλοῖ τοῦτο; — ist los? τί τρέχει; τί εἶνε; τί συμβαίνει; ach! — καλεῖ τί λέγεις! ἔλα δά! ὄχι δά! — für ein dummer Kerl er ist! τί ζῶπον εἶνε! — schadet es? τί βλάπτει; τί πειράζει; — ist (denn) dabei zu sagen? καί τί πρὸς τοῦτο; das ist — anderes, αὐτὸ εἶνε διάφορόν τι, τοῦτο διαφέρει. wissen Sie — Neues? ἤξεύρετέ τι νεώτερον; — II. (ἀναφορικῶς), ὃ τι, ὃ, τι, τοῦθ' ὄπερ. Alles —, ὅσα, πᾶν ὃ τι. Alles — wir haben, (πᾶν) ὃ τι ἔχομεν. — ich sage, ὃ τι λέγω. du magst sagen, — du willst, δύνασαι νά εἴπῃς ὃ τι θέλεις, λέγε ὃ τι θέλεις. es sei, — es wolle, ὃ τι καὶ ἂν εἶνε, ὅπως καὶ ἂν ἔχη. er läuft — er kann, τρέχει ὡς ἔχει ποδῶν, τρέχει ὅσον δύναται. ich möchte lieber ich weiss nicht — thun, θά προετίμων πᾶν ὃ τι ἄλλο. und — das schlimmste ist, τὸ δὲ χειρίστον εἶνε. wenn es morgen regnet, — ich befürchte, werde ich nicht kommen, ἐάν βρέχη αὔριον, τοῦθ' ὄπερ φοβοῦμαι, δὲν θά ἔλθω. es soll ihm sehr gut gehen, — mich sehr erfreut, φαίνεται ὅτι ἔχει κάλλιστα, τοῦθ' ὄπερ με εὐαρεστεῖ λίαν.

Wasch-anstalt, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ πλυντικὸν κατάστημα, τὸ πλυντήριον [τὸ πλυσταρεῖο]. —bäd, *m.* (-en, *pl.* -en), ἡ προκῶων ἀρκτος. -becken, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ χειρόνιπτρον, τὸ χέρνιβον, τὸ χέρνιπτρον, ὁ νιπτήρ. — für die Füße, ὁ ποδα-νιπτήρ, ὁ ποδονιπτήρ.

Wäsche, *f.* (—), ἡ πλύσις. ἡ λινόστολή, ἢ ἀσπρόρουχα.

Waschen, *v. t. & i. ir. h.* πλύνω. (*fig.*) φλουαρέω, φλουαροκοπέω. die Hände —, νίπτω τὰς χεῖρας. den Kopf, den Leib —, λούω τὴν κεφαλὴν, τὸ σῶμα. sich die Hände, das Gesicht —, νίπτομαι τὰς χεῖρας, τὸ πρόσωπον. Jemandem den Kopf —, λούω, πλύνω τινά. (*fig.*) ich wasche meine Hände in Unschuld, νίπτω τὰς χεῖράς μου [πλύνω τὰ χέρια μου]. eine Hand wäscht die andere, χεῖρ χεῖρα νίπτει [ἡ μιὰ χεῖρα πλύνει τὴν ἄλλη*]. einen Mohren weiss —, Αἰθίοπα σμῆχω [ὁποῖος πλύνει τὸν Ἀράπη μόνο τὸ σαποῦνι χάνει]. gewaschen, πλυτός, πεπλυμένος. neu gewaschen, νεόπλυτος. —, *n.* (-s), ἡ πλύσις [τὸ πλύσιμον]. (*fig.*) ἡ φλουαρολογία. — der Hände, ἡ νίψις, τὸ χέρνιμμα [τὸ χερόπλυμα].

Wäscher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πλύντης, ὁ ῥυπητήρ. (*fig.*) ὁ φλόαρος. -es, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πλύσις [τὸ πλύσιμον]. τὸ πλυντήριον [τὸ πλυσταρεῖο]. ἡ φλουαρία, ἡ φλουαρολογία. -lu, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ πλυντρίς, ἡ πλύντρια [ἡ πλύστρα]. -lehn, *m.* (-s), τὸ πλύντρον, τὰ πλύντρα, ἢ πλυστικά.

Wasch-fass, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ πλυντικὸν ἀγγεῖον, ὁ πλυνός. -frau, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πλυντρίς, ἡ πλύντρια [ἡ πλύστρα]. -gold, *n.* (-es), τὸ σεαυρμένον χρυσάιον, ὁ πλυτός χρυσός. -haft, *adj.* φλόαρος, ἀδόλεσχος, ἀλαος, πολυλόγος. -haftig-keit, *f.* (—), ἡ φλουαρότης, ἡ πολυλογία. -handschuhe, *m. pl.* τὰ πλύ-

οιμα (τὰ πλυνόμενα) χειρόκτια. —haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ πλυντήριον [τὸ πλυσταρεῖό].
Wasch-kammer, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἱατιοφυλάκιον ἀσπορροούχων.
Wasch-kessel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πλυντικὸν χαλκεῖον, ὃ πλυντικὸς λέβητος [τὸ καθάρι τῆς μπουγάδας].
-korb, *m.* (-es, *pl.* -körbe), ὃ ἀφαινοῦς πλύσεως [τὸ μπουγαδοφύρον].
Wasch-korb, *m.* (-es, *pl.* -körbe), τὸ κοφίνιον ἀσπορροούχων.
Wasch-lappen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ πλυντικὸν ῥάκος, ἢ ἀπομάκτρα, τὸ μάκτρον [τὸ σφουγγιστήρι, τὸ σφουγγαρῶπανον]. —löder, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ πλύσιμον δέρμα.
Wasch-leine, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σχοινίον ἐξαπλώσεως ἀσπορροούχων.
Wasch-maschine, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πλυντικὴ μηχανή. —maul, *n.* (-s, *pl.* -mäuler), τὸ λάλον στόμα· ὃ λάλος, ὃ φάλαρος. —platz, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ὃ τόπος πλύσεως [ἢ πλύστρα, τὸ πλυσταρεῖό].
Wasch-schrank, *m.* (-es, *pl.* -schränke), ἡ ἱατιοθήκη ἀσπορροούχων.
Wasch-tisch, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ πλυντικὸν τραπέζιον. —trog, *m.* (-es, *pl.* -tröge), ἡ σκάφη τῆς πλύσεως, ὃ πλυνός. —wanne, *f.* (—, *pl.* -n), ὃ πλυντικὸς κάδος, τὸ πινάκιον τῆς πλύσεως. —wasser, *n.* (-s), τὸ νίμμα, τὸ νίπτρον, τὸ ἀπὸνίπτρον, τὸ ἀπόνιμμα, τὸ πλύμα. —weib, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ πλύντρια [ἢ πλύστρα]. (*fam.*) τὸ φλόβαρον γύναιον. —zeitel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σημειώσις τῆς πλύσεως. —zuber, *m.* (-s, *pl.* —), ὃ πλυντικὸς κάδος.
Was-ser, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὕδωρ, *τὸ νερόν*. τὸ οὖρον, *τὸ κάτουρον*. ἢ ὕδατοειδῆς λάμψις, ἢ λαμπηδών (πολυτίμου λίθου). trinkbares —, ὕδωρ πόσιμον, πόσιμον. fließendes —, ὕδωρ ρυτὸν, ναματιαῖον, ποτάμιον [τρεγόμενον νερόν]. stehendes —, ὕδωρ στάσιμον, λι-

μναῖον. mit stehendem —, ὑδροστάσιμος. ein Teich von stehendem —, τὸ ὑδροστάσιον. geweihtes —, ὕδωρ ἡγιασμένον, ὃ ἀγιασμός. weiches —, ὕδωρ μαλακόν, θήλυ. süßes —, ὕδωρ γλυκύ. ein wenig —, τὸ ὑδάτιον, τὸ ναμάτιον [τὸ νεράκι]. — bringen, φέρω ὕδωρ. — tragen, ὑδροφορέω. — trinken, ὑδροποτέω ὕδατοποτέω, πίνω ὕδωρ, *πίνω νερόν* [νεροπίνω]. — mit Öl, τὸ ὑδρέλαιον [τὸ νερόλαδον]. unter — stehen, λιμνάζω. mit — begiessen, καταβρέχω, ἀρδύω, ὑδραίνω, ὑγραίνω, βρέχω. — halten, στέγω ὕδωρ. — haltend, στεγνός, ὕδατοστεγής. in — lebend, ἐνὺδρος, ἐνυδρόβιος. mit — gemischt, ὑδρομιγής. kölnisches —, τὸ ὕδωρ τῆς Κολωνίας. zu —, κατὰ θάλασσαν, διὰ θαλάσσης. zu — und zu Lande, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν [(τοῦ) στεργᾶς καὶ τοῦ πελάγους]. unter — setzen, κατακλύζω, ἐπιλιμνάζω, πλημμυρίζω. das — läuft mir im Munde zusammen, τὸ σάλιόν μοι ῥέει ἐν τῷ στόματι [τρέχουν τὰ σάλια μου]. sein — lassen, abschlagen, ούρειν, *ἄχύνω νερόν μου, κἀνω τὸ νερόν μου*. ein Diamant von reinem —, ἀδάμας εὐαγής. (*fig.*) zu — machen, ματαῖό(ν)ω, παραλύω, καταστρέφω. zu — werden, ματαῖό(ν)ομαι, παραλύομαι, ναυαγέω, καταστρέφομαι. das ist — auf meine Mühle, ἔρμαιον τοῦτό μοι ἐστίν, αὐτό μοι ἔρχεται δεξιὰ [αὐτό μου ἔρχεται σὰν τὸ νερό 'ς τ' αὐλάκι, αὐτό μου εἰς λουκοῦμι]. Jemandem das — nicht reichen, πολὺ ἀπολείπομαι τινος [ῥέν τον ὀμοιάζω οὕτε εἰς τὰ 'νάχια]. kein — trüben, οὐδὲ κάφρος κινέω, οὐδὲ ἐν ἀδικέω, οὐδὲ τὸ παραμικρὸν κακὸν κάμνω. still — sind tief, οἱ φαινόμενοι ἦσσαν εἶνε ἐπικινδυνότεροι τῶν ζωπρῶν [ἀπὸ σιγανὸ ποτάμι ψηλά τὰ ροῦγά σου].

Was'ser-äder, f. (—, *pl.* -n), ἡ φλέψ ὕδατος. —**ampfer, m.** (—s), φωτόν, τὸ ὑδρολάπαθον, *τὸ νερολάπαθον*. —**arm, adj.** ἀνυδρος, λειψυδρος, ἐστερημένος ὕδατος. —**armüth, f.** (—), ἡ λειψυδρία, ἡ ἀνυδρία. —**ärtig, adj.** ὑδατοειδής, ὑδατώδης, ὑδαρώδης. —**bäd, n.** (—es, *pl.* -bäder), τὸ λουτρόν. **T.** ἡ ἐπὶ ζέοντος ὕδατος θέρμανσις. —**bau, m.** (—s, *pl.* -ten), ἡ ὑψυδρος οἰκοδομία. —**baukunst, f.** (—), ἡ ὑδραυλικὴ ἀρχιτεκτονικὴ. —**baumelster, m.** (—s, *pl.* —), ὁ ὑδραυλικὸς ἀρχιτέκτων. —**becken, m.** (—s, *pl.* —), ἡ λεκάνη ὕδατος· τὸ ὑδροστάσιον, ἡ λίμνη. —**behälter, m.** (—s, *pl.* —), —**behältniss, n.** (—es, *pl.* -e), ἡ ὑδροθήκη, ἡ δεξαμενὴ [ἢ στέρινα]. —**beschreibung, f.** (—, *pl.* -en), ἡ ὑδρογραφία. —**birne, f.** (—, *pl.* -n), τὸ εὐδιάλυτον ἀπίδιον. —**bläse, f.** (—, *pl.* -n), ἡ πομφόλυξ, ἡ φυσαλίς, ἡ φύσα, ἡ ὕδατις, τὸ ἐκζεμα [ἢ φούσκα, ἢ φουσκαλίδα]. —**bläschen, n.** (—s, *pl.* —), ἡ ὕδατις, **s. Wasserblase.** —**blau, adj.** ὑδατόχρους, κυανός [ἀνοικτός γαλάζιος]. —**blei, n.** (—s), ἡ μολύβδαινα, ἡ καθέτη. —**blume, f.** (—, *pl.* -n), τὸ ἐνυδρον ἄνθος [τὸ νερολούλουδον]. —**bruch, m.** (—es, *pl.* -brüche), ἡ ὑδροκρήλη.

Was'serchen, n. (—s, *pl.* —), τὸ ὑδάτιον [τὸ νεράκι, τὸ νερούλακι]. (*fig.*) **kein — trüben, οὐδὲ κάρφος κινέω, οὐδὲ ἐν ἀδικέω, δὲν κάμνω οὐδὲ τὸ παραμικρὸν κακόν.**

Was'ser-damm, m. (—es, *pl.* -dämme), ἡ προκυμαία, τὸ προκύμαιον, τὸ προανάχωμα, τὸ πρόχωμα ὕδατος, ὁ μῶλος. —**dampf, m.** (—es, *pl.* -dämpfe), ὁ ἀτμός τοῦ ὕδατος. —**dicht, adj.** στεγανός, ὑδασιστεγής, ὑδατοστεγής. —**eimer, m.** (—s, *pl.* —), τὸ ὑδρεῖον, ὁ κάδος [ὁ γάδος*]. —**fahrt, f.** (—, *pl.* -en), ὁ πλοῦς. —**fall, m.** (—s, *pl.* -fälle), ὁ καταρράκτης. —**farbe, f.** (—, *pl.* -n), τὸ ὑδατώδες χρώμα. ἡ ὑδρομιγής βαφή [ἢ νερομπογιὰ]. —**farbig, adj.** ὑδατόχρους, ὑδατώδης, ὑδα-

λώδης. —**fass, n.** (—es, *pl.* -fässer), ὁ πίθος ὕδατος, τὸ νεροπίθαρρον. —**fenchel, m.** (—s, *pl.* —), τὸ φελάνδριον. —**feuerrad, n.** (—es, *pl.* -räder), ἡ πυριλαμπής ἀκτὶς ὕδατος. —**feuerwerk, n.** (—es, *pl.* -e), τὸ πυριλαμπές ὑδροτέχνημα. —**flache, f.** (—), ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος. —**flasche, f.** (—, *pl.* -n), ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρολήκυθος, ἡ ψιάλη τοῦ ὕδατος. —**fluth, f.** (—, *pl.* -en), ὁ κλύδων, ὁ κατακλυσμός, ἡ κατάκλυσις. —**frei, adj.** ἀνυδρος, στεγνός. —**frosch, m.** (—es, *pl.* -frösche), ὁ ἐνυδρος βάτραχος. —**galle, f.** (—, *pl.* -n), ἡ ἀτελής ἱρις, τὸ ἀτελὲς οὐράνιον τόξον. —**gang, m.** (—es, *pl.* -gänge), ὁ ὄχετός, τὸ ὑδραγωγεῖον. —**gefäss, n.** (—es, *pl.* -e), τὸ ὑδροφόρον ἀγγεῖον, τὸ ὑδρεῖον. —**geflügel, n.** (—s), τὰ ἐνυδρα (τὰ ὑδροχαρῆ) πτηνά [τὰ νεροπούλια]. —**gewächs, n.** (—es, *pl.* -e), τὸ ἐνυδρον φυτόν. —**glas, n.** (—es, *pl.* -gläser), τὸ ποτήριον τοῦ ὕδατος [ἡ νερόκουπα]. —**gleich, adj.** ἰσόπεδος πρὸς τὸ ὕδωρ. —**graben, m.** (—s, *pl.* -gräben), ἡ ὑδατόρρυτος τάφος, ὁ ὄχετός, ἡ διωρυξ, ἡ διωρυξ, *τὸ νεραύλακον. —**grube, f.** (—, *pl.* -n), ὁ λάκκος ὕδατος, ὁ νερόλακκος*. —**grün, adj.** ὑδατόχρους, ὑδατόχλωρος. —**guss, m.** (—es, *pl.* -güsse), ἡ καταρρευσις ὕδατος, ἡ ὑδατόρροια. —**haltig, adj.** ἐνυδρος, ἐνυγρος, ὑδατοῦχος. —**hellanstalt, f.** (—, *pl.* -en), τὸ ὑδροθεραπευτήριον, τὸ ὑδροθεραπευτικὸν κατάστημα. —**heilkunde, f.** (—), ἡ ὑδροθεραπευτικὴ, ἡ ὑδροθεραπεία. —**hell, adj.** ὑδατώδης, ὑδατόεις. —**hödenbruch, s. Wasserbruch.** —**hölen, n.** (—s), ἡ ὑδροφορία, ἡ ὑδρευσις. —**hose, f.** (—, *pl.* -n), ὁ τιφῶν, ὁ τιφῶς, ὁ σίφων [ὁ σίφοντας, ὁ σίφωνας*]. —**hühn, n.** (—s, *pl.* -hühner), πτηνόν, ἡ φαλαργίς, ἡ ἀλιθια [ἢ φαλαργίδα, ἢ βουταναριά, τὸ ζαροπαππί]. —**hund, m.** (—es, *pl.* -e), ὁ ἐνυδρος κύων.

Was'serlicht, adj. ὑδατοειδής, ὑδατώδης, ὑδαρώδης· ἰχωρώδης, ὀρρώδης.

Was'serig, *adj.* υδατίνος, υδατώδης, υδαρής, υδαρωδής, υδαλέος, υγροπαγής [νερούλης]. (*fig.*) υδαρής, ψυχρός, αηδής, άνοστος, «άνοστος» [σαγρός, σαχλαρίκος]. -e Schreibart, ήθος λόγου έκνευρωσμένον, ψυχρόν. (*fam.*) Jemandem den Mund — machen, διεγείρω τινι ρεύσειν του σιάλου [κάμνω να τρέξουν τὰ σιάλια του]. -keit, *f.* (-), ή υδαρότης, τὸ υδαλέον, ή υγρούσια [ή νερούλαδα]. (*fig.*) ή ψυχρότης, ή άηδία, ή άνοσιότητα.

Was'ser-jagd, *f.* (-, *pl.* -en), ή υδροθηρία. -jungfer, *f.* (-, *pl.* -n), ή υδριάς νόμφη, ή ναΐς, ή έφυδριάς νόμφη [ή νερόνυφη*]. -kanal, *m.* (-s, *pl.* -näle), ή υδατόρρυτος αύλαξ, «τὸ νερούλακον». -kanne, *f.* (-, *pl.* -n), ή πρόχως, ή προχόη, ή υδρία, τὸ κανάτιον, «τὸ νεροκάνατον». eino — voll, ή κανατιά. -karte, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ υδρογραφικὸς χάρτης. -kessel, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ χαλκεῖον, ὁ ίπνολέβης [τὸ καζάνι του νερού]. -kies, *m.* (-es), ὁ μαρκασίτης (λίθος). -kopf, *m.* (-es), τὸ υδροκέφαλον (πάθος), ὁ υδροκέφαλος, ὁ έγκεφαλίτης υδρωψ. mit dem — behaftet, υγροκέφαλος. -kraftlehre, *f.* (-), ή υδροδυναμική. -krug, *m.* (-es, *pl.* -krüge), ή υδρία, ή λάγνος [ή στάμνα, τὸ σταμνί, ή λαήνα*]. -kunst, *f.* (-, *pl.* -künste), ή υδραυλική πίδαξ, τὸ αναβρυτήριον ή υδραυλική μηχανή [τὸ ντολάπι*]. die Wasserkünste spielen, τὸ ὕδωρ κρουνίζεται. die Wasserkünste spielen lassen, κρουνίζω τὰ ὕδατα. -kür, *f.* (-), ή υδροθεραπεία, ή υδροδιάτα. -lache, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ υδροστατόμενος τόπος. -lauf, *m.* (-s, *pl.* -läufe), ή ροή του ὕδατος, ή υδατόρροια, ή υδρορροία. -leer, *adj.* κενὸς ὕδατος. -leitung, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ υδραγωγεῖον, ὁ ὄχετός ή ὄχεγεια, ή υδραγωγία, ή ὄχεταγωγία, τὸ ὄχετεύμα. -leitungsbühre, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ υδραγωγὸς

σωλήν. -lille, *f.* (-, *pl.* -n), ή μαδωνία, ή νυμφαία. -linse, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ τελεματικὸς φακός, ή θαλασσία φακή. -loch, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ή υδροθήκη, ή υδροδόχος τρύπα [ὁ ἀρόλιθος*]. -los, *adj.* άυδρος, άνυγρος. -malerei, *f.* (-), ή υδρογραφία. -mangel, *m.* (-s), ή άνυδρία, ή λειψυδρία [ή άνυδρία]. -mann, *m.* (-s), ὁ υδροχόος (άστερισμός). -maschine, *f.* (-, *pl.* -n), ή υδραυλική μηχανή. -maus, *f.* (-, *pl.* -mäuse), ὁ ένυδρος μῦς. -melone, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ καρπούζιον. -melch, *m.* (-es, *pl.* -e), ή ένυδρος σαλαμάνδρα. -moos, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ένυδρον φυτό. -mücke, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ένυδρος κίωνψ. -mühle, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ υδρόμυλος, ή υδρομύλη, τὸ υδρομύλιον, ὁ υδραλέτης, τὸ υδραλέστον, «ὁ νερόμυλος». -müller, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ υδραλέτης, «ὁ νερομυλωνάς».

Was'sern, *v. t. h.* υδρεύω, υδραίνω, ἀρδεύω, (κατα)βρέχω. einen Stoff —, υδατοβαφεῖν ὄφασμα. gewässertes Band, ταινία υδατοβαφής, υδατόκλυτος, κυματοειδής. —, *v. i. h.* (*fig.*) der Mund wässert ihm darnach, τὸ σιάλον ρέει ἐν τῷ στόματι του [τρέχουν τὰ σιάλια του]. —, *n.* (-s), ή υδρευσις, ή ἀρδεια, ή ἀρδευσις, ή βρέξις, ή κατάβρεξις.

Was'ser-nixe, -nymph, *f.* (-, *pl.* -n), ή υδριάς νόμφη, ή ναΐς. -nuth, *f.* (-), ή λειψυδρία, ή άνυδρία. -ort, *f.* (-, *pl.* -n), ή υδραυλις, ὁ υδραυλος, τὸ υδραυλικὸν ὄργανον. -pass, *m.* (-es, *pl.* -pässe), τὸ υδρόκορον στενόν. —, *adj.* ὀριζόντιος. -peife, *m.* (-s), τὸ υδροπέπερι. -pflanze, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ένυδρον (τὸ ένυδρόβιον, τὸ υδροχαρὲς) φυτόν. -probe, *f.* (-, *pl.* -n), ή δοκιμασία του ὕδατος ή υδροσκοπία, ή υδρογνωμοσύνη. -platz, *m.* (-es, *pl.*

-plätze), ὁ ἔνυδρος τόπος, τὸ ὑδρεῖον [ὁ νερότοπος]. -pumpe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὑδραντλία, ἡ ἀντλία [ἡ κλοῦμπα]. -quelle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πηγὴ ὕδατος, ἡ κρήνη, ἡ βρύσις [ἡ βρύσι, ἡ μάνα τοῦ νεροῦ]. -räd, *n.* (-es, *pl.* -räder), τὸ τυμπανον, ὁ ὑδραυλικὸς τροχός, ἡ πτερωτὴ. -ratte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἔνυδρος μῦς. (*fig.*) ὁ φιλοδρῶς ὁ θαλάσσιος ἀνὴρ. -recht, *adj.* ἰσόπεδος πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. —, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δικαίωμα ὑδραγωγίας. -reich, *adj.* πολύδρος, εὐδρῶς ὑδατώδης. — sein, εὐδρέω. -reichthum, *m.* (-s), ἡ πολυδρία. -reise, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πλοῦς, ἡ ναυτιλία. -rinne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὑδρορροά, ὁ ὑδρορροός, ἡ ὑδρορροία [ὁ ρεύτης, ἡ μπουτσουνάρα, ἡ κουτσουνάρα]. -röhre, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὑδραγωγὸς σωλήν. -säule, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ στήλη ὕδατος. -schäden, *m.* (-s), ἡ ἐκ τοῦ ὕδατος βλάβη, ἡ ὑδροφθορία. -schaufel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πτερον πτερωτῆς. -scheide, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἔπακρον διαχώρισμα τοῦ ὕδατος, ἡ διχόρροια. -scheu, *adj.* ὑδροφόβος. —, *f.* (—), ἡ ὑδροφοβία, τὸ ὑδροφοβικὸν πάθος. die — haben, ὑδροφοβιάω, ὑδροφοβέω. -schildkröte, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔνυδρος χελώνη [ἡ νεροχελώνα]. -schlange, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὄδρα, ὁ ὄδρος, ὁ ἔνυδρος ὄφις [ἡ νεροφείδα, τὸ νερόφιδο, ὁ νερόφις*]. -schlauch, *m.* (-es, *pl.* -schläuche), ὁ ὑδροδόχος ἀσπός, ἡ ἀσκοπιτίνη [τὸ νεράσι*, ὁ ματαράς]. -schneise, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἔνυδρος σχολόπαξ. -schwalbe, *f.* (—, *pl.* -n), πτηνόν, ὁ κύφελος, *τὸ πετρογελίδονον. -schwall, *m.* (-s), ὁ κλύδων, ὁ κατακλυσμός, ἡ σύγκλυσις. -schwamm, *m.* (-es, *pl.* -schwämme), ὁ σφόγγος, ὁ σπόγγος [τὸ σφουγγάρι]. -selte, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πρὸς τὰ ὕδατα πλευρά. -sefahr, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἀπὸ τῶν ὑδάτων κίνδυνος. -söth, *f.* (—), τὸ

ἐκ τοῦ ὕδατος κακόν *s.* Wasser-noth. -spiegel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος. -splinne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔνυδρος ἀράχνη. -spritze, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ σίφων, ἡ σύριγξ [ἡ τσουρίτρα*]. -stand, *m.* (-es), τὸ ὕψος τῶν ὑδάτων. -ständer, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ, ὁ ληνός, ἡ ὑδροδόχη [τὸ μαστίλλον]. -stiefel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑδατοστῆγες ὑπόδημα.

Wasserstoff, *m.* (-es), τὸ ὑδρογόνον. -gās, *n.* (-es), τὸ ἀερίωδες ὑδρογόνον, τὸ ἀέριον ὑδρογόνον. -haltig, *adj.* ὑδρογονούχος. -säure, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὑδρογονούχον ὄξύ. -superoxid, *n.* (-es), τὸ ὑπεροξειδιον τοῦ ὑδρογόνου. -verbindung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔνωσις τοῦ ὑδρογόνου.

Wasserstrahl, *m.* (-s, *pl.* -en), ἡ ἀκτὶς ὕδατος. -ström, *m.* (-s, *pl.* -ströme), τὸ ρεῦμα ὕδατος, ὁ ροῦς. -strudel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ αὐστροφὴ ὑδάτων, ἡ ἴλιγξ, ἡ δίνη, ὁ δίνος [ὁ προῦμπα]. -sucht, *f.* (—), ὁ ὑδρωψ, ὁ ὕδρος, ἡ ὑδρωπίασις, τὸ ὑδρωπικὸν πάθος [ὁ ὑδρωπικας, ὁ δρωπικας, ὁ δρωμπικας*]. die — haben, ὑδρωπιάω, ὑδεριάω, εἶμαι ὑδρωπικός. -süchtig, *adj.* ὑδρωπικός, ὑδρωπιώδης. — sein, ὑδρωπιάω, εἶμαι ὑδρωπικός. -sturz, *m.* *s.* Wasserfall. -suppe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ὑδατόζωμος [τὸ νεροζούμι]. -theilchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μόριον ὕδατος, τὸ σταγόνιον. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἔνυδρον ζῷον. -tiefe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ βάθος τοῦ ὕδατος. -tonne, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πῆθος ὕδατος, *τὸ νεροπίθαρνον. -träger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑδροφόρος, ὁ φρεάντης [ὁ νεροκουβαλητής, ὁ σακάς]. -tröter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑδροσχίστης. -trinken, *n.* (-s), ἡ ὑδροποσία. -trinker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑδροπότης. -trög, *m.* (-es, *pl.* -tröge), ἡ ὑδροδόχος σκάφη [ἡ νερόσκαφη]. -tropfen, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σταγὼν ὕδατος [ἡ στάλα, ἡ σταλιά νερό]. -tümpel, *m.* (-s, *pl.* —),

τὸ ὑδροστατοῦμενον τέλμα, τὸ ὑδροστασίον. — *ühr*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ κλεψύδρα, τὸ ὑδρολόγιον. — *umschlag*, *m.* (—*s*, *pl.* —*schläge*), τὸ ἐμβρεγμα, ἡ ἐμβροχή, τὸ κατάπλασμα ὕδατος. *Was serung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ὑδρῶσις, ἡ βρέξις, ἡ ἀρδεῦσις, ἡ κατὰβρεξις. *Was ser-vogel*, *m.* (—*s*, *pl.* —*vögel*), τὸ ἐνυδρον πτηνόν. — *vorräth*, *m.* (—*s*), ἡ προμήθεια ὕδατος. — *wäge*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ ὑδροσκόπιον, ὁ ὑδροστάτης [τὸ νεροζύγι]. τὸ ἀραιόμετρον. — *wägekunst*, *f.* (—), ἡ ὑδροστατική. — *wanne*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ σκάφη, ἡ πύελος [ἡ νερόσκαφη]. — *wirbel*, *s.* *Wasserstrudel*. — *welle*, — *woge*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ κύμα ὕδατος. — *werk*, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), ἡ ὑδραυλική μηχανή [τὸ νερομάγγανον, τὸ ντολάπι]. — *zeichen*, *n.* (—*s*, *pl.* —), τὸ ἐν χάρτι σύμβολον ἐργοστασίου, τὰ ὑδάτινα γράμματα. — *zöber*, — *züber*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ἡ σκάφη, ἡ πύελος [ἡ νερόσκαφη]. *Wä len*, *v. i. h. & s.* διαβαδίζω, διαπορεύομαι. ὑδροβατέω, ὑγροβατέω. *Wafscheln*, *v. i. s.* σύρομαι κλονούμενος [ταυροστέρομαι*]. *Wafte*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ βαμβακερὸν ὑπόστρωμα, τὸ βαμβάκινον πηλημα [ἡ βάτα]. τὰ ἀβαθὴ μέρη [τὰ βηχά]. *Wattigen*, *v. i. h.* ὑποστρωννύω διὰ βαμβάκινου πηλήματος, ὑποπράπτω πλωδὲς ὑπόραμμα [βατάρω]. *Wau wau!* *int.* αὐ αὐ! γαῦ γαῦ! γάου γάου! *Wē be*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ὁ ἰστός [τὸ τόπι πανί]. *Wē ben*, *v. i. reg. & ir. h.* ὑφαίνω [ὑφαίνω]. *fertig* —, ἐξυφαίνω [ἐξυφαίνω]. *gewebt*, ὑφαντός. —, *v. i. h.* κινέομαι, περιστρέφομαι. *Alles lebt und webt an ihm*, εἶνε πλήθους ζωῆς καὶ κινήσεως. *Alles was lebt und webt*, πᾶν ὃ τι ζῆ, τὰ ζωῶν ἔχοντα. —, *n.* (—*s*), ἡ ὑφανσις, ἡ ἱστουργία [τὸ φάσιμο]. *Wē ber*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ὑφάντης, ὁ ἱστουργός [ὁ ὑφαντής]. — *baum*, *m.* (—*s*, *pl.* —*bäume*), ὁ ὑφαντικός

ἰστός, τὸ μεσάντιον, τὸ ἀντίον [τὸ ἀντί]. — *blatt*, *n.* (—*s*, *pl.* —*blätter*), ἡ σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν κτένιον [τὸ κτένι]. — *el*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ὑφαντική, ἡ ἱστουργική, ἡ χειρῶστική. τὸ ὑφαντουργεῖον, τὸ ὑφαντήριον. — *gesell*, *m.* (—*n*, *pl.* —*n*), ὁ βοηθὸς ὑφάντου. — *handwerk*, *n.* (—*s*), ἡ ὑφαντική. — *in*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ ὑφάντρια [ἡ ἀνυφαντοῦ]. — *innung*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ συντεχνία ὑφαντῶν. — *kamm*, *m.* (—*s*, *pl.* —*m*), τὸ ὑφαντικὸν κτένιον [τὸ κτένι]. — *karde*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ὁ δίψακος [ἡ λανάρα]. — *lāde*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν κτένιον. — *meister*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ τεχνίτης ὑφάντης, ὁ ἀρχυφάντης. — *schiff*, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), — *schiffchen*, *n.* (—*s*, *pl.* —*n*), ἡ κερκίς [ἡ σαγίτα, ἡ σαῖτα*]. — *spule*, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ πηνίον [τὸ μεσοῦρι]. — *stühl*, *m.* (—*s*, *pl.* —*stühle*), ὁ ἰστός [ὁ ἀργαλειός, τὸ ἀργασιήρι]. — *tritt*, *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), τὸ πάτημα ὑφάντου [ἡ πατητήρα]. — *zunft*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ συντεχνία ὑφαντῶν. — *zettel*, *m.* (—*s*), ὁ στήμων [τὸ στημόνι].

Wēb'stühl, *s.* *Weberstuhl*.

Wech'sel, *m.* (—*s*, *pl.* —), ἡ ἀλλαγή, ἡ μεταλλαγή, ἡ μεταβολή ἢ συν-αλλαγή· τὸ συνάλλαγμα, ἡ συν-αλλαγματική. — *der Jahreszeiten*, αἱ τροπαὶ τοῦ ἔτους, ἡ μεταβολὴ τῶν ὥρῶν τοῦ ἔτους. — *des Wetters*, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ. — *des Glückes*, ἡ μεταβολὴ τῆς τύχης. *die — des Mondes*, αἱ φάσεις τῆς σελήνης. *ein gezoGENER* —, ἡ ἐκδεδομένη συναλλαγματική [ἡ τραβηκτική]. *einen* — *auf Jemanden ziehen*, ἐκδίδω συναλλαγματικὴν πρὸς τινα. *ein* — *zahlbar an den Inhaber*, ὕψιστος, συναλλαγματικὴ πληρωτέα πρὸς τὸν κομιστήν. — *auf London*, *auf Paris*, συναλλαγματικὴ ἐπὶ Λονδίνου, ἐπὶ Παρισιῶν. — *auf Sicht*, συνάλλαγμα ὀψεως, συναλλαγμα

ἐξαργυρωτέα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.
pl. m. (-es, pl. -e), ἡ ἀπο-
 συναλλαγματικῆς. **-agent, m.**
pl. -en), ὁ μεσίτης συναλλα-
 των, ὁ κολλυβιστής. **-balg, m.**
pl. -bälge), ὁ ὑποβολιμαῖος
 τὸ τέρας, τὸ ἔκτρομα. **-bank,**
pl. -en), ἡ ἐξοφλητικὴ τρά-
 πὸ ἀργυραμοιβίων. **-besiehung,**
pl. -en), ἡ ἀλληλουχία, ἡ
 λαία σχέσις, ἡ ἀμοιβαίότης.
f, m. (-es, pl. -e), ἡ συν-
 γηματικὴ ἐπιστολή. **-bürge, m.**
pl. -n), ὁ ἐγγυητὴς συναλλαγ-
 τῆς, ὁ τριτεγγυητῆς. **-bürg-**
h, f. (-), ἡ ἐγγύησις συναλλαγ-
 τῆς, ἡ τριτεγγύησις. **-cours, s.**
hselkurs. -fähig, adj. φερέγ-
(ἐχέγγυος) πρὸς ὑπογραφὴν
λαγματικῆς. -fall, m. (-es, pl.
), ἡ μεταβολή, ἡ μετατροπὴ,
πραία ἀλλαγὴ. -fälschung, f.
pl. -en), ἡ πλαστογραφία συν-
 γματῶν. **-heber, n. (-s)**, ὁ δια-
 ον πυρετός. **-forderung, f. (-**
-en), ἡ ἀπαίτησις ἐπὶ συν-
 γηματικῆς. **-frist, f. (-, pl.**
ἡ προθεσμία συναλλαγματικῆς.
-auch, m. (-es, pl. -bränche),
 ταῖς συναλλαγαῖς ἔθιμον. **-geld,**
-es, pl. -er), τὰ τραπεζικὰ
 ἀτα. τὸ ἐκ τῆς συναλλαγῆς
 ἰς, ἡ ἐπικαταλλαγὴ. **-gesang,**
-es, pl. -sänge), τὸ ἀμοιβαῖον
 ἰ. **-geschäft, n. (-es, pl. -e)**,
 μπόριον συναλλαγῶν, ἡ τρα-
 πικὴ ἢ τράπεζα. **-gespräch, n.**
pl. -e), ἡ κοινολογία, ἡ συν-
 α, ἡ συνομιλίαις, ὁ διάλογος.
del, m. (-s), ἡ ἐμπορία συν-
 γῶν, ἡ τραπεζικὴ. **-händler,**
-s, pl. -), ὁ ἔμπορος συν-
 γῶν, ὁ τραπεζίτης. **-haus, n.**
pl. -häuser), τὸ ἀργυραμοιβι-
 κατάστημα, ἡ τράπεζα. **-in-**
t, m. (-s, pl. -), ὁ κάτοχος
 λαγματικῆς. **-kunde, f. (-)**, ἡ
 ἰοσόνη τῶν συναλλαγῶν. **-kurs,**
-es, pl. -e), αἱ συναλλαγαί,
 συναλλαγματικὴ κυκλοφορία.

-mäkler, m. (-s, pl. -), ὁ μεσίτης
 συναλλαγμάτων, ὁ κολλυβιστής.

Wechseln, v. t. h. μεταβάλλω, ἀλλάσ-
ω* μεταλλάσσω, ἀνταλλάσσω. die
Kleider —, μεταλλάσσω ἐνδύματα,
 μετενδύομαι. **Briefe mit Jeman-**
dem —, ἀνταλλάσσω ἐπιστολάς πρὸς
 τινα, ἔχω ἀνταπόκρισιν (ἀλληλο-
 γραφίαν) πρὸς τινα. **Geld —, ἀλ-**
λάσσω χρήματα. Worte —, ἀντ-
αλλάσσω λόγους. —, v. i. h. μετα-
βάλλομαι, ἀλλάσσω, ἀλλοιοῦμαι
 συναλλάσσω, μετέρχομαι τραπεζικὰς
 συναλλαγὰς. —, **n. (-s)**, ἡ ἀλλαγὴ,
 ἡ μεταβολή* ἡ μεταλλαγή, ἡ ἀντ-
 αλλαγὴ.

Wechselnehmer, m. (-s, pl. -), ὁ
 ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς. **-erd-**
nung, f. (-, pl. -en), ὁ κανονι-
 σμὸς τῆς συναλλαγῆς. **-process,**
-prozess, m. (-es, pl. -e), ἡ περὶ
 συναλλαγματικῶν δίκη. **-rechnung,**
f. (-, pl. -en), ὁ λογαριασμὸς
 συναλλαγῆς. **-recht, n. (-es, pl.**
-e), τὸ ἐπὶ συναλλαγματικῆς δικαί-
 ωμα. οἱ περὶ συναλλαγῶν νόμοι.
-schuld, f. (-, pl. -en), τὸ ἐπὶ
 συναλλάγματι χρέος. εἶπε — **ma-**
chen, δανείζομαι ἐπὶ συναλλάγματι.
-seitig, adj. ἀμοιβαῖος, ὁ συναλλη-
λος. —, adv. ἀμοιβαίως, ὁ συν-
αλλήλως. -seitigkeit, f. (-), ἡ
 ἀμοιβαίότης. **-sensal, m. (-s, pl.**
-e), ὁ κολλυβιστής, **s. Wechsel-**
makler. -sweise, s. Wechselweise.
-verhältniss, n. (-es, pl. -e), ἡ
 ἀμοιβαία σχέσις, ἡ ἀμοιβαίότης, ἡ
 ἀλληλουχία. **-weis(e), adv. ἐναλλάξ,**
 κατ' ἐναλλαγὴν, παραλλὰξ, ἐπαλ-
 λάξ, ἐκ διαδοχῆς. ἐκ περιτροπῆς,
 ἀμοιβαίως. **-voll, adj. εὐμετάβολος,**
 εὐμετάβλητος. **-wind, m. (-es, pl.**
-e), ὁ εὐμετάβολος ἀνεμος, ἡ ἄλ-
 ληλανεμία. **-winkel, m. pl. αἱ ἐν-**
 ἀλλὰξ γωνίαι. **-wirkung, f. (-, pl.**
-en), ἡ ἀμοιβαία ἐνέργεια, ἡ ἄλ-
 ληνέργεια. **-sählung, f. (-, pl.**
-en), ἡ ἐξαργύρωσις συναλλαγματι-
 κῆς, ἡ ἐξόφλησις συναλλάγματος.
-zustand, m. (-es), ἡ ἀμοιβαίότης.

Wechsler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀργυραμοιβός ὁ τραπέζιτης.

Weck, *m.* (-es, *pl.* -e), **Wecke**, *f.* (—, *pl.* -n), **Weckem**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐπιμηχες ἀρτίδιον [τὸ τριβιάκι*, τὸ παυλουδάκι*].

Wecken, *v. l. h.* ἐγείρω, ἐξεγείρω. —, *n.* (-s), ἡ ἐγερσις, ἡ ἐξεγερσις.

Wecker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐξυπνητής τὸ ἐγερτήριο.

Weckuhr, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἐξυπνητήριο, τὸ ἐγερτήριο (ὠρολόγιον).

Weidel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ῥιπίς, τὸ ἀνεμιστήριο. τὸ θυσανωτὸν ῥαβδίον. τὸ ῥάντιστρον, τὸ ῥαντιστήριο. -n, *v. l. h.* ῥιπίζω, ἀνεμίζω, ἀερίζω. mit dem Schwanz —, διασεύω τῇ οὐρᾷ [σεισοραδῶ*]. —, *n.* (-s), ἡ ῥίπισις, ὁ ῥιπισμός· ἡ διάσεισις, ἡ σείσις.

We'der, *conj.* οὔτε· μήτε. — ... noch, οὔτε ... οὔτε, μήτε ... μήτε. — ... noch auch, οὔτε ... οὐδέ. er hat — Vater noch Mutter, οὔτε πατέρα ἔχει οὔτε μητέρα.

Weg, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ὁδός, ὁ δρόμος [ἡ τράτα]. (*fig.*) ἡ ὁδός, ὁ τρόπος. der — nach Berlin, ἡ εἰς Βερολίνον ὁδός. der — von München nach Wien, ἡ ἀπὸ Μονάχου εἰς Βιέννην ὁδός. betretener —, ἡ στείβομένη ὁδός. gebahnter —, ἡ ὠδοποιημένη (ἡ χειροποίητος) ὁδός. hier geht kein — durch, ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχει δίοδος. ein Stück —es, μέρος τῆς ὁδοῦ, ὀλίγος δρόμος. auf halbem —e, εἰς τὸ ἕμισυ τῆς ὁδοῦ. sich auf den — machen, begeben, ὀρμῶμαι εἰς τὴν πορείαν, ἐκπορεύομαι [ἐκινῶ, παίρνω δρόμον]. einen — einschlagen, nehmen, τρέπομαι ὁδόν. den — der Tugend einschlagen, τρέπομαι τὴν δι' ἀρετῆς ὁδόν. den geraden, kürzesten — einschlagen, πορεύομαι τὴν εὐθεϊαν, τὴν συντομωτάτην (ὁδόν). einen anderen — einschlagen,

τρέπομαι ἄλλην ὁδόν, «παίρνω ἄλλον δρόμον». einen — gehen, πορεύομαι ὁδόν. geh deiner —el τῆς σαυτοῦ τρέπου! ὕπαγε δι' τὴν σαυτοῦ ὁδόν! πήγαινε τὸν δρόμον σου [πήγαινε καλεῖά σου]! auf dem —e sein, εἶμαι καθ' ὁδόν. wohin des —es? διὰ ποῦ; ποῦ ἄγεις; wohin und woher des —es? ποῦ καὶ πόθεν; vom —e abkommen, ἀποπλανῶμαι τῆς ὁδοῦ, φέρομαι ἐκτὸς δρόμου. vom —e abbiegen, ablenken, ἐκτρέπομαι, «λοξοδρομέω, παραμειρίζω, παραδρομίζω» [παραστρατίζω, λοξεύω]. den — zeigen, weisen, δεικνύω τὴν ὁδόν. (*fig.*) Jemandem die —e weisen, δίδω τιλὸν ἀρετῆς σου, στέλλω τινὰ εἰς τὸ καλόν. den — bahnen, bereiten, ὀδοποιῶ (ὁδόν). im —e stehen, εἶμαι ἐμπόδιον, ἐπιπροσθέν, εἶμαι εἰς τὸ μέσον [ἀναντῶ*]. in den — treten, γίνομαι ἐμπόδιον. was ist (steht) im —e? τί ἐστὶ τὸ καλῶν; τί ἐν μέσῳ ἐστίν; τί εἶνε εἰς τὸ μέσον; aus dem —e gehen, ἐξίσταμαι τῆς ὁδοῦ, ἀποσύρομαι ὑποχωρέω, «παραμειρίζω» (geh) aus dem —e! ἐκποδῶν! παραμέρισον! aus dem —e räumen, ἀφαιρέω ἐκ τοῦ μέσου. etwas in den — legen, παρεμβάλλω ἐμπόδιον· προσκρούω, προσπατῶ. im —e liegen lassen, παρατίτω εἰς τὸ μέσον. das liegt (steht) mir im —e, αὐτὸ με ἐμποδίζει, αὐτὸ με ἀπαντᾷ*. zu —e bringen, καταρθῶν, φέρω εἰς πέρας. der wird seinen — schon machen, αὐτὸς θὰ φθάσῃ ἐπὶ τέλους εἰς τὸ τέλος του. er steht mir überall im —e, πανταχοῦ συναντῶ αὐτῶ. der — steht dir offen! ὦρα σου καλῆ! auf dem —e der Güte, εἰς τῆς καλῆς ὁδοῦ, διὰ τρόπου ἡπίου, ἐπὶ τὸ γλυκό*ε. auf indirektem —e, ἐμμέσως, πλαγίως. auf diesem —e, ταύτῃ τῇ ὁδοῦ, κατ' αὐτὸν τὴν τρόπον. Mittel und —e, μέσα καὶ πόροι. es hat (damit) gute —e, es hat seine guten —e, ἐν εἰς

κατεπίγον τὸ πρᾶγμα, δὲν εἶνε μεγάλη βία. den — alles Fleisches gehen, ὑπέικω εἰς τὴν εἰμαρμένην, ἀποθνήσκω.

Weg, adv. ἐκποδῶν, μακρὰν, πόρρω. παρελθῶν. ἄφαντος, ἀνάρπαστος. — damit! μακρὰν τὸ τοιοῦτο! — mit dir! φῶγ ἀπ' ἐδῶ! χάσου! φεύγα! — mit diesem Geschwätz! ἔρρέτω αὐτὴ ἢ φλυαρία! σκασμός! περιδρόμος! — da! μακρὰν ἀπ' ἐδῶ! παραμερῆσατε! — mit diesen Gedanken! ἔρρέτωσαν αἱ ἰδέαι αὐταί! — mit der Hand! παραμέρισον τὴν χεῖρα! vom Blatte — spielen, παίζω ἐκ τοῦ προχείρου, ἐκ πρώτης ὄψεως. schlecht-, ἀπλούστατα. frei von der Leber —, ἀνυποστόλως, παρρησίᾳ.

Weg- (ἐν συνθέσει), ἀπο-, ἐκ-, ἀπεκ-.

(*Wörter, die unter weg- vermisst werden, sind unter fort-nachzuschlagen.* Λέξεις ἀρχομένας μὲν διὰ τοῦ weg- μὴ εὐρισκομένας δ' ἐνταῦθα ζητητέον ἐν ταῖς διὰ τοῦ fort- ἀρχομένοις).

Weg'arbeiten, v. t. h. ἀφαιρέω ἐργαζόμενος [βγάζω δουλεύοντας].

Weg'bärend, adj. ὁδοποιός, ὁδοποιητικός.

Weg'bannen, v. t. h. ἐξορκίζω.

sich Weg'begēben, v. r. ir. h. ἀπέρχομαι [μισεύω].

Weg'beissen, v. t. ir. h. ἀφαιρέω δάκνων, ἀποκόπτω διὰ τῶν ὀδόντων. (*fig. fam.*) ἀφαιρέω ἐκ τοῦ μέσου [ἐβγάνω, ἐπαστρέφω].

Weg'beissen, v. t. h. ἀφανίζω διὰ βαφῆς, ἀφαιρέω διὰ στυπτικῆς βαφῆς.

Weg'blasen, v. t. ir. h. ἀφυσάω, διαφυσάω, ἀφαιρέω φουσών.

Weg'bleiben, v. i. ir. s. μένω ἔξω' ἀπουσάζω, λείπω.

Weg'blicken, v. i. h. ἀποστρέφω τὸ βλέμμα.

Weg'brechen, v. t. ir. h. ἀποκόπτω, ἀφαιρέω θραύων, ἀποσπάω.

Weg'brennen, v. t. ir. h. ἀποκαίω, ἐκ-

καίω, ἀφαιρέω διὰ τοῦ πυρός. —, v. i. ir. s. ἀποκαίομαι, κατακαίομαι, ἐκκαίομαι.

Weg'bringen, v. t. ir. h. ἀποσκευάζω, ἀποκομίζω, ἐκκομίζω' ἀφαιρέω ἐκ τοῦ μέσου. er ist nicht von hier wegzubringen, δὲν κινεῖται ἀπ' ἐδῶ [δὲν ξεκολλᾷ ἀπ' ἐδῶ, δὲν το κουνεῖ].

Weg'bürsten, v. t. h. ἀφαιρέω διὰ τῆς ψήκτρας [ἐξεβουρταίζω].

Weg'drängen, v. t. h. παραγκωνίζω, ἀπωθῆω, ἐξωθῆω.

Weg'dürfen, v. i. ir. h. ἔγω τὴν ἄδειαν γὰ ἀπέλθω, δύναμαι ἢ ἀναχωρήσω.

Weg'ge-amt, n. (-es, pl. -ämter), τὸ ἐπιμελητήριον τῶν ὁδῶν. -aufseher, m. (-s, pl. —), ὁ ὁδοποιός' ὁ ὁδοποιός' ὁ μηχανικός τῆς ὁδοποιίας. -bau, m. (-es), ἡ ὁδοποιία' ἡ ὁδοστρωσία. -baumeister, m. (-s, pl. —), ὁ ὁδοποιός' ὁ μηχανικός τῆς ὁδοποιίας. -blatt, n. -breit, m. (-es), φυτὸν, τὸ ἀρνόγλωσσον, τὸ ἐπτάπλευρον [τὸ πεντάνευρον]. -dorn, m. (-es), φυτὸν, ἡ ῥάμνος [ἡ λατσοχειριά]· ἡ μέλιαινα ῥάμνος [ἡ μαυραγκαθιά], immergrüner —, ἡ φυλίκη [τὸ θλίκι]. stachliger —, ὁ παλιούρος, ἡ τρίτη ῥάμνος [τὸ παλιούρι, ἡ παλιουριά]. -geld, n. (-es, pl. -er), τὰ διόδια.

Weg'ellen, v. i. s. ἀπέρχομαι ἐν σπουδῇ, ἀναχωρέω ἐν τάχει, φεύγω.

Weg'elägerer, m. (-s, pl. —), ὁ ὁδοστατής, ὁ ὁδοσκόπος, ὁ ληστής. -lagern, v. i. h. ὁδοστατέω, ὁδοῦρέω, ὁδοσκοπέω. -lagerung, f. (—, pl. -en), ἡ ληστικὴ ἐνέδρα, ἡ ὁδοστασία. -messer, s. Wegmesser.

Wegen, prp. (μετὰ γενικῆς, προτασομένη καὶ ἐπιτασομένη) ἕνεκα, ἔξ αἰτίας' διὰ. seiner guten Auf-führung —, ἕνεκα τῆς καλῆς διαγωγῆς του. — seines Nutzens, seines Nutzens —, διὰ τὸ ὄφελός του' διὰ τὸ συμφέρον του, ἕνεκα τοῦ συμφέροντός του. seiner Verdienste —, διὰ τὰς ὑπηρεσίας του. — dessen, τούτου ἕνεκα, ἕνεκα

- τούτου, δι' αὐτό. — meiner, meiner-, ἐξ αἰτίας μου, χάριν μου. *meinet!* ἄς ἔχῃς χάριν! ἔστω πρὸς χάριν σου! ἄς einel von Rechts-, δικανικῶς, νομικῶς, ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν.
- Wégerich**, *m.* (-s), φυτόν, τὸ ἀρνόγλωσσον, *s.* Wegbreit.
- Wégesäule**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ καθ' ὄδον στῆλη.
- Wegessen**, *v. t. ir. h.* κατασθίω, κατατρώγω, ἀποτρώγω. *Jemandem etwas* —, τρώγω τι πρῶρισμένον διὰ τινα, τρώγω τί τινος.
- Wégestein**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ καθ' ὄδον λίθος· τὸ ὄριον. —*strecke*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ διάνουσμα, τὸ διάστημα ὁδοῦ. —*wärter*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὁδοφύλαξ. —*zell*, *m.* (-s), τὰ διόδια.
- Wégfâhren**, *v. t. ir. h.* ἀποκομίζω, ἐκκομίζω, ἀπάγω. —, *v. i. ir. s.* ἀπελαύνω, ἀπέρχομαι, ἀναχωρέω (ἐπ' ὀχήματος ἢ πλοίου).
- Wégfall**, *m.* (-s), ἡ ἐκπτώσις ἢ ἀκυρία. *in* — *bringen*, παραλείπω· ἀκυρόν, ἀθετέω. *in* — *kommen*, παραλείπομαι. —*en*, *v. i. ir. s.* ἐκπίπτω. (*fig.*) παραλείπομαι, μὲν ἀτέλεστος, δὲν λαμβάνω χώραν.
- Wégfaulen**, *v. i. s.* ἀποσθήπομαι, ἐκσθήπομαι.
- Wégfegen**, *v. t. h.* ἀποσαίρω, ἀφαιρέω διὰ τοῦ κορήθρου, παρασύρω [ἐξασκονίζω, ἔσπαστρέω].
- Wégfellen**, *v. t. h.* ἀπορρινάω, ἀφαιρέω διὰ τοῦ ῥινίου.
- Wégfischen**, *v. t. h.* ἐξάγω ἀλιεύων. (*fig. fam.*) ἐξαρπάζω, ἀρπάζω.
- Wégflegen**, *v. i. ir. s.* ἀποπέτομαι, ἐκπέτομαι, ἀφιπταμαι [ἐπετάω].
- Wégflehen**, *v. i. ir. s.* ἐκφεύγω [ἐφεύγω], *s.* Entfliehen.
- Wégflessen**, *v. i. ir. s.* ἀπορρέω, ἐπρέω.
- Wégfressen**, *v. t. ir. h.* καταβροχθίζω, ἀποτρώγω, *s.* Wegessen.
- Wégföhren**, *v. t. h.* ἀπάγω, ἀποκομίζω.
- Wéggâbeln**, *v. t. h.* ἀπάγω διὰ πηρουρίου [παίρνω μὲ τὸ πηροῦνι].
- Wéggang**, *m.* (-es), ἡ ἀπέλευσις, *s.* Fortgang.
- Wéggehen**, *v. t. ir. h.* ἰδὼ ἔξω ἰδὼ. **Wéggehen**, *v. i. ir. s.* ἀπέρχομαι, ἀποπορεύομαι [φεύγω, μισεύω, γάβγω*]. ἀφαιρέομαι, ἐκτρέβομαι, ἐξαλείφομαι. *aus der Heimath* —, ἀποδημέω, ἐκδημέω [ξενιτεύομαι, πηγαίνω εἰς τὴν ξενιτειάν]. *heimlich* —, ὑπεκφεύγω, ἀποδιδράσκω [λαθόνομαι*, τὸ κόβω λάσπη]. *von seiner Stelle* —, παραμαρτίζω, ἐκτοπιζομαι. *diese Waaren gehen nicht weg*, αὐτὰ τὰ ἐμπορεύματα δὲν πωλοῦνται. —, *n.* (-s), ἡ ἀφ᾽ ὁδος, ἡ ἀποχώρησις, ἡ ἀναχώρησις, ἡ ἀπέλευσις [ὁ μισεμός]. *heim* —, ἀπερχόμενος [ἀναχωρῶντας, μισῶντας, φεύγοντας].
- Wéggewöhnen**, *v. t. h.* ἀπεθίζω τὸ νὰ συχνάζῃ [ἐωξίζω*].
- Wégglessen**, *v. t. ir. h.* ἐκχέω, χύνω ἔξω.
- Wéghaben**, *v. t. ir. h.* ἔχω λάβει, ἔλαβον. ἐννοίω, καταλαμβάνω. *er hat seinen Lohn weg*, ἀπέλαβε τὸν μισθόν του. *er hat es bei mir weg*, ἔλαβεν ὁ τι εἶνα νὰ λάβῃ παρ' ἐμοῦ [ἔξέκαμε μαζὶ μου].
- Wéghalten**, *v. t. ir. h.* κρατέω μακρὰν, ἔγω ἀπεστραμμένον.
- Wéghängen**, *v. t. h.* κρεμάω ἀλλοχού.
- Wéghaschen**, *v. t. h.* ἀρπάζω, ἐξαρπάζω.
- Wéghauchen**, *v. t. h.* ἀποπνέω, ἀποφυσάω.
- Wéghauen**, *v. t. ir. h.* ἀποκόπτω, ἀεκτεμνω, ἐκκόπτω διὰ κτυπημάτων.
- Wégheben**, *v. t. ir. h.* παραμαρτίζω σηκόνων, ἀποσηκόνω, ἀφαιρέω ἀνεσηκόνων. *hebe dich weg!* σήμα ἀπ' ἐδῶ!
- Wéghelfen**, *v. t. ir. h.* βοηθῆω πρὸς ἀναχώρησιν.
- Wéghehlen**, *v. t. h.* ἀπάγω, ἀποκομίζω.
- Wéghüpfen**, *v. i. s.* ἀποσκικτάω, ἀπομακρύνομαι διὰ μικρῶν πηδημάτων. *über etwas* —, ὑπερπηδῶ εἰς τι.

- Wegjagen**, *v. t. h.* ἀπελαύνω, ἀποδιώκω, ἐκδιώκω, διώκω [διώχων, ζιγόνω*, ἀπελαλώ*].
- Wegkäfern**, *v. t. h.* συλλαμβάνω, ἀπάγω (πλοῖον).
- Wegkaufen**, *v. t. h.* ἐξαγοράζω, συναγοράζω, ἀγοράζω ὀλικῶς.
- Wegköhnen**, *v. t. h.* ἀφαιρέω σαφρων, παρασούρω, ἀπομακρύνω διὰ τῆς παρασούρας. ἀποστρέφω, ἀποκλίνω.
- Wegkommen**, *v. i. ir. s.* ἀπέρχομαι. γίνομαι ἄφαντος. (*fig.*) ἀπαλλάττομαι [γλυτώνω, ξεμπλέκω, ξεμπερδεύω]. *er ist gut dabei weggekommen*, ἀπῆλλάχθη χαίρων [καλὰ ὀδ. φτηνὰ τὴν ἐγλύτωσε]. *Ubel bei etwas* —, ἀπαλλάττω κακῶς, ἀπέρχομαι κακῆν κακῶς [τὴν παθαίνω]. *ziemlich gut* —, ἀπαλλάττομαι μετρίως. *meine Uhr ist mir weggekommen*, τὸ ὄρολόγιόν μου ἔγεινεν ἄφαντον.
- Wegkönnen**, *v. i. ir. h.* δύναμαι νὰ ἀπέλθω, ἠμπορέω νὰ ἀπομακρυνθῶ.
- Wegkratzen**, *v. t. h.* ἀποξέω, ἀποξέω.
- Wegkriechen**, *v. i. ir. s.* ἀφέρπω.
- Wegkriegen**, *v. t. h. (fam.)* ἀφαιρέω [βγάζω, βγάνω]. συλλαμβάνω, ἀρπάζω [τσακόνω]. (*fig.*) καταλαμβάνω [νοιώθω, σκαμπάζω].
- Weglass-en**, *v. t. ir. h.* ἀφίνω ἔξω· παραλείπω. ἀφίνω νὰ ἀπέλθῃ. -en, *n.* (-s), -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράλειψις.
- Weglaufen**, *v. i. ir. s.* ἀπέρχομαι τροχάδην, ἀποτρέχω, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω, φεύγω. —, *n.* (-s), ἡ ἀπόδρασις, ἡ δραπέτευσις.
- Weglösen**, *v. t. h.* ἀποθέτω, θέτω κατὰ μέρος, παραμερίζω.
- Wegleihen**, *v. t. ir. h.* ἐκδανείζω, *s.* Verleihen.
- Wegleiten**, *v. t. h.* παρατρέπω, ἐκτρέπω. *Wasser* —, ἀποχετεύω, παροχετεύω ὕδωρ.
- Weglocken**, *v. t. h.* ἀποκλίνω, ἐκτρέπω, ἀποστρέφω.
- Weglungnen**, *v. t. h.* ἀπαρνέομαι, ἀρνέομαι.
- Weglocken**, *v. t. h.* παραπλανάω, ἀπομακρύνω διὰ δολασμάτων.
- Wegmachen**, *v. t. h.* ἐκβάλλω, ἀφαιρέω [βγάζω]. *sich* —, *v. r. h.* ἀποσύρομαι, ἀπέρχομαι. *sich heimlich* —, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω, ἀπολιταργίζω [λαδόνομαι*, τὸ στρήβω].
- Wegmarschieren**, *v. i. s.* ἀφορμῶμαι, ἀπελαύνω, ἀποπορεύομαι, ἀναχωρέω.
- Wegmausen**, *v. t. h.* ὑφαρπάζω, ὑπεξαίρω [ζουπιζω, σουφρόνω].
- Wegmesser**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ δόδομετρον.
- Wegmüssen**, *v. i. ir. h.* πρέπει νὰ ἀπέλθω, ἀνάγκη νὰ φύγω· πρέπει νὰ ἐξελειφθῶ.
- Wegnähme**, *f.* (—), ἡ ἀφαιρέσις, ἡ αἴρσις, ἡ κατάληψις [τὸ πάροισμον]· ἡ κατάσχεσις. — *einer Stadt*, ἡ ἄλωσις πόλεως.
- Wegnähmen**, *v. t. ir. h.* ἀφαιρέω, ἀποκομίζω, ἀπάγω [παίρνω]· καταλαμβάνω, ἀρπάζω· κυριεύω. *Jemandem das Wort vor dem Munde* —, ὑφαρπάζω τὴν λέγειν τινί [τοῦ παίρνω τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ στόμα].
- Wegpacken**, *v. t. h.* ἀποσκευάζω. ἀποκομίζω. *sich* —, *v. r. h.* ἀποσχορακίζομαι, κρημνίζομαι [ξεκουμπίζομαι, ἀδειάζω τὴν γωνιάν].
- Wegpeitschen**, *v. t. h.* ἐκδιώκω διὰ τῆς μάστιγος [διώχων μετὰ τὸ ξύλο].
- Wegprügeln**, *v. t. h.* ἐκβάλλω διὰ ῥαβδισμῶν, ἐκδιώκω ξυλιζῶν [βγάζω μετὰ ταῖς ξυλαῖς].
- Wegradiren**, *v. t. h.* ἀποξέω, ἐξελείφω, ἐκτρέβω.
- Wegraffen**, *v. t. h.* ἀρπάζω, ἀναρπάζω, ἀφαρπάζω, συναρπάζω.
- Wegrauben**, *v. t. h.* ἐξαρπάζω, ἀρπάζω [ἀρπῶ*].
- Wegräum-en**, *v. t. h.* ἀφαιρέω, αἴρω [ἔξααστρέω]. -ung, *f.* (—), ἡ ἀφαιρέσις, ἡ ἄρσις.
- Wegreiben**, *v. t. ir. h.* ἐκτρέβω, ἀποτρέβω, ἐξελείφω, ἀποσβέννω.
- Wegreise**, *f.* (—), ἡ ἀναχώρησις, ἡ ἀπέλευσις [ὁ μισεμός]. -n, *v. i. s.*

- ἀναχωρέω, ἀποδημέω [στρατεύω, μισεύω].
- Wegreisen**, *v. t. ir. h.* ἀποσπάω, ἀρπάζω, ἐξαρθάζω [ἀρπῶ*]. καθαιρέω, κατεδαφίζω, κρημνίζω.
- Wegreiten**, *v. i. ir. s.* ἀφιππεύω, ἀφιπτάζομαι, ἀπελαύνω, ἀπέρχομαι ἐφ' ἵππου.
- Wegrennen**, *v. i. ir. s.* φεύγω, *s.* Weglaufen.
- Wegrücken**, *v. t. h.* ἀποκινέω, ἐκτοπίζω, μετακινέω, μετατοπίζω. — *v. i. s.* μετακινέομαι, μετασαλεύω ἀποσύρομαι.
- Wegrüfen**, *v. t. ir. h.* ἐκκαλέω, καλέω ἄλλαγού' μετακαλέω, ἀνακαλέω.
- Wegsägen**, *v. t. h.* ἀποκόπτω διὰ πρίονος, ἀποπρίω.
- Wegsam**, *adj.* εὐόδος, ὀδεύσιμος, εὐπόρευτος, διαβατός.
- Wegschaffen**, *v. t. h.* ἐκκομίζω, ἀποκομίζω, μετακομίζω· ἀφαιρέω, ἐξαλείφω, ἀφανίζω. — *ung, f.* (—), ἡ ἀποκόμισις, ἡ ἐκφορά, ἡ ἀπομάκρυνσις· ἡ ἀφαιρέσις, ἡ ἀφάνισις, ἡ ἐξάλειψις.
- Wegscharren**, *v. t. h.* ἀφαιρέω, σκάπτω, ἀπομακρύνω σκαλίζων.
- Wegschaufeln**, *v. t. h.* ἀφαιρέω διὰ πτύου, παραμερίζω διὰ πτυαρίου.
- Wegschenken**, *s.* Verschenken.
- Wegschēren**, *v. t. h.* ἀποκείρω, ἀποκόπτω διὰ ψαλίδος, ἀποψαλιδίζω. *sich* — *v. r. h.* πηγαίνω κατὰ διαβόλου, κρημνίζομαι [ἐξουμπίζομαι]. *schere dich weg!* κουρεύου ἀπ' ἐδῶ! δὲν ἴπαισις νὰ κουρεύεσαι;
- Wegscheuchen**, *v. t. h.* ἀποπτοέω, ἀποσοβέω, ἐκφοβέω [ξεμυγιάζω*].
- Wegschicken**, *v. t. h.* ἐξαποστέλλω, ἀποστέλλω· ἀποπέμπω, ἀποβάλλω, στέλλω εἰς τὸ καλόν.
- Wegschleben**, *v. t. ir. h.* μετακινέω, ἐκκινέω, ἐκτοπίζω, ἐξωθέω.
- Wegschlessen**, *v. t. ir. h.* καταπτυροβολέω, καταβάλλω διὰ πυροβολήσεως.
- Wegschiffen**, *v. i. s.* ἀποπλέω, ἐκπλέω, ἀπαίρω. — *n.* (—s), ὁ ἀπόπλους, ὁ ἐκπλους.
- Wegschlāgen**, *v. t. ir. h.* ἀποκόπτω διὰ κρούσεως, ἐκκρούω, ἀφαιρέω διὰ κρούσεω· ἀπωθέω, ἀποκρούω.
- Wegschleichen**, *v. i. ir. s. & sich* — *v. r. ir. h.* ἐξολιοθάνω, ἐκρέθγω λάθρα [λαθόνομαι*]· ἀποδιδράσσω, δραπετεύω [τὸ στρήβω, τὸ κίβη λάσπη].
- Wegschleifen**, *v. t. reg. & ir. h.* ἀφαιρέω δι' ἀκονήσεως· καθαιρέω, κατεδαφίζω.
- Wegschleppen**, *v. t. h.* ἀποσύρω, παρασύρω, συμπαρασύρω, ἀπομακρύνω παρσύρων.
- Wegschleudern**, *v. t. h.* ἀποσφενδονάω, ἐκσφενδονάω, ἀποπάλλω, ἐκτινάσσω, ἀποτινάσσω [ἀπολυταρίζω*].
- Wegschmelzen**, *v. t. ir. h.* ἀπορρίπτω, ἐκτινάσσω, πετάω [ἀπολυταρίζω*].
- Wegschmelzen**, *v. t. ir. h.* ἀφαιρέω διὰ τήξεως, ἀπομακρύνω τήκων. — *v. i. ir. s.* ἀποτήκομαι, κατατήκομαι.
- Wegschnappen**, *v. t. h.* ἀνακάπτω, ὑποκάπτω, προαρπάζω [χάπτω, χάπτωμαι*]· ἀρπάζω, ὑφαρπάζω.
- Wegschneid-en**, *v. t. ir. h.* ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ἐκκόπτω. — *ung, f.* (—), ἡ ἀποκοπή, ἡ ἀποτομή.
- Wegschnellen**, *v. t. h.* ἀποπάλλω, ἀποτινάσσω, ἐκτινάσσω, ἀποσφενδονάω [ἀπολυταρίζω*, πετάω].
- Wegschrecken**, *v. t. h.* ἀπελαύνω διὰ φόβου, ἐκπτοέω, ἀποσοβέω.
- Wegschütteln**, *v. t. h.* ἀποσειώ, ἀποτινάσσω.
- Wegschütten**, *v. t. h.* ἀποχέω, ἐκχέω, προχέω, χύνω ἐξω.
- Wegschwemmen**, *v. t. h.* κατακλύω, παρασύρω ἐκπλύνων, ἀποκλύω.
- Wegschwimmen**, *v. i. ir. s.* ἀπονήγομαι, ἀποκολυμβάω, ἀπομακρύνομαι κολυμβών.
- Wegsegeln**, *v. i. s.* ἀποπλέω, ἐκπλέω.
- Wegsehen**, *v. i. ir. h.* ἀποστρέφω τὰ βλέμματα.
- sich Wegsehen**, *v. r. h.* ἐπιποθέω νὰ ἀπέλθω, ὑπερποθέω ἢ ἀναχωρήσω.

- Wegsein**, *v. i. ir. s.* ἔχω ἀπέλθει, ἀπῆλθον, ἀπουσιάζω· εἶμαι ἀφαντος, ἔχω παρέλθει, εἶμαι ἀφανής. εἶμαι ἔξω ἑμαυτοῦ. *über etwas* —, εἶμαι ἐκτός τινος, διῆλθόν τι, εἶμαι ἀπηλλαγμένος τινός.
- Wegsend-en**, *v. t. ir. h.* ἀποστέλλω, ἐξαποστέλλω, ἐκπέμπω· ἀποπέμπω, ἀποβάλλω. —*ung, f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἀποστολή, ἡ ἐξαποστολή· ἡ ἀπόπεμψις.
- Wegsetzen**, *v. t. h.* παραμερίζω, ἀποθέτω, θέτω κατὰ μέρος· ἀποκινέω, ἀπομακρύνω. —, *v. i. s.* *über einen Graben* —, ὑπερπηδᾶω τάφρον. *über den Fluss* —, διαβαίνω τὸν ποταμόν. *sich* —, *v. r. h.* *sich über etwas* —, ὑπερπηδᾶω τι· ὑπερφρονέω, περιφρονέω, ἀπαξιόω, ἀψηφέω τι· ἀδιαφορέω, ἀφροντιστέω περὶ τινος.
- Wegsollen**, *v. i. ir. h.* ὀφείλω νὰ ἀπέλθω.
- Wegspielen**, *v. t. ir. h.* ἐξεμείω, ἐξερᾶω· ἀποπτύω, ἐκπτύω.
- Wegsprechen**, *v. i. ir. h.* frei von der Leber —, ὀμιλέω παρρησίᾳ, ἐλευθεροστομέω [εἶμαι ξεσκεπαστο τσυχάλι*].
- Wegsprengen**, *v. t. h.* ἀπορρηγνύω, ἀναρρηγνύω, ἀνατινάσσω. —, *v. i. s.* ἀπελαύνω ἀνὰ κράτος, ἀπέρχομαι καλπάζων.
- Wegspringen**, *v. i. ir. s.* ἀποπηδᾶω, ἀπομακρύνομαι πηδῶν· ἐκτινάσσομαι.
- Wegspülen**, *v. t. h.* ἀποκλύζω, ἐκπλύνω, ἀποπλύνω [νεροπλύνω, ξεπλύνω].
- Wegstecken**, *v. t. h.* μεταπηγνύω, πηγνύω ἀλλαχοῦ πού· κρύπτω.
- Wegstehlen**, *v. t. ir. h.* ὑπεκκλέπτω, ἀποκλέπτω, ὑποκλέπτω, κλέπτω [σουφρώνω]. *sich* —, *v. r. ir. h.* ὑποκλέπτω ἑμαυτόν, ὑπεκδύομαι, ὑποδιδράσκω [λαδόνομαι*, τὸ στρήβω, τὸ κῶβω λάσπη].
- Wegstellen**, *v. t. h.* παραμερίζω, ἀποκινέω, ἀπομακρύνω.
- Wegsterben**, *v. i. ir. s.* ἐξαφανίζομαι, ἀφανίζομαι ὑπὸ τοῦ θανάτου [ἐξβγαίνω*].
- Wegstossen**, *v. t. ir. h.* ἀπωθέω, ἐξωθέω, παρωθέω, ἀπομακρύνω ὠθῶν [ξεσκουντάω].
- Wegstreichen**, *v. t. ir. h.* ἐξαλείφω, διαγράφω, σβύνω.
- Wegtaumeln**, *v. i. s.* ἀπομακρύνομαι παρακλονούμενος, ἀπέρχομαι σφαλλόμενος [φεύγω τρεκλιζοντας].
- Wegthün**, *v. t. ir. h.* (*fam.*) ἀφαίρετώ ἐκ τοῦ μέσου, παραμερίζω, ἀπομακρύνω· βάλλω κατὰ μέρος.
- Wegtilgen**, *v. t. h.* ἐξαφανίζω.
- Wegtraben**, *v. i. s.* ἀπέρχομαι τριποδίζων.
- Wegtrāgen**, *v. t. ir. h.* ἀποκομίζω, ἐκκομίζω, ἀφαίρετώ ἐκ τοῦ μέσου.
- Wegtreiben**, *v. t. ir. h.* ἀπελαύνω, ἐξελαύνω, ἐκδιώκω [διώχων].
- Wegtreten**, *v. t. ir. h.* ἀφαίρετώ πατῶν, ἐκβάλλω διὰ πατήσεως. —, *v. i. ir. s.* ἀποσύρομαι, ἀπομακρύνομαι.
- sich Wegwāgen*, *v. r. h.* τολμᾶω ν' ἀπέλθω, ἔχω τὸ θάρρος ν' ἀναχωρήσω.
- Wegwālsen**, *v. t. h.* ἀποκυλίω, ἀπομακρύνω κυλίων, ἀποκινέω διὰ κυλίσεως.
- Wegwandern**, *v. i. s.* ἀποπορεύομαι, ἀναχωρέω.
- Wegwaschen**, *v. t. ir. h.* ἀποπλύνω, ἐκπλύνω [ξεπλύνω].
- Wegwart**, *f.* (—), φυτὸν, τὸ κυχώριον [τὸ ραδίχι, τὸ ροδίχιω*].
- Wegwēhen**, *v. t. h.* ἀποπνέω, ἀποφυσάω, ἐκφυσάω, ἀπεκφυσάω.
- Wegweisen**, *v. t. ir. h.* ἀποπέμπω, ἐξαποστέλλω.
- Wegwelser**, *m.* (—*s, pl.* —), ὁ ὀδηγός, ὁ ποδηγός, ὁ ποδηγέτης, ὁ ὀδηγητής· ὁ ὁδοδείκτης, ἡ ὁδοπορικὴ στήλη. —*In, f.* (—, *pl.* —*nen*), ἡ ὀδηγός, ἡ ποδηγός.
- Wegwenden**, *v. t. reg. & ir. h.* ἀποστρέφω, μεταστρέφω. *sich* —, *v. r. h.* μεταστρέφομαι, ἀποτρέπομαι.

Wegwerfen, *v. t. ir. h.* ῥίπτω, ἀπορίπτω, ἐκρίπτω [πετάω]· διαρίπτω, διασκορρίζω. (*fig.*) er wirft nichts weg, δὲν ῥίπτει τὰ χρήματά του εἰς τὸν ἀέρα. *weggeworfenes Geld*, χρήματα ἐρριμμένα [πεταγμένα, τρελλά]. *sich* —, *v. r. ir. h.* ἐξευτελιζομαι, ἐξουδενίζομαι, ἀτιμάζω ἑμαυτόν. —*end*, *adj.* καταφρονητικός, περιφρονητικός. —*ung*, *f.* (—), ἡ ῥίψις, ἡ ἀπόρριψις [τὸ πέταγμα, τὸ ῥίψιμον]. ἡ ἀπαξίωσις, ἡ καταφρόνησις.

Wegwischen, *v. t. h.* ἀπομάσσω, ἀποσμήγω, ἀποσπογγίζω.

Wegwollen, *v. i. ir. h.* θέλω *v'* ἀπέλθω, ἐπιθυμέω *v'* ἀναχωρήσω.

Wegwünschen, *v. t. h.* ἀπεύχομαι, ἐπιθυμέω μακράν. *sich* —, *v. r. h.* ἐπιθυμέω *v'* εἶμαι εἰς τὰ μακράν, ποθέω *v'* εἶμαι ἀπομακρυσμένος.

Wegwurf, *m.* (—*s*, *pl.* —*würfe*), τὸ ἀπόρριμμα, τὸ ἀποκάθαρμα.

Wegsaubern, *v. t. h.* ἀποδιώκω διὰ μαγείας, ἐκδιώκω διὰ γοητείας.

Wegsehen, *v. t. ir. h.* ἀποσπάω, ἀφέλω, ἀποσφύρω. —, *v. i. ir. s.* μετοικέω, μετοικίζομαι, μεταναστεύω, μεταβαίνω ἀλλαχού· ἀποχωρέω, ἀναχωρέω, ἀπέρχομαι [μισεύω, φεύγω].

Wegsehen, *n.* (—*s*), —*ung*, *m.* (—*es*), ἡ μετοίκησις, ἡ μετοικεσία, ἡ μεταναστασις, ἡ μετανάστευσις· ἡ ἀποχώρησις, ἡ ἀναχώρησις.

Wehl weh! *ipr.* φεύ! ἰού! ἀλλοίμονον! ἰώ! ὦχ! ὦφου*! — *dir!* δυστυχία σου! ἀλλοίμονον εἰς σέ! — *mir!* ὦ μοι! ἀλλοίμονον εἰς ἐμέ [καχὸν τὸ παθᾶ*]! — *die Thorheit!* φεύ τῆς μωρίας! ο —! *au* —! ἰώ! ὦχ! ὦφου*! —, *adj.* ὀδυνηρός, ἀλγεινός [πονεμένος]. *einen* —*en Finger haben*, ἀλγέω τὸν δάκτυλον [μὲ πονεῖ τὸ δακτύλι, τὸ δακτύλι μου πονεῖ*]. *Jemandem* —*thun*, προσκρούω, προσπταίω τινί. *sich* —*thun*, προσκρούω, κυτπέομαι [βαρβαίνω*, κρούω*]. *der Kopf, der Finger, der Fuss* *thut mir* —,

ἀλγέω τὴν κεφαλὴν, τὸν δάκτυλον, τὸν πόδα [μὲ πονεῖ τὸ κεφάλι, τὸ δάκτυλον, τὸ πόδι, πονεῖ ἡ κεφαλὴ μου*, ὁ πόδας μου*, τὸ δακτύλι μου*]. *die Augen* *thut mir* —, ἀλγέω τοὺς ὀφθαλμούς [μὲ πονεῖν τὰ μάτια, τὰ μάθια μου πονεῖν*]. *das* *thut mir* —, αὐτὸ μοι πρῆνει πόνους· ἀλγύνομαι, λυπῶμαι ἐπὶ τούτῳ, αὐτὸ με θλίβει. *es* *thut mir in der Seele* —, αὐτὸ μοι σπαράσσει τὴν καρδίαν, ἡ καρδία μου σπαράσσεται.

Weh, **Wehe**, *n.* (—*s*), τὸ ἄλγος, ἡ ἀγχιθῶν, ὁ πόνος, ἡ ὀδύνη· ἡ ταλαιπωρία, ἡ κακουχία, ἡ συμφορὰ, ἡ ἀθλιότης [ἡ κακορριζικτιά]. ἡ θλίψις, ἡ λύπη. *sein Wohl und* — *liegt mir am Herzen*, μεγάλως ἐνδιαφέρομαι περὶ αὐτοῦ εὐτυχοῦντος καὶ δυστυχοῦντος.

Wehen, *f. pl.* αἱ ὠδίνες τοκετοῦ [οἱ πόνοι τῆς γέννας].

Wehen, *v. t. h.* πνέω, φυσῶ. —, *n.* (—*s*), ἡ πνοή, ἡ φύσησις.

Wehfrau, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ μαία [ἡ μαμμή]. —*gestül*, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), τὸ ὀδυνηρὸν αἰσθημα. —*geschrei*, *n.* (—*s*), ἡ οἰμωγὴ, ἡ ὀλολυγὴ, ὁ θρήνος, ὁ ὀδυρμός. —*klage*, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ οἰμωγὴ, ὁ ὀδυρμός, ὁ ὀλοφυρμός. *in* —*n* *ausbrechen*, ῥήγνυμαι εἰς κλαυθμούς, ἀναβοῶ εἰς οἰμωγὴν, ἀνοδύρομαι, ἀνολοφύρομαι, ἐκρηγνύομαι εἰς θρήνους. —*klagen*, *v. i. h.* οἰμώζω, ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι. *über etwas* —, θρηνέω *n* —*klagen*, *n.* (—*s*), ὁ θρήνος, ἡ οἰμωγὴ, ὁ ὀλοφυρμός. —*müth*, *f.* (—), ἡ δυσθυμία, ἡ βαρθυμία, ἡ μελαγχολία, ἡ κατήφεια. —*müthig*, *adj.* δούθυμος, βαρδυθμος, μελαγχολικός, κατηφής· περιλυτός. ὀδυνηρός, θρηνώδης. — *sein*, δυσθυμέω, βαρδυμέω. —*müthigkeit*, *s.* *Wehmüth*. —*müthsvoll*, *adj.* θρηνώδης, ἀλγεινός, πλήρης δυσθυμίας. —*mütter*, *f.* (—, *pl.* —*mütter*), ἡ μαία [ἡ μαμμή].

Wehr, *f.* (—, *pl.* —*e*), ἡ ἄμυνα, τὸ

ἀμυντήριον, τὸ ὄπλον. *sich zur* — *setzen*, τρέπομαι εἰς ἀμυναν, λαμβάνω ἀμυντικὴν θέσιν, ὑπερασπίζομαι. —, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ μῦλος, τὸ ἀνάχωμα, τὸ προανάχωμα, ὁ φραγμὸς ὕδατος.

Wehr-baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), τὸ διαξύλον καταρράκτου. — **damm**, *m.* (-es, *pl.* -dämme), τὸ προανάχωμα, τὸ προκύματον, ὁ μῦλος.

Wehren, *v. i. h.* ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω. —, *v. i. h.* ἀνθίσταμαι· κατέγω, ἀναστέλλω, ἀναγατίζω, σταματᾶω (einer Sache, τι). *seinen Leidenschaften* —, κατέγω, κολάζω τὰ πάθη μου. *sich* —, *v. r. h.* ἀμύνομαι, ἀντιμάχομαι, ὑπερασπίζομαι. *sich seiner Haut* —, ὑπερασπίζω ἑμαυτὸν παντὶ τρόπῳ.

Wehr-gehänge, *n.* (-s, *pl.* —), — **gehenk**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ τελαμών, ὁ ζωστήρ ἔξωτος, ὁ ἐπιστήθρ. — **haft**, *adj.* ἀντίμαχος, ἀξιόμαχος, μάχιμος. — **machen**, καθιστάω μάχιμον, ὀπλιζώ. — **haftigkeit**, *f.* (—), τὸ ἀντιμαχον, τὸ ἀξιόμαχον. — **kraft**, *f.* (—, *pl.* -kräfte), ἡ ἀξιόμαχος δύναμις, ὁ μάχιμος στρατός. — **leute**, *m. pl.* οἱ προπολεμούντες, τὸ προπολεμοῦν στρατεύμα. — **los**, *adj.* ἄοπλος, ἄνοπλος [ἐαρμάτωτος]. ἀφροῦρητος, ἀφροῦρος, ἀνώχυρος. — **machen**, ἀφοπλιζώ [ἐαρματόνω]. — **losigkeit**, *f.* (—), τὸ ἄοπλον· τὸ ἀφροῦρητον. — **pflicht**, *f.* (—), τὸ ὑποχρεωτικὸν καθήκον πρὸς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. — **pflichtig**, *adj.* ὑποκειμενος εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, στρατεύσιμος. — **stand**, *m.* (-es), τὸ στρατιωτικόν. — **welf**, *m.* (-es, *pl.* -wölfe), ὁ λυκόμορφος ἄνθρωπος.

Wehr-rif, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ οἰμωγή, *s. Wehgeschrei*. — **täge**, *m. pl.* αἱ ἡμέραι ὀδύνης.

Weib, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ γυνή [ἡ γυναῖκα]. *altes* —, ἡ γραιζ, τὸ γραιδον [ἡ γρηζ, ἡ γρά*]. — *und Kind*, τέκνα καὶ γυνή, παῖδες καὶ γυνή. *mit* — *und Kind*, σὺν γυναιξὶ

καὶ τέκνοις. *die -er lieben*, γυναίκεραστέω. *zum -e nehmen*, ἀγομαί γυναῖκα. *zum -e machen*, θηλύνω, ἀποθηλύνω. *zum -e werden*, ἀποθηλύνομαι, γυναικόμαι. *dem -e eigen*, γυναικεῖος [γυναικίστικος]. — **chen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ γυναικίριον [τὸ γυναικάκι]. ἡ θήλεια, τὸ θῆλυ (ζῴου).

Weibel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δικαστικὸς κλητῆρ. ὁ λογίας.

Weiberanschläge, *m. pl.* αἱ γυναίκεται μηχανορραφίαι. — **arbeit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γυναίκεται ἐργασία. — **ärt**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ γυναικεὺς τρόπος. *nach* —, γυναικιστί, γυναικὸς τρόπον, γυναικῶδες, γυναικοπρεπῶς. — **artig**, *adj.* γυναικῶδης, θηλυφανής. — **feind**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ μισογύνης, ὁ μισόγυνος, ὁ μισογύναιος. *ein* — *sein*, μισογυνέω. — **freund**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ γυναικοφίλης, ὁ φιλογύναιξ, ὁ φιλογύνης, ὁ φιλογύναιος, ὁ γυναικεραστής [ὁ γυναικούλης]. *ein* — *sein*, γυναικεραστέω. — **furcht**, *f.* (—), ὁ γυναικῶδης φόβος. ὁ φόβος τῶν γυναικῶν. — **folge**, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀκολουθία γυναικῶν, ἡ γυναικεία συνοδία. — **geheil**, *n.* (-s), ὁ γυναικεὺς κλαυθμὸς, ὁ ὀλοφυρμὸς γυναικῶν, ὁ γυναικεὺς θρήνος. — **geklatzsch**, — **geschwätz**, *n.* (-es), αἱ φλυαρίαι γυναικῶν, αἱ γρασολογίαι. — **gesicht**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ γυναικεῖον πρόσωπον, ἡ γυναικῆρ ὄψις. — **gestank**, *n.* (-es, *pl.* -e), αἱ γυναικεῖαι ἐριδες. — **gunst**, *f.* (—), ἡ παρὰ τῶν γυναικῶν εὖνοια. — **haft**, *adj.* γυναικῶδης, γυναικεῖος, γυναικερῶς. — **hass**, *m.* (-es), ἡ μισογυνία, ἡ μισογύνεια· τὸ μῖσος τῶν γυναικῶν. — **hemd**, *n.* (-es, *pl.* -en), τὸ γυναικεῖον χιτῶνιον, τὸ γυναικεῖον ὑποκάμισον. — **herrschaft**, *f.* (—), ἡ γυναικοκρατία. *unter* — *stehen*, γυναικοκρατέομαι. — **herz**, *n.* (-ens, *pl.* -en), ἡ γυναικεία καρδία. — **klage**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ γυναικεῖον παράπονον. — **kleid**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ

γυναικείον φόρεμα. -knecht, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ γυναικόδουλος ὁ θηλυδριώδης γυναικεραστής, ὁ γυναικίας [ὁ γυναικούλης]. -krankheit, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ γυναικείον νόσημα. -krieg, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ πόλεμος τῶν γυναικῶν. -lanne, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ γυναικεία ιδιοτροπία. -lebe, *f.* (-), ἡ φιλογυνία, ἡ φιλογύνεια. ὁ γυναικεῖος ἔρωσ. -Liebhaber, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ γυναικεραστής. ein - sein, γυναικεραστήω. -list, *f.* (-), ἡ γυναικεία πανουργία. -macht, *f.* (-), ἡ δύναμις τῶν γυναικῶν. -mährchen, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ γραολογία. -mässig, *adj.* γυναικώδης. -mantel, *m.* (-s, *pl.* -mäntel), ὁ γυναικεῖος ἐπενδύτης. -mörder, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ γυναικοκτόνος. -mütze, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ γυναικείον σκούφωμα. -name, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ γυναικείον ὄνομα. -narr, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ γυναικομανής. -raub, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀρπαγή τῶν γυναικῶν. -regiment, *n.* (-es), ἡ γυναικοκρατία. -rock, *m.* (-es, *pl.* -röcke), τὸ γυναικείον ἔνδυμα, τὸ φόρεμα [τὸ φουστάνι]. -scheu, *adj.* μισόγυνος, μισογύναιος. -, *f.* (-), ἡ μισογυνία. -schmuck, *m.* (-es), ὁ γυναικεῖος καλλωπισμὸς, τὰ γυναικεία κοσμημάτα. -schönheit, *f.* (-), τὸ γυναικείον κάλλος. -stimme, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ γυναικεία φωνή. mit -, γυναικόφωνος, θηλύφωνος. -strell, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ γυναικεία ἔρις. -sucht, -tollheit, *f.* (-), ἡ γυναικομανία, ἡ θηλυμανία. -süchtig, -toll, *adj.* γυναικομανής, θηλυμανής. — sein, γυναικομανέω, θηλυμανέω. -tracht, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ θηλυστολία, ὁ γυναικεῖος ἱματισμὸς. -trene, *f.* (-), ἡ γυναικεία πίστις. -volk, *n.* (-es), τὸ γυναικείον ὄφλον, αἱ γυναῖκες. -werde, *f.* (-), τὸ σέμνωμα τῶν γυναικῶν, τὸ γυναικείον ἐγκαλλώπισμα. -zimmer, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ δωμάτιον γυναικῶν, ὁ γυναικῶν, ὁ γυναικωνίτης, τὸ γυναικείον.

m. (-s), ὁ γυναικεῖος θυμὸς. mit -, γυναικόθυμος. -zwinger, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ φυλακὴ γυναικῶν. Weiblich, *adj.* γυναικεῖος, γυναικώδης, γυναικίος, θηλυδριώδης, θηλυπρεπής. ein -er Mensch, ὁ θηλυδρίας, ὁ γυναικίας. — machen, θηλῶν, ἀποθηλῶν, ἐπιθηλῶν. — werden, γυναικόμαι, ἀποθηλῶμαι. sich — betragen, γυναικίω, γυναικίζομαι, γυναικοπαθέω, θηλυκέομαι. -es Betragen, Wesen, ὁ γυναικισμὸς, ἡ γυναικίσις, ἡ θηλυτής. Weiblich, *adj.* θήλυς, θηλυκός. γυναικρός, γυναικώδης, θηλυφανής. das -e Geschlecht, τὸ γυναικεῖον ὄφλον. (in der Grammatik) τὸ θηλυκὸν γένος. -kell, *f.* (-), ἡ θηλυτής τὸ γυναικείον ἕθος, ἡ γυναικεία σεμνότης. Weibling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ θηλυδρίας, ὁ γυναικίας [ὁ γυναικούλης]. Weibsbild, *n.* (-es, *pl.* -er), -bildchen, *n.* (-s, *pl.* -), (*fam.*) τὸ γύναιον [ἡ γυναικούλα]. -leute, *pl.* αἱ γυναῖκες. -persön, *f.* (-s, *pl.* -en), ἡ γυνή, τὸ γύναιον. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ χονδροειδὲς γύναιον. -volk, *n.* (-es), (*fam.*) αἱ γυναῖκες. Weich, *adj.* μαλακός, ἀπαλός. -es Wasser, τὸ μαλακὸν (τὸ θήλυ) ὕδωρ. -e Eier, φά ἡμιπαγή, ὕδαλια, ὑγρόβραστα, «αὐτὰ μελάτα, νερούδα». -es Fleisch, κρέας μαλακόν, ἀπαλόν. -es Haar, τρίχες μαλακαί. ein -es Wetter, καιρὸς μαλακός. -es Gemüth, χαρακτήρ μαλακός. -e Manieren, τρόποι μαλακοί, γλυκοί. — machen, μαλακῶν, ἀπαλῶν, μαλακοποιεῖν [μαλακῶν, ἀπαλῶν]. (*fig.*) ἐπικλάω, συγκινέω. — werden, μαλεκύνομαι, μαλακίζομαι. —, *adv.* μαλακῶς, ἀπαλῶς ἡπίως. Weibsbild, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ περιοχὴ ἄστεος, τὸ πρόσπειον, τὸ περίωρον, τὸ περιόκιον, ἡ περιοκίς. Weichblei, *n.* (-es), ὁ καθαρὸς μόλυβδος.

Welche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μαλακότης, ἡ ἀπαλότης. (*fig.*) ἡ ἀραιότης. ὁ κενεῖων, ἡ λαγών, ἡ λαπάρα [ἡ λαγούνα*, τὸ λαγόνι]. ἡ παρέκκλισις, ἡ ἔκκλισις, ὁ ἐκτροχιασμός (ἀμαρτοστοχίας).

Welchen, *v. i. h.* μαλακύνω, ἀπαλύνω [μαλακύνω, ἀπαλαίνω]. —, *v. i. h.* & *s.* ἀπαλύνομαι, διαβρέχομαι.

Welchen, *v. i. ir. s.* ὑποχωρέω, ὑπέλω, ἐνδίδω. vom Wege —, ἐκκλίνω τῆς ὁδοῦ, παραμερίζω. —, *n.* (-s), ἡ ὑποχώρησις, ἡ ἐνδοσις.

Welch-geschaffen, *adj.* μαλακοφυής, ἀβροφυής· εὐαίσθητος. -gesolten, *adj.* ἡμίβραστος, ὑγρόβραστος, ἡμιπαγής, ὑδαλέος. ein -es Ei, φὸν ἡμιπαγές, ὑγρόβραστον, ὑδαλέον, «αὐτὸν μελάτον, νερούλόν». -haarig, *adj.* ὁ, ἡ μαλακότριξ. -häutig, *adj.* μαλακόδερμος. -heit, *f.* (—), ἡ μαλακότης, ἡ ἀπαλότης [ἡ μαλακάδα, ἡ ἀπαλάδα]. -herzig, *adj.* μαλακοκάρδιος, μαλακὸς τὸ ἦθος, εὐαίσθητος. -herzigkeit, *f.* (—), ἡ μαλακότης τοῦ ἦθους, ἡ εὐαίσθησις. -kernig, *adj.* μαλακοπύρηνος. -lich, *adj.* μαλακός, ἀπαλός, ἀβρός. (*fig.*) μαλθακός, θρυπτικός, θηλυδριώδης, ἀνανδρός. -e Lebensart, τὸ ἀβροδίαιτον, ἡ ἀβροδίαιτα, ἡ τρυφή. — machen, διαθρύπτω, μαλθακύνω, ἀποθλήνω. — leben, ζῶ τρυφερώς, ἡδυπαθέω, τρυφῶ. -lichkeit, *f.* (—), ἡ μαλακότης, ἡ ἀπαλότης [ἡ ἀπαλάδα]. (*fig.*) ἡ μαλθακότης, ἡ τρυφερότης, ἡ ἡδυπάθεια, ἡ θηλυότης. -ling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ μαλακίων, ὁ θηλυδρίας, ὁ μαλακίας, ὁ μάλθων [ὁ κανακάρης]. -müthig, *adj.* μαλακὸς τὸν χαρακτήρα, μαλακοκάρδιος, εὐαίσθητος. -schällig, *adj.* μαλακόστρακος, ἀπαλόστρακος· μαλακόφλοιος, μαλακόδερμος.

Welch-sel, *f.* (—), ὁ Οὐιστούλας (ποταμός). -kirschbaum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), ὁ μελανοκέρασος, ἡ μέλαινα κερασία. -kirsche, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μελανοκέρασον, τὸ μαυρο-

κέρασον, ἡ μελανίς. -porf, *m.* (-es), αἱ σπόρθυγγες, αἱ σπόρθυγγες, τὸ πολωνικὸν πάθος τῶν τριχῶν.

Weiße, *f.* (—, *pl.* -n), φωτὸν, ἡ ἰτέα [ἡ ἰτηρά]· ἡ λόγος [ἡ λυγαριά].

Weiße, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ νομή, ἡ βοσκή [ἡ βοσκαριά]. (*fig.*) ἡ βοσκή, ἡ τέρψις. auf die — treiben, ἐξάγω ἐπὶ τὴν νομήν. ein Pferd auf die — thun, φέρω ἵππον ἐπὶ τὴν βοσκήν.

Weiden, *adj.* ἰτέινος, λόγιμος.

Weiden, *v. i. h.* νομεύω, νέμω, ποιμαίνω, βόσκω. (*fig.*) die Augen, die Ohren —, ἐστιάω τοὺς ὀφθαλμούς, τὰς ἀκοάς. —, *v. i. h.* νέμωμαι, νομεύομαι, βόσκομαι, ποιμαίνομαι. sich —, *v. r. h.* sich an etwas —, ἐστιώμαι, εὐωχέομαι τινος, ἦδομαι, τέρπομαι τινι. sich an Hoffnungen —, τρέφομαι δι' ἐλπίδων, ἐλπιδοκοπέω. —, *n.* (-s), ἡ νομή, ἡ βόσκησις, τὸ βόσκημα.

Weiden-bast, *m.* (-es), ὁ ἰτέινος φλοιός. -baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), ἡ ἰτέα [ἡ ἰτηρά]. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον ἰτέας. -busch, *m.* (-es, *pl.* -büsche), ὁ θάμνος ἰτέας. -holz, *n.* (-es), τὰ ἰτέϊνα ξύλα. -pflanzung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ φυτεία ἰτέων. -röschen, *n.* (-s), ἡ ὄνουρις, ἡ ὄνοθηρίς, ἡ ὄνάτρα, ὁ ὄνοθηρας, τὸ ἐπιλόβιον. -schwamm, *m.* (-es, *pl.* -schwämme), ἡ ἴσχα ἰτέας. -zweig, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κλάδος ἰτέας, ἡ λόγος.

Weiden-platz, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ἡ νομή, ἡ βοσκή [ἡ βοσκαριά]. -recht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δικαίωμα βοσκῆσεως, ἡ νομή, ἡ ἐπινομία.

Weiden-rieh, *m.* (-s), φωτὸν, ἡ λυσιμαχία, τὸ λυσιμάχιον. -vieh, *n.* (-es), τὰ βοσκήματα, τὰ βοτά, τὰ ἀγελαία κτήνη [τὰ ἔρχη*].

Weiden-lich, *adj.* ἰσχυρός, ἰκανός, δραστήριος, ἀνδρικός [προκομμένος]. —, *adv.* δραστηρικῶς, ἰσχυρῶς, ἀνδρικῶς [προκομμένα, εἰς τὰ γεμάτα].

Weiden-mann, *m.* (-s, *pl.* -männer), ὁ κυνηγός, ὁ κυνηγέτης, ὁ θηρευτής.

- männlich, *adj.* κυνηγετικός, θηρευτικός. —mannschaft, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ κυνηγία. —mannssprache, *f.* (—), ἡ κυνηγετικὴ γλῶσσα. —messer, *n.* (—s, *pl.* —), ἡ ἀγρευτικὴ μάχαιρα, ἡ θηρευτικὴ κοπίς. —sack, *m.* (—es, *pl.* —säcke), —tasche, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ κυνηγετικὴ πήρα, ὁ σάκκος κυνηγῶν, »τὸ κυνηγοσάκκουλον«. —werk, *n.* (—es), ἡ κυνηγία, ἡ θηρευτικὴ, τὸ θηρευτικόν. τὰ θηράματα, τὸ κυνήγιον.
- Weiße, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ ῥόμβος, ὁ στρόμβος, ὁ πηιστήρ [τὸ τυλιγάδι]. —n, *v. t. h.* στροβίω, τυλιγάδιζω. sich Weisern, *v. r. h.* ἀποποιέομαι, ἀρνέομαι, ἀπαρνέομαι.
- Weigerung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀποποίησης, ἡ ἀρνήσις. —fall, *m.* (—es, *pl.* —fälle), ἡ περίπτωσις ἀρνήσεως. im —, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως.
- Weiß-bischof, *m.* (—s, *pl.* —bischöfe), ὁ ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ἐπίσκοπος· ὁ ἀντεπίσκοπος. —brot, *n.* (—es), τὸ ἀντίβωρον, τὸ πρόσφορον.
- Weißer, *f.* (—, *pl.* —n), πτηνόν, ὁ ἰκτίσιος [τὸ περδικοῦέρακον, ὁ περδικός*].
- Weißer, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ χειροτονία, ἡ χειροτόνησις (eines Geistlichen, ieréws)· ἡ ἐγκαινίσις, ὁ ἐγκαινισμός, τὰ ἐγκαίνια (einer Kirche, ἐκκλησίας). —n, *v. t. h.* ἀφιέρω(ν)ω, καθιερώω· καθαγάδιζω, ἀγάδιζω. χειροτονέω, ἐγκαινίζω, ἐγκαινιάζω. einen Bischof —, χειροτονέω ἐπίσκοπον. ein Haus —, ἐγκαινίζω οἶκον. —, *n.* (—s), ἡ ἀφιέρωσις, ἡ καθιέρωσις, ἡ καθοσίωσις. ἡ χειροτόνησις, ἡ χειροτονία. ὁ ἐγκαινισμός, ἡ ἐγκαινίσις.
- Weißer, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ ὑδροστάσιον, τὸ λυμνίον, ὁ κόλυμβος· τὸ ἰχθυοτρυφεῖον.
- Weiß-gäbe, *f.* (—, *pl.* —n), —geschenk, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ ἀνάθημα, τὸ ἀφιέρωμα [τὸ τάξιμον]. —kessel, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ σκεῦος τοῦ ἁγιασμοῦ, τὸ ἁγιασματάριον [τὸ σιγκλί].
- Weißnachten, *f.* (—), τὰ χριστούγεννα, τὰ γενέθλια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ [τὰ χριστόγεννα*].
- Weißnachts-abend, *m.* (—s), ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων. —baum, *m.* (—s, *pl.* —bäume), τὸ δένδρον τῶν χριστουγέννων. —feier, *f.* (—), ἡ ἐορταίσις τῶν χριστουγέννων. —feierlâge, *m. pl.* αἱ ἐορταί τῶν χριστουγέννων. —fest, *n.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἐορτὴ τῶν χριστουγέννων. —geschenk, *n.* (—es, *pl.* —e), τὸ δῶρον τῶν χριστουγέννων. —lied, *n.* (—es, *pl.* —er), ὁ ὕμνος τῶν χριστουγέννων. —rose, *f.* (—, *pl.* —n), φυτὸν, ὁ μέλας ἑλλέβορος. —tag, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ ἡμέρα τῶν χριστουγέννων. —woche, *f.* (—), ἡ ἑβδομάς τῶν χριστουγέννων. —zeit, *f.* (—), ὁ καιρὸς τῶν χριστουγέννων.
- Weißranch, *m.* (—es), ὁ λίβανος, τὸ θυμίαμα, τὸ λιβάνιον [τὸ λιβάν]. (*fig.*) Jemandem — streuen, θυμιάζω, προσκυνέω τινα. —ärtig, *adj.* λιβανοειδής, λιβανώδης. —baum, *m.* (—es, *pl.* —bäume), φυτὸν, ὁ λίβανος, ἡ δενδρολίβανος. —fass, *n.* (—es, *pl.* —fasser), τὸ θυμιατήριον, ἡ λιβανωτρίς.
- Weißung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ καθιέρωσις, ἡ καθιέρωσις, ἡ καθοσίωσις, ἡ ἀφιέρωσις· ἡ ἐγκαινίσις, ὁ ἐγκαινισμός. ἡ χειροτονία, ἡ χειροτόνησις.
- Weißwasser, *n.* (—s), ὁ ἁγιασμός. —wädel, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ περιφαντήριον, τὸ ραντιστήριον [ἡ φουστῆρα, ἡ ἁγιαστῆρα, τὸ σιγκλί].
- Weil, *conj.* διότι [γιατί, ἐνεκα τοῦ]· ἐπειδὴ· ἐν ὅσῳ, ἐν ᾧ. — ja, — denn, ἐπειδὴ δὲ. — doch, — einmal, ἐπειδὴ καὶ [ὁόντας*].
- Weißland, *adv.* πάλαι, τὸ πάλαι, ποτὶ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει, ποτὶ μακαρίτης, — τις [συχωρημέντος, μακαριτός*].
- Weißchen, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, ἡ στιγμή, εἰς —, ὀλίγον τι, μικρὸν τι, ὀλίγη ὥρα.

Welle, *f.* (—), τὸ χρονικὸν διάστημα, ἢ διάρχεια χρόνου, ὁ χρόνος, ἢ ὥρα. eine kleine —, μικρὸς χρόνος, ὀλίγη ὥρα. nach einer kleinen —, μετ' οὐ πολὺ, μετ' ὀλίγον, ὀλίγω ὑστερον. auf eine —, ἐπὶ τινα χρόνον [κᾶμποσην ὥραν]. ich habe eine — gewartet, περιέμεινα χρόνον τινά. vor einer kleinen, kurzen —, πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου. über eine kurze —, μετ' ὀλίγον, ἐντὸς ὀλίγου. eine gute —, ἱκανὸν χρόνον, ἀρκετὴν ὥραν. bei nächstlicher —, ἐν καιρῷ νυκτός, νύκτωρ, διὰ νυκτός. mittler —, ἐν τῷ μεταξύ, ἐν τοσοῦτῳ [ὡς τόσον]. (*fig.*) gut Ding will — haben, τὰ καλὰ γίνονται μεθ' ἡσυχίας, διὰ καλὴν ἐργασίαν ἔχε ἡσυχίαν. eile mit —, σπεῦδε βραδέως. es hat damit gute —, τὸ πρᾶγμα ἔχει καιρόν. lange —, ἡ ἀνία, ἡ στενοχωρία, ἡ πληῖσις [ὁ βαρεμός], *s.* Längweile. —, *s.* v. *i. h.* διαρκέω διαμένω, *s.* Verweilen.

Weller, *m.* (—, *pl.* —), τὸ κώμιον, τὸ χωριδίον, τὸ μικρὸν χωρίον [τὸ χωριδάκι, τὸ χωριουλάκι, τὸ κουτσοχώρι].

Weln, *m.* (—, *pl.* —), ὁ οἶνος [τὸ κρασί]. τὸ κλήμα, ἡ οἰνὰς. weisser —, οἶνος λευκός, κερρός. rother —, οἶνος ἐρυθρός, μέλας. schlechter —, ὁ οἰνίσκος, τὸ οἰνάριον [τὸ παλιόκρασον]. reiner —, οἶνος ἀκρατος, εὐζωρος. saurer —, οἶνος ὀξίνης [τὸ ξειδόκρασον]. alter —, οἶνος παλαιός [ὁ μαρουβάς]. wohlriechender —, οἶνος εὐώδης, ὁ ἀνθοσμίας. leichter, schwerer —, οἶνος ἐλαφρὸς, δυνατός. heuriger —, οἶνος ἐφετεινός. beim —, ἐν οἴνῳ, παρ' οἴνον [εἰς τὸ κρασί ἀπάνω]. — trinken, πίνω οἶνον, οἰνοποτέω [κρασοπίνω, κρασοποτώ]. — bauen, ἀμπελοურγέω. — bereiten, οἰνοποιέω, οἰνουργέω. — verkaufen, οἰνοπωλέω. mit — bepflanzt, οἰνώφυτος, ἀμπελόφυτος. — lesen, τρυ-

γᾶω. der — erfreut des Menschen Herz, ὁ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. (*fig.*) Jemandem reinen (klaren) — einschenken, οὐδέτιν ποικίλλω πρὸς τινα, λέγω τινὶ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. der — öffnet die Herzen, ὁ οἶνος κάτοπτρον τοῦ νοῦ, ἀνδρὸς οἶνος ἔδειξε νοῦν. im — ist Wahrheit, οἶνος καὶ ἀλήθεια [ἀπὸ κουζουλό κι' ἀπὸ μεθυσμένο μαθαίν' ὁ φρόνιμος τὴν ἀλήθεια*].

Wein'apfel, *m.* (—, *pl.* —äpfel), τὸ οἰνώδες μῆλον. —art, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ εἶδος οἴνου. —artig, *adj.* οἰνοειδής, οἰνώδης. —bau, *m.* (—), ἡ ἀμπελοურγία, ἡ ἀμπελοκομία, ἡ φυτεία τῆς ἀμπέλου. zum — gehörrig, ἀμπελοურγιικός. — treiben, ἀμπελοურγέω. die Kunst des —, ἡ ἀμπελοურγιική. —bauer, *m.* (—, *pl.* —), ὁ ἀμπελοურγός. —becher, *m.* (—, *pl.* —), τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου, »τὸ κρασοπότηρον«. —beere, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ βᾶξις [ἡ βῶγα]. getrocknete —, ἡ ἀσταφίς, ἡ σταφίς [ἡ σταφίδα]. —n ablesen, βραγολογέω, βραγίζω [βραγολογᾶ*, ζετζαμπουρίζω*]. —beerähnlich, *adj.* βραγοειδής. —beerkern, *m.* (—, *pl.* —en), τὸ γίγαρτον [τὸ σταφυλοκούκουτσον]. —bereitung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ οἰνοποιία, ἡ οἰνουργία. —berg, *m.* (—, *pl.* —en), ὁ ἀμπελών, τὸ οἰνώπεδον, ἡ ἀμπελος [τὸ ἀμπέλι]. —blatt, *n.* (—, *pl.* —blätter), τὸ οἰναρον, τὸ ἀμπελόφυλλον. —blüthe, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ οἰνάνθη, ἡ ἀμπελάνθη, τὸ ἀνθος ἀμπέλου. ὁ καιρὸς τῆς οἰνάνθης, ὁ καιρὸς τῆς ἀνθήσεως τῆς ἀμπέλου. —brandwein, *m.* (—, *pl.* —en), τὸ οἰνώπνευμα, »τὸ σταφυλόβρακον«. —brühe, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ οἰνινὸν ζώμευμα, τὸ ἔμβριμα οἴνου. —dunst, *m.* (—, *pl.* —dünste), ἡ ἀναθυμίασις οἴνου, ὁ οἰνικός ἀτμός.

Weinen, *v. i. & i. h.* κλαίω. bittere Thränen —, κλαίω πικρὰ δάκρυα. über (um) Jemanden —, κλαίω

τινά. vor Freude —, κλαίω ὑπὸ χαρᾶς. alle lachten und weinten durcheinander, κλαυσιγελως εἶχε πάντας. —, *n.* (-s), ἡ κλαυθμονή, ὁ κλαυθμός [τὸ κλάψιμον, τὰ κλάματα, τὰ κλάματα]. — von Kindern, ὁ κλαυθμυρισμὸς παιδίων. Lachen und — durcheinander, ὁ κλαυσιγελως [γέλια με κλάματα]. —swërth, *adj.* θαυρόντως ἀξιος, κλαύσιμος, ἀξιοθαύρωτος.

Wefnerlich, *adj.* κλαυθμώδης, κλαυστικός [κλαψιάρικος]. — thun, κλαυσίαι, κλαυστικῶς ἔγω. —keit, *f.* (—), τὸ κλαυθμώδες.

Wein-ernie, *f.* (—, *pl.* -n) ἡ τρύγη τῶν ἀμπέλων, ὁ τρυγητός. —essig, *m.* (-s), τὸ οἶνον ὄξος [τὸ κρασοξύδιον]. —fass, *n.* (-es, *pl.* -fässer), τὸ οἰνοφόριον, τὸ οἰνοφόριον, ὁ οἰνηρός πίθος, »τὸ κρασοπίθαρον«. (*fig. fam.*) ὁ ἀκρατοκώδων [ὁ κρασοπατήρας, ὁ κρασοκανάτας]. —flasche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φιάλη τοῦ οἴνου, ἡ οἰνοφόρος λήκυθος, τὸ οἰνοφόρον λαγύριον. —gährung, *f.* (—), ὁ ἀναβρασμὸς τοῦ οἴνου. —garten, *m.* (-s, *pl.* -gärten), ὁ ἀμπελών, τὸ οἶνόπεδον, ἡ ἀμπελος [τὸ ἀμπέλι]. —gärtner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀμπελοργός. —gefäss, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ οἰνοφόρον σκεῦος, τὸ οἰνοφόριον [τὸ κρασοκάνατον]. —gegend, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εὐνοια χώρα, ὁ ἀμπελότοπος. —geist, *m.* (-es), τὸ οἶνόπνευμα. —gelsige, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ οἰνοποτικὴ εὐωχία, ἡ οἰνοφλυγία [τὸ κρασοπέτι, τὸ μεθοξόπι]. —geländer, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀμάμαξος, ἡ κληματὶς [ἡ κληματαριά]. —geruch, *m.* (-es), ἡ ὄσμη οἴνου [ἡ κρασία*, ἡ κρασίλα]. —geschmack, *m.* (-es), ἡ γεῦσις οἴνου. — haben, οἶνίζω. —gläs, *n.* (-es, *pl.* -gläser), τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου, τὸ οἶνοπότηρον. —gott, *m.* (-es), ὁ Βάχχος, ὁ Διόνυσος. —handel, *m.* (-s), ἡ ἐμπορία οἴνου, τὸ ἐμπόριον τοῦ οἴνου. —händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οἶνεμπορος, ὁ οἶνοπώλης [ὁ κρασοῦς].

—handlung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ οἶνοπωλείον [τὸ κρασοπωλείο]. —haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ οἶνοπώλιον, τὸ οἶνοπωλείον [τὸ κρασοπωλείο] τὸ καπηλείον [τὸ καπηλείο]. —heber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οἶνον οἴνου [ἡ σωλήνα]. —hefe, *f.* (—), ἡ τρῶξ [τὸ καταπάτι τοῦ κρασοῦ]. —hülse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ στέμφυλον, τὸ βρότιον [τὸ στέμφυλον*, τὸ τσίπουρον]. —lecht, *adj.* οἶνοειδής, οἶνώδης. —le, *adj.* οἶνούχος, οἶνώδης. —jahr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ εὐνοια ἔτος, ἡ εὐετηρία οἴνου. schlechtes —, ἡ δυσετηρία οἴνου. —kalteschule, *f.* (—), τὸ ζώμευμα οἴνου καὶ ζῶθος, ὁ οἶνόζυθος. —kammer, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ οἶνοφόρος προχθή, ἡ οἶνοχόγη [ἡ κρασοκανάτα]. —karte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κατάλογος οἴνου. —keller, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οἶνός, ὁ οἶνεῶν, ὁ πιθεῶν, ἡ ἀποθήκη οἴνου. —keller, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ληνός, τὸ πατητήριον. —kenner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οἶνογνώστης, ὁ ἐμπειρογνώμων οἴνου. —kenntniss, *f.* (—, *pl.* -e), ἡ ἐμπειρία τῶν οἴνων. —kern, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ γίγαρον [τὸ σταφυλοκούκκουτσον]. —krüge, *m.* (-es, *pl.* -krüge), ὁ σταμνίσκος οἴνου. —läden, *m.* (-s, *pl.* -läden), τὸ καπηλείον τὸ οἶνοπώλιον. —läge, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ οἶνοθήκη, ὁ οἶνός. —land, *n.* (-es, *pl.* -länderlein), ἡ εὐνοια χώρα, ὁ ἀμπελότοπος, τὸ ἀμπελοχώμαρον. ὁ ἀμπελών, ἡ ἀμπελος. —laub, *n.* (-es), τὰ οἴναρα, τὰ ἀμπελόφυλλα. —laube, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀμπελὶνη καλόβη, ἡ ἀμάμαξος, ἡ ἀναδεντρὶτις ἀμπελος, ἡ ἀναδενδράς, ἡ κληματὶς [ἡ κληματαριά]. —löse, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ τρυγητός. —halten, τρυγᾶω. —leser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τρυγητής. —leserin, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ τρυγητρια. —lebhäber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ οἶνεραστής, ὁ φίλιος. —led, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ παροῖνον ἄρα. —lös, *adj.* ἄοινος. —mangel, *m.* (-s), ἡ ἔλλειψις οἴνου. —markt, *m.* (-es,

pl. -märkte, ἡ ἀγορά οἴνων. -*mäss*, *n.* (-*es*, *pl. -e*), τὸ οἰνηρὸν μέτρον, τὸ μέτρον τοῦ οἴνου. -*messer*, *m.* (-*s*, *pl. -*), ὁ οἰνομέτρης. — *n.* (-*s*, *pl. -*), τὸ κλαστήριον, τὸ κλαδομάχαιρον*, τὸ κλαδεύτήριον. -*möth*, *n.* (-*es*), τὸ οἰνόμειλι, τὸ οἰνώδες ὑδρόμειλι. -*mönat*, *m.* (-*es*), ὁ μῆν τοῦ ἐν Γερμανίᾳ τρυγητοῦ, ὁ ὀκτώβριος. -*most*, *m.* (-*es*), τὸ γλεύκος, » τὸ μούστον, ὁ μούστος«. -*mutter*, *f.* (-), ἡ τρύξ [τὰ καταπάτια τοῦ κρασοῦ, ἡ ἰλη*]. -*niederläge*, *f.* (-, *pl. -n*), ἡ ἀποθήκη οἴνου, ἡ οἰνοθήκη, ὁ οἰνῶν. -*pfahl*, *m.* (-*s*, *pl. -pfähle*), ὁ στῦλος κλήματος. -*presse*, *f.* (-, *pl. -n*), τὸ μάγγανον σταφυλῶν, ὁ τριπτῆρ. -*probe*, *f.* (-, *pl. -n*), ἡ δοκιμὴ οἴνου. -*ranke*, *f.* (-, *pl. -n*), τὸ κλῆμα. -*rausch*, *m.* (-*es*), ἡ μέθη οἴνου, ἡ οἰνώσις. -*rebe*, *f.* (-, *pl. -n*), τὸ κλῆμα, ὁ κλάδος ἀμπέλου. -*reich*, *adj.* πολύοινος, εὖοινος, οἰνώδης. -*reichthum*, *m.* (-*s*), ἡ πολυοἰνία. -*reis*, *n.* (-*es*, *pl. -er*), ἡ κληματίς [ἡ κληματοῖδα]. -*röth*, *adj.* ἐρυθρὸς ὡσπερ οἶνος, οἰνόχρους. -*sauer*, *adj.* ὄξινος ὡς οἶνος. τρυγητός. -*e Salze*, τὰ τρυγητὰ ἔλατα. -*säuser*, *m.* (-*s*, *pl. -*), ὁ οἰνόφλυξ, ὁ ἀκρατοκώθων [ὁ κρασοπατέρας, ὁ κρασοκανάτας]. -*säure*, *f.* (-), τὸ τρυγητικὸν ὀξύ. -*schank*, *m.* (-*es*), ἡ καπηλεία οἴνου. -*schenk*, *m.* (-*es*, *pl. -en*), ὁ κάπηλος, ὁ οἰνοκάπηλος [ὁ ταβερνάρης]. -*schenke*, *f.* (-, *pl. -n*), τὸ καπηλεῖον [τὸ καπηλειὸν, ἡ ταβέρνα]. -*schlauch*, *m.* (-*es*, *pl. -schläuche*), ὁ οἰνηρὸς ἀσπός [τὸ κρασάσι*]. (*fig. fam.*) ὁ ἀκρατοκώθων [ὁ κρασοπατέρας, ὁ κρασοκανάτας]. -*schrücker*, *m.* (-*s*, *pl. -*), ὁ ταμειωτὴς οἴνου. **Wein'stein**, *m.* (-*s*), ἡ φέκλη, ἡ σφέκλη, ἡ πεφρυγμένη τρύξ, ὁ τάρταρος. -*ärtig*, *adj.* φεκλειοειδής, ταρταροειδής. -*sals*, *n.* (-*es*), τὸ ἀνθρακικὸν χάλιον. -*säure*, *f.* (-), τὸ τρυγητικὸν (τὸ φεκλικὸν) ὀξύ.

Wein'steuer, *f.* (-, *pl. -n*), ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου. -*stock*, *m.* (-*s*, *pl. -stöcke*), ἡ οἶνάς, ἡ οἰνή, ἡ ἀμπελὶς [ἡ ἀμπελοκουτσούρα*, ἡ κουρμούλα*, τὸ κούρβουλον]. -*stube*, *f.* (-, *pl. -n*), τὸ δωμάτιον οἰνοποσίας, τὸ καπηλεῖον. -*suppe*, *f.* (-, *pl. -n*), ὁ οἰνηρὸς ζωμός. -*toll*, *adj.* οἰνομανής. -*tonne*, *f.* (-, *pl. -n*), ὁ οἰνοδόχος πίθος. **s. Weinfass.** -*träber*, *m.* *pl.* τὰ στέμφυλα, τὰ βρώτια, τὰ βρώτεια [τὰ τσήπουρα, τὰ στράφυλα*]. -*trāgend*, *adj.* οἰνοφόρος. -*traube*, *f.* (-, *pl. -n*), ὁ βέτρους, ἡ σταφυλή, τὸ στέμφυλον [τὸ σταφύλι]. -*unreife* —, ἡ ὄμφαξ [ἡ ἀγγουροῖδα, τὸ ἀγγουροστάφυλον]. -*trester*, *m.* *pl.* τὰ στέμφυλα, τὰ βρώτεια, τὰ βρώτεια [τὰ στράφυλα*, τὰ τσήπουρα]. -*trinken*, *n.* (-*s*), ἡ οἰνοποσία. *starkes* —, ἡ πολυποσία. -*trinker*, *m.* (-*s*, *pl. -*), ὁ οἰνοπότης [ὁ κρασοπιωτής]. -*trinkerin*, *f.* (-, *pl. -nen*), ἡ οἰνοπότις, ἡ φιλοῖνος. -*trunken*, *adj.* ὕπνωμένος, οἰνόληπτος. -*verfälscher*, *m.* (-*s*, *pl. -*), ὁ νοθευτὴς οἴνου. -*verfälschung*, *f.* (-, *pl. -en*), ἡ δόλωσις (ἡ νόθευσις) τοῦ οἴνου. -*vorrāth*, *m.* (-*es*, *pl. -räthe*), ἡ προμήθεια οἴνου. -*visirer*, *m.* (-*s*, *pl. -*), ὁ δοκιμαστής οἴνου, ὁ οἰνογνώμων. -*wirth*, *m.* (-*es*, *pl. -e*), ὁ οἰνοκάπηλος, ὁ κάπηλος [ὁ κρασῶς, ὁ ταβερνάρης]. -*zeichen*, *n.* (-*s*, *pl. -*), τὸ πιττάκιον οἴνου. -*zell*, *m.* (-*s*), ὁ δασμός ἐπὶ τοῦ οἴνου.

Weis'machen, *v. i. h.* ψευδολογεῖν, πωλεῖν, προσκολλᾶν [ψευτοπολεῖν, κολλᾶν]. **Jemandem etwas** —, κάμνω τινὰ νὰ πιστεύσῃ τι, προσκολλᾶν, πωλεῖν τί τιμι. **mir mache das nicht weis**, ἄλλην δρῶν βαλάνιζε, πρὸς ἄλλους λέγε τὰ τοιαῦτα [ἀπ' αὐτὰ ἐγὼ δὲν παίρνω, αὐτὰ δὲν περνοῦν (κολλοῦν) εἰς ἐμένα, εἰς ἄλλον νὰ τα λὲς ἀπτά]. **das müssen Sie einem andern** —, πρὸς ἄλλους διεγείθε ταῦτα [αὐτὰ νὰ τα πουλήτε εἰς ἄλλους].

Welse, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ τρόπος. τὸ μέλος, ἡ μελωδία. auf diese —, τῆδε τῷ τρόπῳ, τὸνδε τὸν τρόπον, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, (κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὡδε, οὕτως [ἔτσι δά]). auf solche —, τοιοῦτῳ τρόπῳ, τοιόνδε τρόπον, τοιοῦτοτρόπως. etwa auf solche —, (κατὰ τοιοῦτόν τινα τρόπον. auf welche —, τίνι τρόπῳ, (κατὰ) τίνα τρόπον, κατὰ ποῖον τρόπον. auf eine andere —, κατ' ἄλλον τρόπον, ἄλλως. auf alle —, in jeder —, πάντα τρόπον, ἐκ παντός τρόπου, κατὰ πάντα τρόπον, παντὶ τρόπῳ, ἐξ ἅπαντος, πάντως. auf keine —, keiner —, οὐδενὶ τρόπῳ, (κατὰ) οὐδένα τρόπον, ἐξ οὐδενὸς τρόπου, οὐδαμῶς. auf dieselbe —, (κατὰ) τὸν αὐτὸν τρόπον, τῷ αὐτῷ τρόπῳ, ὁμοίως, ὡσαύτως. unbesonnener —, ἀλογιστῶς, ἀσυνέτως, ἀπερισκέπτως. es ist seine —, εἶνε συνήθειά του. die Sānger sangen fremde —n, οἱ ᾄοντο ἧδον ξένας μελωδίας.

Welse, *adj.* σοφός, φρόνιμος, συνετός, εὐβουλος [γνωστικός*]. —, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ σοφός. die sieben -n Griechenlands, οἱ ἑπτὰ σοφοὶ τῆς Ἑλλάδος. der Stein der -n, ὁ φιλοσοφικὸς λίθος.

Weisel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τῶν μελισσῶν βασιλεὺς, ἡ βασίλισσα τῶν μελισσῶν.

Weisen, *v. t. ἡ. δεικνύω* [δειχνῶ, δειχτώ]. mit dem Finger —, δακτυλοδεικτέω (auf Jemanden, τινά). Jemandem den Weg —, φράζω (δεικνύω) τινὶ τὴν ὁδόν. an Jemanden —, παραπέμπω πρὸς τινα. von sich —, von der Hand —, ἀποποιέομαι, ἀποκρούω, ἀπελαύνω, ἀποπέμπω. zurecht —, καθοδηγέω. (*fig.*) ἠθικοποιέω, ἐπιπλήττω. die Thüre —, aus dem Hause —, ἐκβάλλω ἐκ τῆς θύρας, ἐκδιώκω τῆς οἰκίας [ξεπορτίζω]. aus der Stadt —, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πόλεως, ἐκδιώκω τῆς πόλεως.

Weiser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δεικτής, ὁ γνῶμων. ὁ βασιλεὺς (ἡ βασίλισσα) τῶν μελισσῶν (s. Weisel). ein —, ὁ σοφός, s. Weise, *m.*

Weisheit, *f.* (—), ἡ σοφία ἢ πολυμαθεία. ἡ φρόνησις, ἡ σωφροσύνη, ἡ σύνεσις [ἡ φρονιμάδα, ἡ γνωστικάδα*]. das Buch der —, ἡ σοφία Σολομώντος. er will seine — auskramen, θέλει νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν σοφίαν του. —sdünkel, *m.* (-s), ἡ δοκησιοσοφία, ἡ δοξοσοφία. —skāhn, *m.* (-s, *pl.* —skāhn), ὁ σωφρονιστῆρ, ὁ κραντῆρ, «ὁ φρονιμότης»* [ὁ εἰκοσπενταρτίης].

Weislich, *adv.* φρονίμως, συνετῶς [φρόνιμα, γνωστικά].

Weiss, *adj.* λευκός [ἄσπρος, γαλανός*]. etwas —, ἐπίλευκος, ὑπόλευκος [ἀσπρούτσικος]. ganz —, ἔκλευκος, πάλλευκος, πάνλευκος [κάτασπρος, ὀλογάλανος*] —es Haar, τρίχες λευκαὶ [ἄσπρα μαλλιά]. —er Teint, ἡ λευκόχροια. —e Farbe, τὸ λευκὸν χρώμα. — machen, λευκῶν, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω [ἀσπρίζω, γαλανίζω*]. — werden, λευκαίνομαι, ἀπολευκαίνομαι [ἀσπρίζω]. ein wenig — werden — werden, ὑπολευκαίνομαι. — machend, λευκοποιός, λευκαντικός. — malen, zeichnen, anstreichen, λευκογραφέω. eine Seite — lassen, ἀφίνω σελίδα λευκῆν, ἄγραφον. —e Note, τὸ λευκὸν φθογγόσημον. das —e Meer, ἡ λευκὴ θάλασσα. der —e Fluss, τὸ λευκὰ, ἡ λευκόρροια. das —, τὸ λευκόν [τὸ ἀσπράδι]. schwarz auf —, ἐγγράφως.

Weissägen, *v. t. ἡ. προφητεύω, χρησιμολογέω, χρησηγορεύω, χρησφιδέω, προφητεύω, προλέγω*. —er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μάντις, ὁ χρησφιδός, ὁ προφήτης, ὁ χρησιμολόγος. —erin, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ προφήτις, ἡ χρησιμολόγος. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ μαντεία, ἡ χρησιμολογία ἢ προφητεῖαι, ἡ προφητεία.

Weissarmig, *adj.* λευκώλενος, λευκόπηγος [μὲ ἄσπρα μπράτσα].

-bäcker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἄρτοποιὸς λευκοῦ ἄρτου. -bäckerel, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀρτοποιῶν λευκοῦ ἄρτου. -bler, *n.* (-s), ὁ ὑπόλευκος ζῦθος. -blättrig, *adj.* λευκόφυλλος. -blau, *adj.* λευκοκύανος, κυανόλευκος. -blech, *n.* (-es), ὁ λευκοσίδηρος, ὁ λευκοπάφυλος [ὁ τενεκές, ὁ πάφυλας]. -bleibet, *n.* (-es), ὁ κηρουσίτης (λίθος). -brød, -bröt, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ λευκὸς ἄρτος [τὸ ἄσπρο ψωμί]. -büche, *f.* (—, *pl.* -n), δένδρον, ἡ ὄστρυα, ἡ ὄστρυς, ἡ ὄστρυς, ἡ ζυγία [ἡ ὄστρυα, ὁ κάρφος]. -büchen, *adj.* ζῦγινος. -dorn, *m.* (-s, *pl.* -en), ἡ λευκάκανθα, ὁ κράταιος [ἡ ἀγριουμουσουλιά].

Weiße, *f.* (—), ἡ λευκότης, τὸ λευκόν [ἡ ἀσπράδα, τὸ ἀσπράδι]. die — der Haut, ἡ λευκόχροια. —, *n.* (-n), τὸ λευκόν [τὸ ἀσπράδι]. das — im Auge, τὸ λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἡ σφενδόνη [τὸ ἀσπράδι τοῦ ματιοῦ]. das — im Ei, τὸ λευκὸν τοῦ φῶς [τὸ ἀσπράδι τοῦ αἰγίου]. ins — fallen, ἐπιλευκαίνω, ἐπαλλάσσω εἰς (κλίνω πρὸς) τὸ λευκόν.

Weissen, *v. t. h.* λευκαίνω, λευκῶ [ἀσπρίζω, γαλανίζω*]. —, *n.* (-s), ἡ λεύκανσις, ἡ λεύκωσις [τὸ ἀσπρισμα].

Weiss-farbig, *adj.* λευκόχρους. die — en, οἱ λευκόχρωτες. -fisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ λευκίσκος (ιχθύς). -gefiedert, *adj.* λευκόπτερος. -gefleckt, *adj.* λευκόστιχος, λευκοποικίλος. -geflügelt, *adj.* λευκόπτερος. -gekleidet, *adj.* λευχείμων [ἀσπροφορεμένος]. -gerber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ βυρσοποιός, ὁ δερματοουργός, ὁ βυρσεὺς λεπτῶν δερμάτων. -gerberel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ λεπτή βυρσοδεψική, τὸ βυρσοδέψιον. -geschwänzt, *adj.* λεύκουρος. -gestreift, *adj.* μεσόλευκος, διάλευκος. -glänzend, *adj.* λευκαυγής, λευκωφαής. -glühend, *adj.* πεπυρακτωμένος μέχρι λευκότητος, λευκόπυρ-

ρος. -glühhte, *f.* (—), ἡ μέχρι λευκότητος πυράκτωσις. -gold, *n.* (-es), ὁ λευκόχρυσος [ἡ πλατίνα]. -grau, *adj.* λευκόφαιος, πολλός, λευκόψαρος. -grün, *adj.* λευκόχλωρος. -haarig, *adj.* λευκόχομος, λευκότριχος, ὁ, ἡ λευκόθριξ. — sein, λευκοτριχέω. -häutig, *adj.* λευκοδέρματος, λευκόδερμος. -köhl, *m.* (-s), ἡ λευκοκράμβη [τὸ ἀσπρολάχανον, τὸ καρναμπίτι]. -kopf, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ὁ λευκόθριξ, ὁ λευκόχομος, ὁ λευκοκόμης [ὁ ἀσπρομάλλης]. -köpfig, *adj.* λευκοκέφαλος [ἀσπροκέφαλος]. -kraut, *s.* Weissköhl. -kupfer, *n.* (-s), ὁ λευκόγαλκος. -lech, *adj.* ὑπόλευκος, ἐπίλευκος [ἀσπροτύσιος, ἀσπρουδερός]. -llug, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ λευκίσκος (ιχθύς). -mehl, *n.* (-s), ἡ ἄχνη ἄλευρου. -pappel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λεύκη [ὁ λεῦκος]. -röh, *adj.* λευκέρυθρος, λευκόπυρρος. -schlamm, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λευκὸς ἔπτος. -sprekellig, *adj.* λευκόστιχος, λευκοποικίλος. -tanne, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θήλεια ἐλάτη [ὁ ἄσπρος ἔλατος]. -wängig, *adj.* λευκοπάρσιος [ἀσπρομάγουλος]. -wollig, *adj.* λευκόμαλλος. -zeug, *n.* (-es), ἡ λινοστολή, «τὰ ἀσπρόρουχα». -zeughändler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀθονοπώλης, ὁ ἔμπορος ἀσπρορούχων.

Welsung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐνδείξις ἡ καθόδηγία, ἡ ὀδηγία [ἡ ὀρηγνεία*]. ἡ παραγγελία, ἡ ἐντολή, ἡ διαταγή.

Welt, *adj.* & *adv.* μακρὸς, «μακρυνός». ἐκτενής, ἐκτεταμένος· εὐρύχωρος, εὐρυχωρής [ἀπλόγυρος]. μακράν [μακρούς, ἀλλόγρω*]. -er Weg, μακρὰ ὁδός. eine — e Entfernung, ἀπόστασις μακρὰ. eine — e Reise, ταξίδιον μακρὸν, ἡ μακροπορία. wie — ist es von Paris nach Petersburg? πόση εἶνε ἡ ὁδός ἐκ Παρισίων εἰς Πετρούπολιν; πόσον ἀπέχουσι οἱ Παριῖσοι τῆς Πετρούπολεως; die Stadt liegt sechs Meilen — vom Meere,

ή πόλις ἐξ ἑλίας ἀπέχει τῆς θαλάσσης. — von etwas, εἶμαι πόρρω (μακρὰν) τινός, μακρὰν ἀπέχω τινός. — hin, ἐπὶ πολύ, πόρρω. — her, πόρρωθεν, μακρόθεν. so — als möglich, ὅσον δυνατόν μακρὰν, ὡς πορρωτάτω καθ' ὅσον εἶνε δυνατόν. von -em, aus -er Entfernung, μακρόθεν, πόρρωθεν [ἀπὸ μακρῶ]. zehn Schritte —, εἰς δέκα βημάτων ἀπόστασιν. wie — sind wir noch? πόσον ἀπέχομεν εἰσέτι; bis wie —? μέχρι ποῦ; ἕως ποῦ; μέχρι τίνος ἀποστάσεως; so —, μέχρι ἐνταῦθα, ἕως ἐδῶ· μέχρι τοσοῦτου, ἐπὶ τοσοῦτον. sie sitzen — auseinander, κάθηνται μακρὰν ἀλλήλων. — in den Wald hinein, εἰς τὰ ἐνδότετα τοῦ δάσους. — sehen, βλέπω μακρὰν. so — kann ich nicht sehen, τόσῳ μακρὰν δὲν δύναμαι νὰ ἴδω. wie — sind Sie mit Ihrer Arbeit? ποῦ τῆς ἐργασίας ὑμῶν εὐρίσκεσθε; ἕως ποῦ ἔχει φθάσει ἡ ἐργασία σας; er hat es in Kurzem sehr — gebracht, ἐν βραγεὶ χρόνῳ προώδευσε πολὺ. er kann es in dieser Kunst noch — bringen, δύναται εἰσέτι νὰ προοδεύσῃ πολὺ ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ. er ist darin nicht — gekommen, δὲν προώδευσε πολὺ εἰς τοῦτο. so — werde ich es nicht kommen lassen, δὲν θὰ ἀφήσω τὸ πρᾶγμα νὰ προβῇ εἰς τοσοῦτον. das geht zu —, αὐτὸ υπερβάλλει τὸ μέτριον. etwas zu — treiben, ὠθέω τι πέρα τοῦ δέοντος [τὸ παρακάνω]. es ist nicht — her mit ihm, δὲν εἶνε πολλοῦ λόγου ἄξιος [δὲν εἶνε τίποτ' ἀπὸ ὃ αὐτὸν]. das ist nicht — her, αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε σπουδαῖον. der Graben ist zwanzig Fuss —, ἡ τάφρος εἶνε εἴκοσι ποδῶν τὸ πλάτος. Jemanden — übertreffen, πολὺ υπερέχω τινός. bei -em, παρὰ πολὺ, κατὰ πολὺ. — glücklicher, reicher, stärker, πολὺ (πολλῶ) εὐτυχέστερος, πλουσιώτερος, ισχυρό-

τερος. so — in etwas gehen, kommen, εἰς τοσοῦτον προβαίνω τινός, ἔρχομαι εἰς τοῦτό τινός, προβαίνω μέχρι τοσοῦτου τινός. er hat es so — in der Unverschämtheit gebracht dass, εἰς τοσοῦτο προήλθεν ἀναιδείας ὡστε. in so —, καθ' ὅσον, ἐφ' ὅσον· κατὰ τοῦτο, κατὰ ταῦτα. so — die Kräfte reichen, μέχρι τοῦ δυνατοῦ. ich bin — (davon) entfernt dass, πολλοῦ ἀπέχω τοῦ νά. ich bin so — davon entfernt zu glauben, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ νὰ πιστεύσω. ein -er Kamm, κτένιον ἀραιόν. -er Raum, ὁ εὐρύς χώρος, ἡ εὐρυχωρία. -er Platz, τὸ εὐρυχώριον. ein -es Sieb, κόσκινον μεγάλας ἔχον ὄπας, χονδρὸν κόσκινον. — aufmachen, ἀνοίγω ὄλον, ἀνοίγω πέρα καὶ πέρα. — offen, ὄλος ἀνεφγμένος, ὄλος ἀνοικτός [ὄλοάνοικτος, ὀρθάνοικτος*]. im -esten Sinne des Wortes, κατὰ τὴν εὐρυτάτην σημασίαν τῆς λέξεως. — gefehlt! πολλοῦ γε καὶ δεῖ!

Welt aus, adv. πολὺ, κατὰ πολὺ, πολλῶ.

Weltberühmt, adj. περικλητής, βαδουκλητής, διάσημος.

Welte, f. (—, pl. -n), ἡ ἀπόστασις, τὸ διάστημα. τὸ πλάτος, τὸ εὖρος, ἡ εὐρύτης [τὸ φάρδος]. in die (der) —, εἰς τὰ μακρὰν κατὰ πλάτος τοῦ πλάτους*. die — der Mündung, τὸ πλάτος τοῦ στομίου. —, n. (-n), ἡ μακρὰν ἀπόστασις. das — suchen, γίνομαι ἐκποδῶν, γίνομαι ἄφαντος [χάνομαι]. das geht ins —, αὐτὸ υπερβαίνει τὰ ὄρια, αὐτὸ δὲν ὀποφέρεται.

Welt'en, v. i. h. ἐκτείνω, εὐρύνω, πλατώνω [φαρδύνω]. sich —, v. r. h. ἐκτείνομαι, πλατώνομαι [φαρδύνομαι].

Weiter (s. Weit), adj. μακρότερος· ἐκτενέστερος· εὐρύτερος, πλατύτερος· πλειότερος, περισσότερος. das —, τὰ μετὰ ταῦτα, τὰ περαιτέρω. bis

auf -en Befehl, μέχρι παρατέρω διαταγῆς. — machen, εὐρώνω, πλατώνω. — werden, εὐρόνομαι, ἐκτείνομαι, πλατώνομαι. —! παραιτέρω! προχωρεῖτε! ἐμπρός! — oben, ἀνωτέρω, παρῑπάνω. — unten, κατωτέρω, παρακάτω. — vorwärts, — hinaus, προσθιώτερον, παρεμπρός. — zurück, παροπίσω, πλέον ὀπίσω. nichts — als, οὐδὲν ἄλλο ἢ. — Niemand, οὐδεὶς ἄλλος. ich habe nichts — zu sagen, οὐδὲν ἄλλο ἔχω νὰ εἶπω. ich kann nicht — fort, δὲν ἠμπορῶ πλέον. was wollen Sie —? τί ἄλλο θέλετε; hören Sie nur —, ἀλλ' ἀκούσατε τὰ παραιτέρω. und wie ging es —? εἶτα δὲ τί; τί δὲ συνέβη κατόπιν; τίνα δ' ἦσαν τὰ παραιτέρω συμβάντα; ohne -es, εὐθύς, ἀμέσως ἀπροφασίστως [χωρίς πολὺ λερόνι]. und was ist denn —? τί δὲ τὸ κακόν; und so —, καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ ὅσα τοιαῦτα. — lesen, reden, προχωρεῖω ἀναγιγνωσκῶν, λαλῶν. das -e wird sich finden, τὰ παραιτέρω θὰ διορθωθῶσι, τὰ δὲ λοιπὰ θὰ τακτοποιηθῶσι.

Weltlern, *v. t. h.* εὐρώνω, ἐκτείνω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔκτασις, ἡ ἐπέκτασις. αἱ παρεπόμεναι δυσχέρειαι.

Weltler, *adv.* μακρόθεν, πόρρωθεν [ἀπὸ μακρῶν]. (*fam.*) nicht — sein, δὲν εἶμαι πολλοῦ λόγου ἄξιος.

Welt hin, *adv.* ἐπὶ πολὺ, πόρρω, μακρὰν.

Weltläufig, *adj.* εὐρυτενής, περιμήκης, ἔκτενης, μακροτενής, σχοινοτενής, μακρυνός, ἐκτεταμένος*, διεξοδικός. -er Verwandter, συγγενής μακρυνός. — stehen, ἵσταμαι μακρὰν, ἀπέχω. -es Reden, ἡ μακρολογία, ἡ μακρηγορία. ohne -e Erzählung, διήγησις διεξοδική, ἔκτενης, μακρὰ. ein -er Schriftsteller, συγγραφεὺς μακρολόγος. ein zu -er Mensch, ἄνθρωπος λεπτολόγος, ἀκριβολόγος. —, *adv.*

ἐκτενῶς, μακροτενῶς, σχοινοτενῶς, διεξοδικῶς, περιτεταδῶν, ἐμπεριστατομένως. — reden, μακρολογεῖω, μακρηγορεῖω. — erzählen, διηγέομαι διὰ μακροτέρων, διεξοδικῶς. — abhandeln, πραγματεύομαι λεπτομερῶς, διὰ μακρῶν. -keit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης. ἡ μακρότης· ἡ διεξοδικότης, ἡ ἐκτένεια. ἡ μακρηγορία, ἡ μακρολογία. ἡ δυσκολία, ἡ δυσχέρεια. -en machen, κάμνω δυσκολίας, παρέχω δυσχερείας.

Weltmächtig, *adj.* πλατόστομος, μεγαλόστομος. -reichend, *adj.* ἐπὶ πολὺ ἐκτενόμενος, ἔκτενης, μακροτενής. -schichtig, *adj.* εὐρύς, εὐρυτενής, εὐρυχωρής, εὐρύχωρος, ἔκτενης. -schwellig, *adj.* περιμήκης, ἔκτενης, μακροτενής. -schwelligkeit, *f.* (—), ἡ μακρότης· ἡ μακρολογία, ἡ μακρηγορία, ἡ περιττολογία. -sehend, *adj.* τὰ μακρὰν προβλέπων, προβλεπτικώτατος, τανυόσκοπος. -schilig, *adj.* πρεσβύτες, πρεσβύωψ, μακρὰν βλέπων, τανυόσκοπος [μακρῶθωρος]. der -e, ὁ πρεσβύτες, ὁ πρεσβύωψ [ὁ μακρῶθωρος]. die -e, ἡ πρεσβυτις [ἡ μακρῶθωρη]. -sichtigkeit, *f.* (—), ἡ πρεσβυωπία.

Weisen, *m.* (-s), ὁ σίτος [τὸ σιτάρι, τὸ στάρι*]. türkischer —, ὁ αἰγύπτιος πυρρός, ὁ ἀραβόσιτος, ἡ ζέα [τὸ ἀραποσίτι, τὸ ξενικόσταρον*, τὸ καλαμπόκι]. (*fig.*) sein — blüht, ἡ τόχη προσμειδία αὐτῶ, ἔχει μέλλον. -acker, *m.* (-s, *pl.* -äcker), ὁ σιτοφόρος ἀγρός. -artig, *adj.* σιτοειδής. -bler, *n.* (-s), ὁ πυρραμίνος (ὁ ἐκ σίτου) ζῆθος. -böden, *m.* (-s), ἡ σιτοφόρος γῆ. -bröd, -bröt, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ σίτινος ἄρτος [τὸ σιταρόψωμον, τὸ σιταρένιο* (τὸ καθάριο*) ψωμί]. -ernie, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πυροτομία, ὁ πυραμηντός, ἡ συγκομιδὴ τοῦ σίτου. -feld, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ σιτοφόρος ἀγρός. -gelb, *adj.* κνηκόπυρος, πυρρός, σιτόχρους. -graupen, *f.* *pl.* ὁ χόνδρος, τὰ πλίτυρα σίτου· τὰ χιτῶρα, ἡ χάχρυς [ἡ

ψάνη, τὰ ταιστροκόλλυβα*]. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σιτοπώλης [ὁ σιταράς]. -korn, *n.* (-s, *pl.* -körner), ὁ κόκκος σίτου, τὸ σιταρόσπυρον. ein — in der Spreu suchen, γυρεύω ψάλλους εἰς τ' ἄχυρα. -mehl, *n.* (-s), τὸ σιτάλευρον, τὸ σιτινον ἄλευρον.

Welch, *prn.* (τίθεται πρὸ τοῦ ἀορίστου ἄρθρου ein, eine, ein ἔτι δὲ πρὸ ἐπιθέτων καὶ πρὸ οὐδετέρων οὐσιαστικῶν), ποῖος, ποῖός τις ὁποῖος, οἷος [τῆ]. — ein Mann, οἷος ἄνθρωπος. — eine Frau, ὅποια γυνή. — ein Wunder, οἷον θαῦμα. — ein Lärm! οἷος θόρυβος! — Wetter? οἷος [τῆ] καιρός!

Welcher, welche, welches, *prn.* ποῖος, τίς [ποιός]. ὅς, ὅστις, ὁ ὁποῖος [ποιῦ]. οἷος, ὁποῖος [τῆ]. ὅσος, ὁπόσος. τίς, «μερικός». welcher Knabe? ποῖον παιδίον [ποιὸ παιδί]; welches Mädchen? ποῖον κοράσιον [ποιὸ κορίτσι]; welche Stadt? ποιά πόλις; welche Blumen wollen Sie? ποῖα ἄνθη θέλετε; von welchem Menschen sprechen Sie? περὶ τίνος ἀνθρώπου ὁμιλεῖτε; welches von diesen Mädchen? ποῖον ἐκ τῶν κορασίων τούτων. von welchem dieser Knaben sprechen Sie? περὶ τίνος τῶν παιδίων τούτων λαλεῖτε; welches ist sein Name? ποῖον (τῆ) εἶνε τὸ ὄνομά του; was für welche? ποῖοι; ὅποιοι [τῆ λογῆς]; der Mann, welcher gestern hier war, ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἦτο χθές ἐδώ. der Baum, dessen Blätter abgefallen sind, τὸ δένδρον οἷτινος (τοῦ ὁποῖου) τὰ φύλλα κατέπεσον. die Dame deren Kind gestorben ist, ἡ κυρία ἧς τὸ τέκνον ἀπέθανεν. derjenige welcher, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος, ὅστις. diejenigen, welche so denken, ἐκεῖνοι οἷτινες οὕτω σκέπτονται, οἱ οὕτω σκεπτόμενοι. derjenige, welcher kommen will, ὅστις θέλει νὰ ἔλθῃ, ὁ θέλων (ὁ βουλόμενος) νὰ ἔλθῃ. welcher von beiden? πότερος; τίς ἐκ τῶν

δύο; auf welche Art? τίνι τρόπῳ; (κατὰ) τίνα τρόπον; von diesen Früchten waren welche sauer, welche süß, ἐκ τῶν ὀπωρικῶν τούτων τίνα μὲν ἦσαν ὄξινα τίνα δὲ γλυκέα. hier ist Wein, wollen Sie welchen? ἰδοὺ οἶνος, θέλετε (ἄλγῳ); welche Freude ist es, ὅποια εὐχαρίστησις εἶνε, ὅσα χαρὰ εἶνε. welche Gedanken! ὅποια ἰδέαι! welcher auch immer! οἷος δῆποτε, ὅστις δῆποτε (καὶ ἄν), ὅστις καὶ ἄν.

Welcher.gestalt, -lei, *adj.* οἷος, ὁποῖος, —, *adv.* τίνι τρόπῳ, τίνα τρόπον, πῶς.

Welk, *adj.* μαρανθείς, μεμαραμμένος, μεμαραμμένος, ἀθαλλής [μαραμμένος]. — machen, μαραῖνω. — werden, (ἀπο)μαραῖνομαι.

Welken, *v. i. s.* μαραῖνομαι, ἀπομαραῖνομαι, παρανθέω. —, *n.* (-s), ἡ μάρανσις, ἡ ἀπομάρανσις, ὁ μαρασμός.

Welk'helt, *f.* (—), ὁ μαρασμός, ἡ μάρανσις, τὸ μεμαραμμένον.

Well'baum, *m.* (-es, *pl.* -bäume), τὸ ἐλίτροχον, ὁ ἐλίτροχος, τὸ τροχίλιον, ὁ κινητήριος κύλινδρος.

Welle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κύμα [τὸ γύμα*]. ὁ κύλινδρος. ἡ δέσμη, τὸ δέμα, τὸ δεμάτιον. T. τὸ ἐλίτροχον, ὁ ἐλίτροχος, ὁ κινητήριος κύλινδρος. -n schlagen, κυμαῖνω, κυμαίνομαι, κυματόομαι, κυματίζομαι. voll -n, κυματώδης. in -n binden, δεματίζω [δεματιάζω].

Wellen-artig, *adj.* κυματοειδής. -bewegung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κύμανσις, ἡ κυμάτωσις. -bilder, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δεματιστής. -förmig, *adj.* κυματοειδής, κυματώδης. κυλινδροειδής, κυλινδρώδης. -e Bewegung, ἡ κύμανσις, ἡ κυμάτωσις. -linie, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κυματοειδής γραμμή. -schlag, *m.* (-es, *pl.* -schläge), ἡ κύμανσις, ἡ κυμάτωσις, ὁ κύπος τῶν κυμάτων. -schlagend, *adj.* κυματηρός.

Wels, *m.* (-es, *pl.* -e), ἰχθύς, ὁ αἰλουρος [τὸ μερόνι].

Welt, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ κόσμος. τὸ σύμπαν· ἡ γῆ, ἡ οἰκουμένη. οἱ ἄνθρωποι. die ganze —, ὅλος ὁ κόσμος. eine Reise um die —, περίπλους τοῦ κόσμου, τῆς γῆς. auf die — kommen, das Licht der — erblicken, γίνομαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, βλέπω τὸ φῶς τοῦ κόσμου, γεννώμαι. die — im kleinen, ὁ κόσμος ἐν μικρῷ σχήματι, ὁ μικρόκοσμος. in die — schicken, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, φέρω εἰς τὸ μέσον. aus der — scheiden, ἐγκαταλείπω τὸν κόσμον, ἀπαλλάττομαι τοῦ βίου, ἀποθνήσκω. zur — bringen, γεννάω. in die — kommen, περιέρχομαι εἰς τὸν κόσμον. so gehts in der —, οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ κόσμου, τοιοῦτος εἶνε ὁ κόσμος. in die weite — gehen, ἀπέρχομαι εἰς μακρινὰς χώρας. nichts auf der —, οὐδὲν οὐδαμῶς. um alles in der —, δι' ὅλον τὸν κόσμον. was in aller —? τί δήποτε [σάν τι]; was in aller — soll das bedeuten? ἀλλὰ τί πρὸς θεοῦ δηλοῖ τοῦτο; wie in aller —? πῶς ποτε; τίνα ποτὲ τρόπον; πῶς τάχα [σάν πῶς]; um alles in der — nicht, οὐτε τέχνη οὐτε μηχανῇ, κατ' οὐδένα τρόπον, ὄχι καὶ πάλιν ὄχι. Entstehung der —, ἡ κοσμογονία. alle —, σύμπαντες οἱ ἄνθρωποι, ὅλος ὁ κόσμος. die jetzige —, οἱ νῦν (οἱ καθ' ἡμᾶς) ἄνθρωποι. die alte —, ὁ παλαιὸς κόσμος, ἡ ἀρχαίτης. die junge —, ἡ νεολαία. die grosse —, οἱ μεγαλυνόμενοι, ὁ μεγιστάνες [οἱ μεγαλοσιάνοι]. die feine —, ἡ ὀψιλή κοινωνία, ἡ ἀριστοκρατία. die gelehrte —, οἱ λόγιοι. die böse —, οἱ κακόγλωσσοι ἄνθρωποι. ein Mann von —, ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. vor aller —, δημοσίᾳ. die — lieben, εἶμαι φίλος τῶν ἡδονῶν, φιληδέω. der — entsagen, ἀπαρνέομαι τὸν κόσμον. die ver-

kehrte —, ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα, ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν (ἔλκει), ἄνω ποταμῶν [ἐνανάστροφα τ' ἀσκιὰς τὸ λάδι']. **Welt**-achse, *f.* (—), ὁ ἄξων τοῦ κόσμου. -all, *n.* (-s), τὸ σύμπαν. -alter, *n.* (-s), ὁ αἰὼν. -anschauung, -ansicht, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ πρόσφικς τοῦ κόσμου, ἡ τοῦ κόσμου θεώρησις. -auge, *n.* (-s), ὁ παγκόσμιος, ὀφθαλμός· ἡ θεία πρόνοια. ὁ ἥλιος. -ausstellung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παγκόσμιος ἐκθεσις. -ball, *m.* (-s), ἡ παγκόσμιος σφαῖρα. -bau, *m.* (-s), ἡ κοσμοουρτία, ἡ κοσμοποιία· τὸ παγκόσμιον σύστημα. -beherrscher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κοσμοκράτωρ, ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ κόσμου. -bekannt, *adj.* γνωστὸς τοῖς πᾶσι, πασίγνωστος. -berühmt, *adj.* περίδοξος, περικληθῆς. -berühmtheit, *f.* (—), ἡ πάγκοιμος δόξα, ἡ μεγάλη εὐκλεία. -beschreiber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κοσμογράφος. -beschreibung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κοσμογραφία. -bewinger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δαμαστήρ τῆς οἰκουμένης. -brand, *m.* (-es), ἡ πάγκόσμιος πυρκαϊά. -brauch, *m.* (-es, *pl.* -bräuche), τὸ πάγκοιμον ἔθιμον. -bürger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κοσμοπολίτης. -bürgerlich, *adj.* κοσμοπολιτικός. -bürgerthum, *n.* (-s), ἡ κοσμοπολιτεία. -däme, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κυρία τοῦ κόσμου. -diener, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φιλόκοσμος. -enall, *s.* Weltall. -ende, *n.* (-s), τὸ τέλος τοῦ κόσμου, ἡ συντέλεια (τοῦ αἰῶνος)· τὰ ἔσχατα τῆς γῆς, ἡ ἀκρὰ τοῦ κόσμου. -entstehung, *f.* (—), ἡ κοσμογονία, ἡ κοσμοποιία, ἡ κοσμογένεια. -erfahren, *adj.* ἐμπειρος τοῦ κόσμου, πολῦπειρος. -erfahrung, *f.* (—), ἡ πείρα τοῦ κόσμου. -erlöser, *m.* (-s), ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου. -erschaffung, *f.* (—), ἡ κοσμογονία, ἡ κοσμοποιία, ἡ κοσμογένεια. -freunde, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐν τῷ κόσμῳ ἡδονή. -gebäude, *n.* (-s), τὸ παγκόσμιον σύστημα, τὸ σύμπαν.

-gëgend, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ τόπος τῆς γῆς ἢ ζώνη. -geislliche, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ κοσμικὸς ἱερεὺς. -geisllichkeit, *f.* (—), ὁ κοσμικὸς κλήρος. -gericht, *n.* (-es), ἡ τελευταία κρίσις, ἡ δευτέρα παρουσία. -geschichte, *f.* (—), ἡ παγκόσμιος ἱστορία. allgemeine —, ἡ γενικὴ ἱστορία. -handel, *m.* (-s), τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον. -händel, *pl.* τὰ ἐν τῷ κόσμῳ διατρέχοντα. -heland, *m.* (-es), ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου. -herrschaft, *f.* (—), ἡ κοσμοκρατορία. -herrscher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κοσμοκράτωρ. -karte, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ παγκόσμιος χάρτης. -kenntniss, *f.* (—, *pl.* -s), ἡ γνώσις τοῦ κόσμου. -e besitzen, ἔχω πέραν τοῦ κόσμου. -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ φιλήθους. -klüg, *adj.* πολυπειρος, ἐμπειρος τοῦ κόσμου· πολιτικός. -klüghelt, *f.* (—), ἡ πείρα τοῦ κόσμου· ἡ πολιτικὴ δεξιότης. -körper, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ οὐράνιον σῶμα. -kügel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ παγκόσμιος σφαῖρα. -kunde, *f.* (—), ἡ εἰδημοσύνη τοῦ κόσμου· ἡ κοσμολογία. -kundig, *adj.* πασιγωστος, πασίδηλος, *s.* Weltbekannt. -lauf, *m.* (-s), ἡ πορεία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. das ist so der —, οὕτως ἔχουσι τὰ τοῦ κόσμου, τοιαῦτα εἶνε τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, τοιοῦτος εἶνε ὁ κόσμος. -lehre, *f.* (—), ἡ κοσμολογία. -leute, *m. pl.* οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου· οἱ κοσμοφρονες, *s.* Weltmann. Weltlich, *adj.* κοσμικός, λαϊκός. ἐγκόσμιος, μάταιος. die -e Geisllichkeit, οἱ κοσμικοὶ ἱερεῖς. die -e Macht des Papstes, ἡ κοσμικὴ δύναμις τοῦ Πάπα. -e Freuden, αἱ σωματικαὶ ἡδοναί, αἱ ἐγκόσμιαι τέρψεις. das -e lieben, ἀγαπᾶω τὰς σωματικὰς ἡδονάς. — machen, ἐκλαίκεω, λαϊκώ. — gesinnt, κοσμικός, κοσμοφρων. -kelt, *f.* (—), ἡ κοσμικότης· ἡ κοσμικὴ ματαιότης. -machung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐκλαίκευσις, ἡ λαϊκωσις.

Weltlicht, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ παγκόσμιον φῶς. das grosse —, ὁ ἥλιος. -liebe, *f.* (—), ἡ ματαιοφροσύνη, ἡ ματαιοσύνη· ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν κόσμον. -lust, *f.* (—), ἡ σωματικὴ (ἢ κοσμικὴ) ἡδονή. -mann, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου· ὁ κοσμοφρων, ὁ ματαιόφρων· ὁ φιλήθους, ὁ φιλοτερπής, ὁ κοσμοβίος. -mea, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ὠκεανός. -mensch, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κοσμοφρων, ὁ κοσμοβίος. -ordnung, *f.* (—), ἡ παγκόσμιος διάταξις. -priester, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κοσμικὸς ἱερεὺς. -regierer, *m.* (-s), ὁ κυβερνήτης τοῦ σὺμπαντος. -regierung, *f.* (—), ἡ διοίκησις τῶν πάντων, τὸ κοσμοδιοικητικόν. -reich, *n.* (-es), τὸ παγκόσμιον κράτος. -richter, *m.* (-s), ὁ κριτὴς τοῦ κόσμου. -schöpfer, *m.* (-s), ὁ κοσμοπλάστης, ὁ κοσμοουργός, ὁ κοσμοποιός, ὁ κοσμοποιητής. -schöpfung, *f.* (—), ἡ κοσμοποιεῖα, ἡ κοσμοουργία, ἡ κοσμογονία. -seele, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου. -sinn, *m.* (-es), ἡ κοσμοφροσύνη, ἡ ματαιοφροσύνη, ἡ ματαιοσύνη, ἡ κοσμικὴ ματαιότης. -stadt, *f.* (—, *pl.* -städte), ἡ πρωτόπολις τοῦ κόσμου, ἡ παγκόσμιος μητρόπολις. -system, *n.* (-s), τὸ παγκόσμιον σύστημα. -theil, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ μέρος τοῦ κόσμου. -umsägler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ περιπλωτὴρ τῆς οἰκουμένης, ὁ περὶ τὴν γῆν θαλασσοπόρος. -umsägung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ περίπλους τῆς οἰκουμένης. -untergang, *m.* (-es), τὸ τέλος τοῦ κόσμου. -weise, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ φιλόσοφος. die sieben -n, οἱ ἑπτὰ σοφοί. -weishelt, *f.* (—), ἡ φιλοσοφία. -wunder, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ παγκόσμιον θαῦμα. Wem, *prn.* τίνι, ποίω, πρὸς ποῖον, πρὸς τίνα· ὅτινι. von —, παρὰ τίνος· περὶ τίνος. Wen, *prn.* τίνα, ποῖον, ὄντινα [ῥοποιον]. Wende, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ στροφὴ ἢ τροπὴ. (Sonnen-)—, τὸ ἡλιοστάσιον.

-kreis, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τροπικός (κύκλος).
Wen'delstiege, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐλικτική κλίμαξ, ὁ κοχλίας [ἡ γυρόσκαλα].
Wen'den, *v. t. reg. & ir. h.* στρέφω, τρέπω »γυρίζω, ἀπογυρίζω*« μεταστρέφω, μετατρέπω μεταχειρίζομαι, καταναλίσκω, δαπανάω. *hin und her* —, (μετα)στρέφω ἄνω καὶ κάτω, στρέφω δεῦρο καὶ ἐκεῖσε. *den Rücken* —, στρέφω τὰ νῶτα. *ein Kleid* —, μεταστρέφω [εναστροφίζω] ἔνδυμα, γυρίζω φόρεμα. *ein Pferd* —, περιάγω ἵππον. *seine Schritte nach der Stadt* —, στρέφω τὸ βῆμα πρὸς τὴν πόλιν. *seine Aufmerksamkeit auf etwas* —, στρέφω τὴν προσοχὴν μου ἐπὶ τι. *zum Besten* —, στρέφω ἐπὶ καλοῦ. *Gott möge es zum Guten* —! ὁ θεὸς νὰ τὸ στρέψῃ ἐπὶ καλοῦ [εὖ καλὸ νὰ βγῇ]. *viel auf etwas* —, καταβάλλω πολλὰ εἰς τι. *seine Zeit auf etwas* —, δαπανάω τὸν χρόνον μου εἰς τι. *viel Fleiss auf etwas* —, καταβάλλω πολλὰ ἐπιμέλειαν εἰς τι. *alle seine Kräfte auf etwas* —, καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τι, μεταχειρίζομαι πᾶσας τὰς δυνάμεις μου εἰς τι. —, *v. i. reg. & ir. h.* στρέφω, στρέφομαι, τρέπομαι, κάμπτω, »γυρίζω«. *sich* —, *v. r. reg. & ir. h.* στρέφομαι, τρέπομαι, μεταστρέφομαι, »γυρίζω« ἀλλάσσω, μεταλλάσσω. *sich rechts, links* —, στρέφομαι ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερά. *der Wind hat sich gewendet, ὁ ἄνεμος ἤλλαξεν.* (*fig.*) *das Blatt hat sich gewendet, τὸ ὄστρακον μετέπεσεν, ὄστράκων περιστροφή, μετέπεσεν ἡ τύχη, ἤλλαξε τὸ φύλλον.* *sich zu Jemandem* —, τρέπομαι, στρέφομαι πρὸς τινα. *sich an Jemandem* —, ἀπευθύνομαι, ἀποτεινόμενος πρὸς τινα. *sich von Jemandem* —, ἀποστρέφομαι ἀπὸ τινος, γυρίζω τὴν ῥάχιν μου εἰς τινα. *wohin soll ich mich* —? ποῦ νὰ στραφῶ;

Wen'de-punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ τροπή, ἡ μετατροπή, ἡ περιτροπή, »τὸ γόρισμα, τὸ ἀπογύρισμα*« τὸ τροπικὸν σημεῖον. -*zirkel*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τροπικός (κύκλος).

Wen'dung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ στροφή, ἡ μεταστροφή, ἡ τροπή. *eine* — *machen, nehmen, στρέφομαι, γυρίζω*«. *alle möglichen -en machen, στρέφομαι πᾶσας στροφάς, στρέφομαι ἄνω καὶ κάτω.* *eine andere* — *nehmen, λαμβάνω ἄλλην τροπήν, ἀλλάσσω φάσιν, μεταβάλλομαι, ἀλλοιόομαι.* *eine gute, schlechte* — *nehmen, κλίνω (τρέπομαι) ἐπὶ τὸ βέλτιον, ἐπὶ τὸ χειρόν.*

Wen'ig, *adj. & adv.* ὀλίγος· ὀλιγοστός, ὀλιγήμερος. ὀλίγον. -*er*, ὀλιγώτερος, ἥττων. *sehr* —, ὀλιγιστος, ἐλάχιστος. *einige -e, ὀλίγοι τινές.* *der Guten giebt es -e, οἱ χρηστοὶ εἶνε ὀλίγοι, οἱ πλείους κακοί.* *mit -en Worten, δι' ὀλίγων, διὰ βραχέων,* »μὲ ὀλίγα λόγια«. — *werth, ὀλίγου, μικροῦ ἄξιος.* — *oder nichts, ἡ τι ἢ οὐδέν.* *es fehlt — daran dass ... , ὀλίγον λείπει νὰ* *es hat — gefehlt dass, ὀλίγον ἔλειψε νὰ, παρ' ὀλίγον νὰ [ἄλλην τρίγα νὰ*].* *an -en Orten, ὀλιγαχοῦ.* *von -en Orten, ὀλιγαχόθεν.* *sich* — *aus etwas machen, ἀψηφῶ τι, ἀφροντιστέω περὶ τινος.* *ein* —, ὀλίγον τι. *ein klein* —, ἐλάχιστόν τι [λιγούλακι]. *auch nicht ein klein* —, οὐδ' ὀλιγοστόν, οὐδ' ἐλάχιστον, οὐδὲ κόκκον, οὐδ' ἀκαρῆ. *ein* — *warm, ὑπόθερμος.* *ein* — *weiss, ὑπόλευκος.* *ein* — *warten, περιμένω ὀλίγον (χρόνον).* *ein* — *später, ὀλίγω βραδύτερον.* *ein* — *früher, ὀλίγω πρότερον, ἐνωρίτερον.* *ebenso* — *wie, οὐδέν μᾶλλον ἢ, οὐδέν τι μᾶλλον ἢ.* -*er, adj. & adv.* ὀλιγώτερος· ὀλιγώτερον, ἥττον, μείον. *dreissig* — *zwei, τριάνοντα μείον δύο, τριάνοντα παρὰ δύο.* *sechzig Jahre* — *eins, ἐξήκοντα ἔτη μείον ἑνός [ἔξηντα*

χρόνια παρά ένα]. zehn Uhr — zehn Minuten, δέκα παρά δέκα. nicht — als zehn, όχι ὀλιγώτερον ἢ δέκα. es kamen nicht — als zwanzig Schüler, ἦλθον οὐχι ὀλιγώτεροι τῶν εἰκοσι μαθητῶν. mehr oder —, πλέον (ἦ) ἑλαττον, μᾶλλον ἢ ἦττον, (κατὰ τὸ) μᾶλλον καὶ ἦττον. nicht mehr und nicht —, οὐδὲν ἦττον οὐδέ τι μᾶλλον. um so —, desto —, τόσῳ ὀλιγώτερον. nichts desto —, οὐδὲν ἦττον, οὐχ' ἦττον, ἀλλ' ὁμοως. —keit, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ὀλιγότης ἢ μικρότης. τὸ παραμικρόν. meine —, ὁ ὑποφαινόμενος, τὸ ἀσημαντόν ἀτομόν μου. —ste (der, die, das), *adj.* ὀλίγιστος, ἐλάχιστος. am —n, ἥκιστα, ἐλάχιστα. am aller—n, ἥκιστα πάντων. zum —n, τοῦλάχιστον. —stens, *adv.* τοῦλάχιστον, τὸ ἐλάχιστον [κι' ἄς, σικιάς*]. ich —, ἐγὼ τοῦλάχιστον.

Wenn, *conj.* εἰάν, ἂν, εἰ [ἀνε*, ἂν ἴσως καί, ἀνὲν καί*]. ὅταν, ὅτε [ὄντε*, ὄντεν*] (s. Wann). — Gott will, εἰάν θέλῃ ὁ θεός, θεοῦ θέλοντος. — er es will, so bin ich zufrieden; — er aber nicht will, dann werde ich meine Vorkehrungen treffen, εἰάν μὲν τὸ θέλῃ στέργω, ἂν ὁμοως δὲν θέλῃ θὰ λάβω τὰ μέτρα μου. — ich wüsste, könnte, hätte, wäre, εἰάν ἤξευρον, ἂν ἠδυνάμην, εἰάν εἶχον, εἰάν ἤμην [νάγεν κατέχω*, μπορώ*, ἔχω*, εἶμαι*]. — auch, — schon, — gleich, ἂν καί, εἰ καί, καί τοι [ἀγκαλὰ καί]. — ich es auch wollte, καί εἰάν τὸ ἤθελον. — etwa, vielleicht, ἂν τουχόν, εἰάν πως. — anders, εἰάν ἐν τούτοις, ἂν ὁμοως ἐκτός πάλιν. — also, εἰάν λοιπόν. — es auf mich ankommt, τὸ κατ' ἐμέ, τὸ ἐπ' ἐμοί, δι' ἐμέ. — einmal, ἂν ποτε. — aber, ἂν ὁμοως. — auch noch so sehr, ἂν καί τοσοῦτον. — nicht, εἰ δὲ μή, selbst —, καί ἂν ἔτι, καί εἰάν μάλιστα [μπακάρη καί νά].

als —, ὡς εἰάν, ὡς εἰ, ὡσάν εἰ [σάν νά]. — nur, ἀρκεῖ μόνον νά. — man jung ist, ὅταν εἰνέ τις νέος (s. Wann). — er doch käme! ἀς ἤρχετο μόνον! ἤθελον νά ἤρχετο [νάγεν ἔρθῃ*]. — das Wort „—“ nicht wär, wäre der Bettler längst Millionär, σὺν Ἀθηναί καὶ χεῖρα κίνει [ὁ νάχας κι' ὁ ναῦρας ἦσαν ἀδερφοὶ κι' ὁ κάμενάχης ἄλλος*]. —gleich, *conj.* εἰ καί, ἂν καί, καίτοι, καίπερ, «μ' ὅλον ὅτι» [ἀγκαλὰ καί].

Wēr, *prn.* τίς, ποῖος [ποιός]. ὅστις [ὅποιος]. — ruft mich? τίς με καλεῖ; ποῖός με φωνάζει; — ist's? τίς οὗτος; ποῖος εἶνε; — da? τίς εἶ; ποῖος εἶνε; — mich besuchen will ist mir willkommen, ὅστις θέλει νά με ἐπισκεφθῇ καλῶς νά ἔλθῃ. — will, ὅστις θέλει, ὁ βουλόμενος, ὁ θέλων. es mag kommen — da will, ἄς ἔλθῃ ὅστις ἔλθῃ. — auch nur, — auch immer, ὅστις δήποτε (καί ἂν), ὅποιος δήποτε (καί ἂν), ὅστις καί ἂν. — es auch sei, es sei — es wolle, — es auch sein mag, ὅστις καί ἂν εἶνε, ὅστις ποτ' ἂν ἦ.

Werbe-geld, *n.* (—es, *pl.* —er), τὰ χρημάτα τῆς στρατολογίας. —llste, *f.* (—, *pl.* —n), ὁ κατάλογος στρατολογίας, ἡ ἀπογραφὴ ἀνδρολογίας.

Werben, *v. t. ir. h.* συλλέγω, συνάγω. Soldaten —, συλλέγω στρατιώτας, στρατολογέω, ἀνδρολογέω. neue Truppen —, στρατολογέω νεοστρατεύτους. Anhänger —, θηρεύω ὀπαδοῦς. —, *v. i. ir. h.* θηρεύω, θηράω, μνηστεύω (um etwas, τι). um ein Mädchen —, μνηστεύω, ζητέω κόρην. um einen Dienst —, θηρεύω, ζητέω ὑπηρεσίαν. um Jemandes Gunst —, θηρεύω τὴν εὐνοϊάν τινος.

Werber, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μνηστήρ, ὁ μνηστής. ὁ στρατολόγος.

Werbung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ στρατολογία, ἡ ἀνδρολογία. ἡ μνηστία,

ή επιζήτησις, ή θήρευσις (um etwas, τινός).

Werden, *v. i. s. l. γίνομαι καθίσταμαι, κατανάω.* und Gott sprach: Es werde Licht! und es ward Licht, και ειπεν ο θεός: γεννηθήτω φώς και έγινετο φώς. es wird Tag, ημέρα (φώς) γίνεται, ημέρα επιλάμπει, «έξήμερόναι». es wird Nacht, νύξ γίνεται, ή νύξ έπέρχεται, «νυκτόναι». es wird Sommer, τὸ θέρος έπέρχεται, θέρος γίνεται [καλοκαιριάζει]. es wird Krieg —, πόλεμος θά γείνη. im — sein, είμαι έν τη γενέσει μου. Feldherr —, γίνομαι στρατηγός. aus einem Reichen Bettler —, άντι (άπό) πλουσίου γίνομαι έπαύτης [άπό πλούσιος γίνομαι ζητιάνος]. was soll schliesslich daraus —? εις τί μέλλει να τελευτήσῃ (ν' απολήξῃ) τούτο; ποῦ θά κατανήσῃ τούτο; was soll aus mir —? τί μέλλω να γείνω; τί θά γείνω; es wird nichts daraus, οὐδέν αποτέλεσμα θά προκύψῃ. was ist aus ihm geworden? τί απέγινε; aus Kindern — Leute, τὰ παιδιά γίνονται άνδρες. sauer, süß, bitter —, ζέζονομαι, γλυκαίνομαι, πικραίνομαι. es soll ihm —, θά τῷ γείνη, θά τῷ χορηγηθῆ. zu Theil —, περιπίπτω, πίπτω ως μερίδιον. was wird mir dafür? τί θά απολαύσω; τί καλὸν θά ἴω; was recht ist soll dir —, θά λάβῃς τὸ δικαίον σου. welche Antwort wurde Ihnen? τίνα ἀπόκρισιν έλάβετε; τίς ή δοθεῖσα ὑμῖν ἀπόκρισις; anders —, γίνομαι άλλος, μεταβάλλομαι, άλλάσσω. alt —, γηράσκω [γηράνάω, γερω*]. arm —, πτωχεύω. reich —, πλουτίζομαι. grösser —, μεγαλύνομαι, αύξάνομαι [μεγαλόνω]. kalt —, ψυχραίνομαι [κρυώνω, κρυγαίνω*]. warm —, θερμαίνομαι [ζεσταίνομαι]. roth —, ερυθραίνομαι [κοκκινίζω]. krank —, αρρωστέω, άσθενέω, πίπτω άσθενής. infide —, αποκάμνω, «κουράζομαι».

mit etwas fertig —, φέρω τι εις πέρας, τελειώνω τι. wieder gesund (besser) —, αναρραίζομαι, αναλαμβάνω έξ άσθενείας [καλλιτερίζω*]. schwer —, καθίσταμαι δύσκολος. es wird mir schwer —, δυσκολεόομαι. leicht —, καθίσταμαι εύκολος. es wird mir leicht, εύκολούομαι, μοι εἶνε εύκολον. die Zeit wird mir lang —, ο χρόνος μοι φαίνεται μακρός, στενοχορεύομαι. zornig —, παροργίζομαι, έξοργίζομαι. böse —, θυμόομαι [θυμώνω, μανίζω*]. einig —, συμβιβάζομαι, συμφωνέω. habhaft —, γίνομαι κάτοχος. inne —, κατανοέω πλέον. gewahr —, έπαισθάνομαι, παρατηρέω [τοπώνω*]. los —, απαλλάττομαι [ξεφορτόνομαι]. zu etwas —, μετατρέπομαι, μεταλλάσσω εις τι. zu Staub —, μεταβάλλομαι εις κονιορτόν, γίνομαι κονιορτός. II. werden (μετ' άπαρεμφάτου) θά, θέλω. ich werde kommen, θά έλθω, θέλω έλθει. wir — sehen, θά ἴδωμεν, θέλομεν ἴδει. er wird mir schreiben, θά μοι γράψῃ. III. werden μετά παθητικής μετοχής έξηγείται διά τού ελληνικού παθητικού τύπου. ich werde geliebt, gehasst, gelehrt, gehört, αγαπώμαι, μισώμαι, τιμώμαι, άκούομαι. er wird bestraft —, θά τιμωρηθῆ. wir sind betrogen worden, έξηπατήθημεν. —, *n. (-s)*, ή γενέσις, ή γενεσιουργία.

Wer der, *m. (-s, pl. —)*, ή νησίς, τὸ νησίδιον, τὸ νησούδιον [τὸ νησάκι]. τὸ ποτάμιον νησίον, τὸ ποταμόνησον.

Wer sen, *v. l. s. h. ρίπτω [ρίχνω, ρίχτω]*. άποκυέω, τίκτω, γονεύω, γονοβολέω, γονοβολέω. nieder-, zu Boden —, ρίπτω χαμαί, καταρρίπτω. auseinander —, διαρρίπτω, διασκορπίζω. um sich —, περιβάλλομαι, τυλίσσομαι. Licht auf etwas —, έπιρρίπτω φώς επί τι, φωτίζω, διαφωτίζω τι. Schatten —, ρίπτω σκιάν, άποσκιάζω. ins Gefängniß —, ρίπτω εις τάς φυλακάς, έμβάλλω

εις τὸ δεσμητήριον. den Feind —, ῥίπτω (ρίπτω) τὸν ἐχθρόν. Truppen in ein Land —, εἰσβάλλω στρατιώτας εἰς χώραν. mit dem Wurfspiesse —, ἀκοντίζω. mit Steinen —, λιθοβολέω. zum Fenster hinaus —, ῥίπτω ἔξω διὰ τοῦ παραθύρου. aus der Thür —, ἐκβάλλω ἐκ τῆς θύρας [ἐξορτίζω]. aus dem Hause —, ἐκδιώκω τῆς οἰκίας. über den Haufen —, ἀνατρέπω, καταστρέφω. über Bord —, ῥίπτω εἰς τὸ πέλαγος. den Anker —, ῥίπτω ἄγκυραν, ἀγκυροβολέω. das Los —, ῥίπτω κλήρους. Falten —, σχηματίζω πτυχάς [ζαρουκλιάζω]. (fig.) den Kopf in die Höhe —, βρονθόομαι, κερουτιάω, ἐπαίρομαι, ὑψαγενέω [παραπαίρομαι, τὸ ψηλόνω]. die Nase in die Höhe —, ἀνασπᾶ τὰς ὀφρῦς, ἀνυψῶ τὴν ῥίνα [σηκόνω τὴν μύτην μου]. er hat ein Auge auf dieses Mädchen geworfen, ἔχει τὸν ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ κορασίου τούτου [ἔχει τὸ μάτι του εἰς αὐτὸ τὸ κορίτσι]. Liebe, Hass auf Jemanden —, συλλαμβάνω ἔρωτα, μῖσος πρὸς τινα. das wirft kein gutes Licht auf ihn, τοῦτο δὲν ἀποφαίνεται εὐνοϊκῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, αὐτὸ δὲν συνιστᾷ αὐτόν [αὐτὸ δὲν του καλοοῦσαινε]. Junge —, γονοβολέω, γεννοβολέω, γεννάω νεογνά. —, v. i. r. h. ῥίπτω. mit Steinen nach Jemandem —, λιθοβολέω τινά. (fig.) mit lateinischen Brocken um sich —, ἀναμασᾶω μακαρονικά λατινικά, λογοκοπέω λατινικά. mit Schimpfwörtern um sich —, ἐξεμέω ὕβρεις, λέγω τὰ ἐξ ἀμάξης [λέγω ὅσα σερν' ἢ σκοῦπα]. sich —, v. r. i. r. h. ῥίπτομαι [ῥίχνομαι]. τινάσσομαι, ὀρμάω, ἐφορμάω. (δια)στρέφομαι, κυρτόομαι, κάμπτομαι [σκεβρόνω]. sich aufs Pferd —, ἀναπηδάω ἐφ' ἵππου. er hat sich auf die Schriftstellerei geworfen, ἐπεδόθη εἰς τὴν συγγραφικὴν. sich

Jemandem zu Füßen —, προσπίπτω εἰς τὰ γόνατά τινος. sich in die Brust —, ὑπιδάω, βρονθόομαι, γαυριᾶω, ἐπαίρομαι [καμαρώνω]. —, n. (-s), ἡ ῥίψις [τὸ ῥίψιμον]. ἡ ἀποκύσις, ἡ γονεῖα, ἡ γονοβολία, *τὸ γεννοβόλημα.

Werft, n. (-es, pl. -e), τὸ νεώριον, τὸ παυτήριον. s. Werfte.

Werfte, f. (-, pl. -n), ὁ στήμων, τὸ στημόνιον [τὸ στημόνι].

Werg, n. & m. (-es), τὸ στυπτεῖον, τὸ στύππιον, ἡ στύπιη [τὸ στυππέ].

Werk, n. (-es, pl. -e), τὸ ἔργον. τὸ τεύχος, τὸ ὄγκρωμα, τὸ ἔρμα. künstliches —, τὸ τέχνημα, τὸ τέχνασμα, τὸ τεχνούργημα. ins — setzen, τελειοῦργεῖω, περαίνω, ἀποτελεῖόνω. ans — gehen, zum — e schreiten, ἄπτομαι τοῦ ἔργου, τρέπομαι ἐπὶ τὸ ἔργον [χερικόνω τὴ δουλειά*]. die Sache ist im — e, τὸ πρᾶγμα εἶνε ἐν ἐνεργείᾳ. Hand ans — legen, ἄρχομαι τοῦ ἔργου [βάνω χερικῶ*]. etwas im — e haben, μηχανώνω, τεχνάζομαι. vorsichtig bei etwas zum — e gehen, προσβαίνω μετὰ προσοχῆς εἰς τι. das ist sein —, αὐτὸ εἶνε ἔργον του, κατόρθωμά του. Schillers — e, τὰ ἔργα (τὰ συγγράμματα) τοῦ Σχιλλέρου.

Werkbank, f. (-, pl. -bänke), τὸ τραπέzion τῆς ἐργασίας [τὸ τεζιάι].

Werkchen, n. (-s, pl. —), τὸ ἐργίδιον, τὸ πονημάτιον, τὸ συγγραμμάτιον.

Werkeltag, m. (-es, pl. -e), ἡ ἐργάσιμος ἡμέρα [ἡ καματερῆ, ἡ καματερινῆ].

Werk-hellige, m. & f. (-n, pl. -n), ὁ, ἡ πρὸς τὸ θεαθῆναι εὐλαβῆς, ἢ ἡ κατ' ἐπιφάνειαν εὐσεβῆς, ὁ, ἡ ψευδόσιος. -helligkeit, f. (-), ἡ κατ' ἐπιφάνειαν δοξότης, ἡ ψευδολάβεια. -hels, n. (-es), ἡ κατεργασίμος ἔυλεια. -mann, m. (-s, pl. -leute), ὁ ἐργοτεχνίτης, ὁ ἐργάτης, ὁ ἐργαστηριακός. -meister, m. (-s, pl. —), ὁ πρωτοεργάτης [ὁ κάλφας]. -statt, f. (-, pl. -stätten),

-stätte, -stelle, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐργαστήριον, τὸ δημιουργεῖον. — eines Chemikers, τὸ χημεῖον. — eines Apothekers, τὸ φαρμακοποιεῖον. -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ τετράπλευρος οἰκοδομικὸς λίθος [τὸ ἀγκωνάρι, ἡ καντουνάδα*]. -stellig, *adj.* — machen, ἐπιτελέω, τελειοουργέω, ἀποπερατώ. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ οἰκοδομικὸς τετράγωνος λίθος [ἡ καντουνάδα*]. -stuhl, *m.* (-s, *pl.* -stühle), ὁ ἴστος [ὁ ἀργαλιὸς, τὸ ἀργαστήρι*]. -tag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐργασίμος ἡμέρα [ἡ καματερή, ἡ καματερινή]. -thätig, *adj.* ἐνεργός, ἐνεργής, ἐνεργητικὸς. -thätigkeit, *f.* (—), ἡ ἐνέργεια, ἡ δραστηριότης. -tisch, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐργαστικὸν τραπέζιον [τὸ τεξιάκι]. -verständlich, *adj.* ἐμπειρὸς τοῦ ἔργου, πεπειραμένος, εἰδήμων. -zeug, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἐργαλεῖον [τὸ σόνεργο*]. (*fig.*) τὸ σκεῦος, τὸ ὄργανον [τὸ συγχέρι, τὸ συγχερικόν*].
Wer muth, *m.* (-es), τὸ ἀψίνθιον, ἡ ἄψινθος. -extrakt, *m.* (-es), τὸ ἀψίνθατον. -wein, *m.* (-s), ὁ ἀψίνθιτης (οἶνος).
Wergig, *n.* s. **Werg**.
Werst, *f.* (—, *pl.* -e), τὸ ῥωσικὸν χιλιόμετρον, τὸ βέρστιον (= 1,067 τοῦ χιλιόμετρον).
Werth, *adj.* ἄξιος, ἐπάξιος, ἀντάξιος. ἄξιας, ἀξίμων πολῦτιμος, βαρύτιμος. viel —, πολλοῦ ἄξιος. wenig —, ὀλίγου ἄξιος, μικρᾶς ἀξίας. wie viel —? πόσως ἀξίας; der Rede —, ἄξιος λόγου. des Lobes —, ἄξιος ἐπαίνου, ἀξιεπαῖνος. das ist wenig oder nichts —, τοῦτου οὐδὲν ἐστιν ὄφελος ἢ ὀλίγον. es ist der Mühe —, εἶνε ἄξιον τοῦ κόπου. — halten, schätzen, περὶ πολλοῦ ποιῶμαι, πολυωρέω, ὑπολήπτωμα. lieb und — halten, ἀγαπάω καὶ ὑπολήπτωμα. das ist nichts —, τοῦτο οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχει. diese Uhr ist hundert Mark —, αὐτὸ τὸ

ὠρολόγιον ἔχει ἀξίαν ἑκατὸν μάρκων. sein —er Freund, ὁ πολῦτιμος φίλος του. der Eine ist so viel — wie der Andere, ὁ εἷς εἶνε ὁμοῖος τῷ ἑτέρῳ [πάρε τὸν ἕνα κτύπα τὸν ἄλλον]. (*fam.*) er ist keinen Schuss Pulver —, δὲν εἶνε ἄξιος οὐδὲ τῆς πυρίτιδος. eigener Herd ist Goldes —, οὐδὲν ἴσον πρὸς τὸν ἴδιον οἶκον [σπίτι μου σπιτάκι μου σπιτοκαλυβάκι μου*]. —, *m.* (es, *pl.* -e), ἡ ἀξία· ἡ τιμή, τὸ τίμημα. — haben, im —e stehen, ἔχω ἀξίαν. im hohen — stehen, ἔχω μεγάλην ἀξίαν. im —e steigen, ὑπερτιμῶμαι, ἐπιτιμῶμαι [ἀναίβαίνω, ἀκριβαίνω]. im —e sinken, ὑποτιμῶμαι, ἐκπίπτω [ἐκεπέφτω]. einen grossen — beilegen, ἀποδίδω μεγάλην ἀξίαν. einen — auf etwas legen, περὶ πολλοῦ ποιῶμαι τι, νομίζω τι πολλοῦ ἄξιον. über den —, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν [μὲ τὸ παραπάνω]. der gleiche —, τὸ ἀντίτιμον.
Werthbestimmung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐκτίμησις, ἡ ἀποτίμησις, ὁ ὁρισμὸς τῆς ἀξίας. -ersatz, *m.* (-es), τὸ ἀντίτιμον. -igkeit, *f.* (—), ἡ χημικὴ ἀτομικὴ ἀξία. -los, *adj.* οὐδενὸς ἄξιος, ἀνευ ἀξίας. -losigkeit, *f.* (—), ἡ εὐτέλεια, ἡ ἀσημότης. -papier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πολῦτιμον χαρτίον τὸ χρεωγράφον, τὸ ὁμολόγον. -schätzung, *f.* (—), ἡ ὑπόληψις, ἡ ἐκτίμησις, ἡ καταξίωσις. -voll, *adj.* πολῦτιμος, βαρύτιμος, πολυτιμήτος.
Wesen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὄν· ἡ οὐσία. ἡ ὑπόστασις, ἡ ὑπαρξις· ἡ φύσις. οἱ τρόποι, ἡ συμπεριφορὰ [τὸ φέραμον]. das göttliche —, τὸ θεῖον ὄν, ἡ θεότης. die höheren —, τὰ ὑπέρτερα ὄντα. höheres, geistiges, körperliches —, ἀνώτερον, πνευματικόν, σωματικόν ὄν. das gehört zum — der Sache, τοῦτο εἶνε οὐσῶδες εἰς τὸ πρᾶγμα. einem Dinge das — geben, δίδω ὑπόστασιν (ὑπαρξιν) εἰς τι. dem —

nach, κατ' ούσαν. ihr — gefällt mir, οί τρόποι τής μοι άρέσκουν. ein gezwungenes, künstliches —, τρόποι βεβιασμένοι, έπιτηδευτοί. ungezwungenes —, τρόποι φυσικοί, έλεύθεροι. häurisches, grobes —, ή άγροικία, ή άπειροκαλία [ή χωριατιά, ή χοντράδα]. das gemeine —, τά κοινά, τό κοινόν, τά δημόσια (πράγματα). ein weibliches —, γυναικείον όν, ή γυνή. was ist das für ein —? τί είν αυτό τό κακόν; viel -s von etwas machen, μεγαλύνω, μεγαλοποιώω τι, άποδίδω μεγάλην σημαντικότητα εις τι. ohne viel — zu machen, άνευ πολλών άκκισμών, άπροφασί-στως [χωρίς πολύ λεμόνι, χωρίς φασαρία]. sein — irgendwo treiben, διαιτώμαι, διάγω, διαμένω που. böses —, ή έπιληψία, ή ήρακλεια νόσος, ό πτωματισμός. das — des Guten, τό αυτοάγαθον. der Mensch seinem — nach, ό άνθρωπος καθ' έαυτόν, ό αυτοάνθρωπος.

Wēsen-einheit, f. (—), τό όμοούσιον. —hell, f. (—), ή ύπόστασις, ή ούσιότης, ή ούσία. —lehre, f. (—), ή όντολογία. —lös, adj. άνυπόστατος, άνύπαρκτος. —lösigkeit, f. (—), ή άνυπαρξία, ή άνυποστασία. —reich, n. (—es), τά όντα.

Wēsentlich, adj. ούσιώδης· σπουδαίος, κυριώτερος. der —e Inhalt, das —e, τό κεφάλαιον, τά κυριώτερα, τά κεφαλαίωδη. im —en, έν κεφαλαίω, επί κεφαλαίου, κεφαλαιωδώς, κεφαλαιωδεστέρως. —, adv. ούσιωδώς. —kell, f. (—), ή ούσιότης, τό ούσιώδες.

Wēser, f. (—), ό Βίσουργις, ό Ούίσουργος, ή Ούίσουργις.

Weshalb, adv. τίνος ένεκα, διά τί. ού ένεκα, δι' όπερ, δι' ό. — denn? διά τί τάχα;

Wespe, f. (—, pl. —n), ό, ή σφήξ [ή σφήκα, ή σφήγκα]. kleine —, τό σφηκίον.

Wespen-artig, adj. σφηκώδης, σφηκοειδής. —nest, n. (—es, pl. —er), ή

σφηκιά, ό σφηκίων [ή σφηκιά*, ή σφηκοφαλιά]. (fig.) in ein — gerathen, περιπίπτω εις σφηκιάς. in ein — stören, greifen, κινέω, έξεγείρω έρεθίζω) σφηκιάν [γυρεύω τόν μπελά τής κεφαλής μου]. —stich, m. (—es, pl. —e), τό κέντημα (τό κέντρωμα*) σφηκός. —wabe, f. (—, pl. —n), τό σφηκίον, *ή σφηκοκηρήθρα*.

Wess, wes'sen, prn. τίνος, ποίου [ποιανού]. ούτινος [ότινος*]. ού, τού όποίου. — auch nur, ούτινος, ολου δήποτε [ότινος και άν*]. — Buch ist das? τίνος βιβλίον είνε τούτο [τίνος χαρτί είν' ετό*];

Weshalb, wessw'gen, adv. τίνος ένεκα, s. Weshalb.

West, m. (—es), ή δύσις, αι δυσμαί. ό δυτικός άνεμος, ό ζέφυρος [ό πονέντες].

West— (έν συνθέσει), δυτικός, δυμικός. —afrika, n. (—s), ή δυτική Άφρική. —australien, n. (—s), ή δυτική Αυστραλία. —deutschland, n. (—s), ή δυτική Γερμανία.

Wēste, f. (—, pl. —n), ό περιστέριος χιτωνίσκος, τό περιστέριον, τό κολόβιον, τό περιστήθιον, *τό γέλενον*.

Wēsten, m. (—s), ή δύσις, αι δυσμαί τά έσπέρια, αι έσπέριαι χώραί. gegen —, προς δυσμάς. aus —, έξ δυσμών.

West-ende, n. (—s, pl. —n), τό δυκόν άκρον, ή δυτική έσογιά. —gegend, f. (—, pl. —en), ή έσπερια χώρα, τά έσπέρια. —göthe, m. (—n, pl. —n), ό Βισιγόθος, ό δυτικός Γόθος. —grenze, f. (—, pl. —n), τά δυτικά όρια. —indien, n. (—s), αι δυκαι Ίνδαι. —indisch, adj. των δυκων Ίνδιών, ίνδοστανικός. —küste, f. (—, pl. —n), ή δυτική παραλία. —lich, adj. δυτικός, δυμικός, έσπεριος. —meer, n. (—s, pl. —e), ή δυτική θάλασσα. —preussen, n. (—s), ή δυτική Πρωσία. —preussisch, adj. τής δυτικής Πρωσίας. —seite, f.

- (—, *pl.* -*n*), ἡ δυτικὴ πλευρά, τὰ πρὸς δυσμὰς, τὰ ἰσπερία. -*ihell*, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), τὸ δυτικὸν μέρος. -*wärls*, *adv.* πρὸς δυσμὰς. -*wind*, *m.* (-*es*), ὁ δυτικὸς ἄνεμος, ὁ ζέφυρος.
- Weawēgen**, *s.* Weshalb.
- Wei**, *adv.* ἀνταποδομένως, ἀντεξωφλημένος, συνεξωφλημένος. etwas — *machen*, ἀντεξοφλέω τι· ἀνταποδίδω τὰ ὅμοια. nun sind wir —, τώρα εἴμεθα συνεξωφλημένοι, ἀπηλλαγμένοι ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεως.
- Wei**te, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ ρήτρα, ἡ περίδοσις, τὸ στοιχημα. eine — *machen*, εἰσέρχουμαι, ποιῶ ρήτραν, συνθηκίζω, στοιχηματίζω, βάλλω στοιχημα. was gilt die —? τί στοιχημα; τί στοιχηματίζετε; um die —, εἰς ἀμίλλης [μὲ τὸ συνορισιό*].
- Wei**tfelder, *m.* (-*s*), ἡ ἀμίλλα, ὁ ἀγωνισμός, ἡ ἀντιφιλοτιμία [ἡ συνορισιά, τὸ συνορισιό*]. -*er*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ἀντιφιλοτιμούμενος, ὁ συνοριστής. -*n*, *v. i. h.* ἀμιλλῶμαι, διαμιλλῶμαι, ἀνθαμιλλῶμαι, ἀντιφιλοτιμέομαι, ἀνταγωνίζομαι, συνορίζομαι [συνορίζομαι*, παραβγαίνω] (mit Jemandem, πρὸς τινα· um etwas, περὶ τινος). -*nd*, *adj.* ἐφάμιλλος. —, *adv.* ἐφάμιλλως, ἐξ ἀμίλλης.
- Wei**ten, *v. i. d. i. h.* περιδίδομαι, συνθηκίζω, στοιχηματίζω (mit Jemandem, πρὸς τινα· um etwas, τι, περὶ τινος). was wollen Sie —? τί στοιχηματίζετε; ich wette um zehn Drachmen, στοιχηματίζω δέκα δραχμὰς.
- Wei**ter, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ στοιχηματιστής, ὁ στοιχηματίζων.
- Wei**ter, *n.* (-*s*), ὁ καιρὸς, ἡ κακοκαιρία· ἡ καταιγίς, ἡ θύελλα. trübes —, καιρὸς συννεφής, συννεφέλος, νεφελώδης. heiteres —, καιρὸς αἰθρίας, ἡ αἰθρία. schönes —, καιρὸς ὥραϊος, ἡ εὐδία, ἡ εὐ-
- ημερία, ἡ καλοκαιρία [ἡ εὐγία, ἡ καλωσύνη]. bei heiterem, schönem —, αἰθρίας, εὐδίας οὐσης. schlechtes —, καιρὸς κακός, ἡ κακοκαιρία. trocken —, καιρὸς ξηρὸς, ἡ ξηρασία. es zieht ein — auf, κακοκαιρία ἐγείρεται. vom — erschlagen werden, κεραυνοβολοῦμαι. (*fig. fam.*) über etwas ein — anfangen, χαλάω τὸν κόσμον διὰ τι. Jemandem alle — auf den Hals fuchen, ἐκφέρω πάσαν βλασφημίαν κατὰ τινος. um gutes (schönes) — bitten, ζητέω συγγνώμην. alle —! ὀργή κυρίου! ὦ διάβολε! εἰς τὸν διάβολον! -*ableiter*, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ἀλεξίκεραυνον. -*bach*, *m.* (-*es*, *pl.* -*bäche*), τὸ ξηροπόταμον, ὁ χειμάρρος. -*beobachter*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ μετεωροσκοπός, ὁ ἀεροσκοπός· ὁ μετεωρολόγος. -*öbachtung*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ μετεωρολογικὴ παρατήρησις· ἡ ἀεροσκοπία, ἡ μετεωρολογία, ἡ μετεωροσκοπία. -*dach*, *n.* (-*es*, *pl.* -*dächer*), τὸ γείσων, τὸ γείσωμα, τὸ ἀπογείσωμα [τὸ ματοπέτι]. -*fähne*, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ ἀνεμούριον, ὁ ἀνεμοδείκτης. -*gläs*, *n.* (-*es*, *pl.* -*gläser*), τὸ βαρόμετρον. τὸ θερμόμετρον. -*hahn*, *m.* (-*s*, *pl.* -*hähne*), ὁ ἀνεμοδείκτης ἀλέκτωρ, τὸ ἀνεμούριον. -*kunde*, *f.* (—), ἡ μετεωρολογία. -*kundige*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ μετεωρολόγος. -*lawnisch*, *adj.* εὐμεταβολώτερος τοῦ ἀνέμου, *s.* Wetterwendisch. -*leuchten*, *v. imp. h.* ἀστράπτω. —, *n.* (-*s*), αἱ ἄνευ βροντῶν ἀστράπαι. -*n*, *v. imp. h.* es wettert, χεϊμάζει, εἶνε κακοκαιρία. —, *v. i. h.* (*fig. fam.*) βλασφημέω καὶ ἀναθεματίζω. -*prophet*, *m.* (-*en*, *pl.* -*en*), ὁ ἀερόμαντις, ὁ μάντις τοῦ καιροῦ. -*schäden*, *m.* (-*s*, *pl.* -*schäden*), ἡ ἐκ τῆς κακοκαιρίας βλάβη, ἡ χαλασοκοπία. -*scheide*, *f.* (—, *pl.* -*n*), τὸ μετεωρολογικὸν ὄριον. -*selte*, *f.* (—), ἡ πρὸς τὴν κακοκαιρίαν πλευρά. -*strahl*, *m.* (-*s*, *pl.* -*en*), ὁ κεραυνός [τὸ ἀστρο-

πελέκι, τὸ ἀστροπελέκιο*. -ver-
änderung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μετα-
βολὴ τοῦ καιροῦ. -vegel, *m.* (-s,
pl. -vegel), πτηνόν, ὁ χαραδριός
[ἡ τουρλίδα]. -wendisch, *adj.* εὐ-
μεταβολώτερος Εὐρίπου, ἀστατος,
εὐμετάβλητος, ἀλλοπρόσαλλος. -welke,
f. (—, *pl.* -n), ἡ θυελλώδης νε-
φέλη. -weisen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ
μετεωρολογικόν σημεῖον, ἡ διοση-
μία, ἡ διοσημεία.

Wett-fahrt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἄρμα-
τοδρομία. ἡ λεμβοδρομία. -kampf,
m. (-es, *pl.* -kämpfe), ὁ ἀγών, τὸ
ἀγώνισμα ἢ πάλη. -kämpfer, *m.*
(-s, *pl.* —), ὁ ἀγωνιστής, ὁ ἀθλη-
τής. -lauf, *m.* (-s), ὁ ἐξ ἀμίλλης
δρόμος, τὰ δρομικά [ὁ τσιρίτης*].
-läufer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σταδιο-
δρόμος, ὁ σταδιεύς, ὁ σταδιοδρόμος
[ὁ γλακχητής*]. -rennen, *n.* (-s,
pl. —), ὁ δρόμος, ἡ σταδιοδρομία,
ὁ ἵπτικὸς ἀγών, ἡ ἵπποδρομία.
-renner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σταδιο-
δρόμος, ὁ σταδιοδρόμος, ὁ σταδιεύς.
-streit, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἀγών,
ἡ ἀμίλλα, τὸ ἀγώνισμα, ὁ διαγω-
νισμός, ὁ συναγωνισμός. sich in
einen — einlassen, ἀποδύομαι εἰς
ἀγῶνα. -streiter, *m.* (-s, *pl.* —),
ὁ ἀνταγωνιστής.

Wetzen, *v. t. h.* ἀκονάω, θήγω, ἀκο-
νίζω, ἕξυνω [στομόνω]. —, *n.* (-s),
ἡ ἀκόννησις.

Wetz-stahl, *m.* (-s, *pl.* -stähle), ὁ
χάλυψ ἀκονήσεως. -stein, *m.* (-s,
pl. -e), ἡ ἀκόννη, ἡ θηγάνη, ἡ
ἀκόννα* [τὸ ἀκόνι, ἡ ἀκονόπετρα].

Wichse, *f.* (—), τὸ λογχωτόν, τὸ κω-
νάμμα, τὸ κήρωμα [ἡ μογιὰ τῶν
παπουτσιῶν, τὸ λούστρο*]. (*fam.*)
τὸ ξύλον, ἡ ξυλοκοπία, ὁ ραβδι-
σμός. —, *v. t. h.* περικωνέω, ὑαλίζω
[γυαλίζω, λουστράω, μογιαντίζω].
(*fam.*) ξυλίζω, ξυλοκοπέω, ραβδίζω
[ξυλοφορτώνω].

Wicht, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ φαῦλος
ἀνθρωπίσκος [ὁ παληάνθρωπος].
ein armer —, ὁ κακομοίρης, ὁ
δύστηνος [ὁ φουκαρᾶς]. ein er-

bärmlicher —, ὁ ἄθλιος, ὁ κακο-
δαίμων [ὁ καχορρίζικος]. ein kleiner
—, ὁ ἀνθρωπίσκος, τὸ ἀνθρωπάριον.

Wichtig, *adj.* σπουδαίος· σοβαρός,
σημαντικός, μέγας καὶ πολὺς. —
Dinge, σπουδαῖα πράγματα. von
—en Dingen reden, σπουδαιο-
λογέω. eine —e Miene annehmen,
σεμνοπροσωπέω, ἀνασπάω τὰς
ὄφρῦς. — thun, sich — machen,
σοβαρεύομαι, μεγαλύνομαι. und was
das —ste ist, τὸ δὲ μέγιστον, τὸ
δὲ σπουδαιότατον εἶναι. -keit, *f.*
(—), ἡ σπουδαιότης· ἡ σημαντικώ-
της, ἡ σοβαρότης, ἡ βαρύτης. eine
Sache von —, πράγμα σπουδαῖον,
σοβαρόν. von — sein, ἔχω σπου-
δαιότητα. — beilegen, ἀπονέμω
σπουδαιότητα.

Wicke, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, ὁ βί-
κος*, τὸ βίκιον, τὸ βίκιον, ὁ ἀρα-
κος [τὸ λαθοῦρι, ὁ ἀρακάς].

Wickel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἐνελημα,
τὸ σύστρεμμα, ἡ σπείρα, τὸ τύ-
λιγμα, τὰ σπάργανα [ἡ φασκιά].
ἡ τολύπη, τὸ μῆρυμα, τὸ μνηρ-
μάτιον, ἡ ἀγαθίς [τὸ κουβάρη].
-kind, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐν
σπαργάνοις βρέφος, ὁ σπαργανιώτης
[τὸ παιδί τῆς φασκιάς]. —, *v. t. h.*
συσπειράω, συνελίττω, τυ-
λίσσω* [τυλίζω, τουλουπανίδω*].
um etwas —, περιελίττω, περι-
τυλίσσω περὶ τι. auseinander —,
διελίττω, ἐκτυλίσσω [ἐκτυλίζω]. ein
Kind —, σπαργανώ βρέφος [τυ-
λίσσω*, φασκιδώ παιδί]. Zwirn,
Garn —, τουλυπέω νῆμα [κουβα-
ριάζω γνέμα]. sich —, *v. r. h.* τυ-
λίσομαι. sich aus der Sache —,
ἀπαλλάττομαι [ἐκτυλίσομαι*, ἐμ-
πλέκω]. —, *n.* (-s), ἡ περιελίσις,
ὁ τυλιγμός. — eines Kindes, ἡ
σπαργάνωσις βρέφους [τὸ φάσκωμα
παιδίου]. -puppe, *f.* (—, *pl.* -n),
τὸ ἐν σπαργάνοις ναννίον, τὸ σπαρ-
γανούμενον πλαγῆθιον [ἡ κούκλι
τῆς φασκιάς]. -schnüre, *f.* (—, *pl.*
-schnüre), τὸ σπαργάνωμα, τὸ
σπάργανον [ἡ φασκιά]. -tuch, *n.*

- (-es, *pl.* -tücher), τὸ ὀθόνιον σπαργανώσεως, ἐπὶ κωλόπανον**a.* -seug, *n.* (-es, *pl.* -e), τὰ σπάργανα, ἐπὶ κωλόπανα**a* [τὸ φάσικιωμα, τὰ μωροῦδικα].
- Wīder**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κριός.
- ärtig**, *adj.* κριομορφος, κριοειδής.
- horn**, *n.* (-s, *pl.* -hörner), τὸ κέρασ κριοῦ. **-kopf**, *m.* (-es, *pl.* -köpfe), ἡ κεφαλὴ κριοῦ. **-köpfig**, *adj.* κριοκέφαλος, κριομορφος.
- Wīder**, *prp.* (μετὰ αἰτιατικῆς), παρὰ, κατὰ, ἐναντίον [ἰναντινά*]. — *meinen Willen*, παρὰ τὴν θέλησίν μου. — *die Natur*, παρὰ φύσιν. — *Erwarten*, παρὰ προσδοκίαν. *das Für und das —*, τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. — *Willen*, ἀκουσίως, παρὰ θέλησιν [ἀνόρεξα, στανιώσ, στανιώσ].
- Wīder-** (ἐν συνθέσει), ἀντι-, ἐναντίον. **-belfern**, **-bellen**, *v. i. h.* ἀνθυλακτέω. (*fig. fam.*) ἐναντιολογέω.
- christ**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἀντιχριστός. **-christlich**, *adj.* ἀντιχριστιανικός.
- Wīderdruck**, *m.* (-es), ἡ ἀντίρρσις, ἡ ἀντιπίσσις· τὸ ἀντιτύπωμα, ἡ ἀντιτύπωση.
- Widerfah'ren**, *v. i. ir.* (*part. widerfah'ren*) *s.* συμβαίνει, συντυγχάνω, γίνομαι [ἀκλουθῶ*]. *Gerechtigkeit*, *Recht* — *lassen*, ἀπονέμω δικαιοσύνην, δικαιοπραγέω. *es ist ihm ein grosses Unglück* —, μέγα δυστύχημα συνέβη αὐτῷ.
- Wīdergesetzlich**, *adj.* παράνομος, ἄνομος.
- Wīderhaarig**, *adj.* ἀνάτριχος.
- Wīderhaken**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀντενεργοῦν ἀγκιστρον, ὁ δγκίνος.
- Wīderhall**, *m.* (-s), ἡ ἠχώ, ἡ ἀντήχησις [ἡ ἀντιλαλίς, τὸ ἀντιλάλημα]. *leerer* —, τελενίκιος ἠχώ, κενὴ ἀντήχησις. — *en*, *v. i. h.* ἀντηγέω [ἀντιλαλῶ]. —, *n.* (-s), ἡ ἀντήχησις [τὸ ἀντιλάλημα].
- Wīderhall**, *m.* (-es), ἡ ἀντίστασις, τὸ ἀντίρρσισμα, ἡ ἀντηρίς, τὸ ἀντιστήριγμα. ἡ διάρρεια. — *en*, *v. i. ir.*

Jeannarakis, Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

- h.* ἀντερίδω, ἀντιστηρίζω, ἀντωθέω. ἀντέχω, διαρκέω [βαστάω].
- ig**, *adj.* διαρκής [βασταγερής].
- Wīderklage**, *s.* Gegenklage.
- Wīderläge**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀντίρρσισμα, τὸ ἀντιστήριγμα, τὸ ἔρρισμα.
- Widerlög'bar**, *adj.* ἐλεγκτός, ἐξελεγκτός, ἀναιρέσιμος, εὐέλεγκτος, εὐεξελεγκτος. — *en*, *v. i. h.* ἐξελέγχω, ἀνασκουάζω, ἀναιρέω. *leicht zu —*, εὐέλεγκτος, εὐεξελεγκτος. *schwer zu —*, δυσέλεγκτος, δυσεξελεγκτος. *nicht zu —*, ἀνέλεγκτος, ἀνεξελεγκτος. — *er*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐλεγκτής, ὁ ἐξελεγκτής. **-lich**, *s.* *Widerlegbar*. — **-ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐλεγκσις, ὁ ἐλεγκτος, ἡ ἀνασκουή, ἡ ἀναιρέσις.
- Wīderlich**, *adj.* ἀηδής, δυσάρεστος, ἀντιπαθητικός, βδελυρός, εἰδεχθής, ἀπεχθής, ἀποτρόπαιος. — *er Geruch*, ἡ δυσωδία, ἡ δυσοσμία, ἡ ἀηδής οσμῆ. *von —em Geruche*, δυσώδης, δόσοσμος, κάκοσμος. *sein —er Mensch*, ἀνθρωπος ἀντιπαθητικός. **-kelt**, *f.* (—), ἡ ἀηδία, ἡ βδελυρία, ἡ ἀντιπαθητικότης, ἡ εἰδέχθεια, ἡ ἀπέχθεια.
- Wīdern**, *v. i. h.* προξενέω ἀηδίαν.
- Wīdernatürlich**, *adj.* ἐναντιος πρὸς τὴν φύσιν, ἀφύσικος, παραφυσικός, ὁ, ἡ, τὸ παρὰ φύσιν. —, *adv.* παρὰ φύσιν. **-kelt**, *f.* (—), τὸ ἀφύσικον, ἡ πρὸς τὴν φύσιν ἐναντιότης.
- Wīderpart**, *m.* (-es), ὁ ἀντίπαλος, ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ἐνστάτης· ἡ ἐναντία μερίς.
- Wīderprall**, *m.* (-s), ἡ ἀντανάκλασις, ἡ ἀνασκίρτησις, ἡ ἀναπήδησις. — *en*, *v. i. s.* ἀντικρούομαι, ἀναπηδῶ, ἀντανακλώμαι.
- Widerrä'then**, *v. i. ir.* *h.* ἀποσυμβουλεύω, ἀποτρέπω (*Jemandem etwas*, τινὰ τινος).
- Wīderrechtlich**, *adj.* ἄνομος, ἄθεσμος, παράνομος. **-kelt**, *f.* (—), ἡ παρανομία, ἡ ἀνομία, ἡ ἀδικία· τὸ παρανόμημα.
- Wīderrede**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀντιλογία, ἡ ἐναντιολογία, ἡ ἀντίρρση

- οις, ὁ ἐναντίος λόγος. ohne —, ἄνευ ἀντιλογίας, ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἀναντιλέκτως.
- Wíderuf**, *m.* (-s), ἡ παλινφθία, ἡ παλιλλογία ἢ ἀνάκλησις, ἡ μετάκλησις. er hat einen — thun missen, ἐδέχθη νὰ παλινφθῆσῃ.
- Widerrüf-en**, *v. i. ir.* (*part.* wider-rufen) ἢ ἀνακαλέω, παλινφθέω, μετακαλέω [ἐλέγω]. sein Wort —, ἀνακαλῶ τὸν λόγον μου, παλινφθέω. -lich, *adj.* ἀνακλητός, μετακλητός. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάκλησις ἢ μετάκλησις.
- Wídersacher**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀντίπαλος, ὁ ἀνταγωνιστής, ὁ ὑπεναντίος, ὁ ἐναντίος. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀντίπαλος, ἡ ἐναντία.
- Wíderschein**, *s.* Widerschein.
- sich Widerspiegeln**, *v. r. h.* ἐναντιόομαι, ἀνθίσταμαι, ἀντιτάσσομαι, ἀντιτείνω, ἀντιβαίνω. -lich, *adj.* ἀπειθής, ἀνυπότακτος, ἰσχυρογνώμων, »ξυλοκέφαλος*» [ἀντίδικος*]. -lichkeit, *f.* (—), ἡ ἀπειθεία, ἡ ἀπειθαρχία, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη [ἡ ἀντιδικία*].
- Wídersinn**, *m.* (-s), ἡ ἄλογια, ἡ ἀτοπία, ἡ παράνοια. -ig, *adj.* ἄλογος, παράλογος, ἀτοπος, ἀσυνάρτητος. auf —e Weise, παρὰ λόγον, παράλογως, ἀτόπως. -igkeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἄλογια, ἡ παραλογια, ἡ ἀτοπία.
- Wíderspenstig**, *adj.* σκληροτράχηλος, ἰσχυρογνώμων, ἀπειθής, ἀνυπότακτος, πεισματικός, »ξυλοκέφαλος*» [ἀντίδικος*, πεισματάρκης]. -kelt, *f.* (—), ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ ἀπειθεία, τὸ πείσμα [ἡ ἀντιδικία*, ἡ ἀντιδικωσύνη*].
- Wíderspiel**, *n.* (-s), τὸ ἐναντίον, τὸ ἀντίθετον.
- Widersprechen**, *v. i. ir.* (*part.* widerspro'chen) ἢ ἀντιλέγω, ἐναντιολογέω, ἀντιφάσκω, ἐναντιόομαι, ἀντιτείνω [ἀντιγλωσσῶ*]. das widerspricht der Wahrheit, αὐτὸ ἀντιφάσκει πρὸς τὴν ἀλήθειαν. der gesunde Vernunft —, ἀντιβαίνω, ἀντιφάσκω πρὸς τὸν ὀρθὸν λόγον. sich selbst —, ἐναντιολογῶ αὐτός
- ἐμαυτῷ, ἀντιφάσκω, φάσκω καὶ ἀντιφάσκω. die Kunst zu —, ἡ ἀντιλογική. -end, *adj.* ἀντιφατικός. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐναντιολόγος.
- Wíderspruch**, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), ἡ ἀντιλογία, ἡ ἐναντιολογία, ἡ ἀντίρρησις ἢ ἐναντιώσις, ἡ ὑπεναντίωσις. ἡ ἐναντιότης, ἡ ὑπεναντιότης, ἡ ἀντιφάσις, ὁ παραλογισμός. er kann keinen — leiden, ertragen, δὲν ἀνέχεται ἀντιλογίας. im — stehen, ἀντιβαίνω, ἀντίκειμαι, ἀντιφάσκω. das steht im — mit der Wahrheit, τοῦτο εἶνε ἐναντίον (αὐτὸ ἀντιφάσκει) πρὸς τὴν ἀλήθειαν. sich in Widersprüche verwickeln, περιπίπτω εἰς ἀντιφάσεις, περιπίπτω ἐμαυτῷ. -sgelt, *m.* (-es, *pl.* -er), τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιλογίας.
- Wíderstand**, *m.* (-es), ἡ ἀντίστασις. — leisten, ἀνθίσταμαι, ἀντιτείνω, ἐναντιόομαι. allen erdenklichen — leisten, ἀντιτείνω πᾶσαν ἀντίστασιν. ohne —, ἄνευ ἀντιτάσεως ἀμαχεῖ, ἀμαχητῇ.
- Widerstehen**, *v. i. ir.* (*part.* widerstan'den) ἢ ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι, ἀντιτείνω. παρέχω ἀηδίαν, διεγείρω ἀποστροφὴν, εἰμαι ἀντιπαθητικός. der Branntwein widersteht mir, τὸ οἶνόπνευμά μοι εἶνε ἀντιπαθητικόν, ἔχω ἀποστροφὴν πρὸς τὸ οἶνόπνευμα.
- Wíderstoss**, *m.* (-es, *pl.* -stösse), ἡ ἀντίωσις, ἡ ἀντίωθις, ἡ ἀντίκρουσις.
- Wíderstrahlen**, *s.* Wiederstrahlen.
- Widerstreben**, *v. i. h.* ἀντιτείνω, ἀντενεργέω, ἀντιπράττω. ἐναντιόομαι, ἀντιβαίνω, ἀντίκειμαι, ἀντιγλωσσῶ —, *n.* (-s), ἡ ἀντίτασις, ἡ ἀντίστασις, ἡ ἐναντιώσις ἢ ἀντενεργεῖα, ἡ ἀντιπραξις. mit —, ἀκουσίως, ἀπροθύμως [ἀνόρεξα]. -d, *adj.* ἀντιβατικός, ἐναντίος, ὑπεναντίος, ἀντιστατικός, ἀντικείμενος. —, *adv.* ἀπροθύμως, ἀκουσίως, ἀντιπαθῶς [ἀνόρεξα, χωρὶς καρδιάν].

Widerstrellt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διαφωνία, ἡ ἐναντιότης, ἡ ἀντίφασις.

Widerstrel'ten, *v. i. ir.* (*part. widerstrit'ten*) ἢ ἀντιμάχομαι, ἀντιπολεμῶ, ἀνταγωνίζομαι ἐναντιόομαι, ἀντιβαίνω, ἀντίκειμαι, διαφωνῶ, ἀπάδω.

Widerström, *m.* (-s, *pl.* -ströme), ἡ ἀντὶρροία.

Widerwärtig, *adj.* ἐναντίος, ἀντιβατικός, ἀντιστατικός [ἐνάντιος, ἀντίδικος*]. ἀγῆτης, ἀντιπαθῆς, ἀντιπαθητικός, ἀπεχθῆς, εἰδεχθῆς, μιαιρός. -*keit*, *f.* (-), ἡ ἐναντιότης, ἡ ὑπεναντιότης* ἢ ἀπῆθεια, ἡ ἀποστροφή, ἡ ἀπέχθεια. τὸ δυσάρεστον περιστατικόν, τὸ ἀτύχημα.

Widerwillig, *m.* (-ig), ἡ ἀποστροφή, ἡ ἀντιπάθεια, ἡ ἀγανάκτησις. mit -n, μετ' ἀγανακτήσεως, ἀχθεινῶς [μετ' κακὴν καρδίαν, στανικῶς, στανωῶς, ἀνόρεξιν]. -*ig*, *adj.* ἀγανακτικῶν, δυσχεραίνων, ἀγανακτικῶς, ἀπρόθυμος [στανικῶς]. —, *adv.* ἀχθεινῶς, μετ' ἀγανακτήσεως [μετ' κακὴν καρδίαν, χωρὶς καρδίαν].

Wid'men, *v. i. h.* προσφωνῶ, ἀφιερῶ (v)ω, καθιερῶ, ἀναθέτω. Jemandem ein Buch —, ἀφιερῶ (προσφωνῶ) τινὶ βιβλίον. Fleiss, Sorgfalt einer Sache —, καταβάλλω ἐπιμέλειαν, προσοχὴν εἰς τι. sich —, *v. r. h.* ἀφιερῶ(v)ομαι, ἐπιδίδομαι.

Wid'mung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ προσφωνήσις, ἡ ἀφιέρωσις* τὸ προσφώνημα, τὸ ἀφιέρωμα, τὸ καθιέρωμα.

Widrig, *adj.* ἀντίος, ἐναντίος [ἐνάντιος*]: ἀγῆτης, ἀντιπαθητικός. ein -er Wind, ὁ ἐναντίος ἄνεμος, ἡ ἀντίπνοια, ἡ ἀντιπνοή. -es Schicksal, ἡ κακοτυχία, ἡ δυστυχία. -en Falls, εἰ δὲ μή, ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει. -er Geruch, ἡ ἀντιπαθητικὴ ὀσμὴ, ἡ κασομίαια. -enfalls, *adv.* εἰ δὲ μή, ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει, ἄλλως. -*keit*, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐναντιότης [ἢ ἀντιδικία*]: ἡ ἀπέχθεια, ἡ ἀντιπάθεια.

Wie, *adv.* πῶς, τίνι τρόπῳ (fragend, ἐρωτηματικῶς) ὅπως, ὡς, καθάπερ, καθὼς (relativ, ἀναφορικῶς). — nun? πῶς λοιπόν; πῶς δέ; — aber? ἀλλὰ πῶς; — denn? — so? πῶς δῆλα δὴ; πῶς λέγεις; πῶς δαί; — so nicht? — sollte es nicht? πῶς ὄχι; — anders? πῶς ἄλλως; — viel, πόσος* ὅσος, ὀπόσος. — viel sind unser? πόσοι εἴμεθα; — gross, lang, hoch, tief, breit, πόσος (ὅσος) τὸ μέγεθος, τὸ μῆκος, τὸ ὕψος, τὸ βάθος, τὸ πλάτος. — weit ist es, πόσον ἀπέχει. (in) — weit, κατὰ πόσον* καθ' ὅσον. — lange, πόσον χρόνον, πόσον καιρὸν* πόσην ὥραν. um — viel theurer, κατὰ πόσον δαπανηρότερος. — theuer sind Ihre Handschuhe? πόσον ἔχουν τὰ χειροκτῆσας; — alt, ποίας ἡλικίας, πόσων ἐτῶν, πόσου καιροῦ. — alt sind Sie? πόσων ἐτῶν εἰσθε; — alt ist diese Butter? πόσου καιροῦ εἶνε αὐτὸ τὸ βούτυρον; — alt ist dieses Brot? πόσων ἡμερῶν εἶνε αὐτὸς ὁ ἄρτος; — alt ist sein Wein? πόσων ἐτῶν εἶνε ὁ οἶνός του; — beschaffen, ποίος τις [ποίας λογῆς]: οἶος, ὁποῖος [ὅποιος λογῆς]. — vielfach, ποσαπλάσιος, ποσαπλοῦς. — vielmal, — oft, ποσάκις. — schön! πόσον ὠραῖος! — schade! τί κρίμα! — glücklich, πόσον εὐτυχῆς. — wacker, πόσον ἀνδρείος. — niedrig, πόσον κομφός. — viel auch immer, — viel auch nur, ὅσος δῆποτε, ὅσος καὶ ἂν, ὅσος δῆποτε καὶ ἂν. — es auch kommen mag, ὃ τι (καὶ) ἂν συμβῆ. — heisst er? πῶς ὀνομάζεται; — kommt es? πῶς προέρχεται; πῶς γίνεται; — sagten Sie? πῶς εἰπετε; — meinen Sie? πῶς λέγετε; — meinen Sie das? πῶς ἐνοεῖτε τουτο; τί ἐνοεῖτε δι' αὐτοῦ; — spät ist es? ποῶ [τί] ὥρα εἶνε; — weit sind Sie gegangen? ἕως ποῦ ὑπήγετε; μέχρι ποῦ ἐφθάσατε; — weit sind Sie mit Ihrer

Arbeit? ποῦ τῆς ἐργασίας σας εὐρίσκεισθε τώρα; er trinkt den Wein — Wasser, γίνεαι τὸν οἶνον ὡς ὕδωρ. er hat gehandelt — ein Freund, ἐπραξεν ὡς φίλος. — auch, ὡς καί. — wenn, ὡς ἐάν, ὡς εἰ, ὡς ἂν εἰ, ὡςπερ ἂν εἰ. so — Sie mich sehen, καθὼς με βλέπετε. das Haus so — es ist, ἡ οἰκία ὡς ἐστὶ καὶ εὐρίσκειται. — man sagt, ὡς λέγεται, καθ' ἃ λέγουσι. — gesagt, ὡς εἶρηται [γιατὶ ποῦ λές]. — ich sehe, καθ' ἃ βλέπω. ebenso gross (viel) — τόσος ὅσος, τοσοῦτος ὅσος. derselbe — τοιοῦτος οἶος. — man es treibt so geht es, ὅπως σπείρεις θερίζεις. — man sich bettet so schläft man, ὅπως στρώσεις κοιμᾶσαι. so — ich ihn sah, ὡς (ἄμα ὡς, εὐθὺς ὡς, εὐθὺς ἀφ' οὗ, ἄμα, μόλις) εἶδον αὐτόν. so — er ankam, μόλις (ὡς, ἄμα ὡς, εὐθὺς ὡς) ἐφθάσεν.

Wie beln, v. i. h. (*fam.*) γαργαίρω, ἐπιβρώω, βριθῶ [βρωάω, μελιγκουνίζω*, ἀναμερμηθίζω* εἶμαι γεμάτος].

Wie de, f. (—, *pl.* -u), τὸ οὐλόδετον, ὁ λυγοδέτης*, τὸ καλαμύσχανον, τὸ δεματικόν.

Wie dehopf, m. (-es, *pl.* -höpfe), ὁ ἔποψ [ὁ κουκλοπετεινός*, ὁ τσαλαπετεινός, ὁ ἀγριοπετεινός, ὁ πούπος]. wie ein — schreien, ποτιζῶ.

Wie der, *adv.* πάλιν, αὐθις, ἐκ νέου. — gut machen, ἐπανορθῶ.

Wie der- (ἐν συνθέσει), ἀνα-, ἐπανα-, πάλιν, αὐθις [ἐνα-, μετα-]. ἀντι-, ἀμοιβαίως.

Wie derabdruck, m. (-es, *pl.* -drücke), ἡ ἀνατύπωσις, ἡ ἐπανατύπωσις. -en, v. i. h. ἀνατυπῶ, ἐπανατυπῶ.

Wie derabsagen, v. i. h. ἀνακαλέω πάλιν, ἀντιδιατάσσω ἐκ νέου.

Wie derabthellen, v. i. h. ὑποδιαίρειν, ἀναδιαίρειν.

Wie derabträt-en, v. i. *ir.* h. ἀνταποδίδω, ἀποδίδω πάλιν. -ung, f. (—, *pl.* -en), ἡ ἐκ νέου ἀνταπόδοσις.

Wie deranfängen, v. i. *ir.* h. ἐπαναρχίζω [ἐπαναρχίζω, ἐπαναρχινάω].

Wie derangēhen, v. i. *ir.* s. ἀρχομαι αὐθις, ἐπαναρχίζω ἀνακαίω.

Wiederauf bau, m. (-s), ἡ ἀνάκτισις, ἡ ἀνοικοδομησις. -en, v. i. h. ἀνακτιζῶ, ἀνοικοδομέω [ἐξανакτιζῶ].

Wiederauf kommen, v. i. *ir.* s. ἀναρραίζομαι, ἀναλαμβάνω [καλλιτερίζω*].

Wiederauf leben, v. i. h. ἀναβιώσσομαι, ἀναζῶ, ἐπαναβιώω [ἐξαναζωντανεύω]. —, n. (-s), ἡ ἀναβίωσις, ἡ ἀναγέννησις, ἡ παλιγγενεσία [τὸ ἐξαναζωντανέμα].

Wiederauf richt-en, v. i. h. ἐπανορθῶ, ἐπανεγείρω. -ung, f. (—), ἡ ἐπανόρθωσις, ἡ ἐπανέγερσις.

Wiederans sōhn-en, v. i. h. συνδιαλλάσσω πάλιν [ἐαναγαπίσω, ἐαναρηγεύω]. -ung, f. (—), ἡ ἐκ νέου ἐξιλέωσις, ἡ νέα συνδιαλλαγή.

Wie derbauen, v. i. h. ἀνακτιζῶ, ἀνοικοδομέω [ἐξανакτιζῶ].

Wie derbeleb-en, v. i. h. ἀναζωοποιεῶ, ἀναζωογονεῶ [ζωντανεύω, ἐξαναζωντανεύω]. -ung, f. (—), ἡ ἐκζωοπύρρησις, ἡ ἀναζωοπύρρησις, ἡ ἀναζωογόνησις.

Wie derbesāhl-en, v. i. h. τίνω αὐθις, πληρόνω πάλιν. -ung, f. (—), ἡ νέα ἔκτισις, ἡ ἐκ νέου πληρωμή.

Wiedereln richt-en, v. i. h. ἀποκαθιστάω, ἐγκαθιστάω πάλιν. -ung, f. (—), ἡ ἀποκατάστασις, ἡ παλινορθῶσις, ἡ ἐκ νέου ἐγκατάστασις.

Wiedereln setz-en, v. i. h. παλινορθῶ, ἀποκαθιστάω πάλιν, ἐπαναφέρω. -ung, f. (—), ἡ παλινορθῶσις, ἡ ἀποκατάστασις.

Wie dererinner-n, v. i. h. ἐπαναμνησκῶ [ἐαναθυμίζω]. sich —, v. r. h. ἐπαναμνησκόμαι, ἀναμνησάμαι, ἐπαναπολέω [ἐαναθυμίζομαι, ἀναστορεύομαι*]. -ung, f. (—), ἡ ἐπανάμνησις, ἡ ἐπαναπόλησις.

Wie dererkenn-en, v. i. *ir.* h. ἐπαναγνωρίζω, ἀναγνωρίζω. -ung, f. (—), ἡ ἀναγνώρισις, ὁ ἀναγνωρισμός.

Wie dererlang-en, v. i. h. ἀνακτάω, ἐπανακτάω, ἀπολαμβάνω πάλιν. -ung, f. (—), ἡ ἀνάκτησις, ἡ ἐπανάκτησις.

Wie' dereröber-n, *v. t. h.* κυριεύω ἐκ νέου. -ung, *f.* (—), ἡ ἐκ νέου ἄλωση, ἡ νέα κατάκτησις.

Wie' dereröfñ-en, *v. t. h.* ἀνοίγω πάλιν, ἐπανοίγω [ξανανοίγω]. -ung, *f.* (—), ἡ ἐπανάφρις [τὸ ξανάνοιγμα].

Wie' dererschei-en, *v. t. ir. s.* ἀναφαίνομαι, ἐπαναφαίνομαι, φαίνομαι αὐθις [ξαναφαίνομαι]. -ung, *f.* (—), ἡ ἐκ νέου ἐμφάνεια.

Wie' derersets-en, *v. t. h.* ἀποκαθιστάω, ἀναπληρώω. -ung, *f.* (—), ἡ ἀποκατάστασις, ἡ ἀναπλήρωσις.

Wie' dererstatt-en, *v. t. h.* ἀνταποδίδω, ἀποδίδω πάλιν. -ung, *f.* (—), ἡ ἀνταπόδοσις, ἡ ἀποκατάστασις.

Wie' dererseng-en, *v. t. h.* ἀναπαράγω. -ung, *f.* (—), ἡ ἀναπαραγωγή.

Wie' derfinden, *v. t. ir. h.* ἐπανευρίσκω [ξαναβρίσκω, ξαναβρίστω*].

Wie' dergäbe, f. (—), ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀνταπόδοσις.

Wie' dergebären, *v. t. ir. h.* ἀνατίκτω, ἀναγεννάω [ξαναγεννάω].

Wie' dergeburt, f. (—), ἡ ἀναγέννησις, ἡ παλιγγενεσία [τὸ ξαναγέννημα].

Wie' dergewis-en, *v. t. ir. s.* ἀναρραίζομαι, ἀναλαμβάνω [ξαρρωστώ, καλλιτερίζω*]. -ung, *f.* (—), ἡ ἀνάρρωσις [τὸ ξαρρώστημα].

Wie' derhall, m. (—s), ἡ ἡχώ, *s.* Wiederhall.

Wie' dergrüssen, *v. t. h.* ἀντιπροσαγορεύω, ἀντιχαίρειζω.

Wiederherstell-bär, adj. εὐεπανόρθωτος, ἀποκαταστάσιμος. -en, *v. t. h.* ἀποκαθιστάω, ἐπανορθόω. -er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἐπανορθωτής. -ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀποκατάστασις, ἡ ἐπανόρθωσις, ἡ παλινόρθωσις. -ungskosten, *pl.* τὰ ἔξοδα τῆς ἐπανορθώσεως.

Wie' derhölen, *v. t. h.* ἀνακοιμίζω, ἐπαναφέρω.

Wiederhö-len, *v. t. h.* ἐπαναλαμβάνω, »δευτερόνω« [ξαναδευτερόνω]. *er wiederholt seine Worte*, ἐπαναλαμβάνει τοὺς λόγους του, παλιλογεῖ. *wiederholt*, ἐπανειλημμένος. *zu wiederholten Malen*, ἐπανειλημμένως, πολλάκις, συχνά πικνά.

sich —, *v. r. h.* ἐπαναλαμβάνομαι. -entlich, *adv.* ἐπανειλημμένως. -ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἐπανάληψις [τὸ δευτέρωμα, τὸ ξαναδευτέρωμα].

Wie' derkäu-en, *v. t. h.* ἀναμασάω, (ἀνα-)μηρυκῶμαι, μηρυκάζω, μηρυκίζω [ἀναχαράσσω*]. —, *n.* (—s), ὁ μηρυκισμός, ἡ ἀναμάσησις. -er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ μηρυκάζων, ὁ μηρυκώμενος, ὁ ἀναμασών.

Wie' derkauf, m. (—s), ἡ ἐπαναγόρασις, ἡ ἐξαγόρασις [ὁ ξαναγορασμός]. -en, *v. t. h.* ἐπαναγοράζω [ξαναγοράζω]. ἐξαγοράζω [ξαγοράζω].

Wie' derkêhr, f. (—), ἡ ἐπάνοδος. -en, *v. i. s.* ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω, ἐπαναστρέφομαι' ἐπαναλαμβάνομαι. regelmässig —d, περιοδικός.

Wie' derkommen, *v. t. ir. s.* ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω [γυρίζω].

Wie' derkunst, f. (—), ἡ ἐπάνοδος, ἡ ἐπιστροφή [ὁ γυρισμός].

Wie' derrüf, m. (—s), ἡ ἀνάκλησις. -en, *v. t. ir. h.* ἀνακαλέω.

Wie' dersägen, *v. t. h.* μεταλέγω, μεταδιηγέομαι [ξαναλέγω].

Wie' derschall, m. (—s), ἡ ἡχώ, ἡ ἀντήχησις [ἡ ἀντιλαλιά]. -en, *v. i. h.* ἀντηχέω [ἀντιλαλώ].

Wie' derscheln, *m.* (—s), ἡ ἀνταύγια, ἡ ἀντιφάνεια, ἡ ἀντιλαμπις, ὁ ἀντιφωτισμός, ἡ ἀπόστιλψις, ἡ ἀντιλαμπή. -en, *v. i. ir. h.* ἀνταυγέω, ἀνταυγάζω, ἀντιλάμπω.

Wie' derschelten, *v. t. ir. h.* ἀντιλαδορέω, ἀνθυβρίζω.

Wie' derschenken, *v. t. h.* χαίριζω ἐκ νέου. ἀντιδωρέω, ἀντιχαίριζω.

Wie' derschicken, *v. t. h.* μεταπέμπω, ἐπαναπέμπω, ἐπαναστέλλω. ἀντιπέμπω, ἀντιστέλλω.

Wie' derschimpfen, *v. t. h.* ἀντιλαδορέω, ἀνθυβρίζω.

Wie' derschlägen, *v. t. ir. h.* ἀντιπαίω, ἀντιτύπτω, ἀντιπατάσσω, ἀντικτυπέω.

Wie' derschēhen, *v. t. ir. h.* ἐπαναβλέπω, βλέπω πάλιν, μεταβλέπω [ξαναβλέπω, ξαναθωρώ]. -d werden, ἀναβλέπω, ἀνακτάω τὴν ὄρασίν μου. —, *n.* (—s), ἡ ἐπανάβλεψις, ἡ μετά-

- βλεψις. auf —! εἰς αὐθις! καλὴν ἀντάμωσιν!
- Wie derstrahlen**, *v. t. h. i. h.* ἀνταυράζω, ἀποστίβω, ἀντιλάμπω, ἀντανακλώμαι.
- Wie derkaufe**, *f.* (—), ἡ ἀναβάπτισις, ὁ ἀναβαπτισμός. —*n*, *v. t. h.* ἀναβαπτίζω [ξαναβαπτίζω].
- Wie derkäufer**, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἀναβαπτιστής.
- Wie derlönen**, *v. i. h.* ἀντηχέω [ἀντιλαλῶ].
- Wie derum**, *adv.* καὶ πάλιν, αὐθις πάλιν, ἐκ νέου, αὐθις, πάλιν αὐθις.
- Wiederum kehren**, *v. t. h.* στρέφω πάλιν, ἀναστρέφω. —, *v. i. s.* ἀναστρέφομαι, ὑποστρέφομαι, ὑποστρέφω, ἐπαναστρέφω.
- Wie dervereinlg-en**, *v. t. h.* συνενόω πάλιν. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἐκ νέου συνένωσις.
- Wie dervergelt-en**, *v. t. i. r. h.* ἀνταποδίδω ἀμοβαίως, ἀντεπιστρέφω, ἀντιποιέω. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἀνταπόδοσις (τῶν ὁμοίων), ἡ ἀντεπιστροφή, ἡ ἀντίτισις, ἡ ἀντιποίηση. —*ungsrecht*, *n.* (—*s*), τὸ δίκαιον τοῦ ἀντιπεπονθότος, τὸ δίκαιον ἀντιτίσεως, τὸ δικαίωμα ἀντεκδικήσεως.
- sich Wie derverheiräth-en**, *v. r. h.* ὑπανδρεύομαι ἐκ νέου, νυμφεύομαι πάλιν. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ὁ νέος γάμος, ἡ ἐκ νέου ὑπανδρία, ἡ ἐκ νέου νύμφευσις.
- Wie derverkauf**, *m.* (—*s*, *pl.* —*käufe*), ἡ ἀνάπρασις, ἡ μεταπώλησις [τὸ ξαναπούλημα, τὸ μεταπούλημα]. —*en*, *v. t. h.* ἀναπιπράσκω, μεταπωλέω.
- Wie dervermitlethen**, *v. t. h.* μετενοικιάζω ὑπενοικιάζω.
- Wie derversöh-n-en**, *v. t. h.* διαλλάσσω ἐκ νέου [ξαναφιλιόνω, ξαναγαπίζω, ξαναειρηνεύω]. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ νέα διαλλαγή, ἡ ἐκ νέου συνδιαλλαγή [τὸ ξαναφιλιώμα, τὸ ξαναγάπημα].
- Wie derwachsen**, *v. i. i. s.* ἀναφύομαι [ξαναφυτρώνω], αὐξάνομαι πάλιν [ξαναμεγαλώνω].
- Wie derwärmen**, *v. t. h.* ἀναθερμαίνω [ξαναζεσταίνω].
- Wie derzählen**, *v. t. h.* ἐκτίνω πάλιν, μεταπληρόνω [ξαναπληρόνω].
- Wie derzählen**, *v. t. h.* ἐπαναριθμέω, ἀναμετρέω [ξαναμετρέω].
- Wiedernü stellen**, *v. t. h.* ἀποδίδω, ἀνταποδίδω, επιστρέφω [γυρίζω].
- Wie ge**, *f.* (—, *pl.* —*n*), τὸ λίκνον, ἡ κοιτίς [ἡ κούβια]. *schwebende* —, ἡ αἰώρα [ἡ γκαγκάνα*]. *von der* — *an*, ἐκ (πρωτῶν) σπαργάνων, ἐξ αὐτῶν σπαργάνων, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων [ἀπὸ μωρῶ]. *noch in der* — *liegen*, εἶμαι ἐτι ἐν σπαργάνοις. —*messer*, *n.* (—*s*, *pl.* —), ἡ κυρτὴ κοπίς [τὸ κοπίδι, τὸ σατῆρι].
- Wie gen**, *v. t. h.* αἰωρέω, σεῖω [κωνάω, κουνῶ, σεισοκουνάω]. *in den Schlaf* —, βαυκαλιζῶ, βαυκαλιζῶ, (κατα)βαυκαλιάω [νανναρίζω, ναννορίζω]. (*fig.*) *gewiegt*, ἐνερβήθι, ἐμπειρος, πεπειραμένος. *sich* —, *v. r. h.* αἰωρόμαι, βαυκαλιζομαι [κωνοῦμαι, νανναρίζομαι]. —, *n.* (—*s*), ἡ αἰώρησις, ἡ σεΐσις, ἡ πάλσις [τὸ κούνημα, τὸ σεισοκούνημα].
- Wie gen**, *v. t. i. r. h.* ζυγίζω, *s.* *Wägen*. —, *v. i. i. r. h.* ἔγω βάρος, ἔγω, ζυγίζω. (*fig.*) *schwer* —, ἔγω μεγάλην βαρύτητα. —, *n.* (—*s*), ἡ στάθμησις, τὸ ζύγισμα.
- Wie gen-fest**, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), τὰ γενέθλια [τὰ γεννητούρια]. —*fest*, *n.* (—*s*, *pl.* —*er*), τὸ βαυκάλημα, ἡ καταβαυκάλησις [τὸ ναννάρισμα, τὸ ναννοῦρισμα].
- Wie hern**, *v. i. h.* χρεμετίζω [χλιμιντρέω, χλιμιντρέζω, χλιμιντρέω*]. (*fig.*) *καγχάζω*. —, *n.* (—*s*), ὁ χρεμετισμός [τὸ χ(ι)λιμίντρισμα].
- Wie ke**, *f.* (—, *pl.* —*n*), ἡ στροβίλα, ὁ πεσός, τὸ ὑπόθετον [τὸ φτύλι, τὸ ποθετόν].
- Wie se**, *f.* (—, *pl.* —*n*), ὁ λεμών, τὸ λιβάδιον [τὸ λιβάδι] τὸ χορτοκόπιον, τὸ χορτοκοπέιον.
- Wie sel**, *n.* (—*s*, *pl.* —), ἡ ἑκτίς [ἡ νυφίτσα, ἡ καλιγιανού*].

Wie'sen-ärtig, *adj.* λειμωνοειδής. — **blüme**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λειμώνιον ἄνθος. — **gräs**, *n.* (-es), ἡ λειμωνία χλόη. — **grund**, *m.* (-es, *pl.* -gründe), ὁ λειμών, ὁ λιβαδότοπος· τὸ χορτοκοπεῖον. — **häfer**, *m.* (-s), ὁ λειμώνιος βρόμος, ἡ ἀγρία βρόμη. — **kiee**, *m.* (-s), τὸ λειμώνιον τρίφυλλον. — **kresse**, *f.* (—), τὸ ἀγριοκάρδαμον, τὸ πικροκάρδαμον. — **land**, *n.* (-es, *pl.* -länderelen), ὁ λειμών, *s.* Wiesengrund.

Wieviel, *adv.* πόσος. ὅσος, ὅσοι. — **Menschen**? πόσοι ἄνθρωποι; — **Geld**? πόσα χρήματα; — **Sie wollen**, ὅσα θέλετε. **den -sten haben wir heute?** πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν σήμερον;

Wievöhl, *conj.* εἰ καὶ, ἂν καὶ, καὶ τοι, «μὲ ὅλον ὅτι» [ἀγκαλά (κα)].

Wild, *adj.* ἄγριος [ἄγγριος*]: ἀνήμερος. — **es Thier**, τὸ ἄγριον ζῷον, τὸ θηρίον. — **es Schwein**, ὁ ἄγριος χοῖρος, ὁ ἀγριόχοιρος. — **er Ölbaum**, ἡ ἀγριέλαιος, ἡ ἀγριελαία. — **wachsen**, φύομαι αὐτόματος, αὐτοματίω. — **e Hecke**, ὁ αὐτόφυτος φραγμός. — **er Boden**, ἄγριος τόπος, ἡ ἀγριάς. — **e Menschen**, ἄγριοι ἄνθρωποι. — **es Volk**, λαὸς ἄγριος, βάρβαρος. — **es Pferd**, ἵππος θυμοειδής. — **er Blick**, βλέμμα ἄγριον, ἀγριωπὸν. — **machen**, ἀγριώω, ἐξαγριώω, ἀγριαίνω [ἀγριεύω]. — **werden**, ἀγριαίνω, ἀγριοίμαι, ἐξαγριοίμαι [ἀγριεύω, ἐξαγγριεύομαι*]. **ein -es Leben**, βίος ἐκλυτος. — **es Fleisch**, κρέας ὑπόσαπρον, μυαλόν. **seid nicht so** —! μὴ θορυβῆτε τόσοι! — **e Ehe**, οἱ ἄθυτοι γάμοι, ὁ γάμος ἐξ ἀρσιστεράς χειρός.

Wild, *n.* (-es), τὸ ἄγριον ζῷον, τὸ θηρίον. τὰ ἀγριμαῖα ζῶα, «τὰ ἀγριμαῖα» τὰ θηράματα, τὰ ἀγρεύματα, τὸ κυνήγιον. **hohes** —, τὰ μεγάλα θηράματα, τὰ ἀγριμα. **kleines** —, τὰ μικρὰ ἀγρεύματα, τὸ λεπτόν κυνήγιον.

Wild-acker, *m.* (-s, *pl.* -äcker), τὸ περι-

φρακτον ἀγριμαίων ζῶων. — **bach**, *m.* (-es, *pl.* -bäche), ὁ χεῖμαρρος, τὸ ἐτροπόταμον, ὁ ῥυαί. — **bäd**, *n.* (-es, *pl.* -bäder), τὸ αὐτόρρυτον ὀρυκτοῦγον λουτρόν. — **bahn**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἰχνευτικός στίβος, ὁ ἰχνεοσκοπεῖον, ὁ ἰχνηλατικός δρόμος. — **bann**, *m.* (-s), τὸ δικαίωμα κυνηγίας. — **brät**, *s.* Wildpret. — **bräuten**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀγριμαῖον κρέας ὀπτόν. — **brät**, *s.* Wildpret. — **dieb**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ κλέπτης θηραμάτων. — **dieberel**, *f.* (—), ἡ κλωπεία (ἡ κλοπή) θηραμάτων, ἡ λαθροθηρία, ἡ κλεψιθηρία.

Wil'de, *m.* & *f.* (-n, *pl.* -n), ὁ, ἡ ἄγριος, ἡ ἀγρία.

Wild-fahrt, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἰχνευτικός στίβος, ὁ Wildbahn. — **fang**, *m.* (-es), ἡ θήρα ἀγριμαίων ζῶων. (*fig. fam.*) τὸ ὑπερλωρὸν μειράκιον, τὸ τρελλόπαιδον. — **fremd**, *adj.* παντελῶς ξένος, πεντάξενος [φτάξενος]. — **garten**, *m.* (-s, *pl.* -gärten), ὁ θηριοτρόφος κήπος. — **geruch**, *m.* (-es), ἡ ὀσμὴ ἀγριμαίου ζῶου. — **geschmack**, *m.* (-es), ἡ γεῦσις ἀγριμίου. — **häfer**, *m.* (-s), ὁ αἰγίλωψ, *s.* Windhafer. — **heft**, *f.* (—), ἡ ἀγριότης. — **kalb**, *n.* (-es, *pl.* -kälber), ὁ νεογνὸν ἐλάφου. — **leder**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δέρμα ἀγριμαίου ζῶου. — **ling**, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἄγριος ἄνθρωπος. τὸ ἄγριον ὀπίριμον δένδρον. — **niss**, *f.* (—, *pl.* -e), ὁ ἄγριος τόπος, ἡ ἀγριάς, ὁ ἀγριότοπος [ἡ ἀγριάδα*]. — **obst**, *n.* (-es), τὰ ἄγρια ὀπωρικά.

Wild-prät, *n.* (-es), τὰ ἀγριμαῖα ζῶα, τὰ θηράματα, τὰ ἀγρεύματα, «τὰ ἀγριμαῖα» ἡ θήρα, τὸ κυνήγιον. τὸ ἀγριμαῖον κρέας. — **geschmack**, *m.* (-es), ἡ γεῦσις ἀγριμαίου κρέατος. — **händler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔμπορος ἀγριμίων.

Wild-schäden, *m.* (-s), ἡ ζημία τῶν ἀγριμίων. — **schütz**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ παράνομος κυνηγός, ὁ κλεψιθήρας, ἡ λαθροθήρας. — **spür**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἰχνος ἀγριμίου.

- stand, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ διαμονὴ ἀγριμίων, ὁ ἀγριμότοπος, τὸ ἀγριμολόγιον. -saun, *m.* (-s, *pl.* -säune), ὁ φραγμὸς ἀγριμίων.
- Willle**, *m.* (-ns), ἡ θέλησις, ἡ βούλησις, τὸ θέλημα. dein — geschöhe, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου. freier —, ἡ ἐλευθέρᾳ γνώμη, ἡ προαίρεσις, ἡ ἐλευθέρᾳ βούλησις, τὸ αὐτεξούσιον, ἡ αὐτεξουσιότης. aus freiem -n, ἐκούσιως, αὐθρομήτως, αὐτοπροαιρέτως, οἰκιοθελῶς, αὐτογνωμόνως. mit -n, ἐθειουσιῶς, ἐπιτηδῆς, θεληματικῶς, σκοπίμως. nach eigenem -n handeln, αὐτογνωμονέως, ἰδιογνωμονέως. guter —, ἡ προθυμία, ἡ καλὴ θέλησις. beim besten -n, μεθ' ὄλην τὴν προθυμίαν, καίτοι προθυμότατα. er konnte beim besten -n nicht, δὲν ἠδύνατο καίπερ προθυμότατος ὦν. es steht in seinem -n, ἐναπόκειται (εἶνε) εἰς τὴν θέλησίν του. -ns sein, βούλομαι, διανοέομαι, ἔχω κατὰ νοῦν. letzter —, ἡ διαθήκη. gegen meinen -n, παρὰ τὴν θέλησίν μου [ἀνηβουλῆς μου*]. Jemandem seinen -n thun, κάμνω τὸ θέλημά τινος, ἐκτελέω τὴν θέλησίν τινος. er soll seinen -n haben, ἄς ἔχη χάριν. seinen -n durchsetzen, ἐπιβάλλω τὴν θέλησίν μου, κάμνω τὸ θέλημά μου [τὰ βγάνω πέρα, τὸ βγάνω εἰς τ' ἀνοικτά]. wider -n, ἀκούσιως, ἀπροθύμως [χωρὶς καρδιάν, ἀνόρεξα, στανίως]. um Gottes -n! um des Himmels -n! πρὸς θεοῦ! δι' ἀγάπην θεοῦ! δι' ὄνομα θεοῦ [κακὸν τὸ παθα*]! um deines Bruders -n, χάριν τοῦ ἀδελφοῦ σου.
- Willenlos**, *adj.* ἐστερημένος θελήσεως, ἄνευ ἰδίας βουλήσεως, ἄβουλος. ἀκούσιος, ἀνεθέλητος. -igkelt, *f.* (-), τὸ ἀναυτεξούσιον ἡ ἀθελησία, ἡ ἀνεθελησία, ἡ ἄβουλλια.
- Willens-Äusserung**, -erklärung, *f.* (-), ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἰδίας θελήσεως. -freiheit, *f.* (-), ἡ ἐλευθερία τῆς γνώμης, ἡ ἐλευθέρᾳ θέλησις, ἡ αὐτογνωμοσύνη, ἡ αὐτεξουσιότης, ἡ προαίρεσις. -kraft, *f.* (-), ἡ ἰσχὺς τῆς θελήσεως, ἡ σταθερὰ θέλησις, ἡ στερεοπροσύνη, ἡ ἀποφασιστικότης. -meinung, *f.* (-), ἡ γνώμη ἡ βούλησις, τὸ θέλημα. -vermögen, *n.* (-s), ἡ θέλησις, *s.* Willenskraft.
- Willentlich**, *adv.* ἐθέλοντι, ἐθειουσιῶς, θεληματικῶς.
- Willfahren**, *v. i.* (*part.* gewillfährte & willfährt) *h.* χαρίζομαι, συναίνεω, συγκαταίνεω, συγκατανεύω, σύμφημι [θεληματεύω*]. (Jemandem in etwas, εἰς τί τινος). — *n.* (-s), ἡ συναίνεσις, ἡ συγκαταίνεσις, ἡ συγκατανευσις.
- Willfähig**, *adj.* σὺναίνος, συγκαταίνος, συναίνετικός, χαριζόμενος, πρόθυμος [πεισχαρῶς*]. -kelt, *f.* (-), ἡ προθυμία, ἡ φιλοπροσύνη.
- Willführung**, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ πρόθυμος συναίνεσις.
- Willig**, *adj.* πρόθυμος, ἄσμενος, ἐπρόθυμος, ἔτοιμος, ἀπροφάσιτος [πεισχαρῶς*]. ein -er Mensch, ἀφροπὸς πρόθυμος, ὑποχρεωτικῶς aus -em Herzen, ἐκθύμως, προθύμως, μετὰ χαρᾶς. sich — finden lassen, παρέχω ἑμαυτὸν πειθόμενον, εἶμαι πρόθυμος. — und bereit, πρόθυμος καὶ ἔτοιμος. — *adv.* προθύμως, ἀσμένως, ἐκθύμως, μετὰ χαρᾶς. -en, *v. i.* *h.* συναίνεω, συγκαταίνεω, συγκατανεύω, σύμφημι [θεληματεύω*] (in etwas, τινί, εἰς τι). -kelt, *f.* (-), ἡ προθυμία [ἡ πεισχαριά*, ἡ πεισχαρωσύνη*]. — zur Arbeit, ἡ ἐθειουργία, ἡ ἐθειουργία.
- Willkomm**, *s.* Willkommen, *m.*
- Willkomm men**, *adj.* ἀσπαστός, ἀσπάσιος, ἀρεστός, ἀγαπητός, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος [ἔργος*, παρακαλητός]. — sein, ἔρχομαι ἐπικαίριος, ἐν καιρῷ εὐθέτω. — heissen, δεξιόμαι, ὑποδέχομαι φιλοφρόνως. seien Sie —! καλῶς ὠρίσατε! χαίρετε! dieses Geld ist mir sehr —, αὐτὰ τὰ χρήματά μοι εἶνε λίαν ἐπικαίρια. eine -e Nachricht, ἀγγελλία

- εὐάρετος, ἀπάσιος. —, *m.* (-s), ἡ δεξιότης, ἡ φιλόφρων ὑποδοχή.
- Willkür**, *f.* (-), ἡ ἀυθαίρεσία, ἡ αὐτογνωμοσύνη. ἡ ἐλευθέρα βούλησις. nach —, κατὰ τὸ δοκοῦν, κατὰ βούλησιν, κατ' ἀρέσκειαν, ἀυθαίρετως, αὐτογνωμόνως. es steht in meiner —, ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐξουσίαν μου, εἶνε εἰς τὴν διάθεσίν μου. —herrschaft, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀυθαίρετος κυριαρχία, ἡ δεσποτεία. —herrscher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀυθαίρετος κυρίαρχος, ὁ δεσπότης. —lleh, *adj.* ἀυθαίρετος, ἀβεξούσιος, αὐτογνώμων. —llehkeit, *f.* (-), ἡ ἀυθαίρεσία, ἡ αὐτογνωμοσύνη.
- Wim meln**, *v. i. h.* γαργαίρω, μυρμηκίζω, ἐπιβρώω, βριθῶ, γέμω (von etwas, τινός) [βρωάζω, βουρβουλιάζω, ἀναμερμιδίζω*, μελιγκουρίζω*].
- Wim mer**, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ χόνδρος, τὸ τραγανόν [δὲ ῥόζος], *s.* Knorpel. —ig, *adj.* χονδρώδης, τραγανώδης [ῥοζάριος].
- Wim mern**, *v. i. h.* μινυρίζω, μινύρομαι, κλαυθμυρίζω, κλαυθμυρίζομαι. —, *n.* (-s), τὸ μινύρισμα, ὁ μινυρισμός, ὁ κλαυθμυρισμός, τὸ κλαυθμύρισμα. —d, *adj.* μινυρός, κλαυθμυρός.
- Wim pel**, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ στενόμακρος σημαία, ὁ ἐπιπέδιον, ἡ ταινιοειδὴς σημαία πλοίων.
- Wim per**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ βλεφαρίς [τὸ ματόκλαδον]. —n, *v. i. h.* βλεφαρίζω, σκαρδαμβύσσω.
- Wind**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ἄνεμος. ἡ φύσα [ἡ ξεφουσκίδα]. heftiger, starker —, ἄνεμος μέγας, σφοδρός. günstiger —, ἄνεμος οὐριος, φορός, ἡ οὐρία, ἡ εὐηνεμία. sanfter —, ἡ ἀβρα, ὁ ζέφυρος [τὸ ἀεράκι]. der — weht, geht, ὁ ἄνεμος πνέει. bei dem — segeln, πλέω πρὸς τὸν ἄνεμον. günstigen — haben, mit günstigem — segeln, πλέω ἐξ οὐρίας, οὐριοδρομέω [ἀρμενίζω, πρυμίζω, πηγγαίνω πρύμα]. ungünstiger —, ἄνεμος ἐναντίας,

- σκαίος. gegen den — segeln, πλαγιάζω πρὸς τοὺς ἀντίους ἀνέμους. der — legt sich, ὁ ἄνεμος παύεται, κοπάζει. dem — e ausgesetzt, προσηνεμος, κατήνεμος. vor dem — e geschützt, ὑπήνεμος, εὐσκειπής. (fig.) in den — schlagen, ῥίπτω εἰς τὸν ἀέρα, ἀψηφῶ. er schlägt Alles in den —, τὰ πάντα ἀψηφῶ, καταφρονεῖ. in den — reden, ἐμιλέω εἰς τὸν ἀέρα, βοῶω ἐν τῇ ἐρήμῳ. — machen, κομπάζω, κομπορορημονέω, καυχώμαι [σαλιαρίζω, κόβω λάφια]. das ist lauter —, das ist nichts als —, αὐτὰ εἶνε μόνον λόγια τοῦ ἀέρος. — von etwas bekommen, ὀσφραίνομαι τι, προαισθάνομαι, ἀνεμίζω* τι [τὸ μυρίζω, τὸ παίρνω μυρωδιά]. den Mantel nach dem — e hängen, ἀρμόζομαι πρὸς τὰς τῶν πνευμάτων μεταβολάς, κάμπτομαι πρὸς πᾶν τὸ πνέον, δουλεύω τοῖς καιροῖς, συμμορφόομαι πρὸς τὰς περιστάσεις [ἴπου βρωῶ πιστι πιστεύω, ὅποιος γάιδωρος κ' εἶναι σαμᾶρι]. einen — fahren (streichen) lassen, ἀποφορέω, ἀφίνω φύσαν, πέρδομαι [ξεφουσκίζω, κλάνω].
- Windbeutel**, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀερολέσχη, ὁ μεγαληγός, ὁ ἀλαζών, ὁ κομπορορημῶν, ὁ καυχητής [δὲ σαλιάρης, ὁ καυχησιάρης]. —el, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ κομπορορημοσύνη, ἡ ἀλαζονεία, ἡ μεγαληγορία, ἡ καύχησις, τὸ καύχημα. —ig, *adj.* ἀλαζονικός, μεγαληγός, κομπαστικός, καυχηματικός. —n, *v. i. h.* μεγαληγορέω, κομπάζω, μεγαλαυχέομαι, καυχώμαι [σαλιρίζω, κόβω λάφια, κόβω λούρδαις*].
- Windblase**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ φυσάλλις, ἡ φυσάλλις [ἡ φυσκαλίδα]. —blattern, *f. pl.* τὸ ἐμφύσημα, ἡ ἐμπνευματώσις, ἡ ἀνεμυλογία [ἡ ἀνεμοβλογαία]. —blüme, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀνεμώνη. —bruch, *m.* (-es, *pl.* -brüche), ἡ πνευματοκώλη, ἡ ἀνεμοφορία, ἡ ἐκ τοῦ ἀνέμου φθορά. —büchse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀερο-

- δόνητον ὄπλον, τὸ ἀερότονον [ἡ σκλουπέτα, ἡ πιστόλα].
- Wind**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τροχάλια, ἡ τροχίλια, τὸ στροφεῖον [τὸ τυλιχτάρι]· τὸ ἐξέλικτρον, ἡ ἐξελίχτρα· ὁ ὄνος, ὁ ἐργατοκύλινδρος [ὁ ἐργάτης, ὁ μποτζεργάτης]. (φυτὸν) ἡ ἰασιώνη, ὁ μαλακόκισσος, τὸ κισσάνθεμον, ἡ λεία σμίλαξ [ἡ κλεμαξίδα, τὸ περιπολακίδι]. -*nähnlich*, -*nartig*, *adj.* τροχιλιώδης.
- Wind**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ οὐριον (τὸ ὑπνέμιον, τὸ ἀνεμαῖον, τὸ κυνόσουρον, τὸ ζεφόριον) φόν [τὸ κλοῦβιο (τὸ ἄγονο) αὐγὸ].
- Wind**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σπάργανον, τὸ σπαργάνωμα [ἡ φασκιά]. -*n*, *v. i. h.* σπαργάνω, σπαργανάω, τυλίσω* [φασκιάω].
- Wind**, *v. i. h.* στρέφω, σπειράω, ἔλλισω, συστρέφω, τυλίσω. *Kränze* —, πλέκω στεφάνους. *um etwas* —, περισπειράω, περιτυλίσω. *aus der Hand* —, ἐκβιάζω, ἀποσπάω βιαίως ἐκ τῆς χειρὸς. *in die Höhe* —, ὀνεύω, ἀνέλκω στρέφων. *sich* —, *v. r. i. h.* στρέφομαι, ἔλλισομαι, περισπειρώμαι, συστρέφομαι. *sich durch etwas* —, διέρπω, διελίττομαι. —, *n.* (-s), ἡ στρέψις, ἡ ἔλιξις, ἡ σπείρασις, ὁ τυλιγμός, τὸ τύλιγμα.
- Wind**-*fächer*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀνεμιστήριον. -*fahne*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀνεμούριον, ὁ ἀνεμοδείκτης [τὸ ἀνεμοδοῦρι*]. -*fang*, *m.* (-es, *pl.* -fänge), ἡ ἀνεμοδόγη, τὸ δοχεῖον ἀνέμου. -*häfer*, *m.* (-s), ὁ σιτόσπελος, ὁ αἰγίλωψ, ἡ ἀγρία βρόμη, τὸ ἀγριόβρομον. -*harfe*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀερόφωνος λύρα, ἡ τοῦ Αἰόλου λύρα, ὁ ἀνεμοσφάραχος τρίγωνος. -*hauch*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου. -*hund*, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ρινηλάτης κύων, ἔτο λαγωνικόν. -*hündin*, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ θηρευτικὴ κύων, ἔτο λαγωνικόν.
- Wind**, *adj.* ἀνεμώδης, ἀνεμαῖος, ἀνεμοεῖς. *es ist* —, εἶνε (πνέει) ἀνεμος. (*fig. fam.*) *es sieht* —
- aus*, τὰ πράγματα φαίνονται ἀσχημα. -*keil*, *f.* (—), τὸ ἀνεμαῖον, τὸ ἀνεμώδες.
- Wind**-*instrument*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀερόφωνον (τὸ ἀνεμοσφάραγον) ὄργανον, τὸ ἀνεμόργανον. -*klappe*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δικλις ἀνέμου, ἡ ἀνεμοδικλις, ὁ ἀνεμολόγος, ὁ ἀερολόγος, *s.* *Ventil*. -*macher*, *m.* (-s, *pl.* —), *s.* *Windbeutel*. -*macherel*, *f.* *s.* *Windbeutel*. -*mühle*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀνεμόμυλος. -*müller*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μυλωθρὸς ἀνεμομύλου. -*öfen*, *m.* (-s, *pl.* -öfen), ἡ διθήνεμος κάμινος. -*pestle*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀερότονον πιστόλιον, τὸ ἀνεμότονον. -*pecken*, *f.* *pl.* τὸ ἐμφύσημα, αἱ ἀνεμειλογαί [ἡ ἀνεμοβλογαίς]. -*räd*, *n.* (-es, *pl.* -räder), ὁ ἀερόδόνητος τροχός. -*rösch*, *n.* (-s, *pl.* —), -*röse*, *f.* (—, *pl.* -n), φυτὸν, ἡ ἀνεμώνη, ἡ ἀνεμωνίς, τὸ ἡνέμιον, ἡ πυξις τῶν ἀνέμων, ὁ ἀνεμοδείκτης πίναξ. -*sbraut*, *f.* (—), ἡ ἀνεμοζάλη, ὁ τυφὸν, ἡ λαΐλαψ [τὸ ἀνεμοτσάπουρον*, ἡ ἀνεμοταραχή]. -*schäden*, *m.* (-s, *pl.* -schäden), ἡ ἀνεμοφθορία, ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου βλάβη. -*schirm*, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀλετήνεμον, τὸ ἀνεμοσκέπς, ἡ ἀνεμοσκέπη, ὁ ἀνεμοστᾶτης. -*schell*, *adj.* ἀνεμώκης, ἀνεμόδρομος, ποδήνεμος, ταχύτερος τοῦ ἀνέμου. -*selte*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ προσήνεμον μέρος, ἡ κατήνεμος πλευρὰ, τὰ προσήνεμα. -*spiel*, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ἰγνηλάτης κύων, *s.* *Windhund*. -*still*, *adj.* νήνεμος, ἀνήνεμος, γαληνός. — *sein*, νηνεμέω, ἀνηνεμέω. -*stille*, *f.* (—), ἡ νηνεμία, ἡ ἀνηνεμία, ἡ γαλήνη. -*stoss*, *m.* (-es, *pl.* -stösse), ἡ καταφορὰ ἀνέμου, ἡ σμώνη [ἡ φυσητιά, ἡ φυσιά]. -*streich*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ φορὰ (ἡ πνοή) τοῦ ἀνέμου. -*strom*, *m.* (-es, *pl.* -ströme), -*strömung*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ βεῦμα (ἡ διάπνοια) ἀνέμου. -*sucht*, *f.* (—), ὁ τυμπανίτης, *s.* *Trommelwassersucht*.

Windung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἔλιγμός, ἡ στροφή· ἢ κυκλοστροφή, ὁ γύρος, τὸ γύρισμα [ἢ γύρα]· ἢ ἕλιξ, ἢ ἔλιξη, ἢ σπείρα. —en, ἔλιγμοί, περιστροφαί [κλωθογυρίσματα].

Windwärts, *adv.* πρὸς τὸν ἄνεμον. —**wassersucht**, *f.* (—), ὁ τυμπανίας ὕδρωψ, ὁ τυμπανίτης, *s.* Trommelwassersucht. —**wēhe**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀνεμόστροφος χιονοστιβάς. —**wūg**, *m.* (-es, *pl.* -wūge), ἡ διαπνοή ἀνέμου, *s.* Zugwind.

Wink, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ νεῦμα [τὸ νόημα, τὸ νότο, τὸ γνέμα]· ἢ νόξις. einen — geben, ἐπινεύω, υποσημαίνω, δίδω νόξιν, κάμνω νεῦμα [γνέφω]. auf den —, δι' ἀπλοῦ νεύματος.

Winkel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ γωνία, »ἡ κώχη« [ἢ γωνιά, ἢ ἀγκωνή, τὸ καντόνι, τὸ καντούνι*]. (*fig.*) ὁ μυχός, ἡ γωνία, ἡ ἀπόκρυφος κώχη [τὸ παρακάντουνο, τὸ κατατόπι*]. rechter —, ἡ ὀρθή γωνία, ἡ ὀρθογωνία. spitziger, stumpfer —, ἡ ὀξεία, ἀμβλεία γωνία. innerer, äusserer —, ἡ ἐντός, ἐκτός γωνία. ebener —, ἡ ἐπίπεδος γωνία. —**advokāt**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ δικηγόρος, ὁ ἀνεμοδικηγόρος*. —**bögen**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τόξον γωνίας. —**chen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ γωνίδιον. —**drucker**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κρύφιος τυπογράφος, ὁ λαθροτύπος. —**druckerel**, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ κρύφιον τυπογραφεῖον· ἢ λαθροτυπία, ἢ κλεψιτυπία. —**ehe**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κρύφιος γάμος, ἡ κλεψιγαμία. —**eisen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σιδηροῦν ὀρθογώνιον, ὁ γνῶμων. —**förmig**, *adj.* γωνιοειδής, γωνιώδης. —**häken**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀρθογώνιος γνῶμων, ὁ τριγωνοειδής κανών, ἡ γωνία· τὸ τριγωνοειδές στοιχειοθέσιον. —**heilrath**, *s.* Winkelthe. —**holz**, *n.* (-es, *pl.* -bölsner), τὸ γωνιόμετρον, τὸ ἀλφάδιον. —**licht**, *adj.* τριγωνοειδής. —**ig**, *adj.* γωνιαῖος, γωνιώδης [καγιαστικός]. —**klammern**, *f.* *pl.* αἱ ἀγκύλαι. —**linie**, *f.* (—, *pl.*

-n), ἡ διαγώνιος γραμμή. —**mäss**, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ γνῶμων, ὁ γωνιώδης κανών, ἡ γωνία, τὸ γωνιόμετρον, τὸ ἀλφάδιον [τὸ ἀλφάδι, ἡ γωνιά]. —**messung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ γωνιομετρία· ἡ καταμέτρσις γωνίας. —**recht**, *adj.* ὀρθογώνιος. —, *adv.* κατ' ὀρθὴν γωνίαν. —**schenke**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀπόκρυφον καπηλεῖον, τὸ καταγώνιον. —**schüle**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀπόκρυφον σχολεῖον. —**schümelster**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ διδάσκαλος, ὁ ψευδοδιδάσκαλος. —**wūge**, *m.* *pl.* αἱ στροφαί, οἱ ἔλιγμοί, αἱ διαδόσεις, αἱ ὑπεκφυγαί, ἡ σκολιοδρομία, ἡ λοξοδρομία [τὰ κλωθογυρίσματα, ἡ στροφή-ξιαίς*]· αἱ προφασιολογαί. —**machen**, λοξοδρομέω, σκολιοδρομέω, προφασιολογέω [κλωθογυρίζω, τὰ γυρίζω, βγάνω στροφήξιαίς]. alle möglichen — machen, στρέφονται πάσας στροφάς.

Winken, *v. i. h.* νεύω [γνέφω]. —, *n.* (-s), ἡ νέυσις [τὸ γνέφισμον].

Winkeln, *v. i. h.* κνυζῶμαι, κνυζέομαι, κνυζομαι, κλαυθιμυρίζω [κνήθομαι*]. —, *n.* (-s), ὁ κνυζητός, τὸ κνυζημα, τὸ μινύρισμα, ὁ μινυρισμός.

Winter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ χειμῶν [ὁ χειμῶνας]. im —, ἐν τῷ χειμῶνι, χειμῶνος ὄντος, ἐν καιρῷ χειμῶνος, τὸν χειμῶνα. in der Mitte des —, mitten im —, κατὰ χειμῶνα μέσον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος [εἰς τὴν καρδίαν τοῦ χειμῶνα]. **harter**, **strenger** —, χειμῶν μέγας, ἰσχυρός, βαρῦς. **milder** —, χειμῶν εὐκρατος, πρᾶος, γλυκύς. **den** — zubringen, διάγω τὸν χειμῶνα, διαχειμάζω, παραχειμάζω [ξεχειμωνιάζω]. zum — gehörig, χειμερινός, »χειμωνικός«. —**abend**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ χειμερινή ἑσπέρα. —**apfel**, *m.* (-s, *pl.* -äpfel), τὸ χειμερινόν μῆλον. —**arbelt**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ χειμερινή ἐργασία. —**aufenthalt**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ χειμερινή διαμονή, ἡ χειμασία. —**blüme**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ χειμερινόν ἄνθος. —**frucht**, *f.* (—, *pl.*

-früchte), ὁ χειμερινὸς καρπός. -garten, *m.* (-s, *pl.* -gärten), ὁ κήπος χειμερινῶν φυτῶν. -getreide, *n.* (-s), τὰ χειμερινὰ σιτηρά, τὰ χειμώσπορα γεννήματα. -grün, *n.* (-s), ἡ κληματίς, τὸ ἐν χειμῶνι χλοερὸν φυτὸν ὁ κισσός. -halt, *adj.* χειμέριος, χειμωνοειδής. -halbjähr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ χειμερινὸν ἔξαμηνον. -holz, *n.* (-es), ἡ διὰ τὸν χειμῶνα ξυλεία. -kälte, *f.* (-). τὸ χειμερινὸν κρῦος, ἢ χειμωνικὴ ψύχρα. -kleid, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ χειμερινὸν ἔνδυμα, τὸ χειμαστρον. -kleidung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ χειμερινὴ ἐνδυμασία. -läger, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ χειμάδιον, ἡ (παρα)χειμασία, ἡ χειμερινὴ διαμονή. -lich, -mäßig, *adj.* χειμέριος, χειμερινός, ἢ χειμωνικός [χειμωνιάτικος]. -mantel, *m.* (-s, *pl.* -mäntel), ὁ χειμερινὸς ἐπενδύτης. -monat, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ χειμερινὸς μῆν. **Win'tern**, *v. imp. h. es* wintert, ἐπιέρχεται χειμῶν, χειμάζει, χειμερίζει, χειμαίνει [χειμωνιάζει]. **Win'ter-nacht**, *f.* (-, *pl.* -nächte), ἡ χειμερινὴ νύξ. -öbst, *n.* (-es), τὰ χειμερινὰ ὄπωρικα. -palast, *m.* (-es, *pl.* -läste), τὰ χειμερινὰ ἀνάκτορα. -pflanze, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ διετίζον φυτὸν. -quartier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ χειμάδιον, ἡ χειμασία, ἡ παραχειμασία [τὸ χειμάδιόν]. -reise, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ χειμερινὸν ταξίδιον. -rock, *m.* (-es, *pl.* -röcke), τὸ χειμερινὸν ἔνδυμα. -töse, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ χειμερινὸν ῥόδον. -saat, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ χειμώσπορον, τὰ χειμερινὰ σπαρτά. -schlaf, *m.* (-s), ἡ φωλεία, ἡ φώλευσις, ὁ διὰ τοῦ χειμῶνος ὕπνος. -schüh, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀσκέρα, τὸ ἀσκερίσκον, τὸ χειμερινὸν ὑπόδημα. -selte, *f.* (-), ἡ πρὸς βορρᾶν πλευρά, τὸ βορεινὸν μέρος. -solstium, *n.* (-s), αἱ χειμεριναὶ (αἱ χειμέρια) τροπαί. -sonne, *f.* (-), ὁ χειμερινὸς ἥλιος. -tag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ χειμερινὴ ἡμέρα. -über-

zieher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ χειμερινὸς ἐπενδύτης. -vorräth, *m.* (-es, *pl.* -rätthe), ἡ διὰ τὸν χειμῶνα προμήθεια. -welde, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ χειμάδιον [τὸ χειμαδιόν*]. -weisen, *m.* (-s), ὁ χειμώσπορος σίτος. -winter, *n.* (-s), ὁ χειμερινὸς καιρὸς. -wöhnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ χειμερινὴ κατοικία, ἡ χειμασία. -zeit, *f.* (-), ὁ χρόνος τοῦ χειμῶνος, ὁ χειμερινὸς χρόνος, ἡ χειμερία, ὁ χειμῶν. zur -, ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Win'ser, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀμπελοργός [ὁ ἀμπελικός*, ὁ ἀμπελάς]. -is, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ἀμπελοργός. -messer, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ κλαστήριον, τὸ κλαδευτήριον, τὸ κλαδομάχαρον*.

Win'sig, *adj.* ὑπέρημικρος, ἐλάχιστος, ὀλιγοστός, ἀκαρπαιός. —, *adv.* ἐλάχιστα, ἥμισυτα. -kelt, *f.* (-), ἡ σμικρότης, ἡ ἐλαχιστότης.

Wip'fel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ κορυφή [ἡ κορυφή*] ἢ ἄκρα, τὸ ἄκρον [ἡ ἄκρη]. auf dem —, ἐπὶ ἄκρας τῆς κορυφῆς [κατάτορα, ξέκλωνα]. -n, *v. i. h.* κορυφοτομία, ἀκροτομέω [κορυφολογῶ*].

Wip'pe, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ ἀντίροπον, ἡ τρυάνη, ἡ αἰθώρα [ἡ κουναντάβλα*, ἡ τραμπάλα]. auf der — stehen, εἶμαι ἀκροσφαλής, ταλαντεύομαι. —n, *v. i. h.* τανταλέω, τανταλεύω, ἔλκω ἄνω καὶ κάτω ἀνάδω καὶ καταδύω. —, *v. i. h.* Kippen und —, περικόπτω νομίματα, κιβδηλεύω, κιβδηλοποιέω. -t, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ περικόπτης νομίματα, ὁ παραχαράκτης, *s.* Kippen.

Wipp'galgen, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σχοινομός, ἡ διὰ καταδύσεως τιμωρία. -schankel, *f.* (-, *pl.* -n), *s.* Wippe. -sell, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σχοινοῦν σχοινομοῦ.

Wir, *prn.* ἡμεῖς [εἰμεῖς]. — Deutschen, ἡμεῖς οἱ Γερμανοί. — Kaufleute, ἡμεῖς οἱ ἔμποροι. — die, ἡμεῖς οἱ ὀπότοι.

Wir'bel, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ στρόβιλος, ὁ στρόβος, ὁ στρόμβος, ἡ δίνη, ὁ δῖνος, ἡ συστροφή, ὁ ἀνεμοστρό-

βίλος [ὁ ἀνεμοστρόφιλος*]. ἡ κορυφή τῆς κεφαλῆς, ἡ χωρίστρα. ὁ κύλωσις, τὸ ἐπιτόνιον [τὸ στρηφτάρι, τὸ στρηφτάλι]. ὁ σπόνδυλος, ὁ σπόνδυλος, ὁ στροφεύς. (*fig.*) ὁ ἄλιγος, ἡ σκοτοδινία, *ἡ ζάλη*. -bein, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ σπόνδυλος, ὁ σπόνδυλος. -bewegung, *f.* (-), ἡ δίνησις, ἡ δίνη. -ig, *adj.* δινήσις, δινώδης: *s.* Schwindelig. -n, *v.* *z. h.* στροβέω, στροβιλόω, στροφοδινέω, κυκλοστροφέω, στρεφεδινέω [στρηφογυρίζω]. —, *v. i. h.* στραβέομαι, στροβιλόομαι, στροφοδινέομαι, στρεφεδινέομαι [στρηφογυρίζομαι]. die Nachtigall wirbelt, ἡ ἀηδῶν τροχαιοφωνεῖ. der Kopf wirbelt mir, ἄλιγγιάω, σκοτοδινιάω, *ζαλλίζομαι* [τραλλίζομαι*]. —, *n.* (-s), ἡ δίνησις, ἡ δίνη, τὸ δίνευμα, ἡ κυκλοστροφή. -stule, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σπονδυλική στήλη, ἡ ράχις [τὸ ραχοκόκκαλον, ἡ ραχοκοκκάλι]. -thler, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ σπονδυλωτὸν (τὸ σπονδυλωδες) ζῷον, τὸ σπονδυλόζωον. -wind, *m.* (-es), ὁ στροβίλος, ὁ στροβός, ὁ ἀνεμοστρόβιλος [ὁ ἀνεμοστρόφιλος*].

Wirken, *v. t. h.* παράγω, ἐνεργέω, πράττω, διαπράττω. ὑφαίνω, πλέκω. —, *v. i. h.* ἐνεργέω· ἀνύττω, ἐπενεργέω, διενεργέω, ἐπιδράω, τελεσφορέω. die Pillen haben gewirkt, τὰ καταπότια ἐνήργησαν. die -de Ursache, τὸ ἐνεργοῦν αἷτιον, ἡ ἐνεργὸς αἷτια. die -de Kraft, ἡ ἐνεργὸς δύναμις. der Wein wirkt auf Körper und Geist, ὁ οἶνος ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. auf Jemanden —, ἐπενεργῶ ἐπὶ τινος. viel, wenig —, ἐνεργῶ πολύ, ὀλίγον, ἔχω μεγάλην, μικρὰν ἐνέργειαν. nichts —, οὐδεμίαν ἐνέργειαν ἔχω, οὐδαμῶς ἐνεργῶ. für Jemanden —, ἐνεργῶ ὑπὲρ τινος. als Lehrer, als Arzt —, ἐπαγγέλλομαι τὸν διδάσκαλον, τὸν ἱατρόν. —, *n.* (-s), ἡ ἐνέργεια, ἡ δράσις, ἡ ἐπενέργεια, ἡ διενέργησις. ἡ ὑφανσις, ἡ πλέξις.

Wirker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑφάντης, *s.* Weber. -el, *f.* *s.* Weberei.

Wirksam, *adj.* ὑπαρκτικός, ὑπαρκτός· ἀληθής, ἀληθινός, πραγματικός. — sein, εἶμαι καθ' ὑπόστασιν, ἔχω ὑπόστασιν, ὑφίσταμαι ἀληθῶς. — machen, τελεσιουργέω, πραγματοποιέω, ἀληθοποιέω, πραγματώω. —? ἀληθές; ἀλήθεια; —, *adv.* τῷ ὄντι, ὄντως, ἐπ' ἀληθείας, ἀληθῶς, πραγματικῶς, πραγματικῶς [ἀλήθεια]. -keit, *f.* (-), ἡ ὑπόστασις, ἡ ἐντελέχεια, ἡ ἀληθής ὑπαρξις, ἡ ὄντοτης, ἡ πραγματικότης, ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀληθότης, ἡ ἀληθοσύνη. zur — bringen, πραγματοποιέω, ἀληθοποιέω. — haben, ὑφίσταμαι τῷ ὄντι, ἔχω ὑπόστασιν. in (der) —, τῷ ὄντι, ὄντι, ἐπ' ἀληθεία, τῇ ἀληθεία.

Wirksmeister, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιυφάντης, ὁ πρωτοῦφάντης.

Wirksam, *adj.* ἐνεργός, ἐνεργής, ἐνεργητικός, ἀνυτικός, ἀνύσιμος, ἀνυστικός, δραστηκός, τελεσφόρος, τελεσιουργός, ἀποτελεσματικός. — sein, ἐνεργέω, τελεσιουργέω, τελεσφορέω. -keit, *f.* (-), ἡ ἐνέργεια, ἡ δράσις, ἡ τελεσφόρησις, ἡ τελεσιουργία, ἡ ἐνεργητικότητα.

Wirksstuhl, *m.* (-s, *pl.* -stühle), ὁ ἱστός [ὁ ἀργαλειός, τὸ ἀργαστήρι*].

Wirksam, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐνέργεια, ἡ ἐπενέργεια, ἡ ἐπίδρασις, ἡ ἐπιρροή· ἡ τελεσιουργία, τὸ ἐνέργημα, τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ τελεσιούρημα. -skraft, *f.* (-, *pl.* -kräfte), ἡ ἐνεργὸς δύναμις, ἡ δραστηκότης. -skreis, *m.* (-es), ὁ κύκλος τῆς ἐνεργείας. so weit sich mein — erstreckt, ἐφ' ὅσον ἐκτείνεται ἡ ἐνέργειά μου, τὸ ἐπ' ἐμοί. Jeder muss in seinem — bleiben, ἕκαστος ἐν φ' ἐκλήθη μινέτω. -slos, *adj.* ἀνενεργής, ἀνενέργητος, ἀτελεσφόρητος, ἀνευ ἐνεργείας. -slosigkeit, *f.* (-), ἡ ἀνενεργησία.

Wirr, *adj.* συγκεχυμένος [ἀνακατωμένος, ἀναφερμένος*].

Wirre, *f.* (—, *pl.* -*n*), ἡ σύγχυσις, ὁ φουρμός, ὁ κυκεών [ἡ ἀνακατωσιὰ]. *die* -*n*, αἱ *ταραχαί*, αἱ ἀκαταστασίαι, αἱ ἀνωμαλίαι. -*n*, *v. i. h.* ταράσσω, φύρω, συνταράσσω [ἀνακατόνω, ἀναφέρνω*]. *in* (unter) *einander* —, συμπύρω, συγκυκιάω, συνταράσσω. *auseinander* —, διαλύω, ἐκτυλίσσω, διαχωρίζω [ἔξειάλλωνω, ξεμπερδεύω, ξεδιαγκρίνω*, ξετυλίσσω].

Wirr-kopf, *m.* (-*es*, *pl.* -*köpfe*), τὸ συγκεχυμένον κρανίον. -*säl*, *n.* (-*s*, *pl.* -*e*), ἡ σύγχυσις, ἡ τύρβη, ὁ κυκεών [ἡ ἀνακατωσιὰ]. -*ung*, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ σύγχυσις, ἡ συντάραξις, ἡ διατάραξις [τὸ ἀνακάτωμα]. -*warr*, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ἡ τύρβη, ὁ κυκεών, ὁ φουρμός, ἡ ἀταξία, ἡ ἀκαταστασία, ἡ ταραχή [ἡ ἀνακατωσιὰ, ἡ ἀνακατωσούρα].

Wirsch-köhl, **Wir'sing**, *m.* (-*s*), ἡ οὐλόφυλλος κράμβη.

Wir'tel, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ σφόνδυλος, ὁ σπόνδυλος.

Wirth, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ὁ οἰκονόμος, ὁ οἰκολόγος· ὁ ἀγροκόμος. ὁ οἰκοδεσπότης [ὁ νοικοκύρης]. ὁ ξενοδόχος· ὁ οἰκοδέκτωρ, ὁ ἐστιάτωρ, ὁ ξενοστής, ὁ ἐστιάρχης, ὁ συμποσίταρχος. ὁ πανδοχεύς, ὁ κάπηλος. (*fig.*) *seine Rechnung ohne den — machen*, λογαριάζω ἄνευ τοῦ ξενοδόχου, διαθέτω ἄνευ τοῦ ἐξουσιάζοντος [λογαριάζω χωρὶς τὸν νοικοκύρη]. *den — machen*, ἐστιαρχέω, φιλοξενέω.

Wirth-bär, *adj.* φιλόξενος, εὐξενος. οἰκήσιμος, οἰκητός, κατοικήσιμος. -*in*, *f.* (—, *pl.* -*nen*), ἡ οἰκοδέσποινα [ἡ νοικοκυρά, ἡ νοικοκερά]. ἡ ξενοδόχος, ἡ οἰκονόμος, ἡ οἰκολόγος [ἡ νοικοκερά]. *die — machen*, ἐστιαρχέω, φιλοξενέω. -*lich*, *adj.* οἰκονόμος, οἰκονομικός, οἰκωφελής. φιλόξενος.

Wirth'schaft, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ οἰκονομία, ἡ οἰκονομολογία, ἡ οἰκολογία, τὰ οἰκονομικά [τὸ νοικοκυρεῖδ*, τὸ νοικοκεράτο*]. τὸ πανδο-

χεῖον [τὸ γάνι]· τὸ καπηλεῖον [τὸ καπηλεῖο]. (*fig.*) ἡ ταραχή, ἡ τύρβη, ὁ θόρυβος [τὸ κακόν, τὸ πατρῷο]. *die — führen*, διευθύνω τὰ οἰκονομικά. *er hat eigene —*, ἔχει ἴδιον οἶκον. -*en*, *v. i. h.* οἰκονομέω, εἶμαι οἰκονόμος, διευθύνω τὰ οἰκονομικά. *übel —*, διοικέω κακῶς. -*er*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ οἰκονόμος, ὁ οἰκονομολόγος, ὁ οἰκολόγος. — *eines Gutes*, ὁ ἀγροκόμος. -*eria*, *f.* (—, *pl.* -*nen*), ἡ οἰκονομία, ἡ ταμία. -*lich*, *adj.* οἰκονομικός, ταμειευτικός, οἰκονομολογικός, οἰκωφελής. -*lichkeit*, *f.* (—), ἡ οἰκονομικότης, ἡ οἰκονομία, ἡ οἰκωφιλία. -*sbeamte*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ οἰκονομικός ὑπάλληλος, ὁ οἰκονόμος. -*sgebäude*, *n.* (-*s*, *pl.* —), τὸ οἰκοδόμημα ἀγροκομίας. -*skenntnis*, *f.* *pl.* αἱ οἰκονομολογικαὶ γνώσεις.

Wirth's-frau, *f.* (—, *pl.* -*en*), ἡ καπηλίς, ἡ πανδοχεύτρια, ἡ ξενοδόχος. -*haus*, *n.* (-*es*, *pl.* -*häuser*), τὸ πανδοχεῖον, τὸ κατάλυμα, τὸ καπηλεῖον [τὸ γάνι, ἡ ταβέρνα, τὸ καπηλεῖο]. -*junge*, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ κάπηλος παῖς. -*leute*, *pl.* οἱ καπηλευόμενοι, οἱ πανδοχευόμενοι, οἱ ξενοζόμενοι. -*fisch*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ τράπεζα πανδοχεῖου.

Wisch, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ μάκτρον, τὸ ἀπόμαγμα, τὸ σφογιστήριον, τὸ χειρόπανον [ἡ πατασούρα, ἡ πατασούρα]. τὸ πατασούρα [τὸ σούβαλον [τὸ φρύσουλο*]].

Wischen, *v. i. h.* σμήχω, σφογιζέω, σπογγίζω [σφουγγίζω]. —, *v. i. s.* διεκδύσθαι, ὑποδιδράσκω, *s.* *Entwischen*. —, *n.* (-*s*), ἡ σμήξις, ὁ σφογισμός, τὸ σπόγγισμα [τὸ σφούγγισμα].

Wischer, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ μάκτρον, τὸ ἀπόμακτρον [ἡ πατασούρα]· ὁ ἐπιγρώστης, ὁ ἐπαλειπτής. (*fig. fam.*) ἡ δριμυεῖα ἐπιπληξίς [ἡ πατασούρα, ἡ κατασάδα, ἡ σαπάρα].

Wisch-lappen, *m.* (-*s*, *pl.* —), τὸ ἀπόμαγμα, τὸ μάκτρον, τὸ χερ-

πανον [ἡ πασα(β)ούρα, τὸ σφουγγαρόπανον]. -tüch, n. (-es, pl. -tücher), τὸ μάκτρον τὸ ρινόμακτρον, τὸ μανδήλιον. -wasch, m. (-es), ἡ λογοδιάρροια, ἡ φλυαρολογία, ἡ λαλαγή.

Wis mūth, m. (-es), τὸ βισμουθιον (μέταλλον). -en, adj. βισμουθίνος. -oxid, n. (-es), τὸ ὀξειδιον τοῦ βισμουθίου. -weiss, n. (-es), τὸ ὀξυχλωρίδιον τοῦ βισμουθίου, τὸ νιτρικόν βισμουθιον, τὸ ψιμύθιον.

Wis pel, m. (-s, pl. —), παλαιὸν μέτρον σιτηρῶν ὑπερχιλιόλιτρον.

Wis pern, v. i. h. (fam.) ψιδυρίζω [κρυφομιλάω, τσοτσουρίζω*].

Wiss bar, adj. μαθητός.

Wiss begier-de, f. (—), ἡ φιλομάθεια, ἡ φιλομαθία. -ig, adj. φιλομαθῆς φιλίστωρ, φιλεπιστήμων. — sein, φιλομαθέω.

Wis sen, v. i. ir. h. ἐπίσταμαι, ἡξεύρω, εἰξεύρω [ξέρω, κατέχω*, κατέω*]· γινώσκω, γνωρίζω. ich weiss sehr wohl, ἡξεύρω κάλλιστα, δὲν ἀγνοῶ. ich weiss nicht, ἀγνοῶ, δὲν ἡξεύρω. auswendig —, ἡξεύρω ἀπὸ μνήμης, ἀπὸ στόματος, ἐκ στήθους [ξέρω ἀπ' ἔξω]. wer weiss? τίς οἶδε; ποῖος ἡξεύρει; τίς κατέχει*; ich werde ihn zu finden —, θὰ κάμω τρόπον νὰ τὸν εὔρω. ich weiss ihn nicht zu überreden, δὲν εὐρίσκω τρόπον νὰ τὸν πείσω. ich weiss nicht was ich thun soll, δὲν ἔχω (δὲν ἡξεύρω) τί νὰ πράξω. ich weiss nicht ob, δὲν ἡξεύρω εἰάν, ἀγνοῶ ἂν. aus Erfahrung —, ἡξεύρω ἐκ πείρας. durch Hörensagen —, γνωρίζω ἐξ ἀκοῆς. etwas — wollen, θέλω νὰ μάθω, νὰ ἡξεύρω τι. Gott weiss, κύριος οἶδε, ὁ θεὸς ἡξεύρει. weiss Gott, θεὸς ἔστω, μάρτυς μου ὁ θεός. um etwas —, σύνοιδά τι, ἔχω γινώσιν τινος. ohne dass die Anderen darum wussten, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἄλλων, ἀσυνειδήτως τοῖς ἄλλοις. ohne zu —, ἀγνοῶν. zu — thun,

ἀνακοινοῦ, μηνύω. sich viel auf etwas —, μεγαλοφρονέω ἐπὶ τι. Jemandem Dank —, γνωρίζω χάριν πρὸς τινα. ich weiss (mir) keinen Rath, ἀπορέω, διαπορέω, εἶμαι ἐν ἀμηχανίᾳ. in einem Hause Bescheid —, γνωρίζω τὰ κατ' οἶκον τινά, ἡξεύρω τὰ οἰκίας τινός. so viel ich weiss, καθ' ἃ ἡξεύρω, καθ' ὅσον γνωρίζω. davon will ich nichts —, περὶ τούτου οὐδὲν θέλω νὰ ἀκούσω. Jemanden etwas — lassen, καθιστάω τινά ἐνήμερον τινος, μηνύω τι τι, δίδω τινὶ εἰδησίν τινος. sich schuldig —, συναισθάνομαι ἐνοχίην. Niemand weiss was morgen kommt, οὐδεὶς οἶδε τί τέτεται ἡ ἐπιούσα. was ich nicht weiss macht mich nicht heiss, ὅ τι ἀγνοῶ μοι εἶνε ἀδιάφορον. —, n. (-s), τὸ εἰδέναι, ἡ γνῶσις. mit meinem —, συνειδότες ἐμοῦ, ἐν γνώσει μου. ohne mein —, ἐν ἀγνοίᾳ μου, ἀσυνειδήτως ἐμοί [γνωστά μου]. mit — und Willen, ἐκ προβουλῆς, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προθέσεως, ἐξεπίτηδες, ἐκ προμελέτης [ἐπὶ ταύτου, ἔαργουτοῦ*]. meines —s, καθ' ἃ ἡξεύρω. nach bestem — und Gewissen, γνῶμη τῇ δικαιοτάτῃ, μετὰ πάσης εὐσυνειδησίας.

Wiss enschaft, f. (—, pl. -en), ἡ ἐπιστήμη. ἡ γνῶσις, ἡ μάθησις. die —en, ἡ παιδεία, τὰ γράμματα. die schönen —en, ἡ ἐγκύκλιος παιδεία, ἡ ἐγκυκλοπαιδεία, ἡ ποίησις καὶ ἡ ρητορικὴ. davon habe ich keine —, περὶ τούτου οὐδὲν γνωρίζω, οὐδεμίαν γνῶσιν ἔχω τούτου. ein Mann von grosser —, ἀνὴρ πολυμαθῆς, πολυίστωρ [πολύευρος]. -lich, adj. ἐπιστημονικός. —e Bildung, ἡ παιδεία, τὰ γράμματα. —, adv. ἐπιστημονικῶς. -lichkeit, f. (—), ἡ ἐπιστημονικότης, ἡ ἐπιστημοσύνη.

Wiss ens-drang, -trieb, m. (-es), ἡ φιλομάθεια. —werth, —würdig, adj. ἀξιος μαθήσεως, ἀξιομάθητος.

Wis'sentlich, *adj.* προβεβουλευμένος, προαιρετός, ἐν γνώσει γινόμενος. — *adv.* ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προθέσεως, ἐκ προβουλῆς, προβεβουλευμένως, ἀπὸ γνώμης, ἐκ προμελέτης, ἐπίτηδες [ἐπὶ ταύτου, ἐργουτού*].

Wit'tern, *v. t. h.* ὀσφραίνομαι, ὀσμῶμαι· σπιζεύω, βίηνλατέω, ἀνεμίζω*, προαισθάνομαι [μυρίζω, μυρίζομαι*, παίρνω μυρωδιά]. — *v. imp. h.* es wittert, ἀστράπτει καὶ βροντᾷ, κακοχαίρει. — *n. (-s)*, ἡ ὀσφρησις, ἡ βίηνλασία, τὸ ἀνέμισμα*, ἡ προαισθησις.

Wit'terung, *f.* (—, *pl. -en*), ὁ καιρός· ἡ ἀεροκρασία, ἡ θερμοκρασία. ἡ (ἀναπεμπομένη) ὀσμὴ [ἡ μυρωδιά]. (*fig.*) — von etwas haben, ὀσφραίνομαι, ἀνεμίζω* τι [τὸ παίρνω μυρωδιά].

Wit'terungs-anzeichen, *n. (-s, pl. —)*, τὸ μετεωρολογικὸν σημεῖον, ἡ διοσημία, ἡ διοσημία. — *bericht*, *m. (-es, pl. -e)*, ἡ μετεωρολογικὴ ἐκθεσις. — *kunde*, *-lehre*, *f. (-)*, ἡ μετεωρολογία. — *verhältnisse*, *n. pl.* ἡ θερμοκρασία. — *zeichen*, *n. (-s, pl. —)*, τὸ μετεωρολογικὸν σημεῖον, ἡ διοσημία, ἡ διοσημία.

Wit'tfrau, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ χήρα.

Wit'tthum, *n. (-s, pl. -thümer)*, τὰ εἰς χήραν καταλειπόμενα, ἡ ἐπιχορηγήσεις χήρας.

Wit'tmann, *m. (-s, pl. -männer)*, ὁ χήρος.

Wit'twe, *f.* (—, *pl. -n*), ἡ χήρα. — sein, werden, χηρεύω.

Wit'twen-gehalt, *n. (-es, pl. -hälter)*, — *geld*, *n. (-es, pl. -er)*, ἡ σύνταξις χήρας. — *jähr*, *n. (-s)*, τὸ πρῶτον ἔτος χηρείας. — *kasse*, *f. (-)*, *pl. -n*, τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν. — *recht*, *n. (-es, pl. -e)*, τὸ δικαίωμα χηρείας. — *schatz*, *m. (-es, pl. -schätze)*, τὰ εἰς χήραν καταλειπόμενα. — *stand*, *m. (-es)*, ἡ χηρεία, ἡ χήρευσις. im — e leben, χηρεύω, ζῶ χήρα.

Wit'twer, *m. (-s, pl. —)*, ὁ χήρος.

Wit's, *m. (-es, pl. -e)*, ἡ εὐφροσύνη, ἡ ἀγχίνοια, ἡ ὀξύνοια, τὸ πνεῦμα* ἡ

εὐφρολογία, ἡ χαριετία, τὸ χαριτολόγημα, τὸ εὐφρῆς σκώμμα [ἡ (ἐκ-)υπνάδα]. — *es machen*, εὐφρολοῦμαι, λέγω εὐφροίαι, ἀστείο λογῶ [λέγω ἐξυπνάδαις]. *schlechter* —, ἡ ἀστοχος εὐφροία, ἡ ἀφρολογία. *beissender* —, ἡ ὀσφρητικὴ εὐφροία, ὁ αἶλος, ὁ σαρκασμός. *scharfer* —, ἡ εὐστοχος εὐφροία, ἡ εὐφρολογία. — *reissen*, γελωτοποιέω.

Wit'sbold, *m. (-es, pl. -e)*, ὁ εὐφρολόγος, ὁ σκωπτόλης.

Wit'selef, *f.* (—, *pl. -en*), ἡ ψυχρὰ ἀστειολογία, τὰ ἀστοχα σκώμματα, ἡ ψυχρολογία, ἡ ἀφρολογία, ἡ ἀστοχολογία [ἡ σαρχασμάραι].

Wit'seln, *v. i. h.* ψυχρολογεῖν, ἀστοχολογεῖν, ἀφρολογεῖν.

Wit'sig, *adj.* εὐφρολόγος, εὐφρῆς, ἀγχίνοος, εὐστοχος. — *er Einfalt*, ἡ εὐφρολογία, ἡ ἀστοχολογία. — *es*, *v. t. h.* φρονεῖν, εὐφρονοῦναι, «φρονεμεύω, φέρω εἰς θεογνωσίαν» [βιάζω γνώσι]. — *keit*, *f. (-)*, ἡ ἀγχίνοια, ἡ εὐφροία. — *ung*, *f. (-)*, ἡ σφωφρονισμοί.

Wit'skopf, *m. (-es, pl. -köpfe)*, ὁ εὐφρολόγος, ὁ σκωπτόλης. — *jäger*, *m. (-s, pl. —)*, ὁ θηρευτὴς εὐφρολογίων. — *ler*, *m. (-s, pl. —)*, — *ling*, *m. (-s, pl. -e)*, ὁ ἀστοχος εὐφρολόγος, ὁ ψυχρολόγος, ὁ ἀκαιρος ἀστειολόγος, ὁ ἀκαιρολόγος, ὁ ἀστοχολόγος, ὁ ἀφρολόγος. — *wort*, *n. (-es, pl. -e)*, ἡ εὐφρολογία.

Wē, *adv.* ποῦ; που, κάπου [κουθενά, ποθίς*]. (relativ) ὅπου, ἐνθα. — ist er? ποῦ εἶνε; — gehen Sie hin? ποῦ πηγαίνετε; — in aller Welt? ποῦ ποτε τῆς γῆς; — in Griechenland? ποῦ τῆς Ἑλλάδος; von —? πόθεν; ἀπὸ ποῦ; — ich immer sein mag, ὅπου καὶ ἐν εἶμαι. — auch nur, ὅπου δῆποτε, ὅπου (δῆ-)ποτα καὶ ἄν. — Sie wollen, ὅπου θέλετε. da — er sitzt, ἐκεῖ ὅπου κάθηται. das Buch muss da — sein, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι που τὸ βιβλίον. in der Zeit —, καθ' ὃν χρόνον. es war in jenem

- Jahre, — wir die Universität besuchten, συνέβη κατ' ἐκείνο τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐφοιτῶμεν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. —, *conj.* ἐάν, ἄν. — ich nicht irre, ἐάν δὲν λανθάνωμαι, ἂν δὲν ἀπατώμαι. — nicht, εἰ δὲ μή.
- Weber**, *adv.* παρὰ τίνι, ἐν τίνι, ποῦ ἔνθα, ὅπου, ἐν ᾧ, ἐφ' ᾧ, καθ' ὃ, ὅτε, ὅποτε. — muss man anfangen? πόθεν πρέπει νὰ ἀρχίσῃ τις; das ist ein Geschäft, — ich viel verliere, αὐτὴ εἶνε ὑπόθεσις καθ' ἣν ὑφέσταμαι μεγάλην ἀπώλειαν, ἐν τῇ ὑπόθεσι ταύτῃ πολλὰ ζημιούμαι.
- Wöche**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἑβδομάς [ἡ ἑβδομάδα]. die -n, ἡ λοχεία [τὰ λευτέρια*]. jede —, ἀνά πᾶσαν ἑβδομάδα. eine — um die andere, ἑβδομάδα παρ' ἑβδομάδα, ἀνά πᾶσαν δευτέραν ἑβδομάδα [κάθε δυὸ ἑβδομάδες]. in -n liegen, sein, λοχεύομαι. »ἔγω τὰ γέννα μου«. in die -n kommen, γεννάω.
- Wöchenarbeit**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἑβδομαδιαία ἐργασία. -besuch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐπίσκεψις λεγοῦς. -bett, *n.* (-es), ἡ λοχεία, ἡ γέννα [τὰ λευτέρια*, τὰ γεννητούρια]. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ ἑβδομαδιαῖον φύλλον. -geld, *n.* (-es, *pl.* -er), ὁ ἑβδομαδιαῖος μισθός [τὰ ἑβδομαδιαίτικα]. -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ νεογέννητον βρέφος, ὁ ἑβδομαδίτης. -lang, *adv.* ἑβδομάδας διαρκῶν. —, *adv.* ἐπὶ ὅλας ἑβδομάδας, ἐπὶ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους. -lohn, *m.* (-s, *pl.* -löhne), ὁ ἑβδομαδιαῖος μισθός [τὰ ἑβδομαδιαίτικα]. -markt, *m.* (-es, *pl.* -märkte), ἡ ἑβδομαδιαία ἀγορά. -preädiger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ιεροκῆρυξ τῆς ἑβδομάδος. -rechnung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἑβδομαδιαῖος λογαριασμός. -schrift, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἑβδομαδιαῖον σύγγραμμα. -stübe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὀνομαστικὸν λεγοῦς. -tag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἢ ἐργάσιμος ἡμέρα [ἡ καματερῆ].
- Wöchentlich**, *adj.* ἑβδομαδιαῖος. —, *adv.* καθ' ἐκάστην ἑβδομάδα, καθ' ἑβδομάδα.
- Wöchenweise**, *adv.* καθ' ἑβδομάδα, »μέ τὴν ἑβδομάδα«. -zeitung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἑβδομαδιαία ἐφημερίς. -zettel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἑβδομαδιαῖον δελτίον.
- Wöch naria**, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ λεχῶ, ἡ λοχεύτρια, ἡ λοχευομένη [ἡ λεχῶνα, ἡ λεχοῦσα, ἡ ληχοῦνα*].
- Wedarch**, *adv.* διὰ τίνος, τίνι μέσῳ, πῶς, τίνι τρόπῳ.
- Wefern**, *adv.* καθ' ἣν περιπτώσιν, ἐάν, ἄν. ich werde ihn zwingen, — er nicht gewillig zahlt, θά τον στενοχωρήσω ἐάν δὲν πληρώσῃ προθύμως.
- Wesir**, *adv.* διὰ τοῖον πρᾶγμα, διὰ τί, ἀντι τίνος, πρὸς τί. — hältst du mich? τίνα με νομίζεις; der Preis, — ich gekauft habe, ἡ τιμὴ ἀνθ' ἧς ἠγόρασα.
- Wöge**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ (μέγα) κύμα [τὸ γύμα*].
- Wөгё gen**, *adv.* κατὰ τίνος καθ' οὐ. ἀντι τίνος, ἀντι ποιοῦ ἀνθ' οὐ, ἀντι τοῦ ὁποῦ, διὰ τὸ ὁποῖον, δι' ὅ. das sind Gründe, — ich nichts einzuwenden habe, αὐτοὶ εἶνε λόγοι εἰς οὐς οὐδὲν ἔχω ν' ἀντιτάξω.
- Wөгem**, *v. i. h.* κυματόμαι, κυμαίνομαι, κυματίζομαι, κυμαίνω, κλυδωνίζομαι, ριπαρίζομαι [παραδέρνομαι, παραδέρνω]. — machen, κυμαίνω, κυματίζω. —, *n.* (-s), ἡ κύμανσις, ἡ κυμάτωσις, ἡ κυματωγῆ [ἡ θαλασσοταραχῆ]. -ärtig, *adj.* κυματοειδής, κυματώδης. -lös, *adv.* ἀκύμαντος, ἄκυμος, ἀκύμων. -schwall, *m.* (-s), ἡ κυματωγῆ, ὁ κλύδων, ἡ κυμάτωσις.
- Wөгig**, *adv.* κυματώδης, κυματηρός, κυμαίνων. -er Ocean, ὁ κυματίας ὠκεανός.
- Weher**, *adv.* πόθεν [ποῦθεν, ἀπὸ ποῦ]. ποθεν, κάποθεν. ὀπόθεν, ὅθεν [ἀπὸ ποῦ]. — kommst du? πόθεν ἐρχεσαι; wohin und — des Weges?

πού και πόθεν; — wissen Sie das? πόθεν γνωρίζετε τούτο; — kommt es? πόθεν προέρχεται; — gebürtig? ποδαπός; — anders? πόθεν άλλοθεν; — auch immer, — auch nur, όπόθεν δήποτε (και άν), όπόθεν και άν.

Wohln, *adv.* ποί, πού, πρὸς ποίον μέρος [δέν ποῦ*]. που, κάπου. όπου [δέν όπου*]. — denn? — nur? ποῦ δήλα δή; ποῦ δά; — des Weges? διὰ ποῦ; ποῦ ἄγει [γιά ποῦ]; — und woher des Weges? ποῦ και πόθεν; — auch immer, — auch nur, όπου δήποτε.

Wohln *ter, adv.* όπισθεν τίνος· όπισθέν τινος.

Wohl, *adv.* εὔ, καλῶς. ἄρά γε, ἄρα. τυχόν, τάχα, ἴσως. sich — befinden, ἔχω καλῶς, εὐ πράττω, εὐπραγέω, »εἶμαι καλά«. mir ist nicht —, ich bin nicht —, δέν διάκειμαι καλῶς, »δέν εἶμαι καλά«. Ieben Sie —! ὑγιαίνετε! ἔχετε ὑγίαν! χαιρετε! fahren Sie —! κατευόδιον! εἰς ὁδὸν εἰρήνης! ἔρωσθε! εἰς τὸ καλόν! ὦρα καλῆ! — bekomme es dir! εὔ σοι γένοιτο [καλὸν νά σου κάμη, με ταις ὑγείαις σου! ὑγεία*]! möge es dir — bekommen! εἶθε νά σοι ἀποβῆ πρὸς καλόν [εἰς τὸ καλὸν νά σου βγῆ]! es gehe dir —! εὐπραγοῖς! εὐτυχοῖς! καλὰ νάσαι! ich wünsche Ihnen — zu speisen! (σᾶς εὐχομαι) καλὴν ὄρεξιν! ich wünsche Ihnen — zu schlafen! (σᾶς εὐχομαι) ὑπνον ἑλαφρόν, νήδυμον! Jemanden — leiden können, ἀγαπάω, νοστιμεύομαι τινα. es ist mir — bekannt, ἀρχούντως γνωστόν μοι εἶνε, δέν ἄγνωῶ. — riechen, εὐοσμέω, εὐωδιάζω, εὐωδέω, »μυρίζω« [μοσκομυρίζω]. — einsehen, κατανοέω, συναισθάνομαι, ἀναγνωρίζω. ich kenne ihn —, τὸν γνωρίζω καλῶς. ich weiss —, ἤξεύρω κάλλιστα, δέν ἄγνωῶ. — dem welcher, μακάριος ὅστις. — dir dass du es gethan hast, εὐγέ σου τοῦτο ποιήσαντος. ich

möchte — wissen, ἤθελον πολὸν νὰ ἤξεύρω. nun —! και λοιπόν! ἔστω λοιπόν! ja —! κάλλιστα [ναίσαε!] ganz —! κάλλιστα! πολὸν καλά! — oder übel, καλὰ ἢ κακὰ, ὅπως ὅπως, ἐκὼν ἄκων [θέλοντας και μὴ θέλοντας]. es ist mir — zu Muth, αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν εὐδιάθετον, εὐθυμέομαι. es ist mir nicht — zu Muth, αἰσθάνομαι ἀδιαθεσίαν. ich meine es — mit dir, πρὸς καλόν σου τὸ λέγω [τὸ καλὸ ποῦ σου θέλω]. Jemandem — wollen, εἰμενωῶς διακειμαι πρὸς τινα, ἐπιθυμέω τὸ καλόν τινος. ist er — krank? μήπως (μὴ ἄρά γε, μὴ τυχόν, ἄρά γε μήπως) ἀσθενεῖ; glaubst du —? ἄρα νομίζεις; Sie haben mich — nicht verstanden? μήπως δέν μ' ἐνοήσατε; kommt er — heute noch? μήπως ἔρχεται σήμερον ἤδη; er ist — wie du, φαίνεται ὅτι εἶνε καθὼς σὺ [φαίνεται νὰ εἶνε σάν κ' ἐσένα].

Wohl, *n.* (-s), τὸ ἀγαθόν, τὸ καλόν ἢ εὐημερία, ἢ εὐτυχία, ἢ ἐπραγία, ἢ εὐδαιμονία· ἢ σωτηρία, ἢ μακαρία. das öffentliche —, τὰ κοινὰ ἀγαθὰ, τὸ κοινὸν ἀγαθόν, ἢ κοινωφέλεια. für das — Jemandes sorgen, φροντίζω περὶ τοῦ καλοῦ τινος, προνοέω ὑπὲρ τινος. auf sein eigenes — bedacht sein, σκοπέω τὸ ἴδιον σύμφερον. Jeder ist nur auf sein eigenes — bedacht, ἕκαστος ἐπιδιώκει τὰ καλὰ και συμφέροντα. auf dir beruht mein —, ἐν σοὶ κεῖμαι, πρὸς (εἰς) σὲ βλέπω [εἰς ἐσένα πέτομαι*, εἰς τὰ σκιοινία σου πέφτω*]. zum — gereichen, συμφέρω, ἀποβαίνω σύμφερος [βγαίνω εἰς τὸ καλόν].

Wohl — (ἐν συνθέσει), καλῶς, εὐ- [καλὰ, καλο-]. —achtbär, *adj.* ἐπιπόληπτος, εὐσέβαστος, πολυσεβαστος.

Wohlan! *inv.* και λοιπόν! ἄγε! ἔθι! ἔλα! [ἄντε]! — denn! ἐμπρὸς λοιπόν!

Wohlanständig, *adj.* εὐπρεπής, πρεπώδης, ἀξιοπρεπής. -*keit*, *f.* (—), ἡ εὐπρέπεια, ἡ ἀξιοπρέπεια, τὸ πρέπον.

Wohlauf, *int.* καὶ λοιπόν! λοιπόν! —, *adv.* — sein, εὐρωστέω, εὐσθενέω, εὐεκτέω, εἶμαι ὑγιής, εὐρωστος. bleibe —! ἔρρωσο! ὑγίαινε!

Wohlbedacht, *adj.* εὐβουλος, περισεκαμμένος, εὐσύνετος, φρόνιμος, γνωστικός. Alles —, πάντων ληφθέντων ὑπ' ὄψει. -*bedächtig*, *adj.* προβεβουλευμένος, προσεκαμμένος [προμελετημένος]. —, *adv.* ἐκ προβουλῆς, ἐκ προθέσεως, ἐκ προμελήτης. -*bedenken*, *n.* (-s), ἡ εὐξία, ἡ εὐεστώ. -*befügt*, *adj.* ἀρμόδιος· πληρεξούσιος, ἐξουσιοδότης. -*begäbi*, *adj.* εὐφυής. -*begütert*, *adj.* εὐκατάστατος, εὐπόρος [νοικοκύρης,μπορεζάμενος*]. -*behägen*, *n.* (-s), ἡ εὐπάθεια, ἡ εὐάρεστος ἀνάπαυσις, ἡ εὐαρεστία, ἡ εὐπάθεια. -*behalten*, *adj.* σώος, ἀβλαβής, σώος καὶ ἀβλαβής.

-*behaltenheit*, *f.* (—), ἡ ἀβλάβεια, ἡ ἀκεραιότης. -*bebaubi*, *adj.* εὐφυλλος, πολυφυλλος. -*beleibt*, *adj.* εὐσαρκός, πολύσαρκος, εὐσωματώδης, εὐτραφής, σωματώδης. -*belebtheit*, *f.* (—), ἡ εὐσαρκία, ἡ πολυσαρκία, ἡ εὐσωματία. -*beräthen*, *adj.* εὐβουλος, εὐσύνετος, περισεκαμμένος. -*beräthenheit*, *f.* (—), ἡ εὐβουλία, ἡ εὐσυνεία. -*berechnen*, *adj.* καλῶς ὑπολογισθείς, εὐλόγιστος. -*beredt*, *adj.* εὐφραδής, εὐγλωττος. -*beredsamkeit*, *f.* (—), ἡ εὐφράδεια, ἡ εὐγλωττία. -*bestell*, *adj.* καλῶς ἐφωδιασμένος, καλῶς κατηρτισμένος.

-*edel*, *adj.* ἀξίωτος. -*edelgebören*, *adj.* πανευγενής, πανευγενέστατος. -*ehrwürdig*, *adj.* σεβασμιώτατος· πανοσιώτατος. -*ehrwürden*, *pl.* ἡ Σεβασμιότης· ἡ Πανοσιότης. -*erfahren*, *adj.* πολυπειρος [πολύξευρος].

-*ergehen*, *n.* (-s), ἡ εὐημερία, ἡ εὐπραγία. -*erzögen*, *adj.* εὐάγωγος, καλῶς ἀναθραμμένος [καλοαναθρεμμένος, καλοδιαταμένος*]. -*fährt*, *f.* (—), ἡ εὐπραγία, ἡ εὐτυχία, ἡ εὐ-

ημερία. -*sell*, *adj.* εὐανός, εὐώνητος, εὐαγόρατος, καλοαγόρατος, »εὐθηνός« [φτηνός]. — *machen*, *geben*, *εἰπευονίζω*, *εὐωννίζω*, »εὐθηννίζω« [φτηννίζω]. -*er werden*, *εἰπευονίζομαι*, *εὐωννίζομαι*, *γίνομαι* εὐωνότερος [φτηννίζω]. *es ist hier — zu leben*, ὁ ἐνταῦθα βίος εἶνε ὠλιγοδάπανος. -*sellheit*, *f.* (—), ἡ εὐωνία, »ἡ εὐθηνία« [ἡ φτηνία]. -*geartet*, *adj.* εὐδίδακτος, εὐπαίδευτος, εὐτακτος, εὐσυμπεριφορικός, καλότακτος* [καλοδιαταμένος*, καλομαθημένος]. -*gebaut*, *adj.* καλλιπυγής, καλλιμωρικός [καλοκαμωμένος]. καλλιπυγής [καλοκτισμένος]. -*gebildet*, *adj.* εὐπαίδευτος, εὐδίδακτος· s. Wohlgebaut.

-*gebören*, *adj.* εὐγενής. -*er Herr!* ἀξιώτιμῃ κύριε! -*gefallen*, *n.* (-s), ἡ εὐαρέστησις, ἡ εὐαρεστία, ἡ εὐαρέσκεια. *sein — an etwas haben*, ἀρέσκομαι, ἀμεινίζω εἰς τι. -*gefällig*, *adj.* εὐάρεστος, χαρισματικός. -*gelitten*, *adj.* ἀρεστός, ἀσπαστός, ἀσπάσιος [ἄρετος*]. -*gelungen*, *adj.* ἐπιτυχής, εὐστοχός. -*gemaint*, *adj.* καλόβουλος, φιλικός, εὐμενής, εὐνοϊκός, καλοθελής, καλὴν πρόθεσιν ἔχων [καλομελετημένος].

-*er Rath*, φιλικὴ συμβουλή. -*gemüth*, *adj.* εὐθυμός, εὐδιάθετος. -*genährt*, *adj.* εὐτραφής, εὐτρεφής. -*genährtheit*, *f.* (—), ἡ εὐτροφία. -*gemeigt*, *adj.* εὐμενής, εὐνοῦς, εὐνοϊκός, καλοθελής [καλόρεξος]. -*gemeintheit*, *f.* (—), ἡ εὐμείνεια, ἡ εὐνοία, ἡ καλοβουλία. -*geordnet*, *adj.* καλῶς διατεταγμένος, εὐτρεπής, εὐτακτος, ἐν τάξει. -*geräthen*, *adj.* ἐπιτυχής, εὐστοχός, καλῶς ἀποβάς. εὐπαίδευτος, εὐτακτος, εὐκόσμος, εὐσυμπεριφορικός, καλότακτος* [καλοδιαταμένος, καλοαναθρεμμένος].

-*geruch*, *m.* (-es, *pl.* -rüche), ἡ εὐωδία, ἡ εὐοσμία [ἡ μοσχομυρωδιά]. -*geschmack*, *m.* (-es), ἡ εὐχμία, ἡ εὐστομία, ἡ εὐχμία, ἡ καλὴ γεῦσις [ἡ νοστιμιά]. -*gesinnt*, *adj.* καλὴν πρόθεσιν ἔχων, εὐμενής, εὐνοῦς, εὐνοϊκός, καλοθελής, καλόβουλος, καλο-

σώμβουλος [καλομελετημένος]. -ge-
kittelt, *adj.* εύκοσμος, χρηστοθήτης,
καλοήθης· εύσμηπερίφορος. -gestalt,
f. (—), ή καλή μορφή, τὸ εύμορ-
φον σχῆμα, ή καλλιμορφία· τὸ εύ-
μορφοφ ἀνάστημα. -gestaltet, *adj.*
καλλιμορφος, καλλιφυής, εύμορφος
τὸ σχῆμα [καλοκαμωμένος]. -ge-
troffen, *adj.* επιτυχέστατος, εύστο-
χώτατος. -gewogen, *adj.* εύνοος,
εύμενής, καλοθελής. -gewogenheit,
f. (—), ή εύμένεια, ή εύνοια. -ge-
zogen, *adj.* εύάγωγος, εύπαιδευτος,
εύδιδάκτος [καλοδιαταμένος· καλο-
αναθρεμμένος]. -gezogenheit, *f.* (—),
ή εύαγωγή, ή εύπαιδευσία, ή καλή
αγωγή. -habend, *adj.* εύπορος, εύ-
χρήματος, εύκατάστατος, άρκετά
πλούσιος [μυπορεζάμενος]. -haben-
heit, *f.* (—), ή εύπορία, ή εύθένεια,
ή εύχρηματία. -klang, *m.* (-es), ή
εύφωνία, ή εύουθμία, ή άρμονία,
ή μελωδία. -klingend, *adj.* εύφω-
νος, εύηχής, εύφθογγος, έναρμόνιος.
-laut, *m.* (-es), ή εύφωνία, s. Wohl-
klang. -leben, *n.* (-s), ή εύάθεια,
ή εύζωία, ή άβροδίαται, ή καλή
ζωή. -lebend, *adj.* καλόβιος. -lieb-
lich, *adj.* έπαινετός, άξιέπαινος.
άξιότιμος, έντιμος· σεβαστός. an
die -e Direktion des Polytech-
nikums, πρὸς τήν σεβαστήν διεύ-
θυνσιν τοῦ πολυτεχνείου. an die
-e medizinische Fakultät, πρὸς
τήν σεβαστήν σχολήν τῆς Ιατρικῆς.
-meinend, *adj.* εύμενής, εύβουλος,
καλοθελής, φιλικός. -redend, *adj.*
εύεπής, εύφραδής, εύλωττος, εύ-
στομος, καλλιειτής. -flechend, *adj.*
εύώδης, εύσομος, ήδύσομος [μυρω-
δάτος]. — sein, εύοσμέω, εύώδέω,
εύωδιάζω. -schmeckend, *adj.* εύστο-
μος, εύχυμος, εύχυλος, εύοστιμος·
[όνόστιμος]. -seln, *n.* (-s), ή εύεζία,
ή εύεστώ, ή εύοθένεια, ή καλή
ύγεια. auf Ihr —! είς ύγείαν σας!
-stand, *m.* (-es), ή εύπορία, ή εύ-
θένεια, ὁ άνετος βίος, ή εύζωία. ή
εύπρέπεια, ή εύκομία, ή άξιοπρέ-
πεια [ή άνθρωπιά]. -thät, *f.* (—,

pl. -en), ή εύεργεσία· τὸ εύερί-
τημα, »τὸ καλόν». Jemandem -en
erweisen, εύεργετώσιν τινά, παρέχω
(προσφέρω) εύεργεσίας, »κάνω
καλά» πρὸς τινά. -en empfan-
gen, εύεργετούμαι. Jemandem -
mit — vergelten, άντευεργετώ,
άντευποιώσιν τινά. -thäter, *m.* (-s,
pl. —), ὁ εύεργέτης. -thäterin, *f.*
(—, *pl.* -nen), ή εύεργέτις. -thätig,
adj. εύεργετικός, άγαθοποιός, άγα-
θουργός, άγαθοεργός. -thätigkeit, *f.*
(—), ή άγαθοурγία, ή εύποία, ή
εύεργετικότητα, ή φιλανθρωπία.
-thätigkeitsanstalt, *f.* (—, *pl.* -en),
τὸ εύεργετικόν κατάστημα, τὸ φι-
άνθρωπον ίδρυμα. -thüend, *adj.*
άγαθοποιός, εύποιός. τερπνός, εύ-
άρεστος, εύάριστος. -thun, *v. i. ir.*
h. εύεργετώ, άγαθοποιώ (Jeman-
dem, τινά). παρέχω ήδονήν, τέρω,
εύαρεστέω. —, *n.* (-s), ή άγα-
θοурγία, ή άγαθοποιία. ή τέρψις,
ή ήδονή, ή εύχαρίστησις. -thüend,
adj. εύηχής, s. Wohlklingend.
-überlegt, *adj.* προβουλεωμένος,
περισκευμένος, εύβούλευτος, εύ-
βουλος [καλοστοχασμένος, μετρι-
μένος]. -verdient, *adj.* άξιος, έπ-
άξιος· πολλοῦ άξιος. sich um Je-
manden — machen, πολλά καλά
ποιέω τινά, μεγάλη ώφέλειω τινά.
-verhalten, *n.* (-s), ή εύταξία, ή
εύκοσμία, ή εύσχημοσύνη, ή καλή
συμπεριφορά, ή χρηστοθήθεια. -ver-
leth, *n.* (-es), φυτόν, ή όρεινή άρ-
νικη. -verstanden, *adj.* άυτονόητος,
άθθομολογούμενος. —, *adv.* έν-
νοεΐται. εύ [σθι, σθμειωτέον [ή
'χωμαι και τὸν νοῦν μας]. -ver-
sücht, *adj.* καλῶς θεοδοκμασμένος,
καλοστερε-
μένος]. -weise, *adj.* λογιώτατος,
σοφολογιώτατος. -weislich, *adv.*
περισκευμένος, συνετός, φρονιμώ-
τατα. -wissend, *adj.* ήξεύρων κα-
λῶς, μη άγνωῶν. -wollen, *v. i. ir. h.*
εύνοέω, είμαι εύνοος, έχω εύ-
μενῶς (Jemandem, τινί, πρὸς τινά),

ἐπιθυμέω τὸ καλὸν τινος. — *n.* (-s), ἡ εὐνοια, ἡ εὐμένεια, ἡ καλοθέλεια, ἡ καλοβουλα. aus —, δι' εὐνοϊαν, κατ' εὐνοϊαν, δι' εὐνοϊας, ἐξ εὐνοϊας. — *wollend, adj.* εὐμενής, εὖνους, εὐνοϊκός, καλοθελής. — *slendend, adj.* εὐπρεπής, εὐκοσμος.

Wohn'-bär, adj. οἰκήσιμος, ἐνοικησιμος, κατοικήσιμος. — *bärkeit, f.* (—), τὸ οἰκήσιμον, τὸ κατοικήσιμον. — *en, v. i. h.* κατοικέω, ἐνοικέω· διαιωμαι, ἐνδιαιωμαι, διώγω*. **zusammen** —, συνοικέω, συγκατοικέω. — *n.* (-s), ἡ κατοικησις, ἡ οἰκησις, ἡ ἐνοικησις. — *gebäude, n.* (-s, *pl.* —), τὸ οἰκητήριον, τὸ κατοικητήριον, ἡ κατοικία. — *haft, adj.* ἐνοικος, κάτοικος, ἐγκάτοικος. — *haus, n.* (-es, *pl.* -häuser), ἡ κατοικία, τὸ οἶκον, τὸ οἰκητήριον, τὸ κατοικητήριον. — *lich, adj.* οἰκητός, οἰκήσιμος· εὐοικητός, ἀναπαντικός. — *lichkeit, f.* (—), τὸ εὐοικητόν, ἡ ἀναπαντικότης. — *ort, -sitz, m.* (-es, *pl.* -e), — *platz, m.* (-es, *pl.* -plätze), τὸ οἰκητήριον, τὸ οἶκον, ἡ κατοικία, τὸ κατοικητήριον· ἡ διατριβή, ἡ διαμονή. **sein** — *irgendwo nehmen*, ἐνοικίζομαι, κατοικίζομαι· **sein** — *verändern*, μετοικέω, μετοικίζομαι, μετακοιτιζομαι*. **Verlegung des** — *es*, ἡ μετοικησις, ἡ μετοικία, ὁ μετοικισμός. — *stätte, f.* (—, *pl.* -n), τὸ οἰκητήριον, τὸ διατητήριον, τὸ κατοικητήριον. — *stube, f.* (—, *pl.* -n), — *zimmer, n.* (-s, *pl.* —), τὸ διατητήριον, τὸ πρὸς κατοικίαν δωμάτιον.

Woh'nung, f. (—, *pl.* -en), ἡ κατοικία· ἡ οἰκησις, ἡ κατοικησις. — *slös, adj.* ἀοικος. — *veränderung, f.* (—, *pl.* -en), — *wechsel, m.* (-s), ἡ μετοικησις, ἡ μετοικία, ὁ μετοικισμός, ἡ μετοικεσία, »τὸ μετακοιτισμα*·.

Wöl'b'-bögen, m. (-s, *pl.* -bögen), τὸ τῶρον καμάρας, τὸ καμάρωμα. — *en, v. i. h.* καμαρῶω, ψαλιδῶω, κυρτῶω. **gewölbt**, καμαρωτός, κακαμαρωμένος, ψαλιδωτός. **sich** —, *v. r. h.* καμαρῶομαι, ψαλιδοῶμαι,

κυρτόομαι. — *ung, f.* (—, *pl.* -en), ἡ καμαρώσις· τὸ καμάρωμα, τὸ ψαλιδῶμα, ἡ ἀψίς, ὁ δόλος.

Wolf, m. (-s, *pl.* Wölfe), ὁ λύκος. τὸ παράτριμμα, τὸ φύγεθλον, τὸ σύγκαυμα [τὸ σύγκαῦμα*]. **junger** —, ὁ λυκιδεύς, τὸ λυκόπουλον. **einen** — **bekommen**, παρατριβομαι τὸν μηρόν, συγκαλομαι. **sich einen** — **gehen**, **reiten**, παρατριβομαι τὸν μηρόν (συγκαλομαι) βοδίζων, ἐποχούμενος. **mit den Wölfen muss man heulen**, ὡς χορεύουν χόρευε [ὡς κουτσαίνουν κουτσαίνε]. **wenn man vom** — **spricht**, so ist er nicht weit, σὺν τῇ φωνῇ καὶ Λάζαρος [μὲ τὴν φωνὴν καὶ ὁ γάδιθαρος]. **Wöl'f'-chen, n.** (-s, *pl.* —), ὁ λυκιδεύς, τὸ λυκόπουλον. — *in, f.* (—, *pl.* -nen), ἡ λύκαινα. — *isch, adj.* λύκειος.

Wolf'ram, m. (-s), τὸ βολεφράμιον (μέταλλον).

Wölfs'art, f. (—, *pl.* -en), τὸ εἶδος λύκου. — *artig, adj.* λυκοειδής, λυκώδης. — *balg, m.* (-es, *pl.* -bälge), ἡ δορά λύκου, ἡ λυκῆ. — *beere, f.* (—, *pl.* -n), ὁ μανικὸς στρύγγος [τὸ στρυγγί, τὸ ἀγραβάνι]. — *böhne, f.* (—, *pl.* -n), ὁ θέρμος [τὸ λουπιναρί, ὁ λυμπινα*]. — *freundschaft, f.* (—), ἡ λυκοφιλία. — *garn, n.* (-s), τὸ θήρατρον λύκων. — *geheul, n.* (-s), ὁ ὄρυγμός λύκου, ὁ λυκηθμός. — *grau, adj.* λυκόχρους. — *grube, f.* (—, *pl.* -n), ἡ παγίς λύκων. — *haut, f.* (—, *pl.* -häute), ἡ λυκῆ, τὸ λύκειον δέρμα. — *hunger, m.* (-s), ἡ βουλιμία, ἡ βουλιμασις, ἡ φαγέδαινα, ὁ λιμός. — *jagd, f.* (—), ἡ θήρα τῶν λύκων. — *jäger, m.* (-s, *pl.* —), ὁ λυκοθήρας. — *milch, f.* (—), τὸ γάλα λυκαίνης. (φουτόν) ὁ τιθυμαλλός, ἡ τιθυμαλλίς, τὸ εὐφόρβιον [ἡ γαλατοδα]. — *monat, m.* (-es), ὁ λύκειος μῆν, ὁ δεκέμβριος. — *pelz, m.* (-es, *pl.* -e), ἡ λυκία διφθέρα [ἡ λυκόγωνα]· ἡ λυκαία δορά. — *zahn, m.* (-s, *pl.* -zähne), ὁ λυκόδους, ὁ λύκειος ὄδους [τὸ λυκόδοντον].

Wölkchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ νεφέλιον, ἡ κνηχίς [τὸ συννεφάκι]. τὸ ἐν τῷ οὐρῷ ἐναιώρημα, τὸ ἐπινέφελον.

Wolke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ νεφέλη, τὸ νέφος [τὸ σύννεφον, τὸ νέφι]. — im Urin, τὸ ἐν τῷ οὐρῷ ἐναιώρημα, τὸ ἐπινέφελον. mit -n umzogen, ἐπινέφελος, ἐπινεφής, συννέφελος, συννεφής, σύννεφος [συννεφιασμένος]. der Himmel umzieht sich mit -n, συννεφεῖ, ἐπινεφεῖ [συννεφιάζει]. mit -n bedeckt der Himmel, ἡ συννέφεια, ἡ συννεφία [ἡ συννεφιά].

Wolken, *v. i. h.* καλύπτω διὰ νεφῶν, ἐπινεφέω. sich —, *v. r. h.* συννεφέω, νεφερόμαι, ἐπινεφέω [συννεφιάζω].

Wolken-ähnlich, -ärtig, *adj.* νεφελοειδής, νεφελώδης, νεφώδης. -bruch, *m.* (-es, *pl.* -brüche), τὸ ὑετώδες ἔκρηγμα νεφελῶν, ὁ καταρράκτης ὄμβρος, ὁ καταρράκτης τοῦ οὐρανοῦ. -lös, *adj.* ἀνέφελος. -nüg, *m.* (-es, *pl.* -nüge), ἡ πορεία νεφῶν.

Wolkeicht, *adj.* νεφελοειδής, νεφελώδης, νεφώδης.

Wolkeig, *adj.* ἐπινέφελος, συννέφελος, συννεφής, ἐπινεφής, νεφώδης.

Wolkearbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐριουργία, ἡ θαλασσιουργία· τὸ ἐριουργημα. -arbeiter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐριουργός, ὁ θαλασσιουργός [ὁ λαναριστής, ὁ λαναράς]. -boden, *m.* (-s, *pl.* -böden), ἡ ἀποθήκη ἐρίων, ἡ μαλλοθήκη.

Wolke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἔριον, ὁ μαλλός, τὸ μαλλίον [τὸ μαλλί]. — tragend, ἐριφορός, μαλλοφόρος. in — arbeiten, ἐριουργέω, θαλασσιουργέω. — krompeln, ξάινω μαλλία. (*fig.*) in der — sitzen, εὐπορεῖω πάντων, ζῶ ἐν ἀνάσει. in der — gefärbt, ἀνόθευτος, ἀκίβδηλος, ἀγνός. viel Geschrei und wenig —, ὠδίνων ὄρος ἔτεκε δὲ μὴν.

Wolken, *adj.* ἐρεοῦς, μάλλινος.

Wollen, *v. i. d. i. tr. h.* βούλομαι*, θέλω. μέλλω, προτιθεμαι. θέλω νὰ

μεταβῶ, θέλω νὰ ὑπάγω. λέγω, ἰσχυρίζομαι, διατεινομαι, δυσχυρίζομαι. was willst du? τί θέλεις; ich will nicht schweigen, δὲν θέλω νὰ σιωπήσω. wenn du nicht willst, kann dich Niemand zwingen, εἰάν δὲν θέλῃς οὐδεὶς δύναται νὰ σε βιάσῃ. wenn Sie —, εἰάν θέλητε. ich will es gern, τὸ θέλω πολὺ. was wir — muss geschehen, ὁ τι θέλομεν πρέπει νὰ γείνη. lieber —, προτιμάω, προκρίνω. was will das sagen? τί τοῦτο θέλει; τί θέλεις νὰ εἴπῃς δι' αὐτοῦ; das will (nicht) viel sagen, τοῦτο (δὲν) σημαίνει μέγα τι. das will nichts sagen, οὐδὲν σημαίνει τοῦτο. was willst du damit sagen? τί τοῦτο λέγεις; πῶς τοῦτο λέγεις; τί θέλεις νὰ εἴπῃς δι' αὐτοῦ; was — Sie mit diesem Schreien? τί βουλόμενοι κραυγάζετε; τί θέλετε καὶ φωνάζετε; was willst du mit dem Weinen? τί βουλόμενος κλαίεις; τί κάθισαι καὶ κλαίεις; was — Sie von mir? τί θέλετε παρ' ἐμοῦ; τί ζητεῖτε ἀπὸ ἐμέ; zu Jemandem —, θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τινος. ich will ins Bad, θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸ λουτρόν. zu wem — Sie? εἰς τίνος θέλετε νὰ ὑπάγητε; ποιὸν ζητεῖτε; ich will lieber sterben als dies thun, προτιμῶ (προτιμότερον) ἢ ἀποθάνω ἢ νὰ πράξω τοῦτο. so Gott will, ἂν θέλῃ ὁ θεός, θεοῦ θέλοντος. wollte Gott, εἴθε, ὁ θεός νὰ δώσῃ [μακάρι, ἀμποτε]. wollte Gott, dass er käme, εἴθε νὰ ἤρχετο. Jemandem wohl —, εὐνοεῖω, εὐμενῶς ἔχω πρὸς τινα, θέλω τὸ καλὸν τίνος. Jemandem zu Liebe —, θέλω τὴν ζημίαν τίνος. man mag — oder nicht, ἐκουσίως ἡ ἀκουσίως, *καὶ μὲ τὸ καλὸν καὶ μὲ τὸ κακόν* [θέλοντας καὶ μὴ θέλοντας]. du magst — oder nicht, εἰάν θέλῃς καὶ ἐάν μὴ θέλῃς, εἰάν τε θέλῃς εἰάν τε μὴ, εἴτε θέλεις εἴτε δὲν θέλεις, *θέλεις καὶ δὲν θέλεις*. es sei wer es wolle, ὅστις θέ-

ποτε, ὅστις καὶ ἂν εἶνε. Sie mögen sagen was Sie —, ὅ τι καὶ ἂν εἴπητε. dem sei wie ihm wolle, ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ὅπως δῆποτε, ὅπως ὅπως. wir — sehen, θὰ ἴδωμεν. ich will es Ihnen gleich sagen, θὰ σὰς το εἶπω εὐθύς. ich wollte gerade abreisen, ἐμελλον νὰ ἀναχωρήσω. — wir gehen! ἄς ἀναχωρήσωμεν! — wir sehen! ἄς ἴδωμεν! (φέρε) ἴδωμεν! es will Nacht werden, μέλλει νὰ νυκτώσῃ. er will dich gesehen haben, λέγει (ισχυρίζεται) ὅτι σε εἶδε. ich will nicht hoffen dass, ἐλπίζω ὅτι δέν. jeder der will, ὁ βουλόμενος, ὁ θέλων. etwas haben — aber nicht bezahlen —, καὶ τὴν πῆτταν ἀκαραίαν καὶ τὸν σκόλον χορτάτο. —, *n.* (-s), ἡ βούλησις, τὸ θέλειν, ἡ θέλησις.

Wellen-ärtig, adv. ἐριώδης, μαλλοειδής, μαλλώδης. — *baum, m.* (-es, *pl.* -bäume), δένδρον, ἡ αἰγιεὶρος [τὸ καρβάνι]. — *fabrik, f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἐριουργεῖον, τὸ ταλασιουργεῖον. — *fabrikant, m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ἐριουργός, ὁ ταλασιουργός, ὁ τεχνουργός μαλλίνων ὕφασμάτων. — *feil, n.* (-es), τὸ λίπος τοῦ μαλλοῦ. — *garn, n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μάλλινον νῆμα. — *händler, m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐριοπώλης, ὁ μαλλοπώλης. — *manufaktur, s.* Wollfabrik. — *waare, f.* (-, *pl.* -n), τὸ μάλλινον ἐμπόρευμα. — *wäber, m.* (-s, *pl.* -), ὁ ταλασιουργός, ὁ ὑφάντης μαλλίνων ὕφασμάτων. — *zeug, n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μάλλινον ὕφασμα.

Woll-fabrik, f. (-, *pl.* -en), τὸ ἐριουργεῖον. — *färber, m.* (-s, *pl.* -), ὁ βαφεὺς μαλλίνων ὕφασμάτων, ὁ μαλλοβάφος. — *handel, m.* (-s), τὸ ἐμπόριον μαλλίνων. — *händler, m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐριοπώλης, ὁ μαλλοπώλης. — *handlung, f.* (-, *pl.* -en), τὸ ἐριοπώλιον, τὸ μαλλοπωλεῖον.

Wolllicht, adj. ἐριοειδής, μαλλοειδής· χνοώδης [χνουδάτος].

Wollig, adj. μαλλώδης, ἐμμαλος, μαλ-

λωτός [μαλλιάρος]. auf beiden Seiten —, ἀμφιμαλλός.

Woll-kamm, m. (-s, *pl.* -kämme), τὸ ξάνιον [τὸ κτένι, ἡ λανάρα, τὸ λανάρη]. — *kämmer, m.* (-s, *pl.* -), ὁ ξάντης μαλλίων [ὁ λαναράς]. — *krämpel, -kratze, f.* (-, *pl.* -n), *s.* Wollkamm. — *kraut, n.* (-es), φυτὸν, ἡ φλόμος, ἡ λυχνίτις φλόμις [ὁ σφλόμος]. — *manufaktur, s.* Wollenmanufaktur. — *markt, m.* (-es, *pl.* -märkte), τὸ ἐριοπώλιον, τὸ μαλλοπωλεῖον, τὸ πρατήριο μαλλοῦ. — *reich, adj.* εὐποκος, πολύμαλλος, μαλλώδης. — *sack, m.* (-es, *pl.* -säcke), ὁ μάλλινος σάκος. — *schür, f.* (-, ἡ κουρά. — *spinner, m.* (-s, *pl.* -), ὁ ταλασιουργός, ὁ κλώστης ἐρών. — *spinnerel, f.* (-, *pl.* -en), τὸ ταλασιουργεῖον. ἡ ταλασιουργική, ἡ ταλασιουργία. — *spinnerin, f.* (-, *pl.* -nen), ἡ ταλασιουργός, ἡ κλώστρια μαλλίων.

Woll-lust, f. (-, *pl.* -lüste), ἡ ἡδυπαθία, ἡ σωματικὴ ἡδονή, ἡ φιληδονία· ὁ ἀφροδισιασμός, τὰ ἀφροδίσια, ἡ λαγνεία, ἡ ἀσελγεία, ἡ ἀκολασία, ἡ φαυλοβίωσις. *in leben, ἀσελγαίνω, ἀκολασταίνω.*

Woll-lüst-ig, adj. φιληδονος, ἡδυπαθής· ἀσελγής, ἀκόλαστος, λαγνικός, φαυλόβιος. — *ling, m.* (-es, *pl.* -e), ὁ λάγνος, ὁ λάγνης, ὁ ἀσελγής, ὁ ἀκόλαστος, ὁ ἰθύφαλλος.

Woll-vieh, n. (-es), τὰ ἐριοφόρα κτήνη, τὰ μαλλοφόρα ζῷα. — *wäsche, f.* (-, *pl.* -n), ἡ πλύσις μαλλίων. — *wäscher, m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἐριοπλύτης.

Womik, adv. διὰ τίνος, τίνι μέσῳ, πῶς [μετ']. δι' οὐτίνος, δι' οὗ, διὰ τοῦ ὁποίου.

Wonach, adv. κατὰ τί, πρὸς τί. καθ' ὃ, κατὰ τὸ ὁποῖον. — beurtheilt du das? πόθεν κρίνεις τοῦτο; das Muster — wir uns richten, τὸ παράδειγμα καθ' ὃ ρυθμιζόμεθα. — fragt er? περὶ τίνος ἐρωτᾷ;

Wonne, f. (-, *pl.* -n), ἡ ἡδονή, ἡ τέρψις, ἡ χαρμωσύνη, ἡ χαρμονή,

ή θέλις, ή ἀγαλλασίς. — empfunden, τέρπομαι, θέλωμαι. — Gefühl, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τερπνὸν ἀσθημα. — *mōnah*, — *mōnd*, *m.* (-s), ὁ μάτιος. — *reich*, *adj.* ἡδονικώτατος, ἡδιστος, τερπνότετος, θελεξικάρδιος. — *taumel*, *m.* (-s), ἡ ὑφ' ἡδονῆς μέθη. *im* — *sein*, μεθύω ὑφ' ἡδονῆς. — *trunken*, *adj.* μεθύων ὑφ' ἡδονῆς, ἡδονοπλήξ. — *vell*, *adj.* πλήρης ἡδονῶν, ἡδονικώτατος, πολυτερπῆς, θελεξικάρδιος, τερπνότετος.

Wohl, *adj.* ἡδονικός, τερπνός, θελεξικάρδιος, πολυτερπῆς, θελεξικάρδιος. — *lich*, *adv.* ἡδονικῶς, τερπνῶς, θελεξικάρδιως.

Woran, *adv.* εἰς τί, ποῦ. εἰς ὅ, ἐνθα. *ich weiss nicht* — *ich bin*, δὲν ἡξεύρω ποῦ εἶμαι. — *liegt es?* πῶς γίνεται; τί δὲ τὸ αἴτιον; — *hast du Mangel?* τίνας ἑλλειψὶν ἔχεις; — *denkst du?* τί διανοεῖσαι; τί (περὶ τίνος) σκέπτεσαι;

Worauf, *adv.* ἐπὶ τίνος, ἐπὶ τίνι, ἐπὶ τῇ ἐν τίνι. ἐφ' οὗ, ἐφ' ᾧ ἐν τῷ ὅποιω, εἰς ὅ. — *geht die Rede?* πρὸς τί τείνει ὁ λόγος; περὶ τίνος πρόκειται; — *verlassen Sie sich?* εἰς τί ἐπαναπέθεθε; ποῦ πέτεσθε; — *gründet sich diese Vermuthung?* ποῦ στηρίζεται ἡ εἰκασία αὕτη; — *warten Sie?* τί περιμένετε;

Woraus, *adv.* ἐκ τίνος, πόθεν, ἀπὸ ποῦ. ἐξ οὗ, ἀπόθεν. — *schliessen Sie das?* πόθεν συμπεραίνετε τοῦτο; *die Quelle* — *ich das geschöpft habe*, ἡ πηγή ἐξ ἧς ἠρόσθη τούτο.

Worin, *adv.* εἰς τί, ἐντὸς τίνος, ποῦ. εἰς ὅ, ὅπου, ἐνθα. — *mischt er sich?* εἰς τί ἀναμιγνύεται;

Worfel-n, *v. i. h.* λιχμάω, λιχνίζω [λιχνίζω]. —, *n.* (-s), ἡ λιχμησίς, ὁ λιχμητός [τὸ λιχμισμα]. — *schaufel*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λιχνον, ὁ λιχμός, ἡ λιχμητήρις, τὸ λιχμητήριον πτόον, ὁ θρινάξ [τὸ θρινάκι], τὸ τρικράνι, τὸ καρπολόγι.

Worfler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λιχμητής [ὁ λιχμιστής].

Wor'gen, *v. i. h.* (*fam.*) καταπίνω ξηρῶς [ξεροκαταπίνω]. *sich* —, *v. r. h.* βιάζω ἑμαυτὸν πρὸς ἑμῶν.

Worin, *adv.* ἐν τίνι, εἰς τί, ποῦ. ἐν ᾧ, εἰς ὅ, ἐν τῷ ὅποιω, ὅπου. — *ist er erfahren?* εἰς τί εἶνε ἐμπειρός; τίνας ἔχει πείραν; — *besteht der Unterschied*, εἰς τί συνίσταται ἡ διαφορὰ; *das Fass* — *der Wein aufbewahrt wird*, ὁ πίθος ἐν ᾧ διατηρεῖται ὁ οἶνος.

Wornach, *s.* Wonach.

Wert, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ λόγος ἡ ὅσις (*pl.* Wörter) ἡ λέξις, τὸ ὄνομα. -e, οἱ λόγοι [τὰ λόγια]. Wörter, αἱ λέξεις. — *für* —, *von* — *zu* —, ἐπὶ λέξει, κατὰ λέξιν, αὐτολεξεί, λέξιν πρὸς λέξιν. *veraltetes, eigenthümliches* —, τὸ γλώσσημα. Wörter machen, bilden, ὀνοματοποιεῖ, ὀνοματοουργεῖ. Wörter machend, ὀνοματοποιός, ὀνοματοουργός. *das* — *Tochter*, ἡ λέξις θυγάτηρ, τὸ θυγάτηρ. *das* — *Gottes*, ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἡ βιβλος, ἡ ἀγία γραφή. *leere* -e, οἱ κενοὶ λόγοι, ἡ κενολογία [ὄφραϊρα λόγια]. *leere* -e machen, κενολογεῖω. *unnütze* -e, λόγοι περιτοί, ἡ περιτολογία. *unnütze* -e machen, περιτολογεῖω [ἀδύτα ὀμυλῶ]. *mit kurzen* -en, διὰ βραχέων, δι' ὀλίγων, ἐν βραχεί, ἐν συντόμῳ, ἐν ὀλίγαις λέξεσι, ἐν ὀλίγα λόγια. *mit anderen* -en, ἐν ἄλλαις λέξεσιν. *um es mit kurzen* -en *zu sagen*, συνελόντι εἰπεῖν, ὡς συντόμως εἰπεῖν, ἵνα εἴπω διὰ βραχέων [γινῶ νὰ τὰ κοντολογῆσωμε]. *mit einem* -e, ἐνὶ λόγῳ, ἐν ἐνὶ λόγῳ. *viele* -e, πολλοὶ λόγοι, ἡ πολυλογία, ἡ μακρολογία. *viele* -e machen, πολυλογεῖω, μακρολογεῖω. *um nicht viele* -e *zu machen*, ὡς συντόμως εἰπεῖν. *mit klaren* -n, *mit ausdrücklichen* -n, σαφῶς, διαρρηθῆν [καθαρά, παστρικά, νέτα σκέτα]. *mit diesen* -n *stand er auf*, ταῦτα εἰπὼν ἠγέρθη. *kein wahres* -n *vorbringen*, οὐδὲν ἀληθὲς λέγω. *kein* — *ver-*

lieren, οὐδὲ γρῦ λέγω [ἄχνα δὲν βγάνω*]. ohne ein — zu sprechen, οὐδὲν ἐπών. auf's —, πρὸς ἔπος, εἰς τὴν πρώτην λέξιν. Gehorsam auf's —, ἡ λογοπειθεια. auf's — gehorchen, ὑπακούω εἰς τὴν πρώτην λέξιν, προθυμότατα. das — führen, haben, ἔγω τὸν λόγον. Sie haben das —, ἔχετε τὸν λόγον. das — nehmen, εἰσgreifen, ἄπτομαι λόγου, ἄρχομαι τοῦ λόγου. das — geben, δίδω τὸν λόγον. das — bekommen, τυγχάνω λόγου, δέχομαι λόγον, λαμβάνω τὸν λόγον. zu — e kommen, zum — kommen, λαμβάνω καὶ ἐγὼ τὸν λόγον. um's — bitten, αἰτέομαι λόγον, ζητέω τὸν λόγον. ins — fallen, ὑπολαμβάνω μεταξὺ, παρεμβαίνω εἰς τὸν λόγον. Jemandem das — entziehen, ἀπαγορεύω τινὶ τὴν περαιτέρω ὁμιλίαν. Jemandem das — reden, ὁμιλέω, συνηγορέω ὑπὲρ τινος, δικαιολογεῖω τινά. ein gutes — für Jemanden einlegen, παρεμβάλλω λέξιν ὑπὲρ τινος. ein freies — sprechen, παρρησιάζομαι, λέγω μετὰ παρρησίας. das freie —, ἡ παρρησία, ἡ ἐλευθεροστομία. Jemandem das — aus (vor) dem Munde wegnehmen, ὑφαρπάζω τινὶ τὸν λόγον. — e mit Jemandem wechseln, ἀνταλλάσσω λόγους πρὸς τινά. ein — an Jemanden richten, ἀποτείνω (ἀπευθύνω) λόγον πρὸς τινά, προσαγορεύω τινά. etwas nicht — haben wollen, δὲν παραδέχομαι τι, ἀρνέομαι τι. er will es nicht — haben, δὲν το παραδέχεται. in (durch) — und That, ἔργω καὶ λόγῳ, λόγῳ καὶ ἔργῳ, διὰ λόγου καὶ ἔργου. — und That, ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον, εἶπε καὶ ἐγένετο. (sein) — halten, τηρῶ (κρατέω) τὸν λόγον. sein — brechen, παραβαίνω τὸν λόγον μου. sein — geben, δίδω τὸν λόγον μου. sein — zurücknehmen, ἀνακαλέω τὸν λόγον μου. Jemandem beim — e nehmen, προθύμως ἐγκαταλαμβάνω τινά τοῖς λόγοις

του, δράττομαι τῶν λόγων τινός [τὸν πῖάνω εἰς τὰ λόγια του, δένω κόμπον τὰ λόγια του]. Jemandem gute — e geben, ὑποποιέομαι, κολλαεῶ τινά [τὸν καλοπῖάνω]. auf Jemandes — bauen, πέποιθα (ἐμπιστεύομαι) εἰς τοὺς λόγους τινός. vor Staunen starb ihm das — im Munde, ὑπὸ θάμβους ἐξεσιώπησεν. ein Mann von —, ἀνὴρ ἀξιόπιστος, ἐμπιστος. ein Mann ein —, οὐκ ἂν ψεύσαστο ἀνὴρ ἀγαθός, οὐκ ἀνδρὸς ὄρκου πρίστις ἀλλ' ὄρκων ἀνὴρ, ἀνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Wort·ableitung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἔτυμολογία. —ähnlichkeit, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ συνωνυμία, ἡ ἀναλογία λέξεων. —arm, *adj.* ἄπορος λέξεων, πτωχός. —armuth, *f.* (—), ἡ ἀπορία (ἡ σπάνις) λέξεων. —aufwand, *m.* (—es), ἡ πολυλογία, ἡ μακρολογία. —machen, μακρολογεῖω, πολυλογεῖω. —bau, *m.* (—s), ἡ πλοκή τῶν λέξεων. —beitrüg, *m.* (—es), τὸ σόφισμα. —bildner, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ὀνοματοθέτης, ὁ ὀνοματοποιός, ὁ ὀνοματοποιός. —bildung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ὀνοματοθεσία, ἡ ὀνοματοποίησις, ἡ ὀνοματοποιία. —brüchig, *adj.* παραβάς τὸν λόγον του, παράσπονδος, ἀναξιόπιστος, ἄπιστος. —werden, παραβαίνω τὸν λόγον μου. —brüchigkeit, *f.* (—), ἡ παράβασις ὑποσχέσεως, ἡ ἀθεσία, ἡ παρασπρόνθισις.

Wörtchen, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ λεξίδιον, τὸ λογίδιον, τὸ ῥηματικόν, τὸ ῥηματικόν [τὸ λογάκιον].

Wörter·büch, *n.* (—es, *pl.* —bücher), τὸ λεξικόν. —schreiber, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ λεξικογράφος.

Wort·erfinder, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ νεολόγος, ὁ καινοτόμος, ὁ περὶ τὰς λέξεις νεωτερίζων. —erfindung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ καινοτομία, ἡ νεολογία, ὁ περὶ τὰς λέξεις νεωτερισμός. —erklärer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἐξηγητὴς λέξεων. —erklärung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἐξήγησις λέξεων.

Wörterverzeichnis, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ λεξιλόγιον, τὸ ὀνομαστικόν.

Wortfechter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λογομάχος, ὁ λεξιμάχος. -fechterei, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ λογομαχία, ὁ λεξιμαχία. -folge, *f.* (—), ἡ συνάφεια τῶν λέξεων. verstellte —, ἡ ὑπερβατὴ σύνθεσις, τὸ ὑπερβατὸν σχῆμα. -forscher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἔτυμολόγος. -forschung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔτυμολογία. -fügung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύνταξις. -führer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀγορεύων, ὁ ἀγορευτής, ὁ προηγορῶν. -fülle, *f.* (—), ἡ εὐπορία λόγων. -geflecht, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀψιμαχία λόγων, ἡ λογομαχία. -geklingel, *n.* (-s), ὁ πάταγος λόγων, τὰ κοσχυμάτια. -gespränge, *m.* (-s), ὁ κόμπος λόγων, ὁ στόμφος τῶν λέξεων, ἡ κομπολογία. -gesänk, *n.* (-es), ἡ λογομαχία. -jagd, *f.* (—), ἡ λεξιθηρία. -jäger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λεξιθήρας, ὁ λογοθήρας. -kampf, *m.* (-es), ἡ λογομαχία ἢ συζήτησις. -karg, *adj.* βραχυλόγος, ὀλιγολόγος, λακωνικός. — sein, βραχυλογέω, ὀλιγολογέω. -kargheit, *f.* (—), ἡ βραχυλογία, ἡ ὀλιγολογία, ἡ λακωνικότης. -klauber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μικρολόγος ὀνοματοθήρας, ὁ μικροπρεπὴς λογοθήρας, ὁ ὀνοματομάχος. -klauberel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μικρολόγος λεξιθηρία. -kräm, *m.* (-s), τὰ κοσχυμάτια, ἡ λογοδιάρροια, ἡ περιττολογία. -krämer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λογοπώλης, ὁ λογοκάπηλος ὁ μεγαληγρός, ὁ κομπορρήμων. -kritler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μικροπρεπὴς λογομάχος, ὁ ὀνοματομάχος. -künstlel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ λογοτεχνία ἢ σοφιστεία, ἡ εὐρεσιλογία. -künstler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ λογοδαίδαλος, ὁ λογοτέχνης. -laut, *m.* (-es), τὸ αὐτόλεκτον περιεχόμενον, τὸ αὐτολεξεῖ ἐμπεριεχόμενον.

Wortlich, *adj.* ἔ *adv.* αὐτόλεκτος, ἐπὶ λέξει, κατὰ λέξιν, αὐτολεξεῖ. — sagen, λέγω κατὰ λέξιν.

Wortmacher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὀνο-

ματουργός, ὁ ὀνοματοποιός. -macherel, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ὀνοματοποίησης, ἡ κατασκευὴ λέξεων. -prunk, *m.* (-es), ὁ κόμπος τῶν λέξεων, ἡ κομπολογία. -räthsel, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ λογογράφος. -registel, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ πῖναξ τῶν λέξεων τὸ λεξιλόγιον, τὸ ὀνοματολόγιον. -reich, *adj.* εὐπορος λόγων πολυλόγος, μακρολόγος, περιττολόγος, λάλος. -reichthüm, *m.* (-s, *pl.* -thümer), ἡ εὐπορία λέξεων ἢ πολυλογία, ἡ περιττολογία, ἡ μακρολογία. -schwall, *m.* (-s), ἡ λογοδιάρροια, ἡ ἀπεραντολογία. -schwallst, *m.* (-es), τὸ πεφουσιωμένον ὕφος, τὸ κομπῶδες λεκτικόν, τὸ διθυραμβῶδες τοῦ λόγου. -spiel, *m.* (-es), τὸ νόημα λέξεως. -spiel, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ παρονομασία, ἡ εὐφύτης διλογία, τὸ λογοπαίγιον. ein — machen, ἀναγραμματίζω, σχηματίζω λογοπαίγιον. -stellung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θέσις τῶν λέξεων, ἡ λογοθεσία. verkehrte —, ἡ ὑπερβατὴ σύνθεσις, τὸ ὑπερβατὸν σχῆμα. -streit, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ λογομαχία, ἡ λογοτριβὴ ἢ περὶ λέξεων φιλονικία. -verderber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαφθορεὺς τῶν λέξεων. -verdräher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαστροφεὺς τῶν λόγων, ὁ συκοφάντης τῶν λόγων ὁ σοφιστής, ὁ παρεξηγητής. -verdrähung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαστροφή τῶν λέξεων, ἡ ἐν τοῖς λόγοις συκοφαντία ἢ σοφιστεία, ἡ σκόπιμος παρεξήγησις. -versetzung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μετάθεσις τῶν λέξεων τὸ ὑπερβατὸν, τὸ πρωθύστερον (σχῆμα). -verstand, *m.* (-es), ἡ γραμματικὴ ἔννοια, τὸ γραμματικὸν νόημα. -verwandschaft, *f.* (—), ἡ συγγένειαι λέξεων, ἡ συνωνυμία. -verwechslung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύγχυσις λέξεων. -wechsel, *m.* (-s), ἡ λογομαχία, ἡ λογοτριβή, ἡ φιλονικία.

Wortüber, *adv.* περὶ τίνος ἐπὶ τίνι, διὰ τί ὑπὲρ τίνος ὑπὲρ τί. περι οὐ, περὶ τοῦ ὀποίου ἐφ' ᾧ, δι' ὃ

- ὑπὲρ οὐ. ὑπὲρ ὅ. — ist die Rede?
 περί τίνος εἶνε ὁ λόγος; — streiten
 sie? περί τίνος φιλονικεῖσαι; der
 Punkt, — die Rede ist, τὸ περί
 οὗ ὁ λόγος, τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα.
 das ist eine Nachricht, — ich
 mich wirklich freue, αὐτὴ εἶνε
 εὐθουσις ἐφ' ἧ τῷ ὄντι χαίρω.
- Werun'ter**, *adv.* ὑπὸ τί, ὑπὸ τίνι· ἐν
 τίνι, μεταξὺ τίνων. ὑφ' ὅ, ὑφ' ᾧ·
 ἐν οἷς, μεταξὺ τῶν ὁποίων.
- Weselsf**, *adv.* ἐνθα, ὅπου.
- Woven'**, *adv.* πόθεν, ἐκ τίνος· περί
 τίνος. ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ, ἐκ τοῦ
 ὁποίου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου· περί οὗ.
 — sprichst du? περί τίνος ὁμι-
 λεις; das Haus, — ich sprach,
 ἡ οἰκία περί ἧς ἔλεγον.
- Wovör**, *adv.* περί τίνος, ἔμπροσθεν
 τίνος· ἐπὶ τίνι, διὰ τί. πρὸ οὐτίνος.
 πρὸ οὗ, πρὸ τοῦ ὁποίου· ἐφ' ᾧ, δι'
 ὅ, διὰ τὸ ὁποίου. — fürchten Sie
 sich? τί φοβείσθε;
- Wovīder**, *adv.* κατὰ τίνος, ἐναντίον
 τίνος. καθ' οὗ, ἐναντίον τοῦ ὁποίου.
- Wovū**, *adv.* πρὸς τί, πρὸς τίνα λόγον,
 ἐπὶ τίνι, εἰς τί, τίνος ἕνεκα, διὰ
 τί. οὐ ἕνεκα, ἐφ' ᾧ, δι' ὅ, πρὸς τὸ
 ὁποίου. — soll das? τί τοῦτο
 ὄφελος; τί τὸ ὄφελος τούτου; τί
 ὄφελει τοῦτο; — viele Worte?
 πρὸς τί ἡ πολυλογία; εἰ θέλουν
 τὰ πολλά λόγια; der Zweck, —
 ich hier warte, ὁ σκοπὸς δι' ὃν
 περιμένω ἐνταῦθα.
- Wrack**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ναυάγιον,
 τὰ ναυάγια, τὰ συντριμματα πλοίου.
 -güt, *n.* (-es, *pl.* -güter), τὸ ἐκ-
 βεβλημένον ναυάγιον, τὰ ἐκβλητα
 ναυάγια. -recht, *s.* Strandrecht.
- Wrin'gen**, *v. i. in. h.* συστρέφω [ἀπο-
 σφονιάζω].
- Wücher**, *m.* (-s), ἡ τοκογλυφία, ἡ
 τοκοληψία· ἡ ὀβολοστατική, ἡ ἀλα-
 χροκέρδεια. — treiben, τοκογλυφίω·
 ὀβολοστατέω. -blüme, *f.* (-, *pl.*
 -n), τὸ χρυσάνθεμον [τὸ νεκρολού-
 λουδον]. -el, *f.* (-), ἡ τοκογλυφία,
- ἡ ὀβολοστατική. -er, *m.* (-s, *pl.*
 —), ὁ τοκογλύφος· ὁ ὀβολοστατής.
 -gesetz, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ περί
 τοκογλυφίας νόμος. -haft, -isch,
adj. τοκογλυφικός. -in, *f.* (-, *pl.*
 -nen), ἡ τοκογλύφος. -jüde, *m.* (-n,
pl. -n), ὁ τοκογλύφος ἔβρατος, ὁ
 ὀβολοστατής.
- Wüchern**, *v. i. h.* τοκογλυφίω· ὀβο-
 λοστατέω, ἀλαχροκερδέω. τραγάω,
 φυλλομανίω, ὑλομανίω [θεριεύω,
 δασόνω, φουντόνω]. sein Geld —
 lassen, πολλαπλασιάζω διὰ τοκο-
 γλυφίας τὰ χρήματά μου.
- Wücher-pflanze**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ
 παράσιτον φυτόν. -sins, *m.* (-es,
pl. -en), ὁ τοκογλυφικός τόκος, ἡ
 ἀλαχροκέρδεια.
- Wuchs**, *m.* (-es), ἡ αὔξη, ἡ αὔξησις,
 ἡ ἐπαύξη, ἡ ἐπαύξησις [τὸ τρά-
 νευμα]; ἡ φυή, τὸ ἀνάστημα. im
 -e sein, αὐξάνομαι, ἐπαυξάνομαι
 [τρανεύω, μεγαλώνω]. mit geradem
 -e, ὀρθοφυής. gerade —, ἡ ὀρ-
 θοφυία. von schlechtem -e, κα-
 κοφυής. von schlankem -e, εὐ-
 μήκης.
- Wucht**, *f.* (-), ἡ βαρύτης, τὸ βάρος,
 τὸ ἄγχθος. -en, *v. i. h.* εἶμαι βαρὺς,
 πιέζω βαρέως. -lg, *adj.* βαρὺς.
 -kolben, *m.* *pl.* οἱ ἀλτήρες, αἱ
 σφαῖραι γυμναστικῆς.
- Wüh'len**, *v. i. et. h.* ἀνασκάπτω, σκα-
 λεύω, σκαλλίζω. —, *n.* (-s), ἡ ὀρυ-
 χή, ἡ ὑπόρυξις, ἡ σκάλευσις, ἡ
 σκάλισις, τὸ σκάλισμα.
- Wüh'ler**, *m.* (-s, *pl.* —), (*fig.*) ὁ δη-
 μαγωγός, ὁ δημοκόπος. -el, *f.* (-,
pl. -en), ἡ σκευωρία, αἱ σκευωρίαι·
 ἡ δημαγωγία, ἡ δημοκοπία. -isch,
adj. δημαγωγικός.
- Wüh'ne**, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἐν τῷ
 πάγῳ χειροποίητος τρύπα, τὸ διά-
 τρημα πάγου.
- Wulst**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ ὄγκος, τὸ
 ὄγκωμα· ἡ τύλη, τὸ τυλεῖον [ἡ
 κουλούρα]. — an einer Säule,
 τὸ κυμάτιον κίονος.

Wulstlg, *adj.* ὑγκώδης, ὄγκηρός [φουσκωτός].

Wund, *adj.* παρατετριμμένος [ξηγαρμένος] τετριμμένος, τετραυματισμένος [πληγωμένος] ἤλκωμένος, ἔλκωδης. -ε Stelle, τὸ ἔλκωμα, τὸ ἔλκος, ἡ πληγή. — machen, ἔλκω, ἔλκοποιῶ [πληγώνω]. Jemanden — schlagen, καταφέρω τινὶ πληγὴν. ein Pferd — drücken, παρατρίβω ἵππον ἐποχοούμενος. sich reiten, -gehen, παρατρίβομαι τοὺς μηρούς ἐποχοούμενος, περιπατῶν.

Wund-ärtnelkunst, *f.* (—), ἡ χειρουργία, ἡ χειρουργική. -ärtn, *m.* (-es, *pl.* -ärtnie), ὁ χειρουργός. -ärtnlich, *adj.* χειρουργικός.

Wunde, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τραῦμα, ἡ πληγή. eine — beibringen, schlagen, ἐπιφέρω πληγὴν, καταφέρω τραῦμα. leichte —, ἐπιπόλαιον τραῦμα. tiefe —, βαθεῖα πληγή. schwere —, καίριον τραῦμα, βαρεῖα πληγή. eine — bekommen, λαμβάνω τραῦμα, τραυματίζομαι, πληγόνομαι. dem Herzen eine — schlagen, ἄπτομαι τῆς καρδίας, χωρῶς πρὸς ἧπαρ, σπαράσσω τὴν καρδίαν.

Wund-eisen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ μήλη [τὸ μῆλι].

Wunden-frei, *adj.* ἀτραυματιστός, ἀτρωτός, ἀπλήρωτος. -mäl, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ οὐλή, ἡ ὤτειλή, τὸ σημεῖον πληγῆς [τὸ σημάδι]. -voll, *adj.* πλήρης τραυμάτων [καταπληγμένος].

Wunder, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ θαῦμα. die sieben — der Welt, τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου. — thun, θαυματουργεῖω, θαυματοποιεῖω, τερατουργεῖω, τερατοποιεῖω. ein — aus etwas machen, δεινοποιεῖω, μεγαλοποιεῖω, ἐξογκώνω τι [τὸ παραμεγαλόνω]. sein — an etwas sehen, θαυμάζω βλέπων τι. was —, τί παράδοξον. es nimmt mich

etwas —, θαυμαστόν μοι φαίνεται τι, θαυμάζω τι. das nimmt mich —, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, παραξενίζομαι. es ist kein —, das ist gar kein —, οὐδὲν θαυμαστόν, οὐδὲν θαῦμα, οὐδαμῶς θαυμαστόν, δὲν εἶνε (δι' ὄλου) παράξενον. — erzählen, λέγω θαυμαστά, τερατολογεῖω, παραδοξολογεῖω. — ver-richten, πράττω τέρατα καὶ σημεῖα. er ist ein — von Tapferkeit, εἶνε τερατώδης εἰς ἀνδρείαν. er glaubt — was er gethan hat, νομίζει ὅτι ἔπραξε τέρατα καὶ σημεῖα. ich sehe mein blaues —, ἀφασία με καταλαμβάνει, μὲν ἀμβρόντητος. -bär, *adj.* θαυμαστός, θαυμάσιος· παράδοξος, ἀλλόκοτος, παράξενος. -e Dinge erzählen, λέγω θαυμαστά, τερατολογεῖω, παραδοξολογεῖω. Erzählung von — en Dingen, ἡ τερατολογία, ἡ παραδοξολογία. über — e Dinge schreiben, παραδοξογραφεῖω. von — er Schönheit, θαυμάσιος τὸ κάλλος und was das — ste ist, καὶ τὸ θαυμασιώτατον. -bärkeit, *f.* (—), ἡ θαυμασιότης. -baum, *m.* (-s, *pl.* -bäume), τὸ σιλκικόπριον, τὸ ζιὰ, ὁ κρότων [τὸ βετεινόδεντρον]. -bill, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ θαυματουργία εἰκῶν. -blüme, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἑσπερίς, τὸ φιλέσπερον (ἀνθος). -ding, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θαῦμα τὸ τέρας. -erscheinung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ θαυμαστὸν δράμα, τὸ θαῦμα τὸ τέρας. -gäbe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θαυματουργία δόναμις, ἡ θαυματουργία. -gebürt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θαυμαστὴ γέννη· τὸ θαυμάσιον γέννημα. -geschichte, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ θαυμάσιον διήγημα ἡ τερατολογία, ἡ παραδοξολογία. -geschöpf, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θαυμάσιον πλάσμα, τὸ θαῦμα, τὸ τέρας. -glaube, *m.* (-ns), ἡ εἰς τὰ θαύματα πίστις. -gross, *adj.* θαυμάσιος τὸ μέγεθος, θαυμαστός ὄσος. -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ θαυμαστὸν παιδίον. -klein, *adj.* (*fam.*)

ἐλαχιστότατος, μικροσκοπικός. -kraft, *f.* (—, *pl.* -kräfte), ἡ θαυματουργός δύναμις. -kür, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θαυμασία θεραπεία. -lich, *adj.* θαυμάσιος, τεράστιος, τερατώδης, ἀλλόκοτος, παράξενος· μοναδικός· ιδιότροπος, δυστράπελος. es ist ihm — gegangen, ἀλλόκοτα πράγματα συνέβησαν αὐτῷ. -lichkeit, *f.* (—), ἡ θαυμασιότης, ἡ παραδοξία, ἡ παραδοξότης, ἡ μοναδικότης. ἡ ιδιοτροπία, ἡ δυστραπεία. -mann, *m.* (-es, *pl.* -männer), ὁ θαυμαστός ἀνὴρ· ὁ θαυματουργός, ὁ θαυματοποιός. -märchen, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ θαυμάσιος μῦθος· ἡ θαυματολογία.

Wundern, *v. t. & imp. h.* es wundert mich, θαυμάζω, ἀπορέω, παραξενίζομαι*, παράξενόν μοι φαίνεται [θαυμάζομαι*]. es soll mich —, ob er kommen wird, ἀπορῶ ἂν ἔλθῃ, εἶμαι περίεργος ἂν ἔλθῃ. sich —, *v. r. h.* θαυμάζω, ἀπλήττομαι [θαυμάζομαι*] (über etwas, τι, περί τινος).

Wunderquelle, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θαυματουργός πηγή. -sam, *adj.* θαυμάσιος, *s.* Wunderbar. -scheibe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ στρομβοσκοπικός δίσκος, τὸ φενακιστοσκόπιον. -schön, *adj.* θαυμάσιος τὸ κάλλος, θαυμαστός τὴν καλλονήν, πάγκalos, πανώραιο [πανώρης*, τρέλλα, τρελλαμός]. -selten, *adj.* (fam.) σπανιώτατος, πάνυ σπάνιος. -thät, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ θαυματουργήμα, τὸ τερατουργήμα. -thäter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ θαυματουργός, ὁ θαυματοποιός, ὁ τερατουργός, ὁ τερατοποιός. -thätigkeit, *f.* (—), ἡ θαυματουργία, ἡ θαυματοποιία, ἡ τερατουργία, ἡ τερατοποιία. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ θαυμάσιον ζῷον, τὸ τέρας. -voll, *adj.* θαυμαστός, θαυμάσιος. -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ θαυματουργήμα, τὸ θαῦμα. die sieben -e, τὰ ἐπτά θαύματα. -e verrichten, ποιεῖ τέρατα καὶ σημεῖα, κάμνω θαύματα. ein — aus

etwas machen, δεινοποιεῖ, μεγαλοποιεῖ, ἐξογκῶ τι [τὸ παραμυγαλῶν]. -zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τέρας, τὸ τερατώδες σημεῖον, τὸ φαινόμενον.

Wund-essenz, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ τραυματικός αἰθέρ. -fleber, *n.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐκ τραύματος πυρετός. -kraut, *n.* (-es, *pl.* -kräuter), ἡ τραυματική (ἡ λαματική) βοτάνη. -mittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τραυματικὸν φάρμακον. -pflaster, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τραυματικὸν ἐμπλαστρον. -salbe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ τραυματικὴ ἀλοιφή. -wasser, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τραυματικὸν ὕδωρ. -wettel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ χειρουργικὴ συνταγή.

Wunsch, *m.* (-es, *pl.* Wünsche), ἡ ἐπιθυμία, ὁ πόθος· ἡ εὐχή, τὸ ἐπιθύημα, τὸ πόθημα [τὸ πεθύμισ*]. ein frommer —, πόθος ὄνειροπλαστός, ἐπιθυμία ματαία, ἀνεκπλήρωτος. nach —, κατὰ γνώμην· κατ' εὐχὴν. Jemandem nach — handeln, πράττω τινὶ κατὰ νοῦν, πρὸς χάριν. Jemandem nach — sprechen, λέγω τινὶ πρὸς χάριν, γλωσσοχαριτέω τινί.

Wünschelröhre, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τοῦ Ἑρμοῦ ραβδίον, ἡ μαγικὴ ράβδος, ὁ θησαυροδευκτης.

Wünschen, *v. t. h.* ἐπιθυμῶ· ποθέω, ἐπιποθέω, εὐχομαι, ἐπέχομαι. Jemandem Glück zu etwas —, εὐχομαι τινὶ ἐπιτυχίαν τινός, ἐπέχομαι τινὶ καλὴν τύχην εἰς τι. alles Gute —, εὐχομαι πάντα τ' ἀγαθὰ, ἐπιποθέω πᾶν ἀγαθόν. einen guten Morgen —, εὐχομαι καλὴν ἡμέραν. ein glückliches Neujahr —, εὐχομαι αἰσιον τὸ νέον ἔτος. ich wünsche Ihnen gute Besserung, οἶς εὐχομαι βελτίαν ἀνάρρωσιν [περαστικὰ]. sich an einen Ort —, ἐπιθυμῶ νὰ εἶμαι ἐν τόπῳ τινί. —, *n.* (-s), ἡ ἐπιθύμησις, ἡ πόθησις, ἡ ἐπιπόθησις· ἡ εὐχή, ἡ ἐπευχή. -swerth, -würdig, *adj.* εὐ-

κταίος, εὐκτός, εὐχής ἄξιος, ἐπεικτός, ἐπιπόθητος. -er, προτιμότερος, αἰρετώτερος.

Würde, f. (—, *pl.* -n), ἡ τιμή, τὸ γέρας, τὸ ἀξίωμα· ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ σεμνοπρέπεια. — des Stiles, ἡ τοῦ λόγου μεγαλοπρέπεια. erkünstelte —, ἡ σεμνοτυφία. nach -n, κατ' ἀξίαν, καταξίως. nach Rang und —, ἀριστίνδην. zu hohen -n gelangen, ἀφικνέομαι εἰς μεγάλας τιμὰς, ἀνέρχομαι εἰς μεγάλα ἀξιώματα. mit hohen -n bekleiden, κοσμέω (περιπέτω) διὰ μεγάλων τιμῶν. zu hohen -n befördern, προάγω ἐπὶ μεγάλας τιμὰς. etwas unter seiner — halten, θεωρῶ τι ἀνάξιον ἐμοῦ, δὲν καταδύομαι τι. die akademische —, ὁ ἀκαδημαϊκὸς βαθμὸς. königliche, päpstliche —, τὸ βασιλικὸν, παπικὸν ἀξίωμα. -würdeger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπ' ἀξίας, ὁ ἐν τιμαῖς, ὁ ἀξιωματικὸς. -voll, *adj.* σεμνοπρεπής, ἀξιοπρεπής. im -en Tone sprechen, σεμνηγορῶ, σεμνομυθεύω, σεμνομυθεύω, σεμνολογῶ, ὁμιλῶ ἀξιοπρεπῶς. -es Wesen, ἡ σεμνοπρέπεια, ἡ ἀξιοπρέπεια. —, *adv.* ἀξιοπρεπῶς.

Würdig, adj. ἄξιος, ἐνάξιος, ἀντάξιος. ἀξιοσέβαστος, σεβάσιμος. für — halten, νομίζω ἄξιον, καταξιώω, κρίνω ἄξιον. — des Lobes, des Tadels, des Vertrauens, ἀξίεπαίνοσ, ἀξιόμισθος, ἀξίόπιστος. -en, *v. i. h.* ἀξιώω, ἐπαξιώω, καταξιώω, ἐκτιμάω. -keit, *f.* (—), ἡ ἀξιότης· ἡ ἀξιοπρέπεια. nach —, κατ' ἀξίαν, καταξίως. -ung, *f.* (—), ἡ ἀξίωσις, ἡ καταξίωσις, ἡ ἐκτίμησις.

Wurf, m. (-es, *pl.* Würfe), ἡ βολή, ἡ ῥιπή [ἡ ῥίξις, τὸ ῥίψιμον]· τὸ ἀκόντισμα, τὸ τίναγμα, ὁ τιναγμός. ἡ ἀποκύησις, ἡ γονοβολία, ἡ γονεία, «τὸ γεννοβόλημα» [ἡ γεννιά]. einen glücklichen — thun, ῥίπτω εὐστόχως, εὐστοχῶ, βάλλω εὐστόχως. (*fig.*) Jemandem in den —

kommen, παρατυγχάνω, περιπίπτω τινί, πίπτω εἰς τὰς χεῖρας τινος.

Wurf-anker, m. (-s, *pl.* —), ἡ ἀπλή ἄγκυρα. -blei, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ καταπειρατηρία, ἡ βολίς [τὸ σκαντῆλι, τὸ σκαντάλι].

Wurfel, m. (-s, *pl.* —), ὁ κύβος ὁ ἀστράγαλος. die — spielen, κυβεύω, ἀστραγαλλῶ, παίζω τοὺς κύβους [παίζω τὸ ζάρν]. der — ist gefallen, ἐρρίφθη ὁ κύβος, ἔγειν ὁ τι ἔγεινε. -artig, *adj.* κυβοειδής. -becher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φιάλις, ἡ πυργία, ἡ κυβοδόγη. -brett, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀβάκιον, ἡ τῆλις, τὸ ψηφολογεῖον, ὁ κυβευτικὸς πίναξ [τὸ ἀβάκι, ὁ ταβλάς]. -form, *f.* (—), τὸ κυβικὸν σχῆμα. -förmig, *adj.* κυβοειδής, κυβικός. -leicht, -ig, *adj.* κυβικός.

Wurfeln, v. i. h. κόπτω τετραγωνικῶς, τετραγωνίζω. —, *v. i. h.* κυβεύω, ἀστραγαλλῶ, παίζω τοὺς κύβους [παίζω τὸ ζάρν]. —, *n.* (-s), ἡ κυβεία, ἡ ἀστραγάλις [τὸ ζάρν].

Wurfelspiel, n. (-s, *pl.* -e), ἡ κυβεία, ἡ ἀστραγάλις, ὁ ἀστραγαλισμός [τὸ ζάρν]. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κυβευτής, ὁ ἀστραγαλιστής.

Wurf-garn, n. (-s, *pl.* -e), τὸ δίκτυον, τὸ ἀμφίβληστρον. -geschoss, -geschütz, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ βλήμα, ὁ βόλος, τὸ βόλιον [τὸ βόλι]. -maschine, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ καταπέλτης, ἡ καταπελτικὴ μηχανή. -pfeil, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἀκόντιον, τὸ βέλος. -schaufel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λίκνον, τὸ λιμητήριον, ὁ θρινᾶξ [τὸ θρινάκι], τὸ καρπολόγι, τὸ τριχράννι. -scheibe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ δίσκος [τὸ βόλι*]. die — werfen, δισκέω, δισκοβολῶ [παίζω τὸ βόλι*]. -schwinde, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ πλόκανον, τὸ πλεκτῶν λίκνον [ἡ βολίστρα*]. -speer, -spieß, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἀκόντιον, τὸ βέλος. den — schleudern, werfen, ἀκοντίζω, ῥίπτω τὸ ἀκόντιον (nach Jemandem, εἰς τινα). -weise, *adv.*

βλήδην [ρίχτά]. -weite, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ διάστημα βλήματος, ἢ βολῆ. bis zur —, μέχρι βολῆς. innerhalb (ausserhalb) der —, ἐντός (ἔξω) βολῆς.

Würgen, *v. t. h.* ἄρχω, πνίγω. —, *n.* (-s), ὁ πνιγμός, ἢ πνίξις, τὸ πνίγμα [τὸ πνίξιμον]. -d, *adj.* πνιγηρός, πνιγώδης, πνιγμώδης.

Würger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ πνίγων, ὁ ἄρχων, ὁ πνικτήρ, ὁ πνικτής.

Wurm, *m.* (-es, *pl.* Würmer), ὁ σφάληξ [ὁ σκουληκός, τὸ σκουληκι]. Würmer bekommen, σκωληκόμααι, σκωληκιάω [σκουληκιάζω]. an Würmern leiden, ἐλμινθιάω. den — bekommen, τερηδονίζομαι. der — am Finger, ἢ παρωνυχίς, ἢ περιοσίτις [τὸ καλαγκάθι, τὸ χειραγκάθι, ὁ κουφόρ*]. (*fig.*) nagender —, ἢ θυμοβόρος (ἢ θυμοδακτής, ἢ θυμοφθόρος) λύπη. auch ein — krümmt sich, wenn er getreten wird, ἔστι κἀν σέρφω χολή.

Wurm-ähnlich, -ärtig, *adj.* σκωληκοειδής, σκωληκώδης· ἐλμινθώδης. -arsnel, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ σκωληκοφθόρον φάρμακον.

Wurmchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σκωλήκιον [τὸ σκουληκάκι]· τὸ ἐλμινθιον.

Wurmen, *v. i. & imp. h.* ἀνιάω, παροργίζω, ἐγγίζω εἰς τὴν ψυχὴν [φουρκίζω].

Wurm-essens, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ σκωληκοφθόρος αἰθέρ. -förmig, *adj.* σκωληκοειδής, σκωληκώδης. -frass, *m.* (-es), ἡ σκωληκίασις, ἡ σκωλήκωσις [τὸ σαρκάσιον, τὸ σαρκάκισμα]. -frässig, *s.* Wurmstichig. -krankheit, *f.* (—), ἡ ἐλμινθίασις. -loch, *n.* (-es, *pl.* -löcher), τὸ διάβρωμα, ἢ ἑπὶ διαβρώσεως. -mehl, *n.* (-s), τὸ πρίσμα, τὸ ἀλευροειδές βρώμα. -mittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σκωληκοφθόρον (τὸ ἐλμινθοφθόρον) φάρμακον. -pulver, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ σκωληκοφθόρος κόκκις. -säme, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ σκωληκοβότανον, τὸ ἐλμινθοβότανον [τὸ λεβιδόχορ-

τον]. -stich, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ δῆγμα σφάληκος. -stichig, *adj.* σκωληκόβρωτος, σκωληκόβορος, θριπτήδεστος [σκουληκοφαγωμένος]. — werden, σκωληκόδομαι, σκωληκιάω [σκουληκιάζω]· θριπτηδοκοπέομαι, τερηδονίζομαι [σκουληκοτρώγομαι].

Würst, *f.* (—, *pl.* Würste), ὁ ἀλλᾶς, ἢ χορδή, τὸ χόρδευμα [τὸ λουκανικόν]. Magen-, ἢ φύσκη, ἢ χορδή* [τὸ γαρδούμι, τὸ κοκκορέτσι]. Würste machen, ἀλλαντοποιῶ, χορδεύω. (*fig. fam.*) das ist mir —, ἀδιάφορόν μοι εἶνε [καρπὶ δέν μου καίεται]. — wider —, πῦρ ἐπὶ πῦρ, κακὸν ἀντὶ κακοῦ.

Würstchen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ χορδάριον, τὸ ἀλλάντιον [τὸ μικρὸ λουκανικόν].

Würst-fett, *n.* (-es), τὸ λίπος ἀλλάντων. -fleisch, *n.* (-es), τὸ κρέας ἀλλαντοποιίας. -händler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀλλαντοπώλης [ὁ λουκανιτζής]. -handlung, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀλλαντοπώλιον [τὸ λουκανιτζίδικο]. -macher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀλλαντοποιός. -suppe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ζωμός μετ' ἀλλάντων.

Würst-brühe, *f.* (—), τὸ ἀρωματικὸν ἄρτυμα. -büchse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀρωματοθήκη.

Würse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἄρτυμα, τὸ ἥδυσμα, τὸ καρύκευμα [ἡ ἄρτυσιά*].

Wurzel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ῥίζα. kleine —n, τὸ ῥιζιον [τὸ ῥιζάλι, τὸ ῥιζαλάκι]. mit der —, πρόρριζος, ἀτόρριζος, σύρριζος. von der — aus, ῥιζόθεν, ἐκ ῥιζῶν. mit der — ausrotten, ῥιζολογέω, ῥιζοτομέω [βγάζω σύρριζα]· ἐπιρίζω [ἐξερρίζω]. mit der ganzen —, ὀλόρριζος. ohne —, ἄρριζος. mit grossen, langen, kurzen, tiefgehenden, flachliegenden, wenigen, vielen, dichten, dicken, schwachen —n, μεγάλορριζος, μακρόρριζος, βραχύρριζος, βαθύρριζος, ἐπιπολαίορριζος, ὀλιγόρριζος, πολύρ-

ρίζος, πυκνόρριζος, παχύρριζος, ἀσθενόρριζος. — *n* schlagen, fassen, treiben, ριζόομαι, καταρριζόομαι, ριζοφύω, ριζοβολέω. — *n* schneiden, sammeln, ριζοτομέω, ριζολογέω. — *n* essen, ριζοφαγέω. — *des* Nagels, ἡ ριζωνυχία, τὰ ριζωνύχια, τὰ ριζώνυχα. — *eines* Wortes, ἡ ρίζα λέξεως. Quadrat-, ἡ τετραγωνική ρίζα. — *artig*, *adj.* ριζώδης, ριζοειδής. — *adv.* ριζηδόν. — *büch-* stäbe, *m.* (—*s*, *pl.* —*n*), τὸ ριζικὸν γράμμα.

Wurzelchen, *n.* (—*s*, *pl.* —), τὸ ριζίον, τὸ ριζίδιον [τὸ ριζάλι, τὸ ριζαλάκι].

Wurzel-füssler, *m.* (—*s*, *pl.* —), τὸ ριζόπουον ζῷον. *die* —, τὰ ριζόποδα. — *gewächs*, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), τὸ πολύρριζον φυτὸν τὸ φυτὸν ἐδωδύμων ριζῶν. — *gräber*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ριζωρύχος, ὁ ριζολόγος. — *holz*, *n.* (—*s*), τὸ ριζόξυλον, τὸ ριζικὸν ξύλον.

Wurzeln, *v. i. h.* ριζοβολέω, ριζοφύω, ριζόομαι [πιάνω*]. — *n.* (—*s*), ἡ ριζωσις, ἡ ριζοβόλησις.

Wurzel-reich, *adj.* πολύρριζος. — *schöss-* ling, *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ ριζόφυτος βλαστός, τὸ ριζοφυτὸς παραβλάστημα, ὁ αὐτόμολος. — *werk*, *n.* (—*s*, *pl.* —*e*), τὸ σύνολον τῶν ριζῶν, τὸ ριζωμα, αἱ ρίζαι. — *wort*, *n.* (—*s*, *pl.* —*wörter*), ἡ ριζική λέξις, τὸ πρωτότυπον. — *sähl*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ρίζα ἀριθμοῦ, ὁ πυθμῆν.

Wurzen, *v. i. h.* ἀρτύω, χυμιζω, ἡδύνω* ἀρωματίζω. *gewürzt*, ἀρτυτός. — *n.* (—*s*), ἡ ἀρτυσις, ὁ ἡδυσμός.

Wurz-haft, *adj.* ἀρωματικός. — *handel*, *m.* (—*s*), τὸ ἐμπόριον ἀρωματικῶν. — *krämer*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ ἀρωματοπώλης. — *läden*, *m.* (—*s*, *pl.* —*läden*), τὸ ἀρωματοπώλιον. — *ling*, *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ αὐτόμολος, *s.* *Wurzelschössling*. — *ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἀρτυσις, ἡ ἡδυνσις. — *weln*, *m.* (—*s*), ὁ ἀνθοσμίας (οἶνος).

Wüst, *m.* (—*s*), ὁ κικκῶν, τὸ χάος, ἡ ἀκαταστασία. τὸ βδέλυγμα, τὸ

μύσαγμα, ὁ σιχασμός [τὸ σίγμα, ὁ σιχαμός, τὸ σίχαστρον*].

Wüst, *adj.* ἔρημος, ἄγριος, ἀκαλλίγητος. ἔκλυτος, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἐξώλης, φαυλόβιος. *ganz* —, παν- ἔρημος [παντέρημος*, παντέρμος*]. — *es* Land, —*er* Boden, γῆ κτηρ- σωμένη, ἡ χέρσος [τὸ χέρισσ* χω- ράφι, τὸ ῥημοχώραφον]. — *o* Gegend, ἡ ἔρημος, ἡ ἔρημια, ἡ ἐρήμη [ἡ ἔρημιά]. — *machen*, ἐρημῶ. — *liegen*, *sein*, χερσεύω, μένω χέρ- σος. — *werden*, χερσεύομαι, χερ- σόομαι. — *es* Leben, βίος ἄσωτος, ἀκρατής, ἀκόλαστος. *ein* —*es* Leben führen, διάγω βίον ἄσωτον, ἀσω- τεύομαι, ἀκολασταίνω.

Wüste, *f.* (—, *pl.* —*n*), — *nef*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἔρημος, ἡ ἐρήμη, ἡ ἔρημια [ἡ ἔρημιά]. *zur* — *machen*, ἐρημῶ [ἐρημιάζω, ῥημάσσω*].

Wüsten, *v. i. h.* ἀσωτεύομαι, ἀκολασ- ταινώ, ἀκρατεύομαι. *mit dem* Gelde —, κατασπαταλάω τὰ χρή- ματα.

Wüstheit, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἔρημια [ἡ ἔρημιά]. ἡ ἀσωτία, ἡ ἀκολασία.

Wüstling, *m.* (—*s*, *pl.* —*e*), ὁ ἄσωτος, ὁ ἀκόλαστος, ὁ ἐξώλης, ὁ ἐξώλης καὶ προώλης, ὁ φαυλόβιος.

Wüth, *f.* (—), ἡ λύσσα, ἡ μανία. *in* — *gerathen*, ἐκμαίνομαι, λυσσο- μαι [λυσσάζω, λυσοσάζω]. *in* — *sein*, μαίνομαι, λυσοσάω [εἶμαι λυ- σοσιασμένος]. *in* — *bringen*, ἐκ- μαίνω, λυσοσάινω, ἐξαγριταίνω [λυ- σοσάζω].

Wüthen, *v. i. h.* μαίνομαι, λυσοσάω [εἶμαι λυσοσιασμένος]. διατελέω ἐν μανιώδει ἐνεργείᾳ, θερίζω, ἐξολο- θρεύω λυσοσώδως. *die Krankheit* wüthet, ἡ νόσος θερίζει. *der Krieg* wüthet im Lande, ὁ πόλεμος δια- τελεῖ πανώλεθρος ἐν τῇ χώρα- gegen Jemanden —, εἶμαι θηρίον ἐναντίον τινός, πνέω μένεα κατὰ τινος. — *d*, *adj.* μανιόμνος, λυσοσῶν λυσοσώδης, λυσοσάλτος, μανιώδης, μανικός, λυσοσμανής, λυσοσητικός,

θηριώδης [λυσσασμένος]. — machen, ἐκμαίνω, λυσσαίνω, εξαγριάνω [λυσσιάζω]. — werden, ἐκμαίνομαι, εξαγριανόμαι, εξαγριόομαι, γίνομαι θηρίον [λυσσιάζω]. — sein, λυσσάω, μαίνομαι, πνέω μένεα, εἶμαι ἐξηγριωμένος. sie sind -e Feinde, εἶνε εἰς τὰ μαχαίρια.

Wüth'-entbrannt, -erfüllt, adj. λυσομανής, λυσοώδης, θηριώδης.

Wütherich, m. (-s, pl. -e), ὁ ὄμοβάρβαρος, ὁ θηριώδης τύραννος, τὸ θηρίον.

Wüthig, adj. λυσοώδης, s. Wüthend.

Wüth'-schraubend, adj. μένεα πνέων, λυσομανής, θηριώδης. -voll, adj. s. Wüthend.

X.

X, n. Jemandem ein — für ein U machen, ἐξαπατᾶω τινά [τὸν ποῦλάω γιὰ πρᾶσινο χαβίταρι].

Xanthippe, f. (-, pl. -n), ἡ Ξανθίππη, (ξῆ) ἡ διστραμμένη γυνή, ἡ ἐρινύς [ἡ στρίγλα, ἡ πανοῦκλα].

Xylograph, m. (-en, pl. -en), ὁ ξυλογράφος. -le, f. (-, pl. -en), ἡ ξυλογραφία τὸ ξυλογράφημα. -isch, adj. ξυλογραφικός.

Y.

Yacht, f. (-, pl. -en), ἡ θαλαμηγός, τὸ θαλαμηγὸν πλοῖον.

Ysop, m. (-s), φυτὸν, ἡ ὕσσωπος, τὸ ὕσσωπον.

Z.

(Vergleiche auch unter C. Παραβλητέον καὶ τὸ στοιχεῖον C.)

Zach, adj. s. Zähe.

Zäckchen, n. (-s, pl. —), ἡ μικρὰ γλωχίς, τὸ ὀδόντιον [τὸ δοντάκι, τὸ κουτσακάκι*].

Zäcke, f. (-, pl. -n), **Zäcken, m.** (-s, pl. —), ἡ στόρυγι, ἡ στόρθη, ἡ γλωχίς, ὁ ὀδός, ἡ ἀκωχὴ [τὸ δόντι, τὸ κουτσάκι*].

Zäcken, v. t. h. σχάζω, ὀδοντῶ, χάρσσω. gezackt, χαρακτός, πριονωτός.

Zäckig, adj. ὀδοντωτός, πριονωτός.

Zägen, v. z. h. δειλιάω*, ἀποδειλιάω, ἀθυμέω, ἀτολέμω, ὄκνέω [ἀνατριχῶ*, φοβοῦμαι] (vor etwas, πρὸς τι). —, n. (-s), ἡ ἀποδειλία, ἡ ἀποδειλιασις, ἡ ἀθυμία, ἡ δειλία, ὁ ὄκνος, ἡ ἀτολία, ὁ φόβος [ἡ δειλία].

Zäh'haft, adj. ἀτολίμος, ἀθυμος, ἀθαρσής, δειλός [ἀθάρρευτος, ἀκαρδός, δειλιάρης*]. — sein, ἀποδειλιάω, δειλιάω*, ἀτολέμω. -igkeit, f. (-), ἡ ἀτολία, ἡ ἀποδειλία, ἡ ἀποδειλιασις, ἡ δειλία, ἡ δειλότης, ὁ ὄκνος [ἡ δειλία].

Zäh'he, adj. γλισχρώδης, γλοιώδης, γλινώδης, κομμώδης, ἰξώδης, γλισχρός, ἰνώδης, συνεκτικός, μαλακοπαγής, δυσασπαστός, πηκτώδης [γλειτοίρης]. -es Leben, βίος ἐπίμονος [ζωὴ σκυλίσα, σκυλονέτοურη*]. -es Fleisch, κρέας στερεόσαρκον.

Zäh'heit, Zäh'igkeit, f. (-), ἡ γλισχρότης, τὸ δυσασπαστόν, τὸ γλοιώδες, ἡ συνεκτικότητα.

Zahl, f. (-, pl. -en), ὁ ἀριθμός. gerade —, ἀρτιος ἀριθμός. ungerade —, ἀριθμὸς περιττός, ἀνάρτιος. eine benannte, unbennante —, ἀριθμὸς γνωστός, ἄγνωστος. die — eins, zwei, drei, vier u. s. w. ἡ μονάς, δυάς, τριάς, τετράς κτλ. an der —, τὸν ἀριθμόν, τὸ πλῆθος. zwanzig an der —, εἴκοσι τὸν ἀριθμόν. sie hat eine hübsche — von Jahren, ἔχει πολὺν τινα ἀριθμὸν ἐτῶν [ἔχει τὰ χρονάκια της]. unter die — rechnen, συγκαταριθμέω, συγκαταλογίζω. in grosser —, πολυάριθμος. ohne —, ἀναριθμητός, ἀνἀριθμὸς, ἀμέτρητος. um die — voll zu machen, πρὸς συμπλήρω-

- σιν τοῦ ἀριθμοῦ. zu den -en gehörig, ἀριθμητικός, die römischen, arabischen —, οἱ ῥωμαϊκοί, ἀραβικοὶ ἀριθμοί.
- Zähl-amt**, *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ ταμεῖον. -bār, *adj.* ἀποδόσιμος, ἐξαργυρωτός, πληρωτός.
- Zählbār**, *adj.* ἀριθμητός. leicht —, εὐαριθμητός. schwer —, δυσαριθμητός [καχομέτρητος*].
- Zählbrot(t)**, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἀβάκιον χρηματισμοῦ, τὸ χρηματοσάνδιον.
- Zählbruch**, *m.* (-es, *pl.* -brüche), τὸ κλάσμα ἀριθμοῦ ὃ κλασματικὸς ἀριθμὸς, τὸ κλάσμα. -büchstäbe, *m.* (-ns, *pl.* -n), τὸ ἀριθμητικὸν στοιχεῖον.
- Zähl'en**, *v. t. h.* τίνω, ἀποτίνω, ἐκτίνω, πληρόνω [πλερόνω*]. im Stande sein zu —, εἶμαι ἀξιόχρεος.
- Zähl'en**, *v. t. & i. h.* ἀριθμέω, μετρέω, καταριθμέω, καταμετρέω. er zählt 50 Jahre, αὐτὸς εἶνε 50 ἐτών, ἔχει 50 ἔτη. das Heer zählt 10000 Mann, ὁ στρατὸς εἶνε ἀνδρῶν 10000 τὸ πλῆθος. die Feinde sollen mehr als tausend —, οἱ πολέμιοι λέγονται ὅτι εἶνε περισσότεροι τῶν χιλίων. zu etwas —, unter etwas —, καταριθμέω, καταλογίζω, ἐναριθμέω, συγκαταριθμέω εἰς τι. Geld —, μετρέω χρήματα. auf Jemanden —, πέποιθα, ἐπαναπαύομαι εἰς τινα. —, *n.* (-s), ἡ ἀριθμησις, ἡ μέτρησις, ἡ καταριθμησις.
- Zähl'en-bruch**, *m.* (-es, *pl.* -brüche), ὃ κλασματικὸς ἀριθμὸς, τὸ κλάσμα. -folge, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σειρά ἀριθμῶν. -grösse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀριθμητικὸν μέγεθος. -kunst, -lehre, *f.* (—), ἡ ἀριθμητικὴ. -lotterie, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ δι' ἀριθμῶν λαχεῖον. -räthsel, *n.* (-s, *pl.* —), ὃ ἀριθμολόγιος. -reihe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σειρά ἀριθμῶν. -sinn, *m.* (-s), ἡ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς εὐφύια. -verhältniss, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀριθμητικὴ σχέση. -wërth, *m.* (-es), ἡ ἀριθμητικὴ ἀξία.
- Zähl'er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὃ ἀποτίνω, ὃ πληρωτής ὃ ταμίαις. ein schlechter —, ὃ κακοπληρωτής. ein guter —, ὃ καλοπληρωτής.
- Zähl'er**, *m.* (-s, *pl.* —), ὃ ἀριθμητής.
- Zähl-fähig**, *adj.* ἀξιόχρεος, ἐγγύτος, φερέγγυος. -fähigkeit, *f.* (—), τὸ ἀξιόχρεον, ἡ φερεγγυότης. -kasse, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ταμεῖον. -los, *adj.* ἀναριθμητός, ἀνάριθμος [ἀρίφνητος*] ἀμέτρητος, ἄπειρος, ἀπαροπληθής. —, *adv.* ἀναριθμητῶς ἀπειρώς. -lösigkeit, *f.* (—), ἡ ἀπειρία, τὸ ἀναριθμητόν, τὸ ἀπειρον πλῆθος, ἡ πολυπληθία. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ὃ ταμίαις ὃ μεθοδότης. -pfennig, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ χρηματοσήμεον, τὸ νομισματοσήμεον, τὸ ἀντι χρημάτων σύμβολον. -reich, *adj.* πολυαριθμὸς, πολυπληθής. -tag, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα πληρωμῆς. -wisch, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ τραπέζιον μετρήσεως, ἡ ἀργυροτάραξα.
- Zähl'ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἔκτισις, ἡ πληρωμὴ [ἡ πλερωμῆ].
- Zähl'ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀριθμησις, ἡ καταμέτρησις, ἡ μέτρησις.
- Zähl'ungs-fähig**, *adj.* ἀξιόχρεος, φερέγγυος, ἐγγύτος. -fähigkeit, *f.* (—), τὸ ἀξιόχρεον, ἡ φερεγγυότης. -frist, *f.* (—, *pl.* -en), -termin, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ προθεσμία πληρωμῆς. -unfähig, *adj.* ἀναξιόχρεος. -unfähigkeit, *f.* (—), τὸ ἀναξιόχρεον, ἡ ἀτίσις. -wërth, *m.* (-es), ἡ νομισματικὴ ἀξία.
- Zähl-verhältniss**, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀριθμητικὴ σχέση. -woche, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἔβδομας πληρωμῶν. -wort, *n.* (-es, *pl.* -wörter), τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα. -zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ἀριθμητικὸν σημεῖον, τὸ ψηφείον.
- Zähm**, *adj.* ἡμερός τιθασός, χειροφθης, πειθήνιος, εὐπειθής. — machen, ἡμερό(ν)ω, τιθασεύω, ἐξημερώω [μερόνω]. — werden, ἡμερό(ν)ομαι.

Zähmbär, *adj.* δαμαστός, τιθάσειυτός, εὐτιθάσειυτοσ, ἐπιδεικτικὸς ἡμερώσειωσ.

Zähmen, *v. t. h.* ἡμερό(ν)ω, τιθάσειυ, ἐξημερώω. (*fig.*) κολάζω, περιορίζω, περιστέλλω, ἀναχατίζω [πρεμαζέω]. ein Pferd —, δαμάζω ἵππον [τιμαρεύω ἄλογο]. leicht, εσχωέρ zu —, εὐτιθάσειυτοσ, δυστιθάσειυτοσ. sich —, *v. r. h.* περιορίζομαι [πρεμαζέομαι]. —, *n. (-s)*, ἡ ἡμέρωσει, ἡ τιθάσειυσει, *s.* Ζάημνυγ.

Zähmheit, *f. (-)*, ἡ ἡμερότη, ἡ τιθάσειυ.

Zähmung, *f. (-, pl. -en)*, ἡ ἡμέρωσει, ἡ τιθάσειυσει, ἡ ἐξημέρωσει [τὸ μέρωμα]. (*fig.*) ἡ κάθει, ὁ κολασμὸς, ἡ περιόρισει, ὁ περιορισμὸς [τὸ πρεμάζωμα].

Zahn, *m. (-s, pl. Zähne)*, ὁ ὀδοός, τὸ ὀδόντιον [τὸ δόντι, τὸ ἀντόντι*]. hohler —, ὀδόντιον κοίλον [ὀδόντι κούφιο]. die vorderen Zähne, οἱ πρόσθιοι ὀδόντες, οἱ γελαστίνοι [τὰ μπροστινά δόντια]. die hinteren Zähne, οἱ ἐντόσ ὀδόντες. die Zähne auf den Seiten, οἱ γομφιοί. engstehende Zähne, ὀδόντες πυκνοί. lückenhafte Zähne, ὀδόντες ἀραιοί. mit lückenhaften, hervorstehenden Zähnen, ἀραιόδοσ, καρχαρόδοσ. stumpfe Zähne bekommen, αἰμωδιάω [αἰμωδιάζω, αἰμωδιάζουν τὰ δόντια μου]. mit den Zähnen knirschen, (δια)πρίω τοὺσ ὀδόντασ, τρίζω τοὺσ ὀδόντασ [τριγουνίζω τὰ ἀντόδια μου*]. Zähne bekommen, ὀδοντοφύω, ὀδοντιάω [βγάζω τὰ δόντια]. einen — verlieren, ἐκβάλλω ὀδόντα [μου πέφτει ἓνα δόντι]. die Zähne putzen, καθαίρω τοὺσ ὀδόντασ, ἀποδοντώω. falsche Zähne, ὀδόντες τεχνητοί [ψεύτικα δόντια]. (*fig.*) Jemandem die Zähne weisen, τρέπομαι πρὸσ ἄμυναν, δείκνύω τινὶ τοὺσ ὀδόντασ [τοῦ δείχνω τὰ δόντια μου]. Jemanden auf den — fühlen, διακωδωνίζω, ἐξετάζω πλαγίωσ τινά

[τὸν ψαρεύω, τὸν δοκιμάζω ἀπ' ἔξω ἀπ' ἔξω]. er hat Haare auf den Zähnen, εἶνε γεννατόσ καὶ βλοσυρόσ τὸ ἦθος, εἶνε δυνατώτατοσ καὶ φαερώτώτατοσ [ἔχει δόντια, δὲν τρώει χόντρο*]. einen — auf Jemanden haben, διατρέφω μίσοσ πρὸσ τινα, ἐγθρεύομαι τινα [τὸν ἔχω εἰσ τὸ στομάχι, εἰσ τὸ ἄχτι]. bis an die Zähne bewaffnet, γερίστω, καθωπλισμένοσ μίχοι τοῦ λαμοῦ. (*fam.*) es thut ihm kein — mehr weh, μὰσ ἄφωσ χρονοσ, εἶτιναξε τὰ πέταλα, ἀπέθανε.

Zahn-arsnel, *f. (-, pl. -en)*, τὸ ὀδοντικὸν φάρμακον. —ärst, *m. (-es, pl. -ärste)*, ὁ ὀδοντίατροσ, *ὁ ὀδοντοίατροσ. —brecher, *m. (-s, pl. -)*, ὁ ἐξαιρών τοὺσ ὀδόντασ. —büchstebe, *m. (-ns, pl. -n)*, τὸ ὀδοντοφωνον γράμμα. —bürste, *f. (-, pl. -n)*, ὁ ὀδοντοξέστωσ, ὁ ὀδοντοξύστωσ, ἡ ψηκτρισ τῶν ὀδόντων [ἡ δοντόβουρτασ].

Zähchen, *n. (-s, pl. -)*, τὸ ὀδοντόριον [τὸ δοντάχι, τὸ ἀντόντάχι*].

Zähneklappern, —knirschen, *n. (-s)*, ὁ βρυγετόσ, ὁ τῶν ὀδόντων τρόμοσ.

Zähneln, *v. t. h.* ὀδοντώω, ὀδοντίζω, ὀδοντοποτιάω.

Zähnen, *v. i. h.* ὀδοντοφύω, ὀδοντοποτιάω, ὀδοντιάω, φῶω ὀδόντασ [βγάνω τὰ δόντια]. —, *n. (-s)*, ἡ ὀδοντοφύτια, ἡ ὀδοντιάσει. am — sterben, ἀποθνήσκω ἐκ τῆσ ὀδοντιάσειωσ.

Zähnen, *v. t. h.* ὀδοντώω, ὀδοντίζω.

Zahn-äule, *f. (-)*, ἡ σηπαδῶν τῶν ὀδόντων. —felle, *f. (-, pl. -n)*, τὸ ρινίον τῶν ὀδόντων. —fleher, *n. (-s, pl. -)*, ὁ ἐκ τῆσ ὀδοντιάσειωσ πυρετόσ. —fistel, *f. (-, pl. -n)*, τὸ κατὰ τὴν γνάθον σπύργιον. —fleisch, *n. (-es)*, τὸ οὔλον [τὸ γούλι, ἡ δοντοκοιλία]. —geschwür, *n. (-s, pl. -e)*, ἡ παρουλί, ἡ ἐπουλί [τὸ σπυρι τῶν δοντοκοιλιῶν]. —höhle, *f. (-, pl. -n)*, ὁ δάμιοσ, τὸ κοίλον ὀδόντοσ, τὸ βόθριον.

Zähneklappern, *n. (-s)*, ὁ κρότοσ τῶν ὀδόντων, ὁ βρυγετόσ. —knirschen,

n. (-s), ὁ τριγῶνος τῶν ὀδόντων, ὁ βρυχατός, ἡ βρυχή [τὸ τριγούνημα*].

Zahn-latwerge, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐκλειγμα ὀδόντων. -lehre, *f.* (—), ἡ ὀδοντολογία. -iſs, *adj.* ἀνόδους, νωδός [φαφούτης]. -lücke, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κενὸν ἄλλεπνοντος ὀδόντος. -lückig, *adj.* ἀραιόδους, ἐν μέρει νωδός [κουτσοδόντης, κουτσαντόνης*, φαφούτης]. -meißel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ γλυφεῖον ὀδόντων, τὸ ὀστοδύστηρον. -mittel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὀδοντικὸν φάρμακον. -pulver, *m.* (-s, *pl.* -en), τὸ ὀδοντικὸν νεῦρον. -pulver, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ὀδοντόσμηγμα, τὸ ὀδοντότριμμα, ἡ ὀδοντόκονις. -reihe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὀδοντοστοιχία. -schmerz, *m.* (-es, *pl.* -en), ἡ ὀδονταλγία, ὁ ὀδοντόπονος, ὁ πονόδοντος. -en haben, ὀδονταλγίω, ἀλγίω τοὺς ὀδόντας. -stecher, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ὀδοντογλυφίς, τὸ ὀδοντόγλυφον. -stummel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ῥίζα θραυσθέντος ὀδόντος. -wäh, *n.* (-s), ἡ ὀδονταλγία, ὁ ὀδοντόπονος, ὁ πονόδοντος. -wurmel, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ῥίζα ὀδόντος. -wange, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὀδοντάγρα, τὸ ὀδονταγωγόν.

Zähne, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ δάκρυον.

Zain, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἔλασμα μετάλλου, ἡ μεταλλίνη ῥάβδος. -eisen, *n.* (-s), ὁ λεπτότατος σίδηρος. -en, *v. i. h.* ἔλασματοποιέω. -hammer, *m.* (-s, *pl.* -hammer), τὸ σιδηροχείον.

Zange, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λαβίς [ἡ τσμπάδα, ἡ τανάλια].

Zahn-geichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ λαβίον, τὸ λαβίδιον, ἡ μικρὰ λαβίς.

Zank, *m.* (-es, *pl.* Zänke), ἡ ἔρις, ἡ λογομαχία [ὁ καυγᾶς]. Gegenstand des -es, τὸ ἔρισμα. mit Jemandem in — gerathen, ἔρχομαι εἰς ἔριν πρὸς τινα, συγκρούομαι μετὰ τινος [πάνομαι μαζὶ του].

Zank-äpfel, *m.* (-s), τὸ μῆλον τῆς Ἐριδος, τὸ ἔρισμα, ein — sein,

εἶμαι τὸ μῆλον τῆς Ἐριδος, εἶμαι περιμάχητος.

Zank-en, *v. i. h.* ἐρίζω· μάχομαι, διαμάχομαι [μαλλώνω] (um etwas, über etwas, περί τινος). sich —, *v. r. h.* ἐρίζω, φιλονικίω, λογομαχίω, γογγύζω.

Zänker, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐριστής, ὁ φιλεριστής, ὁ φιλερις, ὁ φιλόδικος [ὁ καυγατζής]. -el, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ λογομαχία, ἡ ἔρις, ἡ διαμάχη [ὁ καυγᾶς]. alle — geschieht um den eignen Vortheil, ἡ φιλονικία γίνεται ὑπὲρ τοῦ ἰδίου συμφέροντος [ὁ καυγᾶς γίνεται γιὰ τὸ πάπλωμα]. -im, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ φιλερις, ἡ φιλόδικος.

Zänkisch, *adj.* φιλόδικος, ἐριστικός, φιλεριστός. — sein, φιλεριστία, φιλόδικως ἔχω, εἶμαι φιλόδικος. -es Wesen, τὸ φιλόδικον, τὸ φιλερι.

Zank-lust, -sucht, *f.* (—), ἡ φιλολοδορία, ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ἡ φιλομαχία, τὸ ἐριστικόν. -lustig, -stüßig, *adj.* φιλολοδορος, φιλόδικος, φιλαπεχθής, φιλεριστός, φιλόμαχος [καυγατζής]. -stifter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ αἴτιος ἔριδος. -teufel, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φιλερις δαίμων.

Zäpfchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ βάλανος, ἡ στροβίλη (*s.* Seifenzäpfchen). ὁ γαργαρέων, ἡ κιονίς, ὁ σταφυλίτης. τὸ στροβίλιον, τὸ κωνίον.

Zäpfen, *m.* (-s, *pl.* —), (*am Fasse*) τὸ ἐπιστόμιον, τὸ ἐμβολον, τὸ ἐπίβυστρον [ὁ πείρος, ἡ τάπα]. (*an der Thür*) ὁ στροφεός, ὁ, ἡ στροφιγέ [τὸ μάσκούλο*]. (*im Munde*) ἡ κιονίς, ὁ γαργαρέων, ὁ σταφυλίτης. (*am Wasserbehälter*) ἡ δικλίς, τὸ ἐπιστόμιον. ὁ στρόβιλος, ὁ κῶνος [τὸ κουκκουνάρι]. —, *v. i. h.* κατασταμνίζω [επεπίρω*]. -böhler, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τρυπένιον [τὸ τρυβέλι]. -förmig, *adj.* στροβιλοειδής, στροβιλωδής, κωνοειδής. -loch, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ὁ τὸρμος, ἡ βακανοδόχη, ἡ ὀπή ἐμ-

-streich, *m.* (-es), τὸ ἀνα-
ριον (κρούσμα), τὸ ἀνακλιτι-

v. i. h. (ἀ)σπαίρω, (ἀ)σκα-
σφαδάζω [σφαράζω, τσιλι-
ζω]. (*fig.*) παραιτέω εἰς τοὺς
δρόμους. —, *n.* (-s), ὁ σφα-
ς [τὸ σφάραγμα].

—, (*pl.* -s), τὸ περιβλημα,
ράνη, ὁ γῦρος.

i. τρυφερός, μαλακός, ἀπαλός,
λεπτός. —es Fleisch, κρέας
τόν, ἀπαλόν. von —em Fleisch,
σαρκος. — machen, ἀπαλύνω.
er Haut, λεπτόδερμος. von
—end an, von der —esten
reißt an, εἰς ἀπαλῶν ὀνύχων,
δός, νηπιόθεν. —es Gewissen,
ησις λεπτή, εὐαίσθητος.

ii. *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ σκια-
— παιδίον [τὸ κανακάρι].

leand, adj. ἀβρόφρων, φιλο-
ς, λεπτοπρεπής. —gefühl, *n.*
ἡ ἀβροφροσύνη, ἡ λεπτότης,
πρέπεια, ἡ χαλασιθήςια. —heit,
) ἡ ἀβρότης· ἡ τρυφερότης,
ιακότης, ἡ ἀπαλότης· ἡ λε-

adj. τρυφερός· θρυπτικός,
ριώδης. —, *adv.* τρυφερώς.
f. (-, *pl.* -en), ἡ τρυφερό-

m. (-s, *pl.* -e), ὁ μαλακίων,
δρίας, ὁ μαλακίας, ὁ μάλθων
ιακάρης].

i. *m.* (-s), ἡ ἀβροφροσύνη, ἡ
έπεια. —silnig, *adj.* φιλοπρε-
επτοπρεπής, ἀβρόφρων.

f. (-, *pl.* -s), ἡ ἑς [ἡ ἴνα]
ειδὲς μίλλον. —ig, *adj.* ἰνώδης.
f. (-, *pl.* -s), ἡ τολόπη [ἡ
ἴπα, τὸ σκούλι].

m. (-s, *pl.* -), ἡ γοητεία,
εία· τὸ θέλητρον. —baum, *m.*
ὁ δ' ἐπιπόδης ἐξορκισμός [τὸ
α*]. —becher, *m.* (-s, *pl.* -),
χγικὸν ποτήριον. —blick, *m.*
pl. -e), τὸ μαγευτικὸν βλέμμα.
n. (-es, *pl.* -bücher), τὸ βι-
μαγείας, ἡ σολομνική. —el,

f. (-, *pl.* -en), ἡ γοητεία, ἡ μαγ-
γανεία, ἡ μαγεία [τὰ μάγια]· ἡ
μαγανευτική, ἡ μαγική, ἡ μαγευ-
τική. —er, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ γόης, ὁ
φαρμακεύς, ὁ μάγος, ὁ μαγευτής,
ὁ μαγανευτής, ὁ ἐπιπόδης. —bilio,
f. (-, *pl.* -s), ὁ μαγικὸς αὐλός.

—formel, *f.* (-, *pl.* -s), ἡ ἐπιπόδη,
ἡ ἐπίρρησις, ἡ μαγικὴ βῆσις [ἡ γη-
θειά*]. —gesang, *m.* (-es, *pl.* -sänge),
τὸ μαγικὸν ᾄσμα, ἡ ἐπιπόδη. —ge-
schichte, *f.* (-, *pl.* -s), τὸ μαγι-
κὸν διήγημα. —in, *f.* (-, *pl.* -nen),
ἡ φαρμακία, ἡ φαρμάκεια, ἡ γοη-
τεύτρια, ἡ μαγανεύτρια, ἡ φαρμα-
κεύτρια, ἡ μάγισσα. —isch, *adj.* γοη-
τικὸς, μαγικὸς, μαγευτικὸς, γοητευ-
τικὸς, μαγανευτικὸς. —kraft, *f.*

(-), ἡ μαγικὴ δύναμις, τὸ κλητι-
κόν. —kreisel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ
λυγξ, ὁ μαγικὸς ῥόμβος. —kunst, *f.*

(-), ἡ μαγική, ἡ μαγευτική, ἡ
μαγανευτική. Zauberkünste, *pl.*
μαγανεύματα, τὰ γοητεύματα, αἱ
ἐπιπόδαι [τὰ μάγια]. —land, *n.* (-es,
pl. -länder), ἡ χώρα μαγείας. —la-

terne, *f.* (-, *pl.* -s), ὁ μαγικὸς
φανός. —led, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ
μαγικὸν ᾄσμα, ἡ ἐπιπόδη. —mittel, *n.*

(-s, *pl.* -), τὸ μάγευμα, τὸ μαγικὸν
φάρμακον, τὸ φίλτρον [τὰ μάγια].
— bei Jemandem anwenden,
μαγεύω τινά [τοῦ κάνω μάγια]. —n,

v. i. h. ἡ μαγεύω, ἐπάδω, γοη-
τεύω. —palast, *m.* (-es, *pl.* -läste),
τὸ μαγικὸν μέγαρον. —reich, *n.* (-es,
pl. -e), ἡ χώρα μαγείας. —ring,

m. (-es, *pl.* -e), ὁ μαγικὸς δακτύ-
λιος. —ruhe, *f.* (-, *pl.* -s), ἡ μα-
γικὴ ῥάβδος. —scheibe, *f.* (-, *pl.*

-s), ὁ στρομβοσκοπικὸς δίσκος, τὸ
φανακιστοσκοπίον. —schloss, *n.* (-es,
pl. -schlösser), τὸ μαγικὸν μέγα-
ρον. —sagen, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ
γοητευσίς, ἡ γοητεία, ἡ μαγεία, τὸ
μάγευμα. —spiegel, *m.* (-s, *pl.* -),
τὸ μαγικὸν κάτοπτρον. —spruch, *m.*

(-es, *pl.* -sprüche), ἡ ἐπιπόδη, ἡ
ἐπίρρησις, ἡ μαγικὴ βῆσις [ἡ γη-
θειά*]. —stab, *m.* (-s, *pl.* -stäbe),

- ή μαγική βάρδος. -stimme, *f.* (—, *pl.* -n), ή μαγευτική φωνή. -stück, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ γοήτευμα, τὸ μαγγάνευμα, τὰ μαγικὸν ἔργον. -ton, *m.* (-s, *pl.* -töne), ὁ μαγικὸς τόνος. -trank, *m.* (-es), τὸ μαγικὸν ποτόν, τὸ φαρμάκιον, τὸ φίλτρον. -trommel, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μαγικὸν τύμπανον. -welt, *f.* (—), αἱ γοητεῖαι, αἱ μαγεῖαι. -werk, *n.* (-es), τὸ γοήτευμα, τὸ μαγγάνευμα, τὸ μαγικὸν τέχνημα, τὸ μάγευμα [τὰ μάγια]. -wesen, *n.* (-s), ή μαγεία. -wort, *n.* (-es, *pl.* -e), ή μαγική λέξις. -zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μαγικὸν σύμβολον.
- Zauderof, f.** (—, *pl.* -en), ὁ δγκος, ή βραδουκίνησια, ή ἀργοπορία, ή βραδουπορία, ή χρονοτριβή [τὸ χασομέρι].
- Zauder-er, m.** (-s, *pl.* —), ὁ μελλητής, ὁ βραδουβάζμων, ὁ ἀργοπόρος. -haft, *adj.* βραδουκίνητος, ὀκνώδης, βραδουπόρος [ἀράβουλος*]. -haftigkeit, *f.* (—), ὁ βραδὸς χαρακτήρ, ή βραδύτης, ὁ μελλητισμός, ή ἀργοπορία.
- Zaudern, v. i. h.** ὀκνῶ, διαμέλλω, βραδύνω, νωθεύω, νωθριάω, χρονίζω, στραγγιζομαι, μακροχρονέω, χρονοτριβέω, βραδυπορέω, τριψημερέω, ἀργοπορέω [ἀργέω]. —, *n.* (-s), ὁ ὄγκος, ή μέλλησις, ή διαμέλλησις, ή στραγγεία, ὁ χρονισμός, ή χρονοτριβή [τὸ χασομέρισμα].
- Zaun, m.** (-es, *pl.* Zäune), ὁ χαλινός, ή ήνία [τὸ χαλινάρι, τὸ συλληβάρι, τὸ γκέμι]. (*fig.*) ὁ περιορισμός. mit goldenem -e, χρυσοχαλινός. den — dem Pferde anlegen, ἐμβάλλω χαλινὸν εἰς τὸν ἵππον. im —e halten, κατέχω, χαλιναγωγέω, κολάζω, περιστέλλω, περιορίζω [πρεμαζεῖω]. Jemanden im —e halten, κρατέω τὸν χαλινὸν τινος, περιορίζω τινά. seine Zunge, seine Begierden im — halten, περιορίζω, κατέχω τὴν γλῶσσάν μου, τὰς ὀρμάς μου. leicht im — zu halten, εὐκάθετος.
- Zäumchen, n.** (-s, *pl.* —), τὸ χαλινάριον [τὸ χαλινάκι].
- Zäumen, v. i. h.** χαλινῶ [χαλιναρῶν]. (*fig.*) κολάζω, περιορίζω.
- Zaumlos, adj.** ἀγάλινος, ἀχαλινῶτος [ἐτχαλιναρωμένος].
- Zaun, m.** (-es, *pl.* Zäune), ὁ φραγμός, τὸ περίφραγμα, ὁ περιφραγμός, ή περιφραγή, τὸ περιφράκτισμα, τὸ φράγμα, *ὁ φράκτης*. mit einem — einschliessen, περιφράσω. (*fig.*) eine Ursache vom — brechen, ἐπιλαμβάνομαι τῆς τυχεύσεως προφάσεως. einen Streit vom — brechen, ζητέω ἔριν παντί τρόπῳ. du bist nicht hinter dem — gefunden, οὐκ ἀπὸ δρυὸς εἶσαι οὐδ' ἀπὸ πέτρης, *ὅθεν εἴ ἤνραν εἰς τὴν κοπριάν*⁴. das ist hinter jedem — zu finden, αὐτὸ εἶνε κοινῶτατον πανταχοῦ.
- Zäunen, v. i. h.** περιφράσω.
- Zaun-könig, m.** (-s, *pl.* -e), πτηνόν, ὁ τροχίλος, ὁ βασιλικός, ὁ ὄρχιλος [ὁ τροποφράκτης, τὸ τροποκάρυδον, ὁ γαννιακός*]. -pfähle, *m.* (-s, *pl.* -pfähle), ὁ χάραξ, ὁ στύλος φραγμοῦ. -röße, *f.* (—, *pl.* -n), ή κληματὶς φραγμοῦ. -ständer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ στύλος περιφραγῆς.
- Zäusen, v. i. h.** τάλω, μαδάω [συρομαδάω]. Jemanden bei den Haaren —, τάλω τὴν κόμην τινός [τὸν τραβάω ἀπὸ τὰ μαλλιά].
- Zebra, n.** (-s, *pl.* -s), ὁ ἀφρικανικὸς ὄναγρος, ὁ, ή ὠρυξί.
- Zechbrüder, m.** (-s, *pl.* -brüder), ὁ φιλοπότης, ὁ κωθωνιστής.
- Zecher, f.** (—, *pl.* -n), τὰ ἔξοδα συμποσίου, ή δαπάνη εὐωχίας, ή συμβολή, ὁ ἔρανος, τὸ μεριδιον. ή συντεχνία, ή ὁμοτεχνία. τὸ μεταλλουργεῖον. die — bezahlen, ὑπέτω τὸ ἀνάλωμα συμποσίου, καταβάλλω τὰ ἔξοδα εὐωχίας. seine — bezahlen, πληρόνω τὸ ἀνάλογόν μου. die — ohne den Wirth machen, λογαριάζω ἄνευ τοῦ ἐνοικιοκύρη] εἰς — bauen, ἐκμεταλλεῖω μεταλλεῖον.

Zēchen, *v. i. h.* κρατηρίζω, κυαθίζω, ἀμυστίζω, κωθωνίζω [σβανάρω, τσοβίζω]: συμποσιάζω, φαγοποτέω [ξεφραντώνω].

Zēcher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κωθωνιστής, ὁ φιλοπότης [ὁ κρασοπατάρας].

Zech'-frei, *adj.* ἀσμβολος, ἄνευ συνεισφοράς. -gesellschaft, *f.* (—, *pl.* -en), οἱ συμπόται, τὸ συμπόσιον. -ort, *m.* (-es, *pl.* -örter), τὸ κωθωνιστήριον. -schwester, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ φιλοπότις, ἡ συμπότις [ἡ μεθύστρα].

Zech'ine, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ βενετικὸν φλωρίον, τὸ δουκάτον [τὸ τσεκίνι, τὸ τσηκίνι = 11,876 δραχμ.].

Zēcke, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ κρότων [ὁ μάντακας*, τὸ τσιμποῦρι].

Zēder, *s.* Ceder.

Zēhe, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ δάκτυλος τοῦ ποδός. auf den -n ἀκροποδητεῖ [εἰς τὰ νύχια, εἰς τὰ δάκτυλα 'πάνω]. auf den -n gehen, βαδίζω ἄκροις τοῖς ποσὶ, ἀκροβατέω, βαδίζω ἀκροποδητεῖ [παραπατάω εἰς τὰ δάκτυλα 'πάνω, εἰς τὰ νύχια].

Zēhen, *s.* Zehn.

Zēhend, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ δεκάς [ἡ δεκάδα, ἡ δεκαριά] *s.* Zehent.

Zēhenspitze, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἀκροπόδιον, ὁ ἀκρόπους.

Zēhent, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ δεκάτη, τὸ δέκατον [ἡ δεκατεία]. den — einnehmen, eintreiben, δεκατεύω, ἀποδεκατῶ, δεκατατηλογέω, συνάγω τὸ δέκατον. -einnnehmer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ δεκατηλόγος, ὁ δεκατευτής, ὁ δεκατιότης.

Zēhn, *adj.* δέκα. die Zahl —, die Anzahl von —, ἡ δεκάς [ἡ δεκαριά]. von — Ellen, δεκάτηχυς, δεκατηχυαίος. Zeit von — Jahren, ἡ δεκαετία, ἡ δεκαετηρίς [τὸ δεκάχρονον]. —, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ δεκάριον [τὸ δεκάρι].

Zēhn'-eck, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ δεκάγωνον, τὸ δεκαγώνιον. -eckig, *adj.* δεκάγωνος, δεκαγώνιος. -ender, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ δεκάκερως ἔλαφος.

-er, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ δεκάς [ἡ δεκάδα]. ὁ δεκάρχης. -erlei, *adj.* δέκα εἰδῶν, δεκαπλοῦς [δέκα λογιῶν].

-fach, -fältig, *adj.* δεκαπλοῦς δεκαπλάσιος. -fingerig, *adj.* δεκαδάκτυλος. -flüssig, *adj.* δεκάπους· δέκα ποδῶν. -herr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ εἰς τῆς δεκανδρίας, ὁ δεκάρχης, ὁ δέκαρχος, ὁ δεκαδάρχης. -herrschaft, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ δεκανδρία, ἡ δεκαρχία. -jährig, *adj.* δεκαετής, δεκαέτηρος. -er Zeitraum, ἡ δεκαετία, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, ἡ δεκαετηρίς [τὸ δεκάχρονον]. -klaf-

terig, *adj.* δεκόργιος. -löthig, *adj.* δέκα ἡμιουγκίων. -mal, *adv.* δεκάκις [δέκα φοραίς]. -mällig, *adj.* δεκάκις ἐπαναληφθεὶς, δεκαπλάσιασθεὶς. -monatlich, *adj.* δεκάμηνος, δεκαμηνιαίος, δέκα μηνῶν. -pfündig, *adj.* δεκάλιτρος, δεκαλιτριαίος. -sä-

llig, *adj.* δεκάστυλος. -silbig, -syllbig, *adj.* δεκασύλλαβος. -stückig, *adj.* δεκάστεγος. -stüßig, *adj.* δεκάβριθμος, δέκα κλιμακτύρας ἔχων [μὲ δέκα σκαλιά]. -stündig, *adj.* δέκα ὥρων, δεκάωρος. -täglig, *adj.* δεκάημερος, δεκαήμερος, δεκαταῖος. -tausend, *adj.* μύριοι, δεκαχισθλιοί, δέκα χιλιάδες. eine Anzahl von —, ἡ μυριάς, ἡ μυριοστός. der

-ste, ὁ μυριοστός, ὁ δεκάκις χιλιοστός. das -ste Theilchen, τὸ μυριοστημύριον. -fältig, μυριοπλάσιος, μυριοπλασίων. -mal, μυριάκις [δέκα χιλιάδες φοραίς]. -te (der, die, das), *adj.* δέκατος. der — August, ἡ δεκάτη αὐγούστου. den -n dieses Monates, τῇ δεκάτῃ ἱσταμένον.

-tel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δέκατον, τὸ δεκατημύριον [ἀπὸ δέκα ἔνα]. -tens, *adv.* (τὸ) δέκατον, κατὰ δέκατον λόγον. -thellig, *adj.* δεκαμερής. -zellig, *adj.* δεκάστιχος. -zöllig, *adj.* δεκαδάκτυλος.

Zēhr'-bedarf, *m.* (-es), αἱ ζωοτροφίαι, τὰ τρόφιμα.

Zēhren, *v. i. h.* διατρέφομαι, τρέφομαι, ἀποζῶ. δαπανῶ, καταναλίσκω. ἀδυνατίζω, ἀδυναμιζώ, ἀσθενῶ,

έξασθενών, έξασθενίζω. nichts zu — haben, οὐδέν έχω νά φάγω. bei einem Wirthe —, τρώγω, διατρέφομαι παρά ξενοδόχῳ. an etwas —, περιτρώγω, τρωγαλλίζω. —d, *adj.* μαρασμώδης, έκτικός. —es Fieber, ὁ μαρασμώδης πυρετός. —e Krankheit, ἡ φθινάς νόσος, ἡ φθόη.

Zehr-fieber, *n.* (-s), ὁ μαρασμώδης πυρετός. —geld, *n.* (-es), —pfennig, *m.* (-s), τὰ καθ' ὄδον έξοδα διατροφῆς, τὰ ἐφόδον, τὰ ὀδοπορικὰ.

Zehrung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ φαγοποσία, ἡ κατανάλωσις τροφῶν ἢ διατροφή. —skosten, *pl.* τὰ έξοδα διατροφῆς. —astueer, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἐπὶ τῶν τροφίμων φόρος.

Zeichen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ σημεῖον [τὸ σημάδι]· τὸ σῆμα, τὸ σύμβολον, τὸ γνῶρισμα· τὸ τεκμήριον, τὸ δείγμα. algebraisches, chemisches —, σημεῖον ἀλγεβραϊκόν, χημικόν. das — des Kreuzes, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. die 12 — des Thierkreises, τὰ 12 ζῴδια. — und Wunder thun, πράττω τέρατα καὶ σημεῖα. ein — von Achtung, δείγμα ὑπολήψεως. zum — der Freundschaft, τεκμήριον φιλίας. (*fam.*) er ist seines —s ein Schneider, ein Jurist, παρέχει φαινόμενα βράπτου, νομικοῦ. —büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ ἱερογραφικὸν βιβλίον τὸ λεύκωμα. —deuter, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σημειοσκόπος, ὁ τερατοσκόπος, ὁ οἰωνοσκόπος. —deuterei, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σημειοσκοπία, ἡ τερατοσκοπία, ἡ οἰωνοσκοπία. —garn, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ χρωματιστικὸν νῆμα [ἡ στάφνη*]. —köhle, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ ἱερογραφικὸς ἄνθραξ, s. Reisskohle. —kreide, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἱερογραφικὴ κιμωλία. —kunst, *f.* (-, ἡ ἱερογραφία, ἡ ἱερογραφικὴ. —lehre, *f.* (-, ἡ σημειωτικὴ, ἡ ἱατρικὴ σημειολογία, ἡ ἱερογραφικὴ. —lehrer, —meister, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ διδάσκαλος τῆς ἱερογραφίας. —papier, *n.* (-s, *pl.* -e),

ὁ χάρτης ἱερογραφίας. —schule, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σχολεῖον ἱερογραφίας. —sprache, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ διὰ σημείων συνενόησις, ἡ σηματολογικὴ γλῶσσα· ἡ σχηματοποιία, ἡ παντομιμία, ἡ παντομιμικὴ, ἡ μιμικὴ. —stift, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἱερογραφικὸν κονδύλιον. —stunde, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ μάθημα ἱερογραφίας. —unterricht, *m.* (-es), ἡ ἐν τῇ ἱερογραφίᾳ διδασκαλία.

Zeichnen, *v. i. h.* ἱερογραφέω, σχεδιογραφέω, σκιαγραφέω, σχηματιογραφέω. σημειό(ν)ω, παρασημαί(ν)ω, ἐπισημαί(ν)ω, σηματογραφέω [σημαδεύω]. εἰκονίζω, ἐξεικονίζω, παριστάνω. ὑπογράφω, ὑποσημαί(ν)ω. die Wäsche —, σηματογραφέω τὰ ἀσπρόρρουγα. nach der Natur —, ἱερογραφέω κατὰ φύσιν, σκιαγραφέω καθ' ὑπόδειγμα τῆς φύσεως. —, *n.* (-s), ἡ ἱερογραφία, ἡ σχεδιογραφία, ἡ ἱερογράφησις ἢ σημειωσις [τὸ σημάδευμα]. —kunst, *s.* Zeichenkunst.

Zeichner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἱερογράφος, ὁ σχεδιογράφος, ὁ σχηματιογράφος.

Zeichnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἱερογραφία, ἡ σκιαγραφία, ἡ σχεδιογραφία, ἡ σχηματογραφία· τὸ ἱερογράφημα, τὸ σχεδιογράφημα, τὸ διάγραμμα, τὸ σκιαγράφημα.

Zeidel, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ μέλισσα. —bär, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μελιθήρας ἀρκτύλος. —meister, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μελισσοουργός, ὁ μελισσοκόμος. —messer, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ μαχαίριον μελισσοτρυγίας. —, *v. i. h.* βλίττω, βλιμάζω, μελισσοτρυγέω.

Zeidler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μελισσοουργός, ὁ μελισσοκόμος.

Zeigefinger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ λιγανός, ὁ δείκτης. —spanne, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ λιγὰς [τὸ ὀρθόσκελον*, τὸ διασκέλουρον*].

Zeigen, *v. i. & i. h.* δείκνω [δείχνω, δείχτω]. mit dem Finger auf etwas —, δείκνω τι διὰ τοῦ δακτύλου, δακτυλοδεικτέω τι. nach

Norden —, δεικνύω (πρὸς) τὸν βορρᾶν, εἶμαι ἐστραμμένος πρὸς βορρᾶν. sich —, v. r. ἢ δεικνύομαι, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ἀναφαίνομαι ἀναδεικνύομαι. das wird sich bald —, αὐτὸ θὰ φανῆ μετ' ὄλιγον. am Ende zeigte es sich dass, ἐν τέλει ἀπεδείχθη (ἐφάνη) ὅτι. —, n. (-s), ἡ δεῖξις, ἡ ἐνδειξις.

Zeiger, m. (-s, pl. —), ὁ δείκτης ὁ γνώμων.

Zeigen, v. i. ἱ. ἢ. ἢ. ἐγκαλέω, κατηγορέω (Jemanden einer Sache, τινὰ ἐπὶ τινί).

Zeile, f. (—, pl. -n), ὁ στίχος, ἡ γραμμὴ [ἢ ἀράδα]. halbe —, τὸ ἡμιστίχιον. zwischen den -n geschrieben, μεταξὺ τῶν γραμμῶν γεγραμμένος, διάστιχος. — für —, στιχιδόν, γραμμὴν πρὸς γραμμὴν. (fig.) zwischen den -n zu lesen verstehen, ὑπονοέω καὶ τὰ μὴ διαρρηθῆν γεγραμμένα. -nweise, adv. στιχιδόν, κατὰ στίχους. — geordnet, στιχήρης, στιχήρως.

Zeisig, m. (-s, pl. -e), ὁ πράσινος σπίνος [ὁ ἀσάραντος]. (fig.) ein lockerer —, ὁ κουφόνους [ὁ ἐλαφρόμυαλος]. (fam.) sauberer —, βλαστὸς χαριτωμένος, μία χαρά.

Zeit, f. (—, pl. -en), ὁ χρόνος ὁ καιρὸς, ἡ ὥρα. rechte, günstige —, ἡ ἐγκαίρια, ἡ ἐπικαιρία, ἡ εὐκαιρία, ἡ περίστασις. die gegenwärtige —, ὁ ἐνεστώς (ὁ παρῶν) χρόνος, τὸ ἐνεστώδες, τὸ παρόν. die vergangene —, ὁ παρελθὼν χρόνος, τὸ παρελθόν. die zukünftige —, ὁ μέλλων χρόνος, τὸ μέλλον. seit dieser —, ἀπὸ (ἐκ) τούτου τοῦ χρόνου. seit der — wo, ἀφ' οὗ, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗτου. von dieser — an, ἐκ τοῦ τότε χρόνου, ἐκ τότε, ἐκ τότε, ἀπὸ τότε. bis auf die jetzige —, μέχρι τοῦ νῦν, μέχρι τοῦδε, ἕως τώρα. zu jener —, κατ' ἐκείνον τῶν χρόνων, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. von — zu —, zu -en, ἄλλοτε καὶ ἄλ-

λοτε, ἐνίοτε, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν κατὰ καιρούς, πότε καὶ πότε [κάποτε, κάμιά φορά]. zur —, τὸ νῦν γ' ἔχον, τὸ νῦν, πρὸς τὸ παρόν ἐν καιρῷ, ἐν τοῖς χρόνοις, (εἰς) τὸν καιρὸν. zur — als, zur — wo, καθ' ὃν χρόνον. zur — Napoleons, ἐπὶ Ναπολέοντος. zur — der Perserkriege, ἐπὶ τῶν Μηδικῶν χρόνων. zur — der Kreuzzüge, ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν. zur — der Republik, ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. zu allen -en, ἐν παντὶ χρόνῳ, εἰς πάντα καιρὸν. eine — lang, (ἐπὶ) χρόνον τινά. um dieselbe —, περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον. nach einer —, μετὰ τινα χρόνον. mit der —, προϊόντος τοῦ χρόνου, σὺν τῷ χρόνῳ, «μὲ τὸν καιρὸν». in früherer —, τὸ πρῖν, πρὸ τοῦ, πρότερον. vor -en, τὸ πάλαι, τὸν παλαιὸν καιρὸν. von alter — her, ἐκ παλαιού, παλαιόθεν, ἀρχαιόθεν. vor sehr langer —, in sehr alten -en, πρόπαλαι, ἔκπαλαι, δεκάπαλαι, μυριάπαλαι, δωδεκάπαλαι, (fam.) τὸν καιρὸν τῆς Γαλιλαίας. in späterer —, ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις. kurze —, ὀλίγος χρόνος. kurze — nachher, ὀλίγω ὕστερον. lange —, μακρὸς χρόνος. seit langer —, ἐκ πολλοῦ, ἀπὸ πολλοῦ. nach langer —, πολλῷ ὕστερον, μετὰ πολὺν καιρὸν. wie lange — ist es her? πόσος χρόνος (καιρὸς) εἶνε; zu welcher —? κατὰ ποῖον χρόνον; πότε; welche — ist es? ποῖα ὥρα εἶνε; τί ὥρα εἶνε; zur — des Winters, Sommers, ἐν καιρῷ χειμῶνος, θέρους. in — von zwei Monaten, ἐντὸς δύο μηνῶν. für alle —, τὸν αἰὶ χρόνον, εἰς ἅπαντα χρόνον, ἐπὶ πάντα τὸν χρόνον, διὰ παντός [γὰρ πάντα]. der beste General seiner —, ὁ ἀριστος στρατηγὸς τῶν τότε χρόνων, τῶν καθ' ἑαυτὸν, τοῦ καιροῦ τοῦ, τῆς ἐποχῆς του. vor der —, πρὸ τῆς ὥρας, προῶρως, πρόωρα. zur

rechten —, zu rechter —, ἐν καιρῷ, εἰς καιρόν, ἐγκαίρως, εἰς καλόν, ἐν δέοντι, ἐν καιρῷ εὐθέτω, εἰς καλὴν ὥραν [εἰς τὴν ὥρα ἄνω]. zur gewohnten —, εἰς τὴν τακτικὴν ὥραν του, τὴν συνειθισμένην ὥραν. zur unrechten —, παρὰ καιρόν, ἀκαίρως, εἰς καλὴν ὥραν. es ist an der —, ἡ ὥρα πλησιάζει. es ist —, εἶνε καιρός. das ist nicht an der —, die — erfordert es nicht, τοῦτο δὲν εἶνε ἔγκαίρως, δὲν το καλεῖ ἡ ὥρα*. es ist hohe —, εἶνε καιρὸς πλεόν, ἡ ὥρα κατεπείγει. es ist die höchste —, ἡ γγικὴν ἡ ὥρα. es ist noch früh an der —, εἶνε ἀκόμη ἐνωρίς. — haben, ἔχω καιρόν [βολεῖ μου*]. keine — haben, δὲν ἔχω καιρόν [δὲ μου βολεῖ*]. ich habe keine —, ἀσχολὸς εἰμι, δὲν ἔχω καιρόν [δὲ μου βολεῖ*]. sich — zu etwas nehmen, λαμβάνω καιρόν πρὸς τι. — lassen, geben, gönnen, ἰδοὺ καιρόν. lassen Sie sich —, λάβετε καιρόν. die — nicht erwarten können, δὲν βλέπω τὴν ὥραν, ἀνυπομονῶ. sich in die — schicken, δουλεύω τῷ καιρῷ, συμμορφόομαι πρὸς τὰς περιστάσεις. in eine — fallen, συμβαίνω ἐν τινι χρόνῳ. das fällt in die — wo, τοῦτο συνέβη καθ' ὃν χρόνον. seine — verlieren, δαπανῶ τὸν καιρόν μου, γρονοτριβέω [χασομερῶ, ξαργιῶ*]. die gute alte —, ἡ πάλαι εὐδαμονία. die goldene —, τὰ ὄσπερ ἐπὶ Κρόνου, ὁ χρυσοῦς αἰὼν, οἱ εὐδαίμονες παμπάλαιοι χρόνοι. das erfordert —, αὐτὸ ἀπαιτεῖ χρόνον. das nimmt viel — weg, τοῦτο ἀσχολεῖ πολὺ. damit hat es (gute) —, δὲν κατεπείγει τὸ πρᾶγμα, δὲν ὑπάρχει βία. die — wird mir lang, ἀηδίζομαι, στενωχωρέομαι, βαρύνομαι, ἀνωμαί [βαρυσοῦμαι, βαρύνεμαι]. es sind theure —en, εἶνε πολυδάπανοι χρόνοι, ὁ βίος εἶνε τὴν σήμερον δαπανηρός. es sind jetzt schwere —en, ἐγύρισαν

κακοὶ καιροί, παρῆλθον (ἤλλαξαν) οἱ καλοὶ καιροί. (fam.) du liebe —! ἂ θεέ μου! μνησθητεῖ μου Κύριε! Alles hat seine —, καιρός παντὶ πράγματι [κάθε πρᾶγμα ἔς τὸν καιρόν του]. — bringt Rosen, διὰ τῆς ὑπομονῆς ὅλα γίνονται κατ' εὐχὴν [ἀποῦ ἔχει τὴν ἀπομονὴ τὸ περυσιὰ θωρεῖ το*]. kommt — kommt Rath, ὁ καιρὸς ὀδηγός [βλέποντας καὶ κάμοντας]. vergangene —en preist man gern, τὸ παρελθὸν φαίνεται πάντοτε καλλίτερον [κάθε πέρυσι καὶ καλλίτερα].

Zeitabschnitt, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐποχὴ, ἡ (χρονικὴ) περίοδος. -alter, *n.* (-s, *pl.* -), ἡ γενεά, ὁ αἰὼν, ἡ ἡλικία. das jetzige —, ἡ νῦν ἡλικία, ὁ νῦν αἰὼν. in unserem —, κατὰ τὸν ἡμέτερον αἰῶνα. vor unserem —, πρὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας, πρὸς τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, πρὸ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν. das goldene —, ἡ χρυσὴ γενεά, ὁ χρυσοῦς αἰὼν. -angabe, *f.* (-, *pl.* -s), ἡ χρονολογία, ἡ ἡμερομηνία. -aufwand, *m.* (-es), ἡ καταπόνησις χρόνου. -bedürfniss, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀνάγκη τῆς ἐποχῆς. -beschreibung, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ χρονογράφος. -beschreibung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ χρονογραφία. -bestimmung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ ὄρισμός ἐποχῆς. -büch, *n.* (-es, *pl.* -bücher), τὸ χρονικὸν βιβλίον, ἡ ἀναγραφή, ὁ ὄρος. die Zeitbücher, τὰ χρονικά, αἱ ἀναγραφαί, οἱ ὄροι. -dauer, *f.* (-), ἡ διάρκεια χρόνου, ἡ χρονικὴ διάρκεια. -ersparniss, *f.* (-, *pl.* -e), ἡ οἰκονομία χρόνου. -fehler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ ἀναχρονισμός. τὸ σύγχρονον κακόν, τὸ ἐλάττωμα τῆς ἐποχῆς. -folge, *f.* (-), ἡ διαδοχὴ χρόνου, ἡ χρονικὴ συνέχεια. -form, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ χρόνος (ἐν τῇ γραμματικῇ). -forscher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ χρονολόγος. -frist, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ προθεσμία, ὁ χρόνος, ἡ διορία. in —en, κατὰ προθεσμίαν, εἰς διορίαν. -geist, *m.* (-es), τὸ

πνεῦμα τῆς εποχῆς, τὰ σύγχρονα φρονήματα. -gemäss, *adj.* επικαιριος, επικαιρος, καιριος, ευκαιρος, εγκαιρος. -genoss, *m.* (-sen, *pl.* -sen), ὁ σύγχρονος. -genossin, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ σύγχρονος. -geschlechte, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ χρονολογικὴ ἱστορία. τὰ χρονικά, ἡ χρονογραφία. -gewinn, *m.* (-s), τὸ κέρδος χρόνου. des -s wegen, πρὸς οικονομίαν χρόνου.

Zeitkēr, *adv.* μέχρι τοῦδε, μέχρι τοῦ νῦν, ἕως τώρα, τέως. -ig, *adj.* ὁ, ἡ, τὸ τέως, ὁ, ἡ, τὸ μέχρι τοῦ νῦν.

Zeitig, *adj.* καιριος, επικαιριος, εγκαιρος. ὤριμος, ὠριος [ὠριμασμένος]. —, *adv.* ἐν καιρῷ, εἰς καιρὸν, εἰς τὸν καιρὸν του, εἰς τὴν ὥραν του, ἐνωρίς. du kamst —, ἤλθες ἐν καιρῷ, εἰς τὴν ὥραν σου, ἐνωρίς. -en, *v. t. & s. h.* ὠριμάζω. -keit, *f.* (-), ἡ ὠριμότης· ἡ καιριότης, ἡ εγκαιρία, ἡ επικαιρία. -ung, *f.* (-), ἡ πέπανσις, ἡ ὠριμασία.

Zeit-irrtūm, *m.* (-s, *pl.* -irrtümer), τὸ χρονολογικὸν σφάλμα, ὁ ἀναχρονισμός. -kunde, *f.* (-), ἡ χρονολογία. -kürzung, *f.* (-), ἡ διασκέδασις. -lang, *adv.* εἰς —, χρόνον τινά, ἐπὶ τινά χρόνον. -länge, *f.* (-), ἡ μακρότης τοῦ χρόνου, τὸ χρονικὸν μήκος. -lauf, *m.* (-s), ἡ περίοδος τῶν χρόνων, οἱ καιροί. -läufe, *m. pl.* τὰ περιστατικά, αἱ συντυχίαι· οἱ περιστάσεις, οἱ καιροί. -lebens, *adv.* διὰ παντός τοῦ βίου, διὰ βίου, ἐπὶ ζωῆς, ἰσοβίως. eine Pension auf —, σύνταξις ἰσόβιος. -lich, *adj.* πρόσκαιρος, προσωρινός, ἐφήμερος, φθαρτός. das -e, τὰ ἐπίγεια, ὁ πρόσκαιρος βίος. das -e segnen, ἀπαλλάττομαι τοῦ ζῆν, ἀφίνω χρόνους, ἀποθνήσκω. -lichkeit, *f.* (-), ἡ προσωρινότης, τὸ πρόσκαιρον, τὸ ἐφήμερον. -löse, *f.* (-), φυτὸν, τὸ κολυγικόν, τὸ ἐφήμερον [τὸ κουρουνοβότανον, τὸ σκυλοβότανον]. -mangel, *m.* (-s), ἡ ἑλλειψις χρόνου, ἡ ἀσυχλία. -mäss,

n. (-es), τὸ χρονικὸν διάστημα. ὁ ρυθμός, τὸ μέτρον, ὁ χρόνος. -mässig, *adj.* επικαιριος, εγκαιρος, επικαιρος. -messer, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ χρονόμετρον. -ordnung, *f.* (-), ἡ χρονικὴ τάξις, ἡ χρονικὴ διαδοχὴ. -periode, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ χρονικὴ περίοδος. -punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ χρονικὸν σημεῖον. den (rechten) — abwarten, καιροτηρέω, καιροφυλακίω. -raum, *m.* (-s, *pl.* -räume), τὸ χρονικὸν διάστημα, ὁ χρόνος. -rechnung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ χρονολογία. die christliche —, τὸ χριστιανικὸν ἔτος. -register, *n.* (-s, *pl.* —), τὰ χρονικά, ἡ χρονογραφία. -schrift, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ περιδικὸν σύγγραμμα. -strom, *m.* (-es), ὁ χειμαρρὸς τῶν χρόνων. -tāfel, *f.* (-, *pl.* -n), ὁ χρονολογικὸς πίναξ. -umstände, *m. pl.* οἱ καιροί, αἱ περιστάσεις τῆς εποχῆς.

Zeitung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἐφημερίς. ἡ εἰδήσις, ἡ ἀγγελία. gelehrte —, ἐφημερίς φιλολογικὴ. was steht in der —? τί γράφει (τί λέγει) ἡ ἐφημερίς; das steht in der —, αἱ ἐφημερίδες γράφουσι (λέγουσι) τοῦτο.

Zeitung-abonnement, *n.* (-s, *pl.* -s), ἡ συνδρομὴ ἐφημερίδος. -abonnent, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ συνδρομητὴς ἐφημερίδος. -artikel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ἄρθρον ἐφημερίδος. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), τὸ φύλλον ἐφημερίδος. -bureau, *n.* (-s, *pl.* -s), -expedition, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ γραφεῖον ἐφημερίδος. -geld, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ συνδρομὴ ἐφημερίδος. -leser, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀναγνώστης ἐφημερίδος. -lehbüher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ φιλαναγνώστης ἐφημερίδων. -mann, *m. s.* Zeitungsträger. -nachricht, -neuigkeit, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ εἰδήσις ἐφημερίδος. -redakteur, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ συντάκτης ἐφημερίδος. -redaktion, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ σύνταξις ἐφημερίδος. -schreiber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἡμερογράφος, ὁ ἐφημεριδογράφος,

- ὁ δημοσιογράφος. -träger, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διανομὴς ἐφημερίδος.
- Zell-veränderung, f.** (—, *pl.* -en), ἡ μεταβολὴ τῶν χρόνων. -verderb, *m.* (-s), ἡ ἀπόλεια χρόνου [τὸ χάσομερί]. -verderber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀργός, ὁ ἀπράγμων. -verhältnisse, *n. pl.* αἱ περιστάσεις, οἱ καιροί. -verkürzung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διασκέδασις. -verlauf, *m.* (-s), ἡ παρέλευσις τοῦ χρόνου, ὁ χρόνος προβαίνων. im —, προϊόντος τοῦ χρόνου. -verlust, *m.* (-es), ἡ ἀπόλεια χρόνου [τὸ χάσομερί, ἡ ἔαργητα*]. ohne —, ἀμελλητί, ἀνυπερθέτως, τὴν ταχίστην. -verschwendung, *f.* (—), ἡ ἀπόλεια χρόνου [τὸ χάσομερί]. -verstoss, *m.* (-es, *pl.* -stösse), ὁ ἀναχρονισμός. -vertreib, *m.* (-s), ἡ διασκέδασις, ἡ παιδιὰ zum —, πρὸς διασκέδασιν. -wechsel, *m.* (-s), ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χρόνου. -wellig, *adj.* & *adv.* κατὰ καιρούς, ἐκάστοτε. -weise, *adv.* ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, ἐνίοτε, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, πότε καὶ πότε, κάποτε [ποῦ καὶ πορὰ*, κάμμια φορὰ]. -wort, *n.* (-es, *pl.* -wörter), τὸ ῥῆμα, ἡ ῥηματικὴ λέξις. transitives oder aktives —, τὸ μεταβατικὸν ἢ ἐνεργητικὸν (ἀλλοπαθὲς) ῥῆμα. intransitives —, ῥῆμα ἀμετάβατον, οὐδέτερον.
- Zelle, f.** (—, *pl.* -n), ἡ καλύβη, ἡ σκηνή· τὸ ἀσκητήριον, τὸ ἡσυχαστήριον, τὸ κελλίον [τὸ ἀσκηταρεῖό, τὸ κελλί]. τὸ κῦτταρον, ὁ κῦτταρος, τὸ κυττάριον, τὸ κοῖλον μελιτηρίδος. — der Bienen, τὸ μελίττιον. — der Wespen, τὸ σφηκίον. — der Drohnen, τὸ κηφήνιον.
- Zellenbau, m.** (-s), ὁ ἰστός, ἡ κατασκευὴ κυτταρίων. -förmig, *adj.* κυτταροειδής, κυψελώδης. -gefängnis, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἐν τῷ κελλίῳ φυλάξις. -gewebe, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ κυτταροειδὲς πλέγμα. -system, *n.* (-es), τὸ σύστημα τῆς κατὰ μόνας φυλακίσεως, τὸ πενσυλβανικὸν σύστημα.
- Zellgewebe, n.** (-s, *pl.* —), τὸ κυτταροειδὲς πλέγμα, ἡ κυψέλη.
- Zelllicht, zellig, adj.** κυτταρωδής, κυψελώδης, σπογγώδης.
- Zelot, m.** (-en, *pl.* -en), ὁ τυφλὸς ζηλωτής, ὁ ἐνθουσιώδης δογματιστής, ὁ θρησκομανής. -ismus, *m.* (—), ὁ ἐνθους δογματισμός, ἡ θρησκομανία.
- Zell, m.** (-es), τὸ κατὰ σκέλος βάτιμα [τὸ βαχβάνι], *s.* Zeltgang.
- Zelt, n.** (-es, *pl.* -e), ἡ σκηνή, τὸ σκηνώμα, τὸ σκηνήμα, τὸ σκηνοπήγιον, τὸ στεγνόν [ἡ τέντα]. ein — aufschlagen, σκηνοπηγεῖν, σκηνοποιεῖν. wer in einem — wohnt, ὁ σκηνίτης.
- Zeltbett, n.** (-es, *pl.* -en), ἡ σκηνοπαγῆς κλίνη· *s.* Feldbett. -bewohner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκηνίτης. -bude, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ σκηνοπήγιον. -chen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ σκηνίδιον, ἡ σκηνίς [τὸ καλυβάκι]. -dach, *n.* (-es, *pl.* -dächer), ὁ οὐρανίσκος σκηνῆς, τὸ σκιαδεῖον.
- Zeltler, m.** (-s, *pl.* —), ὁ κατὰ σκέλος βαθίζων ἕπτος [τὸ γιοργαλίδικον ἄλογο]. -gang, *m.* (-es), τὸ κατὰ σκέλος βῆμα [τὸ βαχβάνι, ἡ γιοργαλίδικη od. τσαπουδιτικὴ πορπατηξιά*].
- Zeltgenoss, m.** (-en, *pl.* -en), ὁ ὁμόσκηνος, ὁ ὁσκήνος. -pfahl, *m.* (-s, *pl.* -pfähle), -pflock, *m.* (-es, *pl.* -pföcke), ὁ πάσσαλος σκηνῆς. -schneider, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ σκηνορράφος, ὁ σκηνοποιός. -wagen, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δοκὸς σκηνῆς. -wagen, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σκηνοπαγῆς ἄμαξα.
- Zenith, m.** (-es), τὸ κατακόρυφον σημεῖον, τὸ ζενιθ. (*fig.*) τὸ ἔπακρον.
- Zent, f.** (—, *pl.* -e), ἡ δικαιοδοσία. -gericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ κακουργουδικεῖον.
- Zentner, m.** (-s, *pl.* —), τὸ ἐκατόλιτρον, ὁ στατήρ [τὸ καντάρι].
- Zenolith, m.** (-s, *pl.* -e), ὁ ζελλίθος.
- Zephyr, m.** (-s), ὁ ζέφυρος.
- Zepher, n.** & *m.* (-s, *pl.* —), τὸ

σκηπτρον. -träger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σκηπτούχος.
Zerä' beiten, *v. t. h.* κατατρίβω, φθείρω καταργαζόμενος. *sich* —, *v. r. h.* ἀποκάμνω ἐργαζόμενος [σκοτόνομαι ἀπὸ τῆ δουλείᾳ].
Zerbei' ssen, *v. t. ir.* (*part.* zerbis' sen) *h.* καταδάκνω, διασπαράσσω δάκνων, κατασπαράσσω διὰ τῶν ὀδόντων.
Zerber' sten, *v. i. ir.* (*part.* zerbor' sten) *s.* διαρρηγνύομαι, ἀναρρηγνύομαι [ξεσπᾶνω, ξεσκάνω, σκά(ν)ω].
Zerblä' sen, *v. t. ir.* (*part.* zerblä' sen) *h.* διαφυσᾶω, διαρρηγνύω φυσῶν.
Zerbläu' en, *v. t. h.* καταμωλωπιζῶ, καταξάινω, ξυλοκοπέω [σαπίζω 'ε τὸ ξόλο].
Zerböh' ren, *v. t. h.* διατρυπάω, κατατρυπάω.
Zerbre' ch-en, *v. t. ir.* (*part.* zerbro' chen) *h.* θραύω, διαρρηγνύω, καταρρηγνύω, συντριβῶ [σπᾶνω, σπᾶω, τσακίζω]. *sich den Kopf* — mit etwas, βασανίζω τὸν νοῦν μου διὰ τι [σπᾶνω τὸ κεφάλι μου γιὰ κάττι]. —, *v. i. ir. s.* διαρρηγνύομαι, θραύομαι, συντριβομαι [σπᾶνω, τσακίζομαι]. -*lich*, *adj.* θραυστός, εὐθραυστος, ψαθυρός [εὐκολόσπατος]. -*lichkeit*, *f.* (-), ἡ ψαθυρότης, τὸ εὐθραυστον.
Zerbü' chel-n, *v. t. h.* θρύπτω, καταθρύπτω, καταψήχω, θρυλλίσσω [θρουλίζω*, θρουβαλλίζω, ψηχλιάζω, κατακομματιάζω]. —, *v. i. h. & sich* —, *v. r. h.* θρύπτομαι, καταθρύπτομαι, θρυλλίσσομαι [θρουλλίζομαι*, θρουλλίζω*, θρουβαλλίζομαι, κομματιάζομαι]. -*ung*, *f.* (-), ἡ σύντριψις, ἡ θρύψις [τὸ θρούλισμα*].
Zerdrü' ck-en, *v. t. h.* συνθλίβω, συνθλάω, συμπίεζω [ζουλλίζω, τσαλάκωνω]. -*ung*, *f.* (-), ἡ σύνθλιψις [τὸ ζούλισμα, τὸ τσαλάκωμα].
Zerfä' h ren, *v. t. ir.* (*part.* zerfä' h ren) *h.* συντριβῶ ἐλαύνων. —, *v. i. ir. s.* διαλύομαι, διαγέμομαι, διασκορπίζομαι. -*θ* *Suppe*, ζωμός μετὰ διαλυμένων ψύων. -*heit*, *f.* (-), ἡ σύγχυσις, ἡ ἀκαταστασία.

Zerfall', *m.* (-s), ἡ πτώσις, ἡ κατάπτωσις. ἡ διάλυσις, ὁ διαμερισμός.
 -*en*, *v. i. ir.* (*part.* zerfal' len) *s.* διαπίπτω, διαρρέω, διαλύομαι πεσών, καταπίπτω εἰς τεμάχια, ἀποσυντίθεμαι' καταπίπτω, παρακμάζω, φθείρομαι. mit Jemandem —, συγχρούομαι πρὸς τινα [τὰ τσουγκρίζω, τὰ ἀδρίζω*, τὰ χαλάω μαζ(ι)του]. —, *adj.* διακεχυμένος, διαλειλυμένος.
Zerfel' len, *v. t. h.* διαρρινάω, καταρρινάω, κατακόπτω διὰ ρίνης. —, *n.* (-s), ἡ διαρρινήσις.
Zerfe' isen, *v. t. h.* σπαράσσω, κρεουργέω, μαχαιροκοπέω [πετσοκόβω]· καταρρακόω, λακίζω [κατακουρελιάζω, ξεμαλλουρίζω*]. —, *n.* (-s), ὁ σπαραγμός.
Zerfel' schen, *v. t. h.* σπαράσσω, διασπαράσσω, κατασπαράσσω, κρεουργέω, κατακρεουργέω, κρεοκοπέω [πετσοκόβω].
Zerfle' ssen, *v. i. ir.* (*part.* zerflos' sen) *s.* διαλύομαι, διαρρυσίω, διαρρέω, διαγέμομαι, διατήχομαι [λύωνω]. in Thränen —, τήχομαι δακρυρροῶν, ἐχέομαι εἰς δάκρυα. —, *n.* (-s), ἡ διάλυσις, ἡ ἀνάτηξις, ἡ σύντηξις [τὸ λυώσιμον].
Zerfres' sen, *v. t. ir.* (*part.* zerfres' sen) *h.* διαβιβρώσσω, καταβιβρώσσω, διατρώγω, κατατρώγω. —, *n.* (-s), ἡ ἀνάβρωσις, ἡ διάβρωσις [τὸ φάγωμα].
Zerfri' ren, *v. i. ir.* (*part.* zerfrö' ren) *s.* φθείρομαι ὑπὸ τοῦ κρύους [ξεπαγιάζω].
Zerge' hen, *v. i. ir.* (*part.* zergan' gen) *s.* διαλύομαι, διαλείβομαι, διατήχομαι, συντήχομαι, ἀνατήχομαι [λύωνω]. —, *n.* (-s), ἡ διάλυσις, ἡ ἀνάτηξις, τὸ σύντηγμα, ἡ τῆξις [τὸ λυώσιμον].
Zerge' sseln, *v. t. h.* διαμαστιγῶ, καταρραβδίζω.
Zergie' der-n, *v. t. h.* μελλίζω, διαμελλίζω, ἀνατέμνω, καταμελλίζω κατακόπτω μεληθόν. (*fig.*) διαθρόω,

- ἀναλώω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ διαμελισμός, ἡ ἀνατομή, ὁ διαμερισμός. (*fig.*) ἡ διάρθρωσις, ἡ ἀνάλωσις. -ungskunst, *f.* (—), ἡ ἀνατομική, ἡ ἀνατομία.
- Zerhauen**, *v. t. h.* κατακόπτω, λεπτοκοπέω, κατακρουρέω, μιστόλλω, διαμιστόλλω, κατακοπανίζω [λιανοκοπάω, λιανίζω].
- Zerhäm mern**, *v. t. h.* κατασυντρίβω διὰ σφυρίου, σφυροκοπέω.
- Zerhauen**, *v. t. h.* κατακόπτω, διατέμνω.
- Zerkauen**, *v. t. h.* διαμασάω, καταμασάω.
- Zerkleinern**, *v. t. h.* λεπτοκοπέω, λεάλνω, λειοτριβέω [λιανίζω, λιανοκοπάω].
- Zerklopfen**, *v. t. h.* συντρίβω κρούων, θραύω ἐπιτυπών.
- Zerkniffen**, *adj.* χαραδρώδης, κεχαρδρωμένος.
- Zerknicken**, *v. t. h.* θραύω συμπίεζων, συγκλάω, συντρίβω διὰ συμπίεσεως, συνθλίβω [ζουλίζω, τσακίζω].
- Zerknicken**, *v. t. h.* διακλάω, κατακλάω, κατακάμπτω, λυγίζω, διαλυγίζω [τσακίζω].
- Zerknirschen**, *v. t. h.* συντρίβω, συνθλίβω [ζουλίζω, τσακίζω]. (*fig.*) zerknirscht, συντετριμμένος τὴν καρδίαν, μετανενοημένος. -ung, *f.* (—), (*fig.*) ἡ συντριβή, ἡ κατάνυξις, ἡ μετάνοια.
- Zerkniff tern, zerkniff len**, *v. t. h.* ρυσσάω, συνθλάω [ζαρόνω, τσαλακόνω].
- Zerkechen**, *v. t. h.* καθέψω [περισσοβράζω].
- Zerkrausen**, *v. t. h.* καταμύσσω, καταξύω, κατακινάω, διακινώ, συγξέω [γριτσανίζω, τσαγκρουνάω, τσογγρανίζω].
- Zerkrumeln**, *v. t. h.* καταθρόπτω, συνθρόπτω, θρόπτω, θρούλισσω [θρούβω*, θρούλιζω*, θρουβαλιάζω].
- Zerlassen**, *v. t. ir.* (*part.* zerlassen) *h.* ἀνατίκω, διατίκω, συντίκω, διαλύω [ἀναλυόνω*]. —, *n.* (-s), ἡ ἀνάτηξις, ἡ σύντηξις, τὸ σύντηγμα, ἡ διάλυσις [τὸ λυώσιμον].
- Zerlassen**, *v. t. ir.* (*part.* zerlassen) *h.* κατασυντρίβω τρέχων, καταπατέω [τσαλαπατέω]. —, *v. i. ir. s.* διαρροῖσκα, διαχέομαι, διαλύομαι.
- Zerleihen**, *adj.* μεριστός, διαιρετός, διαμεριστός, ἀναλυτός. -en, *v. t. h.* διαίρω, διαμερίζω, μερίζω, διαμελίζω, ἀνατέμνω, κατακόπτω ἀποσυνδέτω, ἀναλώω. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μεριστής, ὁ διαμεριστής, ὁ κατακόπτης. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ διαμερισμός, ἡ κατακοπή, ὁ διαμελισμός.
- Zerleihen**, *v. t. ir.* (*part.* zerleihen) *h.* φθείρω ἐκ τῆς πολλῆς ἀναγνώσεως.
- Zerleihen**, *v. t. h.* διατριπάζω, διατετραίνω, κατατριπάζω [κάνω κόσκινον].
- Zerlummen**, *v. t. h.* ρακώω, καταρακώω [κατακουρελιάζω, ξεσχίζω, ξεμαλλουρίζω*]. zerlummt, πολυσχιδής, ρακώδης [κατακουρελιασμένος, ξεμαλλουρισμένος*].
- Zermahlen**, *v. t. h.* καταλέω, ἀλεροποιέω.
- Zermalmen**, *v. t. h.* λεάλνω, λειοτριβέω λεπτοκοπέω, καταθρόπτω, κατατρίβω, κατακοπανίζω [λιανίζω, λιανοκοπανίζω]. zermalmt, λειοτριβής. -ung, *f.* (—), ἡ λέανσις, ἡ κατάτριψις, ἡ θρύψις, ἡ λεπτοκοπία, τὸ λεπτόν κοπάνισμα.
- Zermettern**, *v. t. h.* κατατρέχω, καουχέω, ἐκδέρω, καταβασανίζω, κατατυραννέω, σταυρόνω. s. slich —, *v. r.* *h.* κατατρέχομαι, καταβασανίζομαι.
- Zermetzen**, *v. t. h.* κατακρουρέω [πετσοκόβω].
- Zernagen**, *v. t. h.* διαβιβρώσκω, διατρέγω, καταβιβρώσκω, ἐκτρέφω, κατατρέγω. -ung, *f.* (—), ἡ διάβρωσις, ἡ ἀνάβρωσις, »τὸ φάγωμα.
- Zernichten**, *s.* Vernichten.
- Zerpelzen**, *v. t. h.* διαμαστιγώω, ραβδίζω, ξυλοκοπέω [σακατέω ἐκ τὸ ἐύλον].
- Zerplatzen**, *v. i. s.* καταρρηγνύομαι, διαρρηγνύομαι, ἐκρηγνύομαι, ἀερρηγνύομαι [ξεσπάνω, σκάνω, ξεσκάνω].

Zerpres'en, *v. t. h.* διαθλίβω, συμπιέζω [ζουλίζω].

Zerprü'gen, *v. t. h.* διαμαστιγώ [σπάνω εις τὸ ξύλον].

Zerquet'sch-en, *v. t. h.* συνθλάω, καταθλάω, συνθλίβω, συντριβώ, κατασυντριβώ [τσακίζω, ζουλίζω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σύνθλιψις, ἡ σύντριψις, τὸ κάταγμα [τὸ ζούλισμα, τὸ τσάκισμα].

Zertrau'fen, *v. t. h.* διατίλλω, τίλλω, (δια)σπαράττω [σουρομαδάω, σουρομαλλιάζω]. —, *n.* (-s), ἡ τίλσις, ὁ τιλμός, ὁ σπαραγμός [τὸ σουρομάδισμα].

Zerr'bild, *n.* (-es, *pl.* -er), ἡ γελοιογραφία.

Zerreiß'-bär, *adj.* τριπτός, ψαθυρός, εὐθρυπτός, ἐπίδεκτικὸς θρύψεως [θρουβάλιατός*]. -bärkeit, *f.* (—), ἡ ψαθυρότης, τὸ εὐθρυπτόν. -en, *v. t. ir.* (*part.* zerriß'en) ἢ κατατριβώ, συντριβώ, θρύπτω, καταθρύπτω, συνθρύπτω, λεάνω, θλυλίσω [θρουλίζω*, θρουβαλιάζω*]. -lich, *adj.* *s.* Zerreibbar. -lichkeit, *s.* Zerreibbarkeit. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ θρύψις, ἡ λέανσις, ἡ κατάτριψις [τὸ θρούλισμα*].

Zerreiß'-bär, *adj.* σχιστός, ἐπίδεκτικὸς σχίσσεως. -en, *v. t. ir.* (*part.* zerriß'en) ἢ σχίζω, διασχίζω, κατασχίζω [ξεσχίζω] διαρρηγνύω, διασπᾶω, σπαράσσω, κατασκόλλω, κατασπαράσσω [καταξεσχίζω]. von einem wilden Thiere zerrissen werden, γίνομαι θηρόβρωτος. —, *v. i. ir. s.* σχίζομαι, διαρρηγνύομαι. sich —, *v. r. ir. h.* (*fam.*) κατακουράζομαι, κατασκοτόνομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ σχίσις, ἡ διάσχισις, ἡ κατάσχισις [τὸ σχίσμιον, τὸ ξέσχισμα] ἢ διάσπασις, ὁ διασπασμός, ὁ σπαραγμός.

Zerren, *v. t. h.* ἔλκω, σύρω, ἐλκέω [τραβοκοπάω].

Zerrin'nen, *v. t. ir.* (*part.* zerron'nen) *s.* διαρρέω, διαγέομαι, διαλύομαι, *s.* Zerfliessen. (*fig.*) wie gewonnen so zerronnen, ἄλῶν φέρ-

τος ἔνθεν ἦλθεν ἐνθ' ἔβη [ἀνέμου μαζώματα διαβόλου σκορπισματα, ἀνεμομαζώματα διαβολοσκορπισματα od. ἀνεμοσκορπισματα*].

Zerris'sen (*s.* Zerreißen), *adj.* ἐσχισμένος· ρακώδης, ἐρρακωμένος [κουρευλισμένος]. -heit, *f.* (—), ἡ σχίσις, τὸ σχίσιμα, ἡ διάρρηξις.

Zerrit'sen, *v. t. h.* ἀμύσσω, καταμύσσω, διακνίζω [τσογγρανίζω, τσαγγουρνῶ, τσαγγουρνομαδ(ι)ῶ*].

Zerrüh'ren, *v. t. h.* τορῶνω, τορυνάω, ἀναταράσσω, (συν)ταράσσω.

Zerrü'pfen, *v. t. h.* τίλλω, διατίλλω, μαδάω [σουρομαδάω*], *s.* Zertraufen.

Zerrüt't-en, *v. t. h.* παράττω, διαταράσσω, συνταράσσω, καταταράσσω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διατάραξις, ἡ συντάραξις, ἡ κατατάραξις.

Zersä'gen, *v. t. h.* διαπρίω, καταπρίω, καταπριονίζω. zersägt, διάπριστος. —, *n.* (-s), ἡ πρίσις, ἡ διὰ πριονίου κατακοπή.

Zerschä'ben, *v. t. h.* καταξίω, καταξύω, καταγλύφω. —, *n.* (-s), ἡ κατάξυσις.

Zerschel'len, *v. t. h.* καταρρηγνύω, διαρρηγνύω παταγώδως, κατασυντριβώ. —, *v. i. s.* καταρρηγνύομαι, διαρρηγνύομαι παταγώδως.

Zerschle'ssen, *v. t. ir.* (*part.* zerschos'sen) ἢ καταपुरοβολίω.

Zerschlä'gen, *v. t. ir.* (*part.* zerschlä'gen) ἢ καταθραύω, συντριβώ, κατασυντριβώ, συνθραύω [κατασπᾶνω, κατατσακίζω]. (*fig.*) wie —, κατάκοπος, κατατετρυμένος, καταβεβλημένος [κατασκοτωμένος, ἀποκαμωμένος, σακατεμένος, ἀποσταμένος]. sich —, *v. r. ir. h.* διαρρηγνύομαι, συνθραύομαι· ναυαγέω, ἀστοχέω, ἀποτυγχάνω, ματαίονομαι.

Zerschmel'ssen, *v. t. ir.* (*part.* zerschmies'sen) ἢ συντριβώ καταρρίπτω, καταθραύω, κατατινάσσω, *s.* Zerschlagen.

Zerschmel'sen, *v. t. reg. & ir.* (*part.* zerschmol'zen) ἢ συντήκω, ἀνατήκω, διατήκω, διαλύω [λύδνω, ἀναλύδνω*]. —, *n.* (-s), ἡ τήξις,

ή άνάττης, ή σύνττης, τὸ σύνττημα, ή διάλυσις [τὸ λυθίσμιον].
Zerschmettern, *v. t. h.* καταθραύω, κατασυντρίβω· κατασφενδονάω, κατατινάσσω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή θραύσις, ή σύντριψις.

Zerschneif d-en, *v. t. ir.* (*part.* zerschneiften) *h.* διατέμνω, κατατέμνω, διαμερίζω, διαμελλίζω, κατακόπτω, σπαράσσω, κρεουργέω [χομματιάζω]. -ung, *f.* (—), ή διατομή, ή κατατομή, ή κατακοπή.

Zerschneifeln, *zerschnifeln*, *v. t. h.* λεπτοκοπέω, λεαίνω [λιανίζω, ψιλοκόβω].

Zersets bär, *adj.* επιδεικτικός άποσυνθέσεως, αναλύσιμος. -en, *v. t. h.* άποσυνθέτω, αναλύω. *sich* —, *v. r. h.* άποσυντιθεμαι, αναλύομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή άποσυνθέσις, ή άνάλυσις. -ungskunst, *f.* (—), ή αναλυτική.

Zerspal t-en, *v. t. ir.* (*part.* zerspalten) *h.* διασχίζω, άνασχίζω, σχίζω. *sich* —, *v. r. ir. h.* διασχίζομαι, σχίζομαι. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή σχίσις, ή διάσχισις, τὸ σχίσμα.

Zersplittern, *v. t. h.* καταθραύω, καταθρύπτω, συντρίβω, άναρρηγνύω, άνασπάω, διασπάω. (*fig.*) διασκορπίζω. ρίπτω εις τὸν άέρα, καταναλισκω μάτην. —, *v. i. s.* άναρρηγνύομαι, άνασπῶμαι, διασπῶμαι. άποβαίνω μάταιος, ναυαγέω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή κατάθραυσις, ή θραύσις ή διάσπασις, ὁ διασπασμός.

Zersprengen, *v. t. h.* άναρρηγνύω, άνασπάω, άνατινάσσω καταγνώδως, διαρρηγνύω, διασφενδονάω.

Zerspringen, *v. i. ir.* (*part.* zerspringen) *s.* διαρρηγνύομαι, άναρρηγνύομαι, διασφενδονῶμαι.

Zerstam pfen, *v. t. h.* καταπτίσσω, λεπτοκοπέω, κατασυντρίβω, κοπανίζω, κατακοπανίζω [χοντροκοπανίζω, γουδοκοπανίζω].

Zerstäu ben, *v. t. h.* κοινοποιέω [κάμνω πάσαλον*]. (*fig.*) διασκορπίζω. -ung, *f.* (—), ὁ διασκορπισμός.

Zerstö chen, *v. t. ir.* (*part.* zerstö chen) *h.* διακεντίω, διατρυπάω [σουβρίζω]. —, *n.* (—), ή διακέντησις.

Zerstö ben, *v. i. ir.* (*part.* zerstö ben) *s.* διασκορπίζομαι, διασφενδονῶμαι [γίνομαι φύλλα φτερά*].

Zerstö r bär, *adj.* φθαρτός, εξολοθρευσιμος. -bärkeit, *f.* (—), τὸ φθαρτόν, ή φθαρτότης. -en, *v. t. h.* καθαιρέω, έκπορθέω, άναστατώ, εξολοθρεύω, καταστρέφω. von Grund aus —, καθαιρέω εις έδαφος, κατασκάπτω εκ θεμελιών [ξεθεμελιώνω, ξεγαλάρων*]. -end, *adj.* καταστρεπτικός, εξολοθρευτικός. -er, *m.* (—), ὁ άνατροπές, ὁ πορθητής, ὁ άναίρετης, ὁ όλετήρ, ὁ λυμαντήρ, ὁ εξολοθρευτής, ὁ καταστροφεύς [ὁ χαλαστής]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή έκπόρθησις, ή άνατροπή, ή καθαιρέσις, ή καταστροφή, ή εξολόθρευσις.

Zerstö ss-en, *v. t. ir.* (*part.* zerstö ssen) *h.* κατατρίβω, κατασυντρίβω, κατακοπανίζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή κατάτριψις, ή σύντριψις, τὸ κοπάνισμα.

Zerstreu en, *v. t. h.* διασπείρω· διασκειδάζω, διαφορέω, διασκορπίζω [σχορπίζω*, σχορπῶ*]. άποσπῶ, περισπῶ, άπασχολέω. zerstreut, άφηρημένος. *sich* —, *v. r. h.* διασκορπίζομαι, διασκεδάζομαι. (*fig.*) τρέπομαι πρὸς άνεσις, δεαγέομαι την γνώμην, διασκεδάζω [έξσκοτίζομαι, έξεικλεντίζω].

Zerstreut, *adj.* διασπαρμένος, διασπασμένος, διασκορπισμένος, σχορπιστός [σχορπιστός*]. (*fig.*) διατεταραγμένος, άσύννοος, άπρόσεκτος, άπόνους, άπονεννημένος, άφηρημένος [έξαομένος, έξεασιάρης*]. -heit, *f.* (—), ή άπόνουσις, ή άπροσεξία.

Zerstreu ung, *f.* (—, *pl.* -en), ή διασπορά, ή διαφόρησις, ὁ διασκορπισμός. (*fig.*) ὁ περιπασμός, ή άπόνουσις, ή άπροσεξία [ὁ έξεασιάρης*]. ή άνεσις, ή ραθυμία, ή διασκεδασις. -sucht, *f.* (—), ή φιλοδοξία, ή

- φιληθία. —sächtlg, *adj.* φιληθόνος, φιλοτερής.
- Zerstü ck-eln, -en, v. t. h.** κερματίζω, κατακερματίζω, διαμελλίζω, καταμερίζω, διαμερίζω, (δια)μιστούλλω, τεμαχίζω [κομματιάζω, κατακομματιάζω]. —*elnng, -ung, f.* (—, *pl. -en*), ὁ κατακερματισμός, ὁ διαμελισμός, ὁ διαμερισμός, ὁ τεμαχισμός [τὸ κομματίσμα].
- Zerstäm'meln, v. t. h.** ἀναπηρόω παντάπασι, καταστρέφω διὰ κολοβώσεως [καταμισερώνω*].
- Zertheil'-bar, adj.** μεριστός. —*en, v. t. h.* διαμερίζω, μερίζω, καταμερίζω, διγάζω, διαίρνω, μοιράζω, διαμοιράζω· διαφορέω, διασκορπίζω, διαλύω. *sich* —, *v. r. h.* διαμερίζομαι, διγάζομαι, διαίρέομαι. —*en, adj.* διαιρετικός, μεριστικός· διαλυτικός, διαφορητικός. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ὁ μερισμός, ὁ διαμερισμός, ὁ καταμερισμός, ἡ καταμέτρσις, ἡ διαίρεσις [τὸ μοίρασμα, ἡ μοιρασιά]. ἡ διαφόρησις, ἡ διάλυσις.
- Zertren'n-en, v. t. h.** διαχωρίζω [ξεχωρίζω]. διαλύω, παραλύω [ξεπαραλύω*, ἐγλόνω]. —*llch, adj.* διαχωριστός. —*ung, f.* (—), ὁ διαχωρισμός, ἡ διάλυσις.
- Zertre'ten, v. t. ir. (part. zertre'ten)** *h.* καταπατέω, συμπατέω [τσαλαπατάω, τσαλοπατάω]. —, *n.* (—*s*), ἡ καταπάτησις, τὸ καταπάτημα [τὸ τσαλαπάτημα].
- Zertüm'mer-n, v. t. h.** κατερείπω, καταστρέφω, καταθραύω. —*ung, f.* (—), ἡ καταστροφή, *s.* Zerstörung.
- Zerwer'chen, v. t. h.** διαλύω ἐν τῷ ὑγροῦ, διυγραίνω. —, *v. i. s.* διαλύομαι ἐν ὑγρῷ. —, *n.* (—*s*), ἡ δίσις, ἡ ἐν ὑγρῷ διάλυσις.
- Zerwer'fen, v. t. ir. (part. zerwor'fen)** *h.* θραύω καταρρίπτω, καταθραύω, κατασυντρίβω· διαρρίπτω, διασκορπίζω, διαφορέω. —, *n.* (—*s*), ἡ διάρριψις.
- Zerwül'len, v. t. h.** διορύσσω, ὑπορύσσω, ὑποσκάπτω, φθείρω σκαλεύων.
- Zerwürf'niss, n.** (—*es, pl. -e*), ἡ διχονοία, ἡ διχοστασία, ἡ ῥήξις.
- Zersau'sen, v. t. h.** σπαράσσω, κατασκύλλω [καταξοσχίζω]: καταπύλλω [σουρομαδῶ*].
- Zersäu'pfen, v. t. h.** διατίλλω, κατατίλλω, τίλλω [σουρομαδῶ*]. —, *n.* (—*s*), ἡ τίλις, ὁ τιλμός [τὸ σουρομαδίσιμα*].
- Zersw'cken, v. t. h.** θραύω κνίζω [σπάνω τοιμπώντας].
- Zer'terl'int.** Χριστός καὶ Παναγία! Παναγία μου! μίνα μου [καχὸν τὸ παθα]! — und Mord schreiben, ἀναβόω εἰς οἰωγήν, φωνάζω μέχρις οὐρανοῦ, δεινῶς ἀναβόω. —*geschrei, n.* (—*s*), ἡ δεινὴ βοή, αἱ δεινὰ κρυγαί.
- Zet'tel, m.** (—*s, pl. -el*), τὸ δελτίον, τὸ χαρτίδιον, τὸ γραμματίδιον [τὸ χαρτάχι]. τὸ ἐπίσημα, τὸ πιττάκιον. ὁ στήμιων, τὸ στημόνιον. (Mieths-) —, τὸ ἐνοικιαστήριον. (Anschlag-) —, τὸ τοιχοκόλλημα, ἡ ἀγγελία. —*bank, f.* (—, *pl. -en*), ἡ τράπεζα [ἡ ἐκδίδουσα χαρτονομισμα]. —*baum, m.* (—*es, pl. -bäume*), τὸ ἀντίον [τὸ ἀντί, τὸ διαστρίψι]. —*n, v. t. h.* διάζομαι, στημονίζομαι, διασκορπίζω, διασπείρω. —*träger, m.* (—*s, pl. -*), ὁ κομιστής δελτίων, ὁ δελτιοφόρος.
- Zeug, n.** (—*es, pl. -e*), τὸ ὄφασμα, «τὸ πανίον» [τὸ πανί]. τὰ σκεύη [τὰ χρειασίδια]: τὰ ἐργαλεῖα [τὰ συγχερικά*, τὰ συχρία*]. τὸ ὕλικόν, ἡ ὕλη. τὸ πρᾶγμα. *seidenes, wol-lenes* —, ὄφασμα μετάξινον, βαμβάκινον. (*fig.*) *er hat das — dazu*, ἔχει ἱκανότητα πρὸς τοῦτο. *was das — hält, soou ἐνεσι, καθ' ὅσον εἶνε δυνατόν. unnützes* —, πράγματα ἀνάξια λόγου, περιττὰ πράγματα. *dummes* —, ἀλβερνῆ —, ἀνοησία, λῆροι καὶ φληναφοί [κουταμάρας, μασκαρλίκια]. *was ist das für ein* —? τί πρᾶγματα εἶν' αὐτά; τί κατάστασις εἶν' αὐτή;
- Zeug'art, f.** (—, *pl. -en*), τὸ εἶδος ὄφασματος. —*artig, adj.* ὄφασματοειδής. —*drucker, m.* (—*s, pl. -*), ὁ τυπωτῆς ὄφασμάτων.

- Zeuge**, *m.* (-*n*, *pl.* -*n*), ὁ μάρτυς [ὁ μάρτυρας]. einen -*n* stellen, προσάγω (ἀπάγω) μάρτυρα. Gott sei mein —, θεός μοι μάρτυς ἔστω, μάρτυς μου ὁ θεός. einen — abgeben, γίνομαι μάρτυς. zum -*n* anrufen, καλέω μάρτυρα, ἐπιμαρτύρομαι. zum -*n* nehmen, προσλαμβάνω μάρτυρα. als — auftreten, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι μάρτυς. falscher —, ὁ ψευδομάρτυς. falscher — sein, ψευδομαρτυρέω. ohne —, ἀμάρτυρος.
- Zeugeglied**, *n.* (-*es*, *pl.* -*er*), τὸ γεννητικόν (τὸ γόνιμον) μέριον. -*kraft*, *f.* (-), ἡ γεννητικὴ (ἡ γενεσιουργός) δύναμις.
- Zeugen**, *v. i. h.* γεννάω, παιδοποιέω, τεκνοποιέω. —, *v. i. h.* μαρτυρέω διαμαρτυρέω. wider Jemanden —, καταμαρτυρέω τινός. falsch —, ψευδομαρτυρέω. das zeugt von seiner Faulheit, τοῦτο εἶνε μαρτύριον τῆς ἀκηρίας του. -*d*, γεννητικός, γενεσιουργός.
- Zeugenaussage**, *f.* (-, *pl.* -*n*), ἡ μαρτυρία, τὸ μαρτύριον, ἡ κατάθεσις τῶν μαρτύρων. -*beweis*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. -*eid*, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ὁ ὄρκος τῶν μαρτύρων. -*verhör*, *n.* (-*s*, *pl.* -*e*), ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.
- Zeuger**, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ γεννήτωρ, ὁ γεννητής, ὁ γενετήρ. -*ln*, *f.* (-, *pl.* -*nen*), ἡ γεννητεία, ἡ γενέτειρα.
- Zeugfabrik**, *f.* (-, *pl.* -*en*), τὸ ὑφασματοουργεῖον, τὸ ἐργοστάσιον ὑφασμάτων. -*fabrikant*, *m.* (-*en*, *pl.* -*en*), ὁ ὑφασματοουργός. -*bandel*, *m.* (-*s*), ἡ ἔμπορος ὑφασμάτων. -*haus*, *n.* (-*es*, *pl.* -*häuser*), τὸ ὄπλοστάσιον, τὸ ὄπλοφυλάκιον.
- Zeugin**, *f.* (-, *pl.* -*nen*), ἡ μάρτυς, ἡ μαρτυροῦσα γυνή.
- Zeugma**, *n.* (-*s*, *pl.* -*s* & -*men*), τὸ ῥητορικόν ζεύγμα.
- Zeugmacher**, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ὑφασματοουργός, ὁ τεχνίτης ὑφασμάτων.
- manufaktur*, *f.* (-, *pl.* -*en*), τὸ τεχνουργεῖον ὑφασμάτων, τὸ ὑφασματοουργεῖον.
- Zeugniss**, *n.* (-*es*, *pl.* -*e*), τὸ μαρτύριον, ἡ μαρτυρία. schriftliches —, τὸ μαρτύριον, »τὸ μαρτυρικόν«. — eines abwesenden Zeugen, ἡ ἐκμαρτυρία. ein — ablegen, μαρτυρέω. ein — für etwas ablegen, παρέχω μαρτυρίαν τινός. falsch —, ἡ ψευδομαρτυρία, τὸ ψευδομαρτύριον. ein falsches — ablegen, ψευδομαρτυρέω.
- Zeugschmied**, *m.* (-*es*, *pl.* -*e*), ὁ ἐργαλειοποιός.
- Zeugung**, *f.* (-, *pl.* -*en*), ἡ γένεσις, ἡ γέννησις, ἡ γονή. — von Kindern, ἡ παιδογονία, ἡ παιδοποιία, ἡ τεκνοποιία, ἡ παιδοποίησις, ἡ τεκνογονία, ἡ τεκνοποίησις, ἡ τεκνωσις. starke —, ἡ πολυγονία. geringe —, ἡ ὀλιγογονία.
- Zeugungs-fähig**, *adj.* γεννητικός, γόνιμος, γενεσιουργός. -*fähigkeit*, *f.* (-), τὸ γόνιμον, ἡ γενεσιουργός δύναμις, ἡ γονιμότης. -*glied*, *n.* (-*es*, *pl.* -*er*), τὸ γεννητικόν μέριον. -*kraft*, *f.* (-), ἡ γεννητικὴ (ἡ γενεσιουργός) δύναμις. -*reife*, *f.* (-), ἡ γόνιμος ἡλικία. -*theile*, *m. pl.* τὰ γεννητικὰ μέρια. -*unfähig*, *adj.* ἀνικανός πρὸς γονήν. -*unfähigkeit*, *f.* (-), ἡ ἀδυναμία γονῆς ἢ ὀργιπέδη. -*vermögen*, *n.* (-*s*), ἡ γενεσιουργός δύναμις, τὸ γόνιμον.
- Zeugwägen**, *m.* (-*s*, *pl.* —), ἡ ἄμαξα ὄπλοσκευῆς. -*wärter*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ὄπλοφύλαξ. -*weber*, *m.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ὑφαντουργός, ὁ ὑφάντης.
- Zibeth**, *m.* (-*s*), -*katze*, *f.* (-, *pl.* -*n*), ζῖβον, ἡ μοσχογαλή.
- Zicke**, *f.* (-, *pl.* -*n*), *s.* Zicklein.
- Zickchen**, *Zicklein*, *n.* (-*s*, *pl.* —), ὁ ἔριφος, τὸ αἰγίδιον, τὸ ἐρίφιον [τὸ ῥίφι]. weibliches —, τὸ θῆλυ ἐρίφιον [ἡ μουσχοῦλα*].
- Zicksack**, *m.* (-*s*, *pl.* -*e*), ἡ πολυγωνία, ἡ ἀγκωνογραμμία. -*ig*, *adj.* πολυγωνοειδής, ἀγκωνόγραμμος.

-wäg, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ πολύγωνος δρόμος.
Zi'der, *m.* (-s), ὁ μηλίτης οἶνος.
Zi'eche, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ περιστρωμα, τὸ περικάλυμμα [ἡ σένια].
Zi'efer, *n.* (-s, *pl.* -n), τὸ ζωῦφιον, τὸ ἔντομον [τὸ μαμμουῦν]. -lähre, *f.* (-), ἡ ἐνυμοτολογία.
Zi'ege, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ αἰξ [ἡ αἰγα*, ἡ γίδα, ἡ κατσικα, τὸ κατσικι]. kleine —, junge —, τὸ αἰγίδιον [τὸ κατσικακι]. die einjährige —, ἡ χίμαρος [τὸ στεῖροφιον*, ἡ μουσκούλα*]. -n essend, αἰγοφάγος. mit dem Gesicht einer —, αἰγοπρόσωπος. zur — gehörig, αἰγεός, αἰγεός [γιδάιος, γιταϊκός*, κατσικάιος].
Zi'egel, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ πλίνθος [τὸ τοῦβλον] (Wach-), ὁ κέραμος, ἡ κεραμικ [τὸ κεραμίδι]. mit -n decken, κεραμιδῶω, κεραμῶω, καλυπτηρίζω. — machen, streichen, πλινθεῖω, πλινθουργεῖω, πλινθοποιεῖω, πλινθουλκῶω. — brennen, ὑπτάω πλίνθους, πλινθεῖω [ψήνω κεραμίδα]. -ähnlich, -ärtig, *adj.* πλινθοειδής, κεραμοειδής. -brennen, *n.* (-s), ἡ πλινθεία, ἡ πλινθουργία, ἡ πλινθοποιία. -brenner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πλινθουργός, ὁ πλινθουλκός, ὁ πλινθευτής, ὁ πλινθόβαψ [ὁ κεραμιδᾶς, ὁ τουβλατζής]. -brennerel', *f.* (-, *pl.* -en), τὸ πλινθεῖον, τὸ πλινθουργεῖον. -dach, *n.* (-es, *pl.* -dächer), ἡ κεραμωτὴ στέγη, τὸ κεραμωτόν, τὸ κεραμιδίωμα. -decker, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κεραμωτής, ὁ κεραμιδωτής. -el', *f.* (-, *pl.* -en), τὸ πλινθουργεῖον, τὸ κεραμοποιεῖον. -erde, *f.* (-), ἡ κεραμικ γῆ, ἡ κεραμίτις, *τὸ κεραμῶχωμα*. -förmig, *adj.* πλινθοειδής, πλινθωτός. —, *adv.* πλινθῶδόν. -hütte, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πλινθεῖον, τὸ πλινθουργεῖον. -mauer, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πλινθῶδιον τεῖχος. -mehl, *n.* (-s), τὸ ἐκ κεραμιδῶν χῶμα. -ofen, *m.* (-s, *pl.* -öfen), ἡ κεραμευτικὴ κάμινος. -platte, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κεραμίνη

πλάξ. -röh, *adj.* ἐρυθρός ὡσπερ πλίνθος, κεραμοχρῶος. -scheune, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ πλινθεῖον [τὸ πλινθαρεῖο, τὸ κεραμῶδικο]. -stein, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ πλίνθος [τὸ τοῦβλον]. -streichen, *n.* (-s), ἡ πλινθουργία, ἡ πλινθοποιία, ἡ πλινθεία. -streicher, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πλινθουργός, ὁ πλινθοποιός [ὁ κεραμιδᾶς, ὁ τουβλατζής]. -wand, *f.* (-, *pl.* -wände), ὁ κεραμῶος τοῖχος.
Zi'egen-art, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ εἶδος αἰγός. -ärtig, *adj.* αἰγοειδής. — im Gesicht, αἰγοπρόσωπος. -auge, *n.* (-s, *pl.* -n), ὁ ὀφθαλμὸς αἰγός. -äugig, *adj.* αἰγωτός. -bart, *m.* (-es, *pl.* -bärte), ὁ αἰγεός πώγων, τὸ γένειον αἰγός, ὁ τραγοπώγων, ὁ σφηνοπώγων, ὁ τραγογένης. -beck, *m.* (-es, *pl.* -böcke), ὁ τράγος. -böckchen, -böcklein, *n.* (-s, *pl.* -), ὁ τραγίσκος [τὸ τραγάκι]. -fell, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ αἰγίη, ἡ ἰξάλη, τὸ δέρμα αἰγός [ἡ γιδοπροβεία]. -fleisch, *n.* (-es), τὸ αἰγειον κρέας [τὸ γιδάιο, τὸ γιταϊκό* κρέας]. -haar, *n.* (-s, *pl.* -e), ἡ αἰγία θρίξ [ἡ γιδότριχα]. αἱ τρίγες αἰγός, ὁ αἰγεός μαλλός [τὸ γιδόμαλλον]. -fuss, *m.* (-es, *pl.* -füsse), ὁ ποὺς αἰγός. -herde, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἀγέλη αἰγῶν, τὸ αἰπόλιον [τὸ γιδοκούραδον*]. -hirt, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ αἰπόλος, ὁ αἰγελάτης [ὁ γιδοβοσκός, ὁ γιδάρης*]. -horn, *n.* (-s, *pl.* -hörner), τὸ κέρας αἰγός. -käse, *m.* (-s), ὁ αἰγεός τυρός [τὸ γιταϊκόν* τυρί]. -lamm, *n.* (-es, *pl.* -lämmer), τὸ ἐρίφιον. -leder, *n.* (-s), τὸ αἰγειον δέρμα [τὸ γιδοτόμαρον]. -melker, *m.* (-s, *pl.* -), πτηνόν, ὁ αἰγοθήλας [ὁ βοζάστακας*]. -mist, *m.* (-es), ἡ σφυράς, ἡ σφυράς, ὁ σπύραθος, τὸ σπύρανον [ἡ αἰγοβερβελήθρα*, ἡ τριβηλιά γίδας]. -pöter, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ ἰδιοπαθητικὴ παρωτίτις (νόσος). -stall, *m.* (-s, *pl.* -ställe), ἡ μάνδρα αἰγῶν. -wolle, *f.* (-), οἱ μαλλὸς αἰγῶν, τὸ αἰγῶμαλλον.

Zie'ger, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ μελλιώτινος τυρός, *s.* Kräuterkäse.

Zie'ler, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ πλινθουργός [ὁ κεραμιδέας], *s.* Ziegelbrenner.

Ziek-band, *n.* (-es, *pl.* -bänder), ὁ ῥυτήρ, ὁ ῥυταγωγός, τὸ ἐπίσπαστρον [ἢ σουρήμη]. -bank, *f.* (-, *pl.* -bänke), τὸ τραπέζιον ἱλασματούργτας. -brücke, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κινήτη (ἢ περιαιρητὴ) γέφυρα, ἢ ἐπιβάθρα. -brunnen, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ φρέαρ [τὸ πηγάδι].

Zie'hen, *v. i. ir. h.* σύρω, ἔλκω [σέρνω*, τραβάω] ἐπισύρω, ἐπάγω, προσελκύω. τρέφω, ἐκτρέφω [ἀνατρέφω]. die Pferde — den Wagen, οἱ ἵπποι σύρουσι τὴν ἄμαξαν. den Degen —, ἔλκω, ἐξέλκω, ἀνασπάω τὸ ξίφος, ξιφουλκίω [τραβάω τὸ σπαθί, ξεσπαθώνω]. einen Stein —, κινέω πεσσόν. stromaufwärts —, ἔλκω, ἑμουλκίω ἀνά τὸν ποταμόν. die Achseln —, κινέω τοὺς ὤμους. den Hut vor Jemandem —, ἀφαιρέω τὸν πλόν μου εἰς τινα, ἀποκαλύπτω τὴν κεφαλὴν ἐνώπιόν τινος. die Luft in sich —, εἰσπνέω τὸν ἀέρα. den Beutel —, ἐξάγω τὸ βαλάντιον. ein Loos —, κληρώω [τραβάω λαχρόν]. in die Höhe —, ἀνασύρω, ἀνέλκω. die Augenbrauen in die Höhe —, ἀνασπάω τὰς ὄφρυς. Wasser aus dem Brunnen —, ἀντλήω (ἀνασύρω*) ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος. ein Schiff ans Land —, ἀνέλκω πλοῖον εἰς τὴν ξηράν. ein Schiff ins Meer —, καθέλκω πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν. an sich —, ἔλκω πρὸς ἑμαυτόν, προσελκύω, ἐπισύρω. die Sonne zieht Wasser, ὁ ἥλιος ἔλκει ὕδωρ. der Magnet zieht das Eisen, ὁ μαγνήτης ἔλκει τὸν σίδηρον. den Mund —, διασπρέφω τὸ στόμα [σπαραβομουσουσιάω]. eine Fratze —, μορφαίω. an der Nase —, ἔλκω τῆς ῥινός, ῥινάω [τραβάω ἀπὸ τῆς μύτης]. Saiten auf ein

Instrument —, ἐπεντείνω χορδὰς εἰς ὄργανον. Draht —, ἑλασματούργω. auf die Seite —, λαμβάνω κατὰ μέρος. Aller Augen auf sich —, ἔλκω τὰς ὄψεις πάντων πρὸς ἑμαυτόν, γίνομαι περιβλεπτός ὑπὸ πάντων, ἐπισύρω τὰ βλέμματα πάντων. seine Nahrung aus etwas —, ἀπολαμβάνω τὴν τροφήν μου ἐκ τινος, τρέφωμαι ἀπὸ τινος. Nutzen (Vorthell) aus etwas —, ἐξάγω ὠφέλιον ἐκ τινος, ὠφελιτόμαι ἀπὸ τινος. Geld, Zinsen, Einkünfte —, ἀπολαμβάνω χρήματα, τόκους, προσόδους. einen Schluss —, ἐξάγω συμπεέρασμα, πορίζομαι, συμπεραίνω. aus der Gefahr —, ἐξάγω ἐκ τοῦ κινδόνου, ἐκσώζω. in die Länge —, προάγω ἐπὶ μῆκος, ἀναβάλλω, παρατείνω. einen Graben —, τείνω τάφρον, ἀνοίγω κατὰ μῆκος χάνδακα. eine Mauer —, ἄγω τεῖχος. eine Linie, einen Kreis —, ἄγω γραμμὴν, κύκλον. Furchen —, ἀλοκίζω, ἀλακίζω. (*fig.*) den Kürzeren —, μειονεκτέω, ἀδικόμαι, δὲν εὐρίσκω λογαριασμόν. an (bei) den Haaren —, ἔλκω τῆς κόμης [τραβάω ἀπὸ τὰ μαλλιά]. Wein auf Flaschen —, ἐγχεύω, σφωνίζω οἶνον εἰς φιάλας. einen Wechsel auf Jemanden —, ἐκδίδω [τραβάω] συναλλαγματικὴν εἰς τὸ ὄνομά τινος. Jemandes Aufmerksamkeit auf etwas —, ἐφιστάω τὴν προσοχήν τινος ἐπὶ τι. Verdacht auf sich —, διεγείρω ὑπόνοιαν. einen Nagel aus der Wand —, ἐξέλκω ἦλον ἐκ τοῦ τοίχου. aus der Verlegenheit —, ἐξάγω ἐκ τῆς ἀμηχανίας, ἀπαλλάττω. Saft aus den Pflanzen —, ἐξάγω χυμόν ἐκ τῶν φυτῶν, ἐχγυλλίζω τὰ φυτά. einen Faden durch eine Nadel —, διαπεράω νῆμα διὰ βελόνης. durch die Hechel —, ἐξάγω, κενεῖω [ἀναρρίζω] (*fig.*) ἐπικρίνω ἀοστηρῶς, κακίζω [ψεγαδιάζω*]. Wasser in sich —,

ἀπορροφᾶν ὕδωρ. ins Geheimniss —, μυστὴ εἰς τὸ μυστήριον, ἐκμυστηρεῖσθαι. ins Unglück —, παρασύρω εἰς τὸ δυστύχημα. die Stirn in Falten —, συνοφρυβοῦμαι [κατσουφριάζω]. in Betracht, Betrachtung, Erwägung —, λαμβάνω ὑπὸ ὄψει, πρὸ ὀφθαλμῶν. in Berechnung —, λαμβάνω ὑπὸ λογαριασμοῦ, συνοπολογίζω. in Zweifel —, διαμφισβητέω, διαφιλονικέω. in Verdacht —, ὑποπεύω [ἀφωροῦμαι*, κακαφωροῦμαι*]. ins Lächerliche —, τρέπω ἐπὶ τὸ γελιωδέστερον. nach sich —, παρασύρω. Folgen nach sich —, ἔχω ἐπακλόουθα. ein Kleid über das andere —, περιβᾶλλομαι ἐνδύμα ἐπ' ἐνδύματος. Jemandem die Haut (das Fell) über die Ohren —, ἐκδέρω τινά, δέρω τινά ἀσκόν [τὸν γέροντα, τὸν ξεπροβιδίζω*, τὸν γλύφω]. vor Gericht —, φέρω εἰς τὰ δικαστήρια. zu Rathe —, παρακαλέω εἰς συμβουλίαν, συμβουλεύομαι. Jemanden zur Rechenschaft, Verantwortung —, λαμβάνω λόγον παρὰ τινος, ἐξευθύνω τινά ζητέω λόγον παρὰ τινος. Jemanden zur Strafe —, καταδικάζω τινά εἰς ποινήν, ἐπιβάλλω ποινήν τινι. sich etwas zu Gemüthe —, λαμβάνω τι κατακάρδια [τὸ παίρνω κατάκαρδα]. zur Tafel —, προσκαλέω εἰς τὴν τράπεζαν. einen Vergleich —, ποιῶ σύγκρισιν, συγκρίνω, ἀντιπαραβάλλω. Blumen, Gemüse, Pflanzen —, φυτηκομέω ἄνθη, λάχανα, φυτά. Pferde, Hunde, Vieh —, ἵπποτροφέω, κυνοτροφέω, χηνοτροφέω. ein Kind gross-, ἀνατρέφω παιδίον. wohlgezogene Kinder, παιδία καλῶς ἀνατεθραμμένα. —, v. i. ἱ. s. πορεύομαι, μετακινέομαι, μεταβαίνω [τραβάω]. die Heere — nach den Grenzen, τὰ στρατεύματα πορεύονται εἰς τὰ μεθόρια. die Wolken — nach Norden, τὰ νέφη φέρονται πρὸς βορρᾶν. in den

Krieg —, ὀρμῶμαι ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἐκστρατεύω. zu Felde —, ins Feld —, στρατεύομαι, ἐκστρατεύω. auf die Jagd —, μεταβαίνω εἰς τὸ κυνήγιον. auf das Land —, μεταβαίνω εἰς τὴν ἐξοχὴν. in die Stadt —, εἰσέρχομαι εἰς τὴν πόλιν. von einer Stadt zur anderen —, πόλιν ἐκ πόλεως ἀλλάσσω, μεταβαίνω ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. aus einem Orte —, καταλείπω τόπον τινά, μεταναστεύω ἐκ τόπου τινός. durch ein Land —, διαπορεύομαι, διέρχομαι χώραν. in ein anderes Haus —, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀλλάσσω κατοικίαν. ins Ausland —, μεταναστεύω, μετοικέω. zu Jemandem —, μετοικέω εἰς τινος. ruhig seine Strasse —, πορεύομαι ἤσυχος τὸν δρόμον μου. er ist von uns gezogen, μετώκησεν ἐξ ἡμῶν, μᾶς ἐγκατέλειπεν. (fig.) vom Leder —, ξιφουλκέω [ξεσπαθῶν]. —, v. i. ἱ. h. ἐπισπένω, ἀπορροφᾶω, ροφᾶω. der Thee zieht, τὸ τίον ἀπορροφᾶ, ποτίζεται. der Ofen zieht nicht, ἡ κάμινος δὲν ἔχει ἄερα, δὲν ἀνεμίζεται. (fig.) diese Entschuldigung zieht nicht, ἡ πρόφασις αὐτῆ δὲν εἶνε ἀπογνώσκα. dies zieht nicht, αὐτὰ δὲν ὠφελοῦσι [αὐτὰ δὲν πίνονον τόπον, δὲν περνοῦν]. —, v. ἱπρ. h. es zieht, ἀνεμος διαπνέει, εἶνε ρεῦμα. es zieht durch dieses Fenster, διὰ τοῦ παραθύρου τούτου σχηματίζεται ρεῦμα. es zieht mich in der Schulter, ἔχω ρευματισμοὺς εἰς τὸν ὦμον. sich —, v. r. ἱ. h. ἔλκομαι, σόρομαι. ἐκτείνομαι, ἐπιμηχύνομαι. κάμπτομαι, κυρτόμαι. die Armees zog sich nach dem Rhein, ὁ στρατὸς ἐτρέπη πρὸς τὸν Ῥήνον. der Wald zieht sich längs dem Berge hin, τὸ δάσος ἐκτείνεται κατὰ μῆκος τοῦ ὄρους. sich aus einer Sache —, ἀπαλλάττομαι ἐκ τινος, ἐκδύομαι τι. sich in die Länge —, προάγομαι ἐπὶ μῆκος, ἐκτείνομαι κατὰ

μῆκος [ξεντόνομαι τοῦ μάρκου*]· παρατίνομαι. sich ins Kleine —, συστέλλομαι, σμικρόνομαι [μαζεύομαι, συμμαζεύομαι, μικραίνω]. das Brett hat sich gezogen, ἡ σανὶ ἐκάμφθη, ἐκωρτώθη [τὸ σανίδι ἐστράβωσε]. —, *n.* (-s), ἡ ἔλξις, ὁ σπυρμός, ἡ ἔλκυσις, ὁ ἐλκυσμός [τὸ τράβηγμα]. ἡ ἐκτροφή, ἡ διατροφή ἢ φυτοκομία. ἡ πορεία, ἡ στρατεία, ἡ πόρευσις ἢ μετοικησις, ἡ μετοικία, ἡ μετανάστασις. das — in den Gliedern, ὁ σπασμός, τὸ σπᾶσμα. —*d*, *adj.* ἐλκτικὸς, ἐλκυστικὸς, ὀλκός, ἀγωγός, σπαστικὸς [τραβηκτικὸς].

Zieher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐλκυστήρ, ὁ σῦρτης.

Zieh-geld, *n.* (-es, *pl.* -er), τὰ τροφία, τὰ θρέπτρα. —*kind*, *n.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐκτροφόμενον παιδίον, ὁ τρόφιμος παῖς [τὸ ἀνατροφάρι*, τὸ παραπαιδί]. —*kraft*, *f.* (—), ἡ δύναμις τῆς ἔλξεως, ἡ ἔλξις, τὸ ἐλκυστικόν. —*mutter*, *f.* (—, *pl.* -mütter), ἡ τροφός [ἡ παραμάνη ἢ ψυχομάνη]. —*plaster*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ μάλαγμα, τὸ ἐκδόριον [τὸ βιζιάντι, τὸ φυσιγάντι]. —*schiff*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ῥυμουλκούμενον πλοῖον, ἡ ὀλκός. —*sell*, *n.* (-s, *pl.* -e), ὁ ῥυτήρ, τὸ ἐπίσπαστρον, τὸ σχοινίον ἐλκυσμοῦ [ἡ συρτήμη].

Ziehung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ κλήρωσις. —*liste*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ πίναξ κληρώσεως. —*sitz*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἡμέρα κληρώσεως.

Ziel, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τέρμα· τὸ πέρασ, ὁ ὄρος, τὸ τέλος. (*fig.*) τὸ τέρμα, ὁ σκοπός, ὁ ὄρος, ὁ στόχος. einer Sache ein — setzen, ἐπιθέτω ὄρια εἰς τι. ans — gelangen, ἀφικνέομαι πρὸς τὸ τέρμα, φθάνω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον. zu seinem — e führen, φέρω εἰς πέρασ. am — e sein, εἶμαι ἐπὶ τῷ τέρματι. Mass und — halten, τηρέω τὸ μέτρον, τηρέω μέτρον. ohne Mass und —, ἀνευ ὄρων, ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὑπερμέτρως, ὑπὲν πᾶν μέτρον, ὑπὲρ τὸ δέον. halte Mass

und — in allen Dingen, μὴδὲν ἄγαν. das — überschreiten, ὑπερβαίνω τὰ ὄρια, πηδάω ὑπὲρ τὰ ἔσχαμμένα. das — des Lebens, τὸ τέρμα τοῦ βίου, τὰ τέλη*. — geben, δίδω πτόσωσιν. nach dem — e schießen, βάλλω ἐπὶ σκοπόν, πυροβολέω ἐπὶ σκοποῦ [βίπτω εἰς τὸ σημάδι]. das — treffen, τυγχάνω τοῦ σκοποῦ. das — glücklich treffen, βάλλω εὐστοχα, εὐστοχέω. das — verfehlen, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, ἀστοχέω. ein — vorstecken, ein — ausstecken, προθέτω σκοπόν, δεικνύω τέρμα. sein — erreichen, τυγχάνω τοῦ σκοποῦ μου, ἐπιτυγχάνω τὸν σκοπόν μου. vom — e abkommen, πόρρω γίνομαι τοῦ πράγματος, ἀποπλανώμαι τῆς ὑποθέσεως, ἐκτός (ἔξω) ὁδού μου φέρομαι, ἐξέρχομαι τοῦ προκειμένου. noch am — seinen Zweck verfehlen, ἐπὶ θύραις τῆν ὕδριαν, ἀποτυγχάνω (κατὰ) τῆν τελευταίαν στιγμὴν.

Zielen, *v.* *i.* *h.* στοχάζομαι, σκοπεύω [σημαδεύω, ξαμόνω*]. (*fig.*) τείνω, ἐποφθαλμιάω, ἀποβλέπω ἀναφέρομαι. nach einem Vogel —, σκοπεύω πτηνόν [σημαδεύω ἓνα πουλί, ξαμόνω πουλιού*]. (*fig.*) auf Jemanden —, αἰνίττομαι, ὑπανίττομαι τινα. diese Rede zielt auf mich, ὁ λόγος οὗτος τείνει εἰς ἐμέ, τοῦτο λέγεται δι' ἐμέ. nach etwas —, ἐποφθαλμιάω πρὸς τι, ἐπιδιώκω τι. —, *n.* (-s), ὁ στοχασμός, ἡ σκόπευσις [τὸ σημαδεύμα, τὸ ξαμόνωμα*].

Zieler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ στοχαστής, ὁ σκοπευτής, ὁ σκοποδεικτής.

Ziel-punkt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ σημεῖον σκοπεύσεως, ὁ σκοπός [τὸ σημάδι]. —*scheibe*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ δίσκος σκοποβολῆς, ὁ σκοπός. (*fig.*) — des Witzes, τὸ ἀντικείμενον χλεύης, τὸ περιπαίγμα [τὸ χοροῖδο].

Ziemen, *v.* *imp.* *h.* & *sich* —, *v.* *r.* *h.* ἀρμόζω, ἐμπρέπω.

- Zie'mer**, *m.* (-s, *pl.* —), πτηνόν, ἡ θαλασσία κίχλα, ἡ τριγάς. τὸ βαχιαῖον τμήμα ἀγριαίου ζώου. τὸ βούνευρον, ἡ νευρά.
- Zie'mlich**, *adj.* μέτριος, ἱκανός, ἀρκετός· εὐμεγέθης, μετριομεγέθης. —, *adv.* μετρίως, ἱκανῶς, ἀρκούντως, ἀρκετά. σχεδόν, ὡς ἔγγιστα. so —, ἀρκετά καλά [καλούστατα]· σχεδόν που, σχεδόν τι.
- Zie'pen**, *v. i. h.* πιπιζῶ, πιπιζω, τιτίζω.
- Zier**, *f.* (—), τὸ κόσμημα, τὸ ἐγκαλλώπισμα· *s.* Zierde.
- Zier'affe**, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ φιλοκαλλιπιστής, ὁ ὠραιστής, ὁ μύρτων, ὁ φιλόμορος [ὁ κυρίτης, ὁ χαδιάρης*].
- Zie'räth**, *s.* Zierrath.
- Zier'bengel**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὠραιστής [ὁ κυρίτης, ὁ χαδιάρης*], *s.* Zieraffe.
- Zier'de**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κόσμημα, τὸ καλλώπισμα, τὸ κόσμιον [τὸ στολίδι]· τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸ σεμνωμα, τὸ καύχημα [τὸ καμάρι]· zur — gereichen, φέρω στολισμόν.
- Zie'gen**, *v. i. h.* καλλωπίζω, κοσμέω, ἐπικοσμέω, στολίζω. sich —, *v. r. h.* θρύπτομαι, ἀκκίζομαι, ὠραίζομαι, ἐγκαλλωπίζομαι [κάνω τσακίσματα, τσακίζομαι, καμαρόνομαι]· προφραίζομαι θρυπτικῶς [κάνω καμώματα, φασαρίαις, τοιρμόναις, κοχορέξια*]. —, *n.* (-s), ἡ κόσμησις, ὁ καλλωπισμός. οἱ ἀκκισμοί, *s.* Ziererei.
- Zier'erel**, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ ἀκκισμός, ἡ θρόψις, ἡ διάθρψις, τὰ προσοπήματα [τὰ καμώματα, τὰ τσακίσματα, τὰ χάδια, τὸ καμάρι, τὸ καμάρωμα].
- Zier'garten**, *m.* (-s, *pl.* -gärten), ὁ κήπος πολυτελείας.
- Zier'lich**, *adj.* κομψός, γλαφυρός, κομψοπραπέτης, χαρίεις [νόστιμος]. -keit, *f.* (—), ἡ κομψότης, ἡ γλαφυρότης, ἡ γλαφυρία, ἡ χάρις [ἡ νοστιμάδα].
- Zier'puppe**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἀκκώ, τὸ θρυπτικόν γόναιον [ἡ κυράτσα, ἡ κεράτσα, ἡ κυρατοίτσα, ἡ χαδιάρα].
- Zier'räth**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κόσμημα, τὸ καλλώπισμα, τὸ ἐπικόσμημα, ἡ στολή [τὸ στολίδι]· τὸ ποικίλιμα [τὸ πλουμί].
- Zif'fer**, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀριθμός. τὸ ψηφίον· τὸ συμβολογράφημα, ἡ σηματογραφία [τὸ σημαδιακῆ* γράμμα]. τὸ σύμβολον. mit -n bezeichnen, σηματογραφῶ, συμβολογραφῶ. -blatt, *n.* (-es, *pl.* -blätter), ἡ πλάξ ὠρολογίου. -schrift, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συμβολικὴ γραφή, ἡ συμβολογραφία, ἡ σηματογραφία [τὰ σημαδιακῆ* γράμματα].
- Ziege'mer**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀθιγγανός, ὁ ἀθιγγανός [ὁ ἀτζιγγανός*, ὁ γύφτος, ὁ γύφτης]. -hande, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ θιάς ἀθιγγάνων. -in, *f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ἀθιγγανίς [ἡ ἀτζιγγάνα*, ἡ γύφτισσα]. -isch, *adj.* ἀθιγγανικός [γύφτικός]. -knäbe, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ ἀθιγγανός παις. -leben, *n.* (-s), ὁ βίος ἀθιγγάνων [τὸ γυφτόπουλον]. -mädchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ ἀθιγγανίς κόρη [ἡ γυφτοπούλα]. -mässig, *adj.* ἀθιγγανικός [γύφτικός]. -sprache, *f.* (—), ἡ ἀθιγγανικὴ γλώσσα. -ians, *m.* (-es, *pl.* -ians), ὁ χορὸς ἀθιγγάνων.
- Zikā'de**, *s.* Cikade.
- Zim'bel**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κύμβαλον [τὸ τουμπελέκι].
- Zim'mel**, **Zim'mer**, *m.* *s.* Ziemer.
- Zim'mer**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δωμάτιον [ἡ κάμερα, ἡ κάμερη]. ἡ εἰκόσις ἄλωπεκίδων· ἡ τεσσαρακοντάς δωρῶν. eine Wohnung von fünf -n, κατοικία πέντε δωματίων. hier sind möblirte — zu vermieten, ἐνταῦθα ἐνοικιάζονται δωμάτια möblirte. —, δωμάτια μετ' ἐπιπλων. -arbeit, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐξυπουργία [τὸ παράγγελμα]· τὸ ἐξυλόρηγμα. -axi, *f.* (—, *pl.* -äste), ὁ ἐξυλογικὸς πέλεκυς [τὸ σκέπαρον [τὸ σκεπάρνι]. -bock, *m.* (-es,

- pl. -böcke*), ὁ κόπανος, τὸ ὑποκόπανον ξυλουργοῦ. — *chen*, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ οἰκημάτιον, τὸ δωματίδιον [τὸ δωμάτιον, τὸ καμεράκι, ἡ καμερίτσα]. — *decke*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὄροφή, ὁ ὄροφος [τὸ ταβάνι, ἡ δοκαρωσιά]. — *gesell*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μαθητευόμενος ξυλουργός [τὸ μαραγκόπουλον]. — *handwerk*, *n.* (-es), ἡ ξυλουργική, ἡ ξυλουργία [ἡ μαραγκοσύνη]. — *holz*, *n.* (-es), ἡ ξυλεία, ἡ ξυλική. — *mann*, *m.* (-s, *pl.* -leute), ὁ ξυλουργός [ὁ μαραγκός]. — *meister*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀρχιξυλουργός, ὁ αὐθέντης ξυλουργός. — *n*, *v. i. h.* ξυλουργεῖω, ὕλουργεῖω [μαραγκεῖω] κατεργάζομαι, τεκτονεῖω [φτιάνω]. — *nägel*, *m.* (-s, *pl.* -nägeln), ὁ ἦλος ξυλουργίας, τὸ ξυλουργικὸν καρφίον. — *platt*, *m.* (-es, *pl.* -plättchen), τὸ ξυλουργεῖον. — *relbe*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ σειρὰ δωματιῶν. — *stäck*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ξυλούργημα. — *ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ξυλουργία, ἡ ὕλουργία [τὸ μαράγκημα] ἡ ξυλεία. — *verleerung*, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ κλωπιτισμὸς δωματίου. — *werk*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ τεχνούργημα ξυλουργοῦ, τὸ ξυλούργημα.
- Zimmet**, *Zimmt*, *m.* (-es), τὸ κιννάμωμον, τὸ κίναμον [ἡ κανέλλα]. — *unechter* —, ἡ κασ(σ)ία, τὸ ψευδοκιννάμωμον, ἡ κινναμωμῆς. *von* — *gemacht*, κινναμώμιμος [κανελάτος]. — *tragend*, κινναμωμοφόρος. — *baum*, *m.* (-s, *pl.* -bäume), τὸ κινναμωμοφόρον δένδρον, τὸ κίναμον, «τὸ κανελλόδεδρον». — *farbe*, *f.* (—), τὸ χρῶμα κινναμώμου. — *farben* -*farbig*, *adj.* κινναμωμίζων, κινναμωμοχρῶνος [κανελλός]. — *öl*, *n.* (-s), τὸ κινναμωμέλιον [τὸ κανελλόλαδον]. — *rinde*, *f.* (—), ὁ φλοιὸς κινναμώμου, τὸ κιννάμωμον [ἡ κανέλλα]. — *stange*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ῥάβδος κινναμώμου.
- Zimperl**, *adj.* (*fam.*) θρυπτικός, σεμνότατος, σεμνοφανής, ὀψθεν αἰσχυνητός. — *thun*, θρύπτομαι, ἀκίξομαι, βαυκίζομαι [κάνω καμώματα]. — *kolt*, *f.* (—), ἡ σεμνοτυφία, ἡ προσποιητὴ αἰσχυνηλία, ὁ ἀκκισμὸς [τὸ χᾶδι, τὰ καμώματα].
- Zimbern**, *v. i. h.* (*fam.*) σεμνοτυφῶς, βαυκίζομαι, ἀκίξομαι [κάνω καμώματα, χᾶδια].
- Zink**, *n.* (-es), ὁ ψευδάργυρος, «ὁ ζιγκος» [ὁ τσίγκος].
- Zinkblech**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ ἔλασμα ψευδαργύρου [ὁ τενεκές, ὁ πάφυλας]. — *blende*, *f.* (—), ὀρυκτὸν, ὁ θειοῦχος ψευδάργυρος. — *blümen*, *f. pl.* τὸ ὀξειδιον ψευδαργύρου, ἡ πομφόλυξ. — *butter*, *f.* (—), ὁ χλωριούχος ψευδάργυρος.
- Zinke**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ γλωχίς, ὁ ὀδός, ἡ ἀκωχὴ [ἡ μύττη, τὸ διχάλι]. αὐλὸς ἀπὸ γραιωμένος.
- Zinkers**, *n.* (-es), τὸ ὀρυκτὸν ψευδαργύρου.
- Zinkig**, *adj.* ὀδοντωτός, γλωχινωτός [διχαλωτός].
- Zinkographie**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἐπιπλακὸς ψευδαργύρου μεταλλογραφία, ἡ ζιγκογραφία, ἡ ψευδαργυρογραφία.
- Zinkplatte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ πλάξ ψευδαργύρου [ὁ τενεκές]. — *stilkäi*, *n.* (-es), τὸ πυριτικὸν ἄλας ψευδαργύρου, ἡ καθμεία. — *vitriol*, *n.* (-s), τὸ μίση ψευδαργύρου, τὸ θεικὸν ἄλας ψευδαργύρου. — *welss*, *n.* (-es), τὸ ψιμύθιον ψευδαργύρου, ἡ βαφὴ ὀξειδίου τοῦ ψευδαργύρου.
- Zinn**, *n.* (-es), ὁ κασίτερος [τὸ καλί]. *von* —, κασίτερινος. *mit* — *überziehen*, κασίτερώω, «γανώνω».
- Zinne**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ὄροφαιὸν περιτέγισμα, ἡ ἐπαλεῖς, ἡ στεφάνη, τὸ περιστεγάσμα [τὸ μπεντένι]. — *eines Tempels*, τὸ ἀκρωτήριον ναοῦ, ὁ ναὸς ἄκρος.
- Zimbern**, *adj.* κασίτερινος [καλαίτιος].
- Zimbers**, *n.* (-es), ὁ κασίτεριτης (λίθος).
- Zinglessler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κασίτεροποιός. — *el*, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ κασίτεροποιεῖον ἡ κασίτεροποιία. — *handwerk*, *n.* (-es), ἡ κασίτεροποιία, ἡ κασίτεροποιία.

Zinn-grube, f. (—, *pl.* -n), ὁ κασσίτερος κρυσταλλωθείς ἐν εἴδει σταφυλῆς. — **grube, f.** (—, *pl.* -n), τὸ κασιτερωρυχεῖον, τὸ μεταλλεῖον κασιτέρου.

Zinn-ber m. (-s), τὸ κιννάβαρι, τὸ ἄμμιον, τὸ τιγγάβαρι, ὁ θειοῦχος ὑδράργυρος. — **erz, n.** (-es), τὸ ἄμμιον, ὁ κινναβαρίτης (λίθος). — **farbig, -föth, adj.** κινναβαρίνος, τιγγαβαρίνος.

Zinn-öfen, m. (-s, *pl.* -öfen), ἡ κάμινος κασιτεροποιίας. — **platte, f.** (—, *pl.* -n), ἡ πλάξ κασιτέρου.

Zins, m. (-es, *pl.* -e & -en), ὁ τόκος [τὸ διάφορον]. τὸ μίσθωμα, τὸ ἀντίμισθον τίμημα [ὁ κυρᾶς, τὸ πάχτος]· τὸ ἐνοίκιον [τὸ νοίκι]. ὁ φόρος, ὁ δασμός. **auf -en leihen**, δανείζω ἐπὶ τόκῳ, τοκίζω [βάνω εἰς τὸ διάφορον]. **das Leihen auf -en**, ὁ τοκισμός. **auf -en nehmen**, δανίζομαι ἐπὶ τόκῳ [παίρνω μὲ τὸ διάφορον]. — **en geben, tragen**, φέρω τόκους. **mit -n zurückgeben**, ἀποδίδω ἐν τόκῳ, ἐπιστρέφω ἐν-τόκῳ. **keine -n tragend**, ἄτοκος [ἄδιαφόρευτος]. — **en auf -en**, τόκοι τόκων, τόκοι ἐπίτοκοι [διάφορον τοῦ διαφόρου]· ὁ ἀνατοκισμός [τὸ διάφορον τοῦ διαφόρου].

Zins-bär, adj. δασμοφόρος, φόρου ὑποτελής, συντελής. — **sein**, δασμοφορέω. — **bärkeit, f.** (—), ἡ δασμοφορία. — **büch, n.** (-es, *pl.* -bücher), τὸ βιβλίον (εἰσπράξεων) ἐνοικίου. — **esouren, m.** (-s, *pl.* -s), τὸ τοκομερίδιον, τὸ τόμιον.

Zin'sen, v. i. h. φέρω δασμόν, δίδω φέρον, δασμοφορέω, φέρω τόκους, ἀποφέρω τόκον, τοκοφορέω. — **frel, adj.** ἐλεύθερος τόκων, ἄτοκος [ἄδιαφόρευτος].

Zins-entrichtung, f. (—, *pl.* -en), ἡ καταβολὴ τῶν τόκων, ἡ πληρωμὴ τόκων.

Zin'senwucher, m. (-s), ὁ τοκογλύφος.

Zin'seszins, m. (-es, *pl.* -en), ὁ τόκος τόκων, ὁ ἐπίτοκος τόκος [τὸ διά-

φορον τοῦ διαφόρου]. **das Nehmen von -en**, ὁ ἀνατοκισμός.

Zins-frei, adj. ἀσυντελής, ἄδασμος, ἀφορολόγητος, ἀσύδοτος. — **frehelt, f.** (—), ἡ ἀπαλλαγὴ δασμῶν, ἡ ἀσυδοσία. — **füss, m.** (-es), τὸ ἐπιτόκιον, ὁ τόκος τῶν ἑκατῶν. — **kouren, m.** (-s, *pl.* -s), — **leiste, f.** (—, *pl.* -n), τὸ τοκομερίδιον, τὸ τόμιον. — **lehen, n.** (-s, *pl.* —), τὸ ὑποτελὲς τιμάριον. — **pflichtig, adj.** φόρου ὑποτελής, δασμοφόρος. — **rechnung, f.** (—, *pl.* -en), ὁ ὑπολογισμὸς τῶν τόκων. — **register, n.** (-s, *pl.* —), ὁ κατάλογος τῶν φόρων. — **sahl, f.** (—, *pl.* -en), ὁ τοκάρηθμος.

Zi'on, n. (-s), ἡ Σιών. (*fig.*) ἡ πηγὴ τῆς ὀρθοδοξίας· ὁ οὐρανός. — **wächter, m.** (-s, *pl.* —), (*fig.*) ὁ θρησκομα-νῆς θεολόγος, ὁ ζηλωτῆς τῆς ἀρχαίας πίστεως [ἡ παλαιὰ σκουριά].

Zi'pfel, m. (-s, *pl.* —), τὸ πτερύγιον, ὁ ποδεών, ἡ λωρίς [τὸ λουρίδι, ἡ λουρίδα]· ἡ ἄκρα, τὸ ἄκρον. — **ig, adj.** λωριδωτός, πτερυγιώτος.

Zi'perlein, n. (-s), ἡ ἀρθρίτις [τὰ ρευματικά]. — **an den Füssen**, ἡ ποδάγρα. — **an den Händen**, ἡ χειράγρα.

Zir-bel-baum, m. (-s, *pl.* -bäume), ἡ (στροβιλοφόρος) πεύκη, ἡ πίτυς, ἡ στροβιλέα [ἡ στροβιλιά, ἡ κουκκουναριά, ὁ πεύκος, τὸ τσάμι]. — **drüse, f.** (—, *pl.* -n), τὸ κωνάριον, ἡ βάλανος πεύκης. — **nuss, f.** (—, *pl.* -nüsse), ὁ στρόβιλος, τὸ στροβίλιον [τὸ κουκκουνάρι, ἡ κουκκουνάρα].

Zir'kel, m. (-s, *pl.* —), ὁ κύκλος ὁ γῦρος. ὁ διαβήτης. **im — meiner Freunde**, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν φίλων μου. **einen — umschreiben**, περιγράψω κύκλον, κυκλογραφέω (s. Kreis). — **abschnitt, m.** (-es, *pl.* -e), τὸ τμήμα κύκλου, ὁ τομεύς, ἡ ἀποτομή. — **bögen, m.** (-s, *pl.* -bögen), τὸ τόξον κύκλου, ἡ ἄψις, τὸ καμάρωμα. — **fläche, f.** (—, *pl.* -n), ἡ ἐπιφάνεια κύκλου, ἡ περιμετρος. — **förmig, adj.** κυκλωτερής, κυκλικός, κύκλιος, περιφερής [στρογγυλός,

- κουλλουρωτός*). -lauf, *m.* (-s), ή κυκλοπορία, ή κυκλική πορεία, ή κυκλοφορία. -linie, *f.* (—, *pl.* -n), ή περιφέρεια, ή κυκλική γραμμή.
- Zirkeln**, *v. i. h.* κυκλογραφώ· άγω γύρον, γράφω κύκλον. sich —, *v. r. h.* κυκλοφορέομαι, κυκλοστροφόμεαι, περιστρέφομαι κυκλικώς.
- Zirkelpunkt**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κέντρον κύκλου. -rund, *adj.* κυκλοτερής, κυκλοειδής, κυκλικός, περιφερής, κύκλιος [τρογγυλός, κουλλουρωτός*]. —, *adv.* κυκλοτερώς, κυκλικώς. -schenkel, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ σκέλος διαβήτου. -schluss, *m.* (-es, *pl.* -schlüsse), ὁ διάλληλος τρόπος, ὁ κύκλος. -schmied, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τεχνίτης διαβητῶν ὁ μηχανουργός, ὁ ἐργαλειοποιός. -schnür, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ σχοινίον κυκλογραφίας. -spitze, *f.* (—, *pl.* -n), ή άκρα διαβήτου. -tanz, *m.* (-es, *pl.* -tänze), ὁ κύκλιος χορός [ή κουλλούρα*]. -viertel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ τεταρτοκύκλιον. -vierung, *f.* (—), ὁ τετραγωνισμός τοῦ κύκλου.
- Zirkulär**, *n.* (-s, *pl.* -e), ή ἐγκύκλιος.
- Zirkulation**, *f.* (—, *pl.* -en), ή κυκλοφορία, ή κυκλοπορία. -iren, *v. i. h.* κυκλοφορέομαι, κυκλοφορέω, κυκλοπορέω.
- Zirkus**, *s.* Circus.
- Zirpe**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τεττιγῶδες έντομον· ὁ τέττιξ [ὁ τζιτζιρας*, ὁ τζιτζικας]. -n, *v. i. h.* τερετίζω, τριζώ βαβράζω [τζιτζιριζώ]. —, *n.* (-s), ὁ τριγμός, τὸ τερέτισμα, ὁ τερετισμός [τὸ τζιτζιρισμα].
- Zisch**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ συρισμός, τὸ σύρισμα [ὁ σφύρος*, ή σφυριά, τὸ σφύρισμα, τὸ σφύριγμα].
- Zischeln**, *v. i. h.* ψιθυρίζω [μουρμουρίζω]. —, *n.* (-s), ὁ ψιθυρισμός, τὸ ψιθύρισμα [τὸ μουρμούρισμα, ὁ μουρμουρισμός].
- Zischen**, *v. i. h.* σίζω, συρίσσω, συρίζω [σφυρίζω]. —, *n.* (-s), ὁ σιγμός, ή σίξια, ὁ συρισμός, ὁ συρισμός [τὸ σφύριγμα, τὸ σφύρισμα].
- Zischlaut**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ συριστικός ήχος, ὁ σιγμός. -er, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ συριστικόν σύμφωνον, τὸ σίγμα.
- Zischler**, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ψιθυριστής [ὁ μουρμουριστής].
- Zisser**, -erbse, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἐρίβινθος [τὸ ρεβέθι, τὸ βοβίθι*].
- Zither**, *f.* (—, *pl.* -n), ή κιθάρα. — spielen, κιθαρίζω. -schlager, -spiel, *n.* (-s), ή κιθάριστις· τὸ κιθάρισμα. — mit Gesangbegleitung, ή κιθαρωδία, ή κιθαρωδισις. die Kunst des -s, ή κιθαριστική. -spieler, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ κιθαριστής. -spielerei, *f.* (—, *pl.* -nen), ή κιθαριστρια.
- Zitteraal**, *m.* (-s, *pl.* -e), ἰχθύς, ή νάρκη [ή μουδιάστρα, ή μαργωτήρα]. -esche, -espe, *f.* (—, *pl.* -n), ὄνδρον, ή κερκίς, ή τρομώδης λεύκη. -fisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ἰχθύς, ή νάρκη [ή μουδιάστρα, ή μαργωτήρα]. -gold, *n.* (-es), τὰ πεδάλια χρυσοῦ, τὰ χρυσοφύλλα [ή τρέμουσα, ή τρέμουλα, ή τρά]. -ich, *m.* (-es), -mal, *n.* (-s, *pl.* -mäler), ὁ λειχτήρ [ή λειχτήρα]. -n, *v. i. h.* τρέμω σείομαι, πάλλομαι. ein wenig —, ὑποτρέμω. vor Furcht —, τρέμω ὑπὸ φόβου. vor Jemandem —, τρέμω τινά. für etwas —, τρέμω περί τινος. ich zittere am ganzen Leibe, ὄλον τὸ σώμα μου τρέμει. —, *n.* (-s), ὁ τρέμος [ή τρεμούλα]. -pappel, *f.* (—, *pl.* -n), ή κερκίς, *s.* Zitteresche. -roche, *f.* (—, *pl.* -n), ἰχθύς, ή νάρκη [ή μουδιάστρα].
- Zitze**, *f.* (—, *pl.* -n), ή θηλή, ὁ τιθός [ή θάγα τοῦ βυζιού]· ὁ ματός [τὸ βυζί]. -nformig, *adj.* θηλοειδής. -thier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ μαστοφόρον ζῷον.
- Zobel**, *m.* (-s, *pl.* —), ζῷον, ὁ σάμωρ, τὸ σάμοριον, ή λευκοίχτις [τὸ σαμούρι]. -fang, *m.* (-es), ή θήρα σαμόρων. -fell, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δέρμα σάμορος, τὸ σάμοριον [τὸ σαμούρι]. -pelz, *m.* (-es, *pl.* -e), ή ὑψηρὴς σάμοριων [ή σαμουρόγωνα].

-thier, *n.* (-s, *pl.* -e), ζῷον, ὁ σίμων, τὸ σιμόριον, ἢ λευκοίκτης [τὸ σαμοῦρι].
Zōber, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ πύελος, ἡ σκάφη, ὁ γαυλός [τὸ μαστέλλο].
Zodiakallicht, *n.* (-es), τὸ ζῳδιακὸν φῶς.
Zōse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ἄβρα, ἡ θεραπαινίς, ἡ θεράπινα [ἡ παρακὸρη, ἢ βία*].
Zōfchen, *n.* (-s, *pl.* —), ἡ θεραπαινίς, ἡ μικρὰ θαλαμηπόλος, *s.* Zofo.
Zōger-er, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μελλητής, ὁ νωθρός, ὁ βραδυβάμων, ὁ βαρυβάμων, ὁ βραδυπόρος, ὁ ἀργοπόρος. -n, *v. i. h.* διαμέλλω, βραδύνω, χρονίζω, ἐγγρονίζω, βραδυπορέω, νωθρεύω, ἀργοπορέω, «ἀργῶ». —, *n.* (-s), ἡ διαμελλήσις, ὁ μελλησιμός, ὁ ὄκνος, ἡ νωθρεία, ἡ βραδυκινήσις, ἡ βραδύτης [ἡ ἀργητα]. -nd, *adj.* νωθρός, ὄκνητος, νωθρότης, βραδυπόρος [ἀργός]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαμελλήσις, ὁ μελλησιμός, ἡ βραδυπορία, ἡ ἀργοπορία [ἡ ἀργητα].
Zōgling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ, ἡ οἰκότροφος, ὁ, ἡ τρώφιμος, ὁ, ἡ οἰκοτραφής, ὁ, ἡ οἰκόσιτος.
Zoll, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ δάκτυλος (μέτρον μήκους· ὁ πληθυντικὸς μένει Zoll κατόπιν ἀριθμοῦ). *ein* Zoll — lang, dick, δακτυλίου (τὸ μῆκος, τὸ πάχος). drei — breit, τριδακτυλίου τὸ πλάτος. nach — en messen, μετρέω κατὰ δακτύλου, ἐκμετρέω διὰ τοῦ δακτύλου.
Zoll, *m.* (-es, *pl.* Zölle), τὸ τέλος, ὁ τελωνικὸς φόρος, τὸ διαγώγιον, τὸ τελώνιον. (*fig.*) den — der Natur bezahlen, ἀποτίνω τὸν φόρον τῆς φύσεως, ἀποθνήσκω.
Zollamt, *n.* (-es, *pl.* -ämter), τὸ τελωνεῖον, τὸ τελώνιον· τὸ δεκατετάριον, τὸ δεκατηλόγιον. -angäbe, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ δηλώσις τελωνικῶν φόρων. -aufseher, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐπιστάτης τελωνείου, ὁ τελώνης. -bär, *adj.* ὑποτελής φόρου,

τελωνίσματος. -beamte, *m.* (-n, *pl.* -n), ὁ τελωνοφύλαξ. -deklaration, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ τελωνικὴ δήλωσις, τὸ δηλωτικόν. -einnahme, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ εἰσπραξις τελωνικῶν φόρων, ἡ τελωνία. -einnahme, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τελωνικὸς εἰσπρακτωρ, ὁ τελώνης.

Zoll'en, *v. i. h.* δασμοφορέω. (*fig.*) τελέω, ἀποτίνω, ἐκτίνω, ἀνταποδίδω, «πληρώνω». Jemandem Dank —, ἀνταποδίδω τινὶ χάριν, εὐχαριστέω τινά. Beifall —, ἐπευφημέω, ἐπικροτέω.

Zollfrei, *adj.* ἐλεύθερος τελωνικοῦ δασμοῦ, ἀπηλλαγμένος τελωνίου, ἄδασμος, ἀτελώνιστος. -freiheit, *f.* (—), ἡ ἐλευθερία τελωνίου, ἡ ἀπαλλαγὴ τελωνίας. -freischeln, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ μαρτύριον τελωνίσεως. -gebühr, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ τελωνικὸν δικαίωμα, τὸ τελώνιον. -gesetz, *n.* *pl.* οἱ τελωνικοὶ νόμοι, ἡ τελωνικὴ νομοθεσία. -haus, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τὸ τελωνεῖον, τὸ τελώνιον, *s.* Zollamt. -inspektor, *m.* (-s, *pl.* -inspektoren), ὁ ἐπιστάτης τελωνείου, ὁ τελώνης.

Zollmäss, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μέτρον δακτύλων, τὸ δακτυλικὸν μέτρον.

Zöllner, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ τελωνικὸς ὑπάλληλος, ὁ τελώνης.

Zollordnung, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ τελωνικὸς κανονισμός. -recht, *f.* (—), ἡ μίσθωσις τῶν τελωνικῶν φόρων, ἡ τελωνία. -pächter, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μισθωτὴς τῶν τελωνικῶν δασμῶν. -pflichtig, *adj.* τελωνίσματος, ὑποτελής εἰς τελωνικὸν δασμόν. -scheln, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ ἀπόδειξις τελωνίσεως. -schreiber, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐλεγχτής τελωνείου. -stäb, *m.* (-es, *pl.* -stäbe), -stock, *m.* (-es, *pl.* -stöcke), ὁ δακτυλικὸς πῆχυς. -stempel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ σφραγίς τελωνείου. -strasse, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ὁδὸς τελωνίσεως. -system, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ τελωνικὸν σύστημα. -täfel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ τιμολογικὸς πίναξ τελωνείου.

- taxe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ τελωνι-
κὸν τιμολόγιον, ὁ τιμοκατάλογος
τελωνείου. -verband, -vereln, *m.*
(-es, *pl.* -e), ἡ τελωνικὴ ἔνωσις,
ὁ τελωνικὸς σύνδεσμος. -wesen, *n.*
(-s), τὰ τελωνικά, τὰ τελωνιακά.
-zeichen, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ ση-
μεῖον τελωνίσσεως.
- Zōne**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ ζώνη. die
heisse, kalte, gemässigte —, ἡ
διακεκαυμένη, κατεψυγμένη, εὐ-
κρατος ζώνη.
- Zoochemie**, *f.* (—), ἡ ζωοχημεία.
- Zoolith**, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ζωόλι-
θος. -lög, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ ζωο-
λόγος. -lögic, *f.* (—), ἡ ζωολογία.
-lögisch, *adj.* ζωολογικός. -pfl, *m.*
(-en, *pl.* -en), τὸ ζωόφυτον.
- Zopf**, *m.* (-es, *pl.* Zöpfe), ὁ πλόκα-
μος, ἡ πλοκαμίς, ἡ πλεξίς [ὁ πλο-
καμός, ἡ πλεξίδα, ἡ πλεξοῦδα].
(*fig.*) ein alter —, ὁ Κρόνος, ὁ
Κρονόλητρος, ὁ Κρόνιππος, ἡ Κρο-
νοθήκη ἡ παλαιότροπος συνθήθεια.
ein alter — sein, ὡς Κρονίων.
- Zopfband**, *n.* (-es, *pl.* -bänder), ἡ
ταϊνία πλοκάμων. -haar, *n.* (-s,
pl. -e), αἱ τρίχες πλοκάμου. -lerche,
s. Haubenlerche. -perücke, *f.* (—,
pl. -n), ἡ βοστρυχῶδης φανάκη.
-thüm, *n.* (-s), ἡ ἀρχαιοτροπία, ἡ
ἀπρηχαιομένη συνθήθεια, τὸ Κρό-
νιον ἔθος.
- Zorn**, *m.* (-es), ἡ ὀργή, ὁ θυμός [ἡ
ὀργητα, ἡ μάνιτα]. vor —, aus
—, ὑπ' ὀργῆς, ὑπὸ θυμοῦ, ἀπὸ τὸν
θυμόν. im — e, δι' ὀργῆς, μετ' ὀρ-
γῆς, δι' ὀργήν, ἐν τῇ ὀργῇ. in —
gerathen, ὀργίζομαι, παροργίζομαι,
ἐξοργίζομαι, θυμόνομαι, ἀφαρπάζο-
μαι [θυμόνων, μανίζω*]. in —
bringen, zum — reizen, παρορ-
γίζω, ἐξοργίζω, θυμόνω [φουρκίζω].
— auf Jemanden haben, ἔχω
ὀργήν πρὸς τινα, ἐν ὀργῇ (δι' ὀρ-
γῆς) ἔχω τινά, ἀγανακτῶ τινί
[τοῦ ὀργίζομαι*, τὸν ἔχω φούρκα].
sein — mässigen, κατέχω (με-
τριάζω) τὴν ὀργήν μου. sein —
an Jemanden auslassen, ἀπο-
- σκήπτω τὴν ὀργήν εἰς τινα [ἐθυ-
μαίνω ἐπάνω του].
- Zornanfall**, *m.* (-s, *pl.* -fälle), -an-
bruch, *m.* (-es, *pl.* -brüche), ὁ πα-
ροξυσμὸς ὀργῆς. -entbrannt, -zil-
hend, *adj.* μένεα πνέων, θηριώδης,
ἐξηγριωμένος [δαμνοισμένος, δια-
ολισμένος*]. -esgluth, *f.* (—), ἡ ἑ-
αψίς ὀργῆς. -ig, *adj.* ὀργισμένος,
παρωργισμένος, ἐξοργισμένος, τεθυ-
μωμένος, κεχολωμένος [θυμωμέ-
νος, μανισμένος*]. ὀργίλος, θυμοί-
δης, θυμώδης [μανιαστῆρς*]. —
machen, παροργίζω, ἐξοργίζω, θυ-
μόνω. — werden, παροργίζομαι,
ἐξοργίζομαι, θυμόνομαι [μανίζω*,
θυμόνω]. -wuth, *f.* (—), ἡ μανώ-
δης ὀργή [τὸ διαόλιο]. -wuthend,
adj. θηριώδης, ἐξηγριωμένος, λω-
σώδης.
- Zōte**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ αἰσχρολογία,
ὁ αἰσχρὸς λόγος, ἡ κιναιδολογία,
τὸ κιναιδισμα, ἡ αἰσχροπέπεια, ἡ
αἰσχροτότης. — n reissen, αἰσχρολο-
γίω, αἰσχροπέτω, αἰσχρορρημονίω,
αἰσχρομυθῶ, κιναιδολογῶ.
- Zōtenhaft**, *adj.* αἰσχρολογικός, κιναι-
δολόγος, αἰσχρός. -reisser, *m.* (-s,
pl. —), ὁ αἰσχρολόγος, ὁ αἰσχρορ-
ρημων, ὁ κιναιδολόγος. -reisserin,
f. (—, *pl.* -en), ἡ αἰσχρορρημο-
σύνη, ἡ αἰσχρολογία, ἡ κιναιδο-
λογία. -schreiber, *m.* (-s, *pl.* —),
ὁ ἀναισχυνογράφος.
- Zōtlig**, *adj.* αἰσχρός, s. Zotenhaft.
- Zölle**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ κρεμαμένη
δέσμη. ἡ σκόλλυς, τὸ καθεμὲνον
τρίχωμα, ὁ κρωβύλος, ὁ κόρημβος
[τὸ σκουλοῦδι, τὸ τσουλοῦφι, τὸ
τσουλοῦφι].
- Zöllel**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κρεμαμένον
ράκος s. Zotte. -bär, *m.* (-en, *pl.*
-en), ἡ μαλλωτὴ (ἡ λασιότριχος)
ἄρκτος. -ig, *adj.* σκουλλυφόρος,
σκουλλυώδης [σκουλλυδιάρης]. -lecke,
f. (—, *pl.* -n), ἡ σκόλλυς, τὸ κα-
θεμὲνον τρίχωμα [τὸ σκουλλί, τὸ
σκουλοῦδι, τὸ τσουλοῦφι]. — n, s.
i. h. βραδυπορέτω, ἐπισύρομαι [tau-
ροστέρνομαι*].

Zottig, *adj.* μαλλωτός, λάστος, λασιότριχος, βασύτριχος, πυκνόμαλλος.
Zū, *ppr.* (μετά δοτικῆς), 1) ἐπὶ τόπου· a) (μετὰ τὴν ἐρώτησιν wo? ποῦ; ἐν τίνι τόπῳ;) ἐν κατὰ, ἐπί. εἰς, ἐπί. — Berlin, ἐν Βερολίνω. — Athen, ἐν Ἀθήναις, Ἀθήνησι. — Ross, ἐφ' ἵππου. — Schiffe, ἐπὶ πλοίου. — Fuss, πεζῇ. — Hause, κατ' οἶκον, οἶκοι. hier — Lande, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, παρ' ἡμῖν, ἐνταῦθα. — Wasser und — Lande, (καί) κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης. Treffen — Lande, zur See, ἡ πεζομαχία, ἡ ναυμαχία. zur Rechten, ἐν δεξιᾷ, ἐπὶ δεξιᾷ, δεξιᾷ. zur Linken, ἐν ἀριστερᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ, ἀριστερᾷ. — beiden Seiten, ἀμφοτέρωθι. zur Seite sitzen, παρακάθημαι. — Tische sitzen, παρακάθημαι εἰς τὴν τράπεζαν. etwas zur Hand haben, ἔχω τι πρόχειρον. zum Fenster hineinsteigen, εἰσναβαίνειν διὰ τοῦ παραθύρου. zum Fenster hinaussehen, προκύπτω ἐκ τοῦ παραθύρου, προβαίνειω* εἰς τὸ παράθυρον, βλέπω διὰ τοῦ παραθύρου. zur Thüre hinausgehen, ἐξέρχομαι ἔξω τῆς θύρας. — Bette liegen, κεῖμαι ἐν τῇ κλίνῃ [εἶμαι εἰς τὸ κρεβάτι]. Jemandem — Füssen liegen, κεῖμαι εἰς τοὺς πόδας τινός. b) (μετὰ τὴν ἐρώτησιν wohin? πρὸς ποῖον μέρος; ποῦ;) πρὸς· εἰς, κατὰ. — Boden, κατὰ γῆς, χαμαί [χάμαι*, γάμω]. — Jemandem, πρὸς τινα. die Hände zum Himmel erheben, ἀνατείνω τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν. — Bette gehen, κατακλινομαι [πηγαίνω εἰς τὸ κρεβάτι, πλαγιαίω, θέτω*]. — Papier bringen, ἀναγράφω [πενάω εἰς τὸ χαρτί, εἰς τὸ κοντόλι]. wieder — sich kommen, zur Besinnung kommen, ἀναλαμβάνω, συνέρχομαι. bis —, μέχρι, μέχρι ἐπί, ἄχρι πρὸς, μέχρι πρὸς, μέχρις εἰς, ἕως εἰς. — sich

stecken, ἐμβάλλω εἰς τὸ θυλάκιόν μου. — Tische gehen, παρακαθίζω εἰς τὴν τράπεζαν. — Schiffe gehen, ἐπιβαίνω ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἐμβαίνω εἰς τὸ πλοῖον. zur Kirche gehen, πορεύομαι (πηγαίνω) εἰς τὴν ἐκκλησίαν. von Haus — Haus gehen, μεταβαίνω ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν. 2) (ἐπὶ χρόνου), κατὰ, ἐν, ἐπί. — jener Zeit, κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. zur Zeit, τὰ νῦν, τὸ νῦν γ' ἔχον, πρὸς τὸ παρόν· ἐν καιρῷ. zur Zeit Friedrich des Grossen, ἐπὶ Φριδερίκου τοῦ μεγάλου. zur Zeit der Revolution, ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως. zur Zeit der Kreuzzüge, ἐπὶ τῶν σταυροφοριῶν. — meiner Zeit, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου, εἰς τὸν καιρόν μου. — Friedenszeiten, ἐπ' εἰρήνης, ἐν εἰρήνῃ. zur rechten Zeit, ἐν καιρῷ, εἰς καιρόν, ἐν καιρῷ τῷ θέοντι, εἰς καλὴν ὥραν [εἰς τὴν ὥρα πάντων]. zur Unzeit, ἀκαιρως, παρακαίρως, εἰς ἀκατάλληλον ὥραν, εἰς κακὴν ὥραν. — Anfänge, ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχάς, ἐξ ἀρχῆς. — Ende, ἐπὶ τέλους, τέλος, ἐν τέλει, εἰς τὰ τέλη, εἰς τὸ τέλος. — Ende gehen, λαμβάνω τέλος, ἔρχομαι εἰς πέρας, τελειόνω [ἀποκάνω*]. heut — Tage, τὸ νῦν, τὰ νῦν, τὴν σήμερον (ἡμέραν). von Tag — Tag, εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. von Zeit — Zeit, ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. zum ersten Mal, τὸ πρῶτον, διὰ πρώτην φοράν. zum letzten Mal, τὸ τελευταῖον, διὰ τελευταίαν φοράν. — guteletzt, τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς, ἐν τέλει [εἰς τὰ ὑστερνὰ ὑστερνὰ]. — Mittag, ἐν μεσημβρίᾳ, περὶ μεσημβρίαν. zur Nachtzeit, ἐν νυκτί, νύκτωρ, ἐν καιρῷ νυκτός. — welcher Zeit? κατὰ ποῖον χρόνον; πότε; — Zeiten, ἐνίοτε, κάποτε [ποῦ καὶ φορᾶ*]. — Ostern, τὸ πάσχα.

— Weihnachten, τὰ χριστούγεννα. — Neujahr, τὸ νέον ἔτος. 3) τροπικῶς. — Fuss, πεζῆ. — Pferde, ἐφ' ἵππου. — Wagen, ἐπὶ ὀχήματος, ἐφ' ἀμάξης. — Wasser, κατὰ θάλασσαν. — deutsch, γερμανιστί. — zweien, ἀνά δύο, σύνδυσ. — dreien, ἀνά (κατὰ) τρεῖς σύντρεῖς. — Tausenden, κατὰ χιλιάδας. zur Genüge, ἀρκούντως, ἱκανῶς, ἀρκετὰ. zum Überdruss, εἰς (πρὸς) κόρον, κατακόρως, κατὰ κόρον, μέχρι ἀπείρας. zum Überfluss, ἀφθόνως, εἰς ἀφθονίαν. zur Noth, μόλις, χαλεπῶς, μόλις καὶ χαλεπῶς, μόλις καὶ μετὰ βίας. zur Hälfte, κατὰ τὸ ἥμισυ, ἕξ ἡμισείας. — dem Gesagten, πρὸς τοῖς εἰρημένους. — alle dem, ἐπὶ πᾶσι τούτοις. drei — fünf, τρία ἐπὶ τοῖς πέντε. zum Brote essen, ἐσθίω ἐπὶ τῷ ἄρτῳ [τρώγω μετὰ τὸ ψωμί]. — etwas schweigen, σιωπᾶω πρὸς τι. — etwas lachen, γελᾶω πρὸς τι, ἐπὶ τινι. was sagst du — der Sache? τί φρονεῖς περὶ τοῦ πράγματος; πῶς σοι φαίνεται τὸ πρᾶγμα; sich — etwas schicken, συναρμόζομαι πρὸς τι. zur Tafel laden, καλέω εἰς τὴν τράπεζαν, προσκαλέω εἰς τὸ τραπέζιον. — Jemandem sagen, λέγω πρὸς τινα. — Rathe ziehen, παρακαλέω εἰς συμβουλίαν, συμβουλεύομαι. Jemanden zur Rechenschaft ziehen, λαμβάνω λόγον παρά τινος, ἐξευθύνω τινά, ζητέω λόγον παρά τινος. sich — Tode hungern, ἀποκαρτερέω, λιμοκτονέομαι [ψοφᾶω τῆς πείνας]. sich — Tode lachen, ἐκθνήσκω ὑπὸ γέλωτος [πεθαίνω ἀπὸ τῆς γέλια]. sich — Tode ärgern, ἐκτῆγομαι ἀγανακτῶν [χολοσκάνω]. — etwas ausreichen, ἀρκέω πρὸς τι. sich — etwas rüsten, παρασκευάζομαι εἰς τι. — Hilfe rufen, καλέω εἰς βοήθειαν, ἐπικαλέομαι. — Hilfe kommen, ἔρχομαι εἰς βοήθειαν, ἐπιβοηθεύω, ἐπικουρέω. — dem Ende, ἐπὶ τούτῳ, πρὸς τοῦτο,

πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. zum Nutzen, zum Vortheil, zum Besten, ἐπὶ ὠφελείᾳ, ἐπὶ ἀγαθῷ, πρὸς ὄφελος. — seinem eigenen Vortheil verwenden, κατατίθεμαι εἰς τὸ βίον, μεταχειρίζομαι πρὸς τὸ βίον συμφέρον. zum allgemeinen Besten, ὑπὲρ τοῦ κοινού αγαθοῦ. zum Nachtheil, zum Schaden, ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ κακῷ, πρὸς ζημίαν. Jemandem — Gefallen, πρὸς χάριν, κατὰ χάριν [γὰρ τὸ χατήρι]. zur Ehre gereichen, φέρω τιμῆν. zur Schande gereichen, περιάπτω (φέρω) αἰσχύνην. zum Scheine, πρὸς τὸ θεαθῆναι [γὰρ τὰ μάτια τοῦ κόσμου]. zum Vorwande, ἐπὶ προφάσει, πρόφασιν. zum Beispiel, χάριν παραδείγματος, ὡς ἐν παραδείγματι, παραδείγματος χάριν, φέρ' εἰπεῖν, ὅσον, ὃ δὲ λόγος τὸ φέρεται. — Ihrem Besten, πρὸς τὸ συμφέρον ὑμῶν. mir zum Trotz, εἰς τὸ πείσμά μου. — etwas fähig, ἱκανὸς πρὸς τι. ein Recht — etwas haben, ἔχω δικαίωμα πρὸς τι. — Wasser werden, μεταβάλλομαι εἰς ὕδωρ, ἐξυδατόμομαι (fig) παρᾶλύομαι, ματαιό(ν)ομαι, ναυαγίω. — Stein machen, μεταβάλλω εἰς λίθον, ἀπολιθόω. — Stein werden, μεταβάλλομαι εἰς λίθον, ἀπολιθόομαι. — Gelde machen, μετατρέπω εἰς χρήματα, ἐξαργυρίζω. zur Frau nehmen, λαμβάνω γυναϊκά μου, νυμφεύομαι. zum Feldherrn ernennen, ἀναδεικνύω βασιλέα. zum Freunde machen, haben, ποιέω, ἔχω φίλον μου. zum Dichter geboren sein, εἶμαι φύσει ποιητής. zum armen Manne, zum Bettler machen, καθιστάω πένητα, ἐπαίτην. 4) (πρὸ ἀπαρεμφάτου) νά. um —, ἴνα, διὰ νά. ich habe — arbeiten, ἔχω νὰ ἐργασθῶ. um ihn — sehen, ἴνα ἴδω αὐτόν, διὰ νά τον

- Zū.** dieses Haus ist — verkaufen, ἢ οἶκτα αὐτῆ εἶνι πρὸς πώλησιν, αὐτῆ ἡ οἶκτα πωλεῖται. drei Zimmer — vermietthen, τρία δωμάτια πρὸς ἐνοικίασιν. — leben haben, ἔχω νὰ ζήσω. ohne —, χωρίς νά. —, *adv.* κλεισιμένος, κλειστός [σφραλιστός, κλειστός] πρὸς, ἐπι. ἄγαν, ὑπεράγαν, ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπερμέτρως, παραπολύ, ὑπερ-. auf Jemanden —, πρὸς τινα. nach der Stadt —, πρὸς τὴν πόλιν. gerade-, κατ' εὐθείαν. Glück —! εὐ σοι γένοιτο! Thüre —! κλείσον τὴν θύραν! — viel, ὑπέρολος, παραπολύς. — süß, ὑπὲρ τὸ δέον γλυκύς. — wenig, ὑπὲρ τὸ δέον ὀλίγος, ὀλιγιστός. — heiss, ὑπέρθερμος. — sehr, ὑπερβαλλόντως, ὑπεράγαν, ὑπὲρ τὸ μέτρον, παραπολύ.
- Zū'bauen**, *v. t. h.* ἀποικοδομέω, κλείω διὰ τοίχου, ἀποτειγίζω. —, *v. i. h.* ἐξακολουθεῖω κτιζών, προβαίνω οἰκοδομῶν.
- Zū'behör**, *n. (-s)*, τὸ συναπάρτισμα, τὸ ἀπάρτισμα, τὸ συμπλήρωμα τὰ παρεπόμενα.
- Zū'beissen**, *v. i. ir. h.* δάκνω [δίδω δαγκαματιαίς].
- Zū'bekommen**, *v. t. ir. h.* λαμβάνω προσέτι.
- Zū'benannt**, *adj.* ἐπικαλούμενος, ἐπονομαζόμενος, ἐπικληθεὶς.
- Zū'ber**, *m. (-s, pl. -)*, ἡ πύελος, ὁ γαυλός, ὁ κάδος [τὸ μαστέλλο, ὁ γάδος*].
- Zū'bereit-en**, *v. t. h.* παρασκευάζω, ἐξάρτω, καταρτίζω, ἐτοιμάζω. Speisen —, ἀρτύω φαγητά, ὄψαρτύω. -er, *m. (-s, pl. -)*, ὁ παρασκευαστής, ὁ προετοιμαστής. — von Speisen, ὁ ὄψαρτυτής. -ung, *f. (-, pl. -en)*, ἡ παρασκευασίς, ἡ προπαρασκευή, ἡ ἐτοιμασία ἢ σκευασία, τὸ παρασκευάσμα, τὸ κατασκευάσμα, ἡ σκευή, ἡ συσκευή.
- Zū'binden**, *v. t. ir. h.* συνδέω, συνδεσμέω, ἐπιδέω, περιδέω. —, *n. (-s)*, ἡ σύνδεσις, ἡ ἐπίδεσις.
- Zū'bläsen**, *v. t. ir. h.* ἐπιφυσάω, προσπνέω συγκλείω φυσῶν. (*fig.*) προσψιθυρίζω, ὑποβάλλω [σφυρίζω]. —, *v. i. ir. h.* φουσάω πάση δυνάμει.
- Zū'bläser**, *m. (-s, pl. -)*, ὁ ὑποβλοεύς.
- Zū'bleiben**, *v. i. ir. s.* διαμένω κλειστός, μένω κλεισιμένος.
- Zū'blinken**, **Zū'blinzeln**, κατιλλώπτω [κάμνω ματιαίς].
- Zū'brennen**, *v. t. ir. h.* κλείω διὰ καύσεως.
- Zū'bringen**, *v. t. ir. h.* συγχομίζω, φέρω, προσκομίζω, παρακομίζω, κομίζω. διατρύβω, διάγω, διέρχομαι [περνάω]. zugebrachtes Vermögen, ἡ προικῶα περιουσία. Jemandem einen Toast —, προπίνω φιλοτησίαν τινί, ποιῶ πρόποσιν τινί. die Zeit mit etwas —, διάγω ποιῶν τι, ἀναλίσκω τὸν χρόνον ἐπὶ τινί, ἀσχολοῦμαι ποιῶν τι. das Leben mit etwas —, διάγω τὸν βίον ποιῶν τι, ἐγκαταβίω τινί. den Tag —, διημερεύω [λημεριάζω]. die Nacht —, (δια)νυκτερεύω [ξενυκτιζώ].
- Zū'brot**, *n. (-es)*, τὸ προσόψημα, τὸ ὄψον, τὸ προσφάγιον.
- Zū'büsse**, *f. (-)*, τὸ προσκατάβλημα, τὸ ἀναπλήρωμα ἢ συνεισφορά. — geben, συνεισφέρω, προσκαταβάλλω.
- Zū'büssen**, *v. t. h.* προσαναλίσκω, προσκαταβάλλω, προσπαρέχω* ἀναπληρῶ, συμπληρῶ [ἀποσόνω*].
- Zucht**, *f. (-)*, ἡ ἀγωγή, ἡ διαπαιδευσις, ἡ ἐκτροφή [τὸ θρέψιμον] ἢ ἀνατροφή. ἡ πειθαρχία, ἡ εὐταξία, ἡ εὐπειθεια. unter (in) der — halten, ἔχω ὑπὸ τὴν πειθαρχίαν. unter der — stehen, ὑπόκειμαι εἰς πειθαρχίαν. — haben, beobachten, πειθαρχέω, εὐτακτέω. — und Ordnung, πειθαρχία καὶ τάξις. in aller — und Ehrbarkeit, in Züchten und Ehren, σωφρόνως καὶ κοσμίως.
- Zuchf'arbeit**, *f. (-, pl. -en)*, ἡ βαρεῖα ἐργασία καταδίκων, »τὸ κάτεργονα.

- blenc, *f.* (—, *pl.* -n), ή μέλισσα γονοποιίας, ή γεννηματική μέλισσα.
- Zucht-en**, *v. t. h.* τρέφω, εκπρέφω, -er, *m.* (-s, *pl.* —), ό τροφεύς, ό άγωγεύς.
- Zucht-haus**, *n.* (-es, *pl.* -häuser), τó σφρονοστήριον, τó κολαστήριον, τó δικαιοκτήριον, τó δεσμοκτήριον, τó ζητρείον, τó τιμωρητήριο.
- fähig, *adj.* εύάγωγος, ευμαθής.
- hengst, *m.* (-es, *pl.* -e), ό ίπποβάτης, ό κήλων, τó όχείον.
- Zucht-ig**, *adj.* κόσμιος, εύσχημων, χρηστοθήτης. τιμός, άγνός. -en, *v. t. h.* κολάζω, σφρονοίζω, παιδεύω [καματεύω*]. -er, *m.* (-s, *pl.* —), ό κολαστής, ό σφρονοιστής, ό παιδευτής, ό μαστιγονόμος [ό καματευτής*]. -keit, *f.* (—), ή κοσμιότης, ή αιδημοσύνη, ή χρηστοθήθεια, ή εύσχημοσύνη, ή αιδώς, ή άγνότης, ή άγνεία. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ό κολασμός, ό σφρονοισμός, ή σφρονοίσις [τό καμάτευμα*]. τó κόλασμα, τó σφρονοίσιμα, τó μάθημα, ή τιμωρία [ή παιδωμή]. eine — bekommen, σφρονοίζομαι, λαμβάνω μάθημα.
- Zucht-kalb**, *n.* (-es, *pl.* -kälber), ό όγευτικός μόσχος, τó όχείον.
- Zucht-ling**, *m.* (-s, *pl.* -e), ό σφρονοϊζόμενος, ό έν σφρονοιστηρίω περιωρισμένος, ό κατάδικος.
- Zucht-lös**, *adj.* άκόλαστος, άκρατής, άχαλίνωτος, έκλυτος. -lösigkeit, *f.* (—), ή άκολασία, ή άκρατεία, ή άπειθαρχία. -meister, *m.* (-s, *pl.* —), ό δεομοφύλαξ, ό ειρκτοφύλαξ. ό κολαστής, ό σφρονοιστής, ό παιδευτής, ό μαστιγονόμος. -sechs, *m.* (-en, *pl.* -en), ό άναβάτης βοός, τó όχείον. -pollzeigericht, *n.* (-es, *pl.* -e), τó πλημμελιόδικεϊον. -rütbe, *f.* (—, *pl.* -n), ή μάστιξ, τó σκυτός [τό καμτοίκι]. unter der — stehen, μαστιγονοίμομαι. der — bedürfen, μαστιγιάω, χρίζω μαστιγονόμου. -sau, *f.* (—, *pl.* -en), ή γρομφάς, ή γρομφίς [ή σκρόφα, ή γουρούνα]. -schäp, *n.* (-s, *pl.* -e), τó πρόβατον γονοποιίας. -schwein, *n.* (-s, *pl.* -e), ή γρομφάς, s. Zuchtsau. -stübe, *f.* (—, *pl.* -n), ή γενετηρία ίππος, ή φορβάς. -vieh, *n.* (-s), τά τρόφιμα κτήνη, τά θρέματα [τά μαρδιά*].
- Zuck**, *m.* (-es, *pl.* -e), τó αϊφνίδιον κίνημα, ό παλμός, ό σφασμασμός.
- Zücken**, *v. t. h.* die Achseln —, άνυψώω τούς ώμους. —, *v. t. h.* κινέομαι, πάλλομαι, σπώμαι, πιδάω' σφασμάω, σπαίρω, άσπαίρω [σφασμάσω*], mit den Augenlidern —, σκαρδαμύσω, βλεφαρίζω. es zuckt im Auge, das Auge zuckt, έλλεται ό οφθαλμός [επειτά τó άμάτι*]. —, *n.* (-s), ό σπασμός, ή πήδησις, ό σφασμασμός, ό παλμός. -d, *adj.* σπαστικός, σπασμώδης, σπασματώδης.
- Zücken**, *v. t. h.* Ελω, άνασπάω, γρυμνώ, ξιφουλκώ. mit gezicktem Degen, εϊφήρης [εσπαθωμένος].
- Zucker**, *m.* (-s), τó σάκχαρ, τó σάχαρι, τó σάκχαρον, ή σάχαρις, »ή ζά(κ)χαρις« [ή ζάχαρι]. — sieden, σακχαροποιέω, σακχαροπηγέω. mit — versüssen, σακχαρόνω, »ζαχαρόνω«. mit — bestreuen, πάσω διά σακχάρου. -ahorn, *m.* (-s, *pl.* -e), ή σακχαροφόρος άσπένδαμνος. -apfel, *m.* (-s, *pl.* -äpfel), τó σακχαρώδες μήλον. -artig, *adj.* σακχαροειδής, σακχαρώδης. -bäcker, *m.* (-s, *pl.* —), ό πεμματουργός, ό ζαχαροπλάστης. -bäckerel, *f.* (—, *pl.* -en), ή πεμματουργία, ή ζαχαροπλαστική. τó ποναεϊον, τó ζαχαροπλάστεϊον. -birne, *f.* (—, *pl.* -n), τó σακχαρώδες άπίδιον. -branntwein, *m.* (-s), τó εκ σακχάρου οινόπνευμα. -bäche, -döse, *f.* (—, *pl.* -n), ή σακχαροθήκη, τó σακχαροδοχεϊον. -erbs. *f.* (—, *pl.* -n), τó σακχαρωτόν, τó ζαχαρωτόν. -fabrikation, *f.* (—), ή σακχαροποιία. -form, *f.* (—, *pl.*

-en), ή χύτρα σακχάρου. -gebäck, *n.* (-es, *pl.* -e), -gebäckene, *n.* (-n, *pl.* -n), τὸ σακχαρώδες πέμμα, τὸ σακχαρωτὸν τράγημα, τὸ ζαχαρωτόν. -geschmack, *m.* (-es), ἡ σακχαρώδης γεῦσις. -guss, *m.* (-es), ἡ ἐπίγυσις σακχάρου. -haltig, *adj.* σακχαρώδης, σακχαροῦχος, σακχαροφόρος. -harnrühr, *f.* (-), ὁ μελιτώδης διαβήτης (νόσος). -hönig, *m.* (-s), τὸ σακχαρώδες μέλι. -hüt, *m.* (-es, *pl.* -hüte), ὁ κώνος σακχάρου. -ig, *adj.* σακχαρώδης. -kand, *m.* (-es), τὸ χρυσταλλοπηκτον σάχαρον, «τὸ κάνδιον». -kind, *n.* (-es, *pl.* -er), (*fam.*) τὸ μαμμόθρεπτον τέκνον [τὸ χαιδεμένον, τὸ κανακάρη]. -kiste, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ κιβώτιον σακχάρου. -körner, *n. pl.* οἱ χόνδροι σακχάρου, τὰ σακχαρωτά, τὰ ζαχαρωτά. -mandel, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σακχαρώδες ἀμύγδαλον. -maul, *n.* (-s, *pl.* -mäuler), ὁ φιλοσάχαρος· ὁ ἡδυφάγος, ὁ γλυκυφάγος, ὁ λιχνοτένης [ὁ λίτης]. -mehl, *n.* (-s), τὸ λεπτόν σάχαρον. -melone, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σακχαρώδες πεπόνιον. -n, *v. i. h.* ἡδύνα διὰ σακχάρου, σακχαρόνω, «ζαχαρόνω». -papier, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ πρὸς περιτόλξιν ζαχαρώως χονδρόχαρτον. -pflanzung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ καλλιεργία γλυκυκάλμου, ἡ φυτεία σακχαροκαλάμου. -pflaume, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ σακχαρωτὸν δαμάσκηνον. -plättchen, *n.* (-s, *pl.* -), τὸ σακχαρόζυμον, τὸ σακχαρώδες πεμμάτιον· τὸ γλυκυσματίον. -raffinerie, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ διωλιστήριο σακχάρου· τὸ σακχαροπήγιον, τὸ σακχαροποιεῖον. -rühr, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ γλυκυκάλαιον, τὸ σακχαροκάλαιον, τὸ ζαχαροκάλαιον. -sachen, *f. pl.* τὰ σακχαρώδη πέμματα, τὰ σακχαρωτά, τὰ γλυκύσματα. -schachtel, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ σακχαροθήκη. -sieden, *n.* (-s), ἡ σακχαροποιία. -sieder, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ σακχαροπηγῆς, ὁ σακχαροποιός. -siederel, *f.*

(-, *pl.* -en), τὸ σακχαροπήγιον, τὸ σακχαροποιεῖον. -süss, *adj.* γλυκὺς ὡστερ σάχαρον, σακχαρώδης (τὴν γεῦσιν)· γλυκύτατος, ἡδιστος, μελιτώδης, μελιτώδης. -syrop, *m.* (-s), τὸ ἀφέψημα σακχάρου. -teig, *m.* (-es), τὸ φάραμα σακχάρου, ἡ σακχαρώδης ζύμη. -waare, *f.* (-, *pl.* -n), -werk, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ σακχαρώδες πέμμα, τὸ σακχαρόπηκτον, τὸ σακχαρωτόν, τὸ σακχαρικόν· τὸ μελιτώμα, τὸ γλύκυσμα. -worte, *n. pl.* οἱ γλυκαῖς λόγοι, ἡ ἡδυλογία. -wurzel, *f.* (-, *pl.* -n), φυτὸν, τὸ σάσαρον [τὸ κερεβίτζι]. -zange, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ λαβὴ σακχάρου, τὸ σακχαρολάβιον.

Zückung, *f.* (-, *pl.* -en), ὁ σπασμὸς, τὸ σπᾶσμα, ὁ σφασμοδῶς, ἡ σπασμὸν, ὁ τέτανος.

Zü-dämm-en, *v. i. h.* ἐμψράσσω δι' ἀναχώματος, ἀποχωννύω, ἀποχῶ, προσχῶ, συγχῶ. -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ἡ ἀπόχωσις, ἡ ἐμψραξις, ὁ ἐμψραμοδῶς.

Zü-decken, *v. i. h.* ἐπικαλύπτω, κατακαλύπτω, σκεπάζω· πωμάζω, πωματίζω, ἐπιπωμάζω, ἐπιπωματίζω [ταπόνω]. (*fam.*) Jemanden mit Schlägen —, ἀποτυμπανίζω, ἐυλοκοπέω [σπατίζω (σακατεύω)]· τὸ ξύλο, μισερώνω· τὸ ραβδί*].

Zü-dem', *adv.* πρὸς δέ, προσέτι δέ, πρὸς τούτοις, ἐτι δέ· ἐκτός τούτου, πλὴν τούτου, ἄλλως τε, ἄλλως δέ.

Zü-denken, *v. i. ir. h.* διανοέομαι νὰ δώσω, ὀρίζω· s. Zugedacht.

Zü-drang, *m.* (-es), ἡ συρροή, ἡ συσώρευσις, τὸ πλήθος.

sich Zü-drängen, *v. r. h.* εἰσβάλλομαι, εἰσφέρομαι, εἰσορμάω. (*fig.*) ἐπιβάλλομαι, προσκολλῶμαι ὀχληρῶς, εἰσδύομαι ἐπαχθῶς, φορτόνομαι.

Zü-drehen, *v. i. h.* συστρέφω· κλειῶ συστρέφω.

Zü-dringlich, *adj.* φορτικὸς, ἐπαχθής, ὀχληρὸς. -kelt, *f.* (-), ἡ φορτικότης, ἡ ὀχληρία, ἡ ἐπάχθεια.

- Zū drücken**, *v. i. h.* συμπίεζω, κλείω διὰ πίεσεως, συγκλείω. die Augen —, καταμύω, συγκλείω τὰ βλέφαρα [χαννώ]. (*fig.*) ein Auge bei etwas —, τυφλώττω, ἐθελωκωφῶ πρὸς τι, παραβλέπω τι, ἀβλεπέτω ἐκουσίως τι [κάνω πῶς δὲν βλέπω, κλείω τὸ μάτι μου, κάνω ὅω νούν*].
- Zū eign-en**, *v. i. h.* ιδιοποιῶ, προσοικειῶ, οἰκειοποιῶ· προσφωνῶ, ἀφιερῶ(ν)ω, ἀναθέτω. sich etwas —, ιδιοποιῶμαι, προσοικειῶμαι, οἰκειοποιῶμαι τι, κατατίθεμαι τι εἰς τὸ ἴδιον. —des Fürwort, ἀντωνυμία κτητικῆ. —er, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀφιερωτής. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἰδίωσις, ὁ ἐξειδικασμός, ἡ οἰκειοποίησις, ἡ ἰδιοποίησις, ὁ σφετερισμός. ἡ ἀφιέρωσις, ἡ προσφώνησις. —ungsschrift, *f.* (—, *pl.* —en), τὸ σύγγραμμα ἀφιέρωσεως, τὸ προσφώνημα.
- Zū eilen**, *v. i. s.* προστρέχω, ἐπιτρέχω, ἐπισπεύδω, ἐπιφέρομαι (auf Jemanden, πρὸς τινα).
- Zū erkenn-en**, *v. i. ir. h.* προσνέμω, ἀπονέμω· ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ἐπιψηφίζω, κατακυρόω, χορηγῶ δι' ἀποφάσεως. einen Preis —, ἀπονέμω βραβεῖον. Jemandem eine Strafe —, καταδικάζω τινὰ εἰς ποινήν. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀπονομή, ἡ ἐπιψήφισις. gerichtliche —, ἡ ἐπιδίκασις, ἡ κατακύρωσις.
- Zu erst**, *adv.* ἐν πρώτοις, κατὰ πρῶτον, κατ' ἀρχάς, πρῶτον, πρῶτα· πρὸ τῶν ἄλλων, πρὸ τῶν λοιπῶν [πρῶτα πρῶτα]. — etwas thun, κάμνω τι πρῶτα, ποίω τι πρότερον. — kommen, ἔρχομαι πρῶτος. sie hat es — gesagt, αὐτὴ το εἶπε πρῶτη. gleich —, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.
- Zū fächeln**, *v. i. h.* διαρριπίζω, ἀνεμίζω.
- Zū fahren**, *v. i. ir. s.* προελαύνω, προάγω· προσελαύνω, ἐπελαύνω, ἐπιφέρομαι, ἐπιτρέχω, φέρομαι δρόμῳ, ῥίπτομαι, ὁρμάω. fahre zu, Kutscher! ταχύτερον, ἀμαξήλατα [ῥηγορώτερ', ἀμαξῆ!]
- Zū fall**, *m.* (—s, *pl.* —fälle), ἡ τύχη ἢ συντυχία, τὸ συντόχημα, τὸ τυχαῖον σύμβαμα, τὸ σύμπτωμα. durch —, κατὰ τύχην, κατὰ συντυχίαν, κατὰ συγκυρίαν, κατὰ συμπτωσιν. unglücklicher —, ἡ ἀτυχία, τὸ ἀτύχημα. —en, *v. i. ir. s.* κλεισομαι καταπεσών, κατακλίσομαι κλεισομαι. προσπίπτω, περιέρχομαι διὰ κλήρου, πίπτω, λαγχάνω [λαχαίνω, πέφτω].
- Zū fällig**, *adj.* τυχερός, τυχαῖος, περιπτωτικός, συντυχικός [καταλαγάρης*]· τυχών, παρατυχών. —e Dinge, —e Ereignisse, αἱ συντυχίαι. —erweise, τυχόντως, κατὰ τύχην, ἐκ τύχης, ἐκ τινος τύχης, κατὰ συντυχίαν (τινὰ), ἀπὸ συμπτώματος, κατὰ σύμπτωμα, κατὰ συμπτωσιν, αὐτομάτως, κατὰ συγκυρίαν. er war — abwesend, ἔτυχε νὰ λείπῃ, ἔλειπε κατὰ τύχην. —keit, *f.* (—), ἡ συντυχία, ἡ τύχη, ἡ τυχαία περίπτωσις, τὸ συντόχημα.
- Zū fertig-en**, *v. i. h.* ἐπιπέμπω, ἐπιστέλλω, ἀποστέλλω. —en, *n.* (—s), —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ ἀποστολή, ἡ ἐπίπεμψις.
- Zū flicken**, *v. i. h.* συρράπτω, ἀπορράπτω, κλείω διὰ συρραφῆς.
- Zū fliegen**, *v. i. ir. s.* προσπέτομαι, ἐπιπέτομαι, ἐφίπταμαι.
- Zū flessen**, *v. i. ir. s.* ἐπιπρέω, προσρέω. — lassen, χορηγῶ, παρέχω, ἐπιδαψιλεύω, δωρέω.
- Zū flucht**, *f.* (—), ἡ καταφυγή, τὸ καταφύγιον. seine — zu Jemandem nehmen, καταφεύγω πρὸς τινα. —sort, *m.* (—es, *pl.* —e), —astätte, *f.* (—, *pl.* —n), τὸ καταφύγιον, τὸ κρησφύγετον, τὸ ἄσυλον.
- Zū fluss**, *m.* (—es, *pl.* —flüsse), ἡ ἐπίρροια, ἡ ἐπίρρουσις, ἡ ἐπίρρουσις, ἡ ἐπίχυσις· ἡ συρροή.

Zufüßtern, *v. t. h.* προσφιθυρίζω, φιθυρίζω [σφυρίζω]. — **ung**, *f.* (—, *pl.* —en), ὁ φιθυρισμός.

Zufolge, *prp.* (προτασσομένη μὲν μετὰ γενικῆς, ἐπιτασσομένη δὲ μετὰ δοτικῆς) ἐπομένως, ἀκολούθως, συμφώνως, συνφθά. — seines Auftrages, seinem Auftrage —, συμφώνως πρὸς τὴν παραγγελίαν του, κατὰ τὴν ἐντολήν του.

Zufüragen, *s.* Nachfragen.

Zufrieden, *adj.* εὐηρεστημένος, «εὐχαριστημένος· αὐτάρκης, ἀρκούμενος, στέργων. mit Wenigem —, ὀλιγαρκής. mit etwas — sein, στέργω τι, ἀρκέομαι εἰς τι. mit Jemandem — sein, εἶμαι εὐηρεστημένος ἐκ τινος. ich bin es —, οὐδὲν ἀντιλέγω, δὲν ἔχω ἀντίρρησιν, στέργω. — stellen, εὐαρεστέω, ἱκανοποιέω, εὐχαριστέω. sich — geben, στέργω, ἀρκέομαι, εὐαριστέομαι, μὲν εὐηρεστημένος, εὐχαριστέομαι. — lassen, ἀφίνω ἡσυχον. lass mich —! λαίπέ με! —heit, *f.* (—), ἡ αὐτάρχεια, ἡ στέργεις, ἡ εὐαρέσκεια. — geht über Reichthum, ἡ αὐτάρχεια εἶνε προτιμότερα τοῦ πλοῦτου. —stellung, *f.* (—), ἡ εὐαρέστησις, ἡ εὐχαριστήσις, ἡ ἱκανοποίησις, ἡ ἱκανοδοσία.

Zufüreren, *v. i. et. s.* συμπηγνύμαι [παγόνω].

Zufügen, *v. t. h.* προσενέω, περιάπτω, προσάπτω· προσθέτω.

Zuführ, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ παρακομιδή, ἡ προσαγωγή [τὸ κουβάλημα]· ἡ προσκόμισις ἐπιτηδείων, ἡ ἀμαξεία στίλων, ἡ κομιδὴ τροφῶν, ἡ φορταγωγία, ὁ ἐπισιτισμός. einer Stadt die — abschneiden, ἀποκλείω πόλιν τοῦ ἐπισιτισμοῦ.

Zuführen, *v. t. h.* προσάγω, προσκομίζω, παρακομίζω, ἐπάγω. Getreide —, σιταγωγέω, σιτοφορέω. —ung, *f.* (—, *pl.* —en), ἡ προσαγωγή, ἡ προσκομιδὴ.

Zufüllen, *v. t. h.* ἀποπληρόω, ἀναπληρόω, ἀπογεμίζω· ἐπεγγέω, προσεγγέω, προσχέω, ἐπιχέω.

Zug, *m.* (—es, *pl.* —Züge), ἡ ἑλξίς, ὁ ἑλκυσμός, ἡ ἑλκυσίς, ἡ ὀλκή [τὸ τράβηγμα]· ἡ πορεία, ἡ στρατεία, ἡ ἑλασίς· ἡ ἐκστρατεία. ἡ διαπορεία, ἡ διάβασις· ἡ διαπνοή, τὸ ρεῦμα, ἡ ῥοή, ὁ ῥοῦς, ἡ φορά, ἡ ὄρμη. ἡ ὀλκή, ὁ ὀλκός· ἡ κονδυλιά· ἡ γραμμὴ, ἡ κεραία, ἡ σειρά. ἡ συστοιχία, ὁ στοίχος, ἡ τάξις [ἡ ἀράδα]· ἡ ἀμαξοστοιχία. ἡ πομπή, ἡ παράταξις, ἡ παρέλασις, ἡ πομπεία. τὸ χαρακτηριστικόν (σημαῖον), ὁ χαρακτήρ (τοῦ προσώπου), τὸ σῶσσημον [τὸ σουσούμι, τὸ πέλθημα*, τὸ μοισίδι, τὸ μεσίδι, τὸ μοισαίδι]. ἡ ἀμυστις, ἡ κατάποσις, τὸ ῥόφημα [ἡ καταπιωματιά, ἡ ῥουφηξία, ἡ ῥουφηματιά, τὸ τράβηγμα]. einen — machen, κινέω πεσόν. ein — mit dem Netze, ὁ βόλος τοῦ δικτύου. in einem —e, mit einem —e, μιᾷ ὄρμη, διὰ μιᾶς, ἀδιακόπως [μονοκρόδι*, μονοκοπιναίς*]. ἀμυστι, ἀπνευστι [μονορροῦφι]. in einem —e trinken, πίνω ἀμυστι [πίνω μονορροῦφι]. in einem —e fort, συνεχῶς, κατὰ συνέχειαν. in vielen Zügen, διακεκομμένως, κατὰ διαλείμματα. in vollen Zügen trinken, πίνω πλήρη ποτήρια. im besten —e sein, πηγαῖνω δεξιᾶ, προβαίνω κατ' εὐχὴν. in den letzten Zügen liegen, ψυχορραγέω, ψυχουλκέομαι, ψυχομαγέω, πνέω τὰ λοιπὰ, ἐσχάτως διακείμεαι. im —e stehen, εἶμαι ἐκτεθειμένος εἰς τὸ ρεῦμα. der Ofen hat keinen —, ἡ κάμινος δὲν διαστροῦται, δὲν ἔχει ἀέρα. in zwei Zügen marschiren, πορεύομαι εἰς δύο στοίχους. ein — Pferde, Ochsen, συνωρεῖς ὀδ. ζεύγος ἵππων, βοῶν. ein — Vögel, ἀγέλη πτηνῶν [σμάρι πούλια]. der — geht ab, ἡ ἀμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ. ein — schweres Geschütz, μία πυροβολοστοιχία. seinen Namen in einem —e schreiben, γράφω μονόγραμμον τὸ ὄνομά μου. mit kräftigen Zügen schildern, παρι-

στάνω διὰ ζωηροῦ καλάμου. den — anführen, προηγέομαι τοῦ στολχου, πρωτοστατέω. den — schließen, οὐραγέω. (*fig.*) — des Herzens, ἐνδόμυχος παρόρμησις.

Zūgabe, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ἐπιμετρον, τὸ ἐπιχορήγημα, τὸ ἐπιμίσθιον· ἡ προσθήκη, τὸ πρόσθεμα. als —, ἐν προσθήκης μέρει, ὡς ἐκ περισσοῦ.

Zūgang, *m.* (-s, *pl.* -gänge), ἡ πρόσβασις, ἡ πρόσδοσις, ἡ πάροδος, ἡ προσέλευσις. Jemandem den — gestatten, ἀφίνω τινὰ νὰ προσέλθῃ, εἰσδέχομαι τινά. Jemandem den — verwehren, nicht gestatten, ἀποκωλύω τινὰ τῆς προσόδου.

Zūgangel, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ἀγκυρωτὸς συνοχεὺς τοίχων.

Zūgänglich, *adj.* εἰσβατός, προσβατός, προσιτός, εἰσιτητός, πλησιαστός· εὐπρόσιτος, εὐπρόσδοσις. schwer —, δυσπρόσδοσις, δυσπρόσιτος, δύσβατος, δυσεἰσβολός· δυσέντευκτος. -keit, *f.* (—), τὸ προσιτόν, τὸ προσβατόν, τὸ εὐπρόσιτον, ἡ προσιτότης.

Zūgbrücke, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ περιαιρετὴ (ἡ κινητὴ) γέφυρα· ὁ καταρράκτης, ἡ ἐπιβάθρα, τὸ πτερόν.

Zūgeben, *v. i. ir. h.* ἐπιδίδω, ἐπιμετρέω, προσεπιδίδω, δίδω ἐκ περισσοῦ. ἐπιδέχομαι, ἐπιτρέπω, συγχωρέω, ἀνέχομαι· παραδέχομαι. zuggegeben dass, δεδόσθω ὅτι, καὶ ἐπὶ τῇ ὑπόθεσι· ὅτι.

Zugēgen, *adj.* παρών, παρευρισκόμενος, παρσιτός· παρατυχών.

Zūgehauen, *adj.* πελεκητός.

Zūgehen, *v. i. ir. s.* σπεύδω, πορεύομαι ἐκτεταμένως, προβαίνω ἐπιτροχάδην. προσέρχομαι, προβαίνω, πορεύομαι. κλείομαι, κατακλείομαι [σφαλινάω, σφαλλίζομαι]. γίνομαι, συμβαίνω, πράττομαι, λαμβάνω χώραν [ἀκλουθώ*]. auf Jemanden —, προβαίνω, προχωρέω πρὸς τινά. in eine Spitze —, spitzig —, τελευτάω εἰς κορυφήν, ἀποκορυφόμαι,

καταλήγω εἰς ὄξύ. wie ist das zugegangen? πῶς συνέβη τοῦτο; wie geht das zu? πῶς πράττεται τοῦτο; πῶς γίνεται αὐτό; die Sache ging so zu, τοιοῦτόν τι ἦν τὸ πᾶγμα, τὸ πᾶγμα οὕτω πῶς συνέβη. es geht wunderlich zu, ἀλόκοτα πράγματα συμβαίνουσι. es müsste mit dem Teufel —, ἔπρεπε νὰ συνεργήσῃ ὁ διάβολος· ἐν τῷ πράγματι. ab- und —, περιπατέω δεῦρο χάκεισις [πᾶν πέρα καὶ πᾶθε*]. die Thüre geht nicht zu, ἡ θύρα δὲν κλείεται. das kann nicht mit rechten Dingen —, ἀδόνατον νὰ συμβαίῃ τι φυσικὸν ἐν τῷ πράγματι.

Zūgehör, *s.* Zubehör. -en, *v. i. h.* ἀνήκω. -ig, *adj.* ἀνήκων, οἰκίος, ἰδικός. -igkeitt, *f.* (—), ἡ οἰκίότης, τὸ ἀνήκον.

Zūgel, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ ἡνία, τὸ ἡνίον [τὸ λωρὶ τοῦ χαλιναριού]· ὁ χαλινός [τὸ χαλινάρι]. die — führen, ἡνιοχέω, ἡνιοχεύω, χαλιναγωγέω. das Führen der —, ἡ ἡνιοχία, ἡ χαλιναγωγία. die — nachlassen, die — schiessen lassen, ἀφίνω, ἐνδίδω τὰς ἡνίας (*fig.*) ἀφίνομαι, παραδίδομαι. mit verhängten -n, ἀπὸ βυτήρος, *εἰς τὰ τέσσαρα. den — dem Pferde anlegen, χαλινῶν τὸν ἵππον, ἐμβάλλω τὸν χαλινὸν εἰς τὸν ἵππον. im — halten, κατέχω, ἀναχατίζω, ἀναστέλλω, περιορίζω, χαλιναγωγέω. in die — fallen, ἀντιλαμβάνομαι τῶν ἡνιῶν, δράττομαι τῶν ἡνιῶν. (*fig.*) die — der Regierung, αἱ ἡνία τῆς διοικήσεως. -los, *adj.* ἀχάλινος, ἀχαλίνωτος. — sein, ἀκρατεύομαι, εἶμαι ἀγαλίνωτος. -losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀκολασία, ἡ ἀκρατεία, ἡ ἀκρασία. -n, *v. i. h.* χαλινῶς [χαλιναρῶν]· ἡνιοχέω, χαλιναγωγέω, συστέλλω, κολάζω, ἀναχατίζω, περιορίζω. -ung, *f.* (—), ἡ ἡνιόχτης, ἡ χαλιναγωγία, ἡ ἀναχαίτιας. **Zūgemüse**, *n.* (-s), τὰ λάχανα, τὰ λαχανικά.

Zū'gemannt, *adj.* επικληθείς, επικαλούμενος, έπονομαζόμενος.

Zū'gesellen, *v. t. h.* δίδω σύντροφον, συμπαραδίδω, συνάπτω, προσκολλάω, προσάπτω, συνεταιρίζω. *sich* —, *v. r. h.* προστίθεμαι, συνάπτομαι, προσκολλάμαι.

Zū'geständnis, *n.* (-es, *pl.* -e), ή όμολόγησις, ή προσομολογία, ή έξομολόγησις.

Zū'gestehen, *v. t. ir. h.* όμολογέω, προσομολογέω, παραδέχομαι. *συγχωρέω*, *έπιτρέπω* συναινέω. *nicht* —, δέν παραδέχομαι. *dies zugestanden*, τούτου όμολογουμένου, τούτου δοθέντος. *ich werde nicht — dass*, δέν θά παραδεχθώ νά.

Zū'gethän, *adj.* άφωσιωμένος, άφιερωμένος.

Zūg'fisch, *m.* (-es, *pl.* -e), ό άγελαίος (ό δρομάς, ό διαβατικός) *έχθός*. *-führer*, *m.* (-s, *pl.* —), ό πρωτοστάτης [ό μπροστάρης*] ή ήγέτης άμαξοστοιχίας. *-garn*, *n.* (-s), ή σαγήνη, τó έπίσπαστρον, ή νεφέλη, τó άμφίβληστρον [τó σурτικόν (δί-κτυ)]. *-gräben*, *m.* (-s, *pl.* -gräben), ό όχετός, τó όχέτευμα, *s.* Kanal.

Zū'glessen, *v. t. ir. h.* *έπιχέω*, προσχέω, *έπεγχεύω*, προσεγχεύω *συγκλείω* δι' *έπιγύσεως*.

Zū'gig, *adj.* ρευματώδης, διαπνεόμενος, άνεμώδης. *das Fenster ist* —, ή θυρίς *έλκει*, τó παράθυρον σχηματίζει ρεύμα (άέρος). *es ist hier* —, *έδώ* σχηματίζεται (είνε) ρεύμα.

Zū'gilteln, *v. t. h.* συγκλείω διά κηκλίδων [σφαλίζω με κάγκελα].

Zūg'kraft, *f.* (—, *pl.* -kräfte), ή *έλεκτικη* δύναμις, τó *έλεκτικόν*, ή *έλξίς*.

Zugleich, *adv.* *έν* ταύτῃ, συγχρόνως, *σύναμα*, ταυτοχρόνως.

Zūg'leine, *f.* (—, *pl.* -n), τó σχοινίον *βρμουλκίας*, ό *βυτήρ* [ή *συρήμη*]. *-loch*, *n.* (-es, *pl.* -löcher), ή όπή διαπνοής, ή θυρίς άέρος, ό άνεμολόγος. *-luft*, *f.* (—), ό διαπνέων

άήρ τó ρεύμα άέρος. *in der — sein*, *είμαι έν περίπτω*, *είμαι έκτεθειμένος* *εις* τó ρεύμα. *-mittel*, *n.* (-s, *pl.* —), τó *έπισπαστικόν* φάρμακον, τó *μάλαγμα*. *-netz*, *n.* (-es, *pl.* -e), τó *έπίσπαστρον*, *s.* Zuggarn. *-ochs*, *m.* (-en, *pl.* -en), ό *άροτήρ* βούς, ό (ύπο)ζύγιος (ό *εργάτης*) βούς [τó *καματερό* βυδί]. *-pferd*, *n.* (-es, *pl.* -e), ό (ύπο)ζύγιος ίππος. *-pflaster*, *n.* (-s, *pl.* —), τó *έκδόριον*.

Zū'gräben, *v. t. ir. h.* *κατορύσσω*, *καταχώνω*, *θάπτω*.

Zū'greifen, *v. i. ir. h.* *άπτομαι*, *έπιλαμβάνομαι*, *δράττομαι* *άρπάζω*, *συναρπάζω*. *λαμβάνω* [πάνω].

Zūg'-riemen, *m.* (-s, *pl.* —), ό *βυτήρ*, τó *βύμα*, τó *έπίσπαστρον*, τó *σурτικόν* *σχοινίον* [ή *συρήμη*]. *-röhre*, *n.* (-s, *pl.* -e), ό *σωλήν* διαπνοής. *-rolle*, *f.* (—, *pl.* -n), ή *τροχαλία*, ή *τροχιλία* [τó *τροχούλι*, τó *καρούλι*, ό *μακαράς*]. *-schnur*, *f.* (—, *pl.* -schnüre), *-seil*, *n.* (-s, *pl.* -e), τó *βύμα*, ό *βυτήρ*, τó *έπίσπαστρον* ή *βυταγωγός*. *-taube*, *f.* (—, *pl.* -n), ή *άγελαία* (ή *διαβατική*) *περιστερά*. *-thür*, *n.* (-s, *pl.* -e), τó *ύποζύγιον*. *-thüre*, *f.* *s.* Fallthüre.

Zū'gucken, *v. i. h.* *προσβλέπω*, *προσέχω* [*κυντάζω*, *συντηρώ**].

Zū'gürten, *v. t. h.* *περικλείω* διά ζώνης, *περικωνώνω*.

Zū'guss, *m.* (-es, *pl.* -güsse), ή *έπίχυσις*, ή *πρόχυσις*.

Zūg'-vieh, *n.* (-s), τά *ύποζύγια*. *-vogel*, *m.* (-s, *pl.* -vögel), τó *όδοιπόρον* (τó *άγελατόν*, τó *διαβατικόν*) *πηγνόν* [τó *περατάριον* *πούλι*]. *-weise*, *adv.* *άγελήδόν* [*κοπαδιαστά*, *κουραδιαστά**]. *-wind*, *m.* (-es), ό *διαπνέων άνεμος*, τó *ρεύμα άνέμου*. *-winde*, *f.* (—, *pl.* -n), ή *τροχαλία*, ή *τροχιλία* [τó *τροχούλι*, ό *μακαράς*, τó *καρούλι*].

Zū'häben, *v. t. ir. h.* (*fam.*) *έχω* *κλειστόν*.

Zū'häken, *v. t. h.* *συμπορπάω*, *έμπορπάω* [*θηλυκωνώ*].

Zū'halten, *v. t. ir. h.* κρατέω κλειστόν. προκαλύπτω, αποκρύπτω διὰ τῆς χειρός.

Zū'hängen, *v. t. h.* καλύπτω διὰ παραπετάσματος, περιπετανύω.

Zū'hauen, *v. t. ir. h.* καταργάζομαι, ἐξεργάζομαι. —, *v. i. ir. h.* παίω, πατάσσω, κτυπέω, καταφέρω κτυπήματα.

Zū'hefteln, *v. t. h.* συμπερονάω, συμπορπάω, συνδέω διὰ περονῶν [θηλυκόνω].

Zū'heften, *v. t. h.* συρράπτω, συγκλείω ράπτων.

Zū'heilen, *v. t. h.* ἐξυγιάζω, ἐπουλώω, ἀπουλώω [γυαίνω]. —, *v. i. s.* ἰώμαι, ἐξίωμαι, ἐξυγιάνω, ἐξυγιάζομαι, ἐξυγιάνομαι, θεραπεύομαι, ἐπουλόομαι, ἀπουλόομαι, ἰατρεύομαι [γυαίνω]. —ung, *f.* (—), ἡ ἰασις, ἡ ἀπούλωσις, ἡ ἐπούλωσις, ἡ θεραπεία, ἡ ἰατρεία.

Zū'herrschen, *v. i. h.* λέγω ἐπιτακτικῶς, προστάσσω, ἐπιτάσσω.

Zū'hilf'erst, *adv.* εἰς τὰ ὀπισθεν, ἐν τέλει [ὑστερα ὕστερα*].

Zū'hörchen, *v. i. h.* ἀκροῶμαι, ὠτακουστέω [ἀφρουκάζομαι, ἀφρουκάζομαι*].

Zū'hören, *v. i. h.* Jemandem —, ἀκροῶμαι, ἐπακούω, ἀκούω (einer Sache, τι). ruhig —, ἀκούω καθ' ἡσυχίαν. aufmerksam —, ἀκούω προσεκτικῶς, προσέχω. —, *n.* (—s), ἡ ἀκρόασις.

Zū'hörer, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ ἀκροατής, ὁ ἀκουστής. —in, *f.* (—, *pl.* —nen), ἡ ἀκροαμένη. —raum, *m.* (—s, *pl.* —räume), —saal, *m.* (—s, *pl.* —säle), τὸ ἀκροατήριον. —schaft, *f.* (—), οἱ ἀκροαταί, τὸ ἀκροατήριον.

Zū'hüllen, *v. t. h.* περικαλύπτω, *s.* Einhüllen.

Zū'jagen, *v. t. h.* ἐλαύνω, κυνηγέω, καταδιώκω (Jemandem etwas —, τινί τι). —, *v. i. s.* ἐλαύνω ἐκτεταμένως, φέρομαι ἀνά κράτος.

Zū'jauchen, *in'jubeln*, *v. t. h.* ἐπαλαλάζω, ἐπευφημέω, ἐπιπροτέω, ζητωκραυγέω, «ζητωκραυγάζω».

Zū'kehren, *v. t. h.* ἐπιστρέφω, προτρέπω, στρέφω. παρασύρω, αἰρῶ, σαρόνω [σχουπίζω]. den Rücken —, ἐπιστρέφω τὰ ὦτα [γυρίζω τῇ ῥάχμῳ].

Zū'kellen, *v. t. h.* σφηνόω, κατασφηνόω, κλείω διὰ σφηνός.

Zū'ketten, *v. t. h.* κλείω δι' ἀλύσεως.

Zū'kitten, *v. t. h.* συγκλείω δι' ἀμμοκονίας, συγκολλάω.

Zū'klappen, *v. t. h.* συγκατακλείω, συγκλείω, κλείω. —, *v. i. s.* συγκλείομαι, κλείομαι.

Zū'klatschen, *v. t. & i. h.* (Beifall —) ἐπιπροτέω, ἀναπροτέω.

Zū'kleben, *in'kleistern*, *v. t. h.* συγκολλάω, ἐμφράσσω διὰ κόλλης.

Zū'klinken, *v. t. h.* μανθάλω(ν)ω.

Zū'knöpfen, *v. t. h.* συμπορπάω, κομβόνω [θηλυκόνω]. sich —, *v. r. h.* συμπορπῶμαι, κομβόνομαι.

Zū'knüpfen, *v. t. h.* συνδέω, συνάπτω.

Zū'kommen, *v. i. ir. s.* προσέρχομαι, ἐπέρχομαι. παραδίδομαι, ἐγχειρίζομαι. ἀνήκω, προσήκω, ὀφείλομαι. — lassen, μεταδίδω, παρήγω. das kommt ihm nicht zu, αὐτὸ δὲν τῷ ἀνήκει. es kam ihm eine Nachricht zu, ἀγγελία ἦλθεν αὐτῷ.

Zū'korken, *v. t. h.* κλείω διὰ φελῶ ἑπιπωμάζω [ταπῶνω].

Zū'kost, *f.* (—), τὸ ὄψον, τὸ ὄψημα, τὸ προσόψημα, τὸ προσφάγιον [ἡ ἀρτυσιά*] τὸ ὀπωρέψημα, τὸ γλυκέσφον.

Zū'kunst, *f.* (—), τὸ μέλλον, ὁ μέλλον χρόνος τὰ μέλλοντα, τὰ ἐσόμενα. für die —, εἰς τὸ λοιπόν, εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, διὰ τὸ μέλλον. in —, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἔξης, τὸ ἀπὸ τούτου [ἀπ' ἐδῶ κ' ὕστερα]. in der — liegen, μέλλομαι. in die — sehen, προβλέπω τὸ μέλλον. die — kann Niemand voraussehen, τὸ μέλλον (εἶνε) ἀόρατον, ἀσαφὴ τὰ ἐσόμενα.

Zū'künftig, *adj.* μέλλον, ἐσόμενος. —, *adv.* εἰς τὸ μέλλον, ἐν τῷ μέλλοντι.

- Zulächeln**, *v. t. h.* προσμειδιάω, προσγελάω [χαμογελάω]. Beifall —, επίχροτόω μειδιῶν.
- Zulage**, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ προσθήκη, τὸ πρόσθεμα· τὸ ἐπιμίσθιον.
- Zulangen**, *v. t. h.* παρέχω, δίδω, προσφέρω. προσφέρω ἑμαυτῶ, λαμβάνω [παίρνω]. ἀρκέω, ἐξαρκέω, ἐπαρκέω [φθάνω, σώνω]. sich —, προσφέρομαι, προσφέρω ἑμαυτῶ, λαμβάνω. nicht —, δὲν ἐξαρκέω. langan Sie zu, ὀρίσατε, λάβετε μόνος σας.
- Zulänglich**, *adj.* ἐπαρκής, ἐξαρκής, ἱκανός, ἀρκῶν, αὐτάρκης, ἀρκετός. — sein, ἀρκέω, ἐξαρκέω, ἐπαρκέω [φθάνω, σώνω]. —kell, *f.* (—), ἡ ἱκανότης, τὸ ἐπαρκές, ἡ αὐτάρχεια, ἡ ἐπάρχεια, ἡ ἐπάρκεισις, ἡ ἀρκετότης.
- Zulassen**, *v. t. ir. h.* ἀφίνω κλειστόν. εἰσδέχομαι, προσδέχομαι, ἀφίνω νά προσέλθῃ· εἰσάγω, προσάγω. ἐπιδέχομαι, ἐπιτρέπω, συγχωρέω.
- Zulässig**, *adj.* παραδεκτός, ἀποδεκτός, συγχωρητός· εὐπρόσδεκτος. —kell, *f.* (—), τὸ παραδεκτόν, τὸ συχωρητόν.
- Zulassung**, *f.* (—), ἡ εἰσοχή, ἡ παραδοχή· ἡ προσαγωγή. ἡ συγχώρησις, ἡ ἀδεια.
- Zulauf**, *m.* (-s), ἡ προσδρομή· ἡ συρροή. einen grossen — haben, εἶμαι περιστοιγισμένος ὑπὸ πλήθους. der Prediger A hat einen grossen —, ὁ ἱεροκήρυξ A ἔχει μέγα πλῆθος ἀκροατῶν. dieser Kaufmann hat grossen —, ὁ ἔμπορος οὗτος ἔχει μεγάλην πελατεῖαν. —en, *v. t. ir. s.* προστρέχω, προσέρχομαι τροχάδην· συντρέχω, συνέρχομαι, συρρέω. προβαίνω, προάγω, προχωρέω. τελευτάω, καταλήγω, ἀπολήγω. spitzig —, ἀποκορυφῶμαι, τελευτάω εἰς κορυφήν, καταλήγω εἰς ὀξύ. schmal —, συστέλλομαι, συστενῶμαι, ἀποστενῶμαι.
- Zulieg-en**, *v. t. h.* κλείω δι' ἐπιθέσεις, ἐπικλείω, συγκλείω. προσθέτω, ἐπιπροσθέτω, προσεπιθέτω· ἐπιμετρέω, προσεπιθίδω, δίδω ἐκ περισσοῦ. sich etwas —, πορίζομαι, προσθηθεύομαι τι· προσκτάμαι, προσποκτάω τι. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιθήκη· ἡ ἐπικάλυψις, ἡ κλείσις. ἡ προσθήκη, ἡ πρόσθεσις.
- Zulieim-en**, *v. t. h.* συγκολλάω, ἐμφράσσω διὰ κόλλης. —ung, *f.* (—), ἡ συγκόλλησις.
- Zuleiten**, *v. t. h.* ὀχετεύω, ὀχεταγωγέω (Wasser, ὕδωρ).
- Zuleist**, *adv.* τέλος, ἐν τέλει, ἐπὶ τέλους, εἰς τὸ τέλος. — stellen, τάσσω τελευτατον, ὕστατον. er kam —, ἦλθε τελευταίος, ἔσχατος. — sagte er, τελευτῶν δ' εἶπε.
- Zulispeln**, *v. t. h.* προσψιθυρίζω.
- Zulöthen**, *v. t. h.* συγκολλάω.
- Zum** = zu dem.
- Zumachen**, *v. t. h.* κλείω [σφαλάω, σφαλνάω, σφαλλίζω]· πωμαζάω, πωματίζω, ἐπιπωμάζω [ταπῶνω]. wieder —, ἐπανακλείω. einen Brief —, κλείω γράμμα, σφραγίζω ἐπιστολήν. —, *n.* (-s), ἡ κλείσις [τὸ κλείσιμον, τὸ σφάλισμα].
- Zumäl**, *adv.* καὶ μάλιστα, ἰδίᾳ δέ, πρὸ πάντων [περίττου*]. — da, πρὸ πάντων καὶ ἐπειδή. — wenn, ἄλλως τε καὶ ἐάν (ὅταν). alle —, ἄθροσί, πάντες ἁμοῦ [μονομεριαστοί*].
- Zumauern**, *v. t. h.* ἀποικοδομέω, ἀποτειγίζω, ἀποφράσσω διὰ τειχέως.
- Zumelst**, *adv.* πρὸ πάντων, ἰδίως, καὶ μάλιστα [περίττου*].
- Zumessen**, *v. t. ir. h.* ἀπομετρέω, διαμετρέω, μετρέω. (*fig.*) ἀποθίδω, προσάπτω, ἀναφέρω. Jedem das Seinige —, ἀπονέμω ἐκάστω τὸ ἑαυτοῦ μέρος. der zugemessene Theil, τὸ ἐπιβάλλον μέρος, τὸ ἀνάλογον (μερίδιον).
- Zumüth-en**, *v. t. h.* Jemandem etwas —, ἀξίω, ἀπαιτέω τι παρὰ τινος. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπαιτήσις, ἡ ἀξιώσις, ἡ ἀπαιτητικὴ πρότασις.
- Zunächst**, *adv.* *adv. & prp.* (μετὰ δοτικῆς), ἐν πρώτοις, κατὰ πρῶτον,

πρωτα, πρώτον. ἐγγύτατα, ἐγγυτάτως, ἐχομίνως, πλησιαστάτα [δίπλα]. — *benfindlich*, ἐγγύτατος, πλησιαστάτος [δίπλανός, πλαγιός*]. — *nach mir*, δεύτερος μετ' ἐμέ.

Zū nāgen, *v. t. h.* κατακλείω δι' ἡλων, καθήλω.

Zū nāhen, *v. t. h.* συγκλείω διὰ βραφῆς, συρράπτω, ἀπορράπτω.

Zū nāhme, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἐπαύξη, ἡ ἐπαύξησις, ἡ αὔξη, ἡ αὔξησις.

Zū nāme, *m.* (—ns, *pl.* —n), τὸ ἐπώνυμον, ἡ ἐπωνυμία, τὸ ἐπωνύμιον, ἡ προσωνυμία, ἡ προσηγορία, ἡ ἐπίκλησις, τὸ παρωνύμιον, τὸ παρώνυμον [τὸ παρανόμι]. *mit dem —n*, ἐπώνυμος, ἐπικαλούμενος, ἐπικληθεὶς, ἐπονομαζόμενος.

Zū n'perlich, *s.* *Zimperlich*.

Zū n'bar, *adj.* ἀναφλέξιμος, εὐφλεκτός, εὐρηστος. — *bärkeit*, *f.* (—), τὸ εὐφλεκτόν. — *en*, *v. t. h.* ἀνάπτω, ἄπτω*, ἀνακαίω [ἀνάβω, ἄπτω*]. —, *v. i. h.* ἀπτομαι, ἀνάπτομαι, ἀναφλέγομαι [ἀνάβω, ἄπτω*]. —, *n.* (—s), ἡ ἀνάις, ἡ ἀνάκωσις.

Zū n'der, *m.* (—s), τὸ ἔκκαυμα, τὸ ὑπέκκαυμα, τὸ αἴθυμα [τὸ προσάναμμα, τὸ προσψίδι*]. (*fig.*) τὸ ἔναυμα, ὁ σπινθῆρ, ἡ ἀφορμή.

Zū n'der, *m.* (—s, *pl.* —), τὸ πύραπρον, ὁ πυρίγονος [ὁ πυρόβολος*].

Zū n'derbüchse, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ θήκη πυροβολικῶν*, ἡ θήκη ἰσκάς, τὸ πυροβολικόν*.

Zū n'd'holischen, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ πυρετόν [τὸ σπύρτο]. — *hütchen*, *n.* (—s, *pl.* —), τὸ καψάκιον [τὸ καπούλι]. — *kraut*, *n.* (—es), ἡ πυροξυλίνη, ἡ βαμβακοπυριτίς. — *loch*, *n.* (—es, *pl.* —löcher), ἡ τρύπα ἀναφλέξιως, ἡ ὅπῃ πυροβόλου [τὸ ἀμμάτι*]. — *maschine*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ πυροβόλος μηχανή. — *pfanne*, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ ἐστία πυροβόλου. — *schwamm*, *m.* (—es, *pl.* —schwämme), τὸ ἀγαρικόν, ἡ ἰσκά. — *stöß*, *m.* (—es, *pl.* —e), τὸ ἔκκαυμα, τὸ ὑπέκκαυμα, ἡ εὐφλεκτός ὕλη. — *strick*, *m.* (—es, *pl.* —e), ἡ εὐφλεκτός θρυ-

αλλίς, ὁ πυροθῶμιγξ, *τὸ πυροφύτιον*^α.

Zū n'ehmen, *v. i. ir. h.* αὐξάνομαι, ἐπαυξάνομαι, αὔξομαι, ἐπαύξομαι (an etwas, κατὰ τι) λαμβάνω ἐπίδοον, προκόπτω, προοδεύω (κατὰ τι, ἐς τι). *der —de Mond*, ἡ σελήνη αὐξανομένη [ἡ γίμωσι*]. *bei —en Jähren*, προίουσης τῆς ἡλικίας [μετὰ τὰ χρόνια]. —, *n.* (—s), ἡ αὔξησις, ἡ ἐπαύξησις, ἡ ἐπαύξη.

Zū n'eig-en, *v. t. h.* ἐπικλίνω, προσκλίνω [γέρνω*]. *sich —*, *v. r. h.* κλίνομαι, προσκλίνω, ῥέπω* συγκλίνω. *sich —de Linie*, γραμματικὴ συγκλίνουσα. — *ung*, *f.* (—), ἡ ἐπίκλισις, ἡ πρόσκλισις ἡ κλίσις, ἡ συμπάθεια.

Zunft, *f.* (—, *pl.* *Zünfte*), ἡ συντεχνία, ἡ ὁμοτεχνία, τὸ σῶμα ὁμοτέχνων ἡ φρατρία, ἡ φατρία.

Zunft-gemäss, *adj.* φρατριακός, φρατριακός, φρατορικός, συντεχνικός, ἑταιρικός. — *genoss*, *m.* (—en, *pl.* —en), ὁ ὁμοτέχνης, ὁ συντεχνίτης, ὁ φράτωρ. — *haus*, *n.* (—es, *pl.* —häuser), ὁ οἶκος συντεχνίας.

Zunft-ig, *adj.* φρατριακός, συντεχνικός.

Zunft-mässig, *adj.* συντεχνικός, φρατριακός, *s.* *Zunftgemäss*. — *meister*, *m.* (—s, *pl.* —), ὁ φύλαρχος, ὁ φρατριάρχος ὁ πρωτομαγίστωρ, ὁ συντεχνιάρχης, ὁ πρωτοτεχνίτης, ὁ ἀρχηγός συντεχνίας. — *swag*, *m.* (—es), οἱ πειθαρχικοὶ νόμοι συντεχνίας.

Zun'ge, *f.* (—, *pl.* —n), ἡ γλῶσσα ἡ γλωσσός [τὸ γλωσσίδι]. *geräucherte —*, ἡ καπνιστὴ γλῶσσα. *mit breiter —*, πλατύγλωσσος. *angewachsene —*, τὸ ἀγκυλόγλωσσον, *ὁ γλωσσόδετης*. *zügellose —*, ἡ ἀθυρογλωσσία, ἡ ἀθυροστομία, ἡ γλωσσαλγία. *mit loser, frecher —*, ἀθυρόγλωσσος, ἀθυρόστομος, γλωσσαλγία. *die — im Zaume halten*, κατέγω τὴν γλῶσσαν. *schwere —*, ἡ βαρεῖα γλῶσσα. *mit schwerer —*, βαρύγλωσσος,

- βραδύγλωσσοσ. eine fertige — haben, γλωσσοτροφέω, εύγλωττώ. der Name schwebt mir auf der —, τὸ ὄνομα πλέει εἰς τὴν γλώσσάν μου*. Jemandem die — lösen, κάμνω τινὰ νὰ ὀμλήσῃ. das Herz auf der — haben, ἐλευθεροτομέω, παρρησιάζομαι, ὀμλέω ἀπὸ τὴν καρδίαν μου. eine böse —, κακὴ γλώσσα, ἡ κακογλωσσα, ἡ γλωσσοφαγία. eine böse — haben, κακολογέω, εἶμαι κακόγλωσσοσ. mit böser —, κακόγλωσσοσ. in (mit) fremden —n reden, λαλέω ξένας γλώσσασ.
- Zünglechen**, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ γλωσσάριον, τὸ γλωσσίδιον [τὸ γλωσσίδι, ἡ γλωσσίδα]. — *n.*, *v. t. & i. h.* παίζω διὰ τῆσ γλώσσησ, γλωσσοστροφέω' προβάλλω γλωσσοσειδῶσ. Flammen —, πνέω (ἀναπέμπω) γλωσσοσειδίεσ φλόγασ.
- Zungenähnlich**, *adj.* γλωσσοσειδίησ. — *band*, *n.* (-es), τὸ ἀγκυλόγλωσσον, »ὀ γλωσσοδέτησ. — *büchstäbe*, *m.* (-ne, *pl.* -n), τὸ γλωσσόφωνον γράμμα. — *drescher*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ γλῶσσαλγοσ, ὁ ἀθυρόγλωσσοσ, ὁ ἀθυρόστομοσ, ὁ ἀπεραντολόγοσ, ὁ μέγασ φλόγαροσ. *ein* — *sein*, γλωσσοστροφέω. — *drescherel*, *f.* (—), ἡ γλωσσαλγία, ἡ ἀθυροστομία, ἡ ἀθυρογλωσσαία, ἡ λογοδιάρρουα. — *fertig*, *adj.* εύγλωττοσ, εὐστομοσ, εύφραδίησ, στωμόλοσ. — *fertigkeit*, *f.* (—), ἡ εὐστομία, ἡ εύφράδεια, ἡ εύγλωττία. — *formig*, *adj.* γλωσσοσειδίησ. — *gefecht*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ γλωσσοδαλδαλοσ μάχη. — *hehl*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ κομπαστόρσ, ὁ κομπορρήμων, ὁ μεταγλητήροσ, ὁ γαύραξ. — *krebs*, *m.* (-es), ὁ καρκίνοσ τῆσ γλώσσησ. — *kuss*, *m.* (-es, *pl.* -küsse), ὁ γλωττισμόσ, τὸ καταγλώττισμα, τὸ μανδαλωτόν (φιλημα). — *lähmung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παράλυσισ τῆσ γλώσσησ. — *muskel*, *m.* (-s, *pl.* -n), ὁ γλωσσομυόσ. — *spliss*, *f.* (—), ἡ ἀκρα γλώσσα, τὸ ἄκρον τῆσ γλώσσησ.
- Zunick'te**, *adv.* — machen, ἐκμηδενίζω, ἐξαφανίζω, ἐξολοθρεύω. — werden, ἐξαφανίζομαι, ἀφανίζομαι, ἐξολοθρεύομαι.
- Zü nicken**, *v. t. & i. h.* νεύω, ἐπινεύω [γνέφω]. —, *n.* (-s), ἡ νεύσισ, ἡ ἐπινεύσισ.
- Zü ordnen**, *v. t. h.* παρατάσσω, συντάσσω' δίδω συνεργάτην.
- Zü peitschen**, *v. t. h.* μαστίζω, μαστιγώω, βαβδοκοπέω.
- Zü rfen**, *v. t. h.* τίλλω, μαδάω [ξεφτόζω]' τανύω, σύρω [τραβοκοπάω, σουρομαδῶ*]. *am Ohre* —, ἔλκω (ἀνατείνω) τοῦ ὠτόσ [τραβάω ἀπὸ τ' αὐτί]. *zupfe dich an deiner Nase*, τὰ σεαυτοῦ πράττε [τὴ δουλειά σου κύτταξ]. —, *n.* (-s), ἡ τίλισσ, ὁ τιμμάσ.
- Zü rpfropfen**, *v. t. h.* ἐμφράσσω διὰ πώματοσ, (ἐπι)πιωμάτιζω [ταπόνω].
- Zü rpfichen**, *v. t. h.* φράσσω διὰ πείσσησ, καταπισάω, *s.* *Verpichen*.
- Zü rpressen**, *v. t. h.* κλείω διὰ πείσσησ, ἐμφράσσω δι' ἐπιθλίψησ.
- Zü rrithen**, *v. t. ir. h.* συμβουλεύω, προτρέπω. —, *n.* (-s), ἡ συμβουλή, ἡ παραίνεσισ. *auf Jemandes* —, κατὰ προτροπήν τινοσ.
- Zurä theslehng**, *f.* (—), ἡ συμβουλεύσισ, ἡ συμβουλία' ἡ ὁμοβουλία.
- Zü rraunen**, *v. t. h.* προσψιδυρίζω, ὑποφθέγγομαι.
- Zü rechnen**, *v. t. h.* προσολογίζω, γράφω εἰς λογαριασμόν. (*fig.*) ἀναφέρω, ἀποδίδω, προσάπτω, ἀπονέμω.
- Zü rechnung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπόδοσισ, ἡ ἀναφορά, ἡ ἀπονομή. — *sähig*, *adj.* ἱκανόσ λογοδοσίασ, ἀξιοσ εὐθύνησ, ὑπεύθυνοσ, ὑπόλογοσ. — *sähigkeit*, *f.* (—), ἡ ἱκανότησ πρὸσ ἴδιαν εὐθύνην.
- Zurecht**, *adv.* δέοντωσ, ὄν δεῖ τρόπον, ἐν τάξει, κανονικῶσ. — *bringen*, *v. t. ir. h.* εὐτρεπίζω, διευθετέω, τακτοποιέω, φέρω εἰς τάξην *sich finden*, *v. r. ir. h.* εὐρίσκω τὴν ὁδόν' ἐξακριβόομαι' ἡξεύρω τί μοι

- γίνεται. -helfen, v. i. *ir.* h. ὀδηγέω, βοηθῶ. -kommen, v. i. *ir.* s. ἔρχομαι ἐν καιρῷ. συμβιβάζομαι, τακτοποιῶμαι. mit etwas —, κατορθώνω τι. gut bei etwas —, ὠφελῶμαι ἀπό (ἐκ) τινος, εὐρισκῶ λογαριασμόν. schlecht bei etwas —, βλάπτομαι, ζημιόμαι ἐκ τινος. -legen, v. i. h. διευθετέω, προετοιμάζω, τακτοποιῶ. -legung, f. (—), ἡ ἐτοιμασία, ἡ προπαρασκευή, ἡ τακτοποίησις. -machen, v. i. h. ἐτοιμάζω, παρασκευάζω, εὐτρεπίζω, διορθώνω, τακτοποιῶ [σιάζω]. das Bett —, στρώνω τὴν κλίνην. wieder —, ἐπαναφέρω εἰς τάξιν. sich —, v. r. h. ἐτοιμάζομαι, παρασκευάζομαι, τακτοποιῶμαι. -setzen, v. i. h. διευθετέω, εὐτρεπίζω, κατευτρεπίζω, διακοσμέω, τακτοποιῶ [σιάζω]. Jemandem den Kopf —, σωφρονίζω, φρονέω τινά, φέρω τινά εἰς θεογνωσίαν [τοῦ βάνω γνῶσι, μυαλά]. -stellen, v. i. h. διαθέτω, διευθετέω, s. Zurechtlegen, Zurechtsetzen. -weisen, v. i. *ir.* h. καθοδηγέω, ποδηγετέω. (fig.) ἐπανάγω εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδόν, σωφρονίζω. -weisung, f. (—, pl. -en), ἡ καθοδηγία. (fig.) ὁ σωφρονισμός, ἡ σωφρονίσις, ἡ φρένωσις, τὸ διδακτικὸν μάθημα.
- Zū rede**, f. (—, pl. -n), ἡ προτροπή, ἡ παρόρμησις, ἡ παρακίνησις. -n, v. i. h. Jemandem —, παρακλεῖω, παροτρύνω, παρορμάω, προτρέπω, παρακινέω. er lässt sich nicht —, δὲν ἀκούει συμβουλὰς, δὲν ἐρχεται εἰς λογαριασμόν. —, n. (-s), ἡ παρακλείσις, ὁ διακλεισμός, ὁ παρακλεισμός, ἡ προτροπή, ἡ παρόρμησις, ἡ παρακίνησις. auf Jemandes —, κατὰ προτροπὴν τινος.
- Zū reichen**, v. i. h. ὀρέγω, προσφέρω, παρέχω. —, v. i. h. ἀρκέω, ἐξαρκέω, ἐπαρκέω [σῶνω, φθάνω]. -d, adj. ἐπαρκής, ἐξαρκής, ἱκανός, ἀρκῶν, ἀποκρῶν, ἀρκετός.
- Zū reiten**, v. i. *ir.* h. πωλεύω, πωλοδαμνέω, δαμάζω [τιμαρεύω]. —, v. i. *ir.* s. προσπιπέω, ἱππάζομαι, ἱππηλατέω, προσελαύνω προελαύνω, ἐλαύνω εἰς τὸ πρόσω. —, n. (-s), ἡ πώλευσις, ἡ δάμασις, ὁ δαμασμός [τὸ τιμάρευμα]. ἡ ἱππηλασία.
- Zū rennen**, v. i. *ir.* s. προστρέχω, ἐπισπεύδω τροχάδην, ἐπιφέρομαι.
- Zū richt-en**, v. i. h. ἐτοιμάζω, εὐτρεπίζω, τακτοποιῶ. μολύνω, βυπαίνω [λερόνω]. (fig.) übel —, κακούχτω, κακῶω, κακοποιῶ. -ung, f. (—, pl. -en), ἡ παρασκευή, ἡ ἐτοιμασία, ὁ παρασκευασμός· τὸ παρασκευάσμα, τὸ κατάρτυσμα, ἡ στυή.
- Zū riegeln**, v. i. h. μανθάλω(v), s. Verriegeln.
- Zū rennen**, v. i. h. ὀργίζομαι, ἀγανακτέω, χαλεπαίνω, εἶμαι ὀργισμένος [Jemandem, auf Jemandem, τινί, κατὰ τινος· über etwas, ἐπί τινι, διὰ τι]. auf Jemandem —, ἔγω τινά δι' ὀργῆς od. ἐν ὀργῇ, ὀργίζομαι τινι [εἶμαι θυμωμένος ἐναντίον του, τοῦ ὀργίζομαι*]. —, n. (-s), ὁ θυμός, ἡ ὀργή, ἡ ἀγανάκτησις, ἡ θύμωσις, τὸ θύμωμα.
- Zū rollen**, v. i. h. προσκυλίω, ἐπικυλίω. —, v. i. s. προσκυλλομαι, ἐπικυλλομαι.
- Zū rosten**, v. i. s. φράσσομαι διὰ σωρίας.
- Zū rüden**, v. i. s. προβαίνω κωπηλατών.
- Zurück'**, adv. ὀπίσω· εἰς τὰ ὀπίσω, εἰς τοῦμπάλιν, ἀνά πόδα· πάλιν. —! ὀπίσω! ἀναγα!
- Zurück'** (ἐν συνθέσει), ἀνα-, ἐπανα-[ξανα-]· ὀπίσω, πάλιν.
- Zurück' beben**, v. i. h. ὑποχωρέω ὑπὸ τρόμου, ἀποδειλιάω, πτοέομαι.
- sich Zurück' begeben**, v. i. *ir.* h. ἀναχωρέω ὀπίσω, ὑποχωρέω, ὀπισθοχωρέω, ἀναποδίζω, ἐπιστρέφω ὀπίσω, ἐπανακάμπτω.
- Zurück' begehren**, v. i. h. ἀπαίτεω ὀπίσω, ἐπαναζητέω. —, v. i. h. ποθέω νὰ ἐπιστρέψω.

Zurück' begleiten, *v. t. h.* συνοδεύω ὀπίσω.

Zurück' behalten, *v. t. ir. h.* κρατέω, φυλάττω ἀναπόδοτον, δὲν ἐπιστρέφω, κατακρατέω, καθυστερέω.

Zurück' bekommen, *v. t. ir. h.* λαμβάνω ὀπίσω.

Zurück' berüf-en, *v. t. h.* ἀνακαλέω, μετακαλέω, προσκαλέω ὀπίσω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνάκλησις.

Zurück' beug-en, *v. t. h.* ἀνακάμπτω, ἀνακλάω, ὑπτιάζω, λυγίζω ὀπίσω. sich —, *v. r. h.* ἀνακλίνομαι, ἀνακύνω, ὑπτιάζω, ἐξυπτιάζω. -ung, *f.* (—), ἡ ἀνάκαμψις, ἡ ἀνάκλισις, ὁ ὑπτιασμός.

Zurück' bezähl-en, *v. t. h.* τίνω πάλιν, πληρόνω ὀπίσω, μεταπληρόνω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ μεταπληρωμή.

Zurück' bezieh-en, *v. t. ir. h.* ἐπαναφέρω, ἀναφέρω, ἀντανακλάω. -de Fürwörter, ἀντωνυμῖαι ἀντανακλαστικά. -ung, *f.* (—), ἡ ἐπαναφορά, ἡ ἀντανάκλασις, ἡ ἀναφορά.

Zurück' biegen, *v. t. ir. h.* ἀνακάμπτω, *s.* Zurückbeugen.

Zurück' binden, *v. t. ir. h.* ἀναδέω, δένω ὀπίσω. —, *n.* (-s), ἡ ἀνάδεσις.

Zurück' bleiben, *v. i. ir. s.* μένω ὀπίσω· ὑπολείπομαι, ἀπολείπομαι, καταλείπομαι, λείπομαι· ὑστερέω, ὑστερίζω.

Zurück' blicken, *v. i. h.* προσβλέπω ὀπίσω· ἀφοράω, ἀποβλέπω. ἀναπολέω, ἀναμιμνήσκομαι [ἀναστοροῦμαι*].

Zurück' brechen, *v. t. ir. h.* ἀνακλάω, ἀνακάμπτω [τοακίζω ὀπίσω]. —, *n.* (-s), ἡ ἀνάκλασις.

Zurück' bring-en, *v. t. ir. h.* ἀνακομίζω, ἐπαναφέρω, φέρω ὀπίσω. -ung, *f.* (—), ἡ ἀνακομισις, ἡ ἀνακομιδή.

Zurück' denken, *v. i. ir. h.* ἀναμιμνήσκομαι, ἀναπολέω εἰς τὴν μνήμην μου, ἐπαναμιμνήσκομαι [ἀναστοροῦμαι*, ξανασυλλογοῦμαι, ξαναθυμοῦμαι].

Zurück' drängen, *v. t. h.* ὠθέω ὀπίσω, ἀντιτροῦω, ἀπωθέω [κωλόνω*]

συνωθέω, συναλαίνω, συναπωθέω [στρυμόνω, στυλομαχιάζω*].

Zurück' dröh-en, *v. t. h.* ἀναστρέφω, στρέφω ὀπίσω [ξεστρήθω]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀναστροφή.

Zurück' drücken, *v. t. h.* ἀναπιέζω, ἀντιπιέζω.

Zurück' dürfen, *v. i. ir. h.* ἔχω τὴν ἀδειαν νὰ ἐπιστρέψω, δύναμαι νὰ γυρίσω.

Zurück' eilen, *v. i. s.* σπεύδω εἰς τὰ ὀπίσω, ἐπιστρέφω ἐν τάχει.

Zurück' eilen, *v. t. h.* προσκινέω, ἐπικινέω, προσάγω. —, *v. i. s.* προβαίνω, προχωρῶ, προάγω.

Zurück' erhalten, *v. t. ir. h.* λαμβάνω ὀπίσω, ἀπολαμβάνω.

Zurück' erinner-n, *v. t. h.* ἐπαναμιμνήσκομαι, ἐπαναπολέω [ξαναθυμοῦμαι]. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπαναμνησις, ἡ ἐπαναπόλησις.

Zurück' eröbern, *v. t. h.* κυριεύω πάλιν, ἐπανακτῶμαι, ἀνακτῶμαι διὰ πολέμου.

Zurück' erstatten, *v. t. h.* ἐπιστρέφω, ἀποδίδω, δίδω ὀπίσω.

Zurück' fähren, *v. t. ir. h.* ἀνακομίζω, ἐπαναφέρω. —, *v. i. ir. s.* ἀνακομίζομαι, ἐπανακάμπτω, ἐπανέρχομαι (ἐπ' ὄχηματος ἢ πλοίου)· ὑπογυρῶ ἀφῆνης, ἀναπηδάω, ὀπισθοδρομῶ.

Zurück' fahrt, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀνακομιδή, ἡ ὑποστροφή, ἡ ἐπανάκαμψις, ἡ ἐπάνοδος [ὁ γυρισμός].

Zurück' fallen, *v. i. ir. s.* ἀναπίπτω, πίπτω ὑπίως, ὑπτιάζω [πέφτω ἀνάσκελα]· ἐπαναφίρομαι, ἀντανακλώμαι. (*fig.*) ἐπαναπίπτω, περιπίπτω πάλιν.

sich Zurück' finden *v. r. ir. h.* ἐπανευρίσκω τὴν ὁδόν.

Zurück' fliegen, *v. i. ir. s.* ὑποστρέφω πετόμενος, ἀναπέτομαι [πετάω'πίσω].

Zurück' fliehen, *v. i. ir. s.* φεύγω ὀπίσω.

Zurück' fliesen, *v. i. ir. s.* ἀναρῶ, ῥέω εἰς τὰ ὀπίσω. —, *n.* (-s), ἡ ἀνάρροια.

Zurück' forder-n, *v. t. h.* ἀπαιτέω, διεδικῶ, μεταζητέω, ζητέω ὀπίσω.

- ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἀπαίτησις ἐπιστροφῆς, ἡ μεταζητήσις· ἡ δικαιοσύνη.
- Zurück'führ-en**, *v. t. h.* ἐπανάγω, ἀνάγω, ὀδηγῶ ὀπίσω· ἐπαναφέρω, ἀναφέρω.
- ung, *f.* (—), ἡ ἐπαναγωγή, ἡ ἀναγωγή ἢ ἐπαναφορά, ἡ ἀνακομιδή.
- Zurück'gabe**, *f.* (—), ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἀνταπόδοσις, ἡ ἐπιστροφή.
- Zurück'gang**, *m.* (-es, *pl.* -gänge), ἡ ὑποχώρησις, ἡ ὀπισθοχώρησις, ἡ ὀπισθοπορεία, ἡ ὀπισθοδρομία.
- Zurück'geben**, *v. t. ir. h.* ἀνταποδίδω, ἀποδίδω, ἐπιστρέφω, δίδω ὀπίσω [γυρίζω, γαίρνω*, γαγέρνω*].
- Zurück'gehen**, *v. i. ir. s.* πηγαίνω ὀπίσω· ἐπανερχομαι, ὑποστρέφω, ἐπιστρέφω, παλινδρομέω, ἐπαναχωρέω ὀπισθοχωρέω, ὀπισθοπορέω, ὑπαναχωρέω, ὀπισθοδρομέω. ἀνατρέχω, ἐπανατρέχω. μένω ἄπρακτος, ματαιό(ν)ομαι, ναυαγῶ. auf die Quelle, auf den Ursprung —, ἀνατρέχω εἰς τὴν πηγὴν. -s, *adj.* παλινδρομικός, ἀναδρομικός, ὀπισθοδρομικός.
- Zurück'geleiten**, *v. t. h.* ὀδηγῶ ὀπίσω.
- Zurück'gezogen**, *adj.* ἀποσυρμένος.
- heit, *f.* (—), ὁ ἀποσυρμός, ἡ ἀποχώρησις· ἡ μοναξιά, ὁ μονασμός· ἡ ἀπραγμοσύνη, ἡ ἀπραγία.
- Zurück'haben**, *v. t. ir. h.* ἔχω ὀπίσω, ἀπέλαβον.
- Zurück'hallen**, *v. i. h.* ἀντηγῶ, ἐπηγῶ, ἀντιφθέγγομαι [ἀντιλαλῶ].
- Zurück'halt-en**, *v. t. ir. h.* κατακρατέω, κατέχω, ἐπέχω, κατέχω, ἀνατέλλω, ἀνακόπτω, κρατέω, ἀποκωλύω, σταματῶ [κουτελώνω*, ἀπαντῶ*]· ἀποκρούπω. seine Meinung —, ἐπιφύλαττω τὴν γνώμην μου. Jemanden von etwas —, ἐπίσχω, ἀποτρέπω, ἀποκωλύω τινά τινος. —, *v. i. h. & sich* —, *v. r. h.* ἀναστέλλομαι, κρατέομαι· ἐπιφυλάττομαι, ὑποστέλλομαι. -end, *adj.* ἐπιφυλακτικός, συντηρητικός, δυσκοινώνητος, δυσέντευκτος· κρυψίνους. -es Wesen, ἡ ἐπιφυλακτικότης· ἡ κρυψίνοια. -ung, *f.* (—), ἡ κάθειξις, ἡ ἐπίσχυσις, ἡ κατακράτησις. (*fig.*) ἡ ἐπιφύλαξις. ohne —, ἄνευ ἐπιφυλάξεως, ἀνεπιφυλάκτως, ἀνυποστώλως.
- Zurück'hängen**, *v. t. h.* κρεμάω ὀπίσω. —, *v. i. h. & -hängen*, *v. t. ir. h.* κρέμαμαι ὀπίσω.
- Zurück'hölen**, *v. t. h.* ἀνακομιζῶ, ἐπαναφέρω, φέρω ὀπίσω.
- Zurück'jagen**, *v. t. h.* διώκω ὀπίσω. —, *v. i. s.* ἐπανακάμπτω ἀνά κράτος.
- Zurück'hämmen**, *v. t. h.* κτενίζω εἰς τὰ ὀπίσω.
- Zurück'kaufen**, *v. t. h.* ἐπαναγοράζω.
- Zurück'kehren**, *v. i. s.* ἐπανερχομαι, ἐπανάγω, ἀπονοστέω, ὑποστρέφομαι, ἐπανακομιζομαι, ὑποστρέφω, ἐπανακάμπτω, ἐπιστρέφω, γυρίζω ὀπίσω [γαίρνω*, γαγέρνω*].
- Zurück'kommen**, *v. i. ir. s.* ἐπανερχομαι, ὑποστρέφω, ἐπιστρέφω. ἐπίπτω, παρακλίνω, παρακμῶ [ξείπερτω]. immer wieder auf dasselbe —, περιφέρομαι αἰεὶ εἰς ταυτόν [ὄλο τὰ ἴδια κοπανίζω]. von etwas —, παρατρέομαι τι, παρατρέω τι. in seinen Vermögensumständen —, ἐκ πίπτω οἰκονομικῶς. ganz und gar —, καταστρέφομαι, χάνομαι.
- Zurück'können**, *v. i. ir. h.* δύναμαι νὰ ἐπανελέθω. δύναμαι νὰ ὑποχωρήσω.
- Zurück'kunft**, *f.* (—), ἡ ἐπάνοδος, ἡ ὑποστροφή, ἡ ἀπονόστησις, ἡ ἐπιστροφή [ὁ γυρισμός, ὁ γαιερμός*].
- Zurück'lass-en**, *v. t. ir. h.* καταλείπω· ἀπολείπω, ἀφίνω ὀπίσω. -ung, *f.* (—), ἡ κατάλειψις.
- Zurück'laufen**, *v. i. ir. s.* ἐπανατρέχω, ἀνατρέχω, τρέχω ὀπίσω, παλινδρομέω. —, *n.* (-s), ἡ παλινδρομή, ἡ παλινδρομία, ἡ ἐπαναδρομή.
- Zurück'leg-en**, *v. t. h.* θέτω ὀπίσω· ἀνακλίνω. ἀποθέτω, παρακαθεύτω, ἐναποθέτω, θέτω κατὰ μέρος· ἀποταμιεύω, θησαυρίζω. διανύω, διανύτω, διατρέχω, διέρχομαι [κόβρω*]. -ung, *f.* (—), ἡ ἀπόθεσις, ἡ παρακατάθεσις, ἡ ἐναπόθεσις. ἡ διάνυσις, ἡ διάτρεξις.

- Zurück'leihen**, *v. t. h.* ἀνακλίω. sich —, *v. r. h.* ἀνακλίνομαι.
- Zurück'leiten**, *v. t. h.* ὀδηγέω ὀπίσω, ἐπανάγω.
- Zurück'lenken**, *v. t. h.* ἀνακάμπω, ἀναστρέφω, γυρίζω ὀπίσω. —*ung, f.* (—), ἡ ἀνάκαμψις, ἡ ἀναστροφή.
- Zurück'lesen**, *v. t. ir. h.* ἀναγινώσκω ἀναστροφάδην, ἀναγραμματίζω.
- Zurück'liefern**, *v. t. h.* ἀνταποδίδω, ἀποδίδω, ἐπιστρέφω.
- Zurück'marschieren**, *v. i. s.* πορεύομαι εἰς τὰ ὀπίσω* ὀπισθοπορεύω, ὀπισθοχωρέω.
- Zurück'müssen**, *v. i. ir. h.* πρέπει νὰ ἐπιστρέψω.
- Zurück'nahme**, *f.* (—), ἡ ἀπόληψις, ἡ πάλιν ἀποδοχή, ὁ ἀποσυρμός* ἡ ἀναίρεσις, ἡ ἀνάκλησις, ἡ παλινῳδία.
- Zurück'nehmen**, *v. t. ir. h.* λαμβάνω ὀπίσω, ἀποδέχομαι ὀπίσω, ἀποσύρω* ἀνακαλέω, ἀναιρέω, παλινῳδέω [ξελέγω*].
- Zurück'neigen**, *v. t. h.* ἀνακλίω. sich —, *v. r. h.* ἀνακλίνομαι* ὑπτιάζω, ἐξυπτιάζω, ἀναπίπτω [γέρνω ἴσα πῶω*]. —*ung, f.* (—), ἡ ὀπίσω κλίσις, ἡ ἀνάκλισις.
- Zurück'nötigen**, *v. t. h.* ἀναγκάζω πρὸς ὑποτροφήν, βιάζω εἰς τὰ ὀπίσω.
- Zurück'prallen**, *v. i. s.* ἀποπάλλομαι, ἀναπάλλομαι, ἀντανακλῶμαι, ἀνακλῶμαι, ἀναπηδάω [τριπηδάω]. —*lassen*, ἀντανακλῶ. —, *n.* (—*s*), ἡ ἀπόπαλις, ἡ ἀνάπαλις, ὁ ἀποπαλμός, ἡ ἀναπήδησις, ἡ ἀνάκλασις, ἡ ἀντανάκλασις. —*s, adj.* ἀποπαλιτικός, ἀντανακλαστικός.
- Zurück'rechnen**, *v. i. h.* ἐπαναλογαριάζω [ἐναλογαριάζω].
- Zurück'reise**, *f.* (—), ἡ ἀπονόστησις, ἡ ἐπάνοδος [ὁ γυρισμός]. —*n, v. i. s.* ἀπονόστειω, ἐπανακομίζομαι, ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω ἐκ τοῦ ταξιδίου.
- Zurück'reiten**, *v. i. ir. s.* ἀφιππάζομαι, ἐπανάγχομαι ἐφ' ἵππου.
- Zurück'rollen**, *v. t. h.* ἀνακυλίω, ἐπανακυλίω, κυλίω εἰς τὰ ὀπίσω. —, *v. i. s.* ἀνακυλόμαι, ἐπανακυλόμαι.
- Zurück'rüdern**, *v. i. s.* κρούω πρῶμαν, κρούομαι ἐπὶ πρῶμαν, ὑποστρέφω κωπηλατῶν* κωπηλατίω ὀπίσω.
- Zurück'rufen**, *v. t. ir. h.* ἀνακαλέω, ἐπανακαλέω, μετακαλέω. Jemandem etwas ins Gedächtniss —, ἐπαναμνησῶ τινα τι. sich etwas ins Gedächtniss —, ὑπαναμνησχομαί τι, ἀναπολέω τι εἰς τὴν μνήμην μου. ins Leben —, ἀνάγω (ἀνακαλέω) εἰς τὸν βίον [ἀνασταίνω, ἀναζωντανεύω]. ins Leben zurückgerufen werden, ἀναβιώσχομαι [ἀναζωντανεύω, ἀνασταίνωμαι]. —*ung, f.* (—), ἡ ἀνάκλησις, ἡ ἐπανάκλησις, ἡ μετάκλησις.
- Zurück'schaffen**, *v. t. h.* ἐπαναφέρω, ἀναχομίζω, κομίζω ὀπίσω.
- Zurück'schallen**, *v. i. h.* ἀντηγχείω, ἀντιλαλέω.
- Zurück'schauern**, *v. i. s.* ἀναποδίζω ὑπὸ φρίκης, ὑποχωρέω φρίττων, ἀποσύρομαι ἐντρομος, ἀποδειλιάω.
- Zurück'schauen**, *v. i. h.* βλέπω (εἰς τὰ) ὀπίσω.
- Zurück'sehnen**, *v. i. ir. h.* ἀντιφαίνω, ἀπολάμπω, ἀντιλάμπω.
- Zurück'scheuchen**, *v. t. h.* ἀναφοβέω, ἀνασοβέω, βιάζω ὀπίσω διὰ τρόμου, τρομάσσω.
- Zurück'schick-en**, *v. t. h.* ἀναπέμπω, στέλλω ὀπίσω. ἀποπέμπω. —*ung, f.* (—, *pl. -en*), ἡ ὀπίσω ἀποστολή, ἡ ἀπέπεμψις.
- Zurück'schieben**, *v. t. ir. h.* ἀποκινέω, κινέω εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπωθέω, ἀνακρούω, ἀντικρούω.
- Zurück'schliessen**, *v. t. ir. h.* ἀντιπυροβολέω* ἀντιτοξεύω.
- Zurück'schiffen**, *v. i. s.* ἐπαναπλέω, ἐπαναχομίζομαι.
- Zurück'schlagen**, *v. t. ir. h.* ἀποκρούω, ἀντικρούω, ἀπωθέω, ἀναποδίζω* στρέφω ὀπίσω, ἀναστρέφω, γυρίζω ὀπίσω. —, *v. i. ir. s.* ἀντιτύπω, ἀντιπαύω, ἀντικτυπέω. ἀναπίπτω, ὑπτιάζω, καταπίπτω ὑπτίως [πέφτω ἀνάσκελα]. —, *n.* (—*s*), ἡ ἀπώσις, ἡ ἀντικρουσις, ἡ ἀντιώθησις, ἡ ἀντιώσις, ἡ ἀπόκρουσις* ἡ ἀναστροφή.

Zurück'schleichen, v. i. *ir. s.* όλιοθάνω όπισω.

Zurück'schleudern, v. i. *s.* σύρομαι όπισω βραδέως.

Zurück'schleppen, v. t. *h.* παρασύρω όπισω, συμπαρασύρω εις τὰ όπισω. sich —, v. *r. h.* επανέρχομαι συρόμενος.

Zurück'schleudern, v. t. *h.* σφενδονάω εις τὰ όπισω, αντισφενδονάω, αντιτοξεύω, άντιτινάσσω.

Zurück'schnellen, v. t. *h.* αναπάλλω, αποπάλλω, άντιτινάσσω. —, v. i. *s.* αναπάλλομαι, αποπάλλομαι, αναπηδάω.

Zurück'schrecken, v. t. *h.* αναφοβέω, ανασοβέω, έκφοβέω, τρομάσσω. —, v. i. *ir. s.* αποδειλιάω, δειλιάω*, τρομάσσω, αποσύρομαι υπό φόβου [κωλόνω*, κωλόνω*].

Zurück'schreiben, v. t. *ir. h.* άντεπιστέλλω, γράφω εις άπάντησιν.

Zurück'schreiben, v. i. *ir. s.* αναποδίζω, παλινδρομέω, αναστρέφω επί πόδας, βαδίζω άνά πόδα [πηγαίνω άνάκωλα].

Zurück'schwimmen, v. i. *ir. s.* κολυμβάω όπισω, επιστρέφω κολυμβών.

Zurück'segeln, v. i. *s.* επαναπλέω, αναπλέω, *s.* Zurückschiffen.

Zurück'sehen, v. i. *ir. h.* βλέπω όπισω, προσβλέπω εις τὰ όπισω.

sich Zurück'sehen, v. *r. h.* επιποθέω να επανέλθω. sich nach etwas —, επαναποθέω τι [τό λιγόνομαι*].

Zurück'sein, v. i. *ir. s.* ειμαι όπισω, μένω όπισω, απολείπομαι, υστερέω, υστερίζω, υπολείπομαι, λείπομαι. επανήλθον, έχω επανέλθει.

Zurück'send-en, v. t. *reg. & ir. h.* στέλλω όπισω, επαναπέμπω. αποπέμπω. —ung, *f.* (—, *pl. -en*), ή ανάπεμψις, ή επιστροφή.

Zurück'setz-en, v. t. *h.* θέτω όπισω. αποθέτω, θέτω κατά μέρος, παραμερίζω. (*fig.*) παραγκωνίζω, παραμελέω, υποβιβάζω, τάττω υποδεέστερον. das Datum eines Briefes —, προχρονολογέω επιστολήν. —ung, *f.*

(—, *pl. -en*), ή απόθεσις, ή παραμέρισις. (*fig.*) ό παραγκωνισμός, ή παραγκώνισις, ή όλιγώνισις, ή παραμέλησις, ή ταπεινωσις.

Zurück'sinken, v. i. *ir. s.* αναπίπτω, όπτιάζω, έξυπτιάζω, καταπίπτω όπτιος [πέφτω άνάσκελα].

Zurück'sinnen, v. i. *ir. h.* επαναμυνίσκομαι (auf etwas, τι).

Zurück'sollen, v. i. *ir. h.* όφειλω να επιστρέψω.

Zurück'spiegeln, v. t. *h.* κατοπτρίζω, άντιφαίνω, αποστρίβω, άντανάλω. —, *n. (-s)*, ή απόστριψις, ή άντανάκλασις.

Zurück'sprengen, v. i. *s.* επανέρχομαι άνά κράτος, υποστρέφω από ρυτίρος.

Zurück'springen, v. i. *ir. s.* αναπηδάω, αποπηδάω, ανατινάσσομαι.

Zurück'stehen, v. i. *ir. h.* ισταμαι όπισω, μένω όπισω, απολείπομαι, υπολείπομαι, μειονεκτέω, υστερέω, έχω υποδεέστερος, ειμαι υποδεέστερος, κατώτερος (*hinter Jemandem, τινός*), υπερτερόμαι (υπό τινός).

Zurück'stellen, v. t. *h.* ιστάνω όπισω, βάλλω όπισω.

Zurück'stöss-en, v. t. *ir. h.* ώθέω όπισω, άπωθέω, άντωθέω, άντικρούω, άποκρούω [άμπώθω*, σπρώγγω όπισω]. —end, *adj.* άπωστικός, άπωθητικός, άντιπαθητικός. —ung, *f.* (—, *pl. -en*), ή άπωσις, ή άντρωσις, ή άντικρουσις, ή άντώθησις, ή απέλασις, ή άπόκρουσις. —ungskraft, *f.* (—), ή άπωστική δύναμις.

Zurück'strahl-en, v. t. & i. *h.* άνταυγέω, άνταπαστράπτω, άνταυγάζω, άντιλάμπω, αποστρίβω. —ung, *f.* (—, *pl. -en*), ή άνταύγεια, ή άντιλαμψις, ή απόστριψις, ή άνταφάνεια, ή άντανάκλασις [ή άντιλαμψή].

Zurück'streichen, v. t. *ir. h.* ανασπάζω, αναστέλλω, επισύρω άναστροφα.

Zurück'strömen, v. i. *s.* άναρρέω, ρέω όπισω. —, *n. (-s)*, ή άνάρροια.

Zurück stürzen, v. i. s. αναπίπτω, καταπίπτω ὑπιος, ὑπιάζω, ἐξυπιάζω [πίπτω ἀνάσκαλα].

Zurück lösen, v. i. h. ἀντηγέω, ἀντιλαλέω.

Zurück tragen, v. t. ir. h. ἐπαναφέρω, ἐπανακομίζω, ἀνακομίζω, φέρω ὀπίσω, ἀναφορέω.

Zurück treiben, v. t. ir. h. ἀπελαύνω, ἀπωθέω, ἀντωθέω, ἀντικρούω, ἀποκρούω, ἐλαύνω εἰς τὰ ὀπίσω [ἀπαντῶ, κουτελώνω*].

Zurück treten, v. i. ir. s. ὑπαναχωρέω, ἐπαναχωρέω, ἀναποδίζω, παλινδρομέω ὑποχωρέω, ἀποσύρομαι. —, n. (-s), ἡ ὑπαναχώρησις, ἡ ἐπαναχώρησις, ἡ παλινδρομία ἡ ὑποχώρησις, ἡ ἀποχώρησις, ὁ ἀποσυρμός.

Zurück verlangen, v. t. h. ἀπαίτέω ὀπίσω. —, v. i. h. ποθέω νὰ ἐπιστρέψω.

Zurück versetzen, v. t. h. ὑποβιβάζω. μεταβιβάζω. sich —, v. r. h. μετακινέομαι, μεταβιβάζομαι.

sich Zurück wägen, v. r. h. τολμᾶω νὰ ἐπιστρέψω.

Zurück wälzen, v. t. h. ἀνακυλίω, κυλίω ὀπίσω. (fig.) ἀναρρίπτω, ἐπαναρρίπτω.

Zurück wandern, v. i. s. πορεύομαι ὀπίσω.

Zurück weichen, v. i. ir. s. ὑποχωρέω, ὀπισθοχωρέω.

Zurück weis-en, v. t. ir. h. ἀπωθέω, ἀποπέμπω, ἀπελαύνω ἀποκρούω, ἀποποιέομαι, ἀπορρίπτω, ἀπαρνέομαι. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ ἀπόκρουσις, ἡ ἀποποίησης, ἡ ἀπόρριψις, ἡ ἀρνήσις ἡ ἀπόπειψις, ἡ ἀπέλασις.

Zurück wend-en, v. t. ir. h. στρέφω ὀπίσω, ἐπαναστρέφω, μεταστρέφω. sich —, v. r. ir. h. ἀναστρέφομαι, μεταστρέφομαι, ἐπαναστρέφομαι. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ μεταστροφή, ἡ ἐπαναστροφή.

Zurück werf-en, v. t. ir. h. ῥίπτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἀναρρίπτω. ἀντανακλάω, ἀντιπέμπω. ἀπέρριπτα, ἀποκρούω. —en, n. (-s), —ung, f. (—), ἡ ἀντιβολή, ἡ ἀπόρριψις, ἡ ἀντανάκλασις.

Zurück wirk-en, v. i. h. ὀπισθενεργέω, ἔχω ἀναδρομικήν ἐνεργειαν. ἀντ-

ενεργέω, ἀντιδράω. —end, adj. ἀναδρομικός, ὀπισθενεργός. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ ἀναδρομικὴ ἐνεργεία, ἡ ὀπισθενεργία, ἡ ἀντενέργεια, ἡ ἀντίδρασις.

Zurück wollen, v. i. ir. h. θέλω νὰ ἐπιστρέψω.

Zurück wünschen, v. t. h. ἐπιθυμέω ὀπίσω, ἐπιποθέω πάλιν [ἀναζητῶ*, λιγόνομαι*]. ἐπιθυμέω νὰ ἐπιστρέψω.

Zurück zähl-bar, adj. ἀνταποδόσιμος, πληρωτέος ὀπίσω, ἀντιπληρωτέος. —en, v. t. h. ἀποτίνω ὀπίσω, ἀνταποδίδω, ἀντιπληρόνω [ἐναντιπληρόνω].

Zurück zählen, v. t. h. ἐπαναριθμέω, ἀναμετρέω [ἐξαμετρέω].

Zurück zählung, f. (—, pl. -en), ἡ ἀνταπόδοσις, ἡ ἀντίτισις, ἡ ἀντιπληρωμή, ἡ μεταπληρωμή [ἡ ἐναντιπληρωμή].

Zurück zieh-en, v. t. ir. h. σόρω ὀπίσω ἀποσύρω. —, v. i. ir. s. ἐπανακομίζομαι, ἐπανακάμπτω, πορεύομαι ὀπίσω, ἀπονοστέω [ἐξαγορεύω]. sich —, v. r. ir. h. ἀποσύρομαι [τραβηγύμαι]: ἐπαναχωρέω, ὑπαναχωρέω. —ung, f. (—), ἡ ἀποχώρησις, ὁ ἀποσυρμός [τὸ τραβηγύμαι]: ἡ ὑπαναχώρησις, ἡ ἐπαναχώρησις, ἡ ὑποχώρησις.

Zurück zwingen, v. t. ir. h. s. Zurückdrängen.

Zurück, m. (-s, pl. -e), τὸ προσφώνημα, ἡ ἐπιφώνησις, ἡ προσφώνησις, τὸ ἐπιβόημα, τὸ προσαγόρευμα. —en, v. t. s. ir. h. ἐπιβόω, προσφωνέω, ἐπιφωνέω ἢ προσαγορεύω. Beifall —, ἐευφημέω. —, n. (-s), ἡ ἐπιβόησις, ἡ προσφώνησις ἡ παρακλήσεις, ὁ παρακλήσεμός.

Zurück runden, v. t. h. συστρογγιλίζω, συστρογγύλλω, ἐπιστρογγύλλω, ἀποσφαίρω. zugerundet, ἐπιστρογγύλος, ἐπίκυρτος.

Zurück rüst-en, v. t. h. παρασκευάζω, ἐξαρτώω, ἐξαρτίζω, ἐτοιμάζω. —ung, f. (—, pl. -en), ἡ παρασκευή, ἡ ἐξάρτυσις, ἡ ἐτοιμασία τὸ παρασκευάσμα, τὸ προπαρασκευάσμα].

Zū'sage, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ συναίνεσις, ἡ συγκατάνευσις, ἡ ἀναδοχή· ἡ ὑπόσχεσις, ἡ ἐπαγγελία. —, *v. i. h.* ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαι, ὑπόσχομαι. —, *v. i. h.* ἀποδέχομαι (τὴν πρότασιν)· συναίνεω, συγκατανεύω. ἀρμόζω, εἶμαι ἀρμόδιος, ἀνταποκρίνομαι, εἶμαι κατάλληλος· ὠφελῶ, λυσιτελέω. **das sagt mir nicht zu**, τοῦτο δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν μου, αὐτὸ δὲν μοι ἔρχεται [αὐτὸ δὲν μου κάνει]. **Zusam'men**, *adv.* ὁμοῦ [μαζὶ, μαζὺ, ὁμάδι, ἀνάμα]. ἐν τῷ αὐτῷ, ἐν ταύτῃ, σύναμα. **alle —**, σύμπαντες, συνάπαντες, ἀπαξάπαντες, ἅπαντες σύναμα [ὅλοι μαζὶ, μονομεριστοί]. **Zusam'men-** (ἐν συνθέσει), *syn-*, ὁμοῦ· σύναμα, ἐν ταύτῃ. **Zusam'menaltern**, *v. i. s.* συγγηράσκω, συγκαταγηράσκω. **Zusam'menarbeiten**, *v. i. h.* συνεργάζομαι· συγκατεργάζομαι. καταπονέω, κατατρέχω, ταλαιπωρέω. **Zusam'menbacken**, *v. t. reg. & i. h.* συμπέττω, συνέψω. —, *v. i. reg. & i. h.* συμπήγνυμαι, συμφύομαι, συγχολῶμαι· συνέχομαι. **Zusam'menbäden**, *v. i. h.* συλλούομαι. **Zusam'menhallen**, *v. t. h.* συστρέφω, συντυλίσσω, συσφαιρώ [κουβαριάζω]. **Zusam'menbauen**, *v. t. h.* συνοικοδομέω, συγκτιζω. **Zusam'menbegräben**, *v. t. i. h.* συνθάπτω, συγκαταθάπτω· συγκηδεύω. —, *adj.* ὁμόταφος, σύνταφος. **Zusam'menbeißen**, *v. t. i. h.* συνδάκνω. **die Zähne —**, συμβρώκω (συσφίγω) τοὺς ὀδόντας. **Zusam'menbekommen**, *v. t. i. h.* συλλέγω, συναγείρω· κατορθώνω νὰ συναθροίσω. λαμβάνω ὁμοῦ, συναπολαμβάνω. **Zusam'menberäthen**, *v. i. i. h.* ὁμοβουλέω, συνδιασκεπτομαι. **Zusam'menberufen**, *v. t. i. h.* συγκαλέω· συναγείρω, συνάγω, συναθροίζω. —*ung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συκλήσις, ἡ συναγωγή, ἢ ἡ συκάλεσις.

Zusam'menbettein, *v. t. h.* συναγείρω ἐπατιῶν, συλλέγω δι' ἐπατιήσεως [συμμαζεῶ διακονουόντας]. **Zusam'menblog-en**, *v. t. i. h.* συκάμπτω, λυγίζω ὁμοῦ. —*ung*, *f.* (—), ἡ σύκαμψις, ἡ συκαμπή. **Zusam'menblinden**, *v. t. i. h.* συνδέω, συνδεσμέω, συνάπτω [δένω μαζι] —, *n.* (-s), ἡ σύνδεσις, ἡ σύναψις. **Zusam'menbitten**, *v. t. i. h.* συγκαλέω διὰ προσκλήσεως, συμπροσκαλέω. **Zusam'menbläsen**, *v. t. & i. i. h.* συνάγω φουσῶν· συγκαλέω ὑπὸ σάλπιγγος. συμφυσάω, φυσάω ὁμοῦ. **Zusam'menbleiben**, *v. i. i. s.* συμμένω, μένω ὁμοῦ. **Zusam'menbergen**, *v. t. h.* συναγείρω δανειζόμενος, δανειζομαι. πανταχόθεν. **Zusam'menbrechen**, *v. t. i. h.* συνθραύω, συρρηγνύω, συντρίβω, συγκαταθραύω. —, *v. i. i. s.* συγκαταπίπτω, συγκαταρρέω, καταβάλλομαι αἰφιδίως. **Zusam'menbring-en**, *v. t. i. h.* συλλέγω, συνάγω, συναγείρω, συναθροίζω· συναραινίζω, συμφορέω [συμμαζεῶ, συμμαζώνω]. συμβιβάζω, συνεξοικειώω. —*ung*, *f.* (—), ἡ σύλληψις, ἡ συλλογή, ὁ συναθροισμός, ὁ ἀθροισμός, ἡ συνάθροισις, ἡ σύναξις [τὸ συμμαζεμα, ὁ συμμαζωμός*]. **Zusam'mendienen**, *v. i. h.* συνυπηρετέω. **Zusam'mendrängen**, *v. t. h.* συνωθέω, συνελαύνω [στρυμόνω, στυλομαχιάζω*]. συμπίεζω, συμπυκνώω. **zusammengedrängt**, συμπυκνός· συστραμμένος, συγκεροτημένος· σύντομος, λαχωνικός. **Zusam'mendrehen**, *v. t. h.* συστρέφω, συστροβέω. **Zusam'mendrück-bär**, *adj.* συμπιεστός. —*bärkelt*, *f.* (—), τὸ συμπιεστόν. —*en*, *v. t. h.* συμπίεζω, συνθλίβω. —, *n.* (-s), —*ung*, *f.* (—), ἡ συμπίεσις, ἡ σύνθλιψις, ὁ συμπίεσμός. **Zusam'meneilen**, *v. i. s.* στεῖνω εἰς ταῦτόν, συνέρχομαι ἐν τάχει.

Zusam'messen, *v. t. & i. ir. h.* συν-
τρῶγω, συσσιτίω, ὁμοσιτίω. —, *n.*
(-s), ἡ συσσιτία, ἡ συσσίτης. —, *d.*
adj. σύσσιτος, ὁμοσίτης, ὁμοδαιπνος,
ὁμοτράπεζος.

Zusam'menfähren, *v. t. ir. h.* συγκο-
μίζω, συνάγω, συμφορέω ἐφ' ἀμά-
ξης. —, *v. i. ir. s.* συμπορεύομαι,
συνοδοικωρέω, συνταξιδεύω. συγκο-
μιζομαι, συνοχόμαι, συνέρχομαι
(ἐφ' ἀμάξης ἢ πλοίου). καταφρίτ-
τω, καταπλήττομαι, καταλαμβάνο-
μαι ὑπὸ τρόμου, συνταράσσομαι,
(κατα)τρομάσσω [εἰπῶμαι, εἰπᾶ-
ζομαι, σκιάζομαι].

Zusam'menfallen, *v. i. ir. s.* συμπίπτω.
συγκαταπίπτω, καταφέρομαι, κα-
ταρρέω, εἰρίπομαι, καταβάλλομαι,
ἀπομαραίνομαι, ἰσχυαίνομαι, κατα-
σκελετεύομαι. —, *n.* (-s), ἡ
σύμπτωσις ἢ κατὰ πτωσις, ἡ
κατάρρευσις ἢ μάρανσις, ἡ ἐξασθέ-
νησις.

Zusam'menfalten, *v. t. h.* συμπτύσσω
[διπλόνω]. die Hände —, συμ-
πλέκω τὰς χεῖρας [κλειδόνω τὰ
χέρια]. zusammengefaltet, σύμ-
πτυκτος, πτυκτός. —, *n.* (-s), ἡ
σύμπτυξις, ἡ πτύξις [τὸ διπλωμά,
ὁ διπλωμός]. — der Hände, ἡ
συμπλοκή τῶν χειρῶν.

Zusam'menfassen, *v. t. h.* συμπεριλαμ-
βάνω, περιλαμβάνω, συνδιαλαμβάνω.
kurz —, διαλαμβάνω συντόμως,
περιλαμβάνω συλλήβδην, συντο-
μέως, συγκεφαλαιώω. seine Ge-
danken —, ἀνακτάω τὰς αἰσθή-
σεις μου, συνέρχομαι εἰς ἑμαυτόν.
um es kurz zusammenzufassen,
(ὡς) συνελόντι εἰπεῖν, ὡς συντόμως
εἰπεῖν [γὰρ νὰ τα κοντολογήσωμεν].
zusammengefasst, συνεκτικός, σύν-
τομος. —, *adv.* συλλήβδην, συν-
τόμως, ἐν περιλήψει, ἐν συντόμῳ.
—, *adj.* συνεκτικός, συλληπτικός,
περιληπτικός. —, *ung, f.* (—, *pl.*
-en), ἡ περιλήψις, ἡ ἐπιτομή, ἡ
συγκεφαλαιώσις, ἡ κεφαλαίωσις.

Jeannarakis Deutsch-Neugr. Wörterbuch.

Zusam'mensetzen, *v. t. h.* συνάγω διὰ
παρασύρας, συμπαρασύρω.

Zusam'mensenden, *v. t. ir. h.* συνευρί-
σχω ἢ συλλέγω εὐρών. sich —, *v.*
r. ir. h. συνευρίσσομαι, συντυγχάνω,
συναντῶμαι, συναπαντῶμαι.

Zusam'mensichten, *v. t. i. h.* συμπλέκω,
συνδιαπλέκω, συνείρω. —, *n.* (-s),
ἡ συμπλοκή, ἡ σύμπλεξις.

Zusam'menslicken, *v. t. h.* συρράπτω,
καταρράπτω, ἀναρράπτω. zusam-
mengeslickt, σύρραπτος, κατάρ-
ραφος. —, *n.* (-s), ἡ συρραφή, ἡ
καταρραφή, ἡ ἀναρραφή.

Zusam'menslegen, *v. i. ir. s.* συμπέτο-
μαι, συνίπτωμαι.

Zusam'menslessen, *v. i. ir. s.* συρρέω,
συγκαταρρέω, συμφέρομαι. —, *n.*
(-s), ἡ σύρρευσις, ἡ σύρρυσσις, ἡ
σύρροια. —, *d, adj.* σύρρους.

Zusam'menfluss, *m.* (-es), ἡ σύρροια,
ἡ συρροή, ἡ σύρρευσις ἢ συμβολή.

Zusam'mensfordern, *v. t. h.* συγκαλέω.

Zusam'mensfrieren, *v. i. ir. s.* συμπήγνυ-
μαι ὑπὸ τοῦ κρύους.

Zusam'mensfig-en, *v. t. h.* συνάπτω, συν-
αρμόζω, συνθετίζω, συναρμολογέω
[ταιριάζω]. συζευγνώ, συνδυάζω.
zusammengefügt, συμπαγής, σύμ-
πηκτος, συνηρμοσμένος. —, *ung, f.*
(—, *pl.* -en), ἡ συναρμογή, ἡ
συνάρμοσις, ἡ συναφή, ἡ σύναψις,
ἡ σύμπηξις ἢ σύζευξις, ὁ συνδυα-
σμός.

Zusam'mensführen, *v. t. h.* ὀδηγέω εἰς
ταυτόν, συνενώω, συνάγω.

Zusam'mengēhen, *v. t. ir. h.* συζευγνώ,
συνενώω.

Zusam'mengēhen, *v. i. ir. s.* συμπορεύο-
μαι, συνοδοικωρέω, συμβαδίζω.
(fig.) συμβιβάζομαι, συμφωνέω [μο-
νοιάζω*]. συνέρχομαι, ἐρχομαι εἰς
συνάφειαν, συναναστρέφομαι, συγ-
κοινωνέω. συναρμόζομαι, συγκλείο-
μαι, συνάπτομαι, συστέλλομαι, ἐλατ-
τόμαι [συμμαζόνομαι*]. —, *n.*
(-s), ἡ συνοδοικωρία, ἡ συμβαδισις ἢ
συνέντευξις, ἡ συνένωσις, ἡ συν-
αναστροφή, ἡ συγκωνωνία, ἡ σχέσις.
ἡ συστολή, ἡ ἐλάττωσις.

Zusammengehören *v. i. h.* συναρμόζω ἀμοιβαίως, εἶμαι τοῦ αὐτοῦ εἶδους, συμφωνῶν, ἀνταποκρίνομαι, ἀντιστοιγέω, συμβιβάζομαι [ταιριάζω]. diese Sachen, Handschuhe gehören zusammen, αὐτὰ τὰ πράγματα, τὰ χειρόκτια εἶνε ἀντίστοιχα, ἀνήκουσι πρὸς ἄλληλα [ταιριάζουν]. — *lg, adj.* συνόμοιος, ἀντίστοιχος, ὁμοειδής, τοῦ αὐτοῦ εἶδους [ταιριαστός]. — *lgkeit, f.* (—), ἡ ὁμοιότης, ἡ ὁμοειδεια.

Zusammengenommen, *s.* Zusammennehmen.

Zusammengeräthen, *v. i. ir. s.* συντυγχάνω, συναντῶμαι συγκρούομαι, συγκρούω, συγκαθίσταμαι, συμπλέκομαι [πίανομαι]. —, *n.* (—s), ἡ σύγκρουσις, ἡ συγκατάστασις, ἡ συμπλοκή.

Zusammengesellen, *v. t. h.* συνδούζω, συζευγνύω, συναγελάζω, συνενόω. sich —, *v. r. h.* συνδούζομαι, συζευγνύομαι, συνενεόομαι.

Zusammengezogen (*s.* Zusammenziehen), *adj.* συνεσταλμένος, συνηγμένος [μαζωχτικός] συνηρημένος.

Zusammengelesen, *v. t. ir. h.* συνεγχεύω, συγκαταχέω, χέω ὁμοῦ.

Zusammengehören, *v. i. h.* ὁμορῶ, συνομορῶ, εἶμαι συνόμορος, γειτνιάω. — *d, adj.* συνόμορος, σύνορος, ὁμορος, ὁμοτέρμων, μεθόριος, γειτονικός.

Zusammenhaben, *v. t. ir. h.* ἔχω ὁμοῦ ἔχω σύγκοινον, μετέχω ἀπὸ κοινοῦ, συμμετέχω.

Zusammenhalt, *m.* (—es), ἡ συνοχή, ἡ συγκράτησις ἡ σύμπνοια, ἡ ὁμόνοια ἡ σύγκρισις, ἡ ἀντιπαραβολή, ἡ ἀντιπαραθέσις. — *en, v. t. ir. h.* συγκρατέω, συνέχω, κρατέω ὁμοῦ. συγκρίνω, παραβάλλω, ἀντιπαραβάλλω, παραλληλίζω, συμπαραβάλλω. —, *v. i. ir. h.* συγκρατέομαι, συνέχομαι, ἀλληλουχέω εἶμαι ἀμοιβαίως συνδεδεμένος, συνυπερασπίζομαι, συμβοηθέομαι, «ἀλληλοβοηθέομαι».

Zusammenhang, *m.* (—es), ἡ συνάφεια,

ἡ συναφή, ἡ ἀλληλουχία, ἡ συνοχή, ἡ συναρμοστία, ἡ συνάρτησις, ἡ σχέσις. in — mit etwas stehen, συνέχομαι, ἔχω συνάφειαν, ἀλληλουχίαν πρὸς τι. in keinem — mit etwas stehen, οὐδὲν κοινὸν ἔχω πρὸς τι. mehrere Worte im —, πολλὰι λέξεις κατὰ συνέχειαν.

Schreibart ohne —, λεκτικὸν ἀσυνάρμοστον, ὕφος ἀσυνάρτητον.

—en, v. i. ir. h. συγκρέμαμαι. συνέχομαι, ἔχω συνάφειαν, ἀλληλουχέω, ἔχω σχέσιν, συμβιβάζομαι.

Zusammenhängen, *v. t. h.* ἀναρτῶ ὁμοῦ, συναρτῶ, συγκρεμάω. συναπτῶ, συναρμόζω, συνδέω. —, *v. i. ir. h.* συγκρέμαμαι. συναρμόζω, συνάπτομαι, συμβιβάζομαι, συσχετίζομαι, ἔχω συνάφειαν, σχέσιν.

—hängend, —hängend, adj. συναφής, ἀλληλοῦχος, συνεχής, σύναριος, σχετικός, συσχετικός.

Zusammenhauen, *v. t. ir. h.* συγκατακόπτω, συμπατάσσω, συμπάτω, συκοπανίζω.

Zusammenhäufen, *v. t. h.* συσσωρεύω, σωρεύω συναγείρω, συναθροίζω. — *ung, f.* (—, *pl.* —en), ἡ σύρρευσις, ἡ συσώρευσις ὁ συναθροισμός, ὁ συναγερμός, ἡ συναθροισις.

Zusammenheften, *v. t. h.* συρράπτω.

Zusammenhellen, *v. t. h.* συνουλόω, ἀπουλόω, συγκλείω διὰ θεραπείας. —, *v. i. s.* συνουλόομαι, συμύω, συγκλείομαι. —, *n.* (—s), ἡ συνουλώσις, ἡ σύμψυσις, ἡ σύγκλεισις.

Zusammenherumgehen, *v. i. ir. s.* συμπεριπατέω, συμπεριπολέω. — *d, adj.* συμπεριπόλος.

Zusammenheruntergehen, *v. i. ir. s.* συγκαταβαίνω.

Zusammenhetzen, *v. t. h.* συγκρούω, φέρω εἰς ῥήξιν.

Zusammenhören, *v. t. h.* συγκρομίζω, συνάγω, συναγείρω.

Zusammenjagen, *v. t. & i. h.* συγκνηγέω, συγκυνηγέτω συνθῆρῶ, συνθῆρεύω.

Zusammenkämpfen, *v. i. h.* συμμάχομαι, συναγωνίζομαι, συμπολεμέω.

sich **Zusam'menkauern**, *v. r. h.* συσπειρώμαι, συνοκλάζω, συγκαθίζω [ἀνακουροῦδιζω*, κωλοκαθίζω*].
Zusam'menkaufen, *v. t. h.* συναγοράζω, συνωνόμαι. —, *n.* (-s), ἡ συνωνή, ὁ συναγορασμός.
Zusam'menketteln, *v. t. h.* συνδέω δι' ἀλυσειδίων.
Zusam'menketten, *v. t. h.* συνδέω δι' ἀλύσεως, συνδεσμέω, ἀλυσειδία [ἀλυσιδένω]. zusammengesetzt, ἀλυσιδετός.
Zusam'menkitt-en, *v. t. h.* συγκollάω. —**ung**, *f.* (—), ἡ συγκόλλησις.
Zusam'menklang, *m.* (-es), ἡ ἄρμονία, ἡ συμφωνία.
Zusam'menklappen, *v. t. h.* συγκλείω παταγωδῶς. —, *v. i. s.* συγκλείομαι.
Zusam'menklauben, *v. t. h.* (*fam.*) συναίγω, συναγείρω, συλλέγω.
Zusam'menkleben, *v. t. h.* συγκollάω. —, *v. t. h.* συγκollώμαι, εἶμαι συγκεκολλημένος. —, *n.* (-s), ἡ συγκόλλησις.
Zusam'menkleistern, *v. t. h.* συγκollάω δι' ἀλευροκόλλης.
Zusam'menklingen, *v. i. h.* συνηγέω.
Zusam'menkneten, *v. t. h.* συμφύρω, συμφυράω [ζυμόνω].
Zusam'menknüpf-en, *v. t. h.* συνάπτω, συναρμολόζω, συναρμολογέω, συνδέω, συμπλέκω. —**ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ συναφή, ἡ σύναψις, ἡ συμπλέξις, ἡ σύνδεσις, ἡ συνένωσις.
Zusam'menkommen, *v. i. ir. s.* συνέρχομαι, συναφικνέομαι, συγγίνομαι, συναθροίζομαι, συναγείρομαι, συναλλομαι, συντυγχάνω, συναντῶμαι, συνευρίσκομαι συμπίπτω.
Zusam'menkoppeln, *v. t. h.* συζευγνύω, συνδυάζω [ζευγαρόνω].
Zusam'menkriechen, *v. i. ir. s.* συνέρπω, συναθροίζομαι ἔρπων, συστέλλομαι, συσπειρώμαι, συμπύσσομαι [συμμάζεδομαι].
Zusam'menkumpen, *v. t. h.* συγκάμπτω, συγκυρτώ. sich —, *v. r. h.* συγκάμπτομαι, συγκυρτόομαι, συσπειρώμαι [σκαβρόνω*, ἀποκατασυνιά-

ζω*]. —, *n.* (-s), ἡ σύγκαμψις, ἡ συγκύρτωσις.

Zusam'menkunft, *f.* (—, *pl.* -künfte), ἡ συνέλευσις, ἡ σύνοδος* ἡ συνέντευξις* ἡ συνάθροισις, ἡ συνένωσις. unvernuthete —, ἡ συνάντησις. —**ort**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ τόπος συνεντεύξεως.

Zusam'menkuppeln, *v. t. h.* (*fam.*) συνδυάζω, συζευγνύω [ζευγαρόνω].

Zusam'menlagern, *v. t. h.* συστρατοπεδεύομαι.

Zusam'menlassen, *v. t. ir. h.* ἀφίνω δημοῦ ἀφίνω νὰ συνέλθωσιν.

Zusam'menlauf, *m.* (-s), ἡ ὁμοδρομία, ὁ συντροχασμός* ἡ συμβολή, ἡ σύρροια. —**en**, *v. i. ir. s.* συντρέχω, συντροχάζω, ὁμοδρομέω. συμβάλλω, συρρέω, συνενόομαι. συμπήγνυμαι, πηγγύομαι [πήσσω*, πήζω] συστέλλομαι, σμικρύνομαι, συναλαττόομαι, ἐλαττόομαι, διτρωστοέω [συμμαζεόομαι]. **enger** —, συσφίγγομαι, συστενόομαι. **auf einen Punkt** —, συχεντρώομαι. **die Milch läuft zusammen**, τὸ γάλα συμήγνυται, θρομβυῦται [τὸ γάλα πήσεται*, πήζει, κόβει]. —**en**, *n.* (-s), ἡ ὁμοδρομία, ὁ συντροχασμός* ἡ συμβολή, ἡ σύρροια, ἡ σύρρευσις.

Zusam'menläuten, *v. t. h.* συνάγω διὰ κωδωνοχουστίας, συγκαλέω διὰ κωδωνίσεως.

Zusam'menleben, *v. i. h.* συμβιώω, συζῶ, συμβιοτεύω, συγκαταβίωω [ζῶ μαζή!]. συνδιαίτωμαι, συνδιάγω, συνοικέω. —, *n.* (-s), ἡ συμβίωσις, ἡ σύζησις* ἡ συνδιαίτησις, ἡ κοινή διαίτα, ἡ συνοικησις. —**d**, *adj.* σύμβιος* ὁμοδιαιτος, ὁμότροφος, σύνοικος.

Zusam'menleg-en, *v. t. h.* θέτω δημοῦ. συμπύσσω, συγκαλέω [διπλόνω]. **Geld** —, συνεισφέρω χρήματα. sich —, *v. r. h.* συγκατακλινομαι, συνανακλινομαι, συμπλαγιάζω. —**en**, *n.* (-s), —**ung**, *f.* (—), ἡ συμπαραθέσις, ἡ συνένωσις* ἡ πύξις, ἡ σύμπυξις [τὸ διπλωμα, ὁ διπλωμός]. ἡ συμβολή, ἡ συνδρομή, ὁ συνερασιμός.

Zusam'menleihen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menleim-en, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω.
 -ung, *f.* (-), ή ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menlesen, *v. t. ir. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menliegen, *v. i. ir. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menliethen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menmachen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menmarschiren, *v. i. s.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'men-mengen, -mischen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 -mischung, -mischung, *f.* (-), ή ζυζαμμενιειζω, ή ζυζαμμενιειζω, ή ζυζαμμενιειζω [τό ζυζαμμενιειζω, ή ζυζαμμενιειζω, ή ζυζαμμενιειζω].
Zusam'mennähen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menpöhen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'mengenähht, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
n. (-s), ή ζυζαμμενιειζω.
Zusam'mennähmen, *v. t. ir. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 seine Gedanken —, den Kopf —, ή ζυζαμμενιειζω, ή ζυζαμμενιειζω, ή ζυζαμμενιειζω.
 seine Kräfte —, ζυζαμμενιειζω (ζυζαμμενιειζω) ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 alle zusammen-genommen, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'mennellen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.

Zusam'menordnen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menpaaren, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menpack-en, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 -ung, *f.* (-), ή ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menpassen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menpress-en, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 -ung, *f.* (-), ή ζυζαμμενιειζω, ή ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menraffen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menrechn-en, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menreimen, *v. i. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menreisen, *v. t. ir. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menreihen, *v. t. ir. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menrennen, *v. i. ir. s.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
Zusam'menrollen, *v. t. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 sich **Zusam'menrotten**, *v. r. h.* ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω, ζυζαμμενιειζω.
 -ung, *f.* (-, *pl.* -en), ή ζυζαμμενιειζω, ή ζυζαμμενιειζω.

Zusam menrücken, *v. i. h. & i. s.* συμπλησιάζω.

Zusam menrül, *m. (-s)*, ἡ συγκλησία, ἡ σύγκλησις, ἢ συγκλίσεις. — *en*, *v. i. ir. h.* συγκαλέω, συναλλίζω.

Zusam menrühren, *v. i. h.* συγκυκάω, συντορυνάω, διακυκάω, συνταράσσω.

Zusam menrütieln, *v. t. h.* συσειώ, διασειώ, συντινάσσω [νταντουλιζω*].

Zusam menschaaren, *v. t. h.* συναθροίζω, συναγελάζω. *sich* —, *v. r. h.* συναγελάζομαι, συναλλίζομαι, συναθροίζομαι.

Zusam menscharrten, *v. t. h.* συναθροίζω μικροπρεπῶς, συναγείρω γλισχροῦς, συμφορέω. —, *n. (-s)*, ὁ μετὰ γλισχρότητος συναγερέμος, ἡ μικρολόγος συνάθροισις.

Zusam menschaandern, *v. i. s.* φρίττω, καταφρίττω, διαφρίττω (vor etwas, τι vor Jemandem, τινά).

Zusam menschaanfeln, *v. t. h.* συνάγω διὰ πτύου, συσσωρεύω διὰ πτυαρίου.

Zusam menschlichten, *v. t. h.* συνιένω, συστοιβάζω, συνεπιστρώνω, σωρεύω κατὰ στρώματα, στοιβάζω.

Zusam menschlieben, *v. t. ir. h.* συμπλησιάζω, συνωθέω.

Zusam menschless-en, *v. t. ir. h.* καταपुरοβολέω, συγκαταρρίπτω πυροβολῶν. *Geld* —, συνεισφέρω, συνερανίζω χρήματα. —, *v. i. h.* συμπυροβολέω. — *ung, f. (-, pl. -en)*, ἡ καταपुरοβόλησις, ἡ διὰ πυροβολήσεων κατάρριψις. ὁ συνεργανισμός, ἡ συνεισφορά.

Zusam menschlißen, *v. i. s.* ναυτιλλομαι ὁμοῦ, ὁμοπλόω, συμπλέω. —, *n. (-s)*, ἡ ὁμόπλοια.

Zusam menschlißen, *v. i. ir. h.* συγκοιμῶμαι, συγκαθεύδω, συναναπαύομαι· συνευνώμαι, συνευνάζομαι. —, *n. (-s)*, ἡ συγκοιμήσις.

Zusam menschlißen, *v. t. ir. h.* συγκτυπέω, συγκρούω, συμπαταγέω, συγκατακτυπέω· συναράσσω, συρρηγνύω, συγκαταθραύω, συγκατατρίβω. συμπτύσσω, πτύσσω, συνεπιστρώνω [διπλόνω]. συνάπτω διὰ κρούσεως,

συμπηγνύω, συγκροτέω. *die Hände* —, κροτέω τὰς χεῖρας, χειροκρουστέω, χειροκροτέω [κουρατλιζω*]. *die Hände über dem Kopfe* —, συγκαλέω τὰς χεῖρας ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ ἐκπλήξεως· ἐμβροντῶμαι, ἐξίσταμαι. *Geld* —, συσσωρεύω χρήματα. *einen Brief* —, συμπτύσσω ἐπιστολὴν [διπλόνω γράμμα]. —, *v. i. ir. h. & s.* συγκρούομαι, συμπαταγέω, συγκτυπέω. *die Wogen schlugen über uns zusammen*, τὰ κύματα συνεκλύζοντο ἄνω ἡμῶν. —, *n. (-s)*, ἡ σύγκρουσις, ἡ συγκτύπησις· ἡ σύρρηξις, ἡ σύρραξις.

Zusam menschleppen, *v. t. h.* συνάγω, συμφορέω, συνεπιστεύω.

Zusam menschlessen, *v. t. ir. h.* συγκαλέω· συνδεσμεύω, συνδέω, συσφίγγω. —, *v. i. ir. h.* συγκαίρομαι· συνάπτομαι, συναρμύζω. —, *n. (-s)*, ἡ σύγκλεισις.

Zusam menschmausen, *v. i. h.* συνεσιῶμαι, συνευωχέομαι, συντρέγω καὶ συμπίνω [ξεφραντόνω μαζι!]. —, *n. (-s)*, ἡ συνεστίασις.

Zusam menschmeissen, *s. Zusammenwerfen.*

Zusam menschmeis-en, *v. t. ir. h.* συντήκω, συγχανεύω· συμφύω. —, *v. i. ir. s.* συντήκομαι, συγκατατήκομαι· διατήκομαι, ἀνατήκομαι (fig.) συστέλλομαι, συνελαττόομαι, συνιζάνω, μειδομαι, ὀλιγοστεύω [συμμαζεδομαι, φηράσσω*]. — *en, n. (-s), -ung, f. (-, pl. -en)*, ἡ σύντηξις· ἡ σύμφυσις. ἡ μείωσις, ἡ ἐλάττωσις, ἡ ὀλιγόστευσις.

Zusam menschmieden, *v. t. h.* συγγαλέω, συσφυρηλατέω· συνάπτω διὰ σφυρηλασίας, συγκροτέω. (fig.) συγτεχνῶμαι, συσκευαρέομαι, μηχανορραφέω ὁμοῦ.

sich **Zusam menschmiegen**, *v. r. h.* σπασπειρώμαι, συσφίγγομαι.

Zusam menschmiegen, *v. t. h. (fig. fam.)* γραφοκοπέω· συμπιλέω, συνεργανίζομαι ἀτέχνως.

Zusam'menschüren, *v. t. h.* συσφίγγω, σφίγγω. —, *n.* (-s), ἡ σύσφιγγις, ἡ σφίγγις.

Zusam'menschrauben, *v. t. h.* συνάπτω διὰ κοχλίου [βιδόνω μαζί].

Zusam'menschreiben, *v. t. ir. h.* γράφω ὁμοῦ, ὁμογραφῶ.

Zusam'menschrumphen, *v. i. s.* ῥιχνόομαι, ῥυσόομαι, ῥυτιδόομαι, καταρ-
ριχνόομαι [σουφρόνω, ζαρόνω]. —, *n.* (-s), ἡ ῥυτιδώσις, ἡ ῥιχνώσις [τὸ ζάρωμα, τὸ σούφρωμα].

Zusam'menschütteln, *v. t. h.* συσσειώ, διασειώ, συντινάσσω [σεισοκουνάω, νταντουλιζώ*, τραντάζω].

Zusam'menschütten, *v. t. h.* χέω ὁμοῦ, συχωννύω, συνδιαχέω, συγκατα-
χέω* συμμιγνύω.

Zusam'menschweissen, *v. t. h.* συγ-
χαλκεύω, συμηρίζω, συγκροτέω,
συσφυρηλατέω, συγκολλάω.

Zusam'menseln, *v. t. ir. s.* εἶμαι ὁμοῦ.

Zusam'mensetzen, *v. t. h.* συνθέντω* συν-
θετιζώ, συνάπτω, συναρμόζω, συν-
αρμολογέω, συγκαθίζω. **zusammen-
gesetzt**, σύνθετος. **steh** —, *v. r. h.*
συντίθεμαι, συνθέτομαι. **syngathizo-**
μαι, συγκαθίζομαι. —**end**, *adj.* συν-
θετικός. —**ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ
σύνθεσις* ὁ σύνθεσιςμός, ἡ συν-
άρμοσις, ἡ συναρμογή.

Zusam'mensingen, *v. t. ir. h.* συνάδω*
συμφάλλω [τραγουδάω μαζί]. συν-
άγω ψάλλων, συναγεῖρω ᾄδων.

Zusam'mensinken, *v. t. ir. s.* συνίζάνω,
συνίζω, συγκαταπίπτω, συμπίπτω,
κατακαθίζω.

Zusam'mensitzen, *v. t. ir. h.* συγκάθη-
μαι, παρακάθημαι, συμπαρακάθη-
μαι [κάδομαι μαζί].

Zusam'menspannen, *v. t. h.* συζευγνύω,
συνωρίζω, ὁμοζυγέω [ζεύγω μαζί].
zusammengespannt, ὁμόζυγος.

Zusam'mensparen, *v. t. h.* συνάγω διὰ
φειδωλάς, οικονομῶ φειδωλῶς.

Zusam'menspieleren, *v. i. s.* συμπερι-
πατέω.

Zusam'mensperren, *v. t. h.* συγκλείω,
συγκατακλείω* συνειργνύω, συμ-
φυλακίζω.

Zusam'menspielen, *v. t. & i. h.* συμπάλω.

Zusam'menstecken, *v. t. h.* συνάπτω
διὰ βελόνης, συμπερονάω. **syn-**
emβάλλω* συγκλείω, συγκατακλείω.
(*fig.*) **die Köpfe** —, συμπλησιάζω
τάς κεφαλάς, συγκύπτω. —, *v. i. h.*
εἶμαι ὁμοῦ* συνευρίσχομαι.

Zusam'menstehen, *v. i. ir. h.* ἵσταμαι
ὁμοῦ* παρᾶκειμαι.

Zusam'menstehlen, *v. t. ir. h.* συναγεῖω
διὰ κλοπῆς, συνάγω κλέπτω.

Zusam'menstell-en, *v. t. h.* ἵστάνω ὁμοῦ*
συμπαράθετω, συμπλησιάζω, συγ-
κρίνω, συμπαρᾶβάλλω, ἀντιπαρά-
θέτω. —**ung**, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ
συμπαράθεσις, ἡ συμπαράταξις ἡ
ἀντιπαρᾶβολή, ἡ σύγκρισις, ἡ παρά-
θεσις.

Zusam'menstauern, *v. t. h.* συντελῶ,
συνεισφέρω.

Zusam'menstimm-en, *v. i. h.* συμφωνέω,
συνάδω, συνηχέω, ὁμοφωνέω, συν-
αρμόζω [ταιριάζω]* συμβιβάζομαι,
ὁμογνημονέω, ὁμονοέω [μονοιάζω].
ψηφοφορέω ὁμοῦ, ὁμοψήφεω, συμ-
ψηφοφορέω. —**end**, *adj.* σύμφωνος,
ὁμόφωνος, συνηδός [ταιριαστός]*
σύμφηφος, ὁμόψηφος. —**ung**, *f.* (—)
ἡ συμφωνία, ἡ ἄρμονια, ἡ συνήχη-
σις* ἡ ὁμόνοια.

Zusam'menstopfen, *v. t. h.* συμβῶω,
συμφράσσω, συστοιβάζω.

Zusam'menstoppel-n, *v. t. h.* συμφορέω
πανταχόθεν, συλλέγω πάντοθεν.
—**ung**, *f.* (—), ἡ πανταχόθεν συλ-
λογή.

Zusam'menstöss, *m.* (-es, *pl.* -stösse),
ἡ σύγκρουσις, ὁ συγκρουσμός ἡ
συνώθησις* ἡ σύρρηξις, ἡ σύρραξις
ἡ ῥήξις. —**en**, *v. t. ir. h.* συγκρούω,
συγκτυπέω, συμπατάσσω. **συνθραῖω**,
συγκοπανίζω. —, *v. i. ir. s.* συγ-
κρούομαι, συγκρούω, συρρήγνυ-
μαι. συμπίπτω, συντυγχάνω [κον-
τουλιούμαι*]. **συνάπτωμαι**, **syn-**
επάπτωμαι* ὁμορέω. —, *n.* (-s), ἡ
συνώθησις, ἡ σύνωσις* ἡ σύγκρου-
σις, ὁ συγκρουσμός, ἡ σύρρηξις. ἡ
συναφή, ἡ συνεπαφή. —**end**, *adj.*
συναπτός, συναφής, συνεχής, ὁμορός.

Zusam'menstreichen, *v. t. ir. h.* συνεπι-
σύρω, συνάγω (das Geld, τὰ χρή-
ματα).

Zusam'menströmen, *v. i. ir. s.* συρρέω·
συναγείρομαι, συναθροίζομαι, συν-
αλλίζομαι. —, *n. (-s)*, ἡ συρροή.

Zusam'men-stückeln, *-stücke*, *v. t. h.*
συρράπτω, ἀναρράπτω [ματίζω, ἀνα-
μπαλόνω*].

Zusam'menstürzen, *v. i. s.* συμπίπτω,
συγκαταπίπτω, συγκατακρημνίζομαι.

Zusam'mensuchen, *v. t. h.* ἀναζητέω,
συλλέγω κατ' ἐκλογὴν, διαλέγω.
—, *n. (-s)*, ἡ ἀναζήτησις, ἡ κατ'
ἐκλογὴν σύλλεξις, ἡ διαλογή.

Zusam'mensummiren, *v. t. h.* συγκεφα-
λαιώω, ἀθροίζω. —, *n. (-s)*, ἡ συγ-
κεφαλαίωσις, τὸ ἄθροισμα.

Zusam'menthun, *v. t. & i. h.* συγχωρεῖω.

Zusam'menthun, *v. t. ir. h.* ποιεῖω ὁμοῦ·
βάλλω ὁμοῦ, συνενώω, συνάγω, συλ-
λέγω. *sich* —, *v. r. h.* συνενόομαι.

Zusam'mentönen, *v. i. h.* συνηχέω. —,
n. (-s), ἡ συνηχησις.

Zusam'mentragen, *v. t. ir. h.* συγκομίζω,
συμφορέω, φέρω ὁμοῦ· συμβαστάζω,
βαστάζω ὁμοῦ.

Zusam'mentreiben, *v. i. ir. s.* συμπίπτω,
συντυγχάνω, συναντάω, συγκυρέω,
συναπαντάω, συναντῶμαι [συντυγαί-
νω]· συγκροοομαι. (*fig.*) συνάδω,
συμφωνέω, συμβιβάζομαι. —, *n.*
(-s), ἡ σύντευξις, ἡ συνάντησις, ἡ
ἐντευξις, ἡ ἀπάντησις· ἡ συνέντευξις·
ἡ συντυχία, ἡ σύμπτωσησις. ἡ σύγ-
κρουσις, ἡ συμπλοκή.

Zusam'mentreiben, *v. t. ir. h.* συνελαύνω,
συνωθέω, συμβιβάζω· συνάγω, συμ-
φορέω, συναθροίζω. —, *n. (-s)*, ἡ
συμφορησις· ἡ συναγωγὴ, ἡ συν-
ἄθροισις.

Zusam'mentretten, *v. t. ir. h.* συμπατέω,
συγκαταπατέω, καταπατέω. —, *v.*
i. ir. s. συμπλησιάζω· συνέρχομαι,
συνενόομαι.

Zusam'mentritt, *m. (-s)*, ἡ σύνοδος, ἡ
συνέλευσις· ἡ συνένωσις.

Zusam'mentrocknen, *v. i. h.* συξηραίνω-
μαι, ξαναγαίνωμαι· κατασελετεύο-
μαι [κοκκαλιάζω].

Zusam'mentrommeln, *v. t. h.* συνάγω
ὑπὸ τυμπάνου, συναγείρω διὰ τυμ-
πανοκρουστίας.

Zusam'men umkommen, *v. i. ir. s.* συν-
απόλλυμαι, συμφθειρόμαι, συνδια-
φθειρόμαι.

Zusam'menwachsen, *v. i. ir. s.* συμφύο-
μαι. **zusammengewachsen**, συμ-
φυτής, σύμφυτος. —, *n. (-s)*, ἡ σύμ-
φυσις, ἡ συμφυτή, ἡ συμφυτῖα· ἡ συμ-
φυάς.

Zusam'menwēben, *v. t. ir. h.* συνυφαίνω·
συγκεκρίζω, συμμηρύομαι. —, *n.*
(-s), ἡ συνόφανσις.

Zusam'menwēhen, *v. t. h.* συνάγω φυ-
σῶν, συμφορέω.

Zusam'menwerfen, *v. t. ir. h.* συρρίπτω,
συγκαταρρίπτω. συνταρράσσω, συγ-
χέω [ἀνακατόνω, συγχύζω].

Zusam'menwickeln, *v. t. h.* συνειλέω,
συνελίττω, συσπειράω, συντυλίσσω.

Zusam'menwinden, *v. t. ir. h.* συστρέφω,
συσπειράω [κουλλουριδιάζω*]. *sich*
—, *v. r. ir. h.* συστρέφομαι, συσπει-
ρῶμαι [κουλλουριδιάζομαι*].

Zusam'menwirken, *v. i. h.* συνεργέω,
συμπράττω. —, *n. (-s)*, ἡ συν-
εργία, ἡ σύμπραξις.

Zusam'menwöhnen, *v. i. h.* συνοικέω,
συγκατοικέω. —, *n. (-s)*, ἡ συν-
οικησις. *-d, adj.* σύνοικος, συγκα-
τοικος· ὁμωρόφιτος, ὁμωρόφος.

Zusam'menzähl-en, *v. t. h.* συναριθμέω·
προσθέτω. *-ung, f. (-, pl. -en)*,
ἡ συναριθμησις.

Zusam'menzähl-bär, *adj.* συσταλτός.
-barkelt, f. (-), ἡ συσταλτότης.
-en, v. t. ir. h. συνέλω· συστέλλω,
συσπάω, σφίγγω, συσφίγω. συν-
αιρέω· συλλέγω, συναθροίζω, συνάγω,
συντέμνω, συμπτύσσω [σουφρῶνω].
στύφω, ἀποστύφω, στρυφνῶ.
Truppen —, συλλέγω στρατεύματα,
στρατολογήω. **die Augenbrauen**
—, συσπάω τὰς ὀφθῶς, τοξοποιέω
τὰς ὀφθῶς. **die Kehle Jemandes**
—, σφίγγω τὸν λαίμονά τιος, πίνγω
τινά. **zwei Sylben** —, συναίρω
δύο συλλαβάς. **zwei Kapitel** in

- eins —, συντέμνω, συμπύσσω δύο κεφάλαια εἰς ἓν. —, v. i. *ir. s.* συνοικίζομαι, συμμετοικίω. *sich* —, v. *r. ir. h.* συστέλλομαι, συσπειρώμαι, συνέλλομαι [συμαμαζεύομαι]. συναγείρομαι, συναθροίζομαι. —*end*, *adj.* στυπτήριος, στυπτικὸς, στρυφνός. —*er* *Geschmack*, ἡ στρυφνότης, ἡ στρυφνὴ γεῦσις [ἡ στυφάδα]. —*er*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ σφιγκτήρ. —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ συνοκλή, ἡ συστολή [τὸ μάζωμα]· ἡ σφιγξίς, ἡ σύσφιγξις· ἡ συναίρεσις· ἡ συμπτύξις. ἡ συναγωγὴ, ὁ συναθροισμὸς. ἡ στῦψις. — *der Truppen*, ὁ συναθροισμὸς (ἡ συγκέντρωσις) τῶν στρατευμάτων. — *zweier Sylben*, ἡ συναίρεσις δύοσυλλαβῶν.
- Zusammenwängen**, v. i. *h.* συμβιάζω, συναναγκάζω.
- Zusammf**, s. *Zusammen*.
- Zū sats**, *m.* (—*es*, *pl.* —*sätze*), ἡ προσθήκη, τὸ πρόσθεμα· ἡ ἐπιθήκη, ἡ παραθήκη, τὸ παράρτημα. *als* —, ἐν προσθήκῃς μέρει, ὡς ἐκ περισσοῦ. —*artikel*, *m.* (—*s*, *pl.* —), τὸ πρόσθετον ἄρθρον. —*weise*, *adv.* ἐν προσθήκῃς μέρει, ὡς ἐκ περισσοῦ.
- Zū schansen**, v. i. *h.* (*fig. fam.*) παρέχω, πορίζω, προμηθεύω.
- Zū schärfen**, v. i. *h.* ἀποξύνω, προσκονάω, ἀκονάω.
- Zū scharren**, v. i. *h.* ἐπιχώω, ἐπιχωνώω, καταχώνω.
- Zū schauen**, v. i. *h.* προσβλέπω, θεῶμαι, θεωρέω [κυττάζω, συντηρῶ*]. —, *n.* (—*s*), ἡ θέασις, ἡ θεωρία [τὸ κύτταγμα].
- Zū schauer**, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ θεατῆς, ὁ θεωρὸς, ὁ παρατηρητῆς. —*in*, *f.* (—, *pl.* —*nen*), ἡ θεάτρια, ἡ θεωρὸς. —*platz*, *m.* (—*es*, *pl.* —*plätze*), —*raum*, *m.* (—*es*, *pl.* —*räume*), τὸ θεωρητήριον, τὸ θεωρεῖον.
- Zū schaufeln**, v. i. *h.* καταχωννύω διὰ πτασίου.
- Zū schick-en**, v. i. *h.* ἐπιπέμπω, διαπέμπω, προσπέμπω, στέλλω. —*en*, *n.* (—*s*), —*ung*, *f.* (—, *pl.* —*en*), ἡ ἐπίπεμψις, ἡ ἀποστολή.
- Zū schleben**, v. i. *ir. h.* ἐπωθίω, προωθίω· ἐπιφέρω, προσάγω, ἐπάγω den Riegel —, ἐμβάλλω τὸν μάνδαλον. (*fig.*) εἶναι Eid —, ἐπάγω ὄρκον. zugeschobener Eid, ὁ ἐπακτὸς ὄρκος.
- Zū schlessen**, v. i. *ir. h.* προσκαταβάλλω, προσεπιβίβω, προσκαταθέτω. —, v. i. *ir. s.* ἐφορμῶμαι, ἐφορμάω, ἐπιφέρομαι.
- Zū schläg**, *m.* (—*es*, *pl.* —*schläge*), ἡ κατακύρωσις, ἡ κατακρήρυξις. —*en*, v. i. *ir. h.* ἐπιπράσσω, προσάρασσω, κατακλείω, κλείω παταγιδῶς. κατακηρύττω, κατακυρόω. —, v. i. *ir. h.* παύω, πατάσσω, κτυπέω, κατακτυπέω. —, v. i. *ir. s.* κατακλειομαι, προσάρασσομαι, κλειτομαι παταγιδῶς.
- Zū schleppen**, v. i. *h.* προσκομιζω, συμφορέω [κουβαλίω]. (*fig.*) παρεικομιζω, προμηθεύω λάθρα.
- Zū schless-en**, v. i. *ir. h.* κατακλείω, συγκλείω, κλείδω. *schliesse zu!* σύγκλειε! κλείδωσον! —*ung*, *f.* (—), ἡ σύγκλεισις, ἡ κατάκλεισις, ἡ κλείδωσις, τὸ κλείδωμα.
- Zū schmeissen**, v. i. *ir. h.* (*fam.*) ἐπιδράσσω, κατακλείω, κλείω παταγιδῶς.
- Zū schmieren**, v. i. *h.* ἐπιχρίω, συγχρίω.
- Zū schnallen**, v. i. *h.* συμπερονάω, συμπορπάω, συγκλείω διὰ περονῶν.
- Zū schnappen**, v. i. *h.* κάπτω, προσχάσσω, ἐγγάσσω. —, v. i. *s.* συγκλείομαι, ἐπικλείομαι.
- Zū schneide-brett**, *n.* (—*es*, *pl.* —*er*), τὸ ἐπικόπανον, τὸ ἐπικόπτον, τὸ σάνδιον κόψευς. —*messer*, *n.* (—*s*, *pl.* —), ἡ κοπίς, ὁ τομεὺς [τὸ κοπίδι]. —*n*, v. i. *ir. h.* συγκόπτω [συγκόβω*]. —*r*, *m.* (—*s*, *pl.* —), ὁ κόπτης, ὁ συγκόπτης. —*isch*, *m.* (—*es*, *pl.* —*e*), τὸ συγκοπτικὸν τραπέζιον [τὸ τεσσιάχι, τὸ τεζιάχι].
- Zū schneien**, v. i. *s.* κατανίφομαι, καλύπτομαι ὑπὸ χιόνος.

Zū'schnitt, *m.* (-es), τὸ σχῆμα τῆς κόψευς, ἡ ποιά κόψις, τὸ σύγχομμα*.

Zū'schnüren, *v. i. h.* σφιγγω, συσφιγγω, ἐπισφιγγω. Jemandem die Kehle —, σφιγγω τὸν λαμόν τινος, ἀποβροχίζω, πνίγω τινά. —, *n.* (-s), ἡ σφιγξίς, ἡ σύσφιγξις [τὸ σφιξιμον].

Zū'schrauben, *v. i. h.* συγκλείω διὰ κοχλίου, συστρέφω [βιδόνω].

Zū'schreiben, *v. i. ir. h.* καταγράφω· κατακυρόω, κατακηρύττω. προσγράφω, ἐπιγράφω. ἀναφέρω, ἐπαναφέρω, προσοικειώω, προσάπτω, ἀποδίδω. er hat es sich selbst zuzuschreiben, αὐτὸς ἐαυτὸν ἀς αἰτιάται, αὐτὸς ἔχει τὴν αἰτίαν, αὐτὸς ὁ ἴδιος πταίει. —, *n.* (-s), ἡ καταγραφή, ἡ ἀναφορά, ἡ ἐπαναφορά, ἡ ἀπόδοσις.

Zū'schreiben, *v. i. ir. h.* ἐπιβοάω, ἐμβοάω, βοάω, ἐπιφωνέω (Jemandem, τινί). —, *n.* (-s), ἡ ἐπιβόησις, ἡ ἐμβόησις, ἡ ἐπιφωνήσις, τὸ ἐμβόημα.

Zū'schreiten, *v. i. ir. s.* βαδίζω ἐντεταμένως, βαίνω μέγалоις βήμασιν· προσβαίνω. auf Jemanden —, βαδίζω πρὸς τινά.

Zū'schrift, *f.* (—, *pl.* -en), τὸ ἀφιερωμένον γράμμα, τὸ προσφώνημα· ἡ ἐπιστολή.

Zū'schuss, *m.* (-es, *pl.* -schüsse), ἡ προσκαταβολή, τὸ προσκατάβλημα, ὁ συμπληρωτικὸς ἔρανος, τὸ συμπλήρωμα. -hogen, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ ὑπεράριθμον φύλλον.

Zū'schütten, *v. i. h.* καταχώνω, ἐπιχώνω, συγχώνω. ἐπιχέω, προσχέω, ἐπερχέω, προσερχέω.

Zū'schwären, *v. i. ir. s.* συγκλείομαι δι' ἐλκώσεως.

Zū'schwören, *v. i. h.* διαβεβαίω μεθ' ὄρκου, ἐπιβεβαίω ἐνόρκως, ὁμύω, ὀρκίζομαι.

Zū'segeln, *v. i. s.* προσπλέω.

Zū'sehen, *v. i. ir. h.* προσβλέπω, θεώμαι, θεωρέω· σκοπέω, ἐπισκοπέω

[κυττάζω, συντηρῶ]· μένω θεατής· προσέχω. da mag er —, εἶνε ἴδιον αὐτοῦ μέλημα [εἶνε δική του ἐνοια]. wir wollen noch eine Zeit lang —, ἄς ὤωμεν ὀλιγον ἀκόμη. man kann dem Unwesen nicht länger —, ἀδόνατον νὰ μένη τις ἐπὶ πλέον ἀπλοῦς θεατής τοῦ κακοῦ τούτου, καταντᾷ ἀφόρητος πλέον αὐτῇ ἡ ἀκαταστασία. —, *n.* (-s), ἡ θεωρήσις, ἡ πρόσβλεψις, ἡ θέασις, ἡ θέα. bloss das — von etwas haben, θεώμαι τί ἀνευ ἀπολαύσεως [φάτε μάτια ψάτια καὶ κοιλιὰ περίδρομον]. -d, -ds, *adv.* ἐμφανῶς, καταφανῶς, περιφανῶς, προφανῶς, ἀναφανδόν, ὀφθαλμοφανῶς [φανῶς*, βλεποφάνερα*].

Zū'send-en, *v. i. ir. h.* ἐπιπέμπω, προσπέμπω, διαπέμπω, στέλλω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ ἐπιπέμφις, ἡ ἀποστολή.

Zū'setzen, *v. i. h.* προσθέτω· ἐπισυνάπτω, ἐπιθέτω. καταναλίσκω, δαπανάω, θυσιάζω, ἐξοδεύω. —, *v. i. h.* Jemandem —, ἐπικειμαι, πρόσκειμαι τινι· στενοχωρέω, βιάζω, καταναγκάζω τινά. —, *n.* (-s), ἡ πρόσθεσις, ἡ προσθήκη, ἡ θυσία, ἡ κατανάλωσις, ἡ στενοχωρήσις.

Zū'sicher-n, *v. i. h.* διαβεβαίω, βεβαίονω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ διαβεβαίωσις.

Zū'siegel-n, *v. i. h.* ἐπισφραγίζω, σφραγίζω. -ung, *f.* (—), ἡ ἐπισφράγισις.

Zū'sperren, *v. i. h.* διαφράσσω, *s.* Versperren.

Zū'spielen, *v. i. h.* παίζω, ῥίπτω (den Ball, τὴν σφαίραν).

Zū'splis-en, *v. i. h.* ἀποξύνω, ὀξύνω, ἐποξύνω, ἀποκορυφῶ, στομῶ· παραθήγω, παρακονάω, ἀκονίζω. -ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ στόμωσις, ἡ θῆξις· ἡ ἀκωκή, ἡ αἰχμή.

Zū'sprache, *f.* (—), *s.* Zuspruch.

Zū'sprech-en, *v. i. ir. h.* ἐμποιέω, ἐμπνέω, ἐμβάλλω, παρέχω. κατα-

- κυρώω ἐπιδικάζω, προσκαταγινώσκω, ἐπιψηφίζω, προσνέμω, ἀπονέμω. Jemandem Hoffnung —, ἐμποιέω (λέγω, πατήχω) ἐλπιδας τινί, ἐπελπίζω τινά. Jemandem Trost —, παρηγορέω τινά. Jemandem Muth —, ἐμποιέω τινί θάρρος, θαρρύνω, παραθαρρύνω, ἀναθαρρύνω, ἐνθαρρύνω τινά [τὸν ἐγκαρδιώνω]. —, *v. i. ir. h. Jemandem* —, προσαγορεύω τινά, ἀπευθύνομαι, ἀποτεινόμεαι πρὸς τινά. bei Jemandem —, ἐπισκέπτομαι τινά. einer Flasche —, χαιρετίζω φιάλην. —ung, *f.* (—), ἢ ἐπιδικασίς, ἢ κατακώρωσις, ἢ ἐπιψηφίσις. —ungsurtheil, *n.* (-s, *pl.* -e), ἢ κατακυρωτικὴ ἀπόφασις.
- Zū springen**, *v. i. ir. s.* προσπηδάω, ἐπιπηδάω, προστρέχω.
- Zū spruch**, *m.* (-es, *pl.* -sprüche), ἢ παρόρμησις, ἢ παρακλήσεις, ὁ παρακλειςμός, ἢ παραθάρρυνσις ἢ παραμυθία, ἢ παρηγορία, τὸ παρηγόρημα [ἢ παρηγοριὰ]. ἢ ἐπίσκεψις, ὁ χαιρετισμός. ἢ πελατεία, οἱ πελάται.
- Zū spünden**, *v. t. h.* ἐμβύω, ἐμφράσσω, ἐπιστομίζω [ταπώνω].
- Zū stand**, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἢ κατάστασις. ἢ θέσις. sich in einem -e befinden, διάκειμαι, ἔχω. in solchem -e, ἐν τοιαύτῃ καταστάσει. in einem elenden —, εἰς ἔλεεινήν κατάστασιν.
- Zū ständig**, *adj.* προσήκων, ἀρμόδιος. -keit, *f.* (—), ἢ ἀρμοδιότης.
- Zū stechen**, *v. t. ir. h.* συρράπτω, συμπερονάω, ἀπορράπτω, συγκλείω διὰ ραφῆς. —, *v. t. ir. h.* βελονίζω, περονάω [σουβλιζώ].
- Zū stecken**, *v. t. h.* συγκλείω διὰ βελόνης, συμπερονάω. παρέχω λάθρα, χορηγέω κρυφίως, παραιοχομίζω.
- Zū stöhen**, *v. i. ir. h.* ἀνήκω δικαιοματικῶς, εἶμαι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν, ὑπόκειμαι ἀνήκω, προσήκω.
- Zū stell-en**, *v. t. h.* ἐπιπροσθέτω, προκαλύπτω. ἐγχειρίζω, παραδίδω. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ παράδοσις, ἢ ἐγχειρίσις.
- Zū steuern**, *v. t. h.* συνεισφέρω, εισφέρω. —, *v. i. s.* προσπλέω, ναυτιλλομαι.
- Zū stimm-en**, *v. i. h.* συναίνεω, συγκαταίνεω, συγκατατίθεμαι, συμφωνέω, ὁμογνωμονέω. ich stimme zu! σύμφημι! —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ συναίνεσις, ἢ συγκατάθεσις, ἢ συγκατάνευσις. mit der —, τῇ συναίνεσει.
- Zū stopf-en**, *v. t. h.* ἐμφράσσω, ἐμβύω, ἐπιβύω, ἐπιφράσσω [μπουκνώνω, στουππώνω]. sich die Ohren —, ἐπιφράσσομαι τὰ ὦτα [φράσσω τὰ αὐτιά μου]. —ung, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ ἐμφραξις, ὁ ἐμφραγμός, ἢ ἐπιφραξις [τὸ μπουκώμα, τὸ στούπωμα].
- Zū stöpseln**, *v. t. h.* ἐπιτωμαίζω, ἐπιπωματίζω, ἐμβύω [ταπώνω].
- Zū stössen**, *v. t. ir. h.* προσωθέτω, ἐπωθέτω. ἐπικλείω, συγκλείω δι' ὀθήσεως. —, *v. i. ir. h.* ὀθέτω βιαίως. κτυπέω, πατάσσω. —, *v. i. ir. s.* συμβαίνω, συμπίπτω, συντυγχάνω, ἀπαντάω, γίνομαι, ἐπέρχομαι. es ist mir ein Unglück zugestossen, δυστύχημά μοι συνέβη, ἐπαθον δυστύχημα.
- Zū streichen**, *v. t. ir. h.* ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, ἐμφράσσω δι' ἐπιχρίσεως.
- Zū ström-en**, *v. i. ir. s.* ἐπιρρέω, προσρέω, εισρέω, ἐπιχέτομαι, συρρέω. —, *n.* (-s), —ung, *f.* (—), ἢ ἐπιρροία ἢ συρροή.
- Zū stärken**, *zu stärken*, *v. i. s.* ἐφορμάω, ἐπιπίπτω, ἐπιπηδάω, ὀρμάω, ῥίπτομαι.
- Zū stutzen**, *v. t. h.* κολοῦω, περικόπτω. διαπλάσσω, ἀποτορνεύω, μορφώνω, διαπαιδεύω, παιδαγωγέω.
- Zū tappen**, *v. i. h.* (fam.) ἐπιλαμβάνομαι σκαιῶς. (fig.) ἀλογιστώ, ἀνοηταίνω, πράττω ἀπεριορίκτως [τρελλοκοπάω].
- Zū thät**, *f.* (—, *pl.* -en), ἢ προσθήκη, τὸ πρόσθεμα. τὰ προσράμματα [τὰ ἔξιμπλια].

Zū'thätig, s. Zuthulich.

Zū'theil-en, v. t. h. ἀπονέμω, ἐπινέμω, προσνέμω. gerichtlich —, ἐπιδικάζω· προκαταγωγίως, κατακυρώω. —ung, f. (—, pl. —en), ἡ ἀπονομή, ἡ ἐπινέμησις, ἡ ἐπιδίκασις.

Zū'thulich, adj. φιλοφρονητικός, εὐπροσήγορος, φιλοπροσήγορος, καταδεκτικός. —kelt, f. (—), ἡ φιλοφροσύνη, ἡ φιλοπροσηγορία, ἡ εὐπροσηγορία.

Zū'thūn, v. t. ir. h. κλείω [σφαλᾶω, σφαλίζω]. προσθέτω, ἐπιπροσθέτω. die Augen —, κλείω τοὺς ὀφθαλμούς, καμῶμαι. —, n. (—s), ἡ συνεργία, ἡ βοήθεια. durch Jemandes —, τῇ συνεργίᾳ τινός, συνεργῶντός τινος. ohne mein —, ἄνευ τῆς συνεργίας μου.

Zū'trägen, v. t. ir. h. προσφορέω, προσκομίζω, παρακομίζω. (fig.) μεταδίδω, μεταδιηγέομαι [μαντατεύω, καταδίδω]. sich —, v. r. ir. h. συμβαίνω, γίνομαι, συμπέτω. es trug sich zu dass, συνέβηνά.

Zū'träger, m. (—s, pl. —), ὁ σπερμολόγος, ὁ μεταδιηγητής, ὁ καταμηνυτής, ὁ συκοφάντης [ὁ μαντατοῦρης, ὁ ἀνακατωσοῦρης, ὁ σουχλιστής*]. —el, f. (—), ἡ μεταδιήγησις, ἡ καταμήνυσις, ἡ συκοφαντία [τὰ σουχλιά*].

Zū'träglich, adj. πρόσφορος, σύμφορος, λυσιτελής, συμφέρων, ἐπιωφελής, ὠφέλιμος. —, adv. συμφερόντως, ἐπιωφελῶς. —kelt, f. (—), ἡ ὠφελιμότης, ἡ λυσιτέλεια, ἡ ὠφέλεια.

Zū'trauen, v. t. h. Jemandem etwas —, νομίζω τινὰ ἱκανόν τινος, θεωρῶ ἀξίον τινὰ τινος. Jemandem viel Gutes —, πολλὰ καὶ καλὰ ὑπονοῶ εἰς τινά, θεωρῶ τινὰ πολὺ ἀξίον, ἀποδίδωμι τινὶ μεγάλην ἱκανότητα. seinen Kräften nicht viel —, δὲν ἔχω μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὰς δυνάμεις μου, ἀπιστέω πρὸς τὰς δυνάμεις μου. traue mir nicht so viel zu, μὴ με θεώρῃς τόσον ἀξίον. ich traue es ihm

nicht zu, δὲν τον θεωρῶ ἀξίον πρὸς τοῦτο. —, n. (—s), ἡ πεποίθησις, τὸ θάρρος, ἡ πίστις.

Zū'traulich, adj. ἐμπιστος, ἐμπιστευτικός, οἰκτιός. —kelt, f. (—), ἡ οἰκειότης, ἡ ἐμπιστοσύνη, ἡ ἐμπιστευτικότης.

Zū'treffen, v. i. ir. h. ἐπαληθεύομαι, ἀποβαίνω ἀληθῆς, συμβαίνω ὀρθῶς. die Rechnung trifft zu, ὁ λογαριασμός ἔχει ὀρθῶς. —d, adj. ὀρθός, ἀκριβής.

Zū'treiben, v. t. ir. h. προσελαύνω, ἐπελαύνω, προσώθω.

Zū'treien, v. t. ir. h. κλείω πατῶν, συμπατέω. —, v. i. ir. h. προσβαίνω, προσέρχομαι, πλησιάζω. διατελέω πατῶν, ἐξακολουθεῖω νὰ πατῶ.

Zū'trinken, v. t. ir. h. προπίνω. erwidern —, ἀντιπροπίνω. —, v. i. ir. h. διατελέω πίνων. —, n. (—s), ἡ πρόποσις.

Zū'tritt, m. (—es, pl. —e), ἡ πρόσσδος, ἡ προσέλευσις, ἡ προσαγωγή· ἡ εἰσδος.

Zū'verlässig, adj. ἀξιόπιστος· φερέγγυος, ἐγγύς, ἐμπιστος· βέβαιος, ἀσφαλής, ἀθνετικός. —kelt, f. (—), ἡ ἀξιοπιστία, ἡ ἀξιοπιστοσύνη· ἡ πιστότης, ἡ βεβαιότης, ἡ ἀσφάλεια.

Zū'versicht, f. (—), ἡ πεποίθησις· τὸ θάρρος, ἡ ἐμπιστοσύνη. mit —, πεποιθότως, ἐν πεποιθήσει. —lich, adj. πεποιθώς, θαρρῶν· ἀξιόπιστος. —, adv. θαρρόντως, πεποιθότως, ἐν πεποιθήσει. —hekkelt, f. (—), ἡ θαρραλεότης, ἡ θαρραλέα πεποίθησις.

Zuvor, adv. πρότερον, πρὸ τοῦ, προτοῦ, προηγουμένως, τὸ πρὶν, s. Vorher.

Zuvor— (ἐν συνθέσει), προ-, πρὸ τοῦ.

(Wörter, die unter zuvor vermisst werden, sind unter vorher nachzuschlagen. Τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ zuvor ζηρητέον ἐν τοῖς διὰ τοῦ vorher ἀρ-χόμενοις).

- Zuvor andenten**, *v. t. h.* προσημαίνω, προϋποδεικνύω, προδηλώω.
- Zuvor bedenken**, *v. t. ir. h.* προδιαλογίζομαι, προδιανοοῦμαι, προσκέπτομαι, προεξετάζω.
- Zuvor derst**, *adv.* πρώτον πάντων, κατά πρώτον, ἐν πρώτοις, πρώτιστα, πρώτα [κατάπρωτα, πρώτα πρώτα].
- Zuvor einnehmen**, *v. t. ir. h.* προκαταλαμβάνω, προφθάνω.
- Zuvor kommen**, *v. i. ir. s.* Jemandem —, προφθάνω, προλαμβάνω τινά· προτερέω, προτερέω τινί [τὸν προσπερνάω, τὸν μπροστερεύω*]. dem Übel —, προλαμβάνω τὸ κακόν. —, *n. (-s)*, ἡ προφθασία, ἡ πρόληψις, ἡ πρόφθασις. —*d, adj.* πρόθυμος, περιποιητικός, ὑποχρεωτικός, εὐγενής. —*hell, f. (-)*, ἡ ὑποχρεωτικότης, ἡ περιποιητικότης, ἡ φιλοφροσύνη, ἡ προθυμία.
- Zuvor thun**, *v. t. ir. h.* προλαμβάνω, προφθάνω [προκάμνω]. es Jemandem —, ὑπερτερέω, καθυπερτερέω τινά (in etwas, εἰς τι).
- Zū wach**, *m. (-es)*, ἡ ἐπαύξει, ἡ ἐπαύξεισις, ἡ ἐπίφουσις· ἡ αὐξή, τὸ αὐξημα, ἡ αὐξησις· ἡ ἐπίδοσις, ἡ εὐδοκίμησις. einen — erhalten, ἐπαυξάνομαι. —*en, v. i. ir. s.* συγκλείομαι ἐπαυξανόμενος, συμφύομαι, συνάγομαι, συμμύω· ἐπιφύομαι; ἐπαυξάνομαι· προσγίνομαι, ἐπέρχομαι.
- Zū wägen**, *v. t. ir. h.* ζυγοστατέω, ζυγίζω (Jemandem etwas, τινί τι).
- Zū wälzen**, *v. t. h.* προσκυλίω, ἐπικυλίω [τσουρῶ*].
- Zū warten**, *v. i. h.* περιμένω.
- Zu wē bringen**, *v. t. ir. h.* τελεσιουργέω, φέρω εἰς πέρας, κατορθό(ν)ω.
- Zū wēhen**, *v. t. h.* ἐπιπνέω, προσπνέω, προσφυσάω, ἐπιφυσάω. mit Schnee —, φράσσω διὰ χιόνος.
- Zu wēllen**, *adv.* ἐνότις, ἔστιν ὅτε, κάποτε, πότε καὶ πάτε [καμιὰ φορά].
- Zū wēlsen**, *v. t. ir. h.* ἀπευθύνω, παραπέμπω.
- Zū wenden**, *v. t. reg. & ir. h.* στρίφω, τρέπω. (*fig.*) πορίζω, προμηθεύω. Jemandem den Rücken —, ἐπιστρέφω τινί τὰ νῶτα [τοῦ γυρίζω τὴ ῥάχι].
- Zū werfen**, *v. t. ir. h.* ἐπιρίπτω, προσρίπτω, ῥίπτω. ἐπιχωννύω, καταχωννύω, καλύπτω διὰ χώματος, καταχώνω. die Thür —, προσαρτῶ τὴν θύραν, κλείω τὴν θύραν παταγωδῶς.
- Zuwider**, *adv. & prp.* (μετὰ δοτικῆς ἐπιτασσομένης), ἐναντίον [ἐναντία, ἑναντινὰ*]. ἐναντίος, ἀντιβατικός, ἀντιβαίνων. ἀντιπαθητικός, ἀντιπαθής, ἀπεχθής. — *sein, laufen*, ἀντιβαίνω, ἀντικρούω, ἀντίκειμαι, εἶμαι ἐναντίος, τείνω ἐναντία. — *handeln*, ἀντιπράττω, ἀντενεργέω, ἐναντιόομαι. das ist mir —, αὐτὸ μοι παρῆχει ἀγρία, τοῦτό με ἀγρίζει. wenn dieses Ihnen nicht — ist, ἐὰν τοῦτο δὲν ἀπαρέσχη ᾖμί.
- Zū wiegen**, *v. t. ir. h. s.* Ζυγῶν.
- Zū winken**, *v. i. h.* ἐπινεύω, νεύω. —, *n. (-s)*, ἡ ἐπίνευσις, ἡ νεύσις [τὸ γνέμα].
- Zū wispeln**, *v. t. h.* προσψιθυρίζω, *s.* Zufüstern.
- Zū zähl-en**, *v. t. h.* προσαριθμέω, προσαριθμέω, (ἐπι)μετρέω. —*ung, f. (-)*, ἡ ἀπαριθμησις.
- Zū zieh-en**, *v. t. ir. h.* ἐπισύρω, ἐφέλω, ἐπισπάω. κλείω σύρων, συγκλείω ἔλω. παραλαμβάνω, προσλαμβάνω, προσδέχομαι, προσκαλέω. ἐπάγω, ἐπιφέρω· προζενέω, περιάπτω, προσάπτω. Jemanden zu etwas —, ποιέω τινά κοινωνόν τινος, προσλαμβάνω τινά συμμέτοχόν τινος. dem Abgrunde —, παρασύρω εἰς τὸν ὄλεθρον. zur Tafel —, προσκαλέω εἰς τὴν τράπεζαν. zu einer Berathschlagung —, παραλαμβάνω εἰς συμβούλιον, προσκαλέω εἰς συμβούλιον. Ärzte —, συμβουλεύομαι ἰατρούς. sich etwas —, ἐπισύρω τι κατ' ἐμοῦ. Jemandem

Schimpf, Schmach —, περιάπτω τινί ὄνειδος, αἰσχος. sich Händel —, εὐρίσκω τὸν διάβολόν μου [βρίσκω τὸν μεπεῖά μου]. sich Schaden, Strafe, Gelächter, Spott —, ὀφλισκάνω βλάβην, ποιῶν, γέλωτα, γλεύων. sich eine Krankheit, einen Schnupfen, ein Fieber —, ἀρπάζω ἀσθένειαν, κατάρρουν, κυρετόν. die Thüre —, ἐπισπᾶω (σύρω*) τὴν θύραν [τραβάω τὴν πόρτα]. die Vorhänge —, καταβιβάζω, κλείω τὰ παραπετάσματα. einen Knoten —, σφίγγω κόμβον, συσφίγγω δεσμόν. —, v. i. ir. h. διατελέω σύρων, σύρω συνεχῶς. —, v. i. ir. s. μεταβαίνω, ἐπιπορεύομαι, μετακομίζομαι. —ung, f. (—), ἡ ἐφέλξις, ἡ ἐπισπασίς, ἡ ἐφολεχί, ἡ ἔλκυσις, ὁ ἐπισυρμός. ἡ πρόσληψις, ἡ πρόσκτησις ἢ πρόσκλησις, ἡ μετάπεψις. mit Jemandes —, συμβουλευθεὶς τινα, τῇ συμβουλῇ τινος.

Zülsicheln, v. i. h. προσψιθυρίζω, s. Zufüstern.

Zü süg, m. (—es), ἡ συρροή, τὸ προσερχόμενον πλῆθος.

Züswängen, v. i. h. συγκλείω μετὰ βίας.

Zwäcken, v. i. h. κνίζω, ψαλάσσω [τσιμπᾶω]. (fig.) βασανίζω, σταυρόνω. —, n. (—s), ὁ κνισμός [τὸ τσιμπημα]. (fig.) ἡ βάσανος, ἡ τυραννία, τὸ σταύρωμα.

Zwang, m. (—es), ἡ κατανάγκη, ὁ ἀναγκασμός, ἡ κατανάγκασις, ἡ βία, ἡ ἀνάγκη [τὸ στανιό]. aus —, ὑπὸ βίας, κατ' ἀνάγκην, ὑπ' ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης [μὲ τὸ στανιό]. ohne allen —, μηδεμίαν ἀνάγκης οὐσης [εἰς τὰ καλὰ καθόμμενα]. — bei Jemandem anwenden, βίᾳ χρῶμαι πρὸς τινα, ἐπιθέτω ἀνάγκην τινί. sich — anthun, βιάζομαι, βιάζω od. καταναγκάζω ἑμαυτόν.

Zwang'anleihe, f. (—, pl. —n), τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον. —arbeit, f. (—, pl. —en), —dienst, m. (—es, pl.

—e), ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία [ἡ ἐγγαρεία, ἡ ἀγγαρεία*].

Zwängen, v. i. h. συμβιάζω, συναναγκάζω, διαναγκάζω σφίγγω, συσφίγγω, στενοχωρίζω. hinein —, εἰσβιάζω, εἰσαναγκάζω.

Zwang'gesetz, n. (—es, pl. —e), ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος. —glaube, m. (—ns), ἡ ἐπιβεβλημένη πίστις. —herrschaft, f. (—, pl. —en), ἡ δυναστεία, ἡ δεσποτεία, ἡ τυραννία. —herrscher, m. (—s, pl. —), ὁ δυνάστης, ὁ τυράννος, ὁ δεσπότης. —kauf, m. (—s), τὸ μονοπώλιον, ἡ μονοπωλία. —lös, adj. ἀνανάγκαστος, ἀβλαστος. —losigkeit, f. (—), τὸ ἀβλαστον, ἡ ἐλευθερία. —recht, n. (—es, pl. —e), τὸ ἀναγκαστικὸν δίκαιον.

Zwangs'anleihen, n. (—s), —anleihe, f. (—, pl. —n), τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον. —arbeit, f. s. Zwangarbeit. —mittel, n. (—s, pl. —), τὸ ἀναγκαστήριον, τὸ ἀνάγκασμα, τὸ ἀναγκαστικὸν μέσον. —weise, adv. ὑπὸ βίας, ὑπ' ἀνάγκης, κατ' ἀνάγκην, ἐξ ἀνάγκης, κατηναγκασμένως [στανικῶς, στανιῶς, μὲ τὸ στανιό].

Zwan'zig, adj. εἰκοσι(ν). die Zahl —, ἡ εἰκάς, ἡ εἰκοσάς [ἡ εἰκοσαριά]. eine Anzahl von —, einige —, εἰκοσι περίπου, εἰκοσὶ τινες [μὲ εἰκοσαριά]. Zeit von — Jahren, ἡ εἰκοσαετία, ἡ εἰκοσητηρίς [τὸ εἰκοσάχρονον]. mit — Flächen, εἰκοσάεδρος. mit — Blättern, εἰκοσάφυλλος. —eck, n. (—es, pl. —e), τὸ εἰκοσάγωνον. —eckig, adj. εἰκοσάγωνος. —er, m. (—s, pl. —), ὁ εἰκοσαέτης. τὸ εἰκοσάριον [ἡ εἰκοσάρα]. —fach, —fältig, adj. εἰκοσαπλάσιος. —jährig, adj. εἰκοσαετής, εἰκοσαέτης, —έτις, εἰκοσιν ἐτών. —mäl, adv. εἰκοσάκις [εἰκοσι φοραίς]. —pfündig, adj. εἰκοσάλιτρος. —ruderig, adj. εἰκοσήρης, εἰκοσάκωπος. —ste (der, die, das), adj. εἰκοστός. der — April, ἡ εἰκοστὴ ἀπριλλίου. —stel, n. (—s, pl. —), τὸ εἰκοστημόριον, τὸ εἰκοστόν [ἀπὸ εἰκοσι ἕνα*].

- stens, *adv.* τὸ εικοστόν, κατὰ εικοστόν λόγον. -tausend, *adj.* διαμύριοι, ἑξοσι χιλιάδες.
- Zwar, adv.** μὲν, καὶ μὲν, εἶνε μὲν ἀληθές. — ... aber, μὲν ... δέ, μὲν ... ἀλλά, ὁμως. er hat es — gelesen, aber ..., τὸ ἀνέγνωσε μὲν ἀλλὰ ... das ist — wahr, allein, τοῦτο εἶνε μὲν ἀληθές ὁμως. und —, καὶ μάλιστα, μάλιστα δέ, ἄλλως τε καί.
- Zweck, m.** (-es, *pl.* -e), ὁ σκοπός· τὸ οὐ ἔνεκα. zu dem —e, zu diesem —e, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν, πρὸς τοῦτο, τοῦτου ἔνεκα. eben zu dem (diesem) —e, πρὸς (ἐπ') αὐτὸ τοῦτο [Isa Isa γι' αὐτό]. zu welchem —e? πρὸς τίνα σκοπὸν; πρὸς τίνα λόγον; πρὸς τί; ἐπὶ τίνι; τίνος ἔνεκα [σε ἴντα 'πάνω']; seinen — erreichen, zum —e kommen, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ (μου), κατορθώνω τὸν σκοπὸν μου. seinen — verfolgen, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ (μου), ἀστοχέω. ich habe den —, ἔχω σκοπὸν, σκοπεύω. ohne allen —, πρὸς οὐδένα σκοπὸν, ἄνευ σκοποῦ, ἀσκόπως. selbstsüchtige —e verfolgen, μόνον τὸ ἴδιον συμφέρον σκοπῶ, ἐπιδιώκω τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα. selbstsüchtige —e sind dabei im Spiele, τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα [ὁ καυγᾶς γίνεται γιὰ τὸ πάπλωμα].
- Zweckdienlich, adj.** σκόπιμος, εὐσκοπος, πρόσφορος, εὐεργός.
- Zwecke, f.** (—, *pl.* -n), ὁ ἡλίσκος [τὸ καρφάκι, ἡ πρόκα, ἡ μπρόκα]. -n, *v. ἡ. h.* συνάπτω δι' ἡλίσκων, καθήλωμα [προκόνω]. —, *v. ἡ. h.* τείνω, ἀποβλέπω.
- Zweckentsprechend, -gemäß, adj.** σκόπιμος, τελεσφόρος. -lehre, *f.* (—), ἡ τελεολογία. -los, *adj.* ἀσκοπος, ἀλυσιτελής, ἀσύμφορος, ἀχρήσιμος, μάταιος, ἀπρόσφορος. —, *adv.* εἰς οὐδὲν δέον, ἀπὸ σκοποῦ, κατὰ κενοῦ, πρὸς οὐδένα σκοπὸν, ἀσκόπως, μάτην [εἰς τὰ χαμένα].

- losigkeit, *f.* (—), ἡ ἀνωφελία, ἡ ματαιότης, ἡ ἀχρηστία, ἡ ἀλυσιτέλεια. -mässig, *adj.* εὐσκοπος, σκόπιμος, πρόσφορος, εὐεργός, σύμφορος, λυσιτελής, τελεσφόρος. -mässigkeit, *f.* (—), ἡ σκοπιμότης, ἡ ὠφελιμότης, ἡ εὐσκοπος ιδιότης. -wirdig, *adj.* ἐναντίος πρὸς τὸν σκοπὸν, ἀσύμφορος, ἀλυσιτελής, ἀχρήσιμος. -widrigkeit, *f.* (—), ἡ ἀλυσιτέλεια, ἡ ἀνωφελία, ἡ ἀστοχία.
- Zweien, s.** Zwei.
- Zwei, adj.** δύο, δύο [δύο, δυά]. zu —en, je —, κατὰ δύο, ἀνά δύο, σύνδυο [δυὸ δυό]. die Zahl —, ἡ δυάς. in — Theile, εἰς δύο, δίγα, διγῆ. in — Theile theilen, διχάζω, διχοτομῶ. in — Theile gespalten, διχότομος. zu — Drachmen werth, διδραχμαῖος, διδραχμος, διδραχμαῖος. vor — Jahren, προπερυσιν, πρὸ δύο ἐτῶν [πρόπερσι, ὀπριπέρσις]. vor — Jahren her, προπερυσίνος [προπερυσίνος]. Zeit von — Monaten, τὸ δίμηνον, ἡ δίμηνος. —, *f.* (—), τὸ δυάριον [τὸ δυάρι].
- Zweifelnig, adj.** δίποδος, δίποδος, διπόδης. ein —es Thier, δίπονον ζῷον. -blättrig, *adj.* δίφυλλος. -decker, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ δίκροτον (πλοῖον). -deutig, *adj.* ἐπαμφότερος, διττός, δίλογος, ἀμφίλογος, διαφορούμενος ἀμφίβλος. — reden, ἐπαμφότερως λέγω. ein —er Mensch, ὁ ἐπαμφότεριστής. -deutigkeit, *f.* (—), ἡ ἀμφιλογία, ὁ ἐπαμφότερισμός, ἡ ἀμφιβολολογία. -drähig, *adj.* δίμητος, δύο σύρματα ἔχων. -erlei, *adj.* δύο εἰδῶν [δύο λογῶν]. διττός, διάφορος [διαφορετικός]. ἄλλος. auf — Weise, διττῶς, κατὰ δύο διαφόρους τρόπους [δύο λογῶν]. es ist —, εἶνε διάφορον, διαφέρει. das sind — Dinge, αὐτὰ εἶνε δύο διάφορα πράγματα, ἄλλο τοῦτο καὶ ἄλλο ἐκεῖνο. Versprechen und Halten sind —, ἄλλο ἡ ὑπόσχεσις καὶ ἄλλο ἡ ἐκτέλεσις. -fach,

adj. διπλοῦς, διττός, διφυής, διδυμὸς [διπλός]. — *adv.* διχῶς, διτῶς. — *fächerig, adj.* δύο διαμερίσματα ἔχων. — *fachhell, f.* (—), ἡ διδυμότης, ἡ διφυία. — *fältig, adj.* διφυής, *s.* Zweifelach. — *farbig, adj.* δίχρους, δίχρωμος.

Zweifel, m. (-s, *pl.* —), ἡ ἀμφιβολία· ὁ διαταγμός, ὁ ἐνδοιασμός, ἡ ἐνδοιασις. *in* — *sein*, — *hegen*, ἀμφιβάλλω, διατάζω, ἐνδοιάζομαι. *es ist kein* —, *es unterliegt keinem* —, *das leidet keinen* —, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, εἶνε ἀναμφίβηλον, ἀναμφισβήτητον, ἀναμφίλεκτον. *etwas in* — *ziehen*, *stellen*, διαμφισβητέω τι, ἀμφιβάλλω περί τινος. — *in Jemanden setzen*, δυσπιστέω τι. *in* — *lassen*, καταλείπω ἐν ἀμφιβολίᾳ. *ohne* —, ἀνευ ἀμφιβολίας, ἀναμφιβόλως, ἀδιστακτῶς. *einen* — *ausdrückend*, διαστακτικῶς. — *er, m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἐνδοιαστής· ὁ σκεπτικὸς, ὁ ἀπορητικὸς, ὁ διατάζων. — *geist, m.* (-es, *pl.* -er), τὸ ἐνδοιαστικὸν πνεῦμα. — *haft, adj.* ἀμφίβολος· ἀμφιλογος, ἀμφίλεκτος, ἀμφιδοξος, ἐνδοιασμος, ἐνδοιαστός, ἀμφισβητήσιμος. — *e* Schlacht, μάχη ἀμφιδήριτος, ἀμφισβητήσιμος, ἰσόρροπος. — *er* Sieg, νίκη ἀμφίρροπος, ἀμφισβητήσιμος. — *sein*, εἶμαι ἀμφίβολος, ἐνδοιάζομαι, εἶμαι ἐν ἀμφισβητησίμῳ. — *haftigkeit, f.* (—), τὸ ἀμφίβηλον, ἡ ἀμφιβολία· ἡ ἀβεβαιότης. — *lehre, f.* (—), ὁ σκεπτικισμὸς, ὁ πυρρωνισμὸς, ὁ ἐνδοιασμός, ἡ δυσπιστία, ἡ ὀλιγόπιστία. — *los, adj.* ἀναμφίβολος, ἀναμφισβήτητος, ἀναμφίλεκτος, ἀναμφιλογος. — *n, v. i. h.* ἀμφιβάλλω, ἀμφισβητέω διατάζω, ἐνδοιάζω, ἀμφιγνοέω, ἀμφιγνωμονέω, ἀμφιδοξέω (*an etwas*, περί τινος). — *söhne, adv.* ἀναμφιλέκτως, ἀναμφιβόλως, ἀδιστακτῶς. — *suehl, f.* (—), τὸ ἐνδοιαστικόν· ὁ πυρρωνισμὸς, ὁ σκεπτικισμὸς, ἡ δυσπιστία, ἡ ὀλιγοπιστία. — *süchlig, adj.* ἐνδοιαστικὸς,

σκεπτικὸς, δόσπιστος, ὀλιγόπιστος. — *voll, adj.* πλήρης ἀμφιβολίας.

Zweifler, m. (-s, *pl.* —), ὁ ἐνδοιαστής, ὁ σκεπτικὸς, ὁ ἐφεκτικὸς, ὁ δόσπιστος, ὁ ὀλιγόπιστος. — *in, f.* (—, *pl.* -nen), ἡ ὀλιγόπιστος, ἡ δόσπιστος, ἡ διατάζουσα.

Zwei-flügelig, adj. δίπτερος. *eine* — *e* Thür, θύρα διπλή, αἱ θύραι. — *flügel, m.* (-s, *pl.* —), τὸ δίπτερον (ἐντομον). *die* —, τὰ δίπτερα. — *füssig, adj.* δίπους, δίποδος, διπόδης.

Zweig, m. (-es, *pl.* -e), ὁ κλάω, ὁ κλάδος, ὁ ὄζος [τὸ κλαδί]. (*fig.*) ὁ κλάδος. — *e* tragend, κλαδηφόρος, θαλλοφόρος. — *tragen*, κλαδηφορέω, θαλλοφορέω. *mit zwei*, *drei* -en, δύοζος, τριόζος. *mit vielen*, *wenigen* -en, πολυόζος, ὀλιγόκλαδος. (*fig.*) — *eines* Gebirges, ἡ ἀποσχίς ὄρους. — *eines* Geschlechtes, ὁ κλάδος γενεᾶς. — *einer* Wissenschaft, ὁ κλάδος ἐπιστήμης. *die* verschiedenen — *e* des Handels, οἱ διάφοροι κλάδοι τοῦ ἐμπορίου. *der letzte* — *einer* Familie, ὁ τελευταῖος γόνος οἰκογενείας. (*fig.*) *er* wird nie auf *einen* grünen — *kommen*, οὐδέποτε θά εὐδοκηήσῃ, δὲν θά ἴδῃ ποτὲ καλὸν [ποτὲ δὲν θά κάμῃ χαίρι (ἀπάνω του)].

Zwei-gelenkig, adj. δικύνδουλος. — *gesang, m.* (-es, *pl.* -sänge), ἡ διψωδία, ἡ διψωνία. — *gespann, n.* (-s, *pl.* -e), ἡ συνωρίς, τὸ ζεύγος, ἡ δίζυγα. — *gespräch, n.* (-es, *pl.* -e), ὁ διάλογος. — *gestrichen, adj.* δίγραμμος. *eine* — *e* Note, μουσικὸν σημεῖον δίγραμμον. — *gestaltig, adj.* δίμορφος, διφυής.

Zweigig, adj. κλωνώδης, κλαδώδης.

Zwei-gipfelig, adj. δικόρυφος, ὀλοφος· δικόρυμβος.

Zweiglein, n. (-s, *pl.* —), τὸ κλωνίον, τὸ κλωνάριον, ὁ κλαδίσκος.

Zwei-gliederig, adj. δικωλός, διμελής. — *händer, m. pl.* τὰ δίχειρα (ζῶα). — *händig, adj.* δύο χειρῶν ἔχων, δύο χειρῶν, δίχειρ.

Zweihelt, *f.* (—), ἡ δυάς.
Zweihenkellig, *adj.* δίωτος, δύο λαβὰς ἔχων. —**hörlig**, *adj.* δίκερος, δι-
 κέρατος, δικέρατος. —**hüfer**, *m.* (—*s*,
pl. —), τὸ διαγίδε, τὸ δίχτηλον
 (ζῶον) *s.* Wiederkäufer. —**hühlg**,
adj. δίχτηλος, διαγιδής. — sein,
 δίχτηλέω, δίχτηλέω, εἶμαι δίχτηλος.
Zweihundert, *adj.* διακοσίοι. —**fach**,
adj. διακοσιοντάχους. —**mäl**, *adv.*
 διακοσιάκις. —**ste** (der, die, das),
adj. διακοσιοστός.
Zweijährig, *adj.* διετής, διάτης, δύο
 ἐτών, διενος. —**er** Zeitraum, ἡ διε-
 τηρίς, ἡ διετία. —**kampf**, *m.* (—*es*,
pl. —**kämpfe**), ἡ μονομαχία, τὸ
 μονομάχιον. im —**e** mit Jemandem
 fechten, μονομαχέω πρὸς τινα.
 zum —**e** gehörig, μονομαχικός.
 zum —**e** herausfordern, προκαλέω
 εἰς μονομαχίαν. im —**e** besiegen,
 καταμονομαχέω. —**kämpfer**, *m.* (—*s*,
pl. —), ὁ μονομάχος, ὁ μονομά-
 χης. —**köpfig**, *adj.* δικέφαλος. —**leibig**,
adj. δίσωμος, δισώματος. —**leiblich**,
adj. οὐγκιατός. —**mäl**, *adv.* δις [δὺς
 φορές]. — so viel, — so gross,
 δις τοσοῦτος, διπλάσιος (τὸ πλήθος,
 τὸ μέγεθος). — nehmen, διπλα-
 σιάζω. —**mällig**, *adj.* διττός, διπλοῦς,
 δις ἐπαναληφθεὶς. —**männlich**,
 —**männiglich**, *adj.* διάνδρος, διανδρι-
 κός. —**master**, *m.* (—*s*, *pl.* —), τὸ
 διάρμενον (πλοῖον), ἡ ἡμιολία.
 —**mastig**, *adj.* διάρμενος, δίιστος,
 δικάταρτος. —**monatlich**, *adj.* διμη-
 νος, διμηνιαίος. —**er** Zeitraum, τὸ
 διμηνον, ἡ διμηνος, ἡ διμηνία.
 —**namig**, *adj.* διώνυμος. —**pfänder**,
m. (—*s*, *pl.* —), τὸ διλιτριάτον τη-
 λεβόλον. —**pfündig**, *adj.* διλιτρος,
 διλιτριάτος. —**räderig**, *adj.* δίτροχος,
 δίκυκλος. —**reihig**, *adj.* δύο σειρὰς
 ἔχων. —**rüderig**, *adj.* δίκυπος, διτ-
 ρης. —**sailig**, *adj.* δίχορδος. —**schällig**,
adj. δίθυρος, δύο ὄστρακα ἔχων.
 —**schattig**, *adj.* ἀμφίσκιος. die —**en**
 Völker, οἱ ἀμφίσκιοι, οἱ μεταξὺ
 τῶν τροπικῶν κύκλων κάτοικοι.
 —**schichtig**, *adj.* δίστοιχος, δύο στι-

βάδας ἔχων. —**schläferig**, *adj.* δύο
 συγκοιμημένους χωρῶν. —**schnellig**,
adj. δίστομος, ἀμφίκοπος, ἀμφί-
 κης, ἀμφίστομος. —**seitig**, *adj.* δι-
 πλευρος. —**silbig**, *adj.* δισύλλαβος.
 —**sitzig**, *adj.* δίωχης, διεδρος. —**spal-
 tig**, *adj.* δίσχιδής, δίσοος, δίκρατος,
 διγύτομος. —**spanner**, *m.* (—*s*, *pl.*
 —), ἡ συνωρίς, τὸ δίζυγον ὄχημα,
 ἡ ἄμαξα δύο ἵππων. mit einem
 —**fahren**, συνωρικέομαι. —**span-
 nig**, *adj.* δίζυγος, ὑπὸ δύο ἐξευμέ-
 νων ἵππων συρόμενος. —**sprachig**,
adj. δίγλωσσος. —**stimmig**, *adj.* δι-
 φωνος. —**stüchig**, *adj.* διώροφος, δι-
 στεγος. —**stündig**, *adj.* δίωρος, δύο
 ἡρῶν. —**syblig**, *adj.* δισύλλαβος.
 —**sybligkelt**, *f.* (—), ἡ δισύλλαβια.
 —**tägig**, *adj.* διήμερος, δύο ἡμερῶν.
Zweite (der, die, das), *adj.* δευτέ-
 ρος. der — März, ἡ δευτέρα μαρ-
 τίου. den —**n** dieses Monats, τῇ
 δευτέρᾳ ἀρχομένου, τῇ δευτέρᾳ
 ἱσταμένου. zum —**n** Male, τὸ δεύ-
 τερον, ἐκ δευτέρου. der — sein,
 δευτερεύω. die — Rolle spielen,
 δευτεραγωνιστέω· δευτεριάζω, δευ-
 τερεύω. —**r** Preis, τὰ δευτερεία. —
 Heirath, ἡ δευτερογαμία. —**sa**, *adv.*
 τὸ δεύτερον, κατὰ δεύτερον λόγον.
Zweifelgeboren, *adj.* δευτερότοκος, δευ-
 τερογενής.
Zweifeltheilig, *adj.* διμερής. —**theilig**,
adj. δίτυλος. —**thürig**, *adj.* δίθυρος.
Zweiviertel-nöte, *f.* (—, *pl.* —**n**), τὸ
 φθογγόσημον τετρασήμερον χρόνον,
 τὸ ἡμίμακρον. —**pause**, *f.* (—, *pl.*
 —**n**), ἡ παύλα ἡμιμάκρου. —**takt**, *m.*
 (—*es*), ὁ τετράσημος χρόνος, τὸ
 ἡμίμακρον.
Zweif-wuchs, *m.* (—*es*), ἡ βαχίτις.
 —**wüchsig**, *adj.* βαχίτικός. —**sack**, *m.*
 (—*es*, *pl.* —**e**), τὸ δίκρανον, τὸ
 δίκρουον [τὸ δίκρανι, τὸ δίχάλι].
 —**sackig**, —**sinkig**, *adj.* δίκρους, δι-
 κρανος, δίκρος, »δίχλωτός«. —**seller**,
m. (—*s*, *pl.* —), τὸ δίστιχον. —**sellig**,
adj. δίστιχος. —**söllig**, *adj.* διδάκτυ-
 λος, διδακτυλιατός. —**süngig**, *adj.*

- διγλωσσος. -*hängigkeit*, *f.* (—), τὸ διγλωσσόν, ἢ διγλωσσος ἰδιότης. -*hängler*, *m.* (-s, *pl.* —), (*fig.*) ὁ διγλωσσος, ὁ διχόμυθος.
- Zwerch**, *adv.* *s.* Quer.
- Zwerchfell**, *n.* (-s), τὸ διάζωμα τοῦ θώρακος, τὸ ὑπόζωμα, τὸ διάφραγμα. (*fig.*) *Jemandem das — erschüttern*, πολὺν γέλωτα παρέχει τινί [τὸν κάμνει νὰ ξεκαρδίσει ἀπὸ τὰ γέλια]. -*erschütterung*, *f.* (—), (*fig.*) ὁ λυγρῶδης γέλως, ὁ πολὺς γέλως [ὁ ξεκαρδισμός]. -*krampf*, *m.* (-es), ὁ λυγμός, ὁ πνιγμός.
- Zwerg**, *m.* (-es, *pl.* -e), ὁ νάνος, ὁ νάνος ὁ πνιγμῶτος.
- Zwerg-ärtig**, *adj.* ναννώδης, ναννοφυής. -*baum*, *m.* (-s, *pl.* -*bäume*), τὸ χθαμαλὸν (τὸ ναννοφυές) δένδρον. -*bildung*, *f.* (—), ἡ ναννοφυία, ἡ ναννώδης μορφή, ὁ ναννισμός. -*bühne*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ φάσχος, ὁ φασίολος [τὸ φασούλι]. -*haft*, *adj.* ναννώδης. -*in*, *f.* (—, *pl.* -nen), τὸ ναννώδες γύναιον, ἡ νάννος. -*kirsche*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ χαμαιδέραςος [ἡ χαμοκερασιά]. -*lorbeer*, *m.* (-s, *pl.* -en), ἡ χαμαιδάφνη. -*palme*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ χαμαιριπφής φοινίξ. -*pflanze*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ ναννοφυές (τὸ χαμαιφυές) φυτὸν. -*platane*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ χαμαιπλάτανος.
- Zweitsche**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ προῦμνον, τὸ δαμασκηνόν, *s.* Pflaume.
- Zwick**, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ κνίσμα, ὁ κνισμός [ἡ τοιμηματιά]. -*böhner*, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ τρύπανον [τὸ τρυβέλι].
- Zwickel**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ γωνία, τὸ γωνίωμα [ἢ ἀγκωνή] ἢ γλῶχις, ὁ ὀδός, ὁ σφηνίσκος ἢ ἀκωχή, ἡ αἰχμή [ἡ μύτη]. -*bärt*, *m.* (-es, *pl.* -*bärte*), ὁ σφηνοειδής μύσταξ ὁ σφηνωπόγων.
- Zwickel**, *v. i. h.* κνίζω, ψαλάσσω [τσιμπάω]. (*fig.*) *es zwicket mich im Leibe*, στρόφος με ἔχει τὴν
- γαστέρα, στροφόμεαι ἐντεροπονέω [ἔχω κοψίματα, σφάζομαι, σφαή με κρατεῖ*]. —, *n.* (-s), ὁ κνισμός [τὸ τοιμημα].
- Zwick-mühle**, *f.* (—), εἶδος παιδιᾶς. (*fig. fam.*) ἡ χρυσοτόκος ὄρνις. -*sange*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ λαβίς [ἡ τοιμηδα, τὸ τοιμηπίδι].
- Zwickback**, *m.* (-s, *pl.* -e & -*bäcke*), ὁ δίπυρος (ἄρτος), ὁ διπυρίτης, τὸ παζαμάδιον [τὸ παζημάδι].
- Zwickhel**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ κρομμύον [τὸ κρομμύδι]. ὁ βολβός. *kleine -n zum Einpflanzen*, τὸ κοκκάριον [τὸ κοκκάρι]. *eine Schnur -n*, ὄρμαθός κρομμύων. -*ärtig*, *adj.* κρομμυώδης βολβώδης. -*beer*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ πρασία κρομμύων. -*brühe*, *f.* (—), τὸ ἐμβαμμα κρομμύων, τὸ κρομμυῶδες καρύκειμα. -*geschmack*, *m.* (-es), ἡ κρομμυώδης γεύσις. -*gewächs*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ βολβώδες φυτὸν. —, *v. i. h.* ἄρτῳ διὰ κρομμύου. (*fig. fam.*) βασανίζω, σταυρόνω [τυραννάω]. -*schale*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ λεπτόγανον, τὸ κρομμυδέφυλλον. -*suppe*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ ζωμός κρομμύου, τὸ ἐκ κρομμύων ζώμευμα.
- Zwick-brache**, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ διβόλισμα, τὸ δεύτερον ὄργωμα. -*brachen*, *v. i. h.* διβόλλω, ὀργώνω ἐκ δευτέρου. -*sach*, -*fältig*, *adj.* διττός, διπλούς [διπλός], *s.* Zweifach. -*fälligkeit*, *f.* (—), ἡ διφυία, ἡ διπλῆ ἰδιότης. -*gespräch*, *n.* (-es, *pl.* -e), ὁ διάλογος. -*licht*, *n.* (-es), τὸ σκίφος τὸ λυκόφως, ἡ ἀμφιλόχη, τὸ λυκαυγές. -*spalt*, *m.* (-es), -*tracht*, *f.* (—), ἡ διχοστασία, ἡ διχόνοια, ἡ διένεξις. -*spältig*, -*trächtig*, *adj.* διχογνώμων, διχόνους, διηρημένος. — *sein*, διχοστατέω, διχονοέω, διχογνώμονέω, διατελέω ἐν διχονοίᾳ.
- Zwillich**, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ δίμητον ὕφασμα, ὁ δίμητος. — *en*, *adj.* δίμητινος, δίμητος. — *wēber*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ὑφάντης δίμητων.

Zwilling, *m.* (-s, *pl.* -e), ὁ, ἡ διδύμος, τὸ διδύμον. mit -en niederkommen, διδυμοτοκῶ, διτοκῶ, γεννάω διδύμα. die -e, οἱ διδυμοί. -sbrüder, *m.* (-s, *pl.* -brüder), ὁ ἕτερος διδύμων ἀδελφῶν, ὁ διδυμός. -sgeschwister, *pl.* τὰ διδύμα. -speer, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ζεῦγος διδύμων, τὰ διδύμα. -schwester, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ ἑτέρα διδύμων ἀδελφῶν, ἡ διδυμός, ἡ διδύμη.

Zwinge, *f.* (-, *pl.* -n), ἡ κατακλείς, τὸ κατάκλειμμα, τὸ ἔχμα, τὸ προσαγώνιον, ὁ συνοχής, ὁ συσφιγκτήρ, ὁ σφιγκτήρ, ὁ συκρατητήρ [ἡ θαγκάνα].

Zwingen, *v. i. ir. h.* ἀναγκάζω, καταναγκάζω, διαναγκάζω, προσαναγκάζω, βιάζω [ἀγκανάρω*]. gezwungen, βεβιασμένος. gezwungener Weise, καταναγκασμένως, βεβιασμένως. sich -, *v. r. ir. h.* ἀναγκάζω ἑμαυτὸν, καταναγκάζομαι. er lässt sich nicht -, δὲν ὑποβάλλεται εἰς κατανάγκασιν, δὲν ἀνέχεται βίαν. das lässt sich nicht -, αὐτὸ δὲν γίνεται διὰ τῆς βίας. sich wider seine Neigung -, ἀναγκάζω ἑμαυτὸν ἄκοντα. -, *n.* (-s), ὁ ἀναγκασμός, ὁ βιασμός, ἡ κατανάγκασιν [τὸ ἀγκανάρωμα*].

Zwinger, *m.* (-s, *pl.* -), τὸ ὄχυρόν μεσοτείχιον, τὸ διατείχισμα· τὸ ἐπιτείχισμα [τὸ τευχόκαστρον].

Zwingherr, *m.* (-n, *pl.* -en), ὁ δεσπότης, ὁ τύραννος, ὁ δυνάστης. -schaft, *f.* (-), ἡ δεσποτεία, ἡ τυραννία, ἡ δυναστεία.

Zwinkern, *v. i. h.* σκαρδαμούσσω, βλεφαρίζω [συχνοκινῶ*].

Zwirn, *m.* (-s, *pl.* -e), τὸ νῆμα, ἡ κλωστή· τὸ ράμμα.

Zwirnen, *adj.* ἐκ νήματος. -, *v. i. h.* συστρέφω, ροδανίζω, συγκλώθω, νηματοστρόφω [στρήφτω, στρήβω, γνέθω].

Zwirner, *m.* (-s, *pl.* -), ὁ κλώστης, ὁ νηματοργός. -in, *f.* (-, *pl.* -nen), ἡ κλώστρια.

Zwirn-fäden, *m.* (-s, *pl.* -fäden), ἡ ὄρμια νήματος, ἡ βελονιά [ἡ ὄτρα, ἡ ἀμπελονιά*]. -haspel, *m.* (-s, *pl.* -), *s.* Zwirnwinde. -knäuel, *n.* & *m.* (-s, *pl.* -), ἡ τολύπη, τὸ ἀγαθίδιον [τὸ κουβάρι]. -mühle, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ νηματουργεῖον, τὸ κλωστήριον. -rad, *n.* (-es, *pl.* -räder), τὸ μάγγανον κλώσεως, τὸ νηματοστρόφιον. -seide, *f.* (-), τὸ στρεπτόν μετάξιον [τὸ μερσοίμι]. -sfäden, *m.* (-s, *pl.* -sfäden), ἡ ὄρμια νήματος, ἡ βελονιά, ἡ ἐμβελονιά [ἡ ἀμπελονιά*]. -spitze, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ νηματόπλεκτον τρίχαπτον. -wickel, *s.* Zwirnknäuel. -winde, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ στροφεῖον νηματουργίας, ὁ πνιστήρ, τὸ ροδάνιον.

Zwischen, *prp.* (ἐπι μὲν κινήσεως μετὰ αἰτιατικῆς, ἐπι δὲ ἀκινήσεως μετὰ δοτικῆς), μεταξύ, ἐν μέσῳ, ἀνά μέσον, ἀναμεταξὺ [ἀνάμεσα]. er sass — seinen beiden Freunden, ἐκάθητο μεταξύ τῶν δύο φίλων του. sie setzte sich — ihre beiden Brüder, ἐκάθησε μεταξύ τῶν δύο ἀδελφῶν της. der Unterschied — ihm und mir, ἡ διαφορὰ μεταξύ ἑμοῦ καὶ αὐτοῦ. — fünf und sechs Uhr, μεταξύ τῆς πέμπτης καὶ ἕκτης ὥρας. — heute und morgen, μεταξύ τῆς σήμερον καὶ αὔριον. er ist — dreissig und vierzig Jahre alt, εἶνε τριάκοντα ἕως τεσσαράκοντα ἐτῶν.

Zwischen-akt, *m.* (-es, *pl.* -e), τὸ μεταξύ δύο θεατρικῶν πράξεων διάλειμμα, τὸ διάπαυμα, ἡ διάπαυσις. -balken, *m.* (-s, *pl.* -), ἡ μεσάζουσα δοκός· ἡ μεσόδομη, τὸ μεσοδόκιον*. -begebenheit, *f.* (-, *pl.* -en), τὸ μεταξύ συμβάν, τὸ παρεμπεσόν περιστατικόν, τὸ παρασύμβαμα, ἡ παρέμπτωσης· τὸ ἐπεισόδιον. -begriff, *m.* (-s, *pl.* -e), ἡ μεσάζουσα ἰδέα. -deck, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μεσοίον κατάστρωμα. -fall, *m.* (-s, *pl.* -fälle), ἡ παρέμπτωσης, τὸ

μεσολάβημα· τὸ ἐπεισόδιον. *-essen*, *n.* (-s), *-gericht*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ μεταξὺ ἔδεσμα, τὸ παραφάγιον. *-gesang*, *m.* (-es, *pl.* -gesänge), ἡ μεσῳδός, τὸ παρεμβεβλημένον μέλος. *-geschäft*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ πάρεργος ὑπόθεσις, τὸ πάρεργον [ἢ μικροδουλιὰ]. *-handel*, *m.* (-s), ἡ διαποστολικὴ ἐμπορία· ἡ ἐμπορικὴ μεσιτεία. *-händler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ διαποστολεύς, ὁ ἀποστολεύς· ὁ ἐμπορομεσίτης. *-handlung*, *f.* (—, *pl.* -en), ἡ παρέμπτωσις, τὸ παρασύμβαμα, τὸ μεσολάβημα· τὸ ἐπεισόδιον. *-läge*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μεταξὺ θείσις· τὸ μεσόχωρον. *-linie*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μεσεύουσα γραμμὴ· τὸ διάστιχον. *-mauer*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μεταξὺ τείχος, τὸ διατείχισμα· ὁ μεσότοιχος, τὸ μεσότοιχον. *-pfeiler*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ μεταξὺ στῦλος· τὸ μεσοστῦλιον, τὸ μεσόστυλον. *-platz*, *m.* (-es, *pl.* -plätze), ἡ μεταξὺ θείσις· ὁ μεταξὺ τόπος. *-raum*, *m.* (-s, *pl.* -räume), ὁ μεταξὺ γῶρος, τὸ μεσόχωρον [ἢ ἀναμεσάδα*, ἢ ἀνακωμεσοῦρα*]· τὸ διάλειμμα. *leoger* —, τὸ διάκεινον. *-rede*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ μεταξὺ λόγος, τὸ παράφθεγμα. *-redner*, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ παρεμβαλλόμενος ῥήτωρ. *-regent*, *m.* (-en, *pl.* -en), ὁ μεσοβασιλεύς. *-regierung*, *f.* (—, *pl.* -en), *-reich*, *n.* (-es, *pl.* -e), ἡ μεσοβασιλεία, ἡ μεσοβασιλείος ἀρχή. *-satz*, *m.* (-es, *pl.* -sätze), ἡ παρένθεσις, ἡ παρενθήκη, ἡ διὰ μέσου πρότασις. *in* —, διὰ μέσου, ἐν παρενθέσει. *-spise*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ μεταξὺ ἔδεσμα, τὸ παραφάγιον. *-spiel*, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ παρεμβεβλημένον δραματούργημα, τὸ ἐμβόλιον· ἡ μεσῳδός, τὸ παρεμβεβλημένον μέλος. — *auf der Flöte*, τὸ διαῦλιον, τὸ διαῦλειον. *-stättön*, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ μεταξὺ σταθμός. *-stimme*, *f.* (—), ἡ μεσοφωνία. *-stunde*, *f.* (—, *pl.* -n), ἡ μεταξὺ ὥρα. *-tön*, *m.* (-s, *pl.* -töne), ὁ μεσεύων τόνος. *-träger*, *m.* (-s, *pl.*

—), ὁ προσαγωγεύς· ὁ μεταδιηγητής, ὁ καταμηνυτής [ὁ καταδότης, ὁ μαντατούρης]. *-stockwerk*, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ πρόσγειον πάτωμα. *-umstand*, *m.* (-es, *pl.* -stände), *-verfall*, *m.* (-s, *pl.* -fälle), ἡ παρέμπτωσις, τὸ παρασύμβαμα, τὸ μεσολάβημα, τὸ μεταξὺ συμβάν. *-wall*, *m.* (-s, *pl.* -wälle), ἡ διάμεσος ἐπαλις, τὸ μέσον τείχος. *-wand*, *f.* (—, *pl.* -wände), ὁ μεσότοιχος*, τὸ μεσότοιχον· τὸ διάφραγμα. *-weg*, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ μεταξὺ ὁδός. *-wort*, *n.* (-es, *pl.* -wörter), τὸ ἐπιφώνημα. *-zelle*, *f.* (—, *pl.* -n), ὁ μεταξὺ στίχος· τὸ διάστιχον, τὸ μεσόστιχον. *-zeit*, *f.* (—, *pl.* -en), ὁ μεταξὺ χρόνος, τὸ διάλειμμα. *in der* —, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐν τῷ διὰ μέσου, εἰς τὸ ἀναμεταξὺ. *-zustand*, *m.* (-es, *pl.* -stände), ἡ μέση κατάστασις, τὸ μέσον τι.

Zwist, *m.* (-es, *pl.* -e), ἡ διχοστασία, ἡ διχόνοια, ἡ ἔρις, ἡ διένεσις. *in* — *mit Jemandem geräthen*, διχοστατέω, διχονοῶ, συγκρούομαι πρὸς τινα [τὰ χαλάω, τὰ τσούχρῳ, μαλλόνω μάλι του].

Zwistig, *adj.* διχόνους, διηρημένους [διχονοημένους, μαλλωμένους]. *-keit*, *f.* (—), ἡ διχόνοια, ἡ διχογνωμοσύνη, ἡ διχοστασία.

Zwitschern, *v. i. & i. h.* τρίζω, τερτίζω, τιτ(τ)υβίζω, λαλέω [σφυρίζω]. (*fig.*) *wie die Alten sungen so* — *die Jungen*, ὅλα περ ἡ δέσποια να τοια γῆ κίων [κατὰ μᾶνα και πατέρα εἶνε γιὸς και θυγατέρα*, κατὰ τὸ Μαστρογιάννη και τὰ κοπέλια του]. —, *n.* (-s), ὁ τερετισμός, τὸ τερτίσιμα, ὁ τρισμός [τὸ σφύρισμα].

Zwölfer, *m.* (-s, *pl.* —), ὁ ἀνδρόγυνος, ὁ γόνανδρος, ὁ ἐρμαφρόδιτος [ὁ θηλυκασέρνικος*, ὁ ἀσέρνικωθῆλυκος]. ὁ νόθος· τὸ νοθογενές ζῶον. *-ärtig*, *adj.* ἀμυρηνής, διγενής· νοθογενής, νόθος, νοθογέννητος· ἐρμαφρόδιτος, γόνανδρος. *-blüme*, *f.* (—, *pl.* -n), τὸ διανθές ἄνθος. *-ge-*

schöpf, *n.* (-s, *pl.* -e), τὸ ἀμφιγενές πλάσμα, τὸ διγενές ζῷον. -**haft**, *adj.* γύνανδρος ἀμφιγενής, διγενής. -**planze**, *f.* (-, *pl.* -n), τὸ γύνανδρον (τὸ ἀμφιγενές) φυτόν.

Zwō, *s.* Zwei.

Zwölf, *adj.* δώδεκα. die Zahl —, ἡ δωδεκάς [ἢ δωδεκαριά]. — Drachmen werth, δωδεκάδραχος. mit — Zeichen, δωδεκάσημος. von — Seiten, δωδεκάεδρος. um — Uhr, τῇ δωδεκάτῃ ὥρᾳ, τὴν δωδεκάτην ὥραν, εἰς τὰς δώδεκα.

Zwölfblättrig, *adj.* δωδεκάφυλλος. -**kräftig**, *adj.* δωδεκάλινος, δώδεκα σύρματα ἔχων. -**eck**, *n.* (-es, *pl.* -e), τὸ δωδεκάγωνον. -**eckig**, *adj.* δωδεκάγωνος. -**eilig**, *adj.* δωδεκάπηγος. -**ender**, *m.* (-s, *pl.* —), ἡ δωδεκάκερος ἔλαφος. -**er**, *m.* (-s, *pl.* —), εἰς τῶν δώδεκα, τὸ μέλος τῆς δωδεκανδρίας. -**erlei**, *adj.* δώδεκα εἰδῶν. -**fach**, *adj.* δωδεκαπλοῦς, δωδεκαπλάσιος. -**fingerdarm**, *m.* (-s), ὁ δωδεκαδάκτυλος, ἡ δωδεκαδάκτυλος ἔκφυσις. -**füssig**, *adj.* δωδεκάπους [δωδεκαπόδαρος]. -**gliederig**, *adj.* δεδεκάκωλος, δωδεκαμελής. -**hundert**, *adj.* χίλιοι (καὶ) διακόσιοι. -**jährig**, *adj.* δωδεκαετής, δώδεκα ἐτῶν, δωδεκέτης, -έτις [δωδεκάχρονος]. -**er Zeitraum**, ἡ δωδεκαετία, ἡ δωδεκαετηρίς. -**mäl**,

adv. δωδεκάκις [δώδεκα φοραίς]. — so viel, — so gross, δωδεκαπλάσιος. -**mällig**, *adj.* δωδεκάκις γενόμενος, δωδεκαπλάσιος. -**monatlich**, *adj.* δωδεκάμηνος. -**pfünder**, *m.* (-s, *pl.* —), τὸ δωδεκάλιτρον τηλεβόλον. -**pfündig**, *adj.* δωδεκάλιτρος. -**rüderig**, *adj.* δωδεκάσκαλμος, δωδεκάκωπος. -**ständig**, *adj.* δωδεκάωρος, δώδεκα ὥρῶν. -**tägig**, *adj.* δωδεκαήμερος, δώδεκα ἡμερῶν. -**tausend**, *adj.* δώδεκα χιλιάδες. **der -ste**, ὁ δωδεκάκις χιλιοστός.

Zwölf te (der, die, das), *adj.* δωδέκατος. **der — Theil**, τὸ δωδεκατημόριον, τὸ δωδέκατον [ἀπὸ δώδεκα ἔνα]. **am — n Tage**, δωδεκαταίος. **der — August**, ἡ δωδεκάτη αὐγούστου. **am — n dieses Monats**, τῇ δωδεκάτῃ μεσοῦντος, τὴν δωδεκάτην τρέγοντος. **Karl der —**, Κάρολος ὁ δωδέκατος.

Zwölf tel, *n.* (-s, *pl.* —), τὸ δωδεκατημόριον, τὸ δωδέκατον [ἀπὸ δώδεκα ἔνα*].

Zwölf tens, *adv.* (τὸ) δωδέκατον, κατὰ δωδέκατον λόγον.

Zwölf theil, *m.* (-s, *pl.* -e), *s.* Zwölf tel. -**theilig**, *adj.* δωδεκαμερής. -**weilig**, *adj.* δωδεκάγυμος. -**zöllig**, *adj.* δωδεκαδάκτυλος.

Zypress e, *s.* Cypresse.

Tabelle

der unregelmässigen Zeitwörter.

Infinitiv.	Präsens des Indicativs.	Imperfectum des		Imperativ.	Particip des Perfects.
		Indicativs.	Conjunctivs.		
backen	ich backe, du bäckst, er bäckt	ich buk	ich büke	hacke	gebacken.
bedingen	ich bedinge, etc.	ich bedung	ich bedünge	bedinge	bedungen.
befehlen	ich befehle, du be- fiehst, er befiehlt	ich befahl	ich beföhle	befiehl	befohlen.
befleissen	ich befleisse, etc.	ich befliss	ich beflisse	befleisse	beflissen.
beginnen	ich beginne, etc.	ich begann	ich begänne	beginne	begonnen.
bissen	ich beisse, etc.	ich biss	ich bisse	beisse & beiss	gebissen.
beklemmen	ich beklemme, etc.	ich beklomm	ich beklöm- me	beklemme	beklommer
bergen	ich berge, du birgst, er birgt	ich barg	ich bärge	birg	geborgen.
bersten	ich berste, du berstest (birst), er berstet (borst)	ich barst	ich bärste	berste & birst	geborsten.
betrügen	ich betrüge, etc.	ich betrog	ich betröge	betrüge	betrogen.
bewegen	ich bewege, etc.	ich bewog	ich bewöge	bewege	bewogen.
biegen	ich biege, etc.	ich bog	ich böge	biege	gebogen.
biten	ich biete, etc.	ich bot	ich böte	biete	geboten.
binden	ich binde, etc.	ich band	ich bände	binde	gebunden.
biten	ich bitte, etc.	ich bat	ich bäte	bitte	gebeten.
blasen	ich blase, du blasest & bläst, er bläst	ich blies	ich bliese	blase	geblasen.
bleiben	ich bleibe, etc.	ich blieb	ich bliebe	bleibe & bleib	geblieben.
bleichen	ich bleiche, etc.	ich blich	ich bliche	bleiche	gebleichen.
braten	ich brate, du brätst, er brät & brätet	ich brät	ich briete	brate	gebraten.
brechen	ich breche, du brichst, er bricht	ich brach	ich bräche	brich	gebrochen.
brennen	ich brenne, etc.	ich brannte	ich brennete	brenne	gebrannt.
bringen	ich bringe, etc.	ich brachte	ich brächte	bringe	gebracht.
denken	ich denke, etc.	ich dachte	ich dächte	denke	gedacht.
dingen	ich dinge, etc.	ich dung	ich dünge	dinge	gedungen.
dreschen	ich dresche, du dri- schest, er drischt	ich drasch	ich dräsche	drisch	gedroschen
drängen	ich dringe, etc.	ich drang	ich dränge	dringe & dring	gedrängt

Infinitiv.	Präsens des Indicativs.	Imperfectum des		Imperativ.	Particip des Perfects.
		Indicativs.	Conjunctivs.		
Dürfen	ich darf, du darfst, er darf, wir dürfen, etc.	ich durfte	ich dürfte	—	gedurft.
Empfehlen	ich empfehle, du empfiehlst, er empfiehlt	ich empfahl	ich empföhle	empfehl	empfohlen.
Erbleichen	ich erbleiche, du erbleichst, er erbleicht	ich erblich	ich erbliche	erbleiche	erblichen.
Erklären	ich erkläre, etc.	ich erkör	ich erköre	erkläre	erkoren.
Erlöschen s. Verlöschen					
Erschallen	ich erschalle, du erschallest, er erschallt	ich erscholl	ich erschölle	erschalle & erschall	erschollen.
Erschrecken	ich erschrecke, du erschrickst, er erschrickt	ich erschrak	ich erschräcke	erschrick	erschrocken.
Essen	ich esse, du issest & isst, er isst	ich ass	ich ässe	iss	gegessen.
Fahren	ich fahre, du fährst, er fährt	ich fuhr	ich führe	fahre	gefahren.
Fallen	ich falle, du fällst, er fällt.	ich fiel	ich fiele	falle	gefallen.
Fangen	ich fange, du fängst, er fängt	ich fing	ich finge	fange	gefangen.
Fechten	ich fechte, du fichtst, er ficht	ich focht	ich föchte	fechte & ficht	gefochten.
Finden	ich finde, etc.	ich fand	ich fände	finde	gefunden.
Flechten	ich flechte, du flichtst, er flicht	ich flocht	ich flöchte	flicht	geflochten.
Fliegen	ich fliege, du fliegst, er fliegt	ich flog	ich flöge	fliege	geflogen.
Fliehen	ich fliehe, etc.	ich floh	ich flöhe	fliehe & flieh	geflohen.
Fließen	ich fliesse, du fliessest & fließt, er fließt	ich floss	ich flösse	fliesse & fließ	geflossen.
Fressen	ich fresse, du frissest & frisst, er frisst	ich frass	ich frässe	friss	gefressen.
Frieren	ich friere, etc.	ich fror	ich fröre	friere	gefroren.
Gähren	ich gähre, du gährst, er gährt	ich gohr	ich göhre	gähre	gegohren.
Gebären	ich gebäre, du gebierst, er gebiert	ich gebar	ich gebäre	gebier	geboren.
Geben	ich gebe, du gibst (gibst), er giebt (gibt)	ich gab	ich gäbe	gieb (gib)	gegeben.
Gedeihen	ich gedeihe, etc.	ich gedieh	ich gediehe	gedeihe	gediehen.
Gefallen	ich gefalle, du gefällst, er gefällt	ich gefiel	ich gefiele	gefalle	gefallen.
Gehen	ich gehe, etc.	ich ging	ich ginge	geh & gehe	gegangen.
Gelingen	ich gelinge, etc.	ich gelang	ich gelänge	gelinge	gelungen.

Initiv.	Präsens des Indicativs.	Imperfectum des		Imperativ.	Particip des Perfects.
		Indicativs.	Conjunctivs.		
an essen	ich gelte, du giltst, er gilt ich genese, etc. ich genieße, etc.	ich galt ich genas ich genoss	ich gälte ich genäse ich genösse	— genese genieße & genieße	gegolten. genesen. genossen.
athen	ich gerathe, du geräthst, er geräth	ich gerieth	ich geriethe	gerathe	gerathen.
sehen	es geschieht oder geschieht	es geschah	es geschähe	geschehe	geschehen.
innen	ich gewinne, etc.	ich gewann	ich gewänne (gewönne)	gewinne	gewonnen.
sen shen en men en	ich giesse, etc. ich gleiche, etc. ich gleite, etc. ich glimme, etc. ich grabe, du grabst, er gräbt	ich goss ich glich ich glitt ich glomm ich grub	ich gösse ich gliche ich glitte ich glömme ich grube	giesse & giess gleiche gleite glimme grabe	gegossen. geglichen. geglichen. geglommen. gegraben.
en in	ich greife, etc. ich habe, du hast, er hat	ich griff ich hatte	ich griffe ich hätte	greife & greif habe	gegriffen. gehabt.
in	ich halte, du hältst, er hält	ich hielt	ich hielte	halte & halt	gehalten.
jen	ich hange, du hängst, er hängt	ich hing (hieng)	ich hinge	hange	gehangen.
in in	ich haue, etc. ich hebe, etc.	ich hieb ich hob	ich hiebe ich höbe (hübe)	haue & hau hebe	gehauen. gehoben.
sen	ich heisse, du heisst, er heisst & heisst, er heisst	ich hiess	ich hiesse	heisse & heiss	geheissen.
en	ich helfe, du hilfst, er hilft	ich half	ich hälfe (hülfe)	hilf	geholfen.
en nen ben imen gen ifen imen	ich keife, etc. ich kenne, etc. ich kliebe, etc. ich klimme, etc. ich klinge, etc. ich kneife, etc.	ich kannte ich klob ich klomm ich klang ich kniff	ich kennete ich klöbe ich klömme ich klänge ich kniffe	kenne kliebe klimme klinge kneife	gekannt. gekloben. geklommen. geklungen. gekniffen. gekommen.
imen	ich komme, du kommst, er kommt	ich kam	ich käme	komm	gekommen.
nen	ich kann, du kannst, er kann	ich konnte	ich könnte	—	gekonnt.
chen	ich krieche, du kriechst, er kriecht	ich kroch	ich kröche	krieche & kriech	gekrochen.
en	ich lade, du ladest (lädst), er ladet (lädt)	ich lud	ich lüde	lade	geladen.
sen	ich lasse, du lässtest & lässt, er lässt	ich liess	ich liesse	lasse & lass	gelassen.

Infinitiv.	Präsens des Indicativs.	Imperfectum des		Imperativ.	Partici- des Partiel
		Indicativs.	Conjunctivs.		
Laufen	ich laufe, du läufst, er läuft	ich lief	ich liefe	laufe & lauf	gelaufen
Leiden	ich leide, etc.	ich litt	ich litte	leide	gelitten.
Leihen	ich leihe, etc.	ich lieh	ich liehe	leihe	geliehen
Lesen	ich lese, du liestest & liest, er liest	ich las	ich läse	lies	gelesen.
Liegen	ich liege, etc.	ich lag	ich läge	liege	gelegen.
Lügen	ich lüge, etc.	ich log	ich löge	lüge	gelogen.
Mahlen	ich mahle, du mahlst, er mahlt	ich mahlte	ich mahlete	mahle	gemahlt
Meiden	ich meide, etc.	ich mied	ich miede	meide	gemiede
Melken	ich melke, du melkst & milkst, er melkt & milkt	ich molk	ich mölke	melke	gemolkt
Messen	ich messe, du missest & misst, er misst	ich mass	ich mässe	miss	gemessen
Mögen	ich mag, du magst, er mag, wir mö- gen, etc.	ich mochte	ich möchte	—	gemocht
Müssen	ich muss, du musst, er muss, wir müssen, etc.	ich musste	ich müsste	—	gemusst
Nehmen	ich nehme, du nimmst, er nimmt	ich nahm	ich nähme	nimm	genommen
Nennen	ich nenne, etc.	ich nannte	ich nennete	nenne	genannt
Pfeifen	ich pfeife, etc.	ich pfiff	ich pffie	pfeife & pfeif	gepiffet
Pflegen	ich pflege, etc.	ich pflog	ich pfloge	pflege	gepflegt
Preisen	ich preise, etc.	ich pries	ich priese	preise	gepreist
Quellen	ich quelle, du quillst, er quillt	ich quoll	ich quölle	quelle & quill	gequollt
Rathen	ich rathe, du rätst, er rät	ich rieth	ich rieth	rathe & rath	gerath
Reiben	ich reibe, etc.	ich rieb	ich riebe	reibe	gerieben
Reissen	ich reisse, etc.	ich riss	ich risse	reisse & reiss	gerissen
Reiten	ich reite, etc.	ich ritt	ich ritte	reite	geritten
Rennen	ich renne, etc.	ich rannte, rennte	ich renn(ete)	renne	gerannt
Riechen	ich rieche, etc.	ich roch	ich röche	rieche & riech	gerochen
Ringeln	ich ringe, etc.	ich rang	ich ränge	ringe	gerungen
Rinnen	ich rinne, etc.	ich rann	ich ränne	rinne	geronnen
Rufen	ich rufe, etc.	ich rief	ich riefe	rufe	gerufen
Salzen	ich salze, etc.	ich salzte	ich salzete	salze	gesalzt
Saufen	ich saufe, du säufst, er säuft	ich soff	ich söffe	saufe & sauf	gesoffen
Saugen	ich sauge, etc.	ich sog (saugte)	ich söge (saugte)	saug	gesaugt saug

	Präsens des Indicativs.	Imperfectum. des		Imperativ.	Particip des Perfects.
		Indicativs.	Conjunctivs.		
	ich schaffe, etc.	ich schuf	ich schüfe	schaffe & schaff	geschaffen.
	ich scheide, etc.	ich schied	ich schiede	scheide	geschieden.
	ich scheine, etc.	ich schien	ich schiene	scheine	geschiene.
n	ich scheisse, etc.	ich schiss	ich schisse	scheisse & scheiss	geschissen.
	ich schelte, du schiltst, er schilt	ich schalt	ich schälte (schölte)	schilt	gescholten.
	ich schere, du scherst (schiebst), er schert (schiert)	ich schor	ich schöre	schere & (schieb)	geschoren.
	ich schiebe, etc.	ich schob	ich schöbe	schiebe & schieb	geschoben.
n	ich schiesse, etc.	ich schoss	ich schösse	schiesse & schieiss	geschossen.
	ich schinde, etc.	ich schund	ich schünde	schinde	geschunden.
	ich schlafe, du schläfst, er schläft	ich schlief	ich schliefe	schlafe & schlaf	geschlafen.
	ich schlage, du schlägst, er schlägt	ich schlug	ich schlüge	schlage	geschlagen.
an	ich schleiche, etc.	ich schlich	ich schliche	schleiche	geschlichen.
i	ich schleife, etc.	ich schliff	ich schliefe	schleife & schleif	geschliffen.
an	ich schleisse, etc.	ich schliiss	ich schliesse	schleisse & schleiss	geschlissen.
an	ich schliesse, etc.	ich schloss	ich schlosse	schliesse & schliess	geschlossen.
n	ich schlinge, etc.	ich schlang	ich schlänge	schlinge	geschlungen.
sen	ich schmeisse, etc.	ich schmiss	ich schmisse	schmeisse & schmeiss	geschmissen.
an	ich schmelze, du schmilzest & schmilzt, er schmilzt	ich schmolz	ich schmolze	schmelze & schmilz	geschmolzen.
en	ich schnaube, etc.	ich schnob	ich schnöbe	schnaube	geschnoben.
n	ich schneide, etc.	ich schnitt	ich schnitte	schneide	geschnitten.
an	ich schraube, etc.	ich schraubte (schrob)	ich schraubete (schröbe)	schraube	geschraubt (geschroben).
n	ich schreibe, etc.	ich schrieb	ich schriebe	schreibe	geschrieben.
	ich schreie, etc.	ich schrie	ich schrie	schreie & schrei	geschrieen.
i	ich schreite, etc.	ich schritt	ich schritte	schreite	geschritten.
n	ich schwäre, etc.	ich schwor	ich schwöre	schwäre	geschworen.
an	ich schweige, etc.	ich schwieg	ich schwiege	schweige & schweig	geschwiegen.

Infinitiv.	Präsens des Indicativs.	Imperfectum des		Imperativ.	Particip des Perfects.
		Indicativs.	Conjunctivs.		
Schwellen	ich schwelle, du schwillst, er schwillt	ich schwoll	ich schwölle	schwill & schwelle	geschwollen.
Schwimmen	ich schwimme, etc.	ich schwamm	ich schwämme	schwimme, schwimm	geschwommen.
Schwinden	ich schwinde, etc.	ich schwand	ich schwände	schwinde	geschwunden.
Schwingen	ich schwinge, etc.	ich schwang	ich schwänge	schwinge.	geschwungen.
Schwören	ich schwöre, etc.	ich schwor (schwur)	ich schwöre (schwüre)	schwöre	geschworen.
Sehen	ich sehe, du siehst, er sieht	ich sah	ich sähe	siehe & sieh	gesehen.
Sein	ich bin, du bist, er ist; wir sind, ihr seid, sie sind. Conjunctiv: ich sei, du seiest, er sei; wir seien, ihr seiet, sie seien	ich war, du warest & warst, er war	ich wäre	sei	gewesen.
Senden	ich sende, etc.	ich sandte	ich sendete	sende	gesandt.
Sieden	ich siede, etc.	ich sott	ich sötte	siede	gesotten.
Singen	ich singe, etc.	ich sang	ich sänge	singe	gesungen.
Sinken	ich sinke, etc.	ich sank	ich sänke	sinke	gesunken.
Sinnen	ich sinne, etc.	ich sann	ich sänne (sönne)	sinne	gesonnen.
Sitzen	ich sitze, etc.	ich sass	ich sässe	sitze	gesessen.
Sollen	ich soll, du sollst, er soll	ich sollte	ich sollte	—	gesollt.
Spalten	ich spalte, du spaltest, er spaltet	ich spaltete	ich spaltete	spalte	gespalten.
Speien	ich speie, etc.	ich spie	ich spie	speie & spei	gespieen.
Spinnen	ich spinne, etc.	ich spann	ich spänne (spönne)	spinne	gesponnen.
Spleissen	ich spleisse, etc.	ich spliss	ich splisse	spleisse	gesplissen.
Sprechen	ich spreche, du sprichst, er spricht	ich sprach	ich spräche	sprich	gesprochen.
Sprissen	ich spriesse, etc.	ich spross	ich sprösse	spriesse	gesprossen.
Springen	ich springe, etc.	ich sprang	ich spränge	springe	gesprungen.
Stechen	ich steche, du stichst, er sticht	ich stach	ich stäche	stich	gestochen.
Stecken	ich stecke, etc.	ich steckte & stak	ich steckte & stäke	stecke	gesteckt.
Stehen	ich stehe, etc.	ich stand (stund)	ich stände (stünde)	steh & stehe	gestanden.
Stehlen	ich stehle, du stiehst, er stiehlt	ich stahl	ich stähle	stiehl	gestohlen.
Steigen	ich steige, etc.	ich stieg	ich stiege	steige & steig	gestiegen.

itiv.	Präsens des Indicativs.	Imperfectum des		Imperativ.	Particip des Perfects.
		Indicativs.	Conjunctivs.		
n	ich sterbe, du stirbst, er stirbt	ich starb	ich stürbe	stirb	gestorben.
n	ich stieße, etc.	ich stob	ich stöbe	stieße & stieb	gestoben.
n	ich stinke, etc.	ich stank	ich stänke	stinke	gestunken.
n	ich stosse, du stössest & stösst, er stösst	ich stiess	ich stiesse	stosse & stoss	gestossen.
hen	ich streiche, etc.	ich strich	ich striche	streiche	gestrichen.
n	ich streite, etc.	ich stritt	ich stritte	streite	gestritten.
n	ich thue, du thust, er thut	ich that	ich thäte	thue (thu)	gethan.
n	ich trage, du trägst, er trägt	ich trug	ich trüge	trage	getragen.
n	ich treffe, du triffst, er trifft	ich traf	ich träfe	triff	getroffen.
n	ich treibe, etc.	ich trieb	ich triebe	treibe	getrieben.
n	ich trete, du trittst, er tritt	ich trat	ich träte	tritt	getreten.
n	ich triebe, etc.	ich troff	ich tröffe	triebe	getrieft & getroffen.
n	ich trinke, etc.	ich trank	ich tränke	trinke & trink	getrunken.
ichen	ich verbleiche, etc.	ich verblich	ich verbliche	verbleiche	verblichen.
ben	ich verderbe, du verdirbst, er verdirbt	ich verdarb	ich verdürbe	verdirb	verdorben & verderbt.
essen	ich verdriesse, etc.	ich verdross	ich verdrösse	—	verdrossen.
isen	ich vergesse, du vergissest (vergisst), er vergisst	ich vergass	ich vergässe	vergiss	vergessen.
en	ich verliere, etc.	ich verlor	ich verlöre	verliere	verloren.
chen	ich verlösche, du verlöschest & verlöscht oder verlischest, er verlöscht oder verlischt	ich verlosch	ich verlösche	verlösche & verlisch	verloschen.
ren	ich verwirre, etc.	ich verwirrte	ich verwirrete	verwirre	verwirrt & verworren.
sen	ich wachse, du wächst, er wächst	ich wuchs	ich wüchse	wachse	gewachsen.
ien	ich wasche, du wäschest & wäscht, er wäscht	ich wusch	ich wüsche	wasche	gewaschen.
gen	ich wäge, etc.	ich wog	ich wöge	wäge	gewogen.
en	ich webe, etc.	ich wob	ich wöbe	webe	gewoben.
en	ich weiche, etc.	ich wich	ich wiche	weiche	gewichen.
n	ich weise, etc.	ich wies	ich wiese	weise	gewiesen.

Infinitiv.	Präsens des Indicativs.	Imperfectum des		Imperativ.	Particip des Perfects.
		Indicativs.	Conjunctivs.		
Wenden	ich wende, etc.	ich wendete & wandte	ich wendete	wende	gewendet, gewandt
Werben	ich werbe, du wirbst, er wirbt	ich warb	ich würbe	wirb	geworben.
Werden	ich werde, du wirst, er wird, wir werden, etc.	ich wurde & ward, du wurdest & wardst, er wurde & ward, wir wurden, etc.	ich würde	werde	geworden: (als Hülfs- zeitwort) worden.
Werfen	ich werfe, du wirfst, er wirft	ich warf	ich würfe	wirf	geworfen.
Wiegen (s. Wägen)	ich wiege, etc.	ich wog	ich wöge	wiege	gewogen.
Winden	ich winde, etc.	ich wand	ich wände	winde	gewunden.
Wissen	ich weiss, du weisst, er weiss	ich wusste	ich wüsste	wisse	gewusst.
Wollen	ich will, du willst, er will, wir wollen, etc.	ich wollte	ich wollte	—	gewollt.
Zeihen	ich zeihe, etc.	ich zieh	ich ziehe	zeihe	geziehen.
Ziehen	ich ziehe, etc.	ich zog	ich zöge	ziehe & zieh	gezogen.
Zwingen	ich zwinge, etc.	ich zwang	ich zwänge	zwinge	gezwungen.

—

